

புநீமதேராமாநுஜாயநம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

இச்ச பயில் தமிழலிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

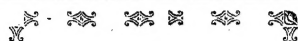
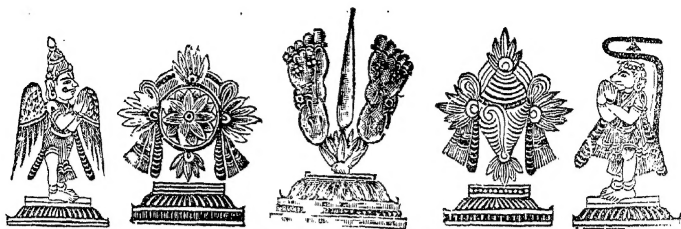

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம் , ,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம் , ,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி	0	0	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்	1	2	0
முதல் திருவந்தாதி , அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி , ,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி , ,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி , ,	0	14	0
திருவிருத்தம் , அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம் , ,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி , ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுக்கற்றிருக்கை , ,	0	6	0
சிறிய திருமடல் , ,	0	9	0
பெரிய திருமடல் , ,	0	10	0
திருக்குறுந்தாண்ம் , ,	0	1	0
திருநெடுந்தாண்டகம் , ,	0	0	0
பெரியதிருமொழி க-உ-ந. பத்துக்கள் , ,	0	12	0
இராமாநுச தூற்றந்தாதி உரையுள் , ,	0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்தர்ம தாத்பர்ய ஸஹிதம்	0	14	0
ஷண்மததர்சிரி	0	3	0

இப்படிக்கு

கராலபாடி ஆழ்வாரய்ய,

கார்யதர்சி தநாதிகாரி.

ஸ்ரீமதேர மாநுஜ யநம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த பேரிய திருமொழியின்

த னி ய ன் க ள்

(திருக்கோனூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

மூலம். — கலயாமி கலித்தவம்ஸம் சுவிம் லோகதிவாகரம்

யஸ்ய கோபிப்ரகாசாபி ராணித்யம்நிஹதம். தம்||

மூலம். — கலயாமிகலித்தவம்ஸம் சுவிம் லோகதிவாகரம்

யஸ்ய கோபிப்ரகாசாபி ராணித்யம்நிஹதம். தம்||

பதவுரை. யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, ப்ரகாசாபி - விளங்காநின் னுள்ள, கோபி - கிரணம் (உக்தி)களினாலே, ஆவித்யம் - அஞ்ஞாநப்ரயுக்தமான,

தம் - அந்தகாரமானது, நிறுதம் - போக்கப்பட்டதோ, (தம் - அப்படிப்பட்டவராய்,) கலித்த ம்ஸம் - கலிதோஷத் த நசிப்பிக்கும்வராய், லோகதிவாகரம் - நாட்டாருக்கு ஸூரியனான (அர்த்தப்ரகாசகரான) கலிம் - பரகாலகவியை, கலயாமி - த்யாநம் செய்கிறேன்.

பிள் னாலே ஜீ ரருளிச்செய்த வ்யாக்ய ந .

அவதாரிகை. (ஸ்யஸ்வரூபக் கலயாமி கலித்த்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோப ரரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வானாத் திரு டிதொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம். (ஸ்யஸ்வரூபக் கலயாமி கலித்த ம்ஸம்)

லிகன்றி” என்று திருபகத்தையுடையரான பரகாலகவியை கலயாமி ப்ர மாமி” என்கிறது. (ஸ்யஸ்வரூபக் கலித் திவாகரம்) ஆதித்ய பாவ்யாந்தகாரத்தைப் போக்கும் இவர் நாட்டார்க்கு பாவ்யாப்யந்தாரந்தகாரங்க ளிரண்டையும் போக்குவர். (ஸ்யஸ்வரூபக் கலித் திவாகரம்) யாதொருத்தருடைய, (க) ஸ்யஸ்வரூபக் கலித் திவாகரம்” என்கிற ம தயாயிரங்களினாலே அவைதா (ஸ்யஸ்வரூபக் கலித் திவாகரம்) என்று (உ) * நடைவிளங்கு தமிழ்மாலையாய்(ங) * நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபமாயிருக்கும் இப்படி ப்ரகாசகங்க ளான ஸ்ரீஸலித்திகளினாலே (ச) * அறிவிலாமணிசருடைய ஆவிய்தயமஸ்ஸு நிறுதமாயிற்று என்பது யாதொன்று அந்தாலே அரை (கலயாமி) என்கிறது *

(எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது.)

மு. ராழிபர ரால் ராழி லிகன்றி

ராழிகுறையலூர் வாழ்ந்தன் வாழியரோ

மாயோனை வாள் லிபால் மந்திரங் கொள் மங்கையர்கோன் துயோன் சுடர்மான வேல்.

ப - உ. பரகால - சத்ருக் ளுக்கு ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும் - கலி - கலியினால் வரும்தோஷத்தை கன்றி - போக்கும்வர், வாழி-; குறையலூர் - திருக்குறையலூரில் வாழ் - நித்யவாஸம்பென்னும் வேந்தன் - ராஜா னானவர் வாழி - மாயோனை - ஆச்சார்ய குணசக்தி. தங்கனயுடைய ஸர்வேஸ்வரன்பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலியைக் காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய், மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாககராய்,

(க) சடகோபாஷ்டகம் - ச. (ங) திருமொழித்தனியன்.

(உ) பெருமாள் திரு - க - கக. (ச) திருமலை - கங.

தூயோன் - (ள்ளும்புறம்புமொக்) த்தியையு டயரான ஆழ்வாரு டய,
 சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், ான் - பெரியதான டே ல் - டே லானது
 வாழி - ாழ்ந்திகெ. *

அவ. (வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத்திருமதின்போலே
 அரணியிருப்பதான ஆறுப் பரந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ் ா
 ருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்து
 கிறதா இதில். (க) ஸ்ரீரங்கேசாய நம: ப்ரத்யக்ஷே குரவஸ்ஸதுத்
 பா” என்னக்கட திறே. ஆழ்வார் ள் அர்ச்சாவதாரமாய் ாப்
 போதும் ஈல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா. (வாழிடரகாலன்) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்
 க்குக் காலனாவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர்
 வாழி (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் வாழி) திருக்குறையலூரை
 அவதாரஸ்த்தலமாக வுடையராய் அதுவாழும்படிக்கு அத்தை
 நோக்குகிற ராஜா-வன்னுதல். அங்கே வாழுகிறவ ரென்னுதல்.
 மாயோனை வான் வியால் மந்திரங்கொர் மங்கையர்கோன்
 தூயோன் சுடர்மானவேல் வாழியரோ) என்று ஆழ்வாரையும்,
 அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாவித்தபடி. (மாயோ
 னை) (உ) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே
 வான்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. (ஈ) தென்னரங்கன்றனை
 வழிபறித்த வானிறே. (சு) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்
 கொண்டவரிட த்திலேயிறே மந்திரப்பொருள்கைக்கொண்டது. ி
 மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்)
 திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) “ தூய்மை என்னும் பரஹ்
 யாப்யந்தரசுத்தியையுடையவர். (ஐ) ‘அங்கமலத்தடவயல்குழாவி
 நாட னருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம் கொங்குமலர்க் குழ
 லியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்”
 என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்)
 தேஜோரூபமான மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்ன னெ
 றெக்கும்படியான வேல், (வாழியரோ). இத்தால் ஆழ்வாரோபாதி

(க)

(உ) பெரு - திரு - க - எ.

ி மந்திரத்தை - வேதப்ரதிபாத்யனுன

(ஈ) இயற்சாத்து.

ஸர்வேஸ்வரனை.

(சு) நா - தி - கக - சு.

(ஐ) திருமொ - ந - ச - கப.

ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. (க) 'நின்கையில்வேல்போற்றி' என்னக் டவதினே. இதுதான் (உ) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே இதின் விஜயத்தை வேண்டிகிறது.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

ழ. நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெமும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சக் கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

ப - உ. பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலான ஆழ்வா ரருளிச் செய்த, பனுவல்கள் - பாட்டுக்களானவை நெஞ்சுக்கு - மரஸஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும், அடங்கா - ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல - ஸ்லாக்யமான, அமுதம் - அம்ருதமாயும், நல் - விலக்ஷணமான தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ரவிடசாஸ் த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - (எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்கிற) பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷமாயும், ஆரணம் - வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும், பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு - பருத்திக்கு, அனலின் பொறி - நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்கும் ... *

ஐவ. (நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார்திவ்யப்ரபந்த வைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா. (நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று நெஞ்சுக்கிருளாவது மனோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். (ங) * மன்னகமலமிதே. (ச) * ஞானக்கலைபாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் (ரு) * ஞானச்சுடர்விளக்காயிருக்கும்.

(அடங்காநெமும் பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிபக்ஷையொன்றாலும் அடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜ்நமமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ருதம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிதே (சு) * திருமால் திருநாமமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரவிஷத்தகமான திருமந்தார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமநாயிதே யிருப்பது.

(தமிழ்நன்னூல்துறைகள்ஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ரவிடசாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்கண

(க) திருப்பா - ௦ ச.

(உ) திருமொ - ங - ச - ௧௦.

(ங) திருவாய் - க - க - ௨.

(ச) திருவாய் - க - கூ - ௮.

(ரு) உ - தி - க.

(சு) திருமொ - க - ௧௦ - கூ.

மான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான நன்னூலென்று ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு அததைச் சொல்லிற்றதால் 'ஏவம்விதமான த்ராவிட சாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு, (இலக்கியம்) இலக்கணவிலக்கியம்' என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அதுக்கு லக்ஷ்யமாய்ப் படிமாவாயிருக்கும் இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம்கட்டலாயிருக்கை.

கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷ்யமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஆர சார முமாயிருக்கும் வேதஸாரமுமாயிருக்குமென்படி, திருமந்தார்த்த தமிழே இதில்ப்ரதிபாதிப்பது (க) 'நாராயணவென்னும் நாமம்' என்று உபக்ரமித்து (உ) 'பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்' என்றும், (ஈ) "நீன்திரு வெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை" என்றும் (ச) 'இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம் நங்கள் வினைகள் தவிர ஷுரையின் நமோநாராயணம்' என்றும் (ரு) 'நரநாரணயுலகத்தற நூல் சிங்காமைவிரித்தவன்' என்றும் (சு) 'நாட்டினாய் என்னை காட்டினாய்' என்றும் (எ) மந்திரத்தை மந்திரத்தால் வறவாது" என்றும் (அ) பேராளன் பேரோதும்" என்றும், (கூ) 'நாராயணவோ மணிவண்ண' என்றும் திருமந்தார்த்த விசாரமேயிறே முடிய நடந்து போருகிறது. ஆகையால் (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேத ஸங்க்ரஹதயர தத் ஸாரமாயிறே திருமந்தரந்தா னிருப்பது.

(பரசமயப்பஞ்சக் கணலின்பொறி) பரஸமயமாகிற தூலராசிக்குக் காலநலகணமாயிருக்கை. (க௦) * வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ள தூல்களை (க௧) * செம்மைப்பனுவல் தூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது * பரசமயக் குறும்பறுத்தவரிறே.

இதெல்லாமாவதெ துதானென்ன; (பரகாலன் பனுவல்களே) (கஉ) * மருவலந்த முடல்துணிய வார்வீசம் பரகாலன் பனுவல்.

(க) தி - மொ - க - க - க.	(ஏ) தி - நெ - ச.
(உ) ,, - க - அ - கூ.	(அ) தி - மொ - ஏ - ச - ச.
(ஈ) ,, - அ - க௦ - ஈ.	(கூ) சிறிய திரு -
(ச) ,, - கூ - க௦ - கூ.	(க௦) தி - மொ - கூ - ஏ - கூ.
(ரு) ,, - க௦ - கூ - க.	(க௧) ,, - க௦ - ச - க௦.
(சு) ,, - க௦ - கூ - கூ.	(கஉ) ,, - ஈ - கூ - க௦.

ளே இவற்றைச் செய்துமுடிக்கும். அரும்வேண்டா அர் ஸ்ரீ ஸலித்திகளே யமையும் இந்தக்கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்த கார்யத்துக்கு கையும் ஈயு மொத்திருக்கிறபடி யிதா ரயிற்று.... ...

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ. எங்கன்கதியே இராமா நசமுனியே
சங்கை வெத்தாண்ட தவராசா பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோ னீந்த மறையாயிர மனைத்தும்
தங்குமனம் நீ யெனக்குத்தா.

ப - உ. எங்கள் - எ ளுக்கு தியே - அடை - லமாயிருக்கும ரே. இராமாநசமுனியே - இராமாநசன் என்னும் திருநாமத்தையு டயராய் (ஆத்மாக்களின் மகக்ஷணத்தில்) மநம் பண்ணுமவரே! ச - கை - வேத சாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களைக் கெடுத்து - போக்கி ஆண்ட - (எல்லாநாயும்) அடி - மொண்ட ராய் த - தபஸ்ஸில் மிக்கோரானயதிகளுக் கு ராசா ர ஜாவாயிரு - கு மவரே. பொ - கு - மிகுந்த புகழ்-யசஸ்ஸையு டய மங் கையர் - திருமங் வயிலுள்ளார் - கு கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார் ஈந்த - அருளிச்செய்த, ம - த - வேதரூபமான. ஆயிரம் - ஆயிரம் பாட்டாயிருக் கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தமும் த - கும் - தரித்திரு - கும்படியான மனம் - மநஸ்ஸை, எனக்கு - அடியே னுக்கு, நீ - தேவரீர் தா - தந்தருளவேணும். ... *

அவ. இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே பாற்றுகுந்ருஷ்டிகளா கிரஸித்து வைதி மார்க்கத்தை நடத்தியும், -கந்தருளின நில ங்களை உத்தரித்தும் தத்ப்ரதிபாதகமான இவர் ஸ்ரீஸலித்தியை வுடர்த்திப்பித்தும் போருமவரிதே உடையவர் - அதைப்பற்றி, இ - ஈழ்வார் தியஸலித்தியான திருமொழியா ரிரமும் என்ஹ்ருத யத்திலேநிலைநிற்கும்படி உப ரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமா னரை அர்த்திக்கிறது இதில்.

வ்யா. (எ ள் கன்கதியே) அததிகளான வெங்களுக்குக் கதியாரி ருக்கிறவரே. (இராமாநசமுனியே) (சு) சதுரமக்ஷரியாய்மோலக்ஷக ஹேதுவான திருநாமத்தையுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மந நம்பண்ணுமவரே! (சங் கைகெடுத்தா ண்ட) (உ) 'ஸ்வஸ்ஸஸ்ஸஸ்ஸஸ்ஸ ஸ்ஸ்வஸ்ஸஸ்ஸஸ்ஸஸ்ஸ' த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்ய ச்சேதநாந்ஹ்யுப

() ஆழ்வான்முத்தகம்-

(உ) கீதை - சு - நடக.

பத்யதே என்றும் (க) தத்து நூல் கூழற்றது” என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நிஸ்ஸம்சயமாகப் ப்ணி மநஸ்ஸில் ஸம்சயங்களைப் போக்கி எல்லாறாயும் அடிமையாக ஆ ட. (தவராசா) யதிரா ர. என்றபடி. அன்றிக்கே த ம் என்று சரண தி தர்ம மாய் அத் த வ(டி)ர்த்திப்பி கிறரா ர என்றுமாம். (உ)*த நெறியிறே (பொங்குபு ழித்யாதி) அதிஸம்ருத்தமாஷயசஸ்ஸையுடைய திரும கைக்கு நிர்வாஹ ரான ஆழ்வாருடைய வேதரூபமாய் ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே (ஆயிரமனைத்தும்) என்று ஆயிரத் தயும் மற்றும் ஆ ர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் ம ம் நீ யெனக்குத்தா) (ங) ‘க ண்நி றன’கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்” எ ிகிற திவ்யஸூக்தியைத் தார்க்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருள வேணும். (ச) குறையல் பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத ன்ப னிராமா துசன்” என்றும் (ரு) நீலன்நனக்குலகிலினியான்’ என்றும் (சு) ‘கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக் குறையல்கலைப்பெருமா னெலிமிக் பா டலையுன்டுதென்னுள்ளந் தடித்து” என்றும் எம்பெரு மானைச் சொல்ல ட திறே* அத்தாலே அவரை அபேக்ஷிக்கிறது ...*.

மு. *மாலேத்தனியே ழிபறி*கே னுமென்று
கோலிப்பதிவிரு*தொற்ற னே வேலை
அனைத்தருளுங் யா லடியே*வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப - உ. மாலே - ஸர்டே ஸ்வரண தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்க
கே னுமென்று - லொள்ளுகொள்ள வேணு ன்று, கோலி - முயன்று, (திரு
வரசினடியிலே) பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த கொற்றவனே -
ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே! வேலை - கெ ல் என்னும் ஆயுதத்தை,
அனைத்தருளும் - அனைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கையாலே அடி
யேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, து னிந்து -
துணியையுற்று, துணித்தருளே னும் - கெ ட்டிக்கு களைந்தருளவேணு ... *

அவ. (மாலேத்தனியே) இதில் ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங்
களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (ஃ) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

(க) இரா - நூ - சுரு. (ச) இரா - நூ - உ.
(உ) தி - மொ - ௨ - ரு - ஈ. (ரு) ,, - கள.
(ங) தி - மொ - ௭ - க௦ - க௦. (சு) ,, - அ.அ.

* இத்தனியன் ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்ததாகச் சொல்லுவர்.

வ்யா. (மாலேத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்றுகோலி) ஸர்வாதிகளைத் தனி ழியிலே வழிபறிக்கே ணுமென்று உத்யோகித்து. ததனாகு மா த் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்ற னே) ராஜாவே. பறிகொடுக்குமவன் (க) *தெய் த்துக்கரசு பறிக்குமவர் ஆலிநாட் டரசு பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாயிற்று பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையனைத்தருளும் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடுத்தனைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) (உ) அடியேன் நான்''. என்று அவனுக்கு அடிமையான உமக்கு அடியேனான அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? (ங) “என்பெய்வினையைக் கிட் டிக்கிழங்கொடு தன்னருனென்னு மொள்வாளுருவி வெட் டிக்களைந்த விராமாதுசன்” என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை - துணிந்து துணித்தருளவேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாற்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாயிற்றுப் போது. (ச) ‘பண்ணை ல்வினை பாற்றியருளினான்’ என்னும்படி பண்ணவேணும் *

தனியன் வ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்

பின்னிலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேரம் நுஜ்யநம்.

பெரிபதிருமொழிக்கு

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநத்தின்

அருமபதவினக்கம்

அவதாரிகை.

அபாரகருணம்ருதஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தம்முடைய பரம க்ருபையாலே, பெரியாழ்வார், தாமருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டில் (க) * மல்லாண்டதின்னோ ளாண்பப் பல்லாண்டொடியும், அவனுடைய திருவவதாரம் தொடக்கமான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யநுபவித்தும், அதுக்குமடியான ராம குணநுபவம்பண்ணியும், அவை காலாந்தரத்திலுநுபவங்கனாகையாலே, (உ) “வடதிசை மதுரை” இத்தாதிப்படியே அர்ச்சாவதாரங்களை பஹுப்ரகாரேண அநுபவித்துக்கொண்டேவந்து, திருவேங்கடமுடையானிடத்தில் திருவுள்ளத்தைமூட்டி யநுபவித்துப் ப்ரபந்தசேஷத்தைத் தலைக்கட்டினபடியையும். அவர் பெண்பிள்ளையான ஆண்டாள், (ங) * நந்தகோபன் குமரனையே ஜசைப்பட்டு, ஆழ்வார்களையுணர்த்திக்கொண்டு அவர்களை ி அடியொத்திப்போய் (ச) * நப்பின்னை கொங்கைமேல்வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பினையுணர்த்தித் தாம்வந்த காரியத்தை ஆராயச்சொல்லி அவனைப்போற்றித் தம்முடைய மனோரதத்தை விண்ணப்பம்செய்தவிட அது அநுகாரத்தால் பிறந்ததாகையாலே மனப்பாலமுது செய்தவோபாதியாய்க்கலங்கி காமன்காலிலே விழுந்து துவண்டு (ரு) * படாதனபட்டுக், (சு) * களுக்கண்டு, தரித்துத் திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துத் தூதுவிட்டு, பெரியபெருமானைக் கிலாய்த்து பாவபத்தம் தலைநிரம்பித் தேற்றுவாரில்லாதபடி கலங்கினவளவிலே, தைவயோகத்தாலே தம்முடைய ஆசார்யபரதந்த்ரதாஜ்ஞாநம் தலையெடுத்துத் தரித்திருக்கச்செய்தேயும் அநுபூதவிஷயமஹிமாவினால் பிறந்ததெனினும் அகஞ்சித்தரமாய்க் கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதே, (எ) “இங்கேபோதக்கண்டரே” என்று தேடிச்சென்று (அ) “வீதியாரவருவானை விருந்தாவநத்தே கண்டோமே” என்று காட்சியோடே தலைக்கட்டினபடியையும்; குலசேகரப் பெருமான், இவ்விருவரளவுமன்றியே, முத்தமுன்னம் (க) * வெண்ணையுண்டவாயனான பெரியபெருமானிடத்தில் (க) “என்கொலோ கண்டுகிரக

(க) தி-பல்-க.

(ச) தி-பா-கக.

(எ) நா-தி-கச-க.

(உ) பெரி-திரு-ச-எ-க.

(ரு) தி-வாய்-எ-ரு-உ.

(அ) நா-தி-கச-க.

(ங) தி-பா-க.

து.

(சு) நா-தி-க.

(க) அமல-கப.

ி அடியொத்தி-அருணகி + கிலாய்த்து-வெறுந்து. (க) பெரு-திரு-க-க.

காணுநாளே” என்று ஸ்ரீபேரவாகரைபுரண்டு அவ்வளவன்றியே (க) * அணியரங்கன் திருமுற்றத் தடியாரளவும் மாலேறிய பெரும்பித்தராய், திருமலையில் திரயக்ஸத்தா ரஜந்மங்களை ஆசைப்பட்டு அநந்தரம் அர்ச்சாவதாரத்தக்கடியான ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களையும் ப்ராஸங்கிகமாக அதுபவித்து அவ்வநுபவத்தைத் திருச்சித்திரகூடத்திலே யதுபவித்து, அடியிலேபிறந்த ப்ரமபக்தியோடே தலைக்கட்டினபடியையும் திருமழிசைப்பிரான் கீழ்ச்சொன்னவர்கள்போலே பா(ஞ)வநாமாத்ரத்திலே யதுபவித்தபடியன்றியே அர்ச்சாவதாரங்கள்தான் ‘பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்’ என்று நியமிக்கும்படி தமக்குக் கைபுகுந்தபடியாலே (உ) * தெளிந்தசிந்தையராய் அவனுடைய ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷணங்களை லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்திருச்சந்தவிருத்தத்தாலே வெளியிட்டருளின க்ரமத்தையும் இவர் தம்மைப்போலே பல அர்ச்சாஸத்தல்களிலே மண்டியிருக்கையனிற்கே (ங) ‘மற்றொன்றும்வேண்டா” என்று பெரியபெருமானையே ஸ்ரோதாவாக்கித் தம்முடைய இன்சொற்களைச்சொல்லி உகப்பித்தும் அவரைப் பள்ளியுணர்த்தியும் போந்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாருடைய பா(ஞ)வநுத்தியிருந்தவகையையும் திருப்பாணர்தாம் இரக்களித்தனைபேரினங்காட்டில் வைலக்ஷணம் யத்தோற்றப் பெரியபெருமானாலே விஷயீக்ருதராய் பரப்பறப்பத்துப்பாட்டாலே, விஷ்ணுசித்தர் தொடக்கமானோரபாதி மற்றொருவரையநுகரித்தும், லக்ஷிதே தாந்தரங்கள் காலில்விழுந்தும், தூதுவிட்டும், காணாமல் தடுமாறியும் ன்ருதெளிந்தும், பரோபதேசம் பண்ணப்போந்தவர்களை நினைத்துத் தமக் கெம்பெருமானிரங்காமையைச் சொல்லி (ச) “அம்ம ஓ கொடியவாதே” என்று கிலாய்த்துத், தாமேபோய்ப் பள்ளியுணர்த்தியும் செய்யாதே ஆபாத (ஃ) குடம் ஸாக்ஷாத்கரித்ததுபவியாநின்றகொண்டு ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநிகள் திருத்தோளிலே எழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டுபோகப், பெரியபெருமான் ஸாயுஜ்யத்தை இவ்விபூதியிலே கொடுக்கையாலே அந்தவநுபவத்தைப்பெற்றுத் திருவேங்கடமுடையானையும் பெரியபெருமானோடு ஒருசேரத்தியாக அதுபவித்துக்கொண்டு, (ரு) ‘மற்றொன்றினைக் காணவே” என்று தலைக்கட்டினதன்மையையும்; இவர்களித்தனைபேரும் ப்ரதமாவதியிலே மண்டினாராய் இவர்களித்தனைபேருக்கும் ப்ராப்யசரமாவதி(டி)யாக (ஈ) * அடியார்க்காட்பமெது உத்தேசம்யமாகையாலே அவ்வர்த்தத்திலே நிஷ்டரான ஸ்ரீமதுரகவிகள், (எ) * வாய்த்ததிரும்ப்திரத்தின் மத்திமமாம் பதம்போலவான * கண்ணினுண்சிறுத்தாம்பாலே ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வாருடையப்ராப்யத்வப்ராபகத்வங்களைபுள்ளிச்செய்து (ஔ) * தென்

ஸ்ரீபேரவா-பெரியஆசை. (ங) தி-மா-தனி.

(ஈ) திருப்பள்ளி-க௦,

(க) பெரு-திரு-க-க௦. (ச) தி-மா-ங.எ.

(எ) உப-ர-உ-எ.

(உ) பெரி-திரு-ச-ச-எ. (ரு) அமல-க௦.

(அ) உ-சி-கக.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

பேரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த
பேரிய திருமொழி வயாக்யாநம்
ப்ரவேசம்.

†இவ்வாழ்வாராகிருார் ஆத்மாவை பெயிலிலே வைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தாரொரு ராயிற்று. ஆத்மாவை வெயிலிலே வைக்கையாவது பகவத்விஷயத்தில் முதலிலே இழியாமே; டம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது அநாதிகாலம் விஷயப் ப்ரவணராய் அதுவே யாத்நாயாய்ப் போருகை. நிழலாது தான் பகத்விஷயமிறே. (க) [वाङ्मनस्यस्य वाणु-தேவதருச்சாயா]

குருகூர் நகரம்பிக் கண்பரானமையையும் திருவுள்ளம்பற்றி இந்த திவ்யப் ப்ரபந்தங்களுக்கு உத்தரோத்தரமுண்டான அதிசயங்களுக்கு அதுகுணமான ஒரு சேர்த்தியாலே இவையித்தனைக்கும் அடைவே வ்யாக்யாநம் செய்தருளி. இவ்வளவன்றியே, இவை யித்தனையாலும் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவமஸ்ஸுக்களி னர்த்தங்கள் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே தத்ஸ்த்தாநீயமான முதலாயிரத்தைத் திருவுள்ளத்தில்தைத்துக்கொண்டுத்ருதியபதத் த்தானேயான திருமொழிக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருள நிறைத்தருளினார்.

இத்திருமொழிக்கு வக்தாவான திருமங்கைமன்னன், * கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பில் பாகவதநிஷ்ட்டையைக் காயிகபர்யந்தமாகவதுஷ்ட்டித்து (உ)

வாள்வலியால் மந்திரங்ொண்டு, (ங) * நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநான் உற்றது முன்னடி பார் கடிமை ' என்று வாய்விட்டும் போந்தா ரொரு வராகையாலே கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட வர்களில் விலகுகுணநிறே என்று இவருடைய வைலக்ஷண்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இதுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கோலி; ஸர்வேஸ்வரன் இவ்வாழ்வார் பக்கலுண்டான ஸ்வவிஷயத்வேஷமும் இவரதுபலித்த விஷயங்களினுடைய அல்பீயஸ்வமுமே இவரை மீட்டைக்குப்பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வத் தத் தம்முடைய வாசியறிகைக்குப்பற்றுகாகவுமெண்ணி இவரை நிர்ஹேதுகடாக்ஷவிஷயமாக்கித் தன் ஸ்வரூபாதிகளை அறிவிப்பித்தா நென்னும் வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தையும் ஸ்வரூபாதிகளை யறிகைக்கு அவன் காட்டிக்கொடுத்த திருமந்த்ரத்தையருஸந்தித்தாரென்னும் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தையும், ததர்த்தப்ரதிபாதகதயாவந்த ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தையுருளிச்செய்வதாகத் தாமிவருடைய பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிருார், (இவ்வாழ்வாராகிருார்) இத்தியாதியாலே. 'ஸ்ரியபேதியாய்' என்று துடங்கி "விஜாநீயனுன நம்மால்முடியாது, ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்வோம், என்று ஆழ்வானாத் திருவவதரிப்பித்தான்" என்றிவ்வளவு முபந்யஸித்துப், பின்னை (இவ்வாழ்வாராகிருார்) என்று துடங்கி அதுஸந்திப்பது என்றும் சொல்லுவர்கள். (ச) 'ஸ்ரீரூப - ௧௦௮ ஸர்வத்ராலேன - வஸதி" என்கிற நிருத்தியை உட்

(க)

(உ) தி-மொ-தனி-

(ங) தி-மொ-அ-க௦-௩.

(ச)

லையே. † இவர்கண்ணால் கா ' கிற விஷயங்களுக்கு அவ்வருகறியா திருக்கிறாராகில் நம்மையும் அ'விஷயங்களோபாதி இவர்கண்ணுக் கிலக்காக்கினால் விரும்பாதொழியாரிறே என்றுபார்த்து உகந்தரு ளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி இ னா விஷயீகரித்துத் தன்படிகளை அடையக் காட்டிக்கொடுத்துத் தன்னுல்லலது செல் லாதபடிபண்ணி இவரை அதுபவிப்பித்து இ 'கேயிருந்தே பரம பதத்திலுள்ளார்படி யாம்படிபண்ணி அத்தேசப்ராப்தியையுமிவர்க ளுப் பண்ணிக்கொடுத்தானென்றது † இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவ ற்றாலும்.

† இவர்பக்கல் அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய லாகவமுமே இவரை மீட்கைக்குப் பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசியறிகைக்குப் பற்றாசாகவும் 'அநாதிகாலம் பண்ணின பாபா ம்சத்தை நம்ந்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்' என்றுபார்த்து இவர் விஷயங்களின் ாசியறிந்து தன் டே யறிகைக்குக் †கிழிச்சீரா யோடே தந்தைக் கொடுப்பாரைப் போலே தனக்கு வாசகமான திருமந்தரம் முன்னாகத் தன் ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை அடங்க க்காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டதுபவித்து அயோக்யனான வெ ன்னை அதுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான்' என்று க்ருதஜ்ஞ ராகையாலே ஒருகால் சொன்னதை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக் கூப் பிடுகிறார். † பகவத்விஷயத்தில் நேர்கொடு நேர் செய்யலா தொன்றி ல்லை செய்யவேண்டிவது மொன்றில்லை' பண்ணின உபகாரத் துக்குக் க்ருதஜ்ஞராமித்தனையே வேண்டிவது, அசித்வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற. *

அருளிச்செய்யாநின்றகொண்டு ப்ரமாணமும் காட்டுகிறார், (இவர்கண்ணால்) இத்யாதி. (இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றாலும்) என்றது - ஆறுப்ரபந்தங் களாலு மென்றபடி. அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யாதிகள் இப்ப்ரபந்தங்களிலே யுண்டாகையால் ஈஸ்வரன் இவற்றைக்காட்டித் திருத்தினது அர்த்தஸித்தம்.

இவரைத்திருந்துகாக்கு நிமித்தத்தையும், முதல் திருமொழியின் தாத் பர்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார், (இவர்பக்கல்) இத்யாதி. (லாகவம்) என்றது - அஃபாஸ்த்திரத்வாதிகள். (கிழிச்சீரை) த்ரவ்யமிருந்த புடைவை. க்ருதஜ்ஞ ரானால் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுதே கூப்பிடுவானென்னென்ன; அருளிச் செய்கிறார். (பகவத்) இத்யாதி. *

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்சேய்த

பெரிய திருமொழி

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்

பெருந்துய ரிடும்பையில் பிறந்து

கூடினேன் கூடி இளைய ர்தம்மோ

டர்தரும் கலவியே கருதி

ஒடினே னோடி உய்வதோர் பொருளா

லுணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து

நாடினேன்நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்

நாராயண வென்னும் நாமம்.

(க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெருந்துயர்	மிகுந்த துன்பத்துக் குக்கொள்கலமாய்	ருந்தினேன்	துக்கத்தை அதுபவித்தேன். பின்பு
இடும்பையில்	துன்பங்களுக்கெல்லா ஹேதுவான சரீரத்திலே	வாடினேன்	(கொள் கொம்பில்லாக் கொடிபோலே) வாடிப்போந்தேன்.
பிறந்து	உண்டாய்	வாடி	வாட்டத்தையுடைய
கூடினேன்	சரீரமென்றும் ஆத்மாவென்றும் பருத்தறியக் கூடாத படிஒன்றாய்ப்பொருந்தினேன்.	உய்வது	உயிருந்து
கூடி	இப்படி நெடுங்காலம் பொருந்தியிருந்து	ஒர்பொருளால்	ஒரு நல்ல அர்த்தத்தாலே-(ஸ்ரீவேஸ்வரன் கருபையாலே)
இளையவர்	யுவதிகளான தர்கள்	உணர்வு எனும் பெரும்	ஸ்ரீநாமாகிற பெரிய
தரும்	கொடுக்கிற [யே	பதம்	ஸ்த்தாநத்தை [து
கலவியே	ஸம்ஸ்லேஷத்தை	தெரிந்து	இருந்தபடியே அறிந்
கருதி	நினைத்து	நாடினேன்	“பகவத்விஷயம் நன்று, ஸம்ஸாரம் து” என்று ஆராய்ந்தேன்;
அவர் தம்மோடு	அவர்கள்போன அடிவழியே	நாடி	ஆராய்ந்து
ஒடினேன்	பின்தொடர்ந்து ஒடினேன்;	நான்	திருநாமம் சொல்லுகைக்குயோச்யபையில்லாத நான்
ஒடி	இப்படி ஓரிடத்திலும் கால்தாழாதே விஷயங்கள்தோறும் விசேஷம் தேடிக் கொண்டோடி	நாராயண என் னும்	நாராயண என்கிற நாமம்
மனத்தால்	விஷயங்களிலே சென்ற சிந்தையாலே	நாமம்	திருநாமத்தை காணப்பெற்றேன். ()

வ்யா. -†முதற்பாட்டு. நம்மாழ்வார், ஸர்வேஸ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவந்தரம் தாம்பெற்ற பேறறியாதே (க) ‘இந்நின்றநீர்மை இனியாமுறாமை’ என்று கீழ்கின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாற்போலே இவரும் பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பு தாங்கீழ்கின்ற நிலையையெல்லாம் அநுஸந்தித்து†(வாடினேன்) என்கிறார்.

(வாடினேன்) †கொம்பை இழந்ததளிர்போலே; †ஆஸ்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே. இன்னும் நோக்குவோம் என்னில் நோக்குகைக்கு யோக்பதை யுண்டென்லக. (உ)† ஸ்ரீராமம் நமஸ்யேது. அந்யாராகே ணாஹம்’ என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கு முண்டானபின்பு இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு வாடினேன்” என்னத் தட்டில்லையிறே (ஈ) [ஸ்ரீராமம் நமஸ்யேது-யஸ்ச ராமம் நமஸ்யேது.]

ராமம்” என்றது கண்ணுக்குவருத்த விஷயத்தை. காணதிருக்கிறான் யாவனொருவன். †[யஸ்ச]†எத்தனையேனு முயர்ந்தவனாகவுமாம். [ஈ து.]†இது தப்பினாலும். †தப்பாதது தப்பினால் வருமது இவ்வளவன்று என்கைக்காக விசேஷிக்கிறது.

அநு. முதற்பாட்டு (வாடினேன்) இத்யாதி. தம்மை அவன் கடாஶ்வித்தால் அவனை யநுபவிக்கு மத்தனைபோக்கிப், பூர்வ வ்ருத்தத்தைத் தாம் சொல்லுவானென்னென்ன; அநுளிச்செய்கிறார், (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. (வாடினேனென்றார்) என்று - பூர்வவ்ருத்தத்துக்கெ ல்லாமுபலக்ஷணம்.

உலர்ந்தேனென்னுதே ‘வாடினேன்’ என்றதுக்குத் தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார், (கொம்பை) இத்யாதி. (ஆஸ்ரயத்துக்கு)-அத்ம ஸ்வரூபத்துக் கென்றபடி. (ஈ) வாடிவாடும்வாணுதல்” என்கிறபடியே, பிராட்டி விஷயத்தில் சொல்லத்தக்க வார்த்தையைத் தாமிப்போது சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அநுளிச்செய்கிறார், (அந்யா) இத்யாதி. தாய்மார் “வாடிவாடும்” என்று சொன்னார்களேயாகிலும், இவர்தாம் அவ்விஷயத்தில் இவ்வார்த்தையைச் சொல்லித் தம்மைத்தாமே நிந்தித்துக்கொள்ளக் கூடுமோவென்ன தருஷ்டாந்தமுகே வருளிச்செய்கிறார், (யஸ்சராமம்) என்றுதொடங்கி, (வாடினேனென்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே) என்னுமளவும். ‘யம்” என்று மேலெடுத்த ப்ரதீகத்தை, (விஷயத்தை) என்ற வந்தரம் அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. ப்ராநாயே ச (ய) காரமென்றருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனு முயர்ந்தவன்) இத்யாதி. (இது) என்றது-தன்னுடைய ஸேவையென்கை. (ஈப்பாது) - பெருமாளுடைய கடாஶம். ‘ராமஸ்ச” என்றவயித்து அதிநிக்கு

[ஸ்ரீஷ்யம் மௌனம்] யஞ்ச ராமோ நபஸ்யதி] † எத்தனையேனும் சிறியாரும் இவர் கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. [யம்] எத்தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. † எத்தனையேனும் சிறியாரிடே இவர் கண்ணிற்பார்வைக் கிலக்காவார். (க) † “யாருமோர் நிலைமையனென வறிவரிய வெம்பெருமான் யாருமோர் நிலைமையனென வறிவெளிய வெம்பெருமான்” ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் அவிஷயமாயிருக்கும். ஓரிடைச்சிக்கும் வேடனுக்கும் கைபுருந்திருக்கும். “எத்தனையேனு முயர்ந்தவனாகிலும் பெருமானுடைய ஒருநானாப் புறப்பாடு காணானாகில் அவன் பெரியனல்லன்; எத்தனையேனும் சிறியனானவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடைய பார்வை தப்புகிறான் யாவனொருவன் அவன் அவஸ்துக்களோடு மெண்ணப்படான்” எண்ணப்படாமையிலே எண்ணப்படும் எல்லாரும் நிந்தித்து “சீ சீ” என்னப்படும். இவனை நிந்திப்பார் வஸிஷ்டடாதிதிகள் துடக்கமானார் நால்வரிருவரோ வென்னில்; [நிந்திதஸ்ஸவஸேஸ்ஸலாகே] [ஸ்ரீ நந்தி: வோகே நிந்தித:] இவனை நிந்திக்கைக்குரிய ரஸ்ஸாதாரில்லை. “விஷயப் ப்ரவணனானவன், இப்போது பழியாய் மேல் நரகமா யிருக்கச்செய்தே, தான் “நல்லது செய்கிறோம் என்றிருக்குமிதே” அப்படி தான் “நல்லது செய்கிறோம்” என்றிருக்குமோ வென்னில். [ஸ்ரீஷ்யம் மௌனம்] - ஸ்வாத்மாயேநம்விகர்ஹதே] தானும் தன்னை நிந்தித்துக் கொள்ளும். † திருக்கைத்தல மிழந்தவன் “இற்றைப் புறப்பாடு காணப்பெறாத நாம் கர்ப்பூரமும் எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில் முடிந்து பிழைக்கலாயிற்று” என்றிருக்குமிதே; ஒருநானாப் புறப்பாடிடந்தார் வார்த்தை யிதுவானால் அநாதிகால் மிழந்தவர்க்கு “வாடினேன்” என்றல்லது வார்த்தை யில்லை யிதே. (வாடினேன்) என்றவிதுதான் எவ்வவஸ்தையைப் பற்றச்சொல்லுகிறவார்த்தை; விஷய ப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றை யதுபவதித்துக்கொண்டனையும் கடாக்கிக்கும்வரென்கிற ப்ராதாந்யத்தை விவகரித்த நாளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும் சிறியாரும்) இத்யாத். “யம்” என்றது நிக்குஷ்ட விஷயமாவானென்னென்ன; அநுளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) நித்தயாதி. உத்த்ருஷ்ட்டணாக் கடாக்கியாமல் நிக்குஷ்ட்டணாக் கடாக்கிப்பெறென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (யாரும்) இத்யாதி. பூர்வார்த்தத்தில் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, “நிந்தித:” இத்யாதிக்கவதாரிணையருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) இத்யாதி வாக்யஷ்டகத்தாலே. மேலுக்கவதாரிகை, (விஷய) இத்யாதி. ஆழ்வார்தம்மை நிந்தித்தமைக்குப் பின்னையுமொரு த்ருஷ்ட்டாந்தம், (திருக்கைத்தலம்) இத்யாதி.

துப் போருகையாலே வாட்டமில்லை. பகவத்விஷயத்தில் + கை வைத்தபின்பு தானே வாட்டமில்லை. ஸ்ரீரூப ஜ்ஞானம்பிறந்து பூர்வ வருத்தத்தை யதுஸந்தித்தபோதைவார்த்தை. + ப்ராப்திஸம யுத்திலிமே பூர்வவருத்தத்தை ஸ்மரியாதொழிவது, (க) 'ஸீஷன்ஸ் ௪௬' நோபஜநம்ஸ்மரன்" என்னுடையவியல் வந்ததில்லையிமே + ஜ்ஞான லாபவேளையாகையாலே பூர்வவருத்தந்தானிவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம் போலேயிமே தோற்றுகிறது.

+ (வாடி) + என்கிற இவ்வதுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் + பொ ருள்பெற்றுக் கிடக்கிறது. + அநாதிகாலம் இவ்விதமுட பரவருத்தமா ய்ப் போந்ததென்றும் மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்தென்றும் தோற்றுகிறது; + விஷயப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய் அதுதாபம் பிற ந்து மீளுகையன்றிக்கே அநாதிகாலமிதுவே யாத்ரையாய்ப் போந்த தென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்த தோரநர்த் தத்தைச்சொல்ல வொருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது மேல்விளை ந்த அநர்த்தந்தானேதென்னில் (வருந்தினேன் மனத்தால்) மாந ஸமான க்லேசத்தை யதுபவித்துப் போந்தேன். + இந்திரியங்கள் விஷ யங்களிலே ப்ரவணமாய், அவற்றை யதுபவிக்கக்கூலி அவற்றை

(கைவைத்த) - இஸ்ரீரத்தோடே பகவததுபவம் பண்ணின். (வாட்ட மில்லை) என்றவந்தரம் எங்கே என்னில் என்முசேஷம். ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தால் பூர்வவருத்தஸ்மரணம் வருவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ராப்தி) இய்யாதி வாக்யதவயத்தாலே. வாடினேன் - விஷயப்ரவணமாய்க் கெட்டேனென்மைது இவ்வாழ்வார்க்குச்சேராது, விஷயப்ரவரயிட்டுத்தபோது களிப்புண்டாகையாலே கெட்டேனென்னைக்கூடாமையாலே; பூப்போது விஷயப்ரவரத யில்லாமையால் ஸுதரம் கெட்டேனென்னக் கூடாது என் னம் சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞான) இய்யாதி. முன்புத்தவிஷய ஸங்ம் இப்போது ப்ரத்யக்ஷம்போலே விசதமாகத் தோற்றுகையாலே இப்போது க்லேசம் பிறக்கையாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

“வாடினேன், ‘வருந்தினேன்’” என்னுமளவும் பெளர்வாபர்யம் சோ த்றியிருக்கவும் “வாடி” என்ற லயபந்தமான புருத்தத்தப் ப்ரயோஜநம் காட்டுகிறார், (வாடி) இய்யாதி. இத்தால் - கீழ் “வாடினேன்” என்றதக் குச் சிரகாலஸம்பத்தமும், மேலேவருகிறதுக்கு அந்தயந்தஸந்தித்தவமும் தோற்றுவிகையாலே, அதக்கு ப்ரயோஜந முண்டி என்றதாயிற்று. (பொ ருள்) - ப்ரயோஜநம். சிரகாலஸம்பந்தத்தையும் மேலே ஸந்த்விசதமாக ஓரந ர்த்த முண்டென்னு மத்தைய முப்பாதிக்கிறார், (அநாதி) இய்யாதி. கீழ்வாக்ய விவரணம், (விஷய) இய்யாதி. சப்தார்த்தமருளிச்செய்து, மாநஸமான க்லேசத்துக்கு மூன்றுதேறுதுக்களைக்காட்டா நின்றுகொண்டு, தாத்தப்ரய மரு ளிச்செய்கிறார், (இந்திரியங்கள்) இய்யாதி வாக்யதவயத்தாலே.

கூடி பெரியதிருமொழி க ப க தி க பா வாடினேன்.

லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றி லதுப சிக்கலாவிதா ன்றில்லாமையாலும் மாநஸமாந க்லேசத்தை யதுபவித்துப் போ ன்தேன். ஸர்வேந்தரியங்களுக்கும் கந்தமான மநஸ்ஸை + ப்ரத் யகர்த்த ப்ரவணமாக்க மாட்டாமையாலே மாநஸமான க்லேசத் தை யதுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்றா ிற்று - சப்தாதி விஷ யங்களிலே ப்ரவணனாய்த் திருவடிகளை யொருநாளும் நினை கப் பெ ற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துபரிமெப்பையிற் பிறந்து) †விஷயங்களி லே ருசியைப்பிறப்பித்து வாஸநையை யுண்டாக்கி ராகத்வேஷங்க ளையிருத்து †இதிலுண்டான அவித்யாகர்மங்களும் சரீராரம்பஹே துவாகவந்து பிறந்தேன். துயரென்று துக்கம் இமெப்பை யென் றும் துக்கம் இத்தால் சரீரந்தான் துக்காயதநமுமாய் துக்க ஹேதுவுமா யிருக்குமென்கை. துக்காயதநமுமாய் மேலே அநேக துக்கங்களை விடுக்கவும் வற்றாயிருக்கை.

† பெருந்துய ரிமெப்பையிற் பிறந்து கூடி வாடினேன்” என் னாதே முதலிலே ‘வாடினேன்’ என்பானென் னென்னில் ‘†கர்ம ஸம்பந்தம் அநாதியா’ அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹருபேண நித் யமாயிருக்கையாலே நடுவே யொன்றைப் பிடித்துச் சொல்லுகி றார். (பிறந்து) ஜ்ரம் மரணங்களில்லாத ஆத்மா “செத்தான் பிறந் தான்” என்று வ்யவஹாஸப்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) நித்ய மாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞானநந்த லக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமான ஆத் மாவை “சீவோஃ ஸுஹோஃ தேவோஹம் மதுஷ்யோஹம்” என்ன

ப்ரத்யகர்த்தமென்றது - ஜீவேஸ்வரதத்வங்களை. சரீரத்தை “பெரிதானது யர்” என்றும் “இமெப்பை” என்றும் இப்படி லக்ஷணயாவருளிச் செய்ததுக்கு த்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (விஷயங்களிலே) இத்தாதி. இதில்-சரீரத்தில்.

அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே, முத்து “பெருந்துயர் இமெப்பையில்பிடுத்து கூடினேன், கூடி இனையவர்தம்மோடு அவர்தருங்கலவியேகருதியோடினேன், ஓடி மனத்தால் - வருந்தினேன் வருந்தி வாடினேன், வாடி உய்வ தோர் பொருளால் - நாடினேன் நாடி நான் நாராயணவென்றும் நாமம் - கண்டுகொண்டேன்” என்றவயித்தர்த்தம் சொல்லலாயிருக்க, இருந்த படியே அர்வயித்து அர்த்தம் சொல்லுகை சேருமோ வென்றும் சங்கையை யதுவதிக்கிறார், (பெருந்துயர்) இத்தாதி. “கூடி” என்றது - கீழ்ப்பதங்களை யும் மேல்பதங்களையும் அர்த்த ஸ்வபாவத்துக் கறுகுணமாக எடுக்கவேண் டும் பதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தைப் பரிஹரிக்கிறார், (கர்ம) இத்தாதி. இப்போது ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்து. கீழ்ப்பட்டப் ப்ரமாதங்களை அநஸந்திக்கு மவர்க்கு சாரஸம்பந்தாதிகள் ப்ரவாஹதோ நித்யங்களாகையாலே, ஒன்றை யிட்டிக் கரமேண வருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. “கூடினேன்” என்ற துக்கு ஒருகாலாவதி சொல்லாமையாலே பலித்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார்,

லாம் படியானபடி. (கூடினேன்) †அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தாப்ரயுக்த மென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. (கூடினேன்) என்கையாலே †இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று ஒளபாதிசம். வந்தேறி என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. †ரா புத்ரன் வழிபோ ரிந்தகடே டர்கையிலே யகப்பட்டாம்போலேயிறே ஆத்மாவுக்கு அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் வந்தபடி. †அய் பிண்டத்தை அக்கியி நருகே வைத்தால் அக்கி பரமானுக்கள் ஸுகூழ்மருபேன அதிலே ஸங்க்ரமித்தாதல் ஸாஸநையாலே யாதல் அதினுடைய ஒளஷ்ணயஸ்வபாவத்தையும் கிறத்தையும் பஜித்து அதுதா நென்னலாமா போலே இவ் ராத்மாவும் அசித் ம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதா நென்னலாம்படி அசித் ஸ்பமானபடி †பரமானுப்பற்று சிவப்பு மாறினாலும் வாஸநையாலே சுமம்

(கூடி) †சரீரவிஸ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி. †ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சரீர விஸ்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டிம்படியானபடி. †கூடி என்கையாலே அநாதிகாலம் இத்தோடே

(அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான்) இத்யாதி. சிலநாள் பிரித்தவற்றுக் கன்றோ கூடுகையென் னலாவது ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னுமாபோலே யிருந்தால் இஸ்ஸப்தம் ப்ரயோகிக்கப்போமோவென்னை அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்) இத்யாதி. பின்பொருநாளவரையிலே கழிய 'காண்கையாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்த விவரகூடினேன்' என்னலாமே என்று கருத்து. "வந்தேறி" என்னுமத்தைத் த்ருஷ்ட்டா த்ருகேந விவரிக்கிறார் (ராஜபுத்ரன்) இத்யாதி. இப்படி ஒளபாதி மானால் "தேவோஹம்" என்று தத்ஸ்வரூபமாக ப்ரமிக்கக் கூடுமோ வென; அருளிச்செய்கிறார், (அய பிண்ட) இத்யாதி. வாஸநையாலேயாதல் சிரகால ஸம்பந்தத்தாலே யாதலென்றபடி. வாஸநையாலே "அதுதான்", என்னலாம்படி யென்னுமதெங்கே யென்னை அருளிச்செய்கிறார், (பரமானு) இத்யாதி.

'கூடினேன்' என்றதற்கு "விஸ்லேஷ தேவோஹம்" என்று தாதாத்மய ப்ரமம் வரும்படி கூடினேனென்று தாத்மய மருளிச்செய்து, அதுக்குச் சரீரவிஸ்லேஷமஸஹ்யமாம்படி கூடினேனென்று தாத்மயாந்தரம் விவக்ஷித்து, அதுபாஷணத்துக்குத் தாத்மய மருளிச்செய்கிறார், (சரீர) இத்யாதி. சரீரவிஸ்லேஷ மஸஹ்யமாவதெப்போதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. முந்தின தாத்மயத்திலே அதுபாஷணத்துக்கு ப்ரயோகத்தை யருளிச்செய்கிறார், (கூடியென்கையாலே) இத்யாதி. இரண்டாம் தாத்மயத்திலே ப்ரயோகம் - சரீரவிஸ்லேஷ மஸஹ்யமான மாத்ரமன்றிக்கே ஸத்தித்தேதுவானவன் ஏகயத்நம் பண்ணும்படி கூடி. மேலுமந்த, ம்விளைத்துக்கொண்டமையை ஸுகிசிப்பிக்கையென்று கண்டு கொள்ளுது

பொருந்திப்போந்தமையும் இதுக்குமேலே ஓரநர்த்தம் விளைந்ததென்றும் தோற்றுகிறது.

மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானென்னென்னில் (இளையவர் தம் மோடவர்தரும் கலவியே கருதியோடினேன்) (இளைபவர்) சப்தாதி விஷய ப்ராவண்யம் அநர்த்தம் என்று ஆராயவுமொட்டாதே, பகவத்விஷயத்தில் நன்மையையறிந்து அதிலே ஸ்ரீமூர்ஷமொட்டாதே பருவத்தையிட்டுப் பகட்டித்துவக்குவர்கள். (தம்மோடு) (க) ட ஸ்ரீமூர்ஷமொட்டாதே சாயா ஸத்வமநுகச்சேத் என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே நல்லதொரு பூமலைகண்டால் தன் தலையிலே வைத்தல் தன்னையொருவனுக்கே நீனைத்திருத்தல் செய்யாதே அவர்கள் போன அடிவழியேபோமித்தனை. (உ) ஸ்ரீமூர்ஷமொட்டாதே ஸ்ரீமூர்ஷமொட்டாதே-யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே. (அவர்தரும்கல ரீ) கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தைசொல்லியிருந்து இனி யிவன்கைப்பட்டான் என்றறிந்தால் தங்களைக்கொண்டு எழுவாங்கயிருப்பார்கள். (கலவியேகருதி) அதுபவித்து என்பது அதுபாவ்யந்தானுண்டாகிலிறே இவனுடைய மனோரத்தமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. மனோரத்தத்தான் மாறாதிதே அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே அதுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளவிறே யடுப்பது, அவர்கள் இருய்க்கவிருய்க்க “நன்மையுண்டு” என்று மேன்மேலென மனோரத்தம் செல்லாநிற்குமாபிற்று, அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே. ஒருவிஷயத்தில் துபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளலாமிதே; அதைவிட்டு மற்றொன்றறியப்போய் அதிலுமொன்றாம் காணாவிட்டால் பின்னையும்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிதே. (ஒடினேன்) ட்விஷயங்கள் தன்னில் அரைஎண்ணம் கால்தாழப்பண்ணவல்லதொரு

(பகட்டி) - அஞ்ஞாந்தை விளைத்து. “தம்” என்றத்தாலே தோற்றின ப்ராதாந்யத்தை விவகித்தருளிச் செய்கிறார், (சாயா) இய்யாதி. விகாணம், (நல்லது) இய்யாதி. ப்ரமாணத்தாகதநமுக்கே பரிஹரிக்கிறார், (பேசு) இய்யாதி. “கலவியே கருதி” என்னலாயிருக்க, “அவர்தரும்” என்று விசேஷித்தவருடைய ஹார்த்தபாவம், (கிட்டின) இய்யாதி. தெள்ளப்பயம் தோற்ற விசேஷித்தாரென்று கருத்து. “கலவியே கருதி” என்ற அவார்த்தாலே - வேறொன்றைக்கருதுகை தோற்றமுமையாலே யருளிச்செய்கிறார், (மனோரத்தம்) இய்யாதி. ஹேதவந்தாம், (அதுபவிக்க) இய்யாதி. இதுபக்கைக்கு ஹேது, (அதுக்கடியான) இய்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை, (ஒடினேன்) இய்யாதி. போமனன் என்னதே “ஒடினேன்” என்றதற்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார், (விஷயங்கள்) இய்யாதி வாக்யதவ்யத்தாலே. ஒருவிஷயத்தை

விஷயந்தானில்லையிறே. போகோபகர ம் கொட்டுக்கு ஸ்நாநத் துக்கிடாகப் புறப்படும் விஷயமிறே. †இவற்றின் தோஷத்தைத் தா னுமறிந்து ஐத்தை மறைக்கக்கிடான போகோபகரணங்கள் கூட் டிக்கொடுத்திறே தானுமதுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷ மகிஞ்சித்கர மாகிறவிஷயமிறே. †இவற்றினுடைய தோஷந்தான் சாஸ்த்ரங்கொ ண்டறியவேண்டாதே கண்ணிலே காணலாம்படி யிருக்கச்செய்தே கண்டு மீளவொண்ணாதபடி யிருக்கிறதிறே. ‡விஷயப்ராவண்யமா வது பாம்புபுடத்தை விரித்துக்கொண்டிருக்கும் அது அள்ளிக்கொ ள்ளப்புகுகிறதறியாதே அதின்மீழலிலே யொதுங்கத்தேவிமாபோ லே யிருப்பதொன்றிறே. †உயிர்க்கழுவினையிருந்தவன் பிபாஸை யும் வர்த்தித்துத் தண்ணீரும் குடித்துப்பிறக்கும் ஸுகம்போலே யிறே விஷயாதுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது. துக்கங்களிலே ஒன்றை ஸுகம் என்று நிர்வசித்துக்கொள்ளுகிறானித்தனையிறே. (க) ஸுஷுப்தேஷு - ஸுகபாவைசலக்ஷண' என்கிறவதுவேயிறே ஸுகம். (ஓடி) முன்பெல்லாமிப்படியேயாய்ப் போரச்செய்தே ஒரு நன்மையுண்டாயிற்றென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வசக்தி "ரக்ஷிப் போம்" என்று கைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும், எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன்.

(உய்வதோர்பொருளால்) †விஷயங்களிலே கைகழியப்போய் ஓடி இளைத்துவிழுந்தவிடத்திலே 'இனி இவன்தானாக மீளமாட் டான்' என்று அதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்க ஒருப்பட்ட ஸர்வோஸ் வரன் க்ருபையாலே ‡உஜ்ஜவநோபாயமாயிருப்பதொரு நல்ல அர்

யதுபவித்து ஸ்நாநத்துக்குப் புறப்படும்படி கண்டால் ஓடக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (இவற்றின்) இத்யாதி. வ்யா யாதாவிஸீடுபாடு, (இவற் றினுடைய) இத்யாதி. த்ருஷ்ட்டதோஷமன்றிக்கே மேலு மநர்த்தகரமெ ன்கிறார், (விஷய) இத்யாதி. இப்படி தோஷ பூயிஷ்ட்டமானதில் இவன் ப்ரமிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (உயர்க்கழு) இத்யாதி வாக் யத்யத்தாலே. "ஓடி" என்கிற அதுவாதத்தாலே - கீழே "ஓடினேன்" என்ற வி. த்தில் யாத்த்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ப்ரஸங்கிக்க ஒண்ணாதபடியோடு கையைய ஸூசிப்பிக்கை அதுக்குப் ப்ரயோஜனமென்றும், ல்யப்பாலே - ஓரிடத்தில் இளைப்பாய்விழுந்தமை தோற்றுகையால் அதுவே மேல் ஜவன் க்ருபைக்கு ஹேதுவாகிறதென்றும் விவகரித்தருளிச்செய்கிறார், (முன்பெல்லாம்) இத் யாதி வாக்யத்தவயத்தாலே.

"ஓடி" என்றது ஹேதுவானமையைக் காட்டா நின்றுகொண்டு தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார், (விஷயங்களிலே) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (உஜ்ஜீவந)

இத்யாதி. நாலாம்பாட்டிலே அருளிச்செய்தொன்றால் முத்தப்பாட்டிலும் அதவே யாகவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. இத் தால் - உ கண்டரானகையாலே இதுவே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. “பல நகாட்டி” என்னுமதில் த்ருஷ்ட்டியின்றிக்கே, ‘பாவியேனை’ என்ற திலே நோக்கா வருளிச்செய்கிறார் (பாவியேனை) இத்யாதி. இத்தால் - உய்வது” என்னும் அம்சத்துக்குக் கருத்து சொல்லிற்றாயிற்று. “ஓர்” என்ற துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அஸந்தேவ) இத்யாதி. உணர்வாகற் பெரிய பதம் - ஸ்த்தாரம் என்று சப்தார்த்தமாய், இத்தைப் பதமாகச்சொன்னாருண் டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (விஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. ஸான்மூர்ப்பீஷ் ஸ்த்தாநமார்ஜிதம்’ எ றதிலேநோக்கு. விஜ்ஞானம்விடமுட் னு யிடென் னாந் மூர்ப்பீஷ் | ஐஸ்வர்யமேதேவ மாபூதத்தஸ்யபரிஹயம்” அஸ்தாந் யை-வீநாந்ஸ்ரஸ்தீஷ் விஜ்ஞானம் ஸ்ராப்தம் அயத்திலுமி, ஐயமேவாந் பீஷ் ஸாந்மூர்ப்பீஷ் ஸான்மூர்ப்பீஷ் ஸான்மூர்ப்பீஷ் ஸான்மூர்ப்பீஷ் அஸ்யார்த்த - யத் - வேதாந்தப்ரஸித்தம், விஜ்ஞாநம், ப்ராப்தம் - அயத்தந லப்த்தம், இதமேவார்ஜிதம்-ஸம்பாதயிதுமாகாஸிதம், ஸ்த்தாநம்யத், தஸ்யஜ்ஞந் மாந்தரேபி பரிஹயோமாபூசிதி. ப்ராப்தம் - தானேவந்ததென்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (கிடக்கை) இத்யாதி. “நிரந்து” என்ற துக்கு - மீண்டு என்று அர்த்தமாய், ஷேதுபூர்வகமருளிச்செய்கிறார், (விவக்ஷ பங்கள்) இத்யாதி. இந்தபாடத்திலே ‘ஒடி - நிரந்து” என்றறவயிப்புக

தான் ஸாவதியாகையாலே அவற்றிலதுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமை முட்டியீண்டேன். (தெரிந்து) என்று பாடலாகில் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே எல்லாம் இருந்தபடியே தெரிந்தது. ஆகையாலே முன்பெல்லா மிருட்சியாய்ப் போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடினேன்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே நாம் கீழ் பட்டதென்? மேல் படப்புகுகிறதென்? என்று மாராய்ச்சி பிறந்தது

(நாடி) †இதரவிஷயங்களைப் பெறே னும் என்று புத்தியூர் மே ப்ரவர்த்தித்தாலும் அநர்த்தா ஹமாமத்தனைபோக்கிப் பவிப்பதொன்றில்லை. பக த்விஷயத்தில் ஆராய என்றிழிந்தமாத்ரத்திலே பல (ஃ) வ்யாப்தியுண்டு. (நான்) † ‘ஓடினேன்’ என்றநான். ராவண பவரத்திலே நெடுநாள் அவனெச்சில்தின்று வளர்ந்த ன் ஒருமுழுக் கிடாதே ராமகோஷ்டிக்கு ஆளாற்றபோலே † ல்வெட்டி நம்பியார் பிள்ளைகிழக்கேயுமுக்காதமாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஒரு † திருக்கார்த்திகையிலே புறம்பே சிலரைக்கேட்டால் † எளியன்’ என்றிருப்பார்கள் இதுபரிஹரிக்க வல்லாருமில்லை. இத்தைச் சொல்லி ரக் டட்டே னும்” என்று ஓராள்கொடுத்து வரக்காட்டினார். அது என்னென்புதென்னில். பெருமாள் டலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் ப்ராஹ்முகத்வாதி நியமோபேதராய்க்கொண்டு சரணம்புக்கார் இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்தியும் ஸஹாயாந்தரஸாபேக்ஷமோ?” என்றுவரக்காட்ட. “அந்த உபாயத்துக்கு உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று உபாயபரிக்கரஹம்பண்ணி னவருடைய ஸ்வபாவத்தாலேவந்தது, ராக்ஷஸஜாதியராவார் தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க அ ர்களிலே யொருவனான ஸ்ரீவிபி (அவன்றான் மீளமாட்டான்) என்று கீழேயருளிச்செய்தது - ‘தெரிந்து’ என்றபாடத்தைப் பற்றவென்று கண்கொள்வது.

“நாடி” என்ற அதுபாஷணத்துக்கும் - கீழே ‘நாடினேன்’ என்றதுக்குக் கீழ்ப்பட்டதிலே அபுத்தியூர்வகப்ரவ்ருத்தயான வளவன்றிக்கே புத்தியூர்வகமாக ப்ரவர்த்தித்தாலும் ப்ரயோஜனமில்லாமையை நன்றாக விசாரித்தமைதோற்றவும், கண்கொண்டேன்” என்னு மதுக்குறேது ராகவும் தா த்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இதர) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. “கண்டுகொண்டேன்” என்ற உத்தமனாலே தோற்றுகிறதும், ‘நான்’ ன்றதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேன்) இத்யாதி. இத்தால் - பகவத்விஷயத்திலிழிவார்க்கு அதிகாரஸம்பத்திதேடவேண்டா என்று பலிக்கையால், இதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (வேல்வெட்டி) இத்யாதி. (திருக்கார்த்திகை) - ஸ்வாமி உத்ஸவகாலம். (எளியனென்றிருப்பார்கள்)-லகூ (ஸஹ) கரிப்பர்கள்.

உருகி	நர்ப்பண்டம் போலே	துணையொடும்	தன்பேடையோடு
	கரைந்து	[ய பு ரும்	ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்
அவரர்	அவ்வவஸ்தரீகளுடை		த்திக்கு மதுவாய்
பனை	பெருத்த	புனல்	ஜலத்தால்
முனை	ஸ்தநங்களை	[கு சூழ்	சூழப்பட்டிருப்பதா
துணையா	ரக்ஷ மா 'கொ'ந்		ன
பாவியேன்	பாபியானநான்	குடந்தை	திருக்குடந்தையில் ஆ
உணராத	'ஸர்வேஸ்வரே'ந		ராவமுதாழ்வாரை
	ம 'கு ரக்ஷகன்' எ	தொழுது	ஸேவித்து
	ன்று அறியமாட்டா	நான்	விஷயப்ரவணனாயிரு
எத்தனைப லும்	காலமெல்லாம் [தே		ந்த நான் [க
ரங்களும்	திருங்களெல்லாம்	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா
பழுதுபோய் ஒ	வ்யர்த்தமாய்க் கழிந்	நாராயண என்	நாராயண என்னும்
ழிந்தன	துபோயின	னும் நாமம்	திருநாமத்தை
தூவி	சிறுநிலை	என்றாவிலை	என்னுடையநாவாலே
சேர்	அநுருபமான	கண்டு கொண்	புகழ்ந்து காணப்பெ
அன்னம்	ஹம்ஸமானது	டேன்	ற்றேன். (2)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. அநாதிகாலம் “பகவத்தத்வமென் றொன்றுண்டு” என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப்போருகையா லே வாடினேன்” என்றும் இனையவர் கலவியேகருதி யோடினேன்’ என்றுமிறே கீழ்ச்சொல்லி நின்றது அதிலுறுபவித்த களையும், காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்றென்றும் சொல்லி இப்படி ட்போனகாலமும் வ்யர்த்த மாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றே நென்கிறார்.

(ஆவியேயமுதே) (க) ட் ஆவியேயமுதே யலைகடல் கடை ந்தவ ப்பனே’ என்றும் (உ) ஆவியேயமுதே யென்னையாளுடைத் தூசி யம் புள்ளுடையாய்” என்றும் பகவத் விஷயத்திலே சொல்லக்கடவ வார்த்தையையாயிற்று இங்கேசொல்லிற்று. வருத்தவிஷயத்திலே சொல்லக்கடவவார்த்தையை அப்ராப்த விஷயத்திலே சொன்னேன். ட் தா(ஞ)ரகத்வமும் கண்ணழிவற்று போக்யத்தையும் கண்ணழிவற்றி ருப்பது பகவத்விஷயமேயிறே; தாரகமன்றிக்கே பாதகமுமாய், போக்யதை யின்றிக்கே ட் பீபத்ஸ்யமுமாயிருக்கிற விஷயங்களிலே

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ஆவியே) இத்யாதி. (போளகாலமும் வ்ய ர்த்தமாகாதபடி) என்றதுக்கு (ஈ) “சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மா லெங்கள்மாலென்றநாளென்றநாளாகும்” என்கிறபடியே போனகாலத் தையும் எல்லநாளாக்கும்; பாட்டின் துனியிலே தாத்பர்யத்தை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

விஷயாறுபவத்தின் வகைகளைச்சொல்லுகிறவர் “ஆவியேயமுதே” என்று இவ்வகைகொன்னதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஆவியே) இத்யாதி. தாத்பர்யாத்ரம், (தாரகத்வம்) இத்யாதி. (பீபத்ஸ்யமுமாய்) என்றது (போள)

யாயிற்று வார்த்தைசொல்லிப்போந்தது. (க) † த்ஸ்ச்வத்ஸ்சுசி சீஸ்ஸு
தஸ்ஸு த்ஸ்சு த்வம் ஜீவிதம் த்வமஸிமேஹ்ருதயம் மதீயம்' என்றே
சொல்லிப்போந்தது. (எனகினைந்து) † இப்புடைகளில் கினைப்
பது அநேகத்தையிறே" என்றாயிற்று ஜீயர் அருளிச்செய்து. † பி
ள்ளை இங்ஙன் கினைந்து வாய்விடமாட்டாதே (உ) 'கினைதொறும்
சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனே சொல்ல
லாமோ" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பம்செய்ய † 'நீர் இவரிலும்
பக்தராயிருந்தீர்' என்றருளிச்செய்தார்.

(எனகினைந்துருகி) இங்ஙனே அங்ஙனந்தித்து நீர்ப்பண்டம்
போலே மயங்கிக்கிடப்பார். எத்தனை விஷயங்களிலே இப்படி கால்
தாழ்ந்து போந்ததென்னில் (அவரார்) காலம் அநாதி ஆத்மா நித்
யன் பரிசுரஹித்த சரீரங்களுக்கு எல்லையிலே அவ்வோ சரீரங்
கள்தோறும் விஷயங்களுக்கும் அண்ணலிலே அவ்விஷயங்கள் தோ
றும் கால்தாழ்ந்திறேபோந்தது. ஆகையாலே (அவரவர்) என்னு
மித்தனை, (பண்ணுமலை) ஒருத்தன் கோவுபட்டான் என்றால், பிற்பா
டரானேம் உதவப்பெற்றிலோம்" (ங) த்ஸ்ச்வத்ஸ்சுசி சீஸ்ஸு-ஹ்ரீ
ஷாஹிமமாதலா' (ச) த்ஸ்ச்வத்ஸ்சுசி நத்யஜேயம்" என்னுமவனன்
றே இளிம்பனாயிருந்தா நகப்பட்டான் இனி இவன்கையிலுள்ள
தடங்க நம்மது" என்று அதுவே எருவாகப் பண்ணுக்கு மாயிற்று.
† நம்மைப் பெறவேணுமென்று ருகினான்" என்றால் இரங்கி உட
ம்புகொடுக்குமத்தனை நீர்மையிலேயே. (பண்ணுமலைதுணையா) த்வங்
மாம்ஸ மேதோஸ்த்தி மயமான க்ரந்தியைப்பற்றி (ரு) "நயரநற்கு
மகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே" என்றிருக்குமாயோ
லே யிறேயிருப்பது. † இப்போது சாபலத்தாலே விரும்புகிறோம்"

முமாய் என்றபடி. ஒருநாயிகாவியுத்திலே ஒருவர் சொல்லுமத்தை ஸம்
வாதமாகக்காட்டுகிறார் (த்வம்) இத்யாதி. ஜீவிதமென்றது - ஆவியே என்ற
துக்கு ஸத்ருகம். ஹ்ருதயமென்றது - ஹ்ருதயாபிமதை என்றபடி. "என"
என்றது - அநேகங்களை யென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார், (இப்புடைகளில்)
இத்யாதி. "என" என்றது - என்று என்றாய், அதுதானும் - சொல்லவென்ற
தாய், அருளிச்செய்கிறார், (பிள்ளை) இத்யாதி. (நீர் இவரிலும் பக்தராயிருந்
தீர்) என்றது - ஆழ்வார் பகவத்விஷயரஸ்யதையாலே இப்படி யருளிச்செய்
தார், நீரவரைக்காட்டிலும் ரஸிகராயிருந்தீரென்றபடி.

(பண்ணுக்குமாயிற்று) பெருக்குமாயிற்றென்றபடி. தங்களிலே யொதுங்கி
யிருந்தவனுக்கு ஹாசிவந்தால் இதுவே ஹேதுவாகப்பண்ணக்கைக்கு ஹேது
வருளிச்செய்கிறார் (நம்மை) இத்யாதி. ஈஸ்வரனைப்போலே த்ருஷ்ட்டாந்ரு
ஷ்ட்ட பலஸாதநமென்னுமத்தை விவரிக்கிறார் (இப்போது) இத்யாதி.

என்றிருக்கைய றிக்கே அத்ருஷ்ட்டத்தையும் இதுதானே தரு து போலே யாயிற்று ஆதரிப்பது அத்ருஷ்ட்டத்தை மறந்தபடி. (க) + துன்னுகுழல் கருநிறத்தென்னுணையே' என்றிருக்கு மத்தை யிறே இ 'கே கினைப்பது

(பாவியேன்) + சித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஞானநாத லக்ஷ மாய் ஈ வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதியாயிரு கிற ஆத்மவஸ்து படுமெ ள ரிவரே யிது. (உணராத) + இவ்விஷயத்துக்கு நம்மை கு த்தது று உ ரமாட்டாதே (எத்தனைபகலும் பழுதுபோயொழிந்தன நாள்கள்) எத்தனைகாலமு மெ இப்படி வ்யர்த்தமே போகி றது + காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்று + அணைக்கு அவ்வருகு பட்ட றீரோபாதியிறே. (உ) + வ்யோஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே". (பழுதுபோயொழிந்தன நாள்கள்) + இனையபெருமா னைப்போலே கண்ணுறங்கவும் அவஸரமின்றிக்கே போகக்கடவ காலம் அநர்த்தத்தோடேபோயிற்றது. + கைங்கர்யத்தோடே அடிக் கழுஞ்சு பெற்றுச் செல்லக்கடவகாலம் பழுதே போயிற்றது.

(தூவிசேரித்யாதி) இப்படி கைகழிந்தது உகந்தருளின நிலங் களிற்கே யாகையாலே ஸ்வரூபம் பெற்றுமீண்டது. தூவி சிறகு + சிறகால்வந்த அழகையுடைத்தாய் அன்னம் ஸஹசரத்தோடேபுண ர்ந்து வர்த்திக்கிறதேசம். ஸர்வபூதசரண்யமானதேசம் + அன்னத் தோடு ஸர்வதாஸாம்யம் சொல்லலா யிருக்கையாலே பெரிய பிரா ட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ் ரர் ரமித்து வர்த்திக்கிறதேசம்

(அத்ருஷ்ட்டத்தையும்) என்றது - அத்ருஷ்ட்டஸுகத் தயுமெ ற்பபடி. ரம்பா ஸம்போகாதிகளும் இதுதோ ன்று எண்ணி வேறே அத்ருஷ்ட்டஸுகத் த யும் மறந்திருக்குமென்று ருத்தது. அவரவர்துணையா என்னாதே பணை முலைதுணையா" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (துன்னுகுழல்) இத்யாதி.

ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்து அதுதபிக்கும் தசையிலே "பாவியேன்" என் னைக்கடாமையால், இதுக்லேசஸூசகமான பாசரமென்று விவகசித்தரு ளிச்செய்கிறார், (சித்யமாய்) இத்யாதி. (இவ்விஷயத்துக்கு) - பகவத் விஷயத் துக்கு. "எத்தனைபகலும் - நாள்களும் - பழுதுபோயொழிந்தன" என்று அந் வயமாய் பலித்த அர்த்தம், (காலமடங்) இத்யாதி. "போய்" என்றதுக்கு பாவம், (அணைக்கு) இத்யாதி. போனகாலத்துக்கு க்லேசித்தாருண்டோவெ ன்ன - அருளிச்செய்கிறார், (வ்யோஸ்யா) இத்யாதி. 'பழுது' என்ற பத ப்ரயோகத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இனைய) இத்யாதி. கீழ்வாக்யவிவ ரணம் (கைங்கர்ய) இத்யாதி.

"சேர்" என்றது - அநுரூபமென்றாய் அருளிச்செய்கிறார் (சிறகால்) இத் யாதி. சரண்யமான தேசமானமையை உபபாதிக்கிறார், (அன்னத்தோடு) இத்யாதி.

சரண்யவஸ்து குறைவற வர்த்திக்கிறதேசம். பொறுப்பாருமுண்டாய்ப் பொறுப்பிப்பாரு முண்டாகையாலே குறைவற்றதேசம். (சூழ்புனல்) அசேதநமான ஜலமும் அங்கேவந்தால் ஒருகால் சூழ வாயிற்றுப் போவது. தாபார்த்தர்க்கு ஸ்ரமஹரமானதேசம். (குடந்தையேதொழுது) (க) வசுஷஸிஸிஷ் அவசா. ப்ரதிபேதிரே” என்கிறபடியே தம்பக்கல் ஒருநீனைவின்றிக்கே யிருக்க, தொழுது கொடி நிற்கக்கண்டார். (என்னாவினால்) † “ஆவியேயமுதே” என்ற என்னாவினால். † “இப்ப்ரஜையைப் பெற்றுவாழ்ந்தேன்” என்பானாப்போலே. † கரணம் இன்றுபெற்ற பேற்றுக்குப் பாங்காயிருக்கையாலே வேறொரு சரீரபரிக்கரஹம் பண்ணினாலும், என்னா என்னலாமிதே, “இதரரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே. (உய்யநான் கண்டுகொண்டேன்) (உ) † மறந்தமதியின் மனத்தால் இறந்தேனெத்தனையும்” என்றநான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (கண்டுகொண்டேன்) † திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அதுஸந்தித்தால் அது ஸ்வரூபமா யிருக்குமாபோலே, சப்தத்தைச் சொல்லுகையும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்மே. இப்படி ப்ராப்தமா யிழந்ததைக் காணப்பெற்றே என்கை. (நாராயணவென்னும்நாமம்.) (ந) † “நாவாயிலுண்டே” † என்னுமத்தை. நாவாயிலுண்டானால் (ந) * ஓவாதது † உரைக்குமுரையிதே.

[நாவாயிலுண்டே] இது முந்திறமுன்னம் தேடிப்போக வேண்டாவே. [நமோநாரணவென் றோவாதனைக்கு முரையுண்டே] ஓவாதனைக்கும் உரையாகிறது உச்சிவியி விடாத்த ரொல்ஸ்வேனுமென்கிறதன்று; எட்டி அக்ஷரமாகையாலே நடுவில இளைக்கவேண்டாதே சொல்லி யிளைப்பாறலாமென்கை. ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலா மந்த்ரமாய் “இதுகற்பதில் நரகத்தைப் புகுப்பாக்கவமையும்” என்னும்படி பிராதொழிகை. (என்னும் நாமம்) “முன்பு இழந்தகாலமும்

“என்” என்றது ரைச்யத்திலேயாக்கியருளிச்செய்கிறார், (ஆவியே) இத்யாதி. கொண்டாட்டமாகத் தாத்தர்யாந்தரம், (இப்ப்ரஜையை) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு பூர்வவருத்தமுடையனாகையைச் கொண்டாலாமோவென்ன; (கரணம்) இத்யாதி. நா சரீரைகதேசமாகையாலே, (இதரரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித் திரிந்தலிவ்வுடம்போடே) என்றது, மதிப்பாட்டான நான் என்றர்த்தாந்தரம், (மறந்த) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞானால் அர்த்தாதுஸந்தாநமொழிய சப்தாதுஸந்தாநம் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தினுடைய) இத்யாதி. நிருநாமம் சொல்லுரை உஜ்ஜீவநேதவென்னுமதுக்குப்ரமானம்காட்டுகிறார், (நாவாயில்) இத்யாதி. (என்னுமத்தை) என்றது - என்கிற பாட்டைஎன்கை. அநந்தரம், “கண்டுகொள்வது,” என்று பூரிப்பது. உரைக்குமுரையிதே திருமந்த்ரமென்றபடி.

“என்னும்நாமம்” என்று பாவநத்துப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார், (முன்பிழந்தகாலமும்) இத்யாதி. கத்காலம் நல்லநாளாருமோவென்ன;

மு.

சேமமே ண்டித் தீவினை பெருக்கித்
தெரிவவமா ருருவமே மருவி
ஊமனார் கண்ட னவிலும் பழுதா
யொழிந்தன கழிந்த வந் நாங்கள்
காமனார் தா தை நம்முடைய டிகள்
தம்மடைந் தார் மனத் திருப்பார்
நாமம் நா னுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராபணுவென்னும் நாமம்.

(ந.)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
சேமமே	கேதமத்தையே	அடிகள்	ஸ்வாமியாய்
வேண்டி	விரும்பி, (அதற்குவே ண்டும் ஸ்தக்ரம்ங் களைச் செய்யாதே)	தம்	தம்மையே
தீவினை	பாபங்களை	அடைந்தார்	சரணாகப்பற்றினவர்
பெருக்கி	அதிகரிக்கச்செய்து	மனத்து	நெஞ்சில்
தெரிவவமார்	ஸ்த்ரீகளுடைய	இருப்பார்	நீங்காதிருப்பவரான
உருவமே	வழுவழுகையே		ஸ்ரீவே ஸ் வ ர னு
மருவி	நினைத்து		க்கு
கழிந்த	வீணையொழிந்த	நாமம்	வாசகமான
அந் நாங்கள்	அந்தக்காலமெல்லாம்	நாராயண என்	நாராயண என்கிற
ஊமனார்	ஊமைகள்	னும்	
ண்ட	பார்த்த	நாமம்	திருநாமத்தை
னவிலும்	னவிலுங்காட்டில்	நான்	விஷயசபலனாய்த் திரி
பழுதாய்	வயர்த்தமாய்		ந்தநான்
ஒழிந்தன	போயின; ஆதலால்	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
ாமனார்	மந்மதனுக்கு	நான்	உஜ்ஜீவநத்தில் கைக
தாதை	சம்ப்பனய் [ர்க்கும்		ழிந்தநான்
ம்முடை	நம்போல்வாரெல்லா	கண்டு கொண்	காணப்பெற்றேன்.
		டேன்	

வயர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேன். (க)
[சென்றநான் செல்லாத செங்கண்மாலெங்கன்மாலென்றநா னெந்
நாளும் நாளாகும்] செங்கண்மா லெங்கன்மாலென்பது ஒருநாளுண்
டாகில் [சென்றநான் செல்லாத - எந்நாளும் நாளாகும்] திருமந்த்
ரத்தைச் சொல்லுகைக் குறுப்பாகையாலே போனகாலமும் நல்ல
காலமாய் செல்லுகிற காலமுந்தானே நல்லகாலம். திருமந்த்ரம்
சொன்னால் மேல்தானே ஓரநர்த்தம் விளையாதிதே. ... (உ)

அருளிச்செய்கிறார். (திருமந்த்ரத்தை) இத்யாதி. (திருமந்த்ரத்தை) என்ற
வந்த்ரம், “ஒருநாள்” என்று சேஷம். ஆக, ஒருநாள் திருமந்த்ரத்தை அறு
ஸந்தித்தால் அநாதிகாலமுண்டான ப்ராதிகூல்யங்களுல்லாம், உருமாய்ந்து
போகையாலும் மேல் ஆதிகூல்யங்களை வினைக்கையாலும், வர்த்தமானகாலத்
தில் ரஸ்யதாதி சயத்தால் வந்த ஏற்றத்தாலும், ஸர்வகாலமும் ஸார்த்தசமா
யிற்றென்று கருத்து. “செல்லாத” என்று பவிஷ்யத்தகாலத்தைச்சொல்லு
கிறது. ... (உ)

வ்யா மூன்றும்பாட்டு. (சேமமே 'டி')† சத்ருக் ளால் ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கொரு நலிவு ராராதொழியவேணும் † எல்லாராலும் † ரகைபெற்றுச்செல்லவே ணும் என்றாயிற்று நெஞ்சால் நினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி)† ரகையே பெற்றுச் செல்லவேணுமென்றிருந்தால் அது ஸபலமாம்படியான ஸத்க்ரியை யயப் பண்ணுதே பாபத்தையாயிற்றுக் கூடுபூரிப்பது. (தெரிவைமாருருவமே மருவி)† நல்லத்தை வே 'டியிரு'குங் காட்டில் அதுவாராதே செய்ததிற்பலமிதே வரு து; பண்ணிவைத்த பாபங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உரு மே மருவி) அகவாயிலிழியில் த்யஜிக்கலாமிதே. அகவாய் நஞ்சாய் ஸ்வகார்யபரராயிதே யிருப்பது† அகவாயிலே யிழியில் அநாத்மகுணம் கண்டுமீளலாயிருக்குமிதே† வடிவில் தோஷ'களை மறைத்திதேனை ப்பது. (மருவி) அத்தையே சுபா ரயமாக மநம் பண்ணியாயிற்றிருப்பது.

(ஊமனார்கண்டகனவிலும் பழுதாய்) ஊமனார் ஊமைகள். §(ஊமைகண்டகனவிலும் பழுதாய்) ஊமை க ாடகன வாய்விட மாட்டானித்தனை நினைத்திருக்கும் * அங்ஙனமன்றியே நெடுநாள் அநுபவித்துப் போந்த விஷயங்களில் போயிருந்து அநந்தரம் நினைத்திருக்கைக்கு மொன்று மின்றிக்கே யிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, ஊமைகண்டகன வாய்விடமா'டிற்றிலனாகிலும் நினைத்திருக்கலாம் இவைநினைக்கில் பயாவஹமாகையாலே நினைக்கவு மொண்ணு தென்றக. †ஸ்மருதி விஷயமா தொன்றில்லை ஸ்மருதி விஷயமாயி

மூன்றும்பாட்டு. (சேமமே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே “பழுதுபோயொழிந்தன” என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக உபபாதித்துக்கொண்டு பின்னையும் சிறிதுகளை அதுஸந்தித்து அதுதபிக்கிரரென்று ஸங்கதியை உட் றொண்டு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிரூர் (சத்ருக்களால்) இத்யாதி. சேமம் என்றது-சேஷமென்றாய், அதுதானும் ஸத்திதபரிபால மாய், இத்தைச்சொன்னது அபூர்வார்த்த ப்ராப்திருபமான யோகத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி இவ்விரண்டும் ப்ரார்த்தயமாகையாலே சேமபதார்த்தம் கீழ் ருளிச்செய்து யோ பதார்த்தமருளிச்செய்கிரூர், (எல்லாராலும்) இத்யாதி. (ரகைபெற்று) என்றது-இஷ்டத்தையடைந்தென்றபடி. இப்படி சரீரரக்ஷணம் சொன்னது ஆத்மரகக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிரூர் (ல்லத்தை) இத்யாதி. அகவாய்போலே வடிவிலும் தோஷமில்லையோவென்ன * அருளிச்செய்கிரூர், (வடிவில்) இத்யாதி.

நிஸ்ஸாரதவமும் பயாவஹத்வமுமான பழுதாகையை நிகமிக்கிரூர் (ஸ்மருதி) இத்யாதி.

பெரியதிருமொழி -ப, க-தி ந பா, சேமமே.

ற்றது டாகில் பபாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தன கழிந்த அந்நாள்
கள்) () [நமேது ஹம்ஸ்யாதுர் நமேது ஹம்ஸ்யுதீவா பக்தீன ஸஹோபாஸ வயோ
ஸ்யஸ்யூலிவரூதீ நமேது க்கம்ப்ரியாதூரே நமேதுக்கம் ஹ்ருதேதிவா
ஏததேவாதூசோசாமி யோஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே] ப்ரியையா ள்
தூரவிருந்தாளென்று ஹெதுத்திருக்கிறோ மல்லோம் அது நாலு
பயணமெடுத்துவிடத் தீரும் வலியரக்ஷஸஸாலே அபஹ்ருதையென்
றுவெறுத்திருக்கிறோமல்லோம், அது அ ன் றலையையறுக்கத்தீரும்
நம கு சோகநிமித்தமிதுவே [வயோஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே] போன
ரலத்தை அம்பாலே மீட்க ஒண்ணதே .

†நீர் பற்றிச்சொல்லுகிற விஷயத்துக்கு இந்த தோஷங்களில்லை யோவென்ன (காமனர்தாதை) உருவமே மருவிலும் ப்பசைபோரும் உடம்பைப்பற்றிலும்+ஊதியம் போரும். நீதன்வடிவாலேநாட்டைய டையப் பகட்டித்திரியு மவனுக்கும் உதப்பத்தி ஸத்தாநம். "தன்கை யில் நாட்டார் படு தடங்க ஆ ன்றான் இவன்கையிலே படும். (உ)

சாஸ்திர நுதல் நுதல்: ஸாஷாந்மம்மதம்மதம். (நம்முடையபுகள்)
கீழில் விஷயங்களுக்குச் சொன்ன குற்றமில்லாததுவென்று இது
க்துவாசி அவை அபராப்தவிஷயம், இது பராப்தவிஷயம். (நம்மு
டையபுகள்) ஸர்வஸ்வாமி

(தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டித் துவக்கிக்
கையிலுள்ளதடங் அபஹரித்து உடம்புகொடாதே எழுவாங்கி யி
ருக்கையன்றிக்கே ஆசாலேசமுடையார் நெஞ்சவிட்டுப் போயிரு
கமாட்டாதவன். †கலவிருக்கையான பரமபதத்தையும் விட்டு நெ
ஞ்சே கலவிருக்கையாகக் கொள்ளும். (தம்மடைந்தார் மனத்திரு
ப்பார் நாமம்)†இவ்வர்த்த மித்தனைக்கும் வாச மான திருநாமம். தே
ஹகுணமும் ஸர் ஸ் ராமித்வமும் ஸொலப்பமும் வாத்தஸ்யமு
மிதே இதுக்கு அர்த்தமாயிற்றது. (நானுய்ய நான் கண்டுகொண்
டே) (௩) ॐ ஸ்நீவ் அஸந்நேவ” என்று முடியும்படியான

மேலுக்கவதாரிகை (கீர்பற்றி) இத்யாதி. (பசை)-ஸாரம். (ஊதியம்போ
ரும்)-வ்ருத்தியுமுண்டாமென்றபடி. சாமுயல்பிசுசாம -காமயதிதிசாம என்ற
வ்யுத்தத்தியை யுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார், (நாட்டை) இத்யாதி. காம
னுக்குத் தாதை என்றத்தாலே - காமன் அழகுக்குத் தோற்றப் பின்னையானு
னென்று தோற்றுகையாலே அருளிச்செய்கிறார், (தன்னைகயில்) இத்யாதி.

“மனத்தேயிருப்பார்” என்று ஸாவதாரணமாக்கி, பரமபதத்திலிருப்பு இல்லையோவென; அருளிச்செய்கிறார், (கலவிருக்கையான) இத்யாதி. (இவ்வர்த்தமித்தனைக்கும்) என்றது-“காமாஸ்” இத்யாதி புததர்யார்த்தமித்த

என்செய்	ன் என்ன செய்வே	கீண்ட	உத்தரித்த
	(ன்னைப் பெறு	பாழியான்	மிடிக் யு டயனா
	க்கு ஈடான ஓ	ஆழியா	ஸ்டே ஸ் ர து
	ரீஉபாயமும் செய்	அருடே	ரு பயாலே
	ய ல்லேனல் லே	நான்	விஷயப்ர ணனாய்
	ன்)		போத் தான்
அ ிய	பூமியைப் ப்ரளய	நன்று	சென் னையா
	ொண்ட அந்நாநி	உய்ய	உஜ்ஜீவி ிகும்படி
	லே	நாராயண என்	நாராயண என்ற திரு
நெடு	உயர்ந்த	னுந்நாம	நாமத் த
ிசம்பு	ஆ ரசத்தை	ர	அபிமாரியா யிருந்த
அணவு	தழுவும்படி ளர்ந்த		நான்
பன்றியாய்	மரஹரூப ிரண	ண்டுகொ	அறியப்பெற்றே . ()
பார	பூமியை	டே	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (வென்றியேவேண்டி) † பிதாவா ஷு
மாம் ஆசார்பனாகவுமாம் வென்றியேயாயிற்று இ ன் டே ண்டியி
ருப்பது. † தன்னை யொழிந்தாரைக் கீழ்ப்படுத்தித்தா † மேலா வா
யிற்று வே டியிருப்பது. † தோல்வி குணமாம் விஷயத்திலே யா
யிற்று வெல்ல ினைத்திருப்பது. (விழ்பொருட்கிரங்கி) † னையில
கிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்தாலேயிறே இவனொரு னையும் மதியா
திருப்பது அது அஸ்த்திரமானபடியாலே அபஹ்ருதமாயிருக்கு

அ நாலாம்பாட்டு. (ென்றியே) இத்யாதி. கீழிற்பாட்டிலே சே
மமேவேண்டித் தீவினைபெரு ிகு 6 கக்கு ஹேது அர்த்தேஷணையாதல் தே
ஹர்த்மாபிமாநமாதலெ ிறு காட்டாநின்றொண்டு திருமந்த்ரத்தைக்
டுகொண்டதுக்கு ஹேதுதையும் முத்தகண்டமா வருளிச்செய்கிறாரெ
ன்று ஸங் தி கண்டுகொள்வது.

() “अनुसूनुनुनुनुनुनुनुनु - அர்த்தாதூரணம் நகுருர் நபந்து”
என்கிறபடியே இ னுடைய அர்த்தாபிமாநத்தால்வந்த டே னாணிப் பச்சொ
ல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி வென்றி-ஜயமாய் ஸவே த்கர்
ஷம் மேலிட்டதென்று அர்த்தமாய், இது அதுதாபஹேதுவானபடி ய அரு
ளிச்செய்கிறார், (பிதா) இத்யாதி. இவ்வர்த்த னென்றியே” என்கிற ஸா
மான்யநிர்த்தேசத்தாலே ஸுகிதமாகிறதென்னுமத் தக் காட்டுகிறார், (தன்
னை) இத்யாதி. இது அதிக்ரூரதோஷமானமையை பபாதிக்கிறார் (தோல்வி)
இத்யாதி. வீழ்கையே - போகையே ஸ்வபாவமான பொருட்டு-தந்ததுக்
காக இரங்கி-க்லேசித்து, என்று சப்தார்த்தமாய் ஹேதுபூர்வம் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கையில்) இத்யாதி வாக்யதர்யத்தாலே. இரண்டு

௩௪ பெரியதிருமொழி -ப, தி, ச-பா வெ 'றியே.

மிறே, அத்தையிழந்து கூப்பிடாநிற்கும். † கௌரவ்யரா யிருப்பார் பக் ல் அபிமாநம் பண் க் டவதன்றிக்கேயிருக்க அபிமாநம் பண் ணி ர்த்தித்ததுக்குமேலே இரங்கக்கட தல்லாததுக்கு இருந்து ணீர்பாய நிற்கும். † அங்ஙனன்றிக்கே தேஹாத்மாபிமாநத் த ப் ணித் த் னையெல்லார்க்கும் மேலாகநினைத்துப் போந்ததுவே யன்றியே அஸ்த்திரமான உடம்பை நித்யமாகவேணும்' என்று சோகியாநிற்குமென்னபுமாம். (வேற்கணூர் கலவியேகருதி)†கைரில் அர்த்தமுண்டானகாலம் பார்யையைச் † செங்கற்சீநாக் டிக் கூப் பிட்டுத்திரியவிடம ன் அர்த்தமிழந்து கூப்பிடாநின்றால் அல்லா தாரோடொக்க இவளும் வினவப்புகுருமே' இ னைக்கண்டவாறே அ் ர்த்தத்தையெல்லாம் இட்டு ஒரு ப ணியாகப்பூட்டிக் காணப் பெற்றிலோம்' என்று மனோரதியாநிற்கும். கெடுத்தபொ னை இப் போது பூட்டத்தேயும். (நின்ற ாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன் என் செய்கேன்) † ஊர்வசி ஸாலோக்யத்துக்கு நாட்டங்க ஸாதநாதுஷ்ட டாநம் பண்ணுநிற்க நேர்கொடுநேர் அ ள்தான் ந்து உபஸ்த்தா நம்ப ணி முன்னேநிற்க அர்ஜுநன் நமஸ்கரித்துக்கடக் நின்ற னிறே விரக்தியாலே இப்படிப்பட்ட ன் (க) ெஸ்ஸாஹம் தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸு துஷ்கரம்' என்று ப்ரதிகூல ாயுவப்பிடித்துக் கூடுகட்டிலும் ான் நெஞ்சைப்பிடிக்கப்போகாது என்றானிறே. † ஓருருவிஷயங்களி லே அ ரக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்சையுடையேனான ான், இந் நெஞ்சைப் பரிகரமாகக்கொண்டு உன்னைப் பெறுகைக்கீடான உபா யாதுஷ்ட்டாநம் பண்ணவென்பதொன்று ன்டோ? உன்னை இழக் பத் களாலும் பலித்த அர்த்தத் தத் தொகுத்தருளிச்செய்கிறார், (கௌரவ யராய்) இத்யாதி. அபிமாந் அர்த்தாபிமாந கார்யமென்றபடி. வெற்றிக்கு ஹேது-தேஹாத்மாபிமாநமென்றும் பொருள் - தேஹாத்மாபிமாநம் என் றும், பதத்வயத்துக்கு அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கே) இத்யாதி. கலவிசெய்தென்னுதே "கருதி" என்ெ யாலே-அம்மனோரதமா த்ரந்தான் அர்த்தமிழந்தபோது மற்றவிஷயத்தில் நிஷ்ப்பலமாகையாலே பார்யாவிஷயமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கையிலர்த்தம்) இத்யாதி. இது முந்தின தாத்பர்யத்துக்குச்சேரும் பொருள் - சரீரமென்றபடிஷத்தில், 'வேற்கணூர்' என்றது-ஸர்வவிஷயமாகக் கண்டுகொள்வது. (செங்கற்சீ ராட்டி)-காவிப்புடை வயுடுத்து. 'நெஞ்சைப்பிடிக்க ஒண்ணுது' என்ற அர்ஜுநனுடைய உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஒருவிஷயங்களிலே) இத்

கைக்குறுப்பாமித்தனை. (எ 'செய்கே') † அர் ாநனுக்குப் பதி
னெட்டு † ஒத்திலும் சோகத்தை உத்பாதித்தாற்போலே, † கண்ட
தெல்லாம் இ ர்க்கு பயா ஹமாயிருக்கிறபடி.

நீரிப்படி ிருந்திராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கு † அடி எத்தாலே
யென்றிருந்திரென்ன † ப்ரளய 'கொ' ட பூமி தன்னுடைய ரகூ

த்தில் அஸமர்த்தமாய் அத்தைரகூசித்தான் யாவனொரு ன் அ
னாலேயென்கிறார் (நெடுவிசம்ப வும் பன்றியாய் று பாரகங்
கீ டபாழிய ன் ஆழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்ட பூமிக்கு ஸ்
ரகூ த்தி ல் ய முண்டாமன்றிறே விஷயங்ொ ட நெஞ்சையு
டயேனான நா' எனக்கு ஹிதசிந்தைப் னு து, ஆகாசா கா
சம் வெளியடையும்படி விம்ம ளர்ந்த ன் ரகூயத்தினளவில்லாத
படியாயிற்று ரகூகனானவன் வடிவைப்பாரித்தபடி. பூமி ப்ரளயத்
திலே புக்கு முடிந்துபோகப் புக்க ருமே நீருக்கும் சேற்றுக்கும்
இரூயாத மஹாவராகமானான். லஸம்ருத்தி காணப் பணைக்கும்
வடிவைக்கொண்டா' (க) [மாசுடம்பில் நீர் ராராமானமிலாப் பன்
றியாம்] மஹிஷியுடம்புபேணாதே (க) * பாசிதூர்த்தது'' என்ற
வாறே காந்தனைதானும் உ ம்புபேணாதே மாசேறின டி ம்பை
யு டயனான். (மானமிலா) ஈஸ் ரத் ரபிமாநம் ி பின்னாட்டாத
படியிருக்கை. மாயாம்பருகத்தைக் கண்டபோது இனத்தில்மான்
ள்வந்து மோந்துபார்த்த விஸஜாதீயம்'' என்று கடக்கப்போ ிற்
றினவிறே அங்ஙனன்றியே (உ) ஁ஜஸ் னுஸுஸுஸுஸு ஆத்மாநம்
மாநுஷம்மந்யே என்கிறது † இங்குமதுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங்
கீ ட) பூமிப்பரப்படங்க அண்ட பித்தியோடே புக்குச்சேர்ந்தத்
தை ஒட்டுவிவிவித்து எடுத்த. (பாழியான்) மிடுக்கையுடைய ன்.
(ஆழியான்) † ரகூக்குமிடத்து ஒருபரிகராபேஷையில்லை ஒருபரி
யாதி. த்ருஷ்டாந்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அர்ஜுநனுக்கு)
இத்யாதி. (கண்டதெல்லாம்) விஷயங்களெல்லாமென்றபடி.

(அடி) என்றவந்தரம், எது என்றும்; உமக்குப் பேறு என்றும், அத்பா
ஹரிப்பது, இப்படி ப்ரஸ்ரத்தவயம் கண்டுகொள்வது. பூர்வார்த்தத்தையெல்
லாமுட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு உட்கருத் த யருளிச்செய்கிறார், (ப்ரளயங்
கொண்ட) இத்யாதி. (இங்குமதுவர்த்தித்தபடி) என்றது - "ஆத்மாநம் வரா
ஹம்மந்யே" என்று அதுவர்த்தித்தபடி. "பாழியான் - ஆழியான்" என்ற
பதத்தவயத்துக்கும் க்ரமேண பாவமருளிச்செய்கிறார், (ரகூக்கும்) இத்யாதி
வாக்யத்தவயத்தாலே. அடியேது என்ற ப்ரஸ்ரத்துக்கு உத்தரமானபடியை

1. சு. பெரியதிருமொழி சுபகதி நூபா கள்வனேன்.

மூ. கள்வனே னானேன் படிது செய் திருப்பேன்
கண்டா திரிதந்தே னேனும்
தொள்ளியே னானேன் செல் கதிக்க கமைந்தென்
சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளொலா முருகிக் குரல் தழுத் தொழிந்தேன்
உடம்பெலாம் ணநீர் சோர
நள்ளிரு ளளவும் ப லும் நா னழைப்பன்
நாராயண வென்னும் நாமம்.

(ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள்வனேன்	ஆ (இதற்குமுன், அவனு னேன்	திரிதந்தே	கால்தாழ்ந்து போ
னேன்	டைமையான ஆத்	னேனும்	தேனாகிலும்]தை
	மாலைக்) ளவு	திருஅருள்	(அவன்) க டா ளைத்
	ண்டேன்.	சிக்ென	த்ருடமாக [லே)
படிது	மிக்கதீம் ப	பெற்றேன்	அடைந்தேன்; (அத்தா
செய்து இரு	எப்போது செய்து	தொள்ளியேன்	(அவன்சேஷி, நாம்
ப்பேன்	கொண்டிருப்பேன்;	ஆனேன்	சேஷ பூதர் என்
ண்டஆ	கண்டவிஷய கள்		னும்) விவேக மு
	தோறும்		டையேனானேன்.

கரர்கொ டிரசுஷிக்கப் பார்த்தானாகில் அதுக்கீடான பரிசுமு டைய ன், † (அருளே) அபிமாநம் ப ணக்க லவதல்லாத விஷய களிலே அபிமாநம் ப ணியும் சோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு சோ கித்தும் நரகாவஹமான விஷயங் ளை அதுபவிக்க மனோரத்தித்தும் நின்றவாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன்” என்று இப்படி கைகழிந்த வெண்ணை, ‘இனி இவன் தானாகமீளமாட்டான்” என்று அதுவே ஷேதுவாக எடுக்க ஒருப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரன் க்ருபையாலே. அரு ளையென்னவுமாம் அருளாலே யென்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி தே ம்கணூர்கலவியே கருதி என்றுபோந்த ன் சுத்தனானேன் என்று தெரியாதபடி, அஸ் ப்ருஷ்ட்டஸம்ஸாரகந்தனும்படியானேன். (நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம்) “வென்றியேவேண்டி வீழ்பொரு ட்கிரங்கி” என்று அபிமாநமும் லோபமுமிதே சொல்லிற்று” இப்படி போந்தநான் அமாசித்வாத்யாதம் குணோபேதர்பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன்.

செல்	(அர்க்கிராதிமார்க் த் தாலே) செல்ல	கண்ணநீர்	ஆநந்தபாஷ்பம் பெரு
திக்கு	பரமபதத்தக்கு டுவ	சோர	கும்படியா
அமைந்தேன்	ஆளாம்படி பூர்ணா	நன்	செறிந்த
	னேன் (பின்பு)	இருளளவும்	ராத்ரிமுழுதம்
உள் எலாம்	உள்ளேயுண்டான (எ	பகலள மும்	ப ல்முழுதம்
	லும்பும் நரம்புமா	நாராயணவென் நாராயணன்கிற	
	ன) எல்லா	னும்நாமம்	திருநாமத்தை
டருகி	நீராய்க்கரைந்து	நான்	அடியேன்
ரு	த்வநி	அழைப்பன்	அழைக்கப்பெ ற் றே
தழுத்து ஒழித் தழுதழுக்கும்படியா		ண்டஆறு	ன்பது கண்டஆ னவும்
தேன்	னேன்;	எல்லாம்பன்பது எலாம்	எனவும்கிடக்
உடம்புஎலாம்	சரீரமெங்கும்	கிறது.	(டு)

யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனேனானேன்) † விறகு களவு கண்டவனிற்காட்டில் ரத்தாபஹாரம் பண்ணினவனுக்குப் பாபம் ப்ரகரமாயிருக்கும். சூத்ராதந்தை அபஹரித்தவனிற்காட்டில் ப்ரா ஹ்மணதந்தை அபஹரித்தவனுக்குப்பாபம் † விஞ்சியிருக்கும். த்ரவ்யங்க ரிஸ்தலையான ஆத்மவஸ்துவையாயிற்று அபஹரித்தது, ஸர்வே வரனுடை மையையாயிற்று என்னது” என்றுபோந்தது. (படிதுசெய்திருப்பே) † மிடறுதின்றால் † சொறிய வொண்ணு தாற்போலே ப்ரப்யதோஹரானேன். † நான் தேஹாத்மாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவேயன்றிக்கே ஈஸ்வரசேஷம் இவ்வாத்மவஸ்து என்றிருப்பானோராஸ்திகனு ன்டாகில் தேஹாதிரித்த டாயிருப் பதொருவஸ்துவாவதெ? ஈஸ் ராவதென்?” என்று கா காண

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனேன்) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே வென்றியேவேண்டி” இத்யாதிகளுக்கெல்லாம் மூலம் தேஹாத்மாபிமாந மேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி அத்தை இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென் றும் ஆழியானருளாலே தாமுஜ்ஜிவித்த ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்கிறாரெ ன்றும் ஸங்கதியையுட்டு ண்டி “கள்வனேனானேன்” என்று பரிதபிக்கை க்குக் களவு க்ருதமமாகவேண்டுமெ யாலே, அத்தை நிரூபிக்கிறார். (விறகு) இத்யாதி. (விஞ்சியிருக்கும்) என்றவநந்தரம், ஆமெ யாலே எ றுசேஷம். படிது - தீம்பாய், அத்தை செய்வெனென்னுதே, “செய்திருப்பேன்” என் னெ யாலே, தடையறச்செய்துகொண்டிருப்பெனென்று, அதுக்கு ஸத்ருஷ்டா ந்த தாத்ப்ய மருளிச்செய்கிறார், (மிடறு) இத்யாதி. (சொறியவொண்ணுதாற் போலே) என்றது - சொறிந்து போக்கவொண்ணுதாற்போலேயென்கை. ப்ர யதோஹரத்வந்த்நனை விவரிக்கிறார், (நான்) இத்யாதி. “கண்டவா” என்ற

ப்ரப்யதோஹரன் - பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே களவுசெய்பவன்,

௩௮ பெரிப்திருமொழி க ப க தி டு பா ள்வனேன்.

ப்பறித்தேன். (கண்ட. ராதிரிதந்தேனேலும்) †முன்னடிதோற்றாமை யாலே கைவந்தபடி பரிமாறினே னித்தனைபோக்கி சாஸ்தர். கர் ஆகாது' என்றத்தை அறிந்தும் மீண்டிலேன். (க) [நஞ்சு ந்ருபசு] அல்லாத ந்ரோடு பரிமாறுமத்தை நகிபக்கலிலேயும் பரிமாறத் தேமும்

(தெள்ளியேனானேன்) இப்படியிருக்கச்செய்தே ஸாராஸாரவி டே கம்பண்ணிச் செய்யக் டது செய்து அல்லாதது தவிர்ந்து போரு ாணாப்போலே விடே கழு டயேனானேன். (செல்கதிக்க மைந்தே) நித்ய ஸம்ஸாரியாகைக் குறுப்பானவற் றச்செய்து போந்தநான், 'இனியவன் ஸம் ராரத்துக்கு ஆளாகமாட்டான் பரம பதத்துக்காளாமத்தனை என்னும்படி சமைந்தேன். † செல்லக்கட தியுண்டு பரமபதம், அஞ்சுத்தைக்கு ஆளாம்படிதூர் னானே. † 'க ட ராதிரிதந்தேன் எ ன்றீர் தெள்ளியேனானேன்' ன்றார் வ்யாஹதபாஷ மாயிருந்ததி. என்ன (சிக்கெனத் திருவ ருள்பெற்றேன்) இனிமீளாதபடி அருளைப்பெற்றேர்.

நீர் †பெற்றபேறுதானென்னென் (உள்ளொலாமுருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளெலும்பும் நரம்புமற உருகி, அதுதான் த் நியில் † தழுதழுப்பிலேதெரியும்படியானேன். (உடம்பெலாம் க ிரீர்சோர) (உ) ಅನುபந்தವುಳ್ಳವನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಆಹಾರத்தினின்றும் புலகிருந்தகாத்வாரம். உடம்படங்க † பஞ்சஸ ரமும் தரிஸரமுமிட்டாற்போலே கண்ணநீர் வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளாவும் ப லும் நானழைப்பன் நாராபண வென்னும் நா மம்) † விஷயாதுப் ம்பண்ணிக் களித்திருக்கும்போதோடு, விஷயா துப் ம்பண்ணுகைக்கு அர்த்தார்ஜநம்ப னும் போதோடுவாசியற எனக்குத்திருநாமம் சொல்லுவ யே யாத்நாயாகப்பெற்றேன். (டு)

துக்கு 'கேட்பார் வ்யாவர்த்தயரான யாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார், (முன் னடி) இத்தாதி.

சப்தார்த்தம், (செல்லக்கடவ) இத்தாதி. மேலுக்கவநாரிகை, (கண்ட வர) இத்தாதி.

* திருவருள்பெற்றத்தாலே நீர்பெற்றதான * தெள்ளியேனாகையுள் * செ ல்கதிக்கமைகையுமாகிற பேறு எங்கனே? என்னும் ப்ரஸுநத்தை அருவதிக்கி றார் (நீர்) இத்தாதி. (தழுதழுப்பிலே) - கத்சதஸவரத்திலே. அஞ்சுமுத்துத் தாவடமொன்றாயிருக்குமது-(பஞ்சஸரம்) என்றது. விழ என்னுதே, 'சோர' எ ன்றத்தாலே பலித்த அர்த்தமிதுவென்று கொர்வது. 'நள்ளிருளாவும்' என்றது 'கு' "நள்" என்று சப்தவிசேஷமாய் அது எழுந்த மத்யாராதாத்தினு மென்று சப்தார்த்தமாய் காலத்தை இப்படி அருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத் தருளிச்செய்கிறார் (விஷய) இத்தாதி.

மூ. ம்பிரா நெந்தை யென்னுடைச் சுற்ற
மெனக்கர சென்னுடை ராணள்
அம்பினு லர ங்கர் ரெ ருக்கொ ள நெருக்கி
யவருயிர் செகுத்த மெ ம் ம் ல்
ம்புலாஞ் சோலை மாமதிள் தஞ்சை
மாமணிக் கோயிலே னகி
நம்பி ரா ளுய்ய நா . . டி கொ . டேன்
நாராயணு டெ ன்னும் நாமம்.

(௬)

பதம்.	உரை.	த .	உ ர .
நம்பி ள்.	(ப வத்ருணுபவத் தாலே) பூர் னராயி ருப்பவர் ளே. [ய்	வம்பு	வேஸ்வரன் நித்ய வாஸம்பண் னு ம
ம்பிரான்	எனக்கு உப ரா ணு	உலா	பரிமளம் [தாய்
ந்தை	ரன குத்த மப்பனய்	சோலை	வீசாசின்னுள்ள பொழியு
என்னு டச்சு	என கு எல்லாஉறவு	மா	நீண்ட
ற்றம்	மு றயுமாய்	மதிள்	மதினையுமுடைய
எனக்குஅர	எ ன்னையுண்டவனய்	தஞ்	மாமணி தஞ்சைமாமணிக்ோ
என்னுடை	ர ழுன்னு டய ஆயுஸ்	க்கோயிலே	யிலேயே
ர ள்	ஸாய்	டிகி	ஸேவித்து
அர ங்	ராக்ஷ ங் ள்	ரான்உய்ய	(உங் ளைப்போலே) நானும் உஜ்ஜீவி
வெருக்கொ ள	அஞ்சும்படியா		கும்படி
அம்பினுல்	பா ளினாலே		
நெருக்கி	ருங் ப்பண்ணி	நாராயணு ன்	நாராயணுவெ ிகிற
அவர் உயிர்	அவர்கள் ப்ராணனை	னும்நாமம்	நாமத் த
செகுத்த	முடித்த	ண்டு கொண்	அறியப்பெற்றேன். ()
ம்அண் ல்	எம்ஸ் ராமியா ஸர்	டேன்	

யா. ஆரூம்பாட்டு இத்தை நீர்போர ஆதரியாசின்றீர் இது
தனக்கு அர்த்தமென்னென் ச் சொல்லுகுரார். † இதினுடைய பா
டத்தைஐயித்து அத்தாலே பல்லம்பெறவிருத்தல் இத்தாலே பாபத்
தைப்போக்கிக் கர்மயோகத்துக் குடலா குதல் செய்கையன்றிக்ே

அ . ஆரூம்பாட்டு. (எம்பிரான்) இத்தாதி. 'நம்பிகாள்' என்றபதம்
விஷயாந்தரபரரைச் சொல்லுமளவில், இதுக்கு-அர்த்தஜிஞ்ஞாஸ்யாலே கே
ட்டார்களென்றும் பகவத்பரரானபோது இவருடைய அதி ர்ரசோதநார்த்
தம் ப்ரஸ்நம்பண்ணினார்களென்றும் கண்டுகொள்வது. இவ்வர்த்தத்தை ரு
ளிச்செய்கைக்குத் தானுட்கருத்தை யருளிச்செய்குரார் (இதினுடைய) இத்
யாதி.

மூ. இற்பிறப் பறியீ ரிவரவ ரென்னீ

ரின்னதோர் தன்மையெ றுணரீர்

கற்பகம் புல ர் களைகணென் றுலகில்

கண்ட ர தொண்டரைப் பாடும்

சொற்பொரு ளாளீர் சொல்லுகேன் வம்மின்

சூழ்புனர் சூடந்தையே தொழுமின்

நற்பொருள் காண்மின் பாடிநீ ருய்மின்

நாராயண வென்னும் நாமம்.

(எ)

பத் .	உரை.	பதம்.	உரை.
உலகில்	இப்பூமியிலுள்ளார் க்	பாடும்	கவிபாற்றிசெய்யு ம
தொண்டரை	இழிதொழில்செய் து		வராய்
	திரியுமவர்களை	சொல்	சப்தத்துக்கும்
இல்	(அவர்களுடைய) க்ரு	பொருள்	அர்த்தத்துக்கும்
	ஹவைலகஷண்யத்	ஆளீர்	நிலவரானநங்க ர்
	தையும் [தையும்	வம்மின்	வாருங்கள்
பிறப்பு	ஜந்மவைலகஷண்யத்	சொல்லுகேன்	(ப்ராப்தவிஷய த்தை
அறியீர்	அறியாதவராய்		நீங்களுமிழக் வொ
இவர்	இப் போது ஸம்பத்		ண்ணைதபடி) சொல்
	நரான இவர் ள்		லுகிறேன்
அவர்	முன்பு தரித்நராயிரு	நீர்	ரண்டோடொத்த நீங்
	ந்த அவர்கள்		கள்
என்னீர்	எ று அறியமாட்டா	புனல்	ஜலத்தாலே
	தவராய்	சூழ்	சூழப்பட்ட
தன்மை	இவர் ள் ஸ்வபாவம்	சூடந்தை	திருக்குட ந்தையிலே
இன்னதுஎன்று	இப்படிப்பட்டதொ		ழுந்தரு ரியிருக்கு
	ன்றுஎன்று	தொழுமின்	மாரா முதனை
உ ரீர்	அறியமாட்டாதவரா		ஸேவியுங்கள்;
	ய்க்கொண்டு	நாராயண என்	"எல்லாவற்றவமு றை
ந்பகம்.	வேண்டிற்றெல்லா ம்	னும்	யுமவனை" என்கி
	தரும் கல்ப வ்ரு		ற அர்த்தத்துக் கு
	கஷம்போலே உதா		வாசகமான
	ரரானவர்களே!	நாமம்	திருநாமத்தை
புலவர்	கற்றோர்க்கு	பாடி	வாயாரச்சொல்லி
களை ண்!	ரகஷ ரே!	உய்மின்	உஜ்ஜீவியுங்கள்;
என்று	என்றுசொல்லி	நல்பொருள்	இது பரமார்த்த ந் கி
க ட்வா	நெஞ்சில்தோற்றிநப	காண்மின்	டர்.
	டியே		(எ)

சுஉ பெரியதிருமொழி க் ப க தி எ பா இற்பிறப்பு.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. †அல்லாதார்தானிழக்கிறார் அவிசேஷ ஜ்ஞராயலே விசேஷஜ்ஞராய் எ ன்னோடு ஸஜாதீயராய்க் கவிபாடித்திரிகிற நீங்கனிழக்கிற தென்னென்கிறார்.

(இற்பிறப்பறியீர்) †அவர் ன் ஈர்ஹஸ்த்யத்தில் நி ிறநிலை அறியீரே ன் அவர் ன் ஜநமமறியீரே ன் (இவர ரென்னீர்)†ப ிடு தரித்ரனாய் ிலேசப்பட்டுப் போந்தானொருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக ால் இது இ ன்ள ிற்கே யிருந்தது; இது வேறே யொரு னடியா வேணும்” ா ிறு அறியமாட்டாதே ஸீரிய பதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமரையப்போந்தானாக நினைத்திருப்பதி ிரே ன். அன்றிக்ே (இ ரவரென்னீர்) என்று ஒருசொல்லாய், ஒரு ர்வாசியு மறியீரே ன்ருமாம். (இன்னதோர் தன்மையென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவு இது என்றறியமா ிர்

(கற்பகம்) †நினையாதே கொடுக்கும்’ ான்புகிறோன். (புலவர் களைகண்ணென்று) விசேஷ ஜ்ஞராயிருப்பார்சிலர் அர்த்தித்துவந்தால் ஒளித்துப்போம ினை எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்’ எ ிபர்கர் (உலகில் கண்டவர் தொ ிடரைப்பாடும்)†லோகத்தில் ரீச ர்த்தி ளாய் த்திரிவாராக் கண்டவா பாடும் ப்ரதிபந்நங்களைச் சொல்லித் திரிகிற. (சொற்பொருளாளீர்) சப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் கையாலே பலித்தஸங்கதியையருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார்) இத்யாதி. (ஸஜாதீயராய்) என்றது - ஸத்ருசராயென்றபடி. இதே “நம்பி ான்” என்று ப வத்ப்ரவணரானபோது, அவர்களைப்பார்த்து வார்த்தைசொ னவர் க்ருபையாலே லோ த்திலே கண்ணைத்து பதேசி கப்பார்த்தாராய் அதிலே “சொற்பொருளாளீர்” ன்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார்) இத்யாதி என்று ன்னுகொள்வது.

‘இல் ி அறியீர் பிறப்பு அறியீர்’ என்று சப்தார்த்தமாய் அத்தையருளிச்செய்கிறார், (அவர்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே, இவர் - இப்போது ஸம்பந்தமானவர்கள், அவர்-முன்பு தரித்ரராயிருந்தார் என்னீரென்று சப்தார்த்தமாய், ப்லிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (பண்டு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.

(நினையாதே) என்றது-தேயவஸ்துவின் உத்தரவுத்தைநினையாதே என்றபடி; ஸ்வப்ரயோஜனத்தை நினையாதே ன்றுமாம்; யாச னுடையகுறை ினை நினையாதே ன்றுமாம். உலகில் தொண்டரை - ப்ருத்தயக்ருத்யம் பண்ணுமவரை, கண்டவாபாடுமென்றித்தமாயருளிச்செய்கிறார், (லோகத்தில்) இத்யாதி.

பெரியதிருமொழி க ப க தி அ பா கற்றிலேன். ௪

ஈழ ற்றிலேன் கலை னோம்புலன் ருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தைப்
பெற்றிலே னதனால் பேதையே ந்மை
பெருநிலத்தா ருயிர்க் கெல்லாம்
செற்றமே வேண்டித் திரிதருந் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக்குய்யுமா நெண்ணி
நற்றுணையாகப் பற்றினே னடியேன்
நாராயண னென்னும் நாமம்.

(அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கலைகள்	சாஸ்தரங் களை	கருத்துள்	விஷயங்களிலே
கற்றிலேன்	(ஓராசார்யனிடத்தி ல்) அப்யஸித்தேன ல்லேன்.	மனத் த	நஸ்ஸை [தேன்]
ஐம்புலன்	ஐந்து இந்திரியங்கள்	திருத்திடு	வலியமூட்டிப்போ
ருதும்	நினைக்கிற	அதனால்	இப்படிப்போருநையா லே
		பேதையேன்	அறிவிலியானநான்

கிலவரானநீங்கள் + சொல்லுடைமைக்கு உ் களிற் காட்டிலில்லை, ப்ரமேய ஞானமுடையார் உங்களத்தனையில்லை.

(சொல்லுகென்வம்மின்) உங்கள் ப்ரமேய ஜ்ஞானத்துக்கும் சொல்லுடைமைக்கும் பாதம் போரும்படியான விஷயத்தை நான் ஈட்டித்தரவாருங்கோர். (சூழ்புலன் குடந்தையே தொழுமின்) ஓராறும் படைவீடும் வேணுமே உங்களுக்குக் கவிபாடும் போது ஆறும் மலையும் படைவீடும் உள்ளிட்ட பரிகரங்களும் வேணுமே. (நற்பொருள் காண்மின்) நன்றான அர்த்தத்தைக் கண்டி கொள்ளுங்கோர். + பேறும் தானேயாய் தன்னைத்தரு தும் தானே யாயிருக்கை. (பாடிநீரும்மின் நாராயணவென்னும் நாமம்) ராச்யங்களில் தலையானத்தைக் காட்டித்தந்தேன், அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தைப்பாடி உஜ்ஜீவியுங்கோ ளெ ிகிரூர் (க)† ‘ ஸ ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர ய’ பரஸ்ஸமேஹஸ்வர ” என்றதிறே + இதினுடைய + ஸங்க்ரஹத்தை. வாசகங்களில் தலை அகாரம், ராச்யங்களில் தலை + கீழ் நான்சொன்னது.

தாத்பர்யார்த்தம் (சொல்லுடைமைக்கு) இத்தயாதி.

நன்மையை விவரிக்கிரூர் (பேறும்) இத்தயாதி. நாராயணபதம் நற்பொருளுக்கு வாச மென்னுமதுக்கு ப்ரமாணத்தை யருளிக்கெய்கிரூர், (ய) இத்தயாதி. (இதினுடைய) என்றது - நாராயணபதத்தினுடைய வென்றபடி. (ஸங்க்ரஹத்தை) - அகாரத்தை. (கீழ்நா சொன்னது) என்றது “நற்பொருள்” என்றதென்றபடி.

(க) தைத்தி - நாராயண - உ.ச.

(எ)

சு பெரியதிருமொழி க ப க-தி அ-பா கற்றிலேன்.

நன்மை	நல்லகினை வ	தவிர் 'தேன்	இவையெல்லாம் போ
பெற்றிலே	பெறுதவனானேன்		ப்பெற்றேன்;
பெரு	பெரிய	செல்கதிக்கு	(அர்ச்சிராதி மார்க் த்
நிலத்து	பூமியில்		தாலே) செல்லக்
ஆர்	நிரம்பியிரு 'கிற [கும்		டவ பரமபதத்துக்
யிர்க்குள்	ராம் ல்லாப்ராணி ன்		குப்போய்
செற்றமே	ஹிம் ஸபண்ணும் உ	ய்யு' ஆறு	உஜ்ஜீவி 'கும் வ கை
	பாயத்தையே		யை
வேண்டி	நினைத்து	எ ' னி	நினைத்து
திரிதருவேன்	திரிந்துக்கொடுபோந்	அடியேன்	சேஷபூதனானான்
	தேன் (இப்படிநெ	நாராயணன்	நாராயண என்கிற தி
	நெ லம் திரிந்தே	னும்நாமம்	ருநாமத்தை
	னாகு' அவன்க	நல்துணையாக	நல்லஸஹாயமாக
	டாகுத்தாலே)	பற்றினை	அவலம்பித்தேன். ()

வ்ய . எட்டாம் பாட்டு- ' எ ' கள் பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த் தால் நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்து ' கு நாங்கள் தேசிகராகவல்லோ மோவென்ன ' கெடுவிகாள் . நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக் யனாய் உ ' களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன் ஆனபின்பு இவ்விஷ யத்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ? என்கிறார்.

(கற்றிலேன் கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்ச ரிக்க அநுச்சாரணம் பண்ணிப்போராமையாலே சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாந முண்டாயிற்றதில்லை. (ஐம்புலன் கருதும் கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை) மநஸஸைப் பரவிஷயமாக்கி, விஷயங்களிலே ப்ரவணமா ிற பாஹ்யேந்த்ரியங்களைக்காதாசித் மாயாகிலும்விஷயங்களில்நி ' றும்மாற்றி ப்ரத்யக் விஷயமாக்கினால் நல்வழி போகக்குறுப்பாமி தே' ஸ்ரோத்ராதீந்த்ரிய ' கள் விஷயங் ளிலே யிழிந்து தான் நினைத் தவழியே கொடுபோ மநஸஸையும் அதுக்கு உறுப்பாக்கிப் போந்

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (ற்றிலேன்) இத்தியாதி, "வாடினேன்" என்று துடங்கி பூர்வ வ்ருத்தத்தை அதுஸந்தித்துச்சென்று கீழ் இரண்டுபாட் டிலே அதை விட்டவர் மீளவும் பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (எங்கள்) இத்தியாதி, ' பாழியானழியானருளே' என்று ஆழ்வார் * மயர்வற மகிநல மருளப் பெற்றவராகையாலே அவருடைய பூர்வ வ்ருத்தமெல்லாம் அகிஞ்சித்தகரமாயிற்றென்று ருதி ப்ரஸ்நம்பண்ணி னார்களென்று கருத்து. அநுதாபருந்யனா யிருந்த என்னிடத்திலே யருளின வன், நாங்கள் தேசிகராக வல்லோமோ ான்னும் உ ' களிடத்தில் அருளக்கு னையிலலை என்று த்தரத்துக்குக் கருத்து.

தேன். (திருத்தினென் மனத்தை) விஷயப் ப்ரணானவர்கள் விஷய
ப்பாவ யம் போராது என்று ஒளவுதலேவை பண்ணியிருப்
பார்களிறே அப்படியே விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை வியமூட்டிப்
போந்தேன். (பெற்றிலே நாதனால் பேசுதையேன் நண்மை) † சாஸ்தீர்ய
ஜ்ஞாமும்மின்றிக்கே விஷயப் ப்வணனுப்ப் போருகையாலே அறிவு
கேடனாய் ஹிதசிந்தை பண்ணப்பெற்றிலே . (பெருநிலத் தாரூயிர்க்
கெல்லாம் செற்றமே) டுத் திரிதருவேன்† எனக்கொரு நண்மை
ஸம்பாதியாமையே யன்றிக்கே பரஹிம்ஸை ப் னும் விரகே சிந்
தித்துப் போந்தேன். † எல்லாரையும் ஹிம்ஸித்து நான் ஜீவிக்குப்
விரகேபார்த்துப்போந்தேன். † ‘ ஒருவனுக்கு புவத் ஸம்பந்தமு
’ இல்லை என்று தனக்கே அத்யலாம்” என்று பலகாலும் அரு
ளிச்செய்வார் ஜீயார். ஒருவன் நோவுபட் ண்டால் ஐயோ.”ன்று
இரக் கம்பிறந்திருக்கில் நமக்கு பகவத் ஸம்பந்தமுண்டு” என்றறிக
யலாம். அத்தனையும் வேணும்” என்றிருந்தானாகில் நமக்கு
பகத் ம்பந்தமில்லை” என்றிருக்கலாம். † பெருநிலத்து ஆருயிர்க்
கெல்லாமென்னுதல் பெருநிலத்தாரூயிர்க்கெல்லாமென்னுதல்.(தவி
ர்ந்தேன்) † வேறு வறிந்திலேன் தவிர்த்துகொடு நிற்கக் ண்டேன்.
() உய்வதோர் பொருள்” என்றும் (உ) ஆழியானருள்” என்ப
றும் (ங) ‘ சிக்கனத்திருவருள் பெற்றேன்” என்றும் கீழ்ச்சொ
ன்னாரே. (செல்கதிக் குய்யுமாறெண்ணி) † செல்லக்கட தியு
ண்டி பரமபதம் அங்கே புக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை மனோரதி
த்து (நற்றுணையாகப் பற்றின்னைடியேன்) அம்மியைக் ட்டு கொ
ண்டி ஆற்றி விழிவாரைப்போலே யன்றிக்கே (ச) ுஃ௧௮ ெஃ௨

ஆனந்தசுந்தரி - பா தேயம் பு ட் லீ காஷ நா மஸங்கீர்த்தநாம்

‘அதனால் - பேதையேன் நன்மை - பெற்றிலேன்’ என்று அந்நவியித்த ருளிச் செய்கிறார், (சாஸ்திரீய) இத்தயாதி. ‘செற்றமே’ என்ற வவாரத்தாலே ஸ்வஜீவநம் வ்யாவர்த்திக்கிறதென் றருளிச்செய்கிறார், (எ க்கு) இத்தயாதி. பரஜீவநம் வ்யாவர்த்த்யமென்று தாத்பர்யாந்தரம் (எல்லாரையும்) இத்தயாதி. பரஹிம்ஸை அநர்த்தசுரமென்னுமத்தை ஐதிஹ்யமுகேந உபபாதிக்கிறார், (ஒரு னுக்கு) இத்தயாதி. பெருகிலத்து - மஹாப்ருதி யில் ஆர் - கிரம்பியிரு கிற னென்றும், பெருகிலத்தாரான உயிர்க்கெல்லாமென்றும் சப்த நிரவாஹம் ஈட் டுகிறார் (பெரு) இத்தயாதி வாக்யத்வயத்தாலே. (ஹேதுவறிந்திலேன்) எ றது - எ ன் னிட த்திலொரு ஹேதுவறிந்திலே னென்றபடி. ‘செல் திக்கு எ ற்வநந்தரம், போய் என்று சேஷபூரணம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய் கிறார் (செல்ல) இத்தயாதி. (அ)

(2)

(8) 5 - 6 - 7 -

(72) க - க - (5).

(2) க - க - ஈ -

(F)

மு. குலந், ரும் செல் ம் த் திமம்

அடியார் பதிதுயராயின ல்லாம்

கிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும் பருளும்

அருளொடு பெருகில மளிக்கும்

வலந்தரும் மற்றும் தந்திமம்

பெற்றதாயினு மாயின செய்யும்

நலந்தரும் சொல்லை நா டி டெண்டேன்

நாராயண டென்னும் நாமம்

()

பதம.	உ. ர.	ப ம.	உரை.
நாராயணு என்	நாராயணு எ ிகற தி	வலம்	(த ன்னை அது ப வி க்
னுமநாமம்	ருநா மானது		க்கீடான) சக்
டூலம்	(த ன்னை அநுஸ்தித்த		தியையும்
	ர் ளுக்கு) உயர்	தரும்	கொடுக்கும்
	தகுலத்தை	மற்றும்	இன்னுமுள்ள ல்லா
தரும்	ொடுக்கு;		ஹிதங்களையு
செல்வம்	ஐஸ்வர்யத் த	தந்திம	செய்துகொடுக்கும்;
தந்திமம்	தரும்	பெற்றதாயினு	சரீரத் தயுண்டா கி
அடியார்	சேஷபூதரா ர் ள்	ம	ன தாயா ர் ா
பதி	அநுபவித்தே ழி க் க		ட்டிலும்
	டெண்டிய	ஆயின	ஹிதமாயுள்ள ஸ்வரூ
துயராயின எஸ்	துக்கம்என்று பேர்		பஜ்ஞாநவி ாஸத்
லாம்	பெற்ற எல்லாவற்		தை
	றையும்	செய்யும்	பிறப்பி டும்
கிலந்தரம்செய்	தரைமட்ட ாக்கிவிடு	நலந்தரும்	கைங்கர்யஸ்ரீயைத்த
யும்	ம்		ருவதான
நீள்விசு பு	பரமபதத் த	சொல்லை	திருநாமத்தை
அருளும்	ொடுக்கும்	நான்	இப்படியிருப்ப தொ
அருளொடு	க்ரு ப்யோடுகூட		ன்றுண்டு எ றறி
பெருகிலம்	ங் ர்யாகிறபெரி		யாதநா
	யஸ்த்தா த்தையும்	கண்டுொ ா	ர ப்பெற்றேன், ()
அளிக்கும்	தரும்	டேன்	

ருதம்” என்னுமத்தைப் பற்றிே ள். அ ரைப்படுத்திவிடுமத்தைப் பற்றிேன் (நாராயணவென்னும் நாமம்) அக்கரைப்படுத்தும் வஸ்துவுக்கு ாசகமான திருநாமம். (க) நயாமி பரமாம் கதிம்” என்னக்கடவதிறே. (அ)

வ் பா. ஒன்பதாம் பாட்டு. † அநாதிகாலம் விஷயப் ப்ரணமாய் பகத் விஷயத்தில் விமுககையப்போந்த நா விஷயங்கள் தான் † ஸா தியாய் † மீ † ட ளவிலே ஸர்வே ரன் தன் க்ருபையாலே க் கொண்டானென்கிற அர்த்தத்தை உய் தேரார் பொருளால் † னன்கிறத்தாலே சொ ன்ரார் † முதற்பாட்டில்; காலமடங்க வ்யர்த் தமே புறம்பே போக்கி ன் என்றார் இரண்டாம்பாட்டில். † ரகஷ யே † டி அதுக்கு விருத்த (ஐ) மான துஷ்கர்ம களைப் பண் னி விஷயப் ப்ரணமாய் காலத் த யட் நிஷ்ப்ரயோ நமாகப் போக் கி நான் போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமான ஸர்வே வரணையும் அ னுக்கு ரச மான திருநாமத்தையும் காணப்பெற்றே னென் னார் மூ ன்ரூம்பாட்டில். துர்மானியாய் சோகி கக் டவதல்லாத விஷ யங்களுக்குச் சோகித்து விஷயப் ப்ரணமாய் அநாதம் குணங்களால் குறை ற்ற நான் அமாநித்வாத்யாத்மகுணேபேதர் பெறும் பேற் றப்பெற்றே னென்றார் நாலாம்பாட்டில். ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி ப்ரயதோஹரமாய் ஸர்வேஸ்வரனொருவனுள் என்றிருப் பா ருண்டாகில் † உக்த்யாபாஸ களாலே இல்லை செய்து போந்த நான் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் ப்ணி ன்றுமிதுதே யாத்ரையாய்ப் போரு ரார் பெறும்பேற்றைப் பெற்றேனென்றார் அஞ்சாம் பா டில். இதுக் ர்த்தமென்? இது ந்தபடி யென்? † எ ன்ன அர் த்தத்தையும் சொல்லி ஸம்ஸாரிகளெல்லா மிங்ஙனே க்லேசப்படா நிற்க † நானிப் பேற்றைப் பெற்றேனெ ன்ரார் ஆறாம்பாட்டில். அல்லாதா ரிழக்கிறார்கள் † (அவிசேஷஞ் ராகையாலே); என் னோடு ஸஜாதீயராய் விசேஷஜ்ஞராய்க் விபாடித் திரிகிற நீங்களரிழ

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (குலந்தரும்) இத்யாதி. நிகமம் அணித்தான வாறே இத்திருமொழியில் பாட்டுத்தோறும் சொன்ன ப்ரமேயங் னை புத்தி ஸௌகர்யார்த்தம் அநுவதியாநின்றுகொண்டு ஸ கதி யருளிச்செய்கிறார் (அநாதி) இத்யாதி. (ஸா தியாய்) என்றது-அல்பமாயென்றபடி. இது-“விஷ ய் ள் த னில் அரைகண்ணம் ால்தாழ்ப்பண்ண வல்லதொரு விஷயந்தா னில்லையிறே” என்றருளிச் செய்ததைப்பற்ற. (மீ ன் டவளவிலே) என்றது - ஒரு விஷயத்தில் நின்றும் மீண்டு விஷயந்தரத்தில் போகாதே ஒடி இளைத் தவளவிலே என்கை. (முதற்பாட்டில்) ன்ற வந்ததாம், அருளப்பெற்றவரா கையாலே என்றுகூட்டுவது. இரண்டாம்பாட்டில் காலம் வ்யர்த்தமே போக் கினத்தை யெல்லாம் மூன்றாம் பாட்டில் அநுவதித்துக்கொண்டு தாம் பெற்ற பேற்றை அருளிச்செய்தா ரென்கிறார் (ரகஷயே) இத்யாதி. (நானிப்பேற் றை) என்ற வந்ததா, தஞ்சைமாமணிக் கோயிலே வணங்கி † என்று கூட்டுவது.

ராதே கொள்ளு 'கோனென்றார் ஏழாம்பாட்டில்' நீர் சொல்லு
கிற அர்த்தத்துக்கு நா'கள் தேசிக ராக ஸ்லோமோ" எ'ன
கெடுவிகாள். நானன்றோ இ' விஷயத்துக்கு நில னாய் உ'களுக்கு
'கூட உபதேசி'கிறேன் ஆ'பி'பு'ப'த் விஷயத்து' ளாரா
தாரில்லை என்றார் 1ட்டாம்பாட்டில் 'நீர் திருநாமத்தைப்போர
ஆதரியா நின்றீர் இதென்ன பலத்தைத் தரவற்று" என்ன திரு
நாம பலத்தைச்சொல்லுகிறார் இப்பாட்டில்.

(குலந்தரும்) † நம்வருத்தற்களால் குறைய நின்ற னெருத்த
னுக்கு பகவத் ஸம்பந்தமுடானால் இவற்றாலுயர்ந்தா னெருத்
தன் இவை யிரட்டிலு மிவனுக்குத் தாழ்வுண்டாகவும், தானுயர்ந்
தானு வும் † நீனைத்திருக்கவுங்கூட கூசவேண்டும்படியாயிற்று பக
த் பரபாவமிருப்பது. † ஆகிலும் பெ ரொடுத்தல் கொள்ளுதல்
செய்கிறாரில்லை அதுக்கடி ஜாதிக் கிபந்தநமாகை. †ஸ்ஸாகை † கு
கிபந்தநம் * (க) ಸಣ್ಣಸುಕ್ಕಿನ ಕಟ್ಟಣಿಕೆ ಉಪಲಾಕಯಸ್ಸಗುಣಿತರ್
ಯಸ್ಸಗುಣಿ' என்னக்கடவதிதே. † † ಕಂಡತೆಲ್ಲாம் ತರ್ಮಿಸಂತೇ
ಹೂಂ ಬ ೆಡ ತರ್ಮಬ್ರಹ್ಮನ ಪಕವತ್ ಪ್ರತ್ಯಾಸತ್ತಿಯಾಲும் ಅಸ
ರಿ ರಾಕ್ಯத்தாலும் விதಾರரைப் ப்ரஹ்மமேத, தாலே ஸம்ஸ்காரர்
ப ுணினனிடே ருவிகள் தர்ம யாதன் மாம்ஸவிக்காயம் பண்
ணிக்க யொழியுந்தையும் பார்த்துகின்று தர்மஸங்கட் ங்கர் கேட்
டுப்போனர்களிடே. இங்வண்ணுகில் பஞ்சமவேதமான மஹா பார
தத்திலே யெழுதக்கூடாதிதே † கைசிக தையிலே வந்த ாதே வில
க்ஷணையிருப்பானெருப்ராஹ்ம னசார வைகல்யத்துக்கு பகவத்
ஜ்ஞாநமுடையா னெரு பாமிவானலே பரிஹாரம் † இருந்ததிதே.

குலத்தையும் அது கீடான வருத்தத்தையும் தருமென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து ஹேதுவருளிச் செய்கிறார், (ஜ்ரம்) இத்யாதி. (நினைத்திரு வும் கூட) என்றது - தாழ்ந்த சொலவும் தாழ்வுக்கு ஸூசகமான செயலும் செய யக்கூடாடுதன்றபடி. இப்படி உத்தக்ருஷ்டரானல் கொடுத்துக்கொள்ள வேண் டாவோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலும்) இத்யாதி. (ஜ்ரநிபந்தரம்) என்றது - ப்ராஹ்மணஜாதியிலே பிறந்தவன் அதிலே கொடுத்து ாள்ளக் க வனென்று சரீர ஸம்பந்தத்துக்குச் சொன்ன சாஸ்த்ர நிபந்தரமென்றபடி. கொள்வீன ரொடுப்பீன யில்லாவிட்டால் ஸ்லாக்யதை எங்ஙனே யென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்லாஹ) இத்யாதி. (குண நிபந்தரம்) என்றது - பக வத் ப்ராஸ தத்தாலே வந்த சேஷத்வ ஜ்ஞாந நிபந்தர மென்றபடி. சரீர ஸம்பந் தம் தவிர த்ரிவித ரணத்தாலும் ப வத் ப்ரத்யாஸந்நரை ஆதரிக்கைக்கு ப்ரா மாணம் காட்டுகிறார் (டதெல்லாம்) இத்யாதி வாக்க்யத்யத்தாலே. ப்ரமா ணந்தரம், (கைசிக) இத்யாதி. (இருந்ததிதே) வராஹபுர ணத்திலே என்று

(5)

பிராந்தத்தில்காண்க.

இக்கதை ய ஸ்ரீவசநபூஷணம் - ௨௩௦ - ௨௩௧ - வது வாக்ய வ்யாசு

†முவிபீஷணம் ன் ரா னைப்பார்த்து “பெருமானைச் சரணம் புகு” என்று சொல்ல (க) சூஃஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃ த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்” என்று நீ இக்குடிக்கு உடலல்ல என்றானிறே. ராவணனுக்கு வார்த்தைசொல்லுகிற விடத்தில் (உ) ஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃ என்று அவனை ராக்ஷஸனா வும் தான் அல்லகைவும் சொன்னே. இனையன்றிக்கே (ங) ‘ராக்ஷஸநாநாம்பலாபலம்’ என்று பெருமாஸ்தாழு மருளிச் செய்தார். ஆகையாலே பக த்ஸம்பந்தம் ஸ்பர்சதே தியா ிருந்தது.

(செல் ம் தந்திம்) ரா ஸம்பந்தமற்றவாறே (ச) ஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃ அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸாரீமாஸ்” என்று ராமஸம்பந்தத்தாலே ந்த ஸ்ரீ குடிபுகுந்தது. அன்றிக்கே † அதுதன்னையே சொல்லிற்று வுமாம் (ரு) ஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃ பரித்யக்தா மயாலங்கா’ என்று இவன்றானே கைவிடச்செய்தே ரா ண ஸம்பந்தமற்றவாறே ராமஸம்பந்தத்தாலே லங்கை வர்யமும் முடியும் அன்றலையிலே வந்திருந்ததினே. (சு) நின்னையே தான்வே ிடி நீன்செல் ம் ண்டாதான்ற னையே தான் ன்மம் செல் ம் ளாக்கட தினே. உன்னையே யுகந்து நிலைநில்லாத ஸம்பத்தை வே டேன் என்றிருப்பாரை அது கவிடாதாப்போலே என்கிறார் † தாம்விச் செய்த தம்மை அது கவிடாதபடியாலே. † அங்ஙனன்றியே உன் னையுகந்து நிலைநின்ற ஐஸ்வர்யத்தைக் காற்க ட கொ டி நீயே யமையுமென்றிருக்கும் னை மோக்ஷ ி கைவிடாதாப்போலே யென்றுமாம்.

(அடியார் பதிதுயராயின டெல்லாம் நிலந்தரம் செய்யும்) அடியாரு டி தனக்கு அஸாதாரணரானவர்கள் பதிதுயருண்டு (எ) ஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃஸூஃ அவஸ்ய மதுபோத்தவ்யம்” என்று அதுப விநாஸ்யமான கர்மங்கள் அவற்றையெல் ளாம் (நிலந்தரம் செய்யும்) நிலத்தோ டொக்கப்பண்ணும் வெறுந்தரையாக்கும் டே சேஷம். இதிலாஸ ஸ்ரேஷ்டத்தில் ப்ரமாணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீஷணம்வான்) இத்யாதி.

(அது தன்னையே) என்றது-லங்கைஸ்வரயந்தன்னையே என்றபடி. (தாம்) என்றது - குலசேகராழ்வாரை நீன் செல்வம்” ன்றது - விபரீத லக்ஷணையாலே அஸத்திரைஸ்வரயத்தைச் சொல்லுகிறதெ று கழ் அருளிச் செய்து ‘நீன்’ ன்றத்தாலே ந்தையஸ்வரயமென்று யோஜநாந்தர மருளிச் செய்கிறார், (அங்ஙனன்றியே) இத்யாதி.

(க) ரா-யு-கக- டு.

(ரு) ரா-யு-கக-ரு.

(உ) ரா-யு- சு-உஅ.

(சு) பெரு-திரு-ரு-சு.

(ங) ரா-யு-கக-எ.

(எ)

(ச) ரா-யு-கக- எ.

ன்றோ கடலே ாம்' என்று தாடே ாடுக்கும் டு ாவிர்தஸ் ாமி
தன்னை ண்ட நந்தரம் ாக் கூடப் போருடே ” என்
அவனுடைய மு புத்தை நினை யறிந்து நீ யி டே யிருந்து
சிறிது ா ளதுபவித்து ா” என்று போனானிறே. (பெற்றதாயினு
மாயினசெய்யும்) மாதா ானவன், சரீரத்துக்கு உத்பாத யாமள
விதே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப் பிறப்பிப்
பான் + அ னேயிறே. (க) ‘சரீரமேவ ஸ்வரூபமே சரீரமே
மாதாபிதரௌஜநயத’ என்று, விரோதியான சரீரத்தை உத்பா
தித்து விடுமளவிதே அ ாகர் செய் து” (உ) ‘ஸஃ டாஸ்த் டு ஜநயதீத்
த்யே டு ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச் ச்ரேஷ்ட்டம் டம்
என்று ாநாபரதனா ான் அவனேயிறே

(நலந்தரும் சொல்லே) அர்த்தாநுஸந்தாந மொழியவே பாடத்
தைச்சொன்ன மாத்ரத்திலே பக்தியைப் பிறப்பிக்கு மென்னுதல்
+ நலமென்று வருத்தமாய் கைங்கர்யத்தைத் தருமென்னுதல் + ஆ
யாலே கை கர்யத்துக்கடியான ருசியைப் பிறப்பிக்குமென்னு
தல் கங்கர்யம் தருமென்னுதல். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இப்ப
டியிருப்பதொன்றுண்டு என்றறியாத நான் ா ப்பெற்றேன்.
(நாராயண டே னும் நாமம்) (ஈ) + ஸஃ ஸாராய ணீஸு ட் ஸுரூ
ஸ்தக் - நமோநாராயண யேதி மந்த்ரஸ் ஸர் ார்த்தஸாதகம்.” என்னு
மத்தை (ஈ)

மூ. மஞ்சலாம் சோலை வண்டறை மாநீர்
மங்கையார் வாள் கலிகன்றி
செஞ்சொலா லெடுத்த தெய் நன்மலை
யிவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டர்

(அவனேயிறே) என்றது - மந்த்ரபரதனான ஆசார்யனிறே ன்கை. இத்
தால், மந்த்ர ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கு மென்றதாயிற்று.

அருளோடு பெருகில் மளிக்கும் வலந்தரும் ' என்றதுக்கு மோக்ஷப்ர
தவ்ரூப ச் திப்ரதாநம் அர்த்தமான பக்ஷத்திலே, நலம்” என்றதுக்கு அர்
த்தமருளிச் செய்கிறார், (நலமென்று) இத்யாதி. (ஆகையாலே) என்றது-ஸ்வரூ
பஜ்ஞாந ஜநகமாயாகையாலே என்றபடி. இவ்வாக்யத்வயமும் கீழ்ச்சொன்ன
அர்த்தத்துக்கு விவரணமென்று கொள்வது. என்னும்' என்கிற ப்ரஸித்தி
யை இப்பாட்டு ப்ரமேயத்துக்குச்சேர வருளிச்செய்கிறார் (நம) இத்யாதி. (ஈ)

ஐ இக்கதையை ௫-ப ௮-தி ௫-பா மாகமானிலனும்' என்கிறபாட்டின்
வ்யாக்யாநத்தில்காண்க.

(க)

(உ)

(ஈ)

௩௨ பெரியதிருமொழி, ப தி ௦ பா மஞ்சலாம்.

துஞ்சும் போதழைமின் துயர் ரில் நினைமின்

துயரிலீர் சொ வினும் ந றும்

நஞ் தான் ண்டார் நம்மு ட வினைக்கு

நாராயண டெ னும் நாமம்.

(௦)

திருமங்கை மூவார் திருவடிகளே சரணம்.

ப	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்சு	மேகங்கள்	நல்	லக்ஷணமான
உலாம்	ஸஞ்சரியாநின்றான்	மால	சொன்மாலையான
சோலை	சோலையையும்	இ கொண்டு	இத்திருமொழியாலே
வண்டு	வண்டு ள்	துஞ்சும்போது	சாராவஸநத்திதே
அறை	சப்தியாநின்றான்	அழி	கூப்பிடுங் ள்
நார்	மிக்கஜலத் தயு மு	துயர் ரில்	வ்யஸநங் ள் நேரிடு
	டைய		ம் ரலத்திலும்
மங் யார்	திரு , யிலுள்ளா	நினைமின்	இத்தையே மந ம்ப
	ர்க்கு ரக்ஷ மான		ண்ணுங் ள்
நாள்	ரையுடையராய்	துயரிலீர்	வ்யஸநமற்றநீங் ள்
கவி ன்றி	ல்தோ ஷத் தைப்	சொல்லிலும்	சொன்னாலும்
	போக்கினஆழ்வார்	ன்றும்	நன் மயைத்தரும்.
செ சொலால்	செவ்வியசொ ள் லா	ராராயண என்	ராராயண ன்கிற் தி
	லே	னும்நாமம்	ருநா மானது
நடுத்த	எல்லார்க்கும் தெரியு	நம்முடை	நம்மு டய
	ம்படி அருளிச்செ	வினைக்கு	பாபங் றுக்கு
	ய்ததாய்	நஞ்சுதான் ண்	விஷமாயிரா நின்றது
தெய்வ	அப்ராஞ்ருதமாய்	ர்	கிடர். (௦)

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (மஞ்சலாஞ்சோலை) மேகங்கள் உலா
வுப்படியான ஓக் த்தை யுடைத்தான சோலை. † (வண்டறை) என்கி
றது சோலைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். மாரீர்க்கு விசேஷ மா
வுமாம் லத்தினு டய ரஸ்யதையாலே ஈ கள் ண்டொடு மொ
ய்ப்பப்” என்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்காராயிற்றுத்தமிழர்.
(மங்கையார் நாள் கலிகன்றி) பகவத் ஸம்பந்தத்தை யுணர்ந்தவர்

அந். பத்தாம் பாட்டு. (மஞ்சலாம்) இத்தாதி. வண்டறை என்றது
வண்டு ள் சப்தியாநிற்கி என்றாய், அது சோலைக்குச் சொல்லு லோ ஸி
த்தமென்றும், நீருக்குச் சொல்லு கை விஸமயஸித்தமென்றும் விவக்ஷித்தரு
ளிச்செய்கிறார், (வ ண்டறை) இத்தாதிவாக்யவ்யத்தாலே.

ள் ப த் † பலமே பலமாயிருக்குமாபோலே திருமங் கயிலுர் ளார் இ ளர் கயில் † ரோ தங் றுக்கு பலமா ரயிற்று க்னைத் திருப்பது.

(செஞ்சொலா லெடுத்த) அதிக்குதாதிகாரமாய் ம்ஸ்க்ருத மாய் தெரியாத சப்தங்களாலே சொன்ன அர்த்தக் களை வ்யத் தமா ல்லார்க்கும் தெரியும்படி செவ்விய சொல்லாடே சொன்ன. (தெ ய்வ நன்மால்) அப்ராக்குதமாய் () டேட்டாரார் ர்ர்கள் ' என்று நித்யஸூரிக் க்கேட்டு அதுபவிக் லாம்படி யிருக்கிற மாலே தொடை. (இவைகொ டி கி ' வெ த்தொ டிர் துஞ்சம்போ த முயின்) சரீராவஸாதத்தில் யம ய தக்கு அஞ்சாதே இத்திரு நாமக் களைச் சொல்லுங் ளோள். (துயர் ரில் க்னைமின்) இவ்ரு குண்டான யஸநங்கர் வந்தபோதும் இத்தையே சொல்லுங் ளோள். (துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றும்) சரீரத்தோடே யிருத் தால் இவையெல்லாம் ருகை ப்ராப்தமன்றோ ர்று இத்தை மதியாதே அ ந்யப்ரயோஜநரா யிருப்பார்க்கு ஸ் யம்ப்ரயோஜநம் (நஞ்சுதான் கண்டிர் நம்முடை வினைக்கு) நம்மு டய பாப்களுக் கு † ‡ ஆற்றெ ண்ணதை நஞ்சு. (நாராயண டெ ணும் நாமம்) (உ) † ' ணக்கென்றும் தேனும் பாலு மமுதுமாய திருமால் திருநாமம் நானும் சொன்னேன் நமரு முரையின் நமோ நாராய ம்' என்று நமக்கு இனிய திருநாமமே பாபத்துக்கு நஞ்சு' † அல்லாதன வெல் லாம் ஸம்ஸாரத்திலே டே ர்பற்றுனைக்குறுப்பாயிருக்கும். இதி னுடைய அர்த்தாதுஸந்தானமே ஸம்ஸாரத்தை வேரறுப்பது என்னு மி வர்த்தத்தை யெல்லாரும் புத்திப ணியிருக் லா ரதோ? (௦)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சர ம்

(வாளே த் றுக்கட்பலமா) என்றது கு - வான்வலியால் மந்திர டொ ண்டி பதேசித்து ரக்ஷித் யாலும் நிர்வாஹ ராகையாலுமென்று ருத்து.

(ஆற்றவொண்ணை) - ஸலிக் கூடாத. "ஈன்னும்" என்றது போக்ய தாதிசயத்தாலே யென்றருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு) இய்யாதி. கண்டிர் ' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (அல்லாதன) இய்யாதி. ... (௦)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

() தி - வாய் - ௦-௫- க.

(உ) சு ௦ சு.

† (பா) ஸம்பந்தமே.

‡ (பா) ஈற்றவொண்ணை-அப்ரதி ரியமான.

முதற்பத்து முதல்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ் ரார்திருவடிகளே சர ம்.

முதற்பதது இர டாநதிருமொழி வாவி

மூ. வாவிடாவலத்தொருவனதுடல்கெ
ரிசிலே னேவித்தன்று
ஏலநாறுதல் டடம்பொழிவிடம்பெற
விருந்தநல்லிமயத்துள்
ஆவிமா முகிலதிர்தரவுரு ரை
யகடுறமு டேறிப்
பீவிமாமயில்நடஞ்செயும்தடஞ்சுனைப்
பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
கெஞ்சே	மநஸ்ஸே.	இருந்த	ஓல ம் கொடுத்து
அன்று	ஸுக்ரீவன் சரணப்	ந	ொண்டிருக்கிற
ராலி	குந்தவன்று	இமயத்துள்	விலகாணமான
மா	ராலி எ னும் பே ர	ஆலி	ஹிமவானில்
வலம்	யுடையது	மா முகில்	சிறுதுளி யயுடைய
ஒருவனது	மி க	அதிர்தர	மஹாமே ன் ன்
உடல்	பலம்பொருந்திய	பீவி	முழ காகிற்பதுமாய்
கெட	ஒப்பற்றவனு டய	மா	தோ க யயு டைய
ரி	சரீர	மயில்	பெரிய
சில	சிதறும்படி	அரு	மயில் ளானனை
வனவித்து	அழகிய	வ ர	தாவியேறவரிதான
	வில்ல	அகடு	மலை ளிலே
	சரங் ள்பாயும்படிவ	உற	கீழ்வயிறு
	ளைத்து (இன்று)	முகடு	தழுவும்படியா [ல்
ஏலம்	பரிம ம்	ஏறி	அவற்றின் சிகர க்ளரி
நாறு	வீசாநிற்பதாய்	நடம்செயும்	போய்ஏறி
தண்	குளிர்த்து	தடம்	ஆடாகிற்பதுமாய்
தடம்	பர த	சுனை	பர த
பொழில்	உத்யாநவந ளிலே	பிரிதி	சுனைகளையு டய
இடம்பெற	விசாலமா (ஸர்வே		திருப்பிரிதிஎன்கிறதி
	ஸ்வரன்)		வ்யதேசத் த
		சென்றுஅடை	போய்கிடப்பாராய்.

அநு. வாலிப்ரவேசம். கீழிற்றிருமொழியிலே, () 'குடந் தயேதொழுது' என்றும் (2) 'தஞ்சைமாமணிக்கோயிலேவணங்கி' என்றும் தமக்குத் திருமந்தரலாப உகந்தநுளின சிலத்திலெம்பெருமானுலே வந்ததா அநுஸந்தித்துத் திருமந்தரம் பெற்றமைநய அருளிச்செய்தவர், இனி, மேல்திருமொழிகளிலே அர்ச்சாவதாரமே தமக்குப் ப்ராப்யமாக வதுஸந்திக் குக் கருத்து - திருமந்தார்த்தமான ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்பயங் னை உகந்தநுளின சிலங்களிலே கண்டதுபவிக்கவேணுமெ னென்று விவசுதித்து

வ்யா ிஸம்ஸாரஸ்வபா த்தையும் தம்முடைய இதரவிஷய
 ிராவண்யத்தையும் அநுஸந்தித்தருளின ிவர் அந்நோவுபாடே
 ஹது ரகத் தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எ ினை விஷயீ ரித்து
 தன் ிஸ்வாமித் த்தையும் எனக்குக் காட்டித் தந்தானென்றார்
 ிழில் திருமொழியில் (க) ி அம்பினுலரக்கர் வெருக்கொள நெரு
 ிகி” என்று ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று திருமந்தரமும் ப்ரஸ்
 துதமாயிற்று. ி இத்திருமந்தரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான் ஸ்வா
 மித் ஸௌலப்யமிதே. கர்ஷகனுனவன் பயிர்த்தலையிலே குடிந்
 ட்டினோக்குமாபோலே ரக்ஷயமிருந்தவிடத்தே வந்து ரக்ஷிக்கை
 ிதே ஸௌலப்யம். கந்தருளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்திதிபண்
 னி இத்தேநோக்குகையாலே உடையவனென்று ஸ்வாமித்வப்ரகா
 ரகமுமாயிருக்கிறது. ி எதிர்த்தலை பாராதேவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷ
 னய் அந்தர்யாமிரூபத்தாலே யிருக்கிற விருப்பு ஸ்வாமித்வகார்ய
 ிதே. அ ிவவன்றிக்கே கண்ணலே கண்டதுபவிக்கவேணும்
 ின்று அபேகைபிறந்தவன்று அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படி
 ிகாயில்களிலேவந்து நிற்கிற விதுக்கு மேற்பட விடிலே ிதே ஸௌல
 ப்யத்துக்கு ஸம்பந்தஜ்ஞானம் பிறந்தவந்தரம் அநுபவாபேகை
 ிறந்தால் அப்போதே இவ்வுடம்போடே யடிமைசெய்யலாம்படி
 ிராதிதே பரமபதத்தில்; அநுபவிக் வேணும்” என்று அபேகை
 ிறந்தபோதே அவ்வுடம்போடே அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கு
 ிதே உகந்தருளினநிலங்களிலே. ி இப்படி ஸௌலப்யத்துக்கெ

ருத்தவர்த்திஷ்யமான தநமுகேந ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸார)
 ித்யாதி. (ஸ்வாமித்வத்தையும்) எ ிறசாரம் ஸௌலப்யத் த ஸமூச்ச
 ிக்கிறது. (க) “எம்பிரானெந்தை” என்கிறபாட்டு திருமந்தரார்த்த ப்ரதி
 ிராதகமாகையாலே அது உயிர்ப்பாட்டாய் அதிலே “எம்பிரான்” இத்யாதி
 ிரால் ஸௌலப்யமும் ‘அண்ணல்’ என்றத்தால் அதுக்கு ஹேதுவான ஸ்வா
 ித்வமும் ப்ரஸ்துதமான வளவன்றிக்கே ராமாவதாரமும் திருமந்தர
 ம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று அவற்றையும் அநுவதிக்கிறார், (அம்பினால்) இத்
 ிரதி. காட்டித்தந்த ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங்களை அர்ச்சாவதாரத்தில் கண்
 -நுபவி கிருரென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இத்திருமந்தரத்து) இத்
 ிரதி. உட மையனோக்கும் ஸ்வாமித்வ ப்ரகாசமெங்ஙனெயென்ன அரு
 ிச்செய்கிறார் (எதிர்த்தலை) இத்யாதி. மேல்திருமொழிகள் அநேகத்தோ
 ம் ஸ கதியை யருளிச்செய்து அவ்யவஹிதமானத்தோடு அருளிச்செய்கி
 ிர், (இப்படி) இத்யாதி. ‘ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று’ என்று வரு

ல்லையான உந்தருளின நிலம் னெங்கும் புக்கதுபவிக் க்ரலி. அதில் இப்பாஷை ந டயாமிடத்துக் கெல்லையாயிருக்கும்மே திருமலை அ ன்ளவிலே நிலலாதிறே இ ருடைய ஆ சயா 'து ஆகையாலே உந்தருளின நிலம் னுக்கு எல்லையான ஹிம னனில் திருப்பிரிதிவளவும்கென்று அ ன்விடத்தையதுபவிப்பதாகத் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். திருமொழியிலே அம்பினுலரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி' என்று ராமாவதாரமுகத்தாலே விரோதிரஸநம் ப்ரஸ்துதமிழே' அ ன்வழியாலே மஹாராஜர் து வியருமாய் தனியருமாய் ஜ்யேஷ்டனாலே நெருக்குண்டு நோவு பட்டிருக்க அவர் அபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் (க) ஸராமோவாரநெந்தர்ஸய' எ ன் கிறபடியே தாமே அவரிருந்த விடத்தேசென்று அவர் விரோதி யப்பாக்கி யுபகாரத்தாற் போலே அவன்றானே நம்முடைய குறைகளையுமெல்லாம் தீர்த்து உப ரிக் க்ரலி இ ன் திருப்பிரிதியிலேவந்து ஸ்ந்தருளியிருந்தான் நெஞ்சே. அ ன் சென்று கிட்டப்பாராய் என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். து ன் பெல்லாம் ன்ணு கிலக்கான விஷயங்களிலே ப்ர ணராய்ப்போ தார் பகவதஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பும் அ ன் ஸநை அது ர்த்தித்து னுக்குவிஷயமான உந்தருளின நிலம் னிலே பு துபவிக்கிறார் (உ) தானு ந்த ன்னரெல்லாம்' என்னக் டவதிதே.

முதற்பாட்டு (வாலி) இத்யாதி. ரலியென்று பேராய் மஹா பலத்தில் வந்தால் தன்னை எண்ணினால் இரண்டாம்வரலுக்கு ஆளில்லாதபடி அக்விதீயனாயிருக்கிற னு டய உடலானது சிந்தும் படியா தர்சநீயமான வி லை னேத்து. த்வா லியு முழிகையும் கிடக் ச் செய்தே அக் கயும் வில்லும் சேர்ந்த சேர்த்தியும் தர்சநீயதையும்

த்தகீர்த்த த்து கு ஸந் தித் தனை முதற்பாட் டக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (திருமொழியிலே) இத்யாதி. (ஹுவியர்) தரித்தார். திருமந்தரமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்று' ன்றத்தாலே திருமந்தரத்துக்கு பரத் தி னெல்லாம் அர்த்தமாயிரு' எ தேச அர்ச்சாவதாரங்களிலேதானே போவா னென்னென் ற ஸோத்திமுடே ருளிச்செய்கிறார் (முன்பெல்லாம்) இத் யாதி....

முதற்பாட்டு. (வாலி) இத்யாதி. த்மு டய விரோதி னைப் போ குறைக்கு உறுப்பா வாலிவதம் சொல்லவேண்டினால் டல் டெ டித்து ன்னலாமே 'வரிசிலைவளைவித்து' என்னு துக்குக் கருத்தெ டெ ன்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாலியு) இத்யாதி. ஸராமோவாரநெந்தர்ஸய சார்பே. க்ருஹித்

திருவுள்ளத்தோடுகூட்டுகின்ற விவ்யதேசத் தத் திருவுள்ளத்து கு விஷயமாக்கு

அதுபவிக்கிறாராயிற்று இவர் () 'சுருஷாசனே' சத்ருநாசனே' என்கிறது கிடக்க (க) 'சுருஷாசனே' சக்ரசாபநிபே' என்கிறததை அதுபவிக்கிறார். 'உகப்பாரோடு உகாதாரோடு ரசியற இர' தெறித்தாரையும் அழிக்குமாயிற்று. [சுருஷாசனே சக்ரசாபநிபே] இத்தாதி. இந்தர்த்ததுஸ்ஸுபோலே அதுகூலர்க்கு தைத்த மாருதே கண்மிகொண்டிருக்கவேண்டும்படி. தர்சநீயமாயிருக்கும். [X] 'சுருஷாசனே' க்ருஷாசனே' 'ஹிப்பிடித்தபிடியிலே ப்ரதிகூலர் முடிநதுபோம்படியுமாயிருக்கும். 'அதுகூலரை அழகாலே யழியச்செய்யும். ப்ரதிகூலரை அம்பாலே யழியச்செய்யும்

(உ)† [எரிசிததும்சரத்தால்] (ங) 'தீப்தபா கஸங்காஸா' என்கிறபடியே தொடுத்துவிடும்போதாயிற்று அம்பென்று அறியலாவது: தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்து கொண்டாயிற்று தைப்பது. [இலங்கையினை] டு அந்தனுங் கூடப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியான ஊரை. [தன்னுடை ரிசிலைவாயிற் பெய்து] ஸர்ப்பம் நாவாலே விழுங்குமாபோலே யாயிற்று அது அம்பாலே க்ரஸிக்கும்படி வில்லுக்கு வாய் அம்பிதே. வாயான அம்பிலே புகும்படி ப்ர சிப்பித்து, [வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து] வாயில், கோடுதலுண்டு வில்லுக்குத் தைத்தவிர்த்தானாயிற்று. (ச) 'நஸமேயம்' நநமேயம்' என்றிருந்த இருப்பைத் தவிர்த்தானாயிற்று. (ச)† [சுருஷாசனே] கஸ்யசித்' இவர் தம்மை இதர ஸஜாதீயராக்கிவைக்கையாலே மதுஷ்யரென்றே யிருந்தான் இவரே யன்றிக்கே ஈஸ்வரன் என்று சொல்லுகிற அவனான ந்தால்தான் வங்குவனோ? ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால் (ரு) 'நஸமேயம்' நநமேயம்'

ர' - 'என்றது - ஆயுதமாகையாலே விரோதிநிரஸநம் அர்த்தலப்யமாயிருக்கும் 'சுருஷாசனே' சத்ருநாசனே' என்று விசேஷித்ததுக்கு 'சுருஷாசனே' சக்ரசாபநிபே' என்று வர்ணிக்கைக்கும் ருஷிொண்டாகுகிறானென்று தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார், (உகப்பாரோடு) இத்தாதி. சக்ரசாபநிபங்களுந சாபங்களை சத்ருநாசகமாம்படி க்ருஷித்வா என்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார், (விற்பிடித்த) இத்தாதி. வில்லானது சத்ருநாசமா வழியை யுபபாதிக்கிறார் (அதுகூலரை) இத்தாதி. இங்கு (அதுகூலர்) இத்தாதி த்ருஷ்ட்டார்த்தம்.

ப்ரதிகூல ர அம்பாலே யழித்தாரோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (எரி) இத்தாதி. எடுத்தபாசரத்துக்குப் ப்ரமாணபூர்வகமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (தீப்த) இத்தாதி. 'நஸமேயம்-நநமேயம்' என்றது அதிக்ருரமானபடியாய் மருளிச்செய்கிறார், (கஸ்ய) இத்தாதி. 'வாயில்கோடுதல்' என்றவாக்

(க) ரா-கி-ந-க.

(ங) ரா-யு-க-உ-உ.

(ரு) -

(உ) பெரி-திரு-ச-ந-அ.

(ச) ரா-யு-ந-க-க.

டீ அந்தகன்-யமன்.

நம இத்யே வாதிந ” ன்றாயிற்று இருப்பது மம” எ ிற்ரு கையாயிற்று ஸ் ரூபவிரோதி † அதுகூலபாஷணம் பண்ணுகைப்ரா ப்தமாயிருக்க எனக்கு” என்றபேச்சில் விலங் குதலைத்தவிர்த்த னாயிற்று. (உ ந்தவரையன்) ஈரரசுதவிர்த்தபின்பு உகந்தபடி. இ ன்றான் எனக்கு” ின்றிருக்குமத் ததத் தவிர்த்தோமாகில் இன் நம்மதேய ரோ. ன்று இனியனான. இவன் என்னது” என்ற ருக்குமதுதவிரந்தால் பின்புள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிரு க்குமிதே. (அரையன்) இ ன்பக்கல் அல்பாநுகூல்யமமைகிறத உடையவன ரிதே. இவன் ப்ராதிசூல்யத்திலநின்றும் நிவ்ருத்த னானவளவுகொண்டு உகக்கும்படியாயிற்று ஸ் ராபாவிசுஸம்பந்தமிரு ப்பது. (அன்று) அன்று † அங்ஙனே செய்தான் இன்று இங்ங் வந்திருந்தான்

(ஏலம்) இத்யாதி. † வினையுள் ள்போதாயிற்றுத் த ினைப்டே ணதே மேல்விழுந்து வ்பாபரிப்பது அதுபோனவாறே ரா புத்ரனா ய்ச் செல்வப்பிள்ளையாய் ளர்ந்த ஸௌகுமார்யம் ந்து மு ங்கா ப்டுமிதே. அதுக்கீ ரகவிருக்கிற விடமாயிற்று † அ ிற்க்கே; அப்புக்குச்செல்லாதவிடத்தை ஆஸந்தாலே திருத்தோ ம்” ன்று பார்த்து ந்திருந்தபடியாகவுமாம். சத்ருக்களா அழிக்கொ ா ன்ணவிட்டால் அவர்களோடே எதிரிட்டுக்கொள்வோமல்லோம்” என்று பார்த்து எடுத்துவிட்டு ஆஸந்தாலே பக்நாபிமாநராக்கு மாபோலே (ஏலம்நாறு) † விட்டுப்போந்தவிடத்தை விஸ்மரிக்கும் படி பண்ணும் தேசமாயிற்று. (க) ஸ்டீக்ஷாஸா” அநிகம் புர ாஸாச்ச” (உ) ஸ்டீக்ஷாஸா” ஸ்டீக்ஷாஸா” ஜஹாஸா” ம் புரவி ப்ர ாஸாத” † ப டவிட்டில் விசேஷண உண்டான ப்ரக்ருஷ்ட

யத்தை விவரிக்கிறார் (அதுகூல) இத்ய தி. (அ ிங்ஙனேசெய்தா) - வாலி யக்கொ ிறெ ன்றபடி.

(வின)-புத்தம். அத்தந்தப்ராதிசூல்யமில்லாதவர்களை வசிகரிக்கை க்கு போக்யமான தேசத்திலே ஸ்த்தாயியாயிருப்போமென்று வந்தானா த் தாத் பர்யாந்தமருளிச்செய்கிறார் (அ ிற்க்கே) இத்யாதி. எடுத்துவிடும் ராஜாக்கள் நரும்நிழலும் பார்த்திருக்குமாபோலே யிருந்தானென்று ருத்தா. நீரும் நிழலும் பார்த்திருக்குமிடத்திலே பரிமளத்தைச் சொல்லுவானென்னென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (விட்டு) இத்யாதி. விட்டுப்போந்தவிடம் திரு யோத்யை. ஸ்டீக்ஷாஸா” - அதி புரவாஸாத” ன்ற பெருமானுக்கு விப்ர ாஸ மானது, புரத்திலநின்றும் புறம்பேவந்ததுக்கம்போலே அதிசயமாகச் சொல் லவொண்ணாதென்று அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (படைவீட்டில்).

ராஸத்தால் வந்த துக்கமடையப்போம்படியாயிற்று இங்குத்தை வாஸம் பரிமளத்தையுடைத்தாய் ரமஹரமாய் பரப்பையுடைத்தாயிருந்துள்ளபொழில். (இடம்பெற) இடம்பெறவிருக்கையாவது எல்லார்க்கும் காட்சிகொடுக்கைக்கீடாக ஓலக்கமிருக்கை நித்யஸூரிகளுக்கு ஓலக்கம் கொடுக்கை யன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொ டிருக்கை. அவதாராலத்தில் காப்பெருதாரெல்லார்க்கும் காட்சி கொடுத்துக்கொ டிருக்கிற விமாயிற்று. (நல் இமயத்தன்) ஒருகாரியப்பாடொழியவேயும் வர்த்திக்கவேண்டிம்படியான தேசமாயிற்று. தன்னநுக்ரஹத்தானே வர்த்தித்தானாகவேண்டாதே தேச ரஸந்தானே உத்தேயமாகப் போரும்படி யிருக்கை

(ஆலி) இத்யாதி ஸுருத்தத்தில் ரத்யகோஷங்களோடும் நித்யஸூரிகள் (க) ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு அஹமந்ரமஹமந்ரம் என்று னிக்குமத்தோடும் போதுபோக்கியிருக்கும் ன் அவ்விழவுதீர அநை தன்னையும்கூட மறக்கும்படி மேகங்கள் கோஷிக்கமயில் ன் ஆட அதுகண்டு போதுபோக்கிக்கொண்டிருக்கிற விடமாயிற்று. தீவினையற்றுப் பிராட்டியோடேகூட எழுந்தருளியிருக்கையாலே மேகத்வநிதான் அநுகூலமாயிருக்கும்மே. (ஆலி) இத்யாதி. தீசிறுதுளியையு நடத்தான மஹாமேகங்களான நவநீர்க்கநத்தாலே முழங்க. தீஆலிமாழுகிலதிர்தர பீலிமாமயில் நடஞ்செய்யுமாயிற்று. வாத்தியங்கள்வாய்த்தால் கூத்தாடுவாருடம்பு பேசாதிராதிமே ராவுக்கீடாகவாய்த்தவாறே ஆடு ராரைப்போலே அவைமுழக்க இவை ஆராகிற்குமாயிற்று. (அருவரை) இத்யாதி. ஒருவரால் தாவிடையறவரிதான மலைகளிலே, பரிதியாலே ஏறில் ஏதுமத்தினையாபிற்று. அவற்றிலே கீழ்வயிருனது தழுவும்படியா சிகரத்திலே

இத்யாதி. இத்தால் - மி வுமதிமா ப்புரத்திலேயிருக்கையாலே யதேஷ்டமா ப்பிராட்டியோடே ஸஞ்சரிக்கவொருதே மாதாபிதாக்களுக்கு அஞ்சிக்கிடந்த துக்கம் தீர்ந்தது திருச்சித்திரகூடத்திலேயானாற்போலே திருப்பிரிதியிலேயிருந்தானென்றதாயிற்று. சப்தார்த்தம் (பரிமளத்தை) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (தன்னநுக்ரஹத்தாலே) இத்யாதி.

வாலிவதம்பண்ணினவர் வந்தவர்த்திக்கிறாடாகில் மால்யவானிற்போடே மேகத்வநிபாதமாகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வினையற்று) இத்யாதி. வாலிவதம் ராவணவதத்துக்கு உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். சப்தார்த்தம் (சிறுதுளி) இத்யாதி. மயில்நடம்செய்வதற்கு அதிர்தருண நேறுதவான மனையக்காட்டுகிறார் (ஆலிமாழுகில்) இத்யாதிவாக்யத்தலே.

சூ கலங்கமாக்கடலரிசுவம்பணிசெய்ய
 அருவரையணைகட்டி
 இலங்கைமார ர்பொடிசெய்தவடிகள் தா
 மிருந்தநல்லிமயத்து
 விலங்கல்போல்வன விற்றிருஞ்சினத்தன
 வேழங்கள் துயர்கூரப்
 பிலங்கொள்வாளெயிற்றிரியவைதிரிதரு
 பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

(௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமரஸ்ஸே.	விலங்கல்போல்	மலைபோன்றனவாய்
மாக்கடல்	மஹாஸமுத்ரா	ன	
ல்க	லங்கும்படி	விறல்	மிடுக்கையுடையன
அரிசுவம்பணி	குரக்குக்கூட்டம்	இரும்	மிக்க [வான
செய்ய	அடிமையை [லே]	சினத்தன	கோபத்தையுடைய
அரு	பண்ணவும், (அத்தா	வேழங்ள்	யானைகளானவை
வரை	சலிப்பிக் ஒண்ணுத	துயர்கூர	மிக பயப்படும்படி
அணைட்டி	மலைகளைக்கொண்டி	பிலம்	குறைகளை
மா	ஸேதுபந்தரம்பண்ணி	கொள்	இருப்பிடமாகவுடை
இலங்கைகரகர்	பெரிய	வாள்	யனவாய்
பொடிசெய்த	லாபுரியை	எயிறு	வாள்போன்ற
அடிகள்தா	சூர்ணமாக்கின	அரிஅவை	பற்களையுடைய
இருந்த	ஸர்வஸ்வாமி [கிற	திரிதரு	ஸிம்ஹங்களானவை
ல்லிமயத்து	நித்யவாஸம் பண்ணு	பிரிதி	ஸஞ்சரியாநிற்கிற
	விலகடினமான ஹிம	சென்றுஅடை	திருப்பிரிதியை
	வாணிலே		போய்சேரப்பாராய்.

போயேறி சிகரத்திற் பரப்பட்கலும் தன் தோகையாலே பரப்பி
 மயிலானது ஆடாநிற்குமாயிற்று. ராமாவதாரத்தில் செடியங்கண்டு
 நராதியாக ஆடினத்தை இவ்விருப்பைக்கண்டு மயில்கள் ஆடா
 நிற்குமாயிற்று. (பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே) சைதர்யத்தில் குறைய
 நின்றாரும் அத்தேசத்தைப் பராபித்துப் பரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச்
 சில வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுகிற தேசமானபின்பு சைதர்யத்தில்
 குறையற்றருந்த நீ அத்தேசத்தைச்சென்று பராபிக்கப்பாராயென்
 கிறார். சைதர்யத்தில் குறையநின்றாரோடு குறைவற்றாரோடு வாசி
 யற நிலவராய் அடிமைசெய்யும்படியாயிற்று விஷயஸ்வபாவம்
 தரும்பெழுந்தாடுமாயிற்று

அகடு - கீழ்வயிறு. தோனையின்கந்தாலே பறக்கக்கூடாமல் அகடுற
 வென்றுகருத்து. ()

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு தம்மிழைப் பரிஹரித்த ப்ரஸங் கத்தாலே மஹாராஜரிழவைப் பரிஹரித்தபடியைப்பேசினார் முதற் பாட்டில் மஹாரா ரிழவைப் பரிஹரித்தபின்பிறே பெருமாள் தம் மிழவைப் பரிஹரித்துக்கொ டது. அந்த க்ரமத்திலே ரா வதம்பண்ணினபடியைப்பேசுகிறார்.

(கல்கவித்யாதி) † ஈஸ்ரன் தன் ஸங்கல்பத்தை நெகிழநின் றால் பதார்த்த ஸ்வபா ங்கள் மாறாதிமாபோலேயாயிற்று சக்ரவர் த்தித்திருமகன் முனிந்தாலிருக்கும்படியும். † ஒருவரால் லக்கஷண் ணாத கல் கலங்கும்படியாகவும் நித்யஸூரிகள் செய்யும் அடி ம யை இடக்கை வலக்கை வாசியறியாத குரங்குகள் செய்யும்படியா கவும் நீரிலாழக்கட மலை ன் மிதந்து அணையாய் நிற்கும்படியா வும் பண்ணினனாயிற்று. (மாக்கடல்கலங்க) (க) அஷ்மீணுஸுஸன் டடி அப்ரமேயோ மஹோததி” என்கிற கடல்கலங்கக் கீழ்மண் கொண்டு மேல்ம ன்நெ றியும்படியாக. (அரிசுலம்பணிசெய்ய) † அ ஸ்ப்ருஷ் ஸம்ஸார ந்தரான திருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸ்ரீஸைநா பதியாழ்ா துடக்கமானார் செய்யக்கட கைங்கர்யத்தை † ஸம் ஸாரிகளுக்கும் பின்னே எண்ணே ண்டிம்படி இடக்கை வல்கை வாசியறியாத வாராஜாதிசெய்யும்படியாக. † சரீரஸம்பந்தமற்று ஒரு தேசவிசேஷத்திலேபோனால் செய்யும் அடிமை யத் தாழ்ந்த ஜந் மத்திலே பிறந்து இந்த சரீரத்தோடே செய்யும்படியாக. (அரு வ வரயணைகட்டி) ஒருவரால் எல்லைகாணவொண்ணாத மலைகளைக் கொண்டு அணை ட்டி. (இலங்கை) † ப்ரஹ்மாதிகளும் † நெஞ்சுளுக்கி

அ. இரண்டாம்பாட்டு. (கலங்கமாக் டல்) இத்யாதி. (தம்மிழ வைப் பரிஹரித்த) என்றது (உ) பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்டபாழியானாழி யானருளே - னாய்ய” என்னுமத்தைப்பற்ற.

டல்முதலான பதார்த்த ன் ஸ்வபாவங்களை மாறாடிக்கல் கவும் கை கர்யம்பண்ணவும் மிதக்கவும்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ஈஸ்ர வன்) இத்யாதி. முனிவால்மாறாடினபடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரால்) இத்யாதி. “பணி” என்ற பதவாஸநையாலே பலித்த அர்த்தத் தையருளிச்செய்கிறார், (அஸ்ப்ருஷ்ட) இத்யாதி. (ஸம்ஸாரிகளுக்கும்) என் றது - தேஹபோஷணபரான மதுஷ்யர்க்குமென்றபடி. நித்யஸூரிகளே யொழிய இ ளுள்ள ர் செய்யக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சரீர) இத்யாதி. (௩) ‘அஷ்மீணுஸுஸன் டீ-ஆத்மாநம்மாதுஷம்மந்யே” என்றுகொ ண்டே யிருக்குமவர் சுட்டனைப்பட்ட லங்காநகரத்தைப் பொடிசெய்தமை யைப்பற்ற ஈடுபாடாகத் தாத்நியமருளிச்செய்கிறார், (ப்ரஹ்மாதிகளும்) இத்

(க) ரா.யு.கக-௩க.

(உ) க-க-ச-

(௩) ரா.யு-௧௦-௧௨.

† நெஞ்சுளுக்கி-பயப்பட்டு.

யிருக்கும் ஊரை டி மனிச்சக்குலையாதபடி நின்று துகளாம்படிப்
 ணின ஸ்வாமி ள்.†ரா பட்டுக் கிடக் ஆ ன்பார்வை ஆதிதம்
 கிர ாங்க ளி் குப்புரு து ஸஞ்சரியாகி ிநன கிடாய்' என்றானிறே
 அப்பரிப ம் பொரு ம பிணமெழுந்திருக்கும் என்று. (க)[ஸ்ரீ:
 87:35:35 அடியுலகூர் ஸ்ரீபதே பரிபடே நவே அத்யை
 கிர்ப்பயா லங்காம்]† இதுக்கு முன்பில்லாததொன்று இப்போது
 உண்டாயிற்றுக்கிடாய். முன்பு நெல்லுலர்த்தவேண்டு து ஸஞ்
 சரித்துப் போமித்தனையாயிற்று† ரா பயத்தாலே இப்போது
 கிர்ப்பயமாய்க்கொ டி உலாவா கின்றன. (இலங்கைமாரர்) (உ)
 † ஸ்ரீ: 87:35:35 லங்காம் ராவணபாவிதாம் பெண்பெ
 டிகளுக்கும் நோக்கலாம்படியாயிற்று ஊராரண் டெ றிகிலத்திலுப்
 சிலர்புகுராதபடி பண் வல்லனாயிற்று உ ர்ந்து நோக்குகிறான்.
 † விரோதி கிரஸநஸ்வபா னுன தான் ந்திருக்கப்பெற்றபடி யாவே
 ஸர்வஸ்வாமி யெ ினுமிடம் தோற்றியிருக்குமாயிற்று. (இருந்த)
 என்று வேரோரிடத்திலே இருப்பாய் இங்கே வருவது போவதா
 கையன்றி கேயாயிற்று இருப்பது. † இப்படி கொள்ளொம்புமுடிந்
 தென்றான் ஆ நத்தாலே வெவ்வதாகப்பார்த்து இ விடந்தன்னை
 யே இருப்பாக்கினாயிற்று † விரோதி கிரஸநம்ப ணின ஸ்ரம
 யாதி. 'ஓஞ்சுளுக்குமூர்' என்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (ராவணன்) இத்
 யாதி. ஸூரியனஞ்சினது ப்ரஹ்மாதிகுக்கு முபலக்ஷணமென்று கருத்து.
 - தார்த்தே ப்ரமாணம் - () "ஓஷ்டிஷ்டு ஓஷ்டிஷ்டு ஓஷ்டிஷ்டு
 ர்யுலகூர் ஸ்ரீ: 87:35:35 த்திஷ்ட்டோத்த்ஷ்ட்டகிம்சேஷே ப்ரா
 ப்தே பரிபலே வே அத்யை கிர்ப்பயால ரம் ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸூர்யரஸ்ம
 யா" என்ற ஸ்லோ ம். இஸ்லோகத்து ர்த்தம், (இதுக்கு) இத்தாதி. (ராவ
 ணபயத்த லே) ன்றதுக்கு-ராவணன் என்று பேர்பெற்ற ன்னுடையபத்தா
 லேஎன்று மந்தோதரீ வாக்யத்துக்கு பாவம் டிகொள்வது. 'ப்ரஹ்மாதிகள்
 ஓஞ்சுளுக்கும்படியாயிருக்குமூர்' என்னுமதுக்கு புர ப்ரதீ க்ரஹண பூர்வ
 கம் ப்ரமாணமாக்டிகிறார் (ஸ ரம்) இத்தாதி. மனிச்சக் குலையாதபடி
 பொடிசெய்தால் 'அடிகள்' என்று ஸ்வாமித்வம் சொல்லும்படி ன்வுனே
 யென்ன; தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதி) இத்தாதி. போவகவருவ
 தா வன்றிக்கே இருக்கை க்கு ப்ரயோஜநத்தனை யருளிச்செய்கிறார் (இப்
 படி) இத்தாதி. கொள்ளொம்பானது டட்டுக் கொண்டிருக்குமாயோலே வண
 ங்காதருக்கையாய், (உ) 'மேயம்' எ ிறிருக்கை யைச்சொல்லுகிறது.
 * ஸநாறுதண்ட ம்பொழிலான ஹிமவானிலே ஸ்ரமமாறவென்று சொல்லி
 வைத்து, இங்கே திரு துக்கைக்கா என்கிறபெப்படி யென்ன அருளிச்செய்
 கிறார், (விரோதி) இத்தாதி.

டி மனிச்சக் குலையாதபடி-மதுஷ்யபாவம்-பெளருஷம் குலையாதபடி.

(க) ரா.பு. 35-அ.2.

(உ) ரா.

(ஈ) ரா.பு. 85-க.

மாறுகைக்கு இருந்தவிடந்தானே ந ார்யம் செய்கைக் கு லாய் விட்டது

(வில' கலித்யாதி) + அ' குத்தையானைகளிருக்கும்படி. + மலை கால்கொண்டு நடந்தாற்போலே டினைக்கா டே பயாவஹமா' 9 ருப்பனவாய். + அப்பரப்பில் + அச்சமொன்றுமில்லையாயிற்று. + ஒரு வரால் தையவொண்ணாத மிக் யும் மிக்க சினத்தையுமுடைய ஆனை ாரனை. (துயர்கூர) + நித்யதுக்கிகளாய்க்கொண்டு பயத் தை + வ்யுத்தபத்தி ப' ணும்படியாக. கூர மி. + பயமில்லா ம லோகவிஸஜாதியமாயிருக்குமாபோலே பயமு' டானாலும் இதர விஸாதீயமாயிருக்கும்படி. + இதை துயர்கூர இ'ற்று'கெதிரிக ளானவை ப' ணும் வ்யாபாரமெ'னென்னில். (பி'ங்கொள் இத்யாதி.) பிலங் ளிலே வர்த்திப்பனவாய் வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்ப்பையுடைய ஸிம்ஹ'களானை ஸஞ்சரியாநிற்குமாயிற்று. + யஜ்ஞசத்ரு இந்ந்ரசத்ரு ப்ரஹ்ம சத்ரு என்னுற்போலே சொல்லு கிற பையல்களைப்போலே யிருந்துள்ள மிதி'னையுடையவை மிக்க பயத்தையுடையவாம்படி அலை ஸ்ரை நஞ்சாரம் பண்ணுகிறகு மாயிற்று. + பெருமாள் டலை பணைசெய்து அ' ணையின்மேலே கையும் வில்லுமாய்க்கொ'கி தெற்கு வடக்காக உலா நங்கை

'வேழங்கன்' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (அ' குத்தை) இத்யாதி. மதித்துக்கிடக்கிறனவென்னை. 'வி'ங் ல் போல்'ன்' என்றதுக்கு சப்தார் த்தம் (மலை) இத்யாதி. (இருப்பனவாய்) என்று ஸமாப்தமாக நிறுத்தினது வேழங்களுக்கு விசேஷணமென்று தோற்று கக்கா. ஆனைகள் மலைகள் போலேவளர்ந்து மதித்திரு'கை'க்கு ஹேதுவெ'னென்ன. அருளிச்செய்கி ழார், (அப்பரப்பில்) இத்யாதி. (அச்சமில்லை) - பயா' ஹமான' ருகம் இல்லை 'விறல்' இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம், (ஒரு ரால்) இத்யாதி. இப்பாட்டில் யஜ்ஞசத்ருமதலானார் கிரப்பயராயிருக் () ' గుహ్యంపరమే'ஷ்ட: - குஹாயாம்பரமே வ்யோமந்' என்ற பரமபத்திநின்றும்வந்து சக்ரவர்த் தித்திருமகன் நலையாடின பி' பு பயஸ்வரூபத்தை அவர்களறிந்தார்கள். ன்று தாத்பர்யம் விவகித்து அதுக்கு த்ருஷ்டாந்ததயா ப்ரஸத்தமான வேழ' னும் முன்பு ஸிம்ஹஸஞ்சாரமற்று மதித்துத்திரிந்தன பின்புகுறையில் நின்றும் ஸிம்ஹங்கள் ந டயாட அந்த த' ததை ப்ராபித்தன என்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிழார் (நித்ய) இத்யாதி, (வ்யுத்தபத்திபண்ணும்படியா) முந்தறமுன்னம் அறியும்படியா. அடைய என்னுதே. 'மிக' என்றது'கு' 'ஆனைக்கும் தனக்குத் த'கவாதம்' என்னுமாபோலே அதிக்யே தாத்பர்ய மென்றருளிச்செய்கிழார், (பயம்) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை (இவை) இத் யாதி. "கலங்' இத்யாதியை' டாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிழார், (யஜ்ஞசத்ரு) இத்யாதி. கீழ்வா'யலிவரணம், (பெருமாள்) இத்யாதி. (முழு

கூசு பெரித்திருமொழி, ப உ தி ந் ப ர் துடிகொள்.

மூ துடிகொள் துண்ணிடைச் சுரிசுழல் துளங்கெயிற்
 றிளங்கொடி திறந்து ஆய
 ரிடிகொள் டெங்குரலி விடையடர்த்த
 னிருந்த நல்லி மயத்து
 டுொர் வேங் கயின் நறுமல ரமளியின்
 மணியறை மிசை தேழும்
 பிடியி னோடு வண் டிசைசொலத் துயில்கொளும்
 பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே. (ந

பத .	உரை.	பத .	உரை.
துடிகொள்	உடுக்கை போன்ற	வெ	நூரமான] தா
துண்	ஸஞ்சுமமான	குரல்	த்வநி யையு ட
இட	இடை யயும்	இ ம்வி ட	கூட்டமாய்வந்த ஏடு
சுரி	சுருண்ட		ருஷபங்களையும்
சுழல்	மயிர்முடியையும்	அடர்த்த ன்	நிர வித்தஸர்வே ஸ்
துளங்கு	விளங் றின்றி உள்ள		ரன்
எயிறு	பற்களையுமுடைய	இருந்த	சித்யவாஸம்செய்கிற
இளங்கொடி	பாலவதைபோன்ற ந	நல்	நன்றான
திறத்து	ப்பின்னைப் பிராட்	இ யத்து	ஹிமவானிலே
	டிக்காக	வண்டு	வண்டுகளானவை
ஆயர்	இடையரதாய்	இசைசொல	பாடவும்
இடிகொள்	இடிபோன்ற	கடிகொள்	பரிமளத்தையுடை

† முழுக்காயாகச் செத்துக்கிடந்தாற்போலே யாயிற்று ஸிம்ஹங்கள்
 ஸ்வைர ஸஞ்சாரம்பண்ண ஆனை ள் முழுக்காயாக அவிந்துகிடத்
 தும்படி. † ஞாநா ஞாந கள்கொ டி கார்யமில்லை அங்கு வர்த்
 திக்குமவையடைய வீரரஸோத்தரமாயாயிற்றிருப்பது. (உ

காயாக) - முழுக்கா . அதா து - எல்லாருமா வென்றபடி. குறையில்நி
 றும் புறப்பட்ட ஸிம்ஹங் ள் ஆனைகளின்மேலே பர்யகை ஸ்வதப்பராப்தமா
 யிருக்க, அச்சமுறுத்தித் திரியாநிற்குமென்னக் கூடுமோவெ ள்ன்; சக்ரவர்த்
 தித்திருமகன் வீரரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமது அவர்கள் பயப்பட்டு சர
 மடையவேனுமென்னும் நினை ாலையானாற்போலே இவையும் ஸஞ்சரிக்
 றனவென்று விவக்ஷித்து தீர்யக்குக்களுக்கு இந்நினைவு கூடுமோவென்ன
 அருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாந்) இத்த்யாதி. ிர்மக்ருதஜ்ஞாநாதிகள் அப்ரயே
 ஜகம், சக்ரவர்த்தித்திரும னோட்டை ஸஹவாஸத்தாலே இவையும் வீ
 ரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமென்று கருத்து. (உ

வே	யின்	வேங்கை மரத்தினது	மே	ழம்	மதயானையா து
றும்		அழகிய	பி	டியினோடு	த ப் பேடையோடே
மலர்		புஷ்ப ி மந்த	து	யில்கொளும்	உறங்குகிற
அமளியி		படு யில்	பிரி	தி	திருப்பிரிதி ய
மணி		இந்தரகீலமணி மய	செ	ன்று	கி டி
		மான	நெ	ஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே
அ	றமி	ச பா ற ளி மேலே	அ	ட	ஆஸ்ரயி ப்பாராய்

வ்யா மூன்றும்பாட்டு. † கீழ்ப்பாட்டில் பிராட்டிக்காக லங்
க ய யழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று நப்பி னைப் பிராட்டிக்
ரா ருஷப் னை யடர்த்தபடி சொல்லுகிறது இதில்.

(துடிஇத்யாதி) † ருஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யம்பார்த்து மீ
ளொ ர ணைதபடியான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய அவயவசோ
பை யயும்பருவத்தையும் சொல்லுகிறது. † விஷயமிது ஈனல் + சுரு
மாரிபாயே ண்டாடே ரா; இ ற்றுக் கந்தரம் லபிக்கப்படுகிறது
இ னையா யாலே இவற்றினுடைய மெ மை பார்க்கவொண்ணா
தாயிற்று. † துடிபோலேயிருக்கிற டு நேரிய இடை யையுடையளா
வது † இ ளிடையை யாசைப்பட்டாயிற்று (க) *†கோட்டி டையா
டிற்று. † ஒரு டாம்புக்காக இரண்டு கொம்பின்மீது விழுந்தான்.
சுருண்ட குழலையுடையனாவது இருளிலே சந்த்ரனுதித்தாற்போ
லே ளிள. கானின்றுள்ள எயிற்று டி தந்தபங்கதி ஆத்தையுடைய

அ . மூன்றும்பாட்டு. (துடிகொள்) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டில் 'பெ
ருமாள் தம்மிழவைப் பரிஹரித்துக் கொண்டது' என்றதுதான் பிராட்டி
யப் பெறு கயாலே இப்பாட்டில் ப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெற்றபடி
ய யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி.)

ப்பி னை ய இப்படிவரணித்தது வினை னை யடர்க்கையிலே ஹேது
வென்றது தோற்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஷபங்களினுடைய வித்
யாதி). உபபத்தியரு ிச்செய்கிறார் (விஷயமித்யாதி ராக்யத்வயத்தாலே).
(சுருமாரிபாய்கை) பஸ்சி ஈஞ்சேகரமத்யே குளத்திலே நட்மிருக்குமிர
ண்டு வயிரக்கூச்ச மிவே யரவிருந்து குதிக்க. ஆ வ்ருஷபங்களினு
டைய மொ பு ளின் மிவே விழுந்தானென்றதாயிற்று. துடி-தருடி-தீர்யனு
கமாய் அத் த உபமாநமாகக் கொள்ளாற்பதாய் அதவ வுண்-ஸூட்ச்ம
மா ர இடையையுடையளாய் என்று சப்தார்த்தத் தன்நையருளிச்செய்கி
றார் (துடிபோலே யித்யாதி). துடி - வாத்தயவிசேஷமா வுமாம். (டையளா
வது) என்று உடைத்தாயிருக்கிறே ன்றபடி. சாடுமுகேர இவ்விசேஷணத்
துக்குப் ப்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (இவளித்யாதி). (கோடுகளுடைய)
ொம்புகளுடைய, இடையிலே (ஆடுகை) - விழுகை, இங்ே தோன்றின
பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (ஒருகொம்புக்காகவித்யாதி). 'ஆய்

சுசு பெரியதிருமொழி க ப, உ தி ந பா துடிகொள்.

ளாவது (இளங்கொடித்தித்து) () ஸ்ரீஸங்கஸ ஸ்ரீஸ பதி ம்
யோகஸுலபம்வய ” எ ிகற்படியே ஒரு ரொஸ்மெம்பு தேட்ட
மான பரு த்தையுடையளா து இப்படியிருக்கிற நப்பி ன்ணப்பிரா
ட்டி யிடையாட்டமா அ றுக்க (ஆயரித்யாதி) இ டயரு
டைய இடியோடொத்திருப்பதாப் டெ விதான த்வநி யுடைய
ருஷபங்கள் + ஒன்றிர ட் றிக்கே ஏழையும் நிரஸித்த ட் ட்
யில் வினோதியைப்போக்கின க்ரமம் போராதாயிற்று இ ிகு. அ
ளோடணை ிகு ட் அவதியாகையாலே ட் ஊட்டியாக நெரித்தான
யிற்று. (இருந்தநல்லிமயத்து) ருஷபங் னை நிரஸித்து நப்பின்னைப்
பிராட்டியை லபித்து அ றுந்தானமாக வர்த்திக்கிற தேசமாயி
ற்று. பரமப்ர யியான ன்வந்து வர்த்தி கிற தேசமாயிற்று. ட் நப்
பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினாற்போலே ஆ ரிதர் டெ ல்லா முதவு
கைக்காகி வந்திருக்கிற தேசமாயிற்று.

(கடியித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத்தான டெ ன யினுடைய
நறுமலரமளியு டி செவ்வியிலேயுதிர்ந்த பூக் ளாலு ட் டான படு
க்கை” அதிலே மணியறைமி ச ட் ஸம்போ த்துக்கு ஏகா தமான
இருண்ட நீலப்பாறைக்கையுடைத்தா ட் முழஞ்சுகளிலே ட் னிற்
றானையானது படியோடேகூட மணியறை மாணிக்கப்பாறை

த் கொம்பினுக்கே” என்றதிலேநோக்கு. டெம்பு - ட் டீயென்று ஸ் பா
வார்த்தம். “இனம்” என்று கூட்டமாகச்சொன்னதுக்குத் தாத்தர்யமருளிச்
செய்கிறார். (ஒன்றிரண்டித்யாதி). ‘இனம்’ என்று விசேஷிக்கையாலே ஒரு
காலே நிர ஸித்தமை தோற்றுகையாலே பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (

கயிலித்யாதி). (அவதியாகையாலே) - எல்லநில ாய லே என் . அத்
தால் - காரணமாகையாலே என்னை (ட் டி ர நெரித்தான்) என்றது -
கழுத்தையெல்லாம் பிடித்து நெரித்தா டெ ற்படி. தாத்தர்யார்தர , (நப்
பி ன்ணயித்யாதி). ஆக அவளோடேகூடி சீரீடக் வ் த தேசமெ ிருதல்,
அவளுக்கு தவினாற்போடே தமக்கு உதவ ந்த தேசமென்றதல் இரண்டு
தாத்தர்யம் சொல்லிற்றாயிற்று.

மணி - இந்தரநீலங்களாகிற அறை - பா ற, மிசை - அதிலேயென்று
சுப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (ஸம்போ டெ த்யாதி). (முழஞ்சுகளிலே) என்
றது - “போகிகளுக்கு உள்ளுச்செல்லவேணு” என்றத்தைப்பற்ற, புஷ்ப
- ன் ினைய உதிரவேண்டுகையாலே வே கைகளொ ிறுக்கொன்று கூடிச்
கொண்டு க்ருதாம்போலேயிருக்குமென்று கருத்து. (களிற்றானை) - புருஷ
களும். “அறை” என்றவிடத்தில், ஐகாரம் சாரியையாய், அற - மிக் என்
றர்த்தமாய். “அற - மணிமிசை” என்று அந்வயித்து அர்த்தாந்தரமருளிச்

மூ. மறங்கொளாளரி யுருநென வெருவர
ஒரு ந தகல் மார்வம்
திறந்து வான ர் மணிமுடி பணிதர
இருந்த நல்விமயத்துள்
இறங்கி ஏனங்கள் வளோமருப் பிடந்திடக்
கிடந்தரு ரெரிவீசும்
பிறங்கு மாமணி யருவியொ டிழிதரு
பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே.

(ச)

பத .	உரை.	பதம.	உரை.
மறம்	கோபத்தை	இருந்த	ஸர்டே ஸ்வான் நித்ய
கொள்	ஏறிட்டுக்கொண்ட		வாஸம்பண்ணுகிற
ஆள் அரி	நாஸிம்ஹத்தினுடைய	நல்	நன்றான
உருஎன	வடிவைச்சொல் வே	இமயத்துள்	ஹிமவானில்
வெரு ர	பயப்படும்படியா	என்கள்	பன்றி ளானை
ஒருவ து	அஸத்ருசனை ஹிர	இறங்கி	குனிந்து
	னுடைய	வளை	வளைந்த
அ	அன்ற	மருப்பு	கொம்புகளாலே
ார்	ார்	இடந்திட	(ரத் பர்வதங்ளை) பி
திறந்து	பிந்து		ளந்துபொகட
ானவர்	தேவர் ஓடய		(அவ)
மணி	மாணி கமயமான	அருகு	ஸமீபத்திலே
முடி	கிரீட் ள்	கிடந்து	இருந்து
பணிதர	(திருவடி ளிலே) வ	எரிவீசும்	ஒளிவீசாநிற்பனவாய்
	கும்படி	மா	பெருந்து

அற பாறை. †அறவிலகடிணமான †பாறையென்றுமாம் (வண்
டித்யாதி) சிலரா புத்ரர் துடைகுத்தவிட்டு உறங்குமாபோலே.
†விரோதியான ருஷப'களைப்போக்கி நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே
பரமரஸிகன் ர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அங்குத்தை திரயக்
குக் றும் ரு'காரரஸ ப்ரதாநமாயிருக்கும். †இவை போகத்திலே
அந் யித்து பலாதுபவம்பண்ணி ர்த்தியாநிற்குமாயிற்று (ந)
செய்கிறார், (அற ித்யாதி). (பா ற) என்றது, அர்த்தாத்ஸித்தம். வண்டிசை
பாட என்னுதே 'சொல்' என்று கவிசொல்லுகையைச்சொல்லுகையாலே
அப்படி விசொல்லுகைக்கிடான ஸ்ரு'காரரஸம் இ ற்றுக்குண்டோவெ
ன் அருளிச்செய்கிறார், (விரோதியானவித்யாதி). பரமரஸிகன் வர்த்திக்
கயாலே யானைகளும் அவனைப்போலே போகத்திலே அந்வயித்து ஊரப(ஸ்)
ரதுபவம் பண்ணிக்கொண்டு (க) * கள்ளரித்திரை கொள்ளாநிற்குமென்று
தாத்பர்ய நுளிச்செய்கிறார், (இவையித்யாதி).

௯௮ பெரியதிருமொழி, க-ப. உதிசபா, மற'கொள்.

பிறங்கு	விளங் றின்ற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
மணி	மாணிக் ள்	சென்று	போய்
அருவியொடு	மலவெள்ளத்துடன்	ஞ்சே	ஓம் ஸே.
இழிதரு	உருண்வெழுதிற	அடை	கிட்டப்பாராய். (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. † அப்பருவத்தில் பாலனுக்கு உதவிபடி சொல்லுகிறது. † ப்ரணயிநிக்கு உதவின க்ரமம் பற்றுகா யிற்று ஆஸ்ரித விரோதி னைப்போக்குமிடத்தில்.

(மறங்கொளாளரி) † கீர்மையேயா யிருக்கக்கடவ தான் மறமே யோ ப்ரக்ருதி என்னும்படி. † நரஸிம்ஹத்தினுடைய மறந்தானொரு வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கை. † (க) ஸ்ரீஷணம்” என் றும் (க) ஸ்ரீஷ்ரீ ஸ்ரீஷ்ரீ ம்ருத்யும்ருத்யும்’ என்றும் சொல்லுகிற படியே வடிவதானே பயாவஹமாயிருக் . (உருவெருர) கைதொட்டுப் பிராக் ண்டாதே நரஸிம்ஹத்தி டய பேரை ச்சொல்லே ஆஸ்ரவர்’ ம் அஞ்சும்படியாயிற்று இருப்பது. † ஒரு யாபாரம்பண் ணே டாதே தோற்றரவிலே பி மாம்படி.

அரு. நாலாம்பாட்டு. (ம' கொளிய்யாதி). நப்பி' னைப்பிராட்டி' கு உதவினாற்போலே ஸ்ரீப்ரஹ்மாதாழ்வானுக்கு தவி படி ய' சொல்லுகிற தெ'று ஸங் தியருளிச்செய்கிறார் (அப்பருவத்திலிய்யாதி). அப்பரு மெ ன்று - கீழ் - 'இளங்கொடி' என்றத்தைப் பராமர்சிக்கிறது. (உ) ஸ்ரீஷ்ரீ ஸ்ரீஷ்ரீ பதிஸம்யோ ஸு பம்' ன்னு' படி ர பரு த்திதே விரோதிகளைப்போ'கி தவினாற்போலே தன்னை' ண்ணவிலுல் முடியு' படி யான தகையிலே ர்து தோற்றி' விரோதி யப்போ'கி உதவினென்று ரு த்து. சில ஸ்ரீகோச' களிலே (ஆபத்திலே) என்று பாடமு' டு. நப்பி' னைப் பிராட்டிக்கு உதவினாற்போலே உதவினபடியைச் சொல்லு' கு ப்ரயோ ஜ மென் னெ' அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிநி'கிய்யாதி). கீழிற்பாட் டில் இ வி டயடர்த்த' என்று ராயி வ்யாபாரத் தச்சொல்லி இ' டே உருவெரு ர' ிறு பேர்சொ'ல்டே பி மாம்படி பயா ஹத் ம் சொல்லு யாலே ப்ரணயிநியிடத்தில் ஸ்ரீ ஹத்தினு' ஆஸ்ரிதரிடத் தில் ஸ்ரீஹம் விஞ்சியிருக்குமென்னும் அதிசயந்தோற்ற ருளிச்செய்தா ரென்று கருத்து.

மறத்தையேறிட்டுக்கொண்ட ஆளரியன்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கீர்மையேயிய்யாதி). மறந்தாே வடிவொண்ட ஆளரி என்று அர்த்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்தினுடைய வித்யாதி). இதுக்கு நரஸிம்ஹாதுஷ்டிப்பிடு ப்ரமாணம் ாட்டு றார் (பீஷ மித் யாதி). “உருவெ' என்று - முழுச்சொல்' ராய் தோற்றரவிலே என்றர்த்த மாய், இரண்டாமர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவ்யாபாரமித்யாதி). பேர்

(க) ஸ்ரீஷ்ரீ ஸ்ரீஷ்ரீ ம்ருத்யும்ருத்யும்.

(௨) ரா - அயோ .

௩

யாயிற்று இருப்பது. (உருவெ ரெ ரு ர) டிவெ 'கிற உக்தியிலே
 அஞ்ச. † () [ர 'கனேயுய் ர்தா ர்கினைந்தால்] † ஸ்ரீப்ரஹ்மலா
 ஸாழ் ானைப்போலே அதுகூலராய் இது நமக்கா க் கொண்ட
 படிவு என்றிருப்பார் பிழைக்குமத்தனைபோக்கி எதிரிகளாயிருப்
 பார் சிந்தித்தால் முழுக்காயாய் அவிந்துபோட த்தனை போக்கி உஜ்
 ஜீவி 'க விரகு 'டோ? † (உ) கொண்ட சீற்றமொன்று 'மி' ான்
 கிமபடியே அச்சீற்றத்தைத் தஞ்சமா நினைத்திருப்பார்க்கிறே பிழை
 த்துப்போகலா து. (ஒருவனது) அம்மறத்தில்வ் தால் நரஸிம்ஹத்
 தினள 'றக்கே த் 'னை எ 'ணினால் பின்னை இரண்டாம் விரலு
 'கு ஆளில்லாத படி அத்விதீயனான னு டய. † நரஸிம்ஹத்தை
 யெ 'ணி அநந்தரம் தன்னையெ ' லாம்படியாயிற்றீறே' அப்படி
 தன்னை எ 'ணினால் அநந்தரம் என் லா ாரில்லாதபடியிருக்கை.
 (அ ல்மார் ம் திறந்து) ஈஸ் ரனொரு னுளன்'' என்று அ னு
 டப த்பா த்தை யிசைபாதொழி கக்கு ஹேது உடம்பு தடி
 த்துருதிரக் ளிப்பாலே யாயிற்று. † கா ற்காட்டில் துஷ்ட 'ரு 'க
 ளுக்கு † ட்டியிட்டு வளர்க்குமாபோலே திருவுகிரு 'கு இ ரபோ
 ரும்படி தேவதைகளுடைய வரங்களாலே அக ப்பண்ணின மார்
 (திறந்து) † ளிப்பாலே போக்குக் ாணமை சுழிக்கிற ர்த
 ளெ ள்ளத்துக்கு ஒருவழி ண்டி திறந்துவிட்டாற்போலே திருவுகி
 ரயிட்டுத் திறந்துவிட்டானாயிற்று' வரபலத்தாலே மூலையடியே
 திரி யாலே ருதிர்மானது டல்கிளரச்செய்தே ர ய அதிக்
 ரமிக் மாட்டாதாற்போலே யிருக்கிறவதுக்கு ஒரு ழி கண்டிவிட்டா
 னாயிற்று' வெள்ளத்துக்கு ஒருபள்ளங்கண்டு விடு ா ரப்போலே
 † ஒருசிறுக் னுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவின அ வதாரமிறே
 இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று விரோதி அணித்தா 'தனையும் தான்
 அ 'ணியனாயுதவும் னென் க தமப்பன் பகையாக உதவும் ின்

சொ 'னமாத்ரத்திலே அஞ்ச 'கூடுமோடு ன்ன் அருளிச்செய்கிறார் (எங்
 னேயிய்யாதி). பாசுரார்த்தம் (ஸ்ரீப்ரஹ்மலாசாழ்வானே யிய்யாதி). அதுகூலர்
 நினைத்துப் பிழைக் கக்கு ஸம்வாதம் (ொண்டசீற்றமித்யாதி). பூர்வவாக்ய
 விர ' (நரஸிம்ஹத்தையித்யாதி). ருதிரக் ளிப்பு 'ரு 'கு ஹேதுகதந
 பூர்வக் 'திறந்து' என்று அநாயாஸக்ருத்ய 'தோற்றச்சொன்னது 'குக் ரு
 த்தருளிச்செய்கிறார் (காவற்காட்டிலித்யாதி). (ட்டி) திண்டி (ளிப்பா
 லே) ர 'தத்தின் மிகுதியாலே. நரஸிம்ஹாபதாரத் த யதுஸந்தித்த ஆழ்
 வார் 'கு ருத் த யருளிச்செய்கிறார் (ஒருசிறு' னு' த்யாதி வாக்யத்ர

அ னில் ணியனான்தான் தன்குப்பகையானல் உதச் சொல்ல
கேண்டாவிறே.

(ர வரித்யாதி) த்மு பு சத்ரு ன ஹிரண்யனுக்கு அஞ்சி
முடியும் ஈ கிப்பொ ட்டி மதுஷயராய் ற்றுருக்கொண்டு திரிந்
த ர் ன் இப்போது தந்தா ன் வருபங்களும் பதங் ளும் பெறு
யாலே எ களுக்குக் குடியிருப்புப் ப்ரணித்தந்தது என்று
அந்த உபகாரஸ்மருதியாலே த் ஒரு ர் ரலில் ங்கோம்”
று இறுமாந்திருக் க்கட வ ர்க்ர த் கள் முடிகளா லை திரு
டி ளிலே தட்டிம்படி விழுந்து எழுதிக்கொடுக்கும்படி யிருந்த
(நல்லிமயத்துள்) நன்றான ஹிம ானில். த் பூமியில் லப்பாடோ ம்”
என்றிருக்க்கடவதேவ ராதி அம்மேன்மையை ய டயப்பொ ட்டி
ப்ரபிமாநமாய் ந்து ஆஸ்ரயி்கும்படி யிருக்கிற விலக்ஷ மான
ஹிம ானில்

(இறங்கிவ ங் ள்) த் அ குத் த ராஹ் கள் நர மிம்ஹத்தி
போலியாயாயிற்றுச் செருக்கியிருப்பது மலைகுனிந்தாற்போலே தலை
சாய் யரிதாம்படியாயிற்று ராஹ் ளினு டப இறுமாப்பு
இருப்பது அப்படியிருக்கிற இறங்கி னைந்த கொம்பு ளா
லே தம்செருக்குக்குப்போக்குவீடா மாணிக்கப்பாறைகளை யிட
ந்து பொ ட்டித் தான் போ ராநிற்குமே அ ய் கேகிடந்து த்
லியாகிற்குமாயிற்று. (பிறங்குமாமணி) அவைதான் ஒருபாறை
மாத்ரமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஒருமலைபோலேயாயிற்றுக்கிடப்பது.
த்பெருத்து லாக்யமாயிருந்துள்ள மாணிக்க களானவை. (அருவி
யத்தாலே). (தா தனக்குப்பையானல்) றது - $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$
ஸ்வரோஹ” ன்று வருப ரசத்தை விளைத்துக் கொண்டெ ன்றபடி.

கீழ்ப்பத ன் டாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்
யாதி). (மதுஷ்யராய்) ன்றது - இப்போது ானவர்” ன்றகையாலே பலி
தம். மணிமுடி த் யாலே பலித் (ஒருவரித்யாதி). நன் மயை உப
பாதிக்கிறார் (பூமியிலித்யாதி).

நரஸிம்ஹ தன்னு டயமறத்தாலே பர் தம்போன்ற ஹி ர யனு டய
மார் வயிடந்து ரத்தவெள்ளம் ப்ர ஹி ப்பண்ணுமாபோலே ராஹங்கள்
ரத்தப்ர தங்களைப்பிளந்து பொ ட அத்தால்வந்த ரக்தி ம அருவியிலே
லகையாலே ரத்தவெள்ள் போலேயாயிற்று என்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்
தருளிச்செய்கிறார் (அ குத் தயித்யாதி). ‘பிறகு” என்றதினர்த்தம் (ஜ்வ
லியாகிற்கும்) ன்றது. ‘மா” ன்றது - பெருமையாதல் ஸ்ராக்ய தயாத
லென்று விவக்ஷித்து, ஏ ப்ரகாரேண வருளிச்செய்கிறார், (பெருத்தித்யாதி).
மணிப்பாறைஸ்த்தாரம் - மாம்ஸகண்டங்கள். (ச)

மு. கரைசெய் மா'கடல்கிடந்த ன் னைகழ
 லமார் ள் தொழுதேத்த
 அ ரசெய் மே லை யலர்மகள னொடு
 மமர்ந்த நல்லிமயத்து
 ரைசெய் மா'களிறிளநெ திர் வளர் முளை
 யனை மிகு தேன் தோய்த்தப்
 பிரசவாரி தன்னிளம்பிடிக் ருள் செய்யும்
 பிரிதி சென்றடைநெஞ்சே

(ரு)

பத	உரை.	ப	உ ர.
னை	(ஆபரண' ள்) சப், யாநின்றுள்ள	அ லர் ள்	தாம ரப்பூவிற்பிற'
ழல்	திரு டி னை	ளொடும்	த பெரியபிராட்டி
அ ரர் ள்	ப்ரஹ்மாதி ள்	அமர்ந்த	யோடே [ற
தொழுது	ஸேவித்து	ல்	பொரு'தி வர்த்தி'கி
எத்த	ஸ்துதிக்கும்படியா	இமயத்து	விலகணமா
கரைசெய்	தானே க ரசெய்து	ரசெய்	ஹிமவானில்
	கொண்டிருக்கிற	மா	மலைபோலேயிரு'கிற
மா	பெரிய	ளிறு	பெரியவடிவையு ட
டல்	திருப்பாற்கடலிலே	இ ம்	யானை ளானை [ய
கிட'த ன்	சாய்' தருளின ஸர்	வெதிர்	இனையதான
	வேஸ்வரன்	வ ர்	மூ'கிலி' [ள்
அரை	திருவரையிலே	முனை	ஓ'கி' ளராகி' துள்
செய்	சாத்தப்பட்ட	அனை	முனை னை (ப்பிடு'கி)
மே லை	திருப்பரியட்டத் த	மிகு	மு முஞ்ச ளில்
	யு டயளான	தேன்	நிறைந்திரு'கிற
		தோய்த்து	தேனிலே
		பிரசம்	தோய்த்து
			தேன்கூ டோடே

யித்யாதி) அங்கே ர்ஷித்து ள்ளங்கோக்குமே பி'னைய' டெ
 ள்ளந்தா' மலைகளைப்போர்த்தாற்போடே அவற்றையு முருட்டிக்கொ
 'டு ந்து இழியுமாயிற்று.

ஆக இத்தால் நரஸிம்ஹமானது ஹிர' யனுடைய மார்ன் ப்
 பிளந்து குடல்மாலையை ‡ ஒப்பித்தவநந்தரம் ருதிரவெள்ளமானது
 மொழித்துக் கொடுபுறப்பட்டாற்போலே யாயிற்று நானா ளான தா
 து'க்கோயுடைத்தான ஸ்த்தலங்களிலே ர்ஷித்த வர்ஷ லமானது
 அவ்வவ தாதுவ்சேஷ' களாலே கல'கி ஒருவரால் சலிப்பிக்கப்
 போகாத ரத்தபாறை னை யுருட்டிக்கொடு வந்திழிகிறபோதிருந்

எஉ பெரியதிருமொழி க-ப உ தி ரு பா கரைசெய்.

வாரி	(அத்)தேனை	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
த இளம்பிடி	த னு டய சிறுஞ்	சென்று	போய்
க்ரு	டி ளுக்கு	வெஞ்சே.	ஒருநல்லே
அருள்செயு	கொடுக்கிற	அடை	கிட்டப்பாராய் (இ)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. த்.அ வதார. ளுக் டியா த்திரு
ப்பாற்கடலிலே ந்து ன் ளர்ந்தருளின்படியையதுஸந்திக்கிறார்.

(ரைசெயித்தயாதி) த்.ஆபர ங்களாலே அலங்க்ருதமான திரு
டிகளை இ ழு க் ர ணும்" என்று ஆசைப்பட்டிப்
பெருதே யிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ரீ கு த்திலே சென்று
தங்களுக்குக்கிட்டொ ண்ண மயாலே ர ப்பெருர்களிறே.அ ர்
கள் அவ்விழவுதீர் டதுபவி'கும்படியா த் திருப்பாற் லி
லே ந்து ரய்ந்தானாயிற்று. தானேத கு ர யச்செய்துொ
டுகிற்றி டலெ னு, ல். அதாகிறது ர யயதிக்ரமிக் மாட்
டாதிதேந வரா ளுயாடே. அ றிக்ே ட்ஒரு லலத்திலே ட்ரை
ட்டப்பட்ட டலெ னுதல் த்.ரம்யத் தப்பற்றச்சொல்லலாமி
தே. த்.ரைசெய்னை க்ரக கரையேற்றுகைக்கா மாக்கடல் கிடந்த
வன் பெரியகடலிலே கிடந்த ன் (னைகழல்) ஆபரணத் டி யயு
டத்தான வென்னுத் த்.தெறியப்பட்டெ ன்னுதல். (அரைசெயி
த்தயாதி) ஓரிடத்திலே டிக்கையாயிருக் வேறோரிடத் த போகத்
துக்கு ஏகாந்தஸ்த்தலமாகக்கொ டி விரும்பியிருப்பாரைப்போலே
திருப்பாற்கடலிலே கண் ளர்ந்தருளுகிறவன் இங்கே ந்திருந்தானா
யிற்று. த்.மாதாபிதாக் ர் கூடவிருந்துப்ரபை யினுடைய ஹிதசிறந்தை
பண்ணுமாபோலே பிராட்டியுந்தானுமாய் ந்திருந்தானாயிற்று.
திருவரை டிலே செய்யப்பட்ட மே லையு டி திருப்பரியட்டம்
அத்தையுடையளாய் போக்ய த வேஷையான பெரியபிராட்டியா

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (க ரசெயித்தயாதி). கீழே ரா ளுஷ்ணவதா
ரங்களை அதுஸந்தித்து இப்பாட்டில் கஹீர்ப்த்திசாயியை அதுஸந்திக் கு
ஸ்கதியருளிச்செய்கிறார் (அ ளாரங் ளுக்கித்தயாதி).

"கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த ரசெய்மா டல் கிடந்தவ்
என்றவ்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஆபரணங்களாலே யித்தயாதி வா ய்தவயத்தாலே). (ஒரு லலத்திலே)-ராமா
தாரத்திலே. கஹீராப்த்தியிலே ஸேதுபந்தரம் செய்ததில்லையென்ன; அரு
ரிச்செய்கிறார் (ஸாம்யேத்தயாதி). இவ்விரண்டியோஜனையிலும் தனக்கு
விதேயமான டலென்று பலிதார்த்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரஹ்மாதிகளை
ஸம்ஸாரத்திலின்று கரையேற்று கக் ர வென்று மூன்றும் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார், (கரைசெய்கையித்தயாதி). (செறியப்பட்ட) த்.து-ஆபரணங்
ளாலே நெரு கப்பட்டவென்றபடி. இமயத்தில் வருண கு ஹேத்வந்தா
மருளிச்செய்கிறார் (மாதேத்தயாதி). திருப்பரியட்த்தை வர்ணிப்பானென்

த்.க ரக டிகெ - திருவணிகட்டிகெ.

ரோடே பொருந்தி வர்த்திக்கிற விலகணமான ஹிம ானில். † பரி யட்ட ாய்ப்பை யதுபவிக்கு மிதுக்கு மேற்பட மற்றொன்றில் போ கடு ாட்டா தாயிற்று இதிலழகு. [கணைமூலமரர்கள் தொழுதேத்த கரைசெய் மாக்கடல் கிடந்தவன் அரைசெய் மே லையலர் மகள னொடுமடர்ந்த நல்லிமயத்து.]

(வரைசெய்மாக்களிறு) மலையை †வகுத்தாற்போலே யிருக்கிற பெரிய டுவையுடைய ஆணைகளானவை, இளவெதிருண்டு இனைய தான மூங்கில் †அது தன்னுடைய பருவத்தினளவன்றிக்கே முனை த்தபோதே அ டபித்தியிலே சென்று தட்டிம்படி ளர்த்திருக்கு மாயிற்று †அதே தத்தன் செருக்காலே அநாயாலேசுவார்கி. (அனை மிகுதே † தோய்த்து) †வங்குகளிலே நிறைந்திருந்துள்ள தேனிலே தோய்த்து. ராஜாக்களுக்கு போக்பத்ரவ்யங்கள் குறைவற்றிருக்கு மாபோலே தேன்குறை வற்றிருக்குமாயிற்று. †பிரசமென்று தேன் கூட்டுக்கும் மதுகரங்களுக்கும் பேர் ாரியென்று அவற்றினு டையதேன், அதிலே வளர்ந்த மூங்கில்முனைகளைக்கொடுப்புக்குத்தோ ய்த்து அதில் † பருக்கைதட்டாதபடி † அதின்வாயிலே பிழியுமாயி ற்று. பருக்கைதட்டி மாகில் மிடற்றுக்குக்கீழிழிச்சமாட்டாதாயிற்று. அதுக்கடி இளம்படியாகை. †தேனில் ரஸம் பெறுகைக்காக அதிலே தோய்த்துப் பின்னை அதில்கந்தலுண்டு கோது அதுதட்டாதபடி னென்ன. (பரியட்டேத்யாதி).

(வகுத்தாற்போலே) - ஆணையாகப்பண்ணினாற்போலே. இனையதானமூங் கில் என்றபோதே வளர்முனையாகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க விசேஷித்தது குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). அண்டபித்தியிலே தட்டிம்படி யானத்தைப் பிடுங்கித் தேனிலேதோய்க்கும்படி யெங்ஙனெயென்ன; “வரை செய்மா” என்கிற பதங்களையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித் யாதி). அனை-முழைஞ்சுகளிலே மிகுத்ததேனென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய் கிறார், (வங்கித்யாதி). (வங்கு) - முழைஞ்சு. பிரசு களினுடைய - வண்டு ளி னுடைய வாரி - உண்ணத்தக்கதேனை, அருள்செய்யுமென்றதல். பிரசத்தோ டே - தேன்கூண்டோடே வாரியை அருள்செய்வாரைப்போலே அருள்செய் யுமென்றதல் தாத்தபர்யம் விவஸித்து சப்ததீர்வாஹம் காட்டுகிறார், (பிரச மித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னபடித்திலே (அதின்வாயிலே) என் றவாந்தரம், பிரசத்தோடே பிழியுமாபோலே என்று கூட்டுவது. தேனோடே இளமுனையைக் கொடுத்தால் - அதில் படுக்கையாம்படி அதிஸுருமாரமான பிடி யென்று கருத்து. ஆனால் வெறுமனே தேனைக்கொடுப்பித்தாலாகாதோ? முனையைத் தோய்ப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (தேனிலித்யாதி).

§ பருக்கை - கோது.

எசு பெரியதிருமொழி க ப உ தி சு பா, ப ங்கள்.

மூ. ப ங்களாயிரமுடைய நல்லர ணைப்
பள்ளி னொ ள் பரமாவெ ன்று

இ ிகி வானவர் மணிமுடி பணிதர
விருந்த நல்விமயத்து

ம ங் னொ ள் மாதவி நெடு ிொடி விசம்புற
நிமிர்ந்த முகில் பற்றிப்

பி ிகுபூம்பொழில் து ழுந்து ண்டிசை சொலும்
பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே

(சு)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
வானவர்	தேவர்கள்	முடி	(தங் ள்)தலைகளாலே
இண்கி	திரளவிருந்து	பணிதர	ஸேவிக்கும்படியாக
ஆயிரம்பணங்க	ஆயிரம்பட னையு	இருந்த	எழுந்தருளியிருக்கிற
ள் உடய	யனுய்	நல்	நன்றான
நல்	(சேஷத்வமாகிற)நன்	இமயத்து	ஹிமவானிலே;
	மையையுடைய	மணங்கொள்	பரிமளத்தையுடைய
அரவு	திரு நந்தாழ்வான	தவி	குறுக்கத்தியினுடைய
அணை	திருப்பள்ளியிலேகிற	நெடு	நீண்ட
பள்ளிகொள்	ண் ளாந்தருளுகிற	கொடிஅ	கொடிகளானவை
பரமா	ஸர் ரதி னை.	விசம்புடற	ஆகாசத் த அளாவு
என்று	எ ிறு ஸ்துதித்து	நிமிர்ந்து	வளர்ந்து ிம்படி
மணி	நவரத் களிழைத்த	முகில்	மே ங் னை
	கிரீடம் தரித்த	பற்றி	தாவி

பிழியும்; அதிலுண்டான பருக்கையுங் கூடப்பொருதபடியாயிற்று இதினுடைய ப்ரக்ருதிமார்த்தவமிருக்கும்படி ித்ரியக்குக்களுக் கும் தன்னுடைய ரக்ஷயத்தினுடைய ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கு மாயிற்று.

† ப்ரஹ்மாதிகளு டய ரக்ஷணத்துக்கா த் திருப்பாற்கட லி லேசாய்ந்து அ ர் னை ரக்ஷிக்குமாபோலே யாயிற்று திர்யக்குக்களு க்கும் ரக்ஷய ர்க் த்தினுடைய ரக்ஷ மேயாத்ரையாயிருக்கும்படி பெரிய பிராட்டியாரும் தானுமாய் ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்தியாகிற் குமவன் அந்த ஸம்ஸ்லேஷாநந்தரமாக மதுபாநநோஷ்ட்டியாய்ச் செல்லாகிற்கு மிறே அதுக்கு உபலக்ஷணம். ... (ரு)

இப்படி வர்ணித்ததுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களுக்கு மித்யாதி).

பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்து பா மிரண்லேவிதமாக ருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக ளு டய வித்யாதி). இதில் முந்தினபாவத்துக்கு கரைசெய் மாக்கடல் முதலடியிலே நோக்கு இரண்டாவதுக்கு அரைசெய்மே லை இத்யாதி இரண்டாமடியிலே நோக்கு.

பிண்கு	சுற்றிவலிக்கையினு	இசைசொலு	ஆலாபித்துப் பாடாநி
	வே		ன்றுள்
பூ	பூக்கள் அலராநின்ற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
பொழில்	சோலைகளிலே	சென்று	போய்
வண்டு	வண்டுகளானை	ஞ்சே	ஒவ்ஞ்சமே.
தழைந்து	ப்ரதேசித்து	அட	கிட்டப்பாராய். (சு)

வ்யா. ஆரூம்பாட்டு. † அப்படிதிருப்பாற் டலிலே சாய்ந்த
ருளினவன் இ'கேவந்தெழுந்தருளியிருக்கிறபடியையது ந்திக்கி
றார். † ஸ்ரீவைகுண்டம் லவிருக்கையாயிருக்க அங்குநின்றும்எங்க
ளுடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காகத்திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்
தருளினதேவரீர் எல்லார்க்கு மொக்க அதுபவிக்க ரம்படி இங்ங
னே யெழுந்தருளி யிருப்பதே. என்பர் ளாயிற்று.

(பணங்க ளாயிர முடைய நல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா
வென்று) † ஆறுகள் குளங்கள் நிரம்பினால் அதிகஜலத்துக்குப் போ
க்குவிடுகைக்குப் பல வாய்த்தலைக ளுண்டாமாபோலே பகவததுபவ
நித ஹர்ஷத்தக்குப் போக்குவிடுகை க்குப் பலதலைகளையு முடைய
னையிருக்கிற திருவந்தாழ்வா னோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே கண்வளர்
ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனே. என்பர்களாயிற்று பிராட்டியை எனக்
கென்னுதல் திருவந்தாழ்வானைப் பமிக்க யாகப் பெறுதல் செய்
யும் தத்வமாழிற்று ஸர்வாதிகமாவது † உச் ாஸ நிஸ்வாஸந்
ளாலே ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் தூங்குமெத்தைபோலே அசைந்து
ராராகித்ருமாயிற்று. † யசோதைப்பிராட்டி க்ருஷ்ணனைத்தன் மடி.

அரு. ஆரூம்பாட்டு. (பணங்களித்யாதி). இமயத்திலிருக்கிறவனைப் பர
ஹ்மாதிகள் அந்தசாயித்வேநஸ்துதித்தத்தாலே பலித்த ர்த்தத்தைச் சொ
ல்லாநின்றொ ண்டி ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதி). இமயத்தி
லிருக்கு மர்ச்சாவதாரத்தை கூடராப்திசாயித்வேந அநுஸந்தித்தால் ஏற்றம்
சொல்லிற்றாயிற்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதி).
இத்தால் - தேவதீர்யங் மறுஷயர்களெல்லார்க்கும் மு ாடுக்கையாலே
ஸௌலப்யாதிகமம் சொல்லிற்றென்றபடி.

ல்லரவணை" இத்யாதியைச்சொல்லவே அந்தசாயித்வத்தால் வந்த
ஏற்றம்தோற்றுமே, 'பணங்களாயிரமுடைய' என்று விசேஷிப்பாடு ன்னெ
ன்ன அதுக்குப் ப்ரயோஜனமருளிச்செய்கிறார் (ஆறுகளித்யாதி). தாங் ள்ஸ்து
திக்க இழிந்தவர்களாகையாலே தங்கனைப்போலே சுதர்மக பஞ்சமுகராக
யன்றிக்கே ஸஹஸ்ரமுககைப்பெற்றதே. என்றிடுபடுகிறார்களென்று ருத்து.
நல்லதான அர ணை என்று விவகசித்து நன்மையை யருளிச்செய்கிறார், (உச்
வாலேத்யாதி). எம்பெருமானே யேத்துகைக்கு ஸஹஸ்ரமுகமுண்டாகப்பெற்
ருவென்றிடுபட்டதை ஸநிதர்சனமா பபாதிக்கிறார், (யசோதையித்யாதி).

யிலே கொண்டிருந்து தா லாட்டுமாபோலே ஸர்வேஸ்வரனைத்தன் மடியிலே சாயவிட்டுக் கொண்டிருந்து ஏத்தாநிற்குமாயிற்று. † திரு நந்தாழ்வான் மடியிலும் திரு டி. சிறகின் கீழும், ‡ ஸ்ரீஸைநாபதி யாழ்வான் பிரம்பினுள்ளுக் காண் இத்தத் ம் வளருவது” என்று பட்டரருளிச் செய்யும்வார்த்தை †வ்ருத்த மந்திரி ன் ராஜபுத்ரர் னை வைத்து நடத்துமாபோலேயாயிற்று அவர்கள் நடத்தும்படி. அ ர்களாலே டியாம்யனாயாயிற்று இருப்பது. (க)* வானினவரசி றே. (உ) † [சூக்ய ஷ்ணுஸ்கோகாண்ட ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந பலைதாமநி] ஸர்வேஸ்வரனுட் பிராட்டியுமாய்ச் சாயந்தால் அவர்கள் நினைவுக்குப் பாங்காகக் குழைந்து கொடுக்கைக்கீடான ஞாநாதிக்கயத்தையும் இருவருமாய்த் துகையாகின்றால் ஒருசேதநன்’ என்று கூடசாதே படுக்கை என்று துகைக்கலாம் படியானதா(ஹ)ரண ஸாமர்த்யத்தை யுமுடையனாயிருக்கை. †சேஷியானவன் ஸர்வாதிகுறையிருக்கச்செய்தே தன்னை ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரனாக்கி வைக்குமாபோலே சேஷபூதனும்தன்னுடைய ஸர்வவ்யாபாரங்களையும் சேஷிக்கு உறுப்பாக்கி வைக்கக் டவனிதே இனையபெருமானைப்போலே. (நல்லரவணை) † அத்தலைக்கே உறுப்பாயிருக்கை. சேஷபூதனுக்கு நன்மையாவது எனக் கென்னு மதன்றிக்கே சேஷிக்கே யறுப்பாயிருக்கையிதே.

(௩)+[ஞவஜ்ஜீந கృத்ஜ்ஜீந ஧்ருஜ்ஜீந பபலுத்ருவ த்ருவபுஜ்ஜீந ஧்ருவா நஸ
வுத்ரு சிதாமம-பாவஜ்ஜீருந க்ருதஞ்ருந தர்மஜ்ஜீருநச லக்ஷ்மண
த்வயாபுத்ருணதர்மாத்மாநஸம்வ்ருந்த் பிதாமம.] [ஞவஜ்ஜீந பா ிஜ்

ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகையாலும் ஸ்பர்சமுகத்தாலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு யசோதைப் பிராட்டியோடு ஸ்பந்தம் ண்டிகொள்வது. சேஷசாயித்வம் பரத் ஸூசகமென்னுமது கு ஸம்வாதம் ாட்டுகிறார், (திருவநந்தாழ்வானித் யாதி). (சிறகின் கீழும்) என்றது - (ச) 'यक्षिणं नवपुष्पं नवयुग्मं यஸ்தேவிதநம் வ்யஜ்ஜந்த்ரயீம் ப' என்றத்தைப்பற்ற. பிரம்பின் கீழே வர்த்தித்தால் நியந்த்ருத்வம் போகாதோவென்ன. (வ்ருத்தமந்த்ரிகளித்தயாதி). இவன் படுக்கையாயிருக்கைக்கு அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறுகைக்கிடான ஜ்ஞாநசத்திகளுண்டோவென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). ஜ்ஞாநசத்திகளுண்டாயிருக்க அசேதநமான படுக்கையாகக்கூடுமோவென்ன; (சேஷ்யபானவனித்தயாதி). நன்றான அரவு எந்தர்த்தாரம் (அத்தலைக்கே யித்தயாதி).

இனயபெருமாள் தான் சேஷிக்ே யுறுப்பாயிருந்தாரோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (பாவஜ்ஞேந்த்யாதி),

(க) பெரி - திரு நட-கூ-நட.

(உ) ஸ்தேசா - ர - நகா.

(12) ரா - ஆர - கடு - உக.

(ச) ஸ்தோ - ர - சக.

ஞே] (க) [ஃதஃ க்ரியதாம்' என்று †சொல்லுகிற ரிதே இளை யபெருமாள் இப்படிசெய்வவல்ல நீர் நம்மைக் கேட்டதென்னெ ன்று கிரார். †பர்ணசாலையைச் சமைத்த நந்தரம் சொல்லுகிறவார்த் தையிதே. [ஃதஃ பாவ ஃஞே] †அல்லாதவை சொன்னாலும் தாழும் பிராட்டியுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கு மிட் கள் சமைக்கும்படி இளைய பெருமானுக்குப் பெருமானருளிச் செய்யாரிதே. நெஞ்சாலே நீனைக் குமித்தனையிதே. இந்நினைவறிந்து செய்தார். [ஃதஃ க்ருதஜ்ஞே] †அதுவேயன்றிக்கே செய்து போரும்படி யறிந்தசெய்தார். †அறு பதியிரமாண்டு லீவித்தசக்ரவர்த்தி நெடுநாள் மலநின்று பிள்ளை பெற்றவனாகையாலே இ ிர் என் நினைந்திருக்கிறாரோ" என்று நீனைவை ஆராய்ந்தும் இவர்க்கு எத்தாலே என் ன குறை ரு கிறதோ" என்று பொருந்து மிட் கள் பார்த்தும் அவன் செய்து போருமடைவு அறி ராயிற்று. [ஃதஃ தர்ம ஃஞே] நீனைவறிந்தா லும் செய்து போருமடைவு அறிந்தாலும் தானும் ராஜபுத்திரனா பின்பு என்கும் ஓரிருப்பிடம் வே டாவோ" என்றிருக்கு மவ னுக்கு இது செய்யவொண்ணாதிதே. அங்ஙனன்றிக்கே அத்தலை யில் தாதர்த்யமே நமக்கு ஸ்வரூபமான பின்பு பின்னை அத்தலைக்குறு ப்பாகச்செய்து போருமதே நமக்கு வகுத்தது' என்று அத்தலைக்கா கச்செய்யுமத்தையே தமக்குக்கர்த்தவ்ய மென்றிருப்பர் [ஃதஃ து த் யேத்யாதி] தாழுள்ளவன்று தாழுளராய் தாம்போன ன்றை க்கும் உம்மை வைத்துப்போனாரே என்கிறார். [ஃதஃ புத்ரே] 'புத்' என்று ஒரு நரகவிசேஷமாய் அதில் புகாதபடி நோக்கும் என்றாயிற்றுப் புத்ரனென்றுபேராகிறது. ஐயர்க்கு நம்மு டய அபிமதஸித்தியின்றிக்கே யொழி வகதனக்கு மேற்பட நிரய மில்லை யிதே. அ ிர்க்கு அதுவராதபடி நோக்குகிறீர் நீரிதே. [ஃதஃ தர்மா த்மா] சக்ர ர்த்தி ப்ரஸ்துதனைவாரே 'நம் அய்யரை யொப்பா ரு ன்டோ? அ ரு மொரு ரே. தாமிருந்தநாள் தாம் வே டிவன

(சொல்லுகிற ரிதே) என்றது - சொல்லப்படுகிற ரிதே என்றபடி. இப் படிபாவஜ்ஞரென்று கொண்டாடினது எந்தகார்யத்தைக்கொண்டென்ன அருளிச்செய்கிறார், (பர்ணசாலையை யித்யாதி). ஆனால் (க) 'க்ரியதாம்' ன்று நியமிக் வன்றோ செய்தார் 'பாவஜ்ஞே எனப்பானென்னெ ன்று அருளிச்செய்கிறார், (அல்லாதவையித்யாதி). க்ருதம்-க்ருதி ய, ஜாநாதி-ஸா மா அறிவனென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்நாய ருளிச்செ ய்கிறார் (அதுவேயித்யாதி). க்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (அறுபதின யிரமித்யாதி).

எனக்குச்செய்து தாம்போ ன்று நமக்கு டே ி ன செய்கை
க்கு உம்மைப் பெற்றுத் தண்ணீர்ப்பந்தல் னைத்துப் போ தே!
[ஸு ஸு மம] இரு ற்'கும் பிதா ர மஓத்திருக்கச்செய்தே மம'
என்கிறாராயிற்று அ ற் நமக்குச் செய்யுமவை நீரிருந்துசெய்கை
யாலே நாம ரை யிழந்திலோம் நீரிழந்திராகிவித்தனையிதே. ()
†'அஃஃஃ ௧ ஸ்ரீஸ்ரீ அஹம் ற் ம் ரிஷ்யாமி என்கிறவிடத்தி
லே சேஷியுடைய 'யாபாரமும் புகாதாகில் ஸ்ரீஸ்ரீ ஸர்வம்'
என்னவொண்ணாதிதே.

(அரவண) நாமம் குளிர்த்தி துடக்கமானவை ஜாதிப்ரயுக்த
மாகவே யு டாயிருக்குமிதே. (பரமா) இப்படி 'கையிலே சாய்ந்த
வனயிற்று தனக்கு அ ிருகொரு ரையுடையனல்லாத னாகிறான்.
(இணங்கி) 'ராமணி னைப்போலேயாயிற்று தேவர்களும். †ப்ரஹ்ம
ஹத்தை சொல்லிப்பழியி ிடாரும் தலையை யறுப்பாரும் தலையை
யறுப்புண்பாருமாயிதே யிருப்பது இப்படியிருக்கிற ிர்கள் கிண்
ணகத்தி லிழிவாரைப்போலே ஒருமிடரூ யா ிரயிப்பார்காராயிற்று.
†தேவர் ளடங்கலும் திரண்டு இறுமாப்பாலே வணங்கோம்'' என்
திருக்குமது தவிர்த்து பக்ராபிமாநராயத் திருவடிகளிலே தலைகள்
பட வணங்கும்படி யாயிற்று அ 'கெழுந்தருளி யிருக்கிறது. † பரத்
வத்தில் வணங்காதாருமெல்லாம் சீலம்கண்டு ணங்கும்படியாக
விருக்கிற தேசமாயிற்று.

(மணங்கொளித்தாதி) பரிமாப்ரகரமாய் அதுக்கோ ராஸ்ரயம்
வேணுமென்று லபிக்கவேண்டும்படியாயிற்றுத் தானிருப்பது.
†மணத்தை யுடைத்தான மாதவியுண்டு குறுக்கத்தி, அதினு னை ய
நெடுி கொடியானது ஸ்ரத்தையாலே வளர்ந்த கொடியானது
(விசம்புறநிமிர்ந்து) ஆ ரசாவகாசத் த வெளியடைத்துக்கொண்டு
மேகபத்தளவும் செ ிறு அத் த மூடப்படருமாயிற்று. (அவை
யித்யாதி), ஆகாசத்திலே †மு கிருவ வளர்ந்தால் ஒரு கொள்

சேஷியான பிதாசெய்யுமத் த சேஷபூதர் செய்ய 'கூடுமோ வென்ன;
அருளிச்செய்கிறார், (அஹ் ஸர் மித்யாதி).

வ்ருத்ராஸுரனை இந்தரன் ால்லு யாலே ப்ரஹ்மஹத்தைய பண்ணி
னென்று சொல்லு ரென்றருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மஹத்தையித்யாதி).
கீழ் ாக்யவிவரணம், (தேவர்களித் ாதி). ' ல்லிமயத்து' என்ற நன் மக்கு
த்தாத்தர்யம் (பரத்வத்திலித்யாதி).

மணந்தானே மாதவியை வ்யாபித்துக்கொ ண்டதென்று ஒருதாத்தர்ய
மருளிச்செய்து, மணத்தைக்கொண்டிரு 'கிற என்றித்தார்தரமருளிச்செய்
கிறார், (ணத் தயித்யாதி). (முககிருவ)-ஸாந்த்ரமா வென்றபடி. பிணங்கு

பெரியதிருமொழி, ப உ தி எ பா கார்கொள்.

மூ. கார் கொள் வே'கைகள் ன னை தழுவிய
கற் றார் கொடித் து ன்னிப்
போர் கொள் வேங்கைகள் புனவரை தழுவிய
பூம் பொழிலிமயத்துர்
ஏர்கொள் பூஞ்சுனைத்தடம் படிந்தின மல
ரெட்டு மிட்டிமையோர்கள்
பேர்களாயிரம் பரவி நின்றடிதொழும்
பிரிதி சென்ற ட நெஞ்சே

(எ)

பதம்.	உரை.	ப ம.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே .	தழுவிய	ர்த்திக்கிற
கார்கொள்	மேகத்தை ஆக்ரமித்த	போர்கொள்	யுத்தோர்மு மா ன
வேங்கைகள்	வே'கைமரங் னை	வேங்கைள்	வேங் கப் புலிகளையு
தழுவிய	அணவியிருப்பதாய்		டைத்தாய்
னம்	பரந்த [ண்டா ன	பூ	(எப்போதும்) அலரா
வரை	தாழ்வரைகளிலே யு		நின்றுள்ள
றி	மிளகினுடைய	பொழில்	சோலையையுடைய
வளர்	வளர்ந்த	இ யத்துள்	இமயமலையிலே
கொடி	கொடிகளானவை ய்	இமையோர் ள்	ப்ரஹ்மாதேவர் ள்
துன்னி	நெருங்கியிருப்பதமா	ஏர்கொள்	அழ கையு டத்தாய்
புன்	ொலலைநிலங் ளிலு	பூ	பூத்திருந்துள்ள
வரை	சிறுமலை ளிலே [ள்ள	சுனை	தடாகங் ளின்

கொம்பு அபேக்ஷிதமாயிருக்குமே அப்போதாகக் கொள்கொம்பு
கொடுப்பாரில்லையே அவ்வளவிலே மேகங் ள் வந்து கிட்டும்
அவற்றைச்சென்று பற்றும் அவை ரயுப்பேரித மாய்ப் போகத்து
டங்கும் கொடியானது இங்கேயிசிக்கும் இவ்வாயா வத்தால் ந்த
அலகதலிலே பூக்களாலரா நிற்கும் அப்பூவிலே மதுபாநம் பண்ண
நினைத்த மிகளானவை அம்மேகத்துக்கும் கொடிக்கும் நடுவே
துழைந்து புக்கு மதுபாநத்தைப் பன் றிக்களித்து அச்செருக்குக்
குப்போக்குவிட்டு ஆளத்திவைத்து இ சசொல்லாநிற்கும் அச்
சோலையடைய மதுபாநம் பண்ணிக்களித்து ப்பாடுகிற வண்டுகளி
னுடைய இசை ஆரவாரமாயிருக்கும். † பெரியபிராட்டியாராகிற
கொடி ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேணும்' எ ிற்சிசுக்க, செய்கிறோ
மிதே என்று அவனிசுக்க உள்ளடைய தேவர்கள் ஸ்தோத்ரம்
ப ன்ணுகிற ஆரவாரமாயிருக்கும் (சு)

தலுக்கு அங்கேயிசுக்க இங்ே யிசி' என்று பொருளாய், அலர்ம் னைக்கொ
டியாகவும் எம்பெருமானை முகிலாகவும் புஷ்பங்கள் ப்ரஸாத விசேஷங்களா
வும் வண்டுகள் தேவகணங்களாகவும், ஒருருப ம் திருவுள்ளம் பற்றி இப்
படி ர்ணித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (பெரியவித்யாதி). ... (சு)

தடம்	துறைகளிலே	பேர்களாயிர	ஆயிரம் திருநாமங் க
படிந்து	தீர்த்தமாடி		னையும்
இனம்	ஒரின்மான	பரவிநின்று	வாயில்வந்தபடிசா
மலரெட்டும்	(செங் முகீர்முதலிய)		ல்லி
	எட்டுமலர் னையும்	அடிதொடும்	ஸேவியாகின்றள்ள
இட்டு	ஸமர்ப்பித்து	பிரிதி	திருப்பிரிதியில்
		சென்று அடை	போய் ஆஸ்ரயி. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. †புஷ்பாஞ்சலி ப் ணித்தே ர் ள் தொழாநிப்பர்க்ளாயிற்று.

(கார்கொள்தேர் கைகள்)†காரென்று மேகமாய் காரொ ள்வே ங்கை னென்று மேகபதத்தளவும் செல்லவளர்ந்தே ங்கைகளென் னுதல். அன்றிக்கே நாரா ர்ணமாயாயிற்று வேங்கை ர் தானிருப் பது அத்தாலே நீலவேங்கை என்னுதல். (கன ரைதமுனிய) சுற்றி லுண்டான தாழ்வ ரகளிலே யு ட் டான கறியினுடைய ளர்ந்த கொடியானது மிளகினுடைய வளர்ந்தகொடியானது நெரு ட்கப் படர்ந்தகிடக்கு மாயிற்று. (போரித்யாதி). † வெளிநில ட்களில் சிறு மலைகளையட்பெரிய சீற்றத்தையுடைய யுத்தோந்முகமான வேங் கைப்புலிகள் நெருங்கிக் கிடக்குமாயிற்று. (பூம்பொழிலிமயத்துள்) † இதுவாயிற்றுச்சீசாஸையிருக்கும்படி.

(ஏரித்யாதி) † தர்சநீயமாம்படி பூத்திருந்துள்ள தடாகம் ளின் கரைகளிலே படிந்து. (இனமலரெட்டிமிட்டு) † (அஹிம்ஸாதி

அநு. ஏழா ப் பாட்டு. (ரர் ரொளித்யாதி). கீழ்நாலா பாட்டிலே தேர் ள் விபவத்திலே பணிந்தார் களென்றும், அஞ்சாம் பாட்டிலே, அவதார கந்தமான கூர்ராப்தி நாதனை ஸ்துதித்தார்களென்றும் ஆறும்பாட்டிலே அந்த கூர்ராப்திநாதனை ஹிமவானிலே அர்ச்சாவதாரமாக இருக்கிறா னெ ன்று அங்கே ப்ரணம பண்ணினார் னென்று அருளிச்செய்தாராய். இப் பாட்டிலே, அர்ச்சா யாலே, அர்ச்சநம் பண்ணுகிறார்களென்று ஸங்கதி ய யுட்கொண்டு 'இனமலரெட்டு மிட்டு' எ ற்பதத்தைக் கடாஷித்தரு ளிச்செய்கிறார், (புஷ்பாஞ்சலியித்யாதி). (ஆயிற்று) என்றவநந்தம், 'அத்தை ருளிச்செய்கிறார்' ன்றுசேஷம்.

காரை-மேகத் தக், கொள்ளாநின்றள்ள வேங்கைகளை யு டத்தான கனவ ரையத்தழவி நியுண்டு-மிளகு, அதினுடையவளர்கொடியாலே துன்னியிருக்கிறதாயென்றும்; ரர்-கருந யையுடைத்தான, வேங்ை னெ ன்று ருளிச்செய்கிறார், (காரென்றித்யாதி). பு மென்று-கொல்லையாய், அவ் விடத்திய வரைகளைத்தழவின வேங்கைப்புலி னையு டத்தான இமயமெ ற்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வெளிநிலங் ரியித்யாதி). (இதுவாயி ற்று) நித்ய வஸந்தமாய், பூத்தேயிருக்கும்படியாயிற்றென்றபடி.

ஏர் - அழை க், கொள்ளாநிற்கிற, பூஞ்சுனை யென்றருளிச்செய்கிறார், (தர்சநீயேத்யாதி). இனமலர்போலே போக்யமான திருவஷ்டாக்ஷரத் தயும்

பெரியதிருமொழி, க ப உ தி அ பா, இரவுகூர்ந்திருள் அ.

மூ. இரவுகூர்ந்திருள்பெருகிய நரமுழை
 இரும்பசியது கூர
 அரவ மாவிக்கு மகன் பொழில் தழுவிய
 வரு ரை யிமயத்து
 பரமனதி யெம்பனிமுகில் ண்ணனென்
 மெண்ணி நின்றிமை யோர்கர்
 பிரமனோடு சென்றடிதொழும் பெருநத ப்
 பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே

(அ)

ளான புஷ்பங்கள் எட்டு மிட்டு) செங்கழுநீர் செ ப ம் இரு
 ட்சி பாதிரி புண்ணை, குறுக்கத்தி கருமுகை தாமரை என்றா
 ற்போலே ப்ரதாநமா யிருப்பன எட்டிமாதல். அஷ்டாங்கப்ரணமத்
 தச் சொல்லிற்றாதல் அத்தைமலரென்னும்படி. யென்னென்னில்,
 பூரோபாதி அவனுக்கு ஸ்ப்ருஹா விஷயமாயிருக்கு மாகிலாமிமே
 (க) சொன்மலை' என்னுமாபோலே. † அன்றிக்கே கீழிற்றிரு
 மொழியிலே திருமந்தரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே திருவஷ்டாக்ஷர
 த் தச்சொல்லிற்றாதல். (இமையோர்களித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளான
 வர்கள் திருநாமங்களை அடைவுகெடச்சொல்லி ஆஸ்ரயியாநின்று
 ள்ள பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே! கீழ் திருமந்தரமானபோது (பெ
 யர்களாயிரம்) என்னும்படி எங்கனே யென்னில். (உ) „பேராயிரங்
 கொண்டதோர் பீடு: யன்” என்னு (உ) “நாராயணன்” என்றதி
 மே; இத்தால் நிரூபிதவஸ்துவுக்கு விசேஷணங்களாயிமே அல்லாத
 வை யிருப்பது † தர்மிக்கு நிரூபகமிதிமே. † மலைத்தாழ்வரைகள
 டங்க மிளகுகொடிகளாலே நெருங்கிக்கிடக்கும், வெளிநிலத்தில்
 சிறுமலைகளடங்கலும் பாதகவர்க்கங்கள் நெருங்கிக்கிடக்கும் உள்
 ளெல்லாம் நாட்டுக்கு ஆஸ்ரயணீயராயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோ
 த்ர கோஷத்தாலே நெருங்கிக்கிடக்கும். (ஈ)

கொண்டென்று மூன்றாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கேயித்யாதி)
 திருமந்தரம் நிரூபகமாயிருக்குமோவென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (தர்மிக்கித்
 யாதி). ஸாஷ்டாங்கப்ரணமமாகவும் திருவஷ்டாக்ஷரமாகவும் சொன்ன விர
 ண்டியோஜனைகளிலும், கீழ்ப்பாட்டிலே தூளிதர்சனம் போலே ப்ராதவிக
 ப்ரணமமாய், இப்பாட்டிலே ஸமந்தரகமாகவும் ஸ்ப்ரகாரமாகவு மாஸ்ரயித்
 தார்களென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது. இப்பாட்டி லிப்படிவர்ணித்தவர்க்
 குத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார், (மலையித்யாதி). இத்தால், பாரதந்தர்
 யத்தாலே ஸ்தீர்ப்ராயரான ப்ரபந்ஜனங்களெங்கும் வ்யாபித்தார்களென்

அ.பெரியதிருமொழி க ப, உ தி அ பா இரவுகூர்ந்திருள்.

பத் .	உரை.	பத் .	உரை.
இரவு	ராத்ரியே	எம்	எங்களுக்கு
கூர்ந்து	விஞ்சியிருப்பதாய்	பணி	குளிர்ந்திருந்துள்ள
இருள் பெருகிய	இருளேயாயிருக்கிற	முகில்	மேம்போன்ற [னே
வரைமுழை	மலைமுழைஞ்சுளி	வண்ணன்	வடிவையுடையவ
இரும்பசியது	பெரியபசியானது[லே	என்று எண்ணி	என்று இப்படி சொல்
கூர்	மிக	நின்று	லாநின்றுகொண்டு
அரவம்	மலைப்பாம்புள்	இமையோர்கள்	தேவர்களானவர்ள்
ஆவிக்கும்	கொட்டாவிவிடாநி	பிரமனோடு	ப்ரஹ்மாவுடன்கூட
	ன்றுள்ள	சென்று	போய்
அன் பொழில்	உட்சோலையோடு	அடிதொழும்	ஆஸ்ரயிக்கத்தக்க
தழுவிய	கடியதாய்	பெரும்தனை	மிகுந்த பெருமையை
அரு	ஏறநிதான [ய		யுடைய
வரை	தாழ்வரையையுடை	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
இமயத்து	ஹிமவானிலே	சென்று	போய்
பரமன்	ஸராதிகனே.	நெஞ்சே	மநஸஸே.
ஆதி	ஜகத்காரணபூதனே.	அடை	கிட்டப்பாராய். (அ)

வ்யா. எட்டாம் பாட்டு. (இரவிய்யாதி). † சோலைச் செறிவா
லே பகற்போது காணவொண்ணாமையாலே ராத்ரியே விஞ்சியிருக்
கும். † பகல் † விராத ராத்ரியாயிருக்கும். † ஹேது மாறாமையா
லே கார்யமும் மாறுதிறே. † ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது
பகலாயே யிருக்கிற † அதுவும். (இருள் பெருகிய வரைமுழை) இ
ருளேயாயிருக்கிற மலைமுழைஞ்சுகளிலே. † வயிரம் பற்றினவிருளே
யாயிருக்கை. † நெடுநாள் ராஜ்யம் பண்ணினாற்போலே † அடிப்
பட்டிருக்குமாயிற்று இருளும். ஆக, ராத்ரியாய் அத்தாலே இருள்

தும், விரோதிஜநங்க ளடங்கநின்றார்களென்றும் துர்மாதிகள் வந்து ஆஸ்ர
யிப்பாக்கொன்றும் கருத்ததுஸந்தித்தாயிற்று. (எ)

அந். எட்டாம்பாட்டு. (இரவிய்யாதி). கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே ‘வான
வர்’ என்றும் “அமரர்கள்” என்றும், ‘இமையோர்கள்’ என்றும் ஸாமாந்
யேவ வருளிச்செய்தத்தை, இப்பாட்டிலே “பிரமனோடு என்று விசேஷிக்கிறா
ரென்று ஸந்தி யுட்கொண்டு வாய் தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார், (சோல
யிய்யாதி). ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கையை உபபாதிக்கிறார், (பகலிய்யாதி).
(விரவாத)-கூராத. (ஹேது) என்றது சோலைச்செறிவென்கை. ஆனால் பகல்
தானில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ஆதித்யேய்யாதி). (பகலாயே
யிருக்கிறவதிலேயும் ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது) என்று அந்
வயிப்பது. (அதுவும்) என்றது - அத்தையுமென்றபடி, “பெருகிய” என்ற
பதவாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறார், (வயிரமிய்யாதி). இத்தைத் தருஷ்டா
ந்த பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (நெடுநாறிய்யாதி). (அடிப்பட்டிருக்கை) வேர்

பெரியதிருமொழி ப உ தி அ பா இரவுகூர்ந்திருள் அங்

மிக்கிருந்துள்ள மலைமுழுதும் களிலே. (இருப்பசியது கூட) வெளி
 யுடைய பிறப்பிட்டு வ்யாபரிக் ப் பெருமையாலே பெரிய பசியானது
 மிக. † நித்யஸூரிகள் அந்நபாநாதிகளொழியத் தரிக்குமதுவு
 முத்தேயமாய் அர்க்கந்தாக்களு முத்தேயராயிருக்குமாபோ
 லே அந்தஸர்ப்பர்களினுடைய பசியும் திரியக்கூடாதிக்கு மவ்ரு
 யிருக்கிற ஸர்ப்பங்கள்தானு முத்தேயமாயிருக்கிறதாயிற்று இவ
 ர்க்கு, ஏதேனுமாக அந்நிலத்திலுள்ளதாமித்தனையே வேண்டு
 து இவர்க்கு ஆதரிக்க. (அரவமாவிக்கும்) ஆவிக்கையாது
 பசியாலே கொட்டாவி கொள்ளுகையாகவுமாம். அன்றிக்கே ப்ரா
 ணிக்கையாய் மூச்சுவிடுகையாய் அதாவது சோலையின் பரிமளத்
 தோடே கூடின † காற்றை யாஸ்வஸித்துத் தரியாநிற்கும். வாயு
 வை யிறே அவை பக்ஷிப்பது. † முக்தர் † ஸத்யகாமாதிகளையுட
 யராயிருக்குமாபோலே அங்குத்தை ஸர்ப்பங்கள் ஸஞ்சாரயோக்ய
 தையில்லாமையாலே கிடந்தவிடத்தே கிடந்து மத்தை ஆக்ரா
 ணம் பண்ணித் தரியாநிற்கும். அகன்பொழிலுண்டு அகவா
 யில் பொழில் உட்சோலை அது அணைந்திருந்துள்ள அருநா
 யிமயத்து.

(பரமனித்யாதி) † ஸர்வஸமாஸ்ரயணியன் வந்து வந்திடுக்கிற
 தேசமாகையாலே நமக்கு ஆஸ்ரயணியஸ்த்தலமான பின்பு நெஞ்
 சே. அங்கேசென்று கிட்டப்பாரா யென்கிறார். ஸர்ப்பங்
 களோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கு மாஸ்ரயணியமான
 தேசமாயிற்று. (பரமனித்யாதி) † ஆஸ்ரயிடுக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளு
 டைய பாசரமிருக்கும்படி. † ஸர்வாதிகனய், † தனக்கு அவ்வரு
 கொருவருமில்லாதபடி யிருக்கிற † ஸர்வேஸ்வரன்; † ஸர்வாதிகளு

பாய்ந்திருக்கை, ஊர்ஜிதமாயிருக்கையென்றபடி. பகவத்ப்ரவணரான ஸர்
 வகூடர் ஐந்துக்களிருக்கும்படியை வர்ணிக்கை சேருமோவென்ன அருளிச்
 செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளிட்யாதி வாக்யதவ்யத்தாலே). (காற்ற) என்ற
 வந்தரம், 'பக்ஷித்து' என்று சேஷம். (முக்தர்) என்ற வந்தரம் இருந்
 தவிடத்தேயிருந்து" என்றுசேஷம். (ஸத்யகாமாதிகளை) என்றவந்தரம்
 அதுபாவ்யங்களாக' என்று சேஷம்.

பூர்வார்த்தத்தைக் கடாஷித்து, உத்தார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்
 செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி வாக்யதவ்யத்தாலே). 'ஸர்வரோஹம்' என்
 றிருக்கிறவர்கள் இப்படி சொன்னார்களென்று ஈடுபாடுதோற்றவருளிச்
 செய்கிறார், (ஆஸ்ரயிடுக்கிற வித்யாதி). "பரமன்" என்றதின்ர்த்தம், (ஸர்வாதி
 கனய்) என்றது. பரோமாயஸ்மாதியோகார்த்தம் (தனக்கிட்யாதி). இவ்வி
 ரண்டாலும் பலித்தது, (ஸர்வேஸ்வரன்) என்றது. (ஸர்வாதிகளுகிலும்)

அசு பெரியதிருமொழி, ப, உ தி பா, ஓதியாயிரம்

பூ. ஓதியாயிர நாமக் குணந்த ர்க்

குறு துய ரடையாமல்

ஏத மி ிந் திறன் றருளும் நம் பெருந்தை

யிருந்த நல்விமயத்துத்

தாது மல்கிய பிண்டி வி டலர்கின்ற

தழல்புரை யெழில்நோக்கிப்

பேதை வண்டிக ளொரியென வெருவரு

பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே.

(க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆயிரநாமங்கள் (தன்னுடைய) ஆயிர	உணர்ந்தவர்க்கு (அவனேரகஷ னெ		
ந்திருநாமங்க ளையு	னும்) ஜ்ஞாநம்பி		
ம்	றந்தவர்க்கு,		
ஓதி	சொல்லி, (அத்தாலே) உறு		வர கடவதான்

கிலும் + பெற்றதாயால் விடவொண்ணாதுபோனே விடவொண் ணாதபடியான ப்ராப்தியையுடையவன் விஷயங்களை நிரூபிக்கும் ஒரு ப்ராப்திகொண்டன்றிறே கீழ்ச்சொன்னவை பிரண்டிமில்லை யானாலும் விடவொண்ணாதபடி ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடைய வன். ஆக ஸர்வாதிகள் ஜகத்காரணபூதன் தர்சநீயமான வடி வையுடையவன். (என்றெண்ணி யித்யாதி) இப்படி சொல்லா நிற்குகொண்டு, தேவர்கள் தங்களுக்குக் + கன்காட்டியான ப்ரஹ் மாவோடே சென்றாஸ்யரிக்கும்படி + மஹாப்ரபாவமான பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. + சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கு எல்லார்க்கும் உத்தேஸ்யமானதேசம். சிறியார்க்கு ரசியுண்டு; ஸர்ப்பங்கள் கிடந்தவிடத்தே கிடந்து அபிமதம் பெற்று புஜியா நிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகள் தங்களதிகாரார்த்தமா ஆஸ்ரயித்துத்தட் டித்திரிவர்கள். புறம்படைய சோலைச் செறிவாலே வந்த விருட்சி மிக்கிருக்குமாபோலே உள்ளடைய ஆஸ்ரயிக்கிற தேவதைகளு டைய நெருக்கு மிக்கிருக்கும் ஆனபின்பு நீயுமத்தேசத்தை யாஸ்ர யிக்கப்பாராயென்கிறார். இத்தால் அங்குண்டான ஸர்ப்பங்கள் அச்சோலையில் பரிமளத்தைக் காற்றுவழியாலே பருகித் தரியா நிற் கும்; ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் (க) ஸர்வகந்தி என்கிற வஸ்துவை அநுபவித்துத் தரிப்பார்கள். ... (அ)

என்ற வந்தாம், அல்லனாகிலும் என்று கூட்டு இது. (பெற்றதாயால்) என்றது பெற்றதாயாகையாலே யென்றபடி. (கன்காட்டி) - நிர்வாஹகன். * பெருந்த கயினர்த்தம், (மஹாப்ரபாவமான) என்றது. "சென்ற டு" என்று தாம்நிய மிக்கைக்குக் கீழ்ச்சொன்னதெல்லாம் ஹேதுவென்னுமது தோற்ற உட்கருத் துக் கையருளிச்செய்கிறார், (சிறியாரித்யாதி). ... (அ)

(ச) சாந்தோ-ந-கச-௨.

து ர்	பா ப ன்	பிண்ட	அசோ புஷ்ப ன்
அ டயாமல்	(அ ர் னை) கிட்டா	வி டி	விரித்து
	தபடியா வும்	அலர்கின்ற	அலருகிற
ஏதம்இன்றி	(தண்ணை ஆர்யயிப்பா	தழல்புரை	நெருப்புப்போன்ற
	ர் கு) ஒருவருத்த	எழில்	அழகை
	மும் வாராதபடியா	பேதை	அறிவில்லாத
	கவும்	வ டிகள்	வண்டு ளானவை
நி ற்றருளும்	எழுந்தருளியிரு கிற	நோக்கி	பார்த்து (அவற்றை)
நம்	நம்ஸ்வாமியான	ரியன	நெருப்பென்றுநனை
பெரு த	மஹாப்ரபாவன்	வெருவரு	பயப்படுகிற [த்து
இருந்த	ந்து ர்த்திக்கிற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
ல்	விலகாநமான	சென்று	போய்
இமயத்து	ஹிமவானிலே	நெஞ்சே	மநஸஸே.
தாது	தாதுகள்	அடை	கிட்டப்பாராய். (க)
மல்கிய	மிக்கிருந்துள்ள		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒதியாயிர நாமங்க ளுணர்ந்தவர் க்கு) † ஆயிரம் திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லி அவற்றினு டைய அர்த்தாதுஸந்தாநம் பண்ணி நின்றுள்ளவர்களுக்கு. † ஒரு திருநாமத்தைச் சொல்லி அவ்வளவில் பர்யவஸிக்கமாட்டாதே ஆயி ரம் திருநாமங்களையு மடைவுபடச் சொல்லி அந்நாமத்வாரா நாமி யானவனை மநநம்பண்ணி நின்றுள்ளவர்களுக்கு. (உறுதுய ரடை யாமல்) † உறக்கடவதாய் நிற்கிற பாபங் ள் ப(ஃ)லாநுபவத்துக்கு இவனைத் துடராதபடியாக. (க) 'अवश्यं कृतं कृतं अवश्यं मनु போக்தவ்யம்' என்றும் (க) 'सांख्ये कृतं कृतं नापुक्तं कृत्यते' என் றும் சொல்லுகிறபடியே அநுபவித்தாலல்லது நசியாத பாபங்கள் ப(ஃ)லாநுபவத்துக்கு வந்து கிட்டாதபடியாக. † ஒரு பிசாசம் ச

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒதியித்யாதி). கீழிற்பாட்டிலே, ஸர்வஸமா ஸ்ரயணியஸ்த்தலமாகையாலே சென்றடை எ ன் ன நின்றிர், நமக்குக் கிட்ட வொட்டாத பாபங்களிருக்க எங்ஙனே சென்றடைகிறதென்றும், ஸர்வாதி னை நம் அயோக்யதை பாராதே கிட்டத்தான் கூடுமோவென்றும் திருவுள் ளத்துக்குக் கருத்தாக இப்பாட்டருளிச்செய்கிறார் என்று ஸங்கதி யயுள் ளேவைத்துக்கொண்டு, வாஃயார்த்த மருளிச்செய்கிறார், (ஆயிரமித்யாதி). திருமஃத்ரம் போராதோ, ஆயிரநாமம் சொல்லவேணுமோ வென்ன. அருளிச் செய்கிறார் (ஒரு திருநா த்தையித்யாதி). “உறுதுயர்” என்றத்தால் அநு பவ விநாஸ்யமா ர பாபங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (உறக்கடவதாயித் யாதி). திருநாமம் சொன்ன ர்களுக்கு உறுதுயர டயாமல் போனவிட த்துக்கு ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒரு பிசாசமித்யாதி). (பிசாசம்) கண்டா

னை பகூயிநிற்க நடுவு ா பொழிந்த ளவிலே () ஸரகா' க
 ஸூஷ ஸாஸூ ஸர ஸூ ஸர ஸூ ஜகந்நாத நாராயண பராயண'
 என்று சொல்ல. (உ) ஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூ ஸூஸூ - ஆத்மாநம்வாஸு
 தே ஈக்யம் சிந்தயத்" என்று ஸ்வாதுபவம் பண்ணி அந்யபரதையற்
 றிருக்கிற ளவிலே இத்தைக் கேட்டு (ந). 'கஸ்யஸூ கஸ்யஸூ
 கஸ்ய முக்தி கரேஸ்த்திதா'" என்று நம்பேரைச் சொல்லி நம்மை
 யெழுதிக்கொண்ட னாதான்? என்றானிறே. ஏதமென்று துக்க
 மாய் வருத்தத் த நினைக்கிறது. † இத்திருநாமத்தைச் சொ னால்
 இத்தை யுடையவன் செஷப்பபிம்பபடி அண்ணியனாய் நிறை ஆஸ்ர
 யிப்பார்க்கு வருத்தமின்றிக்கே யொழிகைக் குடலாயிருக்குமிதே.
 இ ர்களுக்கு ருத்தமில்லாதபடி யிருக்கும். (உறுதுயரித்யாதி)
 (ச) † 'வாக்குத்தாய்மையிலாமையினாலே மாதவா உன்னை வாய்க்
 கொள்ளமாட்டேன்" என்று அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யதுஸந்தித்து
 நாமங்குத்தைக்கு யோக்யராய்ப் பரிமாறுகையாவதே ?" என்று
 தன் அயோக்ய தயை யதுஸந்திக்கைக்கு அவகாசமில்லாதபடி
 ஆஸ்ரயணியான தான் ஸந்நிஹிதனாகையாலே ஆ ரயிப்பார்க்கு
 ஒரு வருத்தமும் வாராதபடி யிருக்கிற மஹாப்ரபாவன் வந்து ர்த்
 திக்கிற விலகூணமான ஹிமவானில்.

(தாதித்யாதி) தாது மிக்கிருந்துள்ள அசோக புஷ்பமானது
 விட்டலருகிற போதை அக்கிகல்பமான எழிலைப்பார்த்து. (பேதை
 ண்டிகள்) ‡ (அசோகபுஷ்பங்களை) நித்யாதுபவம் பண்ணுநிற்
 ஸ்செய்தேயும் நித்யமாக ப்ரமிக் ல்ல மௌக்தபத்தையுடைய
 வண்டிகளாயிற்று. † தானும் நித்யவாஸம் பண்ணுநிற்கச் செய்தே
 அதுவும் நாள்தோறு மலரா நிற்கச்செய்தே எப்போது மொக்க
 இது நெருப்பு நெருப்பு" என்று ப்ரமிக்கும்படியாயிருக்கும்
 † முன்னாள் இது அக்ரி' என்று சங்கித்து விசாரித்து 'அன்று'
 என்று கிர்ணயித்துப் பிறறை நான் அதன்று" ரன்றிருக்க மாட்
 டாதே நெருப்பு" என்றஞ்சி யிராநிற்கும். அதுக் டி† பய நிவ்

ர்ணன். இவன் ருத்ரன் ப் கலில் நின்றும்போய் குபேரன் பக்கலிலே திரு
 நாமங்களை உபதேசித்துக்கொண்டானென்று ப்ரஸித்தி. ஏதம்-து கமானால்
 அத் தயிட்டு வருத்தத்தைச் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜனமென்னென்ன;
 அருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தை யித்யாதி). உறுதுயர் அயோக்யதா
 துஸந்தாநமென்று தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (வாக்குத்தாய்மை
 இத்யாதி).

"வெருவரு, வெருவாரிற்கும் எ ற வர்த்தமாந பல்தார்த்தம், (தானு
 மித்யாதி) கீழ்வாக்ய விவரணம், (முன்னுளிட்யாதி). (பயநிவ்ருத்தியும் நித்ய

(க)

(ந)

(உ)

(ச) பெரி-திரு-டு-க-க.

‡ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(உ) ஸ்தோ - ஈ - நு.

அ.அ. பெரியதிருமொழி ப உ தி பா ஓதியாயிரம்.

துக்கு ப(ஸ்)ல் யாப்தியு டிறே [ஓ'க்த்யாதி] ஆகாசமிட் மறுப் படி ளர்ந்து பரப்பு மாறப்பூத்த அசோ த்தினு டய சி ந்த பூக்களிலே மதுபாநார்த்தமாக டி ள் ஸஞ்சரி'க தர்சநீயமான குயில்களானை இவை நெருப்பிலே பு'ன" என்றே நி'சயி த்து அது தன்னைத்தட்டாதபடி மாவிலேபோயேறி' கூப்பிட நிற்கு மாயிற்று. "வந்தபூப் பூவாத மாத்தேடி யேறிநின்று. [மிழற் றும்] ஈழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி கூப்பிடாநிற் கும் + இவற்றினு : ய தயநீய தசையைக் கண்டு இன்னதென்று பாசரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே கடக் கி'ந்து தர்மஹாநிகிடி கோள்!" என்பாரைப்போலே அ'யக்தமாகக் கூப்பிடாநிற்கும் (படப்பை) இதாயிற்று ஊரில் டொடித்தோட்ட' ளிரு'கும்படி.

இத்தால் அவனு டய ஸர்வாதிகத் த்தையும் அ னையது பவிப்பதாகச் சொல்லுகிற த'களுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையு மது ஸக்தித்தது 'நாம்சென்று கிட்டிகையாவதென் . என்று துணுக்குத் துணுக்கென்ன நிற்பர்கள் + ப்ரஹ்மாதிகள்' இவ்வண்மிகளானவை புஷ்பஸாமான்யத்தைக்கொண்டு மதுபாநார்த்த மாக மேல்விழாநிற் பது அக்கியென்று கிட்டமாட்டாதே இராய்த்து வெருவு தாகா நிற்குமாயிற்று "அன்றிக்கே ஆஸ்ரயிப்பார்க்கு () 'அந்' ஸ்ரய'ஸ்த' 'அதஸோ பயம் கதோபவதி' என்னு மிதுவு முண் டாய் + ஸ்ரோக்யதயால் வந்த பயம் என்று முண்டாயிருக்குமென் னுதல் + ஆஸ்ரயணியவஸ்து ஸாலபமாகையாலே ஆஸ்ரயிப்பார்க் குத் தந்தாமுடைய அதுபவ விநான்யமான பாப'களை யதுஸ்ந யின் செம்மலரேறி வண்டுழிதர மாவேறித்திங்குயில் மிழற்றும்" என்ற ஸ பிவ்யாஹாரத்தாலே பலித்ததாத்தர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இவற்றினு டைய வித்யாதி).

ப்ராஸங்கமான பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, இப்பாட்டிலே உறுதுயர்" என்றதிக்கு அயோக்யதாநுஸந்தாநமாகத் தாத்தர்யம் சொன்ன பக்ஷத்துக் - நுருணமாக, இப்பாட்டுக்கு ஹார்த்தபாவ மருளிச்செய்கிறார் (இத் தாலித்யாதி வாக்க்யத்தவயத்தாலே). (ப்ரஹ்மாதிகள்) என்றது - 'பிரமனோடு' என்று கீழிற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதனா இப்பாட்டில், "ஓதியாயிர நாமங்க ளுணர்ந்தவர்" என்றது என்று திருவுள்ளம். "உறுதுயர்" என்றது பாபங்க ளான பக்ஷத்திலே, பாட்டுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித் யாதி). (போக்யதையால் வந்த பயம்) என்றது-அதுபவிக் மாட்டாமையால் வந்த பயமென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவத்தை யருளிச் செய்து தலைக்க'டுகிறார், (ஆஸ்ரயணியவஸ்துவித்யாதி). அவனைக் கண்டால்

(க) ஐத-ஆந-எ-உ.

ஸ்ரோக்யதையால் வந்தபயம்-போக்யதையால் அஸ்த்தாநேசங்கக்கை.

பெரியதிருமொழி. க ப, உ தி, க௦ பா. கரியமாழுகில் அச்சு

ஐ. கரிய மாழுகில் படலங்கள் கிடந்தவை

முழங்கிடக் களிமென்று

பெரிய மாசுணம் வரையெனப் பெயர்ந்தரு

பிரிதி யெம் பெருமானே,

வரிகொள் வ டறை பைம்பொழில் மங்கையர்

கலியன தொலிமாலை

அரிய விண்ணிசை பாடு நல் லடியவர்க்

கருவினை யடையாவே.

(க௦)

திரும கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ப ம.	உரை.	பத்.	உரை.
ரிய	கறுத்த	வண்டு	வண்டுகளானவை
மாழுகில்	மஹாமேகங்களின்	அறை	தவரியாதினுள்ளன
படல ள் அ	கூட்ட களானவை	ப	பரந்த [தான
டை		பொழில்	சோலையையுடைத்
கிடந்து	ஒரிடத்திலேயிருந்து	மங் யர்	திருமங்கையிலுள்ள
முழங்கிட	தவறிக்க (அந்தத்வநி		ர்க்கு நியம ராண
	யைக்கேட்டு)	கலியனது	ஆழ்வாரு டய
பெரிய	பெருத்த	ஒலி	ஒலியுடைத் தாம்படி
மாசுணம்	மலைப்பாம்புகள்		அருளிச்செய்த
களிறுள று	(தங் றுக்கு இரைபா	மாலை	தொடையாய்
	ன)யானைகள் வரு	அரிய	ஒருவர்க்குமறியவொ
	கிறன)என்று நினை		ண்ணத்தாய்
	த்து	இன்	மதுரமாய்
வ ரையென	மலைபோலே [யான	இசை	இசையையுடைய
பெயர்ந்தரு	அசைந்து வரும்படி		பாட்டுக்களை [ய்
பிரிதி	திருப்பிரிதியில் நித்ய	பாடும்	அப்யஸிக்கிறவர் ளா
	ராமப்பண்ணுகிற	நல்	வி லக்கணரான
எம்பெருமானே	ஸர்வேஸ்வரன் விஷ	அடியவர்க்கு	பாகவதர்களை
	யமாக	அருவினை	மஹாபாபு கள்
வரிகொள்	வரிநையுடைய	அடையா	கிட்டமாட்டா. (க௦)

தித்து பயப்படவும் வேண்டா; அசோக புஷ்பத்தை அநியா க்
கொண்டு வண்டுகளஞ்சுகிற அச்சம் நித்யமாய்ச்செல்லா நிற்கும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (கரியணியாதி) கழுத்தே ட்டனா
யாக நீரைப்பருகு கயாலே றுத்த நிறத்தையுடைத்தா மஹா

தங் ள் வினை றுசவேண்டா அ ிருத்தை ஸும ஸ்ஸாக் ளுடைய ரா வீ
சேஷத்தை கண்டால் தங்களுக்கதில்லா மயலே செ றுணுகவஞ்சும்படி
யாயிருக்குமென்றதாயிற்று. (க௦)

௬௦ பெரியதிருமொழி க ப, உ தி, ௦ பா கரியமாழகில்.

மேற்களுடைய ஸமுஹம் ளானதே, முகந்த நீர் நத்தாலே பேர்
ந்துபோகமாட்டாதே கிடந்தவிடத்தேகிடந்து முழங்க. நீர்குறையும்
படிவர்ஷித்து வெளுத்தது மன்றிக்கே கறுத்து அதுதான் மேகசகல
முமாயிருக்கையன்றிக்கே மாமுகிலாய் அவைதான் ஒன்றிரண்
டிற்கே ஸமுஹம் கருமா வை முந்த நீர்க் நத்தாடே ரல்வா
கிப்போ மாட்டாதே ரயு ாலும் ப்ரேரிக் கொண்படி
து அ கிடந்தவிடத்தே கிடந்து, ரப்பே த(ஜீ)த்தாலே மு
கு ர ரப்போலே முழங்கு மாயிற்று. (ளிமென்று) நிறத்தி
யவும் அதிருகிறத் கியினு யவும் ஸர் தா ஸாமயத்தாலே
யானையென்று. (பெரிய மாசு ம்) பெரிப டிடை யுடைத்தாயிரு
ற மலைப்பாம்பு ளா ஆணை யவிழு'கும்படியாயிற்றுபெ
ரு மயிருப்பது. (ரயெனப்பெயர்நரு) அம்மலைப்பாம்பு ளா
வ அவற்றுக்கஞ்சி மலைபோலே பேர்ந்து போய் புற்றலே
புகாநிற்குமென்று (க) ாருடைய மின்னென்று புற்றையு
ன்றும் (உ) பரந்ததலையு டயநா ம் ார த்தையஞ்சியொளி
'கும்' என்கிறப்ரஸித்தியாலும் இப்'டி புற்றலே யடையும்' 'ர'
தருளிச்செய் ர் ளீயர்: இதுதே ர இது' ருளிச்செய்யும்படி?
து பிள்ளைகேட்டருள் நீரிப்படி தேட்கும்போது ஒ'றை
நினைத்தல்லது தே ளர் அத் தச்சொல்லும்' என்ன 'பெயரு
யாகிறது தான்போக்குவரத்து இர' ம்'கும் ஸாதாரணமாயாயிற்றி
ருப்பது இனித்தா மலை' குச்சி' சிறப்புச்சொல்லு மர் ள் மலை
ப்பாம்பு ள் ஆணையை விழுங்கும்' ன் ட ர்கள் ஆயை
தே ரியமாழகில் படல' கர் கிடந்து முழங்குகிறவற்றைப் பெரிய
மாசு மானது ஆணையாகப் புத்திப்'ரணி ஆயிஷார்த்தமா மலை
பேர்' தாற்போலே கால் ர்' கிவந்து கிட்டாநிற்குமாயிற்று என்ற
மே ள்' ன்' அதுதே யிறே பொருள் என்று போர' கொ
டாடியருளிநர்' தருளிச்செய் ர். ஆகையிறே பெரியமாசு
மென்றது ஆணை யவிழு'கும்படியாயிற்று இதினுடைய பெரு
மயிருப்பது.

(வரிகொளித்யாதி) வரி யயு டத்தாய் தர்சநீயமாயிருந்துள்ள
'டு' ாரணவை மதுபாநம் ப' ணிக் ளித்துத் தியாகின்றுள்ள

அ . பத்தாம்பாட்டு. (ரி வித்யாதி). 'யா ர்த்த' னை' ாட்ட
கின்றுக்' 'டு' விவரிக்கிறார். (நீர்குறையும்படி யித்யாதி). (பு'நிற்குமெ
' 'டு' என்ற வந்ததம், "கூட்டுவது" எ' டசேஷம். (சிறப்பு) - டத்' ர்ஷ'.

பர்த பொழிலையுடைத்தா திரும்கையிலுள்ளார்க்கு நியமா
 ரான ஆழ் ஈர் ஒலியு டத்தாம்படிசொன் தொ டயாயிற்று
 (அரிய இ னிசை) திரும்கையாழ் ஈர் தந்திரு யாலே அரிய
 வின்னிசை 'பதே.' என்றருளிச்செய் ர். † ஆழ் ஈர் திருவா
 கப்பெருமா ராயர் கிஸ்ரோடே பி 'கி கையில் தாளத்தைப்
 பொ ட்டி, ராஸிமா லத் தான்றோடே † இசைசொல்லிப்போ
 'ரூராம். வாதுபாட்டா ப் பாடுமது ன்று ப்ரஸித்தமிநே
 † இயலிலுமிழியலாம் பொருளிலுமிழிய ாம். † இசையிலொரு ர்
 'குமிழியொ ண்ணை † அரு மயால் கினை'கிறது † பெரு ம
 ய. இனிமையால் கினை'கிறது † சுரைப்பாட் ட. (அரிய)
 † அருமை பெருமை னையும் சு ப்பாட்டையுமுடைத்தாயிரு
 (நல்லடிய ர்க்கு) இத் தப் பாடும ர் ளாயிற்று ஸர்வே
 ரனுக்கு அந்தரங்கராகிறார். (அருவினை) அ ர்களைப்பாப்' ள்
 ந்து கிட்டாது † ஸர்ப்பங் ளானவை மேகங்களை ஆமிஷமா புத்
 திப ணி மேல்விழுமாபோலே இத் த அப்பஸித்த ர் ள் பக்
 விலே ஸர்வேஸ்வரன் போ'யதாபுத்திபண்ணி அ. ர் ளு டயவிரோ
 திகளைப்போக்கி விஷயீ ரிக்க அ னாலே விஷயீக்ருதரா ப் பெறு
 ர் ள். † இப்பாசுரத்தைச்சொ' வர்களை அச்சொல்வழியே ர்
 டே'ஸ் ர' அ ர் னையே எல் ாபோக்யமுமா ந்துகிடும்.
 நடுவு பாப்' ளுக்கு ஒது' கிழலில்லா மயாலே யோடிப்போம்.)

பெரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

இ சயினுடைய அரு 'கு ஒரு ஸம்வாத மருளிச்செய்கிறு' (ஆழ்
 வாரித்யாதி). (இயல்) சப்தம். (இசை) ரா . அர்த்தாந்தரம் (அரு ம
 யாவித்யாதி). (பெரு ம) அதிசய. (சுவைப்பாட் ட) ர'ய தயை. இர
 ண்டர்த்தத்தையு' தந்தரே கூட்டி சப்தார்த்த மருளிச் செய்கிறார் (அரு
 மயித்யாதி). பாட்டுக் ல்லா' தொகுத்த பா ம் (ஸர்ப்ப' ளித்ாதி).
 ஸர்வேஸ்வர' போக்குவானானால் 'வினையடையா' என்று இ ற்று'கு
 ர்த்தருத்வம் சொல்லுங்கு ப்ரயோஜ மென்'ன் . அருளிச்செய்கிறார்
 (இப்பாசுரத் த யித்யாதி). (வ)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் இரண்டா' திருமொழி முடிந்த .

கூ.உ. பெரியதிருமொழி க ப ங் தி க பர், முற்றமுத்து.

ஆழ்வார் திருவடி - னே சரணம்.

முன்னும் திருமொழி முற்றமுத்து

மு. முற்ற முத்துக் கோல் துணையா முன்னடி நோக்கிவளைந்து
இற்ற கால்போல் தள்ளி மெள்ள விருந்தங் கிளையாமுன்
பெற்ற தாய்போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுலை பூமியிரை
வற்ற வாங்கி யுண்ட வாயான் வதரி வணங்குதுமே. (க)

பதம்.	உரை.	ட தம்.	ரை.
முற்றமுத்து	மிகவும்கிழத்தனத்தை யடைந்து	பெற்றதாய் போல்வந்த	பெற்றதாயின் வடிவு ொண்டுவந்த
கோல்	ஊன்றுகோலை [டு]	பேய்ச்சி	பூதநையுடைய
துணையா	ஸஹாயமாகக்கொண்	பெருமுலைபூடு	பெரியமுலைவழியே
முன்அடி	முன்னே இடவேண் டும் அடியை	உயிரை	(அவன்) ப்ராணனை
வணந்துநோ	தலைகவிழ்த்துபார்	ற்ற	வறண்டுபோம்படி
க்கி	த்து	வாங்கி	உருஞ்சி
இற்றகால்போல்	முறிந்தகால்போலே	உண்ட	அமுதுசெய்த
தள்ளி	தடுமாறி	வாயான்	திருப்பவளத்தை யு
அங்கு	ஒரி த்தில்		டையஸ்வேஸ்வர
மெள்ள	மருதுவா		னெழுந்தருளியிரு
இருந்து	உட்கார்ந்து	வதரி	க்கிற
இளையாமுன்	(இப்படி) இளைப்புவர் கமேவிவேதற்கு முன்னே,	ன குதும்	புரிபதரியை வணங்குவோம். ()

வ்யா. தம்திருமுள்ளத்தைக்குறித்து திருப்பிரிதியை ஆஸ்
ரயி” என்று உபதேசித்தார்; அது தம்த்வரைக்கீடாகத் தீர்த்ததி
ல்லே” கெம்வாய். நாமிருக்கிறிருப்பில் பொல்லாங்கு கண்டாயே
கடிக ஒருகூணம் முற்பட்டதுடலாக ஆஸ்ரயிக்கப்பாராயென்கிறார்.
†கீழே திருமந்த்ரத்தை அதுஸந்தித்தார்; அந்தரம் மந்த்ரப்ரதிபாத்
யமான வர்த்தத்தை அதுஸந்தித்தார்; மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிரு
ந்த தேசத்தை ஆஸ்ரயிப்போமென்கிறார். † திருமந்த்ரத்தனை அது
ஸந்திப்பார்க்குப் ப்ரதிபாத்யமான ஸ்துதோபாதி ருஷிசந்தோ(ஷ்நீ)
தேவதைகளென்ன, பிஜசக்திகளென்ன சோஷணதாஹநாதிகளெ

அரு. முற்றமுத்துப் ப்ரவேசம். கீழ்ந்நிருமொழியோடே யொரு ஸந்
தியருளிச்செய்து, “வதரிவணங்குதுமே” என்றத்தைக் டாகுதித்துக் கீழி
ர டி திருமொழிகளோடு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (கீழே யித்யாதி). திரு
மந்த்ர ப்ரஸ்துதமானால் மந்த்ரத்ரஷ்டாவை யதுஸந்திக்கவேணுமோ வெ
ன்ன அருளிச்செய்கிறார், (திருமந்த்ரத் தன்னை) என்று துட்கி (விஸ்வா
ஸம் பிறக்கக்காக) என்னு மளவும். உபாஸகனுக்குத் திருமந்த்ராதஸந்தா

பெரியதிருமொழி க ப ங-தி க-பா முற்றமுத்து. கூங்.

ன்ன இவையெல்லாம் அநுஸந்தேயமா க்கடவது. அதுவேண்டு
வானென்னென்னில்: (க) 'நமோநாராயணயெ'ன்று பரமரத்தம
னைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்' என்று இம்மந்த்ரானுஸந்தாரம்பண்
ணு ரர் நித்யஸூரி ளாய் அவர்களுடைய யாத்ரையாயிற்று இது
அத்தையிறே குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதிவஸ்யனுனவிவன்
அநுஸந்திக்கப்பார்க்கிறது ஆகையாலே ஒருபா ளையாலே அவர்
கோபாதியாகத் தன்னுடைய சரீரத் தயும் பாவித்து அநுஸந்
திக்கைக்காக சோஷணாதிகள் வேண்டுகிறது. இனி ருஷி ச(ய)ந்தோ
தேவதைகளை யநுஸந்திக்கிறது இம்மந்த்ரத்திலுண்டான ஆதராத்
சயத்தாலே பிசுசக்திகளை அநுஸந்திக்கிறது. மோக்ஷப்ரதமென்று
அவ்வழியாலே இவனுக்கதில் விஸ்வாஸம் பிறக்கைக் காக.

†கீழே 'பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே' என்றார் க்ரமத்திலே
செய்கிறோம்" என்றறியிருந்தது நெஞ்சு. கெடுவாய். ப்ரக்ருதி ஸம்
ஸ்கந்தராயிருப்பார்க்கு, அப்படிச்செய்கிறோம்' என்றறியிருந்
கப்போமோ? அப்ராக்ருத சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினார்க்கன்றோ?
பின்னைச்செய்கிறோம்' என்றறியிருக்கலாவது" என்று இங்
னே ப்ரக்ருதியினுடைய அஸத்திரதையையும், விஷயங்களினு
டைய தண்ணிமையையும் பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய வல
க்ஷண்யத்தையும் சொல்லி இருந்தபடி இதுவானபின்பு † ஒருகை
கால் முறியவாகிலும் ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடனாக ஆஸ்ரயிக்கப்
பாராய். என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

†(முற்றமுத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியை ஆஸ்ரயியென்று
திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார் அது தம்த்வரைக்கு அது
நம் பண்ணுமிடத்தில் ருஷிசந்தோதேவதைகள் வேண்டுமாபோலே ஆழ்வா
ர்க்கு மந்த்ரத்தினுடைய த்தேச்யதையாலே மந்த்ரப்ரதனிருந்த தேசமுத்
தேச்யமென்று ண்டுகொள்வது ன்றருளிச்செய்வார்.

கீழ்ச்சொன்ன முத்தின ஸங்கதியைப் பாட்டில் தாத்பர்ய கதபூர்வகம்
விஸ்தரிக்கிறார், (கீழேயித்யாதி). (ஒருகைகால் முறிய வாகிலும்) என்றதுக்கு-
முறியும்படியாகிலும் ஓடி ஆஸ்ரயி என்று ஸ்ராவ்யத்திலே தாத்பர்ய
மாதல், கேவல கரணசைதில்யம் பிறப்பதற்கு முன்னே யென்று தாத்பர்ய
மாதல்கொள்வது.

கீழ்நிறுமொழியிலே, "பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே' என்றவது அதிதார
தேசமென்றஞ்சித்திரித்திருக்க; ஸந்திவிதமாக வதரியிலே வந்தான், அங்கே
† ஆஸ்ரயி என்று ஸங்கத்யந்தர சொல்லுகைக்குப் ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்
ணுகிறார், (முற்றமுத்து) என்று.

ரூபமா மேல்விழாதே திமிர்த்திருந்தது. () ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமத்
 ஸ்ரீமத் மநா மதுஷ்யாணம் என்று பந்தமோக்ஷ களிரண்
 டிக்கும் ஹேது மநஸ்ஸிதே. இது ப வத்விஷயத்தில் மேல்விழு
 ததில்லை இனி ப ழயதுவேயிதே ம் குகிலே இனி அவன்றா
 வி ராதியான இ வுடம்போடே தன்னையா ரயித்துப் பெறலாம்
 படி கிடா இ டே ந்து நீகிலிதனை. இனி இந்த வி ராதி
 யா ப்ர ருதிதான் தேஹமாயும் இந்திரியங் ளாயும் சப்தாதிவிஷ
 ய ளாயுமிதே வி ரோதியா து அதுபா யவிஷய ளில் ப்ரதாந
 போக்ய ளா ன ஸத்ரீகளிதே. அ ர்கள்தா ளாகிரூர் த
 னைக்கொ டி அரு மைப்பித்தி இவ ஸ்வஸ் ததையும்பஹ
 ரிக்கு மத்தனைபோ கி இவ க்குத் த னுடைய உடம்புகொடுக்
 ட ர்களன்றி கே கொ மித்தார்க்களாகில் அதுதன்னில் அது
 பா யமொன்றில்லாதபடி அல்பமாய் அஸ்த்திரமாய் அநர்த்தா
 ஹமாய் துராராதமாயிதே யிருப்பது. இனி தேஹமாகிறதான
 ஏ ரூபமாயிருப்பதொ றல்லா மயாலே அவை தன்னுடைய அது
 ப யோ யமுள்ளது சிறுநாளாய் பின்பு அதுவுங் கூட இல்லாத
 படியிதே யிருப்பது; இந்திரிய க்ளாகிறவினை (உ) ‘ஓந்நய ி
 ஆநந்தயாதி’ என்கிறபடியே இவனுக்கு நிரதிசயாந் தத் தப்
 ப னிக்கொடுக்கும் ப வத்விஷயத்துக்குடலாய் ிதே ந்
 நிஹிதமான ஸ்ரீரவிஷயங்களிலே முட்டி துக்கத் த வினை
 க் டவதாய் பின்பு தானுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் இக்கார்யந்
 தன்னையும் செய்யமாட்டாதபடியாயிதே யிருப்பது. இப்படியிருக்
 கையாலே இவ்வசித்து தனக்கே பாங்காயிருக்கிறநாளிலே அவ
 னையா ரயித்துத் தன்னைக் ழித்துக்கொள்கைக்கு உடலாயிருப்
 பது மோராகாரமு டி அவன்றானும் இது பா காணபோதே
 தன்னை யா ரயிக்கலாம்படி இங்கே ஸ்ரீபதரி ிலேவந்து ஸந்கிலித
 னைன் ஆனபின்பு இது அதுகூலமானபோதே அ னையா ரயி
 த்து இத்தைக் கழிப்பித்துக்கொள்வோமென்று பார்த்து அதிலே
 ஒருப்படுகிறார்.

† பட்ட ர ஒரு யாபாரி இது அல்பம் அஸ்த்திரம் என்று
 இத்தை த்யாஜ்யமா கினைத்திராநின்றார் ள் சிலர் கா கிற வுட
 ம்பு வ்வருகில்லை என்று இது தன்னிலே போக்யதாபுத்தி பண்

சரீர்தன டே ஆதுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமும் கூடுமோவென்ன; கூடு
 மெ மது கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பட்டரையித்யாதி).

ணியிராசின் றார் ள் சிலர் ஒன் றப்பற் றி இ வ ரீ ர் ிம் நடக் கிறபடி யெங்ஙனே என்று டேட் பா'யாதிகர்'கு இதி டைய தோஷதர்சநத்தை'ெ.ர' ி விதி 'குமுடலாய் பாக்ய ஹீநர்க்கு இதிலே போ'யதாபுத்திப்'ணி அநர்த்தப்ப'மி 'கு முடலாம்படி அ' ருடைய பு'யபாபங்களையி'ட்டி அத' ற ரூபமா க் ாணுமி' தப்ப'ணிற் ற' எ'றருளிச்செய்தார். ()

[¹வாஜ்ஜயனகாந்த பால்யேக்ரீடா ர'தா] பா'யத்தில் லீ லோப ர'ங்கொண்டு போதபோக்கித்திரியும் அல்பம் டெ ளி' செறப்புப்பிறந்த ருே விஷய' ள்'து 'ொள்ளும் பி'னையு ம' த'னையும்துபவிக்கவொண்ணாதபடி மூப்பு ரும் ஆணபின்பு இது பாங்கானநாளிலே ஒருகூட ம் முற்பட்டதுட ர'ப'த் மமா'ரய' ம்ப' வகிக்கும் என்னநி'றதிே.

முதற்பாட்டு. (முற்றமுத்து) பரிணமித்ரவ்யத்து'குப் பரி
ணம பரம்பரைகள் வரத்தவிராதிமே' இனி ஒரு அவன் ; தைக்கு
அவ ராசமில்லாதபடி கழியமுத்து. (கோல்துணையா) + மு' பு தன்னை
பெய்லார்க்கும் அபாஸ்யமாகவிமே கினைத்திருப்பது' ஒரு பரம
சேதநனைப் பற்றுகிறானுமன்றே + ஜீயர் ஸந்ய மித்தருளுகிறவன்று
' தண்டதார ம்பண்ணுகிற + மந்த்ரம் நீயெனக்கு மித்ரமாய்
எல்லாரசுண்ணங்கடும் ப' டே னும் ான்றாயிற்றிருப்பது
அத் தக்கேட்டு ஒருஸர்வ' னன் ஸர் ச'தி பரமசேதநனை ஓரா
சார்ய' முன்ன இவ் ராத்தை சொல்லிவை த்து இத்தையும் இ'
வார்த்தைசொல்லும்படியான இவ் ர' ரம ப்ராப்திதானெ' ன்
றிருந்தேன்கா' ர' என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோ'கி னை
ந்து) முன்பு இறுமாப் பாலே தரைபாராதேயிமே திரி து. சோழர்
ள் வெற்றிலை சிலரிடவன்றிக்கே தாங்ககோ யெடுத்திமேதின்பது
தலை விழ்ந்து ர'கில் சில ர ணங்கற்று எ' னும் துர்மாத்
தாலே (உ) டிஷ்டாஷ்டீயம் த்விதாபஜ்யேயம்' என்பது டி இ' பற்றி

ஒருதேவத்திலிரண்டு ஆரம் கூடுமென்னுமத்குப் பரம மும் ஈட்
கெடூர், (பாட்டு த்யாதி).

முதற்ப ட்டி. (முற்றவிய்யாதி). மி வும் மூத்த ட்டி. ட்டி. பிடி
க ஸ்வத் ஸித்தமாயிரு வு மருளிச்செய்தது கு ளுத்து துணை
ராதத் தத் துணையாகினு நென்று தேற்று ர வென்று பலித்த
த த்பர்யங் னை யருளிச்செய் றார் (மு. பித்த்யாதி). பரமேத் தலிர
டெ றொறு ரக்ஷ ம் றென் மதுகு ம்வாத் (ஜீயரித்த்யாதி) மந்தர்
(நு. சஹாமீக்ஷாஸாரோபாய' ன்றது.

()

இய. நி. சக்தி.

(2) $\pi - \psi - \eta$. . .

(ii)

கூக பெரியதிருமொழி க ப ந தி உ பா முதுகுபற்றி.

மூ முதுகு பற்றிக் கைத்தலத்தால் முன்னொரு கோலுன்றி
விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழ்ந்து மேற்களைக் கொண்டிருமி
இதுவென்னப்பர் மூத்த வா மென்றியைவரேசாமுன்
மதுவுண் டி பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. (உ)

1 த ம.	உரை.	பதம.	உரை.
கைத்தலத்தால்	கயாலே	மூத்தஆறு	கிழத்தனத்தையடை
முதுகுபற்றி	முதுகு பிடித்து	ந்தபடி	
முன்னொருகோல்	முன்னே ஒருபா	இது என்	இதென்ன - (இவ்வள
	பை		வதரி.)
ஊன்றி	ஊன்றிக்கொண்டும்	என்று	என்றுசொல்லி
விதிர்விதிர்த்து	உடம்புகடுங்கியும்	ஏசாமுன்	ஏசுவதற்குமுன்னே
கண்சுழன்று	கண்கள்குழலமிட்டு	மது	பூவில் தேனை [ள்ள
மேல்களைக் கொ	மேலானத்வரியோ	உண்	பாநம்பண்ண நின்று
டு	டே	வண்டு	வட்டுள்
இருமி	இருமல்மேலிட்டும்	பண்கள் பாடும்	ராக்களைப்பாடுகிற
இளையவர்	சிறுவர் ள்	வதரி	முற்பதரியை
அப்பர்	பெரியவர்	வ ங்குது	வணங்குவோம். (உ)

யுண்டானநாளிறே செயலற்றால் செய்யலா தில்லையிறே. (இற்ற
கால்போல்தள்ளி) முறிந்தகால்போலே தடுமாறி. (மெள்ளவிறுந்து)
†ஸ்த்திதியிலு டான அரு மயாலே இருக்கவொருப்பபிம். ஒரு
மஹாபாரதத்துக்குவே டிம் ‡ நேர்த்திபொருமாயிற்று ஒரு ரலிரு
ந்தானாய்த் தலைக் ட்ட. (அங்கினையாமு) இருந்த ஆயாஸந்தான்
பொருமை இளைக்குமாயிற்று. அக்ஷேசம் வரு துக்குமுன்னே.

(பெற்றதாயித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்ட பூதநையுடைய பெ
ரியமுலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்கவற்றும்படியாக புஜிக்
கும னுடைய. அன்றிக்கே பேய்வற்றும்படி முலையூடு உயிரை
யுண்டவாயானென்னவுமாம். † பால்நேரான ரதே ப்ராணனும் நே
ராயிற்று

இத்தால் அதுகூலம்போலேதோற்றி ப்ரதிகூலமான ப்ரக்ருதி
யைக் கழித்துக்கொள்ளப்பார்க்கில் தாய்வடிவை க்கொண்டு அது
கூலம் ரப்போலே வந்து ப்ரதிகூலமான பூதநையை நிரஸித்தவன்
திருவடிகளைப்பற்ற வகிக்குமென்கிறார். ... (உ)

(ஸ்த்திதியில்) என்றது - நிறையிலென்றபடி.

(பேய்வற்றும்படி) என்றது - பேயின்சரிர் வற்றும்படி. பெய்வற்றபடி.
முலையூடு பாலையு ட்டுமித்தனைபோ கி ப்ராணனையு ணக்கூடுமோ
டு ன் அருளிச்செய்கிறார் (பாலித்யாதி). பால்நேரப்பட்ட வளவிலே இவ
னுடைய அ டித டநாஸாமந்தயத்தாலே ப்ராணனும் நேரப்பட்டது ஆயை
ல உ ணக்கூடுமென்று கருத்து. ()

† நேர்த்தி-நேர்தல்-ப்ரயாஸம்.

மூ. உறிகள்போல் மெய்ந்நரம் பெழுநதான் தளர்ந் துள்ளமென்கி
நெறியை நோக்கிக் கண்சுழன்று நின்ற நடு ராமுன்
அறிதியாகில் நெஞ்ச மன்பா யாயிர ராமம்சொல்லி
வெறிநொர் டி பண்கள் பாடும் தரி வண் குதுமே.(ந.)

ப	உரை.	பதம்.	உரை.
மெய்	சரீரத்திலுள்ள	உறிகள்போல்	உறிகளைப்போலே
ரம்பு	நரம்பு ளானவை	எழுந்து	மேலேகிளம்பி

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகுபற்றிக் கைத்தலத்தால்)
†தெளர்ப்பல்யத்தாலே முதுகுநோமே ஒருகையாலே அத்தைப்பற்
றுப். (முன்னொருகோலுன்றி) முன்பு விழாமைக்காக ஒருநோலை
உளன்றமாயிற்று. இரண்டருகும் ப்புக்கால் கொடுக்கவேண்டும்
படியிறே யிருப்பது (விதிர்விதிர்த்து) சரீரமெங்குமொக்க நடுங்கு
மாயிற்று. (சுழன்று) †ஒரோ அயவர்களுக்குப் பிறக்கும்
விகாரங்கள் சொல்லுகிறது. (மேற்களை) மேற்கென்று மேலாய்
†மேலிணைப்புக்கொ டென்னுதல் அன்றிக்கே மேலானகிளையை
உச்சமா த் தியைக்கொ டிருமி.(இதுவென்னப்பர் மூத்தாறு)
†இதுதான் எல்லாரும் மூக்கக்கடவதிறே இத்தனை †கழிய மூக்
லாகாது என்பர்களாயிற்று அப்பர் ன்று. †பார்க்குதி அதின்
மேலே †மூப்பு. (இளையர்) அவர்களுக்கும் அது வ்யவஸ்த்திதமாய்
தங்களுக்கும் †இவை வ்யஸ்த்திதமானற்போலேயிருக் ஏசாகிற்
பர்கள். (மதுவுணித்யாதி) ஒருபண்ணைப் பாடுகையன்றிக்கே வண்டு
கள் மதுபாநமத்தமாய் எல்லாப்பண்களையும் பாடாகிற்கும் (வதரி)
†ஆக இக்கலேசத்தைத் தவிர்க்குமளவே யன்றிக்கே கிரதிசயாநந்
தத்தைப் பெற்று ளிக்கலாம்படியான தேசமாயிற்று. (உ)

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகித்யாதி). முற்றமூத்த ப்ரகார விசே
ஷத்தை விவரிக்கிறொன்று ஸ்திஸ்பஷ்டமென்று வ்யாயாநம் செய்தரு
ளுகிறார் (தெளர்ப்பல்யேத்யாதி). கண்சுழலு - உபலக்ஷணமாய் ஸர்வா
யவ விகாரங்களும் சொல்லுகிறதென்கிறார் (ஒரோவித்யாதி). (மேலிணைப்
பு) டொண்டு என்றது, மேல்ஸ்வாஸம் பிறக்கும்படி க்லே மொ டென்ற
படி. 'அப்பர்மூத்தவாறு என', என்னலாயிடுக்க "இது" என்றத்தால் பலித்
தவர்த்தம் (இதுதானித்யாதி). (கழியமூக்க) கேவலம் சிதிலாவயவனாகை.
(பார்க்குதி) என்றது, ஸ்வபாவத மூத்தமையைச் சொல்லுகிறதென்றபடி.
(மூப்பு) 1. தது - மூப்பையும் சொல்லுகிறதென்றபடி. இத்தால் கழிய மூத்
தமையைச் சொல்லிற்றாயிற்று. (இவ) ன்றது - இளமையும் ஏசையு
மென்றபடி. வண்டுகளைப்போலே நமக்குமவனை வணங்கினால் ஆநந்தி லா
டு னு முக்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அ) வித்யாதி) (உ)

கூ அ பெரியதிருமொழி, க ப ந தி ந பா உறிகள்போல்.

ஊன்	மாம்ஸம்	அறிதி ஆகில்	ஜ்ஞாந முடையையா
தளர்ந்து	கட்டுக்குலைந்து		ஞல்
உள்ளம்	ஹ்ருதயம்	அன்பாய்	(ஸர்வேஸ்வரன் பக்க
என்கி	சிதிலமாய், (தூரப்		ல்) பக்தியையுடைய
	போவதற்காக)		யையாய்
நெறியை	நோக் வழியைப்பார்த்து (அ	ஆயிரநாமம்	(அ னுடைய) ஆயிர
கி	வ்வாயாஸத்தாலே)		ம்திருநாமங்களையும்
கண்கூழன்று	கண்ணுஞ் சுழலையிட்	சொல்லி	..ச்சரித்து
	டு	வெறிகொள்	பரிமளப்ரசுரமான
நின்று	(போகமாட்டாதே)	வண்டு	வண்டுகள்
	நின்று	பண்கள்	இசைப்பாட்டுக்களை
நடுங்காமுன்	நடுங்கும்காலம் வருவ	பாடும்	பாடாநின்றள்ள
	தற்குமு னே,	வதரி	பூரீபதரியை
நெஞ்சம்	மநஸஸே.	வண்குதும்	ணங்குவோம். (ந)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (உறிகளித்யாதி) † மெய்யில் சரீரத்தில் நரம்புகளான வ † பால்யத்திலம்மறைந்து கிடந்தவை சரீரம் ப சயறஉலர்ந்தபடியாலே உறிபோலே மேலே † டுபுடைக்குமாயிற்று. அதுக்குறுப்பாக (ஊ † தளர்ந்து) மாம்ஸம் கூயித்து. (உள்ளமென்கி) அத்தாலே ஹ்ருதயமீடுபட்டு. (நெறியையித்யாதி) போக்கைகினைக்குமே தூரப்போககினைக்கிறானாகையாலே வழியைப்பார்க்குமே நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸம் பொறுமை ண்கூழலும் பி † பு அடிபேர்ந்திடமாட்டாதே நின்று நடுக்குமாயிற்று. (அறிதியாகில் நெஞ்சம்) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகில் அவன் பக்கலிலே அ † பையுடையையாய் சில ற்றைச்சொல்லி மீளவேண்டாதபடி † பாங்கான ளவிலே ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சொல்லி. (வெறியித்யாதி) பரிமளத்தை வகுத்தாற்போலே டிருக்கிற வண்டுகள் முக்தர் ஸாமகாரம் ப † னுமாபோலே அதுபவத்துக்குப் போக்கு விட்டுப் பாடுகிறவையிற்று. (ந)

ஆநு. மூன்றாம்பாட்டு. (உறிகளித்யாதி) விதிர்விதிர்த்துக் ண்கூழலுக்கைக்கு ஹேதுசதாமுகேர மூப்பை வர்ணிக்கிறாரென்று ஸங்கதியை யுட்கொண்டு பதவ்யாக்யாரம் செய்தருளுகிறார், (மெய்யிலித்யாதி). “எழுந்து” என்றபதவாஸநை, (பால்யத்திலித்யாதி). (புடைக்கும்) - பரம்பும். “நெஞ்சம்” என்றது - அண்மை விரியாய், அதாவது - ஸமீபத்தே யழைக்கையாய், ஸம்போதநமென்று ண்டுகொள்வது. (பாங்கான வளவிலே) என்றது - வ்ருத்த(து) னுஞல் திருநாமங்களை முடியச்சொல்லமாட்டாதே, சில சொல்லி நடுவே மீளவேண்டாத பால்யத்திலே என்றபடி. ... (ந)

டு புடைக்கும் - கிளம்பும்.

மூ. பீளைசோரக் கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழு மூத்திருமித்
தாள்கள்நோவத் தம்மில் முட்டித் தள்ளிநடாமுன்
காணையாகிக் கன்றுமேய்த்துக் குன்றெறித் தன்னுறின்றான்
நாளைபாயும் தட்டம் சூழ் தரிங்குதுமே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ண் இடுங்கி	கண்கள்நெருங்கி	அன்று	(இந்தர் கல்வர்
பீளை	கண்ணழுக்கு [ம்		ஷத்தை வர்ஷித்த)
சோர	புறப்படுமபடியாகவு		அக்காலத்திலே
பித்து	பித்தம் [ம்	குன்று	கோவர்த்த மல
எழு	மேலிடும்படியா வு	எடுத்து	குடையா வெடுத்து
மூத்து	கிழத்தனத்தையடை	நின்றான்	(ஏழுநாள்) தரித்து நி
	ந்து		ன்றவனு டய
இருமி	இருமி	நாளை	மத்யங்கங்கள்
தாள்கள்	கால்கள் [க்கி	பாயும்	குதித்துப்பாயா நின்
தம்மில் முட்டி	ஒன்றோடொன்று தா		றுள்ள
நோவ	நோம்படியாக	தண்	குளிர்ந்த
தள்ளி	தடுமாறி	தடம்	தடாங்கள்
நடவாமுன்	நடப்பதற்குமுன்னே	சூழ்	சூழ்த்திருப்பதான
நாணையாகி	யுவாவாய்க்கொடு	தரி	பூரிபதரியை
கன்றுமேய்த்து	கன்றுகளை மேய்த்து	ண் குதும்	ணங்குவோ. (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பீளைசோரக் கண்ணிடுங்கி) + ன்ண
னது ஸங்கோசத்தைபஜித்து; பசையற்றபடியாலே பீளைபாய்ந்து.
(பித்தெழு) + கழிய மூத்து. + ஸ்காலித்யம் பிறக்கும்படிமூத்து.
(தாள்களித்யாதி) + ஒருசஸ்த்ராதிகளாலாதல் மற்றொன்றிலே இடநி
யாதலன்றிக்கே, காலோடு கால வந்துநோ தாள்கள் தம்மில்மு
ட்டி. நோவவென்றபடி. + பின்னையும் சர்பலத்தாலே போ த்துடங்
குமே + தடுமாறிநடப்பதுக்குமுன்னே. (காணையாகி) + தன்னையாஸ

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பீளையித்யாதி). போக்கிலே யொருப்பட்டு நெறி
யைநோக்கிநின்ற நடுங்காநின்றாலும் - (க) 'அநீகாநீகாநீகாநீ. ஆசைசகாதரு
ணயதே' என்கிறபடியே, போக்கிலேத்த விஷயத்திலே ஆசாதிகையத்தாலே
போமவனுடையபடியை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம்
பற்றி 'கண்ணிடுங்கிப்பீளைசோர' என்றவயமுதே தாத்பர்ய மருளிச்செய்
கிறார். (கண்ணுதித்யாதி). பித்து - பைத்யமாய் அது எழும்படியா மூத்
தென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம், (கழியமூத்தென்று). விவரணம்,
(ஸ்காலித்யமித்யாதி). 'தம்மில்' என்றதுக்கு வ்யாவர்த்த மருளிச்செய்கி
றார், (ஒருவித்யாதி). மேலுக்க தாரிகை, (பின்னையுமித்யாதி). சப்தார்த்தம்
(தடுமாறியித்யாதி). மூப்பை நிந்தித்துக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணத்திலே
'காணையாகி' என்று, - அவனுடைய யௌவனத்தை யருளிச்செய்தவருக்கு
உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி). 'கன்று' என்றதுக்

மு. பண்டு ராமரானாரும் பாயர் ராமமுதம்
உண்டாரும் ருந்தாரும் மொக் வரைத்திருமித்
தண்டு ராலா லுன்றிபூன்றித் தள்ளி நட ராமுன்
பொடும் தண்டுமாயா தரி குதுமே (ரு)

ப. ம.	உ. ர.	ப. த.	உ. ர.
ப. டி	பால் த்தி	தண்டு	தடிய
ராமரா ஆறும் ஸ்திரீ ள்தன்னே விரு	ம்பியிருந்தபடியை	ராலா ன்றிணறி	ராலா ன்றெண்டு (அசுதியினு ஓரிட த்திலேயே) பலதா முறி
பாவையர்	(அந்த) ஸ்திரீ ளுட	தள்ளி	இளைத்து
ராய்	வாயிலுள்	நடவாமு	நடப்பதற்குமுன்னே
அமுதம்	அம்ருதத் த	வண்டுபாடும்	டென்பா கிற
உண்டஆறும்	புஜித்த படி யயும்	த	குளிர்ந்த
வாழ்ந்தஆறும்	சிற்றின்பத்தினால்	துழாயான்	திருத்துழாய் மாலை
ஒக்	கித்த (அழிந்த)படி		யயுடையஸர்டே
உ ரத்து	ருபடிப்பட்ட யும்	வதரி	ஸ்வரனது
	சொல்லி(அவாயாஸ த்தாடே)	வணங்குதம்	ஸ்ரீபதரி ய
இருமி	(நடு நடுவே) இருமி		ண்குடோம். (ரு)

ரயித்தார்க்குத் தன்னேடு ஸாம்யாபத்தியைக் கொடுக்கும். நித்ய யுவா ரகலாம். (கன்றுமேப்த்து)† ரக்ஷயவர்க்கத்தி† ரையாதே ரக்ஷிக்குமன். (குன்றெடுத்தன்றுநின்று) அரியனசெய்து நோ குமவலுயிற்று. (ரோயித்தபாதி) தனக்கென்ன ஒரு†யோக்ய த யில்லாத பதார்த்தம் னும் ளித்து ர்த்திக்கும்தேசமாயிற்று. (ச)

வ். ரா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப. டிகாமரித்தயாதி)† தனக்கென்ன யோய தயுள்ளநாள் நிஷித்தக் களையே முன்னடிதோற்றாதே யது ஷ்ட்டித்துப்போரும் பிப்பு பவத் மா ரய நம் பண்ணுமாகி

குத் தாத்பர்யம் (ரக்ஷயேத்தயாதி) (வ ரயாதே) தரதமபாவம் பாராதே. (யோய த யில்லாத) என்றது-ப வத்ஸமா ரயணத்துக்கு ஐஞ்ஞாநாதியோக் ய தயில்லாதெ ற்படி.... (ச)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப. டிகாமரித்தயாதி). தான் ள் த்மில் முட் டினோ த்தள்ளி டக்குமவினைப் பார்த்து ந டிங்ஙனே இளைத்து நடக் ப் புகாநின்றாய் என்று சிலர் வினவ, அவர்களை குறித்து இவ் சொல்லுமத் தயும் நடக்கும் ப்ர ராத்தையு மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ தியையுட் கொடு, அன் சொல்லும்பே து லாம் குறுகிற்று, ஹிதம் சொல்லுவா ருண்டோ” என்னவேண்டியிருக்க ழர்வருத்த கீர்த்தநம் பண்ணவேண்டு தே! ன்று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யமாக ருளிச்செய்கிறார் (தனக்கென் னவியாதிவாக்யத்யத்தாலே). “பாவையருடைய வாயமுதமுண்ட வா

மு எய்த்தசொல்லோ மனையேங்கி யிருமி யிளைத்துடல ம்
பித்தர்போலச் சித்தமே றாய்ப் பேசியயராமு
அத்தனைந்தை யாதிமூர்த்தி யாழ்கடலை நத
மத்தசோதி யெம்பெருமா தரி குதுமே (சு)

ப . உ ர .	த . உ ர
எய்த்த ப ஹி மா	நனை ரோ ழாலே
சொல்லோ ரு பேச்சுடன்	எ ிகி இளைத்து

லும் () க்கொடுமாள் து லம்' 'கிறபடியே ந' ம'
குடலாய்த் தலைக் ட்டிமிறே அதுவும்கெய்யாதே சேஷித்தநாள்
ருத்தகீர்த்தநத் தப்ப ணிச் செத்துப்போமாயிற்று (பு டித்
யாதி) மு புதா ஸ்தீ ருக்கு ப்ருஹாவிஷயமாய்ப் போந்த
படி யயும் அ ர் னுடைய ட்வாகம்ருதத்தை புஜித்தபடியையும்
†அன்றிக்கே அவர்கள் தாங்கள் ஆதரித்து மேல்கிழத்தானிருந்த
படியா வுமாம் (வாழ்ந்த றும்) (உ)† இன் ம் கெடுப்பாயோ"
எ' கிறபடியே இப்போது கேடாகவிறே தாம் நினைக்கிறது. (ஒக்
வுரைத்திருமி)† இவற் றச் சொல்லத்துடங்குமே அநந்தரம் இரு
மல் ருமே பி னையும் சாபலத்தாலே விட்டகுறையிலே சொல்
லத்துட் குமே ஆக இருமுவது சொல்லு தாகாநிற்கும். (த டி
காலா)† லால்கொள்ளுங் காரியத்தை ஒருத டாலே பாயிற்று
ொள்வது.†(ஊன்றியூன்றி) பிள்ளையழகிய ம றா ரயர் இது
கு பட்டரருளிச்செய்தாராகச் சொ னபடி ஒரு ல் சரீரம்
த்திதிக்கே மெளவுமஊன்மமாட்டாடே த் கயில் மிடு'கில்
லா மயாலே பலகாலித்தை யெடுத்தெடுத்து இடாநிற்கும்' என்று
(தள்ளியித்யாதி) தடுமாற்றடப்பதுக்குமு னே. (வ டித்யாதி)
அ று இன்று' என்னவேண்டாதே என்றுமொ அதுப மே
யாத்ரையா ச்செல்லும்தேசம். சிலநாள் அதுபவித்துப் பின்பிரு
ந்து ருத்தகீர்த்தநம் ப வே டா. (ரு)

று'' என்று கீழருளிச்செய்து, பா யர்தா ள்த் முதமு ட று
மென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அ ி'யித்யாதி). வாழ்த்
வாறும்' என்றது - விபரீத லக்ஷணையாய் ட்டவாறு மென்று கியருளிச்
செய்கிறார், (இன்னமித்யாதி). 'ரத்திருமி' எ னுதே ஒக் ன் க
யாலே பலித்தவர்த்த மருளிச்செய்கிறார், (இவற் ற யித்யாதிவாய் சதுஷ்
டயத்தாலே). தாங்கள் தம்மில் முட்டிநொந்தபடியாலே தண் ட லா
கிக்கொண்டு நடக்கத்துடங்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (லாலித்யாதி)
' ன்றியூன்றித் தள்ளி நடக்கும்' என்று பூர்வ ள் ரீர்வாஹாய் ஒரு ல்
தானுமூன்றச் சக்தியில் லமையால் அ டே தான் பல று ன்றுமென்று பட்
டர்நிர் றுத் தயருளிச்செய்கிறார் (ஊன்றியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.)

() தி . ஈய - க - ன - அ.

ஹிமா

(உ) தி வாய் - ஈ கூ அ.

இருமி	இருமலாலே ருந்தி	ஆழ்	அகாதமான்
உடலம்	சரீரம்	கடலை	ஸமுத்ரத்தை
இளைத்து	மி வும் மெலிந்து	கடைத்த	டைந்த னாய்
பித்தர்போல	பைத்தியம்பிடித்தவர்	மைத்த	கறுத்த [நாய்]
	ளைப்போலே	சோதி	தேஜஸை யுடைய
சித்தம்வேராய்ப்	ஒன்றைநினைத்து மற்	எம்பெருமான்	என்னை அடிமைகொ
பேசி	றொன்றைப்பேசி		ண்ட ஸர்வேஸ்வர
அயராமுன்	தளருவதற் குமுன்		னுடைய
அத்தன்	ஸ்வாமியாய் [பே,	வதரி	பூபதரியை
எந்தை	எனக்குப்பிதாவாய்	வணங்குதம்	ஆஸ்ரயிப்போம். (சு)
ஆதிமூர்த்தி	ஜகத் தாரண பூதனாய்		

வ்யா. - ஆரூம்பாட்டு. (எய்த்தசொல்லோடு)† துடங்கி எய்க் கையன்றிக்கே முந்துறவே எய்த்தாயிற்றுச் சொல்லுவது* அது தான் அநந்தரம் ஈனையோடேகொடுபோய்ச் சேர்க்கும் (ஏங்கி)†அ தினந்தரமாக இளைப்புவந்துகொள்ளுமாயிற்று (இருமிஇளை த்து உடலம்)†அதுதான் இருமலுக்குப் பூர் ஈந் ததியாயிருக் குமிதே. இருமி அத்தாலே சரீரம்போர இளைக்குமாயிற்று. (பித் தர்போலச் சித்தம் றுய்ப்பேசி)†நினைவொ றும் சொல்லொன்று மாயிருக்குமாயிற்று.† பித்தேறினாரைப்போலே நெஞ்சால் நினைப்ப தொன்றாய் வாயால் சொல்லுமதொன்றாயிருக்குமாயிற்று. (சித்தம் றுய்ப்பேசியயராமு)†இப்படி பேசுகையு் கூட வரிதாம்படி அயர்வோடே தலைக் ட்டிம் இப்படி மோஹிப்பதற்கு முன்பே (அத்தனித்யாதி) குத்தஸ் ராமியானவன் எனக்கு ஹிதகாமனான வன் கத்காரணபூதனை† ஸர்வே ஸ்வரன். (ஆழ்கடலைக்கடைந்த)

அ . ஆரூம்பாட்டு. (எய்த்தவித்யாதி).இருமியிருமி யு ாக்கத்தடங் கினவனவிலே ன்லினவினவ ிட்டுநடக்குமே இவன் துட்கின வார்த் தைய விடமாட்டாதே தன்னில் தான் சொல்லுமே அத்தை வர்ணித்தரு ளுகிரென்று ஸங்கதி ன்டிகொள்வது.

இருமியிருமி யுரைத்தத்தால் இளைப்பு வருகையாலே எய்த்த சொல்லா யிற்றெ று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிரார் (துட்கியெய்க்கையித்யாதி). எய் த்து - இளைத்து. ஈனை - கோழை. ஏ' குதல் - பொருநுதலாய், அத்தால்வந்த இளைப்பைச்சொல்லுகிறதென்கிரார், (அதினித்யாதி) இப்படிப்பட்ட இளைப் பும் இருமலுக்கு ஹேதுவாய்விடுமெ ிகிரார், (அதுதானித்யாதி). போர இளை த்தவாதே நினைத்தபடிசொல்லவும் ஸ்லனஸ்ஸனென்று தாத்தர்யமருளிச்செ ய்கிரார், (நினைவித்யாதி). சப்தார்த்தம் (பித்தேறினாரையித்யாதி). (இப்படி பேசுகை யும் கூட) என்றது - அபுத்தா சொல்லுமதுவும் கூடவென்றபடி.. மூர்த்திசப்தம் - ஸ்வரூபவாசகமாய், (ஸர்வேஸ்வரன்) என்கிறது. ... (சு)

மூ. பப்ப அப்பர் மூத்த ாறு பாழ்ப்பது சீத்திரனை
யொப்ப ஐக்கர் போதவுந்த வு தமர் ா மினெ ன்று
செப்பு நேர் மென் ார் கைநல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம்
வைப்பும் நங்கள் ாழ்வுமானுன் தரி ண குதுமே. (எ)

பதம்.	உரை.	ப .	உரை.
சீத்திரனை ஒப்ப	சீயின்திரட்சிபோல	தாம்	(முன்பு ஆதரித்துப்
ஐக்கர்	கோழையானது		போந்த), ார்களே
போதவுந்த	மிகவும்தள்ள, (அ த		(இப்போது அருகி
	க்கண்டு)		ருந்தவர்களைப் பார்
செப்புநேர்	செப்புப்போன்ற		த்து) [வர்
மெல்	ம்ருதுவான [ராய் உன்தமர்		ன்னேடு உறவுள்ள
கொங்ை	ஸ்தநங்களை யுடைய, காண்மி		இவர்படியைப்பாராநங்
நல்லார்	தான்தனக்கு ஹிதபர என்று		என்றுசொல்லி [ள்
	ரா நினைத்திருந்த சிரியாத மு		ஊர்வயம்பண்ணுவத
	ஸ்தீரீகர்	னம்	ந்ருமுன்னே
பப்ப	பப்ப(ப ய்ய)	நங்கள்	நங்கு
அப்பர்	கிழவர்	வப்பும்	நிக்ஷேபதநமும்
மூத்தஆறு	கிழத்தனத்தை அ	வாழ்வும்குணன்	ாழ்ச்சியுமானவ னு
	டந்தபடி		டைய
பாழ்ப்பது	சாலப்பொல் ாது (எ	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
	ன்றுசொல்லி)	வ ந்குதும்.	ஆர்வரிப்போம். (எ)

அரியனசெய்தும் அபேக்ஷிதம்செய்துகொடுக்கும் ன். (மைத்த
சோதி) அபேக்ஷிதம் செய்யாவிடிலும் விடொண்ணாத டி பழை
யுடைய ன் வெருத்தல் சி த்தல் செய் கயன்றிக்கே ண்ணுக்குக்
குளிர்த்ததே ஸ்நையுடையவன் (எம்பெருமான்) அ வடி ழ
கைக்கா டி என்னையடிமை கொண்டவனுடைய தரியை யா ரி
ப்போம். (சு)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பப்ப)க்ஷேபோக்தியில் +இவருடைய
அதுகாரமிருக்கிறபடி. பப்ப (ப ய்ய) என்றபடி. (அப்பர்மூத்த
வாறு) எல்லார்க்கும் மூப்புவருகை தவிராதிமே; இத்தனைகழிய
மூக்கலாமாகாதே; என்பர்களாயிற்று. மூப்பைப் ப்ரக்ருதியாக்கி அதி
லே மூத்தபடியாகவாயிற்றுச் சொல்லுவது. (பாழ்ப்பது) இது சால

அந். ஏழாம்பாட்டு. (பப்பவித்யாதி). இப்படி எய்த்து 'கிடந்த ன்
ஆயுர்ஸேஷத்தாலே மெள்ளத்தெ ரிந்து ந்தவ்யஸ்த்தலத்திலே செல்ல அங்
கே இவனுக்கு த்தேஸ்யர் இவனை க்ஷேபிக்கும்படியைச் சொல்லுகுற
ரென்று ஸங்கதி கண்டுொள் து.

(இவருடைய) என்றது - இப்பாட்டிலே ப்ரஸ்துதரான ஸ்தீரீகருடைய
வென்றபடி. (ப்ரக்ருதியாக்கி) - ஸ்வபாவமாக்கி. போதவுந்த - போர்த்தள்ள.

மு ஈசிபோயி னீங்கிரே மி னிருமி யிளைத்தீர் உள்ளம்
கூசியிட் டெ ரென்றுபேசும் சுவளைபங் கண்ணியர்பால்
நாசமான பாசம்விட்டு ன்னெறி நோக்கலுறில்
நாசம்மல்கு தண்டுழ யான் தரி வணங்குதுமே. (அ)

ப	உரை.	பத	உரை.
போயின்	போய்	தீர்,	(ர) களிப்படி
ஈசி	ஈ. சி	சொல்	தை கே
ஈங்கு	இங்கு	ட்டி	
இரேன்மின்	இராதே	உள்ளம்	கூசியிட் ஹ்ருதயம் கூசினர்
இருமி	இருமலாவே	டர்	
இளைத்தீர்	சரீர கட்டு குலை	என்று	பேசும் என்று சொல்லுகிற

பொல்லாது அறப்பொ லாததாயிருந்ததீ. இவ்வித் ம்ஸர்க்
ம் என்று பெறுப்பு குடலாயிற்று. (சியித்யாதி) பூயபி டம்போ
லே லேஷ்மா ராது போரத்த ள். சித்திரனாயொப்பஐக் ள்
போதஉந்த பப்ப. அப்பர் மூத்த ாறு. பாழ்ப்பது. என்பர்கள்.
(உன்தமர் ர மினெ னு) இவ பக் ல் யெள நமும் கையிலி வீச
முமு ள் என்று எல்லாருமொக் என்தமர் எ தமர் என்பர்கள்.
யில்வீசமும் போய் இவனோட் ட ம்பந்த் நமக்கு அ த்யா
ஹம் என்று தோற்றும்படி யெள நமும்போன ரதே உன்னு
டைய ன் றும் மற் றய ளும் 'உ ன்னோடேயன்றோ அ
னுக்குறவு என்றும் த் னோடே தொற்றறச்சொல்லிப் பி கா
நிற்பர்கள். (செப்பித்யாதி) இவனைக்கொண்டு போதுபோக்குகை
கா முலைக் ச்சை நெகிழ்த்தி முலையினுடைய ஸநிவேசத்தைக்
காட்டுவார்கள். இவன் க ணீணீவித்து எழப்பார்க்கும்; †அத்தைக்
டு †பிள்ளாய். இ ன் இ ற்றோடு என்ன உறவுண்டாய்ப்பார்க்கி
றான்” என்று சிரிப்பர் ளாயிற்று †செப்புநேர்மெ கொங்கநல்
லார் அப்பரெ று சிரியாதமுன் றமென்னுதல். பண்டு தன் ஸர்
ஸ்வத்தைநேர்ந்திறே ஸ்மிதம்பெறுவது இப்போது இவரிருப்புக்
டுவிட்டுச் சிரிப்பர் ளாயிற்று. (வைப்புமநங்கள் ாழ்வுமானுண்)
பரிக்கரஹித்த ன்றே ஸாதநமும்பாய் பின்னை ப்ராப்யனுமான ன்
ர்த்தி கிற தரி ணங்குதம். ஒருநாள் ஆதரித்து ஒருநாள் சிரியா
க னாயிற்று. (க) ப்ஸுதேம் ஸ்ஷன் ஸ்ஷன் அம்ருதம் ஸாதநம்ஸாத்
யம்” என்ன கட திறே. (எ)

(வீசம்) மா ணிப்பணம், தங் ள் பருவத்தைக் காட்டிச் சிரிக்கும் ப்ரா ரத்
த யருளிச்செய்கிறார் (அத் தயித்யாதி). (பிள்ளாய்) எ றது - பெ
பிள்ளா யென்றபடி. இவ மூப்பை ண்டு சிரிப்பார்களுன்றருளிச்செய்
கிறார் (செப்புநேரித்யாதி). (எ)

சுவளை	சுவளைமலர்போலே	ராசம்மல்கு	பரிமளம்நிறைந்த
அம்	அழகிய	தண்	குளிர்த்த
ண்ணியர்பால்	ண்ணையுடைய ஸ்த	துழாயான்	திருத்துழாயுடைய
	ரீகள் பக்கலிலே		ஸர்வேஸ்வரன்
ராசமானபா	விநாசத்தை வினைக்கு		சித்வவாஸ பண்
சம்	ம் ஸங்கத்தை		ணுகிற
விட்டு	தலிர்த்து	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
நல்நெறிநோக்க நல்வழி	போகப்பார்க்க	வண் குதும்	வண் குவோம் (அ)
வ்உறில்	கிழ்,		

வ்யா . எட்டாம்பாட்டு. (ஈசிபோமின்) † நடவும் சீ சீ, என்றபடி. (போமின்) போகீர் என்பர்கள். என்ற ரதே இருக்கச் சொல்லிற்றாகக்கொண்டு இருக்குமிதே + பழையவாஸநையாலே. (ஈங்கிரேம்மின்) நீரிருக்கிறவிடந்தன்னை அறிந்திலீரோ - மக்கு இங்குத்தை இருப்பில் ஓரந்வயமில்லேகாணும் போம் என்பர்கள். “என்தான்? தனக்கு ப்போகவேண்டுகிற ஹேதுவென்?” என்னுமே; (இருமி இளைத்தீர் உள்ளம் கூசியிட்டீர்) என்பர்கள். இரும்லாவே போர இளைத்தீர் உம்மை அறிவீரே இவர் ள் முன்னே இப்படி படுவோமே. ’ என்று எங்கள் ஸங்கிதியை யதுஸ்ந்தித்து ஹ்ருதயம் கூசினீர் என்று சொல்லுகிற (சுவளையங்க ணியர்பால்) † இவனுடைய ராணிவரவு காண்கைக்காக ஸாதரமாகப்பார்ப்பர்களாயிற்று. † அருநஞ்சாகிலுமாகிறது, ஆரமுதாகிலுமாகிறது இவர்கள்தான் பார்க்கப்பெற்றோமிதே. என்று இவனுடைய பாவ பந்தத்துக்குடலாயிருக்குமாயிற்று. (நாசமானபாசம்விட்டு) ஏதே

அந். எட்டாம்பாட்டு. (ஈசியித்யாதி). செப்பு நேர்மென் றொங்கை, ல்லார் முலைக்கச்சை நெகிழ்த்துவது சிரிப்பதானவாதே, இவன் தன்பார்பயம் கைபுருந்தது என்று அங்கேயிருக்கத்துடங்குமே, அந்தரம் அவர்கள் பண்ணும் பரிபவத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

முந்திற முன்னம் “ஈசி” என்னவொண்ணாமையாலே ‘போமின்’ என்ன, போகாமையாலே “ஈசி” என்கிறார்களென்று விவகரித்தருளிச்செய்கிறார், (நடவும்) என்று. (பழையவாஸநையாலே) என்றது - பர யஸத்தா லாடிக்கொண்டு போகச்சொல்லுவது இருக்கைக்கா வே சொல்லுவர்களே அந்த வாஸநையாலே யென்றபடி. “ஈங்கிரேம்மின்” என்றபின்பும் பாசம் வருகைக்கு ஹேதுத்தேவந “சுவளையங்கண்ணியர்” என்றதென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார், இவனுடைய வித்யாதி. பேச்சாலே ஆசையறுத்திருக்கவும் கண்ணாலே விரைத்துவைத்தால் ஸங்கம் வரும்படியை - பபாதி கிறார், (அருநஞ்சாகிலுமித்யாதி). (அ)

புலன்கள் நைய மெய்யில்முத்துப் போந்திருந்துள்ள மெய்க்க
கலங்க வைக்கள் போதவுந்திக் கண்டபிதற் றுமுன்
அலங்கலாய தண்டுழாய் கொண்டாயிர நாமம்சொல்லி
வலங்கொர் தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே. (1)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மெய்யில்.	சரீரத்தில்	தொண்டர்	சேஷபூதரான ப்ரீ
புலன்கள்	இந்திரியங்கள்		வைஷ்ணவர்கள்
நைய	சிதிலமாம்படி	யலங்கலாய	மாலாநுபமான
முத்து	கிழத்தனமடைந்து	தண்துழாய்	குளிர்ந்திருத் துழா
போந்து	ஏகாந்தமான விடந்		யை
	தேடிப்போய்	கொண்டு	கையில் ஏந்திக் கொ
இருந்து	(அங்கே) இருந்து		ண்டு
ள்ளம் எள்ளி	நெஞ்சுகலங்கியும்	ஆயிரம்நாமம்	(அவனுடைய) ஆயிர
கலங்க	(வாதபித்தஸ் லேஷ்		ம்திருநாமங்களை
	மங்கள்) வேறுபட		யும்
	(அத்தாலே)	சொல்லி	உச்சரித்து
ஐக்கள்	கபமானது	பாடி	காநம்பண்ணி
போத உந்தி	போரத்தள்ளியும் [ம்	ஆடும்	நர்த்தநம்பண்ணுகிற
ண்ட	கண்டத்தை யெல்லா	வதரி	ப்ரீபதரியிலெழுந்தரு
பிதற்றாமுன்	வாயில்வந்தபடி சொ		ளியிருக்கும்ஸர்வே
	ல்லுவதற்கு முன்		ஸ்வரண
	னே,	வணங்குதும்	ஸேவிப்போம். (க)
லம்கொள்	ப்ரதக்ஷிணம்(துடக்க		
	மானஅநுகூலவ்ருத்		
	திகள்) பண்ணுகிற		

னும் தசையிலுமிவனைவிடாதே விராசத்தைப்பலிப்பிக்கும் படியான
ஸங்கமாயிற்று. ஹையவிஷயத்தில்ஸங்கம் விராசத்தைப் பலிப்பிக்
குமே. அத்தைத்தவிர்து நல்வழிபோகப்பார்க்கில்; தன்னை
ஆஸ்ரயித்தார்க்குக்கொடுத்த ஆதரிக்கைக்கா மாலைபிட்டிருக்கிற
வனதானவதரியை வணங்குதுமே. (அ)

வ்யா ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) சரீரத்தில் இந்த்
ரியங்களானவை, ஸங்கிவேசமும் கிடக்கச்செய்தே தந்தாமுடைய
விஷயங்களைப் பரிசுரலயிக்கவும் மாட்டாதே சிதிலமாம்படிமுத்து.
(போந்திருந்து) அல்லாதாரோபாதி காண்பனகாணவும் கேட்பன்
கேட்கவும் பெறாமையாலே † ஆஸ்ரதையாடாத விடந்தேடிப்போந்

அநு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) “ஈங்கிரேன்மின்” என்று
சொன்னதே பலித்து விடுகையாலே அவஸாதம் விஞ்சி விஜ்ஜநப்ரதேசத்திலே
பிதற்றும்படியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

சுவணையங்கண்ணியர் ஈங்கிரேன்மின்” என்றபின்பு, ஸ்வஜநத்தோடு
ப்ரஜநத்தோடு பொருந்தாதே தனியே இடந்தேடிப் பிதற்றுகைப் பரப்தமா
கையாலே, (ஆஸ்ரதையாடாதவிடந்தேடி) என்றது.

பெரியதிருமொழி க ப ங்தி ௧0 பா வண்டுதண்டேன். ௧0௭

மூ வண்டு தண்டே னுண்டுவாமும் வதரி நெடுமாலேக்
கண்டல்வேலி மங்கைவேந்தன் விய னெலிமாலே
கொண்ட்தொண்டர் பாடியாடக் கூடிடில் நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால் மற்றவர்க் கோராட்சி யறியோமே. (௧0)
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகள்		யுடைய இப்பத்துப்
தண்டேன்	குளிர்த்தேனை		பாட்டையும் கொ
உண்டு	பாரம் பண்ணி		ண்டு
வாழும்	களித்துவர்த்திக்கிற	தொண்டர்	சேஷபூதரானவர்கள்
வதரி	முற்பதரியில் முந்தரு	பாடி	காரம்பண்ணி [றில்
	ளியிருக்கும் [மாக	ஆடக்கூடிடில்	நர்த்தமப்பண்ணப்பெ
நெடுமலை	ஸ்ரீவாதிகன் விஷய	நீள்விசும்பில்	பரமபதத்திலொழிய
ண்டல்	தாழைகளை	லால்	
வேலி	வேலியாகவுடைய	மற்று	வேறு
மங்கை	திருமங்கைக்கு	ஓர் அண்டம்	ஒருலோகத்தில்
வேந்தன்	ரர்ஜர்வான	அவர்க்கு	அவர்களுக்கு
கலியன்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த	ஆட்சியறியோம்	ஆளுகையில்லை. (௧0)
ஓவிமாலே கொ	சுப்த ஸந்தர்ப்பங்களை		
ண்டு			

திருந்து. (உள்ளமென்கி) 'நாம்பட்டதோ.' என்று ஹ்ருதயமா
னது ஈடுபட்டு (கலங்கவித்யாதி.) † தோஷத்ரயமும் தலையெடுத்த
வாறே ஸ்லேஷ்மாவானது போரத்தள்ளுமாயிற்று. (கண்டபிதற்
றாமுன்) பின்னை † ப்ரதபந்நங்களைப் பிதற்றுவதக்குமுன்னே.
(அலங்கலாய) அங்குத்தைக்குச் சாத்தியருளுகைக்கிடான மாலே
யான திருத்துழாயைக்கொண்டு. (ஆயிரநாமம்சொல்லி) கண்ட
பிதற்றாமே † அவ்வழியே இந்தரியத்துக்கு அடைத்ததிருநாமம்
சொல்லி (௧) நாவாயிலுண்டே" இத்தயாதிப்படியே. (வலங்
கொளிய்யாதி) அதுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணாநின்றன ஸ்ரீவைஷ்
ணவர்கள், சாத்துகைக் கிடானமாலேகளையும்மந்தி, திருநாமங்களு
யும் சொல்லி, பாடுவதாடுவதாகா நிற்பர்கள். அத்திரளிலேபுக்கு
அவர்களிலே யொருவராயாஸ்ரயிப்போம். (௧௦)

(தோஷத்ரயம்) வாதபித்த ஸ்லேஷ்மவிகாரங்கள் - 'கண்ட' என்றது -
கண்டத்தை யென்றாய், (ப்ரதிபந்நங்களை) என்றது. (அவ்வழியே) என்றது -
ப்ரதிபந்நங்களைச் சொன்னநாவாலே யென்றபடி. இந்தரியத்துக் கடைத்தது
திருநாமம் என்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (நாவாயிலிய்யாதி). [மெய்யில் - புலன்
கள் ரையமுத்திய்யாதி, - வலங்கொள் தொண்டர் அலங்கலாய தண்டெழாய்
கொண்டாயிராமம் சொல்லி பாடியாடும் வதரிவணங்குதும்] என்று அந்
வயம். (௧௦)

(௧) க - திரு - கூடு.

க௦அ பெரியதிருமொழி க ப ந தி க௦ பா வண்டுதண்டேன்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டேனித்யாதி) †ஸ்ரவபதார்த்தங்களுமுத்தேஸ்யலாபத்தாலே கனித்துவர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. இப்படியிருக்கிற ஸ்ரீவதரியிலே வந்திருக்கிற ஸர்வாதிகளைக் கவிபாடிற்று. (கண்டல்வேலி) கண்டலென்று தாழை. கடல்அணித்தாகையாலே தாழைகளுண்டாயிருக்குமிதே. பூத்ததாழைகளை விட வியாக உடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகமான ஆழ்வாரருளிச்செய்தமாலே. (கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக்கூடியல்) இவற்றைக்கொண்டு, (க) ‘வழுவிவாவடிமைசெய்யவேண்டும்’ என்றிருக்கிற ஸர்வாபிவதாபிவதாகக் கூடியல். நீள்விசம்பு என்கிறது உபரிதநலோங்களினு டய ஸமுதாயத்தை’ அதில் (அண்டமல்லால்) பரமபதமல்லது மற்று அவர்க்காட்சியறையோமென்னுதல்’ அன்றிக்கே நீள்விசம்பென்கிறது பரமபதமாய் அதில்ல்லால் மற்றோரண்டமவர்க்கு ஆட்சியாக வறியோமென்னுதல். †ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் இஃர் அருளிச்செய்த தோஷம்ப்ரத்யக்ஷித்து அநுபவியாநின்றோம் அவ்வோபாதி பகவத்விஷயமாக விவரருளிச்செய்ததும் மெய்யாயிருக்குமிதே; ஆனபின்பு இவர்விடச்சொன்னவற்றைவிட்டு இவர்பற்றச் சொன்னவற்றைப் பற்றுகையிதே சேதநராயிருப்பார்க்குச் செய்யவடுப்பது. (க௦)

பெரியவாச்சான்யிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டேனித்யாதி) வண்டு, வாணை. - தொண்டர் னைக் கீழே யருளிச்செய்கையாலே, இதிலே வண்டைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றருளிச்செய்கிறார், (ஸ்ரவபதார்த்தங்களுமித்யாதி). இத்தை அப்யஸித்தமாத்ரத்திலே பரமபதமுண்டாகக் கூடுமோவென்ன- இது அர்த்தவாதமன்றோ’ என்பது; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருதியித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் முன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து - நாலாந்திருமொழி ஏனமுனாகி.

—o—o—o—

மூ. ஏனமுனாகி யிருநிலமிடந்தன்
 நினையடியிமையவர் வணங்கத்
 தானவனாகம் தர னியிற்புரளத்
 தடஞ்சில குனித்தவென் தலைவன்
 தேனமர் சோலைக் கற்பகம் பயந்த
 தெய்வநன்னு மலர்கொணர்ந்து
 வானவர் வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்
 வதிரியாச் சிராமத்துள்ளானே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	(பூமியைப் ப்ரளயம் கொண்ட) அக்கா லத்திலே	குனித்த	வளைத்தருளின
இமையவர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	என்தலைவன்	என்ஸ்ராமியான நா ராயணன்
இணை அடி	சேர்த்தியழகபுடை ய திருவடிகளை	தேன் அமர்	தே மிக்கு [ள்ள
ணங்க	ஆஸ்ரயிக்கும்படியாக	சோலை	சோலைச் செய்திருந்து
முன்	வராஹகல்பத்தின் ஆ தியிலே	கற்பகம்	கல்பப்ருக்ஷமானது
ஏனமாகி	பன்றிருபங்கொண்டு	பயந்த	உண்டா கின
இருநிலம்	பரப்புடைத்தான பூ மியை	தெய்வம்	திவ்யமாய்
இடந்து	குத்தியெடுத்து	நல்	விலகக்ஷணமாய்
தானவன்	தருவம்சத்திப்பிறந்த ராவணனுடைய	நறு	பரிமளமுடைய
ஆகம்	சர்சமானது	மலர்	புஷ்பங்ளை
தரணியில்	பூமியிலே	வானவர்	தேவர்கள்
புரள	புரளும்படி	கொணர்ந்து	கொண்டேவந்து (ஸம ர்ப்பித்து)
தடம்	பெரிய	வணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்கும்படியா
சிலை	வில்லை	கங்கையின் க ரைமேல்	ங்காதிரத்திலுள்ள
		வதிரியாச்சிராம	பதரிகாஸ்ரமத்திலே
		த்து	[ரூன்.
		உள்ளான்	எழுந்தருளியிருக்கி

உரு. ஏனமுனாகிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, மந்த்ரப்ரதனான
 நாராயணன் வர்த்திக்கிறதேசத்தை யாஸ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்துக்
 குச்சொல்ல, நமக்கு ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணங்களறிந்தன்றோ ஆஸ்ரயிக்கவடுப்
 பது என்றாறியிருக்க; அக்குறைதீர்த்தானு யெழுந்தருளியிருக்கும் தேசமான
 பதரிகாஸ்ரமத்தை ஆஸ்ரயிப்போமென்று எரிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி

வ்யா. ஏனமுனாகி ப்ரவேசம். †ஸ்ரீபதரியென்றும் பதரிகாஸ்ர
ரமமென்றும் இரண்டி திருப்பதியாய் அதில் இங்குத்தை யிருப்பா
கிறது ப்ரஜையினுடைய ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தாய் †குடிநீர் கு
டிக்குமோபாதி இவைதன்னை வழிப்படுத்திகைக்குறுப்பாகத்தான்
தபஸ்ஸுபண்ணி ஹிதகாமனயிரு கிறவிடமாய் சென்று ஆஸ்ர
யிக்கும் நங்குறையே குறையாக ஆஸ்ரயணியனவன் தன்குறை
யறுத் கூக்குண்டிருக்கிற விடமாயிருந்தது ஆனபின்பு நாமங்கே
போய் ஆஸ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார்.
இங்கு திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறவிடமுண்டோ வெ
ன்னில். கீழே (க) 'வதரிவணங்குதும்' என்றும் (உ) 'அறிதியா
கில் நெஞ்சம்' என்றும் சொல்லிக் கொடுப்போந்து இதிலும் (ஈ)
'துணிவினி யுனக்குச்சொல்லு ன் மனமே' என்று முடியத்திரு
வுள்ளத்தைக் குறித்துச் சொல்லிற்றாயிதே யிருக்கிறது. †கீழ்
தாம்பெற்றதாகச் சொல்லி அர்த்தாநுஸந்தாரம் பண்ணிப்போந்த
மந்த்ரப்ரதான நாராயணன் வந்திருக்கிறதேசமா† யிருக்குமே.

முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகி யித்யாதி) (முன் ஏனமாகி)
வராஹகல்பத்தினுடைய ஆதியிலே அண்டபித்தியிலே புக்குச்
சேர்ந்து பரப்புடைத்தான பூமியை; †அத்தை யெடுக்கைக்கி
டான செருக்கையுடைய மஹாவராஹமா யெடுத்துக்கொண்டு
(அன்றனை யடியிமையவர்வணங்க) அப்போது அந்த †உளைமயிர்ச
ளிலே யொதுங்கிக்கிடந்த ப்ரஹ்மாதிகள் சேர்த்தியழகையுடைத்

தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதரியித்யாதி). (குடிநீர்) - கஷாயம். இத்
தால் (ச) "சிஷ்யனய்நின்றது - சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமை
யாலே அத்தையறிவிக்கைக்கா" என்கிறபடியே, தேசநரை வழிப்படுத்து
மென்றதாயிற்று. கீழ் மூன்று திருமொழியில் ப்ரமேயத்தை யு மதுவதித்து
ஸங்கதியை ஸ்புரிப்பிக்கிறார், (கீழித்யாதி). (இருக்குமிதே) என்றவந்தாரம்,
'இ' கு தான் வர்த்திக்கிற தேசத்தைச்சொல்லுகிறது என்று சேஷம்.

முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகியித்யாதி) கிலத்துக்கிருமை சொல்லுகை
யாலே பலித்தவர்த்தம், (அத்தையித்யாதி). (உளைமயிர்) - பிடரிமயிர். (இ)

नमोऽस्तुते नमोऽस्तुते नमोऽस्तुते नमोऽस्तुते नमोऽस्तुते नमोऽस्तुते नमोऽस्तुते
யஸ்தே-நமஸ்தஸ்தமவராஹாய லீலயோத்தரதேமஹம் குரமத்யகதேயாஸ்ய
மேரு கணகனாபதே' என்கிறபடியே வளர்ந்த திருமேனியாகையாலே,
உபரிதநலோகவர்த்திகள் உளைமயிரிலேயிருக்கை ப்ராப்தமென்று கருத்து.

பெரியதிருமொழி, க ப, ச தி உ பா, கானிடையுருவை. சுகக

மூ. கானி நடையுருவைச் சுடுசரந்துரந்து

கண்டுமுன்கொநிந் தொழிலுரவோன்

ஊனுடையகலத் தமிகணை குளிப்ப

புயிர்கவர்ந்துகந்த வெம்மொருவன்

தான திருவடிகளை யாஸ்ரயிக்க. (க) + ஸ்கலிக்ல் ஸ்கஸ்கு-ஹு ஸுக
விகடஸடாஸங்கமே. ' என்னக்கடவதிதே. (தானவனித்யாதி)
+ இப்போது தானவனென்கிறது ராவணனை. (உ) தையலார்
மேல் காத்தல்செய்ததானவன் வாளாக்கன்'' என்னக்கடவதிதே. தது
(ஃஸ்)வினுடைய வம்சஜனென்று தானவனென்கிறதாதல் ஆஸுரமா
னவ்யாபாரங்களை யுடையவனென்றாதல். + ராவணனுடைய, வராதிக
ளாலே பூண்கட்டி யிருக்கிற சரீரமானது அம்பு தைச்சு பூமியிலே
புரளும்படியாக. (தடஞ்சிலையித்யாதி.) (ஈ) ஸுஃ ஹு - மஹத்தது?''
என்கிறபடியே அளவுவு த்தான வில்லேவளைத்த. (எந்தலேவன்)
வீரரஸத்தில் ப்ரதாநனை என்யைன்.

(தேனமரிதயாதி) ராவணனுடைய மிக்ககாலே கல்பகவ்ருகூத் தினுடையபூவைப் பணிப்பூவிட்டுத் திரிவர்களாயிற்று தேவர்கர் முன்பு' அவன் தலையறுப்பு' டவாரே, அத்தைப் பராப்த விஷயத் திலே யாக்கினார்களாயிற்று. தேன்மிக்குச்சோலைசெய்திருந்துள்ள கல்பகமானது உ'டாக்கின திவ்யமாய் விலகூனமாய் செவ் வியை யுடைத்தான பூக்களைக்கொண்டு தேவர்கள் ஆஸ்ரயிக்கும் படியாக கங்காதீரத்திலே ஸ்ரீபதரிகாஸ்ரமத்திலே வந்து ஸந்தி ஹிதனைன். (க)

உனையிரிலே யிருக்கைக்குப் ப்ரமாணம், (ஸுகவியித்யாதி). ஸுகவிகளுக்கு கடல்பமாப் - வர்ணயத்தேஹ ஆஸ்ரயமாயிருக்கிற, ஸடைகளிலே - பிடரிமயிர்களிலே, ஸங்கடை - நெருங்கியிருக்கிறவர்களாய் என்றத்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரமாணத்திரட்டிலேயாளுல் (ச) ஸ்ருஷ்டி ச்ருஷ்டஜாஸ்த்ருஷ்டேர்ஸ்சாஸ்ய மஸீர்ஸ்யாஸ்ய | ஸ்ருஷ்டேர்ஸ்சாஸ்யம் ச்ருஷ்டேர்ஸ்சாஸ்யம் ஸ்ருஷ்டேர்ஸ்சாஸ்யம் உத்திஷ்டதஸ்ய ஜலார்த்தரூகேர்ஸ்சாஸ்யம் ஸ்ருஷ்டேர்ஸ்சாஸ்யம் ப்ரக்ருஷ்ய விதூர்வதோவேதமயம் சாரீரம் ரோமாந்தரஸ்த்தா நுநயஸ்துவத்தி" என்கிற வசந்தத யெடுத்திருக்கிறது. "சிலேகுளித்து என்னையாலே ஹிரண்யாக்ஷினைச் சொல்லவொண்ணுதென்றருளிச்செய்க்குர", (இப்போதித்யாதி). தருமச்சம் ராவணனுக்கு மாத்திரவம்சமாகையாலே, ஸமபிவ்யாத்நா தாத்ப்ரயம், (ராவணனுடையித்யாதி). "வணங்கும்படி - நிலமிடத்து" என்றந்நவயம் (க)

(அ) (உ) உ-உ-உ, (ங) ரா. (ச) வி-பு-க-ச.அக.

தேனுடைக்கமலத் தயனெடு தேவர்

சென்றுசென்றிறைஞ் சிடப்பெருகு

வானிடைமுதுநீர்க்க: யி ந்கரைமேல்

வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(.)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வானிடை	ராட்டில்	எம்ஒருவன்	ஒப்பற்றபலமுனைய
உருவை	மாயாம்ருத்தை		ஞான என்ஸ்வாமி
கண்டு	பார்த்து	தேன்உடை	தேனையுடைத்தான
சுசுசரம்	சுடக்கடவ அம்பை	மலத்து	திருநாபிகமலத்திற் பி
துரந்து	(அதின்மேலே)விட்டு		மந்த [ட
முன்	ஸுரீவன் சரணம்பு	அயனெடு	ப்ரஹ்மாவோடே கூ
	ருந்தவ்று	தேவர்	தேவர்கள் [ழிந்து
கொடும்தொழி	'ரூரமான செயலையு	சென்றுசென்று	நான்நான் என்று இ
ல்	ம்	இறைஞ்சிட	ஆஸ்ரயணத்துக்குறு
உரவோன்	மிடுகையுமுடைய		ப்பாக ஸ்நாநம்ப
	வாயினது		ண்ண (அத்தாலே)
ஊன் உடை	மாம்ஸம்நிறைந்த	வானிடை	ஆகாசத்திலேயாய்
அகலத்து	மார்விலே	முதுநர்	பழையதானஜலம்
அநிகழ்ண	கொலையம்பானது	பெருகு	மிக்குவருகிற
ருளிப்ப	அழுந்தும் படிபண்	கங்கையின்க	கங்கைக்கரையிலே
	ணி	ரைமேல்	
யிர்	(அவன்)ப்ராணனை	வதரியாச்சிராம	பதிரகாஸ்ரமத்தி லெ
ரந்து	அபஹரித்து	த்துள்ளான்	மூர்தருளியிருக்
கந்த	ப்ரீதனான		கிருண். (உ)

வ்யா. இர டாம்பாட்டு. (கானித்யாதி) தன்நிலமான காட்டிலே ஸஞ்சரிக்கிற உருஉண்டு மான் மாயாம்ருகம் அத்தைக்கண்டு. (சுசுசரம் துரந்து) ஒருவர்க்கும் தோற்றாதபடி மறை து தோற்று தாய்த் திரிகிற அத்தைக்கண்டு பொருக்க வொ ணாதபடியா அம்பைவிட்டு முன்பு. (கொடும்தொழிலித்

அநு.- இரண் டாம்பாட்டு. (வானிடை யித்யாதி)கோ(ஸ்ர)ரமான ஸம்ஸாரப்ரளயத்தில் நின்றுத் த்மையெடுத்தபடியாலே,ப்ரஸ்துதமான வராஹாவதாராபதா த்தில் பூமிப்பிராட்டிக்கு உபகரித்தவளவன்றிக்கே பெரியபிராட்டியார்க்காக ராவணவதம்பண்ணினமையை யநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில். அதுக் டியான மாயாம்ருக நிரஸநாதிகளை யருளிச்செய்குரூரிப்பாட்டில் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

'பன்றியாய்' என்று முதல்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமானத்தை 'எனமுனாகி' என்று ஸ்ப்புரிப்பித்தாரென்று திருவுள்ளம். "வாவிமாவலத்தொரு

மூ. இலக்கையும் டலுமடலரும் துப்பி
 விருநிதிக்கிறை னும் அரக்கர்
 குல்களும் டெழுண் கொடுத்தொழில்புரிந்த
 கொற்றன் கொழுஞ்சுடர் சுழன்ற
 விலக்கவி லுரிஞ்சி மேல் நின்ற விசம்பில்
 வெதுகில் கொடியென விரிந்து
 லந்தரு மணிநீர் கையின் னாமேல்
 தரியாச்சிராமத்துள்ளாரே . (௩)

பத்.	உரை.	பத்.	உரை.
இலங்கையு	லக்கையும்	புரிந்த	பண்ணின [வரன்
டலு	ஸமுத்ரமும்	கொற்றவ	ராஜாவானஸ்ரவேஸ்
அட் அரு	(ஒருவராலும்) டெல்ல	கொழு	விளங்காநின்றன
	ஒண்ணுத	சுடர்	ஸூரியன்
துப்பில்	பலத்தையுடையனாய்	சுழன்ற	சுழல ருகிற
இருநிதிக்குஇ	சங்கரிதிபத்மரீதிகளு	வில் கலில்	மேருபர்வத்திலே
ழைவனும்	க்குஸ்வாமியானாரா	உரிஞ்சி	தாக்கி
	வண்ணம்	மேல்நின்ற	மேலே யிருந்த
அரக்கர் குல	ராக்ஷஸஜாதியும்	விசம்பில்	ஆகாசத்திலே
களு		டெஸ்	வெளுத்திறத்தையு
கெட	நசிக்கும்படியாக		டைத்தாய்
மு	ராமாவதாரத்தில்	கொடித்துகி	தவ்ஜத்தில் கட்டப்ப
கொடு	கொடிய	லென	டெஸ் த்ரம்போ
தொழில்	வ்யாபாரங்களை	விரிந்து	பரந்து [லே

யாதி) † க்ருரமான செயலையுடையனான வாலியுடைய † தசைந்து
 அகற்றிருந்துள்ள மார்விலே கொலையம்பானது அழுந்தும்படி
 பண்ணி அவ் பியாலே அவனுடைய ப்ராணனை யபஹரித்து
 மஹாரா ட்விரோதி போகப்பெற்றோம்' என்று உகந்த அத்வி
 தியமா பலத்தையுடையவன்.

(தேனீத்யாதி) திருநாபிகமலத்தை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவு
 டைய ப்ரஹ்மாவோடே தேவர் ளானவர்கள், அஹமஹமிகயா
 இழிந்து, ஆஸ்ரயணத்துக்குறுப்பாக ஸ்நாநம் பண்ணப்புக்க ரே
 ஒன்றால் குறைதல் நிறைதல் செய்யாதே ஏகரூபமாயிருக்கக்கடவ
 ஜலம் பெருகுமாயிற்று திருவடிகள் † ஸஹ்யமாநகயாலே. (வானி
 டைமுதுநீர்) ஆகாசத்திலேயாய்ப் பழைதான நீரென்றபடி. (௨)

வன்" என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறாரென்று விவகரித்து, உரவோன் - மிகக் கடி
 டைய வாலி என்றருளிச்செய்கிறார் (க்ருரேத்யாதி). (தசைந்து) - மாம்ஸ
 ளமாய். "அடி" கொல்லுகிற. (ஸஹ்யமாகையாலே) - திருக்காவேரிக்கு
 ஸஹ்யபர்வதம் உத்பத்தி ஸ்த்தாநமானுற்போலேயாகையாலே. ... (௨)

ழ துணிவினி யுனக்குச்சொ ளு ன் ம மே
 தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப்
 பிணியொழித்தமரர் பெருவிசம்பருளும்
 பேரருளாளனெம்பெருமான்
 அணிமலர்க்குழ ராரம் பயர்துகிலு
 மாரமும் வாரிவந்தணிநீர்
 மணிொ ழித்திழிந்த யின் ரமேல்
 தரியாச்சிராமத்துள்ளானே

ம்தரும்	(தே தாடே) பலத்	பத்	உ ர.
மணி	தயு டத்தா	னடே	டுஞ்சே.
கீர்	தெளிந்திரு ந	இனி	இப்போது
யி	ஜலநி ம்த	உ கு	விஷய லக்ஷண் ய
ராதே ல் த	ராதிரத்திலுள்ள	துணிவு	றியாதவு கு
ரியாச்சிராம	புரீ பதரி ா ர த்	உறுதியா ஒரு ர்த்	த ய
த்துஉ ர	துடு நித்ய ா ம்	சொல்லு ன்	சொ லுகிறேன்.

வாழும்பாட்டு (இயுமீத்யாதி) ஒரு ராஸ்திக் ராணாதபடியா ன் யும் அதுக்கும் அழாம்படியிருக்கிற டலும் ஒரு ராஸடர் ரியாமர், யத் தயு டயனய் ஜ்யேஷ்ட்டன ஸ்ரணெ ஹு ர்கி சந்நிதி பத்மநிதி னேயு டயனயிருக்கிற ரா னும் அவனுக்கு பலமான ராக்ஷஸ ரதியாகவும் மணு னும்படியா பட்டுக்ருமா யாபார னோப் பணிநரா ரான . () க்ஷுணாணமியம் ஸ்ரணமியம் சவநகாநநா எ ட திறே

(ஹொழஞ்சுடரித்யாதி) † ஆதித்யனா ன் சுழலவாராநின்
 நிநுந்துள்ளா மேருவிலே † தாங்கி மேல் நிற் ற விசும்பிலே ஆகாசத்
 திலே வெளுத்த நிறத் தயு டத்தான ஹொடியாடைய விரித்
 தாற்போலே இது ந்து விழும்போ த நீர்த்தெளிவிருக்கும்படி.
 (லந்தருமணிரீர்) ஹொத்தாலே மிடுக் கயு டத்தாய்த் தெளி
 யு டத்தாயிருக்குமாயிற்று. (ஈ)

அ . மூ . று . பாட்டு. (இலங் , யித்யாதி). வாலி தாந்தரபாலி
யாய் முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமா ரா வதத் த ஸப்ராரமநுஸ்தி'கி
றாரென்று ங் தி.

மேரு ரகிதத் ஜஸ்தம்பத்திலே வெளுத்ததுகிலாலே வெழுமையைக் கட்டி மலிட்டாற்போலே ஸ்வச்சமான நரையுடத்தான கயென்றருளிக் கெய்ஞர் (ஆதித்யனித்யாதி). 'உரிஞ்சி' என்றதினார்த்தம், (தாக்) என்றது.

தொண்டர் ள்த ஆஸ்ரிதர்க்கு	அரம் பயர்	அப் ரன்ஸ் னு
மக்கு	[த	டய
பிணி	விரோதியா யுள்ளவற்	துகிலு
ஒழித்து	போக்கி	பரியட்ட னையு
அமரர்	கித்யஸூரி னுடைய	ஹார் னையு
பெருவிசம்பு	பரமபதத்தை	ரிவந்து
அருளும்	தந்தருளும் னாய்	மணி
பேர் அருளாள	பரமக்ருபாவான	ரத் து னை
		ரொழித்து
		தள்ளி 'ெ டம்
		இழித்
		வந்திழிகிற
		கங் கயி
		ரயி லுள்
எம்பெருமான்	ஸர்வேஸ்வரன்	ரைலே ள்
அணிநீர்	தர்சனீயமான ஜலமா	தரி ாச்சிராம ப்ரீபதரி ாஸ்ரமத்தி
	னது	த்து ல்
லர்	புஷ்பங் ளாலே	உள்ளான்
அணி	அலங் ரி'கப்பட்ட	எழுந்தருளியிருக்கிற
குழலார்	மயிர்முடிய யுடைய	ன் (அ னை)
	ரான	தொழுது
		ஆஸ்ரயித்து
		உஜ்ஜீவிக் ப்.ார்.(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியு க்குச் சொ் லு ம மே தொழுதெழு) †இப்போது உ ன்கு உறுதியா ஒரு நல் ார் த் த சொல்லுகிறேன் நெஞ்சே. டே ன் சொல்லச்செய்தே பின்னை யும் சொல்லாததின் பலமேயாகாமே நீய னைத்தொழுது உஜ்ஜீவிக் கப்பராய், நீர் உறுதியா ச் சொல்லு 'காட்டில் அ ன் நம்விரோ தியைப்போக்கி நன்மை யத் தருமோடு ன் (பிணியித்யாதி) † நம் விரோதியையும் போ 'கிப் பரமபதத் தயும் நம் 'குத் தரும் † ஒருகாலா 'ரயித்தமாத்ரத்திலே நம் விரோதியைப்போ 'கி கிட்ய 'லரி னிருப்பை நமக்குப் ப ணித்தரும் பெரிய க்ருபாவான ஸர்வே ஸ் ர

அ. நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியித்யாதி). அ தாரத்து 'கு ப்ரதா ப்ரயோஜநமான ராவணவதத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிடு யருளிச்செய்தவ றே அதிமாதுஷ் ான செயலா யாலே (ச) அன்று ரா ர் னை 'குந் தத்தேற்றின மயும் திருவுள்ளத்திலேதோற்ற, அந்தப்ரஸ 'த்திடு அவனு டய மோக்ஷப்ரதத்வத் த அதுஸந்தி 'கிறுரெ று 'தி 'டு ாள் வது.

இனியுன் 'கு - துணிவ க - சொல்லுவன் ன்று அ 'வயித்தரு ரிச்செ ய்கிறார் (இப்போகித்யாதி). 'தொண்டர் ள் தம் 'குப் பெருவிசம்பருளும் மனமே தொழுதெழு என்ற ர்க்கு வி ள்விதா உட் ருத் த யருளிச் செய்கிறார் (நம் விரோதியையித்யாதி). வா 'யார்த்தத்தை யருளிச்செய் கிறார் (ஒருகாலித்யாதி).

௯ பெரியதிருமொழி, க ப ச தி ரு பா பேயிடைக்கு.

மூ. பேயிடைக்கிருந்துவந்த மற்றவள்தன்
பெருமுலை சுவைத்திடப் பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்த லஞ்சு னென்று
தளர்ந்திட வளர்ந்த வெந்தலை ன்
சேய்முகம் டிச்சி யண்டமும் சுமந்த
செம்பொன் செய் வில் கவி விலங்கு
வாய்முகட்டிழிந்த கங்கையின் னாமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளாளே

(டு)

பதம்.	உ ர.	பத .	உரை.
வந்த	தாய்போல்வந்த	தளர்ந்திட	கூசிப்பிரிந்துவளர்க்
பேய்	பூதனையுடைய	வளர்ந்த	ளர் தருளின ன்;
இ டக்குஇருந்	மடியிலிருந்து	என்தலை	என்ஸ்வாமியான
தி		சேய்மு டி	உயர்ந்தசிகரத்தி
மற்று	அதுக்குமேலே	உச்சி	உச்சியிலே
அவள்த	அ ளுடைய	அண்டம்	அண்டத்தை
பெருமுலை	பெரியமுலை ய (டு)	சுமந்த	தரிக்கிற
வத்திட	ண்ண; (அதைக் ண்	செம்பொன்செ சி	ந்தபொன்னால்செ
பெற்றதாய்	பெற்றதாயானயசோ	ய்விலங்கலில்	ய்யப்பட்ட மேருப
	தைப்பிராட்டியா		ர்வதத்திலே
	னவள் [லே,	இலங்கு	விளங் ரின்றுள்ள
இடைக்கு	(பூதனையின்) ம டியி	வாய்	இடமுடை த்தான
இருத்தல்	பொருந்தியிரு ன் கு ம்	முகடு	சிகரத்தில்கின்றும்
	இருப் ப(க்கண்டு)	இழிந்த	வந்துவிழுகிற
அஞ்சு ன்	பயப்படாநின்றேன்	கையின்க	ரமேல்வதரியாச்சிராம
ன்று	ன்றுசொல்லி	த்துள்ளான்.	(டு)

(அணியித்யாதி) † க்ருஷ்ணன்படியாயிற்று ஜலத்தினுடைய
செருக்கு மிருப்பது. மலராலே யணியப்பட்ட குழலையுடையரா
அப்ஸரஸ்ஸுக் ளுடைய பரியட்டத்தையும் ஹாரத்தையும் வாரி
† அணிகிற நீரென்னுதல் அழகிய நீரென்னுதல். இ ற்றைத் திரட்
டிக் கொண்டு தர்சநீயமான நீரானது ரத்நங்களைக் ரொழித்துக்
கொண்டு வந்திழியாரின்றுள்ள வதரியாச்சிராமத்துள்ளாளே தொ
ழுதெழு என்கிறவிது இத்திருமொழிக்கெல்லாம் க்ரியை. (ச)

ஸ்த்ராபஹரணத்துக்குப் பரவித்தி க்ருஷ்ணனிடத்திலே யா யாலே
அத் த த்ருஷ்டாந்தி ரித்து கொ டி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (்ருஷ்
னித்யாதி). (அணிகிறீர்) என்றது - ர ய அலங் ரிக்கிற நீரென்
நபடி. (ச)

ஓ தோணங்கல்குல் செழுங் யற்க ணி
 திறத்தொருமறத்தொழில் புரிந்து
 பாரணங்கிமிலேறேழும் மு ண்டர்த்த
 பனிமுகில் வ ண்ணெம்பெருமான்
 காரணந்தன்னால் கடும்புனற்கயத்த
 கருவரை பிளவெழக்குத்தி
 றரண கொ ர்ந்த கங்கையி க ராமேல்
 தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (க)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
முன்	பூர்வகாலத்தில்	செழு	அழகிய [ற
தேர்	தேர்த்தட்டானது	யல்	யல்மத்ஸ்யம்பே
அண்கு	வருந்தி ஒப்பாகாநின்	ணிதிறத்து	கண்களையுடைய ப்
	றுள்ள [ளாய்		பின்னைப் பிராட்டி
அல்குல்	சித்பத் தயுடைய		க்கா

வ்ய . அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி) (வந்த பேயிடைக்கு இருந்து) யசோதைப்பிராட்டியுடைய டிவைக்கொண்டிவந்த பூத னையுடைய மடியிலேயிருந்து த் அதுக்குமேலே அவரு டய பெ ரிய முலையையு டிட. (பெற்றதாயித்யாதி) த் இத்தைக்கண்ட யசோ தைப்பிராட்டியான ள் நாம் மடியிலேை த்து முலையெடுத்துப் போந்த ஸாரைகொண்டு இ ன் கண்ட பாதகராய் நம் ம அது ரித்து ந்தாரமடியிலே பொருந்தி அவன் முலையு ிகிறதெ று கூசி அ ள் பரி துவளர்க் வளர்ந்தவெவ்ந்தலை ன்.

(சேயித்யாதி) ஓங்கியிரு துள்ள சிகரத்தினு டய உச்சியி லே அண்டத்தைத்தரிக்கிற சிவந்தபொன்னுலே செய்யப்பட்ட மே ருவிலே னிள காரின் றுள்ள த் இடமுடைத்தான சிகரத்தில் ின்றுமி ழிந்த கங்கையின்கரைமேலே வதரியாச்சிராமத்திலேவந்து ஸந்தி ஹிதனைன். ... (ரு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயி ட் கித்யாதி) துகில் ரரிவந்ததெ னும் ப்ரஸங் த்திலே க்ருஷ்ணனுடைய வஸ்த்ராபஹரணபதாநத்தில் செரு கு ஸம்ருதமாய் அதுக்குஹேதுவாக யசோதைப்பிராட்டி ளர்த்தபடி யயது ஸந்தி கிருரென்று ஸ கதி ண்டொள்வது.

‘வந்த எ று விசேஷிக்கை க்ருத் தாத்பர்யம் (யசோதையித்யாதி). மற்று’ என்றதின்ர்த்தம் (அதுக்குமே) என்றது. பெற்றதாய் மடியிலே க அஞ்சினுளெ றால் “மேலே வளர்ந்த எ ன்க்கடாமையாலே அதுக்கீடா த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதி). மிகவும்பரி ோடே வளர்த்தாளென்று கருத்து.

‘வாய்’ எ ற்தி ர்த்தம் (இடமுடைத்தான) என்றது. ... (ரு)

அ பெரியதிருமொழி க ப ச தி பா தேர ி கு.

மறம்	போத் தயு டய	ரணத் னு பகீரத் செய்த தப
ஒருதொழில்	ஒருசெயலை	ல் ஸ்ஸை ஹேதுவா
புரிந்து	செய்து	டு அதி வே த்தையு
பார்	பூமியிலுள்ளார்	டைய
அண்கு	நோவுமபடியான	பு ல்கயத்த ஜலத் தத்தனை ந்த
இமில்	குத்து னையு டய	ருவ ர பெரியமலையானது
ஏறுஏழும்	ருஷப ிவ ழயும்	பிளவுஎழ பிளக்கும்படி
அடர்த்த	சிரஸித்த னு	குத்தி தோண்டி [னை னை
பணி	குளிர்ந்த	வார ம் (அங்குண்டான) யா
முகில்	மேகம்போ ற	ொணர்ந்த தள்ளிக்கொ டுவ
வண்	திருகிறத்தையு ட	திழிகிற
	யனாய் [ன்	ங்கையின் ராமேல்வதரியாச்சிரா
எம்பெருமான்	ன்குஸ் ரமியான	த்துள்ளான். (சு)

வ் ர ஆறும்பாட்டி. (தேரித்யாதி) தேரானது ருந்தியொ
ப்பா ரின்றுள்ள அல்குலையு டயளாய் சிதம்ப ப்ரதேசத்தை
யுடையளாய் அ ன்று நோவுபடு க்குப்பேர். தேர்த்தட்
டைநிதம்பத்துக்கு ஒப்பா ச் சொ் கடவர்கள் அழகிய கயலோ
டொத்த ண்களையு டய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கா மறத்தையு
டைத்தாயிருப்பதொரு செயலைச்செய்து பூமியாக நோவுபடுமபடி
யா ிகருத்து னையு டயருஷப னோலையு டய்வித்து அநந்
தரம் ஸ்ரோதிபோ ப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த மேகம்போ
லையிருந்துள்ள வடி வயு டயனாய் அவ் டி ரலேயென்னை அநந்
பார்ஹனுக்கினை ன்.

(கார மித்யாதி) பகீரதன் ன் யயவதரிப்பிக்கிறபோது
நமி ழியிலே ஒருமலைத் த்துடொடுந் ததாய் அத்தை யிர ிடு
பிா ாம்படி குத்தி யானை னையு முருட்டி கொண்டு இ ிவருநே
போந்து இழிந்ததா ச் சொ் ல் ட து அதுக் டி யெ ி
ருல் (ர ர ந்தன்னால்) த னு டய தபோபலத்தாலே பஸ்ம

அ . ஆறும்பாட்டி. (தேர ித்யாதி) ளர்ந்தபின்பு நப்பி னை
யத் திரும ிபுரிந்த சினைத்ததுபவி ிருவெ ிறு ஸ் தி ன்டு
டொள் து.

(ரு தியொப்பா ரி ிறுள்) என்றதுக்கு - அ ி ிறு-நோ ாய்
அத்தாடே மி ிவு ஸத்தருச ிறெ ிறுபலித்ததென்று கருத்து. மறத் த
வ்ருஷப ிரினிடத்தில் போத் த ிமில் என்றதி ர்த்தம், (கருத்து
ன) ள ிற .

பெரியதிருமொழி ப தி, எ பா ரெந்திற்.

பு மெந்திறல் ளிறும் வேலை ராயமுதும்
 வி னெடு வி ி ர்க் ரசம்
 இந்திரற் றுளி எ ன்குமீ தருளுமெந்தை
 பெய்மடி னெம்பெருமான்
 அந்தரத்தமரரடியினை க
 ஆயிர மு த்தினுலருளி
 மந்தரத்திழிந்த க யின் னாமேல்
 தரியாச்சிராமத்துள்ளானே

(எ)

மெந்திற்	உ ர. மிகுந்தமிடு யு	ப . அடி ள்	உ ர. எம் குஸ் ராமியாய்
ளிற்றும	டய ஐராவதமெ கிற யா	ம்பெருமா	குசேஷியா வ
லே ராய்	னை யயும் டா	அந்தரத்து	ன் த்திலுள்
அமுது	திருப்பாற் டலிலுண்	அமரர்	தே ர்கள்
வி னெ	அருதத் தயு	அடியினை	திரு டி னை
வி வர்க்கு	ஸ்வர்க்கத்துடன்	ஆயிர மு த்தி	ஆஸ்ரயி ிகும்படி
அரசும்	தேவர்களுக்கு ராஜா	ஆயிர மு த்தி	ஆயிரம்மு களாள்
இந்திரற்கு	ராயிந் குமிருப்	னாலருளி	பு வேணும் என்
அருளி	பயும்		று ஸர்வேஸ்வரன்
ம்கும்	இந்தரனுக்கு		திருவுள்ள ராயருள்
ம்தருளும்	ொடுத்து	மந்தரத்து	மந்தர ஈர்வ தத்தி
ந்த	(அந்நயப்ரயோஜனரா		நி ிறும்
	ன) எ களுக்கு	இழிந்த	ந்திழிந்த
	(தன்னை) டொடுத்த	யை	ரடே ல் வதரி ஈச்சிரா
	ருளுமவனாய்	மத்துள் னான்.	(எ)
	க்குப்பிதாவாய்		

மாய்ச்சிந்த த் துணைய பாட்ட மாருடைய சுத்யர்த்தமாகக்
 கருகையைப் பெறவணுமென்று தபஸ்ஸுப ணினானிறே அந்
 தகாரணத்தாலே பபூமையாலே ந்தமிடிக் கயுடைய ஜலத்தை
 யுடைத்தான கருவரையானது இரண்டு பிளப்பாம் டிகுத்தி அ
 குண்டான ஆணைகளைத்தள்ளிக்கொண்டு வந்திழிகிற. அன்றி டே
 அம்மலை த கந்த வளவிலே இந்த்ரனை நோக்கி தபஸ்ஸுப ணி
 னாய் பின்னை அவன் த் சதார்த்தந்தியை பிடுகித்து அம்மலை இரு
 பிள ாம்படி குத்துவித்து பின்னை அவ்வானொ ா ிவந்ததாக ஒரு
 ப்ரமாண ப்ரஸித்தியுண்டு அதைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (க)

(பழமை) - ஸ் பாவம் அத்தாலே ந்தமிடிக் கு அதிலே . (ஜலத் த
 யு டத்தா) ன்றது - னை குவீஷ ம். ()

மூ. மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலை வளைத்த
மன் வன் பொன்னிறத்தூரவோன்
ஊன்முனிந்தவனதுடலிருபிளவா
உகிர்ந்து மிடுத்து அயனரனைத்
தா மு ரிந்திட்ட வெந்திறற்சாபம்
தவிர்த்தவன் த ம்புரிந்துயர்ந்த
மாமுனி கொணர்ந்த கங்கையின் னாமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (அ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) டீஐரா தத்தையும்
டலிலம்ருதத் தயும் ஸ்வர்க்கத் தயும் அத்தோடேகூட தேவர்
ளுக்கு ரா ராயிருக்கு மிருப் பயும் இந்தரனுக்குக் கொடுத்த
ருளி எ ன்ருத் தன்னைத்தந்தருளின. (எந்தை) னக்கு ந ,
எ ன்ருத் தாயி இவற்றோலே எ ன்னை அநந்யார்ஹுக்கின ன்

(அந்தரத்தமரரித்யாதி) டீஸ்வர்க்கத்தில் தேவர் ள் திரு டிகளை
யாஸ்ரயிக்க ஒருமு ன்செய்துவந்து புகில் டல் பொறுதென்று
பார்த்து ஆயிரம் முகத்தினாலே போய்ப்புகு' என்று ஸாவேஸ்
ரன் திருவுள்ளமாயருள அப்டடி மந்தரபர்வதத்தில் ின்றும் ந்
திழிந்ததாயிற்று. டீஅன்றிக்கே கங்கைதன்னை யாஸ்ரயிக்க அதுதா
னருளுகையாகவுமாம். (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருனிலே யிழிந்து மந்
தரத்திலே யிழிந்து ஹிமவானிலே யிழிந்து இங்ஙனே பலவகை
களாலே வரும்படியைச் சொல்லக்கடவதிதே. (அ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குத்
தன்னைக் கொடுத்தவளவன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தரபரனு கும் அபேக்ஷித
ஸம்விதாநம் பண்ணினுனென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி யுட்கொ
ண்டு டாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஐராவதத்தையுமித்யாதி). “எமக்கும்
என்றத்தால் - களிற்றுமுதலானவற் றத் தமக்குத் தந்தானென்று தோற்றினு
லும் இது இவர் ப்ரக்ருதிக்குச்சேராநென்று விவக்ஷித்து, (தன்னை) என்று
அத்யாஹரித்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி).

(க) “நாளுந் திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல் வணங்கி” என்கிறவிடத்
தில் ‘வண கி’ என்கிறவிது - வினையெச்சமாய், வணங்கவென்று அர்த்தமா
யிருக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம் செய்தாற்போலே, இங்கே, ‘அருளி’ என்ற
த்தை, அருள என்றாக்கி, இம்முகத்தினால் புகு என்று அத்யாஹாரமும் திருவுள்
ள் பற்றி ஒருயோஜநையருளிச்செய்கிறார், (ஸ்வர்க்கத்திலித்யாதி). இந்த
யோஜநையில், ‘அடியினை’ என்றத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று திருவுள்
ளம். “அருளி” என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற யோஜநாந்தரம், (அன்றிக்
கேயித்யாதி). இந்தயோஜ நயில், “மந்தரம் என்று - பஞ்சமியன்றிக்கே
ஸப்தமியாய் அது உபலக்ஷணமென்று கருத்து. (எ)

ப	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒரு கால்	பஞ்சவடியிலிருக்கும் போது.	அய்தா.	பரமாதானே
மான்	மானுமாரீசனை	அரனை	ருத்ரனை
முனிந்து	தோபித்து	முனிந்து	தோபித்து
ரி	அழகிய	இட்ட	தொடுத்த
சு?	வில்லை	வெம்மிறல்	மிவும் ருரமான
வளைத்த	(அவ் மேலே) னை	சாபம்	சாபத்தை [ரன்.
ன்னவ	ராஜாவாய்,	தவிர்த்தன்	போக்கினஸர்தேஸ்
பொன்றிறம்	பொன்போலும் கிறத்தயு	தம்புரிந்து	தபஸ்ஸுபண்ணி
		யர்ந்த	(அத்தாலே) ப்ரஹ்மர்
ரவோன்	மிடுமையுமுய	மாமுனி	வியான
	ஹிரண்யனுடைய	கொணர்ந்த	விஸ்வமித்தரன்
	மாம்ஸத்தை		(பெருமானையும் இளை
முனிந்து	சீறி		யபெருமையையும்)
அனது	அவனுடைய		எழுந்தருளப்பண்
உடல்	சரீரமானது		ணிக்கொண்டு செ
இருபிளவா	இரண்டுகூறும்படி	கங்கையின்	ன்ற
கிர்ந்து	நங்கனின் துணியை	த்துள்ளான்.	ரமேல்வதரியாச்சிராம
மடித்து	ப்ரவேசிப்பித்தவனாய்		(சு)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டி. (மான்முனிந்தியாதி) †பெருமானை 'இம்மானைப் பிடித்துத்தரவேணும்' என்று பிராட்டியருளிச்செய்ய அவரும் அதின்பின்னே துர்ந்துபோனவிடத்து மாயாம்பருகமாகையாலே அது பிடிதராதே மொழிய அத்தைச்சீறி அதின் மேலே தர்ச்சரியமானவில்லை வளைத்த செருக்கன். (பொன்றிறத்துரோனித்யாதி) பொன்போலே யிருந்துள்ள கிறத்தையும் மிகக் கையுமுடையன வன், ஹிரண்ய நென்றபடி; அவனுடைய துர்மானத்தாலே வளர்ந்த மாம்ஸத்தைச் சீறி அதுக்கு ஆர்யமான உடலானது இருபிளவாம்படி திருவுகிரினுடைய துணியைமாட்டி.

(அயனித்யாதி) † பிராட்டி திறத்தில்செய்யுமத்தை ஒரு சிறுக்

அரு. எட்டாம்பாட்டி. (மானித்யாதி). இந்திரற்கருளின வளவன்றிக் கே அந்நயையானவளுக்கு அர்ப்பணக்கும் பிச்சையாண்டிக்கும் கூடக்கையாளாய் அபேக்ஷிதங்கள் செய்யுமவென்று சேலகுணாநுஸ்தாநப் பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதி.

“ஒருகால் மாணமுனிந்து - வரிசில்வளைத்த மன்னவன்” என்று அந்நவயம்விலக்கித்து ஸுஷேதுகமாகத் தாப்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமானையித்யாதி) “ஒருகால்” ஒருகாலவிசேஷத்திலே.

(பிராட்டி) இத்யாதி வாக்யத்துக்கு - அபிமதையாய் நித்யாநபாயிக்

மூ. கொண்டல் மாருத் ள் குல ரை தொகுநீர்க்
குரைகடலுலகுடனனைத்தும்
உண்ட மாவயிற்றோ னெண்சுடரேய்ந்த
உம்பரு மூழியு மாணன்
ஆண்டமுடறுத்தன் றந்தரத்திழிந்தங்
கவனியாளலமரப் பெருகும்
மண்மொம னிரீர்க் ங்கையின் னாமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே

()

ன் விஷயத்திலே செய்தான்; அவன் விஷயத்தில் செய்ததை தூர்
மாநியானருத்ரன் விஷயத்திலே செய்தானாயிற்று. † முற்பட இவன்
செருக்கித் திரிகிறது பொறுக்கமாட்டா ம “செய்திடு ானுக்கு
’று “என் தலையையறு என்று அதுமதிப் ிண்ணையும்
தானே இவனை இப்படிசெய்தான்’ என்று (க) கஸீத்யம் ிஷ்ய
பாலீத்வம் பவிஷ்யஸி” என்று பழியிட்டானாயிற்று. பெற்றதம
ப்ப பகையாக அவ நிலண்ணிய வுறவாயுதவும னாயிற்று.

(தவமித்யாதி) தவம்புரிந்துயர்ந்த மாமுனிகொணர்ந்தவென்கிற
து விஸ்வமித்ரனை அவன் ஷத்ரி னையிருக் ச்செய்தேயும் தபா
பலத்தாலே ப்ரஹ்மர்ஷியானுணிறே. அ பெருமானையும் இனைய
பெருமானையும் நடத்திக்கொண்டு ந்தது அக்கனைய யாகையாலே
அத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். † தபஸ்ஸைச்செய்து உயர்ந்தவென்
றபடி. இதுக்கு ஸ்ரீ பராங்குசதாஸர் † ஜீயா. மாமுனி புகன்ற”
ன்று பாடபேதத்தைப் பண்ணி அதினு டய ப்ரபாவத்தைப்
பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடு போந்தானிறே அத்தைச் சொல்
லிற்றாகவுமாமே ’ எ ன் † அதுக்கு நமக்கு ப(ய)லம் போராது”
எ றருளிச்செய்வர். அன்றிக்ே பகீரதன் றையே சொல்லுகிற
தாய் அவன் கொடுவந்த கங்ை யென்னுதல்.

(அ)

கு கையாளானமையை காட்டிலும் ஆசாஸேசமு டய ப்ரஹ்மாதன் சொ
வுக்குக் காரிய’ செய்ததேற்றம், அதிலும் அரன்சாபம்தீர்த்த தேற்றமே
’று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யம். “அயந்தான் முனிந்திட்ட” என்கையாலே
முனிகைக்கு யோக்யதையிலாமை தோற்றுறையாலே அத்தையருளிச்செய்
கிறார், (முற்பட்டித்யாதி).

சப்தார்த்தம், (தபஸ்ஸையித்யாதி). (ஜீயா) என்றது - ம்பிள்ளையைப்
பூஜ்யோக்யதையாலே ஸம்போதித்தபடி. (அதுக்கு நமக்குபலம்போராது) ன்
துலக்கு - ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியைத் திருத்திப் பாடபேதம் ப னு கக்கு
றம்போராதென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்தாரென்றுகருத்து.... (அ)

(க) மா - பு -

பதம்.	உரை.	தம்.	ர.
கொண்டல்	மேகங் னையு [ம்	அன்று	பகீரத னை யை
மாருதங் ள்	வாயுஸமூஹத்தை யு		அவதரிப் பி ிகிற
குலவ ர	குலபர்வத் னையும்		போது
தொகுரீர்	ஜலஸம்ருத்தி யயு அ டம்		ப்ரஹ்மனோ த் த
	டைத்தாய்	டுஅறுத்து	இ டெ னியா ிக் க
குரை	சப்தியாசி ன்று ள்		கொண்டு
கடல்	முத்ர னையும்	அந்தரத்து	ஆ ாசத்திலி ன்றும்
லகு டன்	பூமியுடன்	இழிந்து	கீழிழிந்து
அனேத்தும்	மற்றுமுள்ள பதார்த்த	அ னியாள	புரீபூமிப்பிரா ட்டியா
	னையும்		ரவள்
உ ட	அமுதுசெய்தருளின	அ மர	(பொறு மா ட்டா
மா	பெரிய [னய்		தே) ருந் தும்படி
யிற்றோன்	திரு யிற் றயு ட	பெருகும்	ப்ரவஹிக்குமதாய்
ஒள்	ப்ராசி ிகிற	மண்டு	ரு ி
சுடர்	சந்த்ரஸூர்யர் னை	மா	நிறைத்து
ஏய்ந்த	உ டய	மணி	தெளி த [
ம்பரு	மேஹல னாயு	ரீர்	ஜலத் தயு டத்த
ழியும்	கல்பங் னையும்	ங் யின்	ரமேல் தரியாச்சிரா
ஆனான	ப்ரகாரமா உ டய	த்துள்ளான்.	(0)
	னயிரு ிகிற ர்டே		
	ஸ் ரன்		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (ரெண்டல் மாருத் ள்) மே
'கள்' ட் ராயுல்கந்தம் குலபர் தங்கள் ஜலராசியையுடைத்தாய்
கோஷியாசின்னுள்ள டல் லோக'களோடே ஸர்வபதார்த்தங்
ளையும் வைக் ப்பட்ட. (மாவயிற்றேன்) ட் இவற்றை வயிற்றி
வைத்தவிடத்திலும் இவை தானளவுபட்டு யிறே'பெருத்திரு'வை
(க) ட் வயிற்றுப் பெருமான்' என்னக் டவதிதே. (ஒண்சுடரித்
யாதி) சந்திர ஸூர்யர்களையுடைத்தான உபரிதந லோகத்தை, யும்
காலவிசேஷமான ப்ரளயகாலத்தையும் தான் என்று சொல்லலா
படியானான். இவை ப்ரகாரமாகத்தான் ப்ரகாரியாய் நின்னான்.

அந். ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொட்டலித்தாதி) ஆரணை ந்திரற் சாப்த
திர்த்த வளவேயோ ஸர்வவிஷயமாக ஆபத்ஸ னன்னோ ன்றதுஸ்தி
றாரென்று ஸ்தி ண்டிகொள்வது.

(வாயுந் ந்தம்) என்றது - வாயுஸமூஹமென்றபடி.. “மா” என்று விசேஷித்தது “குத் தாத்பர்யம், (இவற்றையிய்யாகி), (பெருத்திரு) - லவராதம் யத் தத்யுடைத்தாயிருக்கை. (2) அநாநா சீஸ்வரம மனநி ஸந் - அண்டா லாஜ்வலதரமா நந்திஸந்தி” எ ற ஸ்ரீலோ மதஸந்தேயம். ... ()

கஉச பெரியதிருமொழி க ப ச தி ௧௦-பா ருந்தி ர.

மூ.- வருந்திரோ மணிநீர்க்கங்கையின் கரைமேல்

தரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

கருங்கடல் முந்நீர்வ ணனை யெண்ணிக்

கலியன் வாயொலிசெய்தபனுவல்

வரஞ்செய்த ந்துமைத் தும் ல்லார்கள்

வானவருலகுடன் மருவி

இருங் டலுல மாண்டு வெண்குடைக்கீ

ழிமையவ ராகுவர்தாமே.

(ய)

திருமங்நை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத .	உரை.	உ ர.
ரு	பெரிய தே த்தோ	வரம்செய்த
தி ர	டே ருகிற	பகவத்ப்ரஸாதத்தா
மணி	அலைகளையு டத்தாய்	பண்ணின
நர்	தெளிந்த [ன	இப்பத்துப் பாட்டு
யின்	ஜலத்தை யுடைத்தா	ளையும்
க	க் ராயி லுள்	அர்த்தத்தோடு சொ
டை	ள	ல்லவல்ல ர் ள
மேல்	ஸ்ரீபதரி ாஸ்ரமத்தி	பெரிய
தரியாச்சிரா	லே [மவனாய்	டலாலேழுப்பப்
மத்து	நித்யவாஸம்பண்ணு	இப்பூமியை
உள்ளானே	கறுத்து	வெளுத்த (இருந்து
ரு	மூன்றுவரை பப் ட்ட	கு டரிழலின் கீழே
முந்நீர்	நீ ரயுடைத்தான	செ'கோல் செலுத்தி
டல்	டல்போன்ற திருநி	(யின்பு)
ணை	றத்தையுடைய ஸர்	இ'த்ராதி தேவர்களு
எ ணி	வேஸ்வரனை	க்குநிர்வா ஹ ன
கலியன்	அநுஸந்தித்து	ப்ரஹ் மாவி னு
வாய்	ஆழ்வார் [ச்செய்த	டய
ஒலிசெய்த	திருவாக்காலே யருளி	உலகு உடன்
பனுவல்	சப்தஸுத்ரப்பமான	மருவி
	பாட்டு களாய்	இமைய ர் ஆகு
		வர்
		நித்யஸூரி ளோடு
		ஒருோ யா ப்
		பெறுவர் ... (கௌ)

(அ' டமித்யாதி) அண்டமு' டி ப்ரஹ்மலோ ம் அதின் நடுவே வழிகண்டுபோந்து அதுக்கு இவ் ருகில் அந்தரிசுத்திலே போந்திழிந்து எல்லா ற் நயும் பொறுக்கக்கட அனியாரு ண்டி பூமி அவள் பொறுக் மாட்டாதே தடுமாறும்படி. பெருகுமா யிற்று, (மண்டுமாமணிநீர்) எ' குமொக்கப்பரந்து பெருநீராய் அது டையத் தெளிந்திருப்பதான ங்கையின் கரையிலே. (சு)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வருமிய்யாதி) பெரிய தே த்தோ ட வருகிற தி ர னையு டத்தாய்த் தெளிந்த ஜலத்தையுடைத் தான கயி ரமேலே பூர்பதரி ர் ரமத்திலே யிருக்கிற ஸர்தே ரனை விபாடிற்று (கரு டல் முந்நீர்) முந்நீ ரான ரு டல் ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமான மூ று வரை ரயுடைத்தாய்க் குத்த நிறத்தையு டயகடல்போலேயிரு கிற நிறத்தையுடைய னை அது நதித்து ஆழ் ரருளிச்செய்த பாட்டு ன்ரீஇடை தா . (ரம்செய்த) ப வத் ப்ரஸாத லப்தமான பத்துப்பாட் டயும் ல்லவர் ள் அன்றியே ரிஷ்ட்டமான பத் துப்பாட் டயுமெ னுதல்.

(ரான ரித்யாதி) † பெரியகடல் சூழ்ந்த பூமியை ஏகாதபத்ர மா நடத்திப் பி பு ப்ரஹ்மபதத்தையநீர் ஹித்து அநந்தரம் நித்ய ஸூரி னோடொருநே ரையா ப் பெறு ர். இத்தால் சொல்லிற் றாயிற்று இ பி நிதிப ணின ற்றையெல்லாம் தருமென் றபடி.

அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமெ னு காற்கடைக்கொ ட ஐ ர்யத்தை (க) தே டே மனை யாழ்க் 'எ ன்றும் (உ) † போந்தே ' ன்றும் வீதரா ராய்ப் போந்தவிவர் இப்போது ஐஸ் ர்யத்தைப் ப(ஈ)லமாகச் சொல்லு ரனென்?" ன்று ஜீயர்பட் டரை டே ட்க † திரும யாழ் ரர தரித்தபி பு த்யாஜ்யமா ஐஸ்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு னே புக்குப்போயிற்றுக்கா ணும் † ஈஸ் ரதே யா யுமாம் நித்யஸூரி னேயாகவுமாம் ராஜா

அ . பத்தாம்பாட்டு. (ருந்தி ரயித்யாதி). (இவைதான்) னு வ்யாக்யாத ராக்யமாதல், "ப ல்' என்ற ஆழ் ர் ருத்தாதல்.

அர்த்த ரமத் தப்பற்ற, "இரு டலு ம் வெ ளு டக்கீழ் ஆ டு - வானவருலகு டம்ருவி இ மயவர் ஆரு ர்தாமே" என்ற யித்தருளிச்செ ப்கொர், (பெரியவித்யாதி).

(போந்தேனென்றும்) றவ ந்தரம், துறந்து"என்றுசேஷம். (க) 'வே ன்டேன் னை யாழ் ' ய' ன்னுமவர்தாமே ஐஸ்வர்யத்தைப் பலமா ச்சொல்லுமையாலே ஓரா ராத் தே த்யாஜ்யமானது ஆ ராந்தரேண உபாதேயமாயிற்றென்று வி கூறித்து பட்டர் பரிஹரித்தமையை யருளிச் செய்கொர். (திருமங்கையாழ் ரரித்யாதி). உள்ளேபுக் படி எ ன்னையே ன்ன (ஈஸ் ரனேயித்யாதி). ஈஸ்வரபதார்த்தமா யுமாம், பாகவதபதார்த்த மா யும ராஜதர்வய ர யுமாம், ததீயர்க்குவிதியோ மான லதுவே புரு

உ பெரியதிருமொழி ப ச தி ௧௦ பா வருந்திரை.

ராகவுமாம், பறித்து பாக தசேஷமா லாமாகில்' என்றாமி ரி
ருப்பது" என்றரு நிச்செய்தாராம். ... (௨)

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

ஷார்த்தமெ றிருப்பரென்றபடி. ஈஸ்வரபதார்த்தத் த பா வத சேஷ
மா'கினு' அது அவனு'கு உ ப்பா யாலு' ராஜத்ரவ்யத்தைப்பறித்து
பா வத சேஷமா'கினுல் ப்ரத்யவாயமி' றி'தே' வருபாநுருபமாயா
லு' அநை'கூடிற்றேயாகிலும் பாகவதபதார்த்தத்தைப்பறித்து பா வதர்'
கு' றொடு' க்கூடுமோடுவென்னில்' அவர் ள் ப்ரீவைஷ்ணவர் ளெ'ற்றி
யாதே பறித்தானுகிலு' தோஷமுண்டான யாலே அதுவே பா வதவிஷயத்
திலே றிதியோ மானுல் அந்ததோஷ' ராதெ'று ருத்தா லுமாம் ஸம்ப'
ராய்ச் சிலரிருந்தால் நிரவ ாசராயிருப்பார்'கு அவர் யில்'கி'றும் பறித்
து' றொடுத்தால் அவர் ள் பா வதசேஷமாயிற்றே ன்று உ ப்பரா யா
லே தோஷமில்லை' எ'று ருத்தா லுமா'. இ'ங்ஙன' று ல் பாகவதஸ்
த் தயெடுத்து பா தர்'குக்' றெ'டு' 'கு' சாஸ்த்ரம் இ' சயாதிறே.
ப்ரஹ்மபதத்தளவும் சொன்னது ஐஸ்'ர்யத்து'கு மேலெல்லையா யாலே.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து ஐந்தாந் திருமொழி கலையும்.

மு. லையும் ரியும் பரிமாவும் திரியும் ானம் கடந்துபோய் [து
கிலும் கணையும் துணையாகச்சென்றான்வென்றிச்செரு ளத்
மலேகொண் டலை ரணைகட்டி மதின்றி ரில் வாளரக்கர்
தலைவன் தலைபத் தறுத்து ந்தான் சாள் கிராமமடைநெஞ்சே

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கிலையும்	வில்லையும்	மதிந்	மதியும்
ணையும்	அம்பு னாயும் [டு	நீர்	டலாகிற அ முடி
துணையா	ஸஹாயமா க் கொண்		மு டய
லையும்	மான் ளும்	இல ளை	லங் யை(த்த
ரியும்	யானை ளும்		கு ரமா) உ ட
பரிமாவும்	குதிரை ளும்		யனாய்
திரியும்	ஸஞ்சரிக்கிற	வாள்	ரணையுடையனாய்
கானம்	ரட்ட	அர ர்தலை	ராக்ஷஸர்க்குத் தலை
கடந்து	தாண்டி		ன் னுன ராவ
போய்	நெடு தூரம்போய்		டய
வென்றி	ஜயத் தயுடைத்தா	தலைபத்து	பத்துத்தலை ளையும்
	ன போரைவினைக்	அறுத்து	சேதித்து
	கட்டவ	உகந்தான்	உகந்தஸர்வேஸ்வரன்
செருக் ளத்து	யுத்தபூமியிலே		நித்யவாஸம் பண்
சென்றான்	புகுந்தவனாய்		னுகிற
அலை	அலையையுடைய	சாளக்கிராமம்	ஸ்ரீஸாளக்கிராமத் த
நீர்	ஸமுத்தரத்தை	ஞ்சே.	ஓம் ஸ்வே.
மலகொண்டு	மலையால் [ணி	அடை	கிட்டப்பாராய் (க)
அணைட்டி	ஸேதுபந்தரம் பண்		

வ்யா. லையும் ப்ரவேசம் † ஸௌபரிபோகத்துக்குறுப்பா
அநேகம் டிவுகொண்டாற்போலே ஆஸ்திரை யநுபவிக்கை
குறுப்பாக உகந்தருளின நிலங்கொங்கும்புகுந்து ஸந்திதி பண்
னினையிற்று அவன்; † இனி இவர்தாமும் (க) *தானு ந்த ஊரெல்

அந. கலையும் ரியும் ப்ரவேசம். சீழ் ாலு திருமொழிகளாலும்
தமக்குண்டான மந்த்ரலாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தத்தையும் நர ாராயணரு
பேண அவதரித்துத் திருமந்தரத் த வெளியிட்டதேசத்தில் தம் குண்டான
ப்ராவண்யத்தைபு மருளிச்செய்தாரேயாகிலும் ாள ராமம் துடக்கமான
திவ்யதேசங் ன விரு பு ானென்னென்கிற சங்ந யிலே இவர்விரும்பு
க்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்யக்கோலி, அதுக்குறுப்பாக, அவன்பலபடி
யிரு கைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார், (ஸௌபரியித்யாகி). அவன் பல
படி யிருந்தால் இவர்தாம் பலபடி அநுபவிக்கைக்கு ஹே துவை யருளிச்செய்
கிறார், (இனியித்யாகி). விஷயமொ றுயிரு க எங்கும் தனித்தனியேபு

முதற்பாட்டு (லேயித்பாதி) † லேழுதலா ளே ர்த்

முதற்பாட்டு. (லேயுமிய்யாதி). "தானவனும் தரணியிப்புரள" என்றும், 'இல' யு' டலு' என்றும். கீழ்த்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமான ராமசகித்ரந்தான் (சு) தாப்யஸோ நஸ பஹா ற் ராஹவஸீ யஸ்தாகம் ஸிதமஸுநா மஸ்யஸுஜ்ஜு ஸாஸிதமா ஸ்ரஸாமா ஸரமீ வியு ப்யுஜ்யா விநாய ஸிதம் 'வ' ஸீஸீஸா - தாத்ரு' குணேநதுபூவ்யதரா வத்வே யஸ்தாவசம்சரிம' வஹமஸ்பு' க்தத' ஸோத்ரா ஹந்த ஹதுமாந்ரமாம் விமுக்திம் புத்யாவியூய சரிதம் த கிஸவதேஸௌ' என்கிறபடியே கித்யாநு பாலயமாய்த் தவ' வற்றான யாலே அத்நை யநுபவிக்கிறாரென்று அவதாரிணையிட்டுக்கொள்வது.

() -ரு , (2) -ரு-அ. (ரு) -ரு , () அதிமாநுவஸ்த-ரு2.

திக்கக்கடவதான காட்டைக்கடந்துபோய். (சிலையும் கணையும் துணையாகச் சென்றான் வென்றிச் செருக்களத்து) (க) + “சீவநீசனனரனா” தே நேநவநம்கத்வா” என்கிறபடியே படைவீட்டில்நின்றும் காட்டிலே புகுகையன்றிக்கே காட்டில்நின்றாமாயிற்றுக் காட்டிலே வந்துபுகுந்தது. அப்படியே இங்கும் துஷ்டஸத்வப்ராசரமான காட்டைக்கழிந்து பின்னை யுத்த பூமியிலேயாயிற்று வந்துபுகுந்தது. †கலைகளையும் ஆணைகளையும் குதிரைகளையுமுடைத்தாயிருக்கிற காட்டைக்கடந்துபோய் வென்றிச் செருக்களத்திலேவந்து புகுந்தான் அங்கு போப்புகுகிற விடத்துத் துணையாரென்னில்; (சிலையும் கணையும் துணையாக) வில்லு மம்பும் துணையாகவா ிற்றுப் போயிற்றது. †லக்ஷ்மணாதிகளோவென்னில். † அவர்களையும் ஓர வயவவிசேஷங்களாக நினைத்திருந்தாரித்தனைபோக்கி தனித்தொருதுணையா நினைத்திருந்திலராயிற்றிவர். † முதலிகளடங்கலும் பெருமாளுக்குக்

இத்தால், விஜயவரத்திலே யெழுந்தருளுவதே. என்றிபெடுகிறுரென்றதாயிற்று. ரியைப்பற்றவும் கலையை மூற்படெடுத்தது - இவர் ள் நிலையைக் கொலைத்தது கலையென்று, (உ) ானிடையுருவை” என்கிற பாட்டிலே ப்ரஸ்துதமான மாயாந்ருகத்தின் தெளஷ்ட்யத்தைப்பற்ற. அரக் ர் தலைவன் தலைபத்தறுத்துகந்தான்” என்னவே செருக்களத்துக்குப்போன அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவு மருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (தே நேநேத்யாதி வாக்யத்தவயத்தாலே). இத்தால் - நடுவிலாய்ச்சிக்காகக் காடேறப்போனாலும் அவ் ளவிலே மீண்டுவரப்பெறுதே வர்தாவியோகவ்யாலேற யுத்தரங்கத்திலே போகவேண்டிற்றே. என்றிபெடு தோற்றுகிறதென்றதாயிற்று. சீழ் தாத்பர்யங்கலையருளிச்செய்து, சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீயுமிய்யாதி). ‘சிலையும் கணையும் துணையாக’ என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே, செருக்களத்துக்கென்றது - கரவதவ்ருத்தாந்தமாச் சொல்லலாயிருந்ததேயாகிலும், “காணம்போய்” என்னுதே “கடந்து” என்றபதஸ்வாரஸ்யத்தாலே லங்கையில் யுத்தரங்கமேயாகவேணுமென்று விவக்ஷித்து ஆனால் ததூர்பாணங்களே துணையென்னக்கூடுமோ? என்கிற சங்கையை உத்தேஷிக்கிறார், (லக்ஷ்மணாதிகளோவென்னில்) என்று. ஆதிசப்தத்தாலே ஸுக்ரீவ மாருதி விபீஷணர்களைச் சொல்லுகிறது. இனையபெருமாள் (க) ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹம்” என்னும்படி யிருக்கையையும், ஸுக்ரீவர் எகக்ரீவராய்ப்போந்தபடியையும், ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை இக்ஷ்வாகு ம் ஸ்யராக நினைத்தபடியாலே ராமபாஹு ஸ்த்தாநாபிஷித்தரானபடியையுமுட்கொட்டு பரிஹரிக்கிறார் - (அவர் னையு மிய்யாதி). (முதலிகளடங்கலும்) என்றது - மற்றுமுள்ள வாராமுதலி னெல்லாரு மென்றபடி.

†குழைச் சரக்கானாகளாமித்தனையிறே. (க) ரய னுந்நு
ராலகந்தமணகுப்தாஸா”. (வென்றிச்செருக் ளத்து) †நலியனே னு
மென்னு மென்றியுண்டாய் நலியாத ம்ருக் களைத் தப்பிப்போனால்
இன்னையு போய்ப்புகுமிடம் யுத்தபூமியாயிற்று. †மெ றியை
யுடை த்தான போரைவளைக்கக் கடவ யுத்தபூமியிலே.

† அங்குப்போய்ப்புக்கபின்பு செய்த சேஷ்டித் களைச் சொல்
லுகிறதுமேல். (மலையித்யாதி) பெரிய க்ஷோபத் த யுடைத்தான
கடலை நீரிலே ஆழக்கட வ மலைகளைக்கொண்டு அணையாக்கக்கட்டி,
மதினையும் அதுக்ககழான கடலையுமுடைய லங் கையைக் லவிருக்
கையாகவுடையனுமாய், † ஒருதே தைய யாஸ்ரயித்து அதின்
பக் விலே ஒரு ாளைப்பெற்று அது த க்கு † அரணு நினைத்திருப்
பானாய் துர்வர்க்கத்துக்ெல்லாம் நியாமகனாயிருக்கிற ராய னு

மதலை ள் பத் தையும் அறுத்து, † தேவர் ளும் தந்தாமு டப
குடியிருப்பப்பெற்றார்கள், நுலிகளும் தந்தாமுடைய ஆஸரமங்
களிலேயிருந்து தப ஸுப ப்பெற்றார்கள்” என்று உ ந்த
வன் அப்படி ஆ ரித வீரோதியைப்போக்கிப் பிற்பட்டார்க்கு முத
வுகைக்காக ந்து வர்த்திக்கிற ஸுஸாளக்ராமத்தையாஸரயிக் ப்பா
ராய் நெஞ்சே. என்கிறார். (க)

(குழைச்சரக்கு) குழையென்று பயாய், பயில் சரக்குப்போலே ரக்ஷய
மெ ற்படி. “வென்றி” என்று விசேஷிக் யாலும் - ாட்டைப்பற்றவும்
பாத த்வத்திலாதி யம் ஸச்சிதமாகிறதென்கிறார். (நலியவேனுமித்யாதி).
லியவேனு ன்றபிஸந்தியிலலாத ம்ரு ங்களுள்ள காட் டத்தப் பிப்போ
ப்பெற்றால் நலிய கு இப்போது ரப்புகுகிறாரெ று விஜிக்ஷுக்
ளிருக்கு மிடத்திலு பு வேண்டிற்றே என்று ருத்து. சப்தார்த்த, (வெ
ந்நி யயித்யாதி).

மேலு தாரிண (அங்கித்யாதி). செருக்களத்து சென்ற
ன்றது - ஸமுத்ர தீரத்திலே படையெடுத்துவிட்டபோதே போய்ப் புக்கது
ஸித்தவத் ரித்தருளிச்சிசய்தாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸமுத்ரத்தில் ஸேது
பந்தநதத் தயு அ்ருப்புக்குச்செய்த செயலா ருளிச்செய்தாரென்று
ணடுகொள்வது. (ஒருதே தை) ருத்ரன். (அரணு) ரக்ஷகமா. (உ)
ஸாஜீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ராவணஸ்ய வதார்த்திபி அர்த்திதோ மாநுஷே
ஸோகே ஜஞ்ஜேவிஷ்ணுஸ்ஸநாத ” எ றும் (ங) தேவயம் ஸ்வஸூ
ஶ்வஸூயஸாஸ - தே வயம் பவதா ரக்ஷயா பவத்விஷய ாஸிந ” என்றும்
ொல்லுகிறபடியே இ ர் ளுக்ாக ரா ன் தலை ய அறுத்தானகை
யாலே வந்தவு ப்பையருளிச்செய்கிறார், (தேவர்களுமித்யாதி). (க)

மூ. டஞ்சூழ் ரியும் பரிமாவு மொவிமா ' தேரும் லாலானும் [தா ' உட ' சூழ்ந் தெழுந்த டியில ' க பொடியா டி ராய்ச் ரந்தூர் ' இடஞ்சூழ்ந் தெ ' கு மிருவிசம்பி லி ' மயோர் ' ர ' க ம ' ' கமழு தடஞ்சூழ்ந் தெங்கு மழகாய சா ' க் கிராம ம டநெஞ்சே. [ம்

ப. ம.	உரை.	ப. ம.	உரை.
டஞ்சூழ்	தஜலத் தயு டய	இரு	பரப் பயுடைத்தான
ரியும்	யானை ஞ	விசம்பில்	ஸ்வர்க் தத்தில் வஸிக்
பரிமாவும்	குதிரை ஞம்		கிற
லி	சப்தியாகி ' றுள்ள	இமையோர்	தேர் ள்
மாத்தேரு	மஹாரத் ' றும்	இடம் எ ' கு	பூமிப்பரப்பெல்லா
காலானும்	பதாதி றும்	சூழ்ந்து	பரவி [ய்
டஞ்சூழ்ந்து	ஒன்றா த்திரண்டு	வணங்	ஆஸ்ரயி ' த்தக்கதா
எழுந்த	கிளர் ' துதோற்றின	ம ம்	(செ ' முகீர் முதலிய
கடி	அரணையு ' த்தான		புஷ்ப ' ளி ') வா
இல ' கை	லங்ந யிலுள்ள தூர்		ஸ ந ய
	ர் ' கமானது	கமழும்	சாநின்றுள்ள
பெ டியா	சூர்ணமரம்படியா	தடம்	தடாகங் ளாலே
டி	கூரிய	சூழ்ந்து	சூழப்பப்டி [லும்
ராய்	வாயையுடைத்தான	எ ' கும்	எல்லாப்பக் ' ளி
சரம்	பா ' ி	அழ ராய	அழகையுடைத்தாயி
தூர் ' தான்	ப்ரயோகித்த சக்ரவர்		ருக்கிற
	த்தித்திரும ன்	சா க்கிராம ' அடை ' ஞ்சே. (௨)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு ' ராவ னை கிரஸித்தபடியையச் சொல்லிற்று முதற்பாட்டில் ' + அதுக்குறுப்பா அ னுடைய முதல்நானைப் படையெழுச்சி சொல்லுகிறது இதி ' .

(டஞ்சூழித்யாதி) ருவிதான் படையெழுச்சியைச் சொ ' ன ' + க்ரமத்திலே சொன்னாரிவரும். ' + மதஜலத்தையுடைத்தாய் ' + மலை

அ. . ' இரண்டாம்பாட்டு ' (டஞ்சூழித்யாதி) அர ' ர்தலை ன் தலை பத்தறுத்தபின்பு இலங்கைபொடியாம்படி சரந்துரந்தானென்னுமது கூடா மையாலே, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிரார் (ராவணனை யித்யாதி). (அதுக் குறுப்பாக) - கிரஸநத்துக்குறுப்பாக இத்தால் - படையெடுத்து வந்திருந்து அம்பு டோத்தானா யாலே தலையறுத்துவிட்டாரென்று ருத்து

(க்ரமத்திலே) என்றது - ரத ஜதுரகபதாதிகளாகிற சதுர ' ளே ந யைச் சொல்லும் க்ரமத்திலே னெற்படி. ' ட ' ' என்றதினார்த்தம் (மதஜலத் த) என்றது. ஆணைகளை வர்ணிக்கிறவிடத்திலே, (') ' வில் ' ல் போல் ன் ' என்று வர்ணி ' யாடே அது இங்குவி காழிதமென்றருளிச் செய்கிரார், (மலையித்யாதி). மதஜலமுண்டாவது ஒருவயோவிசேஷத்திலே

௩௨ பெரியதிருமொழி ப, ௫ தி ந பா உலவுதிரையும்.

மு. உலவு திரையும் குலவாயு மூழிமுதலா ண்டிக்கும்
நிலவும் சுடரு மிருளுமாய் நின்றான் ண்றி விறலாழி [றும்
வலவன் வாணோர் தம்பெருமான் மருவா ரக்கர்க் கெஞ்ஞான்
சலவன் சலஞ்சூழ்ந் தழகாய சா ளக்கிராம மடைநெஞ்சே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உலவு	ஸஞ்சரியாதி ிறுள்ள	வென்றி	ஐயத்தையும்
திரையும்	அலவையுடைய கட லும்	விறல்	மிடுக்கையுமுடைய
குலவரையும்	(மேருமுதலான) ஏழு குலபர்வதங்களுந்	ஆழி	திருவாழி ய
ஊழிமுதலா	காலம்முதலாக	லவன்	வலத்திரு னை க யி லு டையனாய்
என்றத்கும்	எட்டுத் திக்கிலுள்ளப தார்த்தங் ளும்	வாணோர்தம்	ப்ராஹ்மாதிகளுக்கு
நிலவும்	சந்திரனும்	பெருமான்	ஸ்வாமியாய்
சுடரும்	ஸூரியனும்	எஞ்ஞான்றும்	எக்காலத்திலும் [த (தன்னை) ஆஸ்ரயியா
இருளும்	அந்தாராமமாகிய இ வற்றுக்கு	மருவா	ராக்ஷஸர் ளவிஷயத் தில்
ஆய்	ப்ரசாரியாய்	அரக்கர்க்கு	சலவன்
நின்றான்	நின்றவனாய்	சலவன்	சத்ருவான ஸர்வேஸ் வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுமதாய்

வடிவுகொண்டி நடந்தாற் போலேயிருக்கிற ஆணைத்திரளும் அதுக்
கந்தரம் குதிரைத்திரளும் கோஷத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள
† பெரியதேர்களும், காலானும் இடையடைய ஒன்றாகத்திரண்டு
பெரிய கிளர்த்தியோடே தோற்றின அரணுடைத்தான லங்கை
(௧) ‘*ஜகந் ஸஞ்ஜதீ*’ ஸம்சாரநாத்ருசீபவேத் என்கிறபடியாய்ப்
போம்படிக்கீடாக, † வடித்தவாயையுடைத்தான சரத்தை நடத்
தினனாயிற்று. (இடமித்யாதி) பூமியிலவகாசமுள்ள விடமெங்கும்
பரந்துகொண்டு பரப்புடைத்தான ஸவர்க்கத்தில் தேவர்கள் † ஆஸ்ர
யிக்க பரிமாப்ரசரமான தடாகங்கனையுடைத்தாய் எங்குமொக்
தர்சனீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீஸானக்ராமத்தை யாஸ்ரயிக்கப்பார். ... (௨)

யாகையாலே அப்போதையில் மஹத்வம் த்யோதிக்கமென்றுகருத்து. மாந்தேர்
1 ண்ணும் வல்லொற்று மெல்லொற்றாய் மாந்தேர் என்றாய், அதுதானும்
சுந்தம் என்னுமது சூன்மம் என்று கி ள்க்கிறப்போலே “மாந்தேர்” என்று
கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, (பெரியதேர்களும்) என்றது. “மால்”
என்று பெருமையாய், (௨) “வண்ணினிணைவணங்கி” என்கிற விடத்தில்,
வலிமையையுடைய தாளென்றவோபாதி “மாந்தேர்” என்று மாலானதே
ரென்கிறதென்றாகவுமாம். கடி - கட்டுடை மையாய், அரணையுடை த்தாயென்
றபடி. (வடித்த) கூரிடப்பட்ட. (ஆஸ்ரயிக்க) என்றவந்தரம் “தக்கதாய்”
என்று சேஷம். சரந்துரந்தான் அவனுக்கிடமாயிருக்கிற சா ளக்கிராமம்
என்றந்வயம். (௨)

பெரியதிருமொழி க ப னு-தி னு பா உலவுதிரையும். க௩௩

சலம்	ஜலத்தாலே	அழாய	அழாயிருந்துள்ள
சூழ்த்து	சூழப்பட்டு	சாள்	கிராமமடைநெஞ்சே! (௩)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உலவித்யாதி) ஸஞ்சரியாநின்றான் ன திரையையுடைத்தாய் + பெரிய கோஷத்தையுடைத்தான கடலும் மலையும் + துடக்கமாக (ஊழிமுதலா எண்டிக்கும்) காலோபலக்ஷிதமான ஸ லபதார்த்தங்களுமான + எட்டுத்திக்கும் சிலநாள் வர்த்திக் கக்கடவராயிருக்கிற சந்திர ஸூர்யர் றும் அதுக்கெதிரான இருளு மாய் அதடைய தா ' ' ன்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி தற்கு ப்ரகாரமாகவு நடையனாய் நின்றான் இத்தால் - ஜகதாகார னாய் நிற்கும்நிலை சொல்லிற்று. மேல் அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹயு க்த்தனை நிலையைச் சொல்லுகிறது. (வென்றியித்யாதி) + ஆஸ்ரித ரக்ஷை தத்துக்குப்பரிகரமான திரு ருழியை வலவருகேயுடைய ன். (வானோர்தம்பெருமான்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயணியனாவன். (மருவா) + கண்வளர்ந்தருளும்போதும் தன்னோம்பொருந்தாத அஸூரவர்க்கத்துக்கு (க) அவு ர்க்கென்றும் சலம்புரிந்து ' என்கிறபடியே சாத்ரவத்தையுடையனா யிருக்கும் ன். 'ஏவம்வித னாவன்வந்து ஸந்திபண்ணுகிற லஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் தர்சனீயமாயிருக்கிற. (௩)

அ. மூன்றும்பாட்டு. (வுதினாயுமித்யாதி) இப்படி பனையெழுச் சியோடே ந்த ரா ணனை நிரஸித்தவநந்தரம் (உ) க்ஷுண் ஸ்ரஹ்ஸாநாந் ஷஜ்ஜக்ஷ்நாந் - தமஸ பரமோதாதா ச் ச்ரகத தர ' ' எ ன்றும் (௩) ஷ்வாந்ஸூராயணீகீஸ. பவாந்நாராயணோதேவ ' ' எ ன்றும் பெருமானுடைய பாத்வம் ஸ்ப்புடதரமாகச்சொல்லப்படு யாலே, இவரும் அந்த ப்ரத வத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

பலித', (பெரியவித்யாதி). (துடக் மாக) என்றவநந்தரம் 'பெருப் பெருத்த பதார்த்த' களும்' என்று சேஷம். (எட்டுத்திக்கும்) - எட்டுத்திக் கிலுள்ள பதார்த்தங்களும். 'நிலவு' - சந்த்ரன் 'வென்றி' ஜயத்தையும் 'விதல்' - அதுக்குறுப்பான மிடுக்கையுமுடைய 'ஆழி' என்றதுக்குத் காத்தபர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). 'எஞ்ஞான்றும் - மருவா வரக்கர்க்கு - சலவன் ' என்ற 'வய' விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கண்வ ளர்ந்தித்யாதி). இத்தால், நித்ராஸமயத்திலும் ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சிற்ற முடையவரென்று, (ச) காலாநிஸத்தரு - க்ரோதே' ' ன்னும் குணதிசயம் சொல்லிற்று. (௩)

(க) தி - நெ - கூ.	(௩) ரா யு - க௨௦ - க௩.
(உ) ரா - யு - க௧௧ - க௩.	(ச) ரா - பா - க - க௧.

க.க.ச பெரியதிருமொழி க ப டி-தி, ச பா, ன்ரான்.

மூ.—ஊரான் குடந்தை யுத்தம் நெருகா லிருகால் சிலைவனையத்
தேரா ரக்கர் தேர்வெள்ளம் செற்றான் வற்றா ருபுனல்குழ்
பேரான் பேராயிரமுடையான் பிறகு சிறை டறைகிற்
தாரான் தாரா யல்குழந்த சாளக் கிராம மடை நெஞ்சே.(ச)

பத்ம.	உரை.	பத் .	உ ர.
ஊரான்	திருவூரத் தத்தன கு ளஸஸ்த்தாந மா ளுடையவனய்	புனல் குழ் பேரா	ஜலத்தாலே குழப்பட்ட திருப்பேர்ந ரில் நித் யவாஸம்பண் னும வனய்
குடந்தை	திருக்குடந்தையில் க ண்வளர்ந்தருளுகிற		
யுத்தமன்	புருஷோத்தமனய்	ஆயிரம்பேர் உ	அநேகம் திருநாம.
இருகால்	ச முதலானோர் எ திர்த்தபோது	டயான்	ஜாயுடையனய்
சிலை	வில்லினுடைய [பிறகு	ரு கியிருந்துள்ள
இரு ரல்	இரண்டொடிய யு	சிற	சிறகு னையு டய
வனைய	வளைத்து(த்தம்மு ட ய ல்ல ம ய . ரட்ட)	ண்டு	வ டி ளான வ
தேரா	(இவனை ந மால்வெ ல்லமுடியாது து) ஆராய்ந்தறி ய மாட்டாத	அறகின்ற	ஆளத்திவவத்துப் பா டாநின்றள்ள
		தாரான்	திருத்துழாய் மா ளு யையுடையன ன ஸர்டே ஸ் ரன் எ ழுந்தருளியிரு கு மதாய்
அரக்ர்	ராகுஷஸுருடைய	தாரா	தாரா என்னும் ஜலப
தேர்வெள்ளம்	ரதஸமுஹ னை		கூழிகளநிறைந்த
செற்றான்	சி நபிந்நமாம் படி ப ண்ணினவனய்	வயல்	வயல் ளாலே
வற்றா	வற்றுதலின்நி டே	குழந்த	குழப்பட்ட
வரு	மேல்மேலும் வெள்ள மிடாகின்றனள்ள	சாள கிராமம்	அடை நெஞ்சே! ()

வ்யா. நாலாம்பாட்டு + அது கும்மு னேயு டா ர ,
வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறது

(ஊரான்) திருவூரகத்தைத் தனக்கிருப்பிடமா ளுடைய ன்
(குடந்தையுத்தமன்) அவர் ள் அபேகை யின்றிக்கேயிருக் ஆ

அ . நாலாம்பாட்டு. (ஊரானித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ராவண தந்
தா வாநரவீர ளு தா களுமாய்ச் செய்ததான யாலே அதிலுமத்புத்தம
மாகத்தனியே நின்று னெந் வீரரஸந்தன்னை யநுஸந்தி கிறாரென்று
விவகித்து, “தேர்வெள்ளம்” என்ற பதத்திலே நோ ர அ தாரி யரு
ளிச்செய்கிறார், (அதுகுமிய்யாதி).

(அவர்கள்) திருக்குடந்தையிலுள்ளார். (அபேகை) ரகூ ரபேகை.

அடுத்தார்த்தெழுந்தார்பி வாய்விட்டலற வன்மு'கயில் னாளல்
வித்தான்விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான் ந ண்றமுன் [த்
கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையக்கல்லொ' தேந்தியினக்கரைக்கா
தடுத்தான் தடஞ்சூழ்ந் தழகாய சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே. (ந்)

பத்.	உரை.	ப ம.	உரை.
அடுத்து	கட்டி	அயில்	கூர்மைபொருந்திய
ஆர்த்து	ப்த்தித்துக்ொ'டு	நாளல்	ரா ரலே
முந்தா'	கிளர்' தகுப்	விடுத்தா'	(இனாயபெருமானைக் கொண்டு), அறுத்த
	ர வள்		னாய்
பிலம்	குணஹபோ'ற		
ாய்விட்	ர யத்திறந்து	வி'கு	மிகவும் ப்ரகாசியாநி
அலற	கப்பிடு'படி		யுள்ள
அவன்	அ ளு டய	சுடர்	ளியையுடைத்தான
மூ'கு	மூ'ன		

ரி. தராஷ்—துக்கா த் தானே திருக்குடந்தையிலேவந்து சாய்ந்தரு
ளி நீர் மயிலேற்றத்தை யுடைய'ன். அ'றிக்கே (திருக்குடந்
, த ஊரா' உத்தமன்) என்றும் சொல்லவுமாம். (ஒருகால்) ஒரு
ரால், (இரு ரால் சிலை னைய) + வில்லிரண்டு கோடியும் னையும் படியாக.
† ரா'ன் னையாமையாலே வில்லையனத்தா'. (தேராவரக்கரித்
யாதி) † சக்ர ர்த்தித் திருமகனிதே நமக்கெதிரியாய் வருகிறா
று மதி'க றியாத ராஷ்ஸருடைய தேர்'ெ ள்ளத்தை அழியச்
செய்தானாயிற்று. (வற்றுவித்தாதி) நின்ற நீர் வற்றக்கடவதன்றிக்கே
மேன்மேலே வாராநின்றுள்' புனலையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்பே
ரைத் தனக்கு ராஸ'த்தாநமாகவு டைய'ன். (பேராயிரமுடை
பா') தன்கு சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம் திருநாம
ங்கலையுடையவன், + அந்நாம த்வாரா அறுபணிக்கும் வடிவைச்சொல்
லுகிறது. (பிறங்கித்தாதி) நெருங்கியிருந்துள்ள சிறகையுடைத்தான
டு ளான மதுபாநம்ப'ணி' அறையாநி'றுள்ள மாலையை
யுடையவன். (தாராவித்தாதி) ஊரட'ங்கலும் மதுஷ்யா'குடியிருப்பு
நெருங்கியிரு'குமாபோலே தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கி
யிருந்துள்ள வயலாலே சூழப்பட்டிருந்துள்ள சாளக்கிராமமடை
நெஞ்சே. (ச)

ரால்" என்று - வில்லின் துனியாய் அருளிச்செய்கிறார் (வில்லித்தாதி)
(ரா'ணன்) என்றது - உபலக்ஷணமாய், (க) ஸ்ந'யேயம்' நமேயம்" என்
னத்தக் க (பு)ராதி னைச் சொல்லுகிறது. தேரா' என்று - விசாரியாத
வெ'றாய் தாத்தாய் மருளிச்' செய்கிறார், (சக்ரவர்த்தித்திரு மகனிதேயித்தாதி)
மேலுக்கவதாரிகை (அந்நாமத்வாரேத்தாதி). (அறையாநின்றுள்ள) சப்தியா
கின்றுள்ள. (ச)

ஆதி	திருவாழியையுடைய	நிராந்தா	பசுக்களை ரக்ஷிக்கை
விண்ணோர்	நாய்	லஹு	காக
பெருமான்	நித்யஸூரிகளுக்கு	கோர்த்தம்	என்னும்
கடுத்து	நிர்வாஹகருய் [டே	ஒருமலையை	
ஆர்த்து	பெரியவேகத்தோ	எந்தி	தரித்து
முந்த	சப்தித்துக்கொண்டு	தடுத்தான்	மறுத்தவன் நித்யவா
பெருமையை	தோற்றின	ஸம்பண்ணுமதாய்	
நண்ணுமுன்	மஹா ர்ஷத்தை	தடஞ்சூழ்ந்து	தடா ந்களாலே சூழ
	எதிரிட்ட இந்த்ராதி	ப்பாட்டு	
	கள் முன்னே	அழகாய	அழகாயிருந்துள்ள
இனம்	கூட்டமாயுள்ள	சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே.	(ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டி. † அதுக்குமுன்னுன சூர்பணகை நிரஸந்தை அருளிச்செய்கிறார்.

(அமித்து) மேல்விழுந்துவந்துகிட்டி. (ஆர்த்தெழுந்தான்) ஆராரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு † கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவன், பிலம்போலேயிருக்கிற ராயத்திறந்துகூப்பிட அவளுடைய மூக்கை. (அயில்) கூர்மை கூரிய நீதிருக்குற்றுடை ராவாங்கிப் போக்கினான். (விளங்கியாதி) கையும்திரு ருழியுமான சேர்த்தியழகைக்காட்டி நித்யஸூரிகள் கார்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகிறவன் (நண்ணுந்தியாதி)†சத்ருக்கள்முன்பே, இந்த்ரனுடைய அபி

அரு. அஞ்சாம்பாட்டி. (அமித்தார்த்தித்யாதி). தேரா ர்கர் தேர்வெள்ளத்தை நிரஸிக்கைக்குக் காரணமென்னென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரத்தோற்ற அவதாரிகையருளிச்செய்கிறார், (அதுக்கித்யாதி).

(கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவன்) என்கையாலே-பிராட்டிபக்கல் அபசாரப்பட்டபடி தோற்றுகிறது. அவன் மூக்கைப்போகினவர்களைப்பெருமாளையாகிலும், () 'रामस्य तक्षिणोपाधु' என்பதையே அவயவபூதராக யப்பற்றப் பெருமாள் போக்கினாரென்னத்தட்டில்லை. இப்படி மஹர்ஷிகளுக்கு உபாசகனாவளவன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிகரானஸூரிகளுக்கும் அஜ்ஞாநகரான பசுக்களுக்கு முபகரிக்கு மவனென்று திருவுள்ளத்தில் தோற்றி யருளிச்செய்கிறாரென்று 'விளங்கு கடர்' இத்தியாதி பாட்டு சேஷத்து வதாரிகை கண்டுள்ளவது. (சத்ருக்கள் முன்பே) என்றது - எதிரிட்டிவந்த இந்த்ராதிகள் முன்பேயென்றபடி. யத்வா நந்தவ்ரஜத்திலுள்ளாரென்றாய், இந்த்ரனுக்குக்ரோதநீயத்வம் சொல்லவுமாம்.

நீ குற்றடைவான் - சிறிதான அரையிலுள்ள சத்தி. குறு - உடைவான்,

(௧) பா - யு - ௨௮ - ௨௫.

மூ. தாயாய் வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுது முடனுண்ட
 ராய் தூய வரியுருவிற் குறளாய்ச் சென்று மாவலியை
 ஏயா னிரப்ப மூவடிம ின்றே தாவென் றுலகேழும்
 தாயான் ராய மலர்வண்ணன் சாளக் கிராம ம டநெஞ்சே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாயாய்வந்த	தாய்வடிவுொண்டு வந்த	இன்றே	இப்போதே
பேய்	பூதனையுடைய	மூவடிமண்டா	மூன்று அடிநிலம் தர
உயிரு	ப்ராணனையும்	ன்று	வேணும் என்று
தயிரும்	தயிரையும்	இரப்ப	யாசிக்க, (அவன் நீர்
விழுதம்	வெண்ணெயையும்		வார்த்துத்தந்த உ
உடன் ண்ட	ஒக்க அமுதுசெய்த	உ குளமும்	டனே)
வாயான்	திருப்பவளத் தயு	தாயான்	எழுலோகங்களையும்
	டையனாய்		தாவி அளந்துகொண்
ஏயான்	யாசிக்கத்தகாததான்	காயாமலர்	டவனாய்
தூய	பரிசுத்தமாய்	வ ணன்	காயாம்பூப்போன்ற
வரி	அழகாயிருந்துள்ள		திருநிறத்தையுடைய
உருவின்	சூபத்தையுடைய		ஸர்வேஸ்வரன்
குறளாய்	வாமநனய்க்கொண்டு		நித்யவாஸம் பண்
ம வலியை	மஹாபலிப லிலே		ணுகிற
சென்று	போய்		சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.

ஸந்திபூர்வகமாக வருகிறதாகையாலே பெரிய + வேகத்தோடே கோ
 வித்துக்கொண்டு தோற்றின மஹாவர்ஷத்தைக் கோவாத்தநகிரியை
 ததரித்துப் பண்ணின உபகாரத்தையுமறியாதே ஸ்வரக்ஷணத்துக்கு
 ப்பரிகரமுமில்லாத ாசக்களை நோக்குகைக்காகத் தமித்தானாயிற்று
 தடாகம் ளாலே சூழப்பட்ட தர்சநீயமான. (ரு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொ
 ண்டி ந்த பூதனையுடைய உயிரையும் யசோதைப்பிராட்டியுடைய
 தயிரையும் வெண்ணெயையுமொக்க அமுதுசெய்த திருப்ப ளத்
 தையுடையவன், + அதுகூல ஸ்பர்சமுடைய த்ரவ்யமும் ப்ரதிகூல

“கடுத்து” என்றதி னர்த்தம், (வேகத்தோடே) என்றது, “ கெ ர ” எ ன் னக்
 டவதிறே. (ரு)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி). பசுமேய்க்கும் பருவத்திற்
 செய்த கோவர்த்தநோத்தரணத்திலு மாஸ்சர்யாவஹமாகையாலே சைசுவத்
 தில் சரித்ததை யநுஸ்தித்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடுதோள் தின்
 டியான வாமந வருத்தாத்ததை யநுஸ்திக்கிராரென்று ஸ்கதிகண்டு
 கொள்வது.

“தயிரும் விழுதம்” என்றது த்ருஷ்டாந்ததயா என்னுமது தோற்ற
 உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிரார், (அதுகூலேத்யாதி). அதுகூலஸ்பர்சமுள்

ஓ தோள்திண்டியான - ஸமாநமான.

மு றனே ரஞ்ச டெ ன்சமத்து ளரியாய்ப் பரிய விரணியனை
ஊ ண ரக ம் பிளவெடுத்த டெ ருந் தாடே யிருசுடராய
ரணய்த் தியாய் மாருதமாய் மலையா யனை ரூலகனைத்தும்
தாரணய்த் தானு மாணன்மன் சாள் கிராம ம் டெநஞ்சே. (எ)

பத் .	ரை.	பத் .	உரை.
வலோர்	த்ரு ளான அஸு	ஆர்	ாம்ஸ் நி றத்த
	ரர்	அ லம்	மார் வ
அஞ்ச	பயப்படுமபடியா	பிளவு எடுத்த	கிழித்துப்பொட்ட
டு	ஞரமா	ஒரு	ஒப்பற்ற ப த் தயு
த்துள்	யுத்தத்திலே [ண்டு		டையனும்,
அரியாய்	நரலிம்ஹமாய்க் கொ	தாே	இப்படிப்பட்ட
பரிய	தடித்தசீரத் தயு		தானே
	டயனான	இருகடராய்	சந்த்ரஸூர் யர் ளா
இரணியனை	விரண்ய டய		யு

ரு டய ப்ரா னு மொக்க தாரகமா ளர்ந்த ன். (தூயவித்
யாதி)† . சிவஹ்ரம் ராமநேஷ்த் தயுடையனாய் † அம்புக்குச்
செல்லாதவிடத் த அழ ராவே சீ ரிக்கும்படியான வாமநே
ஷ்த் தயு டயனாய் கொட்டு சென்று. (ஏயானிரப்ப) () என்
ஸ்ரீஸ்ரீஸுவாமி நோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்” (உ)† ஸ்வாமிநாத
ஸ்ரீமந் தத்யான்ரப்ரதி க்ருஹணியாத் என்று இரப்புத்தாததா
சென்றிரக் . (மா வி யயேயானிரப்ப)† கொட்டை என்றே
அபிஸந்தி பன்னியிருந்த அ பக்கலிலே இரப்பனை வழமை.
மூடிம இப்போதே தரவே ணுமென்று கேண்டி கொண்டு,
அ நுமதிபண்ணின நந்தரம் மறுமந் ஒப்படுதுக்குமு
னே ளர்ந்துலோ லோ முயுமளந்துகொட்டை. (தாயா)
தாவின. (ராயாமலர்) அவ் டி கொண்டா
யிற்று பூயியை யாள்த்தது. (சு)

து தார மாணுப்போடு பாதிக்கலரு டய ப்ரா னு தார மா தே
எ ன்று ருத்து. இத்தால், பாதிக்க றிர மிவனு கு ஜூர்மனித்த மென்ற
தாயிற்று. (ண் ழிவற்ற) என்றது கு வி ரணம் (அம்புக்கிட்யாதி). தூய-
பரிசுத்தமா ரி - அழ யு டத்தான உருவி - ரூபத் தயுடைய குற
ரெய் று சப்தார்த்தம். (ஏயான்) எய் - பொரு து வாய் இரப்புப்
பொருந்தாதவென்னெருளிச்செய்கிறார் (கோஸஹஸ்ரேத்யாதி). இப்பகூத்
தில் மாவலி யயேயானுன தானிரப்ப தூயவரியுருவிற் குறளாய்ச்செ று
மூ ழுமண்ணி 'நேதாவென் றுலகேழும்தாயான்' எ ன்ற் ய். அடைவே
அ யாய் இரப்ப' என்றத் த இரப்பென்று உத்தமனாக்கி ஏ ராமவ
தாரணர்த்தமா யோஜனார்தமருளிச்செய்கிறார் (உ டேனித்யாதி). ()

மு. வெந்தாரென்பும் சுடுநீறும் மெய்யிற் பூசிக் யத்தோர்
தார் தலைவாண் டெலகேழும் திரியும் பெரியோன் தா செ
எந்தாய்சாபம்தீரே இல்கமுதநீர்திருமார்வில் [று
தந்தா ச்தார் பொழில்சூழ்ந்தசாள் கிராம ம டெஞ்சே

நாய்	ஆசமாயும்	தானாய்	தான் என்னலாம்படி
தீய்	அக்கியாயும்		நின்றவனாய்
நாருதமாய்	நாற்றுய்	நானுமான	நானுதாரணவிந்ந
மலையாய்	மலையாயும்		யுத்தனாயிருந்த
அலைநீர்	அலையுடை ஸமு		ரேஸ்ரன் எ
	தரத்தால் சூழப்ப		சூத்தருளியிருந்த
	[ம் ட்ட		சாள் ராம ம டெஞ்சே. (எ)
குஅனைத்து	ல்லாலோ ளும்		

யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஏனோரித்யாதி) சத்ரு ளா ர
ப்ரருதி ளஞ்சும்படியாக யுத்தத்திலே நர நிம்ஹமாய். (பரிய
விண்ணியனை) துர்மாம்ஸத்தாலே தடித்த ஹிர்யணை. † உடம் ப
பொழிய ஆத்மாவுமொன்றுண்டு அத்தையு டயானொருவனு டி,
அனைப்பெறவேணும் எனும் மென்மையும் லந்து ளர்
ந்த உடன்றே. மாம் ப்ரசுரமாயிருக்கிற மார்பை ப்ரிளவுசெய்த
அத்விதிய் அப்படிப்பட்ட ன்தானே சந்த்ர ஸ்ரீயர்களுக்கு
அந்தராத்மதயாய்கு இ ர்ந்தா டெ லா படியாய் ஆச
மாய் தே பதார்த்தமாய் யுத்தவ்மாய், ர்யயோடியி மலை
யய் ட் சூழ்ந்த பூமியடைய தா எ ளாம்படி தாரான
ய்நின்றநிலை யச்சொல்லுகிறது. (நானுமான) அநாதா திய
விந்நாயுத்தனாயிருக்கிறவன். .. (எ)

அ. ஏழாம்பாட்டு. (ஏனோரித்யாதி). கீழிற்பாட்டில் த்ரிவி ர்மாப
தாம் ப்ரருதிதமா யாலே அதுதானும் வ்யாப்திக்கு ப்ரத்யயிஜ்ஞாப
யாலே ம்ருதம் யாப்திக்கும் () குமுளன் என்ற சிறு
ரர்த்த யெய்யாக்கின ரவிம்ஹா தார் ப்ரயோஜ தயாஸ்மரு
தமாய் அத் தயருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங் தி டிகொள் து

‘பரிய’ என்று விசேஷித்ததுக்கு ருத்தருளிச்செய்கிறார். (உடம்
பயித்யாதி). (மென் மையும் லந்து) ந்து - ப த்பரனுடம்புபோ
கினைந்துகைந்து ருசமாயிருக்குமதவும் லத்தென்றபடி. இ ரு
கில் ‘ரோ லம்’ என்றபோதே பருத்திரு னை அர்த்தஸித்தமிதே இப்
படி விசேஷிக்கவேண்டாவிதே என்று திருவுள் ம். (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெந்தார்	தஹநம்பண்ணப் பட் டவர்களுடைய	சென்று	(ஸர்வேஸ்வரன் பக்க ல்) போய்
என்பும்	எலும்பையும்	என்எந்தாய்	எனக்குஹிதபரான வனே.
சுநீறும்	(அந்த சரீரக் களைக்) கொளுத்தின சாம் பையும்	சாபம்	இந்தசாபத்தை [ம் போக்கியருளவேணு
மெய்யில்	தன்னுடம்பில்	இர்	என்றுப் பார்த்திக்க விளங்காநின்றள்ள
பூசி	ஸம் பத் தி பி த்துக் கொண்டும் [ய்	இலக்கு	தன் திருமார்வி லுண் டான
சந்து ஆர்	துளை களையு டைத் தா	அமுதுநர்	அம்ருத டுலத்தை
ஓர்	ஒருவராலும் நிறைக்க வொண்ணாத	தத்தான்	தெளித்துப்போ 'கி னவன் நித்தியவாஸம் பண்ணுமதாய்
தலை	ப்ரஹ்மகபாலத்தை		
கயகத்து	கையிலே	சத்து	சந்தநவ்ருக்ஷங்கள்
ரொண்டு	எந்திக்கொண்டு [ம்	ஆர்	நிறைந்த
உலகேழும்	ஸப்தலோ ளிலு	பொழில்	சோலைகளாலே [ன
திரியும்	திரியுமவனாய்	சூழ்த	சூழப்பட்டிருப்பதா
பெரியோன்றா	பெருமைபாவித்திரு		
ன்	க்கும் நுத்ரன்	சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே! (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரென்பும்) வெந்தவர்களு
டைய எலும்பும் அதுசுட்டசாம்பலும் உடம்பிலேபூசி கையிலே
சந்துகளாரந்திருந்துள்ள தலையெக்கொண்டு. † எல்லாநரம்புகளும்
வந்துகூடின விடத்திலேயிறே சே(ஃ)தித்தது. (உலகித்யாதி)† கூறு
செய்தஹிலே கையும் †கைத்தளையுமாய்த் திரிவாரைப்போலே ஈஸ்
வராபிமாநியாய்த் தன்னுஜ்ஞை நடத்திப்போந்த விடத்திலே கையு
மோமிமாய்த் திரிந்த தூர்மாநியான ன் செ ' என்று ' என் ஸ்வாமி.
என்னுடைய சாபத்தைப்போக்கவேணும் ' என்ன. (திருமார்வில்

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரித்யாதி). கீழிற்றிருமொழியிலே (க)
ஊன்முனிந்தவன துடலிருபினவா வுகிர்நுதிமடுத்த" என்று - அர்ப்பகளை
ரகபித்த ந்ருஸிம்ஹாபதாநாநந்தரம் அரன்சாபம் தவிர்த்தது ப்ரஸ்துதமான
படியாலே, இங்கும் கீழ்ப்பாட்டில் நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே
* வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தபடியை ஸவிஸ்தரமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங் தி
கண்டுகொள்வது.

சந்துகள் - நரம்புகள். தலையென்னவமைந்திருக்க 'சந்தார்' என்று
விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாநரம்புகளுமித்யாதி).
இத்தால், ப்ராணவியோகம்பிறக்கும்படி மர்மத்திலே சே(ஃ)தித்தானாகையா
லே தோஷாதிக்யம் விவகசிதமென்று கருத்து. (கூறுசெய்த) - பங்காண்ட
(கைத்தளை) - கைவிலங்கு. (அ)

மூ. தொண்டாமினமுமி நமயோரும் துணைநூல் மார்வி னந்தணரும்
அண்டா எமக்கேயருளாயென் றணையும் கோயி லருகெல்லாம்
வண்டார் பொழிவின் பழனத்து வயலி னையலே கயல்பாயத்
தண்டாமரைகள் முகமலர்த்தும்சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே

பத .	உரை.	தம.	உரை.
தொண்டாம் இ	அவனுக்கே எ ல் லா	அருகு ல்லாம்	ஸமீபஸ்த்தலங் ளெ
னமும்	நை ன்கர்ய 'க ளும்		ங்கும்
	செய்து போ ரும்	உண்டு	வண்டுகளாலே
	புரீவைஷ் வர்	ஆர்	நெருங்கப்பட்டி ருந்
	ருடையதிரளும்		துள்ள
இமையோரும்	நித்யஸூரிகளும் [த	பொழிவின்	சோலையிலுண்டா
துணைநூல்	இரண்டு பூணூல்தரித்	பழனத்துஅயல்	நீர்நிலங்களின் சுற்று
மார்வி	மார்யினையுடைய		ப்புறத்திலுள்ள
அந்தணரும்	ப்ராஹ்மணரும்	வயலி	வயலில்கின்றும்
அண்டா	அண்டங்களுக் டெ ல்	கயல்	மதஸ்ய 'களானவை
	லாம் நிர்வாஹ னை	பய	(அந்த நீர்நில 'களி
	னவலே .		லே) பாய
எமக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே	தண்	குளிர்ந்த [ளான வ
அருளாய்	க்ருபைசெய்தருள	தாமரைகள்	தாமரைமொட்டுக் க
	வேணும்	மு ம்அலர்த்து	முகவிகாஸத் தைய
ன்று	என்றுசொல்வி	ம்	டையா நின்றுள்ள
அணையும்	ஆஸ்ரயிக்கிற		சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (க)
கோயில்	கோயிலினுடைய		

இலங்கமுதுநீர் - தந்தான்) விளங்காநின்றுள்ள திருமார்வில் அம்
ருத்ருபமான ஜலத்தைக்கொடுத்து அவனுடைய சாபமோஷத்தைப்
பண்ணினவன். (சந்தார்பொழில்) சந்தரத்தாலே நிறந்தபொழி
லாலேசூழப்பட்ட. (அ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (தொண்டாமினமும்) (க) 'வழு
விலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்' என்றிருக்கும் புரீ வைஷ்ண
ர்களுடைய திரளும் நித்ய ஸூரிகளும் கேவல ப்ராஹ்மணரும்.
(உ)†"ब्रह्मविन्द्यान्" - "ब्रह्म" வித்யா விநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்ம

அ . ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொண்டாமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக் ளெல்
லாவற்றாலும் ராமந்ருஷ்ணதிருபேண அவதரித்துச்செய்த ந்றையெல்லா
புரீஸாளக்ராமத்திலே தர்மையக்யத்தாலே யநுபவித்தாராய், இனி புரீஸாள
க்ராமத்தையே ஸர்வருமாஸ்ரயிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி
கண்டுகொள்வது.

(ந) "ब्रह्मविन्द्यान्" ப்ராஹ்மவித் ப்ராஹ்மண" என்கிறந்யாயத்தா
லே 'தொண்டாமினமும்' என்கிற ஸாமான்யோத்திக்குள்ளே அந்தணரு
மந்த ப்ரவிஷ்டராயிருக்கத் தனித்தருளிச்செய்ததுக்குத் த்ருஷ்டாந்த தந்ரு
கேந தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (வித்யேத்யாதி) "ब्रह्मविन्द्यान्"†

ஸ்ரீ காராரும் யல்குழ்த சாள் கிராமத்தடி னை
 காரார் புறவின் ம் கவேத் வியனெனெசெய்தமிழ்மலை
 ஆரா ஞலகத் தறிவுடையா சமரர் னுட்டர ளளப்
 பேராயிரமு மோதுமின் ள்றியி யே பிதற்றுமினே . ()
 திரும நாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

ப ம.	ர.	ப ம	.ரை.
ல த்து	இத் தீலாகத்திலே	பேர்ஆயிரமும்	(அ னு டய)ஆயிர
அறிவுடையார்	அறிவு டய ர் ள்		திருநாம னாய்
ஆரார்	லாரும்	ஒதுமி ள்	சொல்லப்பாரு ள்
அமரர்	நித்யஸூரி னு டய	அத் தி	அப்படி சொல் ம
	காய் [பத்தந்த		ட் ராகில் [ள்
ல் ருடு	விலகக் மா பர	தாரா	தாரா எ னும் பகதி
அரசாள	அரச னும்படி	ஆரும்	றந்த

டே எ ன்று பிறித்தாரிதேபாஷ்ய ஈர் (அ டா)†தே டே
 ன் ா ரயணியை டே. எ ன் னு னு னு னு ம் னு தனி
 த்தனியே சொ லாகி னு கொ டி சேருகிற ரையி ருகெ லாம்
 (ண்டாரித்யாதி) டி னாலே டி மி டயப்பட்டுள்ள பொழிவி
 னு ண்டான பழ மு டி நீர்நிலை அதி டய டபர்யந்த
 களிலு டா யலிலினின்று யலா து நீர்நிலை ளிலே ன்து
 பாய. (த டாம ா ள் மு மலர்த் ம்) †கூத்தாடும ி ள் ராய்
 க அடியிட்டால் த யராயிருப்பார் தம்முகவிகா த்தாடே
 ரொண்டாடுமாபோலே தாமரை ள் முகமலர்த்துமாயிற்று. ()

பூதுகை ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகீர்த்தன பஞ்சஸ்தவம் வந்தாலி ஸம்ப
 ப்ராஹ்மணே விஹஸ்திநி நி பாதே ப்ரதா தர்சி
 எகிற சத்தி ஸ்ரீ நயஸம்ஸகீர்த்தன பூது கீர்த்தஸ்தவசகாமி
 வித்யாவிரயஸம்ப வேவஸ்ப்ராஹ்ம ரோ ஸ்திஸ்வஸ பாநிஷு
 ஸ்ரீ வித்யாவிரயஸம்ப தொ குணே ஸ்ரீராதி
 ன்றும், தூலையே துணையா வுடத்திணை ப்ராஹ்ம ன்றும்
 பிரித்தருளிச்செய்தாரென்றும் ட்ருத்து ரதிபத் ளிலே விசேஷண
 மிடாமையாலும் வித்யாவிரயஸம்பத் என்றது குபாதிமோடி சொல்
 டே ன்றெனையாலும் பிரித்தாரென்று ண்டொள்ள து அண்டத் த-ஆச
 த் த, உடையவன், அடனென்றாய் பவிதார்த்த. (தேவ) ஸ்ரீ
 மக்கு என்றபதத் த, “அண்ட” ன்றவிடத்தில் அருஷ்கித்து அத்
 தால் பவிதருளிச்செய்திருள், (ஸ்ரீ ஸ்ரீகீத்யாதி). (மிடைய) டெரு
 “அயஸேயானவயல்” ன்றன்வயித்து (பர்யத் ளிலுண்டான) ன்றது.
 ண்டொள்ள கா(ஸ)ய ராகவும் யல் ள் ர்த்த ராவு மஸ் ள் ண்
 குமவர்களா வும் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச்செய்கிருள் (கூத்தாடும
 ளித்யாதி). ()

யல்	யல் ள் லே	நீ ந்தன்	ஆரசனா
குழ்த	குழப்பட்ட	விய	ஆட்வார் [பு-
சா	கிராமத்து	வி	ஒவியையுடைத்தாம்
	புரிஸாளக் ராமத்தி	செய்	அருளிச்செய்த
	லேவந் கிட்ழிநிற்	தமிழ்மலை இ	த்ராவிதசப்தஸந்த
	கிற [மா	வயே	ர்ப்பபூபமானதூப்ப
அடினை	ஸர் ஸ் ராமிவிஷய		த்துப்பாட்டையே
ராஜர்	மே ள்நிற் திரு	பிதற்றாமி	அடைவுகெடச்சொ
	ந்து		லப்பாருங்கோள்.
புறவி	குழலையுடய		
ங்	திருமன் னாட்டுக்கு		

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (தாராவியதி)† தாராக் ஸாலே
நி ம்திருந்துள்ள ய் சூழ்ந்த ஸ்ரீஸ ஸ்ராமத்திலே ந்து ஸந்தி
விதனை ர்ஸ்ரமி ய் விபாடிற்று. (காராரித்யதி)மே
ளினு டய † கிரந்தரஸஞ்சாரத்தையு டத்தா பர்யந்தத் த
யுடைய திரும னை கு ரா ரான ஆழ்ார். ஒலியுடைத்தாம்
படியாச் சொ தொ ட (ஆராரு த்தறிவு டயார்) லோ
த்தில் அறிவு டயராயிருப்பாரார். நித்யஸுரிகளு டய நல்நா
டு டு பரமபதம் அத் த (க) ஆ ம் ள் றானகம்
† எ்கிறபடியே தாங்களிட்ட முக்ரம்படி நடத்த ஆயிரம் திரு
நாம னையும் ஈயாலே சொல் ப்பாரு ணர் அ னனன்றிக்கே
(இ வயே பிதற்றுமினே) இவற் றயே அ டவுகெடச்சொல்லப்
பாரு ணர்.(உ)† ஸகீ-஁ஜ்ஜஹ஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁஁ ஸங்கிர்த்,
யே ந்நாதம் தே தம் ரபி மீரயேத்’

(0)

பேரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி னேசர ம.

அ . பத்தாமபாட்டு. (தாராவித்யாதி) தொண்டாமி ம் முத்தலாந்
ர்த்திக் க ஆட்சர்ய ல்லா மப லே, பக்ஷிவிசேஷ ன் திவ்பதேசத்தைப்
பற்றி் கிடப்பதே எ று ஈடுபட்டு விசேஷி் கிறாரெ று திருவுள்ள பற்றித்
தாத்தாயமருளிச்செய்கிறார். (தாரா ளாலேயித்யாதி). ஸமுத்ரதீரமாயா
டே (கிர்தரஸஞ்சாரத் த) ி தது. இத்தால் பரமோதாரமான ஸ்ரீமஹா
பா தர்வர்த்தி்கும் தேசத்தில் வர்த்தி்குமவரென்று ஆபத்த த்வம் ஸூசித
ராயிற்று. (ன்கிறபடிடே) என்றவர்தம் அவர்கள்தான் ன்றுசேஷ
அங்ஙன றுகில் கீழ் - (அத் த) ன்றதுக்கு அ மி னை. ஆயிர திரு
மங்களைச் சொல்லு றோள், கூடாவிடால் இப்பத்துப்பாட்டையும் சொ
ல்லு கோனென்றுற்போடே ரா விடமு டோடெ ன்ன அரு ிச்செய்
கிறார் (ிர்த்தே தித்யாதி). (௧0)

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஐந்தா' திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடி னே சரணம்.

முதற்பத்து ஆறந்திருமொழி வாணிலா.

—o—o—o—o—o—

மூ. வாணிலா முறு ல் சிறுதுதல் பெருந்தோள்
 மாதரார் னமுலைப் பயனே
 பேணினே னாதனைப் பிழையெனக் ருதிப்
 பேதையேன் பிறவி நோ யறுப்பா
 ஏ னிலே னிருந்தே னெ ன்ணினே னெண்ணி
 இனையவர் லவியின் திறத்தை
 நாணினேன் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
 ஸநமிசா ரணியத்து னொந்தாய்.

(க)

பத .	உரை.	ப .	உரை.
நைமிசாரணிய	நமிசா ரண்யத் தி	கருதி	நீனைத்து [தியை
த்துள்	லெழுந்தருளியிரு	பிறவிடைய்	ஸம்ஸாரமாகிறவ்யா
	க்கிற	அறுப்பான்	போக்கிக்கொள்ளு
தாய்	ன் ஸாமி. [கிற		கைக்காக
வாள்நீரா	ஒளிபொருந்தியிரு	எணிலேன் இரு	எண்ணுதிருந்தேன்.
முறுவல்	மந்தஹாஸத்தையும்	ந்தேன்	
சிறுதுதல்	சிறியவெற்றியையும்	எண்ணினேன்	(இதற்குமுற்பு) நின்
பெரு	பெருத்த		றகிலையை யாராய்
தோள்	தோள்களையுமுட		ந்தேன். [து
	யரான	எண்ணி	(இப்படி) அநுஸந்தித்
மாதரார்	ஸந்தீகளுடைய	இனையவர்	யுவதிகளுடைய
வண்ம்	அழகிய	கலவியி	திற ஸம்ஸலேஷவிலையத்
முலையே	ஸ்தநங்களையே	த்தை	தை
பயன்	பரமபரியோஜநமா	ராணினேன்	லஜ்ஜித்தேன்
பேணினேன்	ஆதரித்துக் கொண்டு	நாணி	லஜ்ஜித்தவரைய்
	போத்தே;	டன்	உன்னுடைய
பேதையே	அறிவுகேடனா	திருவடி	திருவடிகளை
அத்னை	அத்தை	வந்து	கிட்டி
பிழையென	தப்பென்று	அடைந்தேன்	சர... மபுகுந்தேன்.

வ்யா வாணிலாமுறுவல்ப்ரவேசம். † திருவுள்ளத்தைக்குறித்து 'உகந்தருளின கிலங்களை ஆராயி என்று பலகாலும் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார் கீழ்' அதுவும் அப்படியே செய்வதாக வொருப்பட்டது. அநந்தரம் தாம் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையறு

அநு. வாணிலாமுறுவல்ப்ரவேசம் கீழ்க்கு திருமொழிகளாலும் மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களை லபித்த ஆழ்வார், தன்னென்கும் தம்மோடொருமிடமுனவாறே மந்த்ரவிவரணமானவ்யத்தில் பூர்வாண்டார்த்தாதுஷ்ட்டாநம்பண்ணுகிறார் என்று ஸங் திதோற்ற ருளிச்செய்கிறார், (திருவுள்ளத்தையித்யாகி).

ஸ்ந்தித்துத் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும் விஷயப்ராண்யத்
தையும் ஐர்த்த விஷயத்தில் 'ஐயோ!' என்னுதே போந்தபடி
யையும் பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப் போந்தபடியையும் இவற்
றையடைய முன்னிட்டு (க) ரா - யு - எ - ஸு - ஸு - ஸு - ஸு - ராவணோ நாம
துர்வ்ருத்த" என்று ஸ்ரீ விபீஷணபூவான் ஆசத்திலே நின்று
ஸ்வநிகர்ஷத்தைச்சொல்வி சரணம் புக்காற்போலே இவரும் தம்
முடைய அந்நயகதித்வத்தை விண்ணப்பம்செய்து திருநைமிசா
ரண்யத்திலேநிற்கிற ஸர்வேஸ்வரன் திருடினிலே†பெரிய பிராட்
டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புகுகிறார்.

முதற்பாட்டு (வாணிலா முறுவல் சிறுதுதல் பெருந்தோள்
மாதரார் வனமுலைப் பயனே பேணினேன்) இது என்னுடைய பூர்வ
வ்ருத்த மிருந்தபடி என்கிறார். † விஹிதங்களை யதுஷ்டித்து சம
தமாத்யாத்மகுணேபேதராயிருப்பாரிதே†இதுக்கதிகாரிகள் அதில்
நான் செய்துநின்ற நிலை இதுவென்கிறார்

(வாணிலாமுறுவல்) ஒளியானது நிலாவாநின்றுள்ள ர்த்
தியாநின்றுள்ள, முறுவலென்னுதல். அன்றிக்கே ஒளியானது
இதுக்கிலக்கானுடைய நெஞ்சவிட்டுப் போகாதே வர்த்தியாநின்று
ள்ள முறுவலென்னுதல். நுதல் நெற்றி. அதுவும் சிறுத்திருக்கை.
இல்லையாகில் பும்ஸ்த்வந்திபாயிருக்குமிதே. (பெருந்தோள்) போக்
தாவி னளவல்லாதபடி போக்யதை கரைபுரண்டதோள். (மாதரா
ரித்யாதி)† ஒளிரிலாவாநின்றுள்ள முறுவலையும் அளவுபட்டதுதலை
யும் போக்யதாப்ரகர்ஷத்தையுடைத்தான தோள்களையுமுடையரான
ஸ்தரீ ளுடைய † ஸர்விவேசத்தழகை யுடைத்தாயிருக்கிற மாம்ஸ

(உ) 'தேனுடைக்கமலத் திருவினுக்கரசே' என்றத்தைப்பற்ற (பெரிய
பிராட்டியார் முன்னிலையாக) என்றது.

முதற்பாட்டு. (வாணிலாவித்யாதி) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமன்றோ
பூர்வவ்ருத்தத்தை யதுஸந்தித்து அதுதத்த்ஹ்ருதயராய் அவற்றையெல்
லாம்விட்டு வந்தாஸ்யிக்வேணுமோவென்ன. அருளிச்செய்கிறார், (விஹிதங்
கணியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). பூர்வவ்ருத்தம் ப்ரபத்திக்கு விரோதியெ
ன்றதுஸந்தித்தாரல்வர், ஸாதநாத்ரங்களுக்கு விருத்தங்களைச்செய்து போந்
தேனாகையாலே உபாயாத்ர குந்யனென்று தம்முடைய அந்நயகதித்வத்தை
முன்னிடுகிறாரென்று கருத்து. (இதுக்கு) என்றது - இந்தபகவத்விஷயத்தில்
முமுகூஃவாயிழிகிறதுக்கென்கை. அதாவது - பத்தியென்றபடி.

கீழ் சிவபதங்களுக் கர்த்தமருளிச்செய்து, வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கி
றார், (ஒளியித்யாதி). "உனம்" என்றதினர்த்தம், (ஸர்விவேசத்தழகு) என்றது.

(க) ரா - யு - எ - ஸு .

(உ) க - சு - கூ .

கசக பெரியதிருமொழி, க ப சு தி, க பா வாணிலா.

க்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமாக ஆதரித்துக்கொடுப்போந்தேன். (பயனே பேணினைன்) † அவ்வருகில் அத்ருஷ்டமாகவும் நினைத்திருப்பது இது தன்னையையிற்று. † தங்களுடைய ஆவயவசோகையாலே இவனை யகப்படுத்தி, இவன் கையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையும் பஹரித்து இவனகப்பட்டான்” என்றறிந்தவாறே பின்னை இவன் நினைத்தபடி தங்களைக்கொடுக்கக்கடவரல்லாத ஸ்த்ரீகளுடைய மாம்ஸக்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமென்று ப்ரமித்து ஆதரித்துப் போர்ப் பேணினைன். † அது தன்னில் அநுபாவ்ய மொன்றல்லையே; அதிலே † குவாலுண்டாக நினைத்து ஆதரிக்கிற இவன் ப்ரமமேயியேயுள்ளது. (அதனைப்பிழையெனக்கருதி) இப்படி நெடுநாளா தரத்துக்கு விஷயமாய்ப்போந்தது இன்றாகப்பிழை என்று நெஞ்சிலே பட்டது. † விஷயப்ரவணனாவன் நீ அவற்றை விடின்றான் விடானிமே. † இவர்க்கிப்போது இவைதன்னை விடிகைக்கு † உவாத்து இவைதானேயாயிற்று. அதாகிறது அவர்களுடைய அநாத்மகுணங்களை அதுஸந்தித்தவாறே கவிகவிட்டுக்கொடுக்கலாமிமே. இன்று தப்பென்றுவிட்டுக்கொடுக்கவேண்டிமிவற்றையாயிற்று நெடுநாள் ப்ரயோஜநமாக புத்திபண்ணிப்போந்தது. (பேதையேன்) இன்று பிழையென்று கைவிடவேண்டிம்படியான இத்தை அநாதிகால மாதரித்துப்போரவேண்டின ஹேதுவென்னென்ன (பேதையேன்) அறிவுகேடு எத்தைப்பண்ணாதுதான்.

(பிறவியித்யாதி) † இப்படி யறிவுகேடனாகையாலே “ஸம்ஸாரமாகிறது அல்பம் அஸ்த்திரம், துக்காவஹம் ஆனபின்பு இத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேணும்” ான்னும் மகோரதத்தை யுடையே

பயனே” என்றவிடத்தில் ஏகாரத்தை “முலை” என்றவிடத்திலே கீழேயுள்ளிச்செய்து, “பயனே” என்றவிடத்திலேதானேயாக்கி அத்ருஷ்டம் வ்யார்த்தமாக அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அவ்வருகிலித்யாதி). முதல்யோஜனைக்கு விவரணம் (தங்களுடையவித்யாதி). அது போக்யமாயன்றோவிருப்பது, ப்ரமித்தேனென்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அதுதன்னிலித்யாதி ஊக்யத்தவ்யத்தாலே). (உவால்) ஆதிக்கம். இன்றுபிழையென்று ருதுகிறவர், அப்போது ஆசரிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (விஷயப்ரவணனாவனித்யாதி). அன்றுசொன்னாலும் விடாதவர் இப்போது பிழையென்று கருதுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கித்யாதி). (உவாத்து) - உவாத்யாயன்.

“பேதையேன்” என்றது-கீழ்க்கும் ஹேதுவானவளவன்றிக்கே, மேலுக்கும் ஹேதுவென்னுநின்றகொண்டு தாப்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). “சேன்” என்றாற்போலே “என்” என்று உயர்த்தியாய் அநுகூல

னன்றிக்கே யிருந்தேன். (ஏணிலேன்) † இத்தைத்தவிர்த்துக் கொள்
ஞகைக்கீடான உயர்த்தியை யுடையேனல்லேனென்னுதல். (இருந்
தேன்) நன்று” என்றதுஸந்தித்துப் போந்தவித்தைத் தண்ணிது’
என்றுவிடாநே அநந்தரம் உத்தேஸ்யபூமியிலேபோய்ப் புகப்பெற்
றிலரே, நடுவில் நிலையையாயிற்று இருந்தேனென்கிறது. (க) ‘ஒடி
னேன் என்றவிடம் இருக்கைக்கவகாசமில்லை. (உ) ஐந்தாம் ஸ்லோகம்

கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்டத என்னுமாபோலே. (எண்ணினேன்)
நாம் முன்புசெய்து போந்ததென் நாம்தாமார் இனிச்செய்துவர்
த்திக்க நிப்பதென்” என்று ஆராயத்துடங்கினேன்.

(எண்ணி) இப்படி-அதுஸந்தித்து. (இளையவர் லவியின் திற
த்தை நாணினேன்) தங்கள் பருவத்தாலே இதினுடைய தன்மை
நெஞ்சிற்படாதபடியாக மறைத்துக் கொடுப்போருகிறவர்களுடைய
கலவி † யிடையாட்டத்தை இப்போது லஜ்ஜித்தேன். † ஆண்
பிள்ளைச்சோரூள்வியை ஸ்திரீயென்று பின்துடருமாபோலே யிருப்ப
தொன்றே சப்தாதிவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணிப்
பின்துடருகையாகிறது. வெளிச்செறிப்புப்பிறந்தவநந்தரம் ல
ஜித்துக் கைவாங்கவேண்டுமெத்தையிறே நெடுநாள் ஆதரித்துப்
போந்தது. (வந்தன்திருவடியடைந்தேன்) நெடுநாள் ப்ரயோஜ
நம் என்றாதரித்து ஒருநாளாக லஜ்ஜித்துக் கைவாங்கவே ண்டிப்படி
யன்றிக்கே என்றுமொக்க ப்ரயோஜநரூபமான திருவடிகளிலே
வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்து நொந்தாய்) அவன்
பக்கல் ப்ரயோஜநமுள்ளன வாங்கிப் பின்னைக் கைவிடாமாகில் இ
னுக்கல்லாதாரில் வாசியில்லையிறே அங்ஙனன்றிக்கே நிருபாதிக
பந்துவாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகலய் வகுத்தஸ்வாமியாய்

‘ருத்தியால்வந்த உயர்த்தியைச் சொல்லுகிறதென்கிறார், (இத்தையித்யாதி).
‘இருந்தேன்’ என்றதுக்கு-அங்குமன்றிக்கே இங்குமன்றிக்கே யிருந்தேனெ
ன்று விஷாதத்திலையாக்கி- கீழருளிச்செய்து, பிழையெனக் கருதியிருந்தே
ன் - நிர்ப்பரணியிருந்தேனென்னும் தாத்தர்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார்
(ஒடினேனியாதி). முந்தின அர்த்தத்துக்கு திருஷ்டாந்தம், (கஸ்தஇத்யாதி).

(இடையாட்டத்தை) என்றவந்தரம் “கண்டு” என்றுசேஷம். அணு
கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஆண்பிள்ளையித்யாதி).
(சோரூள்வி) - சோற்றுக்கு நிரவாஹகை; சோரூக்குகிறவளென்றபடி. (ஆண்
பிள்ளைச்சோரூள்வி) என்றது-ஸ்திரீவேஷங்கொண்ட புருஷனென்றபடி. [பய
னேபேணினேன் பேசையேன்பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன் - அதனைப்
பிழையெனக்கருதி - இருந்தேன், எண்ணினேன், எண்ணி-எந்தாய்’ என்றந்
வயம். (க)

சுசுஅ பெரியதிருமொழி க ப, சு தி உ பா சிலம்படி.

மூ. சிலம்படியருவில் கருநெடுங் கண்ணார்
 திறத்தன யறத்தையே மறந்து
 புலன்படிந் துண்ணும் போகமே பெருக்கிப்
 போக்கினேன் பொழுதினை ராளா
 அலம்புரி தடக்கை யாயனே மாயா
 வானவர்க் ரசனே வாணோர்
 நலம்புரிந் திறைஞ்சம் திருவடி யடைந்தேன்
 நைமிசா ரணியத்து னெந்தாய்.

(உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹை மிசாரணியத்	தொந்தாய்.	போக்கினேன்	கழித்துவிட்டேன்.
சிலம்பு	சிலம்பையணிந்து	அலம்புரி	கலப்பையாகிற ஆயு
உருவில்	அழகாயிருந்துள்ள		தம்தரித்த
அடி	பாதங்களையும்	தடம்	பரந்த [னாய்
ருநெடு	றுத்துநீண்ட	கை	திருக்கையையுடைய
ண்ணார்	திறத்த கண் னையுமு டய	ஆயனே	இடைச்சாதியில் திரு
னாய்	ஸ்தீர் ள் ப க் கலி	மாயா	வவதரித்தவனே .
	லே ஆஸத்தைய்		ஆச்சார்யச்செய்யை யு
அறத் த	தர்மரூபியான உன்		டையவனே .
	னே [ல்	ரானவர்க்கு	தே ர் றுக்கு
மறந்தே	சற்றேனும்நினை யா ம	அரசனே	தலைவனானவனே .
புலன்	இந்தரியங்கள்	வாணோர்	நித்யஸூரிகள்
படிந்து	பொருந்தி	நலம்புரிந்து	அன்பையுடையராய்
உண்ணும்	அநுபவிக்கிற		க்கொ ண்டி
போகமே	போகத்தையே	இறைஞ்சம்	ஆச்சரியயாரின் றுள்ள
பெருக்கி	மேன்மேல் பெரு ச்	திருவடி	(தேவர்) திருவடிகளை
	செய்து	அடைந்தேன்	அடைக்கலமாகக்கிட்
பொழுதினை	ராலத் த		டினேன் (உ)
வாளா	வ்யர்த்தமாக		

இவன்றான் நெடுநானே யிழுவையதுஸந்தித்து வெறுத்தால் பிழை
 புகுந்ததாகில் அதுக்குப் பரிஹரிக்கைக்கு நானிருந்தேன் செய்ய
 லாவது டோ. என்மெறித்து முகத்தைத்துடைத்துக் குளிர
 முகந்தருமவனுயிருந்தான். (சு)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. † திருவடிகளிலே விழுந்து சர
 ணம் புக்கவாறே முன்புதாம் செய்துபோந்தபடிகளடங்கலும் தோ
 ன்றிற்று; அத்தாலே ‘போக்கினேன் பொழுதினை †வாளா’ என்
 கிறார்.

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. (சிலம்படியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்
 திருவடி ளிலே விழுந்தபடியை அதுஸந்தித்தவாறே, முன்பு விஷயாந்தரங்
 ளிலே விழும்படிகள் தோற்றி அத்தையதுஸந்தித்து அதுதபிக்கிறுரென்று
 ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (திருவடிகளிலேயித்யாதி). (வாளா) வ்யர்த்தமாக.

(சிலம்படி) சிலம்பையுடைய அடியாயிற்று. (உருவில்) † அது தன்னிலே செம்பஞ்சையு மிட்டுவைப்பர்களாயிற்று இவனைத் துவக்குகைக்காக. (கருநெடுங் ண்ணார்) கறுத்துப் பரப்பையுடைத் தாயிருந்துள்ள கண்களாலே நோக்குவர்களிவனை. † இவன் இதிலே துவக்குண்டு காலிலே விழுந்து பின்னை ஆ ர்கள் தங்களைவிட்டு அவர்களுடைய கதா (கதா) கந்த (கந்த) முள்ளதேசத்திலே † அணை வாய்த்துத் திரியுமாயிற்று. (அறத்தையேமறந்து) † ஸ்த்ரீக ளுக்கு வழிபறித்திமது மறக்கவொண்ணதே தன்னுடைய உஜ் ஜவரத்துக்கு உபாயமானத்தையேயாயிற்று வருந்தி மறப்பது (புலனித்யாதி) † கொண்டி திரியும் பசப்போலே இந்த்ரியங்கள் தான் விஷயங்களிலே மண்டியாயிற்றிருப்பது முதல் த னிலே. அதுக்குமேலே விஷயஸந்நிதியுள்ள விடத்திலே ர்த்தத்து இந்த் ரியங்களுக்கு விஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பித்து அவை அயற்றிலே மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படி அத்தால் வந்த போகத்தையே பெருக்கி. (போக்கினேன்) † பக த் விஷயத்திலே அடிக்கழுஞ்சுபெற்றுச் செல்லக்கடவ ராலத்தை வ்யர்த்தமேபோக் கினேன்

(அலம்புரிதக ண்ணையாயே) இவன்னை யிலுள்ளத்தை அபஹ ரிக்கையன்றிக்கே இவனுக்கு அமையும் ான்னும்படி ஸர்வஸ்வத் தையும் கொடுக்கும்வனாயிற்று. அலமென்னக்கொடுக்கும் தடக்கை யையுடையவனென்னுதல். அலமென்றது ஹலமென்றபடியாய் கலப்பையைத் தரித்த திருக்கையை யுடையவனென்னுதல். (மாயா) இவன் ஒருநாள் திருவடிகளிலே விழுந்தால் பின்னை இவனுடைய நெடுநாளை யிழவு மறக்கும்படி முகங்கொடுக்கும்படிக்கடியான ஆய்ச்சாய்குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனை. (வானவர்க்கரசனே)

உரு ” என்று அழகாய் லாக்ஷாரஸத்தால் வந்த வழிகச்சொல்லுகிற தெ கிருர், (அதித்யாதி). சிலம்படியிலிழுக்கைக்கு ஹேது கண் டுகேன்று விவக்ஷித்து, அதுக்கும் ‘ திறத்தனய் ” என்றதுக்கும் தாத்பர்ய மருளிச்செய் கிருர், (இவனித்யாதி). (அணுவாய்க்கை) அதவேபோதுபோக்காகை. அது வேகாலசேஷமாயென்றபடி. “ அறத்தையே ” என்ற ஏவகாரதாத்பர்ய கதா முகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர், (ஸ்த்ரீகளுக்கித்யாதி). “ போகமே பெருக்கி ” என்னவமைந்திருக்க, “ புலன்படிந்தண்ணும் ” என் றவ்விசேஷி த்தத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர், (கொண்டித்யுமித்யாதி). கொண்டி திரி கை - பட்டிமேய்கை. “ போகமே ” என்ற ஏவகாரதாத்பர்யம், (பகவத்விஷ யத்திலேயித்யாதி).

மூ. சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து

சுரிசூழல் மடந்தையர் திறத்துக்
காதலே மிகுத்துக் கண்டவாதிரிந்த
தொண்டனைன் நமன்றமர் செய்யும்
வேதனைக் கொடுங்கி நடுங்கினேன் வேலை
வெ டிரை யலமரக் கடைந்த
நாதனை வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசார னியத்து நெந்தாய்.

(ந.)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெள்	நெ ளுத்த	காதல்மிகுத்து	மிகுந்த ஆசையை யு
திரை	அலகளை யுடைய		யை யலுய்
லை	திருப்பாற்கடலை	கண்டஆ	ண்ணு குத்தோற்றி
அலமர	கலங்கும்படி		ன ிஷயங்களிலே
டந்த	மதநம்பண்ணின	திரிந்த	யதேச்சமாக நடந்து
ாதனை	நாமியே!	தொண்டனைன்	(அவர் ளுக்கு) பரிசுர்
நைமிசாரணியத்	நைமிசாரணயத் தில்		யை பண்ணிப்போ
துள்	(வந்து) [னவனை.		ந்தான்
எந்தாய்.	எனக்கு உபகாரகளு	மன்தமர்	யமபடரானவர்கள்
சூதினைப்பெரு	பெருக்கச்சூதாடியும்	செய்யும்	பண்ணுகிற [து
க்கி		வேதனைக்கு	ஹிம்ஸையினைத்
ளவினைத்துணி	களவுகாண அத்யவ வி	ஒடுங்கி	அவயவங்களெல்லாம்
ந்து	த்தும்		தம்மநிலைகுலைந்து
சுரி	சுருண்ட	நடுங்கினேன்	நடுங்கினவனாய் [லே
சூழல்	மயிர்முடியையுடைய	உன்திரு டி	தேவரீர்திருவடிகளி
மடந்தையர்திற	ஸ்தரீகள் பக் விலே	வந்து அடை	வந்து சரணம் புகுந்
த்து		தேன்.	தேன். (ந.)

ப்ரஹ்மாதிகளுக்காய் ரயணியனாயுள்ளவனே. (வானோரித்யாதி) நித்
யாதுபவம்ப ணுகிற நித்யஸூரிகள் இதுக்கு முன்பொருநா
ளும் கண்டறியாதாப்போலே யிருக்க ஸ்நேஹத்தைச்செய்து ஆஸ்
ரயியானின்றள்ள திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். (நைமி
சாரணியத்துநெந்தாய்) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கதுபாவ்
யனாய்க்கொண்டி அவர்களுக்கு ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்
கக்கடவ நீ எனக்கு உன் திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகலாம்
படி ஸந்திஹித னாகையாலே சரணம்புகுந்தேன். ... (உ)

அரு. மூன்றம்பாட்டு. (சூதினையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணழ
குக்குத் தோற்றுக்காலிலே விழுந்த அவர்கள் நெஞ்சருகாவிட்டாலும் அவர்
ள் சதா (ஓ) ஸம்பந்தமுள்ள தேசத்தை விரும்பி ததுபாய சிந்தை பண்ணி
தரவ்யார்ஜ முகேந அவர்களைக் கிட்டு போகத்தைப் பெருக்கிப்படியைச்
சொல்லி, 'வாளா' என்றருளிச்செய்தார், இதில் த்ரவ்யார்ஜரும் பண்ணின

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. † போக்கினைன்பொழுதினை ாளா ' என்றார்; † சிலவற்றைச் செய்திதே போதுபோக்குவது செய்தபடி தானெவ்வனே யென்ன அதுதன்னைச் சொல்லுகிறார்.

(சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து) பகலெல்லாம் சூதுபொருது தோற்றவன் குறைவறக்கொடுக்கக் டாறே இவன் பக்கலிலே கனக்கவுண்டாகையிதே இவன் தருகிறது” என்று ராத்ரியில் ஈவுகாண அத்யவஸிப்பது இவன் க்ருஹத்தி லேயாயிற்று. ஆக காணவும்கொண்டு காணாதபடியும் கொள்ளு மாயிற்று. † இவைதான் நிஷித்தாதுஷ்ட்டாநமாகையாலே இ தன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். † அன்றிக்கே, ஆஸ்திக்ய முடைய னுயிருப்பாறொருவன் ‘கெடுவாய்! ஈஸ்வரனென்பாறொருவனு டி ாண்’ என்றால் நாஸ்திக்யத்தாலே பஸ்யதோஹரனாய் ஈஸ்வர னாகிறவனார்? என்றும் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணியுமாயிற்றுப் போந் தது. (சரிசூழலித்யாதி) இப்படி த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினால் அது கொண்டுகொள்ளும் கார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (க) விரிசூழலா ரிப்பட்டு ான்கிறபடியே மயிர்பேணுதே யிருக்கில் அதிலே ஈடுப டுவர் மயிர்சூழன்று முடித்திருக்கில் அதிலே யீடுபடுவர் ஏதேனா மாக அவர்களிருந்தபடியமையுமாயிற்று இவர்க்கீடுபடுகைக்கு’ (உ) என்னையுன்செய்வு நைவிக்கும்” என்னுமாபோலே. (ண்ட வாதிரிந்த) (ங) ‘ந்யஸம் ந்ருபசு’ என்னுமாபோலே ண்ணுக் குத் தோற்றின விஷயங்களில் இவை சாஸ்த்ரங்கள் கிஷேதித்த விடம். என்று மீண்டறிவதில்லை. தோற்றினபடி மூலையடியே திரிந்த வித்தனை. (தொண்டனேன்) தொண்டனாகிறான் பரதநத் தான். அது அப்ராப்த விஷயங்களிலே யானபோது அபகர்வுஹேது வாகக்கடவது ப்ராப்தவிஷயங்களிலேயானபோது உத்கர்வு ஹே துவாகச்சொல்லக்கடவது.

படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (போக்கினைனித் த்யாதி). (சிலவற்றை) த்ரவ்யார் ஜநீப்ரகாரங் னை.

குதையும் களவையும் த்ரவ்யார்ஜ த்துக்கு சேஷமாக வருளிச்செய்து யோஜநாத்ராமருளிச்செய்கிறார், (இவைவானித்யாதி). ஈஸ்வரனை வாதமுக த்தாலில்லை செய்கை-சூதென்றும், ஸ்வாதுபவத்தாலில்லை செய்கை களவென் றும் மூன்றும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கே யித்யாத்). இவ் விரண்டு யோஜனையிலும் வாளா போதுபோக்கின்ப்ரகாரங்களேதென்ன பின்னையும் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

கருஉ. பெரியதிருமொழி க ப கூ-தி ச பா ம்பு.

மு. வம்புலாங் கூந்தல் மனைவியைத் துறந்து

பிறர்பொருள் தாரமென்றிற்

நம்பினு ரிறந்தால் நமன்மமர் பற்றி

யெற்றிவைத் தெரியெழு கிற்

செம்பினு லியற் பாவை யப்பாவி

தழுநெ ன மொழி தற் றஞ்சி

நம்பனே ந்துன் திரு டி யடைந் தேன்

நைமிசாரணியத்து னெந்தாய்.

(ச)

உதம.	உரை.	பத .	உரை.
நமிசாரணியத்துள் எந்தாய் .		வத்து	ஒரிடத்திலே பொ ட்
நம்பனே	விஸ்வஸ்யனே .	செம்பினு	செம்பாலே [டு
வம்புலாங்	பரிமளம் வீசாநி று	இயற்	செய்யப்பட்டதாய்
	ள்ள	ரிஎழுகின்ற	குருப்புப்பொறி வீ
கூந்தல்	குழலயுடையளான		சாநி றுள்ள
மனைவியை	(தன்)பார் ய ய	பா ய	ஒருஸ்தீர் ப்ரதி ம
துறந்து	விட்டு		ய மு ன்னென்று
பிறர்பொருள்	பிறந்தரவ்யமும் [ம்		த்தி)
பிறந்தாரம்	பிறர்மனையாட்டி னு	பாவீ.	பாபீ. [டாய்
ன்று திலற்றை	ஆகிய இ வ ளை	தழுவு	(இத்தைத்) தழுவக்க
நம்பினார்	விரும்பினவர் ள்	எ மொழிவ	என்றுசொல் லுகிற
இறந்தால்	இறந்துபோனால்	தற்கு	சொற் றுக்கு
நமன்மமர்	யம்படர்கள்	அஞ்சி	பயந்து
பற்றி	பிடித்துக்கொண்டு	உன்திருவடிவந்து அ	ட'தே' . (ச)
ற்றி	விம்மிவித்து		

(நமன்மமரித்யாதி) இப்படி முறைகெட ர்த்திக்கையாலே யம்படர்பண்ணும் வேதனையை யதுஸந்தித்து அஞ்சி ஸர்வா ய் கருமொடுங்கி சரீரந்தான் எடுத்தெறித்து அறையத்துடங்கும். (வேலை யித்யாதி). ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காகக்கடலை நெருங்கக் கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணும்படியன்றோ இவ்வாத் மாவோடி தேவர்க்குண ான ஸம்பந்தம். (வந்தித்யாதி) † ப்ர ஹ்மாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயணீயனாய்க் கொண்டு அவர்களுடைய கூக்கு ரல் கேட்கக்காக அங்கே திருப்பாற் டலிலே சாய்ந்தாற் போலே எனக்கு வந்து சரணம் புகலாம்படி இங்கேவந்து ஸந்கிதி பண்ணிய ருளிற்றிறே. (ந)

“வேலை வெண்டிறை - நாதனே” ன்றநுஷங்கித்து அத்தைத் த்ருஷ் ட்டாந்தமாகவிவக்ஷித்து ‘நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்’ என்றதற்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதி ளுக்கித்யாதி). (ந)

வயா. நாலாம்பாட்டு † அத்தனையோ இன் மேதேனுச் செய்தது டோன் இன்னமும்செய்தது குரலென்கிறார். (வம்பித்யாதி) † நித்யாபூர் மா குழலையுடைய மனைவியென்னுதல் பரிமளத்தையுடத்தான குழலெதல் † அநிஸாக்ஷியாகக் கைப்பிடித்த தீயையாயிற்று த்யஜிப்பது. † விஷயாந்தரங்களிலே ப்ருஹையைப் ப்ருஹே அற்றில் ந்தால் ம்புலாங்கூந்தலாவுமேயா யிற்று. பிறதாமித்தனையையாயிற்று ஆதரிக் கக்கு டிது பரதாரபரத்ரய்களை விரும்பின ர்களிறந்தால்.

(நமனித்யாதி) ஸர்வே வரன த்னோடொக் † ஸமமாக ஆராய்ந்து கேட்பாடுவருவதை விட்டவனாயிற்று, யமனாகிறான். † அன்றான் த்னோடொப்பார் சிலரையாயிற்று ரவிட்டது. † அர் ஸ் தர்கள் ஒரு கக்கு ஆயிரம்பேரா வந்து பற்று ர் ளாயிற்று. பின்னை இவனுடம்பு தன்னோடே எற்று ர் ள்; அந்தரம் த்ர்கள் கைசலித்த நே பொ ட்டி இட்டி ப்பர் ள்; † “இ ர் இத்தனைபோது ஸ்தீரீ யொழிய இருக்கவல்லரோ. அனை ய முப்பியும்” என்பார் இவனும் நம்மை நலிவதெல்

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வம்புலாமித்யாதி). சுரிசுழல்மடந்தையர் திறத்துக்காதல் மிகுதியாலே கண்டவாதிநிந்தேன்” என்றார் அப்படி அபிதகளான ஸ்தீரிகளை சாஸ்தாயமா க் கைப்பிடித்துக்கொ டால் நமம்மர் வேதனைக்கொடுங்வும் வேண்டாதே அதல் தீர்த்துக் கொள்ளலாமே இதுக்கஞ்சு நானென், அஞ்சும்படி பி னையும் செய்த வயுண்டேயென்னுமீஸ்வராபிராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தனையோவித்யாதி).

வம்பு - புது ம, உலாவாநின்றான். ரத்தியாநின்றான், கூந்தலெனறொருயோஜனையருளிச்செய்கிறார், (நித்யேத்யாதி). இத்தால் அரிமுடித்து வளர் கும் பரு மென்று கௌமாரம் தோற்றுகிறது. “னைவி” க்ருஹிணீ என்று, அர்த்தபதவாஸநை, (அக்ரீத்யாதி). இத்தால், விஹிதபரித்யா ம்பண்ணினைமையைச் சொல் ிற்று. பரதாரத்துக்கு விசேஷணமிடாதே அருளிச்செய்தது குத் தாத்பர் ம் (விஷயாந்தரங்களிலே வித்யாதிவாய்ந்தரவமும்).

(ஸமமா) நறது - சேதநரிடத்தில் பகஸ்பாதமின்றிக்ே யென்யமனைவிட்டு படரை நிரூபி கையாலே (க) ஸுபூல ஸூலா ஸூலா யச்சீஸஸ்ஸவாயீ தச்சீலோதாஸா” என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (அவன்னுனித்யாதி). பஹுவசநபரயோக தாத்பர்யம், (அவர் ள் தாங் ளித்யாதி). கைசலிக்கநலிந்தபின் இவனைக்குறித்து, பாயைத்தமுவு’ என்றுசொல்ல ப்ரஸத்தியுண்டோ, இவனயர்த்து கிடவாறோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி). “பாவீ” என்று ஸம்போதித்தவர்களுடைய

சுட்டியிதே - ஹேதுவாகவன்றோ. (க) (உ) க-ந-அ.

கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனர் தமரால்
பவிலேதார் கொடுமிறைக் கஞ்சி
நடுங்கிநான் வந்துன் றிருவடி யடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்.

(15)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நைமிசா ரணியத்துளெந்தாய்.		அந்தோ ஐயோ.	
இடும்பையால் தாரிதிர்த்தாலே		வினெப்பயன் த (கீழ்செய்த) பாபத்தி	
அடர்ப்பு ண்டி நெரு குப்பட்டு[லும்]		ன்னை பலத் த	
துற்று ஒருகவளம் (சோரூகி		நினைக்கிலேன் நினைக்கமாட்டா த வ	
இடுமின் இடுங்ோர்		னாய்க்கொண்டு	
ஒ என்று ஒ. என்று தங்க ள்		மும் க்ரூரமான	
றுமை தோற்றக்கூ		சொலார் சொல்லையுடையராய்	
ப்பிட்டு க்ரூரமான செயலு		முயார் க்ரூரமான செயலு	
இரத்தவர்க்கு யாசித்தவர்களுக்கு		[ல் முடையரான	
இல்லையே என்று (நங்களுக்குக்கொடுக்		காலனாந்தம ராயம்படராலே	
கக்கு ஒருபொரு		படுவது படக்கடவதாய்	
ளும்) இல்லையே		ஒர்கொடு மிக்கொடியதாயி ரு	
[ல் ன்று		ந்துள்ள [து	
நெடுஞ்சொலா டெஞ்சொல்லாலே		மிறைக்கு ஹிம்ஸையை நினைத்	
றுத்த தடுத்துச்சொன்ன		அஞ்சி பயந்து	
நீசனேன் மிகத்தண்ணியனான		நடுங்கி நடுக்கமுற்றவனாய்	
நான் அடியேன்		உணிதரு டுவந்து அடைந்தேன். (இ)	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டி, † அத்தனையோ இன்னும் ஏதேனு முன் டோவென்ன. திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுக்கெ ண்ணாத வையுமெல்லாம் செய்துபோந்தேனென்கிறார்.

(இம்மையாலடர்ப்புணி) தாரித்யத்தாலே நெருக்குண்டு (இம்மீனே துற்றென்றிரந்த ர்க்கு) † ஆரேனு மாகிவ மெல்லாநங்

[illegible]

‘இடுமின்’ என்கிற பஹுவசரத்தையும், ‘இ’ என்கிற ஆர்த்யதிசய ஸூசக சப்தத்தையும், ‘தூற்று’ என்கிற ஏகவசரத்தையும் கடாஸித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ஆரேணுமிய்யாதி). நிரதிசய புருஷார்த்தத்துக்

கருகிப் பெரியதிருமொழி க-ப, சு-தி ரு பா, இடம்பையான்

கூட எனக்கொரு ரல் வாயிலே யிகைக்கு டே டி து தரே னும் ன்று, (க) + “முனியே” என்பாணாப்போலே கூப்பிடுமா யிற்று. துற்றுகிறது ஒருகால் வாயிலேயாளியிடுமதாயிற்று. (துற் றென்றந்த ர்க்கு) + இப்படியே தயநீயமாம்படி சொ ளிக் லைக் ட்டின ர் னுக்கு (இல்லையேயித்யாதி) + அ ர்களுக்கு இல்லையே .

ன்னும்போது சொல்லும் ராத்தையிற் கொடுமையை + அதுஸந தித்து + நாமி னை யொன்றபேகூதித்து ர இ இல்லையெ ற பாசரத்தைக் ட்டி இன்னமும் ஜீவிகவருக்குமதில் இத்தனை நஞ்சு பெற்றோமாகில் முடிந்து போ யிற்று என்று லாதத் முள்ளதனையும் அ நெஞ்சு புண்பட்டுக்கிடக்கும்படி சொன்ன ரெடுமையைச் சொல்லுகிறதாயிற்று. (அந்தோ) கிருராயிற்று மேல் ருகிற நலினை அதுஸந்தித்து (நினைக்கே ன் னினைப்பயன்ற னை) + கீழ் செய்த செயல்தாடு யது திக் வரி தாயிருந்தபின்பு, அதி பலமாய் வருமதுதாடு யதுஸந்திக்கப் போ ருதிதே.

(கடுஞ்சொலாரித்யாதி) டெ ட்டியசொல்லை யு டயராய் ருர மான செயலையுடையராயிருந்த யமபடராலே பட் கட தான கொடிய ட்டியுக்கை + அதுஸந்தித்து. (நடுங்கிரா ந்து திரு

ராக ஆழ்வார் முனிடே , ரன்மு னே’ என்று பெருமிடறுசெய்து கூப் பிடு ரேபோலே இவனும் தாரிதர்யத்தாலே நெருக்குண்டு கூடா(து)ர்த்த னாய்பல ரக்குறித்து ஒருகபளத்தை யிடச்சொல்லிப் பெருமிடறுசெய்து கூப் பிடுமெ று ருத்து, இடமி’ என்றதே இரப்பாயிருக் வும், “இரந்தவர்க்கு யாலே பலித்த அர்த்தம், (இப்படியேயித்யாதி). பரத்ரவ்யாபஹாரத் த லே ஸம்பநராயிரு கிறவனவிலே, பசித்தவ வந்து சோறிடு’ என் ; இ ன் ‘இல்லை எ ; ஒரு ‘தற்றிடுமி’ என்ன ல்லார்க்குமா த்தான் “இல்லையே’ எ . ‘ஓ’ என்று ஆர்த்தன தான் டெ டெஞ்சொல்லாலே “இல்லை எ ன் அ ன் வலிலேவிழ; இவன் பால் மறுத்தபசு உ தத்துக் டொள்ளுமாபோலே உ தத்து டொண்டோபோன டொடு மையைத் திருவன் த்திலே வத்து கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ ர் னு கில்லை யேயித்யாதி). (அதுஸந்தித்து) என்றவந தரம், நீசனெனெ கிறார் என்று கூட்டுவது. அ த் டொடுமையின் சரமாவதி தன்னைக்காட்டுகிறார் (நாமி னையித்யாதி). ப ன்என்னுதே பயன்ற னை” என்ற ப்ராதாந்யமெத்தைப் பற்ற ருளிச்செய்த ரென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்செய்தவியித்யாதி).

டெ டெஞ்சொலால் மறுத்ததுக்குத்தக் பலமாக ‘கடுஞ்சொலார் டு யார்’ என்று விசேஷி கிறார் எ று ன் டெகொள்வது. மேலே பய ரர்யமா டு கத்தைச்சொல்லுகையாலே அஞ்சி” என்று தக்காரணமான அதுந் தாத் தச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (அதுஸந்தித்து) என்று. (இ)

(க) தி - ராய் 0 - 60 - .

§ மிறு - ஹிம் ஸ.

மூ. கோடிய மனத்தால் சின, தொழில் புரிந்து
 திரிந்து நாயினத்தொடும் தினைத்திட்டு
 ஓடியுமுழுன்று முயிர்களே கொன்றே
 னு ற்விலே னாதலால் நமனார்
 பாடியைப் பெரிதும் பரிசுழித்திட்டேன்
 பரமனே பாற்கடல் கிடந்தாய்
 நாடிநான் ந்துன்திருவடிய டந்தேன்
 நைமிசார னியத்து னொந்தாய். (சு)

பத .	உரை.	பத	உரை.
பரமனே	எல்லாரிலும் உயர்ந்த வனே.	ஓடியும்	(பரவிறம்மைக் ரக நெடுந்தூரம்) ஓடியச் சென்று
பாற் டல்	கூடாரத்தியில்	உழன்றும்	ரு 'தியு'
கிடந்தாய்	ன்வளர்ந்த ரு ளு ம னே.	உயிர் ள்	ப்ராணி னை
மிசாரணியத்து னொந்தாய்.		கொன்றேன்	ொ 'றவனாய்
கோடிய	நல்விஷயங் ளில் பு ராத [ய்]	உணர்விலேன்	ஜ்ஞாந ஹிந ளு ய் ப் பே ந்தேனா
மனத்தால்	நல்வையு டயனா	ரான்	அடியேன்
சின	(பிறர் 'கு') கோபமு ண்டாகத்தக்	நாடி	ஆராய்ந்து
தொழில்	செயல்களை	திருவடிவந்து அ டந்தேன்.	
புரிந்து	செய்தவனாய்	ஆதலால்	அத்தாலே [
நாயினத்தொடு	நாய்முத லா ன ந்	நமனார்பாடியை	யமபுரமானநர த் தி
	ரோடுகூட	பரிசு	நிலை ம ய
திரிந்து	வேட் டயாடி	பெரிதும்	மி வும்
தினைத்திட்டு	களித்தவனாய்	அழித்து இட்	அழித்துவிட்டே .
		டேன்.	

வடியடைந்தேன்) தேவர் திருவடிக ளிலே ந்து சர ம்புகுந்தேன்
 (மை மிசாரணியத்து னொந்தாய்) இரந்தார்க்கு இல்லையென்று மறுத்
 துப் போந்த னெக்கு நானிரவாதிருக் ளீ ந்து ஸந்நிஹிதனா
 யிற்றது எனக்கு உபகரிக்கைக்காக வன்றோ. இவற்றால் செ ல்
 லிற்றாயிற்று முன்பெல்லாம் தோன்றினபடிசெய்து திரிந்து அ ந்
 துக்கு ரும்பலத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டுப் போக் டிதேடி புறம்
 பொருபுகல் ாணமையாலே தேவர் திருவடி ளிலே சரணம் புகுந்
 தேனெ ள்குரார் (ரு)

அ . ஆறும்பாட்டு. (கோடியவித்யாதி). த்ரவ்யலோபத்தாலே சில
 ர ஸத் ரி 'கமாட்டிதற்றிலீராகில், () 'அஹிம்ஸாப்ரதமம் புஷ்பம்' என்றும் (2) 'அஹிம்ஸாப்ரதமோ

வ்யா. ஆரூம்பாட்டு. † அத்தனையோ இன்னும் செய்ததுண்டோவென்ன, † கைதொடனய்க்கொன்றேபோந்தேனென்கிரார்.

(கோடிய மனத்தால்) † அநுகூலவிஷயத்திலும் நெஞ்சுவிடிகியாயிற்றிருப்பது. (சினத்தொழில்புரிந்து) மறச்செயல் செய்து. (திரிந்துநாயினத்தொடும் தினைத்திட்டு) ஹிம்ஸ்ரபதார்த்தக் களோடே † வேட்டையாடித் திரிந்தபடியைச் சொல்லுதல் த ணியவர் கோடேகூடி வினையாடிக்களித்துத் திரிந்தபடியாதல். (ஓடியும்)

ஒருவனை ஹிம்ஸிக் லாம் பதின்காத † மாறுபோ லாமோ ” என்றால் தட்டுப்பாராதே அவ்வளவும் ஓடியும். (—ஹும்) ஹிம்ஸித்ததாம்போது சால† ருந்தவேணும்” என்றால் அப்படி ருந்தியாபரித்தும். (உயிர்களோன்றேன்) ப்ரா வி லேஷபர்யந்தமாக்கிப்போந்தேன்; புடை வயுரிந்துவிட்டிலேன். (உர்விலே) ஸர்வேஸ்வரனொரு னுளன் என்னும் † இச்சாண்சந்தையும் நெஞ்சிற்படாதபோது செய்யாததுண்டோ?

† (ஆதலால் நமனார்பாடியைப்பெரிதும் பரிசுழித்திட்டேன்) என்று † வக்ஷ்யமா த்தை உத்தேசித்துச்சொல்லுகிறதா வுமாம். அன்றிக்கே கீழோடே சேரவுமருளிச்செய்வர். யமனுடைய ஆஜை நடவாதபடி அத்தை வென்றேன் யமபுரத்தைத் தேனென்றபடி. அன்றிக்கே கீழோடேயானபோது, இவனை நலியவிவன்மாட்டான் தேயொருபடை வீடும் ஒரு புதுக் † ரோமுற்றவனு

தாம்” என்றும் சாஸ்த்ரம் சொல்லிவைத்ததிதே; அதுண்டாகிலவற்றுக்கெல்லாம் வந்ததென்னென்னு முட் ருத்தை ஸூசிப்பிக்கிரார் (அத்தனையோ வென்று).

கோடெல் - விலங்குதலாய் ஸர்வவிஷயத்திலும் விலங்கின மநஸ்ஸாவென்று சப்தார்த்தமாய், பலித்தையருளிச்செய்கிரார், (அநுகூலேத்யாதி). இத்தால், ஒருகாலும் நெஞ்சீரமில்லையென்றதாயிற்று. தினைத்திட்டு” என்றதின பலிதார்த்தம் (வேட்டையாடி) என்றது. (ஆறு) - வழி. (வருத்தவேணும்) - ப்ரயாஸப்படவேணும். (இச்சாண்சந்தை) என்றது இத்தஸ்வல்பமான வாக்யமென்றபடி.

நமனாரானவர் பாடிய - த ணுரை - நர த்தை, பெரிதும் பெரியதாக்கும், அதா து-பாபிகளைக்கூட்டி நியமிக்கும், பரிசு - ப்ரகாரத் த அழித்திட்டேனென்று வாக்யார்த்த விவக்ஷித்து ஆதலால்” என்றதுக்கர்த்தவ்யமருளிச்செய்கிரார் (ஆதலால்த்யாத்வாக்யவ்யத்தாலே). (வக்ஷ்யமாணத்தை) என்றது-“திருவடியடைந்தேன்” என்னுமது. இப்போது [உணர்விலேன் - பரமனே, பாற் டல் கிடந்தாய். நாடிநான்வந்துன் திருடியடைந்தேன் - ஆதலால் நமனார் பாடியைப் பரிசுழித்திட்டேன்] எ ற்வ்யம். (கோமுற்றவனும்) ராஜாவையும்.

† கைதொடனய் - கையாலேதொட்டு. ஹிம்ஹகனுக்கு ஸஹாயபூதனன்றிக்கே நானேகொன்றேனென்றபடி.

பெரியதிருமொழி க ப கூ தி எ பா நெஞ்சினால். ௫௯

மு நெஞ்சினால் நினைந்தும் வாயினால் மொழிந்தும்
நீதியல்லாதன செய்தும்
துஞ்சினார் செல்லும் தொன்னெறி கேட்டே
துளங்கினை விளங்கனி மு ரிந்தாய்
ஞ்சனையேன் நெஞ்சினிற் பிரியா
ரனவா தான ர்க்கெ றும்
நஞ்சனே ந்துன் திரு டி யடைந்தேன்
நமிசாரணியத்து ளெந்தாய்.

(எ)

பத	உரை.	பத	உரை.
விளங்கனி	விளாவின்பழமாய்வ	நெஞ்சினால்	ம ஸ்ஸாலே
	ந்த பித்தாஸூர	நினைந்தும்	நினைத்தும்
	னை [வ]	வாயினால்	வாயாலே
முனிந்தாய்	ரோபித்து ரிரஸித்த	மொழிந்தும்	சொல்லியும் [ந்து
ஞ்சனையேன்	கபடியான னு	செய்தும்	அதுஷ்டடித்தும்போ
அடியேன்	டய [து]	துஞ்சினார்	முடிந்தவர்கள்
நெஞ்சினால்	ஹ்ருதயத்தில் (புருந்	செல்லும்	போகத்தக்
பிரியா	விடாதேயிருக்கிற	தொல்	பழையதான
ரனவா	நித்யஸூரிரிந்தவாஹக	நெறி	ர மார்க் த்தை
என்றும்	எப்போது [னே]	கேட்டே	கேட்டமாத்ரத்திலே
தனவர்க்கு	அஸூரர்களுக்கு	துளங்கினேன்	நடு கின னை யக்
நஞ்சனே	ம்ருத்யுவானவனே		ரெண்டு
நமிசாரணியத்துள்	எந்தாய்.	ன்திருவடி	ந்து அடைந்தேன். ()
நீதியல்லாத	சாஸ்த்ரங்கள் ஆகா		
	து" என்றவற்றை		

மிடே னும்" என்னும்படி பாபர்களையே ப் ணிப்போத்தே
னென்னுதல். (பரமனே) ஒருநேறுதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே
ஒளதார்யம் பண்ணுமிடத்தில் உக்க ருரொரு ரில்லாதபடி
யிருக்கிற னே. (பாற் டல் கிடந்தாய்) அதுக்குறுப்பா + அமித்
தணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலே ந்து சாய்ந்தருளினவனே. (நாடி
நா ந்துன்திருவடியடைந்தேன்) பரஹிம்ஸையே பண்ணித்
தோற்றி படி திரிந்து அதுக்கு வரும்பலத்தைக் கேட்டஞ்சி அநந்
தரம் நமக்குப் புகலேதோ. ான்று ஆராய்ந்து திருவடிகளிலே
வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்) நான்
நாடிக்கிடையேனாக நினைத்திருந்தேன் நீ எனக்குமுன்பே நாடி + பூர்
வஜனாப் திருநைமிசார யத்திலே ந்து ஸந்நிஹிதனாய். ... (சு)

(அடுத்த) அநுரூபமாய். (பூர்வஜனாய்) என்றதுக்கு ஸஹ்ஸுர ஸுரஸு
மஹா புருஷபூர்வஜ" என்கிறவசந்திலே நோக்கு. ... (சு)

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினுலித்யாதி) (நீதியல்லாதன நெஞ்சினல் கினைந்தும் ராயினல் மொழிந்தும் செய்தும்) †கீழெல்லாம் தாம்செய்த தப்புக் கிைச் சொல்லிக்கொடுப்போந்தார். அற் றையெல்லாம் †திருளச்சொல்லுகுராராயிற்று. (நீதியல்லாதன) எ னு †மனோ ர் ராய் ன் மூன்றாலும் நிஷித்தங்கனையே யதுஷ்ட் டித்துப்போந்தவர்கள் முடிந்தால் போம்வழியுண்டு நர த்துக்குப் போம்வழி அத் தக்கேட்டுத் துள்கினைன். (தொல்நெறி) () 'ஐரோஷ்யே' ஜ த் ஸாஸ் தேமதே' என்று பரமபதத்து் குப்போம் ழியோபாதி இதுவும் பழையதிமே †இனி அதிலி துக்கு ரகி ஆனொழுக் ருமையிமே (கேட்டேதுள்கினைன்) †அதுபலித்த ற்ே ர ே னாயிலே நடுங்கினைன். †அதின் பலத்தையும் புஜிக்குமத்தனையன்றோ ெ ன் (விள னி ரித் யாதி) பலத் தயுதிர்ந்தது ப் பலாதுப ம்ப் வே டாடு று †கருத்து

(வி ா னிமுனிந்தாய்) † நியாகிற அ ானை கிரஸித்த ே . விரோதி கிரஸந் பாவனா நீ எ ன் விரோதியையும் போக் ே னுமென்கிரார். (வஞ்சகே னடியேன் நெஞ்சினிற்பிரியா ரா) அடியேன் என்று அஹ்ருதயமா நானொரு உக்திமாத்தரத் தைச்சொல்ல அத்தை ஸஹ்ருதயமாக்கி நித்யஸூரிகளுக்கே உன் னையதுபலி கொடுத்திக்கொண்டிருக்கக் ட நீ என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து விடாதேயிருந்தாய். (தான ர்க்கித்யாதி) அஸுரவரிக் த்துக்கு என்று மொக்க நஞ்சான ே . உன் திரு டி னிலே ந்து சர ம்புகுந்தேன். (நெமிசாரணியத்துநொந்தாய்) † நன்னெறி காட்டு கக்கணித்தா நீ ந்திருந்தாய். தொ ெ றிக் ெ திர்த்தட்டா த்தையாயிற்று நினைக்கிமது. ... (எ)

அ. ாழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினுலித்யாதி). ஸங்கதி ப்ரதர்சனம் ப னு ருர் (கீழெல்லாமித்யாதி) (உரன) ஸங் ரஹமா . ரக்யார்த்தம் (மனோ வா ராயங் ளித்யாதி). 'செல்லும்' ற விசேஷணஸ்தார்த்தம் (இனி அதிலித்யாதி). ே ட்டே" ன்ற ஏ க ரவ்யாவர்த்தம், (அதுபலித் தித்யாதி). நீதியல்லாத ற்றை ரணத்ரயத்தாலும் செய்தால் பலாதுபவம் பண்ணதே தீருமோவென்னும் பகவதபிப்ராயத்தையதுவதித்து அதுக்குத் தரமாக விரோதியான பலங்கனையுதிர்ந்த நீ என் விரோதியானபலங் னையு முதிர்க ே னுமென்னும் கருத்தாலே அந்த அபதாரத்தை யருளிச்செய்கி ருரென்கிரார். (அதினித்யாதி). (கருத்து) என்ற ப் ந்தரம் ' ன் த்தை' ாட்டினாய் என்று பூரித்துக் ெ ள்வது.

(கனியாகிறவஸுரனை) என்றது - அஸுராவீஷ்டமான் வ்ருகைக் தேச மா கயாலே. 'இங்கு, எந்தாய்' என்றது - அபதே ப்ரவ்ருத்தனையும் ஸ் ார் த்திலே ப்ர ர்த்திப்பிக்கு பித்ருருத்யத்தைப்பற்றவென்று விவக்ஷித் தருளிச் ெ ய்கிரார் (நன் ெ றியித்யாதி). (எ)

மூ. ஏவினார் கலியார் நலிகவென் மென்மே
 லெங்ஙனே வாழுமாறு ஐவர்
 கோவினார் செய்யும் கொடுமையை மடித்தேன்
 குறுங்குடி நெடுங்கடல் வண்ண
 பாவினா ரின்சொல் பன்மலர் கொண்டுள்
 பாதமே பரவி நான் பணிந்து என்
 நாவினல் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
 நைமிசார னியத்துளொந்தாய் (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
குறுங்குடி.	திருக் குறுங்குடியிலே	கோவினார்செ	ப்ரபலமான அவ்வை
	முந்தருளி யிருக்கி	ய்யும்	தும் பண்ணத்த
	றவனுப்		க [னை
நெடு	பரந்து ஆழ்ந்த	கொடுமையை	க்ரூரமான செயல்
கடல்	ஸமுத்ரத்தின்	மடித்தேன்	திருப்பிவிட்டவனுய்
வண்ண	நிறம்போன்றவடிவழ		கொண்டு
	ை யுடையவனே.	என் நாவினல்	என் நாக்காலே
நமிசாரணியத்துளொந்தாய்.		பா	நல்லசத்தஸ்ஸுக் ள்
கலியார்	கலிகாலமானது	ஐர்	நிறைந்த
லி என்று	(இவனே) வருத்தங்	இன்சொல்	இனிய்சொற் றாகிற
	கோள் என்று	பன்மலர்	பல புஷ்பங் னையும்
என்மேல்	என்பக்கல் [யும்	கொண்டு	ஸம்பாதித்துக்கொ
ஐவர்	அஞ்ச இந்திரியங்களை	பரவி	வாழ்த்தி. [ண்டு
ஏவினார்	ஏவியுறு.	என்பாதமேப	தேவர் திருவடிகளி
வாழும் ஆறுதல் (அந்த இந்திரியங்கள்)		ணிந்து,	லே விழுந்து
வனே	ஜீவிக்கும்விரகு எ	என் திருவடிவந்து நான் அடைந்தேன்.	
	தோ?		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினார் கலியார்) † கலியாரென்கி
 றூராயிற்று கலிகாலத்துக் கஞ்சிபபடியாலே. கலியாரானவர்
 நலியுங்கோள் என்று என்மேலே அஞ்சஇந்திரியங்களையும் ஏவினார்.
 (எங்ஙனே வாழுமாறு) † அவரெங்ஙனேஇனி ஜீவிக்கும்படி. என்

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினாரித்யாதி) 'தொன்னெறி டட்டேதன்'
 கினேன்" என்று பூர்வவருத்தத்தக்கஞ்சின ஆழ்வார் அவனுடைய விரோதிகர
 ஸநஸ்வபாவாதுஸந்தாநத்தைப் பண்ணினபடியாலே அச்சங் டட்டுத் தாமப்
 போதிருந்தபடியைப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

கலியேவியற்று என்னுதே, பூஜ்யோக்திதோன்ற வருளிச்செய்ததக்குத்
 தாற்பர்யம் (கலியாரித்யாதி.). 'எங்ஙனே நான் வாழுமாறு' என்று 'லேசிக்
 கிறதா அர்த்தம் விவக்ஷித்தால், மேலே "கொடுமையைமடித்தேன்" என்னு
 மது சேராமையாலே, அதுக்கருளுண்டாக வருளிச்செய்கிறார் (அவரித்யாதி)

மு. ஊனிடைச்சுவர் வைத் தென்பு தூண்டி
யுரோம் மேய்ந்தொன்பது வாசல்
நானுடைக்குரம்பை பிரியும் போதுன்றன்
சுரணமே சுர ன மென்றிருந்தேன்
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே
திரை கொள் மாநெடுங்கடற்கி ன்தாய்
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்.

(கூ)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தேன்	மது வ	கிடந்தாய்	கண்வளர்ந்தருளின உ
டை	உண த்தான		னே!
மல	தாமரைப்பூவை யிரு	நைமிசாரணிய	திரு நைமிசாரணயத்
	ப்பிடமாக உ டய	த்துள்	திலெழுந்தரு ளி ய
திருவினுக்கு	பெரிய பிராட்டியார்க்		ரு ளிற
அரசே	வல்லபனே! [கு	எந்தாய்	பரமோப ராகனே!
தி ரகொள்	அலையையுடைத்தாய்	ன்	மாம்ஸத்தை
மா நெடு	பரந்து ஆழ்ந்த	இடை	நடுநடுவே
டல்	திருப்பாற் டலிலே	சுவர் வத்து	சுவராக வத்து

தான்? ஏவற்றுகில் ந்ததென்னெ னில் (ஐ ரித்யாதி) மநஸ்
ஸுக்கு சேஷமாய் இந்திரிய ன் அதுபோன வழியே இவை போ
கக் கடவதாயிருக்க அது தவிர்ந்து இவைதானிப்போது மநஸ்ஸை
ச்சுமை யெடுக்கத்தொடங்கிற்றாய்த்து இவை தான் நினைத்தபடி
செய்யும் க்ஞரமான செயல்களைத்திரிய விடுவித்தேன்.

ஆரைப்பற்றித்தான் நீரிவற்றைத்திரிய விடுவித்ததென்ன; (குறு
ங்குடிநெடுங்கடல் வ ண) திருக்குறுங்குடியிலே ரமஹரமான
டிவைக்கொடுவந்து நீ ஸ ி ஹிதனுக்கையாலே. (பாவினரித்யாதி)†
† நல்லசந்த்ஷ் ஸ்ஸுக்கள் ஆர்ந்திருந்துள்ள இனிய சொற்காகிற
பலமலர்களுய்க்கொண்டு அடைவு கெட ஸ்தோத்தரம் பண்ணித்
திருவடிகளிலே விழுந்து. (என்றாவினால்) அநர்த்தங்களை விளைக்
கைக்குறுப்பா வற்றையே சொல்லிப்போந்த ன் நாவாலே. (நை
மிசாரணியத்துளெந்தாய்) ஸ்துத்யனு னீ என்னுடைய ஸ்துதிக்கு
விஷயபூதனய் டொண்டி திரு நமிசாரணயத்திலே வந்து ஸந்நிஹி
தனனய். (அ)

[என்றாவினால் பாவினரின் சொல்ப மலர்கொண்டு - பரவி - டன்பாத
மேபணித்து - வந்துள் திருவடிய டந்தேன்.] என்றந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்
செய்கிறார், (ஸ்லவித்யாதி). ஸ்துதிப் பரணமபூர்வகமாஸ்யத்தேனையாலே
கொடுமையைமடித்தேனென்று கருத்து. (அ)

என்பு	எலும் ப	சுரணமே	திருவடிகளே [ன்று
தூண்நாட்டி	தூணை நட்டு	சுரண' என்று	ரக்க மா வேணும் எ
உரோம'	மயிராலே	இருந்தேன்	நினைத்திருந்தேன்
மேய்'து	மூடப்பட்டதாய்	நானு ட	(இப்போது) என்னு
ஒன்பதுவாசல்	நவத்வாரங் னை		வை. [லே
உடை	டைய	[தை	த த்தா' தபஸ்ஸான தேவரீரா
குரம் ப	குடிலாகிற இச்சரீரத்	திருவடி	தே ர் திருவடி னை
பிரியும்போது	ரிட்டுப்பிரியு' காலத்	அடைந்தேன்	கிட்டப்பெற்றேன்.
உன்றன்	தே ரீருடைய [தில்		

வயா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனீட் டச்சுவர் வைத்து) மாம்ஸத்தை இ டயி டயே சுவராகவைத்து + அன்றிக்கே மாம்ஸப்ரசாரமான + சரீரத் தச் சுவராகவைத்து' எலும்பைத் + தூணாக நாட்டி ரோமத்தாலே மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசல் தானுமை க்கு ரம்பை) (க) ஸ்வரூபே நவத்வாரேபுரே' என்று எங்கேனும் பு'கு எங்கேனும் புறப்படலாம்படியிறே இச்சரீரந்தானிருப்பது. + ராஜபுத்ர' ஒருகுடிவிலே யொதுங்கிறாற்போலே நித்யமாய் 'ஞாநாந்த லக்ஷணமாய் ஏகரூபமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்து ர்மத்தாலே 'ஞாநஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிப்பதான சரீரத்திலேயகப்பட்டதாயிற்று (பிரியும்போது) அதிலே புகு கக்கொரு கர்மம் ப'ண்ணிவைத்த வோபாதி அத்தைவினை க்கு மொருகர்மம் பண்ணிவைக்குமே' அப்போதைக்கு உன் திரு டிகளேபுகல் என்று அத்தய வித்தேன்

நீரிப்படி. நினைத்திருந்ததென்னபற்றுகொண்டுதொன்னினில் (தேனுடை' கமலத் திருவினுக்கரசே) புருஷகாரபூதையான பிராட்டி யோடணைந்த வனுகையாலே + மறமாசெயல் செய்யமாட்டா

அ. ஒன்பதா' பாட்டு. (ஊனீடையித்யாதி). வடிவை சுபாஸ்ரமாய்க் கொண்டு நீர்ஸ்துதிப்ரணமபூர்வகமாஸ்ரயித்து, இந்த்ரிய' களை வென்றேனென்றீர். ஆகில் அந்திமஸ்மருதியும் பண்ணினீராகில் அபேக்ஷிதம் தானே கூடுகிறதென்ன. அங்ஙன் சொல் வொண்ணாது, "உன்றன்சுரணமேசுரணமே' றிருந்தேன்' என்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இத்தால் - எப்போதைக்குமுன் திருவடிகளேயுபாயம் உபாயபலமாய் வந்தபேறு னைச்சொன்னேனித்தினையென்றுகருத்து.

ஊனிலே - மாம்ஸத்தாலே, இடைய - நிறை யுடைய சரீரத்தையெ' ற்த்தார்தரம், (அன்றிக்கே யித்யாதி). (சரீரத்தை) என்றது - சரீரைகதேசத்தையென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், மாம்ஸாஸ்த்யாதிமயமான சரீரத்தைச்சொன்னால் எலும்பைத்தூணைச்சொல்லாதிதே. 'னி ட' என்று முழுச் சொல்லென்று சொல்லுவார்கள். (தூணாக) என்றது - சு ரில் கூச்சு' கால் ளா' என்றபடி. "மேய்ந்து" என்றது - செத்தையாலே மூடுகை. 'குரம்பை' என்றபதவாஸநை (ராஜபுத்ரனீத்யாதி). குரம்பை - குடிரம்.

பு. ஏதம் ாத் தணுகா வண்ண நாமெண்ணி
யெழுமினோ தொழுது பென்றிமைபோர்
நாதன் வந்திறைஞ்சும் நைமி சாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுன்வைத்துக்
காதலே மிகுத்த கலியன் ாயொலிசெய்
மாலே தான் கற்றுவல்லார்கள்
ஒதநீர் வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீ
மும்பரு மாகுவர்தாமே. (௧௦)
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏதம் ாந்து	தூக்க ின் ற்து	நமிசாரணிய திரு	நமிசா ர ி யத்
அணு ரவண்	கிட்டாதபடி	த்து எந் த	தி லெழுந்தருளியி
ணம்		யை	ருக்கும் என்ஸவா
ாம் எண்ணி	நாம் மனோரதித்தி		மியை
தொழுதும்	(அவனை) ஆஸ்ரயிப்	சிந்தையுன்வை	ஹ்ருதயத்தில் வத்
	போம்	த்து	துக்கொண்டு
எழுமின்னன்று	ஒருப்படுங்கோ ள் ா	காதல்மிகுத்த	(பகவத் விஷயத்தில்)
இமையோர்	தேவர்களும் [ன்று]		ஆசை அதிகரித்த
நாதன்	அவர்களுக்குநிர்வாஹ	கலியன்	ஆழ்வார்
	[சும் கலுன இந்நானும்	வாய்	அருளிச்செய்த
வந்து இரைஞ்	வந்து ஆஸ்ரயிக்கிற		

யென்னுமத்தாலே. †புருஷகாரபல(வல)த்தாலே. (தினாயித்யாதி)
ஸ்ரமஹரமான திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே;
(மாநெடுங்கடல்) பரப்பிலு மாழத்திலுமாயிற்று. (நானுடையித்யாதி)
†தம்முடையவ்ருத்தியிருந்தபடியடையக் கீர்த்தித்தாரிதேமுன்பே
இனி நானுடைத்தவமென்கிறது அவன்மன்னே. † நான் பண்ணின
தபஸ்ஸாலே திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். (நைமிசா
ரணியத்துளியித்யாதி) †ஜகதஸ்ருஷ்டிபண்ணியும் அ தரித்தும் உகந்
தருளின நிலங்கனிலே வந்து ஸந்திஹிதனாயுமிதே ஸுக்ருதத்தை
உத்பாதிப்பது. (௧)

(மறமான செயல் செய்யமாட்டாய்) என்றது, கோபத்தால்வந்த தன்
டனைபண்ணமாட்டா யென்றபடி. பலிதம் (புருஷா ரபலத்தாலே) என்
றது. இத்தால், பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமத்பதார்த்தமநுஸந்திக்கப்பட்டது.
“திரை” இத்யாதியாலே (௧) ‘विष्णु-सं-’-ஹ்ருஷ்நாராயணஸ்ரீ
‘நர்’ என்கிறவசந்தின்படியே ராராயணசப்தார்த்த மநுஸந்திக்கப்பட்
டது. “உன்மன்சரணமே” என்று ஸாவதாரணமா அநுஸந்தித்தவர் “நா
னுடைத்தவம்” என்னைக்குக்கருத்தென்னென்னுமத்தை ஸரியாமகமா வரு
ளிச்செய்கிறார், (தம்முடையவித்யாதி). சப்தார்த்தம், (நானித்யாதி). அவ
னே தம்முடைய தபஸ்ஸென்னும்படி அவன் பண்ணின வ்யாபாரமென்னெ
ன்ன; “எந்தாய்” என்றத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (ஜகதித்யாதி).

ஒலிசெய்மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பங்களை	வெள்	வெளுத்த
ற்று வல்லார்	அர்த்தத்தடன் கங்க	குடை கீழ்	குடைநிழலி கீழே
கள்	வல்லவர்கள்[ஆண்டு	செங்கோல் செலுத்தி
நீர்	ஜலஸம்ருத்தியை யு	உம்பரும்ஆகுவர்	நித்யஸூரிகளோடும்
ஒதம்	டலாலேகுழப்பட்ட		ஒருகோவைவாகப்
வயகம்	இப்பூமி யு		பெறுவர்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) † துக்கங்கள் வந்து
கிட்டாதபடியை மனோரதித்து அவனைத் தொழுதஜ்ஜிவிப்போம்,
ஒருப்படுங்கோர் என்று தேவர் னோடேகூட அவர்களுக்கு கிர்
வாஹகனை இந்தரன் ந்தாஸ்ரயிக்கிற திருநைமிசாரண்யத்திலே
ந்து ஸந்திஹிதனை ஸ்வாமியை ஹ்ருதயத்திலேவைத்து. அன்
றிக்கே நித்யஸூரிகளோடே ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வார் வந்து ஆஸ்ர
யிக்கிறெ ன்னுதல். (காதலே மிகுத்த) பகவத்யிஷயத்திலாசைமிகு
ந்துவருகிற ஆழ்வாரருளிச்செய்த சப்தஸந்தர்ப்பத்தை அர்த்த
ஸஹிதமாகக் கற்கவல்லவர்கள். † இருந்த னுக்கு ஒது க நிழல்பண்
ணிக் கொடுத்தபடியாயிற்று. (ஒதகீர்ந யகமா டி) † நித்யஸூரி
ளோடொருகோவைவாமதுதானே ஸித்தமிதே. அபேகைஷயுண்
டாகில் ஐஸ்வர்யத்தையும் கிர்வஹித்துப் பின்னை நித்யஸூரி ன்
பதத்தைப் பெறுவர் (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) “ஏதம் வந்தனு ர வண்ணந்நா
மெண்ணி, தொழுதும், எழுமினே” இத்தபாத்யங்கயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்
கிறார், (துக்க ஃனீத்யாதி). இமையோர்நாதன் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வாரென்
னும் பகஷத்தில், நாமுங்களுக்கு ஏதம்வந்தனுகா வண்ணமெண்ணிவந்தோம்
தொழுதும், எழுமினே என்றுசொல்லும்படியிருக்கிற மைமிசாரணியத்
தெர்தை, என்றத்யாஹரித்து யோஜித்துக்கொள்வது. அன்றிக்கே, சிலாறு
பவாலாபரயுத்த ஏதமென்று விவக்ஷித்து முன்புத்தைப்போலே அந்வயித்
துக் கொள்ளவுமாம். (இருந்தவன்) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு, “சுந்தையுள்
வைத்து” என்று தன்னெஞ்சிலிருந்நவனுக்குக் காதலாகிற நிழல்பண்ணிச்
கொடுத்தாரென்று கருத்து. ஐஸ்வர்யத்தையும் பலமாக இவரருளிச்செய்
கைக்கு “இருங்கடலுலகமாண்டி,” என்கிறபாட்டிலே யொருபரிஹாரமரு
ளிச்செய்தாராய், இங்கே பரிஹாரார்தமருளிச்செய்கிறார், (நித்யஸூரிக
ளோடித்யாதி). ‘அன்றிக்கே, ஏகபரிஹாரமேயாய் பாகவதகைங்கர்யத்தி
லபேகைஷயுண்டாகிவென்று சொல்லவுமாம்.... ... (க0)

ஐயர் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் ஆளுந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து ஏழாந்திருமொழி அங் ண.

௧. அங்கண்ணால் மஞ்ச ர்ோ ராளரியாய் அலுணன்
 பொங் ரகம் ள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
 பைங்கண்ணைக் கொம்புகொ டி பத்திமையாலடிக்கீழ்
 செங்கண்ணி யிட்டிறைஞ்சும் சிங் வேழ் குன்றமே (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஞ்	ப்ரஹ்மலாதன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அவிடத்திலேயே	புனிதன்	பரிசுத்தன ஸர்வேஸ்வரன் (வர்த்தித் த
அம்	அழகியதாய்	இடம்	ஸ்த்தாநாமாவது [ய
கண்	இடமு டத்தான	செம் ண்	சிவந்த ண் ஜோயுடை
ஞாந்	பூமியேல்லாம்	ஆளி	ஸிம்ஹன் ளான
அஞ்ச	பயப்படும்படி	ப	பசுமையையுடைய
ஓர்	அபூர் மான	கண்	கண் ஜோயுடைத்தான
ஆள் அரியாய்	ரஸிம்ஹ ஸூபியாய்	ஆனை	யானைகளின்
	(த்தோற்ற) (அத் த்கண்டு)	ஒ பு	கொம்பு ஜை
		ஒ ண்டி	பறித்துக் கொண்
அவுணன்	ஹிர யாஸூரன்	பத்தி மயால்	பகவத்ப் தியாலே
பொங்க	கிளர [தை	அழக்கிழ்	திருவடி ளிலே
ஆம்	(அனு டய) சரீரத்	இட்டு	ஸமாப்பித்து
1 ளைகிரால்	கூர்மையுள்ள திருவுகி	இறஞ்சும்	ஆஸ்ரயிக்கிற
	ரால்	சிங் தேழ்குன்	சிங் வேழ்கு நமாம்.
போழ்ந்த	பிளந்துபொ ட்ட	றம்	

அரு. அங் ணப்பாவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவருத்த த முநே அ ியோபாயத்வத் த முன்னிட்டு ஒருகாலைப் பேலே ஒன்பதின் காலும் 'திரு முயடைத்தேன்' என்று பெரியிராட்டி யார் புருஷகாரமா ஆஸ்ரயித்தபடியை அதுஸந்தித்த ஈஸ்வர ' (க)

[illegible]

வ்யா. அர்கண்ப்ரவேசம். ()† ஒன்பதுவாசல்தானுடை குரம்பை பிரியும்போதுன்ற சரணமே சர மெ ' திருந்தேன் ' என்றாரே நீரிப்படி ஒருதலையில்தய ஸாயமாச் சொல்லுகிற தென்தான்? இத்தலையில் செயலற்ற னவிலே ப்ரஹ்மாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின விடத்திலே ந்து ஸந்நிதிபண்ணி அவனுடைய விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோமோ அதுதான் அக்காலமொன்றிலுமேயாய்ப் பிற்பட் காலத்திலுள் ஈர்க்கு மிழக் வேண்டாதபடி ()† உன்னைப் பிரமாணித் தார் பெற்றபேறு எ ' கிறபடியே ஆ ரிதரான ரெல்லார்க்குமா கச்செய்த செயல ' றே ஆனபின்பு உம்முடையபோல் ஈர்க்கு இழக்கே ண்டாதபடி சிங் வேழ்கு ' திலேவந்து நீர் கிட்டி யறுபவி க்குமதுவே குறையாக நாம் ந்திருந்தோமே இப்படியிருக்க ஒருதலை யத்யவஸாயமேயாக நீர்சொல்லுவானேன்? என்று தான் சி ' கவேழ்குன்றிலே ந்து ஸந்நிதிப ' ண்ணபடியைக்காட்டிக்கொ மிக்க ' அ ' டே புருஷகாரபூத யான ' பிராட்டியாரோடே கூட வெ முந்தருளியிரு ' கிற விருப்பையறுஸந்தித்து ஹ்ருஷ் ராய் உத் தேர்யனாயிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேசமாகையாலே அ ' குள்ள தடைய உத்தேர்யமாய் சிலரால் ந்தணு வொ ' ணைதபடி ஸுர கூழிதமாகவெழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றது என்று ' திருவுள்ளத்தோ டே கூடிப்போயறுபவிக்கையிலே யொருப்புகிறார்

முதற்பாட்டு (அ ' க ' றாஸமஞ்ச) அழகிதான இடத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள பூமியா அஞ்ச நரஸிம்ஹமாயிற்றுத்தான் ஜகத்ரக்ஷ த்துக் காகவிதே ' அ ' வனே யிருக் ச்செய்தேயும் இதி னுடைய ' வினைவதறியாமையாலே ஜகத்தா நடுங்கிற்றாயிற்று. இதெ

தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஒ ' பதித்யாதி). (பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு) என்றதுக்குத் தாத்ரயம் - அன்று இந்த்ரனுக்குக் ிரியம் செய்த ந இன்று எனக்கும் செய்யே னுமென்று வழக்குச்சொல்லிக் ஈர்ய ' கொள்ளலா யிருக்கையாலே அன்று ஓராஸரிதனுக்குச் செய்தது இ ' மெல்லார் ' குமா கச் செய்ததாமெ ' று. (பிராட்டியாரோடே) என்றது-(௩) ' அல்லிமாதர் ' ண் றத் தப்பற்ற. (௩) ஸ்லைநெஞ்சே. ' ண் றத் தப்பற்ற (திருவுள்ளத் தோடே) என்றது. இத்திருமொழியாலே உத்தர ண்டார்த்தமான ப்ராப் யாறுபவம் ப ' ணுகிறுநென்று ருத்தது.

முதற்பாட்டு. (அ ' ணித்யாதி). (வினை தறியாமையாலே) என்றது ஆஸ்ரிதவிரோதியைப்போக்கு ' ரக் கொண்டேற்ற ' எ ' றறியா ம

ககஅ பெரியதிருமொழி க-ப, எதி க பா, அங்கண்.

வ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ என்றிருந், தாயிற்று. (அங்கு) அவன் ப்ரதிஜ்ஞபண்ணின சுவகிடந்தன்னிலே. (ஓராளரியாய்) இதுக்கு முன்போரி, த்திலும் கண்டநியாத நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன்பொங்க) ஆஸ ப்ரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன் கிளர்ந்தானாயிற்று. நரஸிம்ஹத்தாகக் கண்டகாட்சியில், இதுக்குமுன்பொருவன், 'நான் "திரி" ' என்று தோற்றக்கண்டநியானே, இவனுடையதோற்றரஸிலே கிளர்ந்தானாயிற்று, அவனுடைய சரீரத்தைக் கூரிய திருவுகிராலே யிருபினவாம்படி பண்ணின. சில சூசிதபதார்த்தங்களை வகிர் செய்யுமாபோலேயாயிற்றுப் போழ்ந்தபடி. (போழ்ந்தபுனிதனிடம்) ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகரில்வந்தால் ப்ரஹ்மாதிகளையேவித்தான்கடக்க விருக்கும். அங்ஙனன்றியே, தானே கைதொட்டு வ்யாபரிக்கையாலே பிறந்த ட். சுத்திரபச்சொல்லுகிறது. அவனப்படி பின்புள்ளார்க்கு உதவுகைக்காக வர்த்திக்கிறஸ்த்தாரம்.

(பைங்கனித்யாதி) † ஹிரண்யனைக்கண்ட நரஸிம்ஹத்துக்குச் சீற்றம் மாறாதாப்போலே ஆனைகளைக்கண்ட ஸிம்ஹங்களுக்கும் சீற்றம்மாறாதேயிருக்கும்படி. (பைங்கண்) ட்யூசிதமான பசு மயையுடைத்தாயிருக்குமாயிற்று. (கொம்பு கொண்டு) ஆனையினுடைய மஸ்தசத்தைக்கிழித்து அதினுடைய கொம்பைப்பறித்து பகவத்பக்தியாலே திருவடிகளிலேயிட்டு ஆஸ்ரயியாகிற்கு மாயிற்று ஸிம்ஹங்களானவை. (க) ஸ்ரீஸ்ரீ: சூர்ஸ்தந்த யதந: புருஷோபவதி இமே. செங்கணுளி பைங்கணுனைக்கொம்புகொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ் இட்டிடைஞ்சம். (செங்கணுளி) இவற்றுக்கானே களின்மேலே சீற்றம்மாறாதே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி ஒருபடிப் பட்டுச்செல்லுமாயிற்று. சீற்றம் விக்ருதியாய் பகவத்பக்தி ப்ரக்ருதியாயிருக்குமாயிற்று. ... (க)

யாலே யென்க. பூரியா அஞ்ச ஹிரண்யன் கிளர்ந்ததுக்கு ஹேதுவென்னென்ன; அருளிச்செய்திருந் (ரஸிம்ஹத்த யத்யாதி). (போழ்ந்தபடி) பிளந்தபடி, (சுத்தைய) பாவசுத்தியு.

'செங்கணுளி' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (ஹிரண்யனையித்யாதி). (க) *வலியி* சீயமான விராமாதுசனோடொப்பார் பாவாதிமத்த ஜன்மேல் கொண்ட சீற்றத்தோடே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி குறைவற்றிருப்பவென்று ஸ்வாபதேசம்.... .. (க)

(க) ரா-அயோ-கௌ-நௌ. (௨) இரா - னா - அஜி.

பெரியதிருமொழி ப எ தி உ பா அலைத்த

ஐ அலைத்த பேழ்வாய் வானெயிற்றோர் றோளரியாய் அவு
கொலை யாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்
மலைத்த செ ிசாத் தெறிந்தபூசல் ன்னுடி ராய் பிப்பச்
சிலைக்கை வேடர் தெழிப்பறாத சி க்கே ழ்குன்றமே (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அலைத்த	(சேற்றத்தாலே) ர லையாநின்றுள்ள	லைத்த	(டோலால்) தையப் பட்ட
பேழ்வாய்	பெரியவாயையும்	செல்	தீர்த்தயாத்ரைபோ ற ர் ளுடைய
வாள்	ஒளிதங்கின	சாத்து	ஸமூஹமா து
எயிறு	பற்களையும்	எறிந்த	இட்ட
ஓர்	ப்பற்ற	பூச	யுத்தத்திலே
ோள்	மிடுக்கையுமுடைய	ஸ்	மி வும் த் தியாநின் றுள்ள
அரியாய்	ஸிம்ஹமாய்க் கொண் டு [பாவமான	ராய்	வா யயு டத்தான
கொலை	கொல்லுகையே ஸ்வ	துடி	உடுக் க
கையாளன்	கையையு டயனு	கடுப்ப	சப்தி வும்
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய	சிலை	வில்லை [
நெஞ்சு	மார்வை	லை	மையிலேயுடைய ரா
இடந்த	கிழித்துப்பொ ட்ட	டோர்	வேடரு டய
கூர் உகிராளன்	கூரிய திருவுகிரையு டைய ஸர்வேஸ்வ ர ர் திய்வாஸம்ப ண்ணுகிற	தெழிப்பு	ஆரவாரமானது
		அறாத	எப்போதும்மாறாத
இடம்	ஸ்த்தாநமானது,	சிங் வேழ்குன்ற	(உ)

வ்யா இர ண்டாம்பாட்டு. (அலைத்த) சேற்றத்தாலே டை
வாய்களோடேநாக்க யெற்றிக்கொள்ளா நின்னுள்ள பெரியவாய்
யும் ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுமுடைய அத்தவியமான
மிடுக்கையுடைத்தான ஸிம்ஹமாய். (அவுணன் கொலைக்கையாளன்)
நாட்டார் பரஹிம்ஸைபண்ணுவது தந்தாமுடையப் பரஜைகளுடைய
ரக்ஷணத்துக்காகவிநே இவனுக்கதுபோய் பச்சை யை ஹிம்ஸிக்கு
மது பலித்ததாயிற்று பரஹிம்ஸை பண்ணு க்கு தேவதைகள்
பக்கவிலே ரம்பெற்று அதுதானே யாத்ரையாய்த்திரிகிற அ ரு
னுடைய நெஞ்சை யிடந்த கூரிய திருவுகிரையுடைய ன் ர்த்திக்
கிற ஸ்த்தாநம்

அ . இர டாம்பாட்டு. (அலைத்தவியாதி). ஞால ஞ்ச ஆளரியான
ப்ர. ரரத்தை ணிக்கிறாரெ று ஸங் திகண்டுள்ளவது.

“ோள்” என்றதினர்த்தம் (மிடுக்கை) ன்றது. [கொலைக் யா
னு அவுணன் - நெஞ்சிடந்த] என்றவய். கொலையே ஸ்வபா மா வு
டைய கையையுடையவினன்று சப்தார்த்தம். அத்தையுப்பாதிக்கிறார், (டோ
டாரித்யாதி). ாக்யார்த்தம் (பரஹிம்ஸை யித்யாதி).

வகிர்ந்த	அநாயாஸே கிழித்து ப்பொகட்ட	குன்றும் அன்றியும்	சிறுமலகளும் அதுக்குமேலே
அம்மானது	ஸர்வேஸ்வரனுடைய	நின்று	தன்னிலையுண்டான
இட	ஸத்தாநமாஸ்து	அழலால்	நெருப்பாலே
ஓய்ந்த	(ஸாரமில் ஈதலித்தி ல் ஸஞ்சரிக்கையா லே) ஓய்ந்துகிடக் கிற	தேய்ந்த வேயும் அல்லது இல்லா	குறைக்கொள்ளியாய் கிடக்கிற மூங்கிலும் ஒழிய வேறில்லாத
மாவும்	ம்ருகங் ளும்		
உட்த	(தீக்கதுவி) உடந்த		சிங்கவேழ்குன்றம். (ந.)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி) டிவிற்பெரு ம
க்குத்தகுதியான பெரிய ர யயும்* ான்போலேயிருந்துள்ள எயி
றென்னுதல்* ஒளியையுடைத்தான எயிறென்னுதல் (ஓர் றோளரி
யாய்) மிகக்கையுடைய அத்திதீய நரஸிம்ஹமாய் அவு னுடைய
ஆஸுர ப்ரக்ருதியான னுடைய வாய்ந்த வாகமு* டி நரஸிம்
ஹத்துக்குத் தகுதியாம்படி ார்ந்த சரீரம், அத்தைக் கூரிய வுகி
ராலே வகிர்ந்த ஸர்ே ரனுடைய ஸத்தாநம்.

(ஓய்ந்தமாவும்) தளர்ந்து பசையற்ற நிலத்தின் ஸஞ்சாரத்தா
லே அந்நிலத்துக்கடைத்த திரயக்குக்களும் ஓய்ந்திருக்குமாயிற்று
(உடைந்தகுன்றும்) தொட்டாரோடே தோஷமாம்படி. தீக்கதுவி
யுடைந்தகுன்றும் அதுக்குமேலே தன்னிலையுண்டான அழலாலே
தேய்ந்த மூங்கிலுமல்ல தில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. †தன்னிலே
யுண்டான நெருப்பாலே தேய்ந்த வேய்களும் (க)*வண்டின முரலு
ஞ்சோலையோபாதியாகத் தோற்றுக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு (உ) அது
விது வுதுவென்ன லாவனவல்ல” என்னக்கடவதிதே. † பிறர்க்குக்
குற்றமாய்த் தோற்றுமையு ம் உபாதேயமாய்த் தோற்றுமை யிதே
ஒருவிஷயத்தை உகக்கையாகிறது. ... (ந.)

அநு. மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி). இவரவன்வாயைப்பார்ந்த
துக்கொண்டிருக்குமவரான யாலே மீளவுமன் வா ய ர்ணிக்கிரூரென்று
ஸங் திகண்டுகொள்வது.

“மா” என்று நாலுகாலுடைய ஐந்துக்களாய் ம்ரு ங்களைச் சொல்லு
கிறது. தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியான. குறைக்கொள்ளி யக்கொண்டா
டுவொன்னென்ன; அருளிச்செய்கிரூர் (த னிலேயித்யாதி). அவன்ஸம்
பந்தமுள்ளதெல்லா முத்தேஸ்யமாய்த் தோற்றுமை க்கு ஹேது வ்யருளிச்
செய்கிரூர் (பிறர்க்கித்யாதி). ஆ , நரஸிம்ஹம் தன்னிலுண்டான கோபாக்கி

எஉ. பெரியதிருமொழி ப எ தி ச பா எ ' வும்.

மு. எவ்வும் டெ வ்வே ல் பொன்பெயரோ னேதலனின்னுயிரை
வவ்வி ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானதிடம்
கவ்வு ராயும் கழுகு முச்சிப் போதொடு கால் சமுன்று
தெய் மல்லாற் செல்ல டெ ரா ண்ச் சிங்க கே ழு குன்றமே.

பதம்.	ரை.	பதம்.	உரை.
எவ்வு	து கத்தைப்பண்ணு	நாயும்	நாய் ளும் [கு ளும்
டெ ம்	நிற்பதாய்	கழுகு	(அப்படிப்பட்ட) கழு
வே ல்	ஞரமான	உச்சிப்போ	ஆதித்யனோடுகூட
ஏதலன்	தேயு டய	தொடு	
பொன்பெய	த்ரு ளான	ரால்சமுன்று	ரால் தடுமாறுமதாய்
ரோ	ஹிரண்யனுடைய	தெய்வம் அல்	தன்னை வி ரும் பி த்
இ உயிரை	நந்தீ ளை	லால்	தொழு ஆஸ்ரிதர்
வ்வி	பரிக்காவித்து [தை	செல்லஒண்ணு	சென்று கிட்டடெ ர
ஆ	(அவனு டய) சரீரத்	ண்ணாத	
ள்ளுகிரால்	கி ர்ந்த அ மா திடம்	சிங்கவேழக் கு றம்.	(ச)
வ்வும்	ண்டா ரயெல்லா		
	ம்) ருமதான		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (எ'வும் டெவ்வேல் பொ'பெய
ரோன்) கயும் டெ லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் ண்டாட்சியிலே
அது உடம்பிலே தத்தால் பிறக்கும் துக் மெல்லாம் பிறக்கும்
படி யிருக்கை. எ'வத்தைப்பண்ணி ிறுள்ள டெவ்யே லை
யுடைய பொன்பெயரோனு டி ஹிரண்யன். வ்ம் துக்கம்
ஏதலன் சத்ரு சிறுக்கனுக்கு சத்ரு ரா போதே தனக்கும் சத்ரு
ராயிருக்கிறனாயிற்று. † 'சத்ருக்ருஹத்தில் புஜிக் வுமாகாது
என்றானிறே பா' ட் ர்களுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும்

யாலே கு'றுபோ'ற ஹிரண்யன் நெஞ்ச டந்து தத்ரத்யரா ராகுளை
ராகிறதுஷ்ட ம்ரு ங் ள் லுய்ந்து கிடக்கிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாய் இ ர்க்கு உத்
தேஸ்யமாய்த் தோற்றுக்கிறதென்றதாயிற்று. (க)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (எவ்வுமித்யாதி). கீழ் 'டோளரியாய்' என்று
மிடுக்கைச் சொன்னது உபபந் மென்று தோற்ற சத்ருவான ஹிர'யனை
வரணிக்கிறாரெ'று ஸ'கதிகண்டு டொள்வது.

() "द्विषन्नुन्मर्षोऽक्षुब्धो द्विषन्तु नैवर्षजयैः। वाञ्छन्ति नैवर्षज
वाञ्छन्ति नैवर्षजम्। त्वविषयस्य नैवर्षजस्य त्वविषयस्य नैवर्षजस्य
यत् पाण्डवार् त्वविषये राज्ञं ममप्राणवृत्तिं पाण्डवाः" என்றவச
நத் த யுட் டெ ண்டி கீழ்ச்சொ'ன அர்த்தத்தை ஸாதிக்கிறார் (சத்ருக்ரு
ஹத்திலித்யாதி).

(க) பா ர உத்.

மூ. மென்ற பேழ்வாய் வானெயிற்றோர் கோளரியாய் அவு
பொன்ற வாகம் ள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
நின்ற செந்தி மொண்டு சூற நின்விசும் பூடியிசு
சென்று காண்டற் கரிய கோயில் சிங் தே ழ் குன்றமே. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மென்ற	(சீற்றத்தாலே) மெல் ஓர் அரியாய் லாநின்றன்ன	அத்வித்யநரஸிம் ஹ மாய்	
பேழ்வாய்	பெரியவாயையும்	பொன்ற	(அவ்வடிவைக்கண்ட போதே) சித்த
வாள்	ரஃபோன்ற	அவுணன்	அஸுரனான ஹிரண் யனுடைய
எயிறு	பற்களையும்		
தோள்	மிடுகையுமுடை		

சத்ருவானபடி. அ னுடைய இன்னுபிரை அவன் விரும்பின வுயி
ரை. வ்வி பரிக்கரணித்து. (க) 'षष्ठाक्षरं' பபள நார்தந
க்ருத்த ” என்கிறபடியே.

(க) வுநாயும்) ஆரேனுமா க் கண்டபோதே கவ்வியல்லது நில்
லாத நாயும் அப்படி கவவும் கழுகும். (உச்சிப்போதொடு கால்
சுழன்று) ஆதித்யனும் அந்நிலத்திலே வந்தவாமே ரல்தமமாதிச்
சுழன்று ராராநிற்குமாயிற்று. உச்சிப்போதுண்டு ஆதித்யன்
அவனோடேகூட கவவு நாயும் கழுகுமாக் கால்சுழன்று வாரா
நிற்கு மென்னுதல் அன்றிக்கே உச்சிப்போதோடே காலுண்டு
காற்று அது சுழன்று வாராநிற்கும். †நில வெம்மையைச் சொன்
னபடி. †அத்தேசத்தைச் சென்று ப்ராபிக்க ஆசைப்படுகிறவர்,
தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணு” என்கிராராயிற்று நரஸிம்
ஹத்தினு டய அழைக்கண்டு ண்ணெச்சில் பிவாரில்லையென்னு
மத்தைப்பற்ற. (உ) அந்தியம்போதிலரியுருவாகியரி ய யழித்
தவணப்பல்லாண்டு என்னு மவர்களிடம். †அநாஸரிதர்க்குச் செ
ன்று கிட்டவொண்ணுதாயிற்று. ஹிரண்யன்போல்வார்க்குச் செ
ன்று ப்ரதே சிக் ப் போகாதாயிற்று (ச)

வ்ணகிரணனான ஆதித்யனுக்கும் கால்தமோறும்படி யெ ன்னென்ன;
அருளிச்செய்கிரார் (நிலவெம்மையித்யாதி). தாம் கிட்ட வாசைப்படுகிற ர்
“தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணு” என்னக்கடுமோவென்ன; அருளிச்
செய்கிரார், (அத்தேசத்தையித்யாதி வாக்யதர்யத்தாலே). இ ன்ரு “தெய்
வம்” என்றதுக்கு (ந) विष्णुर्द्वैतः - விஷ்ணுபக்திப்ரோதேவஃ” என்
கிறபடியே ம் களாசாஸநபரன்விநா ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு கிட்டவொ
ண்ணதென்று தாத்ரயம் விவாதித்தருளிச்செய்கிரார் (அநாஸரிதர்க்கித்
யாதி). (ச) विष्णुर्द्वैतः - சிதோபவஹநாமதீ” என்கிறபடியே அநில
மெ மதானே குளிர்ந்தியைக்கொடுக்குமென்று கருத்து. ... (ச)

(க) வி-பு-க- ௧-௨௪. (உ) தி-பல்-௬. (ந) விஷ்ணுத- (ச) ரா-ஸு-௩௮-௨

கனசு பெரியதிருமொழி க ப எ தி று பா மென்ற

ஆ	சரீரத்தை	குறை	சுழல்காற்றூந்து
ள் கிரால்	கூரியதிருவுகிராலே	மொண்டு	மு ந்துகொண்டு
போழ்ந்த	இருபிளவாம்படிபண்	நீள்விசும்பு	பரந்த ஆ ரசத் தினி
	ணின	டு	டயிலே
புனிதன்	பாவசுத்தி யயுடை	இரிய	சிதறஜடு கயாலே
	யஸர்வேஸ் ரனெ	சென்று	அருகேபோய்
	பூந்தருளியிருக்கிற	அண்டற்கு	காண்கைக்கு [க்கிற
இடம்	ஸத்தா மானது	அரிய	எல்லார்க்குமிதாயிரு
நின்ற	கு றவற்றுக்கிடக்கிற	ரோயில்	திருப்பதியான
செம்தி	சி ந்தஅநி ய	சிங்கே	மூக்கு மமே. (டு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலே மடித்த பெரிய ரையையும் ரான்போலேயிருந்துள்ள எயிற்றையும் மிடுக்கையமுடைய அத்தவித்ய நரஸிம்ஹமாய். (அவு பொன்ற) நரஸிம்ஹத்தினுடைய தோற்றரவிலே பிணமானாயிற்று. (ஆக மித்யாதி) பின்னையும் சீற்றம் மாறா மயாலே பிணத்திலே யாபரித்தானித்தனையாயிற்று. (புனிதனிடம்) பிறர்க்கு உப ரித்தானாயிருக்கையன்றிக் தன் விரோதியைப்போகின சுத்தியோகத்தை நினைக்கிறதாயிற்று

(நின்றவித்யாதி) குறை ந்துக்கிடக்குமாயிற்று அக்கி அதை மு ந்துகொண்டு சுழல்காற்று பரப்பையுடைத்தான ஆகாசத்திலே இரிய அகே சிதறே ட ஆர்ப்பர த் தப் பண்ணெ ன் னுதல்; (எரிய)ா ந்து பாடமாகில் ஆகாசந்தானே இந்தளமாக ரிய வென்றபடி (செ ன்று) இப்படியிருக்கையாலே ஒருவர்க்கும் செ ன்று காண்கைக்கரிதாயிருக்குமாயிற்று பரமபதத்தோபாதி இந்நிலத்துக்கும் நமக்கு பயப்படே டா என்று ஹ்ருடராகிரார். ()

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (மென்றவித்யாதி). சர்வரத்தித் திருமன் விற்பிடித்தபடியிலே அஸூரர் மண்ணுண்ணுமாபோலே நரஸிம்ஹத்தின் வாயில் பிறக்கும் விருதி எல்லேயும் நசிப்பர் ளென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஏதலனி ன்று ர வவ்வினதுக்கு ஹேதுவான * மெ ன்ற பேழ்வாயைய நு ஸந்திக்கிரொன்று ஸங் தி ண்டொ ள் ன் னு.

பொன்ற - நசித்த. மெ ன்றவா யக் ர டே பொன்றவா மாயிற் றென்றுகருத்து.

குறை" எ ன்றதினார்த்த, (சுழல் காற்று) ன்றது. ரிய" என்ற பாடத்திலே, குறைவீச அது நீள்விசம்பூடு எரிய" எ ன்றத்யாஹரித்து ளெ ள்வது. (டு)

பூ. எரிந்தபைங் ணிலங்குபேழ் ரயெயிற்றொடிதெ வுருெ ன்று
இரிந்து ரேனார் கலங்கியோட விருந்த ம்மானதிடம்
நெரிந்தே யின் முழையுள் நின்று நீணெறி வாயுமுன.
திரிந்தவானேச் சு பிபார்க்கும் சி' தே ழ்குன்றமே (சு)

பத .	உ ர	த .	உரை.
எரித்	சேற்றத்தாலே ரியா	இருந்த	முந்தருளியிருந்த
	நிற்பதாய்	அம்மானது	ஸர்தே ஸ் ரனு டய
ப	பசு மயான	இடம்	ஸத்தா மானது
ண்	ண் ணையும்	ெரித்	ஒ' ரேனாடான்றுசே
இலக்கு	விள' ரசி' றுள்		ர்ந்திருந்துள்ள
பேழ்வாய்	பெரிய வாயையுமு	வேயி' [று	மூங்கிலின்
	டத்தாய்	மு ழயுள்நி'	துணைவழியா
எயிற்றொடு	பற் றோடு கூடியிரு	உழு வ	புலி ளா
	கிற (டி வக்	நீள்நெறி ராய்	பெரிய ழியிலே
	ண்டு)	திரித்	ஸஞ்சரியாகி' றுள்
இது எவ்வரு	இது எ' டிவு	ஆனே	யானைகள்(போ)
ன்று	என்று அஞ்சி	சு டி	அடையாளத் த
ரேனார்	தேவர் ள்	பார்க்கும்	('தாக்கரா த்தா
இரிந்து	அங்ே யி'ே சிதறி		லே) பாராகி' றுள்
லங்கி	ரல்தடுமாறி		ள
ஒட	ஒடும்படியா		சி' தே ழ்குன்றம். ()

வ் ரா. ஆறும்பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) †சேற்றத்தாலே யெரி
யாரிற்பதாய் ராதிப்ரயுக்தமான பசு மயையு டத்தா ணை
யும் உஜ்ஜ்வலமாகாகின்றுள்ள பெரிய ர யயும் எயிற் றயுமு
டைய டி க் 'டி.(இதெ'வுருெ ன்று) இற் ற'கு முன்பு
க' டறியாத தொன்றாயிராகின்றது †இதென்ன டிவு. என்றஞ்சி
தேவர் ளானவர் ள் டி (ஆர்ப்பரவத்தைப் ப' ணி) † அங்ே யிங்கே

அ . ஆற'பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) *அ'சண்ணூல மஞ்சின ள
வன்றி'ே (க) நவாயு ஸ்ஸு ஸீயுயுந்ரஹ்நா ஸ் ஷ ர்வி டிசீ'ந்ரஸ்யுத்யு
ச டதலாஸாச கலா நஹ்ஷுபுரீ'பி'த்யுதீ'ஸவ ஸாஹீ'ந்ரஹ்நா ஸ் ஸ்ஸு
த்யுத்யுதீ'ஸலீ'ஸுந்ரஹ்நா ஸவாயு ப' பந்தேயயுதரத ரஸ்தம் சகிரவீ திசோ
ஸ்யவ்விஸ் ராப்யசலதசலா ஸாசலகுலா ஸபாஸ' ப்ரஹ்ஸ்யோதி க்வதிதமபிபா
தோ ரஹரொள த்வயிஸ்தம்பே சும்பத்வபுஷிஸதி ஹேஸுந்தரபுஜ்' 'கிற
படியே.தே ர் ளு மஞ்சும்படியானபடியை அது ஸந்திக்கிருமெ' று ஸ' தி
ண்டுெ ள் து.

மூலத்திலே எயிற்றொடு என்றவ ந்தரம், இருக்கிற வடிவை' ண்டு
'றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிருார் (சேற்றத்தாே யித்
யாதி). ' இரிந்து' என்றதினார்த்தம் (அங்ே யிங்கே சிதறி) என்றது.

எசு பெரியதிருமொழி க ப எ தி, எ பா முனைத்த.

மூ முனைத்த சேற்றம் விண்சுடப்போய் மூவுலகும் பிறவும்
அனைத்து மஞ்ச ளாரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்த்
தினைத்தனையும் செல்ல வொண்ணுச் சிங்கவேழ் குன்றமே. ()

ப ம.	உரை.	பதம:	உரை.
முனைத்தசேற்றம்	மிக் டோபமானது	தீயும்	அக்கி யயு
போய்	இ டுநின்றும்போய்	கல்லும்	(அத்தாலேவேகிற)கற்
விண்சுட	ஆ ருசத்தைச்சுடும்ப		கனையும்
	டியாகவும்	அல்லா	இவற்றிலு் ாட்டி ல்
மூவுலகும்	மூன்றுலோகங் க ளி		க்ஞரமாய்
	ஒள்ளவர் ளும்	வில்	வில்லை (ன
பிறவும்	மற்றும்	உடை	கயிலேயு டயரா
அனைத்தும்	ப்ரஹ்மாதிலோ	வேடருமாய்	டே டர் னையுரு டத்
	ளிலுள்ளவர் ளும்		தாய்
அஞ்ச	பயப்படும்ப டி யா	தினைத்தனையும்	(அநாஸ்திரதர்களு'கு)
	வும்		சுண்ணகாலமாகிலும்
ஆளாரியாய்	நரஸிம்ஹரூபியாய்	செல்லொ ர	கிட்டவொண்ணுத
இருந்த	எழுந்தருளியிருக்கிற	ண	சி'கே ழ்குன்றம்.
அம்மானது	ஸர்வஸ்வாமியுடைய		
இடம்	ஸத்தாநமானது		
னைத்த	(எரியும்போது) த்வகி		
	யாரின்னுள்ள		

சித்தி' கால்தடுமாறி ஒருவர்புக்கவிடத்திலே யொரு ர்புகாதே
யோடும்படியாயிருந்த ஸர்வேஸ்வரனு டைய ஸத்தாநம்

(நெரிந்தவித்யாதி) நெருக்கத்தாலே ஒன்றோடொன்று இழை
ந்து நெரிந்திருந்துள்ள மூங்கில் துனை ழியே அந்தத் த்வாரத்தாலே
உழுதையுண்டு புலி அது நீனெறிவாயிலே பெருவழியிலே
ஸஞ்சரியாகின்றான். (ஆனைச்சுவடுபார்க்கும்) ஆனையினுடைய மஸ்
தகத்தைப்பிளந்து அதைப் பாரம்பண்ணுகைக்காக அை போகிற
பெருவழியிலே அவற்றைச் ட் சுவடொத்தி நிற்குமாயிற்று. ஆஸூர
ப்ர'ருதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்கு நரஸிம்ஹமடிச்சுவ
டொத்துமாபோலே. (சு)

(த்வாரத்தாலே) என்றவசந்தரம் புறப்பட்டி' என்று சேஷம். இத்
தால் - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள மூங்கில்களைத் தன் பலத்தாலே
கீ'கி வெளி ண்டு புலி டெ ளரிநிலத்திலே புறப்பட்டதென்று வம்சாபிவருத்தி
யச் சொல்லிற்றாயிற்று. (உவடொத்திரிற்கும்) என்றதுக்கு-இங்கு ந்தாக்ரா
ம் பண்ணுகிறகுமென்று ருத்து. (சு)

மு. நாத்தமும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா
 லேத்த அங்கோ ராளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
 காய்த்தவாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங்ழைபோய்
 தேய்த்த தீயால் வின்கிவக்கும் சிங்கவேழ் குன்றமே. (அ)

பதி.	உரை.	பதம்.	உரை.
நா	நாவானது	அங்கு	அவ்விடத்திலே(அவர்
தமும்ப	தமும்பேறும்படியாக		களுக்கு ஸ்துத்தியை
நான்முகனும்	நான்மு கத்தையு		ய்கொண்டு)
	டையப் பரஹ்மாவும்	ஒர் ஆளரியாய் இருந்த	அம்மானதிடம்,
ஈசனும்	ருத்ரனும்	காய்த்த	காய்கள் நிறைந்த
ஆய்	தந்தாமுடைய தரம்	வாகை	வாகைகளின்
	குலையாத்தடியாக	நெற்று	நெற்று ள்
முறையால்	(அவன் சேஷி, நாம்	ஒலிப்ப	சப்திக்கும்படியாக
	சேஷபூதர் என்னு	ல் அதர்	கல்வழியிலேயுண்டா
	ம்) கரமத்தாலே		ன
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம் பண்ண,	வேய்ங்கழை	குழல்மு கிலானது

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (முனைத்தவித்யாதி) மிக்கசீற்றமானது
 போய் அந்தரிக்ஷத்தைச்சுட. (மூவுலகுமித்யாதி) ந்நாலோக்ய
 மும் பரஹ்மாதிகளுடைய குடியிருப்பும் எங்குமொக்க அஞ்சும்படி
 யாகத் ஆண்மையையுடைய வென்னுதல் ம்மதுஷ்யத் மும் ஸிம்ஹ
 த்வமும் கலந்திருக்கையைச் சொல்லிற்றாதல்.

(கனைத்த) த்வரியாகின்றன அக்கியும் எரிகிறபோதை வெவி
 வெடென்கிற த்வநியையுடையதானவக்கியும் அதிலே வைக்கோல்
 போர்போலே வேகிறகல்லும். (அல்லாவித்யாதி) †இங்ஙனெனிகிற
 நெருப்பிலும் கல்லிலும் அடியிடலாம் அங்குத்தைடேர் முகத்
 தில் விழிக்கவொண்ணாதாயிற்று அவர்களுடைய க்ரௌர்ய மிருந்
 தபடி. (தினைத்தனையும்) † கவாதார்க்குக் கண்ணாலே காணலாம்படி
 சென்று கிட்டிக் கண்ணெச்சில்படவொ ணாதபடி யிருந்த தேச
 மாயிற்று. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (முனைத்தவித்யாதி). 'எரிந்தபைங்கண்' என்
 நத்தால் தோற்றின சீற்றத்தின் எல்லைலத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று
 ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

'ஆள்' என்றதின்ர்த்தம், (ஆண்மையை) என்றது. அதா து-சேவகத்த
 னம். "ஆள்" என்றதுக் ர்த்தந்தரம், (மதுஷ்யத்வ மித்யாதி).

"அல்லா" என்று விசேஷிக்கையாலே வேடர் கு ஆதிக்யம் தோற்று
 கிறதென்கிறார், (இங்ஙனிட்யாதி). 'தினைத்தனையும்' தினையென்று ஸூ
 க்ஷமானதார்யமாய், எள்ளத்தினையென்னுமாபோலேயாய் பரிமித லாத்
 தைச் சொல்லுகிறதென்று விவகித்து வாக்யத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்
 செய்கிறார், (உகவாதார்க்கித்யாதி). (எ)

எஅ பெரியதிருமொழி க ப, எ தி அ பா நாத்தமும்ப.

போய்	ஆ ரசத்தை யளாவும் தியால்	நெருப்பாலே
தேய்த்த	படி ஓங்கி ரண்	ஆகாசம்
	தன்னிலே உராய்கை சிவக்கும்	சி ந்துகிடக்கிற
	யா லுண்டான	சிங்கவேழஞ்ஞன்றம், (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (நாவித்யாதி). † நாரானது தமும் பேறும்படியாக சதுர்முகனும் தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும் முன்பு ஹிரண்யனுக் ஞ்சி மறுவ்யவேஷங்கொண்டு திரிந்தவர்கள் அவன் பட்ட பின்பு தந்தாமுடைய தரம்குலையாதபடி முறையாலே ந்து சேஷிதவப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனய்க்கொண்டு அவ்விடத்திலே இதுக்குமுன்பு அதுபவித் தறியாத நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸத் தாரம்.

(காய்த்தவித்யாதி)காய்த்தவாலககளிலே நெற்றானது த்வரிப்ப, †பாலேநிலத்துக்கடைத்த வருகூங்களியையும்சொல்லக்க வதிதே. (கல்லதர்வேயங்கழைபோய்) கழையென்று-மூங்கிலாய் அதரென் று வழிக்குப்பேர். ல்வழியிலேயெழுந்த வேயங்கழையு ி குழல் மூ'கில் அது அந்தரிசுத்தனவும் வளர்த்து தன்னிலே யிழைந்து அத்தாலேயுண்டான அக்கியானது மே த்தாலே ஆகாசம் கறுத்திரு க்குமாபோலே இந்த நெருப்பாலே சிவந்து கிடக்குமாயிற்று. †இத் தால் †அகவாயடங்க ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்தோத்ரமாய்க்கிடக் கும். †புறவாயடங்கலும் வாகை நெற்றினுடைய த்வரியாய்க்கிடக் கும். (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ரத்தமும்பவித்யாதி), ஓரர்ப்ப கிர்ப்பஜநத் தாலே விக்குதி ய யடை'து ஹிர 'யணைக்கொன்றபடியை யதுஸந்தித்தா ராய், பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்துத்யனயிருக்கும்படியை யதுஸந்திக்கிறு ரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

ஈசனுமாய் என்கையாலே - முன்பு மறுவ்யராயிருந்தமை ஸ்சித மாயிற்றென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (நாவானதித்யாதி).

(பாலேநிலத்துக்கு) கிர்ப்பஜதேசத்துக்கு. முனித்த சீற்றம்போய் விண் டிப்படி யிருந்த நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றம் மாறுணை கு மெள்ள ப்ரஹ்மாதி ள் ந்துஸ்துதிக்குமாபோலே வி ண்சி 'கும்படியான மூங்கிலிலுண்டான அக்கிக்கு அஞ்சி' காட்டுவானககள் 'துதிக்கிறனவென்று விவக்ஷித்து ' ருத்தருளிச்செய்கிறார், (இத்தாலித்யாதி). (அகவாய்) எ'கிறது - உள்ளி ருக்கிற நரஸிம்ஹவிஷயத்திலே ன் க. (புறாய்) என்றது - அந்த திவ்ய தேசத்தைச் சுற்றிலுமுண்டான மூங்கில் விஷயத்திலென் க. (அ)

மூ.--- நல்லீ நெஞ்சே நாந்தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர் புல்கநின்ற ரயிரந் தோளனிடம்
நெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலை யார்த்துதர்வாய்
சில்லி சில்லென் றொல்லறாத சிங் வேழ் குன்றமே (கூ)

ப ம.	உரை.	உரை.	உரை.
நம்முடை	நமக்கு ஆராயணீ	உடைப்ப	டயப் பண்ணும்ப
	யை		டியாகவும்
நம்பெருமான்	நமக்கு ஸ்வாமியாய்	புல்லிலை	பணியோலையானது
அல்லிமாதர்	தாமரைப்பூனை யிருப்	ஆர்த்து	ஓசைப் பமேபடியா
	பிடமாகவுடையபெ		வும்
	ரியபிராட்டி யார்	அதர்வாய்	வழியிலே (ள்
புல்க	கட்டிக்கொள்ளும்படி	சில்லி	சில்லிஎன்னும்பகதி
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற	சில்என்று ஒல்	சில்என்னும் ஓசைமா
ஆயிரம்தோள	ஆயிரம் திருத்தோள்க	அறாத	றாதபடியுமான
ன்	ளையுடைய ஸர்வே	சிங் டே	ழ் குன்ற
	ஸ்வரனுடைய	நல்லீநெஞ்சே.	எனக்குப்பா' கரன்
இடம்	ஸத்தாநமானது		நெஞ்சே.
நெல்லி	நெல்லிமர'கள்	ரம்தொழுதும் நாம்	(அ'கேசெ'று
மல்கி	நிறைந்து		அ ணைத்) தொழு
கல்	கற்களை		து -ஜ்ஜிவிப்போம்.

வீயா.--- ஒன்பதாம்பாட்டு (நல்லீநெஞ்சே) எனக்குப்பாங்கான
நெஞ்சே.. † ஸம்போதித்து நெஞ்சே. நீயெ க்குப் பாங் ர
யிறே இப்பேறுப்பெற்றது. (நாந்தொழுதும்) நாம்தொழுது உஜ்
ஜிவிப்போம். இது இத்திருமொழியிற் பாட்டுக்கெல்லாம் க்ரியா
பதம். (நம்மு ட நம்பெருமான்) † கித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனு

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (நல்லீநெஞ்சேயித்யாதி).² நான்முகனுமீசனு
மேத்தச் செய்தேயும் சீற்றம்மாறாதேயிருக்கப் பிராட்டிபோய் ஸம்ஸ்லேஷித்
துச் சீற்றத்தை மாற்றினபடியை யதபவிக்கிராரென்று ஸங்கதி ன்நி
கொள்வது.

நல்லையானநெஞ்சே என்று விசேஷணமாக வொருயோஜனை யருளிச்
செய்து நெஞ்சே. நீ நல்லீயென்று அந்வயித்து யோஜநாந்தரம், (ஸம்போ
தித்தித்யாதி). (பெற்றது) என்றவநந்தரம் 'என்கிராரென்றுமாம்' என்று
கூட்டுவது. இங்ஙனன்றாகில், (ஸம்போதித்து) னன்று சொல்லவேண்டா
விறே. நம்பெருமான் என்னவமைந்திருக்க, 'நம்முடை' 'என்று விசே
ஷித்தத்தாலே, தாம் நிருபகரானமைதோற்றுகையாலே, அத்தைஸத்தருஷ்
டாந்தமுபபாதிக்கிரார், (நித்யேத்யாதி). 'அயர்வறுமமரர்கள்' என்னக்கட
வதிறே.

க.அ.0 பெரியதிருமொழி, க ப எ தி, ௧0 பா செங்கண்.

மூ. செங்கணுளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ் குன்றுடைய
எங்கவீச எனம்பிராணை யிருந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னு தொல் சீர் வண்டறை தார்க்கலியன்
செங்கையாளன் செஞ்சொல் மாலை வல்லவர் தீதிலரே. (௧0)
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்	சிந்த	உடைய	வாஸஸ்த்தாநமா க வு
ண்	கண் னாயுடைய		டையனாய்
ஆளி	ஸிம்ஹங்கள்	எங்கள்	ஸம்ஸாரிகளான நம்
இட்டு	(திருவடிகளிலே) ஸ		போல் ஈர்க்கும்
	மாராதேரோப ரண	ஈசன்	ஸ்வாமியாய்
	ங்களை) ஸமர்ப்பி	எம்பிராணை	எனக்கு உபாரசன
	த்து		ன ஸர்வேஸ்வரன்
இறைஞ்சும்	ஆஸ்ரயியாகின்றன		விஷயமாக
சிங்கவேழ்கு	சிங்கவேழ்கு ந்த இரு		பெரிய
று	தை	தமிழ்தூல்	தமிழ்சாஸ்தரத்தில்

யிருக்குமாபோலே நமக்கும் ஆஸ்ரயணியாகக் கொடுவந்து ஸந்
நிதிபண்ணின ஸர்வேஸ்வரன். (அல்லியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாஸ
ரயிக்க தேவர்கள் கலங்கி யோடப்புக்கவாரே ப்ரதிகூலநிரஸநத்
துக்காக இவ்வடிவு கொண்டதுபோய் அதுகூலர் பக்கலிலேயும்
வந்து பவிக்கு மளவாயிற்று. ” என்று அந்தச்சிற்றத்தை ஆற்று
கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியார் வந்து கட்டிக்கொள்ளுமாயிற்று.
(ஆயிரந்தோளன்) இவாணைத்தால் இவனைக்கட்டிக்கொள்ள ஆயிரம்
தோளுண்டாமாயிற்று.

(நெல்லியித்யாதி) நெல்லிகளானவை மிக்குக் கற்களையுடையப்
பண்ணுமாயிற்று. நெல்லிமரங்கள் வேரோடிக் கற்களையுடையப்
பண்ணும். (புல்லிலையார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை த்வநிக்கவெ
ன்னுதல் பனையோலை ஓசைப்படவென்னுதல். † அதர்வாசிலே
வழியிடத்திலே. சில்லியுண்டு † சில்லிடி அது சில்லென்ன கிற்கு
மாயிற்று ஒரு சப்தாதுகாரத்தைப் பண்ணுகிற்குமாயிற்று. ஒல்ல
முத த்வநிமாமுத. ()

ஹிரண்யனுடைய நெஞ்சிடந்தபோது அவனெலும்பு உடையும்படியும்
அவனுடைய ஆர்த்துக்கொள்ளுகையும், அவன் ரத்தம் சில்லென்று புறப்ப
டும்படியும் அத்தேசத்தைக் கண்ட உடனே ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகிறதென்னும்
கருத்தாலே வானிக்கிரூரென்றுகொள்வது. (சில்லீடி) என்றது - பக்ஷி விசே
ஷம். இப்படி நரஸிம்ஹாவதாராபதாரத்தில் த்வநிக்குலூச மான தேசமா
யாலே, “நாம் தொழுதும்” என்கிரூரென்று கருத்து. (க)

புலவன்	வல்லவராய் [வாய்	செக்கையாளன் மிகவும் ஓனதாரயத்
மக்கையாளன்	திருமங்கைக்கு ராஜா	தழுமுடையரான்
தொல்மன்னு	அநாதியாய்நிலைகின்ற	கலியன் ஆழ்வாரருளிச்செய்த
சீர்	ஸ்ரீயையும்	செம்சொல்மா செவ்வியிசொல் தொ
வண்டு	வண்டிகள்	லை டைய
அறை	சப்தியாகின்றள்ள	வல்லவர் கற்கவல்லவர்கள்
தார்	மாணையயும்	தீதுஇலர் பொல்லாக்கு இல்லா
		தவர் ஆவர். (40)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டி. (செங்கணித்தாயி). வீரபூரீயாலே சிவந்த கண்களையுடைய ஆளிகளானதைத் தங்களுக்குப் பரதிகூலமானம்ருகங்களை யழியச்செய்து அவற்றைத் திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணமாகக்கொண்டெவந்து பொகட்டி ஆஸ்ரயியாகிற்றாமாயிற்று. † பூரி கண்டாகர்ணாழ்வான் இது பராஹ்மணம்சம் உத்தமம் என்று இது புதிதாய் என்று நினைவே. சிங்கே மூகுன்றம் தனக்கு வாஸஸ்த்தாநமாகவுடையவன். ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும் சென்றாஸ்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கிற உபகாரகனை. (இருந்தமிழ்நூற்புலன்) ஒருவரால் கரைகாணவொண்ணாதபடியிருக்கிற தமிழ்சாஸ்த்ரோகத்தமான படிபைக்கரைகண்ட ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையுடையவர். (மன்கையாளன்) திருமன்கைக்கு நிர்ஹுகரானவர். (மன்னுதொல்சீர்) நிலைநின்ற பாரதத்தாய் பூரியையுடையவராயிற்று. (க) லக்ஷ்மீலக்ஷ்மீஸாஸந் லக்ஷ்மீ ஸம்பந் வண்டிகளானவை மதுபாநம்பண்ணி அறையாநின்றன மாலையையுடைய ஆழ்வார் (செங்கையாளன்) † மஹோதாரன் இப்ப்ரபந்தத்தைப்பிறக்கதுபாவ்யமாம்படி பண்ணித் தந்தவாரிமே. (செஞ்சொல் மாலை வல்லவர்) அரிய அர்த்தத்தை உள்ளபடி காட்டவற்றான செவ்விய சொல் தொடை வல்லவர். (தீதிலரே) நரஸிம்ஹம் விரோதியைப்போக்குகையாலே அவர்களுக்குப் பொல்லாங்கு வாராதமே... (க0)

அந். பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணாளியித்யாதி). (உ) நவஞ வமிதம்புணர

கீதப்பொருள் மூலம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாராட்டிப் போற்றும் - நவம் சுவமி தம் புண்யம் வேதபாரகம் சுபுத் யஜ்ஞசேவம் மஹாப்ராஜ்யம் ப்ராத்தம் சிவ முத்தமம்' என்கிற வசநத்தைப் கொண்டு உத்தார்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (புரிக்கண்டாகர் ன்றாவானிய்யாதி). (ஆறையாலின் றுள்ள) - சப்தியாலின் றுள்ள. செம் - அழகான, கையை யாளும்வனென்று சப்தார்த்தம் (மஹோதாரன்) என்று.

... .. (க)

ஜீயர் திருவடிகளே! சரணம்.
முதற்பத்தில் ஏழாந்திருமொழி முடிந்தது.

கஆஉ பெரியதிருமொழி க ப அ தி, க ப ா ரங்கு.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து எட்டா⁺ திருமொழி ொ கு.

மு கொங்க ர்ந்த மலர்க்குருந்த மொசித்த கோ லனெம்பிரா⁺
சங்குத் கு தட⁺ டல் துயில்கொண்ட தாமரைக்கண் ணின்ன்
பொங்குபுள்ளினை ாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம் பொ⁺ குநீர்
செங்கயல் தினைக்குஞ் சுனைத் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.

பத .	உரை.	பத .	உரை.
ச ⁺ கு	ச ⁺ கு ள்	புள்ளினை	பகாஸுரனுடைய
தங்கு	பொருந்தி	ராய்	ராய் [னாய்.
தடம்	பர ⁺ திருத்துள்ள	பிள ⁺ த	கிழித்துப்பொ ட்ட
டல்	திருப்பாற் டலில்	பிரான்	என ⁺ கு ⁺ ப ரீகனாய்
துயில்கொண்	ளர்ந்தருளுகித்	புராணர்தம்	புராணப்ரஸித்த னான
ட	வனாய்		ஸரீ ⁺ ஸ வரனு
தா ாக் ⁺ ண்	தாம ⁺ மலர்போ ⁺ ற	இடம்	ஸத்தாந்மாய்
ணி நன்	திரு ⁺ க ⁺ னையு	பொ ⁺ குநர்	மிக் ஜலத் தயுடை
	டயனாய்		த்தாய்
ோவலன்	ருஷ்ணனாய் ⁺ ொ	செ ⁺	சிவந்த
ொங்கு	பரி ளம் [ண்	கயல்	மத்ஸ்யங்களான வ
அலர்ந்த	வீசாநின்றுள்ள	தினைக்கும்	ளித்துவர்த்திக்கிற
மலர்	புஷ்பங்கள் நி றந்த	சுனை	சுனைகளையுடைய
குருந்தம்	(அஸு ⁺ ரா விஷ்டமா ⁺	திருவே ⁺ கடம்	திருமலையை
	ன) குருக்கத்தியை	நெஞ்சமே	மநஸ்ஸே.
ஒசித்த	நிரஸித்த னாய்	அடை	கிட்டப்பாராய்....(க)
பொ ⁺ கு	கிளர்ந்துவ ⁺ த		

அந். கொங் லர்ந்த ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, (க) நின்ற செந்தீ⁺ ாண்டு கு ற நீள் விசம்பூழரிய⁺ என்றும், (உ) “சுனைத்த தீயும் கல்லும்” என்றும் (ஈ) “தேய்த்த தீயால் விண்கிவக்கும்” என்றும் விரோதி னுக்கு துஷ்ப்ரவேசமாயிருக்கும்படி ய யநுஸந்தித்து, (ச) ‘ நெஞ்சே! நாந்தொழுதம்’⁺ று அநுஸ⁺ தித்தார் இப்படி நிலவெம்மையை யநு⁺ தித்ததே ஹேது ர பரமகாருணிகளு னர்வேஸ்வரன் இ ரிடத்தில்தன்னுடைய படிசுனை⁺ காட்டிக்கொடு⁺ த், க ண்ட துபவிக்கிருரென்று ஸங் தியுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (விரோதியித்யாதி). (ஐ) பொங்குநர் செ⁺ யல் தினை⁺ கும்சுனை⁺ எ⁺ றிறே அநுஸ⁺ திக்கிறது. குருந்தம் புள்,

() - ா - ஐ (ஈ) - ள - அ. (ஐ) - அ - .
() க - ள. () க - ள - .

வ்யா - டெ ராங்குப்ரவேசம் ட்விரோதி நிரஸநசிலனாய் ட்ஆப்ரித
ஸம்ப்லேஷஸ் பா னாய் ட்ஸர் ராந்தராத்தமா ரயிரு ட்கித் ட்ஹரியா
ன் வாயாலே திருநாமஞ்சொன்னுணெ ட் ஒரு சிறுக்கனு ட்குத்
தம்பபன் பனகயா உதவிறொரு டிவைக் கொ ட் ம் ந்து தொற்றி
அவனுடைய விரோதி யப்போக்கி உப ரித்தவன் ட் அவனொரு
னளவிலேயும் பர்ய ஸிக்கையன்றிக்கே திருநாமம் சொ ட்னொரல்
லாருடைய ஸம் ராது(யு)ரிதத்தைப்போக்குகைக்காகத் திருமலை
யிலே வந்து ஸந்நிஹிதனுண் நாமங்கேபோ யதுபவிப்போமெ ட் ஒரு
திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ட் தமிழ்ப்பாஷை நை யாகிகிதுக்
கும் எல்லையான நிலமாயிருக்குமிதே.

முதற்பாட்டு (ஹெர்ஸ்பர்ட்) பரிமாணத் தீவிர ஹியட்ரேட்டைப்
பதான மலையுடைத்தான். (குருந்தமொசுத்து) + அடியேபிடித்து
தீவிரயளவும் பூத்து தர்ச்சநீயமாய் அஸுராடே சத்தாலே நலிவ
தாகத்தேடி நிக்க இதழுகிறாயிருந்தது முறித்து காரியங்கொ
ள்ளுவோம் என்று ஒசித்தாயிற்று. (கோவலனெம்பிரான்)

பேய், மாமருது னை நிரஸித்தபடி யச் சொல்லுகையைப்பற்றி, (விரோதி நிரஸகலேயம்) என்றது. () கோத்தங்காயாதம்பாடியில் ஓரவை” இச் யாதியைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ் பாவனயம்) ன்றது. (உ) ‘பாரும் நீரெகிகாற்றினோடு” இத்த்யாதி யப்பற்ற (ஸர்வாந்தராத்மாவாய்) என்றது. (ங) திண்டிநலரியாய னன். ’ என்றத் தப்பற்ற (ஹரியா னித்த்யாதி). (ச) பேசமின்திருந மம்” கிறபாட் டக் டாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (அவனொருவனித்த்யாதி). திருமலை ய அநுபவிக்கை ஓ நியாமகாந்தரம் (தமிழித்த்யாதி). இத்தால், - சிங்கவேழஞ்ஞன்றத்திலே தாமெழுந்தருளினால் அங்குள்ளார் டெ ராய் தாம்தமிழரா யானோ (இ) *बौद्धाय न परस्परम् போதயந்த் பரஸ்பரம் பண்ணு க் குச் சேரவிழாணையானோ இத்திருமலை யிலே இரண்டும் வசியிருக்குமெ று அநுபவிக்கிறாரெ று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (ஓர்கித்யாதி). ஹிர ஃயந்தான் *கொலை
யாளனாய் தன்னுடைய விரோதிதவ்ந்தோற்றவருந்தான் குருந்தம்முத ளான
வை ஆறுகூல்யந்தோற்ற துஞ்ச ளாயிருக்கையாலே அனிலும்
க்ஞா ளென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி அவற் றயருளிச்செய்குறொ
ன்று அ தாரி யிட்டிக்கொள் து.

அழித்த என்னுதே 'சித்த' எ'றதுக்கு வாஸ ந (அடியே பிழத் திய்யாதி). இத்தால் - மாயாம்ரு த்தை ம்ருகமெ'று பிடிக்கத் தேமுறந் போலே பூத்தமரமென்றே பூவுதிராதபடி' போத்தாவெ ன்றதாயிற்று. குருந்

(க) - 2 - ப.

(ச) க - சி - கூ.

(2) - અ - જ.

(5) சீதை - 0 - க .

(12) - 2 - 5.

கடிசு பெரியதிருமொழி க ப, அ தி, உ பா, பள்ளி.

மூ. பள்ளியாவது பாற்கட லாங்க மிரங்க வன் பேய்முலை
பிள்ளையா யுயிருண்ட வெந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம்[றும்
வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ண நென்மெண்ணிநாடொ
தெள்ளியார் வணங்கும்மலைத்திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வல்	வலியநெஞ் சுடைய	எந்தை	எனக்குநாதனாய்
பேய்	பூதனையுடைய	பிரான் அவன்	உபகாரகனான ஸர்வே
முலை	முலைகளானவை		ஸ்வரஸுவன்
இரங்க	தானேசுரர்க்கும் படி	பள்ளியாவது	(கண்வளர்ந்தருளும்)
பிள்ளையாய்	சுறியகுழவிவடிவு		படுக்கையாவது
	கொண்டு [ணனை	பாற்கடல்	திருப்பாற்கடலும்
உயிர்	(அவளுடைய) ப்ரா	அரங்கம்	திருவரங்கமுரம்
உண்ட	அமுது செய்தருளின	பெருகும்	வளருகிற
	வனாய்	இடம்	ஸ்த்தாநமானது

க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்துக்குருந்தைமுறித்தாற்போலே என்
விரோதியைப்போக்கி எனக்கு உபகரித்தவன். † அதின் நினைவின்
படி கார்யம் செய்கையன்றிக்கே என்னுடைய கார்யஞ்செய்த ப
காரகன். (சங்கித்யாதி) இவ்வவதாரத்துக்கடியாகத் திருப்பாற்
கடலிலேவந்து ஸந்திபண்ணிபடிபைச் சொல்லுகிறது சங்கெ
ன்றுபேர்பெற்றவையடையச் சேராநிற்பதாய், ண்வார்ந்தருளு
கைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ண்வளர்
ந்தருளினவன். (பொங்கித்யாதி) பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்து
வந்து தோற்றிபகாஸூரனை வாயைக்கிழித்து, இப்படி விரோதி
களைப்போக்குகை பழையதாகச் செய்துபோருகிறவர் ந்து வர்த்தி
க்கிற ஸ்த்தாநம். (பொங்கித்யாதி)† ஜலத்தினுடைய ஸம்ருத்தி யலி
னுடைய களிப்புக்கீடாயிருக்குமிதே. இளமையாலே சிந்த நிறத்
தையுடைய கயல்களானவை களித்து ர்த்திக்கிற சுனைகளையுடைய
திருமலையை அடை நெஞ்சே. என்கிறார் (க)

தொசித்ததே தமக்கு உபகாரமாக்கி அத்தால் அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கி
றார், (அதின் நினைவித்யாதி). நீர்ப்பசையற்ற நிலமாகையாலே * ஓய்ந்த
மாவாயிருந்தது, அதுக்கு ப்ரதிசீர்ஷமான நிலமென்று தோற்ற 'பொங்கு
நீர்' என்கிறாரென்று விவகித்தருளிச்செய்கிறார், (ஜலத்தினித்யாதி).
“சங்கு தங்குதடங்கடல் துயில்கொண்ட தாமரைக் ண்ணின்ன” என்றத்
தை முந்தற அதுஸந்தித்து, பாட்டு அதுஸந்திக் க அந் யம். ஆக இப்
பாட்டால். திருமலை சென்றகிட்டலாம் தேசமாகையாலே விரோதி ளதகூல
வேஷத்தாலே வந்தாலும் திருவேங்கடமுடையான் அவர்களை நிரஸிப்பனெ
ன்று சொல்லிற்றாயிற்று. (க)

தெள்ளியார்	அந்நயப்ரயோஜநர்	என்று எண்ணி	என்று (பலகாலம் இ
வெள்ளியான்	(க்ருதயுகத்தில்) வெ	ருத்த நிறத்தையு	வ்வடிவுகளை) அது
	டையவன்	நாடொறும்	ஸந்தித்து
கரியான்	(கரியுகத்தில்) கறுத்த	வணங்கும்	ஐஸ்ரயிக்கிற
	நிறத்தையுடைய	மலை	மலையான
	வன்	திருவேங்கடம்	திருமலையாம்; (அதை)
மணி நிறவண்	(தவாபரயுகத்தில்) வண்	நெஞ்சமே.	அடை. (2)
ணன்	மணிபோன்ற நிறத்		
	தையுடையவன்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியாவது பாற்கடலரங்கம்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஸ்ரயணியனாய்க்கொண்டிகண்வளர்ந்தருளுகிறது திருப்பாற்கடல் பங்குகை அவ்வளவும் சென்று கிட்டமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்காகக் கோயில். (இரங்கவிய்யாதி) முலையை ஸ்பர்சித்தவனவிலே நெகிழ்ந்து முலை சுரக்கும்படியாக வென்னுதல் அன்றிக்கே அவன் கதறவென்னுதல். வன்மையையுடைத்தான நெஞ்சையுடைய பூதனையுடைய முலையைப் பிள்ளையாயே யுண்டா னாயிற்று. † மெளக்த்யத்தாலே உயிருக்கும் முலைக்கும் வாசியறி யாதே அமுது செய்தானாயிற்று. (எந்தை பிரானவன் பெருகு மிடம்) எனக்குக் குலநாதனை உபகாரகன் வர்த்திடிக்கிறதேசம் பெருகுகை வளருகை. அத்தால் - † வர்த்திடிக்கையைச் சொன்ன படி. (வெள்ளியானிய்யாதி) கொண்ட கொண்ட வடிவெல்லா மிவ ர்க்கு உத்தேஸ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று அவன் கொண்ட வடிவா கையாலே. க்ருதயுகத்தில் வெருத்த நிறத்தையுடையனாய், கலியுக த்தில் கறுத்த நிறத்தையுடையனாய், தவாபரயுகத்தில் வந்தவாரே ஸ்யாமமான நிறத்தையுடையனாயிருக்குமென்று இவ்வடிவுகண் யதுஸந்தித்து தெள்ளியாருண்டு † அந்நயப்ரயோஜநரானவர்

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியிய்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் கூர்ப்பாப்தி சாயித்வம் பின்னாட்டி ஸ்ரீரங்கசாயித்வத்தையும் யசோதை தொட்டிற் கிடையையும் ஸ்மரிப்பிக்க அதுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிக ண்கொள்வது.

பிள்ளையாயுயிருண்ணக்கடமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார், (மெள க்த்யத்தாலே யிய்யாதி). (வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி) என்றாகு. தொட்டிற்பிள்ளை பேயுயிருண்டபின்பு நிற்கக்கற்றது திருமலையிலே என்று கருத்து. (அந்நய ப்ரயோஜநரானவர்கள்) என்றது - (க) “ பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை ” இய்யாதியாலே அதுபலிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருந்த

கஅசு பெரியதிருமொழி க ப, அ-தி, ந பா, கின்ற.

மூ. நின்றமாமருதிற்று வீழ நடந்த நின்மலன் நேமியான்
என்றும் வானவர் கைதொழு மிணைத்தாமரையடி யெம்பிரான்
கன்றி மாரிபொழிந்திடக் கடிதாசிரைக்கிட ரீக்குவான்
சென்று குன்ற மெடுத்தவன் திருவேங்கு மடைநெஞ்சமே. (1)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நின்ற	(அஸுராவேசத்தா லே)பேராதேநின்ற	எம்பிரான்	உபகாரகனாய், (இத்தரன்)பித்து
மாமருது	பெரியமருதமரம்	கன்றி	மஹாவர்ஷத்தை
இற்றுவீழ	முறிந்துவிழும்படி	மாரி	வர்ஷிப்பிக்க
நடந்த	நடுவேபோன	பொழிந்திட	பசுக்களுடைய
நின்மலன்	* நிர்மலமானமரஸ்ஸை யுடையனாய்	ஆ	திரள்களுக்கூண்டான
நேமியான்	திருவாழியை(த்திருக் கயிலே);யுடைய	நிரைக்கு	தும்கத்தை [காக
வானர்	நித்யஸூரிகள் [ரூய்,	இடர்	போக்கி ரக்ஷிக்கைக்
என்றும்	எப்போதும்	நீக்குவான்	சடக்கென
கைதொழு	வேலித்துக்கொண்டி ருப்பதாய்	கடிது	போய்
தாமரை	தாமரைமலர்போன்ற	சென்று	சோவர்த்தநமலையை
இணையடி	இரண்டு திருவடிகளை யுடைய	குன்றம்	சூர்யாகத்தரித்தல
		எடுத்தவன்	ர்வேஸ்வரன் எழுந்
			தருளியிருக்கிற
		திருவேங்கடம்	நெஞ்சமே. அண். (1)

கள் நாடோறும் வணங்குவார்களாயிற்று நித்ய ஸூரிகளைப்போலே
நித்யாதுபவம் பண்ணும் மலையான. ... (2)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (கின்ற) † அஸுராவேசத்தாலே பே
ராதே கின்ற, மாமருதுண்டு - பெரியமருது † அவ்வருகே விழுந்த
விது † இவ்வருகேயாயிற்றதாகில் செய்வதென். என்று பயப்படவே
மும்படியாயிருக்கிறதாயிற்று. அது முறிந்து விழும்படியாக.

திருமழிசைப்பிரான்போல்வார் னென்கை. (மலையான) என்றவந்தரம்,
திருவேங்கடமிய்யாதியைப் பூரிப்பது என்று திருவுள்ளம். ... (3)

உரு. மூன்றும்பாட்டு. (கின்ற மாமருதித்யாதி). “பெருகுமிடம்”
என்றத்தாலே - நிற்கக்கற்றவன் என்று தோற்றினவளவன்றிக்கே நடைகற்
றுச்செய்தவற்றை யதுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மருதானபேராதே கின்றிராதோ ‘நின்ற’ என்பானென்னென்ன; அரு
ளிச்செய்கிறார், (அஸுரேத்யாதி). (நின்றமாமரம்) என்றும் பாடமுண்
டென்று சொல்லுவார்கள். ‘மா’ என்றதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்
கிறார், (அவ்வருகேயித்யாதி). (இவ்வருகே) என்கையாலே, தாமும் க்ருஷ்ண
னுமொரு ப்ரதேசத்திலே யிருந்தமை தோற்றுகிறது. “நின்மலன்” என்ற

பெரியதிருமொழி கப் அ-தி, சப் பா, பார்த்தற்காய. சுஅர்

மூ. பார்த்தற்காயன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர்
கோத்தங் காயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்த வெங்கோவலன்
ஏத்துவார்தம் மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவிய வெம்பிரா
தீர்த்தநீர்த் தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே. [ன்

உதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	த்வாபரந்தத்தில்	கோத்துப்பிணை கைகோத்து ஆடினவ	
பாரதம்	பாரதயுத்தத்திலே	ந்த	னய்,
பார்த்தற்காய்	அர்ஜுனனுக்காக	ஏத்துவார்தம்	வாழ்த்துமவர்களது
கைசெய்திட்டு	கையுமணியும்வகுத்து	மனத்து	மநஸஸில் [னய்,
வென்ற	(தூய்யோதநாதிகளை)	உள்ளான்	விடாதே யிருக்குமவ
	ஜயித்து (அத்தா	இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில்
	லே)	மேவிய	பொருந்தியிருக்கிற
பரஞ்சுடர்	மிக்க ஒளியையுடை	எம்பிரான்	ஸ்வாமியுடையதாய்
	[ல் யனய்,	தீர்த்தம்	பாவநமான
ஆயர்தம்பாடியி	திருவாய்ப்பாடியிலே	நீர்	ஐலத்தையுடைய
எங்கோவலன்	கோபகுலத்திலவதரி	தடம்	தடாகங் ளாலும்
	த்து	சோலை	பொழில் ளாலும்
அங்கு	அக்கோகுலத்தில்	சூழ்	சூழப்பட்டிருக்கிற
குரவை	குரவைக்கூடத்தில்	திருவேங்	டமடைநெஞ்சமே. (ச)

†நெஞ்சில்†நினைவின் றிக்கே அது முறியும்படிநடந்த சுத்தியையுடையவன். (நேமியான்) தான் கைதொட்டு வ்யாபரிக்கவேண்டா தன்னையொழிய விரோதியைப் போக்குகைக்கீடான பரிகரமுண்டாயிருக்கச் செய்தே கிடர் தர்ன்வந் தகப்பட்டது. (என்றுமிய்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஒருநாடாகப் பரியவிருக்குமவன்கிடர் தனியே புகுந்தகப்பட்டான். (கன்றியித்யாதி) பெரிய சீற்றத்தையுடையனய்க் கொண்டு இந்த்ரனாவன் மேகங்களையேவ அவையும் அவன் கருத்தை யதுவர்த்தித்து மாரிபொழிந்திட. (ஆநிகாக்கிடர் நீக்ரவான் கடிதுசென்று குன்றமெடுத்த ன்) ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமில்லாதவற்றின்மேலே ஒருதுளி விழுவதற்கு முன்பே அவற்றுக்கிடர் வாராதபடியாகக் ககிரடையிட்டுச்சென்று கோவர்த்தநத்தையெடுத்தவன். (திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே)†ஒருமலையை யெடுத்திப் பரிஹரித்தவன் ஒருமலையிலே நின்று ரக்ஷிக்கப்பார்த்தான் அவனை யா ரயிக்கப் பார் நெஞ்சே யென்கிறார். ... (ங)

பதவாஸநை, (நெஞ்சிலித்யாதி). (நினைவு) அஸுராவிஷ்டமென்கிற நினைவு, அன்று சென்று குன்றென்றையேந்தினதும், இன்று குன்றில் நின்றதும் என்றும் ஆஸ்ரிதர்க்காகவென்ற நருளிச்செய்கிறார், (ஒருமலையையித்யாதி). ஒருமலை ஆதேயமாய், ரக்ஷணைபகரணமாய், திருமலை உதாரமாய் ரக்ஷணைபகரணமாயிற்று; என்றும் திருமலைபோலே காணும் ரக்ஷித்ததென்று திருவுள்ளம். ()

அ. அ. பெரியதிருமொழி க. ப. அ. தி. ச. பா, பார்த்தற்காய்.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்காய்) பார்த்தனுக்காக. (அன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு) பாரதஸுமரத்திலே கையுமணியுமாக வகுத்துப்படைபொருத்தி. (வென்ற பாஞ்சுடர்) தோல்வி துர் யோதநாதிகள் தலையிலேயாய் வெற்றி தன் தலையிலேயாம்படியாக வாயிற்று அவர்கள் விஷயத்தில் பண்ணின துரம். (பாஞ்சுடர்) தரம்புத்ரன் தலையிலே யசிக்ஷைகத்தைவைத்து த்ரௌபதி குழல் முடித்தபின்பு திருமேனியில் பிறந்த ஓளஜவல்யம். (க)† ராஜ்ஜீஹ்ஷம் ஷீஷஸ்யஸ்யே ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபிக்ஷணம் க்ருதக்ருத்யம். (கோத்தியாதி) திருவாய்ப்பாடியிலே அங்கே குரவைக்கூத்திலே தன் னையுமொருவகை இடையிலே தொமித்தா. (குரவை பிணைந்த வெங் கோவலன்) த்ருரவைக்கூத்தை மன்றலேயாடி ஆஸ்திரக்கத்தைப் திபின்னிக்கொடுத்தவன். (ஏத்துவாரம்மனத்துள்ளான்) குரவைக் கூத்தை யதுஸந்தித்து அதிலே ஈடுபட்டு ஏத்துமவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை விடாதே வர்த்திக்குமவன். (இடவெந்தை) பெரிய பிராட்டியார்க்காகத் திருவிடவெந்தையிலேவந்து ஸந்திவிதனாற் போலேயாயிற்று ஏத்துமவர்கள் நெஞ்சுவிட்டுப் போகமாட்டாத படி. (திர்த்தநீர்தியாதி)† எல்லா ஸம்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்க வற்றான ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய் ஸ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட. (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்கித்யாதி) ஒருவ்ருகூத்தையும் ஒரு பகுவியையும் பேயையும் மருதையும் வென்றவளவேயோ, அதிரத மஹாரத ரான பீஷ்ம த்ரோணதிகளை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு கிடந்த துர்வர்க் கத்தையும் வென்றான், அப்படிப்பட்டவன், அபலைகள் கைகளிலே யகப்பட்டு க்கூத்தாகுகிறானென்று அவனுடைய வீரஸ்ருங்காரரஸத்தை யதுஸந்திக் கிறாரென்று ஸந்தி கண்டுகொள்வது.

(தந்தலையிலே) என்றது - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயான தர்ம புத்ராதிகள் விஷயத்திலே என்றபடி. (ஓரம்) பகவதம். கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், (ராக்ஷஸேந்த்ரம்த்யாதி). “ஷீஷஸ்யஸ்யே ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபிக்ஷணம் க்ருதக்ருத்யஸ்த்தா ராமோ விஜ்வர ப்ரமுமோதஹ. “எம்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யம், (குர வையித்யாதி). (பின்னி) - பூர்ணமாகவென்றபடி. “திர்த்தம்” என்ற பதம் பாவநத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே அது உபலக்ஷணமாய், த்ருஷ்டாந்த்ரு ஷ்டஸகல பலப்ரதத்வத்தையும் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய் கிறார் (எல்லாவித்யாதி). (ச)

(க) ரா - பா - க - அரு.

மூ. வண்கையானவுணர்க்குநாயகன்வேள்வியிற்சென்றுமானியாய்
மண்கையா லீரந்தான் மராமர மேழு மெய்த வலத்தினன்
எண்கையானிமயத்துள்ளானிருஞ்சோலைமேவியவெம்பிரான்
திண்கைமா துயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்கையான்	உதாரமானகையை	இமயத்து உள்	ஹிமவாஸில் (திருப்பி
	யுடையனாய்	ளான்	ரிதியில்) எழுந்தரு
அவுணர்க்கு	ஆஸுரர்களுக்கு		ளியிருக்குமவனாய்,
நாயகன்	தலைவனான மஹாபலி	இருஞ்சோலை	தெற்குத் தருமலையா
	யினுடைய		ன திருமாலிருஞ்
வேள்வியில்	யாகசாலையிலே		சோலையிலே [கிற
மானியாய்	ப்ரஹ்மசாரியாய்	மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணு
சென்று	போய்	எம்பிரான்	ஸர்வஸ்வாமியாய்,
மண்	பூமியை		(முதலையின் கையி
கையால்	தன்கையாலே		லேயடிப்பட்ட)
இரந்தான்	யாசித்தவனாய்,	திண்	பலிவட்டமான
மராமரஎழும்	எழுஸாலவ்ருகங்க	கை	துதிக்கையையுடைய
	னையும்	மா	முிகஜேந்தராமொணு
எய்த	(ராமாவதாரத்தில்) ஒ		டைய
	ருபடிப்படப்போக்	துயர்	தூகித்ததை
	கின [ய்	தீர்த்தவன்	போக்கின ஸர்வேஸ்வ
வலத்தினன்	மிடுக்கை யுடையன		ரன்ஸந்திதிபண்ணி
எண்கையான்	அநேகம்திருக்கைக		யிருக்கிற
	னையுடையனாய்	திருவேங்கடம்	அடைநெஞ்சமே. ()

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி) † உதாரனாயி
ருந்தானாயிற்று. ஆஸுரப்ரகிருதிகளுக்குத் தலைவனாயிருந்தானே
யாகிலும் ஓளதார்யமென்றொருகுணம் கிடக்கையாலே அம்பாலே
யழிக்கலாயிருந்ததில்லை. இவன்றான் கொடுக்க உகந்திருந்தான் ;
அவன் உகந்தவழிதே! வாங்குவோமென்று தன்னையிரப்பாளனுக்கி

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி). கீழே ஆஸ்ரிதர்க்
காக தெளத்யஸாரத்யங்கணப் பண்ணிபடியாலே கையாளாக்கிபடி சொல்
லிற்று; அவ்வளவன்றிக்கே ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தன்னை யிரப்பாளனுக்கியும்
மழுவேந்திக்கொடுத்தும், பலவிடங்களிலேயும் அவஸரப்ரதீகஸாய் அரை
டூலையத் தலை குலைய வந்துதவ்னபடியை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிக்கண்டி
கொள்வது.

மஹாபலிவண்கையானாயிருந்தது ஸ்ரியப்பதி மானியாகைக்கு ஹேது
வென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார், (உதாரனாயித்யாதி).

வாங்கினாயிற்று. (மாணியாய் மண் கையாவிரந்தான்) அவனுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகணைநின்வடிவைக்கொண்டு சென்று, தன்கையிலே ட்பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டபூமியை யிரந்தானாயிற்று. (மராமரம்) ஆர்ந்திரை விஸ்வவிப்பித்தும் கார்யம் செய்து கொடுக்குமவன். (வலத்தினன்) மிக்கை யுடையவன். (எண்கையான்) ஆஸ்ரிதவிரோதி கிரஸந்ததுக்குறுப்பான திவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கைக்கும் ட்பலதிருக்கைகளையுடை: யவனென்னுதல். அன்றிக்கே திருவட்டயுகரத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (இமயத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலேவந்து ஸந்திஹிதனுனவன். (இருஞ்சோலையித்யாதி) ம்லேச்சபூமியான தெற்கில் திருமலையிலேவந்து ஸந்திஹிதனுனவன் (திண்கைமாதாயர் தீர்த்தவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராமுன் முதலையாலே யீடுபட்டு ப்ரதிக்ரியை பண்ண மாட்டாத வளவிலே வந்து அவனுடைய துஃ தத்தைப்போக்கி ரக்ஷித்தவன். (தி னை) தன்னையொழிந்தவற்றையடைய இடர்படுத்தி மவன்றா னிடர்பட அத்தைப் பரிஹரித்தானென்றாக. (திருவேங்கடம்) ட்ப்ரீகஜேந்த்ராமுவான் வ்யாபாரம் ஓவுந்தனையும் பார்த்திருந்து

(பருத்திபட்டபன்னிரண்டுபடு க)யாவது-கொட்டைவாங்கிப், பன்னிச் சுருட்டி, தூலாக்கியும், பாவோடி, நெய்து, மடித்து விற்றுப்பொகடும் படியும் தோய்த்து டலர்த்தி, உடுத்துக், கிழித்துவிடும்படியும், சேதநர்க்கு வஸ்யமாகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில் - ஈஸ்வரன் தன்னில் விபக்தமாக்கி பஞ்சீக்ருதமாக்கி, அண்டமாக்கி, தேவாதி சரீரங்களாக்கி லோகவ்யவஸ்த்திதியுண்டாக்கி, அவந்தரஸ்ருஷ்டமையப்பண்ணி, ரக்ஷித்து, ப்ரஹ்மாதிகளுக்காக்கி, ப்ரளயத்திலே யெடுத்து எயிற்றிலேவைத்து வயிற்றிலேவைத்து உமிழ்ந்து, பின்பு ஸம்ஹ்ருதமாக்கியும் செய்தபுடிகளை யெண்ணிக் கண்டுகொள்வது. ஆக, இத்தால் - கேவலம் ஸ்வாதீநானதென்றதாயிற்று. (க) ஸ்யோஸித்யு ஜரஃஸம் தவ ஸ்ரீஸ்தீ 0 ஷிக்ஸாயஸ்யுதீ ஷுத்யு துரஸ்யு மஹேஸ்துத்யு ந விந்ரமிஷே ஷுத்யுதீ ஸ்யுத்யுதீ கஹிவ ஸ்ரீஸ்தீத்யு ஸ்யுதீ || த்வம் சிரமிதா ஜடரகாச தவ த்ரிலோகீ கி பிக்ஷணத்யயம்ருதே பவதாதூராபா மத்யே ததா தூநவிசக்ரமிஷே ஜகச்சேத் த்வத்விக்ரமைஃ கதமிவ ஸ்ருதிரஞ்சிதாஸ்யாத் ' என்கிறததுஸந்தேயம். (பலதிருக்கைகளையுடையவன்) என்றது - எண்கையான் " எ ண்ணப்பட்டகையானென்கிற சப்தார்த்தத்தைப் பற்ற. இத்தால் - (2) "தோள் ளாயிரத்தாய் என்றத்தை நினைக்கிறது. "மா' என்று ஆனையாய், இப்போது இந்த அபதாநத்தையருளிச்செய்ததின் கருத்தைக் காட்டுகிறார், (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்யாதி). (டு)

பெரியதிருமொழி க ப அ தி கூ பா எண்டிசை. ககக

மூ எண்டிசைகளு மேழலகமும்வாங்கிப் பொன்வயிற்றிற்பெய்து
பண்டொராலிலைப்பன் நிகொண்டவன்பான்மதிக்கிடர்தீர்த்தவ
ஒண்டிறவுணனுரத்துகிர்வைத்தவன் ஒள்ளெயிற்றொடு [ன்
தி ி டிறலரியாயவன்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (சு)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்திசை ளு	எட்டுத் தி ி குக்களையு	தீர்த்தவன்	போக்கினவனும், [ய
ம்	ம்	ஒண்டிறல்	மிக்கமிடுக்கையுடை
எழு-லகமும்	எழுலோகங்களையும்	அவுணன்	அஸுரகுணஹிரண்ய
பண்டு	மஹாப்ரளயத்தில்		னுடைய
வாங்கி	அமுதுசெய்து	உரத்து	மார்பிலே
பொன்	ஸ்லாக்யமான	உகிர் வத்த	திருவுகிரை வைத்துக்
வயிற்றில்	(தன்) திருவயிற்றிலே	ன்	கிழித்த னாய்,
பெய்து	வைத்து	ஒள்	ஒளிதங்கின
ஒராலிலை	ஒராலந்தளிரிலே	எயிற்றொடு	பற்களுட
பள்ளிகொண்ட	கண்வளர்ந்தருளினவ	திண்	சலியாத
வன்	னாய்,	திறல்	மிடுக்கையு டய
பால்	பால்போன்ற (ப்ரகா	அரியாயவன்	நரஸிம்ஹரூபியானவ
	ச னுண)		ன்றித்யவாஸம்பண்
மதிக்கு	சந்த்ரனு ிடுவந்த		னுடிற
இடர்	கஷயத்தை		திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (சு)

பிற்பாடனானகுறையீர ஆஸ்சிதர்க்கு முற்பாடனாயுதவுகைக்காக ன்
திருக்கிற தேசமாயிற்று. ... (ரு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (எண்டிசையித்யாதி) ஈட்டுத்திக்குக்
களோடே கூடியிருந்துள்ள லோகங்களேழையும் வா ிகி ஸ்லாக்ய
மான திரு யிற்றிலேவைத்துப் பண்டு பலனாயிருப்பதொரு ஆலந்த
ளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்த்யத்தையுடைய
வன். (பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்) பால்மதியுண்டு சந்த்ரன் அ
னுக்கு தர்மிலோப பர்யந்தமாக ஓரிடர்வர அது அவ்வளவாகாத
படி பரிஹரித்து அவனிடரைப் பே க்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி)
மிக்கமிடுக்கையுடையனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வுரஸ்
ஸிலே திருவுகிரைவைத்தவன் அதுக்குறுப்பாக அழகிய திருவெ

அரு. ஆறும்பாட்டு- (எண்டிசைகளுமித்யாதி). மாணியாயிரங்கொ
ண்டத்தை யொரு கிறுபிள்ளையாயுண்டசமர்த்தும், மதிக்கெட்டுப்போகாதபடி
ோக்கின சமர்த்தும், அரைகுலையத் தலைகுலைய வரவேண்டாதே * ஸமஸமய
ஸமுத்பவம் திருவுள்ளத்திலேதோற்றியருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரி
யிட்டுக்கொள்வது.

பூ. பாரு நீ ரெரி காற்றினோ டாகாயமு மிவை யாயினன்
பேருமாயிரம் பேசுகின்ற பிறப்பிவி பெருகுமிடம்
காரும் வார்பனி நீள் விசும்பிடைச் சோருமாழுகில் தோய்தர
சேருவார்பொழிற்சூழெழில்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாரும்	பூமியும்	பெருகும்	வளருகிற
நீர்	ஜலமும்	இடம்	ஸ்த்தாநமான்து
எரி	அக்கியும்	காரும்	மேகங்களும்
காற்றினோடு	வாயுவோடு	வார்பனி	மிக்கபனியும்
ஆகாயமும்	ஆகாசமும்	நன்விசும்புஇ	பெரியஆகாசத்தின்இ
இவை	ஆகியபூதபஞ்சகமும்	டை	டையிலே [தாய்
ஆயினன்	தானேயாயிருக்கும்வ	சோரும்	சொரியும்படியிருப்ப
	னாய்,	மாழுகில்	பெரியமேகங்கள்
ஆயிரம்பேரும்	ஆயிரம் திரு ராமங்க	தோய்தர	படியும்படி
	ளையும் [ம்படி	சேரு	தகுதியா
பேச	சொல்லி யாஸ்ரயிக்கு	வார்	நண்ட
கின்ற	சித்யவாஸம்பண்ணும	பொழில்	சோலயாலே
	வனாய்,	சூழ்	சூழப்பட்டி
பிறப்பிவி	ஜந்மரஹிதனுஸர்	எழில்	அழகையுடைத்தான
	வேஸ்வரன்	திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.	(எ)

யிற்றோடே கூட சலியாத மிடுக்கையுடைய நரஸிம்ஹமானவன்.
† திருமந்தரம்சொன்ன சிறுக்கனுக்கு உதவினவன், திருநாமம் சொ
ன்னாரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரதுரிதத்தைப் போக்குகைக்காக
வர்த்திக்கிற திருமலையை யடையப்பாராய். ... (க)

“பேசுமின்திருநாமம்” இத்தாதி பாட்டையுட்கொண்டு சிங்கவேழ்குன்
றத்திலரியானவனோடு பாரு ஸாதர்ம்யத்தை வெளியிடாநின்றன்கொண்டு, அரி
என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (திருமந்தரமித்தாதி). ‘ஹரதிதி
ஹரி’ என்கிற யோகார்த்தத்திலே நோக்கு. இத்தால், சிங்கவேழ்குன்றத்தில்
ரூட்யாஹரிபதவாச்சயன், யோகசக்த்யா திருவேங்கடத்திலே வாச்சயனாயிருக்கி
ருனென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாயிற்று. ... (சு)

அரு. எழாம்பாட்டு. (பாரு நீரித்தாதி). கீழ்ப்பாட்டில், (க) * எங்கு
முள்ள கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்த ஹிரண்யரிரஸநார்த்தமாகத்தத்ஸம
காலத்திலே தோற்றின ஸ்ரந்தருஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸம்ரு
தமான ஜகதாசாரதையை அதுஸந்தித்து, திருநாமஞ்சொல்ல ஸஹியாத
ஹிரண்யனைக்கொன்றவன் நின்றவிடமாகையாலே திருநாமங்கள் சொல்ல
லாம்படியுமிருக்கிறுனென்றதுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூதபஞ்சகத்தையும் சொல்லுகையாலே ஜகதாகாராய் நிற்கும்படியைச் சொல்லிற்று, தான் கொடுத்த உடம்பைக்கொண்டு தன்னுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி ஆஸ்ரயிக்கலாப்படி நிற்கிறவன். (பிறப்பிலிபெருகுமிம்) †அகர்மவஸ்யனாய் இதரவிஸஜாதீயனாய் ஜகத்தின்படியன்றிக்கேயிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிறனிடம். (காரித்யாதி) †மேகங்களும், மிக்கபனியும் பெரிய ஆகாசத்தினிடையிலே சொரிவதாய் பெரிய மேகங்கள் †படியும்படி †நீண்டசோலை சூழப்பட்ட திருவேங்கடம்; †பெருகின் மிக்கஜலத்தையுடைத்தாய், ஆகாசத்திலே வர்ஷிக்கிற மேகங்களானவை. (சேரும்) என்று பாடமானபோது சேருகிற ஸ்பர்சிக்கும்படி சேருகிற கிடங்கிற பாரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டி எழிலையுடைத்தான திருமலையை. காரும் பெருகுகை. வார் மிகுகை.()

(க) “பிறத்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்” என்று பிறப்புச் சொல்லியிருக்க பிறப்பிலி’ என்னக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அகர்மேத்பாதி). நள் விசும்பிடை, காரும் - மேகமும் வார்பனியும் சோருமதாய் மாமுகில் தோய்தரும்படி சேருவார் பொழிலாலே சூழப்பட்டதுமாய் எழிலையுடைத்தான திருவேங்கடம்” என்றநவயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஒரு யோஜனையருளிச்செய்கிறார், (மேகங்களுமித்யாதி). பெரியவாகாசத்தினிடையிலே யிருக்கிற மே ‘களு’ மிக்கபனியும் சோருவதாய் என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொண்டு, திருவேங்கடத்துக்கு விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. இங்ஙனன்றாகில், மேகங்கள் சோருவதான பெரியமேகங்களென்ன வொண்ணுகிறே. சோருவதாய் - சொரியும்படியிருப்பதாய். “தோய்தர’ என்றதினர்த்தம், (படியும்படி) என்றது. (நீண்ட) என்றது- ‘சேருவார்’ என்றதினர்த்தம். “சேருவார்” தகுதியாக நீண்டவென்றபடி. அன்றிக்கே, காரும் வார்பனி” என்று ஸமஸ்தாபதமாய், காராநிற்கிற - பெருகாநிற்கிற வார்பனியானது மிக்க ஜலமானது, நள் விசும்பிடைச் சொரியும்படி யிருப்பதான மாமுகிலானவை, தோய்தர - ஸ்பர்சிக்கைக்கு. சேரு - அநுரூபமான, வார்- நீண்ட, பொழில் குழெழில் திருவேங்கடமென்று க்ரமேண ஒரு யோஜனையை விவக்ஷித்துத் தாத்தர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (பெருகின்வித்யாதி). ‘சேருமாமுகில்’ என்றபாடாந்தரத்திலே, நள்விசும்பிடைச் சேராநிற்கிற - டந்துவாராநிற்கிற, மாமுகிலென்று சப்தார்த்தம். இப்போது, ராராநிற்கிற வார்பனியையுடைத்தாயென்று விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. ... (எ)

ககசு பெரியதிருமொழி க ப, அ தி அ பா, அம்பரம்.

மூ அம்பர மனல் கால் நிலம் சலமாகி நின்ற வமரர்கோன்
வம்புலா மலர்மேல்மலி மடமங்கைதன் கொழுனனவன்
கொம்பினன்ன விடை மடக் குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்
செம்புனமவை ர ல்கொள் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அம்பரம்	ஆகாசம்	மங்கைதன்	பெரிய பிராட்டிக்கு
அனல்	அக்ரி	கொழுனனவன்	நாயகனான ஸர்வேஸ்
கால்	காற்று		வரன் நித்யவாணம்
நிலம்	பூமி [ங்களும்]		பண்ணுமிடமாய்
சலம்	ஜலம் ஆகிய பஞ்சபூத	கொம்புஅன்ன	வஞ்சிக்கொம்புபோ
ஆகிநின்ற	தானேயாயிருக்குமவ	இடை	இடுப்பையும் [ன்ற
	னாய்	மடம்	மடப்பத்தையுமுடை
அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	குறமாதர்	குறப்பெண்கள் [ய
கோன்	தலைவனாய்	நீள்	உயர்ந்த
ம்பு	பரிமளம்	இதணந்தொறு	பரண்கள்தோறும் (இ
உலாம்	வீசுகிற [லே	ம்	ருந்து)
மலர்மேல்	தாம ரமலரின்மே	செம்	சிவந்த
மலி	பொருந்தியிருக்குமவ	புனமவை	கொல்லேவிலங்களை
	ளாய்	காவல்கொள்	காத்துக்கொண்டிருப்
மட	மடமென்னும் குணம்		பதான
	நிறைந்த	திருவேங்கடம்	அடைநெஞ்சமே. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (அம்பரமித்யாதி) ஜகதாசாராய்
நிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) இத்தால் அஸா
தாரணமான திவ்யவிக்ரஹயுக்தனாய், அயர்வறு மமரர்களதிபதியா
யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (வம்புலா) † நித்யஸூரிகள் ஓலக்
கங்கொடுக்கப் பிராட்டியும் தானுமாய் பரமபதத்திலே யிருக்குமிரு
ப்பைச்சொல்லுகிறது. † செவ்விமாறாத மலரை வாஸஸ்த்தாநமாக

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (அம்பரமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துத
மான ஜகதாசாரவமாத்ரமன்றிக்கே உபயவிபூதியோகத்தையு மதுஸந்தித்
துக்கொண்டு ‘ (க) श्रीः सः षः षः षः - ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி ” என்கிற
படியே அங்கிருக்குமிருப்பை யதுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.
அமரர்கோன் ” என்ற பதச்சேர்த்தியால் பவித்த அர்த்தத்தையருளிச்
செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). வம்புலா - பரிமளமுலாவாநின்ற ன்ள மலர்மேல்
மலி - ஸம்ருத்தையாயிருந்துள்ள மடமங்கை - பவ்யதையையுடைய பிராட்டி
யென்று சப்தார்த்தமாய் ஈக்யத்துக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார்,
(செவ்வியித்யாதி). வம்பு - புதுமையாய் அத்தாலே - செவ்வியென்றதென்

() பாஞ்சரா.

மு. பேசுமின் திருநாமமெட் டெழுத்தும்சொல்லிநின்றுபின்னரும்
பேசுவார்தம்மை யுய்வாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிராணிடம்
வாசமாமலர் நானுவார் பொழில் சூழ்தருமுலகுக் டெல்லாம்
தேசமாய்த் திழும்மலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே ()

வுடைப பெரியபிராட்டியார்க்கு[†] வல்லபனுனவன். (கொம்பித்தயாதி)
† ஞ்சிக்கொம்போடொத்த இடையையும் ஆத்மகுணங்கனையுமுடைய
குறமாதருண்டு குறப்பெண்கள் ஓக்கத்தையுடைத்தான டபரண்
கள்தோறும். (செம்புனம்) பாலை நிலமாகையாலே நிலப்ரயுக்தமான
சிவப்பைச்சொல்லுதல். † தினைமுற்றி துனிபழுத்த ளவிலே கிளி
கள் டபுருக்கள் கடியாதபடி நோக்குகிற திருமலையை. (அ)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமினித்யாதி). (க) உயர்நீதிமன்றம்

(க) பாஞ்சநா.

பெரியதிருமொழி க ப அ-தி, ௧0 பா செங்கயல். ௧௯௭

மூ. செங்கயல் தினைக்குஞ்சனைத் த்ருவேங்கடத்துறசெல்வனை
மங்கையர் தலைவன்கலிகன்றிவண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மலைகள்
சங்கையின் நித் தரித்துரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே
வங்க மா கடல் வையம் காவலராகி வானுல ளன்வரே. (௧0)

திரும 'கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—o—o—o—

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்	(இளமையாலே) சிவந்	கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப்
கயல்	மதஸ்யங் ள் [த		போக்கின ஆழ்வார்
தினைக்கும்	ளித்துவர்த்திக்கிற	வண்	அழகிய
சுனை	சுனைகளையுடைய	தமிழ்	தமிழ்ப்பாஷையால்
திருவே 'கடத்	திருமலையில்	சொல்	அருளிச்செய்த
து		செம்	செவ்விய
உறை	நித்யவாஸம்பண்ணு	மாலைகள்	சப்த ஸந்தர்ப்பங்களை
	கிற	தரித்து [ர்கள்	(நெஞ்சிலே) தரித்து
செல்வனை	ஸ்ரிய பதிவிஷயமாக	உரைக்கவல்லா	சொல்லவல்லவர்கள்
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா	தஞ்சமதாக	நிச்சயமா [த
	ர்க்கு	வங்கம்	மரக்கலங்கள் நிறைந்
தலைவன்	ராஜாவாய்	மா	பெரிய

() † ஆக்கை பு ாமையுய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம்' என்னக்
கடவதிறே. (வாசமித்த்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள
மலராலே மழாநின்றுள்ள பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டிருப்
பதுமாய். (உலகுக்கெல்லாம் தேசமாய்த்திகழும்மலை) (௧) † “நீணி
லத்துள்ளது” என்கிறபடியே பரமபதத்துக்குண்டான ஏற்றம்
போலே திருமலையிங்கேயாகையாலே ஸம்ஸாரமுத்தேஸ்யமாம்படி
யிருக்கிறதாயிற்று. (உ) திலதமுலகுக்காய்” என்னக்கடவதிறே
(௩) † நிலமகள்தன் நெற்றிக்குத் திலதமாய்கின்ற” என்று இட்மி
வைத்தான். (௧)

க்குப்பரயோஜந மென்னுமதக்கு ஸம்வாதம் (ஆக்கையித்த்யாதி). உலகுக்கெல்
லாம் தேஜஸ்கரமாய் ப்ரகாசிக்கும் மலையென்று சப்தார்த்தமாம். “சென்று
கைதொழுவார்கள் தேவர்கள்” என்றபாசுரசேஷத்திலும் நோக்காகத்தாத்
பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (நீணிலத்தித்த்யாதி). திலதமாகப்பின்னையும் சொன்
னருண்டோவென்ன; தமிழனும் சொன்னனென்கிறார், (சிலமகளித்த்யாதி). ()

(௧) தி - வாய் - சு - ள - அ.

(௩)

(௨) தி - வாய் - சு - க - க - ௧0.

கூஅ பெரியதிருமொழி க ப அ தி ௦ பா, செங்கயல்.

கடல்	ஸ்முத்ரத்தால்குழப்ப	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர். (இவ்
	ட்ட		ர்த்தத்தில்)
யைம்	பூமிக்கு	ச 'ந யி ' நி	ஸந்தேஹமின்றிக்கே
வலராகி	ரக்ஷகராய் 'கொண்டு		யிரு ' றோள். (க௦)
வாலைகு	பரமபதத்தை		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (செ'கயலித்யாதி) † முக்தர் என்று மொக் பஞ்சவம்சதி வார்ஷிகராய் பகவதநுப மேயாத்ரையாய்க் ளிக்குமாபோலே பெள நப்புகராலே சிவந்த கிறத்தையுடைய கயல்காரானவை ஒன்றோடொன்று களித்து ர்த்தியாகின்றள்ள சனைகளையுடைத்தான திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ரிய' பதியை. (மங்கையர்தலைவன்) திருமங்கைக்கு கிர்வாஹ ரான ஆழ் ார் † அழகிய தமிழில் செ'வியசொல்லாலே செய்த தொடையை த்தரித்துச் சொல்லவல்லவர் ள் † நிர்ஸிதமா வே கடல்குழந்தபூமி க்கு ரக்ஷகராய் பின்பு நித்யவிபூதியும் தாங்களிட்ட வழக்காம்படி ஆகப்பெறு ர் ள். இது கூடுவதொன்றோவெண்ணில் (சங்கையின் றி) இதில் ச'கைப' வேண்டா.... ... (க௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

—o—o—o—

அ , பத்தாம்பாட்டு. (செங் யலித்யாதி). “பொங்குநீர் செங்கயல் தினைக்கும்சனை' என்று முதற்பாட்டிலே சொன்னவிசேஷணத்தை இங்ே நிகமத்திலேயுமுள்ளிச் செய்தவருடைய உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (முக்த ரித்யாதி). இத்தால் தாமும் (க) ‘மீனாப்பிறக்கும் விதியுடையேனா வேனே என்று மனோரதிக்கிறார் ன்றதாயிற்று வண்” என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. ‘தஞ்சமதா வே’ என்றதுக்குப் பவிதார்த்தம் (நிர்ஸித மா வே) என்றது. வானுல ாள் ர் ச'கையின்றி இருங்கோள் என்றுகூட்டிக் கொள்வது. (௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மு ற் ப த் து ஒ ன் ப தா ன் திருமொழி தாயே.

மு. தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளமக்க னென்றும்
நோயேபட்டு ாழிந்தே னுன்னைக் கா பதோ ராசையினால்
வேயேய் பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங் டவா
நாயேன் வந்தடைந்தேன் நல்கியானென்னைக் கொண்டருளோ.()

பதம்.	ரை.	த.	உரை.
வேய்	மூங்கில்கள்	மக் ளேயென்	(மக்களல்லாதாரை
ஏய்	நெருங்கியிருப்பதாய்	றும்	ப்) பிள்ளைகளென்
பூ	புஷ்பித்து [தான		றும் நினைத்து
விரை ஆர்	பரிமளம்மிக்கிருப்ப	நோய்பட்டு ஒ	அர்த்தப்பட்டுப்போ
பொழில்சூழ்	சோலையாலே சூழப்	ழிந்தேன்	ந்தவனாய்,
	பட்டிரு ிற	நாயேன்	நாய்போலே மிகத்த
திருவேங்கட	புரீ வேங்கடாத்ரியை		ண்ணியனானான்
வா	நிருபகமா வுடை	உன்னை	நிருபாதிபந்துவான
	யவனே.		தேவரீ ர
தாயே ன்றும்	(தாயல்லாதானைத்)தா	ரண்பது	ரணவேணுமென்
	யென்றும்		கிற
தந்தையென்று	(தந்தையல்லாதானை	ஒர் ஆசையினால்	ஒரு ஆசையாலே
ம்	த்) தகப்பனென்று	வந்து	(தேவரீர் திருவடி ளி
	ம்		லே) வந்து
தாரமேயென்	(மனையாளல்லாதவ	அடைந்தேன்	சரணம்புகுந்தே :
றும்	னை) மனையாட்டி	என்னை	தாஸபூதனவென்
	யென்றும்		னை
கிளையெயன்	(பந்துக்களல்லாதவர்	நல்கி	க்ருபபசெய்து
றும்	னை) பந்துக் ளெ	ஆள்கொண்ட	அடிமைகொண்டருள
	ன்றும்	ருள்	டே ணும்.(க)

வ்யா. தாயே தந்தை ப்ரவேசம் திருமலையை ஆஸ்ரயியென்று
திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசித்தார் கீழ் அப்படியே அது
வும் பாங்காய், தாழும் அதுபவிப்பாராய் திருமலையிலே வந்து புகு

அரு. தாயே தந்தை ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - “திருவேங்
ட மடைநெஞ்சமே.” என்று பலகால் சொல்லிக்கொண்டதுபவிக்க விழிந்த
வர் இத்திருமொழியிலே, பூர் வ்ருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சரணம்
புகுருள க்கு ப்ரஸங்கமென்னென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்,

ந்தார்; † ஸர்வ ஸ்வாமியாய் நிருபாதிசயபந்துஷுமான னிங்கேவந். ஸந்நிஹிதனாகையாலே தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெட்
லாமென்று அக்ரூரன் (க) மூலக்ரூரீஸி வக்ஷஸி மாமக்ரூரேதிவக்ஷ
யதி” என்று மனோரதித்துக் கொண்டிவந்தாற்போலேயும் † ஸ்ரீபுண்
டரீகன் மனோரதம்போலேயும் இவரும் மனோரதித்துக்கொண்டே
வந்தவிடத்தில் அப்படி எதிரேவருதல் அனைத்தல் ஓர் இன்சொல்
சொல்லுதல் (உ) ‘ஸ்ரீஸுக்ஷ - க்ரியதாம்’ என்று கைக்காயத்
திலே ஏவுதல் செய்தருளக்கானுமையாலே மிகவும் நொந்து நித்த
ஸந்நிதியுமுண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான சக்
தியுமுண்டாய், ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்க அபேக்ஷிதம் செய்யாதொ
ழிகிறது செய்தருள நினையாமைக்கீடாயிருப்பதொரு ஹேது இத்த
லையிலே யுண்டாகையிதே என்று † கைவாங்கினவர் பின்னையும்
நகங்காயத்திலுண்டான சாபலாதிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை
† மீண்டு என்னுடைய பாபங்களைப் † பார்த்தால் அபந்துக்களை பந்
துக்களாக நினைத்தும் போக்யமில்லாதவிடத்திலே போக்ய புத்தி
யைப்பண்ணியும் பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும் ஆர்த்த விஷயங்க
ளிலே ஐயோ. என்னதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலத்
தைப்போக்கியும் போந்தேன் இங்ஙனே போந்தேனையாகிலும்
இப்போது தேவனையொழியச் செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன் இத்
தலைசேஷமாய், தேவர்சேஷியாய், விடவொண்ணாதபடியான ஸம்
பந்தமுமுண்டாய் என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி
ஸந்நிதியுமுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருள்
என்னுடைய ஸ்வரூபா துருபமான வருத்தியைக்கொண்டருளவேணு
(ஸர்வஸ்வாமியித்தயாதி). (க) மூலக்ரூரீஸி வக்ஷஸி மாமக்ரூரேதிவக்ஷ
யதி” என்று மனோரதித்துக் கொண்டிவந்தாற்போலேயும் † ஸ்ரீபுண்
டரீகன் மனோரதம்போலேயும் இவரும் மனோரதித்துக்கொண்டே
வந்தவிடத்தில் அப்படி எதிரேவருதல் அனைத்தல் ஓர் இன்சொல்
சொல்லுதல் (உ) ‘ஸ்ரீஸுக்ஷ - க்ரியதாம்’ என்று கைக்காயத்
திலே ஏவுதல் செய்தருளக்கானுமையாலே மிகவும் நொந்து நித்த
ஸந்நிதியுமுண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான சக்
தியுமுண்டாய், ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்க அபேக்ஷிதம் செய்யாதொ
ழிகிறது செய்தருள நினையாமைக்கீடாயிருப்பதொரு ஹேது இத்த
லையிலே யுண்டாகையிதே என்று † கைவாங்கினவர் பின்னையும்
நகங்காயத்திலுண்டான சாபலாதிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை
† மீண்டு என்னுடைய பாபங்களைப் † பார்த்தால் அபந்துக்களை பந்
துக்களாக நினைத்தும் போக்யமில்லாதவிடத்திலே போக்ய புத்தி
யைப்பண்ணியும் பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும் ஆர்த்த விஷயங்க
ளிலே ஐயோ. என்னதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலத்
தைப்போக்கியும் போந்தேன் இங்ஙனே போந்தேனையாகிலும்
இப்போது தேவனையொழியச் செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன் இத்
தலைசேஷமாய், தேவர்சேஷியாய், விடவொண்ணாதபடியான ஸம்
பந்தமுமுண்டாய் என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி
ஸந்நிதியுமுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருள்
என்னுடைய ஸ்வரூபா துருபமான வருத்தியைக்கொண்டருளவேணு
(ஸர்வஸ்வாமியித்தயாதி). (க) மூலக்ரூரீஸி வக்ஷஸி மாமக்ரூரேதிவக்ஷ
யதி” என்று மனோரதித்துக் கொண்டிவந்தாற்போலேயும் † ஸ்ரீபுண்
டரீகன் மனோரதம்போலேயும் இவரும் மனோரதித்துக்கொண்டே
வந்தவிடத்தில் அப்படி எதிரேவருதல் அனைத்தல் ஓர் இன்சொல்
சொல்லுதல் (உ) ‘ஸ்ரீஸுக்ஷ - க்ரியதாம்’ என்று கைக்காயத்
திலே ஏவுதல் செய்தருளக்கானுமையாலே மிகவும் நொந்து நித்த
ஸந்நிதியுமுண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான சக்
தியுமுண்டாய், ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்க அபேக்ஷிதம் செய்யாதொ
ழிகிறது செய்தருள நினையாமைக்கீடாயிருப்பதொரு ஹேது இத்த
லையிலே யுண்டாகையிதே என்று † கைவாங்கினவர் பின்னையும்
நகங்காயத்திலுண்டான சாபலாதிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை
† மீண்டு என்னுடைய பாபங்களைப் † பார்த்தால் அபந்துக்களை பந்
துக்களாக நினைத்தும் போக்யமில்லாதவிடத்திலே போக்ய புத்தி
யைப்பண்ணியும் பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும் ஆர்த்த விஷயங்க
ளிலே ஐயோ. என்னதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலத்
தைப்போக்கியும் போந்தேன் இங்ஙனே போந்தேனையாகிலும்
இப்போது தேவனையொழியச் செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன் இத்
தலைசேஷமாய், தேவர்சேஷியாய், விடவொண்ணாதபடியான ஸம்
பந்தமுமுண்டாய் என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி
ஸந்நிதியுமுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருள்
என்னுடைய ஸ்வரூபா துருபமான வருத்தியைக்கொண்டருளவேணு

மென்று + பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவடி விலை விழுந்து சரணம்புகுகிறார்.

இதுதான்(க)* ா ரிலாமுறு விலே செய்ததன்றோவென்னில். ஸுகுமாரராயிருக்குமவர்கள் விடாய்த்தால் பலகாலும் முகத்திலே நீரையள்ளி யேறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே பலகாலும் ப்ரபத்திபண்ணும்படியாயிற்று இ ருடைய மார்த்த மிருப்பது. ிருகால் பெற்றிலோமென்று ககவாங்குமள ன்றிக்கே பெற்றவளவும் ப்ரபத்தி பண்ணுவராயிற்று. (உ) 'ஸ்ச்ச்ச ிபபாதவிபிஷண' என்று அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புக்காற்போலேயாயிற்று.

முதற்பாட்டு (தாயேயித்யாதி) (௩) மூலம் ஸ்ரீ மாதாபி
தாப்ராதா (௪) ஸ்ரீ ஸ்ரீ ப்ராதா பர்த்தாசு (௫) “விஜயலக்ஷ்மியை
ஏகைகபலலாபாய என்கிறபடியே தேவனே ஸர்வவிதபந்துஷும
தோடர்வயம். (௬) ‘எங்கள் மாதவனே.’ என்றதைப்பற்றி, (பெரியபிராட்
டியாரித்யாதி).

கீழ்த்திருமொழிகளில் தோற்றின பௌநருக்த்யத்தைப் பரிசுரித்து இதில் பாட்டுத்தோறும் வந்தடைந்தே என்னைக்குத் தாற்பார்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலிய்யாதி) ‘ஸஸூ’ பபாத’ என்னுதே” நிஷுவ’ நிபபாத’ என்றத்தாலே - பலகால் சரணம் புக்கானென்று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (தாயேயித்யரதி). 'தாயே' என்கிற விடத்தில் ஏகரம் பிரிநிலை ஏகாரமாய் தாயாகாத னீத்தாயே என்றிருந்தேனென்று தாத்தர்ப்யமாய் இத்தானும் எல்லாப்பதங்களிலும் ஆளுவாத்திக்கையால் ஒருவர்க்கு மொருஸம்பதமும் வாஸ்தவமாக இல்லையென்று பலிக்கையாலே வேங்கடவனே இவையெல்லாமாயிருப்பெனன்று விவசுதித்து ப்ரமாணங் னீயும் காட்டாநின்றுகொட்டு தாத்தர்ப்ய மருளிச்செய்கிறார், (மாதேத்யாதி). (௩)

[illegible]

(5)

(கூ) கீ-கூ-கூ.

யிருக்க ஸோபாதிசுபந்துக்களாய் இத்தலையில் த்ரயோஜனமுள்ள நாள் கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமன்று தங்களைக்கொண்டு அகலின்று அபகாரத்தையே பண்ணுமவர்களையேபந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார். தாயேயென்றும் தந்தையேயென்றும் தாரமேயென்றும் திளையேயென்றும் மக்களையென்றும் புத்ரமித்ராதிகளையாசைப்பட்டு (நோயேபட்டு) திவன்பக்க லுபகாரங்கொள்ளலாமன்றுத்கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமன்று அபகாரத்தைப்பண்ணித்தீர்களைக்கொண்டு அலநினைக்கும் ர்களை பந்துக்களென்றுநினைத்தால் அவர்கள் பந்துக்குத்யம்பண்ணக்காணுமையாலே க்லேசமேயிறே வித்திப்பது. இவன்பந்துக்களென்று நினைத்திருக்கும்த்தனையிறே. அவர் ள்பக்கல் அதில்லையே. த்வேறொரு வ்ருத்தாதிகளால்வேண்டாதே அவர்கள் தாங்களே க்லேசத்துக்குடலாயிறேயிருப்பது. (பட்டொழிந்தேன்) பட்டேனென்ற படியாகவுமாம். தஅறிக்கே நோயேபட்டு ஒழிந்தேன் விட்டே

வா' என்கையாலே பித்ருத்வாதிகளில்லை, உண்டானாலும் என்னும் அப்யுபமயவாதம் ஸூசிதமாகிறது. அக இந்தப்ரமார்களாலே பாத்ருத்வாதிகள் மற்றொருவர்க்குமில்லை, எம்பெருமானுக்கே யுள்ளதென்று சொல்லிற்றாயிற்று. (ஸோபாதிசுபந்துக்கள்) என்றது-தன்னிச்சையாலே ஆரோபித பந்துத்வவான்களென்றபடி; கர்மோபாதி பந்துக்களென்னவமாம். (கிளையேயென்றும்) என்றது - ஸம்பந்திகளையென்றுமென்றபடி. தாயேதந்த இத்தயாதிக்கு - ஸ்ததந்தத்யா ஸ்த்தாப்ரப்ருதியான இவனுடய * பந்தவாபாஸலோலத்வத்தை அடைவே யருளிச்செய்கையிலே தாத்தயமென்று திருவுள்ளம். இவன் "தாய்" என்று ஆதரித்தானாகில் அவர்களாலே நோயே படவேண்டுவானென்னென் அருளிச்செய்கிறார் (இவன்பக்கலித்தயாதி). (கொண்டு) ாங்கிக்கொண்டு. இத்தால் - இவனுதரிக்கைக்குறுப்பாகத் தார்களும் தாய்நினைவுகெண்வெருமத்தனை போக்கி இவனுக்கு உதவுகைக்குறுப்பான தாய்தந்தையன்றிக்கே, பலியிடக்கொடுத்தும் தாங்களவிறும் ஜீவிக்கு மவர் ஞன் னென்றதாயிற்று. "தாயே" இத்தயாதிகளில் ஏ ராங்களுக்குத் தாத்தயாந்தரமருளிச்செய்கிறார். (வேறொருவித்தயாதி). இத்தால் - அவர்க ளுடைய அபகாரத்தாலே நோவுபடுகையன்றிக்கே அவர் ள் ஸ்வரூபமே நோய்க்கு நிதாநமென்று வ்யாவர்த்தகங்களென்றதாயிற்று. இப்பகூஷத்தில், அர்கள் நியதஸ்வபாவரானையாலே நினைத்து நினைத்து திசிக்கைக்குறுப்பாயிருப்பர்களென்று திருவுள்ளம். முழுச்சொல்லாக ஓரர்த்தமருளிச்செய்து, பதபேத விவகூடிய அர்த்தாந்தரம், (அன்றிக்கேயித்தயாதி). அநாதியாக அத

னென்னவுமாம். †பகவத்கு ிங்கள் உத்தே 'யமென்றறியும்போது
தாசார்போபதேசமும் சாஸ்த்ரமும்வேணும்' ம்ஸாரத்தி ல் த்யா
ஜ்யதையில் ப்ரத்யக்ஷமே †அமையுமிறே. இதை தானே உபாத்யா
யர்களாகவாயிற்று விட்டது. (உன்னைக்காண்பதோரரசையினால்)
†ஸோபாதிபந்துக்களை பந்துக்களென்று ப்ரமித்து அவர்கள் உத
வேண்மிமன்று உதவக்காணு மையாலே நிருபாதிபந்துவான உ
னைக் காணவொண்ணுதோடு ன்னும்படியாய் உன்பக்கனிலே அவை
தானே ஆசையைப்பிறப்பித்தன.

(வேயித்யாதி) †ப்ரயோஜமுள்ளநாள் கொண்டு உதே 'மி
மன்றாக அகலநிற்கையன்றிக்கே முன்பெல்லாமகலநின்று கார்ய
வேளையிலே ந்து முகங்காட்டி உபகரிக்குமவனாயிருந்தாய்நீ. தே
கள் ஏய்ந்திருப்பதாய். (பூம்பொழிவித்யாதி) (க)† ஸர்வ
கந்த் 'என்கிறவஸ்து உளோநிற்கிறதென்று தோற்றும்படியா ிற்றி
ருக்கிறது' †அப்பரிமாம் முகாட்டவந்தேன். (வேங்கடவா) †அ
னுடையபாந்தவமும் சாபலமும் ப்ரத்யக்ஷிக் லாயாயிற்றிருக்கிறது.
அகர்மவஸ்யனாய் பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கு ஒலக்கம் கொடு
த்திருக்கும் ன் இவைநோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரஜைவிழு
ந்தகிணற்றிலே ஒக்கவிழுந்து எடுக்கும் தாயைப்போலே இங்குவந்
திருக்கிறது ரக்ஷிக்கைக் காகவிறே. (நாயேன்) நான் செய்துகொ
ரித்தே போந்தவனுக்கு இப்போது விடு கக்கு கிமித்தமெனென்ன
அருளிச்செய்கிறார் (ப வதித்யாதி). விசேஷதர்சனத்தால் அநாதி ப்ரமம்
சிவருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. (அமையுமிறே) என்றவநந்தரம் ஆகை
யாலே என்று சேஷம். விடுகைக்கு ஹேதுவான வளவன்றிக்கே ஸர்வர
விஷய ராக(ருக்)ஹேதுவாயிற்றனவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்
(ஸோபாதிதேயாதி).

'உன்னை' என்று முன்னிலைதோற்றச்சொன்னபோதே ஸம்புத்தி
தோற்றியிருக்கவும், "வேங்கடவா" என்று ஸம்போதித்தவர்க்கு உட்கருத்
தையருளிச்செய்கிறார், (ப்ரயோஜநமித்யாதி). பூத்தபொழிலானபோது,
விரைய..னது - பரிமளமானது, ஆர்ந்திருக்குமே 'விரையார்' என்ற
விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ந்த இத்யாதி). இத்
தால் - "விரையார்" என்று ஸர்வோஸ்வரனுடைய பரிமளம் பூர்ணமாயிற்
றென்று கருத்து. இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ப்ரக்ருதாருண்ய' காட்டுகிறார்,
(அப்பரிமளமித்யாதி). "முகங்காட்டியுபகரிக்குமவனாயிருந்தாய் நீ" என்று
கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தம் பதநுடமானபடியை யுபபாதிக்கிறார், (அவனுடைய

மு. மாணேய கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு மாநிலத்து
நானே நாநாவித நரகம் புதும் பா ம் செய்தேன்
தேனேய் பூம்பொழில்சூழ் திருநீ ந்கட மாமலை யென்
ஆனாய் வந்தடைந்தே டியேனை யாட்கொண்டருளே (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேன்	ண்டுகள்	பட்டு	அகப்பட்டு
ஏய்	நிறைந்த	மாநிலத்து	மஹாப்ருதிவியிலே
பூ	பூக்களையுடைய	நாநாவிதநரகம்	பலவிதமானநரகங்க
பொழில்	சோலையாலே		ளிலும் [ன
சூழ்	சூழப்பட்ட	புதும்	ப்ரவேசிக்கும்படியா
திருவேங்கட	திருமலையையாஸஸ்	பாவம்	பாபத்தை
மாமலை	த்தாநமாகவுடைய	நானே	அடியேன்ஒருவனுமே
	னாய்	செய்தேன்	பண்ணினவனாய்
என் ஆனாய்	என்னுடையசூற்ற க	வந்து	கிட்டி [ரொண்டு
	ளை ஆனைபோலே	அடைந்தே	தேவரீர்திரு டி னைச்
	பொறுக்குமவனே!		சரணமாகப்பற்றி
மான் ஏய்	மான்போன்ற		னே ; னை
கண்	கண் னையு	அடியேனை	சேஷபூதனவென்
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடை	ஆன் டொண்டரு	அடிமை டொண்டரு
	யஸ்தீரீகளது	ள்	ளவேணும். (உ)
மயக்கி	கண்மயக்கிலே		

ண்டபடியைப்பார்த்தால் புறம்புத்தைக்கும் ஆதே தே ர்க்குமா
கேன். புறம்பேபோகில் கல்லையிட்டெறிவர்கள் உள்ளேபுகுரில்
தொட்டனவும் தீண்டினவும் பொகடவேண்டிவரும் (வந்தடைந்
தேன்) அநநயகதித்வத்தாலே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்
தேன். நீரேயிப்படிசெய்துகொண்டராகில் இப்போது நம்மைச்
செய்யச்சொல்லுகிறதென்னென்ன (நல்கி) அந்தகஷ்டரபதார்த்த
த்தையே ராஜபுத்ரன் செருக்காலே மேல்விழுமிதே. (ஆனென்னைக்
கொண்டருளே) நீயே ஸர்வவிதபந்துவுமென்று நினைத்து, (க)
அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி என்று நித்ய
ஸூரிகளைக்கொள்ளுமடிமை என்னைக்கொண்டருளவேணும் (க)
வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்க
ளென்று நினைத்திருந்தேன், அக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேணு

வியாதி). (தீண்டினவும்) என்றது - பரம்பராஸ்பர்சமுள்ளவமென்றபடி.
(மேல் விழுமிதே) வேர் டைக்கு உபயுக்தமென்று அபிவிஷ்டமென்றே. (க)

மென்று சரணம்புகுந்தார் முதற்பாட்டில். போக்யமல்லாதவற்றிலே போக்யதாபுத்திப் பணிப்போந்தேன் அக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேனுமென்று சரணம்புகுகிரிதில்

(மாணேயித்யாதி) மாணேயந்திருக்கிறநோக்கையுடைய. †அகவாய் நஞ்சாயிருக்கச்செய்தேயும் இவனையொழியச்செல்லாதாரைப்போலேயிருக்க நோக்குமவர்களா ிற்று. † அகவாயாராய்கைக்கீடானவளவிலையே இ னுக்கு; கார்புத்திய ஆராயாநிற்கச்செய்தேயும் அநய்யரயோஜனைகளாக நோக்குகிறார்களா க்கொண்டு அதிலே துவக்குண்ணுமாயிற்று (மடவார்) நாண் மடம் அச்சம் என்கிற இவற்றில் மடப்பத்தையுடையராயிருப்பார்களிறே.†அத்தாலே சொல்லுகிறது ஸமஸ்தகல்பாணகுணாத்மகமான விஷயத்துக்குள்ளதெல்லாம் தங்களுக்குண்டாக நினைத்திருப்பது. (மாநிலத்தில் நானாவித நரகம் நானே புகும் பாவம் செய்தேன்) சேதநபேதத்துக்கெல்லையிலையிறே அவர்களைக் கர்மாநுகுணமாக அது பவிப்பிக்கைக்கு லேசுநங்கன்தோறும் பண்ணிவைக்கும் நரகங்களுக்கும் ஓராவதியில்லையிறே. அநையெல்லாவற்றுக்கும் நானொருவனுமே †தேவை யறுக்கும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். ஈ வரனுக்கு ஜகந்நிர்வாஹம் நடக்கவேண்டில் வேறே சிலநரகங்கள் ஸ்ருஷ்டிக்கவேணும் †ஸ்ரீராமாயணத்திலே கைகேயியை நீயென்ன நரகத்திலே புகக்கடவை” என்றுண்டு; அவ்விடத்தை வாசியாநிற்க நம்பிள்ளை, முன்பே ஸ்ருஷ்டமான நரகங்கள்போராதென்கிறதோ” என்ன அழகிதாகச்சொல்லிற்று” என்று ஜயரருளிச்செய்தார்.

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (மாணேயித்யாதி). அழகில்மண்டியென்னுதே, “மயக்கிப்பட்டி” என்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (அகவாயித்யாதி). அவர்கள் கண்ணாலே மயக்கினால் இவன் கண்ணைக்காணுதே மயங்குவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அகவாயித்யாதி வாக்யத்தவ்யத்தாலே). நெஞ்சநஞ்சாம்படியிருக்குமவர்களை, ‘மடவார்’ என்று பல்வாத்தையே நிரூபகமாகச் சொல்லப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலேயித்யாதி). (தேவையறுக்கும்படி) அதாவது - இன்னார்க்கின்னநரகம் என்று எல்லார்க்குமாகவிட்ட நரகத்தை எல்லாருடைய பாபங்கையுடையனாய் ஒருவார்க்குமில்லாதபடி பண்ணுகை. எல்லாநரகத்துக்கு மொருவனே விஷயமாகக் கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஐதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார், (ஸ்ரீராமாயணத்திலே யித்யாதி).

உருக ப்ரியதிருமொழி க ப கூ தி நு பா கொன்றேன்.

மூ. கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்
என்றேனு மிரந்தார்க் கினிதாக வுரைத்தறியேன்
சூன்றைய் மேகமதிர் குளிர்மாமலை வேங்கடவா
அன்றே வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (ந.)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சூன்று	மலைகளிலே	மலைவே கடவா ஸ்ரீ	கடாசலத்
ஏப்	தங்கியிருந்துள்ள		தை நிரூபகமாகவு
மேகம்	மேகங்களா வ		டையவனை,
அதிர்	முழங்காழிப்பதாய்	குறிக்கோள்	தேஹாத்மவிவேகம்
குளிர்	குளிர்ந்திமாறாததாய்		முதலான ஜ்ஞாநம்
மா	பெரு மமமிக்க	ஒன்று	ஒன்றும்
		இலாமையினால்	பிறவாமையாலே

(தேனித்யாதி) தேனென்று - ண்டென்னவுமாம். (என்னுனாய்)
† அவ்வானைவர்த்திக்கிறமலையிலுள்ளதுதான்னையே காட்சியாக்கொ
டுக்கவமையும். †ஆனை பெரியகுற்றங்களைக்காணுக்கண் ணிட்டு பொ
றுக்கவரியன செய்யவற்றாயிருக்கையும் ஸதா†தர்சநீயமாயிருக்கை
யும். (நதித்யாதி) நாநாவிதநரகம்புகும்பாவம்செய்தே” என்ற
நானேவந்தடைந்தேன். அந்நரகாதுபம் பண்ணும்போதைக்கே
சத்துக்கெதிர்த்தட்டான ஸுகைகதாநமாயிருக்கும் கைங்கர்யத்தை
என்னைக்கொட்டருளவேணும். †காமுகனுக்கு அங்கநாபரிஷ்வங்கம்
போலேரஸிக்குமிதே சேஷபூதனுக்குக் கைங்கர்யம்; (க)† ரமமாணம்
ரமமாணம். (உ)

§ ‘மாமலையென்னுனாய்’ என்ற ஸமபிவ்யாஹார லப்த்தார்த்தத் தயரு
ளிச்செய்கிறார், (அவ்வானையித்யாதி). (ஆனை) என்றவநந்தரம், என்கிறது
என்று சேஷம். (ண்ணிட்டு) என்ற நந்தரம் இருக்கையும் என்று சேஷம்.
(தர்சநமாயிருக்கையும்) என்றவநந்தரம் உண்டாகையாலே என்று பூரிப்
பது. ஆட்கொண்டருளே” என்றதுக்கு ‘அடியேனை’ என்றது ஹேது
கர்ப்பமென்னுமிடந்தோற்றத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (காமுகனுக்கித்
த்யாதி). ‘ரஸிக்கு’ என்கைக்கு ப்ரமாணம் (ரமமாணஇத்யாதி). ரமமாணம்
सङ्कोचो रममाणो नैत्रो नैवगन्धर्व सङ्कोचो नैत्रो नैव
ரமயமாவஸதம் க்ருத்வா ரமமாணவநேத்ய தேவகந்தர்வஸங்காசாஸதத்ர
தேய்வஸஸ்ஸுகம்”. (உ)

(க) ரா - பா - க - கூ .

§ (பா) ‘ஸ்வாமி நாயன்’ என்னுமல் ‘ஆனை’ என்பானென்னென்ன;
அருளிச்செய்கிறார், (அவ்வானையித்யாதி). ஆனையானது மலையிலே வர்த்திக்
கும்தாகையாலே அவன் மலையிலுள்ளது ஏதானிலும், போருமென்று தாத்பர்
யம். அவ்வான என்ற திருவேங்கடமுடயானுக்கு ஆனையோட்டை ஸாம்
யமருளிச்செய்கிறார், (ஆனை பெரியவித்யாதி).

பல்லியிரை	அநேகப்ராணினை	* நேனும் ஒரு லத்திலும் உ ரத்தறியே சொல்லியறியாதவ ன் னுன அடியேன் அன்றே அப்போதே வந்து அடைந்தேன் அடியேனை ஆட் ரொட்டருள். (ங)
கொன்றேன்	ஹிம்ஸித்தேன்	
இரந்தார்க்கு	யாசித்தவர்களுக்கு	
இனிதாக	நல்லவார்த்தைகளா	
	லே	

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்களென்றும் போக்யமல்லாதார் பக் விலே போக்யதாபுத்திபண்ணியும் போந்தவளவேயோ தே ர்திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பரஹிம்ஸையே பண்ணிப்போந்தேனென்குறார்.

(கொன்றே) மடிதடவி விட்டிலேன் அர்த்தம் கொடுவந்தானாகில், பின்னதுடர்த்தியறக்கொன்றுபறிக்கும் வெறுங்கையாகில் நான் அதுவளபக்கல் என்கொடுபோகக்கடவேனாக நீ வெறுங்கையே வந்தது என்று சொல்லுவன் (பல்லியிரை) அதுதாபம்பிறந்ததில்லை ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமும்மில்லை அதுதாபமுண்டாகில் ஒன்றிரண்டளவிலே மீளுமிதே அப்போதிதே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமுமுள்ளது. இப்போது இத்தைக் குற்றமாகச்சொல்லுகிற நீர் அன்று அது செய்வானென்னென்ன (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்) இதேஹாதிரித்தமாயிருப்பதோ ராத்மவஸ்து உண்டு இதுசெய்யில் நரகாநுபவம் தப்பாதென்றாதல் அன்றி கே இத்தையுடையானொரு னுளன் அன்றி பூதஸுஹ்ருத்தாயிருப்பானொருத்தன் அனுக்கிது அஸஹ்யமாயிருக்குமென்று புத்தியிற்படாமயாலே செய்தேன் அதுனைப்பார்த்தல் நாம் நின்றநிலையிது என்றாராய்தல்

அ. மூன்றும்பாட்டு. (கொன்றேனியாதி). கீழிரண்டுபாட்டோமெஸ் திதன்னை யருளிச்செய்குறார், (பந்துக்களியாதி).

(பின்னதுடர்த்தியற) - தன்பின்னே துடர்ந்துவாராதபடி. (அவளபக்கல்) *மானேய் கண்மடவான் பக் ல். கீழ்வாக்யத்துக்கு விவரணம், (அதுதாபமுண்டாகி லியாதி). மேலுக்கவதாரி க, (இப்போதியாதி). 'குறிக்கோள்' ஐஞாநம். 'ஒன்று' என்றது - ஒன்றும் என்றும், அநேகமுண்டாகிலன்றோ ஒன்றும் என்னேயெனவதென்ன; அருளிச்செய்குறார், (தேஹேய்யாதி). (இருக்குமென்று) என்ற வந்ததாம், ஆதல் என்று சேஷம். கீழ்பண்ணின ப்ரஸ்ஸந்தத்துக்கு உத்தரமாம்படி தாப்பர்யமுருளிச்செய்து, சப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்குறார் (அவணியியாதி). இவற்றிலொன்றறிந்தாலு

உரை பெரியதிருமொழி க ப கூ தி, ந பா கொன்றேன்.

செய்யாமையாலே ஒருதலையறியினும் பரஹிம்ஸையில் ப்ரவ்ருத்த யானிறே. †விஷயார்த்தமாக த்ரவ்யார்க்கும்பண்ணுகிறநாளில் முன் னடிதோற்றாமையாலே பரஹிம்ஸையைப்பண்ணிப்போந்தீராகில் பின்பு த்ரவ்யங்களும் பெற்று அபிமதவிஷயங்களும் கைபுருந்து நீருமவஞமாய் ரஸித்திருக்கிறவளவில்தான் ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ. என்றிரோவென்ன, (என்றேனுமித்யாதி) †காத்திகைப்புதிய துக்கும் நாமிடவேனுமென்னுதல் இவன் ஜீவிக்கவேனுமென்னு தல் செருக்காலையாதல். இட்டறியேனென்பது அதுக்குப் ப்ரஸங்க முண்டாகிலிறே. (இனிதாக) ஒருவனார்த்தித்துவந்தால் இரப்பாள னாய்வந்தவனுக்குக் குறைவறத்தரப்பெற்றிலேன்” என்றறிவார் த்தைசொன்னானாகில் இ ன்ருன்செய்வதென், தன்வெறுமையா லேயன்றோ தாராவிட்டது” என்று அவனும் ஆறிப்போமிறே. அங் றனன்றிக்கே நாமும் நம்தாரித்யமுமாய்ப்பட்டதுபடாதே இவ ன்வாயில் வார்த்தைகேட்கைக் கென்செய்ய அபேக்ஷித்தோம்” என் று உள்ளதனையும் நெஞ்சு புண்படும்படியாயிற்று இல்லையென்பது.

(குன்றேய்மேகமதிர்) †குன்றிலேயென்னுதல். குன்றுபோலே யென்னுதல். †கனக்க நீரைமுகந்தால் ஓரிடத்திலேதங்கியிறேவர்ஷிப் பது. (அதிர்) †இரவாதிருக்கச்செய்தேயும் இனிதாகச்சொல்லுவா ரைப்போலையாயிற்று முழுக்கமிருப்பது. (அன்றேவந்தடைந்தே ன்) அதுதாபம்பிறந்தாதல் ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணியாதலன்றிக்கே கொன்றகை கமுவாதே உதிர்க்கை கமுவாதே வந்து டுரணம்புருந்

மயுமோவென்ன (ஒருதலையித்யாதி). மேலுக் வதாரிகை. (விஷயேத் யாதி). ‘என்றேனும் ஒருநாளாகிலும் இரந்தார்க்கினிதாகவுரைத்தறியேன்” என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காத்திகை யித்யாதி). இத்தால் புண்படுத்துக்காக வாதல் ஐயோ. என்றிரக்கித்தாலே யாதல் க்யாதிக்காக வாதல் ஒருநாளும் சோறிட்டதில்லையே. நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லியறி யேனென்றதாயிற்று.

(குன்றிலே) என்றது - குன்றின் கொடுமுடியிலே யென்றபடி. அன்றி க்கே, குன்றுகளிலே வர்த்திக்கக்கடவ மேகமென்றுகொள்ளவுமாம். இப்படி விசேஷித்ததுக்குப் ப்ரயோஜனம், (கனக்கவித்யாதி). பல்லுயிரைக்கொன்ற வெனக்குப் ப்ரதிடோடியாகப் பல்லுயிருக்கும் ஜீவந் ப்ரதாந சீலமாய், இனிதாக வுரைத்தறியாத வெனக்கெதிராகப் ப்ரமோதாரர்வர்த்திக்கிற தேசத்திலிருக்கும் (க)*ஸ்ரீவேங்க ராட்சிகராலயகாளமேகத்தை ஸம்போதிக்கிறாரென்று உட் கருத்தையுட்டுண்டு அதிர்ப்பதத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இரவா

(க) முக்தகம்.

மூ. குலந்தா னெத்தனையும் பிறந்தே யிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
நலந்தா னென்றுமிலேன் நல்லதோரறன் செய்துமிலேன்
நிலந்தோய் நீர்முகில்சேர் நெற்பார் திருவேங்கடவா
அலந்தேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாள் கொண்டருளே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிலம்	பூமியிலே	ஒருநலமும் இலேன்	ஒருநன்மையும் இல்
தோய்	படிந்த	கல்லது	லாதவனாய்
நளமுகில்	மஹாமேகங்கள்		(பலத்தோடே கூடிய
சேர்	ஸஞ்சரிக்கிற		ருப்பதாய்) நன்மை
நெய்	வழியை		யையுடைத்தான
ஆர்	உடைத்தான	ஓர் அறமும்	ஓர் ஸாதநாதுஷ்ட்
திருவேங்கடவா	ஸ்ரீ வேங்கடாத்தரிக்கு	செய்திலேன்	டாநத்தையும்
	நிர்வாஹ னே. [ம்		பண்ணப்பெருதவரு
எத்தனைகுலமும்	எல்லாக் குலங்களிலு		ய்க்கொண்டு
பிறந்துஇறந்து	பிறப்பதுஇறப்பதாய்	அலந்தேன்	(ஐம்மங்கள்தோறும்தி
	க்கொண்டு		ரிந்து) க்வேசித்த
எய்த்தொழிந்	இளைத்துப்போனவ		அடியேன்
தேன்	னாய்	வந்து அடைந்தேன்	அடியேனை ஆள்
		கொண்டருள்.	(ச)

தேன்; †என்செயலைப்பாராதே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தடிமைகொண்டருளவேணும். †பூர்வவருத்தத்தைப்பார்த்தால் பரஹிம்ஸையாகில் பணிற்று இப்போதொரு ஸாதநாதுஷ்ட்டாநம் பண்ணிவந்தாற் போலே யிருக்கச்சொல்லுகிறதென்னென்ன. அவனையே பார்த்துத் தம்மைப்பாராதே வார்த்தைசொல்லுகிறார். அவனைப்பார்த்தால் (க) அரி ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய' என்றிறையிருப்பது ப்ராணாவ ப்ராணாநபி என்னவிட்டது † அவற்றைக்குவாலாக நினைத்திராமை. †காலிலேவந்துவிழுந்தவனை முன்புத்தை சாத்வம் பாராதே ரக்ஷித்தவிதோரேற்றமோ என்றிருக்குமவராயிற்று. (ங)

தியாதி). 'அடியேனை' என்றதுக்கு பாவம், (என்செயலை யித்யாதி). 'கொண்டருளே' என்ற இதுக்கு சங் ரபரிஹாரரூபேண பாவ மருளிச்செய்கிறார் (பூர்வேத்யாதி). अरिं वा यदि वा द्युष्मं शत्रुं वा अरिः प्रानासुरीत्यर्थः रक्षित्वं कृत्वा आर्तं தோவா டதிவா த்ருப்த பரேஷாம் சரண கதம் அரி ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்யம் க்ருதாத்மநா". (அவற்றை) ப்ராணன்களை, ஆத்மநி பஹுவசநம். குவாலாக நினையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (காலிலேயித்யாதி). (ங)

அநு. நாலாம்பாட்டு. (குலமித்யாதி). 'பல்லுயிரைக்கொன்றேன்' என்கைக்கு நர்தாம் ஆசந்தராரக்கஸ்த்தாயியாயிருந்தீராவென்ன அநொன்

உக0 பெரியதிருமொழி க ப, கூ தி, ச பா, குலந்தான்.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (குலந்தானித்யாதி) † குலங்கனெங்கும் பிறந்திற்று திரிந்தே. † அதுலோமப் ப்ரதிலோமரூபத்தாலே பிறந்த பிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லையாயிற்று, † எல்லா ஜம்மங்களிலும் புகுப் பிறப்பதிறப்பதாய் இனி பிறக்கக்கூடான கர்மவிசேஷமுண்டாகிலும் பிறக்கைக்கு கூமனல்லாதபடி இளைத்தேன். (நலந்தானென்றுமிலேன்) † இப்படி அநேகஜம்மங்கள் பிறந்து மரித்துப்போரு கிறவிடத்திலும் நடுவேயொரு ஸூக்ருதமாதல் அதுக்கு பல(ஃ) மான ஜ்ஞாநமாதல் உடையேயுயிற்றிலேன். (நல்லதோரமம்செய்து மிலேன்) இப்போது நன்மைபிறக்கைக்கடியாக முன்புசெய்ததொன்றில்லையென்கிலும், மேலொருநன்மை பிறக்கைக்கீடாக † இப்போது ஏதேனுமொரு ஸாதநாதுஷ்ட்டாநம் பண்ணுகிறதுண்டோ வெண்ணில். பல(ஃ)த்தோடே வ்யாப்தமாயிருப்பதொரு ஸாதநாதுஷ்ட்டாநம்பண்ணப்பெற்றிலே.

(நிலமித்யாதி) நிலத்திலே தோய்ந்த மஹாமேகங்காளானவை போன அடிப்பாடு ஆர்த்திருக்குமாயிற்று † கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகி மூகந்தநீர்க்கனத்தாலே கால்வாங்கிப்போகமாட்டாதே நகர்ந்து நகர்ந்து துளித்துத்துளித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறமேகங்கள் போன அடிப்பாடு தெரியும்படியாயிருக்குமாயிற்று. (அலந்தேன் வந்தடைந்தேன்) ஜம்மபரம்பரைகளிலே அலந்து † முசித்தேன். (அடியேனை) இனியொருஜம்மம் வருமென்றஞ்சி ஏங்கவேண்டாதபடியான தாஸ்யத்திலே என்னை மூட்டவேணும். ... (ச)

றுமில்ல, நான் பட்டபாட்டைக்கேள்வென்கிறார் என்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

“பிறத்தே” என்கிற ஏவகாரம் பிறவாமலிறப்பில்லாமையால் வ்யாவர்த்தகமன்றென்று பிறப்பினுடைய நைரந்தர்யஸூசகமென்று விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமாஸிச்செய்கிறார், (குலங்களித்யாதி). பிறப்பும் இறப்பும் விநா வேறு திரிகையிலேயென்றுகருத்து. “எத்தனையும்” என்ற பதத்துக்குத்தாத்பர்யம் (அதுலோமேத்யாதி). (அதுலோமம்) என்றது - உத்தக்ருஷ்டவர்ணன் அபக்ருஷ்டவர்ணத்தில் விவாஹம்பண்ணின பெண்பிள்ளையுயிற்றில் பிறக்கை. (ப்ரதிலோமம்) என்றது - அபக்ருஷ்டவர்ணன் உத்தக்ருஷ்டவர்ணத்தில் பரிசுரவறித்த பெண்பிள்ளையுயிற்றில் பிறக்கை. வாக்யார்த்தகதநமுகேந, “எய்த்சொழிந்தேன்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செட்கிறார், (எல்லாவித்யாதி). “ஒன்றும்” என்றபதவாஸநை (இப்படியித்யாதி). “நலந்தானென்றுமிலேன்” என்று சொல்லிவைத்து “நல்லதோரமஞ்செய்துமிலேன்” என்னப்ரஸங்கியுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (இப்போதித்யாதி).

விவாணம், (கழுத்தேயித்யாதி). (முசித்தேன்) க்லேசித்தேன். ... (ச)

மூ. எப்பாவும் பலவு மிவையே செய்தினத் தொழிந்தேன்
துப்பா நின்னடியே துடர்ந்தேத்தவும் கிற்கின்றிலேன்
செப்பார் திண்வரைசூழ் திருவேங்கட மாமலை யென்
அப்பா ந்தடைந்தே னடியேனையா' கொண்டருளே (ரு)

பதம்.	உரை.	1தம்.	உரை.
செப்புஆர்	செப்புப்போலேரகை	எப்பாவும்பலவு	பலவகைப்பட்டபாப
திண்	த்ருடமான [கமாய்	ம்இவையே	ங்கனையே
வரை	மலையளாலே	செய்து	பண்ணி
சூழ்	சூழப்பட்ட	இளைத்தொழிந்	(இ ற்றுக்குவரக் ட
திருவேங்கடமா	திருமலையைவாஸஸ்	தேன்	பலங்களைக்கேட்
மலை	த்தாநமா "வுடைய		டு) துகித்தவனாய்,
	லாய்,	நின்அடி	தேவரீர்நிருவடிகளை
என்	(ஆஸ்ரிதனான) என்	துடர் து	பின்சென்று
	போல்வார்க்கு	ஏத்தவும்	பக்தியூர்வகமா ஆஸ்
அப்பா	உபகாரகனையனே.		ரயிக்கவும்
துப்பா	சக்தியையுடையவ	கிற்கின்றிலேன்	சக்தியற்றவனாய்.
	னே.	வந்து அடைந்தேன்;	அடியேனை ஆள்
		கொண்டருள்.(க)

வ்யா. - அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம் உபபாதகம் மஹாபாதகம் என்றாற்போலே சொல்லுகிற பஞ்சுவிதமான பாபங்களை அதுஷ்ட்டித்துப் பின்னை இவற்றுக்கு ரக்கடவ பலங்களைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டேன். †இப்படி மஹாபாபங்களையே அதுஷ்ட்டித்துக்கொடுப்போரானினால் நடுவே யொருவ-க்ருதம் பிறந்து அத்தாலே என்பக்கவிலே ருசியுமு டாகப்பெற்றதாகில் (க) 'நமோ நமோ நமோ - நமேபக்த: ப்ரணஸ்யதி' என்கிறவார்த்தையை விஸ்வஸித்திருக்கலாமிறே †மஹாபாபங்களைப் பண்ணினானாகிலும் புருஷோத்தம வித்யையுண்டாக அவனுக்குப்பாபவிமோசனமுன் டாகச் சொல்லாநின்றதிதே. (துப்பா) இப்பாபங்களைப்

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி). இப்படி யெல்லாக்குலங்களிலும் புகுப்பிறக்கக்கடியான பாபப்ராசுர்யத்தை யதஸந்திக்கிற ரென்று ஸங்கதிக்கண்டுகொள்வது.

"இவையே" என்கிற அவதாரணத் துக்குத் தாற்பர்யகதநமுகேந மேலுக் கவதாரிகையருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). அல்லம் பகவத்ருசியுள்ளானால் பாபங்கள்போமோ, இவ்வசநத்தை விஸ்வஸிக்கும்படியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (மஹாபாபங்களையித்யாதி). வசநபலத்தாலே விஸ்வஸித்தட்டென்னென்றுகருத்து.

உதா பெரியதிருமொழி க ப, கூ தி, கூ பா, மண்ணாய்

மு. மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சலாவுமாகாசமுமாம்
 புண்ணாராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன்
 விண்ணார்நீள்கிரவிரையார்திருவேங்கடவா
 அண்ணா ந்தடைந்தே அடியேனையாட்கொண்டருளே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரீன்	ஆகாசத் த	ராலாய்	ராயுவாயும்
ஆர்	அளாவு' படி	மஞ்சு	மேகங்கள்
நீள்	உயர்ந்த	உலாவும்	ஸஞ்சரியாகின்றன
சிகரம்	கொடுமுடிகளையும்	ஆகாசமுமாம்	ஆகாசமுமாகியபஞ்ச
விரை	பரிமளத்தையும்		பூகமயமானதாய்
ஆர்	உடைத்தான	புண்ணார்	வ்ரணத்தோடொத்த
திருவேங்கடவா	திருமலையைவாஸஸ்த்	ஆக்கை தன்னுள்	தேஹத்திலே (யகப்ப
	தாநமாகவுடைய ,	புலம்பி	கூப்பிட்டு - [ட்டு]
	னே. [மானவனே.	தளர்ந்து	மெலிந்து
அண்ணா	எல்லாவுறவுமுறையு	எய்த்தொழிந்	மி வும் இளைத்தவனா
மண்ணாய்	பூமியாயும்	தேன்	னவடியேன்
நீராய்	ஜலமாயும்	வந்தடைந்தேன்	அடியேனை ஆள்கொ
எரியாய்	அ'ரியாயும்	ண்டருள். (கூ)

போக்கி உன்னைப்பற்றினாரை ரக்ஷிக்கக்கூடான சக்தியோகத்தையுடையவனே. (கின்னடியே) பக்திபூர்வகமாக உ' திருவடிகளை வடிம்பிட்டாஸ்ரயிக்கக் கூடமனாயிற்றிலேன்.

(செப்பாரித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியான திண்ணியவரை களாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகவுடைய நீருபாதிபந்துவானவனே. (அடியேனை) அன்னுடைய பாபாநுகூலமாகவன்றக்கே உன்னோடுண்டான நிருபாதிப பாந்தவாநுருபமான கைங்கர்யத்தில் என்னை மூட்டவேணும். (ரு)

‘செப்பு’ என்று ஆபரணத்துக்குரக்ஷகமான பாத்ரமாய் அத்தாலே (அரணாக) என்றது - திருமலைக்குப்புறமலை ரக்ஷகமாயிருக்கையாலே தம்முடைய ரக்ஷகவஸ்து ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கப்பெற்றதென்று திருவுள்ளமென்று கருத்து.

அரு. ஆறும்பாட்டு. (மண்ணயித்யாதி.) இப்படி அதிபாதகாதி ளபண்ணுக்கைக்கடி - ஐஞாநதிரோதாநகரமான ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்தமென்று அதுதன்னையநுஸந்தித்து க்லேசித்துச் சரணம்புகுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

‘அப்பாவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே’ என்றத்தாலே - பித்ருபுத்ரஸம்பந்தமும் தம்முடைய ஸ்வாபாவிகாகாரமுமநுஸந்தித்தவர் பஞ்சபூதாத்மகமான புண்ணாராக்கையிலகப்பட்டமைக்கு ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவேறுது

மு. - தெரியேன் பாலகனாய்ப் பலதீமைகள் செய்துமிட்டேன்
 பெரியே னுயின்பின் பிறர்க்கேயுஷைத் தேடியானேன்
 கரிசேர் பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலை வேங்கடவா
 அரியே ந்தடைந்தே னடியேனை யாட் கொண்டருளே. (எ)

பத .	உரை.	பதம.	உரை.
கரி	யானைகள்	குழி	குழிப்பட்டு
சேர்	மிக்கிருப்பதாய்	னம்	த்ருட்டமாயிருக்கிற
பூ	பூக்களிறைந்த	மாமலை	பெரியமலையான
பொழி.	சோலையாலே		

வ்யா. ஆரம்பாட்டு. (மண்ணுயித்யாதி) ராஜபுத்ரன் டன் கையிலேய் ப்பட்டித் தன்னை டைக் ப்ரயிக்குமாபோலே நித்யமாய் ஜ்ஞாநாந்தலக்ஷணமாய் ஏகரூபமாய் ஈஸ்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்து கர்மாதுரு மாக அசித்தோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிற்று. ஏகரூபமா ஸ்து உபசயாத்மகமான தேஹத்திலேயகப்பட்டது. (புண்ணாக்கை) (க) ஃபுண்ணைமறையவரிந்திறே உடம்பிலேைத்தது. அறிவுடையார் (உ) சரீரம்வா த்பஸ்யேத் என்று இதுதன்னையே வரணமா ஸ்சொல்லாநின்றார்களிறே. தேஹத்திலே புக்ககப்பட்டு பின்னை அங்கேகிடந்து கூப்பிட்டு அதுதானும் மாட்டாதே தளர்ந்து பின்னையிளைத்தேன்.

(விண்ணரிதயாதி) நித்யஸூரிகர் வைகுண்டத்திற்போலே
ந் தேத்தம்படியாக ஆகாசாவகாசத்தளவும் ஈரந்த பெரியகொடு
முடிக்கையுமுடை த்தாய் பரிமளப்ரசரமான திருமலையை வாஸஸ்த்
தாநமாகக்கொ மிகிற்கிற். (அண்ண) கீழே 'அப்பா' என்றார்.
இங்கே அண்ண ன்னாநின்றார் * தாயே தந்தையென்றும் தாரமே
கிளைமக்கொன்றும்விட்ட -றவுமுறைக்கெதிர்த்தட்டான எல்லா
வுறவுமுறையு மெம்பெருமானே யென்றாயிற்றிவிரும்புபது. (அடி
யேனை) வெளிநுகழிந்தால் ஸம்பந்தம் நித்யஸூரிகளோடொத்திரு
க்குமிதே எனக்கும் * ஆனபின்பு அவர்களைக்கொண்டருளு மடிமை
யை என்னைக்கொண்டருளவேணும்.... ... (சு)

[illegible]

(வெளிநாடு) அஸாரம். (சு)

(க) தி - ராய் - னு - னு.

(உ) § (பா) ஸ் நமம்.

உேங்கடவா.	திருமலை வாஸஸ்த்	பெரியேன் ஆயி	யெளவந்ததையடை
	தாநமாகவுடைய	னபின்	ந்தபின்பு
அசியே	ஸிம்ஹமே. [னே.	பிறர்க்கே	அயலார்க்குவேண்டு
பாலசூப்	சிறுபிள்ளையானபோ		வற்றையே
தெரியேன்	ஐஞாநஹீநனாயும் [து	உழுத்து	தேடியிட்டு
பலதீமைகள்	(பின்பு) ஆநேகமான	எழையானேன்	சதிர்கெட்டுப்போன
	கொடியசெயல்களை		அடியேன், (இப்
செய்துமிட்டே	பண்ணிப்போந்த னு		பொழுது)
ன்	யும்	வந்தடைந்தேன்; அடியேனை ஆள்கொ	
		ண்டநன் (வ)

(கரியித்யாதி) லீலார்த்தமாக ஆணைகள் வந்து சேரப்பட்டு பூத்த பொழிலாலே சூழ்ந்து திண்ணியதாயிருக்கிற திருமலையைவாஸஸ்த் தாநமாகவுடையவனே . (அரியே) ஈன்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்;குகைக்கீடான † பராபிபவர ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே .

சீரமைப்பதற்கு - சரிமாத்தியம்மக்கு தர்மஸாதாரணம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆவாய்கமானத்தை புண்ணாக்கை’ என்று கீர் காற்றித்துக்கொண்டு வருவானென்ன என; அப்படியையாமிகே உன் (ந)ஃ பூவர்க்கழல்களிலே ஒரு பூவிடப்பெற்றேறையில், அங்கனன்றிக்கே போனபடி யாகக் கோளையென்கிறாரென்று ஸங்கதிக்கண்டுள்வது.

‘அரி’ என்று விம்மலாய், அத்தாலே, (பராபிபவநஸாமர்த்யத்தை யடைபவனே) என்றது. (எ)

(க) தி-வாய்-சு-க0-ச.

பெரியதிருமொழி, க ப கூ தி அ பா, நோற்றேன். உகடு

மூ. நோற்றேன் பல்பிறவி யுன்னைக் கா பதோ ராசையினால்
ஏற்றேன் இப்பிறப்பே யிடருற்றன னெம்பெருமான்
கோற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா
ஆற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோல்	கோல்களில் கி ழும்	ஏற்றேன்	(தேவரீர் கடாட்சத்து
தேன்	மதுவானது		க்கு)யோக்கியானே
பாய்ந்து	வழிந்து [ய்		ன். (அத்தாலே)
ஒழுகும்	வெள்ளமிடாரிற்பதா	உன்னை	தேவரீரை [ற
குளிர்	குளிர்ந்தி யயுடைய	காண்பது	ரணவேணுமென்கி
சோலைசூழ்	பொழில்சுளாலேசூழ்	ஓர்	ஒரு
	ப்பட்ட	ஆசையினால்	ஆசையாலே
வே கடவா	திருமலையை ராஸஸ்த்	இப்பிறப்பே	இந்த ஐம்மத்தினேயே
	தாந ர வு டயவ	இடருற்றனன்	(ஆம்மத்தயாஜ்யமெ
	னே. [ருக்கு		ன்று)வருந்தனன்;
எம்	ஆஸ்ரிதரான எங்க	ஆற்றேன்	(மாறிமாறிவரு பலபி
பெருமான்	மஹோபகாரகனே.		றவிகளை) ஸஹிக்
பல்பிறவி	அநேகஜந்மங் ஞ்ண		மாட்டாதவனும்,
	டாம்படி	வந்தடைந்தேன்	அடியேனைஆள்கொ
நோற்றேன்	ராதநாநுஷ்ட்டாநம்	ண்டருள். (அ)	
	பண்ணிப்பே ந்த		
	அடியேன்		

(ஆட்கொண்டருளே) பிறர்க்கே யுழையாமே ப்ராப்தனிஷயத்திலே
கைங்கர்யத்தைக் கொ ட்ருளவேணும் (எ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேன் பல்பிறவி) பல்பிறவி
நோற்றேன். †எனக்குப் பல ந்மங்களுண்டாகும்படியாகவாயிற்று

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேனித்யாதி). ‘பிறர்க்கேயுழைத் தே
ழையானேன்” என்றிருக்கிறதீர் திருமலையளவும்வந்து சுரணம்புருருகைக்கு
நிதாநம்சொல்லிக்காரணரென் ன் நான் ஸம்ஸாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளச்
செய்தே ந சில ஸுக்ருதவிசேஷங்களைக் கதிர்பொறுக்கிக் கடாட்சித்தாயாக
வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

“உன்னைக்காண்பதோராசையினால் - பல்பிறவிநோற்றேன்” என்று யதா
ஸ்ருதத்திலே தாம் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணினமை தோற்றுகையால்
அங்ஙனையானால், “இடருற்றனன்” “ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்” எங்கிற
மேலிற்பதங்கள் சேராமையால், “பல்பிறவி” என்றவநந்தரம் உண்டாம்படி
என்று அத்யாவநித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (எனக்கித்யாதி). “ஏற்றேன்

உகன் பெரியதிருமொழி க ப, சு தி பா பற்றேல்

மூ. பற்றே லொன்றுமிலேன் பாவமேசெய்து பாவியானேன்
மற்றே லொன்றறியேன் மாயனே எங்கள் மாதவனே
கற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் மலச்சனை வேங்கடவா
அற்றேன் வந்தவடந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாயனே	ஆர்ச்சயகுணசேஷ முதங்கனையுடைய வனே.	கஸ்தேன்	மலைக்கு ஹயிலேயி ட்டதேனானது
எங்கள்	எங்களுடைய (குற்ற ங்களைப்பொறுப்பி க்கும்)	பாய்ந்து ஒழு கும்	மிக்கு வெள்ளமிடாநி ற்பதாய்
மாதவனே	பெரியபிராட்டிக்கு வல்லபனானவனே.	மல சனை	தாமரைகள்கிறைந்த அருவிகளையுடைய
		வேங்கடவா	திருமலையில்லாதவரா ஸம்பண்ணுமவ னே.

நான் ஸாதநாதுஷ்டாநம்பண்ணிற்று. இப்படிபிறந்து போரா
நிற்கச்செய்தே நடுவே யாத்ருச்சிகமா றொரு ஸுக்ருதம்பிறந்தது,
அத்தாலே னனைக் காணவேணுமென்றாசை பிறந்து தேவர்க்காம்
படியேயாக்யனானேன். † நீர் யோக்யரென்னுமிடமறிந்தபடி பெங்ங
னையென்ன; (இப்பிறப்பே யிடருற்றனன்) இஜ்ஜந்மந்தன்னிலே
நாம் கின்றநிலை சாலப்பொல்லாதென்று என்னெஞ்சிலேபட்டது.

(கோல்தேனித்யாதி) கோல்களிலேனை தத்தேனானது பாய்ந்து
வெள்ளமிட்டிக் குளிர்ந்த சோலையாலே சூழப்பட்ட திருமலையை
வாஸஸ்த்தாநமாகவுடையவனே. (ஆற்றேன்) ஜந்மபரம்பரை னுக்கு
ஆற்றமாட்டாதே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்தேன். (அடி
யேனையித்யாதி) † எனக் கற்றாமையுண்டானால் பிறப்பேயாற்றாமையு
டையவுன்னே என்ஸவரூபாநுரூபமான நகம் ர்யத்தைத் தரவே
ணுமென்று ப்ரார்த்திக்கே ண்குகிறதென்? † நா ஆற்றாமையுடை
யேனையிருந்தேன் ஆற்றாமையு பிறப்பதெப்போதோ. என்றுபார்த்து
கிர்குமவனு டியிருந்தாய் நீ. (அ)

என்றநினர்த்தம், (யோக்யனானேன்) என்றது. 'ஏ' என்று - தகுதியாய்
அத்தாலே பலித்தது இவ்வர்த்தம். நான் யாத்ருச்சிகாதிகனைத்திரட்டிக் கொ
ண்டது ந ரறிந்ததெத்தாலே என்னும் பகவதப்பிராயத் தயருளிச்செய்கிறார்,
(நரித்யாதி).

நான் ப்ரார்த்திக்கை மிகையென்னுமத்தையறிந்தே என் செல்லாமை
யாலே ப்ரார்த்திக்கிறேனென்னு முட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி
த்யாதி). விவரணம், (நானுற்றாமையித்யாதி). (இருந்தாய்நீ) என்ற வநந்தரம்
இங்ஙனே இருக்கச்செய்தேயும் ப்ரார்த்திக்கிறேனென்கிறார் என்று பூரி
ப்பது. (அ)

ஒன்றுபற்று	ஒரு திதமான (ஸுக்	ஒன்றும்	ஏகதேசமும் [யேன்
	ருதாதி) ஆதாரமும்	அறியேன்	அறியாதவனான அடி
இலேன்	இல்லாதவனாய்	அற்றேன்	தேவரீருக்கே அற்றுத்
பாவமேசெய்து	பாபத்தையேபண்ணி		தீர்த்தவனாய்,
	(அத்தாலே)	வந்து அடைந்தேன்;	அடியேனையாட்
பாவியானேன்	பாபிஷ்ட்டனாய்	கொண்டருள்.(க)
மற்று	உபாயாந்தரத்தை		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலொன்றுமிலேன்) †பகவத் ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொட்டு கைகூழியப்போன வஸ்துவுக்கு பக த்ப்ராப்தி¹கீடாச் சொல்லாவதொரு ஸுக்ருதமில்லை. அதில்லாமையாலே, பாபங்களையேபணி பின்னைநீருபிக்குமிடத்தில் ஞானாந்தாதிகளைப்பொழிய பாபங்களையிட்டு நீருபிக்கவேண்டும்படியானே, (மற்றேலொன்றறியேன்) ப்ராப்திக்கீடான உபாய விஷயஜ்ஞாநமில்லை. (க)² அஹம்ஸம் ஸம்யபராதாநாமாலய.”

(மாயனே) இங்ஙனையிருந்துள்ளவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஆஸ்சர்யசக்தியுத்தனே. (எங்கள்மாதவனே) இப்படியிருப்பா

அ. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலித்யாது) யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதமடியாக நானே யுமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தாமை யப் பிறபித்தோமாகில் இனி அபேக்ஷிதலித்திக்குடலான ஸாதத்திலே நீரிழிகிறீர் அதுக்கு நம்மைச் சரணம்புகுவானென்னென்ன கார்யபலத்தாலே யொருநன்மை ஸம்பாவிதமாகச் சொன்னே னித்தனைபோக்கி என்னைப்பார்த்தா லொருநன்மையுண்டா ஸம்பாவிதமோ என்னாநின்றனென்கொண்டு, திருவையோத்தையக்குப் போகச் சொன்ன பெருமானை (உ) ஸ்ரீகிருஷ்ணரூபம் நிஷ்டேரஹஸ்யம் ஸீதாஸுதாஸாஸுதாஸம் மஹாஸ்வரதம் என்று பிராட்டியை முன்னிட்டிச் சரணம்புகுந்த இனையபெருமானப்போலே * அலர்மேல்மங்குயுறமார்பனைச் சரணம்புகுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பற்றேல் என்றது - பற்றுகிலென்றாய், அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (பகவதித்யாதி). உத்தார்த்தே ப்ரமாணம், (அஹமித்யாதி).

அஹம்ஸ்யஸரதாந மாலயாஃகிருஷ்ணரூபம் நிஷ்டேரஹஸ்யம் ஸீதாஸுதாஸாஸுதாஸம் மஹாஸ்வரதம் என்று பிராட்டியை முன்னிட்டிச் சரணம்புகுந்த இனையபெருமானப்போலே * அலர்மேல்மங்குயுறமார்பனைச் சரணம்புகுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

உகஅ பெரியதிருமொழி க ப கூ-தி, ௧0 பா கண்ணாய்.

மூ கண்ணையேழுலகுக் குயிராய வெங் கார்வண்ணனை
விண்ணோர் தாம்பரவும் பொழில் வேங்கட வேதியனைத்
திண்ணார் மாடங்கள் சூழ் திருமங்கையர் கோன் கலியன்
பண்ணார் பாடல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பா ன்களே (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எழுலகுக்கு	எழுலோ ன்களுக்கு	வேதியனை	வேதத்தாலேசொல்ல
ண்ணாய்	ண்போலேயும்		ப்படுமவனு ஸர்
உயிராய்	ப்ராணன்போலேயு		டே . ர . விஷய
	மிருக்குமவனுய்		ரா
எம்	ஆஸ்ரிதரானஎங் னை	திண்ணார்	திண் மையையு டய
	யதுபலிப்பிக் க்	மாட் ள்கூழ்	டங்களாலேகூழ்ப்
ார்	மேகம்போன்ற [கு		பட்ட
ண்ணன்	திருநிறத் தயு டய	திருமங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
	னாய்	கோன்	ராஜா னான [ர்க்கு
விண்ணோர் தா	நித்யஸூரி னுங்கட	கலியன்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த
பரவும்	ஸ்துதிப்பதாய்	ப . ஆர்	நாயு தமான
பொழில்	சோலை னையுடைய	பத்துப்பாடலும்	பத்துபாட்டு னையும்
வேங் டம்	திருமலையையிருப்பிட	பயில்வார்க்கு	அப்பயி ழ்கும ர் னு
	மாகவுடைய னாய்,		க்கு
		பாவ் கள்	ப்ரதிபந்த ன் ள்
		இல்லை	நசித்துப்போம்.

ருடைய குற்றங்களையும் பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கைக்கடியான பிராட்
டியையுடையையாய் அத்தாலே ஸர்வாபாஸ்ரயபூதனானே . (கல்
தேனிய்யாதி) மு முஞ்சுகளிலேவைத்த தேன்களானை நி றந்து
ழிந்து ள்ளமிட்டி ஒழுக்கி ந்து சுணைகளிலே புகுர அங்கே
தாமரைகள் அலருமாயிற்று. (அற்றே) தே ர்திரு டிகளினே ய
ஸிதனானேன் (அடியேனையாட்டுகாண்டருளே) †என்குப்புற
ம்பு பற்றில்லையென்றேனே எனக்குப்பற்றான நீ லக்ஷ்மீபதியாயிருந்
தாயே ஆனபின்பு என்னுடைய ஸ்வரூபாநுபுரமான கை ர்யத்
தைக் கொண்டருளவேணும். (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (கண்ணயித்யாதி)†ஸகலலோகங் ளுக்
கும் த்ருஷ்டபூதனாய் ஸத்தாஹேதுவானப்ராணனாய் அதுக்குமேலே

பாட்டெ லா டாக்ஷித்துத்தாத்தபர்யம், (என்கித்யாதி). ... (க)

அநு. பத்தாம்பாட்டு (ண்ணயித்யாதி), 'எழுலகுக்கு. ண்ணாய்' என
றவ்யித்தர்த்தம் (ஸ லேத்யாதி).

என்னை யதுபவிப்பிக்கை க் காக மேகம்போலே * ரமஹரமா டி
யுடையனாய் ஏழுல த்துள்ளாரோபாதி நித்யஸூரிகளு மொரு
மூலையிலே புகுந்தேத்துகிற திருமலையை ரஸஸ்த்தாநமா வுடைய
தகஸமதிகம்யனையாயிற்றுக் விபாடிற்று

(திண்ணா) (க)† ஸ்ரீஹ்ருஷ் ஸர் மச்சுகுசலம்க்ருஷே”
என்னும்படியாயிற்று. (பண்ணார்பாடல்) பண்மிருந்திருக்குமாயிற்று. இவற்றையப்பவிப்பார்க்கு ஒருபாபங்களும் வந்துகிட்டாது. பவத்ப்ராப்திக்குப் ப்ரதிபந்தக் களடங்க ஓடிப்போம். † பாவமே செய்து பாவியானேன்” என்று இவரும்சொல்லி ஈஸ் ரனும் அத்தைப்பொறுத்தபின்பு இவருக்குப்பாபமில்லையே. †ஸ்ரீவிபீஷணாணை (உ) ஸ்ரீஹ்ருஷ் த்யதாம்” என்றபோது அதுக்குவிஷயமானார்கூட ந்த நால்வரும் பின்னை அவத்யரானார் ள் அப்படியே இவருடைய பரி ரமாய் இ ருடைய ப்ரபந்தத்தை அதிகரிக் வே இவர்கள் பாப களாப்போக்குமாயிற்று. ஈஸ்வரனுக்குத் தம் வ்ருத்த ஹாசியைச் சொல்லிவைத்து அநந்தரம் அடைந்தேன்” என்றதுக்குக் கருத்தென் னென்னில் அதுசொன்னால் அவ்விருக்கத்துக் கடியாமே அவ்விருக்கம் ஸ் ரூபாதுரூபமான கைங்க்யத்துக்கு லாம். ... (க0)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

[illegible]

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
முதற்பத்து பத்தாந் திருமொழி கண்ணார்.

பு. கண்ணார் கடல்குழிலங்கைக் கிறைவன்நன்
திண்ணாகம் பிளக்கச் சரஞ் செல வுய்த்தாய்
விண்ணோர் தொழும் வேங்கடமா மலைமேய
அண்ணு அடியே னிடரைக் களையாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்ணார்	இடமுடைத்தான	தொழும்	ஆர்வரிக்கும்படி.
கடல்குழம்	ஸமுத்தரத்தாலே குழ	மா	பெருமைபொருந்திய
இலங்கைக்கு	லங்கைக்கு [ப்பட்ட	வேங்கடமலை	திருமலையிலேவறாய்
இறைவன்நன்	தலைவனானராவணனு	மேய	ரித்யவாஸம்பண்ணும
திண்	த்ருடமான [டைய	அண்ணு	ஸர்வவிதபந்துவுமா.
ஆகம்	சரீரமானது		னவனே.
பிளக்க	பிளக்கும்படியாக	அடியேன்	சேஷபூதனானென்னு
சரம்	அம்புகள்	இடரை	க்லேசத்தை [டைய
செல	செல்லும்படி	களையாய்	போக்கியருளவேணு
உய்த்தாய்	நடத்தினவறாய்		ம். (க)
விண்ணோர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்		

வ்யா. கண்ணார்ப்ரவேசம். † தம்முடைய வெறுமையைச் சொல்லிக் கைக் கர்யலாபத்துக்காகச் சரணம் † புக்கார். † பாஷ்யகாரர் சரணம்புக்கவந்தாரம் † 'ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மரூபையான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துத் தரவேணும் † அஹங்காரமகாரங்களைக்கழித்துத் தரவேணும் † விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், † பரபக்த்

அநு. கண்ணார்கடல்குழம்ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் இஷ்டப்ராப்திய அர்த்தித்தார். இதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (தம்முடையவித்யாதி). (புக்ார) என்றவந்தாரம், விரோதிநிவ்ருத்தியைப் ப்ரார்த்திக்கிறாதினில் என்றுசேஷம். இஷ்டப்ரார்த்தனை யிலேதானே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி வித்தியாதோ தனித்தும் ப்ரார்த்திக் வேணுமோவென்னுந்ருஷ்டாந்தகூடரூபகேவலிஸ்தரமாகப்ரமேயத்தையுமருளிச்செய்கிறார், (பாஷ்யேத்யாதி). (க) 'ஸுநீயாநாநி க்ருபுநாநாபுஷ்டி - மதியாநாதிகர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம்' என்ற சூர்ணிகையினர்த்தம் (ஸ்த்தூலேத்யாதி). இதுக்குக்கீழில் (க) 'ஸுநாநாநா - அநாதிகால' இத்த்யாதி சூர்ணியில் ப்ரமேயம், (அஹங்காரேத்யாதி). இதுக்கும் பூர்வமான (க) 'ஸுநீயாநாநா - மதியாநாதிகர்ம' இத்த்யாதி சூர்ணிகாபலிதார்த்தம், (விரோதியைப்போக்கித் தரவேணும்) என்றது இங்கே வ்யுத்தக்ரமமாக வெடுத்ததுக்குக்ருத்து - ப்ரக்ருதிவஸ்யதையாலே அஹங்காரமகாரங்களும் அவற்றாலே பகவதபசாராதினும் பிறக்குமென்கிறக்கரமம் தோற்றவேணுமென்கை. (பரபக்த்யாதிகளைப்

யாதிகளைப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று அபேக்ஷித்தாற்போலே
 கிரோதிகரஸநசிலஞய் + ஸர்வரக்ஷகஞய் + ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள
 த்ரவ்யத்தாலல்லது தரிபாத ஞய் + ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைக ஸ்வ
 பாவஞய் + ஸர் ஸுலபனயுள்ள ஸர்வேஸ்வரனை என்னுடைய
 கிரோதியைப் போக்கித்தரவே னும் உன்னுல்லது செல்லாமை
 யைப் பிறப்பிக் வேண்டும்” எ றபேக்ஷிக்க + உம்முடைய ஸர்
 வபேக்ஷித்களையும் செய்கைக் ன்றோ ராமிங்ே வந்து நிற்கிறது
 என்று திருமலையில்கிலையைக்காட்டி அநந்தரம் இ ர்திருவுள்ளாத்
 திலே ந்து இ ர்க்கு + பரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தானென்றது
 இத்திருமொழியில். + ப்ரபந்நனுக்குமுண்டிபக்தி பக்திமானுகிற
 அதிகாரிக்குமுண்டு () நமஸ்யஸ்த்யுஷ்யஸ்த்யு - நமஸ்யந்தஸ்சமாம்
 பக்த்யா என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிரு.

பிறப்பிக் வேணும்) ன்றது-இவையிலல்லா மயும் கைங்கர்யவிரோதியாகக்
யாலே ஆன யிறே ப்ரத்யுக்திருபமான பகவதுக்த்யநுவாதத்திலே (2)

పరభక్తి సుజ్ఞాన పరమభక్తి ఘృత ప్రతి హాసోప పరపక్తిపరమభక్తి పరమభక్తి

திலிக் ப்ரதிஹதோபி” என்று விரோதித்வந்தோற்ற ருளிச்செய்தது. (ஸர்வ ரக்ஷகரூப) என்றது - (௩) ‘நீரார் டலும்’ என்றபாட் டக்கடாக்ஷித்து. (௪) ‘உண்டாயுறிமேல்’ என்றபாட்டின் ப்ரமேயம், (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). (௫) ‘மானேயம்மடநோக்கி’ என்ற பாட்டைடப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷேத்யாதி). (௬) ‘ரோணாக்ஷணையாய்’ என்றத்தைதப்பற்றவாத். (௭) எங்கள் நம்பி’ என்றத்தைதப்பற்ற, (ஸர் ஸாலபரூப) என்றது. (நிலையைக்காட்டி) என்றது - ஸ்ரஹஸ்தமுச்சரையாலே டட்டினமையைப்பற்ற. (௮) ‘நன்னெஞ்சிலுள்ள’ என்றத்தைதப்பற்ற (திருவுள்ளத்திலேவ்து) என்றது. (௯) ‘ஆயனமுயல்லது மற்றறியேனே’ என்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பரபத்த்யாதி னைப்பிறப்பித்தான்) என்றது. பாஸகனாக் ந்ரோபக்தி ப்ரபந்தனுக்கும் வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்தனுக்கு மித்யாதி). ஸத்யம் ஸத்யம்

யதேவம் பூதபுருஷம் நமஸ்யந்த்யம் பக்த்ய நித்யயுக்தா ஊபாஸதே
ஸாததம் கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தஸ்சக்ருவ்ரதா சமஸ்யந்தஸ்சமாம் பக்த்யா
கீத்யயுக்தா உபாஸதே” நமஸ்யந்த்யம் “நமஸ்யந்தஸ்ச” என்றது ப்ரபத்தி
ப்ரமாம வுஞ்சொல்லுகிறது.

முதற்பாட்டு. (ண்ணரித்யாதி). அபாரபாபஸ்க்ரமத்யே*புண்ணராக்
கயாகித லங்கையிலே அநந்யார்ஹனாஷ்டியன் அகப்பட்டு (க0) ன் னம்
யஸ் நகமேயம்” எ ிகிற ஸ்ராததந்த்யாபிமானவிசித்தமான மநஸ்ஸாலே

(க) கிதை-க-கச. (ச) க-க0-ச. (எ) க-க0- . (ஐ) ரா.யு.நக. க.

(2) கத்யத்ர-க. (15) க-க0-எ. (2) க-க0-ஈ.

(16) ௨௦-1௩, (17) ௧-௧௦-1௩, (18) ௧-௧௦-௨.

முதற்பாட்டு (கண்ணாடல்) கண்ணென்று இடம் இடம்
மிக்கிருந்துள்ளகடல். பூமியில் வர்த்தி'கும் பதார்த்தங்களிலு
மேற்றமு'டிதே கடலில் ர்த்திக்குமவை' அற்றுக்கெல்லாம்
உ'மிடம் போந்திருக்கும். அன்றிக்கே வைத்தகண் வாங்க
வொண்ணாதபடி தர்சனியமான கடலென்னவுமாம். அக்கடலை அ
ழாக வுடைத்தா யானே அரணுடைத்தாயிருக்கிற லங்கைக்கு நிர்
ாணாய் அத்தாலே'அபிமாநித்திருக்கிற ராவணனுடைய. (திண்
ணைமித்யாதி) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகர் வாய்மடியும்படி. தே தைகள்
வரத்தாலே திண்ணிதான உடலானது பிளக்கும்படியாக அம்பு
செல்லும்படியா நடத்தினாய். (விண்ணோரித்யாதி) † ராவணனாலே
குடியிருப்பிழ்த தே தைகள் இப்போது வந்தாஸ்ரயிப்பர்களா
யிற்று. ப்ரஹ்மாதிகளாஸ்ரயிக்கும் வபாவனாய் திருமலையை
வாஸஸ்த்ராமாகக்கொ'டு ஸநிதிபண்ணின நிருபாதிபந்துடே .
(அடியேனித்யாதி) இங்குத்தையிருப்பு இடர் என்று என் நெஞ்சிற்
பட்டபின்பு என்கைங்கர்ய விரோதியைப் போக்கியருளவேணும். (க)

அபஹ்ருதஸ்ய' கிடக்கிறவடியேனிட ரக் ஜாயவேணுமென்கிறாரென்று
அ தாரிகைக டெளள்வது. (க) दक्षिणायानसंस्कार यो मन्त्रोऽनुचरस्
सैकश्रृङ्गोऽथ स मन्त्रः योऽनुचरः तदेषैश्वर्यानामगो रार्योमनो
राजैश्वर्यं विवेकसराजालेन सममस्यक्तियोक्तिरा' எனன்னக் டவதிநே.
த ' ' என்றிதி ர்த்தம், (அபிராமித்திருக்கிற) என்றது. 'தன்' என்
றத்தாலே - அவன் மதிப்புத்தோற்றுக்கிறதிநே. ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம்,
(ராவணனாலேயித்தயாதி). (க)

மேய	சித்யவாஸம் ண்ணு	முடியாய்	திரு பிஷே த் தயு
	மவனாய்		டையவனே .
தளபம்	திருத்தமுயாலாகிய	அருளாய்	க்ரு பசெய்து ரகஸி
அல ல்	மாலையாலேஅல ல்கரி		த்தருளே ண்ணு .
	க்கப்பட்ட		

வ்யா இரட்டாம்பாட்டு, திருக்கேழிநாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் அனுடைய விரோதி நிரஸநலதையைச்சொல்லி என்னுடைய தப்போக்கித் தரவேணும்மென்கிறார்.

(இலங்கை ப்பதிக்கித்யாதி) ரா ணனுக்குமுன்பு குடியிருந்து போந்த மாலிப்ரப்ருதிகளை ிரவித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. புற்றா னது என்றும் துஷ்டஸர்ப்பங்கள்மாறாதே போருமாபோலே எ ிறு மொக்க ராக்ஷஸருக்குக் குடியிருப்பாயே யாயிற்றுப் போருவது (குலங்கெட்ட ர்மாள்) பாதாளத்திலே புக்கு ஒளிப்பாரும் பட்டு ப்போவாருமாம்படி த் மாள பெரியதிரு டியைச் ிசுழற்றிக் கொடுத்திரிந்த தே .(க) ுஷ்டஸர்ப்பங்கள்மாறாதே போருமாபோலே கீர்த்தியுதாம் பதாகாம் யோ லோகேப்ராமயதிப்ரபு? (விவ் வித் யாதி) ிதிருவே; கடமென்று திருமலைக்குப் பேருண்டா யாலே தன்மேலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதியர்களுக்கு நேர்ொடுநேர் போ ரொ ணாதே விலங்கிப் போகவே ிம்படி ஒங்கின சி ரத்தை யு டய. (அலங்கலித்யாதி) ரக்ஷ த்துக்கு மாலையிட்டு முடிசூடி யிருக்கிற நீ இனி ன் ிவிரோதியைப்போக்குகை யெ ிறென்றில் லை என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணியருளவேணும். (உ)

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. (இலங்கைமதயாதி). அநாத்யவீத்யா ர்மவா
ஸநாதிவ்ருத்திகனாயும் பண்ணித்தரவேணுமென்கிரொன்று விவக்ஷித்து, ஆ
இரண்டொபாட்டுக்கும் ஸமுதாயேக க்ரோட ரித்து அவதாரி யிடுகிறார் (ஆக
வீத்யாதி).

இலங் கயாகிற் பதிக்கு-ஸ்தந்தாநத்துக்கு, என்றும்-நியே இ மறைய வரக் ி” என்னை க்கு, ராகஸஸரே ராஜாக் னா வேணுமோவென்ன் அரு ளிச்செய்கிறார் (புற்றானதித்தாயி). இத்தால், ப்ராக்குநமான சரீரமானல் விரோதி ர்க்கம் குறைவற்றிருக்குமென்றதாயிற்று. ‘டெ ட்டி” மதின் வாஸநை (ஒளிப்பாரும்) என்றது. (சுழற்றிக்கொடு) - அந்வே யேற்சசுழற் றிக்கொண்டு. ‘விலங் ல்’ என்று பர்வதத்துக்கும்பேராகையாலே ‘திரு வே’கடம்’ என்றத்தோடு பெளருத்த்யம் வருமென்று, வி’குதலை இங் குச்சொல்லுகிறதென்கிறார், (திருவே’ டமித்தாயி). (விரோதியைப்போக்கு கெயென்றொன் றிலலை) என்றது - ஸவாஹரனாவதது கிரஸிக்கும்படி. எதி ரம்புகோத்த விரோதியுண்டாய்ப்போக்க டெண்டெவதிலலை யென் னாலே -ருமாயுமவைகிமர் ன்விரோதிகிளன்று திருவுள்ள் (2)

மூ. நீரார் கடலும் நிலனும் முழுது ஂ
ஏரால் மிாந்தளிர் மேல் துயி லெந்தாய்
சீரார் திருவேங்கட மாமலை மேய
ஆரா முதே யடியேற் றுளாயே.

(ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நர் ஆர்	ஜலம்சிரம்பியிருக்கிற	மா	பெருமைபொருந்திய
கடலும்	ஸுமத்ரத் தயும்	திருவேங்கடம்	திருமலையிலே
நிலனும்	பூமி யயும்	லை	
முழுது	மற்றமுள்ளஎல்லாப்	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணு
	பொருள் னையும்		மவனாய்
உண்டு	அமுதுசெய்து	ஆரா	(காலமுள்ளதனையும்
எர்	அழகியதாய்		அநுபவித்தாலு)
இளம்	மிகவும்இனையதான		த்ருப்திபிறவாத
ஆலந்தளிர்மேல்	ஆலந்தளிர்நிலே	அமுதே	அம்ருதம்போலே
துயில்	கண்வளர்ந்தருளின		போக்யனானவ
	வனாய்		னே.
எந்தாய்	என்போல்வார்க்குர	அடியேற்கு	சேஷபூதனை அடி
	க்ஷணயிருக்குமவ		யேன்விஷயமாக
	னே.	அருளாய்	க்ரு பப ணவே
சீர்ஆர்	ஐஸ்வர்யம்மிக்கிருப்		ணம் . (ந)
	பதாய்		

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (நீராரித்யாதி). ஸர் ரக்ஷகனாய் பூமி
க். ராக நிர்வாஹகனாயிருந்தபடி யச் சொல்லுகிறது.

(நீராரித்யாதி) ஜலராசியையுடைய கடலும் அதுக்கு உட்
பட் பூமியும் இத்தையைய யிற்றிலேவைத்து. (எரித்யாதி)
கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான அழகையுடைய ஆலின் முகிழ்விந்
வளவானதளிர்நிலே கண் ளர்ந்து அந்த அ டித்கடநாஸாமர்த்யத்
தைக்காட்டி என்னை அநர்யார்ஹனாக்கின னே. (சீராரித்யாதி) பரம
பதத்திற் றட்டிலும் ஐ வர்யம் மிக்குப்போகோணும் திருமலை
யிருப்பது. (ஆரா முதே) இவ் ம்ருதம் ஸ்வர்க்கத்திலல்லபோலே
காணுமிருப்பது. (அடியேற்கு) இதுவே போக்யமென்றிருக்கிறவெ
ன்னை இத்தை யநுபவிப்பித்தருளவேணும். ... (ந)

அந. மூன்றும்பாட்டு. (நீரர்கடலுமித்யாதி). ஒருகடலுக்குப்பட்டலங்
கையில் விரோதிகளை நிரஸநம்பண்ணினவளவேயோ, கடல்களையும் பூமியை
யும் ரக்ஷித்திலையோவென்கிறாரென்று ஸங் தி யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ர்வே
த்யாதி).

‘ஆரா’ என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவ் ம்ரு
தமித்யாதி). ‘திருவேங்கடம்மேய’ என்ற ஸமபிவ்யாஹாரஸித்தமாகவுமாம்.

அந. நாலாம்பாட்டு. (ண்டாயித்யாதி). மண்ணையுண்டபிள்ளைக்கும்
வெண்ணையுண்டபிள்ளைக்கும், மண்ணையளந்தமாணிக்குமுள்ள ஸாதர்ம்யத்
தாலே அத்தை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸ க்தி க ஂ கொள்வது.

மு. உண்டா யுறிமேல் நறுநெய்யமுதாகக்
கொண்டாய் குறளாய் நில மரடியாலே
விண்டோய் சுகரத் திருநீ ங்கடம்மேய
அ டா அடியேனுக் கருள்புரியாயே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறிமேல்	உறிகளிலேவைத்த	சுகரம்	கொடுமுடியையுட
றுய்	நல்லநெய்ய [ந]		ய
அமுதாக	அம்ருதமாகக்கொண்	திருநீ ங்கடம்	திருமலையிலே [னய்]
உண்டாய்	அமுதுசெய்தருளின	மேய	பொருந்தியிருக்கும்]
	னே.	அண்டா	அண்டாந்தர்வர்த்திக
குறளாய்	வாமநா தாரம் செய்		ளான தேவர்களுக்
நிலம்	பூமியை [தருளி		கு நிர்வாஹகளு
நரடியாலே	இரண்டடியாலே		னே. [க்கு
கொண்டாய்	அளந்தொண்டவ	அடியேனுக்கு	சேஷபூதனுன வென
	னே.	அருள்புரியாய்	(உண்மைங்காயத்தை)
விண்டோய்	பரமபதத்தளவும்கெ		க்ருபைசெய்தருள
	ல்லவோங்கின		வேணும்..... ()

வ்யா. நாலாம்பாடடு (உண்டாயித்யாதி) ஆஸ்திதஸ்பர்சமு
ள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய் †அவர்களுக்குத் தன்னைப்
பேணுதே கார்யம்செய்யும்படி சொல்லுகிறது. உறிகளிலேசேமித்து
வைத்த நறுநெய்யை அம்ருதமாகபுஜித்தாய். (கொண்டாயித்யாதி)
ஸர்வாதினான நீ வாமநவேஷத்தைப் பரிக்கரஹித்து பரப்புடை
த்தான பூமியை இரண்டடியாலேகொண்டாய். (விண்டோயித்யாதி)
பரமபதத்தளவும் செல்லவோங்கின சுகரத்தையுடைய திருமலையி
லே பொருந்திநிற்கிவனே. (அண்டா) †இடையனே. அன்றிக்கே
அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கு நிர்வாஹகளுனவனே. (அடியேனுக்கித்
த்யாதி) †யசோதைப்பிராட்டியும் இந்த்ரனும்பெற்ற பேற்றினவல்
லாத என்னுடைய † கங்காயத்தைத் தந்தருளவேணும். ... (ச)

(அவர்களுக்கு) இந்த்ராதிகளுக்கு. வெண்ணெயுண்டவாயனுக்குறுப்பா
வாதல் மண்ணைக்கொண்டகாலனுக்குறுப்பாகவாதல் “அண்டா” என்றதுக்
கர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (இடையனேயித்யாதி). அருளாயேயென்னுதே
‘அருள்புரியாயே’ என்றத்தாலே தா(ஊ)தவ்யத்தின் பெருமைதோற்றிற்றே
ன்று தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார். (யசோதையித்யாதி). (கைங்காயத்தை)
என்ற வந்தரம் விரோதியைப்போக்கி என்றுசேஷம். ... (ச)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (துணையித்யாதி). வாமநாவதாரத் தக்ரட்டி
லும் அப்புதமான வேஷங்கொண்ட முடித்தை நரளிம்ஹத்தை யதுஸ்திக்
கிருரென்று ஸந்திகண்டுகொள்கிறது.

பூ தூணயதனூடரியாய்வந்துதோன்றப்
 பேணுவவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்
 சேணுத்திருவேங்கடமாமலேமேய
 கோணுகணையாய் குறிக்கொள்ளெனைநீயே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூணய்	வெறும்தூணையாயி	மா	பெருமைமிக்கிருந்து
அதனுடி	அதினுள்ளே [ருக்கிற	திருவேங்கடம	திருமலையிலே [ள்ள
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்	லை	[வனுய்
வந்துதோன்றி	வந்தவதரித்து,	மேய	பொருந்தி வர்த்திப்ப
பேணு	மதியாத	கோள்	மிடுக்கையுடைய
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய	நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை
உடலம்	மார்க்ப	அணையாய்	திருப்பள்ளியாகவு
பிளந்திட்டாய்	இருபிளவாகக்கிழித்		டையவனே.
	துப்பொகட்டவ	எனை	அடியேனை
	னே.	நீ	தேவரீர்
சேணு ஆர்	மிக்கவுயர்த்தியையு	குறிக்கொள்	திருவுள்ளம்பற்றியரு
	டைத்தாய்		ளவேணும் (௫)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூணயித்யாதி) இனிர்இரண்டிபாட்
 டாலே தமக்கு உபகரிக்க வொருப்பட்டபடி சொல்லுகிறாராய்
 + அதுக்குறுப்பாகத் திருமலையிலேவந்து நின்றபடியைச்சொல்லி
 அநந்தரம் திருவுள்ளத்தில் புருந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

(தூணய்) + முன்பே நரஸிம்ஹத்தைவைத்துப் பண்ணிற்றென்ன
 வொண்ணாதாயிற்று. () + அளந்திட்டதூணை” என்றாரிதே. (அத
 னுடி) அதினுள்ளே நரஸிம்ஹமாய்வந்துதோன்றி (பேணு வு
 ணன்) ஸர்வேஸ்வரனைப் பேணுதொழிகையா து ஆ’ரிதரை நலி
 கையாயிற்று (உ) ஸுஸ்ருஷை மமப்ராணஹி” என்றானே.
 ஒக்கம்மிக்கிருக்கிற திருமலையிலேநிற்கிற. (கோளித்யாதி) மிடு
 கையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவனே.

(இனி இரண்டிபாட்டாலே) எ’ற வந்தரம் திருவனந்தாழ்வானேபாதி
 என்னையடிமை கொண்டு கங்கர்யங்கொண்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தி
 க்க அவன் என்று இவ்வளவும் கூட்டிக்கொள்வது. இங்ஙனம் கூட்டாவிடில்
 இப்பாட்டிலும் நெஞ்சில்புருந்தபடி சொல்லாமையால் சேராதிதே. (அதுக்கு)
 உபகரிக்கைக்கு.

தூணயதனுடி” என்றது தூணையாயிருக்கிற வதிலே என்றர்த்தமாய்
 இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (மு’ பேயித்யாதி). தூணைமையில்
 புரையில்லையென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அள
 ந்திட்டலித்யாதி).

மூ. மன்னு வீம்மனிசப் பிறவியை நீக்கித்
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள் செய்யும் தலை ன்
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங்கு ம்மேய
என்னுனை யென்னப்பென்னெஞ்சிலுந் தானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
மன்னு	நிலையில்லாத	சேர்	திரண்டு ர்த்தி கிற
இ	இந்த	திருவேங் டம்	திருமலையிலே [னாய்
மனிசப்பிறவி	மதுஷ்யஜந்மத்தை	மேய	பொருத்தியிருப்பவ
யை		என்	என்னையதுபவிப்பிக்
நீக்கி	விடுவித்து		கக்கு
தன்	தனக்கு	ஆனை	ஆனைபோலே அழகிய
ஆக்கி	ஆளாக்கிக்கொண்டு		வழவுடையனாய்
தன்	தன்னுடைய	என்	எனக்கு [ன்
இன்னாருள்	பரமக்ருபையை	அப்பன்	மஹோபகார னுன
செய்யும்	பண்ணாநிற்கும்	என்	என்னுடைய
தலைவன்	தலைமையையுடைய	நெஞ்சிலே	மனஸ்ஸிலேயே
மி +	மின்னலாலே [னாய்	ளான்	நித்யவாஸம் பண்ணுகி
ஆர்	நிறைந்திருந்துள்ள		ருன். (௬)
முகில்	மேகங்களானவை		

(௧) ப்ரக்ஷயிஷு ஸ வஜ்ஜஹஸி ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலேகதாமநி.” (குறிக்கொளியாதி) ப்ராப்தியொத்திருந்தபின்பு + அவன்பெற்றபேறு நானும் பெறுவேனாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். (௩)

வ்யா. ஆரூம்பாட்டு. + உம்முடையபக்கல் விலக்கா மக்கு அ ஸரம்பார்த்திருக்கிற நாம் உம்மை இரக்கவிட்டுவைப்புதோமோ என்று இசைவுபெற்ற நேரே நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தான்.

(மன்னுவியாதி) அஸ்த்திரமான இம்மதுஷ்ய ஜந்மத்தில் நின்றுமென்னைநீக்கி. (தன்னாக்கி) தன்னோடொக்கப்பண்ணி யென்னுதல்; தனக்காக்கியென்னுதல்; (உ) + நிஜநஸஃஸம் ஸாஸ்யமுபைதி”. (தன்னின்னருளியாதி) இவ்வளவுமசெய்து பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானாய்த் தன்பேரான

(அவன்பெற்றபேறு) - திருவனந்தாழ்வான்பெற்றபேறு. (௩)

அந. ஆரூம்பாட்டு. (மன்னுவியாதி). கீழ்ப்பாட்டில் குறிக்கொள்” என்றவர் இப்பாட்டில் “என்னெஞ்சிலுளானே” என்று தம்மிலே அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கத்யருளிச்செய்கிறார், (உம்முடையவியாதி).

தன்னோடொக்கப்பண்ணி” என்றதக்கு ப்ரமாணம், (நிரஞ்சநஇத்யாதி). * ப்ரீவேங்கடாத்திரி ராலயகாளமேகத்தோடுஸாம்யந்தோற்ற “மின்

உஅ பெரியதிருமொழி க ப க0 தி எ பா மாணேய்.

மூ. மாணேய் மடநோ`கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே. (எ)

பத.	உரை.	பதம.	உ ர.
மான்	மான்வீழ் ய	தோளா	திருத்தோள்களையு
ஏய்	ஒத்திருப்பதாய்		டயவனே.
மடம்	அழகதாயிருந்துள்ள	தேனே	னக்குத்தேன்போ
நோக்கிதிறத்து	திருக் ண்களையுடை		லேஇனியனே.
	யளான நப்பின்னை	மா	பெருமைபொருந்திய
	ப்பிராட்டிவிஷயமா	திருவேங் டம	திருமலையிலே
எதிர்வந்த	படைத்துவந்த [க	லை	[மவனாய்
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே	மேய	பொருந்தி வர்த்திக்கி
	(இச்சைப்படிதிரிய	கோனே	என்னையடிமைமகொ
	விட்ட)		ண்டவனே.
ஏழ்விடை	ஏழுருஷபங் ளையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவனாய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடிமொண்டு	மாஸஸ்த்தா மாகக்
ரை	மலைபோலேகிண்ணி		கொண்டு
	தான	இருந்தாய்	நிலைபெற்றிராநின்றாய்.
			(எ)

வருளைப்பண்ணும் தலைமையையுடையவன். (மின்னுரித்தயாதி) + மேகமும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலே பாயிற்றிருப்பது. (என்னுனை) ஸதாதர்சநீயனாயிருக்கும்வன். (என்னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனான உமக்குப்பண்ணின உபகாரந்தானென்னென்ன (என்றெஞ்சினுளானே) என்னெஞ்சிலே வந்து புருந்துபோகமாட்டுகிறிலன். .. (ஈ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மாணேயித்தயாதி) + மாணேயந்த நோக்கையுடையனாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா

னார்” இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்கிறார் (மேகமுமித்தயாதி). உளானே’ என்கிற வகாரலப்த்தார்த்தம் (போகமாட்டுகிறிலன்) என்றது. (ஈ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (மாணேயித்தயாதி). ஞ்சிலே புருந்துபோகமாட்டாதவனவையோ தன்வீரயசுல்கத்தாலே லத்தையான நப்பின்னையும் தானுமாகக் குடியாயிருந்தானென்கிறாரென்று அ தாரிகை கண்டுகொள்வது.

‘மாணேய - நோக்கிதிறத்து’ என்றதுக்குத் தாத்தாய்ம் (மாணேயந்த வித்தயாதி). அவன் தன் வீரவாகியை’ ண்டு ஆசைப்படும்படி என்று கருத்து

மூ. சேயனணிபனை சிந்தையுள் நின்ற
மாயன் மணிவாசொளி வெண்டரளங்கள்
வேய் வின்றிதிர் வேங்கடமா மலேமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே.

(அ)

பதி.	உர.	பதம்.	உரை.
சேயன்	(பற்றுதார்க்கு) மிகவு	யே	மூக்கில் ளா ளவை
	ம்துரஸ்த்தனய்	விண்டு	பிளவுபட்டு
அணியன்	(பற்றினார்க்கு) மிவு	உதிர்	சிந்தி'கிடப்பதாய்
	மஆஸந்தனய்	ஒளி	ப்ராசத் தாயும்
என	ன்னு டய	வெண்	வெண் மநிறத்தையு
சிந்தையுள்	மநஸ்விலே [னய்		மு டத்தான
நின்ற	நித்ய ளாஸம்பண்ணும	தரள'ள்	முத்து' நாயும்
மாயன்	ஆஸ்சர்யகூதனய்	வார்	ஒளி யயுடைத்தான

யிருக்கைக்காக 'மானினுடைய நோக்குப்போலே முக்த்தமான நோக்கையுடையளாய் அ' ளவனற்க்கே 'மருதா யிருக்குமாயிற்று. (எதிர் ந்த) பனை த்துவந்த ருஷபங்கனே ஸையுழியச்செய்த. (அணிவரைத்தோளா) 'நப்பி' னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாய் ருஷப'களுக்கு இளகாததி' ணிதான தோளையுடைய ' ! (தேனே) நப்பி' னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணுதே ருஷபங்களின் மேலேவிழுந்து பண்ணினவ்யாபாரம் அதுஸந்தி'கிற தம்நெஞ்சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன்குடிக்கொண்ட விடமாயிற்று (கோனே) என்னை அடி மகொள்ளுநைக்காத்திருமலையிலே ந்து ஸந்திஹிதனய் உ' னுடைய கிரதிசயபோக்பதை பக்காட்டினனனை அநந்யார்ஹமாக்கினனே. (என்னித்யாதி) ருஷபந் னையுழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அளோடேகூட (க) 'அரவத்தம ரியினேமம்' என்கிறபடியே ந்து இனி ஒரு ாலும் பேரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தானாயிற்று.)

நோக்கிலேமடப்பமுந்தோற்றுவென்று வி கூறித்து ஈக்யபலிதார்த்தம் (மானினுடையலித்யாதி). (மருதுவாயிருக்கும்) என்றது - பவ்யதைதோற்றவிருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை' என்கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜகமருளிச்செய்கிறார். (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால், அவள் கண்ணலேகாண இவன் தோளாலேதழுவினுன'றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவன் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றுவன'றும் திருவுள்ளமென்று ஹ்ருதயம். 'ஏழ் - ஆன் - விடை' ஆன்களு'குள்ளே யதேச்சாவிஹாரம்பண்ணவிட்ட விடைகளையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுக்கொள்வது. (அரவத்தமளி) சேஷனாகிறபடுக்கை. (எ)

உஅ பெரியதிருமொழி க ப 0 தி எ பா மாணேய்.

மூ. மாணேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலேமேய
கோனே என்மனம் குடிக்கொண் டிருந்தாயே (எ)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
மான்	மான்விழீ ய	தோளா	திருத்தோள்களையு
ஏய்	ஒத்திருப்பதாய்		டையவனே .
மடம்	அழகிதாயிருந்துள்ள	தேனே	னக்குத்தேன்போ
நோக்கிதிறத்து	திரு 'கண் னையுடை		லேஇனியனே .
	யளான் நப்பின்னை	மா	பெருமைபொருந்திய
	ப்பிராட்டிவிஷயா	திருவேங்கடம	திருமலையிலே
எதிர்வந்த	பகைத்துவந்த [க	லை	[மவனுட]
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே	மேய	பொருந்தி வர்த்திக்
	(இச்சைப்படிதிரிய	கோனே	என்னையுடை கொ
	விட்ட)		ண்டவனே .
எழ்விடை	எழுருஷபங் னையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவனாய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடிக்கொண்டு	வாஸஸ்த்தாகமாகக்
ரை	மலேபோலேதிண்ணி		கொண்டு
	தான	இருந்தாய்	கிலைபெற்றிராகின் று
			ய். (எ)

வருளைப்பண்ணும் தலைமையையுடையவன், (மின்னரித்தயாதி)†மேக
மும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலே
யாயிற்றிருப்பது. (என்னுனை) ஸதாதர்சநீயனாயிருக்குமவன். (என்
னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனான ன். உமக்குப்பண்ணின உட
காரந்தானென்னென்ன * (என்றெஞ்சிலுளானே) என்றொஞ்சிலே
வந்து புகுந்து†போகமாட்டுகிறிலன். .. (ஈ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மாணேயித்தயாதி)†மாணேய்ந்த நோக்கை
யுடையளாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா

ரை” இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்குறார் (மேகமுமித்தயாதி). உளா
னே’ என்கிற வவகாரலப்த்தார்த்தம், (போ மாட்டுகிறிலன்) என்றது. (ஈ)

அந. ஏழாம்பாட்டு. (மாணேயித்தயாதி). நெஞ்சிலே புகுந்துபோகமாட்
டாதவனவேயோ தன்வீர்யசுல்கத்தாலே லுத்தையான நப்பின்னையு் தானு
மாகக் குடியாயிருந்தானென்குறொ று அவதாரிகை கண்டு டொள்வது.

மாணேய் - நோக்கிதிறத்து” என்றது குத் தாத்பர்யம் (மாணேய்ந்த
லித்தயாதி). அவன் தன் வீரவாசியை ண்டு ஆசைப்படும்படி. எ ிறு சுருத்து

மூ. சேய னணிய னென சிந் தயுர் ின்ற
மாயன் மணிவா னொளி வெண்ட ரளங் ள்
வேய் விந்நிதிர் வேங்கடமா மலேமேய
ஆயனடிய ல்ல்து மற்றறியேனே.

(அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சேயன்	(பற்றுதார்க்கு) மி வு ம் தூரஸ்த்தனய்	மே ய்	மூ 'கில்களா னவை பிளவுபட்டு
அணியன்	(பற்றினார் கு,) மி வு ம் ஆஸந்தனய்	வி ன்நி	சிந்திக்கிடப்பதாய்
என	ன்னு டய	உதிர்	ப்ராசத் தயும்
சிந்தையுள்	ம ஸ்ஸிலே ி னைய்	ஒளி	நெ ண் மநிறத் தயு
ின்ற	நித்ய ாஸம்பண்ணும	ெ	மு டத்தான
மாயன்	ஆஸ்சர்யபூதனய்	தரள 'கள்	முத்துக் ளையும்
		வாள்	ஒளியையுடைத்தான

யிருக்கைக்காக ிமானினுடைய நோக்குப்போலே முகத்தமான
நோக்கையுடையளாய் அவ் ள ன்றக்கே ிம்ருதுவாயிருக்குமாயி
ற்று (எதிர் ந்த) பை த்துவந்த ருஷபங்கனே ழையுமழியச்செய்த
(அணிவ ரைத்தோளா) ிநப்பி 'னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா
ய் ருஷபங் றுக்கு இளகாத திண்ணிதான தோளையுடைய ே . (தே
னே) நப்பி 'னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணுதே ருஷப 'களின்
மேலேவிழுந்து ப 'ரணினவ்யாபார' அதுஸந்திக்கிற தம்நெஞ்
சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவீத்யாதி) அத்தேன்குடிக்கொண்ட
விடமாயிற்று. (கோனே) எ 'னை அடிமைமொள்ளுநை 'ாத்திரு
மலையிலேவந்து ஸந்க்ஷிதனய் உ 'னுடைய நிரதிசயபோக்ய த்
பக்காட்டினனை அநந்யார்ஹமாக்கின னே. (என்னித்யாதி) ருஷ
பங் ளையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அ
ளோடேகூட (க) ி 'அரவத்தமளியினேபிம்' என்கிறபடியே ந்து
இனி ஒரு ாலும்பேரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தானாயிற்று. (.)

நோ 'கிலேமடப்பமுந்தோற்றுமெ ன்று வி ஸ்மித்து வாக்யபலிதார்த்தம் (மா
னினுடையவித்யாதி). (ம்ருதுவாயிருக்கும்) ன்றது - பவ்யதைதோற்றவி
ருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை' எ 'கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ரா
யோஜநமருளிச்செய்கிறார். (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால் அவள் க ன்ண
லேகாண இ ன் தோளாலேதழுவினெ ன்றும், இவன் கண்ணழகுக்குத்
தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றுகெ ன்றும் திருவுள்ள
மென்று ஹ்ருதயம். 'எழ் - ஆன் - விடை' ஆனகளுக்குள்ளே யதேச்சாவிஹா
ரம்பண் ணவிட்ட விடைகனையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுமொ ள்வது. (அரவ
த்தமளி) சேஷருகிறபடுக்கை. (எ)

மணி	ரத் த் னையுமுடைத் ஆயன்	இடையனனக்ருஷ்
	தாய் [ள்ள	ணனுடைய
மா	பெருமைமிக்காது அடியல்லது	திருவடி னையொழிய
வேங்கடமலை	திருமலையிலே [னாய்	வேறென் றயும்
மேய	பொருந்தியிருப்ப	அறியே ஒருபொருளாகமதித்
		தறியேன். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. 'ருஷப்' னையழியச்செய்து நப்பின் னைப்பிராட்டியைக் கப்பிடித்துக்கொண்டு எ னுடைய ஹ்ருதய த்தலேவந்து புகுந்தபின்பு இனி இ 'ரர்ஹஸ்த்யத்துக்கு 'எதித் துக் கை நீட்டுகை பொழிய 'தே மெ 'ரொன்றறியேனென்கிறார்

(சேயனணியன்) அநாஸ்திரிதர் 'கு அத்யந்ததூரஸ்த்தனாய் ஆஸ் ரிதர்க்கு அத்யந்தம் ஆஸந்நா ிருக்குமிதே. ' இரண்டும் பாண்ட வர்கர் விஷயத்திலும் தூர்யோதநாதி ன் விஷயத்திலும் ர லா மிதே. உகப்பார்க்கு அவன் யாளாயிருக்குமெ னுமிடம் நீர் ' ரங்கேகண்டு சொல்லுகிறேரென்ன; (என சிந்தையுள் நின்றமாயன்) 'நான் அபேக்ஷியாதிருக் என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ந்து புகு 'து நித்ய ாஸம்பண்ணுகிற ஆ 'சர்யபூதன். (மணியித்யாதி) ர

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (சேயனித்யாதி). ஆயனடியல்லது மற்றறியே னே என்றத்தைக்கடாக்கித்து அவதாரிகை (ருஷப் ' னையித்யாதி). (கார் ஹஸ்த்யத்துக்கு) இவ்விருவருடைய ார்பத்துக்கு. (எடுத்துக் நீட்டுகை) - பரிசாரக க்ருத்யம். (வேமெனக்கொன்றறியேன்) எ 'றது - * மன்னாவம் மனிசப்பிறவியை நீ ' ப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு அ ன் வர்த்திக்கிற தேச விசேஷப்ராப்திமுதலான வ எனக்குப் புகுஷார்த்தமா த் தோற்றவில்லை இப்போதென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (இரண்டுமியத்யாதி ாக்யத்வயமும்). (எ 'கே ண்டு) என்றதுக்கு - பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் ண்டுசொல்லுகிறேரெ 'றபடி இவ்வாழ்வார் அடியேனையாட்கொண்டருளே " 'அடியேனிடரைக்களையாயே," குறிக்கொள்ளெனையே ' ன்றுொண் அ னிரு 'கும்தேசத் தில் போகை உத்தேஸ்யமாய் அவ்விடத்தில் ' ர்ய தத்விரோதிப்பராப்தி பரிஹாரங்களையே ப்ரார்த்தியாரிற் வும் அ ன்றனக்கு இவர் நெஞ்சில் ரு கை உத்தேஸ்யமாய் இவரந்தரங் வருத்திகளரி லபேகையாலே மஹிஷீஸ ஹிதனாய் அவஸரம்பெற்றவாரே புகுந்து கொடுகின்றான், இதைக்கண்டு எ சிந்தையுள் நின்ற மாயன் " என்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). இ 'வனன்றாகில் கீழ் - ஸாமான்யேக ப்ரா ர்த்தித்தடைதோற்றப் பாட்டுக்கள் பலவுண்டாகையாலே, நானபேக்ஷியாதிரு

மூ. வந்தா யென்மனம் புகுந்தாய் மன்னி நின்றாய்

நந்தாத கொழுஞ்சுடரே எங்கள் நம்பீ

சிர்தா மணியே திருவேங்கடம் மேய

ந்தாய் இனி யானுன்னை என்றும் விடேனே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
நந்தாத	விச்சேதமி லாத		[வே.
கொழு	ஸம்ருத்தமான	எந்தாய்	என்னுடைய பந்து
சுடரே	ஒளஜ்வ யத்தையு	வந்தாய்	(நானிருக்குமிடத்தி
	டையவனே.		ல்) ந்தகிட்டி
எங்கள்	அபூர் ரா எங்கள்		ய். [த்தல்
	டையகுறைகளைத்	என்மனம்	என்னுடையஹ்ருதய
	திர்க்கவல்	புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்;
நம்பீ	பூர்ணனே	மன்னிநின்றாய்	(என்ஹ்ருதயத்திலே
சிர்தா	நினைத்தமாத்ரத்தில்		யே) பொருந்தியிரு
	(ஸ லமநோரத	இனி	இனிமேல் [ந்தாய்
	னையும் கொடுக்க	யான்	நா
	வல்ல)	உன்னை	இப்படி உபாரசனை
மணியே	ரத் மே.		ன உன்னை
திருவேங் கடம்	வேங்கடாசலத்தி ன்	என்றும்	எப்பொழுதும்
மேய	பொருந்திவர்த்தி	விடேன்	விடமாட்டேன். (கூ)

என்றும் ஒளியெ றும் ஒளி இவை யிரண்டும் செய்வதென்
 னென்றால் † (மணிவான்ஒளிவெண்டரளங்கள்) ஒளியையுடைத்
 தான ரத்நம் ஒளியையுடைத்தாய் † நீர்மையையு டத்தாயிருக்கிற
 முத்துக்களை வேய்வி டி உதிராநிற்குமாயிற்று மூங்கில் ளானவை
 முற்றி வெடித்து முத்துக்களைச்சொரியாநிற்குமாயிற்று இப்படிப்
 பட்டதிருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகவுடைய. (ஆய்) நப்பினை
 ப்பிராட்டிக்கு வல்லபென்னுமிடத்துக்கு ஸஞ்சகமிதேயிது.
 (அடியித்யாதி) † இதரநிரபேக்ஷணவன் அநந்யகதியாய் கொண்டு
 என்பக்கவிலேவந்து புகுர ஸாபேக்ஷண நான் அவனைவிட்டுப்
 போவேனோ. ? (அ)

க்க என்னக்கூடாது. ப்ரதீக ரஹணபூர்வகம் ப்ரஃநம் பண் ணுகிரார், (மணி
 யித்யாதி). “ ளாள் ” ன்றது, மணிவிசேஷணமா ளும், ஒளி ” ன்றது
 * த்ரளத்துக்கு விசேஷணமென்றும், ப்ரத்யுத்தரமானமையைக்காட்டா
 நிற்கொண்டு, ப்ரதீகரஹணபூர்வம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரார், (மணி
 வாளொளியித்யாதி). “ வாள் - மணி ” ன்றது * வேங்கடத்துக்கு விசே
 ஷணம். * வெண்மையினர்த்தம் (நீர்மை யயுடைத்தாய்) ன்றது. ரத்நங்
 களும் முத்துக்களும் கொழிக்கிற தேசவாஸத்தால் பலித்தவர்த்தம், (இஃர
 நிரபேக்ஷணவன்) ன்றது. (அ)

102 பெரியதிருமொழி, க ப க -தி கூ பா வந்தாய்.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாய்) ஸ்ரீவைகுண்டம் கல விருக்கையாயிருக்க இ ரபேக்ஷியாதிருக்கச் செய்தேயும். †நானிருந்தவிடம் தேடிவந்து புகுந்தானாயிற்று ரவே டாமென்று விலக்க மாட்டாதேயிருந்தார் அதனே பற்றுகா ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தான் (ம னிசின்றாய்) முன்பு புகுரமாட்டாதேகின்றது உற வில்லாமையன்றிதே, இத்தகையி விசுவ கிடையாமையிதே இனிப் போகில் புகுர அரிதாமென்று அதவே நிலையாக நின்றானாயிற்று. †இப்படியிருக்கிறவிடத்து ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாக விருக்கக்கடவ நாம் இங்கே வந்து சிறைப்பட்டோமென்னும் இன்னாப் போடன்றிக்கே இ ரபக்கலிலே புகுந்திருக்கப்பெற்றவிது பெறா ப்பேராய் தனக்குப் பண்டில்லாத ஐஸ்வர்யம் பெற்றானாய் உ ல னாகாநின்றானாயிற்று (நந்தாதொழுஞ்ச ரே) விச்சேத மில்லாத ஓனஜ்வலயத்தையுடைய னே. (ர ங்கள்நம்பி) இப் பராமும்தா ற ஒருபடியிரப்புகை. (சிந், ரமணியே) † இவன் ஒ னை எனக்கு என்றுநினைப்பது ண் நாமத்தைக் கொடுக்கைக்கு என்றிரா நின்றானாயிற்று. †ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும், உபேக்ஷியாதரத்தம் (திரு வேங்கு ம் மேயவெந்தாய்) திருமலையிலேவந்து புகுந்து உன்னுடைய ஸ்ராமித் ததை காட்டி என்னை அந் யார் ஹனுக்கின னே.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாயித்யாதி) ஆயன்மடியல்லது மற்றறியேன்” என்று தம்மிலே தாமதுஸந்தி டே எம்பெருமான் இவர்மற்றொன்று சில ற் ற ப்ரஸ கித்தார் அவற்றையறிந்துவிட்டாராயருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ்ரீ திகண்டுகொள்வது.

(நானிருந்தவிடம்) * அஹமர்த்தமிருந்தவிடம். அ ிற்கே, (இருக்கச் செய்தேயும்) என்றவந் தாம், வந்தானாயிற்று என்றுபுரித்துக்கொண்டு வ்யாக்யாந்த்ருவாக்யமாகக் கொள்வது. (நானித்யாதி). ‘புகுந்தாய்’ என்றதுக்கு ஆழ்வாருடைய ஹார்த்தபா மென்று ண்டுகொள்வது. மேலுக்கவதாரிகா ஸூசகமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (பாடும்பாறை) ஆழமானபள்ளத்தை. சிந்தா ிவய பலப்ரதமான மணியென்றர்த்தமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (இவனிட்யாதி). ஸ்வதாசிந்தாவிஷயமான மணியென்றர்த்தமாக்கி, த்யாஜ்யமான மணியுண்டோ இப்படி விசேஷிக்கைக் கென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) () ரஜ்நிஷ்நாஸூர ரத்தாநிதநாந்யாதி” என்று ஜ்ஞாநிக்குத்யாஜ்யங்களு ன்மிறே என்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, சிந்துதல் - சிதறு, லாய், அதில்லாமணியென்றர்த்தமாகி அத்தால் பலிதார்த்தம், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) என்றுமாம். (நிற்கிற

(க) கத்யத்ர - க.

மூ வில்லார் மலி வேங். ட மாமலைமேய
மல்லார் திரடோர் மணிவண்ண னம்மாளைக்
ல்லார் திரடோர் கலியன் சொன்னமலை
வல்லாரவர் வானவ ராகுவர் தாமே. (க0)
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வில்லார்	வில்லையிடைவிடாம	ல்	கல்லோடு
	ல்தரித்திற்கும் தி	ஆர்	ஒத்ததாய்
	ருவேவர்கள்	திரள்	திரட்சியையுடைய
மலி	மிக்கிருக்கிற	தோள்	தோள்களையுடைய
வேங் டமாம	திருமலையிலே	கலியன்	ஆழ்வார் [ரான
லை	[வரூய்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
மேய	பொருந்திவர்த்திப்ப	மாலே	மாலாஜாபமானஇப்ப
மல்ஆர்	மிடுக்குமிக்கதாய்		த்தப்பாட்டையும்
திரள்	திரண்டிருந்துள்ள	வல்லாரவர்தாம்	பொருளோடேகற்க
தோள்	தோள் னையும்		வல்லார்கள்
மணி	நீலரத்தம்போன்ற	வானவராகுவர்	நித்யஸூரிகளைப்
வண்ணன்	திருநிறத்தையுமுடைய		போலேகைங்கர்ய
	யருன [யமாக		ம்பண்ணப்பெறுவ
அம்மாலை	ஸர்வேஸ்வரன்விவ		ர்கள். (க0)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(வில்லாரித்யாதி)†பரமபதத்திலே நிகழ் ஸூரிகள் அஸ்த்தானே பயசங்கைபண்ணிப்பரியவிருக்குமவனிறே ஸம்ஸாரத்திலேவந்து ஸந்திதிப ண்ணிணன் ; ஸம்ஸாரமாகையாலே ஸ்த்தானே பயமாயிருக்குமீமேயிங்கு ஆகையாலே அங்குத்தைத் திருவேடுவர் எப்போதும் ஏறிட்டவில்லுந்தாங்களுமாய் உணர்ந்து

நிலையை) - திருமலையில் நிற்கிற நிலையை. (பற்றினபற்று) - என்னென்கிலே நீ பற்றினபற்று. “என்றும்” என்றது - அப்பகாலவிவகாரவாருளரிச்செய்குரார் (அரையித்தாயி). (பரபக்தி) என்றதற்கு - பரமபக்தியிலேதாத்தாயம். () ஸ்ரீராமபெருமானார்வழிபாடுபற்றி புரவிவிலேவழிபாடுபற்றி பரமபக்தியுடையதே” என்னக்கடவதிறே. (க)

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வில்லாரித்தயாதி). வில்லைநூபதமாகவுடைய வேடரால், மலிஸம்நூத்தமாயிருக்கிற, வேங்கு. மென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்தாய் மருளிச்செய்கிறார், (பரமபத்திலேயித்தயாதி). “திரள் - மாமஸள

(5)

௨௩.௪ பெரியதிருமொழி க-ப, ௧௦ தி, ௧௦ பா, வில்லார்

நோக்குவர்களாயிற்று, ஸ்ரீகுஹப்பெருமான் இராவெல்லாமுணர்ந்து
நோக்கினற்போலே. (மல்லாரித்யாதி) ஸிம்ஹம்கிடந்த முழைஞ்சை
யாயிற்று இப்படியுணர்ந்து நோக்குகிறது. மிகக்குமிக்கதோனா
யுடைய தர்சனமான வடிவையுடையன ஸர்வேஸ்வரனே. (கல்லா
ரித்யாதி) †இருவர்க்கு மரணாகப்போரும்படியாயிற்றுத் திருமங்கை
யாழ்வார் தோள்மிகெக்கிருக்கும்படி. (வல்லாரித்யாதி) இவற்றை
அப்பஸிக்க வல்லவர்கர் நித்யஸூரிகளுடைய நித்யகைங்கர்யமே
த்களுக்கு யாத்ரையாகப் பெறுவர்கர். ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

மான. ஆர்தல் - பொருந்துதலாய், கல்லோடொத்ததோளென்று விசேஷி
கக்குத்தாத்பர்யம், (இருவர்க்குமித்யாதி) வேடர்க்கும் டே ங் டத்தானுக்கு
மென்றபடி. ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆக திருமொழி ௧௦ க்கு பாகரம் ௧௦௦

முதலபத்து ஸம்பூரண .

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
பெரியதிருமொழி-உ பத்து க-திருமொழி
வானவர்ப்ரவேசம்

—o—o—o—

(க) † அடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே” என்றும் (உ) இனியானுன்னையென்றும்விடேன்” என்றும் கைங்கர்ய லாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே ந்து சரணம்புக்கு இக்கைக் கர்யந்தான் நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்னும்படி அதிலே ப்ரேமம் பிறந்ததாய் நின்றது நமக்கப்படி இந்த ஸமாதிகான் பிறக்கைக்கடியென்னென்றாராய்ந்தபார்த்தார் உபகாரஸ்நுதிக்காக அத்தையாராய்ந்தவாறே (ங) ஸுக்ஷ்ம மநவ” என்கிறபடியே †நாட்டார் பாஹ்யராயும் குத்ருஷ்டிகளாயு மநர்த்தப்பட்டுப்போராநிற்க நமக்குக் கைங்கர்யலாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலேவிழுந்து சரணம்புக்கு கையும் அதுதான் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லவேணுமென்னும்படியான ருசிபிறக்கையும் இஸ்ஸம்ருத்திக்கடி இந்நெஞ்சிறையென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உன்னிலே இந்தஸம்ருத்தியெல்லா முண்டாயிற்றென்று † திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி † இனியராகிரார்

அரு. வானவர்ப்ரவேசம் முதற்பத்தால் - திருமந்த்ர லாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தாது ஸந்தாநம் செய்தருளினபடியையும், மந்த்ரம் வினைந்த நிலத்தில் தமக்குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்து மற்றும் ஸ்ரீஸாஸ்க்ராம ஸ்ரீநைமிசாரண்ய ஸ்ரீஅஹோபில ஸ்ரீவே கடாசலங்களில் ப்ராவண்யத்தாலே அவற்றை அதுபவியா நின்று கொண்டு, த க்கு பகவத் விஷயத்தில் ப்ரீதி காரித நித்ய கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று ஐயுதியிட்டாராயிற்று. இனி இரண்டாம் பத்தால் - திருவேங் டம், திருவெ வ்வுணர் திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக்கடல் மல்லை, திருவிடவெந்தை, திருவட்டபுகரம் ஸ்ரீ பரமேச்சுர விண்ணகரம், திருக்கோவலூர், இவற்றிலே உகந்தெழுந்தருளி யிருக்கு மெம்பெருமா ன்களை அபிநிவேசாதிசயத்தாலே பாடாநின்று கொண்டு, தம்முடைய ஸ்வரூபந்தான் பா வத சேஷத்வ பர்யந்தமா யிருக்கும்படியைச் சொல்லி, கீழ்ப்பத்தில் ப்ரார்த்தித்த கைங்கர்யந்தானும் அவன் நினைவாலே வரவேணு மென்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு அப்புருஷார்த்தத்தை ஓடவைக்கிற ரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதியருளிச்செய்கிரார் (அடைந்தேனியாதி). (க) “பொங்குபோதியும்” (உ) “துவரியாடையார்” என்கிற பாட்டுக்களைக் கடைக்கித்து, (நாட்டாரித்தாதி). (ங) “என் நெஞ்ச மென்பாய்” என்றதைப்பற்றி, (திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி) என்றது. (இனியராகிரார்). உப ரா ஸ் ருதி பண்ணி உகக்கிராரென்கை.

§ ஓடவைக்கிரார்-நிஷ்கர்ஷிக்கிரார்.

(க) க-க-௦.

(ங) வி-பு-சு-

(இ) உ-க- -

(உ) க- ௦-கூ.

(ச) ௦-க-இ-

(சு) ௦-க- -

உருக பெரியதிருமொழி உப, கதி, கபா, வானவர்.

மு. -வானவர்தங்கள் சிந்தைபோல வென்னெஞ்சமேயினிதுவந்து
மானவர்தங்கள் சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை [மாதவ
கானவரிசி காரகிற் புகை யோங்கு வேங்கடமேனி மாண்குற
ளானவர்தணற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்னெஞ்சமே	எனக்குப்பாங்கானம நள்ளே!	ஒங்கு	உயர்ந்த
மா	மிக்க	வேங்கடம்	திருமலையிலே
தவம்	தபஸ்ஸையுடைய	மேவி	நித்யவாஸம் பண்ணு மவனாய்
மானவர்தங்கள்	மதுஷ்யர்களுடைய	மாண்	அழகிய [ட
சிந்தை	நெஞ்சில்	குறளான	வாமநவேஷங்கொண்
அமர்ந்து	பொருந்தி [ற	அந்தணற்கு	ப்ராஹ்மணனானான்
உறைகின்ற	நித்யவாஸம்பண்ணுகி		ஸ்வாமிக்கு,
எந்தை	என்ஸ்வாமியாய்	வானவர்தங்கள்	நித்யஸூரிகளுடைய
கானவர்	வேடர்கள் [த	சிந்தைபோல	ஹ்ருதயத்தின்போலே
கார்	(வைரம்பற்றிக்)கறுத்	இனிது	இனிதாக
அகில்	அகில்மரங்களை(வெட் ட) [யாலுண்டான	உவந்து	உகந்துவந்து
இடு	(நெருப்பில்) இடுகை	இன்று	இப்போது
புகை	புகையானது (போய் வ்யாபிக்கும்படி)	அடிமைத்தொ	கைங்கர்யம்பண்ணு
		ழில்	கையில்
		பூண்டாயே	அந்வயத்தாயே. (க)

வ்யா. முதற்பாட்டி. (வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதய
த்தின்போலே என்றஹ்ருதயத்திலான. (மாத மானவர் தங்கள் சிந்தை
யமர்ந்துறைகின்றவெந்தை) மஹாதபஸ்ஸையுடையராயிருக்கிற மது
ஷ்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே அநர்யப்ரயோஜனாய்க்கொண்டு
நித்யவாஸம்பண்ணுகிஸ்வாமி. (கானவரித்யாதி) கானவருண்டு
அங்குத்தைத்திருவேவெர் அவர்கள் தங்கள் புனங்களிலுண்டான
மரங்களைவெட்டித் திரளவிட்டு நெருப்பையிடுவார்கள். அதுதானகில்
மரமாலகயாலே அகற்புகையானதுபோய் ஆகாசாவகாசத்தைஇட
மடைக்கும்படி ஒங்கினிசிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்தி
வர்த்திக்கிற. (மாண்குறளாயவந்தணற்கு) தன்னுடைமையைப்பெறு
கைக்குத் தன்னை இரப்பானாக்கினவற்கு, அந்தணற்கென்று
ப்ராஹ்மணற்கென்றபடி, மஹாபலிக்குக்கொடுத்தல்லது நிற்கவொ
ண்ணாதபடி விரீதவேஷத்தோடே சென்றானாயிற்று. (மாண்குற
ளாயவந்தணற்கு, வானவர்தங்கள் சிந்தைபோல வென்னெஞ்சமே
இனிதுவந்தடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) நித்யஸூரிகளுடைய ஹ்

ருதயம் பகவத்கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாயிருக்குமாபோலே நீ அவன்திருவடிகளிலே உகப்போடே அந்வயித்தாயே,†(மாணித்யாதி) † அவனடிமைகொள்வதாக ந்து இரந்துகிற்கிறபின்பு நயு மவன் நினைவின்படியே போகப்பெறுவதே. . .. (க)

அநு. முதற்பாட்டு. (லானவ ரித்யாதி). (க) “என்றெஞ்சிலுள்ளானே என்றும் (௨) “என்மனம் குடிக்கொண்டிருந்தாயே என்றும், (௩) ‘என சிந்தையுள் நின்றமாயன்’ என்றும் (௪) ‘என்மனம் புருந்தாயே’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவன் தம்திருவுள்ளத்தி லமர்ந்து வர்த்திக்கிறமையை அநுஸந்தித்து இப்படி மஹாதபஸ்வி ஹ்ருதய கமல நிலயனாயிருக்கும் அந்த ணற்கு - அடிமை - பூண்டாயே’ என்று நெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

(ஹ்ருதயத்திலான) என்றது - எந்தைக்கு விசேஷணம். இப்பக்கத்தில் ‘இனிது உவந்து’ என்றதுக்கு இனிதாக உகந்திருக்கிற என்று சப்தார்த்த மாக்கிக்கொள்வது. (புணங்களில்) - நிலங்களில். (போய்) என்ற வநந்தரம் வ்யாபிக்கும்படியான என்று சேஷம், (சிகரத்தையுடைய) என்றது - அர்த்த வித்தார்த்தம். யோஜாபேதம், (மாணித்யாதி). இப்பக்கத்தில், “உவந்து” என்று - ல்யபந்தபதம், “மாண்குறள்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம், (அவனித்யாதி). அதாவது - மண்ணிரக்க முன்பு மாண்குறளான வளவன்றிக்கே தம்மையடி நம கொள்ளுகைக்குத் தம்நெஞ்சி லிப்போதொரு வாமநவேஷங்கொண்டா னென்றிருக்கிறாரென்கை. அன்றிக்கே, இப்போது இவ்வவதாரத்தை அநுஸந்திக்கைக்குத் தாத்பர்ய கதநருபேண இவ்வாக்யம் ப்ரஸ்துதமான தென்று ஏ தாத்பர்ய மாகவுமாம். (க)

மூ. உறவுசுற்றமென்றென்றிலாவொருவனுகந்தவர்தம்மைமணமிசைப் பிறவியே கெடுப்பா னதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய் [உத் குறவர்மாதர்களோடு வண்டு குறிஞ்சி மருளிசைபாடும் வேங்க தற நாயகற்கின் மடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறவு	(~) மகிபந்தரமான) ப	மண்மிசை	பூமியில்
சுற்றம்	ஐஞாதுகள் [ந்துக்கள்	பிறவி	ஐந்மத்தை
என்று	என்று இங்ஙனையுள்	கெடுப்பான்	போக்குமவனாய்
ஒன்று	ஒருஸம்பந்தத்தை [ள	குறவர்மாதர்க	குறப்பெண்களோடே
இலா	உடையனல்லாத	ளோடு	
ஒருவன்	ஒப்பற்றவனாய்,	வண்டு	உண்டிகள் [ண்ணை
உந்தவர்தம்	தானுந், “வர்களுக்கு	குறிஞ்சிமருள்	குறிஞ்சியென்னும்ப
மை		இசைபாடும்	இசைத்துப்பாடுகிற

உரு. பெரியதிருமொழி உபகதி உபா, உறவு.

வேங்கடத்து	ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிமி லேசித்யவாஸம்ப ண்ணுகிற	அதுகண்டு	அவன்ஸ்வபாவத் த அதுஸந்தித்து
அறவன்	பரமதார்மிகனான	என்றெஞ்சம்	என்றெஞ்சுஎன்கிற நீ
நாயகத்து	ஸ்ரீவேஸ்வரனுக்கு	இன்று	இப்போது
		அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே, (உ)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (-றவித்யாதி)†பந்துக்கர் ஜ்ஞா திகொன்றிங்ஙனே கர்மதிபந்தநமாகச்சொல்லலாவதொரு உறவு டையனல்லாத அத்விதியன். (உகந்தவரித்யாதி)†தான் சிலரையுந் ந்து அவர்பக்கலுசுப்பாலே அவர்களுக்குப் பாபத்தைப்போக்குதல் †பல(ஸ)த்தைக் கொடுத்திவிடெல் செய்கையன்றிக்கே ஸம்ஸாரஜந் மத்தைப்போக்கிக்கொடுக்கிற ஸ்வபாவத்தையதுஸந்தித்து. (-கந்த வர்)தன்னையுந்நவர்க்கென்றுமாம். (ரன்னெஞ்சமென்பாய்) அ னைச்சொல்லுவதோ? உன்னைச்சொல்லுவதோ? உன்னை ஆரென்று சொல்லுவேன். †ஸம்பாவநாப்ரகாரமிருக்கிறபடி. என்னெஞ்சமே. என்றபடி. (குறவரித்யாதி) குறப்பெண்களோடேகூட வணிகளா னவை குறிஞ்சி இந்தளமென்கிற பண்ணைப்பாடாநிற்கிற. (வேங் கடத்தறவராயகற்கு) தண்ணீர்ப்பந்தலையைத்து நம்மடிமை பெறு கைக்குத் தம்மை நமக்குத்தந்துகொடுக்கிற பரமதார்மிகன். †நம்மடியடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலேவந்துஸந்திதிபண்ணின பரமதார்மிகனுக்கு. (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) அவன்திரு மலையிலேவந்து நிற்கிறகிலையை நீயொருபடிஸபலமாக்கினாயே. (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ஹவித்யாதி). நெஞ்சானது, நீர்நம்மைக் கொண்டாடாநின்றீர் அடிமைத்தொழில் நமக்கு நித்யமாகக்கிடைக்குமோ விடோதி விபூதியிலன்றோ நாமிருப்பதென்ன அவனுடைய மோகஸ்ப்ரதத்வ த்தைச் சொல்லிக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

*தாயேதந்தையிலே அவனை ஸர்வவிதபந்துவாக அதுஸந்தித்தவர்தாமே உறவும் சுற்றமுமாயிரு - அத்தை இல்லை யென்கிறதென்னென்ன தாத்தாய் மருளிச்செய்கிறார் (பந்துக்களித்யாதி). “பிறவியே” என்கிற ஏ காரவ்யா ந்தம் காட்டாநிற்குகொண்டு பாவ(ஞ)மருளிச்செய்கிறார் (தானித் யாதி). (பலத்தை) - ஐவிகாமுஷ்மிக பலத்தை. “அது - டி” அத்தைக்க ண்டி என்றாய், பரிதார்த்தம், (அதுஸந்தித்து) என்றது. (ஸம்பாவநை)-கொ ண்டாட்டம். “என்றெஞ்சம்” - அண்மைவிளி. அதாவது-ஸமீபஸ்த்தத்தை யழைக்கை. சீழ்க்கு விபரணம், (நம்மையித்யாதி). (உ)

மூ. இன்டையாயினகொண்டுதொண்டர்களேத்துவாருறவோடும்வா
கொண்டுபோயிடவும்துகண்டென்னஞ்சமென்பாய் [னிடைக்
' ிவாழ் டவேங்கடமலைகோயில்கொண்டதனோடும்மீமிசை
அ ' டமாண்டிருப்பாற் றிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (௩)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
என்றெஞ்செ	என ' குப்பாங் றான	வண்டு	வண்டிகள்
ன்பாய்	நெஞ்சே.	வாழ்	பாழாநின்றள்ள
இன்டையாயி	பூமலைகென்று பே	வடவேங்கடம	திருமலையை
ன	ர்பெற்றவற்றை	ல	
ொண்டு	ஏந்திக்கொண்டு [ற	ோயில்லொண்	தனக்குவாஸஸ்த்தாந
ஏத்துவார்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி	டு	மாகக் கொண்டு
தொண்டர்கள்	சேஷபூதரையும்	அதனோடு	அந்தத் திருமலையோ
உறவோடும்	அவர்கள்ஸம்பந்தமு		கூடின லீலாவி
	டையாரையும்		பூதியோடு
கொண்டுபோய்	லுங்குநின்றும்கொடு	மீமிசை அண்ட பரமா	ராமானித்தய
	போய்	ம்	விபூதியையும்
வானிடை	பரமபதத்திலே	ஆண்டுஇருப்பா	ஆண்டுகொண்டிருக்
இட	வைக் [டு	ற்கு	கிறவனுக்கு
அதுகண்டு	அ ' நர்மையைக்கண்	அடிமைத்தொழில்பூ ' டாயே. (௩)	

வ்யா மூன்றும்பாட்டி. (இன்டையித்தயாதி). இ ' டை''
என்று பூமலைக்குப்பேர். ஆ பூமலையெ ' றுபேர்பெற்றவற்
றைக்கொண்டு (௧) எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி என்
கிறபடியே (தொ ' டர் ளேத்துவார்) பகவத்விஷயத்திலடிடை
செய்யுமவர்கள் கையிலே பூமலைகொ ' டி ராயலே ஏத்தாநின்று
கொண்டு அடிமைசெய்கிறவர்களுடைய (உறவோடும்வானிடைக்
ொண்டுபோயிடவும்) அவர்களோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளோடு
† ஒருநாள்கார்யம்செய்தவர்களோடு வாசியற எல்லாரையுமா க்கொ
ண்டுபோய் நித்யவிபூதியிலேவைக்கும் நீர்மையையதுஸந்தித்து
என்றெஞ்சமே! † இங்குத்தையிருப்புத் தன்னையுமிழக்கிறோமோ?
என்று† அஞ்சவேண்டியிருக்க அவ்வருகேபோயடிமைசெய்யவாசை
யையுடைய யாவாயே நீ. (வண்டித்தயாதி) வண்டிகளானவை மது
பாந்ததைப்பண்ணி மத்தமாய்க்கொண்டு பாழாநின்றள்ள திருமலை
யைத் தனக்கு நித்ய ரஸத்துக்கு ஸ்த்தாநமாகக்கொ ' டி. (அத
னோடும் மீமிசை அ ' டமாண்டிருப்பாற்கு) † உபயவிபூதியுத்தனு
ஸர்வேஸ்வரனுக்கு. ஆண்டம்'' என்று ஆகாசத்துக்குப்பேர். வெறு

மண்டமென்னில்; ஸ்வர்க்காதிகளிலுமேறுமென்று மீமிசையன்
டம்' என்று பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது. மஹாகாசம், பா
மாகாசம்" என்க்கடவதிறே உபயவிபூதியுத்தன ஸர்வேஸ்வர
னுக்கு, (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) அவாப்தஸமஸ்தகாமனான
வனுடைய குறையை யொருபடிநிரப்பினாயே. திருமலையிலே ந்து
புகுந்து இவரை யடிமைகொள்வதற்குமுன்பு உபயவிபூதியாகத்
தால்வந்த ஸ்வர்யத்தை யொன்றாக நீனைத்திலன்காணுமவன். தந
லுப்தன் ஒருகாச விழுந்தவிடத்திலே கையெல்லாம் புழுதியாகத்
தேடாநிற்குமிறே. (ங)

அரு. மூன்றாம் பாட்டு (இன்னை யித்யாதி). கித்ய விபூதியில் நித்ய
னை ர்யத்தை யாசைப்படுகிற நெஞ்சை ஆதரத்தாலே மீளவும் ஞாண்
டாடுகிற ரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

"உறவோடும் என்கிற சார' அருத்த ஸமுச்சயமாக்கி அருளிச் செய்கி
றார் (ஒருகா ளித்யாதி), 'வாணிட - அடி மத்தொழில்' என்கிற பதங்க
ளைக் கடைசித்து 'என்பாய்' என்று கொண்டாடுகிறவருடைய ஹாத்தபா
வம், (இங்குத்தை யித்யாதி), (அஞ்சவேண்டியிருக்) என்றது - லௌகிகரஞ்
சாநித்க ஈன்றபடி. இத்தால் - இஹலோகபோகத்தை இழக்கவேணுமே
என்று லௌகிகர் மோகநத்துக்கு யத்தம் பண்ணார் ளென்க. "அத
என்றது - திருமலையாய், அது உபலக்ஷணமாய், லீலாவிபூதிபைச் சொல்லுகி
றது; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி). (என்னக் டவதிறே) என்ற
வந்தாம், ஆகையாலே என்று கூட்டுவது. இவரடிமை செய்யாவிட்டால்
அவனுக்குக் குறையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலே யித்
யாதி). (ங)

மூ. பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமேபண்டிதொண்டிசெய்தாரை
மேனியாட்கொண்டிபோய்விசும்பேறவைக்குமெந்தை[மண்மிசை
கோவிராயக' கொண்டலுந்துயர்வேங்கடமலையாண்டிவான
காவியாயிருப்பாற்கடிமைத்தொழில்பூண்டாயே ... (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்றெஞ்சமே	என்மநஸ்ஸே.	மேவி	திருவவதரித்து
பாவியாது	தமொருமல்	ஆன்கொண்டு	(அவர்களை) அடிமை
செய்தாய்	பண்ணினாய்		கொண்டு
பல்கு	முன்பு	போய்	(இங்குநின்றும்அர்ச்சி
தொண்டுசெய்	அடிமைசெய்துபோந்		ராதிமார்க்கமாகக்)
தாரை	தவர்-னை (உஜ்ஜீ		கொண்டுபோய்
	விப்பிக்கைக்காக)	விசும்பேறவைக்	பரமபதத்திலேவைக்
மண்மிசை	பூமியிலே	கும்	குமவனாய்;

கோவிநாயன் ஸ்ரீ கோபீஜநவல்லப	ஆண்டு	இரண்டிலிபுதி யயு
ஞய்		மாசாண்டு
எந்த எனக்குஸ்வாமியான	வானவர்க்கு	நித்யஸூரி னுக்கு
கொண்டல் மேகங்களை [வஞய்]	ஆவியாயிருப்பா	ப்ராணபூதனயிருக்கு
உந்து தள்ளாநிற்கிற	ற்கு	மவனுக்கு
யர் உயர்த்தியையுடைத்	அடி	மத்தொழில்பூண்
கேட்டலை திருமனையிலே தான		ராயே. (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பாவிபாதித்யாதி). † ‘அத்தைச்செய்
கோமோ? இத்தைச்செய்வோமோ?’ என்று இங்ஙனே † அலமாவா
கிடவாதே † கிருபியாதே † இப்படியிலே † அத்தயவஸிப்பதே! † என்ன
அலப்பலாபமோ. ஸம்ஸாரத்திலுத்ய ஸிப்பதே. † சப்தாதி னையது
பவித்திருப்பதோமோ? பகவத்கைங்கர்யம்பண்ணுவோமோ? என்றி
ங்ஙனே விசாரியாதே நீ இதிலே துணிவதே. உன்னாலையிறே இப்
பேறெல்லாம்பெற்றது. (பண்டித்யாதி) † முப்பு அடிமைசெய்தவர்
களைத் தான் ஸம்ஸாரத்திலேவந்தவதரித்து, இவனென் † தோழன்
‘இவனென் † மைத்துனன்’ என்று சொல்லலாம்படி அவர்களோ
டேபொருந்தி அவர்களுக்குக் கைங்கர்யருசியைப்பிறப்பித்து அடி
மையைக்கொண்டு அதுதானவிச்சிந்நமாய்ச்செல்லவே னுமென்று
அதுக்குறுப்பாகப் † பரமபதத்திலே கொடுபோய்வைக்கும் ஸ்வாமி
(கோவிநாயகன்) † ரீகோபிமாருடன் கலக்குமாபோலே ஆஸ்ரித
ரோடே பரிமாறுமவன், (கொண்டலுந்துயர் டேங்கம்) மேகங்க
ளைச்சென்றுதள்ளும்படி அவ்வளவும் வளர்ந்த சிகரங்களையுடைய
திருமலையை ஸஸ்த்தாநமாகக்கொண்டு. (ரானவரித்யாதி) ()
ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்” என்கிறபடியே
† ஜ்ஞாநிகளைத் தனக்காத்மபூதராகவுடை பனையிருக்கிறவனுக்கு † நீயு
மாவியானாயோ. ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு (பாவிபாதித்யாதி). (உ) “துணிவினியுனக்குச்
சொல்லுவன் மனமே தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப் பிணியொழித்த
மரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன்” இத்த்யாதியாலே பலபடி உபதேசித்த
வராயிருந்தீர் அத்தாலே யன்றோ நான் மோகஷவிசாரம் பண்ணுகிறேன்
என்னை கர் பலகாலும் கொண்டாடுவதென் னெனும் சங்கயிலே, நான்
எத்தனை உபதேசித்தாலும் வாஸா பலத்தாலே (ந) ‘ఉపదేశేనரక్ష
தேசோ நிரர்த்தகம்’ என்னும்படி பண்ணாதே கடுக இசைந்தாயே என்று
நெஞ்சக் கொண்டாடுகிறு ரென்று ஸங்கதி கண்டுள்வது.

“பாவியாத” என்றது-பா(ஐ)வியாதே என்றாய், நிருபியாதே செய்தா யென்றொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (அத்தை யித்யாதி). (அலமாவா க்கி வாதே) - தடுமாறிக்கிடவாதே. இதுக்கு விவாணம், (நிருபியாதே) என் றது. (இப்படியிலே) - இந்தப் பகாரத்திலே. “செய்தாய்” என்றதின் பரி- தார்த்தம், (அத்யவஸிப்பதே) என்றது. இத்தால்-அநாதிவாஸாபல(யல)த்தா லே விஷயங்களை விடமாட்டாதே என்னுபதேச பல(யல)த்தாதே பகவத் விஷயத்தையும் விடமாட்டாதே கி வாதே கடுக த்வரியாநின்றாயென்றதாயி ற்று. “பாவியாத” என்றது - நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், ப(ஐ)வியாதது - ஸம்ப வியாதது, செய்தாய் என்றத்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார், (என்னவித் தாதி). இத்தால் - (க) “துணிவினியுனக்குச்சொல்லுவன்” என்னவே, நீ அந்த பக வத்விஷயத்தில தானே துணிவதே. இது இந்த விபூதியில் கிடைப்பதொன் றோ என்றதாயிற்று. முத்தினவர்த்தத்தை விவரிக்கிறார், (சுப்தாதிகளையித் த்யாதி). அன்றிக்கே, அடிதொடங்கி ஏகார்த்தமேயாய் ஆழ்வாருடைய ஈடு பாட்டைப்பலவகையாக அருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். (முன்பு) - முற்கா லத்திலே, க்ருதாதிகளிலேயென்றபடி. (தோழன்) - ஸ்ரீகுறுப்பெருமான் - மஹாபாஜாகவுமாம். (மைத்தனன்) - அர்ஜுனன். இவன் ஸ்வர்க் ஸ்த்த னானேயாகிலும் மோக்ஷருசிபிறந்தால், அவனோடேதானே (உ) “மோக்ஷஸு ஸ்லா - மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்றவன் அவனுக்குக்கொடுக்க மாட்டாதே யிராநிறே; அத்தைப்பற்ற (பரமபதத்திலேகொடுப்போய்வைக்கும்ஸ்வாமி) என்றது. (ச) ஸூரிஸந்திஸூரி - தைவஸம்பத்வமோக்ஷாய” என்கிற படியே, வானவர்கள் தேவர்களென்னத்தக்க ஜ்ஞாநிகளை ஆவியாகவுடைய வற்கென்றருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநியித்யாதி). வானவர்க்காவியா யென்று அர்த்தம்கொள்ளுமளவில், ப்ரக்ருதத்துக்கு அத்யந்த மநபேக்ஷிதமிதே யென்று திருவுள்ளம். (நீயுமாவியானாய்) என்று - ஆதரவிஷயமானாயென்ன மர்த்தம்கூடாதிதே. (ச)

மூ. பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியு தங்கள் தேவரும் தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென் பாய் [என்றை எங்கும்வாணவர்தானவரினைந்தேத்துமவேங்கடம்மேவிநின்றருள் அகனாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ரு)

தீயமான புருஷார்த்தத்திலே துணிந்ததக்கே கீராச்சாயப்படுகைக்குமேறு
வென்னென்னில் என்கிற ப்ரஸ்நாதுவாதம்பண்ணி ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார்,
(பாவியாதித்யாதி). ப்ரதிவசகம் தோற்றம்படி பா(து)வ மருளிச்செய்கி
றார், (விசாரிக்கவிய்யாதி). மதிசெட்டுப்போம்படி இத்தனை தூர்க்கதிகளுண்
டே ஸெய்ந்துகருத்து. (எத்தனைவிஷயம்) - அஸங்க்யாத விஷயமென்றபடி.

‘நோன்பியர்’ - அஸத(து)ஸ்யராய், அமணரைச்சொல்லுகிறது. ‘பள்ளி’
அவர்களுடைய தேவதாலய மென்றருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிய்யாதி).
‘தாங்களுமேயாக என்றதுக்கு - லோகமெல்லாமவர்களேயாய்க்கெட்டுப்
போக என்று அ தாரிகையிலே அருளிச்செய்த த த்பர்யம்தவிர தா ன்ரு
மேயா - தாங்கள்மாத்ரமேயாம்படியென்று தாத்பர்யாந்தரம்விவகித்து
உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதாரிய்யாதி). இவ்வாக்யார்த்தத் தத்
தெரியவருளிச்செய்கிறார் (இவரு டயவிய்யாதி). தாத்பர்யாந்தரம் (அக்
ணமுகிலேயிய்யாதி) (இ)

மூ. துவரியாடையர்மட்டையர்சம தொண்டர்கள்ம டியு டிபி
தமருந்தாந் னுமேதடிக்ெ னெஞ்சமென்பாய் [ன்னரும்
க ரிமாக்க ன்சேரும்மே ங்கடங்கோயில்கொ டக ணர்வி
அமரநாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே [சும்பிடை

பதம்.	உ ர.	பத .	உரை.
துவரி	காலியேநினை [ராய்	என்றெஞ்சமெ	என்றெஞ்சமானகீ
ஆடையர்	வஸ்தாத்தையுடைய	பாய்	
மட்டையர்	மொட்டை த்தையாரா	கவரிமா	சுவரிமருக் களின்
	ய்	ணம்	திரள் ளானை
சமண்தொண்ட	கைபணகமத்தையா	சேரும்	வந்துசேருகிற
ர்கள்	ஸ்ரயிக்குமவர்கள்	வே கடம்	திருமலையை
ண்டி	ஒருவர்கொருவர்மே	கோயில்கொண்	வாஸஸ்தாதாமாகஉ
	ல்லிழுந்து	ட	டையறைய்
உண்டி	புஜித்து	கண்ஆர்	இடமு டத்தான
பின்னரும்	பின்னையு	விசம்புஇடை	பரமபத்திலிவர்த்திக்
தமரும்	தங்கள்பந்துக்களும்		கிற
தாங்களுமே	தாங்களுமாக	அமரர்	மீத்யஸூரிகளுக்கு
தடிக்க	(கைவந்த படி புஜிக்	நாயகற்கு	தலை னான னுக்கு
	கையாலே) உடம்பு	இன்றுஅடிமைத்	தொழில்பூண்டாயே.
	பருத்தவாரா நிற்க		

வ்யா. ஆரூம்பாட்டி. (துவரியிய்யாதி) து ருட்டியிருந்து
ள்ள சிவர்தவாடையையுடையராய், தலைமயிரைப்பறித்துப் பொக
ட்டிருக்கிற சமண்தொண்ட ருண்டு அமணராகிற ர் அவர்கள்
தாங்கள் கண்டபடி மேல்விழுந்து புஜித்து, அதுக்குமேலே த் க

னோடொத்துத் தங் 'ர் தர்சநத்திலே ருசியுடையராய் அந்த வேஷ தார த்தையும் ப 'ணியிருக்கிற ர்களும் கடவராயிருக்கிற தாங்க ளும் சரீரமானது தடிக்கும்படியாக. (என்னெஞ்சமென்பாய்) அவர் கள்செய்தபடிசெய்ய வ்யாவ்ருத்தமான படியையுடைய உன்னைத் தானொரென்ப ' ? (கவரி யித்யாதி) 'கவரிகளையுடைத்தானம்' நுகங்களு டைய திரள்வந்து சேருகிற திருமலையை ஸஸ்த்தாநமாகவுடைய வ ' (கண்ணரித் யாதி) இடம்மிக்கிருந்துள்ள விசம்புண்டு-திரிபாத் யிபூதி அதிலேயுண்டானஅந்த ஸ நதேயாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனா னவனுக்கு. (அடிமையித்யாதி) அம் ருடைய வ்யாபாரத்தைய யநாதரித்து நித்யஸூரிகளுடைய யாத் ரகளிலே அர்வயித்தாயே.

அந் ஆறும்பா'டு (துவரியித்யாதி). புத்தர்முதலானார்மாத்ரமன்றிக் கே வவராய் ஸூசகவேஷங்கொண்டு அத்யாயம் படிப்பார்படியைக்கேளா யென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(கண்டபடி) என்றது - கண்டவிடமெல்லாமென்றபடி. 'பி' னரும்' என்றது - பின்னையும் என்றாய், அதினர்த்தம், (அதுக்குமேலே) என்றது. (க ரிகளை) - சாமர 'ளை. மா' என்றதினர்த்தம், (நுகங்கள்) என்றது.

மூ. தருக்கினற்சம ' செப்துசோறுதண்டயிரினால்திரளைமிடற்றி நெருக்கு ராலக்க துக ' டென் னெஞ்சமென்பாய் [டை மருட்கள்வ ' மிகள்பாடும்' ந்கடங்கோயில்கொண்டதனோடும்வா அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கடிமைத்தொழில்பூ ' டாயே. [னிடையே

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
தருக்கினால்	வீண்தர்க்கத்தாலே	என்னெஞ்சமென்பாய் .	
சமன்	தங்களுடையகூப்பண	வண்டு ள்	வண்டுகளானவை
	கவித்தாந்தத்தை	மருள் ள்	மருள்முதலான இசை
செய்து	நிலைநிறுத்தி	பாடும்	பாடாநின்றன[
தண்	ஸ்லாக்யமான	வேங்கடம்	திருமலையை
தயிரினால்	தயிரைச்சேர்த்துக்கு	கோயில்கொண்	வாஸஸ்த்தாநமாகக்
	ழைத்த	டு	கொண்டு
சோற்றுத்திரளை	சோற்றின் திரளையை	அதனோடும்	அத்தோடேகூட
மிடற்றிடை	தங்கள்மிடற்றிலே	வானிடை	ஆகாசத்திலேஸஞ்சரி
நெருக்குவார்	(கணிதுங்கும்படி)		கிற
	நெருக்குமவர்கள்ப	அருக்கன்	ஆதித்யனுக்கு
	மிகுற	மேவி நிற்பாற்கு	அதராத்தமாவாயுள்ள
அதுஅலக்கண்	அந்ததுகேத் த		ஸர்வோஸ்வரனுக்கு
கண்டு	பார்த்து,		அடிமைத்தொழில் பூண் டாயே. (எ)

‘சமன்’ ஸ்தபண ஸித்தாந்தம். விவரணம், (வேதேத்யாதி). (வேகு
சோறு) - அவர்களு டய ஸங்கேதம். (வெஞ்சோறு) என்றும் சில ஸ்ரீகோ
சுக்கர்லே யுண்டு. தயிரின்சோற் ற ரஸக்ரஹணம்பண்ணெ ரண்ணுமை
யாலே விழுங்குவார்கள். இத்தால் - அ ற்களுடைய துராசாரம் சொல்லிற்ரு
யிற்று. (எ

மு. சேயனணயன்சிறியன்பெரியனென்பதுஞ்சிலர்பேசக்கேட்டிரு
தேயென்னெஞ்சமென்பாயெனக்கொன்றுசொல்லாதே [ந்
வேய்கள்கின்றவெண்முத்தமேசொரிவேங்கடமலைகோயில்மே
ஆயர்நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. [விய

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சேயன் என்பது	(பரமபதநாதனை ஆஸ்ர	சிலர்	சிலபுத்திஹீநர்
ம்	யியுங்கள் என்றால்)	பேச	சொல்லுவதை
	தூரத்தன் என்று கு	கேட்டிருந்தே	கேட்டிருக்கச்செய்
	ற்றஞ்சொல்லியும்,		தேயும்
	(அர்ச்சாவதாரத்	என்றெஞ்சமென்பாய்.	
	தபஜியுங்கள் எ	எனக்கு	உன்னைக் ரணமாகவு
	ன்றால்)		டயனனக்கு
அணியன் என்பது	ஆஸ்ரநன் ன்று அநா	ன்று சொல்லா	ஒருவர்த்தை சொல்
தும்	தரித்தும், (ண்	தே	லாமலே
	னைந் னு ிள	வேய்கள்கி ன்று	மூங்கில்களினி ன்றும்
	ன்றுவிபத்தைக்	வெள்	வெளுத்த
	ாட்டினால்)	முத்தம்	முத்தக் ள்
சிறியன் என்பது	ளிமையைச் சொல்	சொரி	சொரிகிற
ம்	லிக் சுவாங்கியும்,	வே'கடமலை	திருமலையை
	(வ்யூஹத்தை யும் அ	கோயில்	வாஸஸ்த்தாநமாக
	ந்தர்யாமியையும் ப	மேவிய	பொருந்தியிருக்குமவ
	ற்றச்சொன்னால்)		னாய்
பெரியன் என்பது	எட்டான் ன்று பெரு	ஆர்	இடயர்க்கு
தும்	யச்சொல்லி	நாயகற்கு	தலைவனானவனுக்கு
	க் கை ராங்கியும்,	இன்று அடிமைத் தொழில்பூண்டாயே.	
	(இப்படி)		

வ்யா எட்டாம்பாட்டி. (சேயனித்யாதி) சிறியனென்பார் பெரியனென்பாராய்க் கொண்டு நாட்டார் ஸம்சயாத்மாவாய்க் கொண்டு அநர்த்தப்பட்டுப்போகாதின்றார். நீ அவர்களோடே கூடாதே உன் னையுடைய னோடுங்கூடாதே அவன் திருவடி ளிலே அடிமையிலந் யிப்பதே! (சேயன்) † தூரஸ்த்தனென்பர்கள் சிலர், (அணியன்) ஆஸ்ரநனென்பர் ஸ்சிலர் சிறியன் ன்று அவனெளிமையைச் சொல்லிக்கைவாங்காநிற்பார்கள்சிலர் பெரியன் என்று எட்டா நென்று அருமையைச் சொல்லிக்கைவாங்குவர் ஸ்சிலர். இப்படி தோற்றினர் தோற்றினபடி சொல்லுகிறவற்றைக் கேட்டுவைத்தே யும், என்னெஞ்சமென்பாய் அடி மத்தொழில்பூ டாயே. (எக் கொன்றுசொல்லாதே) அவர்களோடுங்கூடாதே -ன் னையுடையே னுக்கு மொன்றும் சொல்லாதே, (வேயித்யாதி) வேய்களில்கின்றும் வெண்முத்தமே சொரிய அவ்வொளி வழிகாட்ட வந்துபுகுந்தவித் தனையாயிற்று. (ஆயர்நாயகற்கு) (க) * த னே ராயிரம்பிள்ளைகளு க்குத் தலைவனைவனுக்கு. (உ) 'இனவாயர்தலைவன்' என்னக்கட வதிறே. (அடிமை) வரையாதே ரக்ஷகனைவனுக்கு அடிமைசெய் கையிலே யொருப்பட்டாயே (அ)

அந் எட்டாம்பாட்டு (சேயனித்யாதி). கீழ்மூன்றுபாட்டாலே பாடைய நுடைய படியைச்சொல்லிநீர்; அவ்வளவிற்கே, ஈஸ்வர ஸத்பாமங்கீகரித்து குத்ருஷ்டிகளாய்க்கிடக்கு மவர்கள் படியச் சொல்லிக்கொண்டு நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸந்திண்டிதொள்வது. குத்ருஷ்டிகளென்று - தூர்மதினைச்சொல்லுகிறது.

(உன்னையுடையவனோடும்) - ரணதயா உன்னையுடையவென்றோடு மென்றபடி. 'என' 'என்று' சொல்லாதே என்றாரிதே. இத்தால் (க) பிரிதிசென்ற 'உநெஞ்சே' என்றும், (உ) "தரிணங்குதும்" என்றும், (ங) சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே" என்றும், பலகாலும் நான் சொன்னதுக்கொரு மறுமாற்றம் சொல்லாதே என்றதாயிற்று பரமபதநாதனை ஆஸ்ரயிக்கச் சொன்னால், "சேயன்" என்று குற்றம் சொல்லுவர். அதுதீர அர்ச்சாவதாரத்தை பஜியுந் தாளென்றால், 'அணியன்' என்று ஆதரியார்கள் கண்ணனை நன்னுங்கொள்ளென்று விபத்தைக்காட்டினால், 'சிறியன்' என்பர்கள். வ்யூஹங்களையும் அந்தர்யாமியையும் பற்றச்சென்றால் 'பெரியன்' என்பர்கள்; எல்லாவற்றுக்கு மொருகுறைசொல்லிக்கொண்டிருக்கும்படியைக்கேட்டிருந்தும் இதிலே யொருகிலுமெனக்குப் பரத்யுத்தரம் சொல்லாதே 'அடிமை பூண்டாயே' என்று ரொண்டாடுகிறார் என்று விவகரித்துப்பதார்த்தங்கள் தண்ணைக்காட்டுகிறார் (தூரஸ்த்தனித்யாதி). மேற்கடத்திலின்ற விபவத்திலேபிட்டாயே நீயென்று கருத்து. (அ)

மூ. கூடியாடியுரைத்ததேயுரைத்தாயென்னெஞ்சமென்பாய்துணிந்
பாடியாடிப்பலரும்பணிந்தேத்திக்காண்கிலார் [துள்
ஆமிதாமரையோனுமீசனுமமரர்கோனும்கின்றேத்தும்வேங்கட
தாடுகூத்தனு'கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்னெஞ்சமென்பாய்.		பணிந்து	வண்கி
கூடி	நாட்டாரோடுசேர்ந்து	எத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி
ஆடி	(அவர்கள்புஜித்ததை) புஜித்து	ராகார்	(பிணையு) அவன்
உரைத்ததே	அவர்ள்சொல்லுவார்		வபத்தை, உள்
	வார்த்தைகளையே		எபடிகண்டறியமா
உரைத்தாய்	சொல்லிப்போந்தாய்	ஆடு	ட்டார்கள்.
துணிந்துகேள்	(என்சொல்லி) அத்ய		பெருமபொருந்திய
	வஸித்துக்கேள்;		(அலர்ந்த)
பலரும்	அநேகரும் [எண்ணு	தாமரையோனு	திருநாடிகமலத்திற்பி
பாடிஆடி	பாடுவதுஆடுவதாய்க்	ம்	நந்தப்பர்ஹமாவும்
		ஈசனும்	ருத்ரனும்
		அமரர்கோனும்	இந்த்ரனும்

நின்று (தங்கன்தங்கள் அதி | வேங்க' த்து திருமலையிலேநீத்ய
காமத்துக்கு அருகு வாஸம்பண்ணுமவ
ணமாக) இருந்து னாய்,
ஏத்தம் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுநி ஆடுகத்தனுக்கு (ஆப்ச்சியரோடுகுட
ன்றுள்ளவனாய், க் கூத்தாடி னஸர்
வேஸ்வரனு 'கு,
இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கூடியாடியித்யாதி). சப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருப்பாரோடேகூடி அவர்கள் புஜிக்கும் விஷயங்களிலே அவகாலித்து அவர்கள் விஷயங்களை புஜித்துச் சொல்லும்வார்த்தைகளையே சொல்லிப்போந்தாய். (துணிந்துகேள்) இப்போதவற்றைவிட்டு இவ்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை யுடையையாயிருக்கிறவுனக்கு † இன்னுமொரு நல்வார்த்தைசொல்லுகிறேன் அத்தையத்யவனித்துக்கேள். (பாடி இத்யாதி) பாடிவதாடுவதாய்க்கொண்டு பலரு மாஸ்ரயித்துப் பின்னையுங்காணப்பெறார்கள் அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மாதிகளுந் தந்தாமுடைய அதிகாரார்த்தமாக வந்தாஸ்ரயியாநிற்பார்கள். (காண்கிலா) என்றுமாம். † இப்படி ஆரயித்தவர் ஞங்கூடக் காணப்பெறாதபடியான வேற்றத்தையுடைய ப்ரஹ்மாதிகளும் வந்தா ரயியாநின்றன்னவென்னுதல் (ஆமிதாமரையோன்) “ஆமி என்று பெருமையாய், அலர்ந்த தாமரையென்னுதல்” அன்றிக்கே, ஆமிகை நடையாடுகையாய் அதிலே வர்த்திக் கிறவென்னுதல்; அன்றிக்கே ஆமிகை உண்டாகையாய் திருநாபிக் கமலத்தை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடை யவென்னுதல்” அன்றிக்கே ஆமி வெற்றியாய் வெற்றியையுடை யவென்றுமாம். (ஆமி கூத்தனுக்கு) கூத்தாடிவிட்டசுவடெல்லாம் தோற்றுமாயிற்றுவடிவிலே, (க) ‘மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும் வடதிருவேங்க’ ம்மேயமைந்தா வென்றும்” என்று சொல்லுகிறபடியே. (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) பலருமவனையாஸ்ரயித்துப் பின்னையுங்காணப்பெறார்கள் ப்ரஹ்மாதிகள் அநந்தரம் தந்தாமதிகாரார்த்தமாக வாஸ்ரயியாநிற்பார்கள், நீ இவ்விரண்டுகோடியிலுமன்றிக்கே அவன்பக்கவிலே அடிமை † புக்காயே. ... (கூ)

அநு ஒன்பதாம்பாட்டு (கூடியித்யாதி). குற்றங்களைச்சொல்லி ஆஸ்ரயியாதவர்களன்றிக்கே ஸாதநாந்தர நிஷ்டட்டராயாஸ்ரயிப்பாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபராயாஸ்ரயிப்பாருமாகப் பலருண்டு; அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தையானாயேயென்று உக்கிரரூரென்று ஸங்கதிக்கண்டுகொள்வது.

உத0 பெரியதிருமொழி, உப க-தி ௧0-பா மின்னுமா.

(இன்னமுமொரு நல்வார்த்தை) என்றதற்கு, (க) துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்” என்கிறபாட்டிலே அவனைத்தொழச்சொல்லினதுக் கிசைந்து அப்படியேசெய்தாய், தொழுமவர். னக்குள்ளே இரண்டு சள்ளவழி யுண்டு, அவற்றில் போகாதே தொழுகையே ப்ரயோஜனமாகத்தொழவேணுமென்னும் வார்த்தையைக்கேள்வென்றுகருத்து. இப்பாட்டிலே, “அடிமைத் தொழில் பூண்டாயே” என்றதற்கு வித்தவதாரித்து ஸ்துதிபண்ணினமையால் இவ்வார்த்தையை நன்றாக புத்திபண்ணென்று பதேசிக்கையிலே தாத்பர்ய மென்று கொள்ளவேணும். (காண்கிலா) என்றது - பாடாந்தரம். இப்போது, தாமரையொலுக்கும் ஈசனுக்கும் இச்சுரனுக்கும் வச்சேஷணமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்குநர், (இப்படியித்யாதி). (புக்காயே) என்றவந்தரம் இவ்வார்த்தையை நன்றாகக்கேள்வென்று கூட்டுவது. (க)

மூ. மின்னுமாமுகில்மேவுதன் திருவேங்கடமலைகோயில்மேவிய அன்னமாய் நிகழ்ந்த வமரர் பெருமானைக் கன்னிமாமதிள் மங்கையர்கலிகன்றியின்றமிழாலுரைத்தவம் மன்னுபாடல்வல்லார்க்கிடமாகும்வானுலகே. (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—o—o—o—

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகிற்கிற	மதிள்	மதினையுடைத்தான
மாமுகில்	பெரியமேகங்கள்	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
மேவு	வந்தசேருகிற	ருடைய	
தண்	குளிர்ந்த	கலி	பாபத்தை
திருவேங்-டம்	திருமலையை	கன்றி	போக்கினஆழ்வார்
லை	[௮] இன்	இன்	செவிக்கினிதான
கோயில்	கோயிலாகக்கொண்	தமிழால்	தமிழாலே
மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணும	உரைத்த	அருளிச்செய்ததாய்
	வனாய்	மன்னு	(எம்பெருமான் திருவு
அன்னமாய்	ஹம்ஸஸ்பியாய்		ள்ளத்தில்) நிலை நிற்
நிகழ்ந்த	திருவவழரித்தவனாய்		குமதான
அமரர்	நித்யவாஸிகளாக்	இப்பாடல்	இத்திருமொழியை
பெருமானை	கீர்வாழுகளுவன்	வல்லார்க்கு	அப்யஸிக்குமவர்களு
	விஷயமாக,		க்கு
ன்னி	ல்லாலேசெய்யப்ப	லானுலகு	பரமபதம்
	ட்டதாய்	இடமாகும்	இருப்பிடமாகும்(௧0)
மா	பெரிய		

வ்யா (மின்னுமாமுகிலித்யாதி) + கழுத்தேகட்ட லையாகநீரை ப்பருகித், தன்வடிவ விருட்சிக்குத்தானே விளக்குப்பிடித்துக்காட்டி. னுற்போலே மின்னோடே வருகிற மஹாமேகங்கள் வந்து சேருகிற

பெரியதிருமொழி உபகதி ௧0-பா மின்னுமா. உருக

ஸ்ரமஹரமானதிருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகக்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ப்ரஹ்மாதிகள் வேதசக்ஷஸ்ஸை மீட்டுக்கொடுக்கக்காக அன்னமாய்வந்தவதரித்துப் பின்னையவர்களுக்கத்தை மீட்டுக்கொடுத்து அவ்வழியாலே அவர்களாஸ்ரயிக்கும்படி ஸுலபனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை. (கன்னியித்யாதி) † அரணாகப்போரும் படியாய் ஒருவராலழிக்கவொண்ணாதபடி பெரியமதியையுடத்தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநரான ஆழ்வார் இன்தமிழாலே அருளிச்செய்த இப்பத்தும் பா. வல்லார்க்கு. † பாவகர்ப்பமான அர்த்தமாகையாலே வேதத்தோபாதி என்றுமொக்க நிற்குமாயிற்று. † வேதப்ரபாவம்போலையாயிற்று. (இடமாகும்வானுபகே) பூண்டவடிமை நித்யமாய்ச்செல்லும் தேசத்தை இருப்பிடமாக வுடையராவார். (௧0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ . பத்தாம்பாட்டு (மின்னு மாமுசிலித்யாதி). தன் வடிவிலிருட்சிக்குத்தானே விாக்குப்பிடித்துக் கொண்டு திரியும் மேகங்களைப்போலே தன்னையறின க்கு ஸாதநமான வேதசக்ஷஸ்ஸைக் கொடுத்தவ னென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார், (கழுத்தேயித்யாதி). கன்னி-கல்லாலே செய்யப்பட்டவென்று சப்தார்த்தமாய்த்தாப்ரயமருளிச்செய்கிறார் (அரணித்யாதி). 'மன்னு' என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம், (பாவகர்ப்பேத்யாதி). அதாவது - நெஞ்சம் தாமுமொத்துச்சொன்னதாகையாலே எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் நில நின்றதென்றுகருத்து. (பாவகர்ப்பமான) சாடு. எம்பெருமான்பக்கலிலே பாவபந்தத்தோடே சொன்னதென்று ப்ரக்ருதார்த்தம். பா (ஞ) வத்தை - நெஞ்சை, கர்ப்பமான - தன்னுள்ளேயுடைத்தானவென்று ரஸம். வேதந் தானும் பரமபுருஷஹ்ருதயாந்நர்வர்த்தியா யிருக்குமிதே. கீழ்வாக்யத்தால் பவித்தவர்த்தம் (வேதேத்யாதி). (௧0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

உருஉ பெரியதிருமொழி, உ ப உ தி, க பா, காயசயாடை.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ பத்து உ திருமொழி காயசயாடை ப்ரவேசம்

அவ ட ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் பிராட்டி திறத்திப்பண்ணுமோரத்
தைப்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய் ட அவர்கள் காலாலே காட்டுமத்
தைத்தலையாலே செய்வானுமாய் ட அகடிதங்களை கடிப்பிக்க வல்லனு
மாய் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அவிஷயமாம்படி பெரியவனுமாய் ஸர்வ
பூதஸ ஹ்ருத்தமாய் ஸர்வவிஸஜாதீயனுமான ஸர்வேஸ் ரன், தன
க்கு ஆஸ்ரிதர் பக்கலுண்டான இனிமையாலே அவர்கள் சரீர
லம்பந்தமற்றுப் பரமபதத்திலே போனால் செய்யுமடிமையை ()
* இண்டையாயினகொண்டு தமக்கேத்தலாம்படியாகத் திருவெவ்
வுளிலே வந்து சாய்ந்தருளினபடியை யதுஸந்தித்து ட இனியரா
கிறார்.

அரு காயசயாடை ப்ரவேசம். கீழ் நானு திருமொழிகளாலே, திரு
வேங்கடமுடையானைத்தாழும் நெஞ்சுமாய் யதாமநோரத மதுபவித்துத்தே
க்கிட்டு நிற்கிறவளவிலே (உ) * நிலையார ின்ற வழகுக்கு மேலே கிடை
யழகு கண்டதுபவிக்கவேணுமென்னு மாசைபிறந்து, ஸ் நிஹிதமான திருவெ
வ்வுளூரிலெம்பெருமானை யதுபவிக்கிறாரெ று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

ராட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேண டுளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரி
தேத்யாகி). (ங) இன்னாதுதனைன நின்றான்” என்றத்தால் பலித்தது,
(அவர்கள் காலாலே யித்யாகி). (ச) “பாலனாகி எங்கிற பாட்டினார்த்தம்
(அகடிதங்களையித்யாகி). (இனியராகிறார்) என்றது (டு) “கிடந்தானே”
என்கிற ஸ்வரஸூசிதார்த்தம்.

மு. காயசயாடை மூடி யோடிக்காதல் செய்தா னவனூர்

நாசமாக நம்பவல்ல நம்பி நம்பெருமான்

வேயினன்ன தோள்மடவார் வெண்ணெ யுண்டானிவனென்

றேசகின்ற வெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (க)

பதம்.	உரை.	பது .	உரை.
காயசஆன	காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு	அ ின் ஊர்	அந்தராவணனுடைய ஊரானது
மூடி	(உடம்பை) மறைத்து	நாசமாக	நசிக்கும்படிநினைத்து
ஒடி	(ப்ரணசாலைக்கு) ஒடி வந்து	நம்பவல்ல	அப்படியெய்துதலைக் கட்டவல்ல [ன்
காதல்செய்தா ன்	(பிராட்டிபக்கல்) வ் யாமோஹத்தைப் பண்ணின	நம்பி நம்பெருமான் வேய் அன்ன	வீரஸ்ரீயால்பூர்ணை நம்முடையஸ்வாமியா மூங்கிலே ஓத்த [ய்

(க) க.க.ந.

(ங) உ.உ.ந.

(டு) உ.உ.க.

(உ)

(ச) உ.உ.டு.

தோள் மடவார்	தோள்களையும் மடப்பத்தையுமுடை யகோபி மார் களு நவரீதத்தை [டைய	சசரின் த	(சோபி மார்கள்) ஹா ஸ்யம்பண்ணும்ப முளழுத்தருளியிரு க்கிற [ன்
வெண்ணய் இ ன் உண்டா ன் என்று	இவன் (திருப) புகழித் தானென்று	எம்பெருமான் எவ்வள் கி. ந்தான்	என் ஸ்வாமி யானவ திருவெவ்வன் எவ் கிற தருப்பகயலே[ன். கண் வளர்ந்தருளின

வ்யா. முதற்பாட்டு. (காசையித்யாதி) காஷாயவஸ்தரத்தை யிட்டு உடம்பெங்கும் மறையுப்படி மூடி ராமபயத்தாலே பதறி நடந்துபோய் ஜநகி என்று பாராதேர் வீதராக வேஷத்தைத்தரித்து வைத்து ராகத்தைப்பண்ணின பையலுடைய ஊரானது ஸம் சாரஸத்ருசமாம்படியாகத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டருளி அப்படி செய்து தலைக்கட்டுகைக்கிடான வீரஸ்ரியால் பூர்ணனவன். (நம் பெருமான்) அப்படி பிராட்டித்திறத்தில்பண்ணினார் ஓரத்தை நம்பக்க லிலேபண்ணினவன். (வேயித்யாதி) † வேயோடொத்த தொள்களே யுடையராய் ஆத்ம குணேபேதைகளா யிருக்கிற கோபிகளுடைய ஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமையை யுடைய னாய் அவர்களுடைய வெண்ணையைக்களவுகண்டு அமுதுசெய்து அவர்கள் அத்தைச்சொல்லி ஏசுப்படிபுகிற ஸர்வேஸ்வரன் (எவ் வுள்கிடந்தானே) அறிவுடையார் (க) “रामो रामो रामो रामो रामो रामो” என்னத், தன்பக்கல் நசையுடையவர்களிப்படியேசு, இவை யிரண்டையும் கேட்டுத்திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தானா யிற்று

.... (க)

அந் முதற்பாட்டு (காசையித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியிலே () 'துவரி யாடையர்' என்று - வேஷதாரிகள் ப்ரஸ்துதராகையாவே அப்படிப்பட்ட வேஷதாரிகள் * தலையையறுப்பதே கருமங்கண்டாய் என்னுமர்த்தத்தை யது வீட்டடாநபர்யந்த மாக்கின சக்ரவர்த்தித்திருமகன்படியை யதுஸந்திக்கிரூரெ ன்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

“செய்தானூர்” என்னதே, “அவன்” என்றதிகுத்தாத்தபர்யம், (வீத
ராகரித்தாதி). (ஒரத்தை) - பகம்பாதத்தை. “இன்” சாரியையாய், அதினர்
த்தம், (வேயோடொத்த) என்றது, (க)

உருச பெரியதிருமொழி உ ப, உ-தி, உ பா, தையலாள்.

மு. தையலாள்மேல் காதல் செய்த தானவன் வாளாக்கன்
பொய்யிலாத பொன்முடிக னொ பதோ டொன்றுமன்று
செய்த வெம்போர் தன்னிலங்கோர் செஞ்சரத்தாலுருநா
எய்தவெந்தை யெம்பிருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தையலாள்மேல்	நிருபாதி. ஸ்த்ரீத்வத்	செய்த	பண்ணின
	தையுடையளான	வெம்	க்ருரமான
	பிராட்டிபக்கல்	போர்தன்னில்	செவ்வைப்பூசலிலே
காதல்செய்த	அபிர்வேசத்தைப்ப	ஓர்	ஒப்பற்றதாய்
	ண்ணினவனாய்	செம்	(நெருப்பை யுமிழ்ந்து
தானவன்	ஆஸூரப்ரக்ருதியாய்		ொடுவருகையா
வாள்	வான (த்தனக்குரகக்		லே) சிவந்த
	கமாக)உடையனான்	சுரத்தால்	கொலையம்பாலே
அரச்கன்	ராவனாஸூரனுடைய	-ருள	சிதறிவிழும்படியாக
பொய்யிலாத	வாஸ்தவாகாரமான	எய்த	ப்ரயோகம்பண்ணின
பொன்முடிகள்	ஸ்வர்ணகிரீட்கள்த		வனாய்
	ரித்ததலை ள்	எந் த	என்பிதாவாய்
ஒன்பதோடொ	பத்தும்,	எம்பெருமான்	எனக்கு ஸ்வாமியான
ன்றும்		எவ்வுள்	திருஎவ்வுளிலே [ன்
அன்று	பிராட்டியைமாவன	கிடந்தான்	பள்ளி கொ டருளி
	ன்சி நறவைத்தஅ		ருண். (உ)
	க்காலத்தில்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (தையலித்யாதி). † திரியட்டிம்
ராமாவதாரம் அதுவர்த்தித்தபடி. பட்டரோபாதியும்போருமாயிற்று
இவர்க்கு † அவ்வவதாரத்தில்பகூபாதம். † சிறியாத்தான் பட்ட ர்ரா
மாவதாரத்திலே பகூபதித்திருப்பரென்றருளிச்செய்யும் வார்த்தை
கேட்கைக்காகப் பெருமாளுக்கு அல்லாவேற்றமுமுண்டாகிலும்ஆஸ்
ரிதார்த்தமாகக் கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூதுபோன இவ்வேற்றமில்
லையே” என்ன † அவர்போகாமையல்ல, பிறப்பில்குற்றங்காணும்”
என்றருளிச்செய்தார். இகூவாகுவம்ஸ்யர்கழுத்திலே ஓலைகட்டித்
தூதுபோக விவ்வாரைக்கிடையாதே. † அவ்வவதாரத்திலே திருவடி
அங்கேபோவது இங்கேவருவதாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லித்
திரிந்த ஏற்றத்தைக்கண்டு நாமுமிப்படி ஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூது
போகப்பெற்றிலோம்” என்று செவி சீபாய்ந்தது அதுக்காகவிே
பின்னை வந்தவதரித்துஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூதுபோயிற்றது. † கூத்தரிய
னென்று கிஸ்சயிக்கில் தூதுபோக விவ்வாரில்லையென்று அத்தை
மறைத்திதேவவார்த்தது. † அபிவித்த கூத்தரியவம்சத்திற் பிறக்கில்
தூதுபோகவிவ்வாரைக் கிடையாதே.

பெரியதிருமொழி உப உதி உபா தையலாள். உருடு

(தையலித்யாதி) நிருபாதி கஸ்தீரீத்வத்தையுடையவள் பக்க விலே ஜநகி என்று பாராதே அப்ராப்தமான ஸங்கத்தைப்பண்ணினானாயிற்று. அதுக்கடி ஆஸுரப்ரக்ருதியாகையாலேயாயிற்று. (வாளரக்கன்) ித தைகொடுத்தவாளே விஸ்வவித்திருந்தானாயிற்று பெருமாள் மிடுக்கைப்பார்க்கவறியாதே. (பொய்யிலாத) ஆஸுர ஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமிடத்தில்பொய்யின் மிக்கேயிருக்கிற முடிக ளென்னுதல். †அன்றிக்கே திக்விஜயம்பண்ணிவீராபிஷேகம் விஜயா பிஷேகம் என்று சில உண்டிதே பண்ணுவன அவற்றுக்குறுப் பான அப்புதங்களில் பொய்யின்றிக்கே யிருக்கையென்னுதல். (செய்தவெம்போர்தன்னில்) †ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலேஇருந்த விட த்திலேயிருந்து† தபோபலத்தாலே ஸங்கல்பித்தல் அந்தராவணனைப் போலே களவுபூசல் செய்தல்செய்கையன்றிக்கே நேரே பொருதபோ ரிலே (ஓர்செஞ்சரத்தால்)(க) நீபுஸ்சுஸுஸு-தீப்தபாவகஸங்கா சை? என்கிறபடியே நெருப்பெரிந்து கொடுசெல்லுகிறபடியாதல் திண்ணியமாற்பிலேபட்ட அம்பால் ரக்தஸ்பர்சத்தாலேவந்த சிவப் பைச்சொல்லுதல். ரபலத்தாலே பூண்கட்டின தலைகள் பனங் காய்போலே உருளும்படியாக எய்த, (எந்தை) எனக்கு ஜநகனை வன் எனக்குஸ்வாமியானவன். (எவ்வுள்கிடந்தானே) எழுப்பிக் கார்யங்கொள்வார் தாழ்மே யுள்ளது அவன் ந்து சாய்ந்தான். (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு (தையலாதித்யாதி), கீழ்ப்பாட்டிலும் ராம வ்ருத்தாந்த் ப்ரஸ்துதமாய் இப்பாட்டிலும் அதவேயானபடியைக் கண்டு வ்யாக்யாதார்பெடுகிறார் (திரியட்டியித்யாதி). (திரியட்டிம்) - புந . அதுவர்த் திக்கைக்கடி யென்னென்ன (அவ்வவதாரத்திலித்யாதி). (பட்டரோபாதி) என்னைக்கு - பட்டர் ராமபகஷபாதியாயிருப்பரோவென்ன (சிறியாத்தானித் யாதி). இல்லையென்னக்கூடுமோ, பண்டு தூதநடவாபைக்கு ஹேதுவேறே யென்று பரிஹரித்தருளுகிறார், (அவரித்யாதி வாக்யவ்யத்தாலே). இவ்வாய் ரிதபாரதந்தர்ய முண்டென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன; அருளிச்செய்கி றார், (அவ்வவதாரத்திலேயித்யாதி). அவர் இக்ஷவாகுவம்ஸ்யராஜல், க்ருஷ் ணன் யதுவம்ஸ்யனனேரோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கூத்தரியென்றித் யாதி). தூதுபோகவிடச்செய்தே அறியார்களோவென்ன, (அபிஷித்தகூத் ரியேத்யாதி). ஆக இப்படி கக்ஷயாக்ரமத்திலேயாகிலும் சக்ரவர்த்தித் திரு மகனிடைத்தில் ஆஸ்ரிதபாரதந்தர்யத்தை ஸாதிக்கும் பட்டளைப்போலே இவ ரும் வீரவாசியுமவராகையாலே ராவணவதத்தை மாறி மாறி யருளிச்செ

உருக பரியதிருமொழி உப உதி ந பா, முன்னோர்.

ய்வரென்ற தாயிற்று. (தேவதை) என்றது - ருத்ராணை. 'பொய்யிலாத' என்றதுக்கு "தானவன்" என்றபதத்திலே நோக்காக ஒருதாத்தப்ரியமருளிச்செய்து, 'வாளரக்கன்' என்றதிலே நோக்காகத்தாத்தப்ரியாத்ரமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கேயித்யாதி). "செய்தபோர்" என்றவிசேஷிக்கைக்குச் செய்யாதபோருண்டோ, போரானபோதே வெவ்விதாயிராதோ, விசேஷிக்கவேனுமோ வென்ன, அாளிச்செய்கிறார், (ப்ரஹ்மாதிகளையித்யாதி). (தபோ பலத்தாலே) - ஆலோசனா ஸாமர்த்த்யத்தாலே. ராவணவதார்த்திகளாயிறே போரை ஸங்கல்பித்தார்கள். களவழசலாகில் தன்மேல் அம்பு தையாதிதே ந்யாயயுத்தமேயிறேவெம்போரென்று திருவுள்ளம், (2)

மூ. முன்னோர்தூதா ானரத்தின் வாயில் மொழிந்துஅரக்கன் மன்னார் தன்னைவாளியினால் மாளமுனிந்து அவனே பின்னோர் தூதாதி மன்னர்க்காகிப் பெரு நிலத்தார் இன்னோர்தூத நென கின்றா நெவ்வுள் கிடந்தானே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முன்	ராமாவதாரத்திலே	அவனே	அந்தச்சக்ர ர்த்தித்தி
ஒர்	அத்வீதியமான		ருமகன்றானே
தூது	தூதவாக்யத்தை	பின்	க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்
வாநரத்தின்	திருவடியினுடைய	அதிமன்னர்க்கு	ப்ரதாரநாஜாக்களா
வாயில்	வாயாலே		னபாண்டவர்க்கு
மொழிந்து	சொல்லியனுப்பி [ன்	ஒர்தூதாதி	ஒர்தூதானும்
அரக்கன்	ராக்ஷஸனுன ராவண	பெருநிலத்தார்	பெரியபூமியிலுள்ளார்
மன்னு	பெருந்தவர்த்திக்கிற	இன்னோர்தூத	இவன் பாண்டவதூத
ஊர்தன்னை	லங்கையை	ன்றான்	ன் என்னும்படி
வாளியினால்	அம்பாலே	கின்றான்	(அர்ஜுனனு டய
மாள	ரசிக்கும்படியாக		தேர்முன்னே)கின்
முனிந்து	சீறியருளினவனுய்,		றவ
			எவ்வுள்கிடந்தான். (ங)

வ்யா. முன்னும்பாட்டு. (முன்னித்யாதி)† ஏசுநின்ற என்றது அதுவர்த்திக்கிறது, † உதிதூதாதிதேஹாமகிந்தைபோலே யிருப்பதொன்றிறேஇது.†புக்கபுக்க துறைதோறும்பகவத்விஷயத்திலே கால்தாழ்வல்லராயிற்று. (முன்)†த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே †பிராட்டியைப்பிரிந்த ஆற்றாமை மீதுர்ந்து கடலிலே புக்கு முடியு மளவானவாறே ஒரு குரங்கின்வாயிலே வார்த்தையைச்சொல்லி விட்டான். (அரக்கன் மன்னார்தன்னை)†அரக்கனுடைய வராதி களாலே பூண்கட்டின ஊரை. (வாளியினால்)ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிக ளுக்குக்கேளாத ஊரை மனிச்சக்ரு ஏகாந்தமான அம்பாலே அழி யும்படி சீறினாயிற்று, (அவனே இத்தாதி) கடலில்நீரே நெய்

யாகப்பற்றி எரியவல்ல அம்புடையனாயிருக்கச்செய்தே ஓர் டியற்
றியில்லாதாரைப்போலே கழுத்திலே ஓலைகட்டித்துது போனனாயி
ற்று. (ஆதிமன்னர்க்காகி) டுதர்தோதநாதிகள் ராஜ்யப்பண்ணுகிற்
செய்தேயும் பாண்டவர்களை ஆதிமன்னர் என்குராயிற்று, ராஜ்ய
ப்ராப்தி இவர்களது லுவர்கர் டு கிடந்தானே கண்டேறன் வித்தனை
பென்று. டுபள்ளிகளும் கள்ளரும் சேஷத்ர மானாநிற்கப் பராஹ்மணன்
ப்ரமானங்களைக் காட்டிவைக்குமாபோலே அவர்கள் ஆதிமன்ன
ரென்குராயிற்று இவர் ஈஸ்வராபிப்ராயத்தாலே, சிறியார்பெரியா
ரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லாருமொக்க (இன்னுர்தூதனென நின்
றான்). பாண்டவதூதன் என்றவத்தாலே தரித்து நின்றனாயிற்று.
ஒருபிறப்பாதல் வருத்தமாதல் இட்டுச்சொல்லவொண்ணாதாரைப்
போலே தனக்கென்ன இட்டுச்சொல்லலாவ தொன்றின்றிக்கே 'பா
டவர்களுக்குத்தூதன்' என்றவத்தாலே தரித்து நின்றனாயிற்று. ஒரு
ஜம்வருத்தாதிகளாலே நிரூபியாதே அதுவே நிரூபகமாயிற்று 'இன்
னன் சோற்றாலே தரித்தான்' 'சுவர்மண்ணலே நின்றது என்னு
மாபோலே. ஆஸ்ரிதபாரதந்தர்யத்தை யிட்டுச்சொல்லுவாரைப்
பெறில் உண்ணாதே தடிக்குமாயிற்று (எவ்வுள்கிடந்தானே) இவ்
விட ம்நல்லநீர்வாய்ப்பாயிருந்தது டுபூமியிலே ஏவிக்கார்யங் கொள்
வாரைப்பெற்றது இனிஇவ்விடம்விட்டுப்போவோமல்லோமென்று
சாய்ந்தானாயிற்று. (௩)

அந் முன்னுற்பாட்டு (முன்னோரித்யாதி). முதற்பாட்டோடு ஸங்கதி
ப்ரதர்சனம், (ஏசவித்யாதி). டுஇப்படி ஏசம்விஷயத்தை இவ்வாசைப்பட்டு ஆத

டுநீர்திதமானது அநீர்திதமாகக்கட்டுமோ வென்ன ; (உதிதாநுதித) என்
றது. உதிதாநுதிதஹோமநிந்தையாவது (க) - 'கூடுதீசுஸூதி உதிதேஜு
ஹோதி' (க) : 'கூடுதீசுஸூதி அதுதிதேஜுஹோதி' என்று இரண்டையும்
விதித்துவந்து (உ) 'ஸூதீசுஸூதிநீதிநி ஸூதீசுஸூதிநீதிநி
ப்ராதரந்ருதந்தேதவதந்தி புரோதயாஜ்ஜுஹவத்யேச்சிஹோ
த்ரம்' என்றது அதுதிதஹோமப்ரசம்ஸார்த்தமாகவென்றபடி. அதாவது -
"ஏசநின்ற" என்றது - ஏச்சாகையன்றிக்கே குணமாமென்றபடி. இவ்விடத்
தில் "உதிதாநுதிதந்ருஷ்டார்தம் ப்ரசம்ஸாரமாத்ரஸ்யத்ருஷ்டார்தம்" என்ற
ருளிச்செய்வர். இவ்வேயாகில் நிர்த்தமான க்ருஷ்டாவதார சேஷ்டிதத்தக்கே
குணதிக்யத்துக்கு இது உதாஹரண மாகமாட்டாது. அப்போது ராமாவதார
ப்ரசம்ஸையிலேயாமென்று கண்டுக்கொள்ளவேணும்.

டு கிடந்தானே கண்டேறுகை-படுத்தக்கொண்டிருக்கிற ஆணையைத்தானே
யேறுகை. (க) யஜ்ஞ-அஷ்ட-ஈ-அ-சக. (௨) யஜ்ஞ.

உதிசு பெரியதிருமொழி உப உதிசு பாபந்தணைந்த

ரம்பண்ணுவானென்னென்ன, (உதிதேத்யாதி). ...திதாதுதித தோமவிதி ப்
ரணத்தில், (க) ஸ்ரீமதாயுத்யாதி தோமவிதி ப்
'புரோதயாஜ்ஜுஹவதியோக்கிதோத்ர' ப்ராதரந்ருதம் தே தந்தி இத
யாதி நிறை ப்ரசம்ஸாதாப்யகமானுற்போலே, கோபிமாருடைய நத
சௌர்யத்தில் எச்சுக்கும் ிஸைலப்பருணப்ரசம்: ஸயிலே தாத்பர்யமென்று
கிருவுள்ளம். கீழ்ப்பாட்டில் ராம பக்ஷபாதம் போய் 'ருஷ்ணபக்ஷபாதமெ
ங்வே வந்ததெ'ன. அருளிச்செய்கிறார், (புக்கவிய்யாதி). (த்ரபரத்தினு
டைய ஆதியிலே) என்றது - த்வாபரத்துக்கு ஆதி த்ரேதாயுகமென்று கொள்
ளவேணும், இத்தால் - வ்யவஹிதபௌர்வாபர்யம் தோற்றிற்றாயிற்று. இ'ந
னன்றாக' 'முன்னோர்' என்றும், பின்னோர்' என்றும் விசேஷி' தே
'டாவிதே, 'ஓர்' என்றபதத்தாலே ஸூசிதமானதாத்பர்யம், (பிராட்டி
யயித்யாதி). ஓர் "தூத அத்விதீயமான தூதவாக்யத் த வா ரத்தி
டய வாயாலே மொழி'து - சொல்லியனுப்பியெ'று சப்தார்த்தம்
ன்னார்' 'த்திரமான ர் ன்றுதேது பூர்வம் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார், (அரக்கனுடையவிய்யாதி). (இயற்றி) - பரி-ரம் 'ஆதி ப்ரதாநரான
மன்னரென்று சப்தார்த்தம் ிகக்ஷித்துத்தாத்பர்யம், (தூர்யோதநாதிகளித்
யாதி). ஸத்ருஷ்டா'தம் வி ரணம் (பள்ளி ருமித்யாதி). இவ்விடம்'
இத்யாதிக்கு விவரணம், (பூமியிலேயித்யாதி). (க)

மூ. பந்தணைந்த மெல்விரலார் பாை தந் காரணத்தால்
வெந்திறலேதேமும் மென்றவேந்தன் விரிபுகழ்சேர்
நந்தன் மைந்தனாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்
ந்தைதந்தை தம்பெருமா னெ'வுள் கிடந்தானே. (ச)

பதம்.	உரை.
ப'து	கந்தம்
அணைந்த	பொருந்திய
மெல்	ம்ருதுவான [ய்]
விரலார்	விரல் னையு டயளர்
பா வத'கா	நிருபாதி ஸ்த்ரீத்வத்
ரணத்தால்	தைபுடையளான ப்பி'னைப்பிராட் டி யப்பெறுநைத்
வெம்	க்ருமாய் [கா]
திறல்	மிடுக்கையு டய
ஏறுஏழு	ருஷ்பங்கள்வ ழயும்
வென்ற	நிரஸித்த
வேந்தன்	அரசனாய்
விரி	ப்ரஸித்தமான

பதம்.	உரை.
புழ்சேர்	புகழையுடைய
நந்தன்மைந்த	நுநந்தகோபர்நிம
னா	னாக
ஆகு'	தன்னே அமைத்துக் கொ'ட னாய்,
நம்பி	ஸமஸ்த ல்யானகு ணபரிபூர்ணனா
ம்பெருமான்	நம்ஸ்வாமியாய்
எ'ததந்நா'ன்தப்ப'ர அ	
தைதம்பெரு	ன்த ப்பன் முத
மான்	லான நம்ருலத்துக் கு நாதனான
	எவ்வுள்கிடந்தானே. (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பந்தியாதி) † திரியவும் க்ருஷ்ண தாரமே பின்னாட்டிற்று. † க்ருஷ்ணனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி கையிலே பந்தப்பிடித்து அதுதானும்பொழுத மார்த்தத் தையுடைய விரலையுடையளாய். நிருபாதிகஸ்தீர்த்தவத்தையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிய லபிக்கைக்கா. (வெந்திறலித்யாதி) † கக்காலே அம்பாலே பூசல்செய்யலாம் ஜந்மமன்றே. அஜ்ரதிக்கா த்த வெற்றியைக்கொட்டானாயிற்று நுஷபங்கலையடர்த்து அஜ்ஜாதிக் குராஜாவானவன் (விரிபுகழ்சேர்ந்த) † ஆரணுப்பின்னைபெற வேணுமென்று நோன்புநோற் (க) 'எடுத்தபேராளன்' என்று பல(ஸ)த்திலே அந்விதித்துநிற்கப் பெற்ற புகலையுடையனாயிற்று. (ஆகும்) ஒருபிதாவின் திக்கே தான்தோன்றியான எளிமைத் தாரம் நந்தகோபர் திருமனனாபின்பாயிற்று (உ) ஸந்தமே நம்' என்னுமாபோலே உளனாயிற்று. (மைந்தனைகவாகும்) (ந) † [உந்தமடிகளமுனிவர்] † யசோ தப்பிராட்டி அவனை அச்சமுறுத்துகைக்காகச் சொல்லும் வார்த்தையாயிற்று தான் தாயானவெளி மையாலே பொடியமாட்டானே. அதுக்கா உங்கள் தமப்பனார் பொடிவர்கிடர். [உன்னை] † செய்ததெல்லாம் பொறுக்கும்படியன்றிறே தம்பிலே கைவளர்ந்து நிற்குநிலே. [நானித்யாதி] கையில் கோலைக்காட்டி இதிருக்கிறபடிக டாயே † இது உன்பேர்' தன்னும் இத்தாலே உன்னை நோம்படி அடிக் லாமிதே; அதுக்கெனக்குக் கையெழுத்திலே. (நம்பி) மஸ்தகல்யாண குணத்தமகனாய் ஸ்ரீ குண த்திவிருந்த விருப்பிலும் இங்கே ந்தவதரித்துத் தான்தாழ்நின்றின்பாயிற்றுப் பூர் னாயிற்று. (நம்பெருமான்) நமக்குநாதன். † நம்குலநாதனானவன். (எவ்வுள்கிடந்தானே) ஸர்வ விதபந்துவானவனைக்காணலாவது பரமபதத்திலே என்று அவ்விடத்திற்போகப் பொதிசோறு ட்டவேண்டாதே பந்துக்குந்தயம்பண்ணலாம்படி திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தானாயிற்று. ... (ச)

அநு நாலாம்பாட்டு (பந்தியாதி) (ச) "எத்திறம்" என்று ஆழங்கால் படுத்தும் விஷயமாகையாலே க்ருஷ்ணனிடத்தில் இளமணல் பாய்ந்து அது 'விகிராரண்கிரார்' (திரியவுமித்யாதி). க்ருஷ்ணன் ந்தணையும்படி பந்தனைந்தாளென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டா நீன்றுகொண்டு த த்பர்ய மருளிச்செய்கிரார் (க்ருஷ்ணனுக்கித்யாதி). (நணக்காலே) என்றவந்தரம்

உசூ0 பெரியதிருமொழி உப உதி, டு பா பாலனாகி.

கொள்ளப்போகாதேயென்று சேவும், கணக்கு - மைத்துனமைமுறை. இத் தால்-உந்தினைநையக் கைக்கொள்ளப்போகாது ஏறுகளைக் கந்தாசுல்கமாக வைக்கையாலே, தேவலகைத்திரியஜம்மமாகில் பூசலிலேவென்று கைக்கொள் ளலாம், இரண்டு வழியும் கூடாதே எடுத்துகளைத் தழுவிக்கொன்றாலாயிற்று அவனைத் தழுவிக்கொள்ளுவதென்று இவ்வாயத்துக்குத் தாற்பரியம். (ஆரோ னம்) என்றது-உஸு-தேவதேவகிகளை. ஓ எடுத்து வளர்த்த *அசோதை தன் சிங்கத்தை நத்தன் மைந்தனாகச் சொல்லுவானென்னென்ன. அருளிச்செய் ருரார், (உந்தமடிகள்த்யாதி). எடுத்த பாசரத்தை வ்யாக்யாநம் பண்ணுகுரார் (யசோதையித்த்யாதி). “உன்னை” என்ற பதப்பரயோகத்துக்குத் தாற்பரியம் (செய்ததெல்லாயித்த்யாதி). (இது உன்பேர்) என்று - கோலினபேரைச் சொல் லும். அதாவது-கருவண்ணென்கே? கருவண்ணென்கே? என்று உன்னைத் தேஉத் திரிபுமென்றை, இது, “என்சையில்” என்றவிசேஷணஸப்தார்த்தம். “எந்தை தந்தை தம்பெருமான்” என்றதுக்-ர்த்தம், (நம்குலேத்த்யாதி). (பொதி சோறு) பாக்குப்பாணியிலே பொதிர்த்தசோறு, பாதேயமென்றபடி. ... (ச)

மூ. பாலனாகி ஞாலமேழுமுண்டு பண்டாலிலேமேல்
சாலநாளும் பள்ளிகொள்ளுந் தாமரைக்கண்ணெண் னில
நீலமார் வண்டிநன்மவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி
எலநாறும் பைம்புறவி லெவ்வுள்கிடந்தானே. (டு)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
பாலனாகி	சிறுபிள்ளையாய்	நெய்தல்	ஆம்பலில்
ஞாலமெழு	எழுலோகங்-னையும்	ஆர்	படிச்சு
உண்டு	அமுதுசெய்து	உண்டு	(அவற்றிலுண்டான
பண்டு	ப்ரளயகாலத்திலே		தேனைப்) பாரம்ப
ஆலிலேமேல்	ஓராலந்தளிர்நிலே	வாழும்	வாழுகிற [ண்ணி
சாலநாளும்	அநேககாலம்	அம்	அக்கயதாய்
பள்ளிகொள்ளு	கண்ணுளர்த்தருளின	தண்	குளிர்த்த
ம்		கழனி	கழனியையும்
எண்ணில்	அப்ரமேயஞய்	எலம்	பரிமளம்
தாமரைக்கண்	புண்டர்காக்கொணஸ	நாறும்	மழாநின்ற
ணன்	ர்வேஸ்வரன்,	பை	பரந்த [டைய
நீலம்	நீலவார்ணங்கனான	புறவில்	புறச்சோலையையுமு
வண்டு	வண்டு-ளானவை	எவ்வுள்கிடந்தான்.	(டு)

ஓ இதுக்கு நீளம்-மேதென்ன. (உந்தமடிகள்) என்றது. அதாவது - அடிகளமுள்வர் என்னுதே “உந்தமடிகள்” என்றது - அவனிவரைத்தமப் பனாசாகப்பெற்றவிது பெருப்பேராகநினைத்திருக்கையாலே என்றபடி. உஸு- தேவனுக்குமகனுக்குக் கந்தன்மைந்த நென்பானென்னென்ன (உந்த மடிகள்) என்றது.

பெரியதிருமொழி உப, உதிருபா சோத்தநம்பி உசுக

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாலனாகி) அத்யந்தம் + செம்பால் பாய்கிற பருவத்தையுடைய பாலனாய் அப்பருவத்திலே ஸல லோகங்களையுமெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து. (பண்டு) தனக்கொரு பரிவரில்லாத ப்ரளயகாலத்திலே, ஒருபவனான ஆலந்தளிரிலே. (சால) பிள்ளை அகாலத்திலே உறங்காநின்றான், என்செய்தானென்று எழுப்புகக்கு ஒரு யசோதாதிசுருமில்லையே. (எண்ணில்) + அகடிதங்களை கடிப்பிக்கும்படி + அது ஆராயப்புக்கால் + இருக்கும்படி. (நீலமித் யாதி) நெய்தற்பூவிலேபடிந்த வண்டிகாணவை மதுபாநம்பண்ணி வாழாநின்றான் நெய்தல் நிலமென்னவுமாம். அன்றிக்கே (நெய்தல்) என்று ஆம்பலாய், நீலப்பூவிலேபடிந்த வண்டிகள் ஆம்பலிலே மதுபாநம்பண்ணு நின்றான் என்னவுமாம். அன்றிக்கே நீலநிறத்தையுடைய வண்டிகள் நெய்தற்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணுகிற அழகிய குளிரந்த கழனியை உடைத்தாயிருக்குமென்னவுமாம். (ஏலமித் யாதி) பரிமளப்ரசுரமான பர்யந்தத்தை யுடைத்தான தேசத்திலே அரியது செய்யவல்ல னாயிற்றுக் கண்வளர்ந்தருளுகின்றான். முப்பி கார்யங்கொர்வார்குறையே. (ரு)

அரு அஞ்சாம்பாட்டு (பாலனாகியத்யாதி). நந்தன்மைந்தனைப்போலே பெற்றாரும் வளர்த்தாருமின்றிக்கே முற்றாக்குழுவியானவனை அடியொத்து கிருரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

(செம்பால்) - தொட்டால் ரக்த பொசுகை. எண்ணில் - எண்ணில்லாதவன். அதாவது - எண்ணமுடியாதவனென்று சுப்தார்த்தமாய், பலி தார்த்தம் (அகடிதேத்யாதி). விவரணம் (அதித்யாதி) - (இருக்கும்படி) என்றவநந்தரம், எண்ணமுடியாது என்று சேஷம். கொண்டது பிள்ளைத் தனம், உண்டது - உலகேழும் உறக்குவது ஆலிலேமேல், எங்ஙனே எண்ணும்படி என்று இவ்வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம், (நீலப்பூ) என்று - கருநெய்தல்; (ஆம்பல்) வெளுத்தது. (ரு)

மூ. சோத்தநம்பி யென்றுதொண்டர்மிண்டித் தொடர்ந்தழைக்கும் ஆத்தநம்பி செங்கணம்பி யாகிலும் தேவர்க்கெல்லாம் மூத்தநம்பி முக்கணம்பியென்று முனிவர்தொழு தேத்தும் நம்பி யெம்பெருமா நெவ்வுள் கிடந்தானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டர்	அந்நம்பரயோஜனரா	தேர்கெல்	தேவர் ஞக்கெல்லா
	னழி வஷ்வர்	ாம்	ம்
மிண்டி	நெருங்கி [கள்	மூத்த ம்பி	முன்னேபிறந்தப் பற்றம்
நம்பி	ஸமஸ்தசுல்யானகு		மாவுக்கு
	ணபரிபூர்ணனே	மு . . ந பி	மூன்று ண்களாயு
சோத்தம் என்று உண்ணேஸேவி கிருே	ம்எ றுசொல்லி		டைய ருத்ரனுக்கும்
தொடர்ந்து	இடைவிடாமல்		அந்தர்யாமியாய்நி
அழைக்கும்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகி	முனிவர்	ன்றவனை எ றுறு
	ற [னுவன்	தொழுது	ஸ்வாகாதிமுநிவர்கள்
ஆத்தன்நம்பி	பரமஆப்தனய பூர்ண	எத்தும்	ஆஸ்ரயித்து
செ. : கண்நம்பி	சிவந்தகண்ணழகால்	நம்பி	ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்
	பூர்ணனாயிராநி	எம்பெருமான்	பூர்ணனான [படி
	ரு . .		எஸ்ஸவாமி
ஆகிலும்	இப்படியிரு தானே		யுள்கிடந்தானே. (ஈ)
	யாகிலு		

வ்யா. ஆரூம்பாட்டி. (சோத்தம்) அவன் ரெஞ்சிரங்கும்படி.
சரணவரணம் பண்ணுமாபோலே தாழ்ந்தார் சொல்லுவதொரு
பாசரம். ஸபஸ்தகல்யாணகுணத்மனே. சோத்தம்என்றுகொட்டு
வைஷ்ணவர்கள் † ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டி மேல் விழுந்து
மாறாதேஅழைக்கும் ஆப்தன். (நம்பி) பரமாப்தியால் குறைவடிகிரு
மவன். இப்படி யிருக்கிறவன் தானுரன்னில் (செங்கு மடி) (க)
† యత్నోఽక్షయః పుణ్యం పుణ్యాక్షయః - యజ్ఞేనైశ్వర్యం బ్రహ్మవిష్ణుశివ
రీకాక్షయః' என்று புண்டరీకాక్షனுక ప్రమాణవిత్తனை
వన్. (ஆகிலும்) ఇప్పடியிருந்தాడేయాకిలమ్. (தேவரித்யாதி)
தேவதைகளுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்தானு யிருக்கிற சதுர்முகனுக்
கும் லலாடநேத்ராணருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதி
கள் நடத்துகிறவனென்றுகொண்டு ஸநாதிகோத்தும்படியிருக்
கிற பூர்ணனுள்ளனாதன். † ஆக இப்படி அஸாதாரண திவ்ய
விக்காஹபுத்தைய் இதரவிஸஜாதீயனு யிருக்கச்செய்தேயும் ப்ர
ஹ்மாவுக்கந்தராத்மாவாய் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நடத்துகிற
னென்று ஸநாதிகளேத்தும்படியாயிருக்கிறவன் இஃதே சாயந்தா
னென்றபடி.

...

(கூ)

அந் கூறும்பாட்டு (சோத்தநம்பியித்யாஜி). பரிவரில்லாத பாலனென்று நீர் பரியலென்றுயிருந்ததோ? என்னுடைய ஸர்வாத்மகத்வத் தமற்

தீராவென்ன அ ந்றை மேல் மூன்றுபாட்டாலே அதுஸத்தித்தா ி ி
ஸ்துதிக்கிறென்று ஸ் : தி கண்டுகொள்வது.

‘மிண்டி’ என்றதினர்த்தம் (ஒருவர் ‘ஓ’ ஈருவர் முற்பட்டு) எ றது.
 சூயசு ஸுநரவாஸு ஸீதஸீநா ஸுநிஷ்ய ஸ்ருயதா’து ரவ்யா’ர வேதே
 தாந்தநிஸ்ய ” எடுத்த ப்ரமாண’து’கு உத்தரார்த்தம் ஈட்டு’கெல்லாம்
 ிதாருத்தபாவம் (ஆகவிய்யாதி). ()

மு. திங்கள்ப்பு வானெரிகாலாகித் திசைமு னர்
தங்கலப்பன் சாமியப்ப பாகத்திருந்து ண்டி
தொங்கலப்பு நீ முடியா சூழ்கழல் சூடநின்ற
எங்களப்ப நெம்பெருமா நெவ்வுள்கிடந்தானே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திங்கள்	சந்த்ரனையும்	அப்பு	ந்ராஜலத்தையும்
அப்பு	ஜலம்	கீள்	நண்ட
ான்	ஆகாசம்	முடி	ஜடையிலேயுடைய
ரி	அக்ரி [ங்கனையும்		ரூய்
ரல்	காற்றுகூடிய நாலுபூத	பாகத்து	திருமேனியினொரு
ஆகி	சரீரமாகக் கொண்டு		பார்வத்திலே
	(தான் சரீரியாய்), இருந்தான்		இருக்குமவனு ஒரு
திசைமுகனாந்த நான்கு முகக் கனையு			ரனுனவன் [ன
கள்	டைய ப்ரஹ்மாவு சூழ்		பூமியெங்கும்பரம்பி
	க்கு		திருவடினை
அப்பன்	ஐந ரூய் [ரூய்		(சுத்தலையிலே)சூடும்
சாமி	ஸாமவேதப்ரதிபாத்ய		படி
அப்பன்	காரணபூதனாய்	நின்ற	நின்றவனாய்
வண்டு	வண்டுகள்	எங்கள் அப்பன்	எள்ள்நகனாய்,
உண்	மதுபாநம் பண்ணி நி	எம்பெருமான்	ந்ன் ஸ்வாமியுமா
	ன்றுள்ள [யும்.		னவ
தொங்கல்	கொன்றை மாலையை	எவ்வள்கிடந்தானே.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (திங்களித்யாதி) கார்யவர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக சந்த்ரனையும் கார மான பூதபஞ்சகத்துக்குமுபலக்ஷணமாக நாலையுஞ்சொல்லி இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாயிற்றகிற னென்றபடி. சதுர்முகனுக்கும் ஜககனுவன். (சாமியப்பன்)†ஸாம வேதப்ரதிபாத்யனுன காரணபூதன். (பாகத்தித்யாதி) ண்டிகெர் மதுபாநம் பண்ணுகின்றான் †கொன்றைமாலையையும் கங்காஜலத் தையும் ஜடையிலேயுடையனாய் திருமேனியில் ஏகதேசத்திலே யிருக்கிற ருத்ரன் விஸ்த்ருதமான திருவடிகளைத்தலையாலே சுமக்கும் படிக்கிறவன். (எங்களித்யாதி) எஃகளுக்கு ஜககனுமாய் ஸ்வாமியு மானவன். (எ)

௨௬௪ பெரியதிருமொழி, உப உ-தி, அ பா முனிவன்.

அநு எழாம்பாட்டு (திங்களித்யாதி). ஸாமச்சையுடையவன் ஸாமியென் றாய், பலிதார்த்தம், (ஸாமவேதேத்யாதி). “தொங்-ல்” என்றதினர்த்தம் (கொன்றைமாலையையும்) என்றது. (எ)

மு. முனிவன் மூர்த்தி மூவராகி வேதம் விரித்துரைத்த புனிதன் பூரவவண்ணனண்ணல் புண்ணியன் விண்ணவர்கோன் தனியன்சேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்கு இனியனெந்தை யெம்பெருமா னெவவுள்கிடந்தானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முனிவன்	ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங் ல்	விண்ணவர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
	பித்தவனாய்,	கோன்	தலைவனாய்
மூர்த்திமூவராகி	ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ர	தனியன்	ஒப்பற்றவனாய்
	ர்களாகிய மூவரா	சேயன்	யோகிகளாலு மறிய
	இருக்குமவனாய்		ொண்ணைத னாய்
வேதம்	வேதார்த்தத்தை	தான்ஒருவன	(இப்படி) தான் அத்
விரித்து	எல்லாருமறியும்படி	கிலும்	விதியை யிருந் தா
உரைத்த	புரீகீதையிலே யருளி		னையாகிலும்
	ச்செய்தவனாய்	தன்அடியார்க்	தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்
புனிதன்	சுத்தி யுடையனாய்	கு	களுக்கு
பூவை	காயம்பூப்போன்ற	இனியன்	நல்லவனாய்
வண்ணன்	திருநிறத்தை யுடைய	எந்தை	எனக்கு ஜநகனாய் [ன்
அண்ணல்	ஸ்வாமியாய் [னாய்	எம்பெருமான்	என் வாமியுமானவ
புண்ணியன்	பரமதார்பிகனாய்	எவவுள்கிடந்தானே.	(அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு (முனிவன்) இதடையக் கரண னே பரங்களை யிழந்து போகமோகக்ஷஞ்நயமாய் கார்யாகாரமழிந்து கிடந்த வன்று (க) “வஸுஸ்டீ பஹுஸ்யாம்” என்று மநம் பண்ணினவன் பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளுக்கந்தராத்மாவாயும் ஸ்வேருபேணவும் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறவன். வேதார்த்தத்தை வ்யக்தமாய் படிவெளியிட்டுச்சொன்னவன், அதாவது-வேதோபப்நம்ஹணமான ஸ்ரீகீதையை அருளிச்செய்தபடி. (புனிதன்)(உ) ஸுஸூர ஸ்ருஷு ஸுஸு-ஸுஹ்ருதம்ஸ்வபூதாநாம்’ என்கிறபடியேஸ்வப்ரயோஜநகிர பேக்ஷமாகப்பரஹிதமே சொல்லுகையால்வந்த சுத்தியைச் சொல்லு கிறது. (பூவைவண்ணன்) உபதேசித்தஹிதங்கிடக்க அஹிதத்தை ச்சொல்லிலும் விடவொண்ணாத வடிவை யுடையவன். (அண் ணல்) ஸ்வாமி (புண்ணியன்) பரமதார்பிகன். (விண்ணவர்கோன்) * அயர்வறுமமரர்க்கதிபதி. (தனியன்) அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தனா வன். (சேயன்) அவர்களில் நெடுவாசியையுடையவன். இப்படி தான்அத்விதியை யிருந்தானையாகிலும் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களு க்கு இனியவன். எனக்கு ஜநகனுமாய் ஸ்வாமியுமானவன். (அ)

பெரியதிருமொழி உ ப உ தி கூ பா பந்திருக்கு உகடு

அ எட் ா' பாட்டு (முனிவனிய்யாதி). (இது)-இந்த சேதந ஸ்து. 'மூவராகி என்றது-ல்யபந்தமன்று மூவரான ரென்றபடி. நெய்யு ணி யென்றற்போலே என்றருளிச் செய்கிறார் (பின்பித்யாதி). விண் ான் ' என்றதுக்கர்த்தம் (அயர்விய்யாதி) (அ)

மூ. பந்திருக்கும் மெல்விரலாள் பானை பணி மலராளர்
ந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேணி மணி ணன்
அந்தரத்தில் ாழும் வானோர் நாயகனாயமைந்த
இந்திரற்கும் தம்பெருமா னெ ழுள்கிடந்தாடே . (க)

பதம்.	உ ர.	பத	உ ர.
பந்து	பந்தானது	மார்வன்	திருமார் யு டய
இருக்கு	தங்கிய		னாய்
மெல்	மருதுவான [ய்	நீலம்	கருங்குவளை போ ாற
விர ாள்	விரல்களையுடையளா	மேணி	வடிவழிகையு டைய
பணி	குளிர்த்த		னாய்
மலராளர்	தாமரைப்பூவைப் பிற	மணி	மணிபோலே
	ந்தகமாகவு டய	வண்ணன்	ஸௌலப்யஸ்வபா த்
	ளாய்		தயுடையனாய்
பானை	ா மடம் அச்சம் ப	அந்தரத்தில்	ஸ்வர்க் த்தில்
	யிர்ப்பு எ னும் ஸ்	ாழும்	வாழுகிற
	தீர்வகுணங்கள்கி	வானோர்	தேவர் றுக்கு
	றந்த பெரியபிரா	நாய னாய்	நிர் ாஹகனா
	ட்டியார் [து	அ மந்த	சமைந்த
வந்து	அப்பூவில்லின்றும் ந்	இந்திரற்கும்	இந்தரனுக்கு கூட
இருக்கும்	நித்யவாஸ ப ண் ணு	பெருமா	ஸ்வாமியான ன்
	கிற		எவ்வுள்கிடந்தாடே . ()

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பந்திருக்கும்)†ஒருநாளும் பிரி ால் வரும்வ்யஸநமின்றிக்கே நித்யஸம்ஸ்லேஷத்தாலே கயும்பந்துடாய் அதுதான் பொறுமைசிவந்து ஸுகுமாரமானவிரலையுடைய ார் நிருபாதிகஸ்தீர்த் ததையுடைய ார் குளிர்த்ததாமரைப்பூவைப் பிறந்தகமாகவுடையவன். (ந்திருக்கும்) அப்பூ நெரிஞ்சி முள்ளாய் அடிக்கொதித்து வந்து (க) அகலகில்லேன்' என்றிருக்கும்படி மார்வு படைத்தவன். நீலமானகிறத்தையுடையமணிபோன்ற டிவையுடையவன். (அந்தரத்திலித்யாதி) இதுஸ்ரீவேஸ்வரனுக்கு விசே ஷணமாதல்' அன்றிக்கே தேவர்களுக்கு நாதனாய்ச்சமைந்த இந் தரனுக்கென்னவுமாம். † அவனுங்கூடத்தன்னைப்பற்றித் த ணை ஸ்வர்யத்தை நடத்தும்படி யிருக்கிறவன். .. (க)

உகசு பெரியதிருமொழி உப, உதி ௧0 பா இணை .

அந் ஒன்பதாம்பாட்டு (பந்தியாதி). இப்படி ஸர்வாத்மதயாவந்த ஸர்வாதி த்வத்துக்கு விருபன யான லக்ஷ்மீபதித்வத்தை அநுஸந்திக்கிறாரெ ிறு ஸங் தி ண்டொள்வது.

லீலாபரதையும், ஸௌகுமார்யமும், கர்மக்ருதஸ்தீர்த்வமன்றிக்கே யிரு னையும் பிறந்த த்திலே சீர்மையுமுடையவன் “ வந்திருக்கும் மார்வுடைய ன்” என்று சொல்லுகையால் ஸர்வாதிதத்வம் ஸூகிதமென்று திருவுள்ளம் பற்றி வாக்யதாப்யார்த்தங் னை யருளிச்செய்கிறார், (ஒருநாளுமித்யாதிக ளாலே). ௧(அவனுங்கு) என்றது-(௧) ‘(புருஷஸ்தீர்த்வம்) ஸப்ரஹ்மாஸகிவஸ் ஸேந்த்ரஸ்’ என்று கூடவெடுக்க முடிக் கப்பொறுத்தவனுங்கூட வென்றபடி. (௧)

மூ. இண்டை கொண்டு தொண் ரேத்த வெவ்வுள் கிடந்தானை வன்கொடும் பைம்புறவில் மங்கையர்கோன் கலியன் கொண்டசிரால் தண்டமிழ் செய் மாலை சீரைர்தும்வல்லார் அண்டமாள்வதானை யன்றே லாள்வ ரமருலகே. (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—o—o—o—

உதம.	உரை.	பதம.	உரை.
இண்டை	பூமாலகளை [பித்து	கொண்ட	நெஞ்சிலே கொண்ட
கொண்டு	திருவடிகளில் ஸமர்ப்	சீர்	(அவன்) கல்யாணகு
தொண்டர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்		ணங்களை
எத்த	ஸ்திதாத்தாம்பண்ணும்	தண்	நாமான
	படி	தமிழால்	தமிழ்பாஷையாலே
எவ்வுள்	திருவெவ்வுளிலே	செய்	அருளிச்செய்ததாய்
கிடந்தானை	கண்வளர்த்தருளினவ	மால	மாலாபுபமான [பும்
	ன்விஷயமாக	நரைர்தும்	இப்பத்துப்பாட்டை
வண்டு	வண்டுகள்	வல்லார்	கற்கவல்லவர்கள்
பாடும்	பாடுகிற	அண்டம்	ப்ரஹ்மாண்டத்தை
பை	பார்த்த	ஆள்வது	ஆளுமது
புறவில்	பரியந்தத்தையுடைய	ஆணை	நிஸ்சிதம்.
மங்கையர்கோ	திருமங்கையி லுள்ளா	அன்றேல்	அதுவேண்டாமாகில்
ன்	ரீக்கு ராஜாவான	அமருலகு	பரமபதத்தை
கலியன்	ஆழ்வார்	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர். (௧0)

வ்யா. பந்தாம்பாட்டு. (இணை யித்யாதி) பூமாலகளைப் பணிமாநி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு இங்கே அடிமை செய்து வாழ

ஈ ஸர்வேஸ்வரனுக்கு விசேஷணமான பகைத்தில் (அந்தரத்தில்வாழும் வானோர் நாயகனாய்) அதாவது - நித்யஸூனிகளுக்கு நாயகனாய், சமைவையுடையன இத்திதற்கும் தம்பெருமானென்றார்த்தம். (௧)

(௧) புருஷஸூனி .

பெரியதிருமொழி உப உதி ௧0 பா இ டை. ௨௬௭

லாம்படி திருவெவ்வுள்ளே கிடந்தவனைக் கவிபாடிற்று. முக்தர் ஸாமகாரம்பண்ணுமாபோலே மதுபாநமத்தமாய் வண்டிகள் பாடா நின்றள்ள பரந்தபர்யந்தத்தையுடைத்தான திரும கைக்கு ராஜா வானஆழ் ார். (கொண்டசீரால்) 'சீர்' என்று கவிக்கு அலங்கார மாயிருப்பதொன்றுன் னி அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். 'அன்றிக் கே இங்கேவந்துசாய்ந்தபடியாலே பகவத்குணங்கள்நெஞ்சிலே ஊற் றிருந்து சொல்லி யல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அமை ப்ரேரிக்கப் பாடினமலை என்னவுமாம். இதுகற்றார் 'அண்டத்தையாளுந னிஸ்சிதம். (அ றேல்) 'அவனைப்பற்றியுமித்தைப் பெறுமத்தனை யோ' என்று விரக்தரானூர்களாகில் அவர்களாளுமது பரமபதம்.

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அநு பத்தாம்பாட்டு (இண்டைொண்டியாதி). (பணிமாறி)-ஸமர்ப் பித்து. 'பைம்புறவில்' என்றதினர்த்தம் (பர்யந்தத்தையு டத்தான) ன் றது. நெஞ்சிலேகொண்டசீரால் என்றர்த்தாந்தர' (அன்றிக்கேயிய்யாதி). (அ டத் த) ப்ரஹ்மாண்டத் த ஐஸ்வர்யத்தை யென்றபடி ... (௧0)

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

இரண்டாமபத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது

உசுஅ பெரியதிருமொழி | உப ந தி, க பா விற்பெருவிழவும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—o—o—o—

பெரியதிருமொழி உ-ம் பத்து ந ம திருமொழி
விற்பெரு விழவும் ப்ரவேசம்.

—•—•—•—

வ்யா. †ஆஸ்ரித விரோதி கிரஸந சிலனாய் ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்வே
ஷைக ஸ்வபாவனாய் ஆஸ்ரிதஸுலபனாய் இதர விஸ ரதியனாயிரு
கிற †ஸர்வேஸ்வரன் † இக்குணங் கள்தான் தர்மியதவர்த்திக்கிற
வோபாதி எங்கு மதுவர்த்திக்கு மவையிறே. †இப்படியிருக்கிறவன்
மதுஷ்யராயிருப்பார் புஷ்பாத்யபகரணங் களைக் கொண்டா ரயிக்
லாம்படி வந்து கிடந்தமாத்ர மன்றிக்கே ஒருதிரியக்கு இப்பூவிற
செவ்வியழியாதபடி திரு டிகளிலே பணிமாதவேணு மெ றிடர்
பட அவ்விட ரத் திர்க்கைக்கா அதிடர்பட்ட மடுவின் ரயிலே
அ ரகுலையத் தலைகுலைய ந்து விழுந்து அத்தையாற்றி இ ன்னமு
மிப்படி இடர்ப்பி ருண்டோ. எ று சாயந்தருளிணன் டே
னெ ன்குரர்.

அநு விற்பெருவிழவி ப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் இவ ர வசீ
கரித்த ராமக்ருஷ்ணவதாரங் ளும் திருவெவ்வுள் கிடையழகுதானு, சிங்க
வேழ்குன்றத்தில் பரிபூர்ணமாக அதுபவித்த அழகிய சிங்கரு திருவே டத்
தில் () * திண்கைமாதூயர் தீர்த்தபடியுமாக இ வையைத் தயு (உ) * தே
ம் பாலு ரெய்யும் ன்னனு மமுது மொரு கலத்திலே சேர்ந்தால் பருகு
ரபோலே இவர் குக் க ணலே பரு லாம்படி திருவல்லிக்கேணியில் ஐவ
ப்பட்டிருக்கிற இருப்பை எவ்வுள் கிடந்த ன் ஸர் ஸ தாரம் பண்ணக்
ண்டு அதுபவி க்றொரென்று ஸ்கதி ண்டுகொள் து இந்த ஸங் தி
தன்னை ஸூசிப்பிக்கிரார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி) (ஸர்வேஸ்வரன்) என்றவநந்த
ரம், இக்குணங் களோடே கூடத் திருவல்லிக்கே ணியிலிருப்புக் கைக் காட்
டிக்கொடுத்தான் என்று பூரிப்பது. இந்த குணங் களைக் கீழ்த்திருமொழியி
லதுபவித்தாரே இங்குமதுபவிக்கவேணுமோ மெ ன்ன : அருளிச்செய்கிரார்
(இக்குணங்கள்தானிய்யாதி). (ந) ! இண்டைகொ டு ” ற பாட்டை
யும் மேல் (ச) ‘ மீனமர் பொய்கை ’ ன்கிற பாட் டயும் டாக்ஷித்த
ஸங்கத்யந்தர மருளிச்செய்கிரார் (இப்படியித்யாதி). அதா து - ஐந்து திரு
ப்பதி யயும் ப்ராதார்யேந அதுபவித்தாரெ று கீழ் ங் தியாய் இப்போது
திருவெவ்வுளில் கிடையழகையே யதுபவித்தாராகையாலே திருவல்லிக்கேணி

(க) -அ.இ. (உ) தி-வாய்-உ-ந-க. (ந) உ-உ- 0. (ச) உ-ந-க.

யிே சாய்ந்தருளின் () * என்னையாளுடையப்பனை யதபவிக்கையை
ப்ரதா ப்ரமேயமாக்கி, அதுக்கு உத்தரோத்தரம் குணதிக்யம், தோற்றும்படி
ற் மத் திருப்பதிகளையு மதுபவித்து 'கொண்டு, () * இன்னடைகொண்டு
தொண்டரேத்தினமையையும் காட்ட (௩) * ஆனையின் தயரம் தீர்த்தபடியை
யதபவி 'கிறுரென்றருளிச் செய் 'ரூரென்கை.

மூ. விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும்மல்லும் வேழமு ம்பாசனும் வீழ்ச்
செற்றவன்ற 'னைப்புரமெரிசெய்த சிவனுதுதாயர் னைதேனை ப்
பற்றலர்வீயக்ோ ' யிற்கொண்டுபார்த்த ' நந்தேர்முன்கின்ருனைச்
சிற்றவைபணியால்முடிதாந்தானைத்திருவல்லிக்கே ணிக் ண்டேனே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விற்பெருவிழவு	த நுர்யாகமஹோத்ஸ	கோல்	முட்கோலை
ம்	வமும்	கையில்	கையிலே
ஞ்சனும்	ம்ஸனும்	கொண்டு	பிடித்துக்கொண்டு
மல்லு	சாணாரமுஷ்டிகராகி	பார்த்தன்ற	அர்ஜுனனுடைய
	ற ல்ல ர்க்கமும்	தேர்முன்	தேர்முன்னே [ரூய்
வேழமும்	குவலயா பீடமென்னு	நின்றருனை	ஸாரதியாய் நின்றவ
	ம் யானையும்	சிற்றவை	மாற்றுத்தாயான க
பா னு	யானைக்காரனும்		கேயியு நடைய
வீழ	வீழும்படி	பணியால்	சொல்லுக்கொண்டு
செற்ற ன்றன்	ஸம்ஹரித்தவராய்	முடி	(பட்ட பிடிஷ்கம்ப
னை			ணிக்கொடு
புர ' எரிசெய்த	தீர்புரதஹந் பண்ணி		த) கிரீடத்தை
சின்	ருத்ரன் [ன	தாந்தானை	பரித்யஜித்த னான
உறு	அடைந்த		ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி
தாயர்	குருபாதகபீ ட ய		யை [லே
னை	போக்கின	திருவல்லி 'கே	திருவல்லிக்கே ணியி
தே	ஸ்வாமியாய்	ணி	
பற்றலர்	சத்ருக்கள்	கண்டேன்	ரணப்பெற்றேன். ()
வய	நசிக்கும்படி		

வ்யா. முதற்பாட்டு விற்பெருவிழவாயிற்று சத்ருநிரஸநம் ப
' ணை நினைக்கிற னாகையாலே பெருக்கக் கோலினையிற்று. அத்
ததக்கோலின கம்ஸனும் அவனுக்கு பலமாய் மலைதூள்ளினாற்போ
லே டெரிய கிளர்த்தியோடே கூடின மல்லவர்க்கமும் அவர்கள் பா
ர்க்கிலும் கண்பாராதே இ டயற வீசும்படி மதிப்பித்து வழியிலே
நிறுத்தின ஆனையும் அத் ததத் தள்ளினாலும் அது தன்னை உயிர்ப்
புள்ளதுபோலே நடத்தவல்ல பாகனும் (வீழ்ச்செற்றவன்றன்னை)
ஏகோத்யோகத்திலே நிரஸித்தாற்போலே வினை செய்த சடக்கு

உள0 பெரியதிருமொழி உப, ௩ தி க பா விற்பெருவிழவும்.

(புரட்சிப்பாதி) † தரிபுரதஹநாபதாரத்தாலே ஸஞ்ஜாதாபிமாநனா
ருத்ரன், பிதாவுமாய் லோககுருவுமாயிருக்கிறவன் தலையையறுத்
தப பாதகியாயிருக்கும்; “மதிப்பனாயிருக்கிறவன் எளிவரவுபட
வொன்னுது” என்று அத்தைப்போக்கி, அத்தாலே லோகத்துக்
கெல்லாம்தானே ஆஸ்ரபணியன்னெனு மித்ததை வெளியிட்டவன்.

(௩) “*சுருஷ்யஸ்ய*” *ஸுருஷ்யஸ்ய* | *ஸுருஷ்யஸ்ய* - தத்ர
நாமாபண: ஸ்ரிமார் மயாபிக்ஷாம் ப்ரயாசத்: விஷ்ணுப்ரஸாதாத்”
ஸர்வேஸ்வரன்ப்ரஸாதத்தாலே. (க) “*ஸுருஷ்யஸ்ய*”

† அவனைக்கிடிகையாலே உன்வடிவழகு ஸபலமாகப் பெற்றதிறே
என்கிறான். (பற்றலரித்யாதி) பற்றலருண்டு சத்ருக்கள், அவர்கள்
முடிந்துபோம்படி ஆயுதமெடுக்கிவாட்டோம்’ என்ற ரதே
குதிரைகளைநடத்தும் கோலைக்கையாலே கொண்டு (பார்த்தன்
தேர் முன்கின்றானே) ரதையைச்சிறினால் ஸாரதியையிறே அழியச்
செய்வது. அவனைப்பின்னே இட்டித் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கி
கின்ற வனை (சுற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானே) (உ) * மாற்றுத்தாய்
சொன்னவார்த்தைக்காக ப்ராப்தமாய் ருகிமுடியை ஸர்வஸித்த
வனை † (௩) [*ஸுருஷ்யஸ்ய* நனநம்மமகைகேயி] † சக்ர ர்த்தி
வார்த்தை சொல்லமாட்டாமை யிருக்கிறானத்தனை உம்முடைய
தம்பிக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான் உம்மைக்காடேறப் போகக்
காணுமவன் கனைத்திருப்பது” என்று சக்ரவர்த்தி கருத்தைச்
சொல்ல’ அதைக்கேட்டு நடுவிலாய்ச்சி. திருவடிகளிலே அழுகி
தா கஸ்ருஷித்தோபிமன்றிருந்தோம் நம்பக்க லொரு டு குணமு
டாக கனைத்திராமையிறே தாம்போகச்சொல்லாமே அய்யர் கருத்தாக
வருளிச்செய்தது” என்று ஐயரோபாதியாகவோ உம்மை கனைத்தி
ருப்பது. அவரை கஸ்வரராகவும் உம்மை கஸ்ரதரையா வுமிறே
கனைத்திருப்பது” என்றாரிறே.

(விற்பெரு விழவியாதி) விரோதி வர்க்கத்தைக்கிழங்கெடுக்கு
மவனாய், கஸ்வராபி மாநிகளுக்கு மிடர்வந்தால் போக்குமவனுமாய்
தனக்கு ஸ்நேஹிதரானார்க்காகத்தன்னை அழியமாறுமவனாய் போ
தியான ஸ்நேஹிகளுக்கும் ஏவிற்துச்செய்யும் னானனைத் திரு
வல்லிக்கணியிலே காணப்பெற்றே என்கிறார். (க)

(க) மத்யபுரா.

(௩) ௩-௩-௨௧-௨ ச.

(உ) பெரி-திரு-௩-௧-௪.

§ குணமுண்டாக - பாரதந்தர்ய முண்டாக.

(க)

உரை பெரியதிருமொழி, உ-ப க தி உ பா தே தத் தத்.

மூ. வேதத்தைவேதத்தின்சுவைப்பயனைவிழியமுனிவர்விழங்கு
கோதிலின்கனியை நந்தனாகளிற்றைக் குவலயத்தோர்தொழுதேத்து
ஆதியையமுதையென்னையாளுடை யப்பனையொப்பவரில்லா
மாதர்கள்வாழும் மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் ண்டே னே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.	
வேதத்தை	வேதத்தை விழுதி யாகவுடையனாய்,	குவலயத்தோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்	
சுவை	(ஆஸ்ரயித்தவர்களு டைய) ருசிக்குத்த க்கடியாக	தொழுது	ஆஸ்ரயித்து [த எத்தம்	ஸ்தோத்ர பண்ணுக
வேதத்தின்	வேதோத்தகர்மாநுஷ் ட்டாநத்தினுடைய	ஆதியை	ஐகக்காரணபூதனாய்	
பயனை	பலத்தைக் கொடுக்கு மவனாய்	அமுதை	அம்ருதம் போலே போக்யனாய்	
விழிய	ஸ்வாக்யரான	என்னை ஆளு	என்னை அடி மகொ டை	
முனிவர்	ஸநகாதிமுனிவர்கள்	அப்பனை	உபகாரகளு னனை	
விழங்கும்	அதுபவிக்கிற	ஒப்பவர்	(தங்களுக்கு) ஸத்ருச ரானவர்கள்	
கோதுஇல்	கோது இல்லாத	இல்லா	இல்லாத	
இன்	இனிய	மாதர் ள்	ஸ்தீர்கள்	
கனியை	பும்போலே நிரதிச யபோக்யனாய்,	மாமும்	வாமுமதாய் [தாய்	
நந்தனா	புரிந்தகோபர்க்கு	மாடம்	மாடங்கனையு டத்	
களிற்றை	ஆனைக்கன்றுபோலே யிரியனாயிருக்கும்	மயிலை	செல் ம்நிறைந்த மயிலாப்பூரைப்படை வீடா வுடைய	
			திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன். (உ)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டி. (வேதத்தை) (க) ஸ்ரீரூப ஷண்
ஸீதா த்ரைகுண்யவிஷயாவேதாம்” என்கிறபடியே எல்லார்க்கும்
ஹிதஞ்சொல்லப்போந்த வேதத்தைத் தனக்கு விபூதியாக வுடைய
வன். (வேதத்தின் சுவைப்பயனை) வேதோக்தமான கர்மங்களை
யதுஷ்டிபுத்த ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுமுள்ளார்க்கு
அவ்வவருடைய ருச்யதுகூலமாக பலஸ்ரீப்ரதாநம்பண்ணும ன்.
தர்மபாவநையாதல் உபயபாவநையாதலன்றிக்கேகேவலம்ப்ரஹ்மபா
வநையேவாயிருக்கும் ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிசயபோக்யனாயுள்ளவனை.
(நந்தனா) (கனியை) ஸ்ரீநந்தகோபர்க்குத் தன்னுடைய அதிமாநுஷ
சேஷ்டிதங்கனாலே எப்போதுமொக்க இனியனாவனை. (கு வலயத்
தோரித்யாதி) பூமி பிழுள்ளார் (உ) ‘கூர்ணு ஷீயு காரணந்துத்யேய”
என்கிறபடியே தன்னையே ஆஸ்ரயிக்கும்படி ஐகக்காரணபூதனாயுள்ள

வனை. (அமுதை) அர்களுக்குப் பரப்பாயுள்ளனை. அவர்களுக்குமெல்லாம் புறம்பாயிருக்கிறவென்னை அடிமைகொட்ட உபகாரகனை. (ஒப்பவரில்லாவித்யாதி) (க) + ஒருவல்லித்தாமதரயாளொன்றிய சீர்மார்பன்” என்று பிராட்டிப் பராதாந்யமேயா ஊராகையாலே பிராட்டிபரிகரமேயாயிற்று. (உ) + ஸ்ரீராமேஸ்வரே நாமயோர்வித்யதேபரம்” என்று அவள் விபூதியும் ஸ்ரீவரவிபூதியுமாய் இரண்டுகூறாயிறே யிருப்பது மயிலாப்பூர்” என்று படைவீட்டுக்குப்பேர். (௨)

அந். இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தையித்யாதி). (ந) கஞ்சன் குஞ்சி பிடித்தடிப்பதற்கு முன்னதன் மந்தனாயிருந்தமையை யநுஸந்தித்துக் கொண்டு திருத்தேர்த்தட்டில் காட்டின வைஸ்வரூபயப்ரதர்சநாதிமுத்தாடெளரியிட்டபாதத்தயுமறுபவித்துக் கொண்டாகுகுரென்று ஸகதி கண்டுகொள்வது

விழுமியமுனிவர்” ஸ்லாக்யரான முனிவரென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்தப்ரயமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதி). விழுப்பு - ஸ்லாக்யதை. “மாதர்கள் வாழும்” என்று விசேஷிக் க்கு ஹேது தநபூர்வகம் தாத்தப்ரயமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவல்லியித்யாதி). ஸ்ரீபிராட்டி பரிகரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகம் (நாமோரித்யாதி). (உ) தேவரீர்த்துஸ்ரீராமேஸ்வரே நாமயோர்வித்யதேபரம்” என்று வாந்ஹரி ஸ்ரீநாமகீலகஸ்மீர் மத்ரேய நாமயோர்வித்யதேபரம்” என்று ஸ்ரீராகசேஷம். (௨)

மு. வஞ்சனைசெய்யத் தாயுநாகி ந்தபேயலறி மண்சேர நஞ்சமர் முலையுடியிர் செகவுண்ட நாதனைத்தானவர் கூற்றை விஞ்சைவானவர்காரணர்சித்தர்வியன் துதிசெய்யப்பெண்ணுருவாகி அஞ்சுவையமுதமன்றளித்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனை.)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வஞ்சனைசெய்ய	(க்ருஷ்ணனை) வஞ்சி	சேர	விழும்படியாக,
	ககைக் காக	நஞ்சஅமர்	விஷம்நிறைந்த
தாயுருவாகிவ	தாய்வடிவுகொண்டு	முலையுடி	முலைவழியே
ந்த	வந்த	உயிர்	(அவன்) ப்ராணன்
பேய்	பூதனையானவள்	செக	போம்படி
அலறி	கதறிக்கொண்டு	ஓண்ட	அமுதுசெய்தருளின
மண்	பூமியிலே	நாதனை	ஸ்ரீவசேஷியாய்,

(க) ந-திரு-கச.

(௨) வி-பு-க-அ-நடு.

(ந) ந-க-௦-ந.

ஓ அல்லாதபுய்வயக்திகளினவள் பரிகரமன்றோவென்ன; (நாமயோர்). என்றது.

மூ. இந்திரனுக்கென்றாயர்களைத்தெழில்விழவில்பழநடைசெ
மந்திரவிதியில்பூசனைபெறாது மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்தாயர் [ய்
னந்தம்மோடினவாநிரைதளராமலெம்பெருமானருளென்

அந்தமில் ரயால்மழைதமிழ்த்தானைத்திரு ல்லி 'டே' ணி 'டே' .

பதம்.	உரை.	த.	உ.ர.
இந்திரனுக்குள்	இந்த்ரனுக்கு விருந்தி	தளர்ந்து	மி வும்நிரந்து
ன்று	டக்கடலோமெ	பெருமா	எமக்கு வாமியா
ஆயர் ள்	இடையர் ள் [று		டே
எடுத்த	ஸ்கல்பித்த	எந்தமோடு	ளுட
எழில்	அழகிய	இனம்	இனமினமா
விழவில்	யாடோதஸ்வத்திலே	ஆகிர	பசுத்திரளும்
பழ டசெய்	முன்பு செய்துபோரு	தளராம	நோவுபடாதபடி
	ம் க்ரமத்தில்	அருள்	ரக்ஷித்தருளே ணு
மந்திரவிதியில்	மந்த்ரோக்தமான ப	என்ன	என்றுஅர்த்தி
	டியே	அந்தமில்	அளிடவொண்ணை
பூசனைபெறாது	பூஜையை(அவ)பெ		படியான [டே
	றாமையாலே	வ ரயால்	கோவர்த்தக மயோ
ம ழ	ல்வரவுத்தை	மழை	அம்ம ழையை
பொழிந்திட	வர்ஷிப்பிக்,	தடுத்தானை	பரிஹரித்த ணை
ஆயர்	இடையர்	திருவல்லி 'கேணிக்க 'டே' .	()

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) †திரு ஈப்பாடிய
வள்ளார் த் ரலோக்யே வரண இந்த்ரனுக்கு ர்ஷார்த்தமா
ஆட் டக்கொருவிருந்திடக் டர் நாய் நாம் பிறந்துவளருகிற
ஊரிலே புரோடாசத்தை நாய் தின்றாற்போலே ஒரு தே த ந்து
புஜிக்கையாவதென்'' என்று ங்கள் செய்யப்படுகிறதுதாொ
என்று ட்டான். நாங்களிந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக விருந்திடப்
புகுகிறோம்' என்றார்கள். இந்தமலையன்றோ நமக்கும் பசு' ளு
க்கும் ஒதுங்கவிடமும்தந்து புல்லுந்தருகிறது ஆரேனுக்குமோ
ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுவது இம்மலைக்கிடங்கோள்' என்றான். மு
த்தைப்பார்த்து ஒன்றைச்சொன்னால் மறுக்கூடாம்படியன்றே யிருப்
பது' ஒன்றாகக்கொடுவந்து குவித்தார்கள். (இந்திரனித்யாதி) இந்
த்ரனுக்கென்று இடையரெடுத்த வெழிலுடைத்தானவிழவில் முன்
புசெய்துபோரும்படியிலே மந்த்ரோக்தமானபடியே ப' ணுகிற
அதுஷ்ட்டாந்ருபமான பூஜையைப்பெறுமையாலே அவன் ப்பசிக்கரா
ஹத்தாலே கோபித்து மஹாவர்ஷமாக வர்ஷிப்பிக் . அத்தாலே
இடையரானவர்கள் தளர்ந்து ரக்ஷகரான வெ'களோடே ங்
ளுடைய ரக்ஷ்யமான பசு'களுந்தளராதபடி நோ'கியருளவேணும்

என்ன. † இத்தால் புறம்புண்டான ரக்ஷயரக்ஷகபாவமும் அப்ர யோஜகமென்றபடி. (அந்தமில்) அந்தமழையினவல்லாத பெரிய மலையாலே மழைபைத்ததித்து. † அப்படியே (க) ஸந்தததுகவர்த்விணி” என்கிற என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வர் ஷத்தைப்பரிஹரிக்கவந்தவன். ... (ச)

அநு. நாலாம்பாட்டு (இ’ திரனித்யாதி). ஒருபேய்ப் பெண்ணைப் பிண மாக்கிவிட்டவளவேயோ த்ரிலோகாதிபனென்று இறுமாந்திருக்கும் இந்த்ர னிறுமாப்பை யறுத்தபடியும் கண்டோமிதே! என்று அத்தையருளிச்செய்கி ருமென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

புத்திஸௌகர்யார்த்தம் கதாபாகத்தை உபந்யஸிக்கிறார், (திருவாய்ப் பாடியுிய்த்யாதி). (டவர்களாய்) என்றவடந்தரம் உத்யோகிக்க என்று பூரிப் பது. (பசுக்கராஹத்தாலே) என்றது- ‘ஸ்வாஹா’ க்ரஹவகக்ராஹ’ என்று க்ரஹசப்தத்திலே வந்த ப்ரத்யயம் ஸ்வார்த்தத்திலேயாய் க்ரஹிக்கை யாவெ ிகை. இவ்வளவால் பலித்த ஸ்வாபதேசம், (இத்தாலித்யாதி). “அந்த மில்’ இத்தாதிக்கு ஸ்வாபதேசம். (அப்படியேயித்யாதி). ... (ச)

[வன்
மு இன்னுணைப்பதுமத்தலர்மகர் தனக்குமின்பநல்புவிதனக்கிறை தன்னுணையாய்ப்பான நப்பின்னைதனக்கிறைமற்றையோர்க்கெல்லாம் வன்னுணைபஞ்சபாண்டவர்க்காகிவாயுரை தூதுசென்றியங்கு மென்னுணை நந்தைதந்தைதம்மானை த்திருவல்லிக்கே னிக்கண்டேனே.

பத்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இன்	(தன்மாஸ்ஸுக்கு)இ	வன்னுணை	வலியதுணையாய்
துணை	துணையாய் [னிய	பஞ்சபாண்ட	பஞ்சபாண்டவர் களு
பதுமம்	தாமரைப்பூவைப்பிற	ர்க்கு	க்கு
	ப்பீடாகவுடைய	ஆகி	ரல்லாவுறவுமுற்
அலர்மகள்தன	பெரிய பிராட்டி ரர்க்		யும் தானையாய்
க்கும்	கும்		கொண்டு
இன்பன்	போக்யனாய்	வாய்உரை	அ ர்கள்சொன்னவா
ல்	எல்லாவற் றயும்		ர்த்தைகளை
	பொறுக்கு தன்	சென்று	தூர்யோதநாதிகள் பக்
	மையளான		கலிலேபோய நி வி
புவிதனக்கு	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு		த்து [னவனாய்
இறைவன்	வல்லபனாய்	தூதுஇயங்கும்	ஸ்ரீ தூதுஎழுந்தருளி
தன்னுணை	தன்னையே துணையா	என்னுணை	என்னைப்போலவார்
	கவு டயளாய்		க்ெல்லாம் ஸஹா
ஆயர்பாவை	இடைப்பெண்ணை		யபூகனாய்
நப்பின்னை தன	நப்பின்னைப்பிராட்டி	எந் ததந்தைத	என்குலநாத னை
க்கு	க்கு	ம்மானை	னை
இறை	ஸ்வாமியாய்,		திருவல்லிக்கே னிக் ண்டேனே. (ரு)
மற்றையோ ர்க்	அல்லாதாரெல்லார்க்		
குளல்லாம்	கும்		

பெரியதிருமொழி உபநதி, சுபா அந்தன். ௨௭௭

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணையித்யாதி) நெஞ்சுக்கினிய துணையாயிருக்கிற, பதுமத்தலர்மகளுண்டு - தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார் அவளுக்கின்பனுவன். (தனக்கும்) 'அல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார் தான் அகலகில்லே' என்றுவிரும்பி வர்த்திக்கும்படி அவளுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனுவன். ஸர்வேஸ்வரனாதனக்கும் கூடப் பொறைக்கு உவாத்நாயிருக்கிற பூமிப் பிராட்டியார்க்கு வல்லபனுவன் (தன்துணையித்யாதி) தன்னையே துணையாகவுடையளான ஆயர்பாவையுண்டு நப்பினைப் பிராட்டி அவளுக்கு ஸ்வாமியானவன். (மற்றையோரித்யாதி) இப்படி யிருக்கையாலே அல்லாதா ரெல்லார்க்கும் வலிய துணையானவன். (பஞ்ச) ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக அவர் 'வாயிற்சொல்லி விட்டவார்த்தையை அங்கேசென்று சொல்லுவது, + இங்கேவந்தறிவிப்பதாய், இப்படி ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் தாழ்நின்ற நிலையாலே தானே துணையென்னு மிடத்தை எனக்கறிவித்தவன். (எந்தை) எனக்கு ஸ்வாமியாய் என்குலத்துக்கு நாதனுவன். (ரு)

௮. அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணையித்யாதி). இப்படிப் பரஸத்தாநுப்ரஸத்தமான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்ளை யநுபவித்தாராய் * பார்த்தன்ற தேர்முன் நிறைக்கு பூர்வரங்கமான தெளத்யத்தை யநுஸந்தியா ஸ்ரீபூமி ளீளாவல்லபன் செய்த செயலென்னென்றநுஸந்திக்கிருரென்று ஸந்திகண்டு கொள்வது.

பதுமத்து - பத்மத்திலேயிருக்கிறதென்பது. * நல்பதப்பரயோதாத்தப்ரயம், (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி). 'தனக்கு' என்றதின் ருத்தாவுமாம். ஸ்ரீபூமிகளை ஒருவன் நர்வார்த்துக் கொடுக்கவேண்டாமையாலே விசேஷிக்கவேண்டா, நப்பின்னையாகில் ஸாமாயேந எருத்தை முறித்தவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவாமென்று நினைப்பிட்டவனாகையாலே க்ருஷ்ணனைத் துணையாக விஸ்வஸித்திருந்தாளென்று இவ்வர்த்தம்தோன்ற விசேஷிக்கிருரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிரார், (தன்னையேயித்யாதி). 'இயங்கும்' ஸஞ்சரிக்கிற வென்றாய் இதினர்த்தம், (இங்கே வந்தறிவிப்பதாய்) என்றது. (ரு)

மூ. அந்தகன்சிறுவனரசர்தம்மரசந்திகோயவனணியிழையச்செய்தமக்குரிமைசெய்யெனத்தரியாதெம்பெருமானருளென்னச்[ன்று சந்தமல்குழலா லக்கண் நூற்றுவர் தம்பெண்டிருமெய்தினுலிழப்ப இந்நிரன்சிறுவன்தேர்முன்நின்றானைத்திருவல்லிக்கணிகண்டேனே.

உள அ பெரியதிருமொழி உப ந தி சு பா அந்தகன்

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அந்தன்	குருடனு தந்தா	என்ன	என்று அர்த்திக்க
	ஷ்ட்டனுடைய	அல்	இருண்ட
சிறுவன்	பிள்ளையாய்	சந்தம்	நிறத்தையுடைய
அரசர்தம் அரச	ராஜராஜனு துர்	குழலான்	குழலையுடைய ளா
ற்கு	யோதனனுக்கு		த்ரௌபதிபட்ட
இளையவன்	தம்பியானதுஸ்ஸாஸ	அலக்கண்	து கத்தை
	நன்	துற்றுவர்தம்	துர்யோதனன் ப்ரா
அணி	அலங்கரிக்கப்பட்ட		தாக்களான துற்றுவ
இழையை	ஆபரணங்கையுடை		ரு டய
	யளானத்ரௌபதி	பெண்டிரும்	பார்யைகளும்
	பக்கவிலே	எய்தி	அடைந்து
சென்று	போய், (குதிலே உ	தூல்	மங் ள ஸூத்ரத்தை
	ன்னையுந் தோற்றூ		யு
	ர் ள் ஆகையாலே)	இழிப்ப	இழக்கும்படியாக
எந்தமக்கு	எ'களுக்கு	இந்திரன் சிறுவ	இந்த்ரபுத்ரனுை அர்
உரிமைசெய்	அடிமைசெய்	ன்	ஜாநனுடைய
ன	என்ன,	தேர்முன்	தேரின்முன்னே
தரியாது	(அவள் அந்யசேஷத்	கின்றானே	நின்று நாரத்யம்பண்
	வத்தைப்) பொரும		ணிவவனை
எம்பெருமான்.	எ'ஸ் ரமீ. [ல்	திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்.	()
அருள்	என்பக்கல் க்ருபைப		
	ண்ணி ரகழிக்கவே		
	ணும்		

வ்யா. ஆறும்பாட்டு (அந்தகன்சிறுவன்) குருடன் பெற்றபிள்
 னாயயிற்று. § இத்தால் அறிவுகேடு வழி வழி வருகிறதென்கை
 †பிதாவானவன் † கண்ணஞ்ச வளர்க்க வளருகையன்றிக்கே தான்
 கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவன். (அரசரித்யாதி) ரா ரா
 னைதுர்யோதனனுக்குப் பின்பிறந்தவன் துஸ்ஸாஸந் நென்றபடி
 †அவன்கொண்டாடி வளர்க்கச்செருக்காலே ளர்ந்த நென்று தீம்
 புக்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறது. (அணியிழையை) †மஹோத்ஸ்
 மாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் நின்றவன் பக்க
 லிலே கி'டி. (எந்தமக்குரிமை செய்யென) குதிலே உன்னையுந்
 தோற்றூர்கள் நீ போந்து எங்களுக்கு இழிதொழிச் செய்யென்ன
 (தரியாது) அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப் பொறுத்திலளாயிற்று
 இவ்வளவிலே ஸ்வாமியான ந் என்பக்கவிலே க்ருபைபண்
 வேணுமென்ன. ஆண்பிள்ளைகளான பர்த்தாக்கள் ஸந்திஹிதராயிரு
 க்க தூரஸ்த்தனுை க்ருஷ்ண ன் பேரைச் சொல்லுவானென் ' என்று
 எம்பாரைக்கேட்க அறிந்தோமே: முன்பே சில † ஸுருஸுரு

என்று பூர்வார்த்தம். “எம்பெருமான்! அருள்” என்று இவன் ஒரு தூத்புண்
வையை அர்த்தித்தால், அவ்வளவைக் கொடுத்துவிட்டு அலாகாதோ, தூற்றுவர்
பெண்டுகையும் தூவிழக்கும்படி பண்ணுவானென்னென்னை; அருளிச்செய்கி
றார், (அதாயிருக்கவியாதி). ஓ(விசைப்பு) - ஸ்வேஹாதிக்கம். “அல்” என்று
ராத்ரியாய், அப்படியிருப்பதானகுழலென்றும்; “சந்தமர்” என்று பாடாந்தர
மாய், அப்போது சந்த-சந்த குலமமாய், அமருகை - பொருந்துகையாய்
அப்படிப்பட்ட குழலையுடையவென்று விவரித்தருளிச்செய்கிறார் (சந்த
மென்றியாதி வாங்கியத்தாலே). (அதில் தன்னேற்றமாக) என்றதுக்கு-
“கோவிந்தா” என்ற ராக்கு வேருன்றின கழுத்தக்கொரு குணஹாகியின்றிக்
கே, ப்ரதிஜ்ஞையாலே குழல்விரித்திருந்த விவனக் குழல் முடிப்பித்தவாதே
அவர்கள் குழல்விரித்தார்கள்; தூல்வாசி இவளுக்குண்டாயிற்று. அவர்களு
க்கு அதின்றிக்கே யொழிந்தது தன்னேற்றமென்று கருத்து. இவளை “சந்
தமர்” என்று விசேஷித்து, அவர்களைக் கேவலம், “பெண்டார்” என்றத்தாலே
பலித்த உ” கருத்து (அவர்களுக்கியாதி). சரணுகதையானவனைக் கப்பிடி
த்து பர்த்தாக்கள் போக்யஸு ன்களைப்பெற்றார்கள். அர்களுக்கு விரோதி
னைக் கைப்பிடித்த பாரயை ன் த்யாஜ்யதூகங்ளைப்பெற்றார்கள், இவ்விரன்
டுக்கு மிவனேயடியென்று கருத்து. இப்பாட்டில் பலித்த ஸ்வாபதேசம்
(தெளபதிக்கியாதி). (சு)

பு. பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனு மிலக்குமனோடுமைதிலியும்
இரவுநன்கலும் துதிசெய்ய நின்ற விராவணந்தகனையெம்மானைக்
குரவமேகமழும் குளிர்பொழி லுடுகுயிலொடு மயில்கள்கின்றாலனே
இரவியின்கதிகள் துழைதல்செய்தறியாத்திருவல்லிக் கேணிக்கண்டே

பதம்.	ரை.	பதம்.	ரை.
பரதனும்	புரபரதாழ்வானும்[ன	குரவம்	குராமலர்கள்
தம்பி	அவனுக்குத்தம்பியா	சுமழும்	பரிமளிக்கிற
சத்துருக்கனும்	ஸ்ரீசத்ருக்ரதாழ்வானும்	குளிர்	குளிர்த்த
இலக்குமேனோடு	இனய பெருமாளோடு	பொழிலுடு	சோலைக்குள்ளே
மைதியியும்	டு (கூட)	குயிலொடு	(பாடுகிற) குயில்க
இரவும்	பிராட்டியாரும்		னோடு)
நல்	ராத்ரியிலும்	மயில்கள்	மயில்களானவை
	(பபதார்த்த ப்ரகாச	நின்று	ஒருபடிப்படநின்று
	மாய்) விவகண	ஆல	ஆடுமதாய்
	மான	இரவியின்கதிர்	ஸூரியகிரணங்கள்
பலும்	பகிலும் [படி	கள்	(சோலைச்செறிவா
துதிசெய்ய	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்		லே)
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கும்	துழைதல்செய்த ஒருகாலும்	துழைந்
	வனய்,	றியா	தறியாத
எம்மான்	என குலவாமியாய்,	திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்.	(எ)
இரவணந்த	ராவணனை ஸம்ஹரித்		
னை	த சக்ரவர்த்தித் தி		
	ருமகனை,		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பரதனும் தம்பி சத்தரு'கனும்) பர
தாழ்வானும் + அவனோடு கையடைப்பான ஸரீசத்ருக் நாழ்வானும்.
(இலக்குமனோடு மைதிலியும்) இதுவு + மிங்நனே யொருசேர்த்தி
(இரவு நன்பகலும்) + ஸமர காலத்திலே கண்டதுபவித்தார்க
ளோடு + கேட்டார் ரய் ட்டாரோடு வாசியற ஏத்தா கிற்பார்க
ளாயிற்று. + தேசிக + ரட்'கலும் திரள்திரளாக கின்றாயிற்று ஏத்
துவது. (இரவுநன்பகலும்) + நமக்குமோர் காலம் நெஞ்சொழிந்த
போது ஏத்துவ தொன்றுண்டன்றோ. அங்நனன்றிக்கே திவாரா
த்ர விபாகமறக் + கிட்டினதனையு மாழங்காப்புகைக்குடலானவித்
தனை (இரா னுந்தகனை) இப்படி ஏத்துவதுதான் ரா ண தம்
ப ண்ணின அபதார மொன்றுமே யாயிற்று + அவர்களோபாதி நா
னும் தோற்று ஏத்தும்படிபண்ணினவனை. (குரவமித்யாதி) குரவம்
கமழா கிற்பதாய் ஸ்ரமஹரமான பொழிவினுடே குயில்களோடே
கூட மயில்கள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ண. (இரவியித்யாதி) ஸ்வ
ராஜ்ஞரநடையாடாத தேசமாயிற்று. (க) ஷீக்ஷை பிஷோதேதி'
என்றது அவ்விடத்தை யொழிய ராய்ந்து. (7)

அநு. ஏழாம்பாட்டு. (பரதனுமித்யாதி). முதற்பாட்டிடு - * பார்த்தன்
றன் தோமுன் கின்றானுடைய குணஜிதராய்ப் போகாநிற்க நடுவே வழிபறிப்
பாரைப்போலே (உ)*பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வடி வ ிகாரண்டு
கிற்கையாலே அங்கே கண்ணோடி, (ந) 'சிற்த வபணியால் முழுதுறந்தானை'
என்று ஒரு பாசுரமிட்டுப் போந்தாராயிருந்தார்; அவர்நெஞ்சிலே யுறைத்து
நெஞ்சைப்பறிக்கையாலே வந்தேத்துகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

'தம்பி' என்றது-பரதனுக்குத்தம்பியென்றாய்தாத்தாய்மருளிச்செய்கிறார்
(அவனோடித்யாதி). (இங்நனேயொருசேர்த்தி) என்றது-(ச) ஸீக்ஷை
வீதேஸலக்ஷணம்" என்கிறபடியே தாயும்பிள்ளையுமாயிரு 'குமொருசேர்த்
தியென்றுமாம்-(இ) ஸபீஷாஷ்யாஸி-ஸாநாஸாஸா-நசவீதாத்வயாஹிநாநசா
ஹமபி" என்கிறபடியே பெருமானப் பிரியில் தரியா மயிலுண்டான சேர்
த்தியாகவுமாம்: ராவண தத்தினன்று ஜ்யாகோஷத்தின் சடக்குக்கேட்டிருக்
கையிலுள்ளசேர்த்தியாகவுமாம். (ஸமரம்). யுத்தம்-(கேட்டார்வாய்கேட்டார்)
பரதசத்ருக்கள். இந்நால்வரையும் சொன்னது - வாகரமுதலி ஞ'கும்
ப்ரஹ்மாதிஞ்ஞ'கும், ருஷிகஞ்ஞ'கும், அயோத்யாவாஸி ஞ்ஞ'கும், ஆழ்வார்க
ஞ்ஞ'கும், ஆசார்யர்களுக்கு முபலக்ஷ மென்றுவிவரிக்கிறார்(தேசிகரித்யாதி).
(அடங்கலும்) என்றது - ண்டறிவாரும் கேட்டறிவாரும்மெல்லாமென்றபடி.

(க) தை-ஆ-எ.

(ந) உ-ந-க.

(இ) ரா-அயோ-இந-ந-க.

(உ) ரா-அ-ந-உ . (ச) ரா-ஆ-க-உ .

உஅஉ பெரியதிருமொழி உபநதி அபா பன் ரியிலோதி

கிலவர்க்கெல்லா மொருகாலேத்தினால் போராடீதா, தீவாராத்ர விபாகமற எத்தவேண்டோனென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (நமக்குமித்யாதி) கிட் டினதனையும்) - எத்தனைகிட்டினாலத்தனையும் என்றபடி, “எம்மானை” என் றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவர்களோபாதிமித்யாதி). குரவம் - புஷ்பவிசேஷம். பரதாதிகள்(ஸ்)பட்டரைப்போலேயேத்த குயில்பாட மயிகளாட பரிமளித மாய் ஸ்ரமஹரமான உத்யாநத்திலே ராமதிவாகரன் எதிரியான கதிரவனஞ் சும்படி யிருக்கக்கண்டேனென்று இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம். ராவணனுக் ள்சின ஸூர்யன் ராவணந்தகனுகஞ்சச் சொல்லவேண்டாவிறேயென்று திருவுள்ளம். (எ)

மு' பள்ளியிலோதி வந்த தன் சிறுவன் வாயிலோராயிரநாமம் ஒள்ளியவாகிப் போதாங்கதனுக் கொன்று மோர்பொறுப்பிலனாகிப் பிள்ளையைச் சேறி நெருக்கி துண்புடைப்பப் பிறையெயிற்றை நன் விழிப் பேழ் றாய்த்

தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவைத்திருல்லிக்கேணிக்கண்டேனே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பள்ளியில்	வித்யாசாலையிலே	பிள்ளையை	தன்புத்தனை
ஒதி	படித்துவிட்டு	சேறிவெருண்டு	மிக்கோபித்து
வந்த	தன்னருகே ந்த	துண	(அவன்நாட்ட) துணை
தன்சிறுவன்	தன்பிள்ளையானப்ர	புடைப்ப	அடிக்க(அதிலே)
	ஹ்லாதாழ்வானு	பிறை	மூன்றும்பிறைபோ
	டைய	எயிறு	பற்களையும் [ன்ற
வாயில்	திருப்பவளத்தில்	அனல்	நெருப்புப்பொறிகள்
ஓராயிரநாமம்	(ஸர்வேஸ்வரனுடை		சிந்தரிந்துள்ள
	ய) ஒருஆயிரத்திரு	விழி	கண்களையும்
ஒள்ளியவாகி	அழகாக [நாமங்கள்	பேழ்வாய்	பெரியவாயையுமு
போத	தன்னடையேவர,		டத்தாய்
ஆங்கு	அவ்விடத்திலே	தெள்ளிய	தெளிந்திருந்துள்ள
அதனுக்கு	அப்படியெம்பெருமா	சிங்கமாகிய	ந்ருஷிம்ஹாவதாரஞ்
	ன்திரு, நாமங்களைச்		செய்தருளின
	சொல்லியதற்கு	தேவை	தேவனை
ஒன்றும்ஒர்	சற்றாயினும்	திருவல்லிக்கேணிக்	ண்டேன். (அ)
பொறுப்புஇல்	பொறுமையிலலாதவ		
னாகி	னாப்க்கொண்டி		

வ்யா. ஸர்வம் பாட்டு. (பள்ளியிலோதி வந்ததன்சிறுவன்) பள்ளியோதும் பருவத்தில் சொன்னவை யடங்கலும் சிரஸாவஹிக் கவேண்டும்படி யிருக்கும். இதாயிற்றுப்பருவ மிருந்தபடி, ஏதுக்கு

பெரியதிருமொழி உபநதி அபா பள்ளியிலோதி. ௨௮௩

மேலே தன் யிற்றில் பிறந்தப்ராணை சொன்னையடையப் பொறுக் வேணும். (வாயிலித்யாதி) அவனப்போது சொல்லிற்று நாலிரட்டாகிலும் பருவத்துக்குத்தக்கவளவல்லாதபடி யிருக்கையாலே குவாலாகச் சொல்லுகிறார். (ஒள்ளியவாகிப் போத) புவியிற்றில் பிறந்த சொல்லுகையாலே இனிதாயிருக்குமிதே. (ஆங்கு) அவ்விடத்தில். (அதனுக் கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி) பள்ளியோதும் பருவத்திற் சொல்லுவதெல்லாம் பரியமாயிருக்கும் தன்வயிற்றிற் பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாம் இனிதாயிருக்கும் சத்ருவே சொல்லிலும் கிரஸா ஹிக்க வேண்டு மத்தைச்சொல்லிற்று, அவ்ஹ்யாபசாரப்ராசுர்யத்தாலே திருநாமம்கேட்டுப் பொறுக்க மாட்டாமையாலே முனிந்தானாயிற்று. (பிள்ளையை) திருநாமம் சொன்னது ஹேதுவாக வயிற்றில் பிறந்தவனைக் கைவிட்டானவன். திருநாமம் சொன்னாரோடே தமக்கு ஸம்பந்தமாக நினைத்திருந்த படியாலே பிள்ளை என்கிறார். (வெகுண்டு தூண்புடைப்ப) கோபத்தாலே செய்வதறியாதே தூணைத்தட்ட. (பிறையித்யாதி) சிறைபோலே யிருந்த எயிற்றையும் அக்கிபோலேயிருந்த ண்களையும் புறப்படவிடா நின்றுள்ள பெரியவாயையு முடய. (தெள்ளியசிங்கம்) ஹிரயனுடைய முரட்டுவடிவைக்கண்டு பிற்காலியாதே நரலிம்ஹமாய் அவ்வழியாலே தானே ஆரயணியனெனுமிடத்தை ளையிட்டன் (அ)

அ. எட்டாம்பாட்டு. (பள்ளியிலித்யாதி). ராவணந்தகனான புருஷ ஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழா நிற்கச் செய்தே ராவணனுடைய பூர்ஜம் மத்தின் ப்ராதிசுல்யத்தை யநுஸந்தித்து அவனுக்கும் அந்தகனான புருஷ ஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழப் புக்காரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

(நாலிரண்டேயாகிலும்) என்றது-திருமந்த்ரமெட்டு முத்தேயாகிலுமென்ற மரம் (க) ூரணஸீலிசுலு-நாராயணே தி சப்தோஸ்தி என்கிறநாலு (௨)* ஹிரிரித்யகூரத்வயமும்இரண்டுமேயென்றுமாம்;விஷ்ணுஷடகூலியாகவுமாம் (௩) ப்ரஹ்மஸீலிசுலு-விஷ்ணுஷடகூலியாகவுமாம் மத்யா ஹணை சாபராஹணைசயோவஸாதஸ்ஸ உச்யதாம் என்று அவன் சொன்ன சிலதிருநாமங்களென்றுமாம். தம ப்ரகரணுக்குத் திருநாமங்கள் ஒள்ளிய வாயிருக்கு மோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (வயிற்றிவித்யாதி). ஒன்று-

தூர்” என்றதற்குத் தாத்தார்யமருளிச்செய்கிறார் (பள்ளியோது மித்யாதி). ஆனால் பொறுப்பிலனாகக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அனந்தமேய்யாதி). பொறுப்பிலனபின்பு அவனுக்குப்பிள்ளையென்னுமதுவிருத்தமாலையாலே ஆழ்வார் தமக்குப்பிள்ளையா அத்தயவித்தாரென்கிறார் (திருநாமமித்யாதி). (க) உருவநிலை யுவதயஸ்தயா என்று

பாதி விஷயதயா அத்தயவஸிக்கலாமிதே. சிறுக்கன் ஈர்த்தைபொறுக் மாட்டாவிட்டால் தூணைப்புடைக்கத் துண் செய்தகுற்ற மென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (கோபத்தாலேயித்யாதி). புறப்படவிடாநின்றுள்ள நா

ப்புறப்பட விடாநின்றுள்ள வென்றபடி. இது ‘பேழ்’ என்றத்தால் அர்த்தவித்தம் சிங்கபதலப்பயமாகவுமாம். ‘தெள்ளிய’ பயலேசமின்றிக்கே தெளிந்தவென்றும், ‘தேவு’ என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்தார்யம் (ஹிரண்யனூடைய வித்யாதி). (அ)

மு. மீனமர்பொய்கைநா மலர்கொய் ராட்டை மினோடுசென்கானமர்வேழம்மையெடுத்தலறகராவத ராவினைக்கதுவ [நிழிந்த ஆனையின் துயரந்திரப்புள்ளுந்ருந்துசென்றுநி ருழிதொட்டானைத் தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத்திரு ல்லிக்கேணி டேனே (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்	ரை.
மீன் அமர்பொய் மீன்கள்பொருந்திய	கை மடுவிலே	ராவினை	ரலை
நாள்	அப்போதலர்ந்த	கதுவ	வ் (அந்தஸமயத்திலே)
மலர்	புஷ்பங்களை	ஆனையின்	ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வானு
பொய்வான்	பறிக் வேணுமென்கி	துயரம்	தும் [டைய
	ற	திர	தொலையும்படி
வேட்டை மினோ ஆசையோடே		புள்ளுந்து	பெரியதிருவடியை
டு			மேற்கொண்டு
சென்றுஇழிந்த வந்திழிந்ததாய்		சென்று	விரைந்து ந்து
கான்	காட்டிலே	நின்று	அப்பொய் ரை
அமர்	ஸ்வைவரஸஞ்சாரம்ப		யிலேநின்று
	ண்ணக்கடவதான	ஆழிதொட்டா	திருவாழி யவிடுத்த
மேழம்	யானையானது	னை	ஸ்வாமினை
கை	தன்தும்பிக்கையை	தேன் அமர்	தேன்மாறாத
எடுத்து	உயரவெடுத்து	சோலை	சோலைக ரலேகுழப்
அலப	பிரிதும்படி		பட்ட
கரா	முதலையானது	மாடமாமயிலைத்	திருவல்லி கேணிக்
அதன்	அதினுடைய	கண்டேன்.	()

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்யாதி) நெடுநாள் பூத்தேடிப்பெறாமையாலே இடர்பட்டுத் திரிந்தவிது பூத்த தடா த்தக்

க ி டி ஸ்ஞாந்தரமத்யத் துக்குமேற்பட துவ்ஷ த்வமு டென்று
மதியாதே ந்து செவ்விப்பூ ப் பறிக்கை காகப்பெரிய அபிக்
சத்தோடேவந்திழந்த (கானமர்டே ழம்) காட்டிலே ஸ்வைர ஸஞ்
சாரம் பண் கட யானையானது கையெடுத்துக் கூப்பிடுப்படி
யா ட்முதலையா து இதின லைக் துவ. ட்முதலுக்குத்தன்நிலமாய்
இதுக்கு வேற்றுநிலமாயிற்று ஆனை நெடுநாள்பட்ட இடரெல்லாம்
போம்படியா ப்பெரியதிருவடியைமேற் றா டி வந்து ஆனைக்கிட
ரின்றிக்கே முதலுக்கே இடராம்படி திரு ருழியை ஏனினையிற்று.
கௌமரந்தசோலை யு: மாட: னாயுமு டத்தான மயிலாப்
பூரில் திரு ல்லிக் கேணிக்க டேனே. ()

அ ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்தாதி). ஆண்பிள்ளைகளான ஐவருக்கும்
பெண்பிள்ளை ளான த்ரௌபதி ஸ்ரீஜந் ராஜன் திருமகள் இவர்களுக்கும்
பள்ளியிற்பிள்ளையான சிறு கனு கு முதலின ஸவன்றிக்கே ஒரு திரியக்கா
லே ஒருதிரியக்குக்கு ந்தநோவையும் பொருமே அரைகுலையத் தலைகுலைய
வந்து உதலின மஹாரு த்திலே ட்டெண்டு போயதுபலிக்கிருமா று ஸ
தி ண்டி கொள் து.

மீனமர்' எ று விசேஷித்தது கு பாவ' (க்ஞாத்ரேத்தாதி). சா
றதினர்த்தம் (முதலே) ன்றது. ஆனையாயிருந்து நீர்ப்புழுவுக்கப்பட்டுக்
கியடித்தலறு ானென்னென் அருளிச்செய்குர் (முதலே) கித்தாதி) (க)

டபமும்

மூ. ம னு த பொழிலும் ாவியும்மதிரும்மாடமாளிகையும்மண்
தென்ன தொ டையர் ரா செய்தநன்மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி
கன்னிநன்மாடம் ாயர்தலைவன்காமருசீர்க் வி ன்றி [கின்றானே
சொ சொல்மலைபத்துடன் ல்லார் சுகமினிதா ற்வர் ானுலகே
திரும கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பத	உ ர.	ப ம.	உரை.
மன்னு	கித்தமாய்	தொ டயர்	தொண்டைநாட்டிலு
தண்	குளிர்த்திரு துள்ள		ள்ள ர்களுக்கு
பொழிலும்	சோலை னாயும்	கோன்	தலைவருனதொண்
வாவியும்	நீர்கிலங்கையும		டைமா ச் சுவர்
மதிரும்	ப்ரா ாரங் னாயும்		த்தி
மாடம்	மாடங்கனையும்	செய்த	ப்ரதிஷ்ட்டிப்பித்த
மாளியும்	மேல்மச்சுள்ள ருஹ	ல்	அழ ராயிருந்துள்ள
	னாயு	மயிலைத்திரு	ல் மயிலாப்பூரைப்படை
மண்டபமும்	மண்டப னாயுமு	லிக்கேணி	வீடாகவுடையதிரு
	டைத்தாம்படி		வல்லிக்கேணியில
தென்னன்	பாண்டிமஹாசாஜாவி	கின்றானே	கின்றவன்விஷயமாக
	ம்ச த்தைய		

உஅசு பெரியதிருமொழி உபநதி ௧0 பா மன்னு

கன்னி	அரணாகப்போரும்ப டியாய்	சொ	அருளிச்செய்ததாய்
நல்	நன்றாயிருந்துள்ள	சொல்மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பமான
மாடம்	மாட்களையுடைத் தான	பத்துடன்	பத்துப்பாட்டுக்களை யும்
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா	ல்லார்	அப்யஸிக்கவல்லவர்க ள்
தலைவன்	ப்ரதா ராய் [ர்க்கு	இனிதுசு	நித்யாநுபவம்பண்ணு ம்படியான
ராமர்	அழகிய		
சீர்	புனைவண்ணவழி யையுடையரான	வானுலகு	பரமபதத்தை
வின்றி	ஆழ் ரார்	ஆள்வர்	கிட்டப்பெறுவார்கள்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (மன்னுதன் பொழிலுமித்யாதி) நித்யமாய்க்குளிரந்திருந்துள்ள பொழிலும் நீர்நிலங்களும் அரணாகப்போரும்படியான மதின்களும் மாட்களும் மாளி களும், மண்டப'ளும் இன்னமும் + சொல்லிச்சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லாமு'டாம்படியாயிற்றுத் தொண்டமா'சக்ரர்த்தி யேற்றிற்று. (கன்னி) அரணாகப் போரும்படியாய் நன்றாயிருக்கிற மாடங்களையுடபதிருமங்கைக்கு ப்ரதாநர். (ராமருசீர்க்கவின்றி) ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடைய ஆழ் ராருளிச் செய்தபதத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள். (சுகமினிதாள்வார்வானுலகே) நித்யாநுபவம் பண்ணலாம் படியான நித்யவிபூதியை ப்ராபிக்கப்பெறுவர் ()

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அநு பத்தாம்பாட்டு. (மன்னுதன் பொழிலுமித்யாதி). (சொல்லிச்சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லா') என்றது நன்மையிலே' என்றுவிசேஷித்ததி' தாத்பர்யம். அதுவும் இதுவும் என்கிற சாரத்தாலே பலித்ததெ'றுமா'. 'கன்னி' என்று அழியாதபதார்த்தத் தக் காட்டுகையாலே (அரணாகப் போரும்படி) என்றது

(௧0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

—o—o—o—

பெரியதிருமொழி உ ப த து ச திருமொழி அன்றையர் ப்ரவேசம்

—o—o—o—

வ்யா. பிராட்டிமாரோடு கூட ந்து விரோதிநீரஸ்நசிலனாய், ப்ரபலவிரோதி பாபங் ளை அநாயாஸேந போக்கவல்லனாய் ஸர் ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் உகந்தருளின நிலங்களுக்கும் பண் ணும்விருப்பத் தத் திருநீர்மலையிலே பண்ணிக்கொடு ந்து ஸந்நி ஹிதனான அநவஹிதராயிருப்பார்வார்த்தையைக்கேட்டு அநர்த் தப்பட்டுப்போ ரதே அ ளை ஆஸ்ரயித்து க்ருதார்த்தராய்ப்போங் கோளென்று பரோபதேச ப்ர ருத்தராகிரார்

அ . அன்றையர்ப்ரவேசம் சிங்கவேழ் குன்றத்திலிருந்தவாறும் திரு வே கட்டத்தில் நின்ற ாறு திருவெவ்வுளில்கிடந்தவாறுமானவ்வற்றைத்திரு வல்லிக்கே ணியிலே யொருமுகம்செய்துஅதபவியாநிற் கரிமகரங்களுக்குண் டான வைர திரக்கநெடையிட்டு நடந்தவாறு மதுபவித்தாராயிருந்தார் ; இவ் வதுபவப்ரகர்ஷத்தாலே, இன்னுமிப்படி யதுபவிக் லா மிட க ளுண் டோ வென்று திருவுள்ளத்திலே யாராயாநிற்க திரு நறையூர் முதலான தோற்றி, அ வயெல்லா ற்றினுமுண்டான விருப்பத்தைத்திருநீர்மலையிலே பண்ணின படியை யதுஸ் திக்கிருரென்று ஸ திகண்டு ள்வது. () அ ர் செய் க றெறுத்த" என்றத் தயும், (௨) பேசுமளவ ிறிது ம்மின் "என்ற பாட் ட யு ட்டெ ட்ருளிச்செய்கிரார் (அநவஹிதராயித்யாதி).

மூ. அன்றையர்குலக்கொடியோடணிமாமலர்மங்ை யொடன்பளவியவு கென்றனுமிரக்கமிலாத னுக்குறையுமிடமாவதிரும்பொழில்சூழ் [ர் நன்றாயபுனல்நறையூர்திரு ருலிகுடந்தைதடந்திகழ்கோவல்நகர் நின்றுணிநுந்தான்கிடந்தான்நடந்தாற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.

ப .	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்	மலர் ம ங் கை	தாமரைப்பூவைப் பி
ஆயர்குலக்ொ	இடைக்குலத்துக்குக்	யெ டி	தந்தகமாகவுடைய
டியோடு	சொடியோன்ற ந		பெரியபிராட்டியா
	ப்பின்னைப் பிராட்		ரம்மமான ருக் ம
	டியு ளும்		ணிப்பிராட்டியு ட
அணி	அழகியதாய்		னும் [லந்து
மா	ஸ்ஸாக்யமான	அன்புஅளவி	ஸ்நேஹந்தோற்றக் க

§ (பிச்சச்சிறுபீலி) இத்தாயித்யைப்பற்ற (அநவஹிதராய்) என்றது.

(க) உ-ச-அ-

(௨) உ-ச-க-

உஅஅ பெரியதிருமொழி உபசதி கபா அன்றாயர்

என்றும்	எக்காலத்திலும்	சுடந்தை	திருக்குடர் தயிலே
அவணர் கு	அஸூர் எப்பக்க	கிடந்தான்	சாய்ந்தவனாய்,
இரக்கம் இலாதத	யயில்லாதவனாய்.	தடம்	தடாகங்களாலே
வனக்கு		திகழ்	ஒளிவிடாநின்றான்
இரு	பெரிய	கோவல்நகர்	திருக்கோ லூரிலே
பொழில்	சோலை ளாலே	நடந்தாற்கு	நடந்தவனான ஸர்வே
சூழ்	சூழப்பட்டு		ஸ்வரானுக்கு
நன்றாயுனல்	நல்லஜலஸ ருத்தி	உறையும்	நீத்யவாஸ ப ணும்
	யையுடைத்தான	இடம் ஆவது	ஸ்த்தாநமாவது
நறையூர்	திருநறையூரிலே	மா	ஸ்லாக்யமான
நின்றான்	நின்றவனாய்,	மலை	மலையான
திருவாவி	திருவாவியிலே	நீர்மலை	திருநர்மலையா. ()
இருந்தான்	இருந்தவனாய்		

வ்யா முதற்பாட்டு. (அன்றாயர்)† முன்பு-ப டொருநான்
 நப்பின்னைப்பிராட்டியோடும் அழகிய தாமரைப்பூ வ இருப்பிட
 மாகவுடைய பெரிய பிராட்டியாரோடும்† விரும்பிக்கலந்து (அவு
 ரக்கித்யாதி)† அவர்களுடன்கூட விருந்தபோதும் ப்பட அஸூர
 ரக்கத்துக்கு ஒரு ரனு மிரக்கமில்லாத னுக்கு நீத்ய ாஸம்
 பண்ணுகைக்கு ஸ்த்தாநமா து பரந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட
 நல்ல ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருநறையூர் இப்படிப்பட்ட
 நன்மைகளையுடைய திருவாவி திருக்குடந்தை தராகங்கள் திகழா
 கின்றன திருக்கோவலூர் இவை துடக் மானவற்றில். (நின்
 றுனித்யாதி) திருநறையூரிலே நின்றான், திருவாவியிலே இருந்
 தான் திருக்குடந்தையிலே சாய்ந்தான் திருக்கோவலூரிலே நடந்
 தான். (இடம்மாமலையாவது)† மலையாயிருக்கச்செய்தே அல்லாதவை
 ாஸஸ்த்தாநமாகிறதில்லையிறே. உகந்தரு ின நிலங்க டுளெங்கும்
 பண்ணக்க விருப்பத்தைப் ப ணிக்கொடுவந்து ஸந்சித்யிதனான
 தேசம் திருநீர்மலை. (ச)

அந் முதற்பாட்டு. (அன்றாயரித்யாதி) “அன்பளவி” என்றதினர்த்
 தம் (விரும்பி டலந்து) என்றது. அளாவி என்றது அளவி” எ று குறு
 கிட்டக்கிறது, “என்றானும்”-என்றாகிலுமென்றத்தமாய், தா த் ப ர் ய ம்
 (அவர்களுடையத்யாதி). மூலத்திலே கோவல்ந ர்” என்றவ ஂதரம் இவற்றி
 லேயென்று அத்யாஹரித்துக்கொள்வது. வ்யாக்யையிலேயும், (திருக்கோ வ
 லூர் இவை) என்று வாக்யத்தைநிறுத்தி, அநந்தரம் திருநறையூர் என்று
 ஒருபத் அத்யாஹரிப்பது. இவ்வாக்யத்தை மேலுக்கு சேஷமாக்கிக்கொள்
 வது. “இடம் ஆவது மாமலையான நீர்மலை” என்று அவ்யித்துக்கொள்வது.
 நீர்மலையை “மா லை” என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்ன, (மலையாயிருக்க
 வித்யாதி). (எங்கும் பண்ணக்கடவவிருப்பத்தை) என்றது-நின்றதும் இருந்த
 தும் கிடந்ததும் நடந்ததமான விவற்றையென்றபடி. (ஃ)

பெரியதிருமொழி உப, சதி உ-பா காண்டாவனம். உஅக

மு. ராண்டாவனமென்பதோர்காடமரர்க் கையனதகண்டவளிச்சமுனை
முண்டாரமுலுண்ண முனிந்ததுவுமதுவனறியுமல். ஹசகம. மனநிர்
தாண்டானவு னவன்மார்பகலமுகிரால்வகிராகமுனிந்தரியாய்
நீண்டான்குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அமரர்க்குஅரைதேவர்	ருக்குத்தலை	தீர்த்து	போக்கி [வனுய்
யனது	வளுன இந் த்ரனு	ஆடான்	லோத்தை மகிழ்த்த
	டையதாய்	அவுண்ணவன்	ராசுலனுன ஹிரண்
ஓர்	ஒருவரா லுமழிக்கு	அகலம்	பார்த்த [யனுடைய
	வொண்ணாத [னும்	மார்பு	மார் வ
ராண்டாவனம்	காண்டவவநம் என்	உகிரால்	நகங் ளாலே
என்பது		வகிராக	இரண்டி கூறும் படி
ராமு	காட்டை	முனிந்து	சீறியருளி
அவன்	அந்த இத் த்ரன்னுனே	அரியாய்	விம்ஹரூபியாய்
ண்டிநிற்க	பார்த்துக் கொண்டிரு	நீண்டான்	வளர்த்திட்டு வலுய்
முனே	அவன்முன்பே [க்க	குறளாகி	வாமந ரூபியாய்க்
ஆர்	பூர்ணமான		கொண்டு (மஹாப
அழல்	அக்கியானது		லிபக்கலிலே சென்
மூண்டு	மேல்விழுந்து		று நீரேற்றப்பின்பு)
உண்ண	புஜிக்கும்படி	நிமிர்ந்த	னுக்குத்திரிவிக்ரமாவதாரம்
முனிந்ததுவும்	சீறிபருளியும்,		செய்தருளினஸர்
அதுவன்றியும்	அதுக்குமேலே,		வேஸ்வரனுக்கு
முன்	பாரதயுத்தத்திலு	இடம்ஆவது	வாஸஸ்த்தாந மாவது
உலகம்	பூமியின்		மாமலையானநர்மலே. (உ)
பொறை	பாரத்தை		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (காண்டாவனம்)†காண்டவவநமெ
ன்று இந் த்ரனுடைய காவற்காடாய் அதுதான் ஒருவர்க்கு மழிக்க
வொண்ணாதபடியிருக்குமாயிற்று † அர்ஜுனனும் க்ருஷ்ணனும்
பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்கச்செய்த அக்கிபகவான் 'என
க்கு விருந்திடவேணும்' என்றபேக்ஷிக்க நீ இந் த்ரனுடைய
காவற்காட்டைபுஜி' என்றுவிடானாயிற்று அங்கே ஆஸ்ரயப்
புத்திகள்புக்கு ஒதுங்கினவாறே அவர்களைநிரலிக்கவேணுமென்று
அத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரர்க்கரையனுண்டு - இந் த்ரன் அவன்
கண்டிநிற்க அவன் முன்பே (முண்டாரமுலுண்ண முனிந்ததுவுமது
வன்றியும்)†பேகணித்துப் பிற்காலித்துப் போகக்கடவ அக்கியானது
மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியா ச்சீறி அதுக்குமேலே.†அன்றிக்கே
முண்டாரென்று எதிரிட்டவர்களாய் சத்தருக்களைச்சொல்லவுமாம்.
(முன்னுலகமிய்யாகி) முன்பு பூபாரத்தைப்போக்கி கிர்வஹித்துப்

பொந்தவன். ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய பரந்த மார்
வலத்திருவுகிராலே இரண்டிசூரம்படிசீறியருளி. (அரியாய் நீ
டான்)† அவனுடையப்ரதிஜ்ஞாகாலத்திலே ந்து உதவிற்தலனாகில்
குணங்கள் ஸாவதியாம்போலே. (சுறனித்யாதி) ஸர்வாதிகளுன
தான் வாமநவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து நிற்கச்செய்தே மஹாபலி
பக்கவிலே செ்றிரந்து திருக்கையிலே நீர் விழுந்த ரதே ஆகா
சாவகாசமிடம டயும்படிவளர்ந்து அளந்துண்ட னுக்கு வாஸ
ஸ்த்தாநம். (உ)

அநு இரண்டாம்பாட்டு. (காண்டா மித்யாதி). கீழ்த்திருமொழியிலே
(க) இந்திரன் சிறுவன்தேர்மு 'நின்றானே' என்றுப்ரஸ்துதனா இந்த்ரனும்
அவனுத்யாநத் தயழித்தபி'னையும் அவனை 'ொ' டீபூபாரத் தநீ'கி படி
யயும் அத்தோடு தோள்தீண்டியா பிதாபுத்ரர் ளு டயபாத்த்யபாத பாவ
ஸம்பத்தமும் திருவுள்ளத்தில்தோற்றி அவற் றயநுஸந்தியா நட'தானு டய
அபதா த்திலீடுபடுகிறாரென்று ஸங் தி.

காண்டா' என்று நீட்டலாய் ரம் க டக்குறைத்தலாய்க்கிட'கிற
தென்று வி டுவித்தருளிச்செய்கிறார் (காண்டவவநமென்றித்யாதி). இந்த்ர
னதுகூலனன்றோ அவன் காட் டைஅழலுண்ணமுனிந்ததுக்குப்ரஸ'தியெ
ன்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுமித்யாதி). முனே' எ'றதி
னார்த்தம், (முன்பே) என்றது, மூண்டு-ஆர்-பூர்ணமா அழல்-அக்கி - 'ண
வென்றுசுப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பே ணித்தித்யாதி).
பேகணிப்பு-வை ர்ணயம். இத்தால்-இது 'குஹேதுவான இந்த்ரனிடத்தில்
நின்றும்வந்த லஜ்ஜாபய' னாச்சொல்லிற்றாயிற்று. அக் காட்டிலிருக்கிறமூ'
டாரைமுனிந்ததுவும் என்று த்விதீயையாக்கியருளிச்செய்கிறார், (அ ற்றிக்கே
யித்யாதி). "நீண்டான்" என்றது - உத்க்ருஷ்டனென்றாய் அருளிச்செய்கி
றார் (வனுடையவித்யாதி).ப்ரஹ்லாதனு டயவென்றபடி. ... (உ)

மூ அலமன்னுமடல்சுரிசங்கமெடுத்தடலாழியினாலணியாருருவில் [ல்
புலமன்னுவடம்புனைகொங்கையினுள்பொறைதீரமுளுவிவாளமரி
பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்பகலோம்மறையப்பணிகொண்டணிசேர்
நிலம்' னனுமாயுலகாண்ட னுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

பத .	உரை.	பத .	ர .
ஆர் அணி	மிகவுமழைய	ொங் யினு முனை யயுடைத்தா	
ருவ் ல்	திருமேனியிலே	ள் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்	
அடல்	யுத்தோர்மு மான	டி யுடைய	
ஆழியினால்	திருவாழியோடே	பொறை	பாரத் த
அலம்	கலப்பை யயும்	தீர	போக்குக் கா
மன்னும்	பொருந்தியும்	ஆள் அடு	மதவ்யரை முடிக்க
அடல்	யுத்தோர் மு மாயும்	ல்	
சுரி	சுரியையுடைய து மா	வாள்	ஒளியையுடைத்தா
	ன	அமரில்	பாரதயுத்தத்திலே
சங் ம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜ் யத்தை	பலமன்னர்	அநேகராஜாக்கர்
எடுத்து	தரித்து [யும்	பட	நசி'கும்படி [டைய
முன்	துர்யோதனாதிகள்	சுடர்	மிக் தேஜஸ்ஸையு
	பொருந்தாத ன்	ஆழியினை	திருவாழியை
	று,	ப லோன்	ஆதித்யன்
புலம்	(ஸ்ர்வேஸ்வரனுடைய)	மறைய	ம ற்பும்படியா
	சகஸ்ரராதி இந்த்ரி	பணிகொண்டு	கார்ய் கொண்டு
	யங்கள்	அணிசேர்	அழகுபொருந்திய
மன்னு	ஸ்ர்வகாலமும்ப் பரவ	நிலமன்னனு	பூபதியுமாய்
	ணமாய்க்கிடக்கும்	மாய்	
	படியாய்	உலகுஆண்ட	லோகபாலரம்பண்
வடம்	ஆர்முதலிய ஆபரண	னுக்கு	னினவனுக்கு
	களாலே	இடமாவது மாமலையானநர்மலே.	(ஈ)
புனை	அலங் ரிக் ப்பட்ட		

வ்யா. முன்றும்பாட்டு. (அலம்)ஹலம் நித்யமாய் யுத்தோர்மு கமாய் சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்ச ந்யம் இ ற்றைத்தரித்து (அடலாழியினாலணியாருருவில்) † யுத்தோர்மு கமான திருவாழியோ டே, நன்றாயிருக்கிற திருமேனியிலே கலப்பை ஸ்ரீபாஞ்சஜ்ந்யமெ ன்கிற இவற்றைத் தரித்தென்னுதல். (அடுத்தது) என்று பாடமாகில் † அழகியவடிவோடே திருவாழியோடே மற்றைதில்யாயுதங்களை யும் சேர்த்து, அதாவது (க) ' ஸ்ர்வேஸ்வர் உபஸம்ஹர என்ன மறைத்த படி ஆக வெளியிடினும் மறைக்கிலும் ஆஸ்தார்த்தமாயிருந்தபடி. (புலமன்னுஇத்யாதி) † ஸ்ர்வேஸ்வரனுடைய ஸர் கரணங்களும் தன் பக்கவிலே ப்ரவணமாய்ப்படி ஸர்வாபரணங்களாலும் அலங்க்ருத மான திருமுலைத்தடத்தையுடைய ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருடைய பாரமானது போம்படியா முன்பு ஆள்களைமுடிக்கிற ஒளியை யுடைத்தான பூசலிலே யென்னுதல். † ஆண்பிள்ளைகளாயிருப்பாரை முடிக்கக்கட மதிப்புடைத்தான பூசலிலே. (பலமன்னர்பட)

உகா பெரியதிருமொழி, உப, ச-தி ச-பா தாங்காதது.

நானொன்றுக்குப் பதினாயிரம் ராஜாக்கள் படுப்படியாக நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவாழியை ஆதித்யன் மறையும்படியாகக் கார்யங்காண்டி. † அ ரிசேர் நிலம்” என்னுதல் ‘அணிசேர்நிலமன் னனுமாய்” என்னுதல். (நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கு) சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச்சொல்லுதல் ‘அன்றிக்கே ‘பூபாரநிர்ஹரணம் பண்ணிபடியைச் சொல்லுகையாலே க்ருஷ்ணனைச்சொல்லுதல். (16)

அரு மூன்றும்பாட்டு. (அலமித்யாதி). ‘முன்னுலகம் பொறைதீர்த் தாண்டான்” என்னுமது க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ரதா ப்யோஜந மா க யாலே அத்தை ஸப்ர ராமா வதுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள் து

அடல்” என்றதினர்த்து (புத்தோர்முகமாய்) என்றது. ‘உருவில்’ என்றது - ஸப்தமியா’கி “அணியாருருவில் - அடலாழியினால் - அலம் னு மடல்கரிசங்கமெடுத்து’ என்று அந்வயம் விவக்ஷித்த அருளிச்செய்கிறார் (புத்தேத்யாதி). ‘ருவில்’ என்றத் தத்ருதியையாக்கி பாடாந்தரத்திலந் வயமப்படியேயாய், தாத்பர்யம் (அழகியவித்யாதி). ‘வடம்” என்றுஹாரமாய் இது ஸகலபரணம் னு’கு முபலக்ஷணம், புனை -பூணுகையாய் அருளிச் செய்கிறார், (ஸர்வேத்யாதி). “வான்” மதிப்பென்று யோஜநாந்தரம். (ஆண் மனை யித்யாதி). “அணிசேர்” என்றது - நிலத்துக்கு விசேஷணமாதல் மனை யித்யாதி. “விசேஷணமாதலின்று யோஜநாத்வய மருளிச்செய்கிறார் அணிசேரித்யாதி வாக்யத்தவ்யத்தாலே). (17)

பூ. தாங்காததோராளரியாயவுண்ணற்றனைவீடமுனிந்தவனுலமரும் பூங்கோதையர்போங்கெரிமூழ் வினைத்தவனறியும்வென்றிகொள்வா ளாமரில் பாங்காதமுனைவரொடன்பளவிப்பதிற்றைந்திரட்டிப்படை -வே’ தர்பட ந் -ராச்செருவில்லைகாதவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
தாங்காதது	(அதிரிகளால்)தடுக்க வொண்ணாதபடி	கோதையர்	மாலையையுடையரா னஸ்தீர்கள்
ஓர்	ஒப்பற்ற	பொங்குாரி	கொருகிற அக்கிரியிலே
ஆளரியாய்	நர விம்ஹமாய்	மூழ்க	புகும்படி
அவ னு ன் றனை	ஹிரணயாஸுரனை	வினைத்து	பண்ணினவனாய்,
வீட	(ப்ராணன்)விடும்படி	அதுவன்றியும்	அதுவேயன்றி ‘தே
முனிந்து	சீறியருளி, [லே	முன்	மு’ னே
அவனால்	அவன்பரிசுரஹத்தா	வென்றிகொள்	வெற்றியையு டத்
அமரும்	தரித்திருக்குமவர்க ளாய் [பட்ட	வான்	மதிப்புடைத்தான
பூ	பூவால் அலங்கரிக்கப்	அடரில்	புத்தத்திலே

ஐவரோடு	பஞ்சபாண்ட ர்க	பட	முடிந்துபோம்படி
பாங்காக	ளோடே [படி	செருவில்	பாரதயுத்தத்தில்
அன்புஅளவி	(அவர்களுக்குத்)சக்க	நிறை	த்ரௌபதியினுடைய
	ஸ்நேஹம்தோற்றக்		ஸ்த்ரீத் ததை
	கலந்து	நீங் ர	நீங்காதபடி
படை	ஆயுதங் னாயு டைய	காத்தவனுக்கு	ரக்ஷித்தவனுஸர்
பதிறந்நந்திரட்	இரண்டைம்பது பே		வேஸ்வரனுக்கு
டிசேந்தர்	ரான தூர்யோதநாதி	இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை.	(ச)
	களும்		

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (தாங்காததித்யாதி) எதிரிகளால் தா'க
வொண்ணாத நரஸிம்ஹமாய் ஹிரண்யன் + முடியும்படியாகச்சீறி
அவனுனே தரிக்கிற பூங்கோதையருண்டு ஸ்த்ரீகள் அவர்கள்
கிளர்ந்தொரிகிற நெருப்பிலே புக்கு முடிந்துபோம்படிபண்ணி அது
வே பன்றிக்கே (வென்றி யித்யாதி) வெற்றிகொண்டல்லது மீளக்
கடவதல்லாத மதிப்பையுடைய பூசலிலே. (பாங்காக) தான் ஸ்வாமி
பானமுறை தோற்ற இருக்குமாகில் + அவர் னோடும்பொருந்தொ
ணுதிதே. அதுக்காகத்தன்னைத்தாழ்விட்டு ஆர் னோடே உறவு
ப'ணிக் + கலந்து அற்றைக்கு தூறு ராஜாக் னை வெற்றிகொண்
டல்லது மீளாத பூசலிலே +த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பரி
ஹரித்தவனுக்கு. (ச)

அ நாலாம்பாட்டு. (தா'காததித்யாதி). *தெள்ளிய சி'கத்தையும்
*தேவகிசி'கத்தையும் "பொறைதீர்த்தா'டா' அரியாய் நீண்டான்" என்
றதுபலித்ததன்றியே, தட்டு மாற்றி யதுபலிக்கிரார் ஆராமையாலே யென்று
ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

வீட' என்றது - நீட்டலாய் விட-ப்ராணம்விட' படியென்று சப்தார்
த்தமாய் பலிதம் (முடியும்படி) என்றது. (அவர் னோடும்) ஐவரோடுமெ
ன்றபடி. அன்பளவிபதார்த்தம் (கலந்து) என்றது. 'பதிற நந்து-' ஐம்
பது 'இரட்டி' அதிரட்டி தூிறன்றபடி. "படைசேந்தர்" ஆயுதஸஹித
ரான ராஜாக்களென்று கண்டுகொள்வது. "நிறைகாத்தவன்" என்றது - வீர
பத்ரீத்வ ப்ரயுக்தபூர்த்தியை ரக்ஷித்தவனென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்த
மருளிச்செய்கிரார் (த்ரௌபதியித்யாதி). ஸ்தாத்தவநிபந்தநா ன அச்சத் த
யென்றபடி. அச்சம் ஸ்த்ரீத்வதர்மமிதே. ()

மு. மாலுங்கடலாரமலைக்குவடிட்டணைகட்டி ரம்புரு மதசேர்
கோலமதினாயவிலங்கைகெடப்படைதொட்டொருகாலமரிவதிரக்
ரலமிதுவன்றயன் ரளியினல்கதிர்நீண்முடிபத்தமறுத்தாரும்
நீலமுகில்வண் மெக்கிறைற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம்.	உரை.	ப ம்.	உரை.
ஒரு ரல்	ராவணன் கைவிஞ்சி ன வன்று	இத ரலம்என் இவனை முடிக் க்கு று இத ல்ல ரலம்எ	
மாலு	திரைக் கிளர்த்தியை	று	று
டல்	கடலானது [யுடைய	அயன் ரளியி ப்ரஹ்மாஸ்த் ர த்தா	
ஆர	நிறையும்படி	னால்	லே
மலைக்குவடிட்டு	மலையின்சி ரங்களைப் பொகட்டு	திர் ஒளியுடைத்தான	
ர புருவ	அக் ரயிலே செ று தட்டும்படி [ணி	நீள்முடிபத்தம் பெரிய கிரீட் கள் தரி	
அணைகட்டி	ஸேது பத் பண்	அறுத்து	சேதித்து
மதசேர்	சந்த்ரனை அளாவும்ப டிஒங்கியிருப்பதாய்	அமரு	திருவயோத் யயில்எ
ரோலம்	அழகிதான		முத்ருளியிருந் த
மதினாய	மதின்களையு ட	நீலமுகில்	வளைய
இலக்கை	லக்கையானது	ணன்	காளமே போற்
கெட	அழியும்படியாக		திருநிறத் த யு டய
படை	ஆயுத் தனை		ணை
தொட்டு	பிடித்து (ப்ரயோகித்	எமக்கு இறைவநம் குஸ் ராமியா வ	
அமரில்	யுத்தத்திலே [து]	ற்கு னுக்கு	
அதிர	அதிரும் படி பண்ணி	இடமாவது மாமலையான நீர்மலை. (ரு)	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுங்கடல்) ஜலஸம்ருத்தியாலே
பிச்சேறினகடலானது திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலென்
றபடி. (ஆர்) நீரினாழக்கடவ மலையினுடைய சி ரங் னைமுறித்து அ
ணைகட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே சென்று தட்டும்படி (மதி
யித்யாதி) சந்த்ர பதத்தளவும் செல்லக் காங்கி தர்சனமாயிருக்கிற
மதினையுடைத்தான லங்கையானது அழியும்படியா திவ்யாயுதங்
ளைப்பிடித்து யுத்தத்திலே அதிரும்படியாக அதா து கடலை
அணைசெய்து அடுத்துவிட்டு அடைமதிட் படுத்தி முதல்நானைப்
பூசலிலே கெடும்படியாகப் பண்ணி பையல் தானே இனி அதுதா
பம்ப ாணி இளைத்துவருகிறான் என்று விட்டிருந்த விடத்தும்
பி னையும் மிகை க்கையாலே 'இனி இவனைவைத்துக் கொ டி
நின்று லீலாராமமதுபவிக்கையாவது தேவஜாதியை அச்சமுறுத்
துகை இனிமி னை பப்போ மல்லோம் நல்லகாலம்' என்று ப்ரஹ்

மாஸ்தரத்தாலே ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற பெரியமுடி பத்
தையுமறுத்து (அமரும்ல்லமுகில் ண்) ராவ தம் ப்
ணின வந்தரம் திருமேனியில் பிறந்த பெளஷ் ஸ்யமிருக்கிறபடி.
நீலமானது அமர்த்திருக்கிற முகில் போலே ஸ்ரமஹரமான டினை
யுடையவன் (எம்கிற் றற்கு) அடிவழகானே என்னை அநந்
யார்ஹனாக்கின னுக்கு (10)

அ அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுமித்தாதி). ப்ரதோஷோதிதனா *பேழ்
ராயன் ப்ரபா த் தயும் ப லையிரா'கி பொய்வாயன் பூசலையும், மா
றிமாறிப்பேசிய நுபவியாநின்றிர், மஹத்தவ் னான டலையனைசெய்தும்
யைய டமதின்படுத்தியும் ராவணனைக்கொற் ற வீரத் த மறந்தீரோ
வென்று தான் ஜயபுரியோடேநிற் ற நிலையை ராட்ட கண்டதபலக்கிருரெ
ன்று ஸ்திதகண்டு னவ்வது.

பலித் (திரைக்களர்த்தியயித்தாதி). ஆர - நிறையவென்று சப்தார்
த்தமாய் 'ராலு'கடலார மலைக்குவடிட்டு-வரம்புருவ-அணைகட்டி' 1' 2'
வயமாக்கிக்கொள்வது. அமர்த்திருக்கிற - த்ருஷ்டாந்தமாகப்பொருந்தியிருக்
கிறெ ன்று திருமேனிக்கு விசேஷணம். (11)

மு. பாபாராருலகும்பனிமால்வரையுங்கடலும்சுடருமிலையுண்டு னைக்
காராதெ ித் தவனென்பெருமா லேநீருலகுக்கரசாகியவப்
பேராணைமுனிந்தமுனிக்க ரயன்பிறரில்லைது க்கெனுமெல்லையினுன்
நீரார்பேரான்நெடுமாலவனு'கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (சு)

1 த .	உ ர .	ப ம .	ரை .
ஆர்	(ப்ரளய லத்திலே)	அரசுஆகிய	ராஜா' ள் னன்கிற
பாருலகும்	பரந்த	அப்பேராணை	அத் தப்பே ரயு ட
பனி	பூலோகமும்		யக்ஷத்தியகுலத்தை
மால்	குளிர்த்து	முனிந்த	சீறியருளின
ரயும்	பெரிதான	முனிக்குஅ ர	முநிஸ்ரஷ்ட்டனான
கடலு	பர்வத்களும்	யன்	புரீபரசுராமாழ்வா
சுடரும்	ஸமுத்ர'களும்		னாய்
	சந்த்ரஸூரியர்களும்	நுனக்கு	உ'கு [மில்லை
	ஆகிய	பிறர்இல்லை	புறம்பானாரொரு ரு
இவை	இவற்றை	எனும்	ன்னும்படி
உண்டும்	அமுதுசெய்தும்	எல்லையினுன்	ப்ரகாரியான எல்லை
னக்கு	எனக்கு		யிலேகிழ்ஞமவனாய்
ஆராதனை	போராதனை	நீரார்பேரான்	நீர்வண்ணனென்னும்
நின்றவன்	எழுந்தருளியிரு'கும்		திருநாமத் தயு
	வனாய்		டையவனாய்
எம்பெருமான்	என'குஸ்வாமியாய்	நெடுமால னு'மி'கல்யா'மோ ஹத்	
அலைநீர்	அலைமோதுகிற கட	கு	தயுடையனான
	லாலே குழப்பட்ட		ஸர்வேஸ்வரனுக்கு
உலகுக்கு	பூமிக்கு	இடமாவதுமாமலையான நீர்மலை.	(சு)

உகசு பெரியதிருமொழி உபசுதி சு-பா பாராருலகும்.

வ்யா ஆறும்பாட்டு. (பாராருலகும்) மண்மிக்கபூமியும். (பனி பால்வரையும்) † அந்த பூமிக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிருப்பது மாய் மேகங்கள்படிந்து ர்த்திக்கிற குலபர்வத்களும் ஸமுத்ரங் களும் தேஜஸ்தார்த்தங் றும் இ ற்றையடங்க யிற்றிலே யெடு த்து வத்துப் பின்னையும் இவை எனக்குப் போராதென்று தான் றொண்ட † கோட்பாடு மாறாதே ரக்ஷயமளவுபட்டு ரக்ஷகத்வமே விஞ்சி யிருக்கிறவன் அதாவது ப்ரஜைகள் விஷயமாக எல்லாம் செய்து பின்னையுமொன்றும் செய்யாதானுயிருக்கிறபடி. † பின்பு ப்ர ளயத்தில் நின்று மெடித்து யிற்றிலே வைத்து நோக்கினதைநீனை யாதே முன்பு ப்ரளயத்தில் நோவுபடவிட்டத்தையே நீனைக்கை. (எம்பெருமான்) † இப்படிதான் ஸர் ரக்ஷகனுயிருக்கிற விருப்பைக் காட்டி என்னை யெழுதிக்கொண்ட ன். (அலையித்தாதி) † இவ்விட த்துக்குப் பொருள் அழகப்பெருமானரையர் பல ரயுங் கேட்டுக் கொடுத்திரந்தாராய் நம்முடைய ர்களிலே சிலர் ஸர்வே வர னைச் சொல்லுகிறது காணும் என்று விட்டார்கள். † கடல் சூழ்ந்த பூமிக்கு ராஜாக்களாய்ப் போருகிறவர்களை அப்பேருங்கூடநடையா டாதபடியாக அழியச்செய்த (முனிகரையன்) ஸ்ரீபரசுராமாழ் றான் இருபத்தொருபடி கால் கூத்தரியவம்சங்களைப் பேரும்நடையாடாத படி அறுத்துப் பொகட்டானிறே. (பிறால்லே நுனக்கெனுமெல்லே யினான்) † உனக்குப் புறம்பாயுன்னோடொக்கச் சொல்லலாவதொரு ப்ரபுவில்லே யென்னும்படி தன்னையொழிந்ததடைய ப்ரகாரமாய்த் தான்ப்ரகாரியாய்க்கொண்டு எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீரார்பே ரான்) (க) ூஹ் லுஹ்ஹுஃ ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா ” என்கிறபடியே ஜலத்திலே ண் ளர்ந்தருளுகையாலே நாராயண னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவெ ன்னுதல்” அன்றிக்கே நீர்” என்று நீர்மையாய் அத்தால் ஸ் பா மாய் அதாகிறது சேஷித் வமாய் ஆக ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துவும் தனக்கு ப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே நாராய னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவென்னுதல். ஆக † ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு † நீர்வண்ணென்று திருநாமம். (சு)

பெரியதிருமொழி உப, ச-தி எ பா புகராருருவாகி உ எ

அரு. ஆரம்பாட்டு. (பாராரித்யாதி). (க) * குரக்கிண்ப்ப டகொடு
ருரைகடலடைத்ததும் ராவணன்தலை யறுத்தது மொருதன்னேற்றமோ
(உ) 'எல்லாவுலகுமோர் துற்றற்றா' என்கிறபடியே மஹத்தவத்தை விளா
க்கிரலை கொண்டதையும் ராவணனைப் பத்துத்தலைப்பூச்சியாக்கின ஸ்ரஹஸ்ர
பாஹுதுடக்கமானாரையும் வென்று (ங) * இருபத்தொருகால் அரசு னை
கட்டின வீரசரிதத் தயு' காணீரோவென்ன அத்தைப்பேசுகிருரெ'று
ஸ'கதி கண்டுகொள்வது.

"மால்' பெருமையாய் ஸம்பிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அந்தவிய்யாதி).
(போட்பாடு) - உத்யோகம். 'ஆராத' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்
(பின்பித்யாதி). "காணீர்' என்று ஸர்வேஸ்வரன் காட்டிக்கொடுத்தா னெ
ன்கைக்கு ஸூசக' இப்பதமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்
யாதி). ஓ தாமருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தத்தின் சீர்மைதோற்றும்படி ஓரை
திஹ்யமருளிச்செய்கிறார், (இவ்விடத்துக்கித்யாதி). அப்போரின்' அந்தப்
பேரிட்டுக்கொண்டவனையென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்
றார், (கடலித்யாதி). துணக்குப் பிறரில்லையெனமெல்லையினு' என்று அந்
வயமா'கி அருளிச்செய்கிறார் (உன'கித்யாதி). எல்லையினு - எல்லைநிலத்
திலே வர்த்திப்பானென்றத்தாலே ப்ரபுவென்றது பாலிதம். இரண்டாமர்த்
தத்தைப்பற்ற, 'நெடுமால்' என்றதுக்கர்த்தம், (ஸர்வாதி நித்யாதி). ஸர்வா
திகத்வம் சொல்லு கக்கு "நீரார்பேரான்" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ
வென்ன, (நீரித்யாதி). ஸ்வாபாவிகசேஷித்வத்துக்குத் தகுதியானபேருடை
யவென்று சப்தார்த்தம். நீர்வண்ணன் - ஸ்வாபாவிக சேஷித் ஸூசக
விக்ரஹவானென்று இது 'கு சப்தார்த்தம். (சு)

மு புகராருருவாகிமுனிந்த னைப்புக்ஷீடமுனிந்தயிருண்டசுர
நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்தது ன்றியும்வென்றிகொள்வாளவுண
பகராத் னாயிரநாமமடிப்பணியாதவனைப்பணியாலமரில் [ன்
நி ராய ன்நெஞ்சிடந்தானவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆர்	மிக்க [தான	உண்டு	முடித்து [டைய
பு ர்	தேஜஸ்ஸையு டைத்	அசுரன்	அஸுரான அ வ னு
உருவாகி	வடிவையுடையனாய்	நகராயின	ப டவீடுகளான வ
	க்கொண்டு	பாழ்பட	பாழடைந்து போம்ப
முனிந்தவனை	(என்னை' காட்டிலும்		டியாகவும்
	மேலானவன் யார்	நாமமெறிந்து	அவன்பேருங்கடத்
	என்று) கோபித்த		தெரியாதேபோம்ப
	ஹிரண்யாக்ஷனை		டியாகவும் (அழிய
புகழ்வீட	(அவன்) புகழ்நசிக்கு		ச்செய்து);
முனிந்து	சீறியருளி [ம்படி	அதுவன்றியும்	அதுக்குமேலே
யார்	(அவன்) ப்ராணனை	வென்றிகொள்	ஐயத்தையுடையனாய்

ஓ (இவ்விடத்துக்கு) என்றது - "முனி'கரையன்" என்ற விடத்துக்கு
என்றபடி. (முனி'கரையன்) முனிராஜா. (சு)

(க) தி-ச-வி-௩௨. (உ) தி-வாய். (ங) தி-வாய்-சு-௨-௧௦.

வாள்	வாஜையேதனக்குத்	நிகராயவன்	எதிரான
	துணையாகவுடைய	அவுணியை	ஹி ரண் யா ஸுதனு
	ஆய்	நெஞ்ச	மார்வை [டைய
ஆயிரம்நாமம்	(எம்பெருமானுடைய)	பணியால்	பந்தலாதன்சொல்லா
பகராதவன்	ஸஹஸ்ரநாமங்களி		லே (அவனுக்கு ஹி
	ல்லுன்றையும் சொ		தத்தைச் செய்யே
	ல்லப்பெழுதவனாய்		னுமென்று)
அடி	திருவடிகளிலே	இடத்தானவனு	பிளந்துபொகட்ட னு
பணியாதவன்	வணங்காதவனாய்	க்கு	க்கு
அமரில்	புத்தத்தில்	இடமாவது மாமலையானகர்மலை.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (புகரித்யாதி) பெளண்ட்ரகன் தன்னைச் சொல்லிற்றூதல் ஹிரண்யாக்ஷனைச் சொல்லிற்றூதல் + சுத்தவத்வ மயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமானதிவ்யவிக்ரஹத்தோமி போலியாக த்தன் டிவைப்பண்ணிக் கொடுத்திருந்தாடு என்று சொல்லக்கடவது. ஹிரண்யாக்ஷனைபோது + தானே சொல்லலாமிதே + புர்த்தவடி யை யுடையனாயிருக்கிறவனை இன்னொன்று சொல்லுகிற ப்ர மம் போம்படியாகச்சீறி. பலநகரங்களையும் பண்ணிவைத்தானாயி ற்று + ஆந்நகரங்களுந்தானும் பாழ்பட்டுப் போம்படியாக இன்னொ னென்கிறவார்த்தைப்பாடும் போம்படியாக அழியச்செய்து. அதுக் குமேலே (வென்றியித்யாதி) வெற்றியுண்டானால்லது மீளாதா னாய் தைவங்கள் கொடுத்த ட்வரங் னையே தனக்குபலமாகினைத் திருப்பானாய். பகருகை சொல்லுகையாய் ஆயிரம் திருநாமங்க னிலொன்றையும் சொல்லாதவன் + என்றதென் சொல்லப்பெறாத னென்றபடி. அதுக்குமேலே திருவடிகளிலே விழுந்தாஸ்ரயியா தே யிருக்கிறவனை. (பணியால்) ஸாப்ராஹ்மலாதாழ்வானுடைய ார் த்தையாலே. (க) ஸுத்ரிவச்சுநாத் - ஸுக்ரீவவசநாத்"என்னுமாபோலே பணிந்து பகர்த்தவனுடைய வார்த்தையாலே. + (உ) + ஸுத்ரிவச்சுநாத் - மத்பிது ஸ்தவத்த்க்ருதம் பாபம்தே தஸ் யப்ரணஸ்யது முன்பு அவன் பண்ணினப்ராதிசூல்யத்தையெல்லாம் பொறுக்கவேனுமென்னப் பொறுத்துப் போந்தான். இனி இவ னிருக்கில் + இவனுக்கு அநர்த்தமென்னுமளவில்பின்னையழியச்செய்து விட்டானாயிற்று. அமரிலே யுத்தத்திலே நானெதிரி என்று தோ ற்ற்றவனுடைய மார்வை இரண்டு கூறும்படி பிளந்து பொகட்டவ னுக்கு (ஏ)

ஸ்(பா)அவன தான நகரங்களானவை. ஸ்(பா)வானியே. (க)ரா-பா-க. (உ)வி-பு-க.

அநு ஏழாம்பாட்டு. (புகராதித்யாதி). பகலையிரவாக்கினதும் ப்ரதோஷ காலத்திலே * பேழ்வாயனுய்ப் பிறத்ததும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகையாலே, அது தானே நெஞ்சிலுற்றிருந்து அசோகதயினஞ்சிக்கத்தையும் சிங்-ப்பிராணையும் மீளஅதுபவிக்கிறொன்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

ஹிரண்யாக்ஷனென்றபக்ஷத்திலே ஹிரண்யனுக்கு ப்ராதாவாகையாலே அவனுடைய நிரஸநமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று கொள்வது. 'ஆகி' என்கிற அபூததத்பாவனுக்கு ஸ்வாஸ்யமுண்டின்று விவக்ஷித்து பெளண்ட்ரக ணை பக்ஷத்திலே சப்தார்த்தம், (சுத்தேத்யாதி). போலியுமாகாதவன் போலியானானென்று கருத்து. (தானேசொல்லலாயிதே) என்றது - ஹிரண்யாக்ஷனும் ஹிரண்யனப்போலே தேஜோரூபவானாயிருக்கையாலே புகரார்த்த வருவென்று ிசொல்லலாமென்றபடி. புகராலே ஆர்ந்த முவையுடையனாய்க் கொண்டு (க) 'ஓ'யும் லக்ஷணம் - 'ரோயம் விஷ்ணு' என்றுமுனிந்தவனை அவன் புழ்போம்படிசிறி, ப்ராணன்களைக் கொண்டு என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகர்த்தவிய்யாதி). "அசுரன்" இத்த்யாதிக்குத்தாத்பர்யம் (பலவிய்யாதி). (என்றதென்) என்றது - அதாவதென்றபடி. பலிதார்த்தம் (பணிந்திய்யாதி). ஸமுத்ரத்திலே தண்ணைக்கட்டிப்பொகட்டபோது ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரஸந்நாய் "வர" கொள்" என்ன, என்னுடைய தமப்பனுடைய அபராதத் தப் பொறுத்தருளவேனுமென்றவன் இப்போது கொல்லச்சொல்லுவனாவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மத்பிதூரித்யாதி). (இவன்) ஹிரண்யன் - (இவனுக்கு) - இந்தஹிரண்யனுக்கு. அதிப்ராதிசூல்யத்தாலே யென்றபடி. "நிகராயவன்" என்றதுக்கர்த்தம், (நானெதிரியித்யாதி). ... (எ)

மூ. பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துலகில்பிணந்தின்மடவாரவர்போல னுடே அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையாலவர்கெய்கைவெறுத்தணிமாமலர்நாய் நச்சிரமனாரடையாமைநமக்கருள்செய்யெனவுள்ளுழைந்தார் மொடுகிச்சம்நினைவார்க்கருள்செய்யுமவற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (.)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிச்சம்	பிச்சங்களைபுனைத்தா	அங்கனே	அப்படியே
சிறு	சிறிதான	அச்சம்இலர்	பயமில்லாதவர்களாய்
பீலி	மயிலிறகை	நாணிலர்	லஜைஐயில்லாதவர்க
பிடித்து	கையில்பிடித்துக் கொண்டு		ளாய் [லே
உலகில்	லோகத்தில்	ஆதன்மையால்	இப்படியிருக்கையா
பிணம்	பிணங்களை	அவர்கெய்கை	அந்தலெளகிகர் செய்
தின்	தின்கிற		துபோரு மவற்றை
மடவாரவர்போ	பிசாசஸ்தாக்களைப்போ	வெறுத்து	ஐயுக்குப்பித்து
ல்	லே,	அணி	அழகியதாய்

மா	ஸ்லாக்யமான	உள்குழந்து	நெஞ்சநெகிழந்து
மலர்	புஷ்பங்களை	ஆர்வமொடு	ப்ரீதியுடனே
தூய்	பணிமாறி	சிச்சம்	நித்யமாக ிருக்கு
நச்சி	(ஸ்ரவேஸ்ப்ரணை) ஆ	நினைவார்க்கு	அநுஸந்திக்குமவர்க
	சைப்பாட்டு	அருள்செய்யும்	க்ருபைசெய்தருளும
நமனார்	யமாதிகள்	வற்கு	!னுக்கு
அடையாமை	கிட்டாதபடி	இடமாவது	மாமலையானநீர்மலை. (அ)
நமக்கருள்செய்	எங் ளுக்குக் க்ருபை		
என	செய்தருளவேணு		
	மென்று		

வ்யா. ஈட்டாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்து)† பிச்சமா யிருக்கிற சிறுபீலித்தழையைக்கையிலே பிடித்து லோகத்திலே பிணந்தின்னிகளைப்போலே ஸ்த்ரத்தைப் பொகட்டுத் திரியாகிற் பர்களாயிற்று.† அர்களைப்போலே அப்படியேபிறர்முன்னே நாமி னனே நிற்கும்படி யெங்ஙனே யென்னுமச்சமாதல் இத்தைப் பிறர் ாணில் செய்வதெ னென்கிறலஜ்ஜை யாதலின்றிக்கே திரியாகிற் பர் இப்படி யிருக் கையாலே (அவர் செய்கை மெறுத்து)நை தி மர்யாதையும் பக துபாஸநமும் தேகத்தமான அதுஷ்ட்டாநமு மின்றிக்கே தாங்கள் நினைத்தபடி செய்து திரியும்வற்றை யநுஸந் தித்துவெறுத்து;† அழகிய புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு அனை நச்சி ஆசைப்பட்டு, யமாதிகள் கிட்டாதபடி நிச்சம்நினைவார் என் னுதல்; நச்சிநமனார் என்னுதல். இவர்கள் பாபகர்மாக்களாயிருந் தார்கள் நாம் நினைத்தபடி கார்யம் கொள்ளலாமென்று யமாதிகள் கிட்டாதபடியாக வென்னுதல். (நமக்கு) எங்கள் பக்கவிலே அரு ளைப்பண்ணவேணுமென்று நெஞ்ச நெகிழ்ந்து ப்ரேமயுக்தராய்க் கொ டி நாள்தோறு மநுஸந்திக்கும் ர் னென்னுதல் நிச்சமருள் செய்யும்வற் கென்னுதல். (அ)

அநு. ஈட்டாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி)(க) “என்னெஞ்சமென் பாய் தணித்துகேள்” என்று தந்தருவுள்ளத்துக்குச்சொன்ன உபதேச பலித்த விட்ப படி கைகண்டவராகையாலே, இப்படி ஆஸ்ரிதன் சொல் பழி பாத்ர்த்ரணபின்பு நீங்கள் துர்மதங்களைக் காற்றடைகொண்டு ஆஸ்ரயியு் கோளென்று ப்ரோபதேசப்ரவ்ருத்தராகிரூரென்று லீரண்டு பாட்டுக்கும் ஸங்கதிக்கொள்வது.

நிர்வாணிகளாய் பிணத்தின்கிற பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே லஜ்ஜாபய மின்றி கே நிர்வாணிகளாய், ஐந்தஹிம்ஸையுமாகாதென்று கயிலே வழி

து “பிச்சம்” நமனாருக்குவிசேஷணமானபகூத்தில். நச்சதல். வ்யவஸாயம்.

(க) உ-க-ச.

சேர் கைக்காகப் பிடித்தத் தப்பிடித்துக் கொண்டு திரிசிற கூடமண ரெ 'று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (பிச்சமாயித்யாதி). பிச்சாய் - சிறிதாயிரு 'கிற மயிலிறகைப் பிடித்துக்கொண்டென்று சப்தார்த்தம். கீழ்வாக்யவிவரணம் (அ ர்களைப்போலேயித்யாதி). 'நச்சி' என்றத்தை 'தூய்' எ 'றத்தோ டேகூட்டி ஆஸ்மிதர்க்கு விசேஷணமாகவும், 'நச்சிநமனா' என்று மேல்பதத் துக்கு விசேஷணமாகவும் இரண்டியோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (அழகிய வித்யாதி வாக்யத்தவ்யத்தாலே.) 'நிச்சம்' என்றது - 'நினைவார்க்கு' என் றதுக்காதல். 'அருள்செய்யுமவர்க்கு' என்றதுக்காதல் சேஷம். (அ)

மு. பேசுமளவன்றிதுவம்மின் மர்பிறர்கேட்பதன்முன்பணிவார்வினைகள் நரசமதுசெய்திடுமாதன்மையாலதுவேநமதுய்விடம்நான்மலர்மேல் [ல் வாசம்மணிவண்டறைபம்புறவில்மனமைத்தொடுரைந்துழல்வார்தியி நீசரவர்க் 'றடையாதவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இது	இந்தபகவத்விஷயத் தின்சீர்மை	மனம்	நெஞ்சு
பேசுமளவுஅன்	ந 'மால்சொல்லிமுடி	ஐந்தொடு	சப்தஸ்பர்சுநபரஸக
று	க் ப்போகாது	நைந்து	ந்த 'களிலே சென்
மர்	ம்முடையவர்களே .	உழல்வார்	சிதிலராய் [று
	(இந்தச்சீரியஅர்த் தத்தை)	மதயில்	க்லேசப்படுமவர்களா
பிறர்	நாஸ்திகரானவர்கள்	நீசரவர்	அறிவுகேடரான [ய்
கேட்பதன்முன்	கேட்கிறதற்குமுன்	சென்றுஅடை	தண்ணியர்க்கு
வம்மின்	வாருங் ள். [பே	யாதவனுக்கு	கிட்டஅரியனானவனு
அது	அந்தபகவத்விஷயம்	இடமாவது	க்கு
பணி ரர்	தன்னைவணங்கினவர்	நாள்	வாஸஸ்த்தாநா து
வினைகள்	பாபங்களை[களுடைய	மலர்மேல்	அப்போதுஅலர் 'த
நாச 'செய்திடு	நசிப்பிக்கு .	ராசம்	பூவிலேபழிகையாலே
ம்		அணி	பரிமளத்தையுடைத்
ஆதன்மையால்	ஆகையாலே	வண்டு	அழியுதான [தாய்
அது	அந்தபகவத்விஷயமே	அறை	வ 'டுகள்
நமது	நமக்கு [தாநம்;	ப	சப்தியாகி 'றுள்
உய்வுஇடம்	உஜ்ஜீவிக் கைக்குஸ்த்	புறவில்	பரந்த
		மாமலையானநீர்மலை.	பரயந்தங்களையுடைய

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவன்றிது)†பக த்வ்யதிரி க்தவிஷய 'களிற் சொல்லலாவதொ 'றில்லாமையாலே சொல்லப் போகாது பகவத்விஷயத்தில் இயத்தாராஹித்யத்தாலே பேசப் போகாது (வம்மின்நமர்) நம்மோடொரு குடல்துடக்குடையா ரடங்கலும் வாருங்கோள். (பிறர்கேட்பதன்முன்) இதுக்குப் புறம் பாணர் செவிப்படுவதற்கு முன்பே. (க)† ஸ்ஷம்ஸம்ஸம்ஸம்ஸம்

யதிதம்பரமம் குற்றம்” என்றும் (க) “ஐந்நீநாச்சுந்நீய இநந
தேநாதபஸ்காய” என்றும் அநதிகாரிகள் கேட்கவுமாகாது அதிகாரி
கருக்குச் சொல்லாதொழியவுமாகாது என்றிரண்டு முடிதே
(பணிவார்) திருவடிகளிலே விழுந்த ஆஸ்ரயிப்பாருடைய பாபங்
களை வாஸநையோடே நசிப்பிக்கும். (அது) அவ்வரியத்தையும்
செய்யும்; (உருநூழிசைநகரூழி தூர்வ்யாதிரிவநஸ்யதி என்கிறபடி
யே. இப்படியிருக்கையால் அதுவே நமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்த்
தாரம். (நாண்மலர்தூய்) என்று பாடமாகில் செவ்விப் பூக்களைத்தூ
விப் பணிவார் என்கிறது. (நாண்மலர்மேல்) என்றதாகில் செவ்
விப்பூக்களின்மேலேபடிந்து பரிமளிதமானவண்கிகள் த்வநியாநின்
றுள்ள பர்யந்தத் த யுடைத்தான மாமலையாவது. (மனமித்யாதி)
(ஐந்தொமி மனம் நைந்துழல் ர்) சப்தாதிகளிலே நெஞ்சுப் பர
மாய் நைந்து க்லேசப்படுமவர்கள் அறிவுகேடரான நீசர் சென்ற
டையாதவனுக்கு. (க)

அந. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவித்யாதி). ‘இது’ என்றது-மேல்
சொல்லப்படுகிற பகவத்பரபாலமென்று விவக்ஷித்து அத்தைஸத்ருஷ்டாந்த
முப்பாதிக்கொர், (பகவத்வ்யதிரித்தேத்யாதி). “வம்மின்” என்று சிலரை
அழைத்த; “பிறர்” என்று சிலரைக்கழிக்கிற தெப்படியிருக்கிறதென்ன
(யஇமமித்யாதி). “நாசம்” என்னதே, ‘அது’ என்றத்தால் பலிதம், (அவ்வரி
யத்தையித்யாதி). அப்படிப்பட்ட அநர்த்தத்தையென்று சப்தார்த்தம்.

புறவில்” என்றதுக்கு, ‘மாமலை’ என்றத்தோடு விசேஷண விசேஷ்ய
பாவஜ்ஞாபார்த்தம், (பர்யந்தத்தை யுடைத்தான மாமலையாவது) எ றது.

இ ம் ஆவது மாமலையான நீர்மலையே, இது பேசுமளவன்று, பிறர்கேட்ப
தன்முன் - வம்மின்’ என்றவய். ()

மூ. நெடுமாலவன்மேவியநீர்மனமேல்நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோனமரில்
டமாகளியானைவல்லான்கலியனொலிசெய்தமிழ்மலைவல்லார்க்குடனே
விடுமால்வினவேண்டிபுடல்மேலுலகுமெளிதாயிடுமென்றியிலங்கொலிசேர்
கொடுமாகடல்வையகமாண்மிமதிக்குடைமன்னவராயடிகூடு ரே. ()

திருமங்நை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ட தம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீர்மலை	திருநீர்மலையிலே	நிலவும்	நித்யமான
மேவிய	பொருந்திய	புகழ்	புகழையுடையாய்
நெடுமாலவன்	ஸ்ரீவேஸ்வரன் விஷ	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
மேல்	யமாக,	கோன்	தலைவராய் [ர்க்கு

அமரி ல்	யுத்தத்திலே	மேல்2 வரும்	ஸ் ர்த்கம்துட் கமா
கடம்	மதத்தாலே		னமேல்லோ ன்ச
மா	மிகவும்	எளிதாயிமே	ஸுலபமாம்; [எம்
களி	களித்த	அன்றி	அன்றிக்கே
யானே	யானையை	இலங்கு	விளங்காநிற்பதாய்
ல்லா	நடத்தவல்லாரான	ஒலிசேர்	தவநியையுடைத்தாய்
கலியன்	ஆழ்வார்	கொடி	வளைந்திருந்துள்ள
ஒலிசெய்	ஒலியுடைத்தாம்படி	மா	பெரிய
	அருளிச்சீசய்த	கால்	கடலால்குழப்பட்ட
தமிழ்மாலை	இத்தமிழ்த்தொடைய	வையகம்	பூமியை
		மதிக்குடை	சந்தரணியொத்தவெ
வல்லார்க்கு	அப்ய ரிக்கவல்லவர்க		ண்கொற்றக்குடை
மால்	மஹத்தான [ருக்கு		கீழின்கீழே
வினை	ர்மங்கள்	மன்னவராய்	ராஜாக்களாய்
உடனே	அப்போதே	ஆண்டு	அரசாண்டு (யின்பு)
விடம்	விட்டுஒடிப்போம்.	அடி	அவன்திருவடிகளை
வேண்டிடிவ்	வேணுமாகில்	கூடுவர்	ட்டப்பெறுவார்கள்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலித்யாதி) ஸர்வாதிகனைஸர்
 தே ஸ் ரன்வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருநீர்மலைமேலே நித்ய
 மான புகழையுடையருமாய் திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநரா
 யிருப்பாருமாய் யுத்தத்திலே மத்தகஜத்தை நடத்தவல்லருமான
 ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி செய்த தமிழ்த்தொடைவல்லார்க்கு.
 (உடனே) ஆஸ்ரயணகாலத்திலே † கர்மங்களடைய விட்டோடிப்
 போம். அதுக்குமேலே † ப்ராப்தியும் வேண்டியிருக்கில் அதுவு
 மவர்க்கு ஸுலபமாம். † அன்றிக்கே ஐஹிகமான ஸம்பத்து வேண்டி
 யிருப்பர்களாகில் விளங்கா நிற்பதாய் தவநியை யுடைத்தாய் வளை
 ந்திருந்துள்ள கடல் சூழ்ந்த பூமிக் கெல்லாம் தாங்களே நிர்வாஹக
 ராய், சந்தரணைப்போலே யிருக்கிற வெண்கொற்றக்குடைக்கீழே யிரு
 ந்து ஐஸ்வர்யத்தை அதுபவித்துப் பின்னையும் திருவடிகளிலே
 கூடப்பெறுவர். ... (ய)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலவனித்யாதி). “மால்வினை” மா
 லென்று-பெருமையாய், அதினர்த்தம், (கர்மங்களுடைய) என்றது. (ப்ராப்தி
 யும்) தேசவிசேஷப்ராப்தியும். “அன்றி” என்றவநந்தரம், ‘வேண்டிடிவ்’
 என்றத்தை அதுவங்கித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கே யித்
 -யாதி) . அதிகார்யாதுகுணமாக ஸகல பலப்ரதமென்று கருத்து. ... (கௌ)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

இரண்டாம்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உபநிதி திருமொழி பாராயது ப்ரவேசம்.

வ்யா. ஆஸ்ரித விரோதி கிரஸநசீலனாய்,†ஆஸ்ரித த்ஸலனாய்
‡ ஆஸ்ரித ஸ்லபனாய் ஸ்வப்ராப்திக்கு†உபாயமும்,தானேயா யிருக்
கிற ஸர்வேஸ்வரனைத்திருக்கடல் மல்லையிலே நானகப்படக் காணப்
பெற்றேன் † ஆனரியனென்று கைவாங்காதே அவனையொழிந்த
தடங்கலும் படுகுழி அவற்றில்புக்கு அநர்த்தப்பட்டுப் போகாதே
ஆனை ஆர்யித்து உஜ்ஜயித்துட் போகப்பாருங்கோளென்கிரார்.

அநு. பாராயது ப்ரவேசம் - திருநீர்மலையிலே திருவுள்ளமானபடி பேசிய
யறுபவித்துக் கொண்டு பேசுமளவன்றிது” என்று ப்ரஸ்துதமான பரோப
தேசத்திலே ‘அணிமாமலர் நச்சி - தூய் - ஆர்வமொடு - நினைவார்க் ருள்
செய்யுமவ’” என்று உபதேசித்தாராயிருந்தார். இப்படி பூவிடக்கோலின
ரிடத்தில் அருள்செய்த விடமென்கேயென்று விசாரியா ஸ்ரீபுண்டரீகர் கயில்
பூவிடுவித்துக்கொண்டு திருக்கடல் மல்லையிலே இன்னுமிங்நன்போல்வார்
கிடைக்குமோவென னோயாசையாலே தரை கிடைகிடக்கிற கிடையழ
கை நான் கண்டுகொண்டேன், நீங்கரும் காணவாருங்கோ ளென்றழகி
ருரென்று ஸங்கதிக்கொண்டுகொள்வது, இத்திருமொழியில் பலித்த ப்ரமேயோ
பந்யாஸம், (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). (க) தவநெறிக்கோர் பெருநெறியை’ என்
றத்தைப்பற்ற, (உபாயமும் தானேயாய்) என்றது. (௨) “பூண்டவத்தம்”
என்கிறபாட்டைக் க்கடாக்ஷித் தருளிச்செய்கிரார், (அவனரிபனித்யாதி). ()
எந்தையென் வணங்கப்படுவானே” என்றத்தாலே - ஸௌசீல்யம்தோற்று
கிறதிதே.

மூ. பாராயதுண்டுமிழ்ந்தபவளத் துணைப்

படுகடலிலமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட

சீராணையெம்மாணத் தொண்டர்தங்கர்

சுந்தையுள்ளே முனைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினைப்

போராணைக்கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்

புணர்மருகிய நடந்த பொற்குன்றினைக்

காராணையிடர்கடிந்த கற்பகத்தைக்

கண்டதுநான்கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே.

(க)

‡ (கன்று மேய்த்து விளையாட வல்லானே கருமுகிலை) என்றத்தைப்
பற்ற (ஆஸ்ரித ஸ்லபனாய்) என்றது. (க) உ-௫-௩. (௨) ௨-௫-௨.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பார்ஆயது	பூமியையெல்லாம் (ப் ரளயகாலத்தில்)	ஆனை	குலையாபீடமென்னு ம்யானையின்
ண்டு	அமுதுசெய்து [ன	கொம்புஒசித்த	கொம்பை முறித்த
உமிழ்ந்த	புறப்படவிட்டருளி	போர்ஏற்றின	புத்தத்தில்ஸிம்ஹம்
பரளம்	பவளம்போலேல்லா ர் + கும்ஸ்ப்ருஹணீ		போலேயிருக்குமவ னாய் [ன்ற
தூணை	தாரகனுமாய், [யனும்	புணர்	ஒன்றாய்ப்பொருந்திநி
படு	முத்துமுதலியனஉண்	மருதம்	இரண்டேருதமரங்க
கடலில்	கடலிலே [டாகிற	இற	முறித்தவிழும்படி. [ள்
அமுதத்தை	அம்ருதம்போலேபோ க்யனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளும வனாய்,	நடந்த	நடுவேபோன
		பொன்ருன் றி	பொன்மலை போலே
		னை	அழகியானாய்
பரி	கேசியென்னும் குதி	கார்	பெரிய
வாய்	வாயை [ரையின்	ஆனை	பூக்கஜேந்த்ராழ்வா னாய்
கீண்ட	கிழித்த	இடர்	ஆபத்தை
சீரான்	வீரபூரியையுடையன ய், (அச்செயலாலே)	கழிந்த	போக்கை
		கற்பகத்தை	கற்பகம்போலே வே ண்டிற்றுத் தரக்க டவ பரமோ தார னவனை
எம்மானை	எனக்குஸவாமியாய்,		
தொண்டர் தங் ள்	தன்னையாஸ்ரயித்த வர்களுடைய	தலசயனம்	ஸ்த்தலசயநமான
சிந்தையுள்ளே	ஹ்ருதயங்களிலே	கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல் லையி லே [ன்.
முனைத்து	உண்டாய்		
எழுந்த	வளருகிற	நான் ண்டது	நான் காணப்பெற்றே
கீழ்	போக்யமான [யனாய்		
கரும்பினை	ரும்புபோலேயினி		
போர்	புத்தோர்முகமான		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (பாராயது) பாரென்று பேர்பெற்றதெல்லாம். பூமி யென்று பேர்பெற்ற தெல்லாவற்றையும் ப்ரளயத்திலே எடுத்து வயிற்றிலே வைத்துப், பின்னை உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. இப்படி ஸர்வவிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன் றானாரென்னில்; (பவளத்துணை) ஸர்வர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமாய் தானே தாரகனுமாயிருக்குமாயிற்று. (படுகடலிலமுதத்தை) ரத்நாதிகள் படுகிற கடலென்னுதல். ஆழத்தையுடைத்தான கடலென்னுதல். மஹிப்பாட்டது" என்றற்போலே ஆழத்தைச்சொல்லக்கடவதிறே. இவ்விசேஷணத்தின் கருத்தென்னென்னில்; நல்லதெல்லாம் படுகிறவிடத்திலே போக்யனானவனு மென்கை, ஆழமான போது + பெறுதற்கரிய வஸ்துவென்கை. (பரிவாய்கீண்) ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்களைக் கேசிவாயைக் கிழித்தாற்போலே ஆராயாளேந

போக்கவல்லவனை பரியுண்டு குதிரை அதி வா யக் கிழித்த
 வீரஸ்ரீயையுடைய னை. (எம்மாளை) †ஸப்ரமாதமான செயலையிறே
 செய்தது. அதின்கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னைத் தப்புவித்த ய
 லாலே எ னை அநந்யார்ஹனுக்கினவனை. (தொ டரித்யாதி) † பரி
 ணுமாதிகளில்லையென்னொண்ணாது இவ் ஸ்துவுக்கு †நித்யவ
 ஸ்து வென்னவொண்ணாது (க)† ஸ்ந்மேஸ் ஸந்தமேநம் என்னுமா
 போலே யாயிற்று †வஸ்து நித்யமாயிருக்கச் செய்தேயிறே ()
 : ஸ்ந்மேஸ் அஸந்நேவ' என்கிறதும் (க) ஸ்ந்மேஸ் ஸந்தமேநம்'
 என்கிறதும் அ னை யறியாத ன்று தானிலனாய் அறிந்தவன்று
 உளனாயிருக்குமாபோலே அ னும், த னை இ னறிந்த ன்று
 தானுளனாய் அறியாத ன்று இலனாயிருக்குமாயிற்று †இ ன னு
 கு இத்தனை ப்ருஹணீயனுமாயிற்றிலனாகில் இ ன் னே ஷ்டுத
 னாய் அ ன் சேஷியாய் இவ த்தலை கு அதிசயத் தப்ப
 அ னுகக்ககட னாய் இது பி னை இ னுக்குப் புருஷார்த்தமா
 கிற இந்த ப்ராப்தி னெல்லா குலையுமிறே †உத்பத்தி (வூதி) ன்ருத்தி
 னெல்லா த்மங்கே யாயிற்று. †அது டி யெ ன்னில் (கருந்
 மினை) †கட்டி ஸ்தாநத்திலே கரும்பு' என்னில் மிகுமிறே. †பெரு
 க் வினிதாயிருக்கை. (தொ டர்) †நிலமிதியாலேயு மொருந் மை
 யுண்டிறே. (போராளை) யுத்தோந்மு மாயிருந்துள்ள குவலயாபி
 டத்தினுடைய கொம் ப அநாயாலேந முறித்துப்பொகட்டு யுத்தத்
 திலே ஸிம்ஹம்போலேயிருக்கிற னை. ஏறு' என்றால் ஸிம்ஹத்
 தையும் ருஷபத் தையும் ஈட்டுமிறே இங்கு கீழே ஆணையைச் சொ
 ல்லுக்கையாலே ஸிம்ஹத்தைச் சொல்லிற்று மையுமிறே. யுத்தத்
 தில் சொர்ய மிருக்கிறபடி. (புணரித்யாதி) பரு ம் நிரம்பின பி பு
 செய்தத்தையோ சொல்லுவது. இர டி மொன்றே யெ ன் லாம்
 படி தன்னிலே பொருந்தி நின்ற மருது முறிந்து விழும்படிக் கீடாக
 நடை கற்றானாயிற்று. நலிவதாகக் கோலி ந்த அபிஸந்தியும் குலை
 யாதேயிருக்கச்செய்தே நடு போனையிற்று (பொற்குன்றனை)
 †அந்த ஸிம்ஹம் வர்த்திக்கும்மேரு வென்று சொல்லாம்படி யிரு
 †தன்னிலேபொருந்தி நிற்கும் மருதுகள் விழுகிறபோதை த்வகி
 யைக் கே' டிப்புரிந்து பார்த்தபோதிருந்தபடி சொல்லுகிறது ()
 , ச்ந்மேஸ் அஸந்நேவ' தத்கடகடாசப்தஸமா ர் ந தத்

† (அ'கேயாயிற்று) என்றது - சிந்தையுள்ளே ன்றபடி.

(-) த - ஆ - . . . (உ) வி பு - டி - சு - கடி.

பா (ரிதியாதி) ஸ்ரீகேத்ராழ் ானு டய ஆபந்ரி ாரணத்
தப்பண்ணி அவனுக்குத் தன்னை முற்றாட்டாக்கிக் கொண்டு நி
றனை. கார்” ிறு பெருமை. (ரிதியாதி)† இடர் பட்டு
† ரவும் பிற்பாடாகையன்றிக் இவனிடர்பட்டமெவின் கரையி
லே ந்து உதவினாற்போலே, நா னோவுபுகிற ம்ஸாரத்திலே
ஸமாஸத்தில் ா ப்பெற்றேடு கிரூர் ()

அ . முதற்பாட்டு. (பாராயதித்யாதி) தலசயனத்துறைவாரு டய
போய் தயையதஸந்திக்வே வடதளசாயி கூர்ப்திசாயி இவர் ளின்
போய் தயும் ளெஞ்சிப்பட்டு, அங்குநின்றும் விரோதிகள் மண்ணுண்ணும்
படி க்ருஷ்ணனாய் வந்து நடபாடி ஆனையின் யில் பூவிடுவித்துக் கொண்
டாற்போலே இங்கேவந்து ஸுபுண்டரீகர் பூவிட ரெஞ்சு ினியனாய்க் கண்
வளர்ந்தனை ான் காணப்பெற்றேனென்கிரூரென்று அவதாரினை .

தூண் என்ற பத ாஸநை (தாரகனுமாய்) என்றது. (பிறுத்த ரிய)
என்றத்தாலே கூர்ப்திநாதனைக் காண் கக்கா க் கடலை யிறை கத்துடங்
கினை ஸுபுண்டரீ க்கு அபேகூரித்தபோதே போ க்கூடாமை ஸூசிதமா
யிற்று அப்படி பெறுதற் ரியவஸ்து கிமிர் இ ளெ ன்காணச் சாய் தருளிற்
றென்று ருத்து. ‘பரிவாய்கிண்டசீராணை” என்றது குத் தாத்பர்யாதரத்
தக் ாட்டாரின்றுகொண்டு “எம்மாணை” ன்றது கு உட் ருத்தருளிச்
செய்கிரூர் (ஸப்ரமாதேத்யாதி). எழுந்த ின்றத் தப்பற்ற வருளிச்செய்
கிரூர் (பரிண மத்யாதி). ‘முனைத்து” என்றபதத்திலே ாக் ா ரு
ளிச்செய்கிரூர் (ரித்யேத்யாதி). (க) ளு காராயஸூயஸூயஸூய அவி ா
ராயசுத்தாய ரித்யாய’ எ ன்ப்படுகிற வஸ்துவு கு இ ன் சொல்லப்போ
மோவென்க; அருளிச்செய்கிரூர் (ஸந்தமித்யாதி). விவரி கிரூர் (வஸ்து
வித்யாதி). ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியான யாலே ததஜ்ஞாநாஜ்ஞா ிகள் சே
தி னுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ களு குறுப்பாம்படி அவன் ஸ்ப்ருஹணியன
கிரூன் சேஷபூதனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்வமித்தனை சொல்லக்கூடுமோ
மென்ன வருளிச்செய்கிரூர் (இவனவனுக்கேத்யாதி). முனைத்தெழுந்த
என்றதுக்கு சப்தார்த்தம் (உத்பத்தியித்யாதி). (அங்கே) தொண்டர்ஹருத
யத்திலே. (அது கு) உத்பத்திவ்ருத்தி றுண்டானை க்கு. (கரும்பினை) என்ற
நந்தரம், கரும்பென்கிற ஸமாதியென்றுசேஷம். ட்டியை, தேனை என்
றாற்போலே சொல்லாதே “ ரும்பு” என்றத்தாலே போக்யதாதிசயம் தோ
ற்றுமோவெ ன வருளிச்செய்கிரூர் (கட்டியித்யாதி). ‘ திங்குரூபு” என்று
விசேஷிக்கையாலே, கட்டி ஸத்தாநாபிஷித்தமானதென்றுகருத்து. மிகு

படி யென்னென்ன (பெருக்கலித்யாதி). இத்தால்கட்டியேயாயிருக்கும் கரு
ம்புண்டாசில் அது உத்தரோத்தரம் ஸாதிக்கயத்தோடே யிருக்குமென்றதாயி
ற்று. (சிலம்) தொண்டர்சிந்தை. “போதேற்றின” என்றத்தாலே ஆத்மகுண
மான சௌர்யகுணையோகம் சொல்லுகையாலே, அத்த குணவிசிஷ்டன் திரு
மேனியைப் பொற்குன்றின் ஸத்தாநத்திலேயாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அத்
ஸிஹ்மமித்யாதி). “குன்று” என்கையாலே - கீழ்சுவதையும் தோற்றுகிற
தென்றதுக்குப் ப்ரஸக்தி பூர்வகம் தூத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்
யாதி). (க):வ்யூராயுஷஸ்யாஸ்ய கர்ம ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம்
திரௌத மூலாஸ்யம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம்
கூடாஸ்யம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம்
ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம்
வ்யக்ராயாமததஸ்யாம்ஸ கர்ஷமாண உலூகலம் யமளார்ஜுநயோர்மத்யே
திரியக்கதமுலூகலம் | பக்ரவ்யக்துநகசகாகர்ஷ தேநதௌயமளார்ஜு
நை | தத்கடகடாசப்த ஸமாகர்ணநதத்பா. ஆஜகாம வ்ரஜஜநோ ததர்சச
மஹாத்த்ருமௌ | பக்ரஸக்ததௌ சிபதிதௌ பக்ரஸகாௌ ஸமஹிதலே | நவோ
த்கத ஸ்வதத்தாமச ஸமிதஹாஸூத பாஸகம்’ என்று சொல்லுகிற இவ்வச
நங்களில் (கூடகூடாஸ்யம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம்
என்றது வ்ரஜஜநதத்குக்கு விசேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும் கிட்டவிருந்த
க்ருஷ்ணனுக்கு மிதொக்குமென்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே “ஸ” உலூக
லம் - கர்ஷமாண - தத்கடகடாசப்தஸமாகர்ணந தத்பாஸஸந - மஹாத்த்ரு
மௌ - ததர்ச - வ்ரஜஜநதத்குக்கு ஆஜகாமததர்சச.” இத்தயநவயோவிவ
சுதித. (இடர்ப் ௮) ஆஸிநிதிநிபப்தென்றபடி. (வரவும்) தானிருக்குமிடத்
திலே வரவு மென்றபடி. (வரவும்) என்றவநத்தம், ரகஷணம் என்றுசேஷம்.
(இவன்) ஸூக்ஷ்மத்தார்ப்வான் ()

மூ. பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டிபட்டுப்

பொய்நூலைமெய்நூலென்றென்றுமோதி

மாண்டவத்தம் போகாதே வம்மினெந்தை

யென்வணங்கப் படுவானைக் கணங்களேத்தும்

நீண்டவத்தைக் கருமுதிலே யெம்மான்றன்னை

நின்றவூர் சித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலைக்

காண்! வத்தைக் கனலெரிவாய் பெய்வித்தானைக்

கண்டதுநான் கா ல்மல்லேத் தலசயனத்தே.

(2)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அவத்தம்	வ்யர்த்தமானசிலகார்	கீண்டஅத்தை	அபரிச்சேத்யனான அ
	யங்களை		வ்வஸ்துவாய்
பூண்டு	ஏறிட்டுக்கொண்டு	கருமுகலை	ாளமேகம்போன்ற
பிறர்க்கு	தண்ணியர்க்கு		திருநிறத்தைபு
அடைந்து	(அவர்களைப்)பற்றி		டையனாய்
தொண்டிபட்டு	அடிமைகள்செய்தும்	நின்றவூர்	திருநின்றவூரில்
பொய்	மித்யையான	நித்திலத்தை	முத்துத்திரள்போலே
நூலு	பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களை		குளிர்தவழிவை
ஒதி	கற்று (அவற்றை)		யுடையனாய்
மெய்நாலென்	மெய்யான அர்த்தம்	தொத்து	பூங்கொத்துக்கள்
என்றும்	கள்ளென்றும்பி	ஆர்	மிக்கிருந்துள்ள [ன
மாண்டு	முடிந்து	சோலை	சோலையையுடைத்தா
அவத்தம்	வ்யர்த்தமே	காண்டவத்தை	காண்டவவந்த
போகாதே	போகாமல்	கனல்	வூவவிக்கிற
வம்மின்	(உஜ்ஜ்விக்கும்படி)	எரி	அச்சியினுடைய
	வாறுங்கள்	வாய்	வாயிலே
எந்தை	எனக்கு ஜநகனாய்,	பெய்வித்தானை	ப்ரவேசிப்பித்த
என்	என்போல்வார்க்கு	எம்மான்றன்	ஸர்வேஸ்வரனை
வணங்கப் படு	ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி	னை	
வாளை	யெளியனாய்,	கடல்மல்லைத்தலசயரத்து	நான்
ணங்கள்	அறிவுடையாரின் திர	டது.	(?)
	ளகளாலே		
ஏத்தும்	ஏத்தப்படுமவனாய்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பூண்டவத்தம்) (அவத்தம் பூண்டு) வ்யர்த்தமான கார்யங்களை ஏறிட்டுக்கொண்டு. † ஸாத்விகரோட்டை ஸஹவாஸமும் நவதிக புருஷார்த்தங்களைப் பெறவேனுமென்னு மதுவும் தவிர்த்து வ்யர்த்தமானவற்றை யேறிட்டுக்கொண்டு, (பிறர் க்கடைந்துதொண்டிபட்டு) * அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ராப்த விஷ யத்திற்போலே யிருக்கத்தாழ்வு செய்து. அஸேவ்யரை ஸேவித்து (பொய்ந் நூலையித்யாதி) கிப்ரலம்பகரராயும் ப்ராந்தராயு முள்ளவர் கள் தந்தாமுடைய புத்தியாலே வரைந்த சாஸ்த்ரங்களை நைதிக சாஸ்த்ரம்போலே யிருக்க † ஆதரித்தபயனித்து பின்னை அவற்றினு டைய ஸ்வரூபமிருந்தபடியை ஆராய்ந்து மீளுகைக்கு அவகாசமில் லாதபடி முடிந்து. (அவத்தம் போகாதே) இஹலோக பரலோகங் களிரண்டிலும் வ்யர்த்தமே போகாதே (வம்மின்) கெடுவிகளாள். கடுக வந்து கில்லுங்கோள். (எந்தையென் வணங்கப் படுவாளை) எனக்கு ஜநகனாய் எனக்குச் சென்று ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி சீலவா னாயுள்ளவனை. (கணங்களித்யாதி) அறிவுடையார் திரள கின்றேத்து

கிற அபரிச்சேத்யமான அந்த ஸ்துதை . † அன்றிக்கே (நீ ' ட த் தக் கருமுகிலை) ஂ ஂ ராய் நீ ' ட ஹஸ்தத்தையுடைய வென்னுதல் (ம்மான்றன்னை) திருவடிதோற்ற து றயிலே யாயிற்று இவரும் தோற்றது () ஸ்ரீ ஸ்ரீ ௧௮௭ கிமர்த்தம் நவியுவிதா ' . (நின்ற ஜரித்யாதி) திருசின்றஜரிலே நிற்கிற ' ரமஹரமான † முத்துத்திரள் போலே யிருக்கிற னை . (தொத்தாரித்யாதி) † தொத்தாரந்திருந்து ள்ள சோலையை யுடைத்தான கரண்ட நத் தக் † கண்ணு றொ ண்டி ருகிற அக்கிரி ன் ராயிலே ப்ரதே சிப்பித்தவனை . அர் ஁ந னும் க்ருஷ்ணனுமாய்ப் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்க அ' நிபக ஂ ஂ ன் பசித்தேன் ' எ ஂ ன பின்னை அக் ஂ ஂ ட அ னுக்கு விரு ந், ஂ ஂ டிக்குக் கூடநி ஂ ஂ றுபுஜி ஂ ஂ பித்தானிறே இந்ந்ரன் றோபத் தாலே வர்ஷிப்பி' க அர்ஜ ஁நன் சர' கூடமா ஂ ஂ ட மேலே வழி ந்து போயிற்றிறே (' டது) † ஂ ஂ டித்தியிலே ஂ ஂ ஷித்தாற்போலே நோவுபடுகிற ஸம் ஂ ஂ ரத்திலே ஂ ஂ ப்பெற்றே ' ... (உ)

அந், இரண்டாம்பாட்டு. (பூ ' ட த்த மித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி' , ஂ ஂ பெருமானு டய நிரதிசயபோக்ய த யயு' விரோதி நிரஸ சீல த ய யும் சொல்லாநிற்கச்செய்தே ஸம் ஂ ஂ ரிகள் அப்ராப்த விஷய ' களிடே தொ ஂ ஂ டிப்பட்டுப் போகாநின்றார்கள் ஆகிலு' விடமாட்டாத ஂ ஂ ருண்யத்தாலே யழைக்கிறார் மு' தக ஂ ஂ டமா வென்று ' தி ஂ ஂ டிகொள் து.

(விவரணம்). (ஸாத்வி ரோடித்யாதி). 'பிறர்'குத்தொ' ஂ ஂ டி பிற ர அனை ந்து ' ' என்றந்வயித்துத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத் யாதி). 'என்றெ'று' என்கிற வீப்ஸையாலே பலிதம் (ஆதரித்து) என்றது. பாடாந்தரத் த த்யோதநம்பண்ணுகிறார் (அன்றி'டே யித்யாதி). நித்தி லம்'' நிஸ்தலமாய் (முத்து) ஂ ஂ றது. (ொத்து) - பூ' கொத்து. (ஂ ஂ று) ஜ்வலித்துக்கொண்டு. முன்புகாட்டுத்தீயை விளைத்தவன்றானே இப்போது ஂ ஂ டித்தீயை யணைக் கக்குக் ருமுகிலாய்க்கிட'கிறு' ஂ ஂ ன் கண்டேன் ஂ ஂ ன் னும் ப்ரக்ருதோபயோ த்தை ஸுகிப்பிக்கிறார் (காட்டுத்தீயித்யாதி). ()

மூ. உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய் மூர்த்திவேறு

யுலகுய்ய நின்றானை யன்றுபேப்ச்சி

விடம்புருவித்த னைக் கன்றுமேய்த்து

விளையாட ல்லானை வரைமீகானில்

பெரியதிருமொழி உபநிதி நபா உம்புருவி

தடம்பருகு கருமுகிலைத் தஞ் ச'ரையி

தவநெறிக்கோர் பெருநெறி ய யங் ரக்கும்

மும்பரிமே கற்கியைநான் க'டுகொ'டே

கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (ங)

உதம	உ ர.	பத .	உ ர
உடம்பு	சரீரத்தினு டய	பருகு	த'ணீர்அமுதுசெய்
உருவில்	ப்ரகாரத்திலே		யுமவனாய்,
மூன்று	மூ'றும் [க	ருமுகிலை	காளமே ஸத்ருச
உலகுஉய்ய	லோ ரகணுர்த்தமா		னாய்,
ஒன்றாய்	ஒருபடியாய்	தஞ் 'கோயி	தஞ் சமாமணி
மூர்த்தி	ஸ்வரூபம்	ல்	க்கோயிலில் எழு
வேறாய்	ரோபபட்டு		'தருளிகிற் ம
நின்றானை	நிற்குமவனாய்,		னாய்,
அன்று	க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்	த நெறி'கு	(தன்னைக்கிட்டுகைக்
பேய்ச்சி	பூத நபு டய		குச்செய்யும்) பா
விடம்	விஷங்கல'தபாலை		யங் ள'குள்
பருகு	குடித்த	ஓர்பெருநெ	றி ருபெரிதான நெறி
வித்தனை	விஷமயவீயனாய்	ய	யாரிருப்பவனுமாய்
று	ன்றுகளை	ய'	க கோ'களையு'
மேய்த்து	மேய்த்து	ரக்கும்	ரகழிக் கக்காக
விளையாட	ல் விளையாடுகைக் ரக	டு	மிக்ககே த் தயு
லானை	'த தரித்த னாய்		டய
ரமீ	மலமேலுள்ள	பரிமேல்	குதி ரயின்மேலே
கரனில்	ரடு ளிடு	ற்கி ய	ல்க்ய தார'ெய்
தடம்	தடா'களி'		தருளினனை
	று ள் இறங்கீரீர்	கடி	ராவலையுடைய
	குடிக்கும்படி தா	பொழி'	பொழில்லாலே
	முன் டே யிற'	சூழ்	சூழப்பட்ட
	கி கையை முதுகி	கடல்மல்லைத்தலசயனத்து நான்	ண்
	வே ட்டிக் கொ'டுகொ'டே		(ங)
	டு)		

வ்யா. -மூ'றும்பாட்டி. (உடம்புருவில் மூன்றென்றாய்) உடம்பினு டய படியில் உடம்பினுடைய ப்ராரத்தில், மூன்று மொன்றும்படியை யுடைத்தாய். டீஸ்வேந ரூபே நின்றும் ப்ரஹ்மாதிரூக்கு அந்தராத்மா ரய்நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே சர்ரமா மிடத்தில் டீஒருபடிப்பட்டிருக்கும். (மூர்த்தி டீரூய்) டீஆனால் மூன்று மொ'குமிறே' (க) [ஐஸ் ஸாஸீஸ் ஸஹஸ் யேஷாம்ஸாம்யே ஸத்தி

௩௨ பெரியதிருமொழி ௨ பருதி ௩௮, ௨ டம்புருவில்:

தம்மம்] முன்பே ஐக்கியம் சொல்லிவைத்துப் பின்னை ஸாம்மம் சொன்னானிறே. † இப்படி நிற்கிறதுதான் நெதுக்காக வென்னில்; ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்களாலே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காக வாயிற்று இப்படி நிற்கிறது. (அன்றுபேய்ச்சிவிடம் பருகுவித்தகளை) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்துப் பூதநையுடைய விஷத்தைப் பருகின விஸ்மயநீயனாவனை. இங்கு விஸ்மய மென்னென்றால் முலைவழியே ப்ராணனும் மாளும்படியாக விஷத்தைப் பருகிப்படியைச் சொல்லுதல் அன்றிக்கே, அவ்வந்தாய் படிவுகொண்டு வரச்செய்தேயும் முலைப்பால் விசேஷத்தாலே வேற்று முலையென்றறிந்து புஜித்தபடியைச் சொல்லுதல். (கன்றித்யாதி) (க) † ஸ்ருஷ்டாஜகம் ஸ்வஸ்யஜகத்பாலௌ தஸ்பாலௌ பபூவது (வரையித்யாதி) இவ்விடத்துக்கு பட்டரநுளிச்செய்தா ரென்று ப்ராஸித்தமிறே. † இவ்விடத்துக்கு ஜயரநுளிச்செய்யாநிற்க பின்னை அழகிய மணவாளப்பெருமானரையர் ஸ்மரிப்பித்தருளின வார்த்தையாயிற்று. † “மலைமேல் † காட்டிலே யுண்டான தடாகங்களிலே கன்றுகள் பின்னேபோயினோத்துவந்து தண்ணீர் குடிக்கப் புக்கால் இளங்கன்றுகளாகையாலே நீரிலே முன்னேயிறங்கிக்குடிக்க பயப்படுமே அத்தை நீருட்டுகைக்குத் தான் பின்னே கையைக்கட்டிக் கவிழ்த்து நின்று தண்ணீர்முதுசெய்யுமாயிற்று. † ஜாதிப்ரயுக்தமான ஸ்வபாவத்தைச் சொன்னபடி (தஞ்சையித்யாதி) ஜகத்ரகத யுடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய ஏற்றத்தை யுடைய தஞ்சைமாமனிக் கோயிலிலே நிற்கிற. (தவநெறிக்கோர் பெருநெறியை) ஸ் ப்ராப்த்யுபாயங்களில் பெருநெறியா யுள்ளவனை. † வழிதப்பி (உ) * சிறுகானெறியே போனாலும்தன்பக்கவிலே கூட ப்ரவேசிக்கும்படி யிருக்கை. † வ்யபிசரிபாத ஸாதநமென்றபடி. (வையமித்யாதி) † ஜகத்தை யுடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய வேகத்தை யுடைய குதிரையின் மேலேயேறி அக்குதிரைக்காலிலே ப்ரதிபக்ஷத்தைத் துதைத்துப் பொகடம் வடிவையுடையவனை. பரி செலவு; கடிதான செலவை யுடைத்தாய் மேலானபரியை. (கடியித்யாதி) † ஜகத்தையுடைய ரக்ஷிக்கக்கடவன யிருக்கிறவனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நானிப்போது விஷயபூதனானே நென்கிறார். (௩)

பெரியதிருமொழி உபநிதி நூலா, உடம்புருவில். ௩௩

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (உடம்பித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே மயின்” என்று ஸாமாந்த்யே அழியாதிக்கச்செய்தேயும் அவர்கள் பரதத்வ கிரீனயம் பிறவாதார் சிலரும் விரோதிக்கஞ்சுக்கிடப்பாரும் பசுப்ராயரான எக்ஷா ரக்ஷிப்போனா. என்றிருப்பாரும், உபாயகிரீனயம் பிறவாதாரும், லிபால துஷிதருமாயிருப்பாருமாகையாலே பேசாதிருந்தார்களென்று அவனுடைய படிக்களை அவர்களறிய வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டிடுள்வது.

விவரணம் (ஸ்வேநேத்யாதி). (ஒருபடிப்பட்டிருக்கும்) என்றது - தன்னுடைய திருமணை தனக்கு விதேயம் னாற்போலே, ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தனக்கு விதேயராயிருப்பார்களென்கை. இத்தால், (க) ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் ஸம்ஜ்ஞாம் ஜநார்தநஜைவையாதி” என்னும்படியே மூன்றுவடிவுமவனுக்கே சரீரமாகையாலே, ஐயம்சொல்லிற்றாயிற்று. ஆனால் த்ரிமூர்த்தையக்யவாதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன (மூர்த்திவேராய்) என்று மூலத்துக்கவதாரிகை யிட்டுக்கொள்வது. மூர்த்திசுப்தம், ஸ்வரூபர ஆக ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய ஜ்ஞாஸ்வரூபங்களும், எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் வெவ்வேறாயிருக்கச்செய்தேயும் அவனுக்கிவர்கள் சரீரரூபதென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறுகில் சாராத்மபாவம் சொல்லுவானென், ஸாம்யம்சொல்லலாமிதேயென்று த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யவாதியினுடைய வார்த தையக் கிளப்பு கிறார் (ஆனலித்யாதி). த்ருஷ்டார்த கதகமுகேர பரிஹரிக்கிறார் (யேஷாமித்யாதி). ஐக்யத்தையும் ஸாம்யத்தையும் ருஷிசொன்னால் இரண்டும் முக்யமாகி டக்கும்படி ஸ்வரூபபேதமும் சரீரசரீரி பாவத்தால் ஐக்யமும் உள்ள வேணுமென்று கருத்து. ஆக ஸாம்யம்சொன்னத்தாலே ஸ்வரூபைக்யவாதமும் ஐக்யம்சொல்லுகையாலே கேவலஸாம்யவாதமும், அர்த்தாத் அதிக்ராத்வாதமும் கிரஸ்தமாயிற்று. ஆனால் ஸாம்யத்தோன்ற கிறகைக்குப்ரயோஜனமேது? என்று ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஸங்காவாத பூர்வம் ப்ரயோஜனத்தனை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). கார்யத்தவார வத் ஸாம்யமித்தனை போக்கி ஸ்வரூபஸாம்யமில்லையென்று கருத்து. இத்தால் ‘உலருய்யகின் றுனை” என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்சொல்லிற்றாயிற்று. “உலருய்யகின் றுனை” என்றதைக் கடாஸித்து “கன்று” ஐத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரவஸ்யேத்யாதி). இத்தால், அகிலஜகத்ரக்ஷணர்த்தம் ப்ரஹ்மாதிகளாகவே ஸஜாதியனாவன் கன்றுமேய்க் - இஹையனாய் வந்தானென்றதாயிற்று. கன்றுமேய்க்கையோடு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளோடு வாசியற இவனுக்கு வினயாட்டென்று திருவுள்ளம். ப்ரஸித்திதா நெங்ஙனையென்ன; (இவ்விதத்துக்கு ஜ்யரித்யாதி). பட்டர் ஸ்ருஸுத்தியை ரஞ்சியருக்கு அரையர் ஸ்மரிப்பிக்கையாலே அநேகம் முதலிகளும் கேட்டிருப்பார்களென்று கருத்து. அந்த ஸ்ருஸுத்திதனை

(க) வி - பு - க - உ - ஸஅ.

௩௧௪ பெரியதிருமொழி உபநுதி, சபா பேய்த்தாய்.

யருளிச்செய்கிறார் (மலைமலித்யாதி). கானில்” என்றதினர்த்தம் (காட்டிலே) என்றது. பருகு” என்றால் யாலே தானேபரு லாடே “பின்னே கையைக்கட்டிக்கொண்டு என்னுமது தோற்றும்படி யென்னென்னில். ரு முகிலே” என்றத்தால் - படிந்து வருகைதோற்றும் அத்தாலே இவ்வர்த்தம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தத்தாலே பலித்ததென்னென்ன (ஜாதியித்யாதி). பெரு என்றதுக்கு ஈஸந (வழிதப்பியித்யாதி). (ரானேறி) காட்டுவழி. உபாயாந்தரம். ‘ஓர்’ என்றதுக்கு பாவம் (வ்யபிச ரியாதவித்யாதி). (கடுமையை) - வேகத்தையுடைத்தான, பரி-ருதி ரே லே யிருக்கிற, கல்கியென்றும். கடுமையானநடையையுடைய மேலான பரி-ருதி ரையாயிருக்கிற கல்கியென்றும். த்விதமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஐகத்தை வித்யாதி ஷாக்யத்யத்தாலே). இனிமேல் செய்தருளுகிற வதாரமன்றோ வது ‘கற்கியைநான் கண்டுகொண்டேன்’ என்னும்படி யெங்ஙனையென்ன (ஐகத்தையடையவித்யாதி). (௩)

பு. பேய்த்தாயைமுலையுண்டபிள்ளைத் தனைப்

பிணைமருப்பில்கரு களிற்றைப்பிணைமாரோக்கில்

ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமார்தகோவை

யந்தணர்தமமுத்தநதக்குரவைமுன்னே

கோத்தாணைக்குடமாடுகூத்தன்தன்னைக்

கோகுலங்கள் தளராமல்குன்றமேந்திக்

காத்தாணையெம்மாணைக்கண்டுகொண்டேன்

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(சு)

பதம்.	உரை.	பி. ம.	உரை.
தாய்	தாய் 1டிவு கொண்டு	அமர்ந்த	தரித்திருந்த
பேய்	பூதனையுடைய [வந்த	கோவை	நிர்வாஹகராய்
முலை	ஸ்தனத் த	அந்தணர்தம்	ப்ராஹ்மணர்களுக்கு
உண்ட	அமுது செய்தருளின	அமுதத்தை	அம்ருதம் போலே
பிள்ளைத் தனை	பாலனாய் [ணைந்த		போக்யனாய்
பிணை	ஒன்றோடொன்று பி	முன்னே	முன்பொருகால்
மருப்பில்	கொம்புகளையு டய	குரனோ ர்த	பெண்களோடு கை
கரு	கறுத்த	தாணை	கோத்துவினையாடி
களிற் ற	யானையோடொத்த		னவனாய், (பின்பு)
	வனாய்	குடம்ஆடு	குடக்கூத்தாடின
மான் பிணை	மான்பேடைபோன்ற	கூத்தனற் றனை	விலாஸ சேஷ்டிதங்க
ரோக்கில்	விழியையுடைய		னையுடையனாய்,
ஆய்த்தாயர்	இடைத்தா பாரான		(இந்த ர் பசிக்
	யசோதை யுடைய		கோபத்தாலே வர்
தயிர்	தயிரையும்		ஷிப்பித்தவன்று)
வெண்ணெய்	வெண்ணெயையும்	கோகுலங்கள்	பசுத்திரங்கள்
	அமுதுசெய்து	தளராமல்	நோவுபடாதபடி

பொரியதிருமொழி உபநிதி, சபா பேய்த்தா ய நு

சூன்மம்	ோ ர்த்தநமென்	கடி	பரிமளம்மி'க
	னும்மலையை	பொழில்	சோலையாலே
வந்தி	தரித்து	சூழ்	சூழப்பட்ட
காத்தானை	ரக்ஷித்தவனாய்,	கடல்மல்லைத்	தலசயனத்துக் கண்டு
எம்மானை	என்னை அடிமைகொ	கொண்டேன்.	(ச)
	ண்டவனான ஸர்		
	வேஸ்வரனை		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பேய்த்தாயைமுலையுண்ட பிள்ளை தன்னை) + பேயானவள் தாய்வடிவுகொண்டு ரத் தாய்ப் 'கல் பண்ணக்கடவ விருப்பத்தை அவள் பக்கவிலேபண்ணி அவள் முலையை "பு" ட மொளக்தயத்தை யுடையவனை (பிணையித்யதி) பிணைந்த மருப்பையுடைய கருங்கலிறுபோலே இனியசேஷ்டிதங்களை யுடையவனை. பிணைமருப்பு' என்கிறவித்தால் செருக்காலே மிகைத்துத் திரியும்படியைச்சொல்லுகிறது. (பிணையித்யாதி) மான்பேடைபோலேயிருக்கிற நோக்கையுடைய, ஆய்த்தாயருண்டு இடைத்தாயர் - யசோதைப்பிராட்டி ஆள் ஸ்பர்சித்த மெண்ணெயையும் தயிரையும் அமுதுசெய்து ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமுடைய த்ர'யமே தனக்கு தாரகமாக விருந்தசெயலாலே + லோகத்தையுடைய எழுதிக் கொண்டனை (அந்தணர்தமமுதத்தை) அச்செயலாலே ப்ராஹ்ம ஜாதிக்குத் தாரகனானனை. (குரையித்யாதி) + சிலர்கா' கட தன்றிக்கேயிருக்கிறவித்தை எல்லார்கன்முகப்பே திருக்குரையை கோத்தனை. (குடமாடியித்யாதி) + இப்படி சிலர்கண்டு பேரையன்றிக்கே கண்டுகொணாதாரும் காணும்படியாகக் காட்டினனை பசுத்திரார்களானவை ர்ஷத்திலே நோவுபடாதபடி தோற்றிற் றொரு மலையைப் பிமிங்கி நோக்கினவனை. (எம்மானை) த'னுடைய ரக்ஷணத்தைக்காட்டி என்னை அந்நியார்ஹனாக எழுதிக்கொண்டனை. (கண்டித்யாதி) அவன் ரக்ஷகனென்றறியப்பெற்றேன் எனக் கொருகுறை யுண்டோவென்குறார். (ச)

அநு. நாலாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி). உலகுய்ய ப்ரஹ்மருத்ரர் ன்நடுவே விஷ்ணுவாயிருந்தவனே இடையர்நடுவேயும் கன்றுே ய்க்கக்ருஷ்ணனாய்வந்தான் என்னுநின்றீர், அதுக்கடையாளமென்னென்ன அவனுடைய அதிமாநுஷேஷ்டிதங்களைக் கேளீர் என்று அவற்றையறுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. பேய்த்தாய்முலையில் விஷத்தோடு ஆய்த்தாய்கையில் வெண்ணெயோடு வாசியில்லாமல் உண்டபடியும் ப்ரஹ்மவித்துக்க

ளோடு இடைப்பெண்களோடும் ஒருநீராக ஈசியின்றிக்கே கலந்து போக்யனாகையும் குடமெடுத்தத்தோடு குன்றமெடுத்தத்தோடு வைஷ்ணவியில் ரதேசெய்த செயல்கள் அதிமாநுஷங்களிதேயென்று திருவுள்ளம்.

பிள்ளையென்னுதே தன்னை' என்று பிள்ளைத்தனத்தில் தானுதன்மையத்திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்ரயமருளிச்செய்கிறார், (பேயானவளித்யாதி). 'ஹே' என்றதின் தாத்ரயம் (லோகத் தயடையவெழுதிக்கொண்டவனை) என்றது. முன் ஹே என்ற பதப்பரையோ தாத்ரயம் (சிலரித்யாதி). தன்னை' என்றபதத்தாலே குடக்கூத்தில் அத்தீயிதவம் தோற்றுக்கையாலே ராகக் காணவருகை நிச்சிதமென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). 'ஹே' என்னுதே 'கண்டொண்டே' என்றதுக்கு வாஸநை (அவனித்யாதி). (௧)

மூ. பாயந்தானேத்திரிசகடம்பாறிவீழப்

பாலகனாஸிலையின்பள்ளியின்ப

மேயந்தானையிலங்கொளிரசேர்மணிக்குன்றன்

விரிர் மிமால் ரைத்தோளம்மானதன்னைத்

தோயந்தானைநிலமகந்தோள்தூதிச்சென்றப்

பொய்யதை பாய்புகப்பெய்தமல்லர்மங்க

காயந்தானையெம்மானைக்கண்டொண்டேன்

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
திரி	உருருகிற	நிலமகந்தோள்	புரீபூமிப்பிராட்டியி
சகட	சகடாஸுரன்		ன்திருத்தோளோ
பாறி	சிற்பிந்நமாய்	தோயந்தானை	கலந்தவனாய், [ஹே
வீழ	வீழும்படி (திருவடிகளாடு)	தூதிச்சென்று	பாண்டவர்களுக்குத் தூதனாய்ச்சென்று
பாயந்தனை	உத்தத்தவனாய்	பொய்	தூர்யோதனன்பொய்
பாலனாய்	சிறுபிள்ளையாய்		யாஸநமிட்ட
ஆலிலையில்	வடதளத்திலே	அவ்வறவாய்	அந்தலவறவையிலே
பள்ளியின்பம்	நித்ராஸூகத்தை	பு	ருஷணனைப்பரவேசி
ஏயந்தானை	அநுபவித்தவனாய்		ப்பித்தநலியவே
இலங்குஒளி	மிகுளியை		னுமென்றுவைத்த
சேர்	ஹைத்தான	பெய்த	கருதலங்கேதராக்கி
மணிக்குன்றுஅ	ரத்தபர்வதம்போன்ற	மல்லர்	மல்லவர்க்கத்தை
ன்ன	வடிவனாகையும்	மங்க	முடியும்படி
மால்	பெரிதய [ன	காயந்தானை	சீறியருளினவனாய்,
ரை	மலைபோலேத்ருடமா	எம்மானை	ரக்குஸ்வாமியான
நாரிண்டுதோள்	நான்குதிருத்தோள்களையுமுடைய		வனை
அம்மான்றன்னை	ஸர்சேஷியாய்	கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்து	கண்டொண்டேன். (௫)

பெரியதிருமொழி உபநிதி-பாபாய்ந்தானை. நகர

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி) பின்னையைத் தொட்டிலிலே ளர்த்திச் சகடத்தை ரவிமூத்துவை த்துப் போனார்கள் அதிலே அஸுரர் ளாவேசித்து நலியப்புக, (க) ஸுநாதீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்தந்யார்த்திப்ரருரோதஹ' என்கிற படியே மூலைவரவு தாழ்த்துச்சீறித் திரு டி ளாலே பாய்ந்தான். அதுக்கிலக் காய் முடிந்துபோனார் ள். † லாகுமி சகடமா து பாறிப் போம்படியாகப் பாய்ந்த னை. (பால னித்யாதி) அத்தயந்த முகத்தைய் ஒருபவனான வாலிலையிலே விழு காபிராராதே நித்ராஸு. மது பவித்த னை. (இலங்கொளியித்யாதி) மிக்க வொளியை யுடைய நீல கிரிபோலே யிருக்கிற திருத்தோள் ள் நாலையு மு டயவனை. (அம் மான்தன்னை) அந்தசதுர்ப்பு னிறே ஸர்டே ஸ் ரனா ன். (தோய்ந்தானை நிலமகள்தோள்) * ரீபூமிப்பிராட்டி திருத்தோள்களிலே அவ காணுத்தவனை. (தூதித்யாதி) பா ட ர்களுக்குத் தூதனுய்ச்செ ழு, நிலவறையிலே ப்ரவேசிப்பித்து நலியவேணும்' என்று † பதிபடை கிடந்தமல்லர் முடிந்துபோம்படிச் சீறினவனை. (எம்மானையித்யாதி) அந்தக்ருத்ரிமத்தைத்தப்பி என்னை யெழுதிக்கொ ட வனை (ரு

அந், அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி). தா யப்போலே வந்த
பே யப்போலன்றிக்கே தாய்தா ர லாக வைத்த ச டத் தக் லாலே
தள்ளின பிள்ளைகிடர். உல க யெல் றம் யிற்றடக்கிப் பள்ளி கொள்
ளும் பிள்ளை, அ ன் ஆப்ரிதர்க்குக் கயாளாய் விரோதி னைக் காணில் சீறும்
ஸ்வபாவன் அவனை நான் ண்டேன், நீங் ளும் கண்டு ஆப்ரயிடி 'கோளென்
கிரரென்று அவதாரிகை கண்டு ள்வது.

(க) 'கடாவிப்புக் கல்பொருள்கள்' கட்டுமானம் விசேஷமாக வுர்திவ் ப்
பொருள்முதலாகும் தனதுபாடுபொருள்கள் - உத்தம விநாயகர் புராணத்தின்
பரிதிப் பகுதியை - கடைசிச்சுடையாதாரியோ ராமனுஜதன் கிளைப்பசரணை,
ர்த்தவம்ஸந்தயார்ந்திப்பருரோதஹ தஸ்யபாத்ப்ரஹாரேணசுகடம் பரி ர்த்தி
தம் | வித்வஸ்தகும்ப பாண்டம் தத்விபரீதம் பபாதவை' எ ிறு ப்ரமாணசே
ஷம். தாத்பரிய மருளிச்செய்து, சப்தகர்த்த மருளிச்செய்கிறார். (ஊருகிற
வித்யாதி). (பதிபடை) அந்த ஸ்த்தானத்திலே கிடந்த லே ந. தூர்யோதன்
பொய்யாஸநமிட்டு க்ருஷ்ணனைப்பிடிப்பதாக அநேகம் மல்லவர்க்கத் த
க்ருதஸங்கேதராக்கி வைத்தானென்று கருத்து. (ந)

மூ. கிடந்தானேத்தடங்கடலுள் ப ங்கள்மேனிச்

கிளர்பொறியமறிதிரிய தனி பின்னே

படர்தானைப்படுமதத்தகனிற்றின்கொம்பு

பறித்தானைப்பாரிடத்தையெயிறுகீற

விடந்தானைவளைமருப்பினேனமாகி

யிருநிலனும்பெருவிசும்புமய்தாவண்ணம்

கடந்தானையெம்மானைக்கண்டுக்கொண்டேன்

கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (கூ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
தடம்	பரந்த	வளை	வளைந்த
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே	மருப்பின்	ொம்பையுடைத்தா
பண ள்	திருவனந்தாழ் ான்	ஏனமாகி	வராஹமாய் [ன
	படத்தின்கீழே	இடம்பா ர	பரந்தபூமியை
வே	பொருந்தி	ஏயிறு	திருவெயிற்றாலே
கிடந்தானே	க. வளர்த்தருளின	கீற	கிழியும்படி [னய்
கிளர்	கிளர்ந்து [னய்	இடந்தானே	ஒட்டுவெலித்த
பொறிய	நாநா ர்ணமானபுள்	இருநிலனும்	மஹத்தானபூமியும்
	ளிகளையுடைய	பெருவிசும்பும்	பெரியஆகாசமும்
மறி	மான்குட்டியானது	எய்தாவண்ணம்	போராதபடியா ள
திரிய	அ. கேயி. கேஸஞ்ச		ரந்து
	ரிக்க	கடந்தானே	லோகத் தத்திரு
அதனின்பின்	அதி பின்னே		டி ளாலே அளந்து
னே			கொண்ட ானய்
படர்தானே	துடர்ந்துபோனவனா	எம்மானே	என்னையடிமைகொ
படு	ஒழு ரகின்றனளய்,		ண்டவனான ஸர்தே
மதத்த	மதஜலத்தையுடைய		ஸ்வரணே
களிற்றி	கு யாபீடத்தி		டிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தல
ொம்பு	கொம்பை [னய்		சயனத்துக் கண்டுகொண்டேன். ()
பறித்தானே	பிடுங்கிப்பொ ட்வ		

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (கிடந்தானே) † க. வளர்த்தருளுகைக்
கீடான பரப்பையுடைத்தான டலிலே திருவனந்தாழ்வான் மேலே.
(மேனி) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலும் கிளப்ப ாண்ணாத
படி கண்வளர்த்தருளினவனை. (கிளரித்யாதி) கிளர்ந்து நாநாவர்ண
மான பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியைப் பிராட்டி பிடித்
துத்தரவேணும் ' என்ன துஷ்ட ம்ருகமாகையாலே அது அங்கே
யிங்கே ஸஞ்சரிக்க. அதி பின்னே † அடிதீயப்போனவனை. † பிரா
ட்டிபிரிவு விளையும்படிபாகவிறே கைகழியப்போனபடி. பெரிய மத்த
த்திலுடைய ாம்பைக் † குப்பைக்கீரைபோலே அநாயாஸே

பிடு'கின னை. (பாரிடத்தையித்யாதி)† னைந்த கொம்பையுடைய
பூஹா ராஹமாய், பரப்பையுடைத்தான பூமி யத்திருநெ யிற்றாலே
கிழியும்படி யிடந்தவனை. உடம்புநோவ யாபரித்தபடி சொல்லு
கிறது. (இருநிலனிய்யாதி) பூம்யந்தரிக்ஷாதி ள் போராதபடியா
வளர்ந்து லோ த்தை யளந்துகொண்ட னை. (எம்மானை) எல்லார்
தலையிலும் திருவடிகளை வைத்த நீர்மையாலே னனை யெழுதிக்
கொட்டவனை (கட்டுகொண்டேன்) அவன்றானே திருநெய் னைக்
கொடுவந்து வைத்தவன்று தப்பினநான் இன்று இங்கே காப்ப
பெற்றேனென்கிறார். (சு)

அரு. ஆரூம்பாட்டு. (கிடந்தானையித்யாதி). * பாலகனையாலிலையிற்
பள்ளிகொண்டவனே யன்றிக்கே, *(க) பாற்கடலுள் பாம்பிணமேல் பள்ளிய
மர்ந்து பல அவதாரங்கள் செய்துவந்து பள்ளிகொண்டருளக் கண்டேனென்று
ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

பணங்கள் என்றது - லக்ஷணயா திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிற
தென்றதாய் தட்டங்கடலுள் பணங்கள் மேவி'கிடந்தானை' என்று அடையித்
துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ண்வளர்ந்தியாதி). பொறி - புள்ளி ள்.
மறி மான்குட்டி (அடிதீய) அடிதெரியாதபடியென் . அதனின் பின்
படர்ந்தானையென்னுதே 'பின்னே' என்றதுக்குத்தாத்பர்ய' (பிராட்டியித்
யாதி). (குப்பைக்கீரைபோலே) என்றது- பறித்தானை' என்றபத ாஸறை.

நைமருப்பினேனமாகி - பாரிடத் தையெயிறு கீறவிடத்தானை." என்று அந்
யாதுருண மர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (னைத்தலித்யாதி). ஆக இப்பாட்டில்
திருவனந்தாழ்வானோடு பிராட்டியாரோடு மது ரயிற் பெண்ணோடு ஸ்ரீ
பூமிப்பிராட்டியாரோடு பூமியிலுள்ளாரோடு ாசியற வெல்லார்க்கும் தன்
னைக்கையடைப்பாக்கினவனை நான் கண்டேனென்று, அவனுடைய பாரார்த்த
தையைச் சொல்லுகிறா ரென்றதாயிற்று. ()

பு. பேணுதவலியரக்கர்மெலிய என்று

பெருவரைத்தோளிறநெரித்தன்றவு ர்ரோனைப்
பூணுகம்பினவெடுத்தபோர் ல்லோனைப்

பொருகடலுள் துயிலமர்ந்தபுள்ளூர்தியை
ஊணுகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான்றன்னை

யுள்ளுவாருள்ளத்தேயுறைகி றுனைக்
காணுதுதிரிதருவேன்கண்டுகொண்டே

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (T)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	ராவணன் கவிஞ்சி	ல்லோனை	ஸமர்த்தனான ஞாய்-
	னன்று	பொரு	தி ரக்கிளப்பத்தை
பேணுத	ஸர்டே ஸ்வரனென்று	யுடைய	
	ஆதரியாத	கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே
வலி	பத் தயுடய	துயிலமர்ந்த	ண்வளர்ந்தருளின
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்	புள்ளூர்தி ய	ருடவாஹ ஞய்
மெலிய	இளைக்கும்படியா	பேய்முலை	பூதனையின் முலையிலு
பெரு	பெரிய	ஞ்சு	விஷத் த [ண்டான
வரை	மலைபோன்ற	ஊணு	தாரகமா
தோள்	தோள் ள்	உண்டானநன்	அமுதுசெய்தருளின
இற	முறியும்படி	னை	வனாய்
நெரித்து	கட்டிக்கொண்	உள்ளூர்	பூதநாநிரஸநத்தைநி
அன்று	ஆஸ்ரிதனென்பவல்லா		னைத்துநடுபடுமவ
	தனை நலிந்தவன்று		ர்களுடைய
அவு	ர்கேனை அஸுரர்களுக்கேவனா	உள்ளத்து	நெஞ்சில் [னை
	னவநிரண்யனுட	உறைகின்றனை	பொருத்தமுடையவ
	ய	காணுது	நெடுநாள்காணாமல்
பூண்	ஆபரணம் ளணிந்த	திரிதருவேன்	தேடித்திரிகிற
ஆ	மார் ப	நான்	கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்
போர்	யுத்தத்தில்	லைத் தலசயனத்துக்	ண்டு கொண்
பிளவெடுத்த	பிளந்துபொகட்ட	டேன்.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பேணுதவியாதி) † ர்டே ஸ் ரனெ
 ன்று கொண்டு பே வறியாதே முண்கைமிகி தாலே தோற்றின படி
 நடந்துதிரிகிற ராக்ஷஸ ரதியானது மெலியும்படியாக. (க) என் ன
 னேயுய்வார் தான ர் நினைந்தால்” என்கிறபடியே அச்சுறுக்கனைப்
 போலே சிற்ற மின்றிக்கேயிருப்பார் பிழை கு மித்தனையல்லது ஆ
 ஸுர ப்ரக்ருதிகள் ரங்கனே உஜ்ஜீவிக்கும்படி ன்னக்கடவதிநே.
 அப்படியே ராக்ஷஸஜாதியானது மெலியும்படியாகப்ப ணி அன்று
 பெரிய ரைபோலே யிருக்கிறதோள்காணனை † இறும்படியாகக்
 † கட்டிக்கொண்டு † ஆஸுர ர் கத்துக்கு நிர்வாஹகனாவனை ஆபர
 ணங்களாலே அலங்க்ருதமான சரீரமிருபிளவாம்படி கிழித்துப்பொ
 கட்டு யுத்தத்திலே மர்த்தனான னை. (பொரு) † அதுக்குறுப்பாகத்
 திருப்பாற்கடலிலே வந்து ண்வளர்ந்தவனை. (புள்ளூர்தியை) ப்ர
 ஹ்மாதிகள் கூக்குரல்கேட்டு அங்குசினிறும் பெரியதிருவடிதோளி
 லேயேறி அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது.
 (ஊணுகவியாதி) பூதரை தாய்வடிவு கொண்டுவந்து முலைகொடுக்க

அவன் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க் கொடுத்தாற்போலே
நானும் முலை யுண்ணாவிடில் தரியாதானாய் முலையுண்டபடி சொல்லு
றது. (உள்ளுவாரித்யாதி) செவ்வியார்க்குத்தான் செவ்வியனாய்ப்
பரிமாறும்படியும் துஷ்டர்க்குத்தானும் அப்படி வீருக்கும்படியும்
சொல்லுகிறது. † பருவம் கிரம்பாதிருக்கச் செய்தேயும் பூதரை கை
யிலேயகப்பட்டு அதைத்தப்பிப்போகப்பெற்ற அதுதொன்றுமே யா
யிற்று இவர்கள் நெஞ்சில் கிடப்பது. (காணாதனியாதி) † யாதநா
சரீரம்போலே காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டதத் தட்டித் திரிகிற
நான் பசித்தவன் ஜீவிக்கப்பெற்றும் போலே காணப் பெற்றேன்
(கடியித்யாதி) சாஸ்த்ரங்களிலே கேட்டு ஒரு தேசவிசேஷத்திலே
சென்றால் காணவருக்கையன்றிக்கே விடாய்த்த இந்நிலத்திலே
காணப்பெற்றே நென்கிறார். (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பேணாதவியாதி) இப்படி ஆஸ்ரிதார்த்தமாக
இவன் அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணினானென்னச் செய்தேயும், வாஸநாபலத்
தாலே நெஞ்சநெகிழாதேயிருக்கு மவர்களைக்குறித்து அச்சமுறுத்துகைக்காக,
நீங்களவனைப்பேணாவிடில் கேவலம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பேயராய்ப்போ
கிறீர்களென்னுமதுதோற்ற, ராவண ஹிரண்ய பூதநாரிரஸநங்களை யநுஸந்திக்
கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

பேணுகை ஆதரிக்கையாய் தாத்பர்யம் (ஸர்வோஸ்வரணியாதி). (இஹம்
படியாக) முறியும்படியாக. “நெரித்து” என்றதினார்த்தம் (க’ டிக்கொண்டு)
என்றது வேஸையாலே நெருக்கியென்றபடி. இவ்வளவும் ராவணவிஜயம்பண்
னின ராமாவதாரவருத்தார்தம் “அன்றவுணர்” இத்யாதிக்கு-ஹிரண்யநிரஸ
நம் பண்ணினபடியாக விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (ஆஸுரேத்யாதி). இங்ங
னன்றாகில் பாட்டிலே இரண்டு “அன்று” என்றபதம் வேண்டாவிதே, ராம
நரஸிம்ஹர்களுடையவும் ராவணஹிரண்யர்களுடையவும் தர்மயையத்தா
லே ஏகமாக உபந்யஸித்தருளினாரென்று கொள்வது. (அதுக்கு) என்றஊ-ரா
வணநிரஸநத்துச் கென்றபடியத்தவா - “மெலிய வன்று” என்று கீழேகூட்டி,
ராமாவதார பரமாகவும், “பெருவரை” இத்யாதியையெல்லாம் அழகிய சிங்கர்
விஷயமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். இப்போது (கட்டிக்கொண்டு) என்றது,
(दृष्ट्वा) த்வந்த்வயுத்தபரம். (அதுக்கு) ஸாமான்யேந விரோதநிரஸநத்துச்
கென்றபடி. இத்திருமொழியில், “பேய்ச்சிவிடம்பருகுவித்தகனை” என்றும்
‘பேய்த்தாயை முலையுண்டபின்னதன்னை’ என்றும், “ஊணாகப் பேய்முலை
நஞ்சுண்டான்றன்னை” என்றும் முக்காலும் அநுஸந்திக்கும்படியிருக்கும்
தொன்றாகையாலே, “உள்ளுவார்” என்றதுக்கும் இத்தத யநுஸந்திப்பாராக
வே தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து, அதுக்கு ஹேது முகேநவருளிச் செய்கிறார் (பருவ

மித்யாதி). தட்டித்திரிகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (யாதநாசரீரம்போலே) என்றது. அதாவது - து ஶாநுபவம் பண்ணுகைக்கு எடுத்த சரீரமாகையாலே இஷ்டஸுகங்கள் கிடையாதிதேயென்கை. (ஏ).

மூ. பெண்ணகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப் பெருகினுனைத்
தண்ணூர்ந்த வார்புனல் சூழ் மெய்ய மென்னும்
தடவரைமேல் கிடந்தானைப் பணங்கன்மேவி
எண்ணுனை யெண்ணிறந்த புகழினுனை
யிலங்கொளிச் சரரவிர்தம் போன்றுநீண்ட
கண்ணுனைக் கண்ணூரக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இன்	இனிதான	தடவரைமேல்	பெரியமலையிலே
அமுதம்	ஆம்ருதத்தை (அஸு ரர்கள் புஜியாத படி) [ண்டு	பணங்கள்	திருவனந்தாழ்வான் மேலே
பெண்ணகி	ஸ்தாவகுவைக் கொ	மேவி	பொருந்தி
வஞ்சித்தானை	அவர்களைவஞ்சித்த வனம்,	கிடந்தானை	சாய்ந்தருளமவனம்,
அன்று	ஹிரண்யனாலே ப்ர ஹுவாதன் நோவுப ட்டவன்று	எண்ணுனை	எல்லாராலும் எண் ணப்பமேவனம்
பிறை	சந்த்ரனையொத்த	எண்ணிறந்த	அளவில்லாத
எயிறு	பற்களையும்	புகழினுனை	கல்யாணகுணங்களை புடையனம்
அடல்	மிக்கெகையுடைய	இலங்கு ஒளிசே	மிக்கஒளியையுடைய
அரியாய்	நரஸி ஹமாய்	ர்	
பெருகினுனை	வளர் தவனம், [தாய்	அரவிர்தம் போ	தாமரையிதழ்போ
தன் ஆர்ந்த	குளிர்த்தியையுடைத்	ன்று	லேபரந்து
வார்	ஒழுகாநின்றான்	ந்நட	நீண்டிருக்கிற
புனல்	ஐலத்தாலே	கண்ணுனை	திருக்கண்களையுடை யவனவனை
சூழ்	சூழப்பட்ட	கண்ஆர	கண்களின்விடாய் தி ரும்படி
மெய்யம்என்னு	த்ருமெய்யமென்கிற	கடிபொழில்சூழ்	கடல் மல்லைத் தல சயனத்துக்கண்டுகொண்டேன். (அ)
ம்			

வ்யா. எ டாம்பாட்டு. † “ஸர்வேஸ்வரனாகிரான் தன்னை ஆஸ்
ரயித்தார்க்குத் தன்னோடொத்த வரிசையைக் கொடுப்பானெருவ
னென்று கொண்டு அவனுடைய நீர்மையைச் சொல்லுகை காக
† அல்லாதார்க்கு உத்கர்ஷத்தைச் சொல்லாநிற்கும் ப்ரமாணங்கள்;
அவர்கள் தாங்களும் புழுக்குறித்த தெழுத்தாமாபோலே † சில வற்
றைத் தோற்றச்செய்யும்; அவற்றைக்கண்டு † இவர்கள் பக்கவிலே

யும் குவாலுண்டு, என்றுநாட்டார் ப்ரமிக்கைக்கு உடலாயிருக்கும் ஆக ப்ரமானகதி யிருந்தபடியாலும் சேதநர் மந்தமதிகளாயிருந்த படியாலும், இவற்றின் தாதபர்யமறியாதே (க) ஸம்ஸார ஸாகரம்' என்று சொல்லுகிற கடலிலே புக்குப் போமித்தனையிறே. அவற்றை யதுஸந்தித்துச்சொன்ன இவ்வாழ்வார்க ளீரச் சொல்லின்றாகிஸ்" என்று பட்டரருளிச்செய்தார்.

(பெண்ணுகியித்யாதி) † தனக்குச் சேராத செயலைச் செய்தும் ஆஸ்ரிதகார்யம் செய்யுமவனை. புருஷசபத்தாலும் புருஷோத்தம சபத்தாலும் சொல்லப்படுகிறவனிறே தன்படிக்குச்சேராத ஸ்த்ரீ வேஷத்தைக்கொண்டு 'இனியவஸ்து ஆஸ-ரப்ரக்ருதிகள் பக்கல் சேரவொண்ணாது' என்றுவஞ்சித்தவனை. (பிறையித்யாதி) † முரம் ஹிரண்யனலே சிறுக்கன் நோவுபடுகிறவனறு, பிறைபோலே யிருக்கிற எயிற்றையுடைய; (அடலரியாய்) யுத்தமென்றால் பனைக்கும்படியான நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு. (பெருகினை) அவனுடைய ப்ரதி ஜ்ஞாஸமகாலத்திலே அவ்வடிவைக்கொண்டு தோற்றிலனாகி ஸ்ரூங்கிக் கையற்றானாயிற்றுத் தன்னுடைய ரக்ஷகத்வமிழந்து கையிலான். (தண்ணூர்த்தவித்யாதி) † பித்ராதிகள் ரக்ஷகராகைதவிர்ந்துபாதகராக ப்புக்க பின்பு "இனி அவர்கள் ாகயில் காட்டிக்கொடுப்போ மல்லோம்' என்று ரக்ஷகன்தான்வந்து சாய்ந்தானாயிற்று * வத்ஸல ராய் உபகாரகராய் நோக்குகைக்குப் பித்ராதிகளென்று சிலரைச் சொல்லிவிட்டோம் அவர்கள் பாதகராய்த் தாங்களையாய்நின்ற பின்பு நாம் அஸந்நிஹிதராவோ மல்லோம்' என்றுநேரேபிதாவான் வன்வந்துசாய்ந்தருளினனாயிற்று. † ஸ்ரமஹரதைமிக்கு ஒழுக்காநின்ற றுள்ளபுனையுடைத்தான திருமெய்யத்திலேதிருவனந்தாழ்வான்மே லேவந்துசாய்ந்தருளினவனை. (எண்ணுனை) † அப்படுக்கையில்சாய்ந்த ருளினை பண்ணுமீ ஜகத்ரக்ஷணசிந்தையைச் சொல்லுதல்; அந்நிச்சே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கிறவன் இங் கேவந்து சாய்ந்தருளுவதே. இதென்னதீர்மை. என்று எப்போது மெண்ணப்படுமவனென்னுதல். (எண்ணிறந்தபுகழினினை) † ஜகத் ரக்ஷணசிந்தைபண்ணுகையால் வந்த புகழுக்கெல்லே யில்லையென்னு தல். குணதுஸந்தாரம்பண்ணுவார்க்கு அதுஸந்தித்துத்தலைக்கட் டவொண்ணாத குணப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லுதல். (இலங்கித்யாதி)

௩௨௪ பெரியதிருமொழி, உபநிதி, அபா, பெண்ணகி.

அக்குணங்களை யொழியவே விடவொண்ணாதபடியாயிருக்குமாயிற்று வடிவமுக்கு மிக்கவொளியையுடைத்தாய் விகாஸாதிகளுக்குத் தாமரையை ஒப்பாகச்சொல்லலாயிற்று. அது வட்டணித்திருக்கு மிறே. அங்ஙனன்றிக்கே ஒழுஞ்சுநீண்டிருக்கு மாயிற்று. அன்றிக்கே போக்யதை அளவிற்றிருக்குமென்னுதல். (கண்ணார்) ப்படபாமுசாக்கி நிறைந்தாற்போலே காணவேணும் என்று உருவிப்பட்டினிவிட்ட ண்களினுடைய உருவுதல்தீரக்காணப்பெற்றேன். விலக்ஷணசரி ரத் தைப் பரிக்கரவழித்து ஒருதேச விசேஷத்தேபோய்க் காண்கையாகி றது ஆரேனும் பசிக்க ஆரேனும் ஜீவித்தாற்போலே யிருப்பதொன் றிறே. காணவேணுமென்று - ருவினகண்களோடே காணப்பெற் றேன். (க) ஸ்ரீராமாயணம் காத்தரசர் சோகாபிகர்சுகத . (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு (பெண்ணகியித்யாதி) ராவணாதி நிராஸரத்தில் அவனுடைய ஆண்பின்னத்தனத்தைத்திரளச் சொல்லாரின்றி, இவனானே பெண்ணுடையுதித்ததில்லையோ? என்னுமத்தைக்கொண்டு சைவஸமயத்திலே சொல்லாரின்றி என்று ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கருத்தாக, அப்படிபெண்ணதும் லோக விஸஜாதியமான நரஸிம் ஹத்தோபாதி ஆஸ்ரிதார்த்த மென்றருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

§ “பெண்ணகி” என்றத்தாலே - அம்ருதமதநவ்ருத்தார்த்தம் ப்ரஸ்துத மாகையால், தேவதார்த்தரத்தினுடைய விஷபக்ஷண ப்ரயுக்தஸாமர்த்த்யமும் ஸர் வேஸ்வரனுக்கு ஸ்திரீத்தமும் தோன்ற ப்ரமாணங்களிருக்கைக்கு ப்ரயோஜந கதநபூர்வகம், பெண்ணகைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் ஒரு ஸம்வாதமுக்கேர வருளர்ச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனிட்யாதி). (அல்லாதார்க்கு) ருத்ராதிக்கு. (சிலவற்றை) விஷதாரண வர ப்ரதாநாதிகளை. (சுவால்) ஆங்கியம். (மடலா யிருக்கும்) ப்ரமாணகதியென்றுகருத்து. (ஈரச்சொல்லின்றாகில்) என்றதுக்கு (போமித்தனயிறே) என்று கீழ்வாக்யத்தோடு அந்வயம்.

(தனக்கு) என்றது - புருஷோத்தமனான தனக்கென்றபடி. விவரணம் (புருஷேத்யாதி). “அன்று பிறையெயிற்று அடலரியாய்ப் பெருகினுனை” என்று அந்வயித்து அர்த்தமருளிச் செய்கிறார், (முரட்டியாதி). (சுருங்கி) பெருகையிலாதவளவன்றிக்கே குறைந்து. (கையற்றான்) அசத்தனான. இத்தை உபபாதிக்கிறார், (தன்னுடையவித்யாதி). (கையிலான்) கைம்முதலில்

(க) ரா.ஸு.

§ ஸர்வேஸ்வரனுடைய குணதிக்யத்தையும் மேன்மையையும் சொல் லுகிற ப்ரகரணத்திலே “பெண்ணகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானே” என்கை யாலே இதுவுமவற்றுக் குடலென்று விவக்ஷித்து இதுக் காசார்யஸம்வாதம் (ஸர்வேஸ்வரனாகிறான்) என்று.

ஸ்தானம் அசத்தனென்றபடி. நாளிம்ஹத்தை யறுஸந்தித்த உடனே திருமெய்யத்தில் கிடையை யறுஸந்திக் ககக்கு ப்ரயோஜனத்தையருளிச்செய்கிறார் (பித்ராதிஃளித்த்யாதி). விவரணம் (வத்ஸலராயித்த்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஸ்ரமஹரதையித்த்யாதி). எண்ணுக்கு ஆஸ்ரயபூதினன்றும் விஷயபூதனென்றும் இரண்டர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அப்படுக்கையிலித்த்யாதி). 'புகழ்' என்றது - யஸ்ஸஸாதல், ஸகல கல்யாணகுணங்களாசல் என்று விவகசித்து, கீழ்பதத்துக்குச் சொன்ன அர்த்த த்வயாநுருணம் அர்த்தத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்காஷ்ண சிந்தையித்த்யாதி). (வட்டணித்திருக்கும்) என்றது - அரவித்தம் வட்டணித்திருக்கு மென்கை. "நீண்ட என்றதுக்கு அர்த்தார்த்தம் (அன்றிக்கேயித்த்யாதி). "கண்டுகொண்டேன்" என்றதே அமைந்திருக்க, 'கண்ணார' என்று விசேஷித்ததுக்கு 'பிள்ளைகள் வயிறு நிறையப்பெற்றே' என்னுமாபோலே, கண்கள்வயிறு நிறையப்பெற்றேன் என்று சப்தார்த்தம் விவகசித்துத்தாத்தப்ரயமருளிச் செய்கிறார் (படபேத்த்யாதி) (நிறைந்தார்போலே - பட்டினிவிட) என்று அவ்யம், (பட்டினிவிடுகை) ஜாடராக்கிரமிடுகை. கண்ணாரக்காண்கை (க) 'சுமாவஸ்தி' ஸதாபஸ்யந்தி' என்று பரமபத்திலேயன்றோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (காத்தராரித்த்யாதி). "இவ்வாக்யந்வயமும், ஒன்பதாம்பாட்டிலே சில ஸ்ரீகோசங்களிலேயுண்டாகில், அப்போது இப்பாட்டோடே கூட்டுவது என்று சொல்லுவார்கள். ஸுஷுப்தம் புருசேயம் ஸகாமாஹம் ததாருருதயாம் மயி. ... (அ)

மூ தொண்டாயார்தாம்பரவு மடியினனைப்

படிக்க ந்த தாளாளர் காளாயுத்தல்
விண்டானைத் தென்னிலங்கை யரக்காவேந்தை
விலங்குண்ண வலங்கைவாய்ச் சரங்களாண்டு
பண்டாய வேதங்கள் நான்குமைந்து
வேள்விகளுங் கேள்வியோ டங்கமாறும்
கண்டானைத் தொண்டனைன் கண்டுகொண்டேன்
சுடிபொழில்சூழ் கடல்மலலைத் தலசயனத்தே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டிஞயார்	சேஷபூதரானவிசே	அடியினுனை	திருவழகனை யுடைய
தாம்	வெஜ்ஞர்	படி	பூமியை [னும்,
பரவும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்	கடந்த	அளந்த [வனுக்கு
	படியான	தான் ஆளர்க்கு	திருவழகனை யுடைய

பெரியதிருமொழி உபநிசுபா தொண்டாயார். நடரா

ஸ்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை ப்ராபிக்கைக்கீடான வழியைக்கண்டு வைத்தவனை. (தொண்ட னேனித்யாது) அப்பெருவழியான சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே யன்றிக்கே இக்கண்ணிலே காணப் பெற்றேன்.

அந். ஒன்பதாம்பாட்டு(தொண்டாயாரித்தயாதி)பெண்ணையும் புருஷ மும் ஹமாயும் ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் புண்டரீகாக்ஷையே மிகவும் புகழாரிசன்தீர், அவனுடைய ஸர்வாதிசாயித்தவத்திலே ப்ரமாணங்களென் என்னும் ஜித்ரா ஸுப்ரஸ்ரந்திலே திருவாய்மொழியென்ன, ஸ்ரீராமாயணமென்ன, வேத வேதாந்தங்களென்ன இவையெல்லாமவையே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னும் ருத்தாலே உத்தரமருணிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதிக்கண்டு கொள்வது.

பரவும்” என்கையாலே பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்தஸூக்திக
 னென்று விவக்ஷித்து, ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவர்க
 ளீதியாதி) ‘ஸ்ரீ’யஹ்நி ராமஸ்ய ஜாம தக்யஸ்ய ஜல்பதஃ
 க்யுஷ்டை விசாயநஸ்ய ஸ்ருதோயமர்த்தோ ராமஸ்ய ஜாம தக்யஸ்ய ஜல்பதஃ
 நாரதஸ்ய ச தேவர்வேக்ஷக்ருஷ்ணத்வைவாயநஸ்ய ச’ என்று வசநசேஷ . ஆ -
 ‘தொண்டாயார்’ இத்தியாதி யாலே(க) : ப்ரஹ்மவாதிநோவ
 தந்தி’ என்கிறபடியே ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்திகள் ப்ரமாணங்களென்று தர்
 குப்பித்தாராயிற்று, படியை - பூமியை, கடந்த - அளந்த தாள்களை ஆண்டவ
 ற்கு, ஆளாய் உய்தனைத்தன்னிடத்தில் நின்று விண்டு பொகட்டவனாய், அரக்க
 ர்க்கு ராஜாவான ராவணனைத் திரயக்குக்களுண்ண, வ வங்கையில் சரங்களை
 ஆண்டவனென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நம்முடை
 மையித்தியாதி). ‘உய்தல் விண்டாயின’ என்று ராவணனுக்கு விசேஷணமிடு
 கையாலே(௨) “யுகாநாந்தாபுஷா யதாராஜாததாப்ரஜா” என்கிறபடியா

யத்தாலே பலிதார்த்தமருளிச் செய்கிறார், (ஆளாயித்த்யாதி) “சரங்களாண்டு” என்றால்போராடோ, “வலங்கைவாய்” என்றதுக்குக்கருத்தென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்த்யாதி வாக்க்யத்தாலே). “வாய்” என்று இடமாய் ஸப்தம்யர்த்தம். ஆ - இவ்வளவால் இதிலுாஸுபுராணங்களை ப்ரமாணிகரித்தாராயிற்று. ஸமாராதந்ரபமென்னு மிடத்தைச் சொல்லுகிற, “அங்கங்க ளாறும்” என்றது-வேதம் இவ்வர்த்தத்தையறிவிக்கும்போது அங்கங்கள் ஸஹகாரிகளாகையாலே இவையும் சொல்லுகிறதனவென்கை. (கேள்வியாலே) என்றது-ஆசார்யோபதேசத்தாலேயென்கை. (படுவதான) என்றவந்நதரம், வேதாதிக்குண்டு என்றுசேஷம். “கண்டாளை” என்றதுக்கு பாவம் (சாஸ்த்ரியே த்யாதி). இத்தால் - சேதநஸாபத்துக்கு ஈஸ்வரன் வழியாகக்கண்டா னென்று அவனுடைய உபகாரத்வம் தோற்றிற்றாயிற்று. (சு)

௩௨௮ பொய்திருமொழி உபநிதி ௧௦ பா படநாகத்து

மூ. படநாகத் தணைக்கிடந்தன்றவுணர் கோணைப்

பட வெகுண்டு மருதிடைபோய்ப்பழனவேலித்

தடமார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத்துத்

தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த தலைவர்தம்மைக்

கடமாருங் கருங்களிற்று வல்லான் வெல்போர்க்

கலிகன்றி யொலிசெய்த விற்பப்பாடல்

திட மாக விவையைந்து மைந்தும் வல்லார்.

திவினையை முதலரிய வல்லார்தாமே.

(௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—o—o—o—

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
படம்	படங் கணையுடைய	தலைவர்தம்மை	ஸர்வேஸ்வரன்விஷ்ணு
நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை	கடம்ஆரும்	மதம்மிக்க யமாக,
அணை	படுக்கையாகக் கொண்டு	கருங்களிற்று	பெரியயானையை
கிடந்து	சாய்ந்தருளினவனாய்,	வல்லான்	நடத்தவல்லராய்
அன்று	ப்ரஹ்மாதன்ப்ரதில்	போர்	யுத்தத்தில் [ல்லராய்
	ஞாஸமயத்தாலே	வெல்	சத்ருக்களைவெல்லவ
அவுணர்கோனை	அஸுரர்கள் தலவனானவரையனை	கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப்
பட	முடியும்படி	ஒலிசெய்த	போக்கின ஆழ்வார்
வெகுண்டு	சீறியருளினவனாய்,		சப்தஸந்தர்ப்பங்களை
மருதிடை	இரண்டெருதமரங்க ளின்றடுவே	இன்பம்	யுடைத்தாம்படி. ய.
போய்	தவழ்ந்தேபோனவ		ருளிச்செய்ததாய்
பழனம்	நீர்நிலங்களை [னாய்,	இவை யை ந்து இப்பத்துப்பாட்டை	இனிமையைவினவிப்
வேலி	சுற்றிலுமுனை த்தாய்	மைந்து பாட யும்	பதான
தடம்	தடாகங்களாலே	ஆம்	
ஆர்ந்த	நிறைந்த [லே	வல்லார்	அர்த்தத்துடன் கற்க
கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையி		வல்லவர்கள்
தலசயனத்து	நிலத்தைப்படுக்கை யாகக்கொண்டு	திவினையை	பாபங்களை
		தாமே	தாங்களே
தாமரைக்கண்	புண்டரீகாக்ஷணென்	திடமாக	நிர்ஸயமாக
துயிலமர்ந்த	ஹமதுதோற்றக்க ண்வளர்த்தருளின	முதல் அரிய	வாஸநையோடே
		வல்லார்	போக்க
			வல்லராவர்கள். (௧௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(படமித்யாதி) தன்னோட்டைச் சேர்த்தி யாலே விசுலிதமான பணக்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி அப்படுக்கையும் விட்டுப்போயழியச்செய்யும் ஆஸ்ரித விரோதிக ளுண்டானால், (மருதிடைபோய்) ிஷ்ணுநென்னலாம் படி

பொருந்திநிற மருதமுறிந்து விழும்படி நடகற்றுநீர் நிலம். ளாலே சூழப்பட்டு அழகியதடாக் னையுடைத்தான திருக் டல் மல்லை ஸத்தலசயநத்திலே ()† யஜ்ஜீஹீ யஜ்ஜுபுருஷ யஜ்ஜேனோசோயஜ்ஜு புருஷ எ' கிறபடியே ர்வாதிகளுை புண்டரீகாக்ஷனென்று தோற்றும்படி ளர்ந்தருளின னையாயிற்றுக் விபாடிற்று. (கடமித்யாதி)† மத்தகஜத்தைத் தம்நினைவிலே நடத்த ல்லவராயும் யுத்தத்திலே வெற்றிகொ டல்லது மீளாத ஆழ் ளர் ஒலியு டத் தாக அருளிச்செய்த விப்பத்தையும் அப்பயஸிக்க ல்ல ர்கள். (தீவினை ய முதலரியவல்லார்தாமே) ப்ராக்தநமான் கர்ம'களைத் தா' ளே வாஸரையோடே போக்க ல்லரா ர்கள்.† பாபங்களைக் கூடு பூரித்துக்கொள்ளு மித்தனைபோக்கி† எலியெலும்புனை இ னாவிது போக்கி கொள்ளலாமென்றால் இதுகூடுமோ வெ'னில் அதிலொ ருதட்டில்லை' இது த்ருடம் (க௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

அநு. பத்தாம்பாட்டு. (படமித்யாதி) (-ண்டானால்) என்றதுக்கு (அழி யச்செய்யு') என்று கீழே அவ்யம். 'அவுணர்'ஓ' என்று - ஹிரண்ய னாய் அவன் பலக்ஷணமெ'று திருவுள்ளம். 'நெ ருண்டு'ஓ'பித்து. ப்ரச் ச'ந விரோதிகிரஸநத்துக்கு உபலக்ஷணம் மருதிடைபோனதென்று திருவுள் ளம்பற்றி மருது"என்ற ஏ வசநதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றித்யாதி).

ஆர்தலாலேபலிதம் (அழகிய) என்றது. யஜ்ஜீஹீ யஜ்ஜுபுருஷ புருஷ'க' என்று இவ் வளவும் விவகழிதம். (மத்தகஜம்) இத்யாதிக்கு அபிஜநவியாவ்ருத்த'களா லே மத்தகஜம் ள் போன்ற ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்தவல்லருமாய் புத்தர் நோன்பியர் முதலானாரை வெல்லவும் வல்லரானவ ரென்று வ்யங்க்யார்த் தம் கண்டுகொள்வது. இப்படி 'ருதார்த்தாதுஸந்தாநம் பண்ணுகை யன் றாகில், ஐஸ்வர்யத் தக் காற்க டொண்டபடி சொல்லிக்கொள் ளொ' னாதிதே 'திடமாக' என்றதுக்கு - அறிய ல்லார்" என்றத்தோடு அந் வ யமாக்கி தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களையித்யாதி). (எலியெ லும்ப'). அசக்தனென்றபடி (க௦)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடி' தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
பெரியதிருமொழி உபத்து சு திருமொழி
நண்ணுத பரவேசம்.

வ்யா. (க)† அஹஸ்யஸ்யபராதாநாம்”
இத்யாதி ஸம்ஸ்யஸ்யஸ்ய ஸாதேதே ஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்”
என்று சரணுகதிக்கு லக்ஷம் சொல்லிற்று. அதுதன்னை (உ)*வா
ணிலாமுறுவலிலும் (ஈ)*தாயே தந்தையிலுமாக அதுஸந்தித்தார்
அதுதன்னை(ச)* காணுதுதிரிதருவேன்கண்டுகொண்டேன்” என்றும்
(ஈ) தொண்டனைக் கண்டுகொண்டேன்’ என்றும் அதுதன்னை
யதுபாஷித்தார். (சு) அஹஸ்யஸ்யபராதாநாம் ப்ரயுஜ்யதாம்
ஆதுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்ய ர்நம்’ என்று அ
னுக்கு ஸம்பாஷிதமாய் அநந்தரம் வரும் ஸ்வபா களைச் சொ
ல்லுகிறது. அவை தமக்குப் பிறந்தபடி சொல்லிற்றாயிற்றிதில்.
†அவை தானிரண்டும் லக்ஷணமாக வேண்டிற்றில்லை பரஸ்பர விரோ
தத்தாலே (எ)† ஸ்மயே த்மே’ என்று உபாயநரபேக்ஷயத்
தைச் சொல்லுகையாலும் இதில் அக்ங்களோடேகூடியிருப்பதா
கச் சொல்லுகையாலும். † ஆகையால் அது லக்ஷணமாய் இது அவ
னுக்கு ஸம்பாஷித ஸ்வபாவமா மித்தனை. (அ)† ஸ்மயே த்மே
யேசவைஷ்ண ஸம்ஸ்யஸ்ய தேவைஷ்ண பரஸ்பர ப்ரயுஜ்யதாம்
தத்விஷ்ணோ பரமம்பதம்” என்று பாகவத ஸமாஸ்ய த்தை
ஞானமும் ஞானாநுபமான வருத்தமு மொழியே யும் பகவத்
ரபாதிக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாகின்றதிறே. ம்ருகபக்ஷயாதிகளை
யுங்கூட வெக்கிறதிறே. † இவைதான் பின்னை † இரண்டோ? பாக
வத ஸமாஸ்யணமாவது பகவத்ஸமாஸ்யணத்தினுடைய காஷ்ட
டையன்றோ னென்னில் அவ்வவதானே பகவத் ஸமாஸ்யணம்
பண்ணுகிறோ மென்றிருப்பதொன்றுண்டு பாகவத ஸமா ரய த்
தாலே பகவத்ஸமாஸ்யணம் பண்ணுது மொன்றுண்டு இந்த

† ஸம்பாஷிதமான அநந்தரஸ்வபாவங்களை. † சொல்லுகிறதாயிற்று.

(க) பாஞ்ச-

(ச) உ-ஊ-எ

(எ) பாஞ்ச-

(உ) க-க-

(ஈ) உ-ஊ-க

(அ)

(சு) க-க-

(சு) பாஞ்ச-

சரணு தி லக்ஷணமாவது - ஸ்வாபராதத்தையு - ஆகிஞ்சந்யாநந்ய தித்வ - னையும் முன்னிட்டிக்கொண்டு சரணு புகுருகக. 'கண்டு கொ ண்டேன்' என்று ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமா கயாலே ப்ரபத்தியைச்சொல் லுகிறது. ஸுஸுஹ - ஸுஸுகம்கர்தும் என்று ப்ரபத்தியினு டய ஸுகரூபத்வம் கி - புநர்ந்யாயஸித்தமா கயாலே கண்டு கொண் டேன் ' என்ற ஸாக்ஷாத்காரரூபஜ்ஞாநத்தை ப்ரபத்தியாகச் சொல்லுகிற தெ - நருளிச்செய்வார். அஹம்ஸம்யபராதா - அஹம்ஸம்யபராதா நாமாலய என்கிற ஸ்லோகத்திற் சொன்னது ப்ரபத்தி லக்ஷணமாகவேணு மோ? அஹம்ஸம்யபராத - ஆநுகல்யஸ்ய என்று சொன்னது ப்ரபத்திலக்ஷண மாலோடு ன்ன (அவைதானிரண்டும்) என்றது.

மளவில் ஸர்வஜ்ஞனும் ர்வசக்தனாயிருக்கும் னுக்கு அங் ரபே க்ஷயில் லா மயாலும் அவ் கிரபேக்ஷாபாயமாகையாலும் அ வ அ கமென்னு மது'கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிருந் தான் கிரபேக்ஷாபாய மென் ற்கும் சேராதெ' . ஆதகூல்யஸ்ய' இத்த்யாதியே லக்ஷணமாய் அஹ மஸ்யி' இத்த்யாதி ஸம்பாவித ஸ்வபாவபரமென்ன வொண்ணது. ஸாந் ப்ரபத்யநுஷ்டாதாவுக்கு ததேதோபாயத்வ புத்திபிறவா யாலு' உபா யார்த்தீ சூர்ய த யில்லா மயாலும் ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் ப்ரஸங் கி' கையாலே. ரக்ஷாந் தர ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலும் ஸ்லோக ர்த்தம் தட்டுகையாலே; இனி அதிகாரிபேதத்தானே லக்ஷண மென் றொண்ண தோவென்னில் ஓரதிகாரிக்கே அவையெல்லாம் ஸம்பாவிதங்களாயிரு' க கல்பா டெ ளர ம் ப்ரஸ' கிக்குமென்று இவ்வார்த்தங்களை யெல்லாம் திரு வுள்ளத்திலே னைத்துக்கொண்டு உ' தார்த்தத்தை ஸ்த்திரீ ரி' கிரூர் (ஆ க யாலித்த்யாதி) இவ்வா' யத்துக்குக்கீழே விரோத' ஸ்பஷ்டமிதேயெ'று கூட்டிக்கொள் து. ஸூபக த்ப்ரபந்நனுடைய ஸம்பாவித ஸ்வபாவங் னோ யருளிச்செய்கிறாராகில் கிணவாரெ' ரயகரே" "எங்களுக்குலதெய்வமே' என்று பா வதர் னோ சேஷிகளா வும் அவர்களை, "நச்சென்ற' ன் றெஞ்சே இத்த்யாதிகளாலே ஆஸ்ரயிக் ச்சொல்லி விதிக்கிறதெ' டெ' ன வருளிச்செய்கிறார் (பசுரித்த்யாதி வ க்யத்வயத்தாலே). ப த்ப்ர பந் னுக்கு ப்ர வதர்களே உபாயமென்கிறவதுவும் ஸம்பாவிதமெ'று திரு வுள்ளம். ஆனால் அவனே உபாயமெ'றத்தோடு ததீயரே உபாயமெ' விரோதியாதோவென்னும் சங் ரநுவாதம் பண்ணி பரிஹரிக்கிறார் (இ தானித்த்யாதி) (இரண்டோ) என்றதுக்கு இரண்டானால் விரோதியாதோ றென்று ருத்து. (முகபேதத்தைப்பற்ற) என்றது' கு-ப்ரகாரபேதமொழிய ஸ் லுபபேதமில்லையாகையாலே விரோதியாதென்றுகருத்து. ஆ பா ரதர் னைப் புருஷகாரமாக்கி பகவானே உபாயமென்றிருக்கையும், பாகவதரை உபாய மென்றுகொண்டு ப வானே உபாயமென்றிருக்கையுமே முகபேத மென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபபேத மின்றிக்கே இரண்டிலும் உபாயத்வம் ப வா னுக்கேயானால் இந்த முகபேதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்

ஸூ ஸங் த்யந்தரம் (பசுர்மநுஷ்ய) என்றது. அதாவது - கீழெல்லாவற்றா லும் ப்ரபத்திபண்ணிபடியாய், ப்ரபந்நனுவனுக்கு ஸம்பாவிதமான ஆத கூல்யாதிகளைக் சொல்லுகிறது இத்திருமொழி' என்று ப்ரதமஸங் தி. அன்றி க்கே, கீழெல்லாம் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணி இத்திருமொழியிடு பாகவதர்களே உத்தேஸ்யரென்று அவர் னைப்பற்றுகிறாரென்று த்வீதீயஸங் தி. அவ்வவதானே பாகவதஸமாஸ்ரய ரம் பண்ணுவதுமுண்டென்றால் ஸங்கதமாயிருக்குமெ'றநருளிச்செய்வார்.

செய்கிறார் (பாகவதேத்யாதி). (துறையில்லை) என்றதுக்கு - பாகவதர்களைப் புருஷகாரமாக்கிக்கொண்டு பவானே உபாயமென்றிருக்கும் அதிகாரிக்கு பகவந்நிரங்குசஸ்வாதந்தர்யத்தைக்கண்டு அஞ்சப் பரஸக்தியுண்டாகையாலே, பாகவதர்களை உபாயமென்று கொண்டிருக்கை யொழிய வேறு வழியில்லை யென்று நுத்த. இப்படியிருந்த ர்க்குத்தான் ஈஸ்வரஸ்வாதந்தர்யத்துக்கு அஞ்சவேண்டாவோவென்ன. வேண்டா, இது ஈர்யகரமென்று விவக்ஷித்துப் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (மாறாயவித்யாதி). தங்களைப்பேணுதே பகவத் ஸம்ருத்திக்கே மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவர்களையே தன்பேற்றுக்கு உபாயம் என்றிருக்குமவனிடத்திலே ஈஸ்வரஸ்வாதந்தர்யம் ஜீவியாதே இவர்களிடத்திலே ப்ரேமாதிகசயத்தாலே இவர்களபேக்ஷிதம் (க) * 'கையிலங்கு நெல்விக்கனியாமென்று திருவுள்ளம். 'கடல்மல்லைத் தலசயனம் நச்சித்தொழுவாரை" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதி). ஸம்பாவிதம் பாவர்களைச் சொல்லுகிற ஸ்லோ த்திற்சொன்ன 'ரமத்தவிர ப்ராதிசூல்யவர்ஜத்தை முந்தற அநுஸந்திப்பானென்னென்ன. இரண்டு விதமாகப் பரிஹார மருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி, வேண்டுவது) என்னுமளவும். அதிலிரண்டாம் பரிஹாரம் (இதுதானியத்யாதி).

மூ. நண்ணைத வாள்வுண ரிடைப்புக்கு வானவரைப்
பெண்ணையமுதாட்டும் பெருமானார் மருவீனிய
தண்ணூர்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரை
ண்ணுதே யிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணேமே

ஓ பா வத ஸமாஸ்ரயணம் பகவல்லாப ஸாதநமென்றதுக்கு பசர் மதுஷ்ய " என்கிற ஸ்லோகத்தை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்து, ஆழ்வாருடைய ஸூகத்தியையுந் காட்டுகிறார் (மாறாயஇத்யாதி) என்று. ப்ரதமஸங்கதியில் ஸம்பாவிதஸ் பாவமான ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும் ப்ராதிசூல்யவர்ஜநமும் பாகவதப்ராவீயமும் அபாகவதபரித்யாகமும் என்றுவிவக்ஷித்து ஆனால் கேவலம் பவதாபாகவதர்கள் உபாதேயருத்த்யாஜ்யருமென்று ஸாமந்த்யேச செல்லாமல் "தலசயநத்துறைவாரை எண்ணுதே யிருப்பாரை என்றும் தலசயமாரெண்ணும் நெஞ்சுடையார் என்றும் விவக்ஷிக்கவேண்டுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இனி இவர்தாம்) என்று துடங்கி. ஆனால் ப்ராதிசூல்ய நிர்நுத்தியை முற்படச்சொல்லுவானென்னென்ன; (ஆநுகூல்யஸ்ய) என்று. மேற்ந்தரம் (ப்ராதிசூல்யநிர்நுத்தி) என்றது.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நண்ணுத	தன்னைக்கிட்டாத ர்	கடல்	கடற்க ரயிலேயு
நான்	களாய்	மல்லை	ள்ள
அவுணரிடை	வாணையுடையரான	தலசயனத்து	புறமல்லாபுரியிலே
பெண்ணுகிப்பு	அஸூரர்களுநடுவே	ஹைவா ர	பூமியாகிறதிருப்பள்
கு	ஸத்ரீவேஷ 'கொண்		ளியிலே
வானவரை	டுபுக்கு	எண்ணுது	பள்ளிகொ டரு
அமுது ஊட்டும்	தேவர்களை [க்கும்	இருப்பாரை	ருமவ ர
பெருமானார்	அம்ருதத் தபுஜிப்பி		நினையாம்
	பெருமையையுடைய		அந்தக்ஷேத்ரத்திலே
	வளம், [தற்கு		சித்யவாஸம்பண்
மருவ	பொருந்திவர்த்தி ப்ப		ணுவர்களை
இரிய	இனியதேசமாய்	இறைப்பொழு	க்ஷணகாலமும்
தன் ஆர்ந்த	குளிர்ந்திமாறாததாய்	தும்	
		எண்ணும்	நினையோம். (க)

வ்யா. முதற்பாட்டு (நண்ணுத வித்யாதி) † ப்ரயோஜநாந்தர பரராய்த் தன்னை உகவாதே யிருப்பார்க்குங்கூட அபேக்ஷித ஸம்வி தநம் பண்ணுமவன்' நம்மை யுகப்பாரையும் கிடைக்கவற்றோவெ ன்று அவஸர ப்ரதீக்ஷணம் இங்கேவந்து கிடக்கிற இந்நீர்மையை யதுஸந்தியாதே புறம்பே உ ' மெத்துப் போதுபோக்குவாரை ஒரு வஸ்து ாக நினைத்திரோ மென்கிறார்.

(நண்ணுத)† ஸ்ரீவிதூர்பட்டது படுகிரூராயிற்று † நடுவே இவர். (ச) 'संस्पृशन्संस्पृशं रूपांमुखंस्पर्श' ஸம்ஸ்ப்ருசந்நாஸ நம்ஸௌரேர்மஹாமதிருபாவிசத் ' என்றதிதே † கடல் கலங்கினுற் போலே கலங்கும்போலே காணும் மஹாமதிக†ளென்று துர்யோதந க்ருஹத்திலே எழுந்தருளினபோது பொய்யாஸநமும் ஞ்சநமு மாய்ப் புகுந்த ப்ரமாதத்தை நினைத்தஞ்சினபடியாலே நாமுமொரு குலையில் காயன்றோ நாமும் ஸம்ஸாரிகளிலேயொருவரானபின்பு நம்மைத்தான் ிஸ்வஸிக்க வேணுமோ என்று †தம்மை யதிசங்கை பண்ணினபடியாலே தாம்படுத்த படுக்கையையும் தடவிப்பார்த் தாரிதே. பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் பெருமாளெழுந்தருளப் புக் கால் சொட்டை†முட்டியிலே கையைவைத்துக்கொடி ஸேவிப்பராம் † ஒருவரிடறுதல் பேர்ததன்செய்ததாகில் தம்மை முடித்துக்கொ ிவ ராக. † அத்தை யதுஸந்தித்து நம்முதலிகளிலை மஹாமதிகளென் றும். அழைப்பது. † கலங்குகைபோலேகாணும் மஹாமதிகளாவது

அஸ்த்தானே பயசங்கை பண்ணு ரார்க்கெல்லாம் பேராய் கொள்ளிர்
மஹாமதிகளென்று. (நண்ணுத) ப த்விஷயத்திலே த் தே ஷம் ப்ரக்
ருதியாயாயிற்றிருப்பது. †மதுஷ்ய ந்மமாயிருக் ச்செய்தே அஸு.
ராவேசத்தாலே பொருந்தாதேயிருப்பாரு டி அங்ஙனன்றிக்
பிறப்பே ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளாயிருக்கும் ர்கள் அதுக்கு மேலே
ஸாயுதருமா இருக்கும் ர்கள் நடுவே போய்ப்புக்கு. †இப்படிபோய்ப்
புகு து ஒருப்ரஹ்மாதன்போல்வார்க்கோவென்னில் (வான ரை)
அம்ருதங்கொண்டவந்தரம் உன்னோபாதி நா களும் நித்யர்
என்று ஒக்க பிமாநித்திருக்கும்படியான தேவர்களுக்காக ராயிற்று.
(பெ ண்ணிக) †புருஷோத்தமனை தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்
த யேறிட்டுக்கொ டி. (அமுதாட்டிம்). † அ ன்றன்னையுந்நு நீ
யெ களு கு வேணும்' என்கையன்றிக்கே உப்புச்சாரமையும்”
ன்றிருப்பார்க்கு மத்தைக் கொடுக்கு மவனாயிற்று. † அம்ருதபாரத்
திலே யாயிற்று அ ர்களுக்கந் யம். கடல்கடையை துடக்கமான
வ்யாபாரங்களையடைபத் தன்தலையிலே யேறிட்டுக்கொ டி. (பெரு
மானார்) † உறங்குகிற ப்ரையை முப்பியூட்டிம் தாயைப்போலே
இதெ ன் னிருபாதி க ஸம்பந்தந்தான்.

(மருவினிய) † ரஸவஸ்துவை ஆதரிப்பா ரப் பெற்றது ()
“ஸ்ரீஸ்ரீ ஸர்வரஸ” என்கிற நம்மையு மாதரிப்பாரைக்கிடக் கு
மோ என்று படுகாடுகிடந்தானாயிற்று. (மருவினிய வித்யாதி) † மரு
வினிய தேசமாய் ஸ்ரமஹரதை விஞ்சி யிருப்பதாய்ச் சிறுதிவலை
திருமேனியிலே ந்து ஸ்பர்சிக்கும்படியாயிருக்கிற திருக்கடல் மல்லை
யினே † ஆஸ்ரிதனை யுந்நு ஸ்த்தலசயநத்திலே நித்ய ாஸம்பண்ணு
கிற னை. (எண்ணுதே) † நித்யஸூரிகள் நடு யிரு க் கட
ஸ்து இப்படி ஸம்ஸாரத்திலே புகுந்து தரைக்கிடை கிடப்பதே.
இதென்ன நீர்மையிருக்கும்படியே என்று அநவரதம் பாவித்தல்
† சொல்லுதல் செய்கையாயிற்றுச் சேதநர்க்குச்செய்ய டிப்பது.
இதுசெய்யாதே யிருப்பா ர. † அவனிடையாட்டங்கொ டி கார்ய
மற்று கேவல தேஹபோஷண பரராயிருப்பாரை. (இறைப்பொழுது
மெண்ணோமே) † ண் ப்பெற்றிலோம் என்ற அதுதாபமு
மின்றிக்கே யிருப்பாரை. அ ஸ்துக்களை எண்ணும்போது ஒருகால
“சேஷமுண்டிறே † ஸ்துப்ரதிக்யோகியாக வெ ணுமது டிறே
அ ன் னாவினு மெ ண்ணே மென்கிறார். ... (க)

அந். முதற்பாட்டு. (நண்ணாதவாளித்யாதி) பெண்ணாகி யின்னமு தம் வஞ்சித்தானை” என்று அவ்வபதாந்திலே நெஞ்சு மூண்டிருக்கையாலே அத் த ஸ்பரகாரமாக அதுஸந்திக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து இப்பாட்டுக்குத் தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ப்ரயோஜநேத்யாதி).

“அவுணரிடைப்புக்கு என்று சொல்லுகையாலே தோற்றின பயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிதாரித்யாதி). (நடுவேயிவர்) என்றதுக்கு - மோஹ நாஸ்த்ரத்தை அவுணர்மேலே ப்ரயோகித்து விட்டான், வானவர் அமுதுண்டு களித்தார்கள், இவ்வாழ்வார் அஸ்த்தானே பயசங்கிகளாகையாலே அஞ்சுகிறாரென்று கருத்து. மஹாமதிகளானால் கலங்கக் கூடுமோவென்ன, (கட லித்யாதி). ‘ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்கவாதம் என்னுமாபோலே மதியுள்ள தனையும் கலக்கத்துக்குடலென்றபடி. ‘என்று) என்றவநந்தரம், கருத்து என்று சேஷம். (தம்மை அதிசங்கைபண்ணி) என்றதுக்கும்- ‘மருண்டவன் ண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்” என்று தன்னிழலையும் தானதிசங்கை பண்ணுமாபோலே பண்ணினாரென்று கருத்து. (முட்டி) - ஆக-பிடியென்ற படி. சொட்டை முட்டியில் கையிட்டாராகில் பகவத்பரிசுரங்களிலாரை யென்செய்யப்போமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரித்யாதி). ஆனால் ப்ர க்ருதத்திலே யென்னென்ன (அத்தையித்யாதி). இவ்வாதிஹயத்தாலே பக வத்விஷயத்தில் கலங்கும்படி ப்ரேமம்வருகையே மஹாமதித்வமென்று பெரியோர்களுக்குத் திருவுள்ளமென்றதாயிற்று, எத்தனைசொன்னாலும் மஃபதம் கலக்கத் தச்சொல்லுமோ, விபரீத லக்ஷணையாலே சொன்னால் சொல்லலாமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கலங்குகையித்யாதி வாக்யத்தவயத்தாலே). இத் தால் ஜ்ஞாநவிபா கார்யமான லக்கமா கயாலே சொல்லலாமென்ன “அவுணர்” என்றபோதே நண்ணாதது ஸித்தமன்றோ விசேஷணமிடவே ணுமோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (மறுஷ்பேத்யாதி). கர்மாதகுணமாக வானிலிருப்பு ஸாவதியாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்தை ஸத்திரமென்றே நினைத்திருக்கும்வர்கள் கருத் த அநுஸரித்து வானவர்” என்று நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரஸங்கபதிவசந முகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (இப் படியித்யாதி வாக்யத்தவயத்தாலே). “ஆகி என்கிற அபூதத்தப்பாவனுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புருஷோத்தமனித்யாதி). ‘தலசயனத்துறைவாடையெண்ணுதேயிருப்பாரை - என்னோம்” என்னுமவர் “அமுதூட்டிம்” என்று இத்தை ஒருபுருஷார்த்தமாக வெண்ணுதே என்று விவக்ஷித்து, தத்து குணமாக அமுதுபத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). கொடுக்கும் என்னுதே, “ ட்டிம் ” என்கையாலே பலித்தவர்த்தம் (அம்ரு தேத்யாதி). ‘ ட்டிம் என்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யாநுணமா - ‘பெருமான்” என்ற ஸ்வாமித் ஸம்பந்தாநுஸந்தாரத்துக்கு உட்கருத்து (உறங்குகிறவித்யாதி)

௩௩௮ பெரியதிருமொழி உபகாசி உபாபார் ண்ணம்.

கீழிற்பதங்களிலே நோக்காக, தலசயனத்துறைவாரை” என்னுமள வுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸேத்யாதி). மருவான்ற வகரம் கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து, சப்தார்த்தம் (மருவலித் யாதி). (ஆஸ்ரிதீன) - புண்டரீகஜை. “பெருமானார் தலசயனத்துறைவார் ண்ண பதங்களிலே நோக்காகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (சொல்லுதல்) என்றது - அர்த்தஸித்தார்த்தம். ஏவகாரதாத்பர்யம் (அவனித் யாதி) & “இருப்பார் என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யகதரமுகேந “இறைப் பொழுதும் என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (எண்ணலித்யாதி). அவன் தரைக்கிடையை யெண்ணுதேபோனால் தரைக்கிடை கிடக்கவிருப்பது அதுதாபயில்லாமையிறே யென்று திருவுள்ளம். இத்தால் - எண்ணுதேயிருக் க இறைப்பொழுது மெண்ணுமைக்கு ஹேது வென்றதாயிற்று. & (வஸ்துப் ப்ரதியோகியாக வெண்ணுமதுண்டிறே) என்றதுக்கு கீஸ்வரரூபேணவஸ்து - உத்வேஜநார்த்ததயாசபரிஹார்யதயாசஸ்மர்த்தவ்யம்” என்கிறத்யாயத்தாலே அவர்களைக்கண்டு நடுங்குகைக்கும் பரிஹரிக்கக்கு மா அஸத்துக்ளை நினைக்கவேண்டுவருமே அப்படியும் நினைக்கைக்கு க்ஷம னுகிறிலேனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. (க)

மூ. பார்வண்ணம் மங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி
நீர்வண்ணன் மார்வகத்தி விருக்கையை முன்னினைந்தவனார்
கார்வண்ண முதுமுந்நீர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்
ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையா ர ரெம்மையான்வாரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பத.	உரை.
பார் ண்ணம்	பூமியைத்தனக்குப் பர காரமாகவுடைய ளாய்	மலர்க்கிழத்தி	செந்தாமரைமலரைப் பிறத்தகமாகவுட யபெரியபிராட்டி.
மடம்	ஆத்மகுங்கி யுடையளான	மார்வகத்திலிரு க்கையை	மலத்திருமார்விலிரு க்கையையும்
மங்கை	புரீ பூமிப்பிராட்டி	முன்	முதலிலே
நீர்வண்ணன்	நீர்வண்ணனுடைய	நினைந்து	நினைத்து
இருக்கையை	(இடவருகில்) இருக் கையையும்	அவன்	புருஷகாரமும்மிகை யான அவனுடைய
பனி	குளிர்ந்து	ஊர்	ஊராய்
நல்	அழகியதாய்	மார்வண்ம்	கறுத்தநிறத்தையு டைத்தாய்
ர	சுலாக்யமான		

& “இருப்பாரை” என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (எண்ணப்பெற்றிலோம்) என்றது. & “இறைப்பொழுதும்” என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (வஸ்துப் ப்ரதியோகியாக) என்றது. விவரணமாதல்.

முது	ப முயதாயிருந்துள்ள	எண்ணும் நெஞ்	அதுஸந்திக்கும்மநஸ்
முந்நீர்	கடலினருகேயுள்ள	சுடையார்ஆர்	ஸுடையார் எவர்
கடல்மல்ல	திருக்கடல்மல்லையில்		களோ
த சயனம்	ஸத்தலசய நத்தி ல் ப	அவர்	அ ர்கள்
	ள்ள்சொண்டிருக்	எம்மை	எங்களை
	கைய	ஆள்வார்	அடிமைகொள்ளத்தக்
			வர்கள். ()

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (பாரித்யாதி)†முதல்தன்னிலே நம்
 † குற்றம் அவன் திருவுள்ளத்தில் படாதபடிபண்ணும் ஸ்ரீபூமிப்
 பிராட்டியும் அவன் தன் ஸர்வஜ்ஞத்தவத்தாலே நம்குற்றத்தைக்
 †கண்டானையாகிலும் அவன்றன்னை (க) ஸ்ரீபூமி-நகஸ்சி
 ந்நாபராத்யதி” என்று † பொறுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாரும்
 அவன் பக்கலிலே கிட்டவிருக்கையாலே நமக்கினி இழக்கவேண்
 டாதபடி ஸுலபனென்று அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசத்
 தை ஹ்ருதயத்தாலே அதுஸந்திக்கு மவர்கள் என்னை † அடிமை
 கொள்ளுமவர்களென்கிறார்.

பாரைவண் மாக வுடையளாய் பூமியைத்தனக்கு ப்ரகார
 மாக வுடையளாய் ஆத்மகுணத்தை யுடையளா யிருக்கிற ஸ்ரீபூமி
 ப்பிராட்டி. பூமிக்கபிமாநிகியாயிருக்குமவளிறே † அவன்றனக்கு
 கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிறே ஜீவளிருப்பது, தன்பக்கலிலே
 எல்லாப்ராதிகூல்பத்தையும் பண்ணிக்காலிட்டுத் துகையாநின்றா
 லும் துணையாநின்றோம் என்று கூசவேண் டாதேயிறே யிருப்
 பது க்ஷமை என்றேயிறே பேர். (பனிரன்மாமலர்க்கிழத்தி) † பிறர்
 குற்றம்நெஞ்சில் படாதபடியான † மார்த்தவத்தை யுடையதலைவி
 (உ) ஸ்ரீபூமி ஸர்வகந்த” என்கிற வஸ்துவையும் தன்னுடைய
 போக்யதையாலே துவக்கி ஆஸ்ரிதர் குற்றம் நெஞ்சில் படாதபடி
 பண்ணுமவன் ; † அழகிய தாமரைப்பூவில் பர்மள முபாதாநமாகப்
 பிறந்தவன். இத்தால், ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னோடே பணிபோ
 ரும்படியான போக்யதையை யுடையவனென்கை. இவர்கள் (நீர்வ
 ண்ணன் மார்வகத்திலிருக்கையை முன்னினைந்து)†கடல்போலே யிரு
 க்கிற குளிர்ந்த வடிவில் இட ருகிலும் திருமார்வினுமெழுந்தருளி
 யிருக்கிறவருப்பை யதுஸந்தித்து, † நமக்குப் புருஷகாரபூதைக

ளான நாயச்சிமராகளங்கேசேர விருந்தார்கள்' என்று அதுஸந்தித் தால் பின்னை நமக்குக்கிட்கைக் கொரு குறை யில்லையிறே நீமாதா பிதாக்கள் சேரவிருந்தவியு த்தில் ப்ரஜைகளுக்குச் சென்று கிட்டிகையில் ஒரு அருமை யில்லை (க) [யுத்த்யூஷ்சக்யூஷ்சநஹ்யூஷ்சபதாஸி] பத்ரக்ருஷ்டணௌச க்ருஷ்டணௌச ஸதப்பாமாச பாமிநீ] க்ருஷ்டணனும் ஸ்வஸத்யபாமைப் பிராட்டியும் அர்ஜுநனும் த்ரௌபதியுமாகக் காஸ்மீம் காலேறிட்டு ஒருவர்க்கும் சென்று கிட்டவொண்ணாதபடி ஏகார்த்தமாக விருக்கிற வு த்திலே ஸஞ்ஜயன்வந்தான்? என்றறிவிக்க, "இவ்விருப்புக்காண உகப்பாவெருத்தன், இது தன்னையு முகவாதார் மண்ணுண்ணும்படி சொல்லவல்லா நெருவுன்புகுறவிதி" என்றானிறே. (உ) [நஹ்யூஷ்ச ரூஷ்சு ஷண்டிஷ்சுஷ்சு நசாபிமந்யுநயமௌ தம்தேச மபிஜக்மது மாதாபிதா] விருந்த விடத்தில் ப்ரஜைகள் சென்று கிட்டிகையி லொரு அருமையில்லையிறே, ஆயிருக்கச்செய்தே அந்த ப்ர ஜைகளுங் கிட்டவொண்ணாதபடி விருக்கிற ஸமயத்திலே யாயிற்று இ னை யழைத்து காட்சிக்கொடுத்தது.

... .. *

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணியத்தாதி) பூமிப்பிராட்டியையும் பெரியபிராட்டியையும் பாகவதரிப்போது அதுஸந்திப்பது பூர்வகண்டத்திப்போலே புருஷகாரத்தேவரவும் அவனைப் ப்ராபகத்தேவரவும் என்று விவக்ஷித்துப் பாட்டுக்குத் தொகுத்த பாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (முதலியத்தாதி). ஆக இத்தால் பிராட்டிமா ரப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானைப் ப்ராபகனாகவும் அந்நயவஸித்திருக்குமவர்களே தமக்கும் ப்ராபகர்களென்று அதுஸந்திக்கிறாரென்று கருத்து. (குற்றம்) என்றது - குற்றத்தின் கார்யான தண்டரமென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், 'குற்றம் திருவுள்ளத்திற்படா ம' என்றத்தோடும் 'பூமிப்பிராட்டியைப் பொறக்கு உவாத்தாய்' என்று மேல் சொன்னத்தோடும் விரே திக்குமிதே. (கண்டானேயாகிலும்) என்றது கண்டு தண்டிக்க நினைத்தானேயாகிலுமென்றபடி. (பொறுப்பிக்கு) என்றது - பொறுக்குமதுக்கு ஹேதுவான க்ருபையை யுண்டாக்குமென்றபடி. (அடிமைகொள்ளும் ரீதி) என்றது - (ஈ) பலஸாதந சிஸ்டு வசையை கொள்வர்களென்கை.

அவனுக்கு ஸ தக்ஷணமயண்டாயிருக்குமே இ ஞண்டாக்குற
யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார், (அவனியாதி ராக்யதாயத்தாலே).
இத்தால் ஸ்வாதந்தர்யத்தில் அவன்பொறை தலைமடங்கினால் இவ்ஞண்டாக்

கு ளென்று கருத்து. பணி என்றத்தாலே குளிர்ந்தியைச்சொல்லி அத்
ரால் பலிதார்த்தம் (பிறிர்த்யாதி). (மார்த்தவத்தை)-நெஞ்சில்மார்த்தவத்தை.
¶ ‘மாமலர்’ என்றத்தால் பலிதார்த்தம் (ஸர்வேத்யாதி). நல்பதத்துக்கு
அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு அவனைத் துவக்கும்படியான போக்யதை
தானும் ஸ்வாபாவிக் பரிமளவத்வத் தப்பற்ற நன்றருளிச்செய்கிறார் (அழகிய
வித்யாதி). “சீர்வண்ணன்” எ ற்வநந்தரம், இடவருகும் என்று அத்த்யாஹரித்
தருளிச்செய்கிறார் (கடலிட்யாதி). ‘மினைந்து எண்ணு’ நெஞ்சு டயார்
என்னும்போது பெள்ர்வாப்ரியம் தோற்றியிருக்க, ‘முன்’ எ ற்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கிட்யாதி). () ‘தவ்யத்தில் பெரியபிராட்டி-
யாராலே பேறு’ என்கிறபடியே இதுதே ப்ரதானமென்று கருத்து. (கிட்டி
டைக்) என்றவநந்தரம் இல்லையென்றுசேஷம். § “அருமையில்லை” என்றதுக்கு
-தாஹரணம் (யத்ரேத்யாதி). அஜ்நாஃ௧௦ ஸ்டு தேஷ்வஸ்யஸூத்ராய் |
அஜ்நஸ்யவ்யக்ஷஸ்யா ஷ்யுஷ்யாயாஶ்யுஷ்யாவுஷ்யே அர்ஜுநாங்க தெளபாதௌ
கேசவஸ்யோபலக்ஷயே அர்ஜுநஸ்யச க்ருஷ்ணயாஸ்ய ஸாபாயாஸ்சாங்ககா
வுபௌ’ என்கிற வசநத்தையு முட்டுண்டருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனு
மித்யாதி).

... *

வ்யா 1 அவ. அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப் போருதி இச்சேதநர்விஷயமாக ஸர்வேஸ்வரன் திருவுள்ளத்தாலே (உ) ஸுஹ்ருதம் ஸர் பூதநாம் என்கிறபடியே பண்ணுவித்ததொரு ஸௌ ஹார்த்தமுண்டிதே. இவனுடைய 1 ஸத்க்ரியைக்கு (ஃ) பல 2 யாப்தி யுண்டாகாநின்றால் அவனுடைய அநுக்ரஹத்துக்கு (ஃ) பல 3 யாப்தி யின்றிக்கேயிராதிதே. ஆகையாலே அதுதானொருநாள் ரை 4 லே ஓரவகாசத்திலே பவிக்கவுங்கடவதா யிருக்குமிதே. அத் தாலே இவனுக்கீ வர ள் பக்கலிலே ஆபிமுக்யம் பிறந்து அதடியாக அவன் 1 விசேஷகடாக்ஷம்பண்ண அநந்தரமி னுக்கு அவன்பக் கலிலே ருசிவிஸ்வாஸங்கள் பிறந்து ப்ராபகனும் ப்ராப்யனு மவனே யென்று அத்யவஸித்தால் பின்பிவ 1 னிருக்கக் கடவபடியைச் சொல்லுகிறது.

† இனி பாயத்திலேவந்தால் ஸர்வஜ்ஞரூப ஸர்வசக்தியாய் உபயவிபூதியுத்தரூய் அவாப்தஸமஸ்தகாமரூபிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை

† கீழ்வாக்ய விவரணம் (ஸ்ரீவகந்த) என்று பங்க்யந்தரேண விவரணம் (மாதாபிதாக்கர்) என்று. இப்படி இவருட ருமான சேர்த்தியிலே கிட்டின பேருண்டோ? என்ன (யத்ரக்ருஷ்ணஸ்ச) என்றது.

௩௪௨ பெரியதிருமொழி உபசுதி, நண்ணாத அவதாரிகை

இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநன் உபாயமாக வரித்தால் பின்னை அநி னு
டைய ஸர் பரங் னாயும் தானே ஏறிட்டுக்கொட்டுநீர் ஹிப்பானா
னால் அன் செய்யுமது கிவன்றானு மொருதலைப்பற்றவேண்டுமீ
படியா யிராமையாலே பின்னை ஹிதசேஷத்தில் தனக்குச் செய்
வேண்மவ தொன்றில்லை உபேயமாகிறது கர்மநிபந்தநமாகப்பரிக்க
ஹித்த இத்தேஹ ஸம்பந்தமற்று ஒருகதிவிசேஷத்தாலே போய்
ஒருதேச விசேஷத்திலே புக்கால் பரணு தொருவ்ருத்தி விசேஷ
மாகையாலே அது இதுவாகக்கூடாது; ப்ராபகாம்சத்தில் கர்தவ்
யாம்ச மில்லையாகில் ப்ராப்யாம்சத்திலிது அந் யியாதாகில் பின்னை
இதுவாது பழைய விஷயப்ராவண்யமே ஸித்தித்துவிடுகிறதோ
வென்னில் கூடாதிதே ப்ராப்யம் இன்னதென்றுநிஷ்ரேஷித்து
ப்ராப ஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே. அதாவது ப்ராப்யபாஸங்
ளில் ருகிநிர்ருத்தி பூர் கமாகவிதே ப்ராப்யப்ரதிபத்தி ஆகை
யாலே தூரதோநிரஸ்தமிதே அது. (க) ௧௮ ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ
தர்மந் பரித்யஜ்ய' எ'கிற விடத்தில் விஹிதகர்மங்களுக்கும் நிஷித்த
பரிஹாரார்த்தமாகச் செய்யுமவையு மெல்லாம் தர்மசப்த ராச்ய
மாகையாலே இடையும் த்யாகவிஷயமாய் அந்வயிக்குமென்று அர்
த்த ப்ராப்தமாய் பழைய பாபங்களையே சொல்வற்றாய் வாராதோ?
வென்னில் ராதிதே. உபாயஸ்வரூபத்தாலும் அதிகாரிஸ்வரூபத்
தாலும் அப்படியே யிருக்கிறதிதாவும் ஈசரீர ஸ்மநந்தரத்திலே ப்ரா
ப்ய வித்தியா யிருக்கையாலும். இனி, ஸமஸ்த கல்யாண குணத்
மகளை உபாயமாக ரிக்கையாலும், இவன்தான் விதிபரதந்த்ரனாய்
ஸாதநபுத்த்யா இங்கே அதுஷ்ட்டிப்ப தொன்றில்லாமையாலும்
ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு செய்யுமவை யெல்லாம் தான் ஸ்வீகரித்த
ப்ராப்யத்தோடும் ப்ராபகத்தோடும் சேர்ந்தல்லதிராது. நினைத்தார்
நினைத்தபடி மூலையடியே திரிகிற அஜ்ஞாநிற் காட்டில் இ னுக்கொரு
வ்யாவ்ருத்தி தே னுமிதே.

†இன்று நானே நீர் ருமாறு அங்கே யிங்கே டிசுணையாறுபட்டுக்
காட்டுமாபோலே; மேல்தான் (உ) 'ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ யத்ர
பூர்வேஸாத்யாஸ் ஸந்திதேவா' என்றும் (௩) அந்தமில் பேரின்பத்
தடியரோடிருந்தமை" என்றும் அவர்களோடுகூடி அதுபவிக்கு

(க) கீத - ௧௮ சுசு - (உ) பு - ஸூ - (௩) தி - வாய் - ௧௦ - ௧௦ - ௧௧ -
திசுண - கர்ப்பம், வெள்ளம் வருவதற்குமுன் கீழே நீர்பொசிந்து காட்டு
பெ - ௧௮௩.

மத்தைப் பேரூகச் சொல்லுகையாலே இ னுக்கிது சரமசரீரமான
பின்பு இவை இங்ே பிறக்கக் ர வேணுமிதே. அ வயாகிற
வதானே வ யென்னில் அபாக தர்கனோடு பொருந்தா மயும்
பாகவதர்களை யொழியச்செல்லாமையுமிதே. அவையிரண்டும் தம
க்குண்டானபடியை யருளிச்செய்கிறார். † பார்வையக்கறிவு பிறக்கப்
பிறக்க பர்த்தாவின் பக்கல் பாவபந்தமுண்டாம், பர்த்தந்தரபரிக்கரணம்
பண்ணுமதிதே இவளவனுக்காகா தொழிகையாகிறது. (க) ' திருவடி
தன்நாமம் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர் ' என்ன நினைத்திதே. † ப்ர
பந்ருடைய லக்ஷ ம் சொல்லுகிறபோது † இப்படியுள்ளே ஸ் ரன்
உத்தேஸ்யனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறக்கப்பிறக்க பாகவதர் பக் ல் பா
பந்தமுண்டாகலாம். இந்த ஜ்ஞாநார்த்தமாக விடே னு மிதே
அபாகவதஸம்பந்தம். † இனி, பாகவதராகிறார் ப்ரதமதசையி லீஸ்
வரனுடைய உபாயபாவத்தையறிவித்து அவ்வழியாலே புருஷகார
பூதராமவர்கள். இவன்றான் சேதநனாய் உபகார. கொண்டவனுக்கை
யாலே க்ருதஜ்ஞையிருக்கக்கட . இனி சரமதசையில் வந்தால்
ப்ரார்ப்யத்திலெல்ல இவர்களாகையாலே அவன்மன்னோபாதியும் உத்
தேஸ்யராயிருக்கக்கடவர். இனி நடுவுப்பட்டநாள் இ னுக்கு (உ)
போதயந்த பரஸ்பரம் ப னுனை க்குடலாயிருப் பார் ளாகையா
லே ர் ரவஸ்த்தை னிலும் இவர்களுத்தேஸ்யரென்னுமிடம்
சொல்லிற்று.

(ஈ)† அருங்குலம் - ஆறுகூடல் யணக்கல்ப ”இத்யாதி
களாலே ஆறுவகையாயிருக்கும் சரணாகதி யென்று சொல்லாநிற்
றது (ச) அருங்குலம் ஸ்ரீராமாயை உடைய ஸ்ரீராமாயை
ஸ்ரீராமாயை அற்றமஸ்தம்பரா தானாமால்யோகிஞ்சனாகதி த்வமேவோ
பாயபூதோமேபவ” என்று தன்னிகஞ்சர்யத்தை முன்னிட்டு நீயே
பாயமாகவேனுமென்று அபேக்ஷிக்குமத்தைச் சரணாகதியாச்
சொல்லாநின்றது †இதிலொன்றைவிட்டி ஒன்றை ஸ்வீகரிக்கு மன்று
மற்றையதற்கு அப்ராமான்யம் வித்திக்குமாயிருந்தது ஆனால்
இவை யிரண்டும் அவிருத்தமாக நயிக்கும்படி யெங்ஙனையென்னில்;
ஸ்ரீராம த் மே ” என்கிற விடத்திலே ஓ உபாயார்த்த ரைநா
பேசுந்நியந்தோற்றி யிருக்கையாலே சரணாகதியினுடைய ஸ்வரூபம்

(க) ச - தி - சுஅ. (௨) கீதை - ச. (ந) பாஞ்ச. (ச) பாஞ்ச.
 டு (பா) ஸாதநாந்தர்.

௩௪௪ பெரியதிருமொழி உபசுதி, நண்ணுத அந்தாரினை .

சொல்லுகிறது அந்த ஸ்லோகத்தாலே; ஆஸ்ஸரணகதி புக்கவிடத்தே புக்கடவதாய் சரணுகதனை னுக்கு ஸம்பாவிதஸ்வபாங்களைச்சொல்லுகிற திருத்ஸ்லோகத்தாலே. †சரணுகதியினுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் வேறென்றைப் பொறுதபடியா யிருக்கும். இனி ஒதுங்கின ஆஸ்ரயத்தைப்பார்த்தால் இஸ்வபாவங்களோடு கூடியல்லதிராது. † ஷ்லோகாசரணுகதி ” என்ற கொண்டு இக்குணங்களைச் சரணுகதிக்கங்கமாகச்சொல்லாநிற்க இவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமென்னும்படி யெங்ஙனையென்னில். † ஸ்ரீநாமசி. ஷ்ரணுகதி ப்ரார்த்தநாமதி சரணுகதி ” என்கிறவிடத்திலே ப்ரார்த்தநாபுத்தி இச்சேதநன்னை யிலே கிடக்கச்செய்தே எங்ஙனே சரணுகதிலுக் ஷ்விஷயமாய்க்கிடக்கிறபடி. † ஸ்வயஸ்ய” என்கிற ஸ்லோகம் விதிபரதந்த்ரமாய்ச் செய்யு மன்று (ஃ) பலாபேகை யில்லாதபோது தவிரலுமாயிருக்கும் ஸ்ரூப நிவேசியாமன்று செய்யாதபோது ஸ்வரூபஹாநியே வித்திக்குமிதே. † ஸ்வர்க் காமரை யில்லாதபோது ஜ்யோதிஷ்டோமம் தவிரலாயிருக்கும் அங்ஙனே செய்யவொண்ணாதபடியாயிருக்குமிதே இத்தலையாலொரு(ஃ)பலம் சொல்லாத நித்யாதுஷ்ட்டாந விதிக்கும். *

அரு. ஸ்ரீபிராட்டிமார்களைப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானைப் ப்ரபகமாகவுமென்னியிருக்கும் பாகவதர்களே தமக்கு ப்ரபகமென்றதுஸந்திக்கிற ரென்று இத்திருமொழிக்கு பூர்வகண்டாநுருணமாக மஹாவாக்யதாத்பர்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ப்ரவேசம் துடங்கி இவ்வளவும் வ்யாக்யாநம்செய்தருளி இனி “பிராட்டிமார்களும் அவனுமாகவிருக்கிற விருப்பே ப்ரப்யம்” என்று உத்தரகண்டார்த்தத்தை யெண்ணியிருக்குமவர்களே தமக்கு ப்ரப்ய பூதரென்று இத்திருமொழிக்கு மஹாதாத்பர்யபேதத் தயருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரவேசமுமருளிச்செய்து, மீளவும் இப்பாட்டுக்ளை வ்யாக்யாநம்செய்தருளுகிறார் (அநாதிகாலமியாதியாலே). இரண்டாம்பாட்டிலே நடுவே நிறுத்தினதுக்குக்கருத்து - இப்பாட்டில் உத்தரார்த்தம் துடங்கி மேலிற்பாட்டுகளெல்லாம் இந்த மஹாதாத்பர்யத்துக்கு அவாந்தரநாத்பர்ய ஸாதாரணமாயிருக்குமென்னுமது. ஆக ‘முன்னினைந்து” என்றதுக்கு - புருஷகாரமாக நினைந்தென்றும், ப்ரப்யத்வே நினைந்தென்றும் நிற்கர்ஷித்தால்

ஸ்ரீ புருஷப்ப்ரவேசே. அத்யவஸாயரூபப்ப்ரபத்தியு மீஸ்வர ஸௌஹார்த்த பலமென்ன, ஆறுகூல்யாதீநாம் ஸம்பாவிதஸ்வபா த்வம் ப்ரஸித்த ரமென்று விவகரித்து இவ்வத்யவஸாய ரூபப்ப்ரபத்தி அவன் ஸௌஹார்த்தகார்யென்று அருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலம்) என்று. (விசேஷ டாக்ஷம்) * மயர்வற மதிநல மருளுகை.

ஊசுக் பெரியதிருமொழி உபசுதி நண்ணுத அ தாரிகை.

சரீரஸமநந்தரத்தில்வரும் ப்ராப்யத்தோடு இதுசேரும்படிதானெங்ஙனையென் ற வ்ருளிச்செய்கிறார் (இன்று ஈனையித்யாதி). (ஸாத்யா) ப்ராப்யாஃ. ஓ அபாகவதரோடு பொருந்தாமையை முந்துறவ்ருளிச்செய்வானென்னென்ன வ்ருளிச்செய்கிறார் (பார்யைக்கித்யாதி வாக்யத்தாயத்தாலே). எடுத்தபாகரத்துக்கு பாவம் (ப்ரபந்தரித்யாதி). ப்ரதாநமாகையாலே முந்துறவ்ருளிச்செய்தார் என்றொரு பரிஹாசமருளிச்செய்து, பாகவத ப்ராவண்யவர்த்தமாகையாலும் ஆவஸ்யகமென்று பரிஹாசாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஜ்ஞாநார்த்தமாக) பாவபந்தம் நிலைநிறைக்காக. இந்த பாவதர்கள் ப்ராப்யராமிடத்தில், பிராட்டிமாரும் எம்பெருமானும் நித்யமாயிருக்கூமிவர்களோபாதி ய் றியே ப்ராப்யதமத்வமுண்டென்னுமர்த்தத்தை உபபாதிக்கிறார் (இனிபா வதராகிறுரித்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே). உசாத்துணையாகிற அதிகாரம் அதிகமாகவிருக்கையாலே ப்ராப்யதமரென்று இவனுக்குப் பிறந்ததையைச்சொல்லுகிறது.

வ்ஹிதாம்சத்திலிவனுக்குச் செய்யவேண்டிற்றில் லா மயாலே என்னுந் தீர் ஸர் முக்தி ப்ரஸங்க பரிஹாசார்த்தமாக ஸாங்கப்ரபத்தியை விதித்திருக்கிறதே அவற்றைச்செய்யவேண்டாவோடு என்னில் அருளிச்செய்கிறார் (ஆதகல்யஸ்யேத்யாதி). ஆக, இத்தால்-“த்வமேவ” இத்தாயதியோடு வி்ரோதிக்கையால், அங்கு அங்கமென்றுச் சால்லாமையாலே செய்யவேண்டும் ஹிதசேஷமில்லவென்று கருத்து. அங்கு சாஸ்த்ரத்துக்கு அப்ராமான்யம் வாராதோ வென்னும் சங்கையை யுதவதிக்கிறார் (இதிலித்யாதி வாக்யதவ்யத்தாலே). ஓ அங்கமென்று சொல்லுகையெங்ஙனையென்னவ்ருளிச்செய்கிறார் (சரணசுதீத்யாதி). அவர்ஜ்ஜீமயாய்வருகையைப் பற்ற அங் மென்றதென்று கருத்து. சாஸ்த்ரங்களும் நங்களென்று சொல்லச் செய்தே அத்தை ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களென்று கல்பிக்கும்படி. சாஸ்த்ரம் சொன்னதை அந்யதாகல்பித்தது கண்டதுண்டோ வென்னும் சங்கையை

ஓ பாகவத ர யொழியப்பொருந்தாமையைச்சொன்னால் போராதோ? அபாகவதர்களோடு பொருந்தாமையும் சொல்லவேணுமோ வென்ன (பார்யைக்கு) என்றது. அதாவது - இதில்லாவிட்டாலும் அதுவே அத்தயந்தாபேக்ஷிதமென்றபடி. இத்தால் - பாக தர்களு டய த்யா ம் ஸ்வரூபாசகரமான ஆகாரத்தாலும் பாகவதோத்தேஸ்ய, ஜ்ஞாநஸித்யார்த்தமாகவும் அவஸ்யம் வேணுமென்றதாயிற்று.

ஓகீவாக்யவிவரணம் (சரணுகதியினுடைய) என்றது. ஸ்ரீநாமசிஷ்யர் ஜாஸி - ப்ரார்த்தநாமதிஸ்யரணுகதி ” என்கிற பரிஹாசவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் - ப்ரார்த்தநாபுத்திரூப சரணுகதி அதிகாரிவிசேஷணமாய்க்கிடக்கிற வழியாலே இதனுபாயமாயிருக்க இதைங்ஙனே சரணுகதி லக்ஷணவிஷயமாகிறதென்றபடி.

யநுவதிக்கிரார் (ஷட்விதேத்யாதி). ப்ரார்த்தநாமதியை 'ப்ரயுஜ்யதாம்' என்று விதிச் செய்தே, அதை உபாயமன்றென்று வித்தோபாய நைரபேக்ஷயபலாத் தள்ளினது கண்டிருக்க, அதுக்குஅங்கக் களைச்சொல்லுகிற அங்க விதியைத் தள்ளு கயில் அரு மயில்லையென்று வ்யகூழ்த்துப் பரிஹரிக்கிரார் (ப்ரார்த்தநேத்யாதி). உபாய நரபேக்ஷயபலத்தாலே இவற்ற அங்கங்களென்னொண்ணதென்று கீழே யருளிச்செய்து, (ஹ) பலஸித்யநந்தரம் (ஹ) பலாபேகைஷயில்லாமையாலே அப்போது தவிரலாயிருக்கும்படி அங்கங்களாமித்தனையாகையால் (ஹ) பலதசையிலும் அநுவர்த்திக்கும் ஆதிகுல்யாதிகள் அங்கங்களென்னக்கடாதென்கிரார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி). இவ்வாயத்துக்கும் அடைவே த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிரார் (ஸ்வர்க்கேத்யாதி). இத்தால் ஸ்வர்க்காமநையில்லாதபோது தத்ஸாதந ததங்கங்கள் தவிரலாயிருக்கக்கண்டோமிதே ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளும் அங்கங்ளாகிப் பலாபேகைஷயில்லாததசயில் தவிரலாயிருக்கேணு அப்படியிராமையால் அங்கங்களன்றென்று கருத்து.

வ்யா. இதில் முதற்பாடி-அபாகவதரோமி பொருந்தாமைச் சொல்லுகிறது.† இவையிரண்டுமுத்தேஸ்யமானால் க்ரமவி ஷக் குக்கருத்தென்னென்னில் †ஆநுகூல்யத்துக்கு அவதியில்லாமையாலே ஸங்கல்பமேயமைந்தது. இதில் முதலடியிட்டானாவதும் இஸ்ஸவபாவமுண்டானாலாகையாலே இத்தை முந்துறச்சொல்லுகிறது. †விரோதித்யாகபூர்வகமாகவிறே உபாயஸ்விகாரத்தை விதிக்கிறது. (க) ஷ்ரீஹ்ருஷ்யகாஸ்யாபரித்யக்தாமயாலங்கா' என்றும் (உ) ஷ்ரீஹ்ருஷ்யகாஸ்யாபரித்யக்தவாபுத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச' என்றுமிதே (உ) ராஹஸ்யகாஸ்யாபரித்யக்தவாபுத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச' என்கிறது. †தன்னைப்பேணாதே ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்காக உடம்புநோவக்கடல் கடைந்து அமுதத்தைக்கொடுத்த ஸர்வேஸ்வரன் அந்த அம்ருதத்தோபாதியாகிலும் நம்மைவிரும்புவார் சிலரைக்கிடைக்கவற்றே? என்று அவஸர ப்ரதிக்ஷணயக்கொண்டு சாய்ந்தருள அவனைவிட்டுப் புறம்பே போதுபோக்குகிறவர்களை நானொருவராக புத்திப் பணியிரே நென்கிரார்.

(நண்ணுத வாள்வணரிடைப்புக்கு) ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் நடுவே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காகப்போய்ப்புக்கு. †ஸ்ர்வே' ரன் தேவாஸுர பாகம் பண்ணுகிறவிடத்தில் இவ்விரண்டாகா

(விதிக்கிறது) சரமஸ்ஸோகத்திலே யென்றபடி. இப்படிக்கதுஷ்டடாமும் காட்டுகிரார் (பரித்யக்தா) என்று.

(க) ரா-பு-கக-கா.

(உ) ரா-பு-கக-கா.

ராமமெங்குமொக்க உண்டாம்படிபண்ணினாயிற்று. அப்போது அர்ஜுனன் நானெக்கோடியிலே பாகிதேனோ' என்று சோகிக்க (ச) ஸூக்ஸ்யஸூட்ச்விஷ்ணுவீசிஸ்வ மாரூசஸ்ஸம்பதம் தைவீமபி ஜாதோஸிபாண்டவ' என்று உனக்கென், நீஸத்ப்ரக்ருதி யல்லையோ? என்றானிடே. மதுஷ்யராயிருந்துவைத்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் கோடியிலன்றிக்கே இவர்களுடைய ஆஸுரத்வம் ஜம்ப்ரப்ருதியுண்டாயிருக்கை. கூத்தரிய ஜம்மத்திலே பிறந்து வந்து உக்லேநன்நிலையல்லவாம்படியிடே கம்ஸனுக்குண்டான ஆஸுரத்வம் ஈஸ்வரனோடு பொருந்தாமை ஸ்வபாவமாகவுடையராய்த் தாங்களதுக்குமேலே ஸாயுதருமாயிருப்பர்கள். (வாளவுணிடைப்புக்கு) (உ)*தொடைபொத்த துளபழும் கூடையும் பொலிந்து தோ'றிய தோள் கண்டுபுகுகிறதோ? பரஹிம்ஸை பண்ணுகைக்காகப்பரி கரங்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நலிவேயிடே போய்ப் புக்கது.

†இப்படிபோய்ப் புக்காலுமாமிறே தன்வாசியறி ரர் சிலர்க்குச் செய்யப்பெற்றதாகில்' (வானவரை) †கார்யகாலத்தில் பற்காட்டி அந்தரமவனைத்தள்ளி (௩) ூஹம் ரோஹம்' என்றிருப்பார்களாகவாயிற்று. †இவனைத் தங்கனோடு ஸஜாதீயனாக புத்திபண்ணுதல், அன்றிக்கே இவனொரு நீழங்கில்வளைத்த போதாக நம்மில் அதிகனென்றிருத்தல் செய்யுமவர்களிறே. †இதில்இன்னும் அந்த ஸஜாதீயப்புத்திதானே நன்றிறே †அவ்வவுணரிவிவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்தி பெரிதல்லவாயிற்று. அவர்கள் இவனுடைய ரக்ஷயவர்க்கத்தை அழியச்செய்து கொடுத்திரியப் புக்கார்கள் இவர்கள் அவன் பக்கலிலே அபேக்ஷித்தார்களித்தனையாயிற்று அசி. † இவர்களுக்குக்கார்யம் செய்தாலுமாமிறே தன்ஸ்வரூபமுழியாதபடி கார்யம் செய்யப்பெற்றோமாகில் (பெண்ணை) †தன்னை அழியமாறி நிர்க்ச்செய்தேயும் தூதுபோவது ஸாரத்யம் பண்ணுவதானுநிறே. அவ்வளவல்லவாயிற்றிது. (ச) ಅಹಮஸ್ಮಿ மஹமஸ്മி-அஹமஸ்மி மஹாபாஹோ'' என்றும் (௫) ಇನ್ನು ಮುನಿಸ್ತೂಲீಙ್ಗೃಪಮುಷ್ಣಿತ இமௌஸ்ம முநಿಸಾರ்த்தಾಲ கிங்களௌஸமுபஸ்த்திதௌ''என்றும் ருஷிகளே விற்றுச் செய்வானாகத் தன்னைத்தாழிவிட்டுத் திரிந்தவனாயிற்று. புருஷோத்தமனான தன்னையிறே தன்ஸ்வரூபத்துக்குப் போராதபடி அழியமாறிற்று.

(௩) கீதை-கௌ-கசு. (௩) ரா - அ

(g)

•

† கிழக்கே ஐயாற்றிலே யாதவராயர் வந்திருக்க ஜீயர் என்னை இறையிலிக்காரியத்துக்காக அநேகம் ஸ்ரீவைஷ் வர்களோடே கூடப்போகவிட்டார் நானவன் கூடத்திலேவந்து அவஸரம் பார்த்திருக்கச்செய்தே பலரும் ந்தென்னை யதுவர்த்திக்கக்கண்டவாறே, அங்கே மஹாமஹேஸ்வரனாயிருப்பானொருபையல், பின்ளாய்! நீர் பொருளுக்குக் கடவிர் என்று கேட்டோம் எங்களுடையவற்றிலே அரியல்லால் தேவியில்லை என்றுண்டாயிருந்தது அதுக்குப் பொருள் சொல்லவேணும்' என்ன 'நானிதுக்கு அதிகரித்தே னொருவனல்லேன் என் 'ஆகிலும் எல்லாந் தெரிந்திராதோ? உமக்கு' என்ன நீ தான் தேவர்க்கொரு உத்கர் ஷத்தையும் ஈஸ்வரனுக்கொரு அபகர்ஷத்தையும் நினைத்துக்கேட்கிறாயாகில் புருஷோத்தமனென்று, புராணங்களிற் சொல்லாநிற்க ஆஸ்ரிதார்த்தமாக அவன்தன்னை அழிய மாறினென்றால் இது அவனுக்கு குணயவா மித்தனை யல்லது தோஷாய வாகாது. இனி ஆண்பிள்ளைச் சோரூர் வியை ஸ்த்ரீ என்று துடர்ந்து திரிவாரைப்போலே துடர்ந்து திரியாநின்றார் என்று தேவரை அஜ்ஞராக்குவதிற் காட்டில் இது சொன்னவன் அநாப்தன் அஜ்ஞன் என்றிருக்க வமையாதோ? ' என்று சொன்னேன் ' என்றருளிச் செய்தார். (அமுதாட்டிம்) இப்படி யழியமாறின லுமாமிறே தன்னையேவிரும்பப்பெற்றதாகில் சரீரத்தைப் பூண்கட்டிக் கொடுப்பதானத்தையிறே விரும்புகிறது. (ஊட்டிம்) † டல் கடைகையும் யத்திக்கையு மெல்லாம் தனக்குப் பணியாய் இவர்களுக்க' வயம் புஜிக்கையிலேயாய் இவர்கள் மிடற்றுக்குக் கீழிழிச்சமது தனக்கு உபகரித்தார்களாயிருக்கும். எங்களுக்கு அம்ருதம் ணும்'' என்றால் அத்தை உத்பாதித்துக் கொடுத்து விடுமத்தனையிறே' அது க்கிடாயிருப்பதொருவடிவைக்கொண்டு நின்று புஜிப்பிக்கிறதுதான் நீர்மையிறே. உறங்குகிற ப்ராஜைய எழுப்பி பூட்டிம் தாயைப்போலே இது தான் தன் பேராக வாபிறறுச்செய்தது. இப்படி செய்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில் (பெருமானார்) சேஷித் ப்ரயுக்தமான ஸம்பந்தமாயிற்று.

(மருவினியவியாதி) மருவவினியதேசமாயிற்று. (த ணர்ந்த) ஸ்ராமஹரதை விஞ்சியிருக்கை. அதாகிறது ஸ்ரீவைகுண்டத்திற் போலே ரக்ஷயம்பெற்றிலோமென்னும் குறை தீரும்படியாயிருக்கை. (கடல்மல்லைத்தலசயனம்) ஆஸ்ரிதன் ஒக்கப்பனிசெய்தானென்று

அவனுக் காகவந்து ஈற்கடைதலைமாடாகவந்து தரையிலே சாய்ந் தருளினவிடமிதே. (உறைவாரை) ஆஸ்ரிதர் விரும்பினவிடமென்று விட்டுப்போகமாட்டாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம். அவ்வா ஸம் ப்ரக்ருதிகளில் குறையாதார் நடுயிதே வந்துகிடக்கிறது. (எண்ணுதேயிருப்பாரை)†திருப்பாற்கடலிலேவந்து சாய்ந்தருளின வன் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே குறை மவிருக்கக்கடவ வவன், ஸம்ஸாரி கள்நடுவே தன்னைப்போணுதே சாய்ந்தருளினவிது நமக்காகச்செய் தான். (க) “கின்றிருந்துவெஃகணைக்கிடந்ததென்னநீர்மையே” என்று இத்தை அதுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க இதில் நினைவின்றிக்கே புற ம்பே யுண்டுத்து காலசேஷப்பம்பண்ணித்திரியுமவர்களை. (இருப்பா ரை)†எண்ணுதேயிருக்கையாவதும் ஒழியலாவதும் அதுக்கடியான கர்மசூயம் பிறவாமைபாலே சைதந்யகார்யமிதே † இப்படிசெய் திலோம்” என்னு மதுதாபம்பிறக்குமது* அதுவுமின்றிக்கே யிருக்கு மர்களை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணேமே) †சேதநராயிருந்துவை த்து அஜ்ஞராயிருப்பாரை எண்ணு தொரு†போதுண்டிதே அப் போது மெ ளணக்கடவோமல்லோம். †அவஸ்துக்களைப் பரிகணிப் பது மொரு†போதுண்டிதே அப்போதுமெண்ணேம். அவர் ள் தாங் கள் தங்களைக் கனக்க நினைத்திருந்தார்களாகிலும் அவர்களை ஒன்றாக நினைத்திரோம். †இவர்தாம் நினைக்கிற்போலே அவர் ளுக்கு வஸ்துத் முண்டாவது. (உ) மானிடவரல்லரென்றென் மனத்தேதை த்தேன்” என்னக்கடவதிதே. கல்லிலும்†செம்பிலும் வெட்டிற்று” ன்னுமாபோலே. (ங) †“அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள் தம்மடி யான் ஈன்றிதே தம்மைச்சொல்லுகிறது. †ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்று ாணுமிவர்க்கு நிரூபகம்* பாகவதசேஷத் மாயிற்று. ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு (சொல்லுகிறது) என்றவந்தரம் என்று கொள் து என்றுசேஷம். (பார்யைக்கு) இத்யாதி வாக்யங் ளாலே கீழே க்ரம விவக்ஷைக்கு ஹேதுக்களாளுளிச்செய்தாரேயாகிலும் ஹேதவந்தர* களாளுளிச் செய்கைக்கு ப்ரஸந்ததைக் கிளப்புகிறார் (இ வயித்யாதி). ப்ராதிகூல்யப்ர ஸக்தியுள்ளவளவும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாகையாலே சரீராவதிகமென்று அல்ப காலஸாத்யத்வத் தப்பற்ற முற்பட்டதென்றொரு ஹேதுவருளிச்செய்கி றார் (ஆறுகூல்யத்துக்கிட்யாதி). ஹேதவந்தரம் (இதிலித்யாதி). ப்ராதிகூல்ய ர்ஜநம் பிறந்தாலிதே ஆறுகூல்ய ஸங்கல்ப* தானுண்டாவதென்று கருத்தி. இத்த இரண்டாம் ஹேதுவுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விரோதித்யாதி வாக்யத்வய

மும்) இந்த ஸாப்யபர ப்ரயோஜநாநுகுணம் பாட்டுக்குத்தொகுத்த பாவம் (தண்ணியித்யாதி).

ஓ அவுணர நண்ணாத் என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனிட்யாதி ஆஸ்வரத்வமென்னுமளவும்). வாக்யார்த்தம் (ஸ்வரஜோடித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). வானோர் என்னுதே 'வா வர் என்றத்தாலே - வானிலிருக்குமவர் அப்படிப்பட்டவரென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்யேத்யாதி). அவர்' என்றால்-அப்படி ஸ்வரோஹம்' என்றிருப்பாரென்னுமத் த்'காட்டும்படிப் பரஸித்தியு டோவென்ன (க) ஐயுஷ்யஸுஷ்யஸு ஸ்வேதேவம் விஷ்ணுக்ருஷ்ண ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும்பித்த துர்த்தருஷ்ட்வா ச வம் விஷ்ணுபராக்ர ம அதிகம் மேலிரே விஷ்ணும் தேவாஸ்ஸர்ஷி ணஸ் ததா' என்கிற வசநத்தையு டொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வையித் யாதி வாக்யதர்யத்தாலே). நம்மில்லதி ன் என்னும் ஐஞா ம்பிறந்தபோது ஸஜாதியபுத்தியுண்டோவெ ன வருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதி). விபரீத ஐஞாந நி ர்த்தகமல்லாமையால் ஆதிகம்ஐஞாநம் ல்வத 'நென்றுகருத்து. இப்படி விபரீத ஐஞாநநியுஷ்ட்டரானால் அஸ்வரர்களிலி ர்க்கு வ்யாவ்ருத்தி யில்லாமையாலே இவர்களுக்குக் கார்யம்செய்வா டெ ன்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (அவ்வவுணரிலித்யாதிவாக்யதர்யத்தாலே). மேலிதற்கு ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் (இவர்களுக்கிட்யாதி). ஆஸ்கிதர்க்ாகத் தண்ணை யழியமானுை அவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க இதுக்கு ஈடுபடவேணுமோவென் வருளிச் செய்கிறார் (தண்ணையித்யாதி).

ஓ (இறையிலி) ஈந்யம். (சோரூஸ்வி) சோரூக்குமவன். ஸ்த்ரீவேஷங் கொண்டிருக்கும் புருஷனென்றபடி. கொடுக்குமென்னுதே 'ஊட்டம்' என்றதற்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கடலென்றுதட 'கி ஸம்பந்தமாயி ற்று என்னு மளவும்).

"பெருமானார் தலசயனத்துறைவாரை" என்றபதங்களில் பலிதார்த்தங் ளையுமுட்கொண்டு, என்னுது என்னுதே "எண்ணுதே" என்றதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி). "எண்ணுதே" என்ற வகார த்துக்கு ஸஹேதுகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எண்ணுதேயித்யாதி). "இருப்பார்" என்ற அம்சத்துக்கு (இப்படியித்யாதி). "இறைப்பொழுதும்" என்றதற்கு உட்கருத்து (சேதநரித்யாதி). (போதுண்டிறே). என்று ஸஹ வாஸ வர்ஜநார்த்தமநகவெண்ணும்போதுண்டென்றபடி. "எண்ணுமே"

ஓ (நண்ணாத) "நண்ணாத" என்றபோதே இவ்வார்த்தம் ஸித்தமாயிருக்க 'அவுணர' என்னவேண்வொன்னென்னெனில் (ஸர்வேஸ்வரன்) என்று. ஓ இப்படி யழியமானினால் புருஷோத்தமத்வத்துக்கு அழிவுவாராதோ வெ ன்ன; (கிழக்கே) என்று. அதுதாபம்பிறக்கிறது சைதன்யகார்யமிதே என்றபடி.

௩௫௨ பெரியதிருமொழி உ ப கூ தி உ பா பார்வண் ம்.

என்ற எவகாரத்துக்கு வ்யாவர்த்தம் காட்டுகிறார் (அவஸ்துந் னையித்யாதி). 'எண்ணேம்' என்று -த்தமனுக்குபாவம். (அவர்களித்யாதி). எண்ணேனையென்னுதே பூஜ்யதை தோற்ற பஹுவசந் ப்ரயோகம் பண்ணினதுக்கு ஹ்ருதயமா-ளிச்செய்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி). (செம்பிலும்) தாம்ரசாஸநத்திலும். §இனி யெண்ணுகைக்கு விஷயந்தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அடிகளித்யாதி). பாசுரார்த்தம் (ஐஞானேத்யாதி). ... (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி) †நீர்பொருந்தாதாரை †இன்னொரென்றறிந்தோம் நீர் பொருந்துவாரும் † § சிலருண்டோவென்ன அவர்கள் ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாக்கொண்டு கார்யமில்லை அவர்கள் தாங்களாரேனுமாகவமையும் † இதுண்டாமித்தனையே அவர் ள் நம்மை நிர்வஹிக்கைக்கென்கிறார். †நீர் ப்ரதிகூலர் விஷயத்திலிருக்கும்படி யறிந்தோம் அதுகூலர்விஷயத்திலிருக்கும்படி பென்னென்ன †அங்கு †நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை †இதுக்கெல்லாம் †கடவாரவர்களென்கிறார்.

(பார்வண்ணமடமங்கை) பூமியைத் தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய் கூடாதிருணங்களாலே குறைவற்றிருந்துள்ள ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டி. (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) ஸ்ரமஹரமாய் விகஸிதமாய் அழகிதாயிருந்துள்ள தாமரைப்பூவை ஜந்மமாகவுடையவன். இவர்கள் (நீர்வண்ணன்மார்வகத்திலிருக்கையைமுன்நினைந்து) ஸ்ரமஹரமானதிருமேனியில் இடவருகைப்பற்றவும் அத்திருமார்வைப்பற்றவுமிருக்கிறவருப்பையுமுதஸந்தித்து. [நீர்வண்ணன் மார்வகத்தில்த் பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி] என்றந்வயமாகவுமாம் மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தால் ப்ரஜைகளுக்குக் கடுகிச்சென்று கிட்டலாயிருக்குமிதே. (அவனாரித்யாதி) †அவன் பரமபதத்தைவிட்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரமஹரமான திருக்கடல்மல்லையை. கறுத்தநிறத்தை யுடைத்தாய்ப் †பாழயதாயிருந்துள்ள †முத்துமுதிர்ந்தார் †முந்நிருண்டு கடல், அதினருகேயிதே. (ஆரெண்ணும்நெஞ்சுடையார் ஏதேனும் ஜந்மமாகவுமாம் ஏதேனும் வ்ருத்தமாகவுமாம் ஏதேனும் ஐஞானமாகவுமாம், இவ்விடத்தை எண்ணும் நெஞ்சுடையாராமிததனையே வேண்டுவது. (அவரித்யாதி) அவர்கள் நின்றநிலைகளிலே †ப்ரமாணங்காட்டாதே, நம்மைக் கார்யங்கொள்ளவுரியார். ... (உ)

§ ஆனால் என்று மவர்களை ஆதரிப்பார்களோ வென்ன (அடிகள்) என்று.
§ (பா) சிலருண்டே.

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. “கடல்மல்லைத்தலசயனம் எ ணும் நெஞ் சுடயார்” என்னவமைந்திருக்க “ஆரெண்ணும்” என்ன யாலே-ஐந்மவ்ரு த்தங்களில் எவ்வகைப்ப டாரேயாகிலும் அவர்கள் என்று சப்தார்த்தமாய் ஐத்தைப்பற்ற ப்ரஸ்ப்ரதிவசநமுகத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீர் ப்ரநந்தாதாரையித்யாதி). (இன்னாரென்றறிந்தோம்) என்றதுக்கு-எத்தனை தவறாதுபந்திகளாகிலும் எண்ணுதாராகில் அவர் னையெண்ணோம் என்னு ன்நீர் என்றறிந்தோமென்று கருத்து. §(சிலருண்டோ) என்றதுக்கு - எ ணும்மவர்களான திருமேனிஸம்பந்திகளுண்டோமென்று கருத்து. (இது) என் றது-இச்சேர்த்தியே -த்தேச்யமென்றபடி. §“எண்ணுதாரையெண்ணோமே” என்றவேடபாதி எண்ணும்படிக்கு எவையையெண்ணுவோமே என்னவேண் டாவோ, ‘ஆள்வாரே’ என்றதேதென்ன; அதுக்கு ப்ரஸ்ப்ரதிவசநமுகேந பாவமருளிச்செய்கிறார் (நீர் ப்ரதிகூலர்விஷயத்திலித்யாதி). (இருக்கும்படியெ ன்னென்ன) என்றது - எண்ணும்படியென்றபடி. அவர்களை ஸத்து ளாக எண்ணியிருப்பீரோவென்றுகருத்து. (அங்கு) அந்த பாகவதவிஷயத்திலெ ன்றபடி. (நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை) என்ற துக்கு - அவர்களை ஸத்துக்களென்று எண்ணுகையும் எண்ணமையு் நமக் குக்கூடுமோ அவர்களுடைய வெண்ணுகையாலும் எண்ணமையாலும் நம் முடைய ஸத்வாஸத்வங்களைன்று கருத்து. (இதுக்கெல்லாம்) எண்ணு கக் கும் எண்ணமைக்குமென்கை. (கடவர்கள்) என்றது நம்மை ஆட்டுவாண்டு ஸத்தையை நடத்துமவர்கள் என்னை

“அ ன்” என்றதுக்கு வேதாந்தப்ரஸித்தனே பரமவ்யோமநிலயனெ ன்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து அவனார்” என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). (ப முயதாயிருந்துள்ள) என்றது- முது’ என்றதிற்பலிதார்த்தம். (மூத்துமுதிர்ந்த) என்றது - சப்தார்த்தகதநம். (முந்நீருண்டு) என்றது - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம், ஆக மூ று வ கப்பட்ட நீரென்றபடி. (ப்ரமாணம் காட்டாதே) கைங்கர்யத்திலிவ்வளவு இவ் ளவு எண்ணும்படிதானேயென்கை. (உ)

மு. ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்
வானத்திலவர் முறையா ஸ்மகிழ்ந்தேத்திவலங்கொள்ளக்
கானத்தின் கடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைகின்ற
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவாரென்றாயகரே. (௩)

§ (சிலருண்டே) அவர்கள் தக்ருஷ்ட ஐந்மவ்ருத்தவான்களாகவேணு மாவென்ன என்று பூரித்துக்கொள்வது. ஸங்கத்யந்தரம் (நீர்ப்ரதிகூலர்) ான்றது. (இருக்கும்படி யென்னென்ன) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் - நீரவர் னை எண்ணுவீரோவென்றபடி. இதுக்கெல்லாங்க வர்கள் என்று ஸத்தைக் டி ல்லாங்கடவர்களவர்களென்றபடி. (1)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எனத்தனுருவா வராஹரூபியாய்	[டைய	கானத்தின்	(மேற்புறத்திலே)காட்
கி		கடல்	டயு
நீலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியு	மல்லை	(கீழ்ப்புறத்திலே) கட
எழில்	அழகு (அழியாதபடி)	தலசயனத்து	லையுமுடைத்தா
கொண்டான்	(அண்டத்தில் நின்று	உறைகின்ற	மல்லாபுரியிலே
) ஒட்டுவிவேத்து		ஸத்தலசயனத்திலே
	எடுத்துக் கொண்ட		கணவனார்ந்தருளுமவ
	லையு,		னாய்
வானத்திலவர்	ப்ரஹ்மாதிகேவர்கர்	ஞானத்தின் ஒ	ஞ்ஞாநப்ரகாச மான
முறையால்	தங்கள் தங்களுடைய	ளியுரு	விக்ரஹத் தயு
	அதிகாரதாரு ர		டையவனை
	மாக [கொண்டு	நினைவார்	நினைப்பவர் ள்
மகிழ்ந்து	ஸந்துஷ்டசித்தராய்க்	என்	எனக்கு
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	நாயகர்	ஸ்வாமிகளாவர். (க)
வலம்கொள்ள	அநாகூலவ்ருத்தி னை		
	ப்பண்ணும்படிக்		
	கிடாக		

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (ஏனம்த்யாதி) †அப்போதேறிட்டுக் கொண்ட வடிவைக் காட்டிப் பழைய டிவை யழித்தான் அபி மதவிஷயத்தோடே கலக்கக்காக அவர்களுக்கும் படியே ஒப்பிப் பா ரப்போலே. †படுக்கைப் பற்றை நோக்கி ப்ரதாநமஹிஷிகள் பக்கல் முகம்பெறுவாரைப்போலே மஹாவராஹமான டிவிலெழி லைக்காட்டி இவளெழிலைக் கொண்டான் †பூமிப்பிராட்டி யுடைய விபூதியை ப்ரளயம் கொள்ள அத்தை எடுக்கக்காக நீருக்கும் சேற்றுக்கு மிருயாத வடிவைக் கொண்டு வந்து எடுத்து †நோக்கி நித்யஸூரிகள் நடுவே ஓலக்க மிருக்கக் கட வவன் இவ்வடிவைக் கொண்டது நமக்காகவிதே என்று அந்நீர்மையிலே தோற்று எழி லிழந்தாளாயிற்று. (வானத்திலவர்) பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள். (முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி) இது நன்று”என்னும் புத்தியாலேயிதே இங்குள்ளாரேத்துவது, ப்ரீதிபூர்வகமாக ஏத்துவாரவர்களிறே (முறையால்) எங்கேனும் புகுரினும் முறைதப்பாட லேத்துமவர் ளிறே அவர்கள். பரமபதத்தி லடிமைசெய்யும் க்ரமத்திலே ஏத்தி †அநாகூலவ்ருத்தி பண்ண. (கானத்து இத்யாதி) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி யுழிழக் நித்யஸூரிகளேத்தாரிற்கு, இவற் றையடையக் காற்கடை ரொண்டு தன் ஜாதிக்க நுரூபமாகக் காட்டை விரும்பினாயிற்று. ஏனமா நதுக்க நுரூபமாகக் காட்டைவிரும்பினான். (கடல்மல்லேத்தல

சயனத்து) † ப்ரளயம் 'ந்தால் உதவப்பார்த்திருக்க வொண்ணது' என்று ஏற்கே இவற்றை ரக்ஷிக்கும்படியை யதுஸந்தித்துக் கொ ட்டிருக்கிற னை (ஞானத்தினொளியுருவை) †ஜ்ஞாநஸ்வரூபனயுள் ள னை. (நினைவாரென்றாயகரே) ஒருதலைக் காமமாய்ப் போகாமே இ ன் ந்து கிடக்கிறது நமக்காக என்று தாங்களும் நினைக்கு மவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள். †அ ர்களாளாதபோது வேறு சிலர் க்கு சேஷபூதரல்லோம் (௩)

அரு. மூன்றம்பாட்டு. (எனத்தினியாதி) (க) அல்லிமலர் ம் ள் போ மயக்குக்களாகியும் நிற்குமவ் என்று சொல்லு கயாலே - பெரிய பிராட்டியார்க்குப் புருஷ ராத்வமும் கைங் ர்யவர்த்தகத்வமும் கூடிற்றேயா கிலும், (உ) * பார்வண்ணமடங்கைக்கு அவையுண்டென் கக்கு பதிவால் லப்பயங்கண்டதுண்டோவெ ன வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ் கதி.

§ ஆகி' என்ற அபூதத்தப்பாவனுக்கு பாவம் (அப்போதியாதி). (படுக் கப்பற்று) ஸ்த்ரீ ஞடைய மஞ்சள்காணி. கீழ்வாக்யவிவரணம். (பூமியித் யாதி). (நோ 'கி) என்ற நந்தரம் இரு 'க என்றுசேஷம். §“வலங்ொள்ள” எ ற்தினர்த்தம் (அதுகூலவ்ருத்திபண்ண) என்றது. இப்போது “ஞானத்தி னொளியுரு வ” என்றதுக்குத்தாத்தர்ய கதநமுகேவருளிச்செய்கிறார் (ப்ர ளயமித்தியாதி). சப்தார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்தியாதி). (ஸ்வரூபன்) என்றது - ஸ் ம் மான அஸாதாரணதர்மமாகவுடையவனென் க. § ராயகரே” எ ற் வவ ராதாத்தர்யம் (அ ர்களியாதி) (௩)

மு வி டாரை வென்றாவி விலங்குண்ண மெல்லியலார் கொ ட்டாமி மல்லகல மழ வேற வெஞ்சமத்துக் க டாரைக் கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரைக் கொண்டாடும் நெஞ்சுடையா ரவரெங்கள் குலதெய்வமே. (ச)

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை.
விண்டாரை	சத்ருக் ளோ	உண்ண	உண்ணும்படியு வு
வென்று	நிரஸித்து, (அவர்களு டைய)	மெல்லியலார்	ம்ருதுஸ்வபா களா
ஆவி	சரீரத்தை [ங்கள்	கொண்டு	னஸ்த்ரீகள்
விலங்கு	நாய்நரிமுதலிய ம்ருக		விரும்பி

§ (பழையவடிவையுதித்தான்) என்றது - “நிலமங்கையெழில் கொண்டா” என்றதைப் பற்ற. § ஆகையாலே பரமபதத்திலடிமை என்று கூட்டு வது. §கீழ்ப்பாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி (அவர்களாளாதபோது) என்றது. ... (௩)

நடுசு பெரியதிருமொழி உபசுதிசபா, விண்டாரை

ஆடும்	அணைத் த்தக்க	கடல்மல்லேத்த	திருக்கடல்மல்லையி
மல்	மிடுக்கையுடைய	லசயனத்து	ஸத்தலசயநத்தி
அகலம்	(ராவணனுடைய) மா	றை	ரை
	ர்வத்தை		டருளுமவரை
அழல்	அக்ரியானது	ொண்டாடும்	நெஞ்சுடனெண்ண
வற	ஏறி (புஜி) கும்படியா	நெஞ்சை	டாடும் ர்கள்யா
	வும்) [லே	யார்	ர்சிவர்
வெஞ்சமத்து	க்ரூரமானயுத்தத்தி	அர்	அவர்கள்
ண்டாரை	பார்த்தவராய், (அந்த	எங்கன்குலதெ	எங்கன்குலத்துக்குத்
	ஸ்ரமமாரும்படி.	ய்வம்	தெய்வங்களார்.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (விண்டாரை என்று) †அவ் ப்ரதி பகஷ்நிரஸந ஸமர்த்தனாயிருக்கச்செய்தே ஆநுகூல்யத்தாலே ரர்ய 'கொள்வானாக நினைத்துவந்து கி க்கிறபடியை அநுஸந்தித்து ஈடு படும ர் ள் எ 'னெருவனளவன்றி 'கே என்குலத்துக்காக நாதரா ர்களென்கிறார்

(விண்டா ரவென்று) †நல்ல ரர்த்தை சொல்லச்செய்தேயும் (க) 'நநமேயம்' என்றிருப்பாரையாயிற்று ல்லுவது. † ராவியை நிரஸித்து, கலையணைசெய்து ஊரைச்சூழப் பே ந்து லங்கையை அடைமதிட்பித்தி 'இனித்தான் அநுகூலிக்குமோ?' என்று அங்கதப்பெருமானைப் போகவிட்டு நல் ரர்த்தை சொல்லு வித்து அதுவுங்கேளாதொழிய பையல்கண்டு ப்பே பரி ரத்தை யை ய நிரஸித்து அதுக்குப் பொருந்தாதே வந்தெதிரிட நிராயுத னு மிடுக்கறுத்துப் ப ணிவிடச் செய்தேயும் பிறறைநாளும் ந்து என்னை 'கொல்ல மையும்' என்னப்பின்னையிறேகொன்றது. †விண் டாரையாயிற்று வெல்ல ல்லது. அநுகூலசங்கையுள்ளவிடங் ளில் (உ) ஸுத்ரீவம்ஸர ஸுக்ரீவம்ஸர கத" (ந) ஸுத்ரீவம்ஸர ஸுக்ரீவம்ஸராதமிச்சதி" என்றுதான் சரணம்புகாநிற்கும். † பெருமாள் (ச) 'ஸுஜீவம்ஸர நத்யே யம் கதஞ்சந' (ரு) 'ஸுத்ரீவம்ஸர எதத்வ்ரதம்மம்' என்று நின்றார். மஹாராஜர் (சு) 'ஸுஜீவம்ஸர வத்யதாம்' என்றேநின்றார் என்று இவ்விடத்துக்கு பட்டரருளிச் செய்யும்படி. இருவரும் சரணாகத ரக்ஷ த்துக்குப் †பிணங்குகிறார் ள். (ஆவிவிலங்குண்ண) †அவர்கள்பேணிப் போந்த ப்ராணன்களைக் கழுகும் பருந்தும் பற்றிமுடிக்க †அதாவதெ 'னெ

(க) ரா-யு-ந-க-க. (ந) ரா-கி-ச-க-க. (ரு) ரா-யு-க-அ-ந-ந-

(உ) ரா-கி-ச-க-அ. (ச) ரா-யு-க-அ-ந. (சு) ரா-யு-க-அ-உ-உ.

பெரியதிருமொழி உப சூ தி ச பா வி டா ர. ௩௫௭

னில் + குற்றுயிரா க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவை வந்து மேலிட்ட படியாலே சேஷித்த ப்ரா ந்களவற்றோடே போகையைச் சொல்லுகிறது. (மெல்லியலாரித்யாதி)†ஸ்நர்க்ளாதரிக்க அத்தாலேபேணி ஸர்ந்து போந்தமார்விலே † துஷ்ட ஸத்வங்களைக்கண்ட நாய்கள் மே விழப் பிற்காலிக்குமாபோலே பிற்காலித்துப்போந்த அக்நிதத் மானது வந்து ப்ரவேசிக்க (வெஞ்சமத்து மல்லகல மழலேறக் டவா ர) தனியிடத்திலே அதுகூலவேஷத்தோடே † து தோற்றி ஞ்சகரான பையல் னைக் கூட்டிக்கொடு ந்து ராஜபுத்ரர்களை யகற்றி ளவிலே பிடித்துக்கொ ளுமபோன பையல்களைப் போல ன்றி கே நேரே செ னை ப்பூசலிலே. பிராட்டிதானும் † உடோ. வாராய். வீரர்கள் வர்த்திக்கும் ழியல்லகா ி நீ செய்தது” எ றுள் (அழலேறக் ண்டாரை) (க) † [ಅಜ್ಞಾನರೂಪಾಽಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟ ಸ್ಫುರ್ದರಶ್ಚ] அத்யவைகிர்ப்பயாலங்காம் ப்ரவிஷ்டா ஸ்ஸௌரயரர் மய] என்கிறபடியே அ பட்டுக்கிடக்கத் துணுக்கென்றெழுந் திருக்கும் என்றுபார்த்து உன்னெல்லைக்குள்ளே ஆதித்யகிர ன் ந்து புகுரானின்றனகிடாய்’ எ றுளிறே. அப்படி மதிப்பையிருக்கிற அ னுடைய மார்விலே அக்கி ய ப்ரே சிப் பித்து. (க ல் மல்லைத் தலசயனத்துறை ாரை) ஸாமத்துக்குச் செல்லாதாகி லன்றோ த டத்துக் கிழியே ண்டு து ான்று னைப்புக்கிடக்கிற ரை. (கொண்டாடும் நெஞ்சடையார்) இ ரென் அபேகைஷ்யாலே ந்துகிடக்கிறார் நமக்காகவிதே” எ று (உ) ி ி றிருந்து வெ ிகளைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே” ன்று இதிலே ஈடுபடு ிர்கள். (எங்கள் குலதெய்வம்) (சு) † ಫಲವಿಷ್ಣುಪಾಽರವಿಷ್ಣು குலதை தம்தத்பாதாரவிந்தம் என்னுமளவிலல்ல எங்களுது. (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வி டாரையித் பாதி) நிலமங்கைக்காகச்செய்த செயல்மாத்ரமன்றிக்ே, நிலமகளான மலர்மங்கைக் ாச்செய்த ரா நிரஸநத் த யநுஸந்தி கைக்குப் ப்ரச்ருதோபயோ ம் காட்டாநின்றனகொண்டு தொகுத்ததாத்பர்யத் த யருளிச்செய்கிறார் (அவன் ப்ரதிபகேஷ்யாதி).

விள்ளை - ஒட்டற்றுப்போகையாய், அதுவே நிரூப மாகச்சொல்லு யாலே, எத்தனைஸமாதாநம்பண்ணினாலும் நெஞ்சில் லவாதேவிண்டே

(க) ரா-யு-ககச-அரு. (௦) தி-ச-வி-சுரு. (௩) ஸ்தோ-ர-சு.

௩௫௮ பெரியதிருமொழி உ-ப சு தி ரு பா பிச்சம்.

போகை தோற்றுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நல்லவிய்யாதி). இவர்தாம் நல்லவார்த்தைசொன்னதுண்டோ, ராண ல்வார்த்தைக்கி சைவனேவென்ன (வாலியையிய்யாதி). விண்டா ரென்று என்றதினாலே தானே விள்ளாதார்க்குத் தோற்பன் என்று தோற்றுடையால் அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வி டாரையாயிற்றிய்யாதி). பெருமானும் சுரன் ம்புகுந் தார் என்கைக்கு ஐகிஹயம் (பெருமாளிய்யாதி). (பிண றுகை) வி ராத் பண்ணுகை. (பிணங்குகிறார் ன்) என்றவநந்தரம், என்று - என்றுசேஷம் 'விலங்கு' - திரயக்காய் தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிய்யாதி). சரீ ரத்தையுண்ணுமதொழிய ப்ராணையுண்ணுமோ வென்னு் சங்கையை அறுவதிக்கிறார் (அதாவதிய்யாதி). (குற்றயிர்) குறுகினவுயிர். 'மெல்லியலார் ம்ருதுவாயிருக்கிறவார்த்தையுடையாரென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்தர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்தாகளிய்யாதி). (துஷ்டஸத் ம்) வ்யாக்ராத் ரு. "டுஞ் சமம்"யுத்தமாய், இப்படி விசேஷணத்துக்கு வ்யாவ்ருத்திபூர் ம்பாவமருளிச் செய்கிறார் (தனியிடத்திலேயிய்யாதி). (டோ) ஸம்போதநம் கண்டா ரு" என்கையாலே - காணாதது ண்டாரென்று தோற்று கையாலே ஸத்ரு ஷ்ட்டாந்தமூபபாதிக்கிறார் (அத்யேய்யாதி). எ ன் ன் என்றபதாஸ (சு தவதமிய்யாதி). (ச)

மு பிச்சச்சுகிறுபிலிச்சமண குண்டர் முதலாயேர்

விச்சைக் கிறையென்னு ம் வி ர யப் பணியாதே

கச்சிக்கிடந்த னூர் டல்மல்லைத் தலசயனம்

நச்சித் தொழு ராரை நச்சென்றன் நந்நெஞ்சே.

(ரு)

பதம்	உரை	பதம்.	உரை.
பிச்சம்	திரளானமயிலிறை	ஊர்	(ஆஸ்ரிதனுபுண்ட ரீகருஷிக்காக எழுந்தருளின) ஊரான
சிறு	சிறிய [யும்		
பீலி	மயில்தோ காயயு		
	முடய		
சமணகு டர்	அமணரானநீசர்	கடல்மல்லைத்த திருக் டல்மல்லையில்	
முதலாயோர்	முதலானவர்கள் [ம்	லசயனம்	ஸத்தலசய நத்தி லே (பள்ளிகொண் டருளுகையை)
விச்சைக்கு	ஸகலவித்யைகளுக்கு		
இறையென்னு	நிர்வாஹ னென்றுஒருவனைக்கைக்கொள்ளுவர் ன்;	நச்சி	ஆசைப்பட்டு
அவ்வி றயை	அவர் னால் ஏற்படுத்தப்பட்டவனை	தொழுவாரை	தொழுமவர்களை
		என்றன்	என்னுடைய
		நல்	விலக்கணமான
பணியாது	ஆஸ்ரயியாமல் (ஆஸ்ரிதர் காக)	டுஞ்சே	ம ஸ்ஸே.
ச்சி	திருவெ ராவிலே	ச்சு	(பீயும்) ஆசைப்பட்டுத்தொழு. (ரு)
கிடந்த ன்	என் னார் தருளுமவன்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபிலிச்சமண் குண்டர்) சீழலுக்கீடாகக் கையிலேபிச்சத்தைப்பிடித்து ஒருகையிலே பிலித் தையப்பிடித்துக் கண்டார்க்கு இவர்களும் சிலத்தார்மிகரோ ' என்று தோற்றும்படி அதுகூலவேஷத்தைப்பிரிக்ரஹித்து. (சம ' குண்டர்) அமணதர்சநத் ததத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறநீசர், குண்டு ான்று ஆழமாய் அத்தால் தாழ்ச்சியைச்சொல்லிற்றாய் நீசரெ 'ற படி வேதபாஹ்யரானநீசர். (முதலாயோர்) முதலானாரென்றபடி. அவர்கள் துடக்கமான பெளத்தரையும் லோகாயதிகரையும் நீனை 'கி றது.(விச்)சக்கிறையென்னும்)†வேதகஸமதிகமயனுன ஈ 'வரனை இல்லையென்று ஸர்வஜ்ஞனெ 'றொருவனைக்கல்பிப்பார்கள். பின்னை அவனுடைய ஸர் ஜ்ஞத்வத்துக்கு ப்ரமா ம்தேடவேண்டியவரும். அது தன்னைத்தந்தாமுடைய உக்திகளாலே ஸா 'கி ப்பார்ப்பர் ள் அதுபி 'னை அப்ரமானமாய் அது இல்லையாய்க்காட்டும். வித்யை க்கு கிர் ாஹகனென்றொருவனைக்கொள்வர்கள். (அவ்விறையைப் பணியாதே) அவ்விறையென்று முகத்தைத் திரியவைத்துச்சொல்லு கிறார். (பணியாதே) ஆப்தனென்றுகொண்டு அவர்கள் சொல்லுகிற வவற்றை ஆஸ்ரயித்துவர்த்தியாதே. (கச்சியித்யாதி) †ஆஸ்ரீதர் ' கா த் திருவெஃகாவிலே படுக்கைமாறிக் கைமாறிக்கிடந்தவனை. †ஓராஸ்ரீதனுக் கத்தரைக்கிடக்கிடக்கிறதேசம். அ ன் தனக்குப் பரமப்ராப்யமாகக்கொண்டுவந்துசிற்கிறதேசத்தை. (நச்சித்தொழு ாரை) கர்த்தவ்யமென்றுதொழாநிற்கச்செய்தே புறம்பே நெஞ்ச அந்யபரமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஆசையின்கார்யம்தொழுநை என்று தோற்றும்படியிருக்கை. திருக்கடல்மல்லையைத் தொழுகிறவர்களு டைய†அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்குடலாக அவர்களை ஸ்நேஹி.(என் றன்னன்னெஞ்சே) †இதுசொல்லுகிறது ான்சாபலமிதே. என்னு டைய உபதேசகிரபேக்ஷமாக முன்னே ப்ரா ண்யத்தையுடையை யாயிருக்கிற உனக்குச்சொல்லவேண்டாவிதே. எனக்கு 'கூடவழி காட்டுகிற உனக்கு நான் ழிகாட்டுகிறேனே. (க) ஸர்வஸ்வஸுஸுஸுஸு 'மநவவமதுஷ்யாணம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ' என்னக் டவதிதே. (௫)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபிலியித்யாதி) "கொண்டாடும் நெஞ் சுடையார் எங்களுக்குலதெய்வம்" என்று தம்முடைய ஷித்தாந்தத்தைத் தா

மதுஸந்திச் சே' (க) சங்குலம்சுந சஞ்சலம்ஹிமந' (௨) நி' நவாநில்லா
நெஞ்சன்றோ, நமக்கு இவ்வியூதியிலே இதுநிலைநிற்கவற்றோ, அவைநி ஸம
பங் ள் பல ஈடமாடாநிற்கிறதே" என்று த' நெஞ்சைச் சேரப்பிடித்து 'கொ
ண்டு உபதேசிக்கிறாரென்று ஸ'கதி.

பிச்சத்தை - திரளானமயிலிறகை. அல்பமான மயிலிறகு - (பீலித்த மு)
என்றது. (தார்பிரோ) என்றது ஐந்துக்கணையிதிக்கவொண்ணது என்று
புர்பொறுக்கிக்கொண்டு போருணையைப்பற்ற. 'விச்சைக்கு வித்யைக்கு,
இறையென்னும்' என்றத்தாலே - அவர்களிலொருவனச்சொல்லுமத்தனை
போக்கி வேறில்லையென்றுதோற்றுகையாலே, அதுக்குப் பரஸத்தியூர் ம் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதைக்கேத்யாதி). (ஆஸ்ரிதர்க்கு) எ'றது - திருமழி
சப்பிரான், கணிகண்ணனென்பான் இவர்களு'கென்றபடி. (ஓராஸ்ரித
னுகர்) ப்ரீபுண்டரீகனுக்கா. (அவ்வேற்றமெல்லா' ம'குடலாக) ன்
றது அர் ள் ப த்விஷயத்திலே பண்ணு னையெல்லாம் மக்காகப்
பண்ணுகிறார் ளென்று ஸ்நேஹியென்னுதல் அ வ்யெல்லாம் நம'கு அர்
கள்விஷயத்திலே யுண்டாம்படி ஸ்நேஹியென்னுதல். முந்துற்றநெஞ்சான
தம்முடையநெஞ்சை அதிசங் பண்ணி அவ்விதையப்பணியாதே' எ'
றும் 'நச்சு' என்றும் சொல்லுகை யெவ்வனே சேருமது? ஒருபடிசேர்ந்தா
லும் இப்போது, "நெஞ்சே" எ'றது சேருமோவென்ன. அத் தப்பரிஹ
ரிக்கிறார் (இதுவித்யாதி). இத்தால் - நன்னெஞ்சாகையாலேதானே த்ருட
கர த்துக்காகச்சொன்னதும் சாபல்யப்பரயுகத்தமென்றதாயிற்று. ... (இ)

மூ. புலன்கொள்கிதிக்குரை யோடுபுழைக்கை மாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குற யும்சுமந்தெங்கும்நான்றொசுந்து
கலங்களியங்கும்மல்லைக்கடல்மல்லைத்தலசயனம்

வலங்கொள்மனத்தாரவரை ல'கொள்ளென்மடநெஞ்சே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புலன்	இந்தரிய ளை	நலங்கொள்	ன்ற
கொள்	தன்வசமா'கிக்கொள்	வமணிக்கு	ந ரத் த்திரனையும்
நிதி'குழையோ	பொற்குவியலோடு	சுமந்து	தா'கி
டு		க்கும்	ப ர்த்தவிடமெ'கும்
புழ	துளை யபு டத்தா		(ஏறினசர'கி'க
	ன		னத்தாலே)
னை	கையையுடைத்தாய்	நான்று	தாழ்ந்து
மா	பெரிதாயிருந்துள்ள	ஒசிந்து	அலையாநின்றுள்ள
களிற்றினமும்	யானைத்திரனையும்	கலங்கள்	ஒடங்கள்

இயங்கும்	ஸஞ்சரிக்கிற	வலங்கொள்மன	ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணு
மல்லை	பெருமையையுடைத்	த்தாரவரை	கைஸ்வரூப்பராப்த
	தான		மென்றுசினத்திரு
கடல்மல்லைத்த	கடல்மல்லையில்ஸ்த		க்குமவர்களை
லசயனம்	லசபநத்திலே பள்	என்ம ரெஞ்	எனக்குக்கீழ்ப்பட்டி
	ளிகொண்டிருக்கு	சே	ருக்கு மநஸ்ஸே.
	மவளை	வல கொள்	வலம்வந்துஉஜ்ஜீவிக்
			கப்பாராய். (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (புலன்கொள் நிதிக்குை யோடு) †கண் டார்க்கு ‘ஸஸேஸ் மமேதம் என்னவேண்டிம்படி யிருக்கிற பொற் றுஞ்ஹையோடே, (புழைக்கைமாகனிற்றினமும்) துளையையுடை த்தான கைபையுடைய பெரிய மத்தகஜங்கருடையதிரரும். (நலமித் யாதி) நவரத்ரத்திரளும். (நலங்கொள்) என்கிறது இக்கரையிலே கொடுவந்து ஒருவர்கையிலே யிட்டு நன்மை பார்க்கவேண்டாதபடி யாயிருக்கை. (சுமந்து) † நற்சரக்காகையாலே ‘பொறுக்கும் பொ ருது’ என்றுபாராதே ஏறிவிவர்களாயிற்று. (சுமந்தெங்கும் நான் றொசுந்து) † ஏறின சரக்கின்பெருமையாலே எங்கும் தாழ்ந்தொசி ந்து அங்கே இற்றது இங்கேமுறிந்தது” என்னும்படி பயத்தோடே மரக்கலங்களானவை ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள † பெருமையையுடைத் தான டல்மல்லைத் தலசயனம். † இதுகொண்டுதாம் விகியோகங் கொ ள்ளுகைக்காகச்சொல்லுகிறாரன்றே. அச்சோலையோபாதி அங்கு த்தைக்கலங்காரமென்றிவராதரிக்கிறது. (வலங்கொள் மனத்தார வரை) திருக் டல்மல்லையிலே சுழிக்கும் ரெஞ்சுடையவர்களை. † பிள்ளைதிருநறையூரையரும் பட்டருமார்க் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணும் போது நான்பின்னேபோனேன் நம்மைப்போலே†தேவைக்குப்பரகு பரகென்று வருகையன்றிக்கே திருமாளிகைகளையும் திருக் கோபுரங் களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொடுப்போகும் படிகாண்” என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். (அவரைவலங்கொள்) நமக்கு†அ ர்கள் நின்றகலை போராது அவர்கள்பக்கல் அதுவர்த்த நத்திலே அந் யிக்கவேணும். (என்மடநெஞ்சே) எ ன்னோடொரு மிடரூப் எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சென்கிறார். ... (சு)

அநு. ஆறும்பாட்டு (புலன்கொள்த்யாதி) நன்னெஞ்சாகையாலே இவர்கொ ன் உபதேசம்பலித்தது ஆகையாலே பொன்னும்மணியும் கொ ழிக்கும்படியும் கஜாந்தைஸ்வரயம் குறைவறும்படியுமாகக் கலங்கள்நடமாடீ

கிற திருக்கடல்மல்லையில் போக்யதையையநுஸந்தியாநின்றனுகொண்டு பாக தவிஷயத்திலதுகூலவ்ருத்தியைச் செய்யச்சொல்லிவிடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

புலன்-” இத்திரியங் லோ கொள்ளுகை-” க்ரஹிக் யாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கண்டார்க்கித்யாதி). (சுவை) குவியல், ராசியென்கை. (நற்சரக்கு) லைவஸ்துக்கள். ரான்று” தாழ்ந்து என்றாய் அதினர்த்தம் (ஏறி னவிய்யாதி). “ஒசிந்து என்றதுக்குத்தாத்பர்யதநமுநேக மேலுக்கர்த்தம் (அங்கேயித்யாதி). ‘மல்லை’ என்றதுக் ர்த்தம் (பெருமை) என்றது. திருக் கடல்மல்லையை யிப்படிவாந்நித்தவர்க்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதி த்யாதி). நெஞ்சு சுழிக்கும்படிக்கு ஒருஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளை யித்யாதி). (தேவை) கு கர்த்தவ்யத்துக்கு. (அவர்களினின்றிலை) நெஞ்சு சுழிக்குமளவு. இத்தால் - நான் காயிகபர்ய த மா அநுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணும்படி ஆசைப்படவேணுமென்றதாயிற்று. (சு)

பஞ்சிச்சிறு கூழை யுருவாகி மருவாத
ஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்டவ ன் னல் முன் ன் னாத
கஞ்சைக்கடந்தவனுர் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழு ராயெ ன் தாய் நெஞ்சே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஞ்சி	பஞ்சுபோலேம்ருது வாய்	ஞ்ச	ம்ஸனுடையகருத் தை [டய
சிறு	சிறிதாயிருந்துள்ள	கடந்தவன்	கடந்தக்ருஷ்ணனு
கூழை	மயிர்முடியையுடைத் தான	ஊர்	ஊரான
உருவாகி	வடிவையுடையனாய்,	கடல்மல்லைத்த	கடல்மல்லையில்ஸ்த் த
மருவாத	பொருந்தாத	லசயனம்	லசயநத்தில்பள்ளி
வஞ்சம்	வஞ்சனையையுடைய ளான		ொண்டிரு னை
பெண்	பூதையையுடைய	நெஞ்சில்	நெஞ்சோடேகூட
நஞ்சு	முலையில்லிஷத்தை	தொழுவாரை	தொழுவவர்களை
உண்ட	அமுதுசெய்த	என்	எனக்குபவ்யமாய்
அண்ணல்	ஸர்வஸ்வாமியாய்,	தாய்	பரிசுத்தமான
முன்	முன்னே [யியாத	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே .
நண்ணாத	தன்னைக்கிடையாய்	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி) பஞ்சு போலே ம்ருதுவாய்க் குழன்று பிடித்துக்கட்டவொண்ணாதபடியான மயிர்முடியையுடைய பாலருடைய வடிவையுடையனாய். (க) “பெ ய்யும் பூங்குழல் பிள்ள” என்னக்கடவதிதே. அன்றிக்கே கூழை

‘ரூல் ஸ்திரீகளுடைய குழலுக்குப் பேராகையாலே ம்ருதுவாய்க் குழன்றுபிடித்துக் ட்டவொண்ணாதபடியான மயிர்முடியையுடைய பூதநையுடைய மயிர்முடியைச் சொல்லிற்றுக்கவுமாம். யசோதைப் பிராட்டி வடி மூகைக் கொடுவருகிறு ளாகையாலே தன்னைப்பேணி க்கொடுவருமிதே. †(சிறுகூழை) என்றதுக்குச் செய்வதென்னென் றால் † ஈஸ்லாம் செய்தாலும் பின்னையும் பாறிப்பார்த்து கிடக்குமிதே. (மருநாதஞ்சப்பெண்) ஹ்ருதபத்தில் ப்ராதிகூல்யத்தையுடைய ளாய், அதுதன்னை ஆதகூல்யபாவத்தாலே பேணிக்கொடு வருமிதே. சமைந்துவந்த பூதநையுடைய. (நஞ்சண்டவண்ணல்) அவளு டைய விஷத்தை அமுதுசெய்த ஸ்ராமி. (உ) “ஸ்ரஸ்த்ஸ்ய ஸ்ரஸ்த்ஸ்ய ஸ்ரஸ்த்ஸ்ய ஸ்ததந்யந்தத்விஷஸம்மிஸ்ரம்ரஸ்யமாலிஜ்ஜகத்குரோ. என்னக்கடவதிதே. †ஜகச்சேஷிபான தன்னையிதே நோக்கித்தந்தது. (முன்னண்ணாத வித்யாதி) † முன்பு கம்ஸன்விட்ட விரோதிகளை நிர ஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று. விரோதிவர்க்கத்துக்கு டேர்ப்பற்றாந இப்பையல் தன்னைக் கிழ்கெடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது. ஒரு படியாலும் கிட்டோம்” டன்றிருந்தகம்ஸனை நிரஸித்துஅதுகூலர்க்கு த் துணையாகவே னுமென்று ந்துகிடக்கிறவனுடைய திருக்கடல் மல்லையை. (நெஞ்சில் தொழுவாரை) † ரய்விடகூமரன்றிக்கே யிரு க்குமவர்னை. (தொழுவாய்) அந்தத் திருக்கடல்மல்லையையும் அங்கு கிடக்கிற நாயனாரையும் தேடியிராதே தொழுவார்கள் உத்தேஸ் யராய்த்தொழு. (என்னாய்நெஞ்சே) † ததீயசேஷத்வத்தளவிலே நிற்கும்படியான சுத்தியை யுடையையிதே நீ. ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு (பஞ்சியித்யாதி) நீர் “மடநெஞ்சே” என்று மிக வும்கொண்டாடி ப வத்விஷயத்தில் காயி பர்யந்தமாக அதுகூலவருத்திகளை ப்பண்ணச்சொல்லாரின்றீர், சொல்லும்போது மெய்யின்றுதோற்றுகையும் அநந்தரம் அந்தநசி நிலைல்லாதேபோகையுமாய் வருகைக்கு ஹேதுவான விரோதிவர்க்கம் கழியக்கானென்னென் அதுக்குக் ம்ஸாரியிருக்கிறுன், நீ அவர்களைத்தொழாயென்கிறுரென்றுஸங்கதி.

(குழன்று) கூட்டி. இது - சிறுமையின்தாத்பர்யம், கூழை, ஐம்பால் டுதி கூந்தல் கோதை என்று - மயிர்முடிக்குப்பேராகையாலே, அருளிச்செய் கிறார் (மயிர்முடியை) என்று. யசோதையைப்போலே பேணிவருகிறுளாகில் சிறுகூழை’ என்னப்போமோ வென்னும்சு கையை அதுவதித்துப் பரிஹரி

க்கிரார் (சிறுகூழையித்யாதி). (எல்லாம்செய்தாலும்) எத்தனையெண்ணெய் தடவிக்கோதிமுடித்தாளேயாகிலும். “அண்ணல்” என்று விசேஷித்தவருடைய ஹ்ருதயத்தையருளிச்செய்கிரார் (ஐகதித்யாதி). முன் - முந்தாற முன்னம், நண்ணாத், கஞ்சை - கம்ஸநை என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்தர்யமருளிச்செய்கிரார் (முன்பித்யாதி). “நெஞ்சில்” என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (வாயித்யாதி). தூய்மையாவது - ப்ரக்ருதாதுகுணமாக பாகவத் வபவமறிகையென்றருளிச்செய்கிரார் (சுதியேத்யாதி). (எ)

மு செழுநீர் மலர்க்கமலம் திரையுந்து வன் பகட்டால்
உழுநீர்வய லுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த
கழுநீர் கடி கமழும் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
தொழுநீர் மனத்தவரைத் தொழுவாயென் தூய் நெஞ்சே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உழுநீர்	உழுநீர் - யேஸ்வபாவ மா ஷுடையரான	பிழைத்தெழுந்த கழுநீர்	தப்பியெழுந்த செங்கழுநீரும் தாமரையும்
உழுவர்	உழுவரானவர்கள்,	கடல்மல்லைத் தலசயனம்	நறுநாற்றம் கமழாநின்றன
செழுநீர்திரை	அழகிய நீரின் அலைகளையும்	தொழுநீர்	தொழுகிற நீர்மையையுடைத்தா
மலர்	அலர்ந்த	மனத்தவரை	மனஸ்ஸுடையவர்
கமலம்	தாமரைகளையும்	என்தூய் நெஞ்சே.	[ய த்தை [ன [னை
-ந்து	தள்ளுகிற	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (அ)
வன்	வலிய		
பகட்டால்	எருதுகளைப்பூட்டி		
வயல்உழ	வயலைஉழ		
பின்முன்	பின்னும்முன்னும்		

வ்யா. எ டாம்பாட்டு. (செழுநீரித்யாதி) † மலர்ந்ததாமரைகளையும் ஜலஸம்ருத்திகளையுமுடைத்தாயாயிற்று வயலிருக்கும்படி. இவ்வயலைத்தரைகண்டு உழுகைக்காக அத்திரைகளையும் தாமரைகளையும் காலாலே தள்ளுவார்கள். (வன்பகட்டால்) † ப்ரளயத்திலேயும் உழவற்றாயாயிற்று அவ்வெருதுகளிருப்பது (உழுநீர்வய லுழவருழ) எப்போதும் நடுவது உழுவதாய்ப் போருகையாலே உழுவதே ஸ்வபாவமாக ஷுடைத்தானவயலைக் கர்ஷகரானவர்களுழ. (பின்முன் பிழைத்தெழுந்த கழுநீர்கடிகமழும்) இவர்களுழாநிற்கப் பின்னும் முன்னும் தப்பிநின்ற செங்கழுநீரானது இவர்கள் ஸ்ரமத்தையாற்றுகைக்குறுப்பாகப் பரிமாற்றத் தப்ரவஹியாகிற்கும். † அன்றிக்கே இவர்கள் முன்னே உழுதுகொடுபோகாநிற்கப் பின்னே தப்பிநின்ற கழுநீர் கடிகமழுமென்றுமாம். அங்ஙனன்றிக்கே,

பெரியதிருமொழி உப சூ-தி கூ பா, பி களிட. ஈசுரு

(யலுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த) முன்பே ஒருகால் உழுதுவைப்பர்களிறே அப்போது தப்பிகின்ற செங்கழுநீர் அலருகைக்கொரு ஸஞ்சாரம்பண்ணினுற்போலேயிருக்கும் (கடல் மல்லையித்யாதி) திருக்கடல் மல்லையைத்தொழுகை காதாசிக்கமாகை தவிர்ந்து ஸ்வபாயமாம்படியான நெஞ்சையுடையாரை. (தொழுவாயென்தூய்நெஞ்சே) அவர்களுக்கு ஊரைத்தொழுகை யாத்ரையான றோபாதி அவர்கள்தக் களைத்தொழுகைகிடாய் உனக்கு யாத்ரை. பாகவதசேஷத்வம் நன்றென்று உபதேசிக்கலாம்படியிறே உன் சுத்தியிருக்கிறது (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு (செழுநீரித்யாதி) பூதநாகம்ஸரிரஸமாத்தரமன் றிகே புண்டரீகருடைய அபேக்ஷிதம்செய்து பூவிடுவித்துக்கொண்டவன் வர்த்திக்கிற ஆரில் ஸமாராத்நோபகரணங்களான புஷ்ப ஸம்ருத்திதன்னை அதுஸந்தியாகி னுகொண்டு அவ்ஹரைத்தொழுவவர்களைத் தொழச்சொல்லி விடுகிறாரென்றுஸங்கி.

‘மலர்க் மலம்-செழுநர்-திரையுந்து’ என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மலர்ந்தவித்யாதி). “பகடு” என்று - ஸ்ருஷபங்களாய் அதின்வன்மையையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயத்திலேயுமித்யாதி). உழவர்களுடைய மு ப்ரதேசமும் பின்ப்ரதேசமும் பிழைத்தென்று தாத்பர்யமருளிச் செய்து, முன் - உழ, பின் - பிழைத்து என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸ்த்தல பரமாகவும் ராலபரமா வும் இரண்டுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிகே யித்யாதி வாக்யதவயத்தாலே). (ஸஞ்சாரம்பண்ணினுற்போலே) களை கொத்தினுற்போலேயென்கை. செங்கழுநீர் ஸம்ருத்தமாய்வருகைக்கா உழா கிற ஸஞ்சாரம்பண்ணினுற்போலே என்று ாக்யார்த்தம். ... (அ)

மு. பிணங்களிடு காடதனுள்ளு மாடு பிஞ்ஞுகளோடு இணங்குதிருச்சக்கரத் தெம்பெருமானார்க் கிடம் விசும்பில் கணங்களியங்கும் மல்லைக்கடல்மல்லைத் தலசயனம் வணங்குமனத்தாரவரை வணங்கென்றன் மடநெஞ்சே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிணங்கள்	பிணங்களாச்சுகிற	இணங்கு	பொருந்திய
இடுகாடதனுள்	சுகொட்டிலே [ளய்	திருச்சக்கரத்து	திருவாழியாழ்வானை
நடமாடு	நர்த்தநம்பண்ணுமவ	யுடைய	[கு
பிஞ்ஞுகளோடு	ஸம்ஹாரகர்த்தாவா	எம்பெருமானார்	என்னுடையநாதனுக்
	னருத்ரனோடே	க்கு	
	கூட	இடம்	இடமாய்,

௩௬௬ பெரியதிருமொழி உப தி ௧௦ பா கடி மழும.

விசு பில்	ஸ்வர்க்காதினோ ங்க	கடல்மல்லைத் த	டல்மல்லைத்தலசய
ணங்கள்	ளிலுள்ள	லசயனம்	னத் த
இயங்கும்	தேவகணங்கள்	ணங்குமனத்	வணங்கும்நெஞ்சு
மலை	வது ஆராயியாநின்	தாரவ ர	டையாரவரை
	றுள்ள	என்றன்மடநெஞ்சே!	வணங் கு. (௯)
	பெரு மையு டய		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிணங்களித்யாதி) † மனிச்சுக்கல வாத நெஞ்சையுடைய ருத்ரனோடேகூட. † ஸ்மசாநஸூமியிலே ஆடா நின்றுள்ள ருத்ரனோடேகூட. † அபிமானோபஹதரானவர் னுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு மொக்கத் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்து நிற் கும் நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ் ராணைச் சொல்லு கிறவிடம் நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷ ம். (விசும்பில்க ங்களிய 'கும்மல்லை) இ' கேவந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையை யநுஸந்தித்து நித்யஸூரிகள் ஸஞ்சரிக்கிறபடியைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். அன் றிக்கே, ஆகாசத்திற் போகப்ரதாநரான யக்ஷகந்தர்வர்கள் சஞ்சரியா நின்றுள்ள பெருமையையுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (வணங்கும் மனத்தாராவரை) தொழும் நெஞ்சடைபாரை. (வணங்கு மட நெஞ்சே) அவர்கள் தொழும்விஷயத்தைத்தேடி யிராதே உனக்குத் தொழுகைக்கு விஷயம் அவர்கள் தாங்கள் கிடாய். ... (௯)

அநு. ஒன்பதாம்பாட்டு (பிணங்களித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லப் பட்ட புஷ்பாப்யுப ரணங்களைக் கொண்டு ஆராயிப்பார்க்கு உறுப்பானவன் ஸௌசீல்யத்தையநுஸந்திக்கிறோ று ஸங்கதி.

சுகாட்டில் பேயாய் மதுஷ்பரு டைய வ்யாபாரமில்லாமையால் (மனிச்சு 'கலவாதநெஞ்சையு டைய) என்கிறது. வாக்யார்த்தம் (ஸ்மசாநேத்யாதி). பிஞ்ஞகன் - பிநாகியென்றாய், அவன் உபலக்ஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அபிமானேத்யாதி). "மல்லை" என்றதினார்த்தம் (பெருமை) என்றது. (

மூ. கடிமமுநெடுமறுகில் கடல்மல்லைத் தலசயனத் தடி ளடியேநினை"டி மடிய ிகள்தம் மடியான் வடி ரொள் நெடு டே லவன் கலிகன்றியொலிவல்லார் முடிகொள்ளெடு மன்னவர்தம்முதல் ர் முதலாவாரே (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உபசுதி ௦ பா கடிசுமமும் நசுள

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை.
கடி	நறுநாற்றம்	வடிகொள்	கூர்மையையுடைத்
கமழும்	கமழாநின்றன	டு	பெரிய [தாய்
நெடு	பெரிய [ன	வேல்வலவன்	வேலாற்பொரவல்
மறுகில்	வீதிகளையுடைத்தா		ரான
டல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையி	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
	லே	மூலி	அருளிச்செய்ததிரு
தலசயனத்து	ஸ்த்தலசயனத்திலேப		மொழியை
	ள்ளிகொண்ட	வல்லார்	கற்கவல்லவர்கள்
அடிகள்	ஸ்வாமியுடைய	முடிகொள்	கிரீடதாரிகளான
அடி	திருவடி	நெடுமன்னவர்	ராஜாதிராஜா கருத்
நினையும் அடிய	நினைக்கும் சேஷபூத	தம்முதல்வர்	கும்
டர்கள்தம்	ருடைய	முதலாவார்	ப்ரதாநராவர் ன்(௧௦)
அடியா	அடியாராய்		

வ்யா பத்தாம்பாட்டு. (கடிசுமமும்ப்யாதி) ௧ரிமளம் ப்ரவஹி யாநின்றனள +பெரிய வீதிகளையுடைத்தான திருக்கடல் மல்லையிலே ந்து ண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வஸ்வாமியுடைய திருவடிகளையே அநுஸந்திக்கும் சேஷபூதர் சேஷத்வத்திலே நின்றவன். ஜ்ஞாநாந் தங்களல்ல நிரூபகம் பாகவதசேஷத்வமென்கிறார். (டிகொள்ளெடு வேல்வலவன்) +காக்கைக்குக் கையிலே வேல்பிடித்தாற்போலே யாயி ற்று சேஷத்வத்திலும் + பாகவதசேஷத்வத்திலே நின்றபடி. கூர் மையையும் ஒழுகுநீட்சியையு முடைத்தான வேலையுடையராய் ப்ரதி பக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தராயிருந்துள்ள ஆழ் ாருடைய இத்திருமொழி யை அப்யஸிக்கவல்லார். (முடிகொளிய்யாதி) முடியையு டய ராய்நாட்டுக்கு அநந்யப்ரதாநராயிருந்துள்ள + ஸுத்திரியர்க்கு ப்ரதாந ரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகரா நித்யஸூரி னோடு ஸத் ருசராகப்பெறுவர். (௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

௨௬. பத்தாம்பாட்டு (கடியித்யாதி) மறுகில்” என்றதினர்த்தம் (வீதி களையுடைத்தான) என்றது. (காக்கைக்கு) ரக்ஷிக்கைக்கு. (பா வதசேஷத் த்திலேநின்றபடி) என்றதுக்கு - பிற்காலியாதேநின்றபடி என்று கருத்து (சுத்திரியர்க்கு) மது மாந்தாதாபோல்வார்க்கென்றபடி. ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் ஆறும் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து எ ம திருமொழி - திவனும் ப்ரவேசம்

வ்யா. †ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம் பண்ணுகையாலே தம்முடைய அநர்யார்ஹசேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய் நின்றார். † அநர்யார்ஹசேஷத் ததுக்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிற விடத்திலே (க) கின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நான் உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை” என்றாரிறே. †தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்த விடத்திலே அதுதமக்கு †ரஸித்திருக்கும்படியாலே அவனை அநுஸந்திப்பதாகப்பாரித்தார்; அப்போதே கினைத்தபடி அநுபவிக்கப்பெற்றிலர். அவ்விழுவாலே தாமானதன்மைபோய் பிரிவாற்றாமையாலே நோவுபடுகிறொருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய் அந்கிலைதானும் போய்க்குலைந்தது. அதாவது தன்னாற்றாமையைத் தானே வாய் விட்டாற்றுகையன்றிகே பிறர்வாயாலே சொல்லுகையிறே ஆக நாயகனோடு கினைத்தபடிகளைப் பரிமாறாமையாலே † நம்முடைய கோயில்திருவாய் மொழிப்படியாலே ஸ்த்திதி கமந சயநாதிகளிலே ஒருகிலையின்றிக்கே அரதியாய் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடைய தசையை அநுஸந்தித்த திருத்தாயார் இவளுக்கு டான † செல்லாமையையும் அவனில்வளவில்வந்து முகங்காட்டாதேயிருக்கிற விருப்பையும் இவளுடைய தசைக்குத் †தன்னாலொரு பரிஹாரமின்றிக்கே யிருக்கிறபடியையும் அவனையிட்டே பரிஹரித்துக்கொள்ள வேண்டும்படியாயிருக்கிற விருப்பையு மநுலந்தித்து இதுக்குநேரே கிதாநபூதராயிருக்கிற வவரிருக்க வழியேபோவாரோபாதியான †நமக்கு இதுதெரியுமோ? ஆனபின்பு அவர்தம்மையே இதுக்கொரு போக்கடிகேட்போம்” என்றதயவஸித்துத் திருவிடவெந்தை நாயனார் † திருவடிகளிலே இவனைக்கொடுபோய்ப்பொகட்டு, †எங்களைக்காற்கடையெகொண்டு உம்முடைய ஸௌந்தர்ய சிலாநிகளிலே துவக்குண்ட, இவன் உம்மை கினைத்தபடியநுபவிக்கப் பெறாமையாலே † மிகவும்

பெரியதிருமொழி, உ ப எ தி, க பா திவளம். ௩௬௯

நோவுபடா நின்றான். நீரிவளுடைய திறத்துச் செய்ய நினைத்திருந்
கிறதென்? என்று கேட்கிற திருத்தாயார் பாகரத்தாலே தமக்குப்
பிறந்ததையைப் பேசுகிறாராயிற்று. *

அரு. திவளம்வெண்மதிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - பாகவதர்
களே ப்ரபகரென்று அநுஸந்தித்த ஆழ்வார்தமக்கு கிருபகத்வேந திருவடி. ன்
ப்ரஸ்துதமாயிற்று. தாய்முலையைநினைத்த ப்ரஜையோபாதி ப்ரவணமாய் இவர்
திருவுள்ளம் அவர்களுக்கு உத்தேஸ்யமான திருவடிகளில் பிணியுண்டது. நினை
த்தபோதே ஸாஷாத்தரிக்கப்பெற்றிலர். அத்தால் கடற்கரையெல்லாம் ஆராய
த்துடங்கினர்; அங்ஙனையொருபெண்பித்தனையிருக்கக் கண்டு திருவிடவெந் த
யெம்பெருமானுள்ளநயந்தாராயிற்று. அதுதானும் நினைத்தபோதேபெரு ம
பெண்ணுடையுடுத்து ஆர்த்தியோடிருக்க, கீழ்த்திருமொழியில் ததீயர் இவ்
வர்த்தத்தை அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யும்படியை அந்ரபதேசத்தாலே
அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமாகக் கண்டுகொள்வது.

(ததியசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம்பண்ணுகையாலே), என்
றது - (க) அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள் தம்மடியான் என்றத்தைப்
பற்ற. ததியசேஷத்வம் பகவதநயார்ஹ்சேஷத்வமாகிறபடி யெங்ஙனையெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்யேத்யாதி). (தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கு
திர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை யநுஸந்தித்தவிடத்தில்) என்ற
துக்கு - தமக்கு சேஷிகளான ததீயர்க்குமவனே சேஷியென்று அநுஸந்தித்த
விடத்திலென்றபடி. (ரஸித்திருக்கும்படியாலே) என்றதுக்கு - தமக்கு உத்
தேஸ்யரான பாகவதர்க்கு உத்தேஸ்யதமமாகையாலே பகவதநுபவம் தமக்கு
மிகவும் ரஸித்ததென்றுகருத்து. (நம்முடையகோயில் திருவாய்மொழி) (௨)
கங்குலம் பகலும்” என்கிற திருவாய்மொழி, (செல் னாம) என்கிறது -
(௩) “ஆசைவிடாளால்” இப்பாதியைப்பற்ற. “பேதையேன்” என்றத் ததப்
பற்ற (தன்னலொருவித்யாதி). (௪) “இவ்வணங்கினுக்குற்ற நோயறியேன்”
என்றத்தனைத்து (நமக்கிதுதெரியுமோ) என்றது. (௫) “தாள்நயந்திருந்த”
என்றத்தாலே (திருவடிகளிலே - பொகட்டு) என்றது. (௬) ‘எனக்கன்
பொன்றிலன்’ என்றத்தைக் கடாஷித்து (எங்களைக் காற் டைகொண்டு)
என்றது. (௭) “ஊழியில்பெரிதால்” இப்பாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (மிக
வும் நோவுபடாநின்றான்) என்றது. *

மு. - திவளம்வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை

செழுங்கடலமுதினில் பிறந்த

வவளும் நின்னாகத் திருப்பதுமறிந்து

மாகிலுமாசை விடாளால்

(க) உ.சு.க0.

(ச) உ.எ.க.

(௨) தி.வாய்-எ-௦.

(௬) உ.எ.எ.

(௩) ௨.எ.க.

(௭) ௨.எ.ச.

சுவனையங்கண்ணி கொல்லியம்பாவை

சொல்லு கின் றுள்ளயந்திருந்த

விவனையுன்மனத்தா லென் கினைந்திருந்தா

யிட வெந்தையெந்தையிரானே.

(க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திவனம்	ஒளிவிடாநின்றன	சுவனையு	சுவனையுப்போன்ற
கெள்	வெந்த	கண்ணி	கண்ணுழையுடைய
மதிபோல்	சந்திரனைப்போன்ற	ளாய்	ளாய்
திரு	அழகிய [ளாய்,	கொல்லி	கொல்லிமலையிலேழு
முகத்து	திருமுகத்தையுடைய	அம்	அழகிய [தப்பட்ட
அரிவை	அரிவைப்பருவத்த	பாணை	ப்ரதிமைபோன்ற
செழு	பெரிய [ளாய்,		டிவழகையுடைய
கடல்	கடலில்பிறந்த	நின்	தேவாரூடைய[ளாய்
அமுதினில்	அம்ருத்திலே	தான்	திருடினை
பிறந்த	அவதரித்தவளான	நயந்துஇருந்த	ஆசைப்பட்டிருக்கிற
அடரம்	அந்தபெரியபிராட்டி	இனை	இவன்திறத்தில்
	யாரும்	ன்மனத்தால்	தேவாரீர் திருவுள்ளத்
நின்	தேவாரூடைய		தாலே
ஆகத்து	திருமார்பிலே	என்றினைந்திருந்	நினைத்திருந்த தென்?
இருப்பதும்	எழுந்தருளியிருக்கு	தாய்	(பரமபதத்தைவிட்
	மதையும் [தேயும்	டு)	
அறிந்தும்	அறிந்திருக்கச்செய்	இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில்
ஆகிலும்	ஆகிலும்		வந்துநிற்கிற
ஆசை	தேவாரீர்பக்கல் ஆ	எந்தைபிரானே!	என்ருவாதனே.
	சையை, (என்பெ	சொல்லு	ஒருவார்த்தையருளி
	ன்பின்னோ)		ச்செய்யவேணும்.
விடாள்	விடுகிறிலன்		
யும்	அழகிய		

வ்யா. முதற்பாட்டு.(திவருமிய்யாதி)†இவருடைய ஆசைக்கு அளவில்லாமையெனவொழுகிறது. †தன்னில் அளவுடையார் ஆழங்கால் படக்கண்: ால் கரையிலே கின்றார்க்குத்தப்பவிறே யடுப்பது. (திவரும் வெண்மதிபோல்) † ஆழங்காலையாகிலும் முழுக்கிமண்கொள் ளுகைக்கிடான அளவுடை மையைச் சொல்லுகிறது. (திவரும்) ஒளி விடுகையாதல், ஒளியின் மிகுதியாலே பளபளத்திருக்கிறபடியைச் சொல்லுதல். (வெண்மதிபோல்)பௌவந்தாலேபாண்டரமாயிருக்கை. †பிய்யாதுபவம் பண்ணுகிறக்கச்செய்தேயும் அத்ருப்தி மாறாதே யிருக்கையைச்சொன்னபடி. (திருமுகத்து) முககாந்திக்கு நேர்கொடு நேர் சந்தரன் ஒப்பாகப் போராமையாலே (திருமுகம்) என்று அது

தன்னைச் சொல்லுகிறது. (க) “சுப்தி” ஸாஸனம் ஸாஸனமீவ ஸாஸனம் சந்த்ரகாந்தாநநம் தாய மதிவ ப்ரியதர்சநம்” என்னக் கடவதிதே
மதுவும் குறைகையுமின்றிக்கேழிருக்கை. எப்போது மேகரூபனாய்
தன்பக்கலுள்ள தெல்லாம் அதுபாவயமா யிருப்பானொரு சந்த்ரன்
போலேயிருக்கை. (ரூபிவை) முகத்தில் காந்தியொழியவேயும்
துவக்கவற்றாயிற்றுப் பருவமிருப்பது. இது பருவமிருந்தபடி.
மேல் பிறப்பிருக்கிறபடி சொல்லுகிறது. (செழுங்க) லமுதினில்
பிறந்த) முதலிலே பாற்கடலாய், அதுதன்னைக்கோதாக்கி ஆம்ருத
மாய், அவ்வம்ருதந்தானே கோதாம்படி பிறந்தவ ளாயிற்று. (உ)
‘விண்ணவரமுதுண வமுதிவ் வரும், பெண்ணமுது’ என்னக் கடவதி
தே, பரார்த்தமாகக் கடல்க டந்தானென்று ஒள்தார்யங்கொண்டா
டினதடையப்போய், தனக்கு நல்லதுபெற வ்யாபரித்தானித்தனை.
(அவளும்) வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் பிறப்பாலும் வந்த ஏற்றத்
தையுடையளானவளும்.

(சின்னாகத்து) †அவளுக்குக்கூட ஸ்ப்ருஹணியமான மார்பாயிற்று. (௨) †“அகலகில்லேனிறையும்” என்கிறபடியே †இம்மார்பிலிருப்புக்கு ஏதேனும் இழவுவரில் செய்வதென்னென்று துணுக்குத்துணுக்கென்றாயிற்று வர்த்திப்பது. (இருப்பதும்) †இருந்தால் கலந்தாளாய், பின்னையிரிவும் பொறுக்கமாட்டாள். (அறிந்தும்) அவள் மார்பிலே யிருக்கிறதறிபாமை பற்றினுள்ளென்ன வொண்ணாதே. அவளிருக்கிற விருப்பு தனக்குப் பற்றுதலுக்குப் பற்றாசென்று பற்றினவளை (ஆகிலுமாசைவிடாளால்) †“அவளு மங்கேயிருக்கச் செய்தே ளனக்கிழக்கவேண்டுகிறதென்” என்று அதுதானே இவளுக்கு ஆசைக்குடலாயிற்று; அதுவாயிற்று இவளுக்கு ஆசைப்படுகைக்கு ஆலம்பநம்.

(சுவனையங்கண்ணி)† அவளில் இவளுக்குண்டான ஏற்றம்சொல்லுகிறது திருமுகமென்று ஸமுதாயசோபையிறே அவளுக்குச் சொல்லுகிறது. சுவனையங்கண்ணி' என்று அவயவசோபையுண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிற திவளுக்கு.† அவன்நன்னிற்காட்டில் (ச) * அஸிதேகதனை யென்று அவள்கண்ணுக்குண்டான ஏற்றத்தோபாதியும் போருமாயிற்று அவளிற்காட்டில் இவள்கண்ணுக்கு

குண்டான ஏற்றமும். (கொல்லியம்பாவை) கொல்லிமலையிலே ஒரு பாவையுண்டு எல்லாரும் உருவகுப்புக்குத் தமிழர் சொல்லுவ தொன்று.† உறப்பாலொப்புச் சொல்வொண்ணுது ஒன்றிலே யெழுதிக்காணில் காணுமித்தனை. (சொல்லு)† இதுக்கொரு போக்கடி நீர் கனைத்திராமை யில்லையிறே அவ்வளவும்போராது எங்களுக்கு பயந்தீரும்படி (க) ‘ ூஃஃ மாகசம் ’ என்கிறுப்போலே ஒருவார்த்தை யருளிச் செய்யவேணும்.

(கின்தாள்நயந்திருந்த) இதுவுமவளிற்காட்டிலிவருக்குண்டான ஏற்றம்; அவள் மார்வை ஆசைப்பட்டாள் இவள் திருவடிகளை யாசைப்பட்டாள். அவன்னாசி யறிந்தார் அவன் மார்வை யாசைப்படுவார்கள் அவனோடேகூடினவன் வாசியறிந்தார் அவன் திருவடிகளைப்பற்று மித்தனையிறே. (இவளை) சொன்ன ஏற்ற மெல்லாம் போராதபடி யிருக்கையாலே கையாலேகாட்டி இவளை என் கிறார். (உன்மனத்தால்)† நக ழிந்தவற்றுக்கு மொருபோக்கடி பார்த்திருக்கக்கட உன்திருவுள்ளத்தாலே கனைத்திருந்ததென்?† (உன் மனத்தால்) என்றெஞ்சால் இதுக்கொரு போக்கடி தேடுமதுண்டு என்னை விட்டேன். இனி உன்நெஞ்சால் கனைத்திருந்ததென்? (இட வெந்தையெந்தையிரானே) கலங்காப் பெருநகரத்தில் புகப்பெறுதே கழியப்போனாரும் பிறழ்க்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து நிற்கிற என்குலநாதனுனவனே. (௨) பின்னாறுவணங்கும்’ என்கிறபடியே (சொல்லு) என்று† க்ரியை.

அரு. முதற்பாட்டு. (திவருமித்யாதி) “ஆகிலும் ஆசைவிடாளால்” என்றதைக் கடைக்கித்துத் தொகுத்த பாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதி). இத்தை உபபாதிக்கிறார் (தன்னிலித்யாதி). அவன் ஸௌந்தர்யத்திலாழங்கால்பட்ட பிராட்டியை வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஆழங்காலேயித்யாதி). (மன்னொள்ளு கயாவது) - கரைகாண் கையாய், அத்தால் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் அல்பமாக்கி யதூபவிக்க வல்லவளென்றபடி. யௌவரத்திலே வெளுக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சித்யாநுபவமித்யாதி). உபமாநத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வர்ணித்து, அதுபேராமை, “திரு” என்று விசேஷித்தாற்போலே விசேஷித்த விடமுண்டோ யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சந்தரேய்யாதி) ஆஹ்லாதகத்வே ஸ்ரீகிருஷ்ண சந்தராகந்தம்’ என்று சொல்லிவைத்து, போராமை, அதில் “பரியதாசம்”

என்றானிறே என்று ருத்து. பமாநம் நேர்கில்லாமைக்கு உபமாநத் கூக்குக் குற்றந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மறுவுமிச்சாதி). நேர்கிற்க மாட்டாதத்தை முந்துறச்சொல்லுவானென்? கழிப்ப' என்னென்னென்; இவ் விரண்டாலும் பலித்தது - அபூதோபமையென்கிறார் (எப்போதும் ஏகரூபனா யித்யாதி). பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் பாராத்தமாகவித்யாதி). (ஒளதார்யம் ண்டாடினது) என்றது, (க) 'வானவரைப் பெண்ணையமுதூட்டும்' என்றத் தப்பற்ற-

பிராட்டியினுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைச்சொல்லி, கேவலம், "நின்' என்றத்தால் இவளுடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் வாசாமகோசரங்களுண்டு தோற்று யாலே பலித்ததையருளிச்செய்கிறார் (அவளுக்குங்கு' வித்யாதி). இதுக்கு ப்ரமாணம் (அகலவித்யாதி). ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இம் மார்பிலித்யாதி). 'இருப்பதும்' என்கிற சாரம் - விரோதியாய், இருப்புக்கு ப்ரத்யநீ காரமான பிரிவால்வந்த வ்யஸநத்தை' ாட்டுகிறதென்று விவக்ஷி த்து அது'கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (இரு'தாலித்யாதி). இருந்தத் தாலே லவிவந்ததாய் அதுதானும் விஸ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று விஸ்லேஷித்துளளா ண்ணி அவ்வழியாலே அவள் படுகிறபாடுதான் வா சாமகோ ரமென்று கருத்து. 'அறிந்தும்' எ'கிற சகாரம் பிராட்டியு

டய விஸ்லேஷ பீருவத் த யறியாதிருந்தாளாகில் ஆசைப்படக்கூடும் ஸூகிக் லாமெ ள்கிற நினைவாலே யறிந்தாளாகில் கலவியிலும் பிரிந்திருக்கையே நன்றென்று ஆ சவிடவேண்டியிருக்கும். அதிசங்கையே விஷயமாகையா லேயென்று இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸூசகமென்று திருவுள் ம்பற்றி இப்பெண் பிள்ளை யறிந்தது'கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (அவளுமித்யாதி). நித் யா பாயிரியும் நித்யாதிச'னையோடே நித்யாதிசங்கைபண்ணுநிற்க அவ ளோட் டஸாம்யாபந் நயானநாளிழந்திருக்கையா தேதென்று தாத்பர்ய மாகவுமாம். அன்றிக்கே பிராட்டிக்கு வேறொரு கடகரில்லாமையாலே அதிசங்கைபண்ணுகிறாள்த்தனை எனக்கு அவளே கடகையாயிருக்கையால் அதிச'கையும் பண்ணவேண்டுமெனில்லையென்று ஆசைப்படுகிறாளென்று தாத்பர்யமாகவுமாம்.

குவளைக்கண்ணியென்னாதே அம்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவளி வித்யாதி). இப்பாட்டினடியிலே (தன்னிலாவுடையார்) என்று பிராட்டியை இப்பெண்பிள்ளையிறந்தமாச் சொன்னாளாயிருக்கிறது, இ'தே இப்பெண் பிள்ளைக் கேற்றம்சொல்லுகிறான், இது சேரும்படியென்னென்னி' அப் போது அ ள்மு த் தப்பார்த்த' நே விஸக்ஷ விஷயங் ளிப்படி பேசு விக்கும் ஆ கயால் விரோதமில்லையென்றதாயிற்று. அவள்தானும் (உ) * மையார்கருங் ண்ணியன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ ன்றன்னி லித்யாதி). அவனொருவனை உத்தேஸ்யமாகக்கொ ண்டி உ'க்கும் ஸௌபாக்ய

எசு பெரியதிருமொழி, உ ப எ தி உ பா துளம்படு.

மவளது, இருவரையும் உத்தேசம்மாகக் கொண்டு உகக்கும் ஸௌபாக்ய மிவளது; ஸௌபாக்யாதிசய ஸூசகமான நேத்ரலக்ஷணம் விஞ்சியிருக்கு மென்று கருத்து. (பாவையுண்டு) என்றது - ஸ்திரீ ப்ராதிமையெழுதியிருக்கு மென்றபடி. அப்ஸரஸ்ஸூக்களோபாதி அமுதிற்பிறந்தாளென்னலாயிற்று அஃளை அன்வயிற்றிற்பிறந்தாளென்னவொண்ணாது, “ஒரு சித்ரத்தோபாதி யிவள்வடிவு” என்னுமத்தனை என்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பிற ப்பாலித்யாதி). “என்றினைந்திருந்தாய்?” என்று கேட்குமதுக்குமுன்னே ‘சொல்லு’ என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கித்யாதி).

(கைகழிந்தவற்றுக்கும்) தூர்வருத்தத்தாலே ஸ்வரூபம்குலைந்த சேத வஸ்துவுக்குமென்றபடி. அப்ரபுத்தர்க்குமாகவிதே ஈர்ச்சாவதாரமென்று நிருவுள்ளம். தாத்பர்யாந்தரம் (உன்மனத்தாவித்யாதி). (க்ரியை) என்றது - இத்திருமொழிக்கெல்லாம் பொதுவான க்ரியையென்றபடி. ... (க)

மு. துளம்படு முறுவல் தோழியர்க் சுருளாள்

துணைமுலை சாந்துகொண்டணியாள்

குளம்படு குவளைக்கண்ணினை யெழுதாள்

கோலநன்மலர் குழற் கணியாள்

வளம்படு முந்நீர் வைய முன்னளந்த

மாவென்னும் மாவின மொழியாள்

இளம்படி யிவளுக்கென்றினைந் திருந்தாய்

இடவெந்தை யெந்தை பிரானே.

(உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துளம்படு	மாதள விரை தோ	குழற்கு	குழலில்
	ற்கும்படியான	அணியாள்	அணிகிறிலன்
முறுவல்	தந்தப் பங்கித்யைக்	வளம்	(ரத்தந்ததுட்சமான)
	கொண்டு		நல்லவஸ்துக் ள்
தோழியர்க்கு	தன்தோழிமார் முன்	படு	உண்டாகிற
	பே [லன்	முந்நீர்	கடல் (குழந்த)
அருளாள்	ஸ்மிதம்பண்ணுகிற	வையம்	பூமியை [ற்றவன்று
துணை	சேர்த்தியழகையுடை	முன்	மஹாபலிபக்கல் நீரே
முலை	முலைகளை [ய	அளந்த	அளந்துகொண்ட
சாந்துகொண்டு	சந்தந்தத்தாலே	மால்என்னும்	பெரியோன் என்னு
அணியாள்	அலங்கரிக்கிறிலன்		நின்றான் [க்கு
குளம்	தடாகத்தில்	மால்	தன்வ்யாமோஹ த்து
படு	உண்டான	இனம்	சேர்ந்த [ய்
புலனை	புலனைமலர்போன்ற	மொழியாள்	பேச்சையுடையா
கண்ணினை	இரண்டு கண்களிலும்	குளம்படி	ம்ருதுஸ்வபாவையா
எழுதுள்	அஞ்சநமெழுதுகிற	இவளுக்கு	இவள்திறத்தில் [ன
கோலம்	அழகியதாய் [லன்;	என்றினைந்திருந்தாய்	இடவெந்தையெ
நல்	விலக்ஷணமான	ந்தைபிரானே: செல்லு.	(உ
மலர்	புஷ்பங்களை		

பெரியதிருமொழி, உப, எதி உபா துளம்பி. ந எதி

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்பிமுறுவல்) துளமென்று
 †மாதானமாய் அத்தைதந்தபங்க்திக்குலப்பாகச்சொல்லக்கடவதிறே
 அத்தைச்சொல்லிற்றாதல். ‘துளம்என்று பீலிக்காம்பைச் சொல்லு
 கிறது என்று ஒருதமிழன் சொன்னதை ஜீயரருளிச் செய்வார்
 ான்றருளிச்செய்வார். உண்மையப்பற்றச்சொல்லலாமிறே. பகை
 யாவது †உண்டாகையாய், துளம்தோற்றும் முறுவல். †இத்தைக்
 ண்டவாதே அது ஸ்மருதிவிஷயமாகை. அன்றிக்கே பகையாவது
 அழிகையாய் இம்முறுவலுக்குத் தோற்கும்படியைச் சொல்லிற்றா
 தல். இரண்டுவகையாலும் உபமாரம் சொல்லுவார்களிறே. (தோழியர்
 க்கருளாள்) †தாய்மார்முன்பு தன்வெறுப்பாலே ஸ்மிதம்பண்ணினே.
 †இனிநாயகனுக்கு ஸர்வஸ்வம்மாயிருப்பதாம் இதுதானேயிறே. (க)
 † ‘சுந்தலூ’ கார்த்தஸ்மிதா” என்று அவனீடுபடுமதிறே. †அதுவே
 யிறே தோழிமார்க்கு ஜீவநம். ஆக தன்கைபார்த்திருக்கிற தோழி
 மாரைப் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். †இவள் நாயகனோட்டை ஸம்
 ஸ்லேஷத்தால் வந்த ஹர்ஷந்தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினால் அது
 தாரகமாக வாயிற்று அவர்களிருப்பது.

(துணைமுலையித்யாதி)†நாயகனையும் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள்.
 (துணைமுலை) புறம்பு உபமாரமின்றிக்கே தன்னில்தொனொப்பாகச்
 சொல்லவேண்டுமபடியிருக்கிறமுலைகள். (சாந்துகொண்டணியாள்)
 † இவள் அவன்வரவையுத்தேசித்து முலைகளைச் சாந்துகொண்டு
 அலங்கரிக்கப்படுகாநிறே ‘இவளுக்கு இது அபேக்ஷித மாகாதே’
 என்று அவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கைக்கு அவகாசமுள்ளது. ஆகை
 பாலே அனுக்கு அவகாசப்ரதாரம்பண்ணுகிறிலள்.

(குளமித்யாதி)†அருக்கயத்திலே நின்றுஅலர்ந்த குவளைபோன்ற
 கண்களை மங்களார்த்தமாக அஞ்ஜநங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள்.
 †ரத்நாகரம்போலே குணாகரமான வஸ்துவை அறுபவிக்கிற கண்ணை
 கையாலே ஒன்றுகொண்ட லங்கரிக்கவேண்டாநிறே. இனி அஞ்
 ஜநங்கொண்டலங்கரிப்பது மங்களார்த்தமாகவிறே. இவள் அஞ்ஜ
 நத்தாலே அலங்கரிக்கப்படுமன்றிறே அவனுக்கு கிஞ்சித்கரித்தானாக
 அவகாசமுள்ளது அது செய்கிறிலள்.

௩௭௬ பெரியதிருமொழி உப, எதி, உபா துளம்பி.

(கோலமித்யாதி) கலம்பகனல்லது தனிப்பூச்சூட்டப் பொறுத குழலைப் புஷ்பங்கொண் டலங்கரிக்கிறிலன். (க) *வாசஞ் செய் பூன் குழலாளாகையாலே புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கவேண்டாவிறே-
மங்களார்த்தமாகப் புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலன். நாயன் விரும்பி யிருக்குமிடங்களை இவன் அலங்கரியா தொழி யாவது அவனுடைய தாரகத்ரவ்யத்தை விலக்குகையிறே.

(ளமித்யாதி) †ஸர்வஸாதாரணமான ரக்ஷணத்தைப் பண்ணு மன் னன்னளவிலே நெகிழ இராசின்றான். (வளம்படுமுந்நீர்) ரத் நாகரமென்னுதல். (வளம்படுமையம்) என்று ஸுமதி யென்னு தல். (மாவென்னும்) தன்னுடைய ரக்ஷயவர்க் த்தினுடைய ரக்ஷ ணத்தில் பிச்சேறி யிருக்குமன். இவ்வய்தி யொன்றையு முபேக்ஷித்திராசின்றான். (மாஸினமொழியான்) தன்னுடைய வ்யாமோஹ த்துக்குச் சேர்ந்த பேச்சையுடையவன். வ்யாமோஹம் ழிந்து புற ப்பட்டு அது சொல்லாறும்போலே யிருக்கை.

(இளம்படியிவளுக்கு) இளைதானபடியையுடைய இ னுக்கு. †மருதுஸ்வபாவையான இவளுக்கு † உம்முடைய பக்கல்நீ றும்பிரி த்துப்பத்துமாஸம் அசோகவகிகையிலேவைத்தவிடத்திலும் பின்னை (உ) 'ததஸ்ய' தத்தஸ்ய' என்றிருந்த அவள்படியல்லாத மார்த்தத் தையுடைய இவளுக்கு. † பட்டரருளிச்செய்தாராக ப்ரஸித்தமிறே. உண்ணவும் பொறுதே பட்டினிவிடவும் பொறுதேயிருக்கும் ஸுகுமாரரைப்போலே அதிகமான ஸம் லேஷ வி லஷம் பொறுக்க மாட்டாதபடியான திருமங்நையாழ் ார் மார்த்த மிருக் கும்படி' என்று. (இவளுக்கியாதி) †இவளுடைய ப்ரக்ருதியறிந்து கலக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீ உன்னுடைய திருவுள்ளத்தாலே நினைத்திருக்கிறதென்? (உ)

அந். இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்படுமித்யாதி). அளவில்லாத ஆசையுடைய பெண்பிள்ளைக்கு ஆசைப்பட்டபோதே கிடையா மயால் பிறந்த வெறுப்பின்கார்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(மாதுளம்) மாதுளவிரை. (஁ண்டாகையாய்) என்றவிடத்திலே - கடலில் முத்துப்பட்டது எனனுமது கண்டுகொள்வது. விவரணம் - (இத்தையித்யாதி). செய்திலன் என்னுதே 'அருளான்' என்று விசேஷித்ததுக்கு ருத்து (தாய்மாரித்யாதி). 'படிகடந்து புறப்படுகை குலமர்யாதைக்குப் போ

(க) தி - வாய் - ௬௦ - ௦ - உ.

(உ) ரா - ஸு - ௩௩ - ௦.

சாது ண்' எ று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்களாகையாலே வெறுத்து ஸ்மிதம் ப ண்றென்று கருத்து. முந்துற இத்தையருளிச்செய்ததுக்கு ஹார்த்த பாவம் (இனியித்யாதி). 'ஸர்வஸ்வம்' என்னுமது கு ஸூகசுப்ரமாணம் (ரத்தேத்யாதி). அப்யஸ்யாஸ்ய ரக்ஷா ஶாஸ்திரே ஶுர்யஸுஸ்சவஸ்து கர்நு ஸ்திதா ஶ்ருஷாஸ்சஸா ஶ்யஸாஸா ஶீதாஸாஸாஸ்யஸாஸா அஸ்மிந்மயாஸார்த்தமு தார சீலா சிலாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்டா | ரந்தஸ்மிதா க்ஷமண ஜாதஹா ஸா த்வாமாஹ ஹீதா பஹு வாக்யஜாதம் '. அருளான்' என்ற பதவாஸனை (அதுவேயித்யாதி). ஜீவ மானபடியை உபபாதிக்கிறார் (இ ளித்யாதி).

தோழியர்க்கருளான்" என்று தோழிமாருடைய தாரகத்தையழித்தா னென்னும் ப்ர ரணத்துக்குச்சேர, "குழற்கணியான்' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (நாயகனித்யாதி). விஸ்வேஷத்தையிலே சார்துகொண்டு அலக்ரிக்க ப்ரஸுத்தியுண்டோ? அதவனுக்கு தார மாய் அத்தை யழிக்கைக் டென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவளவன் வரவையித்யாதி). (க) 'கொ' மெல் குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்தொருநான் தங்குமேலென்னாவிதங் கும்' எ றுளிறே குடிக்கொடுத்தான் என்று திருவுள்ளம், இத்தால் இ ளலங்கரித்திருந்தால் அவனாகிர்த்திருப்பெனன்றதாயிற்று.

(அருக்கயம்) - ஜலஸம்ருத்திமாருத ஹரதம். "குளம்படுகுவினை' என்று த்ருஷ்டாந்த(௫௩)கத விசேஷணத்தாலே பலித்த அர்த்தத்தை விவரியாநின்று டொண்டு ம'களார்த்தமாக என்றத்தை ஸ்த்திரீகரிக்கிறார் (ரத்தேத்யாதி).

நாய: னிடத்தில் அவன் "அளந்தமால்" என்னக்கூடுமோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி). 'இனம்' என்றது - ஒப்பாய், அதினர்த்தம் (ரேந்த) என்றது.

"படி" என்று-சரீரமென்று கீழருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தரம்(ம்ருது பா வயானவித்ாதி). இத்தை விவரிக்கிறார் (ம்முடையவித்யாதி). மார்த் தவம் வளுக்கு ஸ்ரபாவிசமெ னுமத்தை ஆப்தஸம்வாதத்தாலே ஸ்த்திரீ ரிக்கிறார் (பட்டரித்யாதி). இத்தால் - ஸ்ரஜ ராஜன்றிரும ன், விஸ்வே ஷத்திலாறியிருக்கவும் ஸம்ஸ்வேஷத்திலாறுபவிக்கவும் ல்ள் ஸ்ரீபரா'குச ராயகியார் விஸ்வே ஷத்தில் (௨) "கடியன்கொடியன்' லும் ம்ஸ் வேஷத்தில் 'ரம்பராப்தி பொறுக்கமாட்டாதே பதறவு' ல்லராயிருப்பர் ஸ்ரீகுலசே ரர் பிராட்டியார் தன் ராஜகுலத்தாலே அனை வுவிஷயத்தில் விஸ் வேஷத்தில் துணிவின்றிக்கேயிருக்கவு' வல்லார் பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளை யாகில், விஸ்வேஷத்தில் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தும் ஸம்ஸ் வேஷத்தில் அவனைக் ண் கா'சிமிலே தணியுமவளாயிருப்பன், திரும'கை நங்கை லக்கவும்பொழுது பிரியவும்பொழுது, மார்த்தவமே ப்ரக்ருதியா யிருக்குமென்றதாயிற்று. 'பிரான்' என்றதக்கு ப்ரயோகோபயோகம் காட் டாகின்றுகொண்டு, தாத்தப்ரயமரு ளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்ாதி). (௨)

௩௮ பெரியதிருமொழி உப எதிசுபாசார், மும்.

மூ. சாந்தமும் பூணும் சந்தநக் குழம்பு

தடமுலைக் கணியிலும் தழலாம்

போந்தவெண்டிங்கள் கதிர்சுட் மெலியும்

பொருகடல் புலம்பிலும் புலம்பும்

மாந்தளிர் மேனி வண்ணமும் பொன்னும்

வனாகளு மிறைநில்லா வென்ற

னேந்திழையிவளுக்கென் நினைந்திருந்தா

மிடவெந்தையெந்தை பிரானே.

(௩)

ப. ம.	உ. ர.	ப. த. ம.	உ. ர.
சாந்தமும்	லப்புசேர்ந்த சந்த	புலம்பில்	கோஷி கப்பு கா
பூணும்	முத்துமாலையும் [மும்	புலம்பும்	(இ ளும்) கூப்பிடா
சந்தநக்குழம்பு	சந்த பங்கமும்		நின்ற
தடமுலைக்கு	பெரியமுலையிலே	மாந்தளிர்	மாந்தளிர் போந்த
அணியிலும்	அணிந்தாலு	மேனி	திருமேனியின்
தழலாம்	நெருப்பா ரிற்றது	னமும்	நிறமும் [து
போந்த	தோற்றின்	பொனும்	விரண்மாராந்த
வெள்	வெளுத்த	வளையும்	னும்
திங்கள்	சந்தரனு டய	இற	சந்தேனு [ல்லை
கதிர்சுட்	கிரணங்கள் தழிக்	நில்லா	நிலைதொகுதிற வி
மெலியும்	(அத்தாலே) நோவுப	என்றன்	ன்னு ட
	டாநின்றான்	ஏந்து	தரிசு ப்பட்ட
பொரு	அலையெழுகிற	இழ	ஆபர த்தயு டய
டல்	முத்தமா து	இவளுக்கு என்	னைந்திருந்தாய் இட
		வெந்த யெந்த பிரானே.	(௩)

வ். ர. மூன்றும் பாட்டு (சாந்தமுமித்தயாதி) : ளா' நோ' லாமெல்லைகழிந்தது. பழகப்புதைத்து ஆழிக்குளிர்த சாந்தம் முத்தாரமும் சந்தநக்குழம்பும். (தடமுலை' ணியிலும்)† நிதாந மறியாதே நாமிருந்து பரிஹாரம்ப ணு க்யா தென்" என்று முன்பெல்லாரும் ரா'கியிருப்பார்கள் பின்னையும் இவன்பக்க லொருவாசியின்றிக்கே நோவுபடக் ரா' யாலே இனிநாட்டார் செய்யுமவற்றையாகிலும் செய்துபார்ப்போம்" என்று இற் றக் கொட்டுகிரோபசாரம்பண்ணப் புகுவர் ள்புக்கால் அநை தானே இந்தந(ஷ்) மா வேவாகிற்கும். (கூ) என் முத்தாரமெ'று தோற்றுபோவென்னில்; ஆ' வாஸகரமாகப் ப ணுகிறதா க்யாலே முத்தாரமாயிருக்குமிதே. சாந்து'வெவ்விபதார்த்தமன்றோ' ளி; ஆ' தாக்கா கவிதே ஆழிக்குளிர்த வென்றது. சா'தென்னுங்

ரட்டில் + இ + டி + ம்ஸார + னோடே கூடி தென்றுதோற்றுமோ
வென்னில் சுகிரோபசாரத்துக்குச் சொ + லுகிததாயாலே ரும்
பூவெ + ம்விடத்தில் முத்தாரமெ + ரூப்போலே. (சாந்தமுமித்யாதி)
யிரமும் யிரத்தோலும் ஒ + ரூக தே மாபோடே யாயிற்று இவை
யெல்லாமொன்றா தே கிறபடி. + உலர்ந்தவிதிகிலே நெருப்பைக்
கொளுத்தினாற்போலே விரஹக்ரு மான சரீரத்திதே இவை பட்ட
ராமே பற்றி யெரி ரகி + மதாயிற்று.

(போந்தவியாதி)†அப்போது தோற்றின சந்தரனுடைய இள
கிலா ர துபட அத்தாலே மெலியாகின்றான்.†கி ரச்சுடப்புக்கால்
விலக்கலா தொன்றில்லையே இனித்தான் கூடியிருந்தபோது (க)
மு ம் முகிழ்த்தமுகிழ்நிலா” என்று அதுகூலமாமிறே. (பொரு
கடல்)†தி ரயோடு திவர பொராகின்றான் கடல் றோலிக்க
ப்பு வாறே திரே ஒருகடல்†ஸ்பர்த்தித்துக் கூப்பிடுமோபோலே
தா மொ கூப்பிடாநிற்கும் (மாந்தநிரித்யாதி) மாந்தநிரி
னு டய தம்போடே யிருக்கிற நிறமும் விவர் மாகாகின்றது.
(கோ ஞாமிறைநில்லா) ஆகாசத்திலே நிற்பது ஒரு னாயில்லையே.
()†[தேடி யுணவணுஷக்ஷண யுஷ்டி சைதிலயமுபயாந்த்யாச
ரேஷு யாய்பி]†க்ருஷ்டே ய் றிக்கே இ னமி த்றில்
அவ னு காசியு டு அ ன் பிரியேன்” என்று பிரியை யுணர்த்
தியாகிலும் போமிறே இதை சட டெ ப்போய்க் கொடுகின்றது.

('றனேந்தி மு) எ ன் னு டய தரிக்கப்பட்ட ஆபர த்தை யு டய ன்.†இ ளாபர ங்களாலே அலங்க்ருதையாயிருக்குமிருப் ப் க் டுகொ டிருக்குமிது தார மாகக் காணுமிவள்தான் னினேத்திருப்பது.†இ ளாபர ம் பூ டிருக்கு மிருப்பை கண்டு அதுபவிக் க என்கிவ்வள ரே பர்யவணிக்குமாபோலே யிருந் தது (இடவெ ந் த) (௩) ஸ்ரீராமர் உயர்ந்தவர்தைந்ரச பூஷணை” எ ன் னும்படி ப னுரை க்கோ நீ இ'கேவந்திருக்கி மது†ராமா தாரத்திலிழவு தீர்'கை க்காக ன்றோ இங்கு திருக் கிறது. (௩)

§ (பா) ஸம்ஸ் ஈரங்கடே ஈடே

(க) பெரியதிருமடல் (2)

(五)

அந், மூன்றும்பாட்டு. 'சாந்தமுமித்யாதி' கட னிடத்திலும் வெறுப் போடிருந்தவளவன்றிக்ே விரஹஜ்வரம் கிளர்ந்து ராயமடையாநின்ற னென்கிறுளென்று ஸங்கதி.

அணியிலும்தழலாம்' என் கக்கு ஹார்த்தபாவம் (ந்களாலித்யாதி) சாந்து - கு ிகும், ஸ்தூரிமுதலான பரிமளவஸ்துே : மட மர்த்தித்ததெ ிம் சந்தனக்குழம்பு - டே லசந்த பங்கமெ ிறும் பேதம்கொள்ளு து. தோழிமா' ளித்தனைபோதும் சாந்துொண்டணி ரதிருக் த் தா' ளாநீ யிருத் தா' அணிய : த்துக்குக்கருத்தென்னெனவருளிச்செய்கிறார் (தா மித்யாதி). (வெவ்வியபதார்த்தமன்றே) எ ிறது கு ிகும்கஸ்தூரி ளி' ஓளவுந்நயம் கலந்திராதோவென்றபடி. (ஸ'ஸார'கள்) எ ிறது - ிஞ்சம் குட்டியுமாயிருக்கும் ஸம்ஸாரத் தப்போலே அே விசேஷ'கென்றபடி. ப்ரதீ 'ரஹணபூர்வக்' ரு த்ருஷ்டா'தமருளிச்செய் ிறார் (சாந்தமுமித்யாதி). அஜ்ஞாதமானத் த யுருவாதே தானேயுதறின' அதிலேபிறந்த ருப்புப்பொறியாலே எல்லாம் ெதுபோமாபோலே இ றுடம்பி' பிறந்த விரஹா'சிதானே இவரு டய சாந்துமுதலான த் தபு' ி' றதென்று தாத்பர்ய', அன்றிக்ே யிரமு' அதின்தோலு' டப் பச் சயாயிரு'கச்செய்தேயும் மரத்திலேயுலர்ந்த கொம்பிழைந்து பிறந்த அக்நியாலே எல்லா' வேருமாபோலேயென்று யோஜிக்கவுமாம். இத்தை விவரிக்கிறார் (உலர்ந்தவித்யாதி).

இப்பெண்பிர்னை தாபமாற்றுகைக்காக அம்ருதஹ'தனு ஓஷதீசன் வந்து கயாலே குளிர்த்தடவப்புக் ான் அதுதானும் ஒருநெருப்பாய் அது க்கு மெலியா நின்றாளுென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதி). அப்போதுதோற்றின என்கிற விசேஷணத்துக்கு - இப்படி தாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமிதே. அதுகூ மே ப்ரதிகூலமானல் செய்யத்தக் துண்டோ எ ினுமீப்போட்டை யருளிச்செய்கிறார் (நிலாவித்யாதி). சந்த்ரணைக்கண்ட வாறே கடல் முழ'கத்தொடங்கிற்று அதுதானும் ருப்பையுருக்கி வார்த்தாற்போலேயிரு'யாலே புலம்பப் புக்காளெ ினும் பா த்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (திரையோடித்யாதி). (ஸ்பர்த்தித்து) என்றத்தால் இவ்வர்த்த' ஸூசிதமிதே. (க) 'கடலுமாலுமாலோ' என்று பாதககோடிகுதமிதே. "வகோகருமிறைநில'லா"என்றதுக்கு ஸம்வாதம் (சைதில்யமித்யாதி), "ஆசு" என்றத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ் னேயித்யாதி).

இப்போது ஆபரணங்களுண்டே ாவென்ன (இவளித்யாதி), 'எ ிநி னேந்திருந்தாய்' என்றத்துக்கு ட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவளாபரணம் பூண்டித்யாதி). 'பிரானே' என்றதுக்குக் கருத்து (ராமாவதாரத்தி லித்யாதி). (௩)

மு. ழியில்பெரிதாந் நாழிகையெ னு
 மொ டுடர் துயி றதாநெ ன்னும
 ஆழியும் புலம்பு ம றிலு முறந்ா
 தெ றலும்தீயினில் கொடிதாம்
 தோழியோடு னும் னைமுலையர் கும்
 டொல்லுமி னென்செய்கெனெ னும்
 ஏ ழுயெ ட்பொன்னுக் கென்நினைந்திருந்தா
 யிடெ ட் த யெந்தைபிரானே. (ச)

ப ம	உ ர.	பதம்.	உரை.
ாழினை	ஒருாழி கப்பொழுது	தோழி	பாங்கி.
ழியி	து [மீலும்	ஒ. என்னும்	ஓ! எ றுகப்பிடாநி
பெரிது	ஒருக ட்பத்தைக்காட்	துணைமுலை	ற்கும்.
எ னும்	மிகடு கொநி றது	இரண்டுமுலைக் ன்	இரண்டுமுலைக் ன்
	என்றுசொல்ல நின்	ளையும்	ளையும்
ஒண்	றாள் டையனா	அரக்கு	அர ாநின்றாள்;
சுடர்	மிக் தேஜஸ்யை யு	என்செய்மே ன்	என்னசெய்வேன்
துயி றதுஎன்	ஆதித்யன்	சொல்லுமின்	சொல்லு கோள் எ
னும்	அஸ்தமித்தானென்	என்னும்	ன்னும்
ஆழியு	பா	ஏழை	அதிசயலையா
புலம்பும்	ஸமுத்ரமும்	எ	என்னு டய யிற்றி
அன்றிலும்	ோஷியாநி றது	பொன்னுக்கு	ல்பிற்த ளாய்
உறகா	அன்றில்பற யும்		ஸ்லா யையானஇப்
தென்றலு	உற குகிறதில்லை		பெண்விஷயத்தி
தீயினில்	தென்றல் றற்றும்		ல்,
கொடிதாம்	நெருப் பக்காட்டி	இடவெ ட் த யெந்தைபிரானே. எ	நினைந்திருந்தாய் சொல்லு. (ச)
	லு [றது		
	கொடிதா வீசாநி ன்		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (ஊழியில்பெரிதால்நாழி கயென்னும்)
 "ஒருகல்பமாகிலும் ஸம்ஹருதமாய் கிடக்கிறதுபாடாற்றலாம் அந்
 நாழிகைகளை கா லாயிருக்கிறதில்லை. (க)† "ஸீஸீ நேதிநேதி"
 என்கையொழிய இன்னத்தோடொக்குமெ று சொல் வொ
 ன்றுது.†ஊழி பெருத்து நாழி க சிறுத்திருக்கக்கடவதான மர்யாதை
 குலைந்தது (ஒண்சுடர்துயின்றதாலென்னும்)†நாழிகையை அளந்து
 தருகிற ஆதித்யனும்போய் †முடிந்தானென்னுநின்றான். †கல்பத்தி
 லும் உப ம்ஹருதமாம் பதார்த்தங் னோடே ஸம்ஹார்யமும
 னிறே ஆதித்யன் இப்போது அங்ஙனன்றிக்கே உளனாய் ஸஞ்சரியா

நிற் ச்செய்தேயும் கார்யம்பிறக்கக் ர் கிறிலோம் †தன்னு டய
ந்நிதியாலே ராத்ரி ய நத் த ய டயப் போர்க்கொடுந்
தோற்றக் ட ஆதித்யனும் துதோற்றுகிறிலன். ()† ஶ்ரீஸ்ரீஸுரே
பிஷோதேதி லர்ய ” ிற ஈ ராஜ்ஞை குலைந்ததுேலே.
நித் ர ய நினைத்த †தீர் நித் ர ய நினைத்தல்

(ஆழியும்புலம்பும்) நம்மி †கிறிய பாதக மாகாநிற்க நாம்
தா பேசாதிருகிறதெ” ன்று கடலா து பாதகமா ப்புக்கு
† பேரளவுடைய கடலா து தர்யப ம் பிறந்து புலம்புகிறபடி
பேரளவுடைய ன் த்னளவிலே தர்யப கம்பிற்து பேசும்
பேச்சுக்கு மார மாய் நலியாநின்றதாயிற்று. (அ ிறினு முற ர)
அ ிறிவி டய உற ர ம லம் லேஷ மயத்தி் நாய
டய நித்ராவிரஹத்துக்கு ஸ்மார மாகாநின்றதாயிற்று. (தென்ற
ம் தீயினிற் றொடி, றி) † தெ ற்றலினு டய குளிர்த்தியா து
ர த டய ர பர்சத்துக்கு மாரகமாய் பாத மா ரிற் றது
தெ ற்றலி டய வெம் ம ஆற்றே டில் கேவ ர்நியிலே
பொ ட்டு ஆற்றே டும்படியிரா நிற் றது

(தோழியே னென்னும்) †த ிற் றொன்று பாதகமானால் அம்
மே. 'எ' ர் க்கு றன் பாக்யம் ப ணிற்றிலே. † அ னேடே
சேரே ஸகலபதார்த்தக்ஞ மதுகூலமாய்க் † குடநீர்வார்கு.
ர ” என்று றொன்னுயே பாவி! நீ ி ஊர்பகையாம்படி ப ணி
னுயே, † இ ன் தோழியோ என்னப் பார்த்திராதே பரு ம்
(துணைமுலையர் கும்) முலைகாரானை என டத்த விஷயத்தை
நீ ற்டு' எ ன்று நலியப்பு றதே கூராமகாலத்தில் ப்ர கள்
சோறு சோறு' என்றால் † றய் றய் என்பாரைப்போ
முலை னை அரக் ற நிற் குமாயிற்று. (உ)†[முன்னிருந்து மூக்கின்று]
†கா க் ர ப் பரு ழியா நிற் றதாயிற்று. பரு கழி தானால்
பின்னை இ முதுகிலேயானாலா ரதோ? (சொ லுமினெ
செய்ெ னென்னும்)†தென்றல் துட கமான பதார்த்த கள் போலு
ம ிற் றே முலை ள் நெருக்கப்பு றலுண்டான நலிவு. அநை பாதக
மாகிறபோது தோழியோ” என்றாள் இ வ பாதக மாகப் பு
ரதே தோழிமாரோடு தாய்மாரோடு ரசியற ல்லாரையும் சேர்

த்துச் சொல்லு' றோனென்கிறான். (ஏழ) கிடையாதா
ன்றால் கிடைக்குமதிற்போலே சாபத் தப்ப' னும ளாயிற்று.

('பொ' னு' கு) இ ளும் தன் சாப மும் பட்டதுபடுகி
றான்' என்று க ரா' கியிருக்கொ' ன்றாதபடி' லா' யயாயிரு
' கும ள் (இடமெ' த) உக்தியாலே தன் சாப ந்தோற்றவிரு
கிற இ னோப்போலன்றிக்கே ட்கரி யயாலே சாபலந்தோற்ற விரு
கிற நீ நினைத்திரு' கிறதெ' ?... .. ()

அரு. ளாம்பாட்டு. (ழியிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் புலம்புதலை
மு' தக' டமா' ட்டுகிறாரென்று ஸங்கதி.

'ழி' ப்ரள ர மாய் அப்போ ளாய னையறியயோ' ய தயில் ர
மயாலும் பாத பதார்த்த' களில்லா யாலும் பாடாற்றல்' ' அதிலும்
' றும் இந்த ருபிகையென்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒரு ல்ப
மித்யாதி). பெரிது' என் கயாலே 'இப்படியன்று இப்படியன்று' என்று
சொல்லு யால், ஸத்ருசமா ச் சொல்லப்போகாதெ' னுமது தோற்றுகிற
தெ' கிறார் (தீ த்யாதி). ஆல். என்ற ஆஸ்சர்யத்து' கு பாவ' (ழி
பெருத்தித்யாதி). விஷாதஸூசகமாய், அத்தாலே ஸூசிதமா வுமாம்.
' பெரிதால், ருபி க எ' தவநந்தரம் சொ' துக்கு' ருத்தருளிச்
செய்கிறார் (ரூபி யயித்ாதி). (முடி' தான்' ன்றது (தீர்க் கித் ர)
என் ம்பகூத்திலே முடி' தான்' எ' னை' கு ஜ்ஞாப மெ' னென்ன
ருளிச்செய்கிறார் (கல்பத்தினுமித்யாதி). தே ரித் ரயா பகூத்திதே
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த' னு டயவித்யாதி). அ' றி' தே ழ் ராக் ம்
தே லநித்ராபகூத்துக்கு உபபா(஁)தகமாய், இ' ரக்ய' உ' ம ச்செ
ன் துக்குத் தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகிறதா வுமாம். 'ஆல் எ' றதி'
ருத்து (பேஷாதேதீத்யாதி).

(சிறிய ர) ஸூர் ன். (ஊ' ட்) பாத மாம் 'ழி ய' ட்டுகிறார் (பேர
ளவு ட வித்யாதி). தீயினிற் றாடிதா' ' றது' குத் தாத்பர் ம் (தெ'
றவி ட வித்ாதி).

தோ' த்திதே இடறினல் அம்மே." எ' னக் ' தே மே இத்தனை
பாதகங்கள் வி' தால் இவன் 'தோழி' என் றதென்னென்ன ருளிச்
செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). அவனைத்தான் ஸந்தோஷிக்கை' குக் ருதி
முடி' ல் தோழியாக் ருளாத ள ன்றேறாவெ' (அ னோடேயித்யாதி).
(குடநீர் ரா' கும்) குளிரப்பண்ணும். 'ஓ' என்றது' குத் தாத்பர்யம் (ஊர்
ப யித்யாதி). மேலுக் வதாரி (இவளித்யாதி). இ ன்க்கே சத் தப்பார்
த்து கில்லாதே முலை ளென்றுகருத்து. (ராய்வ. ய் எ' க) போலதாட

க.அச பெரியதிருமொழி உப எதி டு பா ஒதிலும்.

பண்ணு . (அரக் கிற்கும்) அடக்காநிற்கும். இவனட்கும்படி முலைகள் வளருமோவென்ன (முன்னித்யாதி). 'மூக்கின்று என்றது' குத்தாத்பாயம் (காணவிய்யாதி). 'முன்னிருந்து என்றது' குஹார்த்தபாவம் (பரு மிய்யாதி) 'தோழி' என்று எ வச மாகச் சொல்லியிருக் , இங்ே சொல் மின்' என்று பஹுவசந்பரயோ ம்பண்ணுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் பா மரு ளிச்செய்கிறார் (தென்னலித்யாதி).

(க்ரியையாலே) என்றது - திருமுலைத்தத்தி திருமு த் த வத்துக் கொண்டே யிருக்கையாலே யென் , (ச)

மூ. ஒதிலுமுன்பேரன்றி மற்றொதா

உருகும் நினைந்திருவுரு நினைந்து

காத் மைபெரிது கையறவுடையன்

ய் நெடுங்குதுயிர்மற்றதாள்

பேதையேன்பேதை பிள்ளைமைபெரிது

தெள்ளியன் ள்ளினுண்மருக்குல்

ஏதலர்முன்னு ன் நினைந்திருந்தா

யிடவெந்நை, யெந் தபிராடே .

(இ)

பதம். உரை.
இடவெந்நையெந்நை பிரானே .
ஒதிலும் ஈர்த்தைசொல்லும்
பேது
உன்பேரன்றி ன்பேரைரயொழிய
ற்று மற்றொருவர்பே ர
ஒதாள் சொல்லுகிறிலன்;
நின் உன்னுடய
திருவுரு டிவழக
நினைந்து நினைத்து
உருகும் உருகி ன்ருள்
காதன் ம (விஷயத்தில்) ஆ
சையானது
பெரிது மே மேலெனப்பெ
ருகி ன்ருள் (அத்
தாலே)
கையறவுடை ப்பொருளிறுந்தா
யன் ரப்போலே வரு
த்தமுருகின்ருள்
யல் யெல்போன்று
நெடு நின்மருந்துள்ள

பதம். உரை.
ண் கண்களில் [ய
துயில் நித் ரகொள்ளு
மற்றதாள் ற்றுவிட்டாள்
பேதையேன் மிகவும்சபலையான
பேதை என்பெண்ணினு
டய
பிள்ளை ம பிள்ளைத்தன்
பெரிது பெரிதாயிராநி ற
து (உம்மளவில்வ
ந்தால்)
தெள்ளியன் மிகத்தெளிவு டய
ளாயிராநின்ருள்
ள்ளி ள்ளிரொழிபா
ன்று [ள
துணி துணிதாயிருந்துள்
மருங்குல் இடையையுடையளா
னவிவளை
ஏதலர்முன்னு உகவாதார்முன்னே
என்றினைத்திருந் என்செய்ய நினைத்தி
தாய் ருக்கிராய். (இ)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒதிலும்) த்முதல்தன்னிலே வார்த்தை
சொல்லாதே யிருக்கும்பாடே த் பெரியது சொ னுலோ (உன்

பேரன்றிமற்றோதாள்) ‘ ஐயர், ஆச்சி ’ என்னத்தயிர்தாள். (உருகும் நின்றிருவுரு கினைந்து)நாமத்வாரா தீர்மியை அநுஸந்தியா நீர்ப்பண்டம்போலே மங்கியிருக்கும். (காதன்மைபெரிது)†வடிவழகினள ல்வாயிற்று ஆசையின்பெருமை. (கையறவுடையள்)†ஆசையினளவல்லவாயிற்று இழவுன்கனம். இழவுக்கவதி யென்னென்னில். (கயலித்யாதி) கயல்போலே முகத்தமாய்ப் பரப்புடைத்தாயிருக்கிற ண். பெரிய ஊர்கள் குடிவாங்கினாற்போலே கண்ணிற் பரப்படங்கலும் கித்ராத் தவம் குடி ர்கிற்று.

(பேதையென்பேதை) அறிவுகேடியான என்பெண்பிள்ளை. விளைதறியாதே இ னைப் பெற நோன்புநோற்கும்படியான அறிவுகேட்டையுடைய* (க) நெடுங்காலமுங்கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம்” என்கிறபடியே. (பிள்ளைமைபெரிது)†பருவத்தி னளவல்லவாயிற்று மௌக்யத்தின் பெருமை. †லோகயாத்ரையில் வந்தால் தன் பருவத்திலுள்ளார்க்குள்ள அறிவு போராது. (தெள்ளியள்) உம்மளவில் வந்தால் ஸ்ருதோபநிஷத்கரளவிலுமல்லள். (வள்ளிதுண்மருங்குல்)†இவள் ஸ்வபா த்தை தீயநுஸந்தித்துக் கைவிடவொண்ணாதபடியாயிற்று வடிவிற்பசை. பிள்ளைத்தனமும் தெள்ளிமையும் அப்ரயோஜகம் டிவுபோருமாயிற்று உமக்குக் கைவிடவொண்ணாமைக்கு. (ஏதலர்முன்ன) ஆசைப்பட்டாயிறே அழகிதாகவுண்டாயிறே” என்று ஏசுகிற சத்ருக் ள் முன்பே. (என்றினைந்திருந்தாய்) (உ) [ஸ்வரூபநாமம் ௦௩௪௩: த்வதக்ரேசரணுகதாநாம் பராபய:] உகவாதார்முன்பே நம்முடையார் நோவுபடவிட்டுப் பார்த்திருக்குமது நமக்குப்போராது என்றிருக்கக்கடவநீர் இவளிடையாட்டத்தில் நினைந்திருந்ததென்? [நகீஸ்ரூபநதேதுருப:]†ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்காகில் போருந்மென்னவுமாம். இப்படி கைவிட்டிருக்குமது உமக்குப்போராது. (௫)

அந். அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒகிலுமித்யாதி) “சொல்லுமினென்செய்கேன்” என்று அவள்கேட்டவாறே, நீங் ளெல்லாருங்கூடிப் போதுபோக்காகில் க்ரியாவிசேஷங்களைச் சொல்லி ‘கொண்டு நெஞ்சை அந்யபரமாக்கியும் தாங்கப்பண்ணினாலாமே. என்னுமாகாங்கைநயிலே சொல்லுகிறுளென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

௩௮௬ பெரியதிருமொழி, உப எதி சு பா தன்குடிக்கு.

ஓதுகையாவது - சொல்லுமையாய், அதுதானும் பெண்பிள்ளைக்கு சிசுத்
வாவஸ்தையில் வார்த்தைகந்தையாய், அத்தகையிலும் - ன்பேர ி மிற்ற
றியாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முதல்தன்னிலையித்யாதி). பெரி
யது தெரியாதது. ஓதும்போதிலுமென்று சப்தார்த்தம். (தர்மியை) நீக்ர
ஹவிசிஷ்ட-ஹன நாமாய்ரயணை (வடிவு) என்றது-ஈஸ்வரன் வடிவென்றபடி.
“கை” என்று - கையில் பொருளைச்சொல்லிற்றாய் ‘அறவு’ என்று - இழக்
கையைச்சொல்லிற்றாய் ‘உடை’ என்கிறது - பூமாவிலேயாய் தாத்தர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஆகையித்யாதி).

“பேதை” என்று சொல்லிவைத்து பிள்ளைமை” என்றதுக்குக் கருத்
தருளிச்செய்கிறார் (பருவத்தினித்யாதி). இப்படி மௌக்யத்தைச்சொன்
னாலு, ‘தெள்ளியன்’ என்று மேலே சொல்லுமத்தோடு விரோதியாதோவெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (லோகேத்யாதி). வள்ளிக்கொடிபோலே துண்ணி
தான இடையையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்தர்யமருளிச்செய்கி
றார் (இவளித்யாதி). (அதுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம் கைவிடநினைத்தாலும்
என்று கூட்டுவது. ‘நாத. ந-அநுரூப’ என்னவெயமைந்திருக் வும் “தே”
என்கையாலே - அர்ச்சாவதாரமாகவிருக்கும் தேவர்க்கு என்று தாத்தர்யமா
கையாலே அருளிச்செய்கிறார் (புரீவைகுண்டேத்யாதி). (என்னவுமாம்) என்
றது - சொல்லலாமென்றபடி. பகடாந்தரஸூசகமன்று: (இ)

மூ. தன்குடிக்கேதும் தக்கவாநினையாள்

தடங்கடல்துடங்கெயி லிலங்கை
வன்குடிமடங்க வாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட் டின்புறும் மயங்கும்
மின்கொடிமருங்குல் சுருங்க மேல் நெருங்கி
மென்முலை பொன்பயந்திருந்த
னென்கொடியிவளுக் கென்நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே.

(சு)

பதம்.	உரை.
தன்	தன்னுடைய
குடிக்கு	குலத்துக்கு
தக்கவா	தகுந்தமார்க்கம்
எதும்	ஒன்றும்
நினையாள்	ஆராய்ந்தறிகிலாள்
தடம்	பெரிய
கடல்	கடலையும்
துடங்கு	விளைந்திருந்துள்ள
எயில்	மதினையுமுடைய
இலங்கை	லங்கையிலுள்ள

பதம்.	உரை.
வன்	வலியராக்காஸருடை
குடி	குலமானது [ய
மடங்க	அழியும்படி
வாள்அமர்	கொடியுத்தத்திலே
தொலைத்த	நிரலித்த
வார்த்தை	வருத்தார்த்தத் த
கேட்டு	கேட்டு
இன்புறும்	ஆநந்திக்கும் (திரிய
மயங்கும்	ட்டும்)
	மயங்காநிற்கும்;

பெரியதிருமொழி உ-ப, எதி சு-பா தன்குடிக்கு. ந-அ-எ

யின்	மின்னலையும்	பொன்பயந்திரு பொன்றிறமான பச
ொடி	வஞ்சிக்கொடியையு	ந்த லேபூத்து 'கிடக்கிற
	மொத்த	மெல் மெல்லிய [ளான
-மருங்குல்	இடையானது	முலை ஸ்தநங்கனையு டய
சுருங்க	துங்கும்படி	என்கொடி இவ என்பெண்ணுன இவ
மேல்	மேலே	ருக்கு ஸ்விஷயத்தில்
நெருங்க	நெருக்கமாக	இடவெந்தைஎந்தைபிரானே: என்ற,
		னைந்திருந்தாய் சொல்லு. (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தன்குடிக்கேதும்) நம்குடி என்னுதே தன்குடி” என்கிறாளாயிற்று எம்பெருமானார் தர்சனம்’ என்னுமாபோலே. †நம்ப்ரதிபத்தியாலே சொன்னோமாகை யன்றிக்கே பெருமார் இராமாதுசனுடையார்” என்றே யருளிச்செய்வார். † பெருவிலையான ரத்நத்தை நடுவே இட்டிக்கோத்தால் முன்னும் பின்னுமொக்க விலைபோமாபோலேகாண் என்று பிள்ளான். (தன்குடிக்கேதும் தக்கவா நினையாள்) இ ள் நிலையிருந்தபடியிது நீரினி †உம்முடைய மர்யாதைநோக்கிக்கு ள்ளப்பார்த்தீரோ? இல்லையோ? எ ன்குறள். †இவனைத்துடங்கிக்காணு மிக்குல மர்யாதை நடத்துவதாக நினைத்திருந்தது. தன்னைத்தொடங்கிக் குலமர்யாதை நடத்துதாக †நினைத்திருக்கத் தானித்தைக் கடலிலே கவிழ்க்கப்பார்க்கிறுள். †(தன்குடிக்கு) (க) ஐசுநாஹ் ஜநகாநாம்குலே’ என்கிறபடியே இவள் பிறந்தபின்பாயிற்று இக்குடியில் முன்பில்லாத ஏற்றமெல்லா முண்டாயிற்று. ஒருநாள் பட்டர் இனிதாக ரசித்தபடியைக் கேட்டருளி எம்பாரெழுந்திருந்து நின்று கண்ணநீரை விழவிட்டு சிதிலாந்தி கரணராய் பட்டரைக்காட்டி (க) ஐசுநாஹ் ஜீர ஸுஹ்ஸூலிஸுஹ - ஜநகாநாம்குலேகீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மேஸுதா” என்றருளிச்செய்தாராம். (உ)† ஸ்ரீஸூ தத்தஸ்ய ான்கிறபடியே நம்முடைய பேற்றுக்கு நமக்கு வருந்துகைக்கு ப்ராப்தியில்லை, அவனாலேபேறு’ என்றிருக்கும்படியாயிற்று. †‘பெறுவதவனையாகில் இக்க்ரமங்கொண்டு கார்யமென்” என்றிராகின்றாள் அவள். முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு நின்று க்ரமம் பார்க்கவமையாதோ?” என்றிராகின்றாளிவள். (ஏதும் தக்கவா நினையாள்) †மடலைக்கடைக் கணிப்பது வேண்டியுத்தரதந்தி லொருப்பிவதாகா கின்றாள். (நினையாள்) †திருத்தாயார்தான் இவள் நினைவையும் அடியொத்துகிறாள் காணும் இவளை இழக்கமாட்டாமையாலே.

௩௮௮ பொய்திருமொழி உப எதி சு பா தன்குடிக்கு.

(தடங்கடலித்யாதி) வேண்யுத்க்ரதந்தி லொருப்பட வேண்டாத படி வந்துஉதவும்படியை யதுஸந்தித்து இனியளாகாகிற்கும்; †அதி லேயொருப்பட்ட னவிலேவந்து உதவின னிறே.பரப்புடைத்தான் கடலை அகழாக வுடைத்தாய் சத்ருக்கள் கேட்டபோதே † துடங் கும்படியான †மதினையுடைத்தாய். அன்றிக்கே †புரிப்புடைத்தான மதினென்னுதல். (இலங்கை வன்குடிமடங்க) ஊரில் அரணே யன் றிக்கே வரபலத்தாலே பல்கிப்பரந்திருந்துள்ள குடியானது திரிய ட்டிம் முடிந்துபோம்படியாக. †ராசுஸரைப்போலே மாயையாலன் றிக்கே கிறமுடைத்தான பூசலிலே வன்குடி மடங்கத் துளைத்தவா ர்த்தை யுண்டு ஸ்ரீராமாயண வருத்தார்தம் அத்தைக்கேட்டி. (இன் புறம்) ‘ நம்மவஸ்த்தை யுடையனா யிருப்பாளொருத்திக்கு உதவி னபோதே எனக்கு முதவினவனன்றோ என்று அத்தாலே இனிய ளாம்.(மயங்கும்) ‘ உதவாதவ னுதவாதொழிகை யன்றிக்கே உதவும் ஸ்வபாவையிருந்து வைத்து நம்தசை இதுவாயிருக்க உதவாதொழி வதே. ’ என்று மோலிக்கும். † நம்தசையை யுடையா னொருத் திக்கு உதவினவனன்றோ” என்று அந்த அண் னிமையைஅதுஸந் தித்து இனியளாம். ‘ அ னித்தாக உதவினவன் நமக்கு உதவவாரா கொழிவதே’ என்று மயங்கும்.

(மின்கொடி யித்யாதி) மயங்கின விழக்கலாமவனோ? இவள். மின்கொடிபோலே யிருக்கு மிடையானது சுருங்கும்படியாகமேலே நெருங்காநிற்குமாயிற்று. †மேலே யிருந்து கீழே வெட்டுவாரைப் போலே தன்குடியிருப்பை யழியாகின்றதாயிற்று. (மென்முலை முலைக்குக் காடியம் ஸ் பாவமாயிருக் ச்செய்தே ‘ மென்முலை என்கிறது - ஷிரஹஸஹ மல்லாமையாலே (பொன்பயந்திருந்த) இத டாயமண்ணிடாய்க் கழிந்ததாயிற்று.(என்கொடி)இ ளுடைய வைலகூண்யத்துக்கு உதவாதொழியிலும் தன்வயிற்றில் பிறப்பு க்கு உதவாதொழிய வொ டுண தெ ற்றிருக்கிறான். (இவளுக்கென் கினைந்திருந்தாய்) இவளுடைய வைவரண்யமும், அத்தவஸாய மும் செல்லமையும், வடிவழகும் பிறப்பிருந்தபடியாலும் உமக்கு உதவாதொழியப்போமோ? (இடவெந்தை யெந்தைபிரானே) இவளைக்காட்டி லுமக்குண்டான வை ரண்ய த்யோதகமிதே திரு விடவெந்தையிலிருப்பு. உடம்பு வெளுப்பன்றாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத் திலிருக்க வமையுமிதே. உம்முடைய வைவரண்யந் தோற்றத் திரு

விடவெந்தையிலேவந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்-
டத்தில் நினைத்திருந்ததென்?... .. (சு)

அரு. ஆரம்பார் மீ. (தன்முடிக்கியாதி) துரும்புநறுக்கில் ஸாதநமா
மென்று துணிந்திருக்குமுங்கள் வயிற்றில்பிறந்த பெண்பிள்ளை யென்பேரை
யோதுகிறதும், என்னுருவை நினைத்து உருகுகிறதும் செய்தாளென்றால் இது
மெய்கொள்ளப்போமோ வென்று அவனுக்குக்கருந்தாக் சொல்லுகிறாரெ
ன்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருக்கோட்டியூர்மப்பி, 'எம்பெருமானார் தர்சனம்' என்று எல்லார்க்
கும் ப்ரதிபத்திபிறக்கும்படி தம்ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தமாத்ரமன்
றோவென்ன (தம்ப்ரதிபத்தியாலேயித்யாதி). முன்புள்ளாரும் பிஃ புள்ளாரு
மிருக்க, இவரையிட்டே நிருபிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னவருளிச்செய்
கிறார் (பெருவிலையனித்யாதி). (உம்முறை யமர்யாதை) என்றது - இவள்
ஸ்வயதநத்திலே மூலவதந்தமுன்னே முகநாட்டுகையென்கை. தன்முடி
யின் மர்யாதைகளைச்சியம் நினையாளென்னுதே, "குடிக்குத்தக்கவா" என்ற
துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி வாக்யத் யத்தாலே).
(நினைத்திருக்க) திருத்தாயார் நினைத்திருக்க. குலமர்யாதை முன்புதானே நட
ந்துகொ லொராத்தோ? இவனைத் துடங்கி நடத்துவதெத்தாலேயென்னும்
சங்கபாபிஹாரார்த்தம் ப்ரதிகக்ரஹணம் (தன்முடிக்கு) என்று, இந்தத்திருந்
தாயாரைப்போலே சொன்னார் தானுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்த
ஸ்யேத்யாதி). ஆனால் த்வரிக் வேண்டொவாஎன்னென்னவருளிச்செய்கிறார்
(பெறுவதித்யாதி). இது ஸம்சயம். "ஏதும்" என்னை க்குத் தாத்பர்யம் (ம
லையித்யாதி). "நினையான்" என்னை க்கு - அவள்நினைவுதெரியுமாவென்ன
ருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி).

(அதிலே) வேண்டுகூராதத்திலே. (துடங்கும்படியான) நடுங்கும்படி
யானவன்றபடி. "எயில்" என்றதின்னர்த்தம். (மதிள்) என்றது. (புரிப்பு ட
த்தான) கோணமாகவளைப்புடைத்தான. "வான்" என்று-ஒளியாய் அதாவது-
செவ்வையானபூசலென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராசக்ஷஸரைப்போலே
யித்யாதி). வார்த்தைகேட்கை இரண்டுக்கும் ஹேதுவாமோவென்ன வருளிச்
செய்கிறார் (நம்தசையையித்யாதி).

சுருங் மேல்நெருங்குகை - இடையொடியும்படி முலை மேலே பணைக்
க என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (மேலேயிருந்தித்யாதி). ... ()

மூ. உளங்கனிந்திருக்கு முன்னையே பிதற்று

முனக்கன்றி யெனக்கன்பொன்றிலளால்
வளங்கனி பொழில் சூழ் மாவிருஞ்சோலை
மாய்பனையென்று வாய் வெருவும்

களங்கனி முறுவல் காரிகை பெரிது
கவலையோட லம் சேர்ந்திருந்த
இளங்கனி யி னு ட் கென் றினேந்திருத்தா
பிடவெந்தை யெ ட் தபிரானே. (எ)

உதம.	உரை.	பதம.	உரை.
(இப்பெண்பிள்ளை உன்னையெய்ப் பொழுதும் நினைக்கையா)		சூழ்	சூழப்பட்ட
உளங்கனிந்திரு ஸந்தஷ்ட சித்தையா		மாலிருஞ்சோ திருமாலிருஞ்சோலை	
கு	யிராநின்றான் (பே சப்புகில்)	லை	யிலெழுந்தருளியி ருக்கிற
உன்னையே	ஸம்ஸலேஷத்துக்கு	மாயனே	ஈறு ஆஸ்சர்யசக்தியுக் த னையே னு
	விஷயபூதனான உ ன்னையே	வாய்வெருவும்	வாய்பிதற்றாநின்றான்
பிதற்றும்	அடைவுகெடப்பேசா நின்றான் [லாமல்	காநிக	அமுடையமுடையளா
உனக்கன்றி	உன்விஷயத்திலல்	பெரிது	லை மிக் மனவருத்தத்
னக்கு	டுக்ராலம் ரோற் றுப்பெற்ற ன்வி ஷயத்திலே	யோடு	தோடே
ஒன்று	அல்பமும்	அவல்	சேர்ந்தி வவர்ண்யம் சேர்ந் ருந்த திருக்குமளாய்
அன்பிலள்	ஸ்நேஹமில்லாத ளாயிராநின்றான்	இளங்கன்னி	சிறுபண்பிள்ளையா
வளம்	பிக்கஇனி மயான	இருக்கு	இவள்விஷயத்தில்
னி	னிகளையுடைய	இருந்தையெந்தைபிரானே.	ன் நினைந்திருந்தாய் சொல்லு. (எ)
பொழில்	சோலைகளாலே		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (உளங் னின்றிருக்கும்) † உள்ளமானது
இங்ஙனே பக்வமாய் அவாவினோடுகிறது வாய்விடமாட்டாதே
யிருக்கும். ஹ்ருதயம் பரிபக்வ மான யா தெ ன்னென்னிற் புஜிக்
க்கடவவன் புஜித்ததில்லையாகில் † ஆஸ்ரயமில்லையா யிருக்கை.
(உன்னையேபிதற்றும்) † இதுதான் பா(ஈ)வபந்தத்தாலேயோ?"
என்றிருந்தாள் இ ள் ராய்விமளவுந்திருத்தாயார் உம்முடையப
கலிலு மொரு அபிஸந்தியின்றி கே (க) ஐஸுக்ஷ்ணஸுக் ஜா
மதக் ய ய ல்பத ள் கிறபடியே அ டவு கேடாச் சொல்
லாநின்றாள். ஒரு அபிஸந்தி பூர்வகமா ந்ததாகில் அடைவுபட்டி
ருக்குமிறே. (உ க்கித்யாதி) † நம்மையு மொரு ல் சொல்லா
னோ?" என்னும் நசையறுத்தாள். † அ னுக்காம்படி இவ் ள ரக்
கினார் பக்கலிலே யாதல் அவ ட் பக்கலிலே யாதலிறே பாவபந்த
மிகளுக்கு.

(வளமித்யாதி) இ' ள ன ன ப்ரேமத்து'கு அ ன் க்ருஷி
ப' ணினபடி யச் சொல்லி ரய்ெ ருவும். ஸம்ருத்தமான பல'
களை யுடைத்தா பொழிநாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே ஆர்யர்
கனிழந்த ம்லேச்சபூமியிலுள்ளார்க்கு முகங்கொடுத்து நிற்கிற ஆ'
சர்ய குணசேஷத்தங் னையநுஸந்தித்துப் பி'ந்னைவா னையே உபா
த்யாயரா ச் சொல்லுமதொழிய உணர்த்தி'புட' சொல்லுவதொரு
ரார்த்தையிலே (ரய்ெ ருவும்) (க) [ஷ்ரீஸூக்ய ஸுக்ஷீக்ஷம்
விசிரந்தய ரசா ப்ரு தீதமேவ] † முற்பட வநுஸந்தியா பி'ந்னை
அது தானும் மாட்டாதே ர னையாலே சில சொல்லுமத்தனை.

(கனங் னி முறு ல்)† பிள்ளாய். ஆர் ரய்ெ ருவக்கடவத்தை
ஆர்வாய் வெருவுகிறார். (உ) ' ஸ்ரீஸூக்யஸுக்ஷீக்ஷ வ்ரீதேதி சாருததீம்
என்று அ னினிறே ரய்ெ ருவா ன்† எதிர்த்தலையைத் தோற்சி
த்தோமாக ணும்' என்றிருக்கிற ார்களாக ரய் இப்படி விலக்ஷ
மாய் பக் மாய்த் தோற்றினதுபோலே யாயிற்று முறுவலிரு
ப்பது.

(௩)†[ஸ்ரீ அஸ்மி] முன்பு தாமும் பிராட்டியுமாய் ஜலக்ரீ
டாதிகள் ப' ணி ர மாகப் பரிமாற்றிரோரிடத்திலே பிராட்டி
யப்பிரிந்து தாழுமினைய பெருமானுமாய்த் தேடிக்கொடுவாராகிற
ச்செய்தே அ' விடத்தை, க்' டு இனையபெருமானைப் பார்த்தருளி
ச்செய்கிறார். [ஸ்ரீ அஸ்மிந்] இப்படி வெறுந்தரையாயிருக்
கிற விடத்திலே காண் அன்று நாட்மெடுப்பெடுத்தது. [ஸூக்யஸுக்ஷீ
மயா ரார்த்தம்] ப்ர யதாரையில் தம்மைத்தாம் சால மதித்திறே
யிருப்பது. †நாமுங்கூடக் †கா வந்த சோழரோபாதியாக் கடக்
நிற்கும்படி அவரு டய அளவுகை மையும் விதகத்தமாகப்பரிமாறி
னபடியுங்காண். [ஸ்ரீஸூக்ய உதாரசீலா] படைவிட்டி விருந்தநாள்
மாமனார் மாமியார்க்குக் கூசி ட்(ச்சிந்திது)படி விடுவாரோபாதி அளவு
பட வாயிற்று போகம் செல்லுவது' இப்போது அவ்வளவன்றிக்கே
ஏ ரந்தஸத்தலமாகையாலே தன்னை முற்றாட்டா ஸர்வஸ்வதநம்
பண் னிக்கொண்டிருந்தாளாயிற்று. [ஸ்ரீஸூக்யஸுக்ஷீக்ஷ சிலாதலே
பூர் ம்]†ஜலக்ரீ ட பட பண்ணுகிறதோரிடத்திலே சிலாதலமாய் இனே

௩௯௨ பெரியதிருமொழி உப எதி எ.பா உளம்.

த்தவிடத்திலே அதிலே யேறுவதாகப் பெருமாள் முற்கோலிக்கணி
 சிக்க (க) 'புலித்தேவன்' ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலா என்
 கிற அதிலேயு மொருஸம்பந்த முண்டிறே இவருக்கு† அத்தை இவ்
 ருடைய இங்கிதாதிக்கைக் கொண்டறிந்து இவரை இளைப்பிடுக்கவே
 ணுமென்று பார்த்து பெருமாளேறுவதாகக் னிசித்த துறையை
 யடைத்துக்கொண்டிருந்தான். [கூண்டி உபோபவிஷ்டா] அப்ப
 டியா யிருக்குமிதே என்கும். [கூண்டி கார்த்தஸமிதா] † வெறும்பு
 றத்திலே தானே துவக்கவல்லவன் 'முறுவலைச் சேர்த்தார்போலே
 யாயிற்று முகந்தானிருப்பது. அதுக்குமேலே அப்போது பிறந்த
 வெற்றியாலே ஜாதஹாஸை யானாளாயிற்று. [கூண்டி த்வாமாஹ]
 † இதுக்கு முன்பு துடங்கின கார்யத்தில் தலைக்கட்டாதே மீளாமதில்
 லையிறே பெருமாள். இத்தொன்றுந்தலைக்கட்டப் பெற்றதில்லை. அத்
 தாலே லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டார் பெருமாள்; அவரைவிடா
 இவரைப்போரப் பொலியக் கொண்டாடுகிற இளையபெரு மாள்
 முகத்தைப் பார்த்தான். பாரீரோ தம்பியார். நீங் ள் நினைத்த
 தெல்லார் தலைக்கட்டினி கோளிறே நீ. கள் வல்லவலிய ஆண்பிள்ளை
 கள் நாங்கள் பெண்பெண்கள் நீங்கள் வேட்டைக்கும் வீணக்கும்
 போய் வ்யாபரிக்குமவர்கள். நாங்கள் வீடுவிட்டுப் புறப்பட்ட றி
 யோம் உங்களுக்கு நினைத்த வகைகளெல்லாம் தலைக்கட்டலாமிறே
 உங்கள் தமயனார் வென்றாரிறே" என்று அஹுமுகமாகக்கொண்டு
 வார்த்தை அருளிச்செய்தாளாபிற்று.

(காரிகை) நிருபாதி ஸ்திரீத்வத்தை யுடையவன். (பெரிதித்
 யாதி) கவலையும் அவலமுமாகிறது மாநஸமாயும் சாரீரமாயும் வரும்
 வ்யதை. கவலையாகிறது நெஞ்சில் தடுமாற்றம் அவலமாகிறது வடி
 வைப்பேணமை. (இளங்கனி) நீர் வில்லை முறித்துச்சென்று கைப்பி
 டித்த ஸ்ரீஜநகராஜ் திருமகளிலு மினையவளினவன் உம்மைப்பிரிந்
 தால் அவளைப்போலே (உ) ஸமாந்வாதச
 தத்ராஹம் என்று ஆசையிட்டுத் தரிக்க வல்லவளன்று. இப்படி
 பருவமினையளாகில் முன்பே ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாகிலன்றோ
 இப்படி படக்கடவதென்னிஸ்;† இயற்கையிலே அவள்கலந்து வைக்
 குமே அத்தைத் தீதாயாறறியாளே. (என்னித்யாதி) ஸ்ரீ ஜநகராஜன்

திருமகளைக் கைப்பிடிக்கைக்காக ஸ்ரீமதிஸையில் புறச்சோலையிலே விட்டுக்கொட்டிநூந்தாற்போலே இவளைப் பெறுகைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே விட்டுக்கொண்டிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத் திலென்ன நினைத்திருந்தீர் (ஏ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (—ளங்கனிந்தியாதி) உங்களுக்கு மர்யாதைகளைப் பேசச்சொல்லி நீங்கள் பெண்பிள்ளையை மிரட்டி நிறுத்தினிகோளாகில், அள்தானே ஆறியிராளோ, என்னைக்கேட்கிறதென்னென்ன; அந்நன்செய்யவொண்ணாதபடியிறே அவள்தகையென்கிறாரென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பெண்பிள்ளையை ‘என்றினைந்திருந்தாய்’ என்று நாங்கள் கணக்கமறுமாற்றம்சொல்ல, நினைந்து உன்னையேத்துமென்ன வமைந்திருக்கவும் “இருக்கும்” என்கையாலே - வாய்விடமாட்டாதே திருவுள்ளம் கனிந்திருக்குமென்று தாத்பர்யம் விவகலித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளமானத்தியாதி). (ஆர்யமில்லையாயிருக்க) என்றது - பழமானது புனியாதபோது அழிந்தபோமாபோலே ஈஸ்வரன் அநுபவியாதபோது அழியும்படியிருக்கையென்கை. (இதுதான்) என்றது - உளங்கனிந்திருக்கைதானே மபடி. தான் “என்றினைந்திருந்தாய்” என்றதக்கு வாய்விடாதேயிருந்ததி, அவனிடத்தில் ஸ்வேஹத்தாலே எந்திருந்தாள் திருத்தாயார் நெஞ்சுமிந்து வாய்புலத்தப்புக்காள் பெண்பிள்ளை அத்தைவிட்டு, ‘உன்னையேபிதற்றும்’ என்றாரென்னும் பாவத் தயருளிச்செய்கிறார் (இதுதானத்தியாதி). உடருத்தையருளிச்செய்கிறார் (கம்மமயுமித்தியாதி). பின்னையுமொருநால் சொல்லாளோவென்னுமாசு. ‘எனக் கன்பொன்றிலன்’ என்னப் பரஸக்தியெங்ஙனையென்ன (அவனுக்கத்தியாதி).

ராமேதிராமேதி ஸதை புத்தா விசந்த்யவாசாப்ருவதீதமேவ இதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முற்படவீத்தியாதி).

“வாய்வெருவும் களங்கனிமுறுவல்” என்ற ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்தியாதி). பிள்ளாயென்னுமது - பூஜ்யவாசகமாகையாலே இடவெந்தைபிரானையங்ஙனே ஸ்போதிக்கிறாரென்றுகருத்து. வாய்வெருவும்படியான பாகம்முடுகினவிவனை சூலமர்யாதையிலே நிறுத்துகை துவக்கமென்று கருத்து. ‘களங்கனிமுறுவல்’ என்றவளவுக்குத்தாத்பர்யம் (எதிர்த்தலையை யித்தியாதி). களாப்பழம்போன்றமுறுவல் என்று போக்யதாமாத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தமென்று திருவுள்ளம். “எ” என்று கலமென்றதாய் அவ்யக்த மதாரமென்றபடி. இது வ்யாக்யாநாத்ரத்திலர்த்தம். (சாருத்தீம்) என்றது - அழகியதந்தங்களையுடையவளென்றபடி. (தோற்பித்தோ மா வேணுமென்றிருக்கிறவர்கள்) - பிராட்டிமார்.

அவன் பிராட்டிமுறுவலுக்குத் தோற்றமைக்குப் பரமாணந்தரம் ஈட்டி
 'ரோ' டெவ்யாக்யா' பண்ணுகுரார் (அஸ்மிந்இத்யாதி). (பெப்பு) நிக்ஷேபம்.
 அஸ்மச்சப்த தாத்பர்யமருளிச்செய்துத் தருணை அப்ரதானேயாய், ஜலநீடா
 ரஸாநுபவத்திலிருக்கும்ப் ப்ராதாந்யத் தயருளிச்செய்குரார் (ராமங்கூடவித்
 யாதி). (காணந்தசோழரோபாதி) மல்லயுத்தம் பார்க்கவந்தசோழராஜா
 னோபாதி யென்றபடி. பூர்வம் என்னுது - இதுக்குப்பூர்' என் வேண்
 டெயாலே அத் தயருளிச்செய்குரார் (ஜலக்ரீடையித்யாதி). -ப ப -
 ன் கிற த்விருத்தியாலே-ஸமீபத்தில் துறதுறைதோறுமிருந்தாளென்று விவக்ஷி
 த்தருளிச்செய்குரார் (அத்தையித்யாதி). ஜாதஹா' என்று கதாசித்ஹா
 'போலன்றிக்' கார்த்தஸ்மிதா' என்று சொன்னது'குத் தாத்பர்யமரு
 ளிச்செய்குரார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி ராக்யத்வயத்தாலே). ப்ரயதா
 ரயில் பெருமானோடே ரார்த் தசொல்லப்ரக்தியுண்டாயிருக், இனைய
 பெருமானோடு ரார்த் தயருளிச்செய்கைக்கு' கருத்தருளிச்செய்குரார்
 (இது'குமுன்பித்யாதி) வாக்யஜதந்தா' னெ'ன (பாரீரோவித்யாதி).
 (இயற்றையிலே) உத்தயாநாதிஸ்த்தலங்களிலே யாத்ருச்சிகஸம்ஸலே
 ஷத்திகே. (எ)

மூ அலங்கேழு தடக்கை யாயன் ராயம்பற்
 கழியுமா லென்னுள்ள மெ'னும்
 புலங்கேழு பொருநீர்ப் புட்குழி பாடும்
 போதுமோ நீர்மலைக் கெ'னும்
 குலங்கேழு கொல்லிக் கோமளவல்லி
 கொடியிடை நெடுமழைக் கண்ணி
 இலங்கெழில் தோளிக் கென்னினைத் திருந்தா
 யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (அ)

ப்தம்.	உரை.	ப்தம்.	உரை.
அலம்	(என்பெண்ணைவன்) ஹலம் என்னும்	என்னும்	என்றுசொல்லாநின்
கெழு	ஆயுதம்	புலம்	ரூள்' [வற்றையும்
தடம்	விளங்காநின்றள்ள	கெழு	இந்த்ரியங்க ளெல்லா
கை	பருத்த [ய	பொரு	தன்பக்கல் சேர்த்துக்
ஆயன்	திருக்கை களையுட	நீர்	கொள்ளும்படியா
வாய்	இடையனாக்ருஷ்	புட்குழி	அலைபொருகிற [ன
ஆ'பற்கு	ணனுடைய		நரையுடைய
ஊ	திருப்பவளத்தில் வை		திருப்புட்குழி விஜய
அழியும்	த்தூதுகிற [கு		ராகவன் ிஷயமா
	இலை'குழலோசைக்	பாடும்	ராதை னோ
	எ'ம் ஸஸானது	நர்மலை'கு	பாடாநி'ரூள்
	அழியாநி'றது	போதுமோ	திருநீர் லைக்கு
			போடோம்

என்னும்	என்று சொல்லா நின்	நெடுமழை	பெருமழை
கொல்லி	கொல்லி மலையினுண்	டான பா வபோ	டவிடாமல் ப்ர
மெழு	மல்லாக்யமான [ய்	இலங்கு	விளங்காநின் றுள்ள
குலம்	குலத்தில்பிறந்தவனா	எதில்	அழகிய
மோமளம்	அழகிதான்	தோளர்க்கு	தோள்களையு டய
ல்லி	கொடிபோல் மென்		இப்பெ
	மத்தன் மய		விஷயத்தில்
மொழி	ளாய் [யொத்த	இடவெந்தையெந்தையிரானே .	
இட	ஞ்சிக்கொடியை	நினைத்திருந்தாய், சொல்லு. (அ)	
	இடையையுடையளா		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி)† நெஞ்சிலழிவை மறை
ப் பராப்தமாயிருக்க நெஞ்சி லழிவைத்தாயான என்முன்னே சொ
ல்லா நின்றாள். அலம் என்று ஹலம். கலப்பைப் சேர்ந்திருந்துள்ள
சுற்றுடைத்தான வையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய வாயில் குழலோ
சை யிலே ஒன்றுக்கழியாத எ நெஞ்சுழியாநின்றதென்னாநின்
றாள். † யிரமுமுருக்குங்காணும் ரயில் குழலோசை. † இலைக்குழ
லென்ற நிர்ப்பந்திக்கிறுருமு மி. ஹலத்தையுடைய என்கிற இது
க்குக் ருத்தென்னெ னில் கையிலாயுதத்துக் கெதிரிகளழியுமாபோ
லே குழலோசைக்கு இவளழிபா நின்றாளென்கை† தாய் தமப்பனு
க்குப் பரதந்த்ரனாகையாலே குறித்தகாலத்திலே ரப்பெற்றிலேன்
† அன்றாற்போலே சிலவற்றைக் குழலோசையிலே தோற்ற வைத்திறே
ஊதுவது. (க)† जन्मकालस्योत्तरमर्द्धेऽर्द्धमस्ति रम्यं निष्कृष्टं निष्कृष्टं
संस्तुत्यान्वयं इदं ज्ञेयं कलपयामास सौमित्रोऽथ तदा रम्यं
मत्. रम्यं कीदृशं किं संरुक्त्वा शस्त्यज्यावशुतामस्तथा ' என்று
சொல்லுகிறபடியே அன்றிக்கே ஆறு நீர் ர முன்னே சினையாறு
படுமாபோலே 'ருஷ்ணன்வரவுக் குறுப்பா முன்னே நும் நம்பி
மூத்தபிரான் குழலோ சயாகவுமாம்.

†அதிற் காட்டி லுமழிக்கும் போலே ாணும் அத்'கிவ் ருகிலு
ந்தருளின லிலத்தில் நிலை. புலம்' என்று வினாநிலத் தச் சொல்
விற்புரகவு மாம். அன்றிக்கே கண்டாருடைய இந்திரிய' ள் † பிணி
யு' ணும்படியாய் தன்னில்தான் பொராகின்ற உள்ள லஸம்ருத்தி

யையுடைய திருப்புட் குழியிலே நிற்கிறநிலையை பதஸந்தித்த நேரே நான் தாயென்றுபாராதே வாய்விட்டுப் பாடாநின்றான் (போதுமோ நீர்மலைக் கொன்னும்) நம்தகை யிருந்தபடியால் திருநீர்மலையிலே போய்ப்புக்கே விடுகோம்போலே யிருந்ததி' என்று விலக்க நினைக்கிற தாயாரோடே தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாபோலே சொல்லா நின்றான்.

(குலமிய்யாதி)†கொல்லிமலையிலே ஒருபாடையு டிவகுப்பழகி தாயிருப்பது அதுபோலே யாயிற்று இ னுக்குண்டா டிவற்றமும் பிறப்பும் †அதுகூலரும்அடுத்தப்பார்க்கவொ ணாதஸௌகுமார்ய மும். (க) என்னு டக் கோமாக்கொழுந்து என்னக்கடவதிறே (கொடியித்த்யாதி) கொடிபோலே யிருந்துள்ள இடையை யுடைய னாய் ஒரு கால் கண்ணிலே நோக்கில் ஒருபாட்டம் ம ழுவிழுந்தாற் போலே இலக்காணர் திமிர்க்கும்படியான நோக்கையுடையளாய் உஜ் வலமாகா நிற்பதாய் கீழ்ச்சொன்னதுக் கெல்லாம் மேலே அழகிதான தோள் னையுடையளான இ னுக்கு. (என்னித்த்யாதி) (உ) 'சுஹ்ரீ' உஜ்ஜீவீ ராகவோர்ஹதி வைதேஹி' என்னும்படியே உமக்குத் தகுதியாம்படி யிருக்கிற இவ ரிடையாட்டத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென் ? (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (அலமிய்யாதி). உணக்கன்றி எனக்கன்பொ ன்றிலன் என்று நீசொல்லும்படியா முதிர்ந்து என்னை ராய் வெருவினாளே யாகிலும் தாயான னனைக் ண்டபோதே அஞ்சி உனக்கு மறைக் அவளு ளுக்கு ப்ராப்தமாகாதோ, ஆன யாலே குலமர்யாதையிலே நிறுத்தலாமெயெ ன்று பகவதப்பிராயமாக என்னைத்தாயென்றுமறியாதே தோழியோபாதி யாகவெண்ணி என்முன்னேதானே வாய்விட்டாளெ ள் கருளென்று ஸங்கதி.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சிலித்த்யாதி). "கெழு" என்றதினர்த்தம் (சேர்ந்திருந்துள்ள) என்றது. (வயிரமுமுருக்கும்) என்றது - வஜ்ரத்தையுமுருக்குமென்றபடி. 'ஆம்பல்' என்றதுக்கு மூங்கில் குழுவென்றருளிச்செய்து, இலைக்குழுவென்றர்த்தந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இலையித்த்யாதி). குழலோசைக் -வளமுவிவானெ ள் னென்ன வ்ருளிச்செய்கிறார் (தாயித்த்யாதி). குழலோசைக்கு ஈடுபட்டிருப்பர் னோவென்னவ்ருளிச்செய்கிறார் (ஜகாவித்த்யாதி). தாரமென்றும் மந்தரமென்றும்சொல்லுகிற ஸ்வர-விசேஷங்களையுடைய பதங்களினுடைய க்ரமத்தையு டயவென்றபடி.

(க) ஸ்ரீகு ரத்தநடு ஈசம் -

௩ அ பெரியதிருமொழி ப தி பா பொன்குலாம்.

மேல்	லே	[பொருந்தி]	என்னும்	ொல் யாதாய்முடியும்.
நெருங்கி	ஒன்றோ	டொன்று	இடவெந்	தயெந்தைபிரானே.
வீங்கிய	ளராந்	துள்ள	குறிப்பில்	திருவுள்ளத்திலே
	அழகிய	[க்கு]	எ	நினைந்திரு
முலையாளு	க்கு	முலைகளை	யுடையவரு	தாய், செ ல்லு. ()

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொன்குலாமித்யாதி) பொன்னை குலாவா நின்றுள்ள கொட்டாடாகின்ற உள்ள வைவர் யத் த பஜித்தன விரஹஸ ஹமல்லாததோர். (பொருகயலித்யாதி) பொரா நின்ற உள்ள கயல்போலே முகத்தமாயிருந்துள்ள கண் ணில்கித்ராதத் மடிய்யபிடித்து யுத்தபத்திப் வே மும்படிபாக ாஸரையோ டே மறந்தாள். (அன்பினுலித்யாதி) ஸங் மடியாக உம்முடைய பக்கல் பிறந்த காமமானது அறப்பெரிது. (இவ் கினுக்கு) பிறர்க்கிப்படி தன்பக் விலே ஆதரம்பிறக்கும்படி அழை யுடைய விலக்ஷணையான இ னுக்கு. (உற்றநோயறியேன்) இவனுக்கு பமுருடு புகொளுந்தும்படி பிறந்தநோய் இ ி தென்றற்கிறிலேன் பயலை ழுத், ாள் மெயில்மறந்தாள் அன்பினுலுன்மேலாதரம்பெரிது ள் று நோவுஞ்சொல்லி நோவுக்கு நிதாநமும் சொல்லாநிற்க அறி யேன் என்கிறது இ விஷயந்தன்னில் நிதாநவிசேஷத்தைப்பற்ற அதாகிறது முறுவலிலேயோ? நோக்கிலேயோ? வடிவிலேயோ? சிலத்திலேயோ? அகப்பட்ட துறைவிசேஷ மன்கிறிலேன்.

(மின்குலாமித்யாதி) மின்போலே வளையாநின்றுள்ள இடையா னது சுருங்கும்படியாக மேலேநெருங்கி வளராகின்ற உள்ள ப்முப் பே இற்றது முறிந்தது” ா னும்படியாயிற்று இடையிருப்பது அதுக்குமேலே ஆ ரயத்தைப் பாராடே, நெருங்கி ளராகின்ற உள்ள ப்அழகிய முலையையுடைய இ னுக்கு. (என்ொராம்) தா கைவிட் டமைதோற்றச் சொல்லுகிற ராத்தை. இவனுக்கெவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டக் தோர் (குறிப்பித்யாதி) தாய் கவிடுதல் தான் வைடுதல் செய்தால் அதைக்கொட்டு நோக்கு கக்கீடாகத் திருவிட வெந்தையிலே ந்திருக்கிற நீர் உம்மு டய திருவுள்ளத்தால் நினைத் திருக்கிறதெ ? வாலிபக்கலிலே டோமிதே ப்ராதாக்களுதவாத படி ஸ்பீரஹ்லாதாழ்வான் பக் விலே கண்டோமிதே தமப்பனுதாதபடி தான் த னை அநுஸந்தித்தஞ்சின அர்ஜுநனுக்கு (க) ஸுமீகீரஹ்லாத மாமே ம்சர ம்வர என்னக் டோமிதே அ னுதவும்படி. ... (க)

அநு. ஒ' பதாம்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) 'ரான் ராமக்ருஷ்ணத்ய தார' னைச்செய்ததும் திருமாலிருஞ்சோலை திருபட்டிருழி திருநீர்மலை திருவிடவெந் த, இவற்றிலே மு ங் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது மிவளுக் காவன்றோ? இங்ஙனையிருக்கச்செய்தேயும் இப்படி வாய்வு ருவி' 'ர' ி விரஹக்லேசம் தனியடுக்கை' கு நிதாநமேது? அத் தச்சொல்லில் அதுசெய்'ரோம் எ'று எம்பெருமானுக்குக் றத்தாக; அவளிப்படி விவர் னையானுள் எதிலே ஈடுபட்டாளோ எனக்'த் தெரிகிறதில்லை நரே திருவுள் ளத்தில் விசாரித்துத் தீர்த்தருளவேணுமென்று தான் விட்டுநீர்கிறுள் திருத்தாயாரென்கிறாரென்று ங்கதி ண்டுகொள்வது.

(பொராகின்றள்ள யல்போலே) என்றது - யுத்தோர்முகமான இர ண்டிமத்தஸ்யம் ள் ஒன்றுக்கொன்று நேரேயிருக்குமாபோலே யிருக்கிற ங்'கி வேச ஸௌத்தர்யத்தைப்பற்ற. 'அண'கு' தெய் ப்பெண் என்று சப்தார்த் தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்'கித்யாதி). (பிறர் 'கு) நாய னுக்கு. 'டற்ற' என்றது'குத் தாத்பர்யம் (முருடித்த்யாதி) (முருடி) காடிந்யம். (கொளுத்தும்படி) ப்ராபிக்கும்படி. துஷ்பரிஹரமான நோயெ'றபடி. (நிதாநம்) என்றது - அ னிடத்தில்' ப.

முலையா பே தே இடை'கு மேலேயாயிருக் , மேல்நெருங்கி' என்ன ணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மு'பேயித்த்யாதி). வனம்'' என்ற தி ர்த்தம் (அழகிய) என்றது. (தான் கவிடுதல்) ஸ யத் ம்விடுதல். ()

மூ. அன்னமு மீனு மாமையு மரியு
மாய வெம்மாயனே யருளாய்
என்னுமின் தொண்டர்க் கின்னருள் புரியு
மிடவெந்தை யெந்தைபிராணே
மன்னு மா மாட மங்கையர் தலைவன்
மானவேல் கலியன் வா யொலிகள்
பன்னிய பனுவல் பாடுவார் நாளும்
பழனினை பற்றறுப்பாரே.

(௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்னமும்	ஹம்ஸாவதாரமும்	எம்மாயே	ஆஸ்சர்யசக்தியுத்தனா
மீனும்	மத்ஸ்யாவதாரமும்		என்னு டய
ஆமையும்	கூர்மாவதாரமும்		வாமீ.
அரியுமாய	ந்ருஸிம்ஹாவதாரமு	அருளாய்	க்ருபைசெ ய் த ரு ள
	ம்செய்தருளின		வேணும்

ன் ம்	என்றுப் பார்த்திக்கு	வேல்	வேலத்தரித்த
இ	விலகா ரான	கலியன்	ஆழ் பாருடைய
தொ	டர்க்கு தாஸுந்ரு	ராய்	திருப்ப னாத்திலுன்
இன்	அருள்புரியு பரமக்ருபசெய்தரு		டாய்
ம்	எரும னான	ஒலி	ப்ரஸித்தமாம்படி
இடவெந்	த திருவிடவெந்தையில்	பன்னிய	விஸ்தரித்தருளிச்செ
யெ	த் தபிரா நித்யவாஸம் பண்		ய்த
ணை	ணுகிற நித்யகல்யா	பனுவல்	பாட்டுக்களை
	ண் விஷயமாக	பாவொர்	ப்ரீதிப்ரேரித்தாய் அப்
ம	னும் (ப்ரளயத்திலுமழியா		ய விக்கவல்லவர் ள்
	தபடி) நித்யமாப்	நாளும்	எந்நாளும்
மா	பெரிய [ன	பழவினை	தங்களுடைய பூர்வகர்
மாடம்	மாடங்களுடையுடைத்தா		மங்களினுடைய
மங்	யர் திருமங் யிலுள்ளா	பற்று	ஸம்பத் தத்தை
	ர்க்கு	அறுப்பார்	ஸவா ஸநமாகப்போக்
தலைவ	நிர்வாஹகராய்		கப்பெறுவர்கள்.
ம ம்	அ ன்றலிலையயு		
	டத்தான		

வ்யா. பத்தாம்ப ட்டு. (அன்னமு நித்யாதி)† அறிவுருடிபோய்
 நோவுபட தம் நிவு கொடுத்த அவதாரங்களை நினைக்கிறார். (இன்
 தொண்டர்க் கின்னருள்புரியும்) † இப்படிப்பட்ட ருசியுடையராய்
 அ தாரங்களுக்குப் பிற்பட்ட ர்களுடைய இழவு தீர்க்கைக்காகத்
 திருவிடவெந்தையிலே ந்து நிற்கிற † உபகாரகனையா யிற்றுக் கவி
 பாடிற்று மன்னுமாமாடமங் யர் தலைவனாயிற்றுக் கவிபாடினர்
 ப்ரளயத்துக்குங்கூட அழியாதமாடங் னையுடைய திருமங்கைக்கு
 நிர் வாஹகரான ஆழ் ரர். (மானவேற்கலியன்) † வேலைப்பிடித்தவர்க
 ளுக்குத் தம்மோடொக்க ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுண்டாக்கும்
 லே லெ னுதல். † இலை அ விய வேலென்னுதல். ஆழ்வார் ஒலியை
 யு டத்தாகச் செய்தை . (பன்னியபனுவல்) † லக்ஷண களிலொன்
 றும் குறையாதபடி விஸ்த்ருதமாகப்பாடின இப்பத்தையும் அப்ப
 யிக் லவர்கள் (நாளும்பழவினை பற்றறுப்பாரே) ப்ராக்தநகர்
 ம் களை ாஸநையோடே போக்கப் பெறுவர்கள் தாம் மோஹிப்
 பது உ ர்வதாகத் திருத்தாயார் கூப்பிடுவதா வேண்டாதபடி
 பக ததுப மே யாத்ரையான தேசத்திலே புக்கு அறுபவிக்கப்
 பெறு ர்கள்.

... .. (0)

பேரி வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உப எதி ருபா அன் மும். ௪௦

அந். பத்தாம்பாட்டு (அ' முயித்யாதி) இப்போது வேறுசில அவதார' னை யருளிச்செய்யலாகாதோவென் ருத்தருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்த யாதி). அன் மும் மீனாமா மயுமரியுமாய மெம்மாயனே யருளாய் என்னும் தம் மப்போலேயிருக்கிற இனியதொண்டர்' கினிதான அருளை' கொடுக்குமெ'று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (இப்படிப்பட்டருசியு டையராய்) என்றது-தம்மைப்போலே ருசியு டையராயென்றபடி. எந்தைபிரானை உள்ளீடா ச்சென்ன' என்றுகூட்டி ஆழ் ார் விசேஷணமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (உபகார னையாயிற்றுக் விபாடிற்று) என்று. 'மனம்' எ'று தாஸோஹ' என்கிற டஷ்ணவாபிமாநமாய் அத் த'கொடுக்குமவராய் டே லையு டய கலியனெ'று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (வேலையித்யாதி). "மானம் என்று அளவாய் அர்த்தா'தர' (இலையித்யாதி). பன்னிய - விஸ்தரிக்கப்பட்ட, "பனுவல்' ஸ்ரீஸூ'திவெ'று சப்தார்த்த ராயருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷணம் ளித்யாதி). ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்ட மபத்தில ஏழா' திருமொழி முடி' த .

சு02 பெரியதிருமொழி உ ப அ தி க ப ர திரிபுரம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ ம் பத்து அ ம திருமொழி
திரிபுரம் ப்ரவேசம்

—o—o—o—

வ்யா. (க)† ூரீரேஷாஹிமமாதலா ' எ ன் னவும் மாட்டாதே நிற்கிற விடமிதே †இவ்விடம் †அவனப்படி பிரானாகில் ஆஸ்ரயணியனாக மாட்டானே.

†தான் †யுக்தாயுக்தங்களறியாதே†நிற்பது இருப்பது விழுவது எழுவதாய்க்கொண்டு மோஹித்துக்கொண்டு கிடந்த தசையை யது ஸந்தித்த திருத்தாயார் அ ன்படிகளைச் சொல்லிக்கூப்பிடக் கேட் டும் தான்வாய் ருவியும் அவ்வழியாலே அல்பத் தெளிவு பிறந் தது அ ன்குணங்கள் நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்தது அறிவு கலங்கு மாபத்திலே வந்து உதவும் ஸ்வபாவனென்று அவன படிகளை யது ஸந்தித்து ஆஸ்வஸ்தையாப் பின்பு திருவட்டபுகரத்துநாயனா ர அதுஸந்தித்து அவரையே பாவித்து அந்த பா நாப்ரகர்ஷத்தா லே, †ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாய் †உருவுவெளிப்பாடு போலேயாய் அவர்க்குச் சிலவார்த்தைகள் தான் சொல்லுகிறாளாகவும் அவர துக்குச் சிலமறுமாற்றங்கள் சொல்லுகிறாராகவும் சிலவற்றைச் சொல்ல இதைக்கேட்ட பந்துவர்க்கமெல்லாம் நீ ப்ரமித்தா யோ? சொல்லுகிறதென்னென்பது? என்ன திரு ட்டபுகரத்து நாயனரை நானிவ்வனே சிலவார்த்தைகளைக் கேட்டேன் அவரென க்குச் சில மறுமாற்றங்களுளிச் செய்தாரென்று அவ்வார்த்தை யைத் தாய்மார் தோழிமார்க்குச் சொல்லுகிறாளாய்ச் செல்லுகிறது.

அநு. திரிபுர ப்ரவேசம். (உ) * திவனும் வெண்மதியிலே நாயகி பட்ட அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு, ஸர்வேஸ்வரன் திருவட்டபுகரத்தே முந்துறவே தான் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகவிருக்கும் நிலை யக்காட்டக்கண்டு தன க்கவனோடேபிறந்த உக்திப்ரத்யுக்திபர்யந்தமான அநுபவத்தை யநுபவிக்கிற ரென்று ஸங்க்ரஹஸங்கதி கூட்டிக்கொள்வது.

முந்துறவே ஆஸ்ரிதார்த்தமா இருக்கவேணுமோ ஆபத்துக்களிலே தோற்றியுதவி பிற்பாட்டுக்கு 'ஹ்ரீரேஷா' என்னுமாபோலே வினவலா ரதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ரீரேஷேத்யாதி). பிற்பாடனாகையும்

வினவு கடும் அவத்யமென்னும் ரிணவாலே அதுசெய்யமாட்டாதே மூந்தற
ந்துநின்றனென்று கருத்து. (இவ்விடம்) என்றது-திருவட்டபுகரம். இப்
படி அவன் முற்பாடனாயிருக்கவேண்டுவானென்னென் வருளிச்செய்கி
ரார் (அவனித்தயாதி).

கீழ்த்திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழி
யில் தெளிந்து கதிப்ரத்யுத்திரபேண அநுபவிக்கக்கூடுமோவென்னும் சங்
யப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு விஸ்தரஸங்கதியருளிச்செய்கிரார் (தான்
யுத்தேத்யாதி). (யுத்தாயுத்தங்கள்) என்றது - ப்ரீபூமிப்பிராட்டியிடத்தில்
வ்யாமுத்ததாய் இடவெந்தையிலிருக்குமவன் நமக்குமிடங்கொடுப்பனென்
னறியிருக்கையுத்தம். இப்படி துடிக்கை அயுத்தமென்றபடி. யத்வா - கீழ்த்
திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் கி
ந்து அநுபவிக்கக் கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிரார் (ஹாரீரித்தயாதி). உன்மனத்
தால் என்கிணந்திருந்தாய்? ” என்று கேட்ட திருத்தாயார்க்கு மறுமாற்ற
மும் சொல்லமாட்டாதே நானியிருந்து அத்தாலே நர்வஸமாஸ்யணீயராய்
இடவெந்தை பிரானிருக்க இவளாறியிராதே இப்படிபடுவதே என்று திருத்
தாயார் அநுஸந்தித்தாளாய், அவன்படி ன் சொல்லக்கேட்டுத் தெளிவுபிற்த்
தென்று கருத்து. (மாட்டானே) என்றவநந்தரம் ஆகையாலே என்று
சேஷம். அவன்படியிதுவாகையாலே ஆறியிருக்கையுத்தம் இப்படிபடுகை
அயுத்தமென்று ஹேது ருக்கி காள்வது. “இன்புறம் - மயங்கும்” என்று
மோஹம்மாத்தரம்சொல்லிற்றேயாகிலும் (க) * கங்குலம்பகலில், (உ) எழு
ந்துலாமய்கும் என்று திருத்தாயார்சொன்ன மயக்கமே. யிங்குமாகை
யால் அங்குச்சொன்ன ஸ்த்திதிகதிசயநாதிகள் இங்கும் விவக்ஷிதமென்று
திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிரார் (நிற்பதிருப்பது விழுவதெழுவதாய்).
ன்று, (ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்) என்றது - மாநஸப்ரத்யக்ஷஸமாநாகார
மாயென்றபடி. (ருவு வெளிப்பாடுபோலேயாய்) என்றது - சாக்ஷவத்ப்ரத்
யக்ஷம்போலேயு ராயென்றபடி. ... *
...

மூ. திரிபுர மூன்றெரித்தானும்

மற்றைமலர்மிசை மேலயனும்விப்பப்

முரிதிரை மா கடல்போல் முழங்கி

மூவுலகும் முறையால் வணங்க

எரியன கேசரிவாறொயிற்றே

டிரணியகை மிரண்டுகூறு

அரியுருவா மிவரார்கொலென்ன

வட்டபுகரத்தே நென்றாரே.

(க)

பத .	உ ர .	ப	உ ர .
திரி	(ஆ ருசத்திலே)ஸஞ்ச ரிச்சிற [யும்	மு நயால் ண்க	ப்ராப்தமானபடியே காலிலேவிழவும்
மூன்றுபுர	மூன்றுபு டலீட் ட	இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய
எரித்தானு	தவித்தருத்ரனும்	ஆ ம்	சரீரமா து [யா
மற் ற	இன்னும்	இரண்டுகூற	இரண்டுகூறும் படி
மேல்	விலகுகணனாய்	எரிஅ()ன	நெருப்புப்போன்ற
லர்மி சஅய	திரு ருபிகமலத்திற் பி	சே சரி	உளையி ரயும்
னும்	மந்த ப்ரஹ்மாவும்	வாள்	ஒளி யயுடைத்தான
வியப்ப	விஸ்மயப்படவும்	எயிற்றே	எயிற்றையுமு டய
முரி	லா ரின்றுள்ள	அரியுரு ராம்	நரஸிம்மரூபி னான
திரை	அலைகளையு டய	இவர்ஆர் கொ	இவரார்? என்று கே
மா	பெரிய	ல்? என் ட்	
கடல்போல்	டல்போலே	அட்டபயகரத்	ரன் திருவட்டபய
முழ்க்	இ ரத்த டொண்டு	தேன்	ரத்து ராயனார்
மூவுலகும்	மூன்றுலோக த்திலு	எ றார்	நருளிச்செய்தார்.
	ள்ளாரும்		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி)†அ ர் ந்து†தோற்
நினபோ திருந்தபடி.

†(திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) திரிபுரம் ஸஞ்சரிச்சிறபுரம் .
அதாவது ஆ ருசத்திலே † ஸஞ்சரிப்பனவுமாய் ஒரோவிடங்களி
லே போயிருந்த ரதே கீழ்ப்பட்டதடைய நசுக்கக் ட தாயிருப்
பது மூன்று படைவீடுண்டிதே . அப்படியாகவுமாம். அன்றிக்
திரிபுரம் என்று (க) † ஸஞ்சரி ஸ பஞ்சபஞ்சஜநா ” (உ)
† ஸஞ்சரி ஸப்தஸப்தர்ஷய ” என்று தனித்தனியே ராமதேய
மாகவுமாம். திரிபுரதஹநத்தாலே ஞ் ராத வீரனான ருத்ரனும்.
(மற்றையித்யாதி)†ஸம்ஹாரத்துக்கு இவன் கட னுணஸ்தான்†ஸ்ரு
ஷ்டிக் கட னாய் †இ னுக்கும் நகனாய் திருநாபிகமலத்திலே
அவ்ய தானேபிறந்து இதர விஸ ரதீயமான ஜநமத்தையுண்டயனா
கையாலே அஜனெ ன்று சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மாவும், (வியப்ப)
†தார்தாம் சிவ அத்துதகர்ம்களைப் பண்ணிப் பிறர் விஸ்மயப்பட
விருக்கிற தாங்கள் கொக்குக்கடலைக் கண்டாற்போலே விஸ்மயப்
பட

(முரியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளை யொழிந்தார டய உலா ர
ரின்றுள்ள திரைகளையுடைய பெரு கடல்போலே கோஷித்துக்
கொ டி. (மூவுலகும் வணங்) ஸஞ்சரி ஸப்த ஸப்த மஞ்சா க்ரோ

சுப்தார்த்தமாய், அதுதானும் ருத்ரனு'கில்லாத வ க்ஷண்யமெ'கிறார் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவனாய்) என்று. மேல்' ன்று - மேலான அ னெ' னாய் அத்நைய ருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கும் ஐ னாய்) என்று. சி னு' பிரமனும் வியப்ப என்னுதே, அவர்களுக்கு விசேஷணமிட்டுக்கொ'டு 'வியப்ப' என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தார்தாமித்யாதி).

“மூரி” என்றதினர்த்தம் (லாவாரின்றுள்ள) என்றது. (அவ' சேஷி யான) என்றது - ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியானவென்றபடி.

ஸிம்ஹத்தைக்கனாவினேகண்ட ஆனை முடியுமாபோலேயென்று திருவுள் ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (சிலபதார்த்தங்களித்யாதி). ‘ஆர்கொல்’ என்று ஸம்சயிக்கிறாளாகையன்றி 'கே ஈடுபடுகிறாள வ்யாக்யாநம்செய்ததுக்கு றியாமகமருளிச்செய்கிறார் (அடையாளமித்யாதி). இயத்தயா நிர்ஸயிக்க வொண்ணாதபடியான ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்து ஈடுபட்டு “ஆர்கொல்? என்கிறுளென்று கருத்து. சிறு' னு'குதவின மயிலே ஈடுபட்டிரு'கு மி ன் தன'குச் சடக்கென உதவி மசொல்லாதே இ'ர்' என்றுபடர்க் கயாகச்சொன்னதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாகத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (ஒரு சிறுக்கனுக்கித்யாதி). ()

மூ வெந்திறல் வீரரில் வீரரொப்பார்

வேதமுரைத் திமையோர் வணங்கும்

செந்தமிழ் பாடுவார்தாம் ணங்கும்

தேவரிவர் கொல் தெரிக்க மாட்டேன்

வந்து குறளுரு ராய் நிமிர்ந்து

மாவலி வேள்வியில் மண்ணளந்த

அந்த ர்போன் றிவரார்கொ லென்ன

வட்டபுகரத்தே னென்றாரே.

(உ)

உதம.	உரை.	பதம.	உரை.
இமையோர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	வீரர்ஒப்பார்	ஆண்பிள்ளைத் தனத்
வேதம் உரைத்	வேதாத்யயந'பண்		தையுடைய சக்ர
து	ணிக்கொண்டு ந		வர்த்தித் திருமகனா
	து		ரைப்போலே மே
ணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்கும வராய்		ன்மையு டய
வெந்திறல்	வெவ்வியமிடுக்கையு		ராய்
	டைய	செந்தமிழ்	அழகியதமிழை [ள்
வரரில்	சூரர் ள் ஈடுபடும்ப	பாடுவார்தாம்	பாடும்முதலாழ்வார்
	டியான	ணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்கிற

யிக்கப்போகிறதில்லையீ. ஆக மே மயும் தரைகா டொண்ணு
தாயிருந்தது. சிலமும் த ரகா லாயிருந்ததில்லை

('தித்யாதி) மஹாபலிய னு டாத்திலே ராமநே ஷத்தை
'டொ டி ந்து திருக் கயிலே நீர்க்கிழுத் ராமே னார்து பூமியை
அளந்துகொ ட இந்தே ஷத்தையுடைய ி ராமனைப்போலே
யுமிரானின்றார். ி சுக்ராதிகள் ஈ வர கிடாய் உண்ணைவஞ்சிக்
ருகிருண் ' என்னச்செய்தேயும் விரீதே ஷத் தக்க டிவைத்து
எ னே டொடொழியும்படி' ன்ருணிமே. (இ ரார்கொலெ
' ட்டயுகரத்தே னென்றாரே) முஞ்சம் ணிரந்துவந்தவன
ல்லே ' உ னையிரந்து வந்தவன்நானெ ிகிருர் பிறர்க்காக இரந்த
னல்லேன் எனக்கா இரந்த னெ ிகிருர். .. (உ)

அ . இரண்ட ம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே ஒரு
சிறு கனுக்ா நீதிரென்றதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமா உன்குதவெ ணு
என்ற ஸரப்ரதீஷையிருக்கிறே ' எ ிச்செய்தேயு', மெய்க்கொ ள்ளா
தேஅ ரு டயமேன் ம யயும் ஸௌசீல்யத் தயு' ண்டொ டொடொநின்று
கொண்டு, நீர் பிறர் ிக மண்ண சயாலே நீதிரித்தனை என்ன ின்
எனக்காகப் பெண்ண சயாலே ந்தேனென்கிருரென்று ஸங் தி.

(மடலெடுக்கு படியான) ஈடுபடுமபடியான, ஸ்லோகத்துக்குத் தொ
குத்த தாத்பர்யம் (கெடுவாயித்யாதி). நம்மாலே ஐயிக்கத்தக் வனெ ிரோ
ராலுபேர்கு' ஐயித்து ந்தா' என்று தோற்றும்படியோ நீமிட்டு டொ
' டெவந்தாயெ'று தாத்பர்ய'. ப்ரோபஸர்க் ிர்த்தம் (எதிரிகளிட்யாதி)
(முடுகினால்) மேலிட்டால் (க) "ஐவாநுராயணீதீவ பவாந்நாராயணே
தேவ' என்றத் தயுட்டு ண்டொ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ரா ணேத்
யாதி). 'வேதம்' இத்யாதி தே ர்க்கு விசேஷ மா 'வர மா அந்
யிக்கச்செய்தேயும் வீரர்க்கு விசேஷணமா இங்ஙனன்வயித்தது (உ) ' ஈச'
வான ர்க்கென்பனெ ிரால் அதுதேசமோ திருவேங்கடததானுக்கு என்று
தேஜஸ் ரமா ர மயாலேயென்று க. ிடு ள்ள து.

(ங) 'இரு' தமிழ்நன்மாலையிணையடிக்கே சொ ன்னே' பெருந்தமிழ்
னல்லேன் பெரிது என்று சொன்னபாசுரத்தை செந்தமிழ்பாடுவார்
என்றதுக்கு ப்ரம ணமாக எடு வேண்டியிருக் பெருகுமதவேழம்'
எ ிறு மேல்பாட் டயெடுத்தது-எம்பெருமான் ஆழ்வீர். நீர்பெருந்தமிழ்
னல்லேன் என்றீர் வல்லீராகில் ஒரு விசொல்லிக் றணும் ி ன் அவனு

கக்கும்படி இப்பாட்டைப்பாடி, மேல் நெஞ்சைப்பார்த்து, ஸ்வாறுபவம் பண்ணினாராகையாலே அவனுக்கத்தபாட்டே ப்ரமாணமாகவேனுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருள் செய்கிறார் (பெருகித்யாதி).

(புருவாமநனைப்போலேயும்) என்கையாலே-மேன்மையும் சீலமும் தரை காணதிருந்தாலும் அந்நயார்த்தமாய் ந்தவரைப்போலேயிருக்கிறதென்கை ஸூகிதம். போன்று" என்றது - போன்றவரென்று விவகித்து அத்தால் பலித்தவிந்தவேஷத்தை யருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (சுக்ராதிகளித்யாதி). வேதாத்யயநாதிவிந்த வேஷத்தைக்காட்டி மாவலிய வாய்மார்ப்பண்ணினுனென்று கருத்து. (உ)

மூ. செம்பொனிலு வலங்கை வாளி
திண்சிலை தண்டொடு சங்கமொள்வாள்
உம்பரிருசுட ராழியோடு
கேடகமொண்மலர் பற்றியெற்றே
வெம்பு சினத்தடல் வேழம்வீழ
வெண்மருப்பொன்று பறித்திருண்ட
அம்புதம்போன்றிவரர்கொலென்ன
வட்டபுய ரத்தேனென்றாரே.

(ங)

பதம்.	உரை.
வலங்கை	வலத்திருக் யில்
இ ற்கு	ப்ரகாசியாநி றுள்ள
செம்பொன்	பசு பொன்னுல் செய்யப்பட்ட
வாளி	பாணங்கலையும்
திண்	தருடமான
சிலை	விலையும
தண்டொடு	தையையும் [யும்
சு கம்	புரீபாஞ்சஜ்யத்தை
ஒள்	விளங்காநின்றுள்ள
வாள்	திருக்குன்றுடைவா ளையும்
உம்பர்	(ஆயுதங்களுக் கெல்லாம்) மேலாய் [ய
இருசுடர்	மிக் - காந்திரயுடை
ஆழியொடு	திருவாழியாழ்வாணையும
கேடகம்	கைகையும்

பதம்.	உரை.
ஒள்	அழகிய
மலர்	புஷ்பத்தையும்
பற்றி	தரித்துக்கொண்டு
எற்றே.	என்னே.
வெம்புசினம்	மிக்ககோபத்தையும்
அடல்	மிடுக்கையுமுடைய
வேழம்	குவலயாபீடமென்னு ம்யாணை
வீழ	முடியும்படி
வெண்மருப்பு	ஒ வெளுத்தத்தெ மொன்று
பறித்து	முறித்து
இருண்ட	ஜலஸம்ருத்தியாலே சுறுத்திருந்துள்ள
அம்புதம்போன்	மேகம்போலேயிருக்கிற
இவர்	ஆர்கொல்என்ன; அட்டபுயராத் தேனென்றார்.

(ங)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி)† எதிரிகளேயே சினத்தெழும்போதைக்கும் அபலைகளை வசிகரிக்கைக்கும் இவை

சக0 பெரியதிருமொழி உ ப, அ-தி ஈ பா செம்பொன்.

யிரண்டுக்கும் பரிகரமாயிற்று திவ்யாயுதங்கள். (செம்பொனிலங்கு
ல ன் னானி) (க) [தீப்தபாவகஸங்காசை]

யிரண்டுக்கும்போது இருக்குமாபோலன்றுகிடாய் விட்டாலிருக்
கும்படி எரித்துக் கொண்டாயிற்று வருவது. [தே சிதை] அல்
லாத அம்புகளோபாதி யா நினைத்திராதே பட்டால் எரித்தல்
பொறுக் கொ ணுதபடியாய்க்கிடாயிருப்பது. [கூஷ்யஸ்பூஷண]

ராஞ்சநபூஷணை] அநுகூலரான என்போல்வாரையும் தோற்பிக்குந்
துறையு மிகிடாய். [நகரவாமிச்சரம்யஹம் நத்வாமிச்சரம்யஹம்
த்ரஷ்டிம்] † ஸௌப்ராத்ரம் பின்னுடிகையாலே சொல்லுகிறேன்
[கூஷ்யஸ்பூஷண ராமேணநிஹதம்சரை] † புக்குமுடிகைக்கும்
விடாய் திருகைக்குமுடலாயிருக்குமிதே மடு அதுபோலேயிருக்கிற
அ முகை அதுபவிக்குமதொழிய அவ் ம்புக்கிலக்காய் நீமுடிந்து
போ † நானிச்சுக்கிறிலேன்.

(செம்பொனித்யாதி) † வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷ மாயாயிற்று
திருக்கைதானிருப்பது அதுக்குமேலே பொற்பகழியையுடைய அம்
புகளையுமுடைத்தாயாயிற்றிருப்பது. † ஸ்வத ஸ்ப்ருஹணியமுமாய்ப்
† பிடியாலு மாகர்ஷகமாயாயிற்று அம்புகள்தானிருப்பது. (திண்
கிலை) எதிரிகள்மேலே † நாவிரண்டுபண்ணைவலித்தாலும் நீமெல்காத
வில். (த டி) அப்படியிருக்கிறத டி. (சங்கம்) (ஒன் ன்) பிடித்த
பிடியாலே அழகிதாயிருக்கிறவாள் (உம்பரித்யாதி) ஆயுதங்களுக்
கெல்லாம் ப்ரதானமாயிருக்கையாலே மிக்கபுகரையுடைத்தாயிருக்கிற
திருவாழியோடே. (கேடகம்) † கடகு. (ஒண்மலர்) காமனைப்போலே
அபலைகளையழிக்கைக்கு உபகரணமானமலர். (எற்றே) என்னே.

(மெம்பித்யாதி) மிக்ககினத்தையுடைத்தாய் யுத்தோந்முகமா
யிருக்கிற குவலயாபிடத்தை முடியும்படியாக நிறத்துக்குப் பரபாக
மான வெண்மையையுடைய கொம்பைப்பறித்து இருண்ட மேகம்
போலே யிருக்கிற இவரார்தானென்ன மேல் ஈர்த்தை (ஆட்ட
புயகரத்தேன்) கம்ஸப்ரேரிதமான குவலயாபிடத்தை நிரஸித்து
ம்ஸன்படைவீட்டில் பெண்கள் பயத்தைப்போக்கின அவ்வளவே
யல்ல உன்பயம் தீர்க்கைக்காகவந்து நிற்கிற ன்நானென்கிறார். (ஈ)

() ரா.யு.கக-உஉ. நீ மெல்காத-இளகாத. † கடகு ரகஷகம்.

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் எனக் காக நான் பென்பித்தனாய்வந்தேன், பிறர்க்காக மண்ணு சயால் வந்தேனல் லேன் என்றானிறே; அத்தை அங்கேகரித்து, 'நர் உமக்காகப் பெண்ணு சயா லேவந்திராகிலும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்காடுத்தில் பித்தனாய் அர் னுக்கு அச்சம் தீர்க்கவும் வசிகரிக்கைக்கும் பரிகரமான திவ்யாயுதச்சேர்த்தியோடு வந்திராகவேணும்' என்ன, அங்ஙனன்று, உன்பயம் தீர்க்கவந்தேனென்கிறு ரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திவ்யாயுதங்களைச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எதிரிகளிட்யாதி). திருச்சரங்கன் ப்ரதிகூலரை வெல்லுக்கைக்கும் அது கூலரை வசிகரிக்கைக்கு முடலாயிருக்குமோவென்ன (கீழ்ப்பாவகேத்யாதி) 'அந்நீ - தாம் - ப்ராதாவானவுன்னை' என்றதின் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமீத்யாதி). இவன் தூவ்ருத்தனாகையாலே ஸௌந்தர்யம் தமக்கறந்தென்று கருத்து. ராகவேண என்னுதே 'ராமேன' என்று அவர் ஸௌந்தர்யம் சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புக்கிட்யாதி). (நான்) என்றது - ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானே. திருச்சரங்கன்போலே மற்ற ஆயுதங்களும் இங்ஙனிருக்குமென்று திருவுள்ளம்.

இலங்கு வலங்கையில் செம்பொனுடைத்தான வாளியென்று சுப்தார்த் தமாயருளிச்செய்கிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வாய்வயத்தாலே). செம்பொன்போலேயுமாய் இலங்காவின்றுள்ள வாளியென்று அர்த்தார் தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதஇத்யாதி). (பிடி) கப்பிடி (நாலிரண்டு பண்ணை) நாலிரண்டு ப்ரகாரம். இது உபலக்ஷணம். எத்தனைவட்டமிழுத்தா லுமென்றபடி. (ங)

பூ. மஞ்சயர் மாமணிக் குன்றமேந்தி

மாமழை காத்தொரு மாயவானை

அஞ்ச வதன் மருப்பொன்றுவாங்கு

மாயர்கொல் மாயமறியமாட்டேன்

வெஞ்சுடராழியும் சங்குமேந்தி

வேதமுனோதுவர் நீதிவானத்

தஞ்சுடர்போன்றிவரர்கொலென்ன

வட்டபுய கரத்தேனென்றாரே.

(சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்ச	மேகமண்டலத்தாள	எந்தி	துண்கி
உயர்	உயர்ந்த	[வும்]	மாமழை
மாமணி	ஸ்லாக்யமான	ரத் து	காத்து
	களைபுடைத்தான	ஒரு	தடுத்து,
குன்றம்	கோவர்த்தநகிரியை	மாயம்	ஒப்பற்ற
			ஆஸ்சர் மாண

சகஉ பெரியதிருமொழி உப`அதிசபா மஞ்சயர்

ஆனை	சுவலயாபீடம்	சங்கும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை
அஞ்ச	நடுங்க		யும்
அதன்மருப்பு	அதின் தந்தமொன்றி	எங்கி	தரித்து
ஒன்று	[னை	வேதம்மு	வேதம்போலே
வாங்கும்	பறிக்கும்	ஓதுவர்	ரார்த்தைசொல்லாநி
ஆயர்கொல்	க்ருஷ்ணனே! [னை		ன்றார்
மாயம்	ஆஸ்சர்யமானசெயல்	நீதி	முறைதப்பாத
அறியமாட்டே	அறிகிலேன்.	வானத்து	பரமபதத்திலே நித்ய
ன்	[டய		வாஸம்பண்ணுகிற
வெம்சுடர்	உகரதேஜஸ் ஸயு	அஞ்சுடர்போ	பரஞ்சோதிபோலே
ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானே	ன்ற	யிராநின்றன
	யும்	இரர் ஆர்வொள்ளன்	அட்டபுயகர
		த்தேனென்றோ.	(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சயரித்யாதி) † க்ருஷ்ண தாரம் பின்னாட்டுகிறபடி.

† மேகபதத்தாலும் செல்ல ஓங்கி ரத்நங்கனையுடைத்தாயிருக்கிறோ ர்த்தநகிரியைத்தரித்து. (க) † [வொய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக் வளமெடுத்துக் கொடுப்பானவ் போல்] மத்தக ன் ஸ்போலேயாயிற்று மே ங்கள் அவற்றுக்குக் வளங்கொடுப்பாரைப்போலேயாயிற்று மலையைமெடுத்துக்கொடு நின்றபோதிருந்தபடி. (மாமழைகாத்து) விநாசத்தைப் ப்ணுவதாய் பரிஹரிக்கவரிதான மழையைப்பரிஹரித்து. (ஒருமாயவானே) அகப்படி.லுமகப் பட்டுத் தப்பிலும்தப்பலாம்படி யிருக்கும் கேவலமானையன்றிக்கே புத்திபூர்வகமாக நலியவேணுமென்று நிறுத்தினதாயிற்று. (அஞ்ச) இதுக்குமுன் பயம் வ்யுத்பத்திபண் னியறியாதது பயப்பட. (அதன் மருப்பொன்றுவாங்கும்) அதினுடைய கொம்பைக் குப்பைக்கீரை பிடுங்குமாபோலே அநாயாஸேநவாங்கும். (ஆயர்கொல்) § ஆனை வாசியறியாமையாலே † பலித்துக்கொண்டின்றதித்தனை (மாய மறியமாட்டேன்) அவனுடைய ஆஸ்சர்யமான செயல்கள் என கொன்றும் தெரிகிறதில்லை.

(வெஞ்சுடராழியும்ஂருமேந்தி) திவ்யாயுதங்களைத்தரித்து. (வேதமுனோதுவர்) அருளிச்செய்கிறவார்த்தை யடைய வேதம் போலே யிராநின்றது. (நீதிவானத்து) முறைகெடாதபடி பரிமாறக் கடவ பரமபதத்திலே. (அஞ்சுடர்போன்று)(உ)† 'अण्डाण्डं षष्ठ्यै' ஸ்ரீஹிஷ்ட்யை அதயததப்பரோதி ராஜ்யோதிர்ஜீப்யதே' : (அட்ட

(க) பெரி-திரு-௩-௮-ச.

(உ) சாந்தோ.

§ இடையகையாலே ஆனைவாசியறியான்.

புகரத்தேன்) அத்தனை தூரத்தென்று கைவார்கே டா
உனக்காகக் கிட்டவந்திருக்கிறவன் காணென்றார், ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் பழிமதுரைப்
பெண்களுக்காகவன்று ஊக்கா வந்தேன் என்னச்செய்தேயும், () கரு
லர்க் கூந்தலொருத்திதனை' என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே ஒரு
வர்க்கும் மெய்யனல்லென்றெண்ணி அவர்வார்த்தை மெய்கொள் ராதே
இடைச்சிகளுக்காக மலையெடுத்தும் மதுரைப்பெண்களுக்காக யானைகொ
றும், தன்னுடைச்சோதியில் விருப்பத்துடனிருந்தும் எனக்கா விருக்கிறே
னென்றும், வேதவாக்யம்போலே சொல்லாநின்றார் என்றுகொண்டு ஈடு
பட 'நானுனக்காகவே ஸந்திவிதனயிருக்கிறேன்' என்றாரா ஸ்கதி ஹரு
திகரித்து ஸூசிப்பிக்கிரார் (கருஷ்டணையாதி).

மா' என்றதுக்கு - ஸ்லாக்யமென்று அர்த்தமாய் மணிக்காதல் பெரு
ம என்று அர்த்தமாய் குந்தத்துக்காதல் விசேஷணமா க ஸ்பஷ்டமெ
ன்று வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிரார் (மேகேத்யாதி). ஏந்தி' என்று
பூதேந்தி என்றாற்போலே சொன்னதுக்குத் தாத்தாய்மருளிச்செய்கிரார்
(மொயித்யாதி). (பலித்துக்கொண்டு) முன்னே தோற்றிக்கொட்டி.

பரமபதநாதனை தேஜஸ்ஸாகச் சொல்லுவாரு டோவென்ன வருளிச்
செய்கிரார் (அதேத்யாதி). (ச)

பு. கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும்

கற்பமும் சொல்பொருள்தானும் மற்றை

நிலைகளும் ானவர்க்கும் பிறர்க்கும்

நீர்மையினுலருள் செய்து நீ டா

மலைகளும் மாமணியும் மலர்மேல்

மங்கையும் சங்கமும் தங்குகின்ற

அலைகடல்போன்றிவ ரார்கொலென்ன

வட்டபுய கரத்தேனென்றாரே

(ரு)

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
கலைகளும்	வேதத்தில் மேல்பாக த்தையும் தே தார் த ஸூத்ரங்களையு ம்	பொருளும் மற்றை நிலைகளும்	மீமாம்ஸையையும் இ ன்ம (இவற்றில் சொன்ன படியறுஷ்டிப்பா ரடையும்) பூமி னை யும் தாலே
வேதமும்	முன்பாகத்தையும்		
நீதி நூலும்	இதிஹாஸாதிகளையு ம்	நீர்மையினுல்	சேஷித்வஸ்வபாவத்
கற்பமும்	கல்பஸூத்ரங்களையு	வானவர்க்கும்	தேவர்களுக்கும்
சொல்லு	வ்யாகரணத்தையும்		

பிறர்க்கும்	மதுஷ்யர்களுக்கும்	ச'கமும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும்
அருள்செய்து	தந்து,	தங்குகின்ற	எப்போதும்நிலைபெற்
நீண்டமலைகளு	யார்ந்தமேருபர் த		றுநிற்கிற
ம்	ம்போன்றதிருத்	அலை டல்போ	அலையெறியும் கடல்
	தோள்களும்	ன்ற	போன்ற
மாமணியும்	ஸ்ரீகௌஸ்தபமும்	இவரார்கொலென்	அட்டபு கரத்
மலர்மேல்ம	தாம் ரப்பூவைப்பிற	தேனென்றார்.	(டு)
கையும்	தகமாகவுடைய		
	பெரியபிராட்டியா		
	ரும்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (கலை நாம்) †தே தத்திலுபரிதநபா த் தயும் தே தாந்த ஸுத்திரங்கனையும். (தே தமும்) ஸ்ரீ பாகமும். (நீதிநாலும்) அவற்றை உபப்நும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும், (கற்பமும்) கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) பத'களை கீர்வஹித்துக் கொடுக்கக்கடவ வ்யா ர மும். (பொருளும்) †அர்த்தவிசாரம்பண் க்கட மீமாண் வயும். (கலைகளும்)இ ற்றில்சொல்லுகிற ரதந 'களை அதுஷ்ட்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகச்சொல்லுகிற ஸ்ரமிகளும். ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மதுஷ்யர்களுக்கும். (நீர்மை ினலருள்செய்து) சேஷித் ஸ் பா த்தாலே கொடுத்தது.

(நீண்டவித்யாதி) மேருபோலையிருக்கிற தோள்களும் †ரத்ந ' களுக்குத்†தானே கொஸ்துபமுண்டாயிருக்குமே பெரியபிராட்டி யாரும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (தங்குகின்ற) †இவை ஒருகாலுண்டாய் ஒருகாலில்லையாம் கடல்போலன்றிக்கே தங்குகின்றகடல்போலே யிருக்கிற இ ரார்தான். (அட்டபுகரத்தேன்) கடல்போலே இழிய டொண்ணுதபடி அபரிச்சிந்நென்றிருக்கவே டா உனக்கு நெஞ் சால் பரிச்சேதிக்கலாம்படி ந்து நிற்கிற னெ ஂ றார்.(டு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கலைகளமித் ராதி) நானுணக்காகவே ஸந்திஹித னாயிருக்கச்செய்தேயும் சேஷித்வமுறையாலே பஹுவீதோபகாரங் னைப் பண்ணிப் பெருமையாலும் கடல்போலிருக்கையால் பரிச்சேதிக்கப்போ காதே யிருக்கிறாரெ று நினைத்து, உம்மை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப் போகிறதில்லை' என்று பிற்காலிக்க; நீ அநுபவிக்கலாம்படியன்றோ இ 'கே த்திருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

“லைகளும்” என்னுமிடத்தில் - வேதம்முதலானவற்றையெல்லாம்சொ ல்லும்போது, மேல் தனித்தெடுக்கிறவற்றுக்கு வையர்த்தம் ப்ரஸ'கிக்கை யால் ஸி'கோசிக்குமளவில், ஆராத்யமான பகவத்ஸ்வரூபபரங்களும், ஆரா த ஸ்வரூபப்ரதிபாதங்களும் அந்த உபயோபப்நும்ஹணங்களும், ஆராதந

ப்ராஃரபோதங்களும் இயித்தனைக்குச் சப்தநிர்வாஹக ளும் அர்த்தநிர்வாஹக களுமாக ஒருசேர்த்தி திருவுள் ம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (வேதத்திலித்யாதி). ஆராத ரூபமான யால் கீழ் ப்ராஹ்மன்-உத்தரம் சொல்லப்பட்டாலும் இங்கே ததர்த்தவிசாரபர ளும் வி க்ஷிதங்களுள் நருளிச் செய்கிறார் (அர்த்தவிசாரமித்யாதி).

கடலில் மலைகளுக்குத் த்ருஷ்டா தமாகத் தோள்களைச் சொல்லிற்றே யா லும் டலில் ரத்த களுக்குத் த்ருஷ்டா தமேதெ னும் சங் யைய துவதிக்கிறார் (ரத்த களுக்கித்யாதி). (தானே) என்ற ந்தரம், த்ருஷ்டாந்த மேதென் என்று கூட்டு து ர்த்தமானார்த்த (இ வியாருகாலித்யாதி).

மூ. எந்நனும் நாமிவர் மெண்ணி

லேதுமறிகில மேந்திழையார்

சுக்கும மும் நி றவுமெல்லாம்

தம்மனாகப் புகுது தாமும்

பொங்கு கரு டல் பூகையா

போதவிழ் நீலம் புனைந்த மேகம்

அங் னம்போன்றி ராரகொலெ ன்

ட்டபுயகரத்தேனென்றே.

(சு)

பதம்	உ ர.	பதம்	உரை.
நா	நாம்	புகுந்து	வந்துப் ப்ரவேசித்து
இவர்வண்	ம இவர் படி	பொ	பெரியகிளர்த்தி யயு
என்	எந்தப் ப்ரகாரத்தாலே	கரும்	கறுத்த [டய
எண்ணிலு	அறியப்புகிலும்	கடல்	ஸமுத்தரம்
ஏதும்	ஒ றும் [லை	பூவை	பச்சிலைமரம்
அறிகிலம்	அறியப்போகிறதில்	காயா	காசா பூ
ஏந்து	தரிக்கப்பட்ட	போது அவிழ்	நாலத்திலே அலர்ந்த
இழையார்	ஆபரணங் ளையுடை	நீலம்	கருநெய்தல்
	ய அபலை எது	புனைந்த	இவற்றுடனே சொல்
சங்கும்	வளையும்		லப்பட்ட
மனமு	மநஸ்ஸம்	மேகம்	மே ஸமூஹம்
நிறைவும்	அடக்கமும்	அங்நனம்போ	அப்படியிருக்கிற
எல்லாம்	இவையெல்லாம்	ஈற	
தம்மனவாக	தம்மதாக அபிமாநித்	இவர்தாமும் ஆர்கொல்என்ன	அட்
	துக்கொடு	ட்டபுயகரத்தேன் என்றே.	(சு)

வ்யா. ஆறும் பாட்டு. (எ ன் னுமித்யாதி) † ஆபாதப்ராதிதிமாத்தர ம் ிக்கே நம்முடைய † இயற்றியெல்லாங்கொண்டு இவரையுள்ள வளவெல்லா மறியவேணுமென்று பார்த்தா ல் ஒன்று மறியப்போகிற தில்லை. (ஏந்திழையித்யாதி) பிறருடைய பாஹ்யபரிகரங்களோடு

ஆந்தரபரிகரங்களோடு வாசியறத் தம்முடையதாக்கே னும்”
 ன்று அதுக்காக ஆபரணம்பூண்டிருக்கக் டவ அபலைகளுண்டு
 அவர்களுடைய னையும் மஸஸ்ஸும் அகவாயிலடக்கமும் இவை
 யெல்லாம் (தம்மனாகப்புருந்து) நம்மதென்றிருந்தவையெல்லாம்
 க டபோதே தம்மதாம்படியாகவாயிற்று வந்தது.

(தாமுமித்யாதி) † தம்மதாக்கின பரிகரத்தைச்சொல்லுகிறது.
 ஒன்று உபமாநமாகப் போராமையாலே அங்குமிங்குமாகக் கதிர்
 பொறுக்குகிறார். பெரியகிளர்த்தியையுடைத்தாயிருக்கிற கருங்
 கடல் பூவை, காயா † செவ்வியிலே யலர்ந்தநீலம் இவற்றோடொக்க
 த்தொடுத்தமேகம். (அ ன்னம்போன்று) சொ ன உபமாநந்தான்
 உபமேயத்துக்குப் போராமையாலே அ ன்னம்போன்றிவரர்கொ
 லென்ன (அட்டபுகரம்) உனக்கறியாமக்குடலாகச் சொல்லா
 நின்றாய் நீ அறிகைக்காக ந்து நிர்கிற ிரோ நானென்றார். ()

அரு. ஆரம்பாட்டு. (எ ன்னுமித்யாதி). ‘பரிச்சேதித்து அநுபவிக்க
 லாம்படி இங்கேவந்திருக்கிறேன் என்றீர் எனக்குக்கண்டகாட்சிதன்னிலே
 ஸர்வஸ்வாபஹாரசுஷமாநவபூசை அநுபவிக்கப்போகிறதில்லையே’ என்ன
 எல்லாரும் கண்ணுல்கண்டநுபவிக்கலாம்படியன்றோ நான்வந்ததென்றரு
 னிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

‘எங்ஙனும்’ எந்தயந்தந்தாலும், நாமிவர்படியெல்லாம் எண் ப்புகிள்
 என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆபாதேத்யாதி).
 (இயற்றியெல்லாம்) யத்நமெல்லாம்.

பொங்கு’ இத்யாதி - ‘அங்ஙனம்போன்றிவர் - தாமும் - ஆர்கொல்’
 என்று அங்வயித்தத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மதாக்கினவித்யாதி).
 போதிலே - உசித்ரலத்திலே விகவிக்கிற - நீலம் கருநெய்தலென்று சப்
 தார்த்தமாய் பலிதார்த்தம் (செவ்வியிலேயித்யாதி). (சு)

ழி. முழுசி வண்டாடிய த டிழாயின்

மொய்ம்மலர்க் கண்ணியும் மேனியம் சார்

திழ்சிய கோலமிருந்தா

மெ ன்னஞ் சொல்லுகேனோவிரல்லார்

எழுதியதாமரையன்ன க ன்று

மேந்தெழிலாகமும் தோளும் வாயு

மழகியதாமி ரார்கொலென்ன

ட்டபுகரத்தேனென்றாரே.

(எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வ டி	வண்டிகள்	சொல்லுகேன்	சொல்லித்தலை கட்ட
முழுசி	(தேனிலே)முழுசி		டப்போகிறேன்.
ஆடிய	ஸஸம்ப்ரம் ருத்தம்	ஒலி	சித்ரமெழுதுவதில்
	பண்ணின்றுள்ள	நல்லார்	வல்லவர்கள்
தண்	குளிர்ந்த	எழுதிய	முதின
துழாயின்	திருத்துழாயினுடை	தாம ரயன்ன	தாமரையிதழ்போன்
மொய்	செறியத்தொடுத்த	கண்ணும்	திருக்கண்களும்
மலர்க்கண்ணி	பூமாலை (சாத்தியருளி	எந்துழில்	மிக்ககார்த்தியையு
யும்	ன) பரகாரத்தை	ஆகமும்	திருமார்வும் [த்தான
மேனி	திருமேனியிலே [யும்	தோளும்	திருத்தோள்களும்
அம்	அழகிதான	வாயும்	திருப்பவளமும்
சாந்துஇழுசிய	சந்தந்தாலே யெழு	அழகியதாம்	அழாயிராகின்றது
	தப்பட்ட	இவர்	இப்படிப்பட்ட அழ
கோலமிருந்த	அலங்காரமிருந்த ப்		கயுண் ய இவர்
வாறும்	ரகாரத்தையும்	ஆர்கொல் என்ன	அட்டபுகரத்தே
எங்ஙனம்	எப்படி.	ன் னன்றாரே.	(எ)

வ்யா, ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) கிண்ணகத்திலிழிவா
ரைப்போலே வண்டிகளானவை மதுபாநமத்தமாய்க் களித்தாடா
கின்றன திருத்துழாயினுடைய செறியத்தொடுத்த மாலையும்,
(மேனியித்யாதி) (க) ஸஸம்ப்ரம் ருத்தம் ஆவயோர்காத்ரஸத்ரு
சம்” என்கிறபடியே ஸ்வது நன்றான திருமேனியிலே பழகப்புகை
த்து ஆறின சாந்தை அங்கேயிங்கே இனிம்பா ப் பூசகையன்றிக்
கே வேண்டிமிடிகளிலே சாத்தின கோலமிருந்தபடியும், (எங்ஙனம்
சொல்லுகேன்) வாசகசப்தமில்லாததுக்கு ன்னால் ஈசகமிட்டுச்
சொல்லப்போமோ?

(ஒவியித்யாதி) சித்ரமெழுதுவதில் குசலராயிருக்கும்வர்கள்
எழுதின தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களும் அதாகிறது
கண்டபின்பு இமையாதேயிருந்தபடி. (எந்தெழிவித்யாதி) மிக்க
வெழிலையுடைத்தாயிருக்கிற திருமார்வும், தோள்களும் வாயும்புகி
யராயிருந்தார் இவரார்கொலென்ன (அட்டபுகரம்) இவ்வொப்
பனை யழகைக்கொண்டு பரமபத்திலேயிருக்கிற னென்று கூச
வேண்டா உனக்காக வந்து நிற்கிறவன்நானென்றார். ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) எல்லாரும் கண்ணிலே யதப
விக் லாம்படிவந்து நிற்கிறேன்” என்னுகின்றீர், உம்முடைய கோலமும்,

சகஅ பெரியதிருமொழி உப அதி அ-பா மேவி

இமைகொட்டாமல் பார்க்கிறகண்களும், திருமார்வும், தோள் ளும் வாயு, ஸூரிபோக்யமாயிருக்கிறதென்று கூசினவனை கூசவேண்டாவென்கிரு ரென்று ஸங் தி.

(இழிவாரைப்போலே) என்றவந்தரம் ஒன்று கொன்று துணைதேடி யிழித்த என்று கூட்டுவது. அஞ்சாந்து' எ ' 'கு சாந்து' ழுதெ ன்ன் (பழ வித்யாதி). (இளம்பா) அசாதூர்யமா .

(இ மயாதே) இ மொட்டாதே. (எ)

மூ. மேவி யெப்பாலும் விண்ணோர் ன்

வேதமு ரப்பர் முந்நீர்மடந்தை

தேவி யப்பா திர் ச்க மிப்பால்

ச் ரம்மற்றி ர் மெ ணில்

ரணியொப்பார் டலேயுமொப்பார்

கண்ணும் டிவும் நெடியராயென்

ஆ யொப்பா ரி ராரொலென்ன

ட்டபுய ரத்தேனென்றாரே

(அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விண்ணோர்	நித்யஸூரிகள் [ஹ்	மற்று	அதற்குப்பின்பு
ப்பாலும்	ல்லாத்தி குக்களி	இவர்	இவரு டய
மேவி	பொருந்திநின்று	வண் ம்	நிறத்த
ங்க	ங்கி	எண்ணில்	ஆராய்ந்துசொல்லப்
வேதம்	வேதங் ளாலே		பு ால் [தை
உ ரப்பர்	தோத்ரம்பண்ணாநி	காவி	கருநெய்தல்பூநிறத்
	ற்பர்கள்;	ஒப்பார்	ஒப்பவரு [தை
முந்நீர்	திருப்பாற் டலிலே	கடல்	ஸமுத்ரத்தின்கிறத்
	திரு தரித்த	ஒப்பார்	ஒப்பவரும் [லும்
டந் த	பெரியபிராட்டி ரர்	கண்ணும்	திரு ண் ளினழகி
தேவி	இவரு குப்பட்டமஹி	வடிவும்	வடிவழகிலும்
	ஷிய யிராகின்றான்	மெ டி ராய்	இப்படிப்பட்ட ரெ
அதிர்	முழ ாகி றுள்ள		று அளவிடக்கூ
ச்கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வா	எ	எ கு [டாதவரும்
	ன் [ரு	ஆவியொப்பார்	ப்ராணனையொத்த
அப்பால்	இடவருநே யிராகி		ரு ராயிராகின்றான்
ச்கர	திரு ராழியாழ்வா	இவர்கொடு	அட்டபுய ர
இப் ால்	வலவருநே யிராகின்	த்தேன்	ருரே. (அ)

வ் ா. ஈட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி). § ப்ரஹ்மாதி ள் த ரயில் கால்பா ாதே ரிதே யிருப்பது. அவர்கள் கந்தத்தையும்

§ (பா) இந்த்ராதிகள்.

அருவருத்திருக்கக்கடவ நித்யஸூரிகள் பார்த்தபார்த், விடமெ'கும்
 †அங்குப்போலேபரிமாற. (வேதமுரைப்பர்) இ ர் ராயால் சொல்
 லுகிறது தே தமாயிராநின்றது. (முந்நீர்மடந்தைதேவி)†முந்நீர்மடந்
 தையென்று பெரியபிராட்டியாராகவுமாம் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியா
 ராகவுமாம். (அப்பாலதர்ச்சங்கம்) †ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரானபோது
 அவ்விடத்திலே அதிருகிற ச'கமெ'றுகிறது. பெரியபிராட்டியா
 ரா போது அ ரிருக்கிறவிடத்து'கு மற்றையிடத்திலே யதிருகிற
 ச'ம் (இப்பால்ச'கரம்) ஓரிடத்திலேநின்றால் மற்றையிடத்தை
 இப்பால் எ'னக் ட திறே

(மற்றித்யாதி) இவருடைய நிறத்தைப்பார்க்கில் காவியோலே
 யும் டல்போடே யுமிராகின்றார். (ச'ணித்யாதி) 'ஷு'கும்
 வடிவு'கும் உபமானமில்லை ண்ணுக்கெல்லையுண்டாகிலாயிற்று வடி
 வுக்ெ ல்லையுள்ளது. (என்னுனியித்யாதி) வ்யதிரேகத்தில் ஜவிக்
 வரிதாப்படியிராகின்றார் இவரார்தானென்ன; (அட்டபுயகரம்)
 சொன்னபடி†பொல்லாது (க) ஜூலிஸூலூ வ்ஸுஸீஸ் ஜ்ஞாநீத் ராத்
 ம மேமதம் டே ட்டறியாயோ? எ'றார். உ'னை யொழிய ஜீவி
 யாத ன்காண் நானென்கிறார். ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி) நித்யஸூரிபோக்யராயிருந்தீ
 ரென்றது பொய்யோ, ஸூரிகள் வ ங்க நாயச்சிமாரும் நீருமாய் (உ)
 'ஸுஸு ஸ்ரஸுஸு ஸ்ரஸுஸு தமஸு பரமோதாதா சி'ச'ர
 கதாதர' என்கிறபடி ஆயுதச்சேர்த்தியும் பரமபுருஷஸகூணமா கண்ணும்
 வடிவுமாயிரு'தீரே, கிட்டியதபவிக்கமாட்டேனென்னுநின்றொண்டு உம்
 மைப்பிரிந்தால் பிழைக்கவுமமாட்டேனென்ன. நீ இ'ங்னப்படுகிறதென்,
 உன்னைவிட்டுப் பிரியசூமனன்றுகாண் ானென்றாரென்று ஸங்கதி.

(அ'குப்போலே) பரமபதத்திற்போலே, மூன்று ானப்பட்ட நீ ரயு
 டய இந்தஸமுத்ரம்போலேயிருக்கிற கூநீராப்த்தியிற்பிறந்த ட'தையெ
 ன்று சப்தார்த்தம் வி கூறித்தருளிச்செய்கிறார் (முந்நீரித்யாதி). முந்நீர்கூழ்ந்த
 மடந் தயெ'று அர்த்தாந்தரம் (ஸ்ரீபூமியித்யாதி).

(சொன்னபடிபொல்லாது) என்றது - நீயெனக்கு ஆத்மாவாயிருக்க
 ம் ம உனக்கு ஆத்மாவா ச்சொன்னபடி பொல்லாதென்றபடி. ... (அ)

மூ. -தஞ்சமிவர் கென் வளையும்நில்லா
 நெஞ்சமும் தம்மதே சிந்தித்தேற்கு
 வஞ்சி மருங்குந் நெருங்க நோக்கி
 வாய்திறந்தொன்று பணித்ததுண்டு
 நஞ்சமுடைத்திவர் நோக்கும் நோக்கம்
 நானிவர்தம்மையறியமாட்டேன்
 அஞ்சன் மற்றிவரர்கொலென்ன
 வட்டபுய ரத்தேனென்றாரே.

()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்	என்னுடைய	ஒன்று உண்டு	மிகவும் ரஹஸ்யமான
வளையும்	வளைகளும்		ஒர்த்தமுண்டு
தஞ்சம்	நிஸ்சிதமா	நோக்கும்நோக்	ப ர் கிறபார்வை
இவர்க்கு	இவர்க்ாக	ம்	
நில்லா	தங்குகிறதில்லை (கழ	நஞ்சம்உ	டத் விஷத்தோடுகூடியது
	லாநின்றன)	து	போலே யிராநின்
சிந்தித்தேற்கு	ஆராய்ந்த வென்னு		றது
நெஞ்சமும்	மநஸ்ஸும்- [டய	ரான்	ரான்
தம்மதே	அவரதாயிருந்தது	இவர்தம்மை	இரை
வஞ்சி	நீர்வஞ்சிக்கொட்டி	அறியமாட்டே	ஒன்றறிகிலேன்
	போன்ற	ன்	
மருங்குல்	இடையானது	மற்று	அதுக்குமேலே (இவ
நெருங்க	துவரும்படியாக		ரைப்பார்த்தவாறே)
நோக்கி	பார்த்து [றத்து	அஞ்சுவன்	அஞ்சாநின்றேன்
வாய்திறந்து	திருப்பவளத்தைத்தி	இவரர்கொல்என்ன	அட்டபுயகரத்
பணித்தது	அருளிச்செய்தது	தேன் என்றாரே.	()

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நிஸ்சிதமாக இவர்க்கென்வளைநிற்கிதில்லை. †இங்கே குடியிருப்பாய் அவர்க்காக வர்த்திக்கிறனவாயிருந்தன (க) 'ஐதிலக்ஷண-சைதிலயம்' இத்யாதி. † அவரைப்போலேவளையும் நிற்கிறனவில்லை. † இவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தோடு ஸாம்யமுண்டாயிற்று இவற்றுக்குமிருப்பது. (என்வளையும்) † 'எ' னுடையவை" என்று ப்ரமித்தவனவேயாய் கிட்டினவாறே அவரதாயிராநின்றது. பாஹ்யபரிகரங்களிப்படியேயானாலும் உர்ருண்டானவைதானும் நமக்குத்தொங்குமோ? என்றிருந்தேன் (நெஞ்சமும் தம்மதேசிந்தித்தேற்கு) (உ) [உற்றெண்ணிலதுவுமற்றாங்கவண்றன்னதே] ஆபாதப்ரதிதியில் நம்மதென்றிருந்தவித்தனையாய் ஆராய்ந்தவாறே அகவாயில் ஆபரணமும் அவரதாயிருந்தது. (வஞ்சி

யித்யாதி) †பண்டே தொட்டார்மேலே தோஷமாய் இற்றது முறிந்தது” என்னும்படியாயிற்று இடைதானிருப்பது இதிலே தயைபண்ணாதே இது துவரும்படி நோக்கினாயிற்று. (வாயித்யாதி) †உருவு வெளிப்பாட்டில்சொன்னவார்த்தை இப்போதென்னால் உங்களுக்குச்சொல்லப்போகாது. † அப்போது சொன்னபாசரங்கிடக்கச்செய்தேயும் அதாஸ்ப்புரணத்திலே துவக்குண்டமைதோற்ற (வாய்திறந்து) என்கிறான். (ஒன்று) † இன்னமும் அவன்சொல்லில் சொல்லுமித்தனை என்னாது அதுபாஷிக்கப்போகாது. † அதுக்குக்கருத்து இடை ஒடிவதுபோலேயிராகின்றது ஒடியாதபடி என்னதோளாலே அணைப்பேறே? என்றுபோலே.

(நஞ்சமித்யாதி) † இவர்பார்க்கிறபார்வை விபாகத்தில் நம்மை முடிக்கும்போலே யிராகின்றது. † சொன்ன வார்த்தையை க்ரயம் செலுத்துவாரைப்போலே யிராகின்றார். † அதொரு உக்திமாத்ரமாகாமே அத்தை அர்த்த க்ரியாகாரியாக்கி கினைக்கிறார்போலே யிராகின்றது. (நானித்யாதி) இவர் ரக்ஷகராயிருக்கிறாரோ? நம்மை முடித்தேவிட விருக்கிறாரோ? அறிகிறிலேன். (அஞ்சன்) இவர் சொல்லுகிற வார்த்தைதான் பொல்லாதல்லவிறே ஆகிலும் அவரையும் நம்மையும் பார்த்தவாறே அஞ்சாகின்றேன். அப்பெரியவனுக்கு இவ்வாற்றாமை யுண்டாகக் கூடுமோ? எ றஞ்சாகின்றேன். இவரார்தான்? என்ன. (அட்டபுகரம்) ஒரு சநங்கொண்டு ஈ வரனென்றஞ்சவே டா ி அஞ்சாமைக்கு உன்னோடு † ஸஜாதீயனாய்வந்து நிற்கிறவனன்றோ நானென்றார் ()

அநு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நானுண்ணைவிட்டுப்பிரியக்ஷமனன்று என்னுகின்றகொண்டு தாமிவளோடு லந்து பரிமாற இ ளந்ததசையில் மேல்வரப்புகிற விஸ்வேஷத்தையெண்ணி அஞ்ச, இவளச்சம் அவர் தீர்த்தாராக உருவு வெளிப்பாட்டிலுத்பவத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸந்தி.

வளைவில்லாவிட்டால், “என்வளை” என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கேயித்யாதி). ‘வளையும்’ என்ற சகாரதாத்தர்யம் (அவரைப்போலேயித்யாதி). இப்போது அவர் பிரியமாட்டேனென்றிருக்கிறாரோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவருடையவித்யாதி). அதாவது (க) *பேதை நின்னைப் பிரியேன் என்றகன்றவர ற்றோவென்கை. அன்றிக்கே யாக்யாத்ரு வாக்யமாய், ஆழ்வாருடைய பூர்வவ்ருத்தம்போலே வளையும் சுழலுகிறதென்னவு

மாம் அதாவது - எ'பெருமான் கிட்டி ருநே பிற் றலி'கிற ஆழ் ர ரப் போலே பென்கை. (க) ளே முலகுதலையெடுக் எல்லார்க்கு மொ' குமிநே. "என்" என்றதற்கு யோஜநாந்தர' (என்னுடையவிய்யாதி). நீர் ஞ்சிக்கொம்புபோலேயிருக்கிற, மரு'குலுண்டு-இ ட அது நெரு'க-துவ னும்படியாக, நோக்கி-ஸம்ஸ்லேஷித்து என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (பண்டேயிய்யாதி). 'ஒ'று' என்ற ஸாமான்யோக்திக்குத் தாத்பர்ய' (உருவுவொளிப்பாட்டிலிய்யாதி). ஒன்றுபணித்ததுண்டு என்ற வளவு அமைந்திருக்க 'வாய்திறந்து' எ'றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அப்போ திய்யாதி). "ஒன்று" என்றது அத்வீதீயமென்றாய் அதிரஹஸ்யமென்றாய் தாத்பர்யாந்தரமரு ளிச்செய்கிறார் (இ' ன்முமித்த்யாதி). வஞ்சிமருங்குல்நெ ரு' " என்றவாக்யத் தயும் மே' அட்டபுயகரத்தேன் என்ற பதத்தில் தோற்றின எட்டுத்தோள்களையும் திருவுள்ளம்பற்றி அந்தபரமரஹஸ்யந் தன்னை வெளியிடுகிறார் (அது'கித்த்யாதி). மத்ய பதமான மஸ்ஸில் பிறந்த துணிவும் மிகவும் ஸ-உக்ஷமமாயிராகின்றது ரக்ஷ த்வபாரிப்பாரே ரானே ரக்ஷிக்கிறேனென்ற சரமரஹஸ்யமென்று இதுக்கு ஸ்வ பதேசம்.

(இ'ர் ஸம்ஸ்லேஷி'கிற ஸம்ஸ்லேஷம் விஷமிஸ்ரமாயிருக் றது) என் றதுக்கு உட் ருத்தருளிச்செய்கிறார் (இ ரித் ாதி). இப்போது ஆந்த(ஃ) கந்தாவஹமாயிருக்கையால் இத்தனையும் விஸ்லேஷகாலத்தில் பாதகமாய் முடிக்குமென்று கருத்து. கீழே 'நெருங்கநோக்கி' என்றானே மீளவும் 'நோக்கும் நோக்கம்' என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செய்கிறார் (சொ' னவிய்யாதி). விவர ' (அதொருவிய்யாதி). இடையொடியா ம தோள் ளாலே அணைத்த ஸ'ஸ்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறதெ'று ருத்து. (சொல் லுகிறவார்த்தை) என்றது ஸ'ரபதேசத்தில் சரமஸ்ஸோ ம். (ஸஜாதீய னாய்) என்றது - "மாம்" என்றதில் ஸாரதியாய் ஸஜாதீயனாற்போலே இ ருடன்கல'து பரிமாறின மயைப்பற்ற.)

மு. ம'ன் ன் தொ' டயர் கோ' ன்கு ம்

நீ' முடிமாலே யிர மேகன்

த' லி தன்பு ழ் ருழந்த ச்சி

யட்டபுயகரத்தாதி தன்னை

ன் ரி நன்மா மதிள் மங்கைவேந்தன்

காமருசீர்க் கலிகன்றி குன்றா

இன்னி சயால் செ' செந்நொல் மாலே

யேத்த ஸ்லா'கிட' வைருந்தமே.

(௦)

திருமங் ழுவா' திருவடி ளே சரணம.

பத .	உ ர .	பதம .	ர .
யிரமேகன்	வயிரமே நென்னும்	மதிள்	மதிளாலே குழப்பப்
மன்னவன்	ராஜா ர	மங்ை	திருமன்ைக்கு ட்
தொண்டையர்	தொண் டமான் சக்	வேதன்	ராஜாவாய்
ோன்	ர ர்த்தியாலே	காமரு	எல்லாரும்விரும்பும்ப
ண்கும்	ே விக் ப்படும ரா		டியன [ரான
	ய் (அத்தாலே) [ய	சீர்	குண்களையுடைய
நீள்	நீண்டமுடியையுடை	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
மால்	ஸர்வேஸ்வராய்	குன்றா	஁றைவில்லாத
த	அந்தராஜாவினது	இ	இனிய
லி	மிடுக்காலும்	இசையால்	இசையுடனே
தன்புகழ்	அவன்யசஸ்ஸாலும்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
குழந்த	விஞ்சின	செம்	அழகிய
ச்சி	கச்சி கரில்	சொல்மலை	சப்த ந்தர்ப்பத் த
அட்டபுகரத்	திருவட்டபுகரத் தி		யுடைய இத்திரு
து	ே எழுந்தருளியி		மொழியைக் கொ
	ருக்கிற [ஷயமாக,		ண்டு
ஆதிதன்னை	ஸர்வகாரணபூதன் வி	ஏத்த ல்லார்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகி
கன்னி	ஒருவராலு மழி க	கு	றவர்களு்கு
	வொ ண்றாத	இட்	வாஸஸ்த்தாந்
ல்	நன்றா	வகுந்தம்	பரமபதமாம். (0)
மா	பெரிய		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (ம னித்யாதி) ராஜா தொண் ட
மான் சர்வர்த்தி ஆ பக்நாபிமாசியாய் கின பின்பாயி
ற்று ஸர்வரன் முடி நல்தரித்ததும் ரீ ஸ் ரத் ம்நிலைநின்றதும்
மு பெல் ாம் ஠ ஸரரசபட்டிமே போந்தது (யிரமே ன்) யிர
மே நென்று ஠ ஆ ற்குந்(க்குடி)ப்பேர். (க னி) எதிரி னை யழியச்
செய்கை க்கீடான ஆ ன்மிடு்கும் ரக்ஷ த்தால் ந்தபுகழும்விஞ்
சியாயிற்றிருப்பது. திரு ட்டபுய ரத்தில் நிற்கிற ஜகத்கார பூத
னைக் விபாடிற்று. (க னியித்யாதி) அரண ப் போரும்படியாய்
புதிசாயிருக்கிற மதினையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாந
ராய் எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஷை பண் வே டும்படியான ிராவ
ஷ்ணவ லக்ஷ்மி யயுடைய ஆழ் ார். (கு றா) தான்குறையக் ட
த றிகே கேட்டார் செவிக்கும் ஆ ர்ஷகமாம்படியான இசை
யையுடைத்தாய் ஠ ஆஸ்ரயந்தான் செவ்விதா யிருக்கிற இவற்றைக்
கொண்டு. (ஏத்தவல்லார்க்கிடம் னை குந்தமே) உருவு வெளிப்பாட்

சஉச பெரியதிருமொழி, உப அ தி ர பா மன்ன ன்

டாலே அதுபவித்துப் பிறர் கிருந்து சொல்லே ண்டாதே (க)
கீழ் சுசுமாவஸ்து தேவை ஸ்ரஹ மாதம்மதேம' என்கிறபடி
யே நித்யாநுப ம் பண்ணிக் களிக்கலாம் தேசத்திலே புகப்
பெறு ர் (க0)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தா பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) (ஈரரசுபட்டிதே) ன்று
ணங்குகைக்குமுன் (உ) த்யுமீஉசு0மீ த் 'மமேஹம்மே' ன்றிறே
போந்தது (ஈ) யுதாசு0சு0சு0 - யதாராஜாததாப்ரஜா'' என்று எல்
லாரு' வண'கிளர் ளென்று கருத்து. (அ ற்குப்பேர்) சக்ரவர்த்திக்குப்
பேர். (ஆஸ்ரயந்தான்) எ'றது - (஁஁) ஈநாஸ்ரயமானது செஞ்சொல்லா
யிருக்குமென் க. (க0)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

பெரியதிருமொழி உ ப, கூ தி, பா சொல்லு சஉகி

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து கூ ம திருமொழி
சொல்லு ப்ரவேசம்

வயா (க)† மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வ `கும்நீண்
முடிமலை” என்று தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி திரு ட்டபுயகர
த்திலே அநுகூலித்தபடியை அநுஸந்தித்தார் அந்த ப்ரஸங் த்
தாலே பல்ல ன்’ என்பானொருத்தன் பரமே `வர விண் கரத்
திலே அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யங்களைப்ப `ணி ஓரோவொன்றை
எடுத்தது ஆயிரமாம்படி பண் னினினாயிற்று.†பின்பு சோழன்க `டு
அது தான் பொறுக்க மாட்டாமையாலே அவைதன்னை †அமைத்த
வித்தனை.†இனித்தான் பகவத்விஷயத்தில் ஓரடிவர சிற்றார் தமக்கு
உத்தே `யராகவிதே இவர் சினைத்திருப்பது” அத்தாலே அவன்படி
ொல்லாம் தமக்கினிதா யிருக்கையாலே அவற்றை அதுபவித்துப்
பேசுகிறார். *
...

அரு. சொல்லு ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில், உருவு வெளிப்பாட்டி
லே தாய்மாரோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தவிவருக்கு பரமேச்சுரவிண்ணக
ரத்திலிருப்பை ` ாட்டக் ண்டி தாமானதன்மையாலே அவன்படி னெல்
லாம்பேசி, அங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்தகரித்தார்படியில் திருவுள்ளமுன்றி யதுப
விக்கிறாரென்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ம `ன்வனித்
யாதி). (ஓரோவொன்றையெடுத்தது) என்றதுக்கு, ஓரொரு ஆபரண `களாயி
ரம்பண்ணி வத்தாரென்று கருத்து. இப்போது ாணோமேயென்ன (பின்பு
சோழனித்யாதி). (அமைத்து) சேமத்திலேயமைத்து அநுகூலஞ்சிலித்தனை
ொண்டாடவேணுமோவென்ன (இனியித்யாதி). *

மு. சொல்லுவன் சொல்பொருள் தானவையாய்ச்

சுனை யூரெலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்

ல்லரன் ிநாரண `நான்முகனுக்

கிடந்தான் தடம்சூழ்ந் தழகாயகச்சி

பல்லவன் வில்லவனென் றுலகில்

பலராய்ப் பலவேந்தர் ணங்குகழல்

பல்லவன் மல்லையர் கோன் பணிந்த

பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே.

(க)

(க) உ - அ - க -

ி (பா) நான்முகன் நாரணனுக்கு.

௩௪

உக பெரியதிருமொழி உ. ப, தி க பா சொல்லு.

உதம.	உரை.	பதம.	உரை.
சொல்லு	சப்தம்	இடந்தா	வாஸஸ்த்தாநமாவது
சொல்	(அதுதன்னிலும்) அருமையா வேதம்	தடம்	தடாகங்கள லே
பொருள்	வேதார்த்தம்	சூழ்த்து	சூழப்பட்டு
அ வ	ஆகியஅவற்றுக்கு	அழகாய	அழகிதாயிருந்துள்ள
தான்ஆய்	நிர்வாஹகனாய்,	ச்சி	கச்சிந நிலே
சுவையும	ரஸமும்	பல்லவன்என்று	பல்ல நென்றும்
ஊறும்	ஸ்பர்சமும்	வில்லவன்என்	வில்லவன்என்றும்
ஒலியும்	சப்தமும்	பலராய்	அநே ராய் [சாண்ட
நாற்றமும்	கந்தமும்	உலகில்	இந்தப்பூமியை அர
தோற்றமும்	கண்ணால் காண்கிற	பலவேந்தர்	பலராஜாக்கள்
	ரூபமுகிற விவற்	பணங்கு	பணங்குகிற [ய்
	றுக்கு	கழல்	வீரக்கழலையுடையன
ஆய்	நிர்வாஹகனாய்,	மல்லையர்	மல்லாபுரியினும்
நல்	உபராகனாய்		திருக்கடல் மல்லை
அரன்	ஸம்ஹர்த்தாவானந்	ரோன்	யிலுள்ளர் ஒருக்
	தாரந்தாயாமியாய்	பல்லன்	அரசனான [கு
ரரணன்	(தன்னுடையநிலைப	பணிந்த	பல்லவனென்பவன்
	த தக்கொண்டு	பரமேச்சுரவிண்	ஆஸ்ரயித்த
	பாலநத் தப்பண்	ணகரம்	பரமேஸ்வரவிண்ண
	ணியருளுகிற) நா		ரமாம். (க)
	ராயணனாய்		
ரன்முகனுக்கு	ஸ்ரஷ்டாவான ப்ர		
	ஹமாவுக்கு அந்தர்		
	யாமியாய்நின்ற ஸ		
	ர்வேஸ்வரனுக்கு		

வ்யா முதற்பாட்டு. (சொல்லு) † ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு அவிஷயமா அர்த்தத்தையும் சொல்லக் கடவதான சப்தம். (ன் சொல்) இது தன்னிலும் நித்யமான வேதம். (பொருள்) துரவகாஹமான வேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய் (சு யித்யாதி) அதிற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐ வாய்த் த அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான சப்தாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய் (சுவையித்யாதி) ரஸம் ஸ்பர்சம், சப்தம் கந்தம் சக்ஷுர் விஷயமான ரூபம்.

(நல்லரனித்யாதி) † முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்ய வஸ்துவான ஜ ஜ்ஜந்மாதிஹேதுவும் தானே யென்கிறது. (நல்லரன்) † தந்தாம் கர்மத்தாலே க்லேசப்படுகிற ப்ராணிகளைத் தீம்பிலே கைவளார்த்த ப்ராஜையைக் காலிலுங் கழுத்திலும் விலங்கிட்டு கைக்கும் பித்ராதி லோப்போலே இவற்றுக்கு ஹிதரூபமாக உபஸம்ஹாரத்தைப் பண்

பெரியதிருமொழி உபசுதி உபா கார்ம னு. சுஉள்

னும் ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும் டீ ஸ்வே நருபே நின்று பாஸ நத்தைப்பண்ணியும் (க) சூயஸ்வீஷ்டஹைத் த் ராமாஸ்யப்ராஜா பதே” என்கிற டடியே ப்ராஜாபதிக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி மத்தும் போருகிற டீஸர்வேஸ்வரனுக்கு ராஸஸ்த்தாநமாகிறது.

(தடமித்யாதி) நல்ல நீர்நிலம் சூழ்ந்து அழகிதாயிருக்கிற கச்சிபில். (பல்ல ன்) பல்ல னென்றும் வில்லவனெ ன்றும் சிலராஜாக்களுண்டாயிற்று அக் லத்திலே அவர்களும் அ ர் னைச் சேர்ந்தவர்களு மடைய வ ங்கும் கழலையுடையனாயிருக்கு மாயிற்று அ ன். (மல்லையரித்பாதி) திருக்கடல் மல்லையாயிற்றுப் படைவீடு அவனுப்ரயிக்கிற பரமேஸ்வரவிண் றகரம். ()

அரு. முதற்பாட்டு. (சொல்லித்யாதி) ஸ்ருதீதிஹாஸபுராணங்களை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கித்யாதி).

புபுக்ஷுஹிபாஸ்யத்வம் சொன்னதாய், மேல்முமுக்ஷுஹிபாஸ்யத்வம் சொல்லுகிறதாக உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுக்களுக்கும் இத்யாதி). ஸம்ஹர்த்தாவுக்கு நன்மையேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமித்யாதி). ஸம்ஹர்த்தாவையும் ஸ்ரஷ்டாவையும் சொன்னபோதே நடுவே பாலநகர்த்தாவையும் சொல்லவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேநேத்யாதி). நாராயணபதார்த்தம் (ஸர்வேஸ்வரனுக்கு) என்றது. “இடந்தா பரமேச்சுரவிண்ண ரமது ” என்று அந்வயம். (க)

மூ. கார்மன்னு நீள்விசம்பும் கடலும்

சுடரும் நிலனும் மலையும் தன்னுந்தித்

தார்மன்னு தாமரைக் கண்ணிடைம்

தடமாமதிள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி

தேர் மன்னு தென்னவனை முனையிற்

செருவில் திறல்வாட்டிய திண்சிலையோன்

பார்மன்னு பல்லவர்கோன் பணிந்த

பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே.

(உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார் ன்னு	மேகங்கள் பொருந்தி	தன்உந்தித்தார்	தன்திருநாயியில்தாம
நீள்விசம்பும்	பெரியஆகாசமும் [ய		ரைப்பூவிலே [ற
கடலும்	ஸமுத்ரங் ளும்	மன்னு	உண்டாம்படியிருக்கி
சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும்	தாமரைக்கண்	புண்டரீகாக்களுக்கு
நிலனும்	பூமியும்	ணன்	
மலையும்	குலபர்வதங்களும்	இட	வாஸஸ்த்தாநமாவது.

டீ (பா) பாசுரத்தில் பாடாந்தராநுகுணமாக இவ்வாக்யம் “ஸ்ருஷ்டி, தம்” என்றவந்தரம் சில ஸ்ரீகோசங்களில் காண்கிறது.

(க)

தடம்	தடாங்களாலும்	வாட்டிய	அழித்த
மா	உயர்ந்திருந்துள்ள	திண்	தருடமான
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலும்	சிலையோன்	வில்லையுடையனாய்
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு	பார்	(தன்வீரமுயை) பூமி-
அழகாய	அழகிதாயிருந்துள்ள	யில்	மன்னு
ச்சி	ச்சிநகரிலே	பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா
தேர்மன்னு	மஹாரதனு		பன்னந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமது
தென்னவனை	பாண்டியனை		வே. (உ)
செருவில்முனை	யுத்தமுக்கத்தில்		
யில்			
திற்	மிடுக்கை		

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (காரித்யாதி) †சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ரா வதம் பண்ணினத்தோடு இன் சத்தருத் தம் பண்ணினத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்று இவருடைய ஆதரம். (காரித்யாதி) மேக் ன்ஞ்சரிக்கிற ஆகாசமும், அவ்வாசர்த்திகளான சத்ர உர்யர்களும் பூமியைச் சூழ்ந்தகடலும் அதுக்குட்பட்டபூமியும் அதுக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிருக்கிற மலையும் இவையடையத் திருநாடிகமலத்திலே யுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாசுன்னுக்கு வாஸஸ்த்தாரம்.

தடாகங்களாலும் மதிள்களாலும் சூழ்ந்து தர்சநீயமான ச்சியில். (தேரித்யாதி) மஹாரதனுத்தேரிலே ஏறிப்போகக் கடவனுயிருக்கிற பாண்டியனை. (செருவில்) யுத்தத்தில் (முனையில்) தூசித்தலையிலே மிடுக்கை யழித்த திண்ணிய வில் லியையுடையன் (பாரித்யாதி) தானில்லையானாலும் தன்னுடைய வீரஸ்ரீ நிற்கும்படி வாழ்ந்தவன். (உ)

அ. இரண்டாம்பாட்டு. (காரித்யாதி) சீழ்ப்பாட்டில் - 'ல்லரன் ராண நான்முகன்' என்று - ஸம்ஹர்த்தாவுக்கும் அந்தர்யாமிராய், பாலநதர்மம் தானேநடத்தி ஸ்ரஷ்ட்டாவுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியையருளிச்செய்தாரிதே. அதில், நான்முகனுக்குங்கூட ஸ்ரஷ்ட்டாவாகையாலே தவவனுடைய ஸ்ரஷ்ட்டுத்வத்தை முந்தற இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

உகந்தருளின நிலத்துக்கடலித்தானாகையால் அவனுடையவிஜயமும் உத்தேஸ்யமாயிற்றென்கிறார் (சக்ரவர்த்தித்திருமகனிய்யாதி), 'உந்தித்தார்' என்றினர்த்தம் (திருநாடிகமலத்திலே) என்றது. (உ)

மு. உரந்தருமெல்லணைப் பள்ளிகொண்டா

னெருகால்முன்னம் மாவுருவாய்க்கடலுள்
வரந்தரு மா மணிவண்ணிடம்

மணி மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி

நிரந்த ர் மண்ணையிற் பு ன்ணுகர் டே ல்

நெடு ரயிலுச் செருவில் மு நான்

பரந்தவன் பல்ல ர்கோ பணிந்த

பரமேச்சுரவின் கரமது

(௩)

ப ம.	உரை.	பத	உரை.
முன் ம் ஒருகா மு	பொரு ரளிலே	மணி	ரத்நமயமான
ல்	[வோடே	மாட	கள்கூழ்ந் மாடங்கொல்கூழ்ப் ப
மாரு ராய்	விலகடினமான டி	து	ட்டி [ல்.
டலுள்	திருப்பாம் டலிலே	அழகாய் ச்சி	அழகிதான ச்சுநகரி
உரம்தரும்	பலத் தயுடைய	மண்ணையில்	மண்னையென்னும் ப
மெல்	ம்ருதுவான [மேலே		வை வீட்டிலுள்ள
அணை	திருவனந்தாழ் ரன்	நிரந்தவர்	சத்ரு ஃருடைய
பள்ளிகொ	கண்வளர் தருளி ன	புண்	மாம்ஸத்தை
டா	வனாய்	து ர்	புஜிக்கிற
ரத்நரும்	(எல் ராருடைய) அ	வேல்	வேலின்
	பேசுவிதங் னையும்	நெடுவாயில்	பெரியவாயிலே
	தலைக் ட்டிக்கொ	உக	(அவர்கள்) முடியும்ப
	டுக்கிற	முனநாள்	முன்பு [டியாக
ராமணி	சிந்தாமணிபோற் ற	செருவில்	யுத்தத்தில்
ன்	ஸ்வபாவத்தையு ட	பரத்நவன்	வயாபித்தவனான
	யவனுக்கு	பல்லவர்கோன்பணிந்த	பரமேச்சுரவின்
இடம்	வாஸஸ்த்தாநமாவது	ண்ணகரமது	(௩)

வ்யா. முன்றும்பாட்டு. (உரமித்யாதி) () † முன்னுள்ளவர்க ளுடைய ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலே தாமசி என்கிறபடியே பிராட்டி மாரும் தானுங்கூட ஏறித்துணையாகின்றால் பொறுக்கைக்கீடான தார ஸாமர்த்யத்தையும் வே டின இட களிலே திருவுள்ளக்கரு த்தறிந்து † குழைந்து ராடுக்கைக்கீடான மென்மையையுமுடைய திருவனந்தாழ் ரன் மேலே முன்பொரு நாளில் லாக்யமான டி வை யுடையனாய்க் கொண்டு கடலிலே கண் ளாந்தருளினான். (ர மித்யாதி) † அருளாளப் பெருமானாய் நின்று ஸர்வாபேக்ஷிதங்களை யும் தருகிறவனுக்கு வாஸஸ்த்தாநம்.

ரத்நமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்த தர்சனீயமாயிருக்கிற ச்சியில், (நிரந்தித்யாதி) 'மண்ணை' என்று ஆற்றுக்கும் படைவீட்டுக் கும் பேர்; திருச்சிற்றாறு என்று ஆற்றுக்கும் திருப்பதிக்கும் பேராகிறப்போலே. அப்படை வீட்டிலுண்டான நிரந்த ருண்டு சத்ருக்கள் அவர்களுடைய, புண்ணுண்டு மாம்ஸம் அத்தை நுகர

க்கட தாய் புதிக்கக்கட தாயிருக்கிற வேலினுடைய பெரிய
ரயிலே அந்தசத்ருக்கள் உக அவர்கள் முடிய. திருமங்கை
யாழ் ரர் மதிக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமிறே ஆ ரதம். (க)
† கடமாகரியாணை ல்லான் ” என்றும் (உ) ஆடல்மா லவன்
என்றும், (ஈ) மரு லர்தமுடல் துணிய வாள்விசம் பரகாலன்
என்றும் † துறைதோறும் தலையாயிருக்கிற திருமங்க யாழ் ரரிதே
மதிக்கிறார். (ச) † *ரஞ்ஜையஸ்ய போலேயிருக்கிறதிறே. (செருவி
லித்யாதி) இ ன் யுத்தத்திலே சத்ருக்களாடங்கலும் அழிந்து தானே
யாம்படி விஸ்த்ருதனை ன். (ஈ)

அரு. மூன்றம்பாட்டு. (ரமித்யாதி)முதற்பாட்டில் ஆர்த்த(சுரு)மான பாலநதர்மத் த திருப்பாற்கடவில் கண்வளர்ந்தும் ஹஸ்திகிரியில் அருளா ளராயும் நடத்தினபடி ய யதுஸ்தீதிக்ரூரென்று ஸங்கதி.

ரத்தை பலத்தை தரும் - உடையவனென்று லக்ஷணயா சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). (குழைந்து ஓடுகை) என்றது - திருமுடிபக் முயர்ந்து கொடுக்கையு ம்ற்றையிடம் தாழ்த்து கொடுக்கயும். [கடலிலே திருவநந்தாமுவான் மேலே - கண் வளர்ந்தருளினான்] என்றவயித்து, இதுக்கிடாக மூலத்தையும் அவயயித்து கொள்வது. வரத்தருமவஸ்ய - (இ) வரதஸ்யரஹ்யாநாநுயுத்யஸ்ய த்யுஷ்ணீ

ரதஸ்ஸர்வ பூதாநாமத்யாபி பரித்ருஸ்யதே என்கிறவரதனாய், மாமணி - சிந்தாமணிபோலே ஸர்வாபேக்ஷித் களையும் தருகையே ஸ்வபாவமாக வுடைபடெனென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அருளாஃப் பெருமாளாயித்யாதி). அருளாஃப் பெருமானென்று - தேப்பெருமானுக்குப் ப்ரஸித்தான திருநாமமிதே. ம்பெருமானார், யஜ்ஞமூர்த்திக்கு, அருளாஃப் பெருமானென்று தேப்பெருமானுடைய திருநாமம் சாத்திற்றும் ப்ரஸித்தமிதே.

திருமங்கையாழ்வார் வீரரென்று ப்ரஸித்தர், என்கைக்கு ஸம்வாதம்
 ாட்டுகிறார் (டமாவீத்யாதி). (தூறைதோறும்) என்றது - ஆனியானுந்
 யும் ருதி ரநடத்த கயும், வாள்வீசகையுமாகிற தூறைதோறுமென்றபடி.
 தாம் வீரசிகா ணியாயிருந்து ஒருவன் வீரத்தைக்கொண்டாடக் கூடுமோ
 டென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஞ்ஜய்யஸ்யேத்யாதி). இத்தால் - சத்திரவாய்
 வீரனாயிருந்த ராவணன் பெருமானை கொண்டாடினால், அதுகூல விஷ
 த்திலே டே வேணுமோ வென்றதாயிற்று. (ந)

() 2 - 8 - 0.

(சு) ரா - 14 -

(2) 5 - 2 - 0.

(டு) ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி.

$$(15) \quad \pi_2 = \pi_0 = 0.$$

பெரியதிருமொழி உ-ப கூ தி ச பா அ ' டமும். சந.

மு. அ ' டமு மெண்டிசையும் நிலனு
மலைநீரொடு வானெரிகால் முதலா
உண்டவ நெந்தைபிரானதிட
மொளிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
விண்ட வ ரிண்டைக் குழாமுடனே
விரைந்தாரிரியச் செருவில்முனிந்து
ப ' டொருகால் வளைத்தான்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே.

(ச)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
அண்டமும்	அண்டங்களும்	அழாய	அழகிய
எந்திசையும்	எட்டுத்திக்குக்களும்	கச்சி	ராஞ்சீகரத்தில்
நிலனும்	பூமியும் [ள	செருவில்	யுத்தத்தில்
அலை	அலையெறியாரின்றும்	வி ர ' தாருட	வி ர ' துவந்த ர்க
நீரொ	ஸமுத்ரங்களும்	னே	ளோடு
வான்	ஆகாசமும்	விண்டவர்	சத்ருக்களுடைய
ாரி	அக்தியும்	இன்னை	திரண்ட
கால்	காற்றும்	குழாம்	கூட்டமானது [
முதலா	முதலாக [வனும்	இரிய	சிதறியோடும்படியா
உண்டவன்	அமுதுசெய்தருளின	முனிந்து	சிறி, [லே
எந்தைபிரான	என்குலாதனுவ	பண்டிஒருகால்	முன்பொருாலத்தி
து	னுக்கு	வளைத்தான்	வில்லைவளைத்தபல்ல
இடம்	இடமாவது,		ராஜா
ஒளி	விளங்காரின்றும்	பணிந்த பரமேச்சுர	விண்ணகரமது
மாடங்ள்	மாடங்களல்	வே.	()
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு		

வ்யா நாலாம்பாட்டு. † (அண்டமுமித்யாதி) அ ' டமும்
அஷ்டதிக்குக்களும் பூமியும், †காரணமாயும் கார்யமாயு முள்ள
யடையத்திருவயிற்றிலே வைத்து நோ 'கினவன். (ந்தைபிரா
னதிடம்) எனக்கு நகனுவனுக்கு †ஸ்வாமி. என்குலாத
என்றபடி.

(ஒளி) ரத்ந ' களினுடைய ஒளியையுடைத்தான மாட ' கள்
சூழ்ந்து தர்சனீயமான கச்சியில் (விண்ட ரித்யாதி) செருவிலே
யுத்தத்திலே விரைந்த ருண்டு பெரிய கிளர்த்தியோடே ாட்டு
காட்டு" என்று தூசி யேறிவருகிறவர்கள் ' அவர்களோடே. (விண்
டவரிண்டைக்குழாம் இரிய) சத்ருக்களுடைய செறிந்த குழாமா
னது சிதறியோட. (முனிந்து) சிறி. (பண்டித்யாதி) முன்பொருநா
ளிலே கையில் வில்வளைத்தவன்பணிந்த. ... (ச)

ச ௨ பெரியதிருமொழி உப - தி ரு பா தூம்பு ட

௨௩. நாலாம்பாட்டு. (அண்டமுமித்யாதி) முதற்பாட்டில், நல்லான்” என்று சொன்ன ஸம்ஹர்த்துத் த் த ஸப்ர ராமாக அதுஸந்திக் கிருரென்று ஸங்கதி.

‘அண்டமும் இத்யாதிக்கெல்லாம் தொகுத்தபா ம் (ராணமாயுமித்யாதி) ‘பிரான்” என்றதுக்கு பவிதார்த்தம் (ஸ்வாமி) என்றது. ... (ச)

மூ. தூம்புடைத்தி னை ன்தாந்களிற்றின்

தூயர்தீர்த்தர ம் வெருவ மு நாள்

பூம்புனல்பொய்கை புக்கானவனுக்

கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாயகச்சி

தேம்பொழில் குன்றெயில் தென்னவனைத்

திசைப்பச் செருமேல் வியந்தன்றுசென்ற

பாம்புடைப் பல்ல ர்ரோ ன் பணிந்த

பரமேச்சுரவி ரமதுவே .

(ரு)

பதம.	உ ர.	பத .	உரை
தூம்புடை	தூளையு டய	குழந்து	குழப்பட்டு
திண்	த்ருடமான	அழகாயகச்சி	அழகியகச்சியில்
நக	துதிக்கையையும்	தேன்	தேனையுடைய
வல்	வலிய	பொழில்	சோலையையும்
தான்	தாளையுமுடையனான	குன்று	மலைபோ ற
ளிற்றின்	புரீ ஜேந்தராழ்வா	எயில்	மதினையுமு டய
தூயர்	து த்தை [னுடைய	தென் வன்	ப ண்டியன்
தீர்த்து	போ ி	திசைப்ப	அறிவுடெம்படி
அர ம்	ரளியனுவன்	அன்று	முன்பு
வெருவ	அஞ்சம்படியா	செருமேல்	யுத்தத்தில் [டே
முன. ாள்	மு பு	வியந்து	பெரிய ஆதரத்தோ
பூம்புனல்பொ	அழகிய நீர்நிறைந்த	சென்ற	வந்துகிட்டினவனாய்
ய்	மடுவிலே	பாம்புடை	ஸர்ப்பத் தக் டொடி
புக்கான னுக்	பாய்ந்தவனுக்கு		யாகவுடைய
கு			பல்லவரோ ன்பணிந்த பரமேச்சுரவி
இட	இடமாவது		ண்ண ரமதுவே. (ரு)
தடம்	தடாகங்களாலே		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூம்புடையித்யாதி) தூளையையுடைய திண்ணிய னையையுடைத்தாய் வலிதானதாளையுமுடைய ஸ்ரீகஜேந்தராழ்வானுக்கு ஜலசர த்வத்தால் வந்த துக்கத் தப் போ ி. (அர மித்யாதி)† ரளியனுவன் ஒருதடாகத் த விஷத் தாலே தூஷிக் , அவனஞ்சி ஓடெம்படியாகத் தானதிலே போய்ப்புக் ானாயிற்று.

பெரியதிருமொழி உ-ப கூ தி, கூ பா தி ப ட. சங .

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைத்தான சுற்றில் சோலையை
ஆம் மலைபோலே யிருக்கிற மதினையுமுடைய தென்வனுவை
அறிவுகெடுப்படியாக யுத்தத்திலே பெரிய ஆதரத்தோடே சென்று
கிட்டின. (பாம்புடை) நாகலோகத்தை வென்று ஸர்ப்பத் த
த்வஜமாக எடுத்தானாச் சொல்லக்கடவது அவன்பணிந்த. (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டி. (தூம்பு டயித்யாதி) முதற்பாட்டிச் சொன்ன
நான த்வத்தை மூன்றுபாட்டிலும் விஸ்தரித்ததுபலித்து, அத்தால் பலித்த
முமுக்ஷாபாஸ் த்வத் த, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அறிவ்ட நிரவர்த்தந
முகேந அருளிச்செய்துகொண்டு, இதுக்குக்கீழ் 'சு வயுரோலி காற்றமும்
தோற்றமுமாய்' என்றபதத்தில் தோற்றின புபுக்ஷாபாஸ்யத்வத்தை மே
லெட்டாம் பாட்டளவு மதுஸந்திக்கிராய். அதில் காளியனுக்கும் இடைச்
சேரியில் கோபஜ ங்களுக்கு ஜீவ ப்ரதாபையுத்தமான அபதா த்தை
யதுஸந்தி'கிராரே'று இங்வே ஸங்கதி கண்டுகொள்வது

முனநாள் பூம்புனல்பொய் கயானதில் - அரவ் - வெருவ - புக்
நென்றாதல் பூம்புனல்பொய்யை யாம்படி புக்கானென்றதல் சப்தார்த்த
திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிரார் (காளியனுனவனியத்யாதி).

'எயில்' என்றதினர்த்தம் (மதிள்) என்றது.... ... (ரு)

மூ. திண்ப டக் கோளரியினுருவாய்த்

திருலோனகலம் செருவி முனநாள்

புண்படப் போழ்ந்தபிரானதிடம்

பொருடாட்கள் சூழ்ந்தழகாய் ச்சி

நென்குடை நீழல் செக்கோல்நடப்ப

விடைவெல்கொடிவேல் படைமுன்னுயர்த்த

பண்புடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே

()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திண்	திண்ணிய (திருவுகி ரான)	முனநாள் செருவில்	முன்காலத்திலே யுத்தத்திலே
படை	ஆயுதத்தையும்	புண்பட	புப்படுப்படி
கோள்	மிடுக்கையுமுடைய	போழ்ந்த	பிளந்த
அரியின்உரு	நரஸிம்ஹரூபியாய்த்	பிரானது	பகாரகனுக்கு
வாய்	கொண்டு	இடம்	இடமாவது
திருலோன்	பெருமிடுக்களு ஹி	பொரு	ஒன்றோடொன்று
	ரண்யனுடைய		சேர்ந்திருக்கிற
அகலம்	மார்வ	மாடங்கள்சூழ்ந்த	அழகாய் ச்சி.

வெண்குடை	வெண்கொற்றக்கு	படைமுன்	ஸேனை	ளின்முன்
	டைசிழலின்கீழே		னே	
வெண்கொற்றக்கு	தன் ஆஜ்ஞைசெல்லு	யார்த்த	உயரவெடுத்தவனாய்	
படி	ம்படி	பண்புடை	அழகிய ஸ்வபாவத்	
வெல்	ஜயஸூசகமான		தையுடையனான	
வெண்கொற்றக்கு	ஸர்ப்பத்வஜத்தையும்	பல்லவர்கோன்பணிந்த	பரமேச்சர	
வேல்	வேலாயுதத் தயும்	விண்ணகரமதுவே.	(சு)	

வ்யா. ஆரம்பாட்டி. (தின்படையித்யாதி) ஹிரண்யனுட லுக்கு வளையாத திருவுகிரை ஆயுதமாகவுடைய நரஸிம்ஹமாய் பெருமிதிக்கனா ஹிரண்யனுடைய மார்வையுத்தத்திலே புண்படும் படி (போழ்ந்த பிரானதிடம்).

பொருள் என்று ஒப்பு ஒன்றோடு என்று சேர்ந்திருக்கிற (வெண்குடையித்யாதி) தன் வெண்கொற்றக்குடை ஒன்றுமேயாகத் தன்னுடைய ஆஜ்ஞையை நாட்டிலே நடத்தும்படி மிக்கையுடைய நென்னுதல். விடையாதல் விமாதல் விறலென்னுதல். (விடை) என்றபோது இளம்பரம் பாகிறது. (விடம்) என்ற போது விஷத்தை என்றாய் ஸர்ப்பமென்றபடி. (விறல்) என்ற போது மிக்கையுடைத்தாய் வெற்றிக்குப்பரிகரமான கொடியையும் வேலாகிற ஆயுதத்தையும் முப்பே எடுத்தவன். (பண்புடையித்யாதி) அழகிய ஸ்வபாவத்தையுடைய. பல்லவர்கோன்பணிந்த

அந் ஆரம்பாட்டி. (தின்படையித்யாதி) இனி மூன்றுபாட்டால் விரோதிகளைப்போக்கி ப்ரயோஜனந்தரபரமான தேவர்களுக்குக் குடியிருப்பும் பண்ணிக் கொடுத்தமையை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ஒப்பு) என்றத்தால் பலிதம் (ஒன்றோடித்யாதி). “விறல்” என்பாட மாய், ராஜாவுக்கு விசேஷமாக ஒருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (தன் வெண்கொற்றக்குடையித்யாதி). பாடாந்தரங்களையும் காட்டிக்கொண்டு விறல்பாடத்தில் கொடிக்கு விசேஷணமாக யோஜனாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (விடையித்யாதி) ராக்யசதுஷ்டயத்தாலே). (சு)

மூ. இலகிய நீண்முடிமாவலிதன் பெரு
வேள்வியில் மாணுருவாய் முனநாள்
சலமொடு மாநிலங்கொண்டவனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாய் கச்சி
உலகுடை மன்னன் தென்னவனை
னி மா மதிந் சூழ் கருவூர் வெருவப்
பலபடைசாய வென்றான் பணிந்த
பரமேச்சர விண்ணகரமதுவே

பெரியதிருமொழி உபத்தி அபாகுடத்திறல் சாந்ரு

உதம	உரை.	பதம	உரை.
இலகிய	ஒளிவிடாநின்றள்ள	தடம்குழந்தழகாயகச்சி,	
நீள்	நீண்ட [டைய]	கன்னி	அழிவில்லாத
முடி	அபிவேககந்தையு	மாமதிள்	பெரியமதிள்களாலே
மாவலிதன்	மஹாபலியின்	குழ்	குழப்பட்ட
பெருவேள்வி	பெரியயாகத்திலே	கருவூர்	கருவூரானது
யில்	[ன்று]	பெருவ	அஞ்சும்படியா வும்
மாணுருவாய்	வரமநருபியாய் (ச்செ)	பலபடை	சதுரங்கஸேநையான
முனாள்	முன்பொடூரால்		து
மா	பரப்படைத்தான	சாய	முடியும்படியாகவும்
நிலம்	பூமியை	உலகுடை	லோகத்துக்கெல்லாம்
சலமொடி	உதகபூர்வ மாச	மன்னவன்	ராஜாவான [ம்]
கொண்ட னுக் கொண்டி அளந்தவனு		தென்னவனை	பாண்டியனை
கு	க்கு	வென்றான்	வென்றவன்
இடந்தாள்	இடமாவது	பணிந்த பரமேச்சர விண்ணகரமது	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி) உஜ்ஜ்வலமாய் ஆதி ராஜ்ய நீஸஞ்சகமான முடியையுடைய மஹாபலியுடைய யஜ்ஞுவாடத்திலே இரப்பிலே தகே நறினவடிவையுடையனய் முன்பொரு நாளிலே கையிலே நீர்விழுந்தபோதே பரப்பையுடைத்தான பூமியைக் கக்கொண்டளந்த னுக்கு.

(உலகுடை) லோகத்துக்கெல்லாம் தானே நியந்தாவர்னபாண்டியனை அரணுடைத்தான பெரியமதிளாலே குழப்பட்ட கருவூர் அஞ்சும்படியாக ஸேநாஸமுஹமானது சாய வென்றவன் பணிந்த.

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி). (பாண்டியனை - வென்றவன்) என்றவயம். (எ)

மு. குடைத்திறல் மன்னவனு யொருகால்
குர்ப்பைப் படையா மலையால் டலை
அடைத்தவ நெந்தைபிரானதிட
மணிமாடங்கள் குழந்தழகாய கச்சி
விடைத்திறல் வில்லவனென்மெலியில்
பெருச்செருவேல் வல்கைப்பிடித்த
படைத்திறல் பல்லவர்கோன் பணிந்த
பரமேச்சர விண்ணகரமதுவே.

(அ)

நீ (பா) ப்ரகாசகமான,

‡ கருவூர் - பாண்டியன்பட்டணம்,

௩௬ பெரியதிருமொழி உபகாசுபா, பிறையுடை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குட	வெண் கொற்றக்கு டையையும்	விடை	ருஷபம்போன்ற மிடுக் கயுடையனாய்
திறல்	மிடுக்கையுமுடைய	திறல்	நென்மெலியில் நென்மெலியென்கிற
ன்னனாய்	சர்வர்த்தித்திரும னாய்		படைவீட்டையுமு டையனான [ஜா
ஒருகால்	ராணப் பிராட்டி யைப்பிரித்தவன்	வில்லவன்	வில்லவனென்னும்ரா
குரங்கை	வாநரங்ளை [று	வெருவ	அஞ்சும்படி [மான
படயா	ஸைநையாகக்கொ	செரு	யுத்தத்துக்குப்பரி
மலையால்	மலைகளாலே [டு	வேல்	வேலாயுத்ததை
டலை	ஸமுத்தரத் த	வலங்கைப்பிடி	லக்கையிலேபிடித்
அத்தவன்	அடத்தவனாய்	தந்த	தவனாய்
எந்திரானது	என்குலநாதனைவ	படை	ஆயுதங்ளைத்தரிப்ப
இடம்	இடமாவது, [னுக்கு	திறல்	மிடுக் கனான [தில்
அணி	அழகிய		
மாடங்களுக்குழந்து	அழகாய்கச்சி	பல்லவர்கோன்	பணிந்த பரமேச்சுர
		விண்ணகரமதுவே.	(அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (குடைத்திறலித்யாதி) வெக் கொற்ற
குடையையும் பெருமிடுக்கையுமுடைய சக்ரர்த்தித்திருமகனாய்.
(குரங்கைப்படையா) பூசுவென்றால் அஞ்சக்கட குரங்குளைப்
படயாகக்கொண்டு நீரிலே ஆழக்கட மலையாலே கடலையடைத்
தன். (எந்தையித்யாதி) எனக்கு நகனாய் உபகாரனான னுக்கு
இடம்

அழகிய மாடிகளாலேசூழப்பட்ட அழகியகச்சி (விடையித்
யாதி) ருஷபம்போலேயிருக்கிற மிடுக்கையுடைய வில்லவன், நென்
மெலி என்கிற படவீட்டிலே அஞ்ச யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான
வேலைக் கயிலே பிடித்த. (படைத்திறல்) ஆயுததார ஸாமர்த்
யத்தையுடைய பல்லவர்கோன். (அ)

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (குடையித்யாதி) அவதாரப்பரமேஸ்வரமான
நிரஸரத்தைவிட்டு குரங்கால் கடலடைத்தத் தச்சொன்னதுக்கு
ருத்தருளிச்செய்கிறார் (பூசலித்யாதி). அதிலுமிது அதிநுஷ்சரித்தரெ
ன்று ருத்து. (அ)

பூ. பிறையுடைவானுதல் பின்னேதிறத்து
முனையொருகால் செருவில்லுருமின்
மறையுடை மால்விடையேழுடர்த்தாற்
கிடந்தான் தடம் சூழ்ந்தழாய்கச்சி

பெரியதிருமொழி உப, க தி கூ பா. பிறையுடை. சுங்

கறையுடை வாள் மற மன்னர்கெடக்

டல்போல் முழங்கும் குரல் கடுவாய்ப்

பறையுடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த

பரமேச்சுர விண் கர மதுவே.

(க)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
பிறை	பிறைபோலேவாய்	இடமதான்	ம்குமுந்து அழகாயகச்சி
வாள்	ஒளியை	கறைஉடை	றையையுடைய
உட	உடைத்தான	வாள்	வாளையும்
துதல்	நெற்றியையுடைய	மறம்	மிக்ககோபத்தையுமு
பின்னைதிந்த	து நப்பின்னைப்பிராட்டி		டையரான
	க்காக	மன்னர்	ராஜாக்கள்
முன்னே ஒருகா	முன்பொருநாளிலே	கெட	கசிக் குப்படி
ல்		டல்போல்	ஸமுத்ரம்போலே
செருவில்	யுத்தத்திலே	முழங்கும்	கோஷிக்கிற
உருயின்	இடிபோன்ற குரலையு	குரல்	தவனியையும்
மற	சாத்ரவத்தையும்	கடுவாய்	கடியவாயையுமுடை
உடை	உடைய	பற	வாத்யத்தை
மால்	பெரிய	உடை	உடையனான
விடைஎழு	ருஷபங்களேழையும்	பல்லவர்கோன்	பணிந்த பரமேச்சுர
அடர்த்தாற்கு	பிரித்தவனுக்கு	விண்ணகரமதுவே.	()

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) † பிறைபோலே யிருப்பதாய் ஒளியையுடைத்தான துதலையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, முன்பொருநாளிலே யுத்தத்திலே † உருமுபோலே யாய் உருமு இடி. நெஞ்சிலே க்ருத்ரிமத்தையுடைத்தான; † மாரூய்வரும் என்னவுமாம். பெரியவ்ருஷபங்களை அடர்த்தவனுக்கு.

(கறையித்யாதி) சத்ருசநீரங்களிலே தைச்சுக் கறையுடையவாதே யிருக்கிற ாளையுடையவாய், பெரிய சினத்தையுடைய ராஜாக்கள் கெடக் டல்போலே கோஷியாகின்றனள்ள தவனியையுடைத்தாய், அந்தத் தியைக்கேட்ட போதே எதிரிகள் கெட்டோடும்படியான கடிய ாளையுடைய. (க) † 'கன்றப்பறைகற' 'க' என்று திருவரை யிலே கோத்துக்கட்டின பறையோபாதியாய்த் தோற்றுகிறதா யிற்று இவர்க்குது. (க)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) புதுகூடக்களான தேவர் னுக்கும் முருகூடவுக்கும் அரிஷ்டவிவர்த்தநமு த்தாலே உபாஸ்யனான

சுஉஅ பெரியதிருமொழி உபகூதி ௦ பார் பார்மன்னு.

தானுபகரித்தபடியை இவ்வளவு மறுஸந்தித்து இவ்வளவன்றிக்கே நிய்ய ஸூரிகளில் தலையான நீளாதேவியினுடைய அ தாரமான நப்பி னேதிருத் தில்பண்ணின உபாரத்தை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸந்தி.

பிறை' என்றது - பிறைஸாதர்மப்பத்தை லக்ஷணயா சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார் (பிறைபோலே) என்று. (ருமுபோலேயாய்) என்றது - 'உரு மி' என்றவிடத்தில் இன் சாரியையாய், இடியின் த்விநிபோலேயிருக் கிற குரலையொத்ததாயிருக்குமென்கை. மாறை' மறைவென்று குறைந்து கிடக்கிறதாய் சாத்ர த்தைச்சொல்லுகிற தென்றர்த்தார்த்தம் (மாறாயித் யாகி).

பறைய வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கன்றவித் யாகி). ()

மூ பார்மன்னு தொல்புகழ் பல்லவர்கோன்

பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல்

ார்மன்னுநீள்வயல் மங்கையர்தம்

தலை கலிகந்தி குன்றாதுரைத்த

சீர்மன்னு செந்தமிழ் மூலைவல்லார்

திருமாமகள்தன் னருளா லுலகில்

தேர்மன்னரா பொலி மா கடல் சூழ்

செழுநீ ருலகாண்டு திகழ்வர்களே.

(கௌ)

திரும கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.
பார்	பூமியிலே
மன்னு	நிலையின்ற
தொல்	பழயதான
புகழ்	புகழையுடைய
பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா
பணிந்த	ஆஸ்ரயித்த
பரமேச்சுரவி	பரமேஸ்வரவிண்ண
ண்ணர்மே	கரம்விஷயமாக
ல்	
கார்	கறுப்பு
மன்னு	பொருந்திய
நீள்	பெரிய
வயல்	வயலையுடைய
மங்கையர்தம்	திருமங்கைக்கு
தலை	ராஜாவான

பதம்.	உரை.
கலிகன்றி	ஆழ்வார் [யாதபடி
குன்றாது	லக்ஷணங்கள் குற
ரத்த	அருளிச்செய்ததாய்
சீர்	பகவத்துணங்கள்
மன்னு	பொருந்தியிருக்கிற
செம்	அழகிய
தமிழ்மலை	தமிழ்த்தொடையை
வல்லார்	அர்த்தத்துடன்அதிக
	ரிக்கவல்லர்கள்
திருமாம	பெரியபிராட்டியாரு
ள்த	டைய
ன்	கடாக்ஷத்தாலே
அருளால்	லோத்திலே
உலகில்	மஹாரதான
தேர்	ராஜாக்களாய்
மன்னராய்	

ஒலி	சப்திக்கிற	நீர்	நீரையு டய
மாகடல்	பெரியஸமுத்தா ல்	உலகு	பூமியை
சூழ்	சூழப்பட்டு	ஆண்டு	பரிபாலகம்பண்ணி
செழு	அழகிய	தி ழுவர் ள்	விள ுவர்கள். (௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூமியிலே நிலைநின்ற பழைதான புகழையுடைய பல்ல ர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவின் ணகர்மேல். (காரித்யாதி) †கிளைகொண்டவயலை யுடைத்தாயிருக்கு மாயிற்று. முக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்விகர யிருக்குமாபோலே. (க) கருநெல்கூழ் கண்ணமங்கை என்னக்கடவதிதே. (குன்றாதித் யாதி) கவிக்குச்சொல்லுகிற லக்ஷணங்கள் ஒன்றுவகுறையாதபடி அருளிச்செய்த பகவத்கு ங்கள் நெருங்கத்தொடுத்த செவ்விய தமிழ்த்தொடை வல்லார் பெரியபிராட்டியாருடைய கடாசுத் தாலே லோ த்திலே மஹாரதராய்க் கடல்கூழ்ந்த பூமியையடைய ஆண்டு (திசுழ்வர்களே) உஜ்ஜ்வலராவர்கள். †இந்த ஐஸ்வர்யமடைய †மலடாய்ப் போகாமே இவரைப்போலே பாகவதசேஷமாக்கப் பெறுவர்.

ஆக இத்திருமொழியால் ஸர்வேஸ்வர விரும்பும் நிலமாநை யாலே இத்தேசம் ஆ ரயணிய மென்றும் அதுதான் வர் ஸமா ர யணிய மெ றும் சொல்லிற்றாயிற்று அதாகிறது சமதமாத்யு பேதார்க்கிறே ஆஸ்ரயணத்திலதிகார முள்ளது; அநையில்லாதவ னும் (௦௩) தாந்தனயா ரயிக்கும் படியான தேசமிதே. (க௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) “கார் ான்று றுப்ப ய் றுத் துத் திரண்டு றுகிற த்சாவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதெ றருளிச்செய்கி றார் (கிளைகொண்டவித்யாதி). கிளை ான்றா க-செழித்திரு கை. “செழு நீர் என்று ணற்றுநீ ர்ச் சொல்லுகை ஸ்பஷ்டமென்றருளிச்செய் றார் (பூமியை) என்று ஒளஜ்வலயந்தன்னை விவரிக்கிறார் (இந்தவித்யாதி). (மல டய்) - ஸ்வபேர மாத்தரத்து குடலாய். (க௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாமபத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

—:—:—

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து க0 ம் திருமொழி
மஞ்சாடு ப்ரவேசம்.

வ்யா. ()† யஸ்தீநாப்யஸ்யஸ்ய-யுத்தேசாப்யபலாயநம்” ர
றும் (உ) ‘சஸ்வரபாஸ்ச’ என்றும் சொல்லும்படி
யான ஸ்வரங்கூட ஆஸ்ரயித்தபடியையதுஸந்தித்தார். ஸ்வவர் த்
துக்கும் ஸ்வாஸ்ரமத்துக்கும் உசிதமான ரம்ங்களை பலா (ஸ்ய)
பிஸந்திரஹிதமா பக த்ஸமாராதந புத்யா அதுஷ்ட்டித்து சமத
மாத்யுபேதராயிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர்க்கு ஆஸ்ரயணீயனும் கொட்டு
பிராட்டிமாரும் தானுமாகத் திருக்கோவலூரிலே ந்துநின்றான்,
அவை ஒன்றுமில்லாத நா அனை அங்கே கட்டு அதுபவிக்க
பெற்றேனென்கிறார். *

அரு. மஞ்சாடு ப்ரவேசம் - “ருத்த ர்த்திஷ்ய மாணர்த்த தந பூர்வகம்
ஸ்கதியருளிச்செய்கிறார் (யுத்தேசேத்யாதி). ‘யஸ்தீநாப்யஸ்யஸ்ய-யுத்தே
சாப்யபலாயநம்” எந்தது-ஷுத்திரியதர்மமேயாகிலும், (ந.) ‘தென்னன் கொண்
டாடும் தென்திருமா லிருஞ்சோலே” என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலத்தில்
ப்ரவணனுன தென்னவனை வெல்லுகையாலே வேலமபிமாந கார்யமென்று
தோற்றகையால் ஸாத்திகதர்மம் றென்று கருத்து. ‘சஸ்வரபாஸ்ச.
எந்தது-“சஸ்வரோஹம்” எந்தித அபிப்ராயமுண்டென்கை. (அவனுங்கூட)
என்கையாலே தாமங்கே டதுபவித்தது ஆஸ்ரய மன்றென்று கருத்து.
சமதமாத்யுபேதர் ஆஸ்ரயிக்கும் திருக்கோவலூரில் நா கண்டதுபவிக்கப்
பெற்றது ஆஸ்ரயமென்கிற தென்றருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வர் த்துக்கு
மிய்யாதி). *

மு. மஞ்சாடு ரையேழும் கடல்களேழும்

வான மும் ம மும் மற்று மெல்வாம்

எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கியாலின்மேலோ

ரிளந்தளிரில் க ளர்ந்த வீ ன்றன்னைத்

துஞ்சாரீர் வளம்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென்பால்

துய நான்மறையாளர் சோமுச்செய்யச்

செஞ்சாலி வினை வயலுள் திகழ்ந்து தோன்றும்

திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே .

(க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்ச	மேகங்கள்	சுரக்கும்	பெருகாரின்னுள்ள
ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற [ளும்	பெண்ணைத்தெ	பெண்ணையாற்றுத்
வரையேழும்	ஸப், குலபர்வதங்க	ன்பால்	தென்கரையிலே
கடல் னேழும்	ஸப்தஸமுத்தரங்களும்	தூய	அநய்யப்ரயோஜந ரா
வானகமும்	ஸ்வர்க்காதிலோங்க		ய
மண்ணகமும்	பூமியும் [ளும்	நான்மறையான	நான்குவேதத்துக்கும்
மற்றும்	மற்றுமுண்டான	ர்	நிர்வாஹகரானவர்
எல்லா	எல்லாப்பதார்த்தங்க		கள்
எஞ்சாமல்	நசியாமல் [ளும்	சேரமு	ஸோமயாகக் களை
வயிறு	திருவயிற்றிலே	செய்ய	பண்ண (அத்தாலே)
அடக்கி	எடுத்துவைத்து	செஞ்சாலி	செந்நெல்
ஓர்	ஒப்பற்ற	விளை	விளையாறின்கிற
ஆலி	ஆலியின்	வயலுள்	வயிலே
இளந்தளிர்நின்	இளந்தளிரிலே	திகழ்ந்து	அழகியதா
மேல்	[டருளின	தோன்றும்	தோன்றுகிற
கண்வளர்ந்த	யோகநித்தர கொண்	திருக்கோவலா	திருக்கோவலாரிலே
நசுன்றன்னை	ஆபத்த னுனஸர்வே	ரதனுள்	
	ஸ்வரனை	ரான்-ண்டேன்	நான்காணப்பெற்றே
துஞ்சா	மாறாதே		ன்.
ளம்நீர்	ஸம்ருத்தமானஜலம்		()

வ்யா. முத்தர்பாட்டு ிஆபத்ஸகன் என்கிறது. (மஞ்சாடித்
பாதி) ிமேங்கள் ஸஞ்சரியாகிற்பதாய் பூமிக்கு ஆணியடித்தாற்
போலேயிருக்கிற மலைகளேழும் இதுக்கடைய அகழ்போலே
சூழ்ந்து கொடுநிற்கிற கடல்களேழும் இவற்றுக்கடைய அவகாச
ப்ரதாரம்பண்ணுகிற ஆகாசமும், இவற்றுக்கு ஆதாரமான பூமியும்
இற்றுக்குட்பட்ட அதுத்தமான ஸர்வபதார்த்தங் ளும். (எஞ்சா
மல்) இ சுருங்கி அழிந்துபோகாதுபடியாகத் திருவயிற்றிலேயெ
டுத்துவைத்து ிப்ரளயத்துக்கு அஞ்சவுமறியாதே ஓராலின்மேலே
அதுதன்னிலும் ஒருபவனா இளந்தளிரிலே யோகநித்தர கொ
டருளின ிஆதாராதேயபாவம் தன்புத்தயதீநமாம்படியிருக்கிற ஸர்
வேஸ்வரனை. (க) ிஆலன்று வேலை நீருள்ளதோ” ிஎன்கிறபடியே

(துஞ்சாநீரித்யாதி) நீர்வரவு மாறாதே யிருப்பதாய் பொன்
மூத்து மாணிக்கங்களை யடையக் கொழித்து ி ஏறடாநின்னுள்ள
பெண்ணைத் தென்கரையிலே. (தூயவித்யாதி) அநய்யப்ரயோஜநரா
ஜர் ஸோமயாகக் களைப்பண்ண. (செஞ்சாலியித்யாதி) அவர்கள்
(ஃ) பலாபிஸந்திரஹிதமாகச்செய்தாலும் கிழக்கு நோக்கிப் போ

சசஉ பெரியதிருமொழி உ ப, ௧0-தி உ பா கொந்தலர்.

மவனுக்கங்கொரு தேசப்ராப்தியும், மேற்குநோக்கிப்போம னுக்கு அங்கேயொரு தேசப்ராப்தியும் தவிராதாப்போலே செய்த ற் றுக்கு பகவத்பிராயத்தாலே ஒருபலம் வரத்தவிராதிமே' ஆ க் யாலே த்ருஷ்டபலங்கள் ஸம்ருத்தமாய்ச் செல்லாநிற்குமாயிற்று செஞ்சாலியுண்டு செந்நெல் அதுவினாகிற வயலிலே தி ழ்ந்து தோன்றாநின்றதுள்ள திருக்கோவலூரிலே நா ன் கா ப்பெற்றே னெ ிகரார். (௧)

அரு. முதற்பாட்டு. (மஞ்சாடிய்யாதி) பூர் ஈர்த்தத்துக்குத் தொகுத்த பாவம் (ஆபத்ஸ னித்யாதி). வரையேழும்' இத்த்யாதிகளில் சகாரங் ள் உக்த ஸமுச்சய் களான்றிக்கே ப்ராதாயத்திலேயாக்கி அவ்வ ற்றுக்குள்ள ஏற்ற' னை யருளிச்செய்கிறார் (மேகங் ளித்யாதி). ஈயானை என்னாதே "தன்னை" ன்றத்தா' தே ற்றின தானானதன் ம சைசவம் என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (ப்ரளயத்து' கஞ்சவு மறியாதே) என்று. னைதுடக்கமான ஒரு தர பதார்த்தம் னை அதிகோமளமான தன்வயிற்றில் வத்ததும் த' னிலு யின' தளிரில் தான் ண் வளர்ந்ததும் பபந் மாண க்கு ஹேது வீரானை யெ' று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (ஆதாரேத்யாதி). இவற்றுக்குத் தன் திருமேனி ஆதாரமாகையும் த' திருமேனிக்கு ஆலிலை ஆதாரமாகையும் இ ஆதேயமா கயும், தன்ஸங் ல்பாதீந மெ' றுகருத்த. அப்படி அவன் புத்தயதீ மாயிருக்குமோடு ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆலன்றித்யாதி). (என் கிறபடியே) இரு' கும் எ' று சேஷம், (௧)

பூ. கொந்தலர்ந்த நறுந்துழாய் சார்தம் தூபம்

தீப' கொண்டமரர் தொழப் ப ன்கொள் பாம்பில்

சந்தணி மென்முலை மலராள தரணிமங்கை

தாமிரு ரடி ருமித்தன் மயானை

'தனைசெய் திசையேழாறங்கமைந்து

ளர்டே 'வி நான்மறைகள் மூன்றுதீயும்

சந்தனைசெய் திருபொழுது மொன்றுஞ்செல்வத்

திருக்கோ லூரதனார் கண்டேன் நானே,

(உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொ' துஅலர்ந்	னொத்துக் கொ ர்த்தாக	தூபம்	தூபத்தையும்
த	அலராநின்றதுள்ள	தீபம்	தீபத்தையும் [டு
நறு	பரிமளத்தையு டய' கொண்டு		டையிலேந்திக்கொண்
துழாய்	திருத்துழாய்மலை	அமரர்	பிரமன்முதல னோர்
	யையும்	தொழ	ஆஸ்ரயிக்கும்படி [ய
சார்தம்	சந்தத்தையும்	ப ம்கொள்	பரந்தபடத்தையுடை

பாம்பி	திருவனந்தாழ்வான்	எழுதிச்	ஸப்தஸ்வரங்களையும்
	மேலே	ஆறுஅங்கம்	ஆறுஅங்கங்களையும்
சந்து	சந்தந்தாலே	ஐந்துவளர்வேள்	பஞ்சமஹா ஜ்ஞக
அணி	அலங்கரிக்கப்பட்ட	வி	ளையு
மெல்	மருதுவான	மூன்றுதையும்	மூன்றுஅக்கிரீரையும்
முலை	முலையைபுடையளாய்		கொண்டு
மலரான்	தாமரைப்பூவில்பிறந்த	வந்தனைசெய்து	அவனையார்யரித்து
	தபெரியபிராட்டிய	நாலம்	தன் நான்குவேதங்களைக்
	யரும்		கொண்டு
தர்ணிமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிய	இருபெர்முது	இரவுப்பகலும்
	கிற	சிறந்தனைசெய்து	அதுஸந்தித்து
இருவர்தா	இருவரும்	ஒன்றும்	ஆஸ்ரயிக்கிற
அடி	திருவடிகளை	செல்வம்	ஸம்பத்தைபுண்டிய
ருகிம்	திருக்கையாலே	ஸ்பர	திருக்கோவலுரதனுள்ளான்
	சிக்	விருக்கிற	டேன்
தன்	மயானை	ஸ்வபாவத்தையுடைய	
		யஸர்வேஸ்வரனை	

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தலர்ந்த வித்யாதி) கொந்தலரா நின்றுள்ள செவ்வித்திருத்துழாய் மாலையையும் கந்த தூப தீபங் னையும்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிகள் திருக்கரையிலேகின்று ஆஸ்ரயியர் நித்பர்களாயிற்று. (பண்மித்யாதி) தன்னோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே விகஸீதமாகாநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான் மேலே போகயோக்ய மாம்படி ஒப்பித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருமாகிற இருவரும் ஆஸ்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குற்ற மில்லாமை ஏத்துவாரும் குற்றங்காணுமைக்கு உத்தாயிர்ப்பாருமாயிற்று. (அடிவருகிம்) ஸர்வஜ்ஞனாகையாலே அவனறியப்புக் காலும் தங்களுடைய திருக்கை ஸ்பர்சத்தாலே அன்மயங்கி உறங் சும்படி பண்ணு ர்களாயிற்று.

(ந்தனையித்யாதி) க்ருதப்ரணாமராய், ஏழிசையாலும்; ஆறங் கங்கராலும் பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களாலும் மூன்றக்கங்களாலும், வந் தனைசெய்து அவனை ஆஸ்ரயித்து. நான்மறைகளைக்கொண்டு (சிற தனைசெய்து) (க) 'उत्तैर्लक्ष्मणाय' ஆத்மேத்யே து க்ருஹணீ யாத்' (உ) 'उत्तैर्लक्ष्मणाय' ஆத்மேதிதூபகச்சந்திக்ர ஹயந்திச' என்கிறபடியே அவனை ப்ரகாரியாகவும் தங்களை ப்ர காரமாகவும், காலங்கர்தோறும் ஒருபடிப்ப அதுஸந்தித்துச் செர ல்லுகிற அந்தப்ராஹ்மியான லக்ஷ்மி மாறாதே செல்லுமாயிற்று.

சசச பெரியதிருமொழி உ. ப க0 தீ ந. பா கொழுந்தலரும்.

புரு. இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தியாதி) ப்ரளய காலத்தில் ஆபத்
ஸ நாய் ஆலிலையில் கண்வளர்ந்தபடி ய யதுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில் .
இதில், ப்ரளயம் கழிந்தபின்பும் ப்ரஹ்மாதிகள் கூ. குரல்கு ட்கத் திருப்பாற்
கடலிலே கண் ளர்ந்தபடியை யதுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கொந்தலராநின்றுள்ள - கொத்துக் கொத்தாக அலராநின்றுள்ள. (இக்
கரையிலே) - திருப்பாற்கடலுக்கிக்கரையிலே. "அமரர்" என்றது-நித்யஸூ-
ரிகளாக நஞ்சீயர்படி. சந்தணிமென்முலை மலரான்' என்றதுக்கு, 'சந்தந
மணியப்பட்ட ம்ருத ான முலையையுடைய அலர்மேல் ம்னை' என்று நஞ்
சீயர்படியில் சப்தார்த்தம் கண்டுகொள்வது.

(ஏழிசையாலும்)-ஸப்தஸ்வரத்தாலும். "வளர்" என்றதினர்த்தம் (மஹா)
என்றது. (ப்ராஹ்மி) என்றது - ப்ரஹ்மஸம்பந்திரியா லக்ஷ்மியென்கை
அதாவது - பகவதுபாஸரூப ஸம்பத் தென்னை ()

பூ. கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக் குழார் கொள்பொய்கைக்

கோள்முதலைவானொயிற்றுக் கொண்டற்கெள்கி

அமுந்திய மாகளிற்றினுக் கன்றாழி பேந்தி

யந்தர மேவரத்தோன்றி யருள்செய்தாணை

எழுந்த மலர் கருநீல மிருந்தில் காட்ட

இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன் காட்டச்

செழுந்தடநீர்க்கமலம் தீவிகைபோல்காட்டும்

திருக்கோவலூரதனுள் க டே நானே.

(ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொழுந்து	தளர்களையும்	அன்று	ஆதிமூலமென்று
அலரும்	விகளிற்ற [ய		கூப்பிட்ட அக்கா
மலர்	புஷ்பங்கனையுமுடை		லத்தில்
சோலைக்குழார்	சோலைகுழந்திருந்து	ஆழி	திருவாழிய [ண்டு
கொள்	ள்ள	ஏந்தி	னையிலேந்தி கொ
பொய்கை	தடாகத்திலே [தலை	அந்தரம்	ஆகாச
கோள்முதலை	மிடுக்கையுடைய மு	ஏவர	வெளியுடையம்படி
வாள்	வாள்போன்ற	தோன்றி	தோற்றி
எயிறு	பற்களினால்	அருள்செய்தா	(அவ்வாணக்கு) க்ரு
கொண்டற்கு	கர்வறித்ததற்கு	னை	பைபண்ணினவனை
என்கி	மெலிந்து	எழுந்த	நீரினுண்டான
அமுந்திய	(மடுவிலே) முழுதின	கருநீலமலர்	கருநெய்தற்பூ
களிற்றினுக்	மதித்த ஜேந்தராழ்	இருந்தில்	கரியை
கு	ரானுக்காக	காட்ட	காட்டவும்

பெரியதிருமொழி உபகர்த்தி நபா கொழுந்தலரும். ச்சுநீ

இரும்பு'னை பெரியபுண்ணைமர'க | செழுநீர் நீர்ச்செழுப்பையுடை
 ள் (மொட்டாலே) | தட' தடாக'களிலே [ய
 முத்தக் ாட்ட முத்து'களைக் ாட்ட மலம் தாம ரகன்
 வும் தீவிரை போல் விளக்குப்போலே
 அரும்பி மலர்ந்து காட்டும் தோ'றுகிற
 செம்பொன்கா பசும்பொ'னைக்கா திருக்கோவலுரதனுள் நான் ன்டே
 ட்ட ட்டவும் [ன். (ங)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (கொழுந்திய்யாதி) கொழுந்தையும்
 அலருகிற மலரையுமுடைய சோலைசூழ்ந்த பொய்மை விலே. (கொள்
 முதலை) ம்ருதயுபோலே †இத்தையடைய முடி'கவந்த முதலை
 ார்போலே யிருக்கிற எயிற்றாலே இத்தைக்ரஹித்ததா ிற்று.
 அதுக்கு (என்கி) ஈடுபட்டு. (அழுந்தியவித்யாதி) வாயிலே அகப்
 பட்ட நீர்புகும்படி யழுந்தின மத்தக த்து'ாக. (அன்று) தன்
 மிகக்கற்ற அன்று. (ஆழியேந்தி) ாயில் திருவாழியையும்விட
 அறியாதே ஆகாசாவகாசத்தை இடமடைத்துக்கொ'டு தோற்றி.
 (அருள்செய்தானே). ஏவர வெளியடைய. †அதினுடைய புண்ணு
 றும்படியாகத் திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்துத் திருப்பரியட்டத் தலை
 யாலே ஒற்றிப்பண்ணின சிசிரோபசாரங்களை நினைக்கிறது

(எழுந்தவித்யாதி) எழுந்தமலரை யுடைத்தா கறுத்த நீல
 மானது. (இருந்தில்) கரியைக்காட்ட' பெரியபுண்ணைகளானவை
 மொட்டாலும் ஆலர்ந்த பூவாலுமாகப் பொண்ணையும் முத்தையுங்
 காட்ட. மிக்கஜலத்தை யுடைத்தான தடா ங்களில் தாமரைக
 ளானவை, தீபிகை தோக்காட்டாநிற்குமா ிற்று' ஆக' கரியும்
 முத்தும் நெருப்பும் பொன்னுமாய்ப் †பொற்களறிபோலேயாயிற்று
 வயலடைய விருப்பது. (ங)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (கொழுந்திய்யாதி). ப்ரயோஜநாத்ரபரரான
 ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உதவவந்தமாத்ரமன்றிக்கே ப்ரீ ஜேந்த்ராழ்வானுபத்
 தைப்போக்கினுனென்று புதுஸந்திக்கிரூரெ'று ஸங்கதி.

(இத்தையடைய) என்றது காலைத்தண்டித்து'கொண்டு போயை யன்
 றிக்கே ஆனையெல்லாமென்றபடி. அருள்செய்த ப்ர ாதத்தை யருளிச்செய்
 கிரூர் (அதினுடையவித்யாதி).

‡(பொற் ளரி) - ‡கண்வட்டஸ்த்தலம். (ங)

‡ பொற்களரி - பொன்பணிசெய்கிதவிடம்.

‡ கண்வட்டஸ்த்தலம் - டங்கசாலை.

மூ. தாங்கரும்போர் மாலி படப் பறவை யூர்ந்து
 தராதலத்தோர் குறைமுடித்த தன்மையானே
 ஆங்கரும்பிக் கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூரு
 மடியவர்கட் காரமுதமானுன்றன்னைக்
 கோங்கரும்பு சுரபுன்னைக் குரவார்சோலைக்
 குழாவரிவண்டி சபாடும் பாடல்கேட்டுத்
 திங்கரும்பு ளருங் முனிசூழ்ந்த
 திருக்கோவலுரதனுள் க டேன்நானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாங்குஅரும்	ஒருவராலும் தா க்	அமுதமானுன்ற அம்ருதம் போலே	
	வொண்ணாதபடி	ன்னை போக்யனுனவனை	
போர்	யுத்தம்பண்ணும்	ோங்குஅரும்பு ஓ கம்பூக் ளும்	
மாலி	மாலி (துடக்கமான	சுரபுன்னை ஸுரபு னை ளும்	
	ராக்ஷஸர்கள்)	குரவு குரவு ளும்	
பட	முடியும்படி	ஆர் செறித்	
பற வ	பெரியதிருவடியை	சோலை பொழில்களிலே	
ஊர்ந்து	நடத்தி [ய	ரி ரே க ளையு ய	
தராதலத்தோர்	பூமியிலுள்ளாரு ட வண்டு	ண்டு ளின்	
குறை	குறைகளை	குழாம் ஸமுஹமானது (மது	
முடித்த	போக்கின [யனும்,	பாநம த் த மாய் க்	
தன்மையானே	ஸ்வபாவத்தையுடை	கொண்டு)	
ஆங்கு	விரோதியைப்போக்	இசைபாடும் இசைபாடுகிற	
	கூன் னமயத்திலே	பாடல்கேட்டு பாட்டைட்ேட்டு	
கண்ணீர்	கண்ணீர்	தீம் ரும்பு இனிய ரு புகள்	
அரும்பி	உண்டாய்	கண்வளரும் ஒருகண்வறிவளருகிற	
சோர்ந்து	பெருகி	கழனி கழனிகளால்	
அன்புகூரும்	அன்புமிக்	சூழ்ந்த சூழப்பட்ட	
அடிய ர் ட்கு	சேஷபூதர்க்கு	திருக்கோவலுரதனுள் நான் க டே	
ஆர்	பரிபூர்ணமான		(சு)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) †பழம்புற்று பாம்
 பறாதாப்போலே ராவணனுக்கு முன்பு மாலி யுள்ளிட்ட தூர் ற்க்கம்
 மாறாதேயாயிற்று ல் கையிருப்பது அவர்களைநிரஸித்தபடி. †ஒருவ
 ரால் தாங்க அரிதாம்படி யுத்தத்தில் வ்யாபாரத்தையுடைய மாலி
 படும்படியாகப் பெரிய திரு டியை நடத்தி. (தராதலம்) அரை
 கூணம் பின்னையும் மாலியிருந்தானாகில் கத்தடைய அழியுமா
 யிற்று (ஆங்கித்யாதி) †ஸ் விஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலே கண்ண
 நீரரும்பி, அதுதான் கண்ணைவிட்டுச்சோர ப்ரேமபரவசராயிருக்கும்
 சேஷபூதர்க்கு நிரதிசயபோக்யனுனவனை.

பெரியதிருமொழி உபகரணத்தி னுபா கறை ளர். சசுள

(கோங்கித்யாதி) கோர் கம்பூக்களும் ஸுரபுன்னைகளும் + குரவு
ளும் மிக்கிருந்துள்ள சோலையிலே திரண்ட வண்டிகளானவை மது
பாநமத்தமாய்ப்பாடுகிற பாட்டைக்கேட்டு. அத்தாலே நீர்பாய்ந
தாற்போலே யிருக்கிற இனிய கரும்பானது ஒருகண்டே றி ராரா
கிற்குமாயிற்று. (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழுவை வென்று
ஆனைக்கு தவினவளவன்றிக்கே, புவி யிலுள்ளார்க்கெல்லாம் ஆபத்துநீங்கும்
படி மாவலியையென்ற ஆபத்ஸ த்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று திரு
வுள்ளம்பற்றி, மாலி அத்தனை விரோதியோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்
(பழம்புற்றித்யாதி). வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலித்யாதி).
ஆ 'கு' விரோதி நிர்ஸஸமயத்திலேயென்றும் பலிதார்த்தமருளிச்செய்
கிறார் (ஸ் விஷயத்திலித்யாதி).

(குரவுகள்) - வருகவிசேஷங்கள். (கண்ணேறிவருகை) ஒருகணுவா
னது ஏறிவருமென்கை. (ச)

மு கறை ளர்வேல் கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றினால் மடிய விலங்கைதன்னுள்
பிறையெயிற்று ளாரக்கர் சேனையெல்லாம்
பெருந்த கயோமிட ' துணித்த பெம்மான்மன்னை
ம தவளரப் புகழ்வளர மாடந்தோறும்
மண்டபமொண்டொளியனைத்தும் வாரமோதச்
சிறையனைந்த பொழில்னைந்த தென்றல்விசும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டே ' நானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தவளர்	மிக்க றை யபு ட	வாள்	வானை ஆயுதமாகவு
வேல்	வேலையுடையரான்ய		டயரான
கரன்முதலா	கரன்துடக்கமான	அரக் ர்சேனை	ராக்ஷஸஸேனை நைய
ந்தன்வாலி	கபந்தன் வாலி என்	யெல்லாம்	யெல்லா
	கிறவிவர் ள்	பெரும்தை	அவரவர்கள் ஸ்வாமி
கணை ஒன்றின	ஒரம்பாலே	யோடுஉடன்	யாரான ரா
ல்			னோடேகூட
மடிய	முடியும்படி	துணித்த	அறுத்துப்பொகட்ட
இலங்கைதன்	லங்கையில்	பெம்மான்ம	ஸ்ரவேஸ்வரனை,
னுள்		ன்னை	
பிறை	பிறைபோலேவனந்த	மாடந்தோறும்	க்ருஹங்கள்தோறும்
எயிறு	எயிற்றையுடையராய் மறை		வேதகோஷமானது

சசஅ பெரியதிருமொழி உப க0 தி ச பா க றவளர்.

வளர	மிக்ரு ரவும்	சிற	நீரரணை
புகழ்	கீர்த்தி	அணைந்த	அணைந்திருக்கிற
வளர	வளரவும்	பொழில்	சோலையிலே
மண்டபம்	மண்டபங்களிலும்	அணைந்த	படிந்த
ஒண்டு	ரைக்கிடமின	தெற்றல்	தென்றல்காற்றானது
ஒளியனைத்தும்	சாவடிகளிலும்	வீசும்	பரிமளத்தைவசுகிற
வாரந்த	ஒதினவிடத் த உரு	திருக்கோவலுரதனுள்	ரான் கண்டே
	ச்சொல்லவும்	ன்.	(க)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கறையீத்யாதி) பரஹிம்ஸையில் த்வரையாலும் எப்போதுமொக் சத்ருநிரஸநம் ப ணுனையா லும் கறைகழுவுகைக்கு அ ராசமின்றிக்கே யிருக்கையாலே மிக்க றையை யுடைத்தாயிருக்கிற வேலையுடைய ரன்துடக்கமாக கபந் தன் வாலி என்கிற இவர்கள் தீசரன் விராதன் இ ர்கள்வந்து தோற்றுகிறபோது ஸிம்ஹங்கள் புலி ள் இ ற்றைச் சூலத்திலே றோத்துக்கொண்டு ந்திறேதோற்றுவது. (கணையொன்றினுல்மடிய) கைக்கெட்டிற்றோர் அம்பாலே முடித்தானிறே. தலைக்கா லிருந்த வர் ள் பட்டத்திது. (இல கயித்யாதி) இலங்கையில் பிறை போலே யிருக்கிற எயிற்றையுடையருமாய் ஸாயுதருமாயிருக்கிற ராசுஸலேஸையெல்லாம். (பெருந்தை யித்யாதி) ‘பெருந்தகை’ என்றது பெரியோன் என்றபடி. பெருந்தகை கீர் றாஹுகள் ராஜனிறே. இவர்களுக்கடைய ப்ரபுவாய் அஞ்சினன்பு லி. மாய் அநீதிசெய்த பையல் ளுக்குப்புக்கொதுங்குகைக்கு கிழலா யிருக்கிறாரா னோடகூட அழியச்செய்த ஸ் ரமிதன்னை உ ட யவனிறே கேஷத்ரத்தில் களைபிடுங்கு ர்.

* ராவணவதாரந்தரத்தில் ‘நீத டகார யத்தில் துத்யயநா து ராகங்கள் மாறாதாப்போலேயாயிற்று அவன்பட்டபின்பு திரு கோவலாரும். (மாடந்தோறும்) க்ருஹ் கர்தோறும் வேதகோஷ மானது மிக்ரு ர அந்த தே தகோஷத்தினுடைய அவிச்சேதத்தால் வந்த கீர்த்தி மிக்ருவர. இதுவாயிற்று க்ருஹங்களிருக்கும்படி. ம டபங்கள் (ஒண்டொளி) அழகியதோளி. தோளி எ ன்கிறத் தக் குறைத்து தொளியாய் ப்ரதோளி எ ற்படி. மண்டப கள் லும் நாற்சந்திகளிலும் தவட்டக்கிடை ஓதாநிப்பர் ள். (சிறையித் யாதி) த ரவல்பட்டிருக்குப்படி. காற்றுப்புகுதல் (க) தீகாற்றில்

பெரியதிருமொழி உபாதி, சுபா, உறியார்ந்த. சசக

கடியவன்புகுதல் செய்யுமித்தனை. ஊரரணுன அகழை அணைந்திருந்
துள்ள சோலையிலேபுக்கு அணைந்ததெ றலானது அந்நீர்நிலத்தில்
திவலைகளையும் சோலையில் பரிமளத்தையும் கொண்டு ந்து இவ்வோ
இடங்களில் அத்தயநம்பண்ணுகிறவர்களுடைய ஸ்ரமமாறுப்படி
சுசிரோபசாரம்பண்ணுமா ிற்று. †ஒளி †ஒழுங்கை. † ளருகணைந்
திருக்கை என்னுதல். †நீர்ச்சி ற (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (றையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் இலங்கையில்
மாலி யவென்றபடி யதுணந்தித்தார்; இப்பாட்டில் இலங்கையில் துர்வர்க்
கத்துக்கெல்லாம் ஒதுங்கிழாய், தலைபத்துப் படைத்தானை வென்ற ஆபத்
ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிருரென்று ஸங்கதி.

கறைவளருகைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (கரணித்யாதி). விராதனை
இப்பாட்டிலே எடாவிட்டாலும், பெருமான் அவனையும் வெல்லுகையால்
அவனையும் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். மேலுக்கவதாரிகை (தலைக்கா
வலித்யாதி). (இது) என்றவநந்தரம், முதலாளிப்பட்டபடி யருளிச்செய்கிறார்
என்று சேஷம். வாக்கார்த்தந்தனை யருளிச்செய்கிறார் (இவர்களுக்கித்
யாதி). ஸமயிவ்யாஹாரதாத்தர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதி). (அத்
தயநம்) சொல்லுகை. (அநுவாகம்) - அநாகத்தியாய் உருச்சொல்லுகை.
(வட்டக்கிடை) ஒதினவிடத்தைச்செல்லுகை. “வாரமோத” என்றதற்கு
“பரிகைசொல்ல” என்று ஞ்சையர்படி. “சிறை என்றதினர்த்தம் (காவல்)
என்றது. காவல்பட்டிருந்ததால் மேல் “தென்றல்லீசம்” என்றபடி யெங்
ஙனே? அவ்ஹருக்குக் காற்றடிக்கப்போமோவென்ன ரஸோக்திமுகத்தால்
பரிஹரிக்கிறார் (காற்றித்யாதி). *காற்றில் கடியானையோடியகம்புகும் ஆயனார்க்
கும் அங்குள்ளார்க்கு சுசிரோபசாரம்பண்ணுகிற காற்றுக்குமொழிய, ப்ரதி
கூலர் கு துஷ்ப்ரவேசத் ம்ஸித்தமென்று கருத்து. “ஒண்டொளி” என்று
பதவிபாகம்செய்து ப்ரதோளி; அதனால் சந்தியாக்கிக் கீழருளிச்செய்து,
“ஒண்டு ஒளி” என்று பதவிபாகம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தாந்தரமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஒளியித்யாதி). (ஒழுங்கை) சாவடி, ஒண்டுக்கர்த்தம் (ஊரித்யாதி).
ஊரைக்கிட்டின சாவடிகளிலு் வாரமோதவென்றபடி. கீழே “சிறை என்ற
பதத்தாலே அகழைச்சொன்னபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார்
(நீர்ச்சினை) என்று. ஜலதுர்க்கமென்று கருத்து. (ரு)

பூ. -உறியார்ந்த நறுவெண்ணெ யொளியால்சென்ற

குண்டானைக் கண்டாய்ச்சி யுரலோடார்க்கத்
தறியார்ந்த கருங்களிறே போலநின்று

தடங்கண்கள் பனிமல்கும் தன்மையானை

சுரு0 பெரியதிருமொழி உப க0 தி கூ பா உறியாரந்த

உறியாரந்த மலர்மகள்நாமம் யோடு

வியன்கலை யெ டோ னினான் விளங்குசெல் ஸ்

செறியாரந்தமணிமாடம் தி ழ்ந்துதோன்றும்

திருக்கோ லுராதனுள் கண்டேன்நானே.

(க)

பதம்	உ ர .	உ த ம .	உ ர *
நி	உறியிலே	தன்மையானே	ஸ் பாவத் தயு தட
ஆர்ந்த	சேமித்துடை த்த	வெறிஆர்ந்த	யவனை
நறு	செவ்விமாறாத	பரிமளத் தயுடைய	
உ னெய்	வெண்ணெய	மலர்ம ள்	தாம ரப்பூவில்பிறந்
ளியால்	(ஸ்மிதம் பண்ணும் போது திருமுகத் தில் புறப்படும்)	த பெரியபிராட்டி	யாரோடும்
	ஒளியாலே	நாமங்கையோ	ஸரஸ்வதியோடும்
அ ன்ருசென்று	அ கேகிட்டி	வி யன்	விஸ்ம நீயமான
உண்டானே	அமுதுசெய்தவனை	கலை	லை ய ாஹ மா
ஆய்ச்சி	யசோ தப்பிராட்டி		உ டயளாய்
உ	களவே டே ண்டு	எ ண்தோளினா	ட்டுத்தோள் னையு
உரலோடு	உரலோடே	ள்	டய தூர்க் க
ஆர்க்க	சட்ட		யோடும்
தறிஆர்ந்த	கம்பத்திலேசேர்த்து	விளங்கு	விளங்குகிற
	க்கட்டப்பட்ட	செல் ம்	செல் த்தையும்
கரும் ளிறுபோ	கறுத்த ஆண்போலே	செறிஆர்ந்த	மி வும்செறிந்த [ள்
ல		மணிமாடம்	ரத்நமயமானமாட
நின்று	கட்டுண்டிருந்து	திக்குந்து	உஜ்ஜ்வலமாய்
தடம் ண்கள்	பெரியதிருக்கண்கள்	தோன்றும்	தோற்றுகிற ஐஸ் ர்ய
பனிமல்கும்	நர் அரும்பும்படியான		த் தயுமுடைய
		திருக்கோவலுராதனுள் நான் ண்டே	
		ன்.	(க)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (உறியித்யாதி) உறியிடு த்துச் சிக்
கெனக் கள்ளக்கயிறுமுருவி சேமித்துக் கடைந்தபோதைச் செவ்வி
மாறாத வெண்ணெயை ிகடைகிறபோதேதுடங்கி இதுகொடுபோய்
சேமிக்குமிடம் அடியொத்தாநிற்குமாயிற்று. (ஒளியால்சென்றற்
குண்டானை)† ள ாலேயன்றியே () நாளிள் திங் ள்” இத்யா
திப்படியே.† மதுஷ்யரால் அபஹ்ருதமாயிற்றென்றல்ல இதுதெய்
‘கொண்டது’ எ னும்படியா ராயிற்று அமுது செய்தது.
(ிடு)† அதுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யம் தன் னு தார மாய் அது
பெறாதபோது அவன்முடியுமளவாயிருக்குமாபோலே அவன் யா

பாரம் தங்களுக்குப் ப்ராணநகரமாயிருக்கும்படியாலே அதைத் தேடாநிற்பர்களிறே இ ர்கள் ஆகையாலே ரொ டியோடே பிடித்துக்கொண்டு.(ஆய்ச்சி)†பரிவுடையாகையாலே டு†விழுக் று அறியாமையாலே. (உரலோடார்க்க) இ ன ப்பட்டபோதா ஒன் றைத்தேடிப்போகில் இ ன்தப்புமென்று ஸந்நிஹிதமாய்க்கிடந்த தொரு உரலெக்காலாலேவரஉருட்டி அத்தோடு அதுபந்திக்க (தறியி த்யாகி) மதித்து ஊரிலே மூலையடியே உழற்றிக்கொ டி திரிகிற ஆணையானது யாந்ருச்சிகமாகப் பிடிபட்டு ஒரு ம்பத்திலே சேர்த் துக் டி டி கிற்குமாபோலே தான் டபடி திரிந்த ட்டு டி ண்ணில் பரப்படையப் பரப்புமாறும்படி ண்ணநீர் மங்கிப் பரதிக்கிரையயற்று கி றவனை.(தன்மையானே)மேன்மை இடுகி ப்பு; இதுவேயாயிற்று இ னுக்கு ஸ்வபாவம். (க) “यद्विदुः स यद्विदुः नोद्वि”என்றானிறே.(கருங்கனிதேபோல)†தன்னையுணராதே கின்ற கிலை. †ப்ரதிகூலரான தூர்யோதநாதிகள் ட்டின கட்டாகிலிறே அவிழ்த்துக்கொண்டுபோகவல்லது. அதுகூலர் கட்டினால் அவிழ் த்துக்கொடு போ மாட்டானிறே.

(உறியார்ந்த மலர்மகள்) இவ் றானைதன்னை † உணரா உழற் றுமை நோக்குவாரைச் சொல்லுகிறது †தன் ஸந்தியாலே பிறர் குற்றம் நெஞ்சில்படாதபடி துவக்குமாயிற்று. ஆ ரயிப்பார்க்குப் புருஷகாரபூ தயான பெரியபிராட்டியார்; ப்ராஹ்ம ருடைய நாவிலே கிற்கக் ட ளாய் பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷபூதையான ஸரஸ் தி;அவள் †வினோதீராம்படி ஏத்துகைக்குப் பரிகரமாம். (வியன்கலை) விஸ்வமநீயமான கலையை வாஹநமாக உடையளாய் எட்டுத்தோனையுடைய தூர்க்கை †அவளாயிற்று அவ்வருக்குக்கா வல். “பிறந்தவன்று காட்டிக்கொடுத்தப்போனோம்” என்னுமவ் விழவுதிர அவளு ர்ந்து நோக்குகிற தேசமாயிற்று. (செறியித் யாகி) மிகவும் செறிந்திருப்பதாய் ரத்தமயமான மாடங்கள் உஜ் வலமாய்த் தோற்றுகிற திருக்கோவலூரிலே கா ப்பெற்றேன். (நான்) இது குழ ட்பு இ ன்னை யிருப்பதொரு லாபம் வ்யுத்தபத்தி பண்ணியறியாத நான் ஸுரக்ஷிதமான தேசத்திலே கா ப்பெற் றே ()

சுரு. பெரியதிருமொழி உப க0-தி எ-பா, இருங்கக.

அந். ஆரம்பாட்டு. (உறியித்யாதி) “மூப்பாட்டில் தேவர்களுக்கு சொல்வது பரதந்தரனாய் ராவன வதம்பண்ணிபடியை யநுஸந்தித்தார்; ஆதல், அவ்வளவன்றிகே இடைச்சி னுக்குக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி வொய்நுணமையை யநுபலிக்கிறாரென்று ஸந்தி.

சேமித்தவெண்ணெயை இவன்கண்டபடி யெங்ஙனெயென்ன (கடகிறித்யாதி). “ஒளியால் திருமுகத்தில் முறுவலொளியால் இருளேனீக்கிக் கொண்டு சென்று, அங்குண்டானையென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யார்த்யபூர்வகம் ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (களவாலேயித்யாதி). ஒளியா வென்றார்த்தம். அன்றிக்கே (இத்யாதிப்படியே) என்றவந்தரம் அர்த்தம் ன்னுகொள்வது என்றுசேஷ. “ஒளியால்” என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (மதுஷ்யராவித்யாதி). இருட்டில்லைத்தன்த விளக்கின்றிே மதுஷ்யரால் கொள்ளுகடா மயால் ஆய்ச்சியர்க்கு ஆஸ்சர்யமாயிற்றென்று திருவுள்ளம். உண்ணும்போது இர்கள் காணாமலுண்ணச்செய்தே அவர்கள் கண்டபடி யெங்ஙனெயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலத்யாதி). (பரிபுஷ்யாநாஸ்யாலே) என்றது () “வயிறுபிள்ளைபரந்து” என்று பரிதி தலைகொள்ளுகையாலேயென்க. (விழுக்காடறியாமையாலே) என்றது () “உடம்புண்கள் பணிமல்கும்” என்றறியா மயாலேயென்க. “களிறே” என்ற வவாரதாத்தார்யம் (தன்னையித்யாதி). “நின்று” என்றதுக்குத் தாத்தாட்டம் (பிரதிகூலரானவித்யாதி).

(உணராது மூற்றாமை) என்றது - யானை தன்னைத்தானறியாதே மதமே ழும்படியும், கண்டவிடமெங்கும் திரியாதபடியும் நோக்கும் ஆனைப்பாகரைப் போலே தன்னைத்தானறியாதபடியும் ஸ்வைரசாரம்பண்ணாமையும் நோக்கு பாறைச்சொல்லுகிறது, “வெறியார்த்தமலர்மன்” நாற்றத்தையுடைய மலர்களைனு சப்தார்த்தம். அத்தால்தோற்றின போக்யநாதிசயத்துக்குப் பரக் தோபயோகம்காட்டுகிறார் (தன்னித்யாதி வாக்யதர்யத்தாலே). நாமக் கையையிங்ஞ்சொன்னதுக்குப் பரக்ருதோபயோகம் (விளாசீரித்யாதி). விளாசீராலேப் பரஹ்மணர்க்கேத்தப் பரிகரமென்கை. தூர்க்கையச்சொன்ன துக்குப் பரக்ருதோபயோகம் (அவளாயிற்றித்யாதி). (ஈ)

மூ. இருங்ககை மாகரி முனிந்து பரியைக்கீறி

இனவிடைகளேழுடர்த்து மருதம் சாய்த்து

வரும்சகடமிற வுதைத்து மல்லையட்டு

வஞ்சம்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சானனைக்

கருங்கமுகு பசும்பாளி ண்ணமுத்தீன்று

காயெல்லாம் மரதகமாய்ப்பள்ளிகாட்டச்

செருந்திமிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத்

திருக்கோவலூரதனுள் கட்டேன்நானே.

(ஈ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இருகை	நீண்டதுதிக்கையுடைய	ஞ்சனஞ்சு	கம்ஸனுக்கு
மாசரி	பெரியகுலவயாபீடத்தை	நஞ்சானுனை	ம்ருத்யுநானனை
முனிந்து	சிறியருளி,	கரு	கறுத்தகிறத் தயுடை
பரியை	கேசியென்னுருதி	கமுகு	பாக்குமரத்தின்
	ரையின்வாயை	பசும்பானை	பசுமையானபானையா
கீறி	பிளந்து	வெள்	வெளுத்தனது
இனம்	ஒன்றுக்கொற்றெப்	முத்து	முத்துனை
ஏழுவிடை	ஏழுருஷபங்களையு	ஈறு	தந்து
அடர்த்து	கொண்டு	காயெல்லாம்	அதின்காய்கள்
மருதம்	மருதுகளை	மரதகமாய்	மரதகத்தார்ட்டவும் (பழங்கள்)
சாய்த்து	முறித்து;	பவளம்காட்ட	ப்ரவாளத்தைக்காட்டவும்
ரும்	(அஸுராவேசத்தாலே) ஊர்ந்துவருகிற	செருந்தி	ஸுரபுனையானது
சகடம்	சகடமானது	மொட்டு	மொட்டுக்களை
இற	முறியும்படி	மிக	விசேஷமாக
உதைத்து	திருவடிகளாலேபாய்	அலர்த்தும்	அலரச்செய்யுமதாய்
மல்லை	மல்லவர்கத்தை	தேன்கொள்	தேனையுடைத்தான
அட்டு	முடித்து	சோலை	சோலைகளையுடைய
வஞ்ச்செய்	கருத்திரிமத்தாலேஇனைவியதினைத்த	திருக்கோவலுரத்தினுள்	நான்ண்டே
		ன்.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (இரங்கையித்யாதி) ஆனையை பூழியிலே நிறுத்தினாயிற்று ப்ரமாதம் புகுந்த தென்கைக்காக என்னும் போகிலும் நீட்டிப்பிடிக்கே டோன பெரிய துதிக்கையை யுடைத்தான குலவயாபீடத்தை டோமென்று. (பரியித்யாதி) () 'வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரொளத்ரம்' என்கிற படியே, பெரியசினத்தோடே வாயை அங்காந்துகொண்டு ந்ததாயிற்றுக் குதிரை புதினவாயிலே யையிட்டுப் புரித்தா இரண்டுகூறும் விழுந்ததாயிற்று. கிரோதியாயே தோற்றின கேசிவாயைக்கிழித்து. (இனமித்யாதி) ஒன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழாய் ம்ருத்யுபோலேயிருக்கிற வருஷபங்களை முடித்து வழிபோ ரகிற்செய்தே மருது முறிந்துவிழும்படி தவழ்ந்து காவலாகத் தசகடமே அஸுராவேசத்தாலே ஊர அது துகளாய்ப்போம்படி திருவடிகளாலே பாய்ந்து (உ) 'பிளந்துவீய' (மல்லையட்டு) குலவயாபீடம் போனபின்பு மலைதுள்ளினுற்போவே துள்ளிக்கொடுவந்த

சஞ்சு பெரியதிருமொழி உப 0 தி அ பா பாரேற.

மல்ல வர்க்கத்தை முடித்து. (ஞ்சமித்யாதி) வில்விழவு என்னொரு
வ்யாஜத்தை யிட்டழைத்து 'ருத்ரிமத்தாலே நலியநினைத்த கம்
வ்னை அ ந் நினை அவன்ற 'னோடே போக்கி அ னுக்கு
ம்ருத்யுவானவனை.

(கருங்கமுகித்யாதி) யௌ நத்தாலே றுத்தநிறத்தை யுடைத்
தான கமுகினுடைய பசுமையை யு டத்தா பானையானது 'ெ
முத்தை ஈன்று அது ரய்த்த ரேற மரதகமாய் அது பக் மான
வாறே பவளத்தைக்காட்ட. (செருந்திமி மொட்டலர்த்தும்) இதோ
ராய்சர்ய மிருந்தபடி யென். ஒன்றே எல்லா ற் றயுங்காட்டு தே"
எ ன்று ஸ்மிதம் ப ணினுற்போலேயிரு . (செருந்திமிகமொட்
டலர்த்தும்) கார்யகார ங்களினு டய ட் ஐ லக்ஷ ி யநியமமின்றி
க்கேயிருந்தபடியே. ' என்று 'மிதம் ப ணு ராரைப்போலேயிருக்
கை. (தேன்கொர்சோலை) ண்டு னையு டத்தான சோலையென்னு
தல் தேனையுடைத்தான சோலையெ னுதல். ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (இருங் கயித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்திலாய்ச்சிக்
கெளரியனுவனு டய பிள்ளைச்சேவ த்தையெல் ம் தேற்றி படியே
யதுபவிக்கொருவென்று ஸங் தி.

(வேண்டோமென்று) எ றது முனி'து' என்றதினர்த்த. த்வே
வித்தென்றபடி. (புரித்தான்) திருப்பினு . ச டநிரஸந்தது'குப்ரமா
(பிளந்துவீய) என்று.

(ஐகலக்ஷ ி யம்) எ றது - ஐ ஞ்யமென்றபடி. ... (எ)

மு. பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் ப ாடு

பாரதத்துத்தாதிய 'கிப் பார்த்தன்செல் த்

தேரேறுசாரதியா யெதிர்ந்தார்சேனை

செருக்காத்துத்திமலழியச் செற்றான் ற் னைப்

போரேறென்று டயானு மளனை 'ரோ ம்

புரந்தரனும் நா ி மு னும் பொருந்துமூர்போல்

சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல் த்

திருக்கோவ லுரதனுள் கண்டேன்நானே.

(அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப ர்	பூமியிலே	பண்டு	முன்பு [லே
ஐறு	ஏறின	பாரதத்து	மஹாபாரதயுத்தத்தி
பெரு பாரம்	பெரிபசு மயானது	தூதுஇய'கி	தூதுபோய்
தீர	போம்படி	பார்த்த	அர்ஜு னுடைய

செல் ம்	அழகிய	அளவை 'ரோ	வஸ்ரவண்ணு'
தேர்	தத்திலே	னும்	
ஏறு	ஸ்ரேஷ்டமான [டு	புரந்தரனும்	இந்தரனும்
சாரதியாய்	ஸாரதியாய்க்கொண்	நான்மு னு	ப்ரஹ்மாவம்
எதிர் தார்சே	எதிரிட்டசத்ருக் ளு	பொருது	சேர்ந்திருக்கிற
னை	டயஸே யா	ர்போல்	ரப்போல்
	னது	ஏறு	மி'
செரு' ளத்து	யுத்தர' த்திலே	சீர்	குணத்தையு டயரா
திறல்அழி	மிடுக்குஅழியும்படி		ய்
செற்றான்நன்	நிர ித்த னை,	ம நயாளர்	தே தத்தக்குநிர்வாஹ
னை			ரானப்ரஹ்மண
போர்	(செருக்காலே)கரை	நி நந்த	திரண்ட [ர்
	பொருகிற	செல் ம்	ஐஸ்வர்யத்தையுடைய
ஏறுஒ'று	ருஷ்பம்ஒன்று	திருக்கோ	ஹரதனுள் நான் கண்டே
உ டயானும்	வாஹமமாக டையரு	ன்.	(அ)
	த்ரனும்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பாரேறு பெரும்பாரம்தீர்) †கூழமை
யென்றும் பொறையென்றும் பேரிநேபூமிக்கு. பொறையென்றுபே
ரையுடைத்தான பூமியானது பொறுக்கமாட்டாதபடி ஏறின பெரிய
பாரமானது போம்படியாக. †பொறுக்கைக்குப் பேர் கொண்டிருக்
கிற அதுதான் பொறுக்கமாட்டாதபடியாயிற்று அஸு-ராடே சத்
தாலே னத்தபடி. (ப' ௮) அவ' தூதக்ருத்யம்ப' ணின ன்று
மொருநாளோ. என்கிறார். (பாரதத்துத்தூதிய'கி) †நங்கள் பந்து'
களும் ஜீவிக்கவேணு மென்றார் ர் ள், பந்துக் ள் ஜீவி'கில் நாங்
கள் ஜீவியோ மெ' றூர்கள் தூர்யோதநாதி ள். இரண்டி, லையையும்
பொருந்த விடுகைக்கா தூதக்ருத்யத்திலே அதி ரித்துப்போவது
வருவதாய்ப் பின்பு அவர்களொரு படியாலும் நீ சொல்லுகிறவா
ர்த்தை' கிணங்கோம்' என்ன பூசலை விளைத்துத் தீதன்னை ஆயுத
மெடுக்கவொட்டோம்" என்று அ'ர்கள் சொல்லத் தேர்க்காலாலே
முடித்துப்பொகட்டானாயிற்று. (பார்த்தன் செல்வத்தேர்) †இ னைத்
தோழனாகவும் மைத்துனனாகவும் தூதனாகவும் ஸாரதியாகவுமுடைய
அர் ஁நனுடைய தேரிநே. (க) मन्त्रिणैः मन्त्रिणैः மஹதிஸ்யந்தநே'
என்னக்கடவதிநே. (சாரதியாய்) ரதியானாகில் வெற்றி தன்தலை
யிலே கிடக்குமே' அதுக்காகத் தான் ஸாரதியா' ி ம்றியும்†அவன்
தலையிலேகிடக்கும்படி ப' ினனாயிற்று. (நதிர்ந்தாரித்யாதி) அ
ன்தலையிலே வெற்றிகிடக்கும்படி தன்னைத்தாழவிட்டாலும், அடியறி

சஞ்சு பெரியதிருமொழி, உபகாதி அபாபாரேறு.

யுமவர் விடாரே. அர் ஸுநொரு நிமித்த மாத்ரம் அவனை †அப்பரா கச் சேமம்சாத்தினை த்து னென்னுனிவனே கிடர் எ ிகரார். எதிரிட டவர் ஸேநைடானது செருக் ளத்திலே ங்கையிலே கொடுபோய், மடுவிலே தள்ளுதல் அரக்குமானிகையிலே ஏறவிட்டு நெருப்பிலே தள்ளுதல் சூதிலே தோற்பிப்பதாய் வஞ்சனையாலே நலியவிடே அவர்கள் பார்ப்பது. அங் னன்றிக்கே நேர்கொடு நேரே யுத்த யூமியிலே மிகு கழியும்படி செற்ற னை.

(போரித்யாதி) அஸுரவர்க்கம் முதலற்றின்பு தேவஜாதியை ய டய ஓரிடத்திலே நெருக் குடியேற்றினாற்போலேயா சிற்று அ ிவூரில் ப்ராஹ்மணர், ருஷப ாஹநான ருத்ரனும் வஸ்ரவண னும் இந்த்ரனும் சதுர்முகனும் பொருந்து மூர்போலே. †கினைத்தா ர பஸ்மமாக் ல்லாரா கக்கும் ஸ் ஸ்தரீபக்கலிலே ஸங்கத் த வினைத்த னையிறே நேத்ராக்கியாலே தலித்தது. குறைவரக் கொடுக்கைக் கும் கொடுக் கொடுக் இரட்டிக்கைக்கும் ஸ்வவிஷ யத்திலுள்ளாரை ஸுகப்ரதாந ராக்கு கக்கும், (நான்முகனும்) (ஈடு) சாந்திக்கும் ஸர்வத்தையு முத்பாதிக்கைக்கும். (சிரித்யாதி) இவ் வோருணங்களால் பூர்ணரான ப்ராஹ்ம ர் திரண்ட ஐஸ்வர்யத் தாலே குறைவற்ற. (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பின்னைத்தனத்தில நுகூலரிட்ட ி முக்காய் ப்ரதிகூலரை முடித்தானென்றார் கீழிரண்டுபாட்டால். இதில், பெரி யவனானபின்பும் தூத்யஸாரத்யாதிகளை மைத்துனனுக்குச்செய்து தத்விரோ திகளைப் படையறுத்தா னென்குரென்று ஸங் தி.

பெருமையினுடைய எல்லுநிலத்தையருளிச்செய்குரார் (கூழ்மையித்யாதி). பொறுக்கப்போ ாமைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்குரார் (பொறுக்கைக்கித்யாதி). தூதியங்கினது அழிக்கைக்கு ஹேதுவானபடி யென்னென்ன வருளிச்செய் கிரார் (எங்களித்யாதி). (தேர்க ாலாலே) - பண்டியாலே. சக்ரத்தாலேயெ ன்று த்வயர்த்தம். தேர் குச்செல்வலே தென்ன (இவனையித்யாதி). ரதிக னுன அர்ஜுனரிருக்க ஸாரதியென்பானென்னென்ன. ருளிச்செய்குரார் (அ ன்தலையிலே யித்யாதி). (அப்பராக) - பூஜ்யராக.

அநயப்ரயோஜநான ப்ராஹ்மணர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் அஹங் காரக் ஸ்தரான தேவர்களை த்ருஷ்டாந்தி ரிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்குரார் (கினைத்தாரையித்யாதி). (அ)

மூ. தூ டிவில் பார்மகள் பூமங்கையோடு

சுடராழி ச'கிருபால் பொலிந்து தோன்றக்

ரா டிவில் த்பகமே போலநின்று

கலந்தவர்கட் கருள்புரியும் கருத்தினுனைச்

சே டி க திரு ராய் கண் சிவந்தவானை

செம்பொ'செய் திருவுரு மானு'ற'னைத்

திவடிவில் சி னயனே போல் ரார்ம'னு

திரு'ரோ லுரதனுள் க'டேன்நானே

()

பத .	உரை.	பதம்.	உ ர .
தூ	அழகிய	கருத்தினுனை	திருவுள்ளத் தயு ட
டிவில்	டினையுடைய	சே	சிவந்த யனாய்
பார்மகளோடு	பூமிப்பிராட்டி	அடி	திருவடிகள்
	யோடும்	கை	திருக்கள்
பூமங்கையோடு	பெரியபிராட்டியா	திரு ராய்	திருப்பவம்
	ரோடும்	கண்	திருக்கண்
சுடர்	தேஜோரூபமான	சிவந்தஆ ட	திருப்பீதாம்பரம் (இ
ஆசி	திருவாழியாழ் றானும்		வற நயுடைத்தாய்)
சங்கு	நுப்பாஞ்சஜர்யாழ்வா	செ'பொன்செ	அழகியபொ'போன்
இருபால்	இரண்டருகும் ினும்	ய்	ற
பொலிந்துதோ	விள'கித்தோற்று'ப	திருவுருவமானு	வடிழ கயுடைய
ன்ற	டி	ன்றன்னை	னயிரு'கிறனை
காவடிவில்	சோலசெய்திரு'து	திவடிவில்	அக்கிவர்ணனா
த்பகம்போ	ல்பகம்போலே நின்	சிவன்	ருத்ரனையு'
நின்று	று	அயன்போல்	ரப்ரஹ்மாயு'போ
லந்தவர் ட்	த'னையே யெல்லா	ர்	லேஸ்ருஷ்டி ஸ'
கு	வுறவுமு நயுமா		ஹாரஸமர்த்தர்
	ப்பற்றினவர் ளுக் ம'னு		நித்யவாஸம் பண்ணு
	கு		கிற
அருள்புரியும்	வேண்டிற்றுத்தரும்	திரு'கோவலுரதனுள்	நான் கண்டே

(க)

வ்யா ஒன்பதாம் பாட்டு (துவடிவியாதி) ஹேயப்ரதயநீ
மா விக்ரஹத்தை யுடையளாய், பூமியைத்தனக்கு ப்ராரமா
உடையளாய் அதுக் பிமாரிகியான 'ரீபூமிப்பிராட்டி தாமரைப்
பூ ன் இருப்பிடமாக உடைய பெரியபிராட்டியாரோடே கூட' இச்
சேர்த்திக்கு ரக்ஷகமாகப் போரும்படியான திவ்யாயுத'கள் சந்தரா

சருஅ பெரியதிருமொழி ௨ ப ௧௦ தி கூ பா தூவடி சில்

தித்யர்கள் சேர உத்தரத்தாற்போலே விளங்கித்தோற்ற. (சு ரித்யாதி)
 †ஒரு கல்பகதரு பணைத்துப் பூத்தாற்போலே யாயிற்று பிராட்டிமா
 ரோடே திவ்யாயுதத்தைதரித்தாவிருக்கும்படி (காவடிவில் ற்பகடே
 போலின்று) †தனிக்கற்பக மன்றிக்கே †சோலைசெய்திருப்பதொரு
 கல்பகம்போலேகின்று; அதாகிறது ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனையிருக்கும்
 படி. (லந்த ரித்யாதி) † 'நா' ள் எங்களு டய ரக்ஷ த்துக்குக்
 கடவோமல்லோம் நீயே கட ராய் ' ன்று தன்கைபார்த்திரு ன்ரும
 ர்கள் பக்கலிலே மி'க ப்ரஸாதத்தைப் ப ன்ணும்படியை மனோர
 திக்குமவனை.

(சே டியித்யாதி) † அருள்பண்ணவிட்டால் தான்விடலாமோ?
 இவ் டினை க்கண்டால் (தீ டிவித்யாதி) அக்கி, ண்ணுக்குத்
 தோற்ற வடிவு கொ டாற்போலே யாயிற்று அவர்களிருப்பது.
 அ ன்ருள்ளார் ஸ்ருஷ்டி மஹா னையும் தா னே பண் வல்ல
 ரென்கை. (க)

௮௫. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூ டிவித்யாதி) காலவிப்ரக்ருஷ்டங்
 ளான் அபதாநங்களில் ஆபத்ஸ த்வமும் ஆஸ்ரிதரிட்டவழக் ராயிரு ன்ருமது
 வும் தேடிப்போகவேணுந் ா இப்போது திருக்கோவலூரில் நின்றநிலை தன்
 னிலாஸ்ரித கல்பகமாயிருக்கிறுனெ ிறதுஸந்தித்து அவன் டிவழகில் லந்
 ததுபவிக்கிறுரென்று ஸ' தி.

பிராட்டிமாரோட் ட சேர்த்தி யக் டாக்ஷித்து ஆயுதஸ ரதியைத்
 திருவுள்ளம்பற்றிக் கீழொரு தாத்பர்ய மருளிச் செ ய்து ஆபரணஸமாதியால்
 வந்த போக்யதையைத் திருவுள்ளம்பற்றி மேலே கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்
 தர மருளிச்செய்கிறார் (ஒரு ல்பகதருவிய்யாதி). (தனிக்கற்பகம்) - தனிக்
 கோ ப்பாயிருக்கு ல்ப ம். (சோலைசெய்து) - சோலைபே லே தழைத்து.
 ஈஸ்வரன் தன்னை ஸர் ரக்ஷகளு க் ருதியிருக்க இ ற்களு மதுக்கி சந்து
 நெஞ்சு கல்'தவிரன்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நா ளித்யாதி).

சிவந்த திருவடிகள் முதலானவை யுடைத்தாய் (க) ருத்ராஜன்
 ருக்மாபம்' (௨) பொன்னி ற்மேனி' என்கிறபடியே - அழகிலும் பொன்
 னிற்புகரை வடிவா வத்தாற்போலே யிருக்கிற ினை என்று சப்தார்த்தம்
 திருவுள் ம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அருளித்யாதி). ... (க)

மூ. ரா 'ொளிடர் டிந்த மாலை நீல
 மரதகத்தை மழைமுகிலே போல் ான்ற னைச்
 சீரணங்கு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
 திருக்கோவலுரதனுர் ண்டேனென்று
 வாரணங்கு முலைமடவார் மங்கைவேந்தன்
 ாள்கலியனொலியைந்து மைந்தும் வல்லார்
 காரணங்கனாலுலகம் லந்த கேத்தக்
 ரந்தெங்கும் பரந்தானை காண்பர்தாமே. (க0)
 திரும யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உதம.	உரை.	பத.	உரை.
வாரணம்	ஸ்ரீ ஜேந்தராழ்வா	மங்ை	திருமங்கைக்கு
கொள்	ொண்ட	வேத்தன்	ராஜாவாய்
இடர்	து கத்தை	வாள்	வானாயுடைய
கடிந்த	போகின	கலியன்	ஆழ்வார் அருளிச்செ
மலை	ஆஸ்ரிதவ்யாமுத்தல	ஒலி	சப்தஸந்தர்ப்பகன
நீலம்	கருநெய்தலையு		யுடைய
மரதம்	மரதமணியயும்	ஜந்தும்ஐந்தும்	பத்துப்பாட்டையும்
மழை	குளிர்ந்த	வல்லார்	ற்கவல்லவர்ள்
முகில்	மேகத் தயும்	உலகம்	லோகத்திலுள்ளார்
போல் ா'றன் பேன்	தவடிமுனை	காரங்ளால்	ஐஸ்வர்யம் தொடக்க
னை	யுடையனா ஸர்		மான புருஷார்த்த
	வேஸ்வரனை		ங்கள் பெறுக்
அணங்கு	எல்லாநும்விரும்பும்ப		ராக
சீர்	டியான	கலந்து	திரண்டுந்து
மறையாளர்	ஆத்மகுணங்கனையு	ஏத்த	ஸ்தோத்ரபூர்வமா
நிறந்த	ப்ராஹ்மணர்		ஆஸ்ரயிக் (ஸ்ர்வ
செல்வ	திரண்ட		வ்யாபியாயிருக்க
திருக்கோவலுர	ஐஸ்வர்யத்தையுடை		ச்செய்தேயும்)
தனுள்	திருக்கோவலுரிலே	கரந்து	ஒருவருக்கும்காண
ண்டேன்என்	காணப்பெற்றேன்		வொண்ணாதவனா
று	ன்று	எங்கும்பர்தா	எ'கும்புக்குவ்யாபித்
வார்	கச்சுஅணிந்த	னை	துநிற்கிறஸர்ேஸ்
அணங்கு	அழகிய		வரனை
முலை	ஸ்தநங்கனையுடைய	காண்பர்	ரணப்பெறுவர்கள்.
மடவார்	ஸ்த்ரீகள் நிறைந்த		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (வார மித்யாதி) பிறர்க்கு இட
 ரை விளைக்கக்கடவதான அது கொண்ட இடரைப்போக்கி அதின்
 பக்கலிலே வ்யாமுத்தனாவனை. (நீலமரதகத்தை) அதினுடைய

சுசு0 பொய்திருமொழி உப க0தி க0-பா ரா ம்.

§ விடாயடங்கலும் போம்படி குளிரவர்ஷித்து கொடுகின்றபடி (சிரித்யாதி) ஆதமகு ங்களாலே தங்களை விரும்பும்படியிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர் திரண் ட ஐஸ் ர்யத்தை யு டத்தாயிருக்கிற. (திருத் தோ லுரதனுள் கண்டேனென்று) அறுகாதம் பய ம்போயன் றிக்கே. (வாரண கித்யாதி) முலைக்கு ஆபர மான கச்சத்தான் கிறம்பெறும்படி முலைபடைத்த ர்கள். அண கு” ன்று விரு ப்பத்துக்கும்பேர் அழகுக்கும்பேர்.†தன்னழகேயன்றிக்ே முலைக் ச்சால் ந்த அழகையுடைய. (வாள்கலிய) ப்ரதிபக்ஷ நிரஸந

பாவமான வானையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த இப்பத்தையு ம்பயஸிக்க ல்ல ர் ள். (ரரணங்களால்) ஐ வர்யத்துக்காகவும் ஆதம்ப்ராப்திக்கா வும் ப த்ப்ராப்திக்ாகவும் லோகத்திலுள் ளார் திர டாஸரயிக் (ரந்தித்யாதி) ஆ ரயித்தபோதே ஆஸ்ரி தர் பேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கை கா எங்கும் பு கு யாபித்து அந்நையரத்ருஷ்டனாய் நம் ம ஆ ரயிப்பாராரோ' என்று†அ ஸரப்ரதீக்ஷனாய் கிறக்கிற னை ர ப்பெறு ர்(0)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அநு. பத்தாம்பாட்டு (ரரணமித்யாதி) வார ”” என் யால் பவி த்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி). வாருக்கு அழகு கொடுக்கிற முலைய ன்று ஒருயோஜன யருளிச்செய்து, ராரோ ந்த அழகையு டைய முலையென்று ரோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (தன் ழுே யன்றிக்ே யித்யாதி). (அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்) என்றது - அந்தர்யாமி ய. ... (0)

இரண்டாமபத்து பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ந ம பத்து ம திருமொழி இருந்தண்
ப்ர வே ச ம

வ்யா. அவ. த்ரு னில்களுக்குச் சிறப்பான ற்றை நி
ப்திச் சொல் டவர்களாயிற்றுக் கவி ளானவர்கள் அப்படி
ய் நி்ே, யதாபூத ரதி ளான ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின
நில ள் விஷயமாச் சொல்லும ற்றில் நாம் க்ி காண்தை
ொள்ளும்படி யெங்ஙனே யென்றால் அவர்களுடைய ப்ரேமத்
துக்கு அவதி யில்லாமையைக் கொள்ளுமித்தனை தன்புத்ரன் சிரு
பனாயிருக்கச் செய்தேயும் அல்லாதவர்களுடைய புத்ராதிகளிற் காட்
டினும் ரூப னாய்த் தோற்றுமிதே ப்ரேமத்தானே; அப்படியே
இவர் ளு ப்புக்கு அவதி யில்லாமையாலும் சொன்ன சொன்ன
ஏற்றமெல்லாம் பொறுக்கும்படி ஸர்ே ஸ் ரன் விஷயமாகச் சொ
ல்லுமையாலும் இப்படியாகையிலொருதட்டில்லை. கார மான
ப்ரேமத்துக்கு அ தி யில்லாமையானே, அதி் ராயமாய் வருமவையு
மெல்லாமுண்டாகைக் கொருகுறையிலையிதே.

த்ரு ரோகு ப்ரகரணை பல்ல னுங்கூட ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி
பரமேச்சர வி ண்கரிலே ஸந்நிஹிதனுபடியை பதுஸந்தித்தார்
அ ன்னன்றிக்கே ஸத் நிஷ்ட்டராய் ஸ் ர் ஸ் ராஸ்ரமோசித
மான ர்ம் னை பக த்ஸமாராதபுத்யமாறாதே அநுஷ்ட்டி்கும்
ப்ராஹ்ம ர்க்கு உபாஸ்யனாய்க்கொண்டு திருக்கோவலூரிலே ந்
நிஹிதனுபடியை யதுஸந்தித்தார் தே ர்களுக்கு அந்தர்யாமி
என்கிற புத்திண்சேஷத்தைப் ப்ணி அ்ுவோமுகங்களாலே ஆஸ்
ரயிக்கைய் றிக்கே அவன்மன்னையே ஆ ரயிக்கும் த்ருகூலர்க்
கா த் கத்துக்குக் காதாசித்தமாகவு டாம் ப்ரளயத்தைப்போக்கி
நோக்குமாபோலேயும் த்ருத்யஸூரி ளுக்கு ஸதாதர்சனம் பண்ணு
வை க்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாபோலேயும் அபரிச்
சிந்தனை தன்னை “இவனின்வளவிலுள்ளான்” என்று இவர்களுக்குப்
பரிச்சேதித்து ப்ரதிபத்தி பண்ணலாம்படி தனக்குள்ளதடைய

சுருட பெரியதிருமொழி, ந. ப, 3 தி பா இருந்த 'r.

இ ற்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்துக் கொடுக்கிறவிடமாகையாலே அவ்விடத் தப்ராப்பமென்று புத்திபண்ணி அதைப்பேசியது பவிக்கிரார்.

அரு. இருந்தண் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழிகளிலும் மேல்திருமொழி னிலும் இத்திருமொழிதன்னிலும் திருப்பதிகஞ்ஞ்சுச் சிறப்பிட்டுச்சொன்ன துக்குக் கருத் த சங்காபூர் மாக வருளிச்செய்கிரார் (அவ்வோநிலம் னுக் கியாதி).

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு இத்திருமொழிக்கு ஸ் தியருளிச்செய் கிரார் (ரஜோகுணேத்யாதி). ராஜஸராயும் ஸாதநாந்தரநிஷ்ட ராயுமிருக்கிற இவர் னுக்கு முங்காட்டிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்த்தலம் ளிலதபவத்திற் காட்டி அநுகூலர்க்கு முக கொடுக்குமிடத்தில் இவர் னோடு தாமமுதப விக் பரமப்ராப்யமென்று திருவயிந்திரபுரத்துத் தெய்வ யகணை யதுப விக்கிராரேறு திருவுள்ளம். (அநுகூலர்க்கா) ன்றதுக்கு (நிற்கிறவிடமா டே) எ றத்தே ட்வம். இக்கு அநுகூலரென்றது இத்திருமொழியி லதுஸந்திப்படுகிற வண்டிகள் குரக்கினம் அன்னம் சோலைகள் முதலான வயெல்லாம் ஸ்வாபதேசத்திலே பாகவதர் னென்று திருவுள்ளம் பற்றி. 'இருந்த மாநிலம்' இத்தாயகியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிரார் (ஐகத்துக் கியாதி). 'மின்னுமாழியங்கையவன்' என்றதைப்பற்ற (நித ஸூரிகளுக் கியாதி). அன்றிக்கே, இத்திருமொழிக்கு உயிர்ப்பாட்டான 'வையமேழு முண்டு' என்கிறபாட்டைக் கடைகூறித்தருளிச்செய்தாரென்னவுமாம், "அடியவர்க்கு மெய்யனுகிய' என்றிறே யிருக்கிறது 'தெய்வநாயன்' என்றிறே அதில்பாசுரம். *

மு இருந்த மாநிலமேனமதரய்வனாமருப்பினிலகத்தெடுக்கி னுந்தண்மா டல் துயின்றவனிடம் கமலநன்மலர்த்தேற லருந்தியின்னிசைமுரன்றெழுமளிகுலம்பொதுளியம்பொழிலுடே செருந்திராண்மலர்செ றணைந்துழிதரு திருவயிந்திரபுரமே (க)

ப. ம.	உ. ர.	பதம்.	உரை.
இருந்தண்	மிக்கஞ்ஞரிந்த	ருந்த மாகடகறுத்துக்குளிரந்தபெ	
மாநிலம்	பெரியபூமியை (ப்ரள	ல்	ருங்கடலில்
	ய. கொண்டவன்	கண்ணுயிற்	யோகநிந்தைரசய்த
	று)	ன்	ருளுமவனுக்கு
எ மதாய்	வராஹரூபியாய்	இடம்	வாஸஸ்த்தாநமாவது
னாமாப்பகத்	வனோந்தகொம்பினிட	மலம்	தாமரையினது
தினில்	த்திலே	நல்	அழகிய
ஒடுகி	அடக்கி, (பி. ப.)	மலர்	பூயிலுண்டான

பெரியதிருமொழி, ஈ ப க தி க பா இருந்தண் ச

தேறல்	தேனை	செருந்தி	செருந்திமரத்தி
அருந்தி	பாநம்பண்ணி	ரளமலர்	அப்போதலர்ந்த பூவி
இன்னிசை	இனியராகத் த	சென்று அணை	போய்க்கிட்டி [ல்
முரன்று	பாடி	ந்து	
எழும்	கூத்தாடாரின் றுள்ள	உழிதரு	ஸஞ்சரிக்கிற
அளிகுலம்	ரண்டுக்கூட்டங்கள்	திருவயிந்திரபுர	திருவயிந்திரபுர மெ
பொதுளி	திரண்டு	மே	ன்னும் திவ்யதேச
அ	அழகிய		மாம். (க)
பொழிலுடே	சோலைவெலே		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (இருந்த மாநிலம்) மாநிலமென்று பூமிப் பரப்பைச் சொல்லு கயாலே தப் பத்தாலே போக்யபோ கோப ரண போகஸ்த்தாந ப்ரசுரமாயிருக்கும்படியாய் இரு ம யால் அதில் பெருமையாய்க்கிடக்கிறது.†இத்தைப் ப்ரளய' ர் ட விடத்தில் சேதநர்க்குறுப்பாமாகாரமே பாயிற்றுத் திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கி க்கிறது (ஏனமதாய்) †கார்யம் தெரிந்த ாறே த்னை யழிய மாறினான். †நீருக்கும் சேற்றுக்குமிரூயாத வராஹ விக்ர ஹத்தைப் பரிக்ரஹித்தான். வளைந்த கொம்பிலக ராயில் ஏ தேசத் திலே யடக்கினான். இத்தால் ரக்ஷயத்தி னளவல்லாத ரக்ஷ னுடைய பாரிப் பச் சொன்னபடி. †இது ஸுரக்ஷிதமென்று திரு வுள்ளத்தே பட்டவாறே. (ருந்தணித்யாதி) †கடல்கள்தோறும் க் ளர்ந்தருளும் என்றொரு ப்ர ித்தியு் டி. அத்தாடே () உ ர்கும் ருங் டல் நீருள்ளான் ன்கிறபடியே சொல்லிற் றுகவுமாம் அன்றிக்கே திருப்பாற் டல்தான் மஹா ராஹத்தி னுடைய குரூம்பிலே து ளாய்க்குழம்பித் தன்னிறம்போயிற்றெ னவுமாம்

(கமலமித்யாதி) †தாமரையினுடைய செ ள்பெற அலர்ந்த விலக்ஷணமான புஷ்பங் ளிலே ிகளானவை புக்கு மதுபாநத் தைப்பண்ணும் கழுத்தே கட்டனாய் மதுபாநத் தப் ப னு கையாலு டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, இனிய இ ச ய முரலா ிற்கும் †செவிப்பாடுடைத்தாக ஆளத்தி வையாநிற்கும், உள்ளுப் புக்கத்ரவ்யம் இருந்தவிடத்தி லிருக்கவொட்டாமையாலே கொண்டு கிளர்ந்தெழுகிற வ ிகளினுடைய ஸமூஹ மானது தாமரையிலே மது பாநம் பண் ஸ்செய்தே பின்னையும் சாபலாதிசயத்தாலே செ ருந்தியிலேபோய் மதுபாநம் ப னுவதாக நீனைத்து அதின் தேன்

வெள்ளத்தை யநுஸந்தித்து கண் கத்தி விழி ரர் னோத்துக் கொண்டியி ஆள்திரள் பார்த்திருப்பாரைப்போலே (பொதுளி) வண்டிகள் வந்து செறியுமளவு யிருந்து, அவை திரண்ட ாறே தர்-சந்யமாகப்பூத்த பொழிலுடே சோலையினுள்ளே செருந்தியி னுடைய செவ்விப்பூவிலே சென்று கிடும். †(பொதுளி) திரன் டிருந்து உழிதராநிற்கும் †தாமரைப்பூவிலாசையாலே இழிந்து மது பா. ம்பண்ணின் வண்டினம் செருந்தியில் மது வெள்ளத்தை யநு ஸந்தித்துவிசாரியாதேயிழிந்து அ ப்பட்டுக்கொடுநிற்குமது கார்ய மல்ல என்றுபார்த்து கண் கத்திவிழிய அஞ்சிக்கரையிலே உலா வுவாரைப்போலே செருந்திப்பூவைச் செ று கிட்டி அதிலிழிய அஞ்சி ரையிலே நின்று இதஸ்தத ஸஞ்சரியா நிற்குமாயிற்று. (பொதுளி) செறிவு. பொழிலுக்கு விசேஷண மாகவுமாம். ()

உரு. முதற்பாட்டு. (இருந்தணித்யாதி). அழிந்ததசையில் போக்யா திகளுண்டாகக்க டமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (இத் தயித்யாதி). ப்ரளயத்துக்கு முன்புள்ள ஆகாரம் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தேகிடந்ததெ று திருவுள்ளம். எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் கிடந்ததென்னவுமாம். (கார்ய தெரிகையாவது). ப்ரளயங்கொண்ட பூமியையெடுக் விசாரிக் க. ஏன மாய்" என்றதக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்து அதாய்" என்றதக்குக் கருத் தருளிச்செய்கிறார் (நீருக்குமித்யாதி). மேலுக் வதாரிகை (இதுவித்யாதி). * கருமை பெருமையாகி, ஞ்சேயர் வ்யாக்யாந பண்ணியிருந்தாலும் ப்ர ஸித்தி ப்ராசர்யத்தைப்பற்ற கறுப் பயே விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கடல் கள்தோறுமித்யாதி).

கமலம் - தாமரையுடைய ல் - விலக்ஷணமான, மலரில் தேறலை - தேனை அருந்தி - பாடும்பண்ணி, இனிதான இசைமுன்று எழாநின்றள்ள அளி-வண்டிகளினு டய குலம் - ஸமூஹமானது பொதுளி - திரண்டு, அழ கிய பொழில்நடுவே, செருந்தி என்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷத்தின் நாட்பூவில் சென்று கிட்டி ஸஞ்சரியாநிற்கிற திருவாய் திரபுரமெ று சப்தார்த்தம் திரு வுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாம ரயினு டயவித்யாதி). விவரணம் (செவியித்யாதி). செவிப்பாடு - செவிக்கினிதாகப்பாடு க. அந்வ ம்காட்டுகை ா மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (பொதுளியித்யாதி). உழிதரு க்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தாமரைப்பூவிலித்யாதி). வுட்பதை நிஷ் ட்டரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தெய்வ ாயகந்திருவடித்தாம ரகளில்தேனைக் கு றவற உண்டு ஆ சயாலே நித்யஸூரி பரிஷக்கதனான *வாஸு தேவ தருவின் பாதமலரில் தேனை புஜி க்க்கோலி ஸஞ்சரித்து கொண்டிருப்பார்க ளென்று ஸ்வாபதேசத்தில் பலிதார்த்தம். (க)

மூ. மின்னுமாழியங்கைய ன்செய்யவளுதைதருதிருமா'ர்
பன்னுநான்மறைப் பல்பொருளாகிய பரநிடம் ரைச்சாரல்
பின்னுமாதவிப் பந்தலில் பெடை வரப் பிணிபவிழ் மலத்துத்
தென்னவென்றுவண்டின்னிசைமுரல்தரு திரு யிர்திரபுரமே (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுதின்றுள்ள	பரந்	ஸர்வஸ்மாத்தபரனு'கு
ஆழி	திருவாழியை	இடம்	ஸத்தாநாவது.
அம்	அழகிய [யனும்]	வரைச்சாரல்	மலைப்பக்'ளில்
கையவன்	திருக்கையிலேயுடை	பின்னும்	நெருங்கியிருந்துள்ள
செய்யவள்	பெரியபிராட்டியார்	மாதவிப்பந்தலி	ருருக்கத்திப்பந்தலி
உதைதரு	நீத்யவாஸம்பண்ணு	ல்	லே
	கிற [னும்]	வண்டு	வண்டுகளானவை
திருமார்வ	திருமார்வையுடைய	பெடை	தங் ள்பேடை ள்
நான்மறை	நான்குவகைப்பட்ட	வர	வருகைக்கா
	வேதங்காரம்	பிணி அவிழ்	ட்டு அவிழுகிற
பன்னு	சொல்லப்படுமீ	கமலத்து	தாமரையிலே (புக்கு)
பல்பொருள்	பதார்த்தங்களுடைய	தென்னென்று	தென்னு, தென,
ஆகிய	தனக்கு பரகாரமா	இன்னிசைமுர	இனியஇடை பாடாநி
	வுடைய	ல்தரு	ன்றுள்ள
			திருவயிர்திரபுரமே. (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னுமித்யாதி) ஸர்வே
ரத்வ லக்ஷ மாகிறது திருவாழியைக் கையிலே சலியாதே பிடித்
தல் லக்ஷமீபதியாதல் வேதைகஸமதிக'யனாதல் இனையாயிற்று.
இன மூன்று முண்டிங்கு. (மின்னுமாழியங்கைய ன்) மேத்
திலே மின்னிணற்போலே யிருக்கிற திரு வாழியைக் கையிலே யுடை
ய ன் (செய்யவனித்யாதி) அந்த மின்கொடிதான் பரதேசார்
தூரத்திலே தழுவிணற்போலேயாயிற்றுப் பெரிய பிராட்டியாரைத்
திருமார்பிலே புடையனாயிருக்கும்படி. (பன்னித்யாதி) பரந்து
ரனு கப்பட்டே தத்தில் அவ்வோ விடங்கள்தோறும் சொல்
ப்பட்ட பதார்த்த'களுக்கத் தனக்கு சரீரதயா பராரமாய்
தானொரு மே பராரியா யிருக்கையாலே ஸர்வஸ்மாத்தபரனான
ன். () † ஸ்வேஷ்ய ஸுரேஸ்சுமீ ஸ்வேஷ்யே தே தம்ச ஸர்வை ரஷ
மேவ தே த்ய னன்னுனிமே. (உ) 'ஸ்வேஷ்யே - ஹரிஸ்சதே' (௬)
† ஸ்வேஷ்ய அஸ்யேசாரா .

சகசு பெரியதிருமொழி ந. ப. தி உ பா மின்னும்.

(ரயித்யாதி)†பிராட்டியும் தானுமா சேர்த்தியில் ப்ர ய லஹம் மாறாதே செல்லுமாபோலே யாயிற்று அ் குத்தை திரயக்குக்களுடைய யாத்ரையும் மலையின் பர்யந்தத்தில் நெருங் கப்பட்டிருந்துள்ள மாதவிப் பந்தவிலே மதுபாநம்ப விழிந்த கௌரானவை தன்னில்தான் ப்ர யரோஷத்தானே நீ நான்” னன்ன அவ் ளவிலே பேடையானது இனி நீ ஜீவிக்கும் படி யெல் ாம் ான் ா கிதே” எ ன்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி மாதவியிலே செறியப்பூத்த பூவிலே புக்ொளித்தது. அத்தை யொழிய அரைக்ஷ ம் ஜீவி மாட்டா மயானே (க) “तु वदं००३” ந தம்சாந்” (உ) ‘स वयसि न जीवेयम् என்று படுமிதே சே ல் அப்படி நோவுபட்டு எல்லா ளாதநங்கனையு மறுஷ்ட்டித்து †பல் பன் ரிர ிடம் ாட்டினவிடத்திலும் அதுக்குக் கேட்டதில்லே யாயிற்று இனிச்செய் தென்?” என்று பார்த்து ாழியப்போ மா ிட்டாது நாம்படு து ா மறந், வித்தனை நம்மிடற்றோ ய லேழு ன் ாட்டுவித்துக் கொள்ோம்’ ா்றுபார்த்து (மின் னுமா, விப்பந்தவில்பெ ட ர) அதிலே பு் பேடையானது ஊடல் தீர்த்துவந்து முகந் ாட்டும்படி†அப்போ தலர்ந்த செவ்வித் தாமரையிலே போய்ப்புக்கு தென்ன.எ ன்று ஆளத்தினை கத்துட் கிற்றாயிற்று. †நக்குண்டார் †நாவெழாரிதே. பாடப்பகை தீருமென்ப திதே. (ந)† பேதை நெஞ்சற தப் பாடும்பாட் ட ான்னக்கடவ திதே. (உ)

அ . இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், ஸ்ரீவராஹ மாய், ஜ த்து ிருவ் த ப்ரளயாபந்நிவ்ருத்தி யச்செய்து கண்ணுறங்கிக்கிட் தவ் ிதிருக்கிறவிடமாகையாலே ப்ராப்யமென்றதுஸந்தித்தார்; இதில் ஸர்வஸ்மாத்த்ர வர்த்திக்கிறவிடமான யால் ப்ராப்யமென்றதுஸந்திக்கிரு ரென்று ஸங்கதி.

“மின்னும ழி இத்யாதிக்கு வ்யுத்த்ரமே ப்ரமாண ப்ரதர்சநம் (வே தரித்யாதி). வேதை என்ஈற பன் மய ல் பேதஸ்ருதி அபேத ஸ்ருதி ட ஸ்ருதி எல்லா சொல்லு யால் பொருள கிய ிறது கு ப்ரமாணமென்று ருத்து. (அஸ்யேசாநா) என்ற ந்தரம், (ச) “निवृत्तं चैव शृङ्खलैर्द्रुमं च मयः परमादात् शङ्खैश्च वाधर - ஸ்ரீவத்ஸ

(க) ரா-ஸு-கக-சஉ.

(ந) தி-வாய்-க-க.

(-) ரா-ஸு-கக-க0.

(ச) ரா-யு-ககச-0.

வகஷா நிக்ய ஸ்ரீரஜேயஸ் ஸாஸ்வதோ த்ரு - தமஸி பரோ தாதா சங்கச ர
த தர ' எ ' த தனுஸ்தேயம்.

(உறைதிருமார்) என்னவ மந்திருக்கவு, ' தரு ' பாலை
ப்ர யகலஹம்மாறாதே செல்லு க ஸித்தமென்று இத் த த்ருஷ்டா ' தமா
பெடை ரும்படி இன்னிகைமுரலாநிற்கும் என்றது ' குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுமித்யாதி). (ரதநங்கனையும்) என்றது - தூதப்
ரேஷணதி னைப் பண்ணியின்றபடி. (பல்பன்னிரண்டும்காட்டி) என்றது -
ஞ்சியும் என்றபடி. கெஞ்சும்போது பதினாறும் னன்னாதே பன்னிரண்
டும் என்றது - மந்தஸமிததசையிலும் நாலுதோற்றுகிறது ஸித்தமா யால்
அதி மா த்தோற்றுவது பன்னிர டேயெ . (அப்போதலர்ந்த தாம
ரையிலேபுக்கு) எ ' ததுக்கு - எங்கும் தேடித்திரிந்து னாண மயா நாக்
ொட்டிக்கிடந்தது, பாடும்போது நாக்கு னைக் க்கண்டு அ ழித்தாம ர
யிற் போயிற்றென்றுகருத்து. ஞ்சினால்வராதது பாடினால் ருமோவெ
ன் ருளிச்செய்கிறார் (நக்குண்டாரித்யாதி). (நக்குண்டார்) கிஞ்சிக்காரம்
பெற்ற ர் ன். (நாவெழார்) குற்றம்சொல்லமாட்டார். இத்தால் ()
தஸ்மாந் தஸ்மாந் காயந்தம் ஸ்திரியாமயந்தே'
ன்கிறபடியே - காநரஸ' கேட்கில் குற்றஞ்சொல்லமாட்டாதே ருமெ
ன்றதாயிற்று. பாடப்ப திருமோவென் (பே தயித்யாதி). ... (2)

ழ. யமேழுமுண்டாலிலை கிய மாய னடிய ர்க்கு
மெய்யனுகியதெய் நாயகனிடம் மெய்தரு ரச்சாரல்
மொய்கொள் மாதவி செண்ப ம் முயங்கிய முல்லை. கொடியாடச்
செய்யதாம ரச் செழுமப்பனை தி ழ்தரு திரு யிர்திரபுரமே (ந)

ப ம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வயம் , மும்	கீழ் ஏழுலோக ' னை	வ ரச்சாரல்	மலைப்ப ' கத்தில்
உண்டு	அமுதுசெய்து [யும்	மொய்கொள்	நெரு ' கியிரு ' துள்ள
ஆலிலை	வட தளத்திலே	மாதவி	குரு ' கத்தியானது
வைகிய	போதுபோக்கின்	செண்ப ம்	செ ' ப த் த
மாயவன்	ஆய்சர்யசக்தியுத்த	முயங்கிய	தழுவின
	னாய்	முல்லை	நிர்ஜலப்ரதேசத்தில்
அடியவர்க்கு	தன் ' கே எல்லாவடி	அம்	அழகிய
	மயும்செய்யுமவ	ொடி	முல்லைக்ொடியான
	ர் னு ' கு		து (ருலே)
மெய்யனுகிய	தன்னையுள்ளபடி கா	ஆட	அசைய (அதின்காற்
	ட்டுமவனான	செழு	செழித்த
தெய்வநாயகன்	தெய்வநாய னுக்கு	பனை	நீர்நிலங்களிலுள்ள
இடம்	இடமாவது,	செய்யதா	ர செந்தாமரை (அலர்
மெய்தரு	எம்பெருமான் திரு		ந்து)
	மேனியில் மார்த்த	திருத்தரு	ஒளிசெய்கிற
	வத்துக்கூத்தக்க	திருவயிர்திரபுரமே.	(ந)

வ்யா. - மூன்றும்பாட்டு. (அயமீத்யாதி) †பூமிப்பரப்பங்
கலும் யிற்றிலே யெடுத்து வத்து ஒருப னுன ஆலந்தளிரிலே
வளர்ந்தருளின ஆஸார்யசக்தியுத்தன். †அடிதங் னைச்செய்தும்
ஆஸரிதரக்ஷ ம்பண்ணுமவ. (அடிய ர்க்குத்யாதி) †ரதாசிக்க
மா கத்துக்கு ந்த ப்ரளயத்தைப் பரிஹரித்தாற்போலன்றி கே
தன்னை நித்யாநுப ம் பண்ணவேணும் என்றிருப்பார்க்கு அதுக்
கொருகூணம் விச்சேதம் ரு யாவது நித்யப்ரளயமிறே. தன
க்கு அஸாதாரணமாயிருப்பார்க்குத் தன்படி னையெல்லாம் இவனு
க்குள்ள திவ்வளவு என்று பரிச்சேதித்ததுபவி கலாம்படி. னெ
யிட்டுக்கொண்டெகிற (தெவ்வநாயகனிடம்) நித்யஸூரிகளுக்கு
த் தன்படிகளெல்லாம் அதுபவிக்கலாம்படி ரொடுத்துக் கொண்
டிருக்குமாபோலே இங்குள்ள ஆஸரிதர்க்கும் தன்னை அதுபவிக்க
லாம்படி கொடுத்துக் கொடு நிற்கிறவிடம். (க)† அஃஸேவ் ட் அஹ
மே ம்வித ” என்றானிறே †நான் பக், யைகலப்பயன் என்றருளிச்
செய்த ாறே (உ) ஸ்ரௌஸ்து ஸ்ரௌஸ்து பரம்பரஹ்மபரம்தாம்
எ ன்று டே ட்டிருந்தபடியாலே நீ ஒருவன் பக்திக்கெளியனாவ
தென்னென்ன அஃஸேவ் ட் அஹமே ம்வித ” நாட்டில் பரிமா
றுகிறபடி க டு சொல்லவொண்ணாதுகாண் அவ்வோ வ்புக்தி
ளில்கண்டபடி சொல்லவேணுங்காண் என்கிதுவே †ப்ரகாரட்
என்றானிறே

(மெய்தகு)†மெய் குத்த கிருக்கை †மென்மையையுடைத்தா
யிருக்கை. இதரவிஸ ரதியமாயிருந்துள்ள மலையில் பர்யந்தத்திலே
(மொய்கொளிய்யாதி) †மொய்யெ ன்று விக் கும் செறிவுக்கும்
பேர். இங்கு செறிவாய், நெருங்கியிருந்துள்ள குருக்கத்தியானது,
செண்பகத்தைச்சென்று கட்டிக்கொ டுது. முல்லைநிலத்திலே
அந்தக் கொடியானது காற்றாலே அசைய மருதநிலத்திலுண்டான
தாமரைகளில் அலருமளவாய்நின்ற பூக்களானவை இக்கொடியைச்
காற்றுப்பட்டு அலராகிற்றாயிற்று. †சிவந்த தாமரைகளே
டைத்தான நீர் நிலங்களிலே உஜ்ஜ்வலமாகா நின்றுள்ள. (திரு யி
கிரபுரமே). †அகடிதங்களை கடிப்பித்தும் அவனாஸரிதரக்ஷணம்
னுமாபோலே, †விருத்தமான தேசத்தில் அவையிரண்டையும்
லாத்திலே கிட்டியதுபவிக்கலாம் தேசமாயிற்று. ... (ந)

பெரியதிருமொழி, ந. ப. தி. ச. பா. மாற்கொண்டு. ௪௬௯

அநு. மூ. றும்பாட்டு. (யமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன பர
தத் தத் தத் தத் தார்யமான அடிதடாஸார்த்யமுதே அதுபவிக்கிறார்
ன்று ஸ்கதி.

யமேழும் கீழேமுதோ றும் உண்டு - பூவிலையில், வை
கிய போதுபோக்கி, என்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (பூநியித்
யாதி). (பூமிப்பரப்பட்டாலும்) என்றது-கீழில்லோகங் ள் பூவிவரங்களுக்கா
யாலே, மேலு தாரிண (அகடிதங் னீயித்யாதி). அடியவர்க்குமெய்ய
னாகிறதும் வயமுண்டதபோல் அடிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்
(நாசித்தேய்யாதி ர்யத்தலே). (ப்ரளயமிதே) என்றவநந்தரம், ஆறையா
தே அதுவாராதபடி என்று சேஷபூரணம்பண்ணி கொள்வது. அபரிச்சிந்
னாதனைப் பரிச்சேதித்ததுபவிக்கும்படி பண்ணுன அகடிதமிதேயென்று
திருவுள்ளம். நித்யஸூரி ள் ஸர் ஜ்ஞரா கயாலே தன்படி னெல்லாமது
பவிக்கலாம்படி பண்ணினுனையாகிலும், இங்குள்ளார் கு அருணதுபவிக்க
கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அஹமித்யாதி). விவரண (நா
னித்யாதி). ஸ்வரூபதோ குணதஸ்ச ரிரதிகயப்ருஹத்தாய் ரிரவதிகதேஜோ
ரூபான ஸ்துபத்திக்கு ஸூலபமாயநுபவிக்கலாம்படி பண்ணினுயென்றால்
இது நாட்டில் கண்டதில்லையெய் (நாட்டிலித்யாதி). (ப்ரகாரம்)-ஸ்வ
பாவம்.

(மெய்க்கு) என்றது. தெய்வநாயன் திருமேனிக்கென்றபடி. (மென்
மையையுடைத்தாயிருக்) பெருமா திருமேனியில் மார்த்தவம்போ
லே மார்த்தவத்தையுடைத்தாயிருக் க. மொய் ிள்ளெருகியிருந்துள்ள,
மாதவியானது சென்பகத்தை, முயங்கிய - தழுவிய, முல்லை - முல்லையிலத்
திலே - கிர்ஜலப்ரதேசத்திலே அம்மொடியானது அக்கொடியானது-முல்லை
பென்ற சப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட கொடியானது, ஆட, அத்தாலே, செ
ழும்பணியில்-மருதநிலத்தில் கிர்நிலத்தில்-செய்யசாமரை திகழ்தரு திருவயி
ர்திரபுரமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (மெய்யென்றித்யாதி
வாக்யதரயத்தாலே). முல்லையங்கொடி - அழகியமுல்லைக்கொடி, ஆட, தா
மரையுடைய செழும்பணியிலே விளங்குகிற என்று அர்த்தந்தரமருளிச்செ
ய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி). முந்தினவர்த்தத்தில், குறிஞ்சி நிலமான மலைச்சார்
விலே முல்லையிலமும் மருதநிலமுமிருக்கூடுமோ வன்னும் சங்ககயிலே
யருளிச்செய்கிறார் (அகடிதங்களை யித்யாதி). (விருத்தமானதேசத்தில்)-அவை
யிரண்டுக்கும் விருத்தமான மருதநிலத்திலென்றபடி. (௬)

மூ. மாற்கொண்டுடன் மெதிர்ந்தவல்லவுணன்றன்மார்வகயிருபிளவாக்
கூறுகொண்டவன் குலமகற்கின்னருன் டொடுத்தவனிடம் மிடைந்து
சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழைதகைவிசம்புநம னிரீழல்
சேறுகொண்ட தண் பழனமகெழிறிகழ் திருவயிர்திரபுரமே. (௭)

அதில் அந்த வாத்ஸல்யம்போய் தானே தானும்படி தோற்றிக் த
 ரதே தான் தமப்பனி லண்ணிய வுறாய் ந்து உதவினாயிற்று.

(மிடைந்தியாதி) †பெற்ற தமப்பன் பகையா அனிலண்
 ணிய உறாயுதவினவன்றன் குத்தன்னில ணிய உறவில்லையிறே
 புறம்பு இப்படி இருக்கிறதானும் (க) ப்ரஹ்மஸூத்ர ஆத்
 மைவ ரிபுராத்மந் என்கிறபடியே தனக்குத்தானே பாயாய்
 தன்னை முடிக்கப்பார்த்தன்று உன்னை உன்கையில் காட்டித்
 தாரேன் என்று நோக்குகைகா ந்து நிற்கிறவிடம் †பரஸ்பரம்
 நெருக்கி அந்நெருக்கம் பொறுமையானே ஸாரமனது ப்ரஹ்மபா
 ரித்துள்ள மெல்லிய கரும்பினுடைய இளங்கழையுமிதுனிபா
 நது ஆராதத்திலே சென்று ஸர இனியிவ் ருகு போகவொட்
 டோம் என்று தடுக்குமாயிற்று ஆகாசம். இப்படிவார்த்த கரும்பி
 னுடைய †அழகிய நிழலையுடைத்தாய் கருப்பஞ்சாற்றுவே ள்ள
 மிட்ட சேறுகளையுடைத்தாயிருந்துள்ள நீர் கில்களிலழகு உஜ்
 லமா ரின்றுள்ள திருவயிர்திரபுரமே (உ) †[தழீஇ] டொடு
 போரவு ன்ற னைச்சுழித்தெக்கும் தாழ்விடங்கள்பற்றிப் புலாந்
 ள்ளம் தானு ள] யாபரித்தபோது ஹிரயனுடைய ருதிர
 வெள்ளத்தாலே பார்த்தபார்த்த விடமெக்கும் சேறு செய்தாற்
 போலே கரும்பு ளொன்றோடொ ஹுநெருங்கிப் ப்ரவஹித்த சாற்று
 டொத்தாலே பூமியெல்லாம் சேராய்க்கிடக்குமாயிற்று. .. ()

அரு. நாலாம்பாட்டு. (மாறுகொண்டியாதி). கீழ்ப்பாட்டி அடி
 யர்குமெய்யனாகிய என்றருளிச்செய்தார் அவர் னையடி ராக்கி படிய
 யறுஸந்தித்துக்கொண்டு அனிடம் ப்ராப்யமெகிறுரென்று ஸ்கதி.

மாறாய் என்றோதே, 'கொண்டு' என்றத்தால், தோற்றின உட்ருத் த
 யருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹ்ருதமித்யாதி). "உடன்று" கினத்து ிறாய் தத்
 பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). கீழ்பலித்த ர்த்தத் தயறுவதித்து
 டொண்டிவ் மய உபபாதி கிறார் (ஹிரண்யனுடயவித்யாதி) க்யத்
 யத்தாலே. (படி) என்ற ந்தரம் அத் குடலாக என்றுசேஷம். இருபிளவா
 கினவன் என் வே அ மந்திருக்க "கூறுகொண்டவன்" என்றதக்குக் ருத்
 தருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தோடேயித்யாதி). 'குலமகன்' என்னைக்கு ஈஸ்
 வரன் பிதா டொவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரன்ருனேயித்யாத்).

அவுணன் குலமகற்கு இன்னருள்கொடுத்தவனிடம் திருவயிர்திரபுரம்
 என்றதக்கு உட்கருத் தருளிச்செய்கிறார் (பெற்றவித்யாதி). வாக்யார்த்தம்

பெரியதிருமொழி ஈ ப, க தி சு பா, கூனுலாவிய, சளந்.

(பொன்னித்யாதி) ரூர்க்கினமானது பொன்போலே யிருக்கிற மலர்விளங்கா நின்றுள்ள வேங்கை கோங்கு செண்பகக் கொம்பி னில் இவற்றிலே தாவி பெரிய வேகத்தோடே ந்து அவ்வ ருரு போக்கின்றிக்கே. (தேன் கலந்த) †தேன்மிக்கிருந்துள்ள பலாப் பழத்தை புஜியாநிற்குமாயிற்று. (டு)

அந். அஞ்சாம்பாட்டு, (ஆங்கித்யாதி) தனக்குத்தானே பகையான இச் சேத னேனோ கி அந்நயப்ரயோஜனனுக்குமவின்னன்றர் - கீழ்ப்பாட்டில்; அத்தாலே அந்நயப்ரயோஜனரான அடியவர்க்கு மெய்யனாகை கேட்கவே ணுமோ, ப்ரயோஜனாந்தரபரனுக்குங்கடத் தன்னையழியமாறிக் கார்ய் செய் தானிறே என்று மமநாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தையதஸுத்தித்துக்கொண்டு, அடியவர்க்குமெய்யனாகைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக்கருதி, நப்பின்னையிடத்தில் வ்யாமோஹத்தால்செய்த செயலுமதஸுத்தித்து, அவனிருந்தவிடம் ப்ரா ப்யமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

“மாவலிவேள்வியில்சென்று - இரந்து - ஆங்கு - அகலிடமளந்து” என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பஹாபலியத் யாதி).

‘தெட்டபழம் - மதுச்சொரியும்’ என்கிறபடியே - பலங்கனியில் தேன் சொரியுமென்றருளிச்செய்கிறார் (தேனித்யாதி). (டு)

மூ. கூனுலாவிய மடந்தைதன் கொடுஞ்சொலின்திறத்திள் கொடி கானுலாவிய கருமுகில் திருநிறத்தவனிடம் கவினாரும் [யோடும் வானுலாவிய மதி தவழ் மால்வரை மாமதிள் புடைசூழத் தேனுலாவிய செழும் பொழில் தழுவிய திருவயிர்திரபுரமே. (சு)

பதம்.	உரை.
கூன் உலாவிய	கூனேறின ரூப்ஜையி
மடந்தைதன்	னுண் ய
கொடுஞ்சொலி	கடியபேச்சுக்காக
ன்திறத்து	
இளங்கொடி	பிராட்டியும் தானு
யோடும்	மாய்
கான்	காட்டிலே
உலாவிய	எழுந்தருளினவனாய்
கருமுகில்	கழுத்தமேகம்போன்
	ற
திருநிறத்தவன்	வடிவழகையுடையவ
இடம்	இடமாவது, [னுக்கு
கவின்	அழகு
ஆரும்	மிருக்கிருந்துள்ள

பதம்.	உரை.
வான்	ஆகாசத்திலே
உலாவிய	ஸஞ்சரிக்கிற
மதி	சந்த்ரன்
தவழ்	தவழும்படி
மால்வரை	உயர்ந்த மலைகளும்
மாமதிள்	பெரியமதிள்களும்
புடைசூழ	பக்கவாஸிலேசூழ்ந்
	துகிடப்பதாய் [ற
	தேன் உலாவிய வண்டுகள்ஸஞ்சரிக்க
	செழும்பொழில் அழகிய நீர்நிலங்களா
	[ல்
தழுவிய	சூழப்பட்ட
	திருவயிர்திரபுரமே. (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (கூனித்யாதி). (க)† ஸ்ரீஸூத் ஸர்
 ரத்மநாந்தம்' என்று கண்ணில் குருடேயன்றிக்கே நெஞ்சம்
 குருடுபட்டிருக்கு மென்றோபோலே முதுகில் கூனேயன்றிக்கே நெ
 ஞ்சம் க்ருரமாயாயிற்றிருப்பது. கூனியினுடைய கொடுஞ்சொல்
 வுண்டு (உ) ராஜேந்தரேவாஹ் விக்ரஹே ராமே ராபரதே
 ராஜமன்சேஷம் நோபலகூதயே' என்ற கையி (ந) விக்ரஹே
 ஸ்ரீ ராஜேந்தரேவாஹ் ஏவமே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமாயத்பரி
 ஷித்யதே' என்று சொல்லும்படி பண்ணின கொடிய சொல்லா
 யிற்று. (இளங்கொடியோடும்) கொள்கொம்பு தேட்டமாயிருப்
 பது அதில் தானே சென்று பற்றமாட்டாதே யிருப்பதான பருவ
 மாயிற்று. (கூனுலாவிய)† ஒருஸர்க்கமாக பெருமாள்தாமே உனக்
 குக் காட்டில் வெம்மை பொறுது" என்றருளிச் செய்தாரிறே,
 (கருமுகில்) மின்கொடிதழு ஒருமேகம் ஸஞ்சரி குமாபோலே,
 ஈட்டிலே யிருவருமா யுலாவினபடி.

கவினென்று அழகு அழகு மிக்கிருந்துள்ள ஆகாசத்திலே
 ஸஞ்சரிக்கிற சந்தரனுக்கு குழவிகள் சுரமேறுமாபோலே தழ்ந்
 தேறவேண்டும்படியான ஓக் ததையுடைய பெரிய மலை னையும் பெ
 ரியமதிள்களையும் சுற்றிலே யுடைத்தாய் வண்டிகள் ஸஞ்சரியாநின்
 றுள்ள அழகிய பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவயிர்திரபுரமே.
 †முன்பு நாளம் பண்ணின சக்ரவர்த்தித்திரும னுக்குத் திருச்
 சித்ரகூடத்தையும் தட்டகார யத்தையும் விஸ்மரித்து வர்த்திக்
 கலாம் தேசமாயிற்று. (சு)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (கூனித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரணிலும் தன்
 னையாஸ்யரித்த இந்ந்ரனுக்காகத் தன்னையழியமாறினது டேட் வேணுமோ
 க்ருரையான கூனிசொற்கொண்டு காப்புக்கயிற்றோடே ராஜ்யம்விட்டுக் கா
 ட்டுக்கெழுந்தருளினானிறே என்று அந்த அபதாந்தை யநுஸந்தித்து, அவ
 னிடம் ப்ராப்யமென்கிறவென்று ஸங்கதி.

கூனல்வந்த அதர்சரியதையும் "மடந்தைதன்" என்றத்தாலேசொன்ன
 தானுதன்மை - நெஞ்சில் க்ரொர்யமென்னுமத் தயும் திருவுள்ளம்பற்றி,
 ஸத்ருஷ்டாந்தமுப்பாதிக்கிறார் (ஸ்ரவாத்மதே த்யாதி). ஸர்வாத்மநாந்தன் -
 ந்ருதராவத்ரன். இளங்கொடியாகில் இவளோடே காணுலாவானென்னெ

ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸர்க்கமாகவிய்யாதி). ஆயிருக்கச்செய்தேயு
கொடியா கயாலே கூடத்துடர்ந்தாளென்று கருத்து.

திருவயிந்திரபுரத்துக்குத் திருமதின்களைச்சொல்லுகை புர ன்ணோப
யுத்தமாகிலும், மலைகளையும் மரங்களையும் வர்ணித்ததுக்கு உட் ருத்தருளிச்
செய்கிறார் (முன்பிய்யாதி). (௬)

மூ மின்னில்தண்ணிடைமடக்கொழுகாரணம்விலங்கலின்மிசையில கை
மன்னன்நீண்முடிபொடிசெய்த மைந்தனதிடம் மணிவரைநீழல்
அன்னமாமலரரவிந்தத் தமளியில் பெடையொடுமினிதமரச்
செந்நெலார் கவரிக்குலை வீச தண் திரு யிந்திரபுரமே. ()

உதம.	உரை.	உதம.	உரை.
மின்னில்	மின்போன்ற	மணிவ ர	ரத்தபர்வத்தின்
நுண்	ஸூட்சுமமான	நீழல்	நிழலிலே
இடை	இடையையும்முளாய்	அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை
மட	மட்ப்பத்தையுமுடை	மா	பெரிய
கொழுகாரணம்	கொடிபோன்ற பிரா	அரவிந்தமலர்	தாமரைப்பூவாகிய
	ட்டிக்காக	அமுளியில்	படுக்கையில்
வில கலின்மி	ஸூவேலைமலையின்	பெடையொடும்	த கள்பேடையோ
சு	மேல் ட்டப்பட்ட	இனிது	இனிதா [டே
இல க	லங்கைக்கு [டைய	அமர	தங்கியிருக்கும்படி
மன்னன்	ராஜாவானராவணனு	செந்நெல்ஆர்கு	செந்நெல்லிறைந்தரு
நீள்முடி	பெரியமுடி ர்பத்	லை	லையானது [கிற
	தயும்	கவரிவீச	சாமரம்பே லேவீச
பொடிசெய்த	பொடிபடுத்தின	தண்	குளிரந்த
மைந்தனது	மிடுக்கனவனுக்கு		திருவயிந்திரபுரமே. (௭)
இடம்	இடமாவது,		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மின்னிய்யாதி) † மின்னோடொத்த
நுண்ணிய இ டையையுடையளாய், ஆத்மகுணங்களுக்கெ ல்லாம்தா
னே ஆப் ரயமாய் ஒரு உபக்ரந்தோடேசேர்க்கே ண்டும்படியான
பரு த்தையுடையஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் ஹேது ாக. † பிரிவில்
ரக்ஷகனை இவ்வார்த்தை சொல்லுவிக்கும்படியான அழகிறே. (௬)
† [பூர்வம் ஸ்ரீராமேசுவரமேசாருத்தம்] மாயாம்பருகத்தின்பின்னே
போ துக்குமுன்பு “ இம்மானைப்பிடித்துத்தரே ணும்” எ ிற
மூறு லோடே † கொடுவந்து காட்டிற்றல்லர்களாகில், [அல்ல ஸ்ரீ
அகந்திதாம்] அவனைப்பெருமையாலே ஜகதபஸம்ஹாரம்பண் னி
ரை” என்றால் “அவருக்காக இது செய்தவிடம் தப்பச்செய்தார்”

சுஎசு பெரியதிருமொழி, ஈ ப, க-தி எ பா மின்னிஸ்.

என்னவல்லாருண்டோ? (க) யுத்தமித்யேவ மேமதி” என்னுமித்தனையாகாதே †பிராட்டியை உள்ளபடியெல்லாமத்யாத வெனக்கு மிருத்தபடியிது” இனி இவனையுள்ளபடியறிவார்வன் கினைத்திருப்பார்களோ? (உ) [ஈவீசுஸு ஸதேவேத்யாதி] †இத்தை வகுக்கைக்கு நெஞ்சால்பட்ட விடர்படவேனுமே அழிக்கைக்கு. (விவங்கலித்யாதி) ஸுவேலசைஸமாய் அதின்மேலே த்ரி கூடமாய், அதின்மேலே படைவீடாயிதேயிருப்பது” இப்படி ஒரு வராலழிக்கவொண்ணாத படைவீட்டுக்கு நான் ராஜாவல்லேனோ என்று அபிமாரித்திருக்கிற பையனுடைய, தேவதைகளுடையவாங்களாலே பூண்கட்டியிருக்கிற முடிகள் பந்தம் துகளாம்படி பண்ணின மிடுக்கனுவன் வர்த்திக்கிற ஸ்த்தாநம்.

(மணிவரைநீழல்)ரத்தபர்வதச்சாயையிலே. (அன்னமித்யாதி) அன்னமானது பெரியமலரான தாமரைப்படுக்கையிலே †அதாகிறது குளித்தல் உண்ணுதல் மதுபாநம் †பண்ணுதல் ஊழினல் ஒருவரையொருவரணித்தாகாதபடி கடக்கக் கூடக்கைக்கு வேண்டி மிடம்போரும்படி பரப்புடைத்தான படுக்கையிலே. †ஜாத்யாசண்டாளரைப் பொறுத்தாலும் ப்ரணயாபராத சண்டாளரைப் பொறுப்பாரில்லையிதே. (ஈ) †“ பள்ளிகமலத்திலடப்பட்ட” என்னுமா போலே. (செந்நெலாரித்யாதி) அப்படுக்கையிலே பேடையோடே இனிதமரும்படியாக அவ்வதுபவத்துக்குத் †தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே இனிதமரவிசுமாயிற்றுச் செந்நெல்; ஒருசேதநனென்று துணுக்கென்னவேண்டாதே நிறைந்த க ரிக்கொத்தை விசாகிற்குமாயிற்று. (ஏ)

அரு.—எழும்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) “இளங்கொடியோடும் கானுலாவிய” என்றதலத்தித்தவாறே அங்குண்டான அபதாநமெல்லாம் திருவுள்ளத்திலே அபவன் மிடுக்கை அபவவிக்கிறசென்று ஸங்கதி.

“மின்னல்” என்ற பஞ்சமியை உபமாரார்த்தத்திலே யாக்கி யருளிச்செய்தோர் (மின்னொடியாதி). சைதகாசனமாகவென்னவமைந்திருக்க, இங்நாடா ப்ரணிகாசனம் ப்ரணய - அந்நதே கரணமென்கைக்காக வென்றருளிச்செய்தோர் (மின்னித்யாதி). “வீவ்வார்த்தை” என்ற வார்த்த ததானேதென்ன வருளிச்செய்தோர் (புரேலேத்யாதி). (கொடுவந்து) எறைவந்தரம் பூர்த்திதூசனார் என்றுசேஷம். திருவாடிபாட்டியைக்கண்டபின்பு, பெரு

பெரியதிருமொழி ந. ப. க. தி. அ. பா. விரைகமழ்ந்த ச. எ. எ.

மாள் பிரிவால்படுகிறபாடெல்லாமுசிதம் என்றிருந்தால் நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூனிகள் கொண்டானேகைகமுதிந்யாயஸித்தமென்கிரர் (பிராட்டியையித்யாதி). (இத்தை) - ஐகத்தை.

‘மா’ என்றதுக்குத்தாபர்யம் (அதாகித்தியாதி). (பண்ணுதல்) என்ற வந்ததம், என்னையொழியச்செய்தாய் என்று இவ்வளவும் கூட்டுவது. ப்ரணயகலஹம் பிறந்தால் தனியேகிடக்கவேணுமோ, பொறுக்கவொண்ணாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிரர் (ஜாத்யாசண்டாளரையித்யாதி). திர்யக்குக்ருக்கு ப்ரணயகலஹப்ரஸத்தியுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிரர் (பள்ளி கமலத்தித்யாதி). (தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே) என்றதுக்கு - கேவலம் தண்ணீரில் பிறந்த ஸம்யமாயேபோகாமே சேதநக்ருத்யமான கவரிவீசிற் றென்றும், கேவலசேதநமாய் போகப்ரதிபந்தகமாகாமவிருந்ததென்றும் தாத் பர்யம் கண்டுகொள்வது. (எ)

மு. விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்விலிற்றுத்தடல்மழைக் கிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன்நிலவிவிட ம்தடமார் [கு வரை வளந்திகழ் மதகரி மருப்பொடு மலை வள ரகிலுந்தித் திரைகொணர்ந்தனைசெழுநதிவயல்புகுதிருவயிந்திரபுரமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விரை	நறுநாற்றம்	ஆர்	நிறைந்த
கமழ்ந்த	கமழாரின்னுள்ள	வரை	மலை ளுக்கு
மெல்	மருது ளான	வளம்	அழகாய்க்கொண்டு
கருங்குழல்காரணம்	றுத்த திருக்குழலையுடைய பிராட்டிக்	திகழ்	விளங்காரின்னுள்ள
வில்	வில்லை [கா	மதகரி	மத்தகஜத்தின்
இறுத்து	முறித்தவனாய்,	மருப்பொடு	கொம்பையும்
அடல்	புத்தோர்முகமான	மலவளர்	மலையிலவளருகிற
மழைக்கு	வரவதத்துக்கு	அகில்	அஹ்மரத்தையும்
நிரை	பசுக்கூட்டம்	உந்தி	தள்ளி 'கொண்டு
லங்கிட	நோவுபட	திரை	அலையானது
ரை	கோவர்த்தநகிரியை	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து
குடை	குடையாக	அனை	சேருகிற
எடுத்தவன்	எடுத்துக்காத்தவன்	செழுநதி	அழகியஆறு
நிலவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுகி	வயல்	வயலில்
இடம்	இடமாவது [ந	புகு	பாய்கிற
தடம்	தடாகங்கள்		திருவயிந்திரபுரமே. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாரிற் பதாய் மருதுவான கருங்குழலையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திரும் ஸ்லோ துவாக வில்லை முறித்து. †(க) ஸ்ரீஜந் ஸர்வகந்தம்” என்கிற ஸ்து

முடியும் முடியாத' என்றுபாராதே மேல்விழுந்து வில்லைமுறி க்கும்படியாயிற்றுக் குழலின் பரிமளம் † அதாகிறது அவ்வருகு பெறவிருக்கிறது இவளையாகில் நடுவு டான ப்ரதிபந்தகங்கள் கொடு கார்யமென்! எ ற்றிருந்தார்.(அடல்மழைக்கு)†அ ளழகிலே துவக்குண்டு செய்த செயலையன்றிக்கே ஸ்வரகூணத்தி லந்வய மில்லாத பசுக்களுக்கும் இடையர்க்குமாக மலையையெடுத்து மழை யைப் பரிஹரித்தானாயிற்று. †இந்த்ரனாலே யே ப்பட்ட மேகங் ள் வர்ஷிக்க அதிலே பசுக்களும் இடையரும் நோவுபடப்புக, கோவர்த் தநகிரியைதரித்து ரகூரித்தானாயிற்று.(அடல் ம ழக்கு)(க)† போர் க்களத்து"என்னுமாபோலே யுத்தோந்முகமான ர்ஷத்துக்கு.(நிரை கலங்கிட) (உ) ஸ்ரீஹர்வ் அதிவார்த்தம்" என்கிறபடியே நோவு ப் .(நிரைகலங்கிட அடல்மழைக்கு வரைகுடையெடுத்த ன்).†வி ஸ்வாமித்ராதிகளோடாதல் ந ாதி ளோடாதல் கூட்டிச்செய்யும் ம்மமன்றே. தோற்றிற்றொரு மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தானா யிற்று.(நிலவியவிடம்) இந்த்ரன் ர்ஷி'ர்பி' ப் பிற்பாடராய் நோவு படவிட்டாற்போலேயாகொ ர் னாதென்று ஏற்கவே நோவு படா மே நோக்குகைக்காக ந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமாயிற்று.

(தடமித்யாதி) †தடமென்று தாழ் ரையாய் தான் ளராகின் றுள்ளவரைபோலே அழகு விளங்காநின்றுள்ளமத்தக த்தினுடைய வென்னுதல்' அன்றிக்கே தடமென்று-தடாகமாய் தடங் ள்மிக்கிரு ந்துள்ளவரைக் கழகாய்க்கொண்டு விளங் ாநின்றுள்ள மத்தக த்தி னுடைய மருப்போடேகூட வென்னுதல். மலைக்குச்சிறப்பா ஆணைகளைச் சொல்லக் ட திறே. (மலை ளரகிஹ்'தி) மலையிலே மறுஷ்யாதிகளால்வரும் ஸங்கோசமில்லா மயாலே ஆ ாசா கா சத்தை இடமடைத்துக்கொ டி தான்கண்டபடி வளருகிற அகிலை வேரோடேபறித்துத்தள்ளிக்கொ டி. (திரையித்யாதி) ர்ஷித்த வாறே,மலையருவிகளானவை ஆணைக்கொம்பையும் அகில்மரத் தயும் முறித்துத்தன் திரைகளாகிற கைகளாலேயே'திக்கொ டி வயலிலே வந்து புகுருமாயிற்று. அளவுபட்ட வாய்த்தலை ளாடு ாதல் க வாய்க்காலாலேயாதல் புகுருகையன்றிக்கே விளைவில்லாக்கடலிலே போய்ப் புகுகையுமன்றிக்கே ஆறுதானே வயலிலேவந்து புகுருமா யிற்று. (அ)

பெரிபதிருமொழி, கூ-ப க தி கூ பா வேல்கொள். சள்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) பிராட்டியழகில் துவக்கு
 ரு ராணனைவென்ற மந்தன் என்றார் கீழ்ப்பாட்டில்; அவ்வளவோ
 அவளைக் கைப்பிடிக்கப்போனன்றே பரிமளத்தில் ந சயாலே வில்லைமுறி
 த்த மிடுக்கையும் அவ்வளவன்றியே க்ருஷ்ணனாய் மலையெடுத்தானென்று
 மதுஸந்தித்து அத்தமிடுக்கினிருக்குமிடம் ப்ராப் மெக்கிராரென்றுஸங்கதி.

கமழ்ந்த மென் கருங்குழ் ஈற்று மையாதோ, “வி ர” என்று
 விசேஷித்ததுக்குக் க. த்தென்னென் ருளிச்செய்கிரார் (ஸர்வந்த இத்
 யாதி). (விஷ்ணு) வித்தவ்யாச்யாந்ரு ஈக்யம் (அதாசுரத்தித்யாதி). ஒருகாமுகன்
 வ்யாமோஹத்தாலே கார்மு த்தந்த முறித்தானெ கிறவிது மிடுக்கா வேணு
 மோவென்ன வருளிச்செய்கிரார் (அவளித்த்யாதி). மலையெடுக்கும்படி மழை
 வரப் ப்ரஸக்தியைக் காட்டி ன்னறுகொண்டு விவரிக்கிரார் (இந்த்ரனித்த்யாதி).
 மழையை யுத்தோந்முகமானதாகச் சொன்னொருண்டோவென்ன (போர்க்
 களத்தென்னுமபோலே) என்கிரார். “சலமாழுகில் பல்கணப்போர்க்களத்
 துச் சரமாரிபொழிந்து” என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்தாற்போலே யெ
 ன்று கருத்து. ஆர்ஜுநனைப்போலே சரக்கடமாகக்கட்டாதே, மலையெடுப்பா
 னென்னென் .. இடயனா கயாலே பெருமானைப்போலே விசாரியாதே
 செய்தானென்கிரார் (விஸ்வாமித்த்ரேத்த்யாதி).

ஆர்தல் - மிருதியாய் வளர்த்தியைச் சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்
 கிரார் (தடமென்றித்த்யாதி). (அ)

ழ. வேல்கொள்கைத்தலத்தரசர்வெம்போரினில்விசயனுக்காய்மணித்தேர்க்
 கோல்கொள்கைத்தலத்தெந்தைபெம்மானிடம் குலவுதன்வரைச்சாரல்
 கோல்கொள்கண்கொடிக்கையெழக்கருகினம்பானைகள் கமழ்சாரல்
 சேல்கள் பாய்தரு செழுநதி வயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கைத்தலத்து	கையி	கைத்தலத்து	கையில்
வேல்கொள்	வேலையுடையரான	கொள்	கொண்டுநின்ற
அரசர்	துர்யோதாநிகளு	எந்த	என்றொலநாதனான
வெம்	பயாவஹமானிடைய	பெம்மான்	ஸர்வோஸ்வரனுக்கு
போரினில்	பாரதயுத்தத்தில்	இடம்	இடமாவது
விசயனுக்கு	ஆர்ஜுநனுக்கே அது	குலவு	எல்லாராலும்கொண்
	கூலனாய் (அவனு		டாடப்படுற
	டைய)	தண்	குளிர்ந்த
மணித்தேர்	அழகியதேர்முன்னே	வரைச்சாரல்	பர்வதபார்ஸ்வத்தில்
கோல்	முடிக்கோலை	ரல்	வெற்றிலைக்கால்கள்

சுஅ0 பெரியதிருமொழி 16 ப, தி, பா வேல்கொள்

சன்கொர்	சன்தோறும் கிளைக்கி	சேல்கள்	சேல்மதஸ்யங்கள்
மொழி	கொடியானது	[ற பாய்தரு	பாய்கிற
கையெழ	கையெழாநிற்குமதாய்	செழுநதி	அழகிய ஆறானது
சமுரு	பாக்குமரங்களின்	வயல்புகு	வயலில் பாயாநின்று
இளம்பாளைகள்	இளைதானபாளை	ள்	ள்ள
மழ்	பரிமளியாநிற்கிற		திருவயிந்திரபுரமே. (க)
சாரல்	பர்யந்தத்தையுடைத்		
	தாய்		

ல்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி). †பகதத்தனில்குறை
ந்தாரில்லையிறே அங்கேறி பேரில்-(ச) ஸ்ரீராமாயண பார்த்தம் ஸஞ்
சாத்யப ட்ணவே ன்டும்படியிறே. (அரசர்)பரிசுரர் தூசியேற ராஜாக்
கர்கடக்கநிற்கையன்றிக்கே ராஜாக்களே தூசியேறினபோராயிற்று
(மெம்போர்)பாரதஸமரமென்றால் கேட்டவர்களுக்கும் யிரொழுக
டே ண்டும்படியான யுத்தத்திலே. கா ந்தசோழர்க்கும் தங்களை
நோக்குகைக்குக் கையிலே ஓராயுதம்பிடித்துக் கொண்டு நிற் டே ண்
டும்படி பயா ஹமிறே. (விசயனுக்காய்)†அர்ஜுநனு காகத் தன்னை
அழிவுக்கிட்டு. †ரதியைச்சேறின ன் ஸாரதியையிறே யழியச்செய்
து.†உடம்புக்கு ஈடுஇடாதே தன்னை அழிவுக்கிட்டு நின்றானாயிற்று.
†தான்கொண்டவிஜயமும் அர்ஜுநன்தலையிலே கிடக்கும்படி தன்
னைத்தாழவிட்டு வைத்தானாயிற்று. (உ)† மலைபுரைதோள்”இத்யாதி
(மணியித்யாதி) ஸ்லாக்யமான தேரிலே கையிலே உழவுகோலைக்
கொண்டுநின்ற என்ருலநாதனுடைய ஸ்த்தாநம்.

(குலவித்யாதி)†கொண்டாடப்பார்த்தால் தன்னையேகொண்டா
டும்படியாயிருக்கிற குளிர்ந்த மலைச்சாரலிலே பர்யந்தத்திலே. (கால்
கொள்கண்டு டி)காலுண்டு †வெற்றிலைக்கால் அதுமறையும்படியா
கக் தோறும்†பல்லிபற்றுமாயிற்று வெற்றிலைக்கொடி. அக்கொடி
கள் முகுகளினுடைய இளம்பாளைகள் விரிந்த பரிமளத்தாலே யெ
ருவிட்டாற்போலேயிருக்க கையெழாநிற்கும் கையென்று வெற்றி
லைக்களைகளிறே. இப்படிப்பட்டசோலையையுடைத்தாய் இச்சோலை
க்கனித்தாயிறே ஆறுமிருப்பது. அப்பரிமளத்திலே மதுபாநம்பண்
ணிணற்போலேகளித்து சேல்கள் பாயாநிற்குமாயிற்று. இப்படி
யிருக்கிற அழகிய நதியானது வயலிலேபுகுமாயிற்று. அதாவது
இவ்வயலளவுமாயிற்று ஆறாய் வரு து இங்கே ந்தவாறே வயனி
லேபுகுந்தாயிற்றுப்போவது.

பெரியதிருமொழி ஈ-ப க-தி ௧0-பா மூவராகிய. சஅக

ஆக தாரகம் தார்யத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் தேசமாயிற்று. தா வெல்லச்செய்தேயும், அர்ஜுனன் ன்றான்' என்று சொல்லலாம்படி க்ருஷ்ணன் அவனுக்குப் பரிகரமாய் அந்தர்ப்பவித்துநிற்குமாபோலே தான் விளைவிக்கச்செய்தே “வயல்விளைந்தது” என்று சொல்லலாம்படியாயிற்று இருப்பது. ... (க்)

அரு. ஒ பதம்பாட்டு. (வேலித்தாதி). மலையெடுத்து மழைதடுத்தா னென்று க்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரஸ்துதமானவாதே, அவனுடைய ஆஸூரித பசுபாதத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

போரில்வருமரசர்க்கு ஆயுதங்களதுத்தஸித்தமன்றோ, விசேஷிப்பா னென்ன க்ருத்தருளிச்செய்கிறார் (பகதத்தனிவித்தயாதிவாக்யத்தவ்யத்தாலே). ‘கூர்ஸாஹாயா மூர்ஸாஹாயா’ உரஸாச்சாதயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சாத்தயமாதவா” என்கிறபடியே பகதத்த விட்ட அஸ்தரத்தை க்ருஷ்ணன் தன்மார்விலேற்று அர்ஜுனனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமானால், அவனிலும் பிகுத்த அரசர்வேல்கள் க்ரூரங்களைக்கொக்காக விசேஷித்தாரென்று ருத்தது. “விசயன் மணித்தேர்க்கோல்கொள்” என்றத்தாலே - தன்மேன்மையுபித்த ஸாரதியாய் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கின மம தோற்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுனனுக்காகவித்தாதி). ரதிக்கன்றோ அழிவின்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரதியயித்தாதி). “விசயனுக்காய்” என்றது-விஜயனுக்கே யாயென்று ஸாவதாரணமாக்கித் தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்புக்கித்தாதி). ஸ்வரக்ஷணர்த்தமாக உடம்பிலே கவசம்போடாமலிருந்தானென்று கருத்து. பார்த்தர்க்காயென்னுதே, “விசயன்” என்று அவனை நிரூபித்ததுக்கு ருத்தருளிச்செய்கிறார் (தானித்தாதி). தான்கொண்டவிஜயம் அவன்மேலே யேறிட்டதுக்கு ப்ரமாணம் (மலையித்தாதி). “அலைவல்” என்கையாலே - தான்செய்தவிஜயத்தையெல்லாம் அர்ஜுனன்மேலே யேறிட்டுத் தான்கொண்டாடினென்று கருத்து.

குலவுதல் - குலாவுதலாய், தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டாடவித்தாதி). (வெற்றிலைக்கால்) என்றது - வெற்றிலைக்கொடிவளரும்படியான கொள்கொம்பு. (பல்லிபற்றுகை) கிளைக்கை. (க்)

மூ. மூவராகியவொருவனை மூவுலகுண்டிமிழ்ந்தளர்தானைத் [த்து தேவர்தானவர் சென்றுசென்றிறைஞ்சத் தண்திருவயிந்திரபுர மேவுசோதியவேல்வலவன் கலிகன்றிவிதித்துரைத்த பாவுதண்டமிழ் பத்திவை பாடிப் பாவங்கர்பயிலாவே. (0)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச.அ.உ பெரியதிருமொழி, ௩ ப க தி ௧௦ பா மூவராகிய.

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
மூவர்ஆகிய	ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்	மேவு	நித்ய ராஸம்பண்ணு
	ரஹியான		கிற
ஒருவனை	அத்விதீயனாய்,	சோதியை	தேஜஸ்வியானவன்
மூவுலகு	மூன்றுலோகங் களை		விஷயமாக
உண்டு	அமுதுசெய்து [யும்	வேல்வலவன்	வேலாலேயெதிரி னை
உமிழ்ந்து	வெளியில் புறப்படவி		ஜயிக்கவல்ல
	[ட்டு	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
அளந்தானை	(மஹாபலிபக்கலில்நி	விரித்து	விஸ்தரித்து
	ன்றும்மிட்டு) அள	உ ரத்த	அருளிச்செய்ததாய்
	ந்துகொண்டவனா	பாவு	பரந்த
தேவர்	தேவர்களும் [ய்,	தன்	அழகிய
தானவர்	அஸுரர்களும்	தமிழ்	தமிழ்பாஷையான
சென்றுசென்று	பலகால்சென்று	இவைபத்து	இப்பத்துப்பாட்டை
இ றஞ்ச	ஆஸ்ரயிக் லாம்படி	பாடிட	பாட [யும்
தன்	ஸ்ரமஹரமான	பாவங் ள்	பாபங்கள்
திருவயிந்திரபுர திரு	யிந்திரபுரத்தி	பயிலா	சேரமாட்டா. (௦)
த்து	[லே		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(மூ ரித்யாதி)ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய சரீரத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கு மந்தராத்மதயாநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹா ரங்களைப்ப ணுகையாலும் ஸ்நேஹரூபே நின்று பாலநத்தைப் ப ணுகையாலும் (மூ ராகிய ஒருவனை) (௧)† ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்”ஆ ஸர்வநியந்தாவாயிற்று.(மூவுலகித் யாதி)ஆபத்ஸகனுமா ரிற்று.(தே ரித்யாதி)(உ) ஸ்வாஹாஹாஹாஹ தேவானாம் தானவானாஞ்ச” என்கிறபடியே தன்னாலே ஸ்ருஜ்யரான ர்களிரண்டு திறத்தார்க்குமொத்திருக்கையாலே தந்தாமுடைய அபேக்ஷிதஸித்திக்கா தே ர் றுக்கும் அஸுரர்களுக்கும்டையச் சென்றாஸ்ரயிக்கலாம்படி திரு யிந்திரபுரத்திலே நித்ய வாஸம் ப ணி, அத்தாலே பரமபதத்திற்காட்டிலு முஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிற னை.†எல்லாமில்லையிறே பரமபதத்தில்; இவர்களுக்கு அபேக்ஷித ம்விதானம் ப ணுகையால் ந்தவேற்றமுண்டிறேயிங்கு.

(வேல்வல ன்) (௩) ‘ஆழ்வலவ ’’ என்னுமாபோலே. (விரித் துரைத்த) சொல்லுகிற லக்ஷணங்களுண்டாம்படிசொன்ன.† ‘விரித் துரைத்த’ என்றும், ‘தொகுத்துரைத்த’ என்றுமு டிறே. சிவீட் கென்ன நெஞ்சிலே படுமப்படிபண்ணுகையும் இவர்களுக்குப் பரக் கச் சொல்லுடைய இவையெல்லாம்வேணுமிதே. (பாவு) பரந்த.

ஸபாதலக்ஷமாயிருக்கையி றிக்கே பத்தாயிற்று. (பாவங்கள் பயிலா
டு) பாபாநுபவம் பண்ணுகைக்காகவிறே ஸம்ஸாரத்திலே பிறக்கி
றது அநையநுபவிக்ஷவந்த வித்தேசத்திலே இத்தையதிகரிக்கல்;
அநை தான் "நமக்கிருப்பிடமல்ல" என்று விட்டோடிப்போம். (க0)

நெஞ்சிலேபெடும்படி ஸங்க்ரஹமாக உ ரக்கவமையாதோ விரித்து
ரைப்பானென்னை வருளிச்செய்கிறார் (விரித்தித்யாதி). அநதிஸ்க்ரஹ
விஸ்தரமாகச் சொன்னாரென்கை. (க0)

மூன்றாமபத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ச அச பெரியதிருமொழி ந ப உ-தி க பா, ஊன்வாட

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி ந ம் பத்து உ ம் திருமொழி

ஊன் வாடப் பரவேசம்

வ்யா. (க)† அடி பவர்க்குமெய்யனாகிய தெய்வநாயகன்” என்று
†ஆஸ்ரிதர்க்குஸுலபனா கக்காகத் திருவயிர்திரபுரத்திலே ஸந்நிஹி
தனானென்றார் கீழ் அவன்படி இது ானபின்பு விரோதியான
தேஹத்தைக்கழித்து பகவத்ப்ராப்திபண் ே டியிருப்பார்க்கு
‡(சரீரத்தையொறுத்து ஸாதநாதுஷ்ட்டாநம் ப ணவேண்டா அவ
னு ந்து ர்த்திக்கிற திருச்சித்ரகூடத்தை பா ரயியுங்கோளென்கி
றார்). (உ) ‘மன்னுமழல்துகர்ந்தும் வ டடத்தினுட்கிடந்தும்”

ன்கிறபடியே ோடைகாலம் பஞ்சாக்கிமத்யஸ்த்தராயும் சீத
ராலம் தடாகங்களிலே அகமர்ஷ ம்ப ணியும் அதிலே பாசி
யேறக்கிடந்தும் இப்படி சரீரத்தையொறுத்து அப்பக்ஷராயும்
ராயுபக்ஷராயும் சா மூலபலாதிகளே புஜித்தும் தபஸ்ஸுப ணி
க்லேசிக்கவே டா; ப்ரளயாத்யாபத்துக்களில் அபேக்ஷாரிரபேக்ஷ
மாக ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனாய் ராவ ஹிரண்யாதிகளாடே நவிவு
ந்தகாலத்து ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ரக்ஷித்தும்,
இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஸ் ரன் ஸ்ரிய
பதி திருச்சித்ரகூடத்திலே ஸந்நிஹிதனான அத்தேசத்தைச்செ
ன்று சேரே ஸகலவிரோதிகளும்போய் அ ணைப்பெறலாம். சட
க்கென அத்தேசத்திலேசென்று சேரு ேகோளென்று பரோபதேசம்
பண்ணுகிறார். ... *

அரு. ஊன் வாடப் பரவேசம். திருவயிர்திரபுரத்திலே* அடியவர்க்கு மெ
ய்யனாய் தெய்வநாய னிருக்கையால் அங்கேதானே ஆஸ்ரியக்கச்சொல்ல
லாயிருக்க, ‘திருச்சித்ரகூடத்தில்சென்று சேர்மின்கள்’ என்று உபதேசிப்
பானென்னென்கிற ச ைகையிலே ஸந்தியருளிச்செய்கிறார் (அடியவர்க்
கிய்யாதி). (ஆஸ்ரிதர்க்கு) என்றது - திருமேனியோடிருக்கு மாஸ்ரிதர்க்
கெ ன்றபடி.

(க) ந-க-ந-

‡ ருண்டலிதம் க் ராசித்தம்,

(உ) பெரியதிருமடல்.

மூ. ஊன் வாடவு ன்ணுதுயிர் கா லித்

டுடலி ஸ்பிரியாப் புலனைந்தும் நொந்து

தாம் வாடவாடத் த ம் செய்யே டா

தமதாவிமையோ ருலகாளகிற்பீர்

காளுட மஞ் ஞக் க மாட மாடே

கயலாடு ஈனீர்ப் பழனம் புடைபோய்த்

தேனுட மா' க் கொடியாடு தில்லைத்

திருச்சுத்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (க)

ப. ம.	உ. ர.	பதம.	உரை.
இமையோருல	பரமபதத்தை	ஆட	அசையும்படியாக
தமதா	[கு த. ளதாக	மஞ் ஞக்கண	மயில்திரள்கள்
ஆளகிற்பீர்	ஆளவேண்டியிருக்கு	ஆட [ம்	ஆடவும்
	மவர்களே.	மாடே	பக் த்திலே
ஊன்	மாம்ஸமானது	கயல்	கயல்மதல்யங்கள்
வாட	வற்றியுலரும்படி	ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற
உண்ணுது	போஜநாதி னோத் த	நீர்	நீரோடுகிற [டைய
	விரந்து	கால்	வாய்க்கால் னோயு
உயிர்	ப்ராணனை (போ ராத	பழனம்புடை	நீர்நிலங்களின ரு கே
	படியாக நீர் ராற்	போய்	போய்
	முழுதலானவற்றா	தேன்	வண்டிகள்
காவலிட்டு	சிறையிலிட்டு [ல்)	ஆ'.	மேயே யெழப்பறக் க
உடலில்பிரியா	சரீரத்தை விட்டுப்		(அக் ராற்றுவே)
	போகாத	மாடம்	மாடங்களிலுள்ள
ஐந்துபுலனும்	ஐந்து இந்திரியங்களு	கொடி	கொடி ள்
நொந்து	வருந்தி [ம்	ஆடு	அசையாநிற்கிற
தா	தாங்கள் [க்கும்படி	தில்லைத்திருச்சி	தில்லைத்திருச்சித் திர
வாடவாட	மேல்மேலும் க்வேசி	த்திரகூடம்	கூடத்தை
தவம்செய்யவே	தபஸ்ஸுபண்ணவே	சென்றுசேர்மி	சென்றுசேருங் கோ
ண்டா	ண்டாம்	ன்கள்	ள். (க)
கா	வ மானது		

வ்யா முதற்பாட்டு. (ஊன்வாட) மாம்ஸமானது குறைய அசநவஸ நாதிகளைக்குறைத்துப் ப்ரா ன் னோப்போ ராதபடி அப்பக்ஷண வாயு பக்ஷ னங்களாலே காற்கட்டி சரீரத்தை விட்டுப்போகாத இந்திரியங் களைந்தும் ஸ்வஸ் விஷயங்களைப்பிபுரமையாலே நொந்து ஈடுபடும் படி தா'கள் மேன்மேலும் க்வேசிக்கும்படி தபஸ்ஸு பண்ணவே ண்டா. (தமதாவித்யாதி) பரமபதத்தைத் தங்களதாக ஆளவேண்டியிருப்பீர்!

சஅசு பெரியதிருமொழி ந ப உ தி உ பா காயோடு.

(காணு) சோலையசையும்படியா + மயிலினங்களாட அத் தாலே சோலையில் கின்றும் கிளம்பின ண்டுகளா வ அச்சோலை யருகே கயல்கள் ளித்துப்பாயாநின்றுள்ள நீரோடு காலையுடைத்தா யிருக்கிற நீர்நிலங்கள் + அருகிட்டிப்போய், தேனுண்டு ாடு ளானவை மேலேபெழுப்பறக்க அ காற்றாலே மாடத்திலுண்டான கொடிகளானவை அசையாநிற்குமாயிற்று. ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (ஊனித்யாதி) உண்ணாது' என்றது - உடா 'கு உபலக்ஷணமா யருளிச்செய்குரர் (வளநாதிசனை) என்று. 'வாடவாட என்ற மீமிசையினர்த்தம் (மே 'மேலும் க்லேசுக்கும்படி) என்றது. இமையோருலகு - தமதா ஆனகிற்பீர்' என்றநவயித் தருளிச்செய்குரர் (பரமபதத்தையித்யாதி).

'மஞ்ஞாக்க ம் என்றதி ர்த்தம் (மயிலின 'கள்) என்றது. "மாடே" 'றதினர்த்தம் (சோலையரு) ன்றது. 'நீர் ால் பழனம் என்றந வித்து அர்த்தமருளிச்செய்குரர் (நீரோடித்யாதி), பு ட" எ 'றதி ர்த தம் (அருகிட்டி) என்றது. ... (க)

மு. காயோடு நீடு கனியுண்டு வீசு

கடுங்கால் துகர்'து நெடு 'காலமைந்து

தியோடுகின்ற த ஞ்செய்யடே 'டா

திருமார் னைச் சிந் தயுள் வத்துமென்பீர்

வாயோது தே தம் மல்கின்றதொல்சீர்

ம றயாளர் நானும் முறையால் ளர்த்த

தியோ 'வோங் ப் புகழோ 'கு தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (உ)

பதம்.	உரை.
திருமார் னை	ஸ்ரீய பதியை
சிந்தையுள்	நெஞ்சில்
வத்தும்என்	வைத்துக்கொள்ளவே
பீர்	ஊமென்பீர்.
காயோடு	இளங்காய்களையும்
கடுகனி	நெடுநாளுலர்ந்தபழ
	ங்களையும்
உண்டு	புஜித்து
வீசு	அடிக்கிற
கடு 'கால்	ெட்டியகாற்றை

பதம்.	உரை.
து ர்ந்து	பாடம்பண்ணி
ெடுங்காலம்	நெடுநாள்
ஐந்துதியோடுகி	பஞ்சாக்கிரமத்யஸ்த்த
ன்று	னய்நின்று
தவம்செய்யடே	தபஸ்ஸுபண்ணவே
ண்டா	ண்டா;
ாய்	ராயாலே
ஓது	ஓதப்படுகிற
வேதம்	வேதமானது
மல்கின்ற	ருறை ற்றிருக்கிற

தொல்	ஸ்வாபாவிகமான	தி	அக்டியானது
சீர்	ஸம்பத்தையு டய	ஒங்கலங்க	ளரவளர (அத்தா
மறயாளர்	ப்ராஹ்மணர்	ஒங்கு	மிக்குவருகிற [லே]
நாளும்	நாள்தோறும்	புகழ்	புகழையுடைய
முறையால்	க்ரமமாக	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
ளர்த்த	அதுஷ்ட்டித்த	சேர்மின்கள். (௨)	

வ்யா. இர டாம்பாட்டு. (காயோதித்தாதி) பருவமினேதான
யக்களையும் வெய்யிலிலும் காற்றிலுமுலர்ந்து பசையற்றகணி லீ
யும் புஜித்து வீசினு ட்டிய ஈற்றைப்பருகி நெடுங்காலம் பஞ்சா
க்கிமத்யஸ்த்தராய் நின்று தபஸ்ஸுபண் வேண்டா ஸ்ரியபதியை
ஹ்ருதயத்திலே பிரியாதபடி வைத்துக்கொள்வோமென்பிர்.

(காயோதித்தாதி) ரயாலேஓதுகிறதே தம் குறை றுகையால்
வந்த ஸ்ராவாவி ஸம்பத்தையுடைய ப்ராஹ்ம ிர் என்று மொக்க
முறையாலே அதுஷ்ட்டித்த அக்ரி ளரவளரப் புகழோங்காநின்
துள்ளதில்லை. (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ரயித்தாதி) ஊன்வாடவுண்ணாதர் உயி
ரைக் காவலிடும்படி யெங்ஙனேயென்ன அத்தை விவரியாநின்றகொண்டு
தபஸ்ஸினுடைய துஷ்கரதை யயும் காட்டுகிறாரெ று ஸந்தி.

நீடுகனி - டெ நொளுலர்ந்த னியென்றாய் அ னன்காய்க்கு விசேஷண
மிடாமையால், இளங்காயென்று ப்ராணத்துக்குச் சேர வருளிச்செய்கி
றார் (பருவமித்தாதி). (வெட்டிய) உஷ் மான. (௨)

மு. வெம்பும் சி த்துப் புனக்கேழலொன்றாய்

விரிநீர் முதலெ ள்ள முள்புக்கமுந்த

வம்பு பொழில்சூழல ன்றெடுத்தா

னடிப்போதணைவான் விருப்போடிருப்பிர்

பைம்பொன்னு முத்தும் மணியுங் கொணர்ந்து

படை மன்னவன் பல்லவரோ பணிந்த

செம்பொன் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௩)

பதம்.

உரை.

பதம்.

உரை.

வம்பு

புதிதாய்

[ன

முதலர்வெள்ள மஹாஜல ானகடலி

...ண்

ஊனுக்குவிஷயமா

முள்புக்கு

லேப்ரவேசித்து

பொழில்

சோலை

அழுந்த

மக்நையாக

சூழ்

சூழ்ந்த

அன்று

அப்போது

-லரு

பூமியானது

வெம்பும்சினம் மிக்ககோபத்தையு

விரி

பரந்த

|

டைத்தாய்

ச.அ.அ. பெரியதிருமொழி ந.ப.உ.தி.ச.பா. அருமானிலம்.

புனம்	காட்டிலேவர்த்தி	மணியும்	மாணிக்கங்களையும்
ஒன்று	ஒப்பற்ற	கொணர்ந்து	கொண்டு ந்து
கேழலாய்	மஹா ராஹாய்க்	படை	பரிகரத்தோடேகூட
	ஒண்டு	மன்னவன்	ராஜாவான்
எடுத்தான்	அத்தை இடந்தெடுத்த	பல்லவர்கோன்	பல்ல ராஜா
	தவனுடைய	பணிந்த	ஆஸ்ரயித்ததாய்
அடிப்போது	திருவடித்தாமரை	செம்பென்	அழகியபொன்னாலும்
அணைவான்	சாரடே னுமென்கிற	மணி	மாணிக்கங்களாலும்
விருப்போடு	ஆதரத்தோடு		செய்யப்பட்ட
இருப்பீர்	வர்த்திக்கிற ர் னே	மாடங் ன்	மாடங்களால்
பை	அழகிய	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
பொன்னும்	பொற்பூக் னையும்	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்	சென்று
முத்தம்	முத்துக்களையும்	சேர்மின் ன்.	(ந)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (வெம்புமித்யாதி) மிக்கசினத்தை யுடைத்தாய் புனத்திலே ர்த்திக்கும் மஹா ராஹமொன்றாய் பரந்திருந்துள்ள டலிலே பூமியழுந்த அப்போதுப் ப (ஃ) மூலங்களை யுடைத்தான பொழில்சூழ்ந்த பூமியை ந்த னுடைய திருவடித் தாமரைகளை யணையவேனுமென்னும் விருப்பத்தோடே ர்த்திப் பீர் .

(பைம்பொன்னித்யாதி) ரத்தநாதிகளைக்கொண்டு பரிகரத்தோ டும் பல்லவர்கோன் பணிவதும்செய்து செம்பொன்னாலும் மணியா லும்செய்த மாடங்கள்சூழாந் னுள்ளதில்லை. ... (ஃ)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (வெம்புமித்யாதி) “தவம்செய்யவேண்டா திரு ச்சித்திரகூடம் சேர்மின்கள்” என்றீர் ர்கள் ஸம்ஸாரப்ரளயத்திலழுந் திக்கிடக்க உத்தரிப்பனாவெ ன் ப்ரளயார்ணவமக்கையான பூமியையெடு த்தாற்போல் உங்களை உத்தரிக் வல்லவனென்கிறாரென்று ன் தி.

வம்பு - புதிசாய், -ண் - ணனுக்குவிஷயமாய் அந் நயுடைத்தான பொழிலென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (பலேத்யாதி).

பைம்பொன் - அழகியிபாற்பூக்கள். ... (ந)

மூ. அரு மாநில மன்றளப்பான் சூறளா
யவுணன் பெருநே ள்ளியில் சென்றிரந்த

பெருமான் திருநாமம் பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர் நீங்குதுமென்னகிற்பீர்

ரு மா கடலுள் கிடந்தா னுவந்து

கை நா ரவினணைப் பள்ளியின்மேல்

திருமால் திருமங்கையோடாடு தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின் னே. (ச)

1தம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	இந்தரன் ராஜ்யத் த இழந்த ி று	நீங்குது	போக்குவோம் [பீர்!
அரு	அளக் ரிதான	ரு ர	எ ன்றுசொல்லியிருப்
மானிலம்	மஹாப்ருதவியை	கூடலுள்	றுத்துப்பெரியதான
அளப்பான்	அளக்கை க்காக	ண் ர	திருப்பாற் டலிலே
குறளாய்	ராமநருபியாய்		இரண்டு ர வ்யு ட
அவு	அஸுரனு மஹா	அரவி ணைப்ப	ய திருவ ந்தாழ்வான
	பலியினு டய	ள்ளியின்மேல்	கிறபடுக் கயிலே
பெருவள்ளியி	மஹாயா த்தில்	வந்து	உ ந்து [ன
ல்		கிடந்தான்	பள்ளிகொண்ட ருளி
செ றுஇர த	சென்றுஅர்த்தித்த	திருமால்	ஸ்ரிய பதி
பெருமான்	ர்வேஸ்வரனு டய	திருமங்கையோ	பெரியபிரா ட்டியா
திருநாமம்	திருநாமத்தை [லி	யி	ரோடே
பிதற்றி	அ டவெ டச்சொல்	ஆடு	நீத்யவாஸம்ப ணு
து தம்	உங்களு டய		கிற
பிறவித்துயர்	ஜந்மது கத்தை	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்	சென்று
		சேர்மின்கள்.	(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி) அளக் வரிதான மஹாப்ருதிவியை அளக்கைக் காக வாமநனுய் அஸுரனுடைய மஹாயாகத்திலே செ றுந்தித்த ஸர்வேஸ் ரனுடைய திருநாமத் த அடைவுகெடப்பேசி உ ன்ருடைய ந்மது கத்தைப்போ கு வோமென்று சொல்லியிருப்பீர்.

(கருமா ன்றுது. கி) இரண்டு நானவயுடைய திருவநந்தாழ் ானாகிற படுக்கையிலே ி கறுத்துப் பெருத்த டலிலே உகந்து க ன் ளர்ந்தருளின ஸ்ரிய பதி பெரியபிராட்டியாரோடே கூட டிடை தே ஸஞ்சரிக்கிற தில்லை. (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி). ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு அவ பரமப்ரணயியா கயாலுதவினோ யாகிலும் அதுஒண்டு நா ன் தேறும் படியெ னுடே யென்ன த னை அர்த்தித்தார்க்காகவே தானர்த்தியாய்க் கார்யம்செய்து தலைக் ப்டி வ ன் றே. உ ன்பேகூறிதமும் செய்வ னென்றருளிச்செய்கிறாரெ று ஸ கதி.

‘கடல் ஸ்தோதும் கண்வளர்ந்தருளுமென்றொரு ப்ரமாணப்ரஸித்தி யுண்டு’ என்று முன்னே தாம் கிர்வஹித்தகிர்வாஹத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (றுத்துப்பெருத்தகடலிலே) என்று. ... (ச)

மூ. கோமங் ி கக் கடல் வைய முய்யக்

குலமன்ன ரங்கம் மழுவில் துணியத் தாமங்கமருள் படைதொட்ட னெறித் தவமா முனியைத் தமக்காக்ககிற்பீர்

பூம்கை தீகிப் புலமங்கை மன்னிப்
புகழ் மங்கையெ'கும் திழிப் புகழ்சேர்
சேமங்கொள் பைம் பூம் பொழில் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர் மின்களே. (நி)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரோ	ராஜாக் ன்	ஆக்கிற்பீர்	ஆக்கிக்கொள்ளவே
ம்க	நசிக்கவும் [ந்த]	ண்டியிருப்பீர் :	
ம	மரக்கலங்கள் (நிறை	பூமங்கை	பெரியபிராட்டியார்
கடல்	க' ல்கூழ்ந்த	தங்கி	(திருமார்விலே) தங்கி
வயம்	பூமியிலுள்ளார்கவும்	யும்	
உய்ய	உஜ்ஜ்வலிக்கும்படியா	புலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி
குலமன்னர்	ராஜாக்களுடைய	மன்னி	(இடவருகே) பொரு
அங் ம	சரீரமானது		ந்தியும்(அத்தாலே)
மழுவில்	மழுவினே	புகழ்	கீர்த்தியாகிற
துணிய	துணியும்படியா வும்	மங்கை	ஸ்தர்
தாம்	தாமே	எ'கும்	எங்குமொக்க
அங்கு	அப்போதுண்டான	திழ	உஜ்ஜ்வலமாய்விளங்
அமருள்	பூசலிலேபுக்கு		காநிற
படதொட்ட	ஆயுதமெடுத்த [ய்	புழ்சேர்	புகழையுடைத்தாய்
வெ'றி	ஜயத்தையுடையவனா	சேமம் கொள்	அரண்யுடைத்தா
தவம்	பின்பு தபஸ்ஸுபண்	பம்பூம்பொழி	பரந்துபூத்தசோலை
	ணப்புக்க	ல்கூழ்ந்த	யால்கூழப்பட்ட
மாமுனியை	மஹாமுனியானஸ்ரீ	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
	பரசுராமாழ்வானே	சேர்மின்கள்.	(நி)
தமக்கு	தந்தாமுக்கு		

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (கோம'கவித்யாதி) ரா க் ளென்று
பேர்பெற்றாரட'கலும் ம'க கடல்கூழ்ந்தபூமி உய்ய ராஜாக்களு
யை யசரீரம் மழுவினே துணித்தவிடத்திலும் + டே ரபம்மாறூ'த ஆயு
தம்தொட்ட அதிமாத்ரமான மஹாவீர்யத்தையுடையனான ஸ்ரீபரசு
ராமாழ்வானேத்தந்தாமுக்காக்கிக்கொள்ளவே டியிருப்பீர்!

(பூமங்கையித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி
யாரும், நித்யவாஸம்பண்ணி புகழ் ம'கை யெங்கு முஜ்ஜ்வலமாய்
வர்த்திப்பதம் செய்து புகழையும் காப்பையுமுடைய பொழில்
சூழ்ந்த தில்லை. (நி)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கோமங்கவித்யாதி) இந்தரனுக்கு விரோதியாய்
உதாரணை மஹாபலிபோலேயோ எங்களுடைய ப்ரபலவிரோதிகள் என்னும்
ஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்கு விரோதிராஸநசீலதையை யருளிச்செய்யக்கோலி
வாமநாவதாரத்துக்கு அந்தரபாவியான ப்ரபரசுராமாழ்வான் வீரசரித்த
தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பெரியதிருமொழி ௩-ப, உதி, கூ-பா நெய் ரய். ச க

மருவில் துணித்தபின்பும் படைதொழிருக்கையால் பலித்தவர்த்தம்
(கோபம்மாருதே) என்று. (இ)

மு. நெய் வாயழல்மபு துரந்து முந்நீர்

துணியப் பணிபொண்டரியார் திலங்கும்

மையார் மணிவண்ணையெண்ணி கந்தம்

மனத்தே யிருத்தும்படி வாழவல்லீர்

அவ்வாயினமங்கையர் பேசவுந்தா

னரு மாமறையந்தணர் சிந்தை புகச்

செவ்வாய்க்கிளி நான்மறை பாடும் தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (ஈ)

பத.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெய்	கூரிய	வாழவல்லீர்	வாழவேண்டியிருப்பீர்
வாய்	வாயையும்	அவ்வாய்	அவ்விடத்தில் [ர்.
அழல்	அக்கிபோன்றதேஜ்	இளமங்கையர்	சிறுபெண்கள் (தம்ப
	ஸஸையுமுடைய		பன்மார்அத்யநம்
அம்பு	அம்பை		பண்ணக்கேட்டிரு
துரந்து	விட்டு		க்கையாலே)
முந்நீர்துணிய	கடலை நிறச்செய்து	அருமாமறை	அர்த்தமறிய அருமை
பணிபொண்டு	(அதில்) அணைக்கட்டி		யான பெரியவத
	னவறைய		த்தை
அணி	ஆபரணத்தாலே	பேசவும்	சொல்லவும், (அப்பெ
ஆர்ந்து	பூர் மாய்		ண்களுடனேகூட)
இலக்கும்	விளக்காநிற்பதாய்	செவ்வாய்க்கிளிசிவ	தவாயையுடை
மைஜர்	கருமைமிக்க		யகிளிகள்
மணிவண்ணை	மணிபோன்றவடிவமு	அந்தணர்சிந்	ப்ராஹ்ம ஸ்ஹ்ருதய
	கையுடையவனை	தைபுக	த்திலேபுகும்படி.
எண்ணி	அநுஸந்தித்து	நான்மறை	நான்ருதேத்களையு
நுந்தம்	உங்களுடைய	பாடு	பாடுகிற
னத்தே	நெஞ்சிலே [படி	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்	சென்று
இருத்தும்படி	நித்யவாஸம்பண்ணும்	சேர்மின்	ள். ()

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) கடைந்து நெய்
கிட்ட வாயையுடைத்தாய் நெருப்பையுமிழுகிற அம்பையேவி
டலைத்துணித்து அதைப்பணிபொண்டு உஜ்ஜ்வலமாய் ருமை
மிக்கிருந்துள்ள மணிபோலையிருக்கிற திருநிறத்தோடே கூடின
விக்கிரஹத் தயுடையவனையநுஸந்தித்து உங்களுடைய ஹ்ருதயத்
திலே நித்ய வாஸம்பண்ணும்படி வாழவல்லீர் ..

(அ) ராயென்றுதுடங்கி) தன்வாயில் பழுப்புப்போலையிருக்
கிற பாலை(வா)களானபெண்கள் ஒத்துக்கேட்ட செவியேற்றாலே
சொல்லவும் ப்ராஹ்மணருடைய ஹ்ருதயத்துக்கேற சிந்தாயை

சககஉ பெரியதிருமொழி நு ப உ-தி எ-பா மெள ஸ்.

யுடைத்தான கிரியானது நல்ல ஸ் ரத்தோடே நாலுதே தத் தயும்
பாடா கின்றனள்ள தில்லை. (சு)

அநு. ஆரும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) லோகத்தில் எதிரிட்ட ராஜா-
க்களாவென்றாகிலும் எங்களு டய அபாரணம்ஸாரஸமுதரத்தை வெல்லவல்
னோவென்ன அநந்தராவத ரத்தில் கடலைக் ஸக்கின அதிமாநுஷ்சேஷ்டி.
தத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

அணி - ஆபரணமாய், அத்தாலே ஆர்ந்து - பூர்ண ரய் இல குமதாயெ
ன்று விக்ரஹவிசேஷணமெ று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஜ்
லமாய்) என்று.

‘அவ் ராயினமங்கையர் - அருமாம த - பேசவு’ அந்தணர்சிந்தைபு
செவ்வாய்க்கிளி தான்- ான்மறைபாடு” எ ற்றம் யம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த ணித்யாதி). (சு)

மு. மெள ஸ் குழலாய்ச்சி மென்தோள்நயந்து

மகரம்சுழலச் சுழல் நீர்பயந்த

தெய் த் திருமாமலர் ம்மை தங்கு

திருமார்பனைச் சிதைவுள் த்துமென்பீர்

மெ ாவைக் ளிற்றின் மருப்பும் பொருப்பில்

கமழ் ச் து முந்தி நி ர வ ங்கொர்

‘தெய் ப்பு குழந் தழகாய தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் ளே

(எ)

பதம்.	உரை.	தத்தம் எ	உ ர.
மெளவல்	மூல்லைமல ர [ய	பீர்	க டே டியிரு
குழல்	திருக்குழலிலேயு ட		ப்பீர். (ஸிம்ஹ,
ஆய்ச்சி	நப்பி னைப்பிராட்டி		தோடேபிணங்கு
மெ ள்	மருதா [யு டய		கயாலே)
தோள்	திருத்தோளோடே	மெளவ	பிளிறுகிற
யத்து	ல்து [மரான	களிற்றின்	யானையின்
மகரம்	மதஸ்யம்தொட்க	மருப்பும்	கொம்பையு
சுழல	முலும்படி	பொருப்பில்	பர்வதத்தில்
சுழல்	சுழ் றுவருகிற	கமழ்	நறநாற்றம் மழ்கிற
நீர்பயந்த	கடல்பெற்ற	சந்தம்	சந்தநத் தயும்
தெய் ம்	அழகிய	- தி	தள்ளிக்கொண் டெவரு
திருமாமலர்மங்	பெரியபிராட்டியார்	சிவா	வெள்ளாறு [கிற
கை		வலங்கொள்	வலங் கொள்ளாநிற்கி
தங்கு	தங்குகிற	தெய்வம்	அழகிய [ற
திருமார்பனை	திருமார்வையு டய	புனல்குழ் து	ஜலம்குழந்து
சிந்தையுள்	நெஞ்சில் [வனை	அழ ரய	தர்சந்யமான
		தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்செ று	
		சேர்மின்கள்.	(எ)

வயா. ஏழாம்பாட்டு. (மௌ லீத்யாதி)†மௌ லோடேகூடின திருக்குழலையு : ய நப்பிண்ணைப் பிராட்டியினுடைய ம்ருதா ர திருத்தோளிலேகலந்து † அ' குண்டான மத்ஸ்ய' கள் சுழலும்படி சுழன்று ருகிற கடல் பெற்ற பெரியபிராட்டியார்த' கும் திருமார் வையுடையவனை ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொள்வோமென்பீர்..

(மௌவையித்யாதி) பிம்ஹத்தோடு பி ங்கிப் பிளிறுகிற ஆணையினுடைய மொம்பும் மலையில் பரிமளிதமான சந்தரத்தையும் தள்ளி கிவா என்கிற ஆறு வலங்கொள்ளாநிழ்கிற விஸக்ஷ மான புன' குழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லை. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு (மௌவலித்யாதி). “ஸம்ஸாரஸமுத்ரத் த' ல' வல்ல ன் வந்திருக்கிறதேசத்தில் சென்று சேர்மின்கள்” எ' னாநின் தீர் எங் ளால் கிட' ப்போமோவென்ன' புருஷகாரபூகர் அருகேயுண்டு பிற்காலியாதேசென்று சேருங்கோளென்கிறாரென்று ஸங் தி.

(மௌ லோடே) என்றது - முல்லைமலரோடே என்றபடி.. (அ' கு' டான) ன்றது மேலேசொல்லப்படுகிற ஸமுத்ரத்திலு' டான எ' றபடி கௌண் : ஆரவாரமாய் (பிளிறுகிற) ன்றருளிச்செய்கிறார் ... (எ)

மூ. மா ராயி ங்கம் மதியாதுகீறி

ம மு மாமுது குன்றெடுத்தாயர்த' கள்

கோ ராய் நி' ரமேய்த்துலகுண்டமாயன்

கு ர மா கழல் கூடும் குறிப்புடையீர்

மூ ராயிர நான்மறையாளர்நாளும்

முறையால் ங்க வணங்காயசோதித்

தே ராதிதே ன் தி ட்கி' ற தில்லைத்

திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் னோ. (அ)

பத	உரை.	பதம்.	உரை.
மாவின்	கேசினன்னும்ருதி ர	எடுத்தி	குடை ராகளெத்து
வாய்	ராயு' [யின்	ஆயர்தங் ள்	இ டயர்க்குத் தலை
அ' ம்	உடலையும் [தே	கோவாய்	னாய்
மதியாது	ஒருசர' கா கிணையா	நிரை	பசுத்திரனை
கீறி	பிளந்துபொகட்டு	மேய்த்து	மேய்த்து (ப்ரளயாப
	(இத்தரன் வர்ஷிப்		த்திலே)
	பித்த)	உலகு	லோகத் த [த
மழை	கல்வாஷத்துக்கு	உண்ட	திருவயிற்றிலே வத்
மா	பெரிதாய்	மாயன்	ஆஸ்ரயபூகனு டய
முது	பழையதான	குரை	ஆபரணங் ளால்சப்தி
குன்று	கோவர்த்த மென்னு		க்கிற
	ம்மலையை	மா	பெருமைதங்கிய

கழல் திருவடிகளை [ம் வண் ஆஸ்ரயிக்க
கூடும் சேரவேணுமென்னு அண் ராய அப்ராக்குதமான
குறிப்புடையீர் நினை வயுடையீர். சோதி தேஜஸ்ஸையுடைய
மூவாயிரம் மூவாயிரரான தேவாதிதேவன் ஸர்வேஸ்வரன்
நான்மறையா ப்ராஹ்மணர் திகழ்கின்ற வினங்குகின்ற
ளர் தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று
நாளும் நான்தோறும் [படி சேர்மின்கள். (அ)
முறையால் ஸ்வரூபத்துக்குத்தக்

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (மா ராயித்யாதி) கேசியுடைய
பாயோடிக் கூட உடம்பை புராயாஸேந இர டாகக்கிழித்து இந்
தரனால்வந்த மஹயிலே பெருத்துப்ப முதான ரோ ர்த்தநத்தை
யெடுத்து ஆயர்தலை னுய்ப் பசுமேய்த்து லோகத்தைத் திரு யிற்
றிலே வைத்த ஆஸ்சர்யபூதனுடைய ஆபர ஒலியை யுடைத்
தாய் போக்ய தமிழ் திரு டி னைக்கூடே னுமென்று குறிப்
புடையீர்.

(முறையால் ிக அண் காயசோதி) சா 'த்ர' ளில் சொ
ல்லுகிறபடியே ஆஸ்ரயிக் அவர் ளுக்கா 'ரயணியனாய் ' தேஜஸ்
ஸையுடைய ஸர்வேஸ்வரன். (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மா ராயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புரு
ஷகாரபூதரை முன்னிட்டாஸ்ரயித்தார் 'ரு, விரோதி பாபங்களைப்போக்கி
து கவர்ஷத்தை நீ 'கித்தன் யிற்றிலேவைத்து நோ ' ல்லனென்னுமது 'ரு
த்ருஷ்டார்த்தமான அபதாநங்களை ஸூசிப்பித்து அவனிருக்கும் தேசத்தி
லே செல்லுங்கோ ளென்கிறாரெ ' று ஸங்கதி.

அணங்காய - அப்ராக்குதமான சோதி 'ரூய், அத்தையருளிச்செய்
கிறார் (தேஜஸ்ஸையு ' ய) எ ' று. ()

மூ. செரு நீல தே ற்கண் மட ார்திறத்துச்
சினத்தோடு நின்று மனத்தால் ளர்க்கும்
அரு நீல பா மகலப் பு ட்சே
ரமராக்குமெய்தாதவ ' டத்திருப்பீர்
பெருநீர்நி ாவுந்தி முத்தங்கொ ர்ந்தெங்கும்
வித்துமவயலுள் யல் பாய்ந்துகளத்
திருநீலகின்று திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூட ம் சென்றுசேர்மின்களே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
செரு	யுத்தத்துக்குப்பரிகர	புகழ்சேர்	புகழையுடைய
வேல்	மான [ய்]	அமரர்க்கும்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்
நீலம்	வேல்போலேகூரிதா	எய்தாத	கிட்டவரிதான
	நலம்போலேருளிர்	அண்டத்து	பரமபதத்தில் [யர்!]
	த [ராய்]	இருப்பீர்	இருக் வேண்டியிருப்
கண்	கண்ணழகையுடைய	பெருநீர்	மிக்கநீரையுடைய
மடவார்திறத்து	டப்பத் தயுடைய	நீவா	வெள்ளாறு
	ஸ்திரீகளிடத்தில்	முத்தம்கொண	முத்தக்களேக்கொ
	(புஜி) க நினைத்த	ர்ந்து	ண்வேந்து
	போகங்கனவிலக்	உந்தி	தள்ளி
	குவார்பக்கல்)	வித்த	விதைக்கிற
சினத்தோடு	கோபத்தோடு	வயலுள்ளங்கும்	யல்தோறும்
நின்று	இருந்து	கயல்	கயல்மதஸ்யங்கள்
மனத்தால்	நெஞ்சிலாசையாலே	பாய்ந்துஉகன	குதித்துத்தள்ள
வளர்க்கும்	வளர்த்துவருமதாய்	திருநீலம்	அழகியநெய்தல்மலர்
அரு	போக்கவொண்ணாத	நின்று	எங்குமொக்கப்பரந்
நீலம்	தண்ணிய	திகழ்கின்ற	விளங்குகிற [தி]
பாவம்	பாபமானது	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
அல	போம்படி	சேர்மி ள்.	(க)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) யுத்தத்துக்குப் பரிகர மாய் நீலமான நிறத்தையுடைய வேல்போலேயிருக்கிற கண்ணையுடைய ஸ்திரீகள் திறத்தில், அதுக்குப் பரதிபந்தகர்பக்கல் சினத்தோடே நெஞ்சிலாசையாலே ளர்ந்து பரிஹரிக்கவொண்ணாத நினைதான பகவத்ப்ரதிபந்தகமா பாபம் போப் ப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கிட்டவரிய பரமபதத்திலே யிருக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(பெருநீரென்று துடங்கி) மிக்கநீரையுடைய ிளன்கிறஆறுமுத்தைக்கொடுவந்து வித்துகிற வயலிலே விக்குருதமான கயல் ள்பாய்ந்து தாவித்திரிய தர்சநியமான நீலம் நின்று திகழாநின்றுள்ளதில்லை.

அநு. ஒன்பதாம் பாட்டு. (செருவித்யாதி) தாமுபதேசித்த ஆஸ்ரயணத்துக்கு பல(ஞ) ஸ்வரூபந்தான் ப்ராப்யந்தாரநீருத்தியூர்வக பகவத்ப்ரப்தி என்று பல(ஞ) கௌரவத்தை நெஞ்சில் படுத்துகிறாரென்று ஸங்கதி.

‘நலம்’ என்று - கறுப்பாய், அத்தால் தண்ணி மயைச்சொல்லுகிற தென்றருளிச்செய்கிறார் (தண்ணிதான) என்று.

† (விக்குருதமான) என்றது - முத்தைவித்துகையாலே கல்லிட்டெறிந் தாற்போலே பயப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. நீலம் - நெய்தல். ... (க)

சு சு பெரியதிருமொழி ட ப உ தி 0-பா. சீரார்பொழில்.

மு. சீரார்பொழில் சூழ்ந்தழகாய தில்லைத்
 திருச்சித்திரகூடத் துறை செ ண்மாலுக்
 காராத உள்ளத்தவர் கேட்டு ப்ப
 வலை நீ ருலகுக் கருளே புரியும்
 ராரர்புயற்கைக் கலிகன்றி குன்றா
 வொலிமாலையோ ரொன்பதோ டொன்றும் ல்லார்
 பாராருலக மளந்தா னடிக்கீழ்ப்
 பலகாலம் நிற்கும்படி வாழ் ர்தாமே (க0)
 திருமங்கையாழ்வர் திருவடி ளே சரணம்

பதம்.	உ.	பதம்.	உ. ர.
சீர்ஆர்	அழகுமி [0]	புய்	மே ம்போலே
பொழில்குழ் து	சோலையால்சூழப்பட்ட	க	தாராரான
அழாய	அழ கயுடைத்தான	லிகன்றி	ஆழ் ரார்
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்து	[கிற	குன்றா	குறையாத
உற	நித்யவாஸ பண்ணு	லி	ஓ சனையு டத்தா
செ ண்மாலு சிந்தக் ணழை			ம்படியருளிச்செய்
க்கு	யுடையஸர்வேஸ்வ		த
	ரன்விஷயமா	மாலே	சப்த ஸந்தர்ப்பத் த
ஆராத	பகவததுபவத்தில்த்ரு		யுடைய
	ப்திபிறவாத	ஓரொன்பதோ	பத்துப்பாட்டையும
உள்ளத்தர்	ஸ்நேஹத்தையு டய	டொ றும்	
	ஸ்ரீ ஷ்ணவர்கள்	வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்
டே	ஸ்ரவண பண்ணி		ல்ல ர்கள்
உ ப்ப	ஸந்தோஷி'கும்படி	பார்ஆர்உலகம்	பூமி யயும்ஸ் ரக்கா
	யா		திலோ னையும்
அலைநீர்	அலையெறிகிறஜலத்	அளந்தர்	அளந்துொண்ட னு
	தயு டய டா		டய
	ல்குழப்பட்ட	அடிக்கீழ்	திருவடி ளிலே
உலகுக்கு	பூமியிலுள்ளர்க்கு	பலகால	ஸ்ரவகாலமும்
அருளே	பராதத்தையே	நிற்கும்படியாழ்	அடிமைசெய்துவர்த்
புரியும்	ப ணும்ஸ்வபாவத்	வர்	திக்கும்படியான
	தைதயு: யராய்		வாழ்வைப்பெறுவ
கார்ஆர்	மி வும்பெருத்த		ர்கள். (0)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) அழகுமிக் பொழில்
 சூழ்ந்து தர்சனீயமான தில்லைநில நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேஸ்
 ராவுக்கு ஒருநாளும் ஆராத ஸ்நேஹத்தையுடைய ஸ்ரீ ஷ்ண வர்

பெரியதிருமொழி ந ப உ தி ௧௦ பா, சீரார்பொழில். சுகள்

‘கேட்டு ஸந்தோஷிக் கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ப்ரஸாதத்தைப் ப
 னும் ட்ஸ் பா ராய் ரார்காலத்து மே ம்போலே பரமோதாரரான
 திரும’ கயாழ் ரா் கு றயாத வோசையையுடைத், ரக ருளிச்
 செய்த திருமொழி பத்தும் ல்லார், ப்ருதிவீப்ரசுரமான லோகத்
 தை யளந்த ‘ திருவடிகளி’ கீழே ாலமெல்லாம் ர்த்திக்கும்படி
 யா ாழ்நை ப் பெறு ர் (௧௦)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) ‘உள்ளம் என்கிறபதம் லக்ஷ
 யா ஸ்நேஹத் தச்சொல்லுமெ ‘ றருளிச்செய்குரார் (ஸ்நே ஹத் த) என்
 று. அருளேபுரியும்” எ ‘கிற அவதாரணலப்பார்த்தம் (ஸ்வபாவராய்) என்
 றது. (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

சகல பெரியதிருமொழி ந-ப ந தி க பா, வாடமருதிடை

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ந ம பத்து ந ம திருமொழி

வாடமருதிடை ப்ரவேசம

வ்யா. ிக்ருஷ்ணவதாராதிகளிலிழவுதீரத் திருச்சித்ரகூடத் திலேவந்து ஸந்நிஹிதனான் எல்லாருமாஸ்யயி' கோனெ ன்கிரார்.

அந். வாடமருதிடைப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் ராம ிக்ருஷ்ணதி விபவங்களிலபதாநங்களை யாஸ்யயிக்கைக்குறுப்பாகச்சொல்லி 'திருச்சித் திரகூடத்தில் சென்று சேர்மி' கள்' என்றார்; இதுகேட்டசேதநர்க்கு, விப த்தில் நெஞ்சுசென்று அங்கே யாஸ்யயி' யில் ருசிபிறந்து அது காலாதீத மென்று பிற்காலிக்கவும் கூடுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்த விபவங்களில் விரோதிநிரஸநசீலதையை பஹுமுகமாக வருளிச்செய்துண்டு அ னே திருச்சித்திரகூட த்துள்ளானென்று ஸம்ஸாரிகள் ஞ்சில் படுத்துகிறாரென் னும் ஸ' தியை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பி'கிரார் (க்ருஷ்ணவதாரேத்யாநி). ஆதிசபத்தாலே ராம வதாரமும் நரஸிம்ஹாவதாரமும் சொல்லுகிறது.

பூ வாடமரு திடைபோகி மல்லரைக் கொன்றொக்கலித்தித்

டாடல் நன் மா வுடத்தாய ராரிரைக்கன்றிடர்தீர்ப்பான்

கூடிய மாமழைகாத்த கூத்தனை வருகின்றான்

சேயெர் பூம் பொழில் தில்லைச் சித்திரகூடத் துள்ளா'னே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மருதிடை	இரண்மருதமரங் ளிந்நடுவே	உடைத்து	கொன்று
வாட	அவைவாடியிருந்த வளவில்	அன்று	இந்த்ரன்வரவிப்பித் த ன்று
போகி	தவழ்ந்துபோய்,	ஆயர்	இடையருடைய [ந்த
மல்லரை	சாணூரமுஷ்டி ராதி மல்லவர்க்கத்தை	ஆரிரைக்கு	பசுக்கூட்டத்துக்குவ
கொன்று	நிரஸித்து,	இடர்	து கத்தை
ஒக்கலித்திட்டு	நடைபழகினதாய்	தீர்ப்பான்	தீர்க்கைக்காக
ஆடல்	ஆழக்கொண்டுவரும	கூடிய	திரண்ட
ல்	அழகிதான [தாய்	மாமழை	பெரியகல்வரவுத்தை (மலையையெடுத்து)
மா	குதிரைவடிவுகொண் ட கேசியை	காத்த	ரகூழித்த

கூத்தன்ன	மனோஹாரிசேஷ்டித	-யர்	ஒங்கின	[டைய
	ததையுடையவன்	பூம்பொழில்	அழகியசோலை	நையு
	என்று எல்லாரும்	தில்லைச்சித்திர	தில்லைத்திருச்சித்திரகூ	
	சொல்லும்படி	கூடத்து	டத்திலே	
வருகின்றான்	வருமவன்,	உள்ளான்	நித்யவாஸம்பண்ண	
சேகி	இளகிப்பதித்ததாய்		நின்றான்.	(க)

வ்யா. முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) † அஸுராவேசத்தாலே வந்த மருதாசையாலே இவன்கிட்டக்கிட்ட அவைவாட மருதின் நடுவே போய். (மல்லரைக்கொன்று) சாணூரமுஷ்டிகரை நிரஸித்தா. † ஆவாலம் கொட்டி (ஆடல்) தன் ஸஞ்சாரத்திலே இவன் அந்ய பரணம்படி ஆடிக்கொண்டிவந்து தோற்றின கேசியைக்கொன்று, இடை யருடைய பசுநிரைக்கு அன்றிடர் தீர்க்கைக்கா இந்தான் ப்ரேரித்த புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்கொல்லாம் கூடி வர்ஷித்த பெருமழையைக்காத்த மனோஹாரிசேஷ்டிதத் தயுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்ல வருகிறவன். (சேகி) இளமையும் திரட்சியும் ()

அநு. முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) (க) 'இணைமருதிற்றுலீழ்' என்னுமா போலே முறிந்துவிழு கையச் சொல்லவேண்டியிருக்க, "வாட" என்றதுக்கு-வாரும் போதுபோனென்று விவகரித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அஸுரேத்யாதி). ஒக்கலித்திட்டு - பழகின, ஆடலுடைத்தாய் நல்லதான மா என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவால் மித்யாதி). (ஆவாலங்கொட்டுகை) குகிரை நடைபழக்குகைக்குக் கொட்டுகை .

பூ பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சுண்' பிள்ளை பரிசுதுவென்றால் மாநில மாம ள் மாதர் கேள்வ னிவனென்றும் வண்ணன் பூமகள் நாயகனென்றும் புலன் கெழு கோவியர் பாடித் தேமலர் தூவ வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேய்மகள்	பேயானபூதனையு	பிள்ளைபரிசுஎன்	பிள்ளையுடையப்ரகா
கொங்கை	முனையில்	ரூல்	ரம் என்னக்கேட்டு,
நஞ்சு	விஷத்தை	இவன்	இந்தக்ருஷ்ணன் (இ
உண்ட	அமுதுசெய்தருளின		ள் பிள்ளையல்லன்,
இது	ஆஸ்ரயமானவிச்செ	மா	பஞ்சாசத்தோடிவிள்
	யல்		தீர்ணையான

நி 00 பெரியதிருமொழி, க. ப. ந. தி. உ. பா. பேய்மகள்.

நி 1) மாமகள்மா பூமியைப் பாகாரமாக புலன் றெழு	ண்டார்நெஞ் சக்
தர் வு டய ஸ்ரீபூமிப்பிரா	க ளும்வடிவையு
ட்டிக்கு	டய
ே ள் ன் என்று ல்லப் என்றும்,	ோவியர் இடைப்பெண்கள்
வண்டு [ம் வண்டிகள் [புகிற	பாடி ஸ்தோத்ரபூர்
ண் மதுபாநம்பண்ணி	மாகப்பாடி
பூம ள் தாம ரப்பூவைப்பிற	தேன்மலர் செவ்விகுன்றாதபூ வ
தகமாகவு டய	துவ பணிமாற
[ம் பெரியபிராட்டியா	வருவா வருமவன்
நாய ன் என்று பதியென்றும் [ர்க்கு	சித்திரகூடத்துள்ளான். (2)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பேய்ம ளித்யாதி)† (பிள்ளையுடைய) படி பேயாய்வந்த ஸ்த்ரீயினுடைய முலையில் நஞ்சையு ட ஆ சர் யமான செயலென்றால் இவன் கே லம் பிள்ளையல்லன் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்கு ல்லப் பெரியபிராட்டியார்க்கு நாயகன்” என்று டாருடைப இந்திரிய னைப் பிணிக்கும் டிவையுடைய இடை ப்பெ கள்பாடி செவ்விப்பூவைத்து வருமவ † (பொலன் றெழு கோவியர்) ிறு பொன்னாலேசெய்த ஆபர த்தையுடைய றோ வியரென்னவுமாம். .. (உ)

அந். இரண்டா் பாட்டு. (பேயித்யாதி) கோவர்த்தநோத்தரண்தி அதிமாநுஷ்சேஷ்டிதங்களைச்செய்தவ ளே சித்திரகூடத்துள்ளானென்றறிந்து நிஸ்சயிக்கும்படி யெ ிவனே? ன்ணும் ஜிஜ்ஞா ஸயிலே இ டப்பிர் னையா யிரு ச்சிசய்தே ஸ்ரிய பதியென்று நிஸ்சயித்தார் இ டப்பெ கள் ண்மட்களே, அ ிவனே நீங் ளும் றா ள்ருங்கே ளெ ிகரரென்று ஸங்கதி.

“பிள்ளைபரிசு - பேய்ம ள் கொ ள்சுண்ட - இதுதெ ிரூல், மா நில” இத்யாதி ன்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளை யித்யாதி). (பிள்ளையுடையபடி) என்று சில ஸ்ரீகோசங்களிலுண்டாயிருக்கும் அப்போது அந்வயத்திலே திருவுள்ளம். அன்றிக்கே சில ஸ்ரீகோசங்களில் (பிள்ளையுடையபடியே) என்று முண்டு அப்போது பிள்ளை பப்போலே மா நுஷ்யமானபடியே என்றாய் பேய்” என்றும் “மகள்” என்றும் சொன்ன பதத்தவயத்துக்கும் - பேயானது மநுஷ்யவேஷங்கொண்டதென்று கருத்த ருளிச்செய்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்று கொள்ளவேணும் இப்போது யதா வஸ்த்திதமே அந்வய. பொலன் - ஆபர ண், கெழுமு - சேருகையாய், அருளிச்செய்கிறார் (பொலனித்யாதி). ... (உ)

§ குண்டலிதம் அரும்பதத்துக்குப் பாடாந்தரமாயினும் ப்ராசீக வ்யாக் யாந ஸ்ரீோசங்களிலெங்கும் ‘பிள்ளையுடைய’ என்றே கா ள்கிறது.

பெரியதிருமொழி நூல் திருநா பண்டு சபா வளை ௫௦௪

மூ. பட்டின வெயுண்டானென்றாய்ச்சியர்கூடி யிழிப்ப
எண்டிசையோரும் ன்வினை மருதுநீ நட்டித்
ட்டரும் னைத்தருமாயிரநாம்களோடு
திண்டிறல் பாடருவா சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ந)

பதம்.	உரை.	ரை.	பதம்.
இவன்	இச்சிறப்பிள்ளை	நட்டித்	தவழ்ந்துபோய்
வெண்ணெய்	வெண்ணெயைக்	அண்டரும்	நித்யஸூரிகளு
ண்டான்	வண்ணி அமுதுசெ	ரானத்தவரும்	ப்ரஹ்மாதிகளும்
று	ய்தான் என்று	ஆயிரநாம்க	ஸஹஸ்ரநாம்களைச்
ஆய்ச்சியர்	இடப்பெண்கள்	ளோடு	சொல்லி (அவனு
கூடி	திரண்டு		டைய)
இழிப்ப	பழிக்க	திண்	திண்ணிதான் [தை
என்திசையோ	எட்டுதிக்கிலுள்ளாரு	திறல்	ஆண்பிள்ளைத்தனத்
ரும்	[ம்	பண்டு	முற்காலத்திலே
ணங்	ஸேரிக்ரும்படியா	பாட	பாடும்படி
இணைமருதுநீ	சேர்ந்தறின்ற இரண்	வரு	வருமவன்
	டு மருதமரர்களி		சித்திரகூடத்துள்ளான். (ந)
	நடுடு		

வ்யா. (பண்டித்யாதி) இவன் வெயுண்டான்' என்று
இடைப்பெட்டா கூடிய யேச எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் திருடி
ளாலே வங்கும்படியா நிர்வி ரமானமருதினுள்ளிட்டுப்போய்
இடையர்களும் தேர்ளுமாய் ஆயிரந்திருநாம்களைச்சொல்லிக்
கொட்டு தன்னுடைய ஆபிள்ளைத்தனத்தைப்பட்டு பாடரு
... .. (ந)

அ. மூ. ஸ்ரபாட்டு. (பண்டித்யாதி) பேய்முலையுண்டபடியக்கட்ட
இடப்பெண்கள் மேன்மை பேசினாராகிலும் வெண்ணெயுண்டபோது
இப்பிள்ளையென்றே எசவுங்கடோமீ. என்ன வெண்ணெயுட்டு
ட்டுண்டுநின்றபோதே நிறமருதினுத்து, தேவராலும் இடையராலும்
ண்டாடப்பட்டான் கண்டிர் என்று நெஞ்சிலுறைக்கச் சொல்லுகிறாரென்று
ஸங்கதி.

அழை - கூப்பிடுவாய், பலித்தவர்த்தம் (எசு) என்றது. இவ்
என்றுதுடங்கி, "திண்டிறல் - பண்டு - பாடவருவான்" என்றவயம், ... (ந)

மூ. னைக்க நெடுங்ண் மடவா ராய்ச்சிய ரஞ்சி யழைப்பத்
தனைத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத்தண்டடம்புகுண்டர்காண
முனைத்த வெயிறற்றழல் நாகத் துச்சியில் நின்றதுவாடத்
தினைத்தமர் செய்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ச)

இ அழைப்ப என்று இவ்வரும்பதத்துக்குப்பாடம். ஆயினும் "இழிப்ப"
என்பதே ப்ராசீக பாடமாகக் காண்கிறது.

பதம்.	உரை.	ப	உரை.
வளை	வளைகளாலே அலங்	புக்கு	போய்
	ரிக்கப்பட்ட	அண்டர்	இடையர்
	கைகளையும்	ரண	காணும்படியாக
நெடு	நீண்ட	முளைத்தளியு	முளைத்தபற்களையு
கண்	கண்களையும் [யரான	அழல்	விஷாக்கியையுமு
மடவார்	மஃபத்தையுமுடை		[டைய
ஆய்ச்சியர்	புரீரபிமார் ள்	நாத்து ச்சியி	காளியனுகிறபாம்பி
அஞ்சி	பயப்பட்டு	ல்	ன்தலையிலே
அழைப்ப	கூப்பிட	கின்று	ஒருபடிப்படநின்று
தளை அவிழ்	கட்டு அவிழுகிற	அது ராட	அதுஇளைக்கும்படி
தாமரைப்பொ	தாமரைத்தடா த்தி	திளைத்து	களித்து நர்த்தநம்செ
ய்கை	ன்	அமர்செய்து	பூசல்பண்ணி [ய்து
தண்	குளிரந்த	வருவான்	ருமவன்
தடம்	கரையிலே	சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (வளைக்கையித்யாதி) வளையலே அலங்கரமாக வகையையும் பிணைத்தோர் களாய்ப்பார்க்கும் நோக்கையுமுடைய இடைப்பெயர் கள் அஞ்சி கூப்பிட + கட்டவிழ்த்தலர்ந்த தாமரைப்பொய்கையினுடைய ஸ்ரமஹரமான கரையிலேசென்று இடையர்காண முளைத்தவெயிற்றையுடைய பாம்பினுடைய உச்சியிலே புக்குகின்று அது ராடும்படி கூடவிளையாடி + அமர்செய்து வருமவன். (ச)

அநு. நாலாம்பாட்டு. (வளையித்யாதி) மருதிருத்த வளவற்றிக் பேரம்பின் படத்தில் தானேபோய் நடமாடின அபதாநத்தாலும் அவர்கள் பரமேஸ்வரிருந்தார்களென்று நியாமகாந்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸந்தி.

“தளைத்தவிழ்” என்றவிடத்தில், “அத்து”சாரியைச் சொல்லிய “தளை அவிழ்” என்றாயுருளிச்செய்கிறார் (கட்டவிழ்த்தலர்ந்த) என்று. (அமர்செய்து) - யுத்தம்பண்ணி. (ச)

மூ. பருக்கருமுகி லொத்து முத்துடை மா கட லொத்து அருவித் திரடிகழ்கிற வாயிரம் பொம்மை யொத்து உருவக் கருங்குழலாய்ச்சித் திறத் தினமால் விடைசெற்றுத் தெருவில் திளைத்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பருவம்	சார்காலத்திலுண்டா	மா	பெரிய
	ன [ம்	கடல்ஒத்து	டல்போலேயும்
ருமுகில்ஒத்து	காளமேம்போலேயு	அருவித்திரள்	அருவிகளின் ஸமூஹ
முத்துஉடை	முத்துக்களையுடைய		த்தினாலே

திகழ்கின்ற	விளங் றகின்றள்ள	இனம்	ஒன்றாகத்திரண்ட
ஆயிரம்பொன்	அநேகம்ரத்நபர்வதங்	மால்விடை	பெரிய ருஷபங்ை
மலைஒத்து	ள்போலேயுமாய்	செற்று	நிபித்த
உருவம்	அழியவடிவையும்	தெருவில்	வீதியிலே
ரு	றுத்த [ய	தினைத்து	(கரித்து) வலையாடி
குழல்	திருக்குழலையுமுடைய	வருவான்	ருமவன்
ஆய்ச்சிதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டி	சித்திரகூடத்துள்ளான். (௫)	
க்கா			

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) † வர்ஷுகவலாஹ கம்போலேயும் முத்திடைய பெருங்கடல்போலேயும் அருவித் திரள்களாலே விளங்காநின்றள்ள † ஆயிரம் பொன்மலைபோலேயு மாய் அழகிய வடிவையும் கறுத்த திருக்குழலையுமுடைய நப்பின் னைப்பிராட்டியிடையாட்டத்துக்காக திரட்டு பெருமையையுடைய ருஷபங்களைக்கொன்று தப்பருத்திற்பிள்ளைகளோடே தெருவினே கூடி விளையாடி ருமவன், (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) கீழ் நாலு பாட்டாலும் - அவ னதிமாறுஷ சேஷ்டிதிகளைச்சொல்லி அத்தால் அவன்பரன் என்றற் போலே நங்களுமவனை நிர்ணயித்தாய்ஸ்ரயியுடோ ளென்றார் இனி மேல் பாட்டுக்களில் - ப்பின்னை முதலானார்க்கு விரோதி நிவர்த்த முகத்தாலே யுதவினாற்போலே -ங்களுக்கு முதவுவானென்பாராய், அதில் நப்பின்னைக் குதவினவித்தை இதிலருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங் தி.

நப்பின்னை க்ருஷ்ணனோடொத்த நிறமுடைய ளென்று விவக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிறார் (வர்ஷுகேத்யாதி). (பொன்மலைபோலேயும்) என்றது - ஆப ரணச் சேர்த்தியாலே, (௫)

பூ. எய்யச் சிதைந்த திலங்கை மலங்க ரு மழை காப்பான் உய்யப் பருவரை தாங்கியானிரை காத்தானென்றேத்தி வையத் தீதெவரும் வணங்க ணங்கெழு மாமலைபோலே தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளாரானே. (சு)

ப ம.	உரை.	பதம்.	உரை.
எய்ய	அம்பினலடித்தபோ	வரும்மழை	வருகிறமழையை
இலங்கை	லங்நையானது [து	காப்பான்	போக்குளக்ா
சி தந்தது	அழிந்தது;	ய்ய	(அவை) உஜ்ஜீவிக்கும்
ஆநிரை	பசுத்திரள்	பருவரை	பெரியமலையை [படி
மலங்க	லங்குமபடி	தாங்கி	எடுத்து (அவற்றை)

தீ தேவரும் என்று அரும்பதத்துக்குப்பாடம்.

௧௦௪ பெரியதிருமொழி ந. ப. ந. தி. எ. பா. ஆ. ரி. வை.

காத்தா' என்	ரகழித்தா' ன்று	ர	பெரிய
று		மலைபோலே	மலை யப்போலே
வயத்து	பூமியிலுள்ள	தெய்	அழகிய
எாரும்	ஸத்வப்ர'ருதி ளெ	புள்	பெரியதிரு டிலே
	ல்லாரும்	ஏறி	ஏறிக்கொண்டு
எத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	வரு ரா	வரும ன்
ண	ஆஸ்ரயிக்கும்படியாக	சித்திரகூடத்துள்ளான். (சு)	
அணா' குஎழு	தேவாவிஷ்டமான		

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (எய்யவித்யாதி) இவன் பண்டு எய்ய
லங்ஙை யழிந், து' பசுக்களு மிடையரும் மலங்கும்படியா ருகிற
ம ழு யக் காக் கக்காக, அலை உய்யும்படிக் கீடா ப் பெரிய
மலையையெடுத்தித் தாத்தானெ' தேத்தி. † பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்
, 'க தேவாவிஷ்டமான மலைபோலே பெரிய திரு டிமேலே
யேறி ருமவன். ... (சு)

அந். ஆறும்பாட்டு. (எய்யவித்யாதி) இதி' - பிராட்டி'கும் பசுக் ளு
க்கு முதலிணற்போலே யுதவுமவனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங் தி.

(பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்) என்றதுக்கு யத்தேவர்' எ' கிறபதத்
த லே பூஸூர் ளைச் சொல்லிற்றேயாகிலும் ஸத் ப்ரகரரான தவப்ர
க்ருதிகளெல்லா ரயு' சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். ... (சு)

மு. ஆ. ரி. வை செய்தறி ர ரஞ்சன மா மலைபோலே
மேவு சினத் தடல் வேழம் வீழ முனிந்தழ ரய
காவிமலர் நெடுங்க ாணார் தொழ வீதி ருவான்
தே ர்வ ங்கு த் டில்லைச் சித்திரகூட த்துள்ளானே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இ வ	இப்படிப்பட்ட ஆணை	முனிந்து	சிறியருளி
	த்தொழி' ளை	அழ ரய	அழை யுடைத்தாய்
செய்தறிவார்	செய்தார் எவர்? ஒரு	காவிமலர்	நீலோத்பலம்போலே
ஆர்	ருமில்லை' (அதா	நெடு	நீண்ட [றுத்து
	வதென்னெ' னி	ண்ணார்	ண் ளையுடை ஸத்
மா	பெரிய [ல்)		ரீ ள்
அஞ்சனமலை	அஞ்சநகிரிபோலே	தை தொழ	ஸேவிக்கும்படியாக
போலே	யாய்	வீதி	திருவீதியிலே
மேவு	பொருந்திய [தாய்	வருவா	எழுந்தருளுமவன்,
சி ம்	கோபத் த யு டத்	தேவர்வ	கு தேவர்கள்வந்துஆஸ்ர
அடல்	மிடுக்கையு ட		யிக்குமதாய்
ழே	சுவலயாபீடம் எ' னு த		ஸ்ரமஹரமான
வீழ	வீழும்படி [மயானை	தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளான். (எ)	

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) + ரி செய்தறி
வார்? பெரியதொருஞ்ஞ்சுகிரிபோலே ஸ்ரபாவி மான சினத்தை
புடைத்தாய் யுத்தோர்முகமான ஆனை குட்டிச் சுவர்போலே விழும்
படி சீறி தர்ச்சியங்களாய் காலிமலர்போலே கறுத்து நெடிய
ண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள் கைதொழும்படி வீதியிலே ருமன்
தேவர்களாஸ்ரயிக்கும் தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளானே (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) ஆரி ரகாத்தவளவேயன்றிக்
ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுக்குக் களிதுதருபுணர்ச்சி டொடுத்தவ உங்க
ளுக்குதவவென்கிறாரென்று ஸந்தி. அதாது ஆனையால்வந்த ஆபத்தை
ப்போகித் தன்னைக் கண்ணாடபுலிக்கக் கொடுத்தானென்க. 'ரு
ஷண' டேலே யானவருமதுவே பெண்களுக் ரபத்திறே.

(எவரி வ செய்தறிவார்) என்றதுக்கு மூன்றுயோஜனை. அதாவது -
செய்தறிவை - குவயாபிடரிஸநாதி வ்யாபாரங்களை எவரறிவார்? ஒரு ரு
மறிவாரில்லை என்று ஆழ்வார் தம்மிலே தாம்நொந்து எத்தனை நாழுபதேசித்
தாலும் திருந்து ராரிதாயிருந்ததென்று ஈடுபடுகிறாரென்னுதல் அன்றி 'டே
ஆஸிந்தர்க் ரக இவ் ருந்தொழில்களைச் செய்தாரார்? ஒருவருமில்லை என்று
எம்பெருமானுடைய சேஷ்டிதத்திலீடுபடுகிறாரென்னுதல் அங்ஙனம் 'றிக்
கே ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களிடொடாய் "செய்தறிவார்" என்ற நந்தரம்
என்று எ' டெருபுதத்தை மூலவ்யாக்யாநங்களில் அத்யாஹரித்துக் கொண்டு
(கைதொழும்படி) ன்றபதத்தோடந்வயித்துக் கொள்ளவுமாம். (அஞ்சு
கிரிபோலே) என்றதுக்கு - (வதியிலே வருமவன்) என்றத்தோட யம்.
அஞ்சு கிரிபோலேயிருக்கிற" என்று - குவலயாபிடத்துக்கு விசேஷணமா
வுமாம். (எ)

பூ. பொங்கியமரிலொருகால் பொன்பெயரோனை வெருவ
அங்கவனாக மனைந்திட டாயிரந்தோ ளெழுந்தாடப்
பங்க ணிரண்டெரிகான்ற நீண்ட வெயிற்றொடு பேழ்வாய்ச்
சிங்கவுருவில் வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒருகால்	ப்ரஹ்மாதனைச் சீறி	அங்கு	அவ்விடத்திலே
	னவன்று	அவன ஆம்	அவனுடைய உடம்
அமரில்	புத்தத்தில	அனைந்திட்டு	பிளந்து [பை
பொன்பெய	ஹிரண்யனை	அயிரந்தோள்	அநேகம் திருத்தோள்
ரோனை		எழுந்து ஆட	களும் தோற்றவ்யா
வெருவ	அவன்) அஞ்சும்படி		பரித்து [ன்றுள்ள
பொங்கி	கிளர் து (சீறி)	எரி என்ற	நெருப்பை யுமிழாரி

10௯ பெரியதிருமொழி, ஈ ப ஈ-தி பா ருமுகில்.

பை	பசுத்த	வாய்	வாயையுமு டய
இரண்டெண்	இரண்டெண் னையும்	சி' வருவில்	ரஸித்மருபியாய்
நீண்ட	திர்க்கமான	வருவான்	வருமவன்
யிறு	கோ ரப்பற்களையும்	சித்திரகூடத்துள்ளான் (அ)	
பேழ்	பெரிய		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பொங்கியித்யாதி)†யுத்தத்திலே பண்
டொருதால் ஹிரண்யனை டெருவும்படி †சீறி அவ்விடத்திலே அவ
னுடைய உடம்பையனோந்து ஆயிரந்தொள்ளோற்ற வ்யாபரித்த ரத்
யுசிதமாக எரி என்ற பசு ம யயுடைய னும் நீண்ட எயிறும்
பெரியவாயுமான ஸிம்ஹரூபத் தயு டயனாய் ரும ன். பொ
ருகை மிகுதி. (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (பொங்கியித்யாதி) ஸீழ்ப்பாட்டிலே - திருந்து
ரொருவருமில்லை ன்றபகஷத்தில் தம்மு டய க்ருபாதிசயத்தாடு திருந்
தாத லோகத்தார்'கு அச் ம் பிற'கும்படி வில்'கிப்போனொரெல்லாரும்
ஹிரண்யனப்பட்டது படுவரென் றுரென்று ஸங் தி' மற் றப்பகஷ'களில்
பெண்களுக்குதவின வள ன்றிக்ே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ் ானுக்கு ந்துதோற்றி
ன்றப்போலே யுதவும் னென்கிருரென்று ஸங்கதி.

அமரிலொரு ால் பொன்பெயரோனை வெருவ - பொங்கி - அங்கு'
இத்யாத்யவ்யமுடே வருளிச்செய்கிறார் (யுத்தத்திலே யித்யாதி). பொ
ருகை - மிகுதியாய், டோபத்தால் ந்தமிகுதியாய் பலித்தவர்த்த' (சீறி)
என்றது. ன்ற - மிழ்ந்த. (அ)

மூ. கருமுகில்போல்வதோர்மேனி கையன வாழியும் சங்கும்
பெருவிறல் ானவர்கூழ வேழு கும் தொழுதேத்த
ஒருமகளாயர்மடந்தை பொருத்தி நிலம ள் மற்றைத்
திருமகனோடும் ருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ()

பதம்.	உ ர.	பத .	உரை-
கருமுகில்போ	காளமேகம்போலே	சங்கும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜ'யாழ் ா
வது	கறுத்து		னையும் [னாய்
ஓர்	ஒப்பற்ற	கையன	திருக்கைகளிலுடைய
மேனி	டிவழிகையு டய	பெருவிறல்	மிக்கமிடுக்கையுடை
	னாய் [யு	ானவர்	தேவர்கள் [ய
ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானே	குழ	சூழ்ந்து ஸேவித்துநிற்
			கவும்

ஏழ்உலகும்	எழுலோகங் ளிலுள்	ஒருத்திலகம் மற்ருருத்தி னான
தொழுது	ஸேவித்து ளாரும்	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்	யோடும்
	படிக்கீடா	மற்றை திருமக இன்னும் பெரியபிரா
ஒரும ள் ஆயர்	ஒருத்தியான நப்பி	ளோடு டியாரோடும் கூ
மடந்தை	னைப் பிராட்டியோ	வருவான் வருமவன் ட
	டும்	சித்திரகூடத்துள்ளான். (க)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டி. (கருமுகிவ்யாதி) ளாமேகம் போலேயிருக்கும் வடிவ யும் மையில் திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்ச ஜ்யயத்தையுமுடையனாய் பெரிய மிகக் யுடைய ப்ரஹ்மாதிகள் சூழ்ந்து ஸேவிக்க ஸப்தலோகத்திலுள்ளாரும் திரு டிகளிலே விழுந்தேத்த பிராட்டிமார் மூ ரோடுங்கூட வருமவன். (க)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டி. (ருமுகிவ்யாதி) கீழ் - ம்பெருமானுடைய அபதாந்கள் சொல்லிக்கொண்டு மிகென ஆஸ்ரயனோபயுத்தமாகச்சொல்லி இவையொன்று மில்லாவிட்டாலும் விடலாமோ இவனு டய போக்யதயென்று திருவுள்ளம்பற்றி, வடிவழகும் ஆயுதச்சேர்த்தியழகும் பிராட்டி மாரோட்டைச் சேர்த்தியும் ண்டு துர்மாநிகளான ப்ரஹ்மாதி ளும் ண்கும்படி பாரீரென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸந்தி. ... (க)

மு. தேனமர் பூம்பொழில் தில்லைச்சித்திரகூடமமர்ந்த ளாந் த் ள்பிராணை மங்நையர்ோன்மரு ளர் ஊனமர்ே ல் லி ன்றி பொ டமிழொன்பதோடொன்றும் தானினை கற்று வல்லார்மேல் சாரா தீவினைதானே (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

1. தம.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே	வண்டிகள்	அமர்	பொருந்தித் த்'கும்
அமர்	மொய்த்த		படி
பூ	அழகிய	வேல்	வேல்தொழிலில் வல்
பொழில்	சோலையையுடைய		லரான [ய்த
தில்லைச்சித்திர	தில்லைத் திருச்சித்திர	கலிகன்றி	ஆழ்வார் அருளிச்செ
கூடம்	கூடத்திலே [கிற	ஒன்தமிழ்	அழகிய தமிழ்ப்பா
அமர்ந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு		ஷையாலான
வானவர்தங்கள்	அயர்வறுமமரர்களு	இவை ஒ'ப	இப்பத்துப்பாட் ட
பிராணை	குத் தலைவனான	தோட்டான்	யு
	விஷயமாய்	று	[யளித்து
கயர்கோ	திரும'னையிலுள்ளா	கற்று	அர்த்தத்துடன் அப்
ன்	ர்க்கு ராஜாவாய்	வல்லார் மேல்	அதிகரிக் வல்ல ர்க
மருவார்	சுதர்க்களு டய	தீவினை	பாபங்கள் [ள்பக்கல்
ஊன்	சரீரத்தில்	சாரா	கிடமாட்டா... (க௦)

௧௦௮ பெரியதிருமொழி, ந. ப. ந. தி, ௧௦ பா தேனமர்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (தேனித்யாதி) ண்டுகள் படிந்து
 பூத்தபொழிலையுடைய தில்லையில் சித்திரகூடத்திலேயமர்ந்த* அயர்
 வறுமமரர்களதிபதியை திருமங்கைக்குரார் அவாய்ச்சத்ரு ள்சரீர
 மேதனக்கு உறயாகவுடைய லேயுடைய ஆழ் ாரருளிச்செய்த
 அழகிய தமிழான விப்பத்துமப்பணித்தவர்கள் பக்கல், அவர்கள் பண்
 ணினபாபம் பலாநுப த்துக்காகச் சாரா. ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அநு. பத்தாம்பாட்டு. (தேனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் “வானவர்” என்ற
 பதத் த, ஆஸ்ரயிப்பார்க்குறுப்பாக துர்மாரி னும் ந்தாஸ்ரயிக் க்க .
 டர் ளேயென்ன வேண்டின யால் அதுக்காக ப்ரஹ்மாதிகள் பரமாக்கினு
 ரேயாகிலு இப்பாட்டில் ான ர்” ‘‘தது” கு ‘தங் ள்” என்று அஸா
 தா ர் ய” தோற்றச்சொல்லுகையாலும் ஆழ்வார்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப்
 பிரானென்றது-அதிசயமாய்த்தோற்றமையாலும் (௧) அமரார்க்குமெய்தாத
 ண்டத்திருப்பிர்” என்று பல(ஸ)ஸ்வரூபத் தக் கீழ்த்திருமொழியிலருளிச்
 செய்தத்தோடு இத்திருமொழிக்கு ஏகவாக்யதை யச்சொல்லு யாலே ப்ரா
 ப்யரோடிகடிதரான நி த்யஸூரிகளேயா வேணுமென்றருளிச்செய்கிறார்
 (அயர்வறும ரர் ளதிபதி ய) என்று. இப்பதத்து” கு (அருளிச்செய்த) என்
 நத்தோடவ்யம். மரு ார்” என்றதினர்த்தம் (சத்ரு ள்) ‘‘தது. (௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

மூன்றாமபத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

பெரியதிருமொழி ந. ப. ச. தி. க. பா. ஒருகுறளாய். 100

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
பெரியதிருமொழி ந. ப. பத்து ச. ம் திருமொழி
ஒருகுறள் ப்ரவேசம்

வ்யா. †நீங்கள் அவனைப்பெறுகைக்குறுப்பாகப்ப'ணும் ஸா
தநாதுஷ்ட்டாந்தை அவன்றான் உங்களைப் பெறுகைக்குறுப்பாக
அவதாராதிமுக'கனாலே பண்ணிக்கொடு இ' கேவந்து கின்றனெ
'ரூர்' அவன்படியிதுவானபின்பு அர்த்தித் ம் துடக்கமாக மேலு
ளாவற்றையெல்லாம் அ'ன் கை சிலேயேறிட்டு நீ' க'ளவனுகந்த
சீராம' ி'ணகரை யாஸ்ரயியு'கோளென்கிரூர். இ' ன்'பரமபக்தி
பர்யந்தமாகப்ப'ணினாலும் அதடைய ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி
மாத்ரத்திலே நிற்கும்படியிறே பேற்றினுடைய லக்ஷணயத்தைப்
பார்த்தாலிருப்பது.... *

அரு. ஒருகுறளின் ப்ரவேசம். கீழிர'டு திருமொழியாலுமாக - நீங்
களொரு ஸாதநாதுஷ்ட்டாந' பண்ணவேண்டா சித்திரகூடத்துள்ளானை
யாஸ்ரயியு'கோ ளென்னுநின்றீர்' பேற்றின்கனத்தைப்பார்த்தால் இவ்வள
வினாலே பலம் கப்படுமெ'று நான் ஸ்வியஸி'கும்படியெ'நனையென்
னும் ச'னையிலே' வகுத்த ஸ்வாமியாகையால் உ'களைப்பெறவேணுமென்று
ப்ராப்தாவும் ப்ராப'ணும் ப்ராப்தி'ருகப்பானு ம'னையிருக்'யாலு'ற
க்கு விஸ்வஸிக்கத்தட்டென்? அவனிலும் அவனு'ந்த' ரயாஸ்ரயிக்'யே
யமையுமென்றருளிச் செய்கிறாரென்னும் ஸங்கதியையருளிச்செய்கிறார் (நீ'
களித்யாதி). அர்த்தித்வமாத்ரமாகிலும் இவன் பக்கவிலே வேண்டாவோ? இத்
தையுமவன்றலையிலே யேறிட்டு நிர்ப்பரனாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன வருளி
ச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). பேற்றுக்கு அப்ரதிஷேதமே வே'டுவது, அது
க்கு மேற்பட்ட அர்த்தித்வம் முதலான வ'யெல்லா மிவனுக்கு வேணுமென்
கிற நிர்ப்பந்தமி'லையென்று கருத்து *

மூ. ஒருகுறளா யிருநிலமடிமண் வேண்டி

யுலகனைத்து மீரடியா லொடு'கி யொன்றும்

தருகவென மா லியைச் சிறையில் த்த

தாடாளன் தாளணைவீர் தக்ககீர்த்தி

யருமறையின் திரள் நான்கும் வேள்வியைந்து

மங்கங்களவை யாறு மிசை னேழும்

தெருவின்மலி விழாவளமும் சிறக்கும்காழிச்

சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே.

(க)

ருக0 பெரியதிருமொழி ஈ ப, ச தி, க பா ஒருகுறளாய்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒரு குறளாய்	அத்விதீயமான வரம் வடிவக் கொண்டு (மஹாபலிபக்தவிலேசென்று)	கீர்த்தி அரு மறையிற் திரள் நான்கு ஐந்துவேள்வியும்	பெருமையுடைத்தாய் [மான அர்த்தமறிய அசக்ய வேதங்களின் திரள்கள் ராஜ பஞ்சமஹாயஜ்ஞம்
இருநிலம் மூடிமண் வேண்டி உலனைத்தும்	பரதபூமியில் மூன்று அடிமண்ணை இரந்து லோகங் ளெல் லாவற்றையும் இரண்டடியாலே அடக்கி மற்றை ஓரடியும் தரே ண்டிம் என்று மஹாபலிய பாதாளமாகிற சிறிய லே த்தவனான ராதி டய திரு டி னை கிட்டவேண்டியிருப்பீர். [ன	ஆறு அங்கங்க ளும் ஏழு இச ளும் மலி விழா வளமும் சிறக்கும் தெருவின் ராழி சீரா விண்ண ர் கீர்	வ்யாகரணதி அங்க ளாறு ஸப்தஸ்வரங்களும் மிக்கிருப்பதாய் உத்ஸவங்களின் அழகும் மிகும்படியான வீதிகளையுடைய ராழியில் ஸ்ரீராம விண்ணகரத் த நீங்கள் ஆஸ்ரயியுக்கோள். ()
தக்க	அவனுக்குத் தகுதியா	சேர்மின்	

வ்யா. முதற்பாட்டி. (ஒருகுறளாய்) வடிவைக்க டபோதே சொல்லிற்றடையக் கொடுக்கே ண்டிம்படியான அத்விதீயவாமந னாய். (இருநிலம்) பரப் பயு டத்தானபூமிய. (மூவடிமண்ணே ண்டி) 'தனக்கென்ன ல்பாவுகைக்கு ஓரிடமில்லாதா ரப்போலே இத்தைய னுக்கா'கி அ ன்ப' விலேயிரந்து இந்தலோக'க ள டய இர டடியாலே அடக்கி மூன்றடிதருகிறோம் என்றாய் மற்றை ஓரடியும் தாராயோ' என்று. (மா லையைச் சிறையில் வைத்த) அநந்தரம் இந்தரபதம் அ ன் பெற டவனாக அவனைப் பாதாளத்திலே வைத்த. (தாடாளன் தாளனைவீர்) ஆ'ரிதார்த்த மாகத்தானிரந்தான்' என்னும் மேன்மையையுடையவன் திரு டி களைக் கிட்டலே ண்டியிருப்பீர்.

(த'கவித்யாதி) அபௌருஷேயத்வ நிபந்தநமான கீர்த்தியை யுடைய வேதங்களு டய திரள்கள்நாலும் பஞ்சமஹாயஜ்ஞ'களும் ஆறங்'களும் ஏழிசைகளும் தெருவிலேமிக்கிருந்துள்ள உத்ஸவ த்தால்வந்த அழகும் இவையெல்லாமடையச் 'சிறக்கும்படியான காழியில் சீராமவி'ணகரை ஆ'ரயியுங் டோள்.(க)

பெரியதிருமொழி ந. ப, ச தி உ பா நான்முகனான் டிகக

அநு. முதற்பாட்டு. (ஒரு குறள்தியாதி) மூவடிமண்டே னுமென்று இருநிலத்தைவேண்டி என்றவயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (தனக்கென்ன வித்யாதி). தாடாளன் - ஸர்வாதிகள்.

(சிறக்கும்படியான) ஸம்ருத்தமாம்படியான. ... (க)

மு. நான்முகனான் மிகத்தருக்கை யிருக்கு ராய்மை
நலமிகுசீ ருரோமசனான் நவிற்று நக்க
நூன்மு மார் தலையோட்டு நெழித்த வெந் த
யொளிமலர்ச்சே டியணைவீ ருழுசேயோடச்
சூன்மு மார் வளையனாவா யுருத்த முத் தத்
தொல்குருகு சினையென்னச்சூழ்ந் தியங் ள் கும்
தேன்மு மார் கமலவயல் சேல்பாய் காழிச்
சிராமவிண்ண ரேசேர்மினரே (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
நான்முகன்	ப்ரஹ்மாவினுடைய	உழு	முகிற
நாள்	ஆயுஸ்ஸு	சே	எடுத்துள்
மிக	அதிசயிக்க (அத்தால் வனுக்குண்டான)	ஓட	(செருட் ாலே) ஓட
தருக்க	கர்வத்தை	சூல்மு மார்	ப்ரஸவகாலமாயிருக்
இருக்கு	வேதத்தை	வளை	சுக்குள் [கிற
வாய்மை	ச்சரியாரின்மவனாய்	அனாவாய்	வக்குளில்
நலமிகுசீர்	மிக்க ஆசாரத்தை யுடையனான	குத்த	ஈன்ற
உரோசனான்	ரோமசப்ரானால்	முத்தை	முத்துக்களை [
நவிற்று	போக்குவித்து	தொல்குருகு	பெரியகுருகுளான
நக்கன்	நக்ருனருத்ரனுடைய (நையிலே ஓட்டியதாய்)	சினையென்ன	தள்ளுடையமுட்
ஊன்ஆர்	மாம்ஸளமான	சூழ்ந்துஇயங்க	சூழ்ப்பறவாரிப்பதாய் (அக்காற்றாலே)
முன்தலையோட்டு	ப்ரஹ்மாவிகபாலத்தில்தில்	எங்கும்	பார்த்தவிடமெல்லாம்
ஊண்	(இரந்துண்கிற) ஊ	தேன்	தேன் ள்ளத்த
ஒழித்த	போகின [ணை	முகமார்	முகத்தாலேசொரி
எந்தை	ஸர்வஸ்வாமியினது	லம்	கிற [டைத்தாய்
ஒளிமலர்	செவ்விமலர்போற்ற	சேல்	தாமரமலர்களையு
சேவடி	சிவந்திருவடினை	பாய்	சேல்மதல்யங்கள்
அணைவீர்	சேரவிரும்புவீர்.	வயல்	பாயாரின்னுள்ள வயல்களையுடைய
		ராழிச்சிராம விண்ணகரேசேர்மின்	நீரே. (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (நான்முகனத்தியாதி) ரோமச பகவான் ப்ரஹ்மாக்கனென்று சிலர் நீர்க்குமிழிபோலே தோற்று வது மறைவதாய்ப் போகக்கடவது எத்தனைபேர் என்றுனயிற்று.

டுகஉ பெரியதிருமொழி டப ச தி உ பா நான்முகனார்

†சதர்மு னுடைய ஆயுஸ்ஸி மிகுதியாலுண்டான துர்மாந்தை
 †வேதங்களை உச்சரியாநிற்பானாய் ஆசாரப் பாதாந்யத்தால் ந்த வேற்
 மத்தையுடையனான ரோமசபக ானாலே †சதர்த்தசபு ந் ளுக்
 கும் டவேன் என்றோபாதி ஆயுஸ்ஸுடையாருண்டோ” என்கிற
 துர்மாந்தைத்தவிர்த்து, (நக்கனியாதி)†ருத்ரனு டய பிதாவுமாய்
 லோககுருவுமாயிருக்கிற னைத் தலை யயறுத்து அத்தானே பாதகி
 யாய் மாம்ஸப்ரசரமான தலையோட்டிலேயிரந்து அதிலே ஜவித்துத்
 திரிகிற எளிவரவைத்தவிர்த்தஸ் ராமி. †ஜகத்துக்கு ஈஸ் ரர்களாக
 ப்ரஸித்திருவருமிறே. அ ர் ளிரு ருடையவும் அபிமாநத்தைக்
 கழித்தானாயிற்று. (ஒளிமலர்ச்சே டியணைவீர்) அ னுடைய ஸ்வா
 பாவி மான ஈ ரத்வத்தால் ந்த பு ரையுடைய திரு டி னைப்
 பெறவேண்டியிருப்பீர்

(உழுசேயித்யாதி) †ஆணைபோலையாய் பெரியமிக்கையுடைய
 சேக் னையிறே பூட்டியுழு து. அ த ருடோடி வாறே அப்
 போது ப்ரஸவித்தது இப்போது ப்ரஸவித்தது” ன்றுதோ றும்
 படி தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படியிரு கிற †சங்கு ள் தான்
 கி ள்க்கிறவங்குகளினுடையவாசலிலே முத்துக்களையின்றன். அ ற்
 மை தொங்குருகு டி என்று மொக் ப்பழகச்செய்தேயும் இது
 முத்து இதுமுட் ட” ர் று ாசியறியமாட்டாதபடி மூத்தகுரு
 குகன் அவைத் னு டய முட்டையாகக்கொ டி விட்டுப்போ
 மாட்டாதே சுற்றும் பற ாகிற்குமாயிற்று. அவை பறக்கிற றற்
 ருலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் பக் மாய்த்தலையிலே மிக் தே
 னையுடைத்தாயிரு கிற தாமரைப்பூ களலராகிற்குமாயிற்று அ த
 மதுவைப் பாரம்ப ணின யல் ளா னை பாயாகிற்குமாயிற்று.*

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ான்முகனித் ாதி) த் னை இரப்பாளன
 க்கி ஆஸ்ரிதர்க்கரியன செய்யுமவ வந்திருக்கும் ாழிச்சிராமவிண் ா
 ஆஸ்ரியுங்ோளெ னச் செய்தேயும் ஆறியிருந்தீர்கள், இதுக்கடி உங் ளு
 டைய ஸ்த்திரத் புத்தியும் பெரு மயுமன்றோ ப்ரஹ்மாவினுயுஸ்ஸின்படி
 கேட்டிகோளே. ருத்ரனெளிவரவையும் கண்டிகோளே யென்கிறாரெ று
 ஸங்கதி.

(என்றானாயிற்று) என்றவந்தரம், அந்தப்புராணப்ரஸித்தியை கொண்ட
 ருளிச்செய்கிறாரென்று சேஷம். நான்முகனுடைய நாளானது - ஆயுஸ்ஸா
 னது, மிக - அதிசயிக்க, அத்தாலுண்டான, தருக்கை - கர்வத்தை, என்றுசப்

தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சுதர்முகனிய்யாதி). இருக்கு” இய்யாதிக்கு சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களை யித்யாதி). “நவீற்று” என்றது- சொல்லுவிக்கையாய் அதுதானும்-நீர்க்குமிழிபாலே எத்தனைபேர் ப்ரஹ்மா திகளை ம் வார்த்தையாய், அத்தால் பலித்த கர் நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார் (சுதார்த்தசேத்யாதி). “முகம்” என்றது - முகன் என்றாய், ப்ரமுகனான ப்ரஹ்மாவாய் நக்கனுடைய முகஞர்தலையோட்டிலுணை யொழித்தவெந் தை என்றந் யமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனுடைய வித்யாதி). மனக்கருழறிவருமிதே. “நக்கனுடைய” என்றதுக்கு ‘ண்’ என்றத்தோ டர்வயம். இவ்வளவுக்கு முட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஐகத்து கித்யாதி).

ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள்போன்ற சேக்களைக்கொண்டு பத்தியுழவனான வெம்பெருமான் பழம்புனமான ஐகத்தை ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவிக்க அவர்கள் ‘ஸஸ்வரோஹம்’ என்று கை-ழியவோட, நம்பூர்வர்கள் போன்ற சங்குகள் ஸ்வஸ்வபாவரைப் பெறுவிக்க, ஆதிமூலமான வெம்பெருமான் தனக்கஸாதாரண புத்ரத்வப்ரதிபத்தியாலே இவர்களிடத்தில் வ்யாமுத்தனையிருக் , அத்தால் கமலமலர்மேல் பாவை முகக்கமலம் விகனித்து; அதுராகா திசயம் வெள்ளமிட, அதிலே துள்ளாநிற்பர் நித்யஸூரிகளென்னும் வ்யங் க்யார்த்தத்துக்கு ஸூசகமாக திருப்பதிக்குச் சிறப்பையருளிச்செய்கிறாரெ ன்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆனைபோலே யித்யாதி). “வணை” என்றதினர்த்தம் (சங்குகள்) என்றது. அணை - வங்குகள். உருத்த - ன். (௨)

பு. வயணைந்த துதிக்கோட்டு வராகமொன்றாய்
மண்டு ரல்லா மிடந்தெடுத்து மதங்கன்செய்து
நெய்யணைந்த திகிரியினால் வா ன்திண்டோள்
நேர்த்தவன் தாளணைகிற்பீர் நெய்தலோடு
மயணைந்தரு னைகள்தங்கண் னொன்றும்
மலர்க்குமுதம் வாயென்றும் கடைசிமார்கள்
செய்யணைந்து களைகளையா தேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௩)

பத்ம்.	உரை.	பத்ம்	உரை.
அணைந்த	கூர்மைபொருந்திய	மதங்கள்	மதகார்யமானவ்யா
துதி	முனையையுடைய		பாரங்களை
கோடு	கொப்பையுடத்தா	செய்து	பண்ணி
ஒன்று	ஒப்பற்ற	[ன]	பாணஸூரனது
வராகமாய்	பன்றியிருக்கொண்டு	திண	த்ருடமான
மண்எல்லாம்	பூயிருமுழுவதையும்	தோள்	புஜங்களை
இடந்து	பிளந்து	[றி]	நெய்யணைந்த
எடுத்து	தூக்கிக்கொண்டு	ஏ	திகிரியினால்
	சுரு		திருவாழியாலே

நிக. பெரியதிருமொழி ௩-ப, ச தி, ச பா, பஞ்சிய.

நேர்த்தவன்	துணித்தளம்பெருமா	குழுதமலர்	சிவந்த ஆம்பல்மலரை
	னுய	தம்வாயென்று	தங் ஸ்வாயாகவும் எ
தாள்	திருவமகளை [ளே	ம்	ண்ணி
அணைகிற்பீர்	சேரவிரும்புமவர்க	செய்	வயல்களில்
கடைசிமார்கள்	பள்ளஸ்தாகன்	அணைந்து	(களைபறிக்க) இழிந்து
நெய்தலேரடு	நெய்தல்மலரையும்	களைகளையாது	களைபறியாமல்
மைஅணைந்த	கருமைமிஞ்ந்த	ஏறும்	வெறுடனேகரை
குவளைகள்	குவளைமலரையும் [ம்		யேறுகின்ற
தம்கண்களென் தங்கள் கண்களா வு		காழிச்சீராமவிண்ணகரே	சேர்மின்
றும்		நீரே.	(௩)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (வையித்யாதி). கூர்மை மிக்கிருந் துள்ள முனையையுடைய கொம்பையுடைத்தான அத்விதீய மஹா வராஹமாய், பூமிப்பரப்பைய இடந்தெடுத்துக்கொண்டே நி. ஈஸ் வரத்வத்தால்வந்த செருக்காலே மதகார்யமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணி, (நெய்) கூர்மை, †கூர்மையுடையதிருவாழி. கடைந்துநெய் யிட்டிருந்துள்ள திருவாழியாலே, தேவதாந்தரபஜநத்தைப்பண்ணி அத்தாலே தனக்கு மிக்கக் கினைத்திருக்கிற ாணனுடைய திண் ணியதோள்களைநேர்த்த ன் திரு டிகளை கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

நெய்தற்பூவோடேகூட கறுப்பு மிக்கிருந்துள்ள குவளைகளைத் தம்கண்களென்றும் மலரையுடைத்தான †அரக்காம்பலைத் தந்தா முடையவாயென்றும் †கடைசிமார் னைப்பறிப்பதாக அடுத்து வய விலேயிழிந்து கண்ணுக்கும் வாய்க்குமவற்றோடுண்டான ஸர்வதா ஸாம்யத்தாலே களைபறியாதே போந்தேறுகிற காழியில். ... (௩)

அநு. மூன்றும்பாட்டு. (வயணந்தவித்யாதி). நீங்கள் ப்ரளயாபத் தக்கனான வவன்படி யறிந்தாஸ்ரயிக்காவிடில் ாணன்பட்டது படுவிகே ளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

‘நெய்’ என்றதினர்த்தத்தைத் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (கூர் மையித்யாதி). “நேர்த்த” என்றது - துணித்தவென்றபடி.

(அரக்காம்பல்) சிவந்த ஆம்பல். (கடைசிமார்) க டசியான ஜந்மத் த யுடைய பள்ளச்சிகள். (௩)

மூ. பஞ்சிய மெல்லடிப் பின்னைதிறத்து முன்னாள்
பாய் வி ளடக ளோழடர்த்துப் பொன்ன பைம்பூண்
நெஞ்சிடந்து குருதியுட வுகிர்வேலாண்ட
கின்மலன் தாளணைகிற்பீர் நீலமாலேத்

தஞ்சை : விருள் தழைப்பத் தரளமாங்கே

தன் மதியின் நிலாக் காட்டப் பவாந்தன்னுந்

செஞ்சுடர் வெயில் விரிக்கு மழகார் காழிச்

சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஞ்சிய	செம்பஞ்சுபோலே	மாலை	அந்திப்பொழுதை
மெல்அடி	மருதுவானதிருவடிக	தஞ்சுஉடைய	தனக்குத்தஞ்சுமாகவு
	ளையுடைய	இருள்	இருட்டை [டைய
பின்னைதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டி	தழைப்ப	அதிசயிப்பிக்கவும்
	க்காக	ஆங்கு	அவற்றின்றடுவெயழு
முன்னாள்	முற்காலத்தில் [கிற		த்தின
பாய்	கண்டார்மேலே விழு	தரளம்	முத்துக்கள்
எழுவடைகள்	எழுருஷபங்களையும்	தன்	குளிர்ந்த
அடர்த்து	அழித்து	மதியின்	சுத்தரனது
பொன்னன்	ஹிரண்யனது	நிலா	நிலவை
பைம்பூண்	அழகியஆபரணங்கள்	காட்ட	காட்டவும்
நெஞ்சு	மார்பை [நிறைந்த	பவளம்	பவழங்கள்
இடந்து	பிளந்து	தன்னால்	இடையிடையேதான்
குருதி	ரத்தம்		களழுத்தப்பட்டி
உக	பீறிப்புறப்படும்படி		ருப்பதனால்
உகிர்வேல்	நகங்களாகிறவேலை	செஞ்சுடர்	ஸூரியனது
ஆண்ட	ார்யங்கொண்ட	வெயில்	காந்தியை
நின்மலன்	பரிசுத்தனானஎம்பெ	விரிக்கும்	பரப்பவும்
	ருமானது	அழகுஆர்	(இவற்றால்) அழ
தாள்	திருவடிகளை [களை!		கையுடைய
அணைகிற்பீர்	அணையவிரும்புமவர்	காழிச் சீராமவிண்ணகரே	சேர்மின்
நீலம்	(மாடங்களிற்பதித்த) !	நீரே.	(ச)
	நீலரத்தங்கள்		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியனியாதி) செம்பஞ்சுபோலே மருதுவான திருவடிகளையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகப், பண்டொருநான் கண்டார் மேலேவிழுகிற ருஷபங்களேழையுமழியச்செய்து ஹிரண்யனுடைய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமானநெஞ்சை அநாயாலே கிழித்துப்பொகட்டு ரத்தமானது கொழித்துப் புறப்படும்படியாக, ஆளிட்டிச்செய்தல் ஆயுத்தாலேயழியச்செய்தல் செய்கையன்றிக்கே ஆஸ்ரிதவீரோதியைத்தானே கைதொட்டுத் திருவுகிராகிற வேலாலே யழியச்செய்து அத்தால்வந்த சுத்தியையுடைய ந் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

(நீலமியாதி) அவ்வூரில் மாடங்களிலழுத்தின நீலரத்தம் மாலை யைத் தனக்குத் தஞ்சுமாகவுடைய அதாவது ராத்ரியைத்

திருச்சு பெரியதிருமொழி, ந. ப. ச. திருபா தெவ்வாய.

தனக்கு அபாயம்மாயமாகவுடைத்தாருக்கிற இருளைத்தழைப்பாடு
வேயமுத்தின முத்தானது குளிர்ந்த சந்த்ரனுடைய நிலாவைக்
காட்ட இடையிடையேயமுத்தின பவளமானது புக ரயுடைய
ஆதித்யனுடைய ப்ரகாசத்தைக்காட்டாநின்றது. †ஆக, ஏககாலத்
திலே இருளும் சந்த்ரோதயமும் வெயிலுமொக்கக்கண்டதுபவிக்
கும்படியான தேசமாயிற்று. (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) வாணனைப்போலே கழி
க மாத்ரமன்றிக்கே ஹிரண்யன் பட்டது படுவீர்கள் அ னையாஸ்ரயியாவி
டில் ஆஸ்ரயித்தால் நப்பி னையிடத்தில் போலே வ்யாமுத்தத்தனாவனெ
கொருவென்று ஸங் தி.

‘தனக்குத் தஞ்சமா வுடையராத்திரியை’ என்றது ‘கு விவரணம் (த
பாஸ்ரயமித்யாதி). அழகார்” என்றதின் தாத்பர்யமருளிச் செய்கின்ற
(ஆ வித்யாதி) (ச)

மு. தெவ்வாய மறமன்னர் குருதிக்கொட்டு
திருக்குலத்தி விறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து
வெவ்வாய மாகிண்டு மூமட்ட
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் விகிர்தமாதர்
அவ்வாய ாள்நெடுங்கண்கு னைகாட்ட
அரவிர்தம் மு ங்காட்ட வருகே யாம்பல்
செவ்வாயின் திரள் காட்டும் வயல்குழி காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (ரு)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
தெவ்வாய	சத்ருக்களாகிய	அட்ட	முடித்த
மறமன்னர்	வீரமுள் ளராஜாக்களு	விண்ணவர்கோ	அமரர்களதிபதியின
குருதிக்கொண்டு	ரத்தத்தாலே [டைய	ன்	து
திருக்குலத்தில்	தன்வம்சத்தில்	தாள்	திருவடித்தாமரைக
இறந்தோர்க்கு	முடிந்தவர்களுக்கு	ளை	[ளே
திருத்திசெய்து	(உதக்கிரியையால்) த்	அணைவீர்	சேரவிரும்புமவர்க
	ருப்திசெய்வித்து	விகிர்தம்	வேறுபாடுள்ள
வெவ்	஁ருமமான	மாதர்	ஸ்த்ரீகளுடைய
வாய	வாயையுடைய	அவ்வாய	அப்படிப்பட்ட
மா	குதிரையுருவாய்வந்த	வாள்	ஒளிபொருந்திய
	கேசினபவனை	நெடு	(காதளவும்) நீண்ட
கிண்டு	கிழித்து [மயானையை	கண்	கண்களை
வேழம்	குவலயாடீ ம்என்னு	குவளை	நீலோத்பலமலர்கள்

பெரியதிருமொழி கூ ப, ச தி, சு பா பை' க ி. நுகள்

காட்ட	காட்டவும்	செவ்வாயின்	சிவந்தவாயின்
அரவிர்தம்	தாமரைமலர்கள்	திரள்	கூட்டங்களை
முகம்	முகத்தொனியை	காட்டும்	தோற்றுவிக்கிற
காட்ட	காட்டவும்	வயல்கூழ்	கழனிக்குந்த
அருகே	ஸமீபத்திலுள்ள	காழிச் சீராமவிண்ணகரே	சேர்மின்
ஆம்பல்	செவ்வல்லிமலர்கள்	நீரே.	(சு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) சத்ருக்களாய் மறத்தையுடையராயிருக்கிற ராஜாக்களையழியச்செய்து அவர்களுடைய நுதிரவெள்ளத்தைக்கொண்டு, வம்சத்திலே முடிந்துபோனார்க்கு உதகக்கரியைகளைப்பண்ணி. இவ்வள ருடே ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானை கினைக்கிறது. வெவ்விதான வாயையுடைத்தாய்க்கொண்டு பயாவஹமாம்படிதோற்றின ஆஸ்ரீதவிரோதியான கேசிவாயை அநாயாஸேன கிழித்து குலயாபீடத்தை முடித்து *அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து இப்படி ஆஸ்ராதவிரோதிகளைக் கைதொட்டுப்போக்குமவன் திரு டிகளைக் கிட்டவே டியிருப்பீர்.

(விகிர்தமாதர்) விஸ ரதீயஸ் பாவைகளாயிருந்துள்ள ஸ்திரீ ளுடைய அப்படிப்பட்ட ஒனியையுடைத்தான பரந்த கண்களைக் குவளைகளானவை காட்ட தாமரைப்பூவானது முகத்தில் தேஜஸ் ஸைக்காட்ட அருகே ஆலர்ந்துகின்ற அரக்காம்பலானது சிவந்த அதரத்தினுடைய திரளைக்காட்டுகிற. (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) ஹிரண்யனைப்போலே தான் பட்டுப்போன வளவன்றிக்கே, (க) “மூவெழுகால் கொன்ற” என்கிற படியே ப்ரதிகூலரைக்குலமாக அழிக்குமவன் கிடர் அவன் விஷயத்திலது கூவித்து ஜீவித்துப்போங்கோ ளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருத்தி - த்ருப்தியென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (உதகேத்யாதி). “அட்ட” என்றதினர்த்தம் (முடித்து) என்கிறது.

விகிர்தம் என்றது - விலக்ஷண விகாரமுடைய அன்றாய், பலிதமருளிச் செய்கிறார் (விஸஜாதீயேத்யாதி). (ரு)

மு பைங்க ள்விதல் செம்முகத்து வாலி மாளப்

படர்வனத்துக் கவந்தனெழும் படையார் தின்கை

வெங்கண்விதல் விராதனாக விற்குனித்த

விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர் வெற்புப் போலும்

நிகழ் பொய்திருமொழி நுபசுதிசுபா, பைங்கண்.

துங்கமுக மாளிகை மேலாயங்கூறும்

துடியிடையார் முகக்கமலச் சோதிதன்னால்

திங்கள்முகம் பணிபடைக்கு மழார் காழிச்

சீராம விண் ரேசேர்மினீரே.

(சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பைங்கண்	பசுமைபான - க	அணைவீர்	கூடவிரும்புமவர்
விதல்	னையும்	மலைகள் போலே	ளே.
செம்மு ம்	மிடுக்கையும்	வெற்புப்போலு	மலைகள் போலே
	(பாத்தால்) சிவந்த	ம்	
	முகத்தையுமுடை	துங்கம்	உயர்ந்த [டை]
	ய [ரம்]	மு ம்	முன்புரதேசத்தையு
ரவி	ரவியென்னும்வாந	மாளிகை	மாளிகை கார்ன் [று
மாள்	முடியும்படியாக வும்	லே	மேலநிலத்திலேநின்
படர்	பந்த	ஆயங்கூறும்	தோழமைசொல்லிய
வனத்து	காட்டிலுள்ள		ழைக்கிற
-வந்தனெனும்	பந்தனென்னும் ரா	துடி	உடுக்கைபோன்ற
	கூறலும்	இடையார்	மத்யப்ரதேசத்தையு
திண்	தீருடமான		டையஸ்தீர் களது
படை	ஆயுதங் ள்	முகக்கமலம்	முகப்பங்கஜங்களு
ஆர்	நிறைந்த		டைய
கை	கையையும் [யும்]	சோதிதன்னால்	காந்திகளினாலே
வெங்கண்	உக்ரமானகண்களே	திங்கள்	(ஆராத் துலாவும்)
விதல்	வெற்றியையுமுடைய		சந்த்ரனது
விராதன்	விராதனென்னும் ரா	முகம்	வதந்மானது
	கூறலும்	பணி	(துடுக்கத்தாலுண்டா
உக	உயிர்விடும்படி		ன) கண்ணீரை
வில்லுனித்த	வில்லைவளைத்த	படைக்கும்	இடைவிடாமற்கொ
விண்ணவர்	தேவதேவஞ்சர்		ண்டிருக்கும்படி
கோன்	வர்த்தித்திருமுகனு	அழகுஆர்	அழகுநிரம்பிய
	டைய	காழிச் சீராமவிண்ணகரே	சேர்மின்
தாள்	திருடியுளை	ரீரே.	(சு)

வ்யா ஆறும்பாட்டி. (பைங் ணித்யாதி) ஜாதிப்ரயுக்தமான கண்ணில் பசுமையையும் மிடுக்கையும் சீற்றத்தாலே சிவந்த முகத் தையுமுடைய வாலி முடியும்படியாக பாரந்த காட்டிலேயுண்டான ட்ஸத்வங்களை டைய இரண்டிகையாலும் வாரி பசுநித்துக்கொண்டு வருகிற கபந்தனோடேகூட. (படையார்தின்கை) திண் ணியபடையா ரந்தகை வெவ்வித கண்களையும் மிடுக்கையுமுடைய விராதன் முடியும்படியாக வில்லைவளைத்த. (விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர்) விரோ தியைப்போக்கி தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைப்பண்ணிக்கொடுத்த சக்ரவர்த்தித்திருமுகன் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(வெற்பித்யாதி) மலைபோலேயோங்கின + முத்தையுடைத்தா
பிருக்கிற மாளிகைகளின்மேல்நிலத்திலேகின்று + தேழுமையைச்
சொல்லியழைத்து விளையாடுகிற துடிபோன்ற இனையையுடையரான
ஸ்தீர்களுடைய முகமாகிற கமலத்திலுண்டான தேஜஸ்ஸாலே சந்
த்ரனுடைய முமானது தூக்கத்தைப் பரப்பியாநிற்கும் + நாமென்ன
ஜவரம் ஜீவிக்கிறோம், இவர்களோடொப்புச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே
ஒப்புப்போராதபடியிருப்பதே” என்று தூக்கப்படாநிற்குமாயிற்று
+ சந்த்ரனுக்குச் சந்த்ரனிவர்கள் தே ஸ்ஸைச் சந்த்ரனுக்குண்டாக்
கும்வர்களென்னவுமாம். (சு)

அரு. ஆறம்பாட்டு. (பைங்கணியாதி) ராஜலோகத்தை வென்ற
வளவையென்றிகே வரபலத்தாலே பெருமிடுக்களாய் எதிரின்றிக்கேயிருந்த
வாலியையும்வென்ற மிடுக்கன் ஈடென்று ராமாவதாரத்தில் வீரசரித்த த
இனியிரண்டுபாட்டாலே யருஸந்தித்து, இவனிருந்த தேசத்தைப்பற்றின
வாறே உய்யலாமென்கிறவென்று ஸங் தி.

“படர்வனத்து” என்று விசேஷிக்கைக்கு வேறு பந்தனுண்டோவென்ன
அதுக்குத் தாத்தாய்மருளிக்கெய்கிறார் (பரந்தவியாதி). (ஸத்வம் ஹ)-ஐந்
துக்களை, விராதனுக்கு விறல விசேஷணமிட்டிருக்க, திண்கை” என்னவோ
ஐமோவென்னும் சங்கையிலே அந்வயம்காட்டுகிறார் (திண்ணியவியாதி).
பந்தனிடத்தில் வில்குனித்ததில்லையாகிலும், வில்குனித்தது உபலக்ஷண
மாய், வான்பிடித்தமையும் சொல்லக்கடவது. (க) “सर्वज्ञो देवः सर्वभूतहिते रतः” - ததஸ்தொ
தேசகாலஜ்ஞௌ கட்காப்ப்யாமேவ ராகவௌ + அச்சிந்ததாம் ஸுஸம்
ஹ்ருஷ்டௌ பாஹு தஸ்யாம்ஸதேசதம்” என்றிறே ப்ரமாணகதி.

(முகத்தை) அகரப்பதேசத்தை. ‘ஆயம்சுஹம்’ என்றறினர்த்தம்
(தோழுமையைச் சொல்லியழைத்து) என்றது. “பனி” என்று கண்
னீராய், அத்தால் தோற்றின து கத்தின் ப்ரகாரத்தை யருளிக்கெய்கிறார்
(நாமென்னவியாதி). “பனி” என்றத்தால் - குளிர்த்தியாய் ப்ரஸாதத் த
விவக்ஷித்து, அதுபடைக்கு மென்றத்தார்த்தத்தை யருளிக்கெய்கிறார் (சந்த்
ரனுக்கியாதி வாக்யவ்யத்தாலே). (சு)

நூ 20 பெரியதிருமொழி ந ப ச தி எ பா, பொருவில்

மு. பொருவில் லம்புரி யரக்கன் முடிகள் பத்தும்

புற்று மறிந்தனபோலப் புவிமேற் சிந்தச்

செருவில் வலம்புரி சிலைக் கமலைத்தோள் ந்தன்

திருவடிசேர்ந்துய்கிற்பீர் திரைநீர்த் தெள்கி

மருவி வலம்புரி கைதைக் கழியூ டாடி

வயல் ணி மழைதருநீர்த் தவழ்கால் மன்னித்

தெருவில் லம்புரி தரள மீனும் காழிச்

சீராம விண் கரே சேர்மி னீரே.

(எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொருவில்	ஒப்பில்லாத	வலம்புரி	சங்கங்கள் [லை
வலம்புரி	பலத்தைக்கொண்ட	திரை	அலையையுடையகட
அரக்கன்	ராவணனது	நீர்த்து	விட்டு
முடிகள் பத்தும்	பத்துத்தலைகளும்	என்கி	இளைத்து [ழியை
புற்றுமறிந்தன	புற்றைவெட்டித்திரு	கைதைக்கழி	தாழையையுடைய க
போல	ப்பினால்புரைபு ர	மருவி	அடைந்து
	யாய்த்தோற்றுவ	டு	அக்ழி டுடு
	போல	ஆடி	அங்குமிங்குமுலாவி
புவிமேல்	யுத்தபூமியிலே	வயல்	(பின்பு) கழனி ளில்
சிந்த	சிதறிக்கிடக்க	ண்ணி	ப்ரடே சித்து
செருவில்	யுத்தத்தில்	மழைதருநீர்	மழைஜலம்
வலம்	வெற்றியை	தவழ்	வந்துவிழுகிற
புரி	தரத்தக்க [த்தரித்த	கால்	வாய்க் ளாலாலே
சில	ஸ்ரீகோதண்டத்தை	தெருவில்மன்	தெருக்களில்புக்கு (சீ
கை	கையையும்	னி	ர்வடிந்தவாறே)
மீல	பர்வதம்போன்ற	வலம்புரி	சங்கங்களையு
தோள்	புஜங்களையுமு டய	தரளம்	முத்து க்ளையு
வெந்தன்	ராஜபுத்ரரானபெரு	நனும்	பெற்றுத்தருகிற
	மாளது		
திருவடி	சரணம்புஜத்தை	காழிச் சீர மவிண்	ரே சேர்மி
சேர்ந்து	கிட்டி [வர் ளே.	ரீரே.	()
உய்கிற்பீர்	உஜ்ஜிவிக்கருது		

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (பொருவிவித்தயாதி)ஒப்பில்லாதபல (பல) த்தைப் பண்ணுகின்றன ராவணனுடைய தலைகள்பத்தும் புற்று மறிந்துகிடக்குமாபோலே தே தை ஞுடைய வரத்தாலே பூ கட் டினவை பூமியிலே சிதறும்படியாக, அவனைப்போலே ஞ்சுந்ததா லன்றிக்கே யுத்தத்திலே பல(பல)த்தைப்பண்ணுகின்றன வில்லையு டயனுப், சத்ருக்களால் சலிப்பிக்கவரிதான தோளையுடைய சக்ர வர்த்தித்திருமகனைக்கிட்டி அவன் விரோதியைப்போக்க ஆ ன் திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து உஜ்ஜவிக்கவேண்டியிருப்பீர்:

பெரியதிருமொழி ந. ப. ச. தி அ. பா பட்டரவு. ௫௨௧

(திரைநீரித்யாதி) + கடல்நீரிலே தே'கிப்போந்தேறினவென்னு
தல். + அன்றிக்கே திரை நீத்து விட்டு டலைவிட்டு, வலம்புரி
யா து போ'தேறிச் சற்றிருந்து, தா ழயையுடைத்தா ழிருக்கிற
ழியிலே போய்ப்புக்கு அ'கே இதஸ்தத ஞ்சரித்து அந்தக்
கழிதான் யல்களளவும் ரவெள்ளம் டோத்தபடியாலே யவிலே
ந்துகிட்டி அ'விடர் தன்னிடே வர்ஷ லம் தேங்குகின்று அ.தா
யய்க் ாலாலே ஊரிலே ந்து புருர அ' ழியாலே தெருவிலேவந்
தேறி அந்நீர்வடிந்தவாறே பின்னை போகமாட்டாதே அவ்விடந்
த'னிலேகிடந்து வலம்புரியையும் முத்தையும் ஈனாகிற்குமா ழிற்று.
லம்புரிவயிற்றிலே லம்புரிபிறக்கத்தட்டில்லையிதே. ... (௭)

அரு. ஏழாம்பாட்டு, (பொருவிலித்யாதி) (புற்றமறி'து கிடக்குமா
போலே) என்றது - புற்றை வெ'டித்திருப்பினால் புரைபுரையா யிருக்குமா
போலே யெ'கை. புரை - பாழி.

“திரை” என்று - கடலைச்சொல்லிற்றாய் நரில் தென்கி என்று -
தே'குதலாய், அத்தா' - போந்தேறினமை பலித்ததெ'றருளிச்செய்குறார்
(கடலித்யாதி). திரை ய நீத்து - நங்கியென்றாய் விட்டென்றாய் என்கி -
இளைப்பாலே ஈடுபட்டென்றாய் பாடா'தரத்தில் இப்படிபதவிபா ம் விவ
க்ஷித்தருளிச்செய்குறார் (அ'றி'யே யித்யாதி). பாடபேதமில்லாமல், கேவல
பதத்தைப்பிரித்து அர்த்தாந்தரம் சொன்னாரெ'னலாம்படி நீர்த்து'
எ'ன்று ரேபனோடே கூட சில ஸ்ரீ கோசங்களிலுண்டு, “மருவி” எ'றதின்
பலிதார்த்தம் (சற்றிருந்து) என்றது. (௭)

மு பட்டரவே ரகஸல்குல் ப ளச் செவ்வாய்

பணைநெடுந்தோள் பிணைநெடுங்கண் பாலா மின்சொல்

மட்டவிழும் குழலிக் ா வானோர் காவின்

மர' கொணர்ந்தா னடியணைவி ரணில்கள் தா

நெட்டிலைய கருங் முகின் செங்காய் வீழ

நீள்பலவின் தாழ்சினையில் நெருங்கு பீனத்

தெட்டபழம் சிதைந்து மதுச் சொரியும் காழிச்

சிராம வின் கரே சேர்மி னரே.

(அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பட்டு	பட்டுவஸ்திரமணிந்து	அகல்	பரந்த [யும்
அரவு	பாம்பின்படத்தை	அல்குல்	நிதம்பப்ரதேசத்தை
	யொத்து	பவளம்	பவழம்போல்
ஏர்	அழகியதாய்	செவ்வாய்	சிவந்தவாயையும்

பணை	மூங்கில்போலே	அணைவர்	சேரவிருப்பவர்களே!
நெடு	நீண்ட	அணில்கள்	அணில்களானவை
தோள்	தோள்களையும்	தாவ	கிணியில்கின்றன்கிணை
பிணை	பெண்மானின்கண்		யில்ஸஞ்சரிக்க
	போலே [யும்	நெடு	நீண்ட
நெடுங்கண்	விசாலமானகண்களை	இலைய	இலைகளையுடைய
பால்ஆம்	அம்ருதஸத்ருசமான	கருங்கமுகின்	கறுத்தபாக்குமரங்க
இன்சொல்	இனியசொற்களையு	செங்காய்	பழக்காய்கள் [னின்
	முனையு (அப்போ	வீழ	உதிர்வதினால்
	தலர்ந்தழக்களின்	நீள்	நர்வளப்பத்தாலோந்
	ஸம்ருத்தியாலே)		கித்தழைத்த
மட்டுஅவிழும்	மதுவெள்ளமிடாநின்	பல்வின்	பலாமரங்களின்
	முள்ள	தாழ்	காய்க்கனத்தால்தா
குழலிக்கா	அளகபாரத்தையுடை	கிணியில்	கிணைகளில் [ழந்த
	யபுரிஸத்யபாமை	நெருங்கு	நெருங்கியிருந்துள்ள
	ப்பிராட்டிக்காக	பீனம்	பருத்த
வானோர்	தேவதைகளுடைய	தெட்டபழம்	பக்வபல்கள்
காவின்	சோலையில்நின்றும்	கிதைத்து	நசுங்கி
மரம்	பாரிஜாதவருகூத்தை	மது	தேனை
கொணர்ந்தான்	பிடுங்கிக்கொணர்ந்த	சொரியும்	பொழிகிற
	புரீக்ருஷ்ணனு	காழிச் சீராமவிண்ணகரே	சேர்மின்
அடி	திருவடிகளை [டைய	நீரே.	(அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பட்டிய்யாதி) பட்டையுடைத்தாய், அரவுபோலேயாய், அழகிதாய் அகன்றிருந்துள்ள நிதம்ப்பரதேச த்தையுடையனாமாய் பவளம்போலே சிவந்த அதரத்தையுடையனாமாய், மூங்கில்போலே நெடிய தோள்களையுடையனாமாய், மான்போலேயிருந்துள்ள நோக்கையுமுடையளாய் பாடுவென்றுசொல்லலாம் படி இனிய பேச்சையுமுடையளாயிருந்துள்ள மதுவெள்ளமிடாநின்றன்குழலையுடைய ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப்பிராட்டிதேவதவாக என்றுமொக்க ஸ்வர்க்கத்திலே நிற்கக்கடவதான வருகூத்தை பூமி யிலே கொடுவந்து கிறுத்தினவனுடைய. இத்தால் அரியனசெய்தும் ஆஸ்ரிதரகூணம்பண்ணுமவனென்கை.

(அணிவித்தியாதி) அணில்களானவை ஸ்வைரமாகத்தாவ, நெடிதான இலையையுடைத்தாய், கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான கமுருகளில் சிவந்தகாயானது, தொட்டார்மேலே தோஷமாகவிழ, ஒங்கின பலாவின் தாழ்ந்தபணைகளிலே நெருங்கிவணிப்பதாய் தசைந்துபக்வமாய், தொட்டார்மேலே தோஷமாயிருக்கிறபழமானது, தேங்கி

பெரியதிருமொழி ௩ ப, ச-தி, கூ பா, பிறைதங்கு. ௫௨௬

கிற்கிறதுக்கொருபோக்குக் கண்டுவிட்டாற்போலே மதுவெள்ள
மிடாநிற்குமாயிற்று.... ... (அ)

௨௩. எட்டாம்பாட்டு. (புறநாதி). கீழ்க் கான் கொன்னபடி
அதகலித்திகோளாகில், ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப் பிராட்டியி் தீத்திப்போலே உங்க
ளுக்கு வ்யாமுத்தத்தைய் அரியனசெய்து கொடுக்குமென்கிறாரென்றுணங்கதி.

தொடர்பும் - பகவதபலம் கனியப்படுத்த பழமென்று தாற்பார்யம்
(தொட்டார்மேலேயித்யாதி). ... (ஆ)

மு. பிறைதங்கு சடையாணை வலத்தே வைத்துப்

பிரமணைத்தன் னுந்தியிலே தோற்று வித்துக்

கறைதங்கு வேல்தடங்கண் திருவை மார்பில்

கலந்தவன் தாளணைகிற்பீர் கழுநீர் கூடித்

துறைதங்கு கமலத்துத் துயின்று கைதைத்

தோடாரும் பொதிசோற்றுச் சுண்ணம் நண்ணிச்

சிறைவண்டு களி பாடும் வயல்குழ் காழிச்

சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே.

(க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிறைதங்கு	சந்தரணைத்தன் னுடா	சிறைவண்டு	இறைகையுடையவன்
டையாணை	மகுடத்தில் அணிந்		கௌகனவை [ல்
	தருந்தரணை	கழுநீர்	செங்கழுநீர்ப்பூக்களி
வலத்தேவைத்	வலவருகேவைத்து	கூடி	சேர்ந்திருந்து (அத்தா
து			லவத்தம்மமாமாறும்
பிரமணை	ப்ரஹ்மானவ [தில்		படி) [ன
தன்உந்தியிலே	தன்திருநாபீகமலத்	துறைதங்கு	துறையிலேயுண்டா
தோற்றுவித்து	உண்டாக்கி	கமலத்து	தாமரைப்பூக்களில்
கறைதங்கு	(சதருக்கள்)ருதிரமா	துயின்று	பள்ளிகொண்டு (பின்
	ம்ஸ்கள்தங்கிய		டி)
வேல்	வேல்போன்ற	கைதைத்தும்	பெரியமடலையுடைய
தடம்	விசாலமான [ய	தோடி	தாழம்பூவிலே
கண்	திருக்கண்களையுடை	பொதி	அத்துள்ளிறைத்த
திருவை	பெரியபிராட்டியா	சோறு	தாதுக்களின்
	ரை [ய	சுண்ணம்	பொழிகளில்
மார்பில்	த மார்பிலேவைத்	நண்ணி	வீழ்ந்துபுரண்டு
லந்தவன்	அவளோடேயித்யஸம்	களி	(இவற்றாலுண்டான)
	ஸ்லேஷம்பண்ணு		ஸந்தோஷாதிசய
	மவனது		த்தால்
தான்	திருவடினை [னே!	பாடும்	பாடாகின்றான்
அணைகிற்பீர்	சேரவிரும்புமவர்க		வயல்குழ்காழிச்சீராம விண்ணகரே
			சேர்மினீரே.

(க)

நட்ச பெரியதிருமொழி ந ப ச தி பா பீறைத் கு.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) ரத னுமாய் போகப்ரதாநனுமாயிருக்கிற ருத்ராணைத் தன் திருமேனியில் லவரு கேவைத்து ப்ரஹ்மாவைத் தன் திருநாபி மலத்திலே உத்பாதித்து ிகறைகழு அ ஸரமில்லாதபடியான லேபோலேயிருக்கிற பர ந்ததிருக்க களையுடைய பெரியபிராட்டியா ரத் தன் திருமார்வி லேசேர்த்து அ னோடே கித்யஸம்ஸ்லேஷம்ப னுகிற ன் திரு வடி னை 'கிட்டவே ' டியிருப்பீர்.அபிமாநிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதி னோடு அநந்யபரையான பிராட்டியோடு ஈசியறத் திருமேனியி லே யிடங்கொடுத்துக்கொ டிருக்கிற சீல ாணைப் பெறே டி யிருப்பீர்!

(கழுநீரித்யாதி) செ முநீரிலேபோய்ப்புக்கு நித்யஸம் லே ஷத்தைப் ப ணி அத்தாலே ந்த ரமமாறும்படி து றயிலேயு டான தாமரைப்பூவிலேபுகுந்து மதுபாநம்ப ணிப் பள்ளிொ ண்டு அநந்தரம் தாதையு டய பெரியமடலையு டத்தான பூவிலே போய்ப்புக்கு அதி க றயிலு டான தாதும் சு மும் பரிமள முமெல்லாம் தன்னுடம்பிலேயாம்படி அதில கிடந்துபுர டு சிற கையுடைத்தான டு ளான மதுபாநத்தாலும் பரிமளத்தா லுமாகக் களித்துப்பாடாந்நுள்ள. ... ()

அந. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பி றயித்யாதி) ஸ்ரீ த்யபா மப்பிராட்டி அதிலலக்ஷணையா யாலே அ ளிடத்தில் அரியன செய்தானே ாகிலும் ாங்கள் துர்மாநி ள் றோ ள் றுக்கு ம ரிய செய்யப்போமோ ென் அ ினு ட ாசீ தயைப் பாரிகோள் திருவினிடத்தில் யா முக்த்தனாயுட் பு ொடுத்தாற்போலே ந்தர் காபாலிகளுக்கு முடம்பு ொ டுத்தான் கண்டர் ளெ ிகருரென்று ஸ கதி.

(க நகழு அவஸரமில்லாதபடியா) எ றத்தாலே - ஆள் னை ல்லு கயே ஸ்வபாவமா யிரு பலிக் கயாலே அநுகூணம் எம்பெருமானை 'ஜிதம்' என்னப்பண்ணவல்ல க ளென்று தாத்பர்யம். மார்பில்' என்வநந்தரம் சேர்த்து ' று அத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச் செய்குரு. (தன்திருமார்விலேயித்யாதி).

பெரியதிருமொழி, ஈ. ப. ச. தி. 0 பா. செ. கமலம் ௫௨௫

த ஆரும் - தோடு - பொதிசோறு என்றவ ம் திருவுள்ளம்பற்றி
யருளிச்செய்கிறார் (தா முடிபையவித்யாதி). மடலிலேபொதிந்துகிடந்த
சோறு - தாது ள். ()

மூ. செ. மலத் தயனணைய மறையோர் காழிச்

சீராம விண் ரென் செ. கண் மாலை

அங் மலத் தட யல்சூழாவிநாட

னருள்மாரி யரட்டமுக்கிய டயார் சீயம்

மொ. குமலர்க் குழலியர் ள் ம. கை தே ந்தன்

மொற்றே ல் பர ல் கலியன் சொன்ன

ச. கழுத் தமிழ்மாலை பத்தும் ல்லார்

தட. டல்சூழ முலகுக்குத் தலைவர் தாமே.

(க0)

திரும யாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

ப. ம.	உ.	பத்ம்.	உ. ர.
செங்கமல	அழகியதிரு பீகமல	அரட்டு அமுக்கி	சத்ரு ள் (தலையெ
	த்தில்பிறந்த		டாதபடி) அமு
அயன் அனை	ப்ரஹ் ர யொத்த		ச்செய்யுமவராய்
மறையோர்	ப்ரஹ்ம ர்வர்த்தி	அ. ட. ார்	சத்ருக்களுக்கு [ராய்
	கிற	சீயம்	ஸிம்ஹம் போ. றவ
காழிச்சீராமவி	காழிச்சீரா விண்ண	மொ. கு	தேன்கி ற்த
ணகர்	கரில்கித்யவாஸம்ப	லர்	பூ. களை [களுக்கு
	ணறிந்திற	குழலியர்	கூந்தலிலு டயஸ்தர்
என்	எ. னு. டய	ள்	ரமன் போ. றவரா
செ. க. மாலை	பு. டர். ஈகா. வி	மங் க	திருமங் க்கு [ய்
	வ்யமா	தே ந்த	ராஜாவாய்
அம்	அழகி [றந்த	பரகாலன்	எதிரி னுக்கு யமன்
கமல	தாம ரப்பூ. ள்ரி		போன்றவராய்
தட.	தடா. களு	கொற்றம்	வெற்றிதரத்தக்
யல்	கழனிகளு	வேல்	வேலைப்பிடித்த
குழ்	சுற்றுஞ்சூழ்ந்த	கலியன்	ஆழ் ரர்
ஆலிநாடன்	திருவாலிநாட்டுக்குத்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
	தலை ராய்	சங்க	புலவர்கூட்டத்தார்
அருள்மாரி	அநுகூலர்க்கு அருள்	மு ம்	எதிர்கொண்டு அநுப
	பொழியும் மேகம்		விக்கலாம்படி ர
	போன்றவராய்		

சூ - சு பெரியதிருமொழி, ந. ப, ச-தி, ௧0 பா செங்கமலம்.

தமிழ்மொழி	தமிழ்த்தொடை	பத்	உலகுக்கு	லோகத்தில்
தம்	தையும்		தலைவர்	எல்லாரும்
வல்லார்	அர்த்தத்தடன்க	ற்க		ஆஸ்ரயிக்கும்படி
தடம்	பரந்த]வல்லவர்		மேலாயிருப்பர். ()
கடல்குழம்	ஸமுத்ரம்குழந்த			

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கமலமியாதி)(க)† ஸ்ரீ ஸ்ரீ வாழ்க்கிப்பகவாந்ருஷி” என்னுமாபோலே. †பெருமானுக்கு வல்லபனாயிருப்பானொரு திருவிளக்குப்பிச்சன் பலரையும் திருமுன் பே கேட்பிக்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வார்களைத் திருவுள்ளமாய், ‘நம்பத்தர்களுக் கொருகுறை சொல்லிக்காணாய்’ என்று திருவுள்ள மானாராய் இப்பாட்டை விண்ணப்பம்செய்து நாயன்தே. தே ரைக்கவிபாட” என்றுதுடங்கி ‘தம்மைக் கவிபாடிக்கொண்டார் என்ன; ‘அதுவும் †நம்மையன்றோசொல்லிற்று’ என்று திருவுள்ள மானார். சதுர்முகஸமரான ப்ராஹ்ம ர் திரண்டதேசத்தில் சீராம விண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரீகாக்ஷணைக் கவிபாடி ற்று; அழகியதாமரைகளாலே அலங்க்ருதமான தடாகங்களையுடைத் தான வயலாலேசூழப்பட்ட திருவாலினாட்டுக்கு ப்ரதாநரானவர். அதுகூடலவர்க்கத்துக்கு ஸர்வஸ்வதாரம்பண்ணுமவர். எதிரிட்ட சத்ருக்கள் தலையெடாதே அமுங்கும்படிபண்ணுமவர். சத்ருக்களுக்கு வந்தனுகவொண்ணாதபடி ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவரீயரானவர். †எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணையரானவர். திருமங்கைக்கு ப்ரதாநராயுள் ளவர்; ஸர்வேஸ்வரன் ஆயுதம்பிடித்தாற்போலே ஆஸ்ரீதரக்ஷ த் துக்காகப் பிடித்தவேலையுடையராய் †ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யு வான ஆழ்வாரருளிச்செய்த; தமிழுக்குக்கடலார் திரளவிருந்தால் இத்தையே டியப்போதுமொக்கக் கொ டாடவேண்டும்படியிருக் கிற இத்தொடையல்பத்துமவல்லார். (தடங்கடல்குழலகுக்குத் தலைவர்தாமே) ஸர்வேஸ்வரனைப்போலே எல்லார்க்கும் தாங் ளே ஆ ரயனியராவர். (௧0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி நூதி ச ப, ௧0 பா, செங்கமலம். ௫௨௭

அநு. சிகமம். (செங்கமலம்த்யாதி) எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவர் தம்மைத்தாமேடுகாண்டாடுவானென்னென்ன; ஆப்திக்குடலாகக்கொண்டாடினாரென்று விவக்ஷித்து. அதக்கு ந்ருஷ்டர்தமுதத்தால் பரிஹரிக்கிரார் (வால்மீகரித்த்யாதி). ஆப்துக்குடலான மாத்ரமன்றிக்கே அதுதானே பகவத்ஸ்துதியென்று பரிஹாராத்ரத்தை ஒரையிஹயமுதேந வருளிச்செய்கிரார் (பெருமானுக்கித்த்யாதி). (நம்மையன்றேசொல்லிற்று) என்றது - நம்மதுபவத்தால்வந்த ஏற்றத்தால் தம்மைடுகாண்டாடினான் அதுநம்மைக் கொண்டாடினபடியன்றேவென்றபடி. “கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்” என்றதுக்குதன் வெள்ளமிடுகிற மலரைக் குழலிலேயுடைய ஸ்த்ரீகளுக்குக் காமனைப் போலே அதுகூர்க்கெல்லாம் ஸுபகுணத்தாலும் த்ரஷ்ட வ்யரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிரார் (எல்லார்க்குமித்த்யாதி). அரட்டமுக்கி அடையார்சியமான யாலே பரகாலென்று பேர்பெற்றாரென்னுமதுதோன்ற யோகார்த்தத்தைக்காடுகிரார் (ப்ரதிபக்ஷத்துக்கித்த்யாதி).... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

௫௨௮ பெரியதிருமொழி நூப நுதி க-பா ந்து.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி நூப நுதி நு ம திருமொழி
வந்துனதடியேன பரே சம

வ்யா. 'எல்லாரும் தந்தாமுக்கு நன்மை' 'டியிருக்கில் ர்
' ர' பக் விலே ந்யஸ்தபரராய் 'ொ' 'டு சீராமனி' ணக ர
யா' ரயியு' கோளென்றார் 'அ' 'வனன்றிக்' 'தம்மளவில்வந்த ர
மே திரு லலியை யிருப்பிடமாகக்கொ' 'டு அங்கே எழுந்தருளி
யிருக்கிற ஸர்வே' வரன்தானே ஸ் யம் ரித்துக்கொ' 'டு வந்திரு
'கிறபடியை யதுஸந்தித்து பரமப்ராப்யனு' 'ரு' 'கிற நீ எ' 'ப' 'க
லர்த்தித் மின்றிக்கே யிருக் 'ச்செய்தே எ' 'ஹ்ருதயத்திலே வந்து
புகுந்தாய் எனக்குன்னையொழியச்செல்லா மயைப்பிறப்பித்தாய்
உ' 'யதிரே த்திலே நான் பி ழயாதபடி ப' 'ணிநாய் இங்ஙனே
யிருந்தபி' 'பு' 'இனித்தா' 'நீபோகில் பி ழயேன் போகலொட்
டேன் உனக்கு எ' 'றனை தயநீயரில்லை ஆனபின்பு எ' 'னை 'நித்ய
ங்கர்யத்தை' 'கொண்டருளே னும்' என்று ப்ராப்யனான அ' 'ன்
திரு டி ளிலே க' 'ர்யத்தை 'அபேக்ஷித்து' 'அப்போதே கிடை
யா மயாலே அதில் 'ரமப்ராப்தி பற்றாமையாலுண்டான தம்
த் ரையை ஆவிஷ்கரித்தாராய்த் தலை' 'ட்டுகொர் ... *

அரு. வந்து தடியே' 'ப்ரவேசம். கீழே பரோபதேசத்தில் ப்ரவ்ருத்த
ரான ர் இப்போது திரு லலியம்மானைக்குறித்துத் தம்த் 'ர யயறிவிப்பிக்
கிறதென்னெ' 'கிறச்' 'கயிலே ஸ' 'கதி யயருளிச்செய்கொர் (எல்லாருமித்
யாதி). (அ' 'வ' 'ன்றிக்') என்றது-தமக்குத்தாம் நன் மதேகையும், ஒரு
ருபதேசிக் ஒரு திவ்யதேசத் தப்பற்றியிரு' 'யும்' 'றிக்' 'யென்றபடி.
(தம்மளவில்வந்த ரமே) தம் மத்தாமே விசாரித்தவாமே. 'ஆருயிரே'
' 'றத்தைப்பற்ற (வ்யதிரே த்திலித்தாதி). "மனம்வாடநீநினையல்' 'எ' 'றத்
தப்பற்ற (இனித்தானித்தாதி). ' 'தொழுதெழும்புந்தியே' ' ' என்றத்
தப்பற்ற (நித்யேத்தாதி) இனிப்போயினால் றயோ உ ரயாலொருமாற்ற
மெந்தாய்' ' 'என்னுமத் தப்பற்ற (அப்போதேயித்தாதி). ... *

மூ. வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய்புகுந்ததற்பின் ண' 'குமென்
சிந்தனைக்கினியாய் திருநே யென்னொருயிரே
அந்தளிரணியாரசோகினிளந்தளிர்கன்கலந்தவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
அம்	அழிய	என் ஆர் உயிரே	எனக்குதார னு
தளிர்	தளர்களால்வந்த	வகு	வகு
அணி ஆர்	அழகுமிக்கிருப்ப	வந்து	நானிருந்தவிடம்
அசோகின்	அசோகமரத்தினது	வந்து	வந்து
இளந்தளர்கள	இளந்தளர்களான	மனது அடியே	உன்னுள் யசேஷபூ
வை	வை	ன்	தன்னுள் வென்னுடைய
எங்கும் கலந்து	எங்குமொகவ்யாபி	மனம்	நெஞ்சில்
செம்	சிவந்த	புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்
தழல் புரையும்	அக்கிபோலிருக்கிற	புகுந்ததற்பின்	நீபுகுந்தபின்பு
திருநாலியம்மா	திருநாலியயிருப்பி	வண்கும்	ஆஸரயிக்கிற
னே	டமாகவுடையவ	என்சிறத்தனைக்கு	என்மநஸ்ஸுக்கு
	னே	இனியாய்	போக்யனானாய்.
திருவே	என்னுஸம்பத்தான		
	வனே.		

(.)

வா. முதற்பாட்டு. † (வந்து) கிரதிகையபோய்மமான திருநாலியை இருப்பிடமாகவுடையையாய் நீயிருந்தவிடத்திலே நானே வந்து கிட்டவேண்டியிருக்க என்பக்க லிபேசுஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே நானிருந்தவிடத்திலே நீயேவந்து. † தவீபாந்தர சரக்குக்களிரும் தன்னிலே ஸங்கதமாமிடத்தில் இரண்டும் பாதி பாதிவழிவந்துகூடுதல் ஒன்றேவருதல் செய்யவேணுமிதே. † அதில் இவருடையபேற்றுக்கு இவ்வளவாக வழிவந்தானிவனாயிற்று. (உனதடியேன்) † வருகிறபோது புகுருகைக்கடியாக அவன் கையோடு கொடுவந்தப்ரமாம். (க) 'அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்' என்னுமாபோலே † நீயோ உன்கார்யத்துக்குக்கடவாய்? நான் கூண் என்று தானே ஸர்வபரங்களையும் கிர்வஹிப்பானு வாயிற்று ஏறிட்டுக்கொண்டு புகுந்தது. † வந்துபுகுரப்புக்கல் இசையாதே 'அல்லேன்' என்கைக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிக்கு ந்தபுகுந்தாயிற்று. † அவன் புகுந்தபின்பு இரட்செய்திதன்னென்னிற் (குகும்) † சத்ருக்ருஹமேயாகிலும் புகுந்தால் ஆஸநமிமீவர்களிறே அவ்வோபாதி பின்னை ணங்கிரொராயிற்று. (உ) ஸுஹு ஸீசீஷு ஸீ ஸுஷ ஸுஷீஷீ யதார்ஹம் கேசவே வருத்தி மவசாப்ரகிபேதிரே என்னுமாபோலே. (என்சிறத்தனைக்கினியாய்) † இப்படிபுகுந்தன் தானே, "போவேன்" என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியாயிற்று நெஞ்சுக்கினிமையானபடி. (திருவே) (ஈ) † "திருவுக்கும் திரு என்கிற

படியே இவருடைய ஸம்பத்தாயிற்று இவன். (என்னருயிரே) ஸம்பத்துத்தானாய் தாரகம் வேறொன்றாயிருக்கையாற்றிக் கே எனக்கு தாரகனுனவனே! வயதிரேகத்தில் பிழையாதபடியாயிராகின்றருயிற்று.

(அந்தளித்தியாதி) என் கு தாரகனுமாய் நிமிதசயபோய் யனுமானீ திருவாலியை யிருப்பிடமா வுடையையாய் தது தனக் கென்ன ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாயே. † அழகிய தளிர் னாலேவந்த அழகு மிக்கிருக்கிற அசோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய இளந்தளிர்நானை எஞ்ஞமொகப் பரப்புமாறி அக்கிகல்பமாயிராநின்றதாயிற்று. † சிவந்த இளந்தளிர் எங்குமொகப் பரப்புமாறித் தளிர்ந்துகிறபோது எங்குமொக் கெடுப்புக்கொளுத்தினுற்போலே தர்சனீ மாயிராகின்றதாயிற்று. இப்படி அந்யதா ஞாந மானதேசத்தை யிருப்பிடமா வுடைய ஸர்வேஸ்வரனு யிருந்து தது என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந் தாயே!.

... .. (க)

முதற்பாட்டு. (வந்தியாதி) 'அந்தளிர்' இத்தியாதி அநியாலியம் ரண வந்து" என்றவயம் திருவுள்ளம்பற்றி வரு கக்கொருவேறுதொல்லா மையால் பவித்தவர்த்தத் தயருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதி). 'அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே' என்றத் த விவரியாநின்றிகாண்டு 'புகுந்தாய்' என்னவமைந்திருக் கும், "வந்து" ன் யாலே றருகையில் துஷ்கர ததோற்றுகிறிதன்று விவக்ஷித்த திருவாலியம்மானுக்குத் தம்முடைய முக்யத்தால் நெடுந்தூரமாய், தோற்றமென்று இப்படியிருக் குஞ் ப்ரயோஜனத்தையும் ஈட்டி னொண்டு வ்யாக்யாதா னடுபடுகிறார் (தவீபாந்தரேத்யாதி). (அதில்) என்றது - ஸ்ரே றுமிடத்திலென்றபடி. உதடியேன்" ன்று - இர ஸ்வரூபஞ்ஜாநம் பிற்தவராகத் தம்மையதுஸந் தக்க, அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமா வந்தானெ னச் சேருமோவென்ன ாஸ்தாகாரத்தைப்பற்றி அவன் நினைத்தபடிய யருளிச்செய்கிறார் கிறார் (வாகிதவிய்யாதி). "உனதடியேன்" எ்ற ஆழ் றாருடைய பாசரமானது ஸர்வேஸ்வரன் மகயதான ப்ரணவார்த்தமான யாலே அவன் யிலே, றெழுத்தைத் தாமக் கண்டு அர்த்தம் அருஸந்தித்தாரித்தனையான யால் இந்த ப்ராகசம் ப்ரமாணமென்று கருத்து. 'அடியேன்' என் வேயமைந்திருக்க, "உனது" ன்றாகக்கு ருத்தருளிச்செய்கிறார் (நயோவிய்யாதி). "மனம்" என்றதுக்குக் கருத்து (வந்துபுகுரவிய்யாதி). "புகு"த்ததற்பின் வணவரம்" என்ன யாலே அவ்யவஹித றலத்திலே ஸ்வரூபஞ்ஞாந கார்யமான வணக்கியவருக்குவர ஸம்பா றையில்லையே என்று ஸ்மாரத்ரு சங்காது

பெரியதிருமொழி ந. ப. நு. தி. உ. பா, நீலத்தடவரை. (நீலக

வாதம்பண்ணுகிறார் (அவனித்யாதி). இதுக்கு உத்தரம் (சத்ருவித்யாதி). “வண்ங்கும்” எங்கிற பரிகீகம் சங்நைக்குமுந்துற அதுஸந்திப்பது. இவர் அவசமாக வண்ணகிராகிலும் அவன்கிந்தனை கினியனாபடியின் எல்லைல்தைக்காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதி). ‘என்னொருயிரே’ என்றவிடத்தில், “என்” என்றதை யிற்கும்கூட்டி ‘எ’ திரு’ என்று வி கூறித்து, ஸத்ருவுக்கு ந்தமருளிச்செய்கிறார் (திருவுக்குமித்யாதி).

தாத்தப்ரியமருளிச்செய்து சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி). திருவாலி ரையிங்ஙன் வர்ணித்ததுக்குத் தாத்தப்ரியமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி வாய்த் யத்தாலே). (க)

மூ. நீலத்தடவரை மாமணிகிகழ் கிடந்ததுபோ லரவணை வேலைத்தலை கிடந்தா யடியேன் மனத்திருந்தாய் [கெங்கு சோலைத்தலைக் கணமாமயில் நடமாடமழைமுகில்போ மெழுந் மாலைப் புகை மழு மணியாலியம்மானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆலைப்பு	கருப்புஞ்சாறட்டப்பு	தடவரை	பெரியமலையானது
எங்கும்	எவ்விடத்தும் [சை	மாமணி	பெருவிலையானரத்
மழைமுகில்	வர்ஷாகாலமேகம்	ந	மப்படி
போன்று	போலே	நிசுழ	தன்மேல்பா ரிக்கு
எழுத்து	மேலெழுவுகினால்	கிடந்ததுபோல்	சாயவிறுத்ததுபோல
மழும்	பரிமளத் தயுடைத் தான	வேலைத்தலை	திருப்பாற்கடலில்
சோலைத்தலை	சோலையிலே [ள்	அரணை	திருவந்தாழ்வான்மே
மாமயில்கணம்	பெரியமயில்கூட்டங்		லே (உளஸ்தபம்
டமாட	ஆடாநின்றள்ள	கிடந்தாய்	விளங்) [னே .
அணி	அழகிய	அடியேன் ம	பள்ளிகாண்டவ
ஆலியம்மானே	திருவாலிகாட்டுக்குள்	த்து	(இப்பொழுது) சேல
	வாயியானவனே.		பூத்தனா என்றிறு
நீலம்	நலநிறத்தையுடைய	இருந்தாய்	தயத்தில
			புகுத்தநீங்காதபடி
			நின்றாய். (உ)

வா. இரட்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி) ஒரு நீலகிரியானது தன்மேலே பெருவிலையாயிருப்பதொருநாத்நம் உஜ்ஜ்வலமாய்ப்படி சாயந்தாற்போலேயா ிற்றுத் திருவந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற் கடலிலே அழகிய திருமேனியிலே பூக்கொஸ்தபம்விளங் க்கண னார்த்தருளும்படி. (அடியேன் மனத்திருந்தாய்)† திருப்பாற் டலிலே சாயந்தருளிற்று இவர் நெஞ்சிலே புகுருகைக்கு நீலம் ஈமைக்கு அ ஸரம் பெறுமளவுமாயிற்று விளக்காமைபெற்று இவர் ஸ்ரு தயத்திலே புகுந்தபின்பு க்ருதக்ருத்யனுயிருந்தானாயிற்று.

நூ.உ பெரியதிருமொழி, கூ-ப து-தி கூ-பா, நென்ன்.

(சோலையித்யாதி) சோலைத்தலையிலே பெரிய மயில்திரளானது நாமாதிம்படியாக வர்ஷுக லாஹகம்போலேதோற்றி எங்குமொக்க ஆலைப்புகை கமழுமாயிற்று. மழைமுகில்போலேயெழுகிற ஆலைப்புகையைக்கண்டு சோலைத்தலை கமாமயில் நடமாடாநிற்குமாயிற்று. இப்படி விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமானதேசத்தை யிருப்பிடமாக வுடையையாயிருந்துவைத்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே! ... (உ)

அநு இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி மனம்புகுந்த படிய யருளிச்செய்தார். இதில் - ஸுஸ்த்திரனாய் னத்திருந்தபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திருப்பாற்கடலில் டக்கையைச் சொல்லு கக்குத்தாப்பர்ய கதபூர்வகமாகத் தாப்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதி). ... (உ)

மு. நென்னல்போய் ருமென்றென்றெண்ணி ரிராமையென்மனத் திம்மைக்கென்றிருந்தேனெறிநீர் ளம்செறுவீல் [தேபுகுந்த செந்நெற்கூழைவரம்பொரீஇயரி ார் முகத்தெழுவானைபோய்க் ரும் பன்னல்கா ணையு மணியாலியம்மானே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எறி	அலைவீசாநின்றான்	அன்னல்	செடிமிக்க
நீர்வளம்	நீர்வளப்பத்தையு	கரும்புக்காடு	ருப்பங்காட்டை
	ய	அடையும்	சேருகிற
செறுவீல்	யல்களிலுண்டா	அணியாலியம்மானே.	
செந்நெற்கூழை	வயிரம்பற்றியசெந்	நென்னல்போய்	நேற்றுப்போய்
	நெற்பயி ர	வரும்	நானாவரும்
வரம்பொரீஇ	வரப்புகளில்அதின்த	என்றென்றுள	என்றுஇப்படியே ம
	லைகளைச்சேர்த்து	ண்ணி	நோரதித்து
அரிவார்	அறுக்கிறவர்களுடை	இரா ம	இடாதபடி
முகத்து	முத்திலே [ய]	என்மனத்தே	அடியே ம தில்
எழு	ழப்பங்கிற	புகுத்து	நீவந்திருந்தது
ரனை	வானைமத்தியங்கள்	இம்மைக்கு எ	இவ்வுலகில்எனக்கு
போய்	அவ்வயலைவிட்டுப்	றுஇருந்தேன்	இனிமைவினைக்
	போய்		கக் காளன்றிரு
			தேன். (கூ)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (நென்னலித்யாதி) 'நேற்றுப்போய்' னான் இன்றுவரும்" என்கொண்டு மாறாதே மனோரதித்துக்கொண்டிராதபடியாகவென்னுதல்; "நேற்றுப்போயிற்று, இன்றுவந்தது நானையும்வரக்கடவது" என்று மனோரதித்து கொண்டு காலம்செல்ல விடவரிதாம்படியிராமேயென்னுதல். (என்னித்யாதி) இப்படிமனோ

பெரியதிருமொழி நூபுதிசபாமினின். ரூ.நூ.

ரத்தாலே நான் லக்ஷேபம் பண்ணுதபடியாக, எஹ்ருதயத்திலே துபுருந்தது இஹலோகத்திலே எனக்கினிமைவினைக்கைக்காக என்றிருந்தேன். (இன்மை) என்றபோது இஹலோகத்திலே யெருகிறது (இன்மை) என்றபோது இனிமஎருகிறது.

(எறிநீரித்யாதி) அலையெறியாநின்றள்ள நிரையுடைத்தாய், அழகியதாயிருந்துள்ள செறுக்கி எழுந்த செய்கள் அவற்றிலுண்டான செந்நெருக்கையென்று செந்நெல்தலையாய் அத்தைவரம்பிலே ஒருக்கி அரிகிறவர்களை ன்னுதல்; () பைங்கூழ் என்கிறபடியே கூழையென்றது கூழெழுந்த செந்நெல்பயிராய் அத்தை அரி ரென்னுதல். (வரம்பொரிஇ) நேர்கொடுநேர் சென்றிழிந்து அறுக்கொண்ணுதபடி யிரம்போலே யிருக்கையாலே ரம்புகளிலே தலைகளைக்கொடுப்போந்து ஒதுக்கி நுனியிலே அரிவர்களாயிற்று அவர்கள் சேரப்பிடித்தபிடியிலே யகப்பட்ட வாளைகளானவை அவர் எழுக்கத்திலே யெழுப்பாய்ந்து ஸாபாயமான நிலத்தை விட்டு நிரபாயமாக வர்த்திக்கைக்காக அருளே யுடான செழுமிக்கருப்பங்காட்டிலே சென்ற டயாநிற்குமாயிற்று போய் அரணைப்பற்றுமாயிற்று அந்த அழகிய கருப்பங்காட்டிலேயடையும்... (க)

அ. மூ. ரூ. பாட்டு. (உ. வித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில். அடியே மனத்திருந்தாய் என்றார் அந்தம் திருந்தபடிதானும் அவிச்சிந்தமா விருந்தாவே னும், கா விசேஷம் டெஞ்சில்படாதபடி நிரதியய போய ததோற்றவிருந்தானென்று மருளிச்செய்கிறார் என்று இரண்டுவிதமாக ஸ்தி.

வீபஸாதாபர்யம் (மாறாதேயித்யாதி).

கூழை என்றது - கதிராகவும், பயிராகவும் அர்த்தத்தயம் திருவுள்ளம்பற்றி, கதிராகுக்கையும் எழுச்சி கொய்யையுமாக்கி க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாயித்யாதி). (ஒருக்கி) என்றது - ஓதுக்கி என்கை. அன்னல்பத்துக்கர்த்தம் (செழுமிக்க) என்றது. அந்தநல் என்னர்த்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அந்தவித்யாதி). (க)

மூ. மின்னின்மன்னுநுடங்கிடைமடவார்தம் சிந்தைமறந்துவந்துகி மன்னுசேவடிக்கே மறவாமை வைத்தாயால் [ன் புன்னைமன்னுசெருந்திவண்பொழில்வாயகன்பணைகள் கலந்தெ மன்ன மன்னும்வய லணியாலேயம்மானே. [ங்கு

(க) பெரு - திரு - டு - எ. ஓதுக்கி - சேர்த்து.

கூட ச பெரியதிருமொழி ஈ ப ி தி ச பா மின்னின்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புன்னை	புன்னைமரங் ளும்	மின்னில்மன்னு	மின்னோடொத்த
செருந்தி	ஸ்ரீபுன்னை மரங் ளும்	துடங்கு	ஸூக்ஷ்மமான
மன்னு	நிறைந்திருக்கிற	இலை	இடையையுடைய
வண்	அழகிய	மடவார்தம்	ஸ்தீரிகள்பக் ளுண் டான
பொழில்வாய்அ	சோலையின்உள்ளே	சிந்தைமறந்து	வாஞ்சையைத்தவிர்ந்
கண்		நந்து	உன்பக் லிலேவந்து
பனைகள்	பொய்கைகளில்	மன்னு	எப்போதும் ஏகரூப
அன்னம்	ஹம்ஸங் கள்		மான
எங்குங்கலந்து	எங்குமொக்க ஒன் றோடொன்று சே	நின்	உன்னுடைய [யே
	நந்து [கிற	சேவடிக்கே	அழகிய திருவடிகளை
மன்னும்	நித்யவாஸம் பண்ணு	மறவாமை	நான்மறவாதபடி
யல்	கழனி லாயுடைய	வைத்தாய்	செய்தருளினாய் ;
அணிஆவி அம்மானே .		ஆல்	இதென்னுஆஸ்ரயம்.

(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. நீரிங்கனெகிடந்து நெஞ்சுருக்குப்படா கிற்கிறதின்னென்ன ஸ்தீரீ லேவிஸ்மரித்து உன்திருவடிகளைமற வாதபடி பண்ணினாயாகி இனி நீ செய் தென்னென்கிறார்.

(மின்னித்யாதி) மின்னோடொத்திருப்பதாய் துடங் ாகின் றுள்ள இடையையுடையரான மட ாருண்டு ஸ்தீரிகள் அவர்கள் விஷயமாகவுண்டான. (சிந்தைமறந்து) மீதுவெப்போதுமொக்க அவர்களை போக்யைகளா அநுஸந்திக்குமித்தனைபோக்கி மீதுவை தன்னை இவன்தான் லபித்தானாகை மீபெரும்பணியிதே. மீதுபராப்த விஷயங்களிலு டான ாஞ்சையைத்தவிர்த்து ப்ராப்தவிஷயத்தை யாசைப்படப்பண்ணின விதுதான் போருமிதே உபகாரம். அவற் றை நானே கைவிட்டு உன் பக்கவிலே ந்து ஸதைகரூபமான உன் திருவடிகளிலே எனக்கு மறவாமையாகிற பேறுண்டாம்படியாக மீநானபேகூக்கவன்றிக்கே தண்ணர்ப்பந்தல் பாரோபாதி நீர் ஹேதுகமாகச் செய்தருளினாய்.

புன்னை செருந்தி இலை மன்னுகின்றன அழகிய மீபொழிவி னுள்ளோ மீபொய்கை னிலே அன்னங் ளானவை அந்யோந்யம் கல ந்து நித்ய வாஸம் பண்ணுகிற யலையுடைத்தாய் தர்சனீயமான திரு வாலியில் சிற்றி ஸ்ரீ ஸ்வரணே! (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டுக்களோடு ஸங்கதியைத் தாமே காட் கெறார் (நிதியாதி). அர்த்தித்வாதி ளின்நி கே யிருக்க வந்துபுகுது ஸத் திரமாகவிரந்தாயெ று வெறுமைசொல்லி நிகர்ஷாதாஸ தாநத்தால் நோவு

படுவாடுன்? (க) 'எனக்கார் பிறர் ஈயகரே' என்று கறித்துக்கொட்டு அதுபலித்திருக் கொண்ணுதோ என்று சங்காதாத்தபர்ய. உபகாராதசயம் என்னை யிப்படி படுத்திகுறதென்கிறுன்னும் பரிஹாரத்தனை யருளிச் செய்கிறு' (ஸ்தர் லோயித்தயாதி).

"மின்னின்" என்றவிடத்தில் இன் - சாரியையாய் மின்ன மன்னு - அதின் ஸாதர்மயத்தையுடைத்தான என்றதல், மின்னில் ஈறு உபமார்த்தத்தில் பஞ்சமியாய் அத் ததப்போலேயிருக்கிற என்றதல் சப்தார்த்தம் விவகரித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மின் லோடொத்திருப்பதாய்) என்று. ஸவ்ய மந்து என்னுதே 'சிந்த மந்து' என்பாினன்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனித்தயாதி). (அவைதன்னை) அந்தபோகங்கள் தன்னை. (பிரும்பணி) - தூர்லபமெறு கருத்து. "அத்தைமந்து" என்றும் 'அடிமறவாமை' என்றும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்தயாதி வாக்யத்யத்தாலே). "வைத்தாய்" என்ற பதாஸநை (நானித்தயாதி).

பொழிவாய்-பொழிவிடமாய், அகன் - அதுக்குள்ளேயிருக்கிற, பணைகள் என்றுசப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பொழிவினுள்ளே) என்று. "பணைகள்" என்றதினார்த்தம் (பொய்கை ளிலே) என்றது () மூ. நீடுபன்மலர்மாலையிட்டுநி னிணையடிதொழுதேத்துமென்மனம் வாடநீ னையேல் மரமெய்த மாமுனிவா பாடலின்னொலிசங்கிணைசபரந்துபல்பணையால்மலிந்தென்கும் ஆடலோசையரு வணியாலியம்மானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாடல்	பவத்த த லோப்	இணைஅடி	ஒன்றுகொன்றொப்ப
இன்	இனிய [பாடுகிற		பானதிருவடி ளி
ஒலி	தவநியும்	பல்	பலவனை ப்பட்ட [
சுக்கின்லு ச	சுக்கதவநியும்	மலர்	புஷ்பங்கணையும் [யும்
பரந்து	எங்கும்பரவி	மலை	சலம்ப ன்மாலையை
பல்பணையால்	பலவனை ப்பட்டவாத	நீடு	நெடுங்காலம்
	யோஷங்காள்	இட்டி	பனிமாறி
மலிந்து	மிக்கு	தொழுது	ஸேவித்து [ற
எங்கும்	பார்த்தவிடமெங்கும்	எத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி
ஆடல்ஓசை	ந்ருத்தம்ப னும்	என்	அடியேனு டய
அரு	மாருத [வரி	மனம்	மநஸ்ஸு
அணியாவி	அம்மானே.	வாட	(உன்னைப்பிரிந்துதனி
மரம்	மராமரக்களையு		ர்போலே)வாடும்ப
	யும் [டிஎய்த		டி [நீ
எய்த	ஒரு ரே விழும்ப	நீ	ஆஸ்ரிதவத்ஸஸனான
மாமுனிவா	மநஸிலனே.	நனையேல்	நினையாதொழியவே
நின்	உன்னு டய		ணும். (ரு)

௨௩௬ பெரியதிருமொழி ந. ப. சி. தி. கூ. பா, ந்தமாமலர்.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (நீடித்யாதி) () † ஒழிவில் காலமெ
ல்லாம்” (உ) எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டி” † என்கிற படியே
பலவகைப்பட்ட மலரை யுடைத்தான மாலைகளை யிட்டு உன்னு
டைய ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாயிருக்கிற திருவடிகளைத்தொழுதேத்
துகிற என்னுடைய மறஸ்ஸானது தளிர்போலே ரடும்படியாக நீ
க்கையாதொழியவேணும். (மரமெய்த மாமுனி ர) † ஆஸ்ரிதர்க்கு
விஸ்வாஸத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும்வனன்றோ. (மாமுனிவா) † எங்
கருடைய கிணைவுபோலே தப்பிலும்தப்பி பலி(ஃ)க்கிலும்பலி(ஃ)
கும்படியன்றிறே உன்னினைவிருக்கும்படி.

பாட்டிலினியத் தி, மற்றுமு டான சங்கத்வரி இடைபர
ம்பி, பின்னையும் பல கைப்பட்டிருந்துள்ள ரத்யேஷங் ளும்
மிக்கு பார்த்தவிடமெங்கும் ஆடுகிற ர் ளுடைய த்வரிமாறாத
பணை முரசும் பல்லியமும். ... (ரு)

அநு. அஞ்சாம்பாட்டு. (நீடித்யாதி) நீழ்ப்பாடில் - அ செத்த
நேறாபாடத்தைச்சொல்லு 'காச விஷயாந்தர' னை மற் கு' படிபண்
னினும் என்றார் அந்தப்ராஸங்கத்திலே அ வாஸ ரபலத்தாலே மறு
வலிதில் செய்வதென் என்று அஞ்சி மனம் ராடநினையேல் கிணத்தாயா
கில் பிழையேன் என்று பார்த்தி 'கிரூர' என்று ஸங்கதி.

நீட்சி - காலஞ்ஞதமான நீட்சியாய், அதுதானும் 'இ' 'டு' என்றதற்கு
விசேஷணமென்று ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ஒழிவிலித்யாதி). (என்கிறபடி
யே) என்றபின், ராமில்லாம் என்றுசேஷம். மரமெய்த, மா - மஹத்
தான; மஹத்தையுடையவனே என்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளிச்
செய்திறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதி). மஹத்வத்தை விவரி 'கிரூர்' (எங்களு டய
வித்யாதி).

(பல்லியம்) என்றதும் - வாத்யவ்சேஷம். ... (ரு)

பூ. சுந்தமாமலரெட்டிமிட் திகின்காமர்சேவடி கைதொழுதேழும்
புந்தியேன்மனத்தே புருந்தாயைப்போகலொட்டேன்
சந்திவென்விசடங்குநான்மறையோதியோதுவித்தா தியாய்வரும்
அந்தணுநரறு வணியால்யம்மானே. ... (சு)

(-) தி - வாய் - ந - ந - க. ௨) தி - வாய் - ச - ஏ - அ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்தி	ஸந்த்யா ந்த ரதிக	ந்தம்	பரிமளப்ரசரமாய்
	ளையு	மா	ஸ்ஸா ய்மா
வேள்வி	(நமித்திக) யாகாதி	எட்டுமலரும்	எண்பகர்பூ ளையு
	ளையு	கின்	உ னுடைய
சட னு	காம்யகர்மம் ளையு	ரமர்	அழகிய
நால்ம ற	நாலுவை ப்பட்டவே	சே டி	சிவந்ததிரு டிகளில்
	தங்களையு	இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
ஆதியாய்	ஸ்ருஷ்டிதுட் கி	கைதொழுது	கையாலேதொழுது
ஒதி	மு புள்ள ர் ளிடத்	எழும்	ஏத்தே னுமெ ிற
	தில்கற்றும்	புந்தியேன்மன	அத்ய ஸாயத் தபு
ஒதுவித்துவரும்	பிறர்க்கு ற்பித்தும்	த்து	டயஎன்றெஞ்சி
	போருகிற		ல்
அ தனாளர்	ப்ராஹ்மணர்	புகுந்தாயை	(உண்பேறா வந்து)
அரு	மாறாதே ர்த்தி கிற		புகுந்தவு ளை
	அணிஆலிஅம் ரனே!	போ லொட்	இனிநான்போ லொ
		டே ன்	ட்டே ன். ()

வ்யா. ஆரூம்பாட்டு.(ந்தமித்யாதி) கந்த(ஈ)வத்தான விலகை புஷ்பங் ளெட் டயுமிட்டு. அடையா ன கருமுனை ற்பகம் நாமுல் மந்தாரம் ளெளகந்தி செ கழுநீர் தாமரை க த. ிஸ்வாப தேசம். ப்ராமபோக்யமா திருமந்தரத்தாலேப்ரதிபாத்யமானவஸ்து வன்பக்கவிலே தன்னை ஸமர்ப்பித்து () ி ஸ்ருஷ்டி ர் கந்த என்கிறவஸ்துவாகையாலே உ னு டய ப்ருஹணியமா சி த்த திரு டி ளைக் கையாலேதொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும் அத்யவஸாயத்தையுடைய வெ னு டய ஹ்ருதயத்திலே. (புகுந்தா யைப்போ லொட்டே) ிநானுன்னையபேக்ஷியாதிருக் நீயேவந்து புகுந்தபின்பு இனிப்போ லொட்டேன் ினைவின்றிக்ே யிரு வந்த ஸம்பத்தைத் தள்ளு ரு டோ?

(சந்தியித்யாதி) நித்யகர்மம் நைமித்திககர்மம் சட னு காம்ய கர்மம் நான்ம ற இவற்றினுடைய அதுஷ்ட்டாநப்ரா ரங்களை விதியாநின்றள்ள நாலுவகைப்பட்டவேதம் இ ற்றை முன்புள்ள வர் ளோடே தா களோதி பின்புள்ளாரைத் தாங்களோதுவித்து இப்படி பழையராய்ப்போருகிற ப்ராஹ்ம ர் மாறாத திருவாஸி பிலே அ ர்களுக் ர் ரய ணியனாய்க்கொ டி கிற்கிற ரே ச் ர னை. அ ர்களுமு டாயிருக்க நீயே ந்து றன் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த பின்பு இனிப் போகலொட்டேன். ... (க)

௩௩௮ பெரியதிருமொழி கூ. ப. ௩-தி எ. பா. உலவு.

அ. ஆறும்பாட் (நதமித்யாதி) 'என்மனம்வா' நீ நினைவேல்' என்று - நம் மலிட்டு விஷயாத்ர பராயப்போகாமல், நினைப்பிடச்சொன்னீர் அனும் ப்பெறு க்காகவது புகுந்திருக் அதுக்குப் பரஸக்திதா டோ! நீர்தாடே வாஸநாப த்தாடே ம்மைவிட்டுமிண்டுபோ நினைத் திராகில் ரம்மெய் தெ ன்னும் ச் கயிலே ரனெண்ணையுக் காக்கித் தருடாத்யவ ரய நிஷ்ட்டனாயிருக்கும்படி கீவ் தபின்பு னன்போ வொட்டே னோடு கிறுரென்று தி.

பன்மலர்மாலையிட்டு என்று கீழ்ச்சொன்ன ர், இப்பாட்டில் 'எட்டு' று ஒரு ியாவிசேஷம் சொல்லுகைக்குப் பரயோஜநமென்னென்ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரபதே) என்று. அத்தருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதி). இத்தால் - பரிமளப்ரசுரமானமலர்போடு ஒரோடு மூத்தே பரமபோ மயிருக்கிற திருவெட்டெழுத்தாலே தத்ப்ரதிபாத்ய ஸ்துவித் தனை மர்ப்பி கத்தி ராச் சொன்னொன்றதாயிற்று. எட்டெழுத்துக்குப் பரிமளப்ர ரபுஷ்ப ரம்யம் வருகு மூமெட்டுருளிச்செய்கிறார் (ரீத்யாதி). 'கி' இத்தயாதிக்குச் சப்தார்த்தம் (னு டயவித் தி). 'தெ' மூதெழும்பு'தி' என்னுபடி அத்ய ரய நிஷ்ட்டனையுட் டிப்போ அபுகுத்தென்ருளிச்செய்கிறார் (நானுணையித்யதி). மத்தேபுகரு கயாது-நெஞ்சுக்கு வித்யமாயாலே இவருக்கு அத்யவ யம் பிறந்தபிப்பு அன்புகு கயெ றொன்றில்லாமையால், முதற்பாட்டில் சொன்னபடியே மூட்டே புகுந்தத் த அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து. 'ஒட்டே' றதுக்கு உட்கருத்த யருளிச்செய்கிறார் (நினைவின்றி யித்யாதி).... ()

மூ. உலவுதி ர் டல்பள்ளி ரெட்டு ந்து டியே மனம்புகு புல பு ணியே புகுந்தா யப்போ லொட்டேன் [ந்தஅப் கிலவுமலர்ப்பு னைநாழல்நீழல்த டாம ராமலரி மிசைமலி யலன் படுக்கு மணியாலியம்மானே. (எ)

பதம்.	உ. ர.	பதம்.	உ. ர.
கிலவு	எப்போது மலராகி ன்றுள்ள [டய	தி ர உலவு	தி ர கிளப்பத்தை யு டய
மலர்	புஷ்ப ஸம்ருத்தி யயு	டல்	திருப்பாற் டலில்
பு ணை	பு ணை ரம்	பள்ளி ராண்டு	க வளர்த்தருளி
நாழல்	பலிகி (இவற்றி)	உ அடியேன்	(பி பு) உனக்குச்சே
நீழல்	நீழலில்		ஷபூதனான என்னு
தண்	குளிர்த்த		டய
தாம ராமலரி	தாமரைமலரி மேல்	மனம்	நெஞ்சில் [ந்த
ன்மிசை	[ள்	துபுகுந்த	உ பேரகவந்துபுகு
மலி அலவ	பெரிய ஆண் ணடு	அப்புலவ	அந்த ர ங்ருண
படுக்கும்	பள்ளிகொள்ளுகிற		வடே [னவனே!
அணி ஆவி அம்மானே		புண்ணியனே	என்குஸுக்குதமா

புகுந்தாய் நிர்ஹேதுகமாகப்புரு | போகலொட் நான்போகொட்
ந்தன்னை டேன் டேன். ()

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (உலவிய்யாதி) ஸஞ்சரியா நின்றுள்ள திரையையுடைத்தானதிருப்பாற்கட விலே ன்வளர்ந்தருளிர் அக்குச் சாய்ந்தருளிற்று, என்பக்கல் புகுருகைக்கு அ ஸரம் பெறுமளவு மாய் சிறகு என்பக்கலிலே விலக் ரத்தொரு அ ரசம் பெற்ற ரதே, உனக்குப்புருருகைக்கு யோக்யனாயிருக்கிற எ ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்த. (அப்புலவ) விசேஷஜ்ஞனல்லையோ: அ ஸரமறியாயோ புகுருகைக்கு. (புண்ணியனே) உன்னைப் பெறு க்கொரு ம் முதலில்லாதபடியிருக்கிறவனக்கு ஸுக்ருதமான னே: (புகுந்தாயைப்போகலொட்டே). நீயேவந்து புகுந்த பின்பு, உன்னை நானினிப்போகலொட்டே.

(நிலவிய்யாதி) நித்யமான மலரையுடைத்தாயிருக்கிற புன்னை நாமுல் இ ற்றினுடைய நிழலிலே பரந்த தாம வரமலரின் மேலே (மலியன் கப்பிக்கும்) அப்பரப்புக்கெல்லாம் போரும்படி பெரிய டி யுடையஆ ந டானது மற்றொரு நித்யமத்தையறியாதே படுக் ரய்ப்பாலே கிடந்து ம் காநிற்குமாயிற்று ய* லாலிம ாளனுடைய யாபாரத்தோடு அக்குண்டா திரியக்குக் றுடைய வ்யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிற, ரயிற்று இவர்கு அந்நிலத்திலுள்ளன யா யாலே (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (வலிய்யாதி) நீர், 'போகலொட்டேன்' என்றீர் - நான் நிர்ஹேதுகமாகப்புருத்தவன், நானேபோகில் நீர்செய்வதெ நீர்என்ன ப (உ) ந்கொண்டு இ ன்னசொன்னது என்று இவர் நெஞ்சு சோதிக்கைக்காச் சொல்ல இரண் ாம்பாட்டிற்குச் சொன்னபடியே திருப்பாற்கடலிலே என்னைப் பெறுகைக் ரகவே கிடந்துவந்து நீபுகுந்த பல(உ) கொண்டு 'நான்போகலொட்டேன்' என்கிறாரென்று ஸ்கதி.

தாத்தார்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்கித்யாதி).

"நாமுல் என்றது - பலிநீ என்கிற வருஷம். தண் - டப்பமாய், பெருமை யச்சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறார் (பாந்த) என்று. (நித்யமத் த) ஸம்ஸ்லேஷத்தை. (எ)

௧௪௦ பெரியதிருமொழி . . ப ண் தி, அ பா சங்கு.

மு. சங்கு தங்கு தட்கடல் கடல்மல்லையுட்கிடந்தாயருள்புரிந்
தின்கென்னுள் புருந்தா யினிப்போயினு லறையோ
ொங்குசெ பகம்மல்லிகைமலர்புல்கியின்னிளவன் டிபோயினந்
தெங்கினதாதனையும் திரு ராலியம்மானே, (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
இனிளவண்	இனியஇளம் ண்டெ	தடம்	பெரி
	ளானை	கடலுள்	திருப்பாற் டலிலும்
கொங்கு	பரிமள மிருந்த	டல்மல்லையுள்	திருக்கடல்மல்லே
சென்பகமலர்	சென்பகப்பூவையும்		யென்னும்திய்ய
மல்லிகைமலர்	மல்லிகைப்பூவையும்		தேசத்திலும்
புல்கி	(மதுபாந்ததுக் ர வி ழிந்து) தழுவி (அ வைகொதித்த ர தே)	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டருளி னரே
இளந்தெங்கின்	இளம்தெங்கி	இரு	இவ்விடத்திலே
போய்	செறுபுக்கு	என்னுள்	தாஸனானன்றருத யத்தில்
தாதுஅனையும்	அதின்தா தஅனே யாநின்றள்ள	அருள்புரிதுபு	கரு பபனிவந்து
	திரு ராலியம்மானே.	குந்தாய்	ப்ரே சித்தாய்.
சங்கு	சங்கங்கள்	இனிப்போயி	இனியேவிட்டுப்பி
தங்கு	மாறாதேயிருப்பதான	னல்	ரிந்துபோனாகில்
		அறையோ	அறையோவறை(ஐய ம்). (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) சங்குமாறாதே யிருப்ப
தாய் பரப்பைபுடைத்தானதிருப்பாற் டலிலேகண் ளர்ந்தருளினாய்
அங்கு ிறும் ஆ ரிதனு ரத் திருக்கடல்மல்லையிலே ண் ளர்
ந்தருளினாய் இ டோ விட்களுன்கு ராஸஸ்த்தாநமாயிரு க என்
பக் லிலே க்ருபைப ணி ந்து புருந்தாய். (இனிப்போயினுலறையோ)
னக்கந்த க்ருபை மாறாதபடி யிருக்கையாலே இனிநீ போ
னாகில் அறையோவ ம.஠ேறுது மாறிவிதே அதின் கார்யமும்
மாறுவது. ஠ னுல்லல்துசெல்லாதெ ண்னைவிட்டுநீயிருக்கவுமாய்
போகவுமாயிருப்பார்நெஞ்சிலிரு டொ ண்ணது.

(கொங்கித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத், ண செ டபகம் மல்
லிகைமலர் இவற்றிலே மதுபாநார்த்தமாக இழிந்தவ டிகளா
னவை அ ற்றோடேத்தழுவி,அனை கொதித்தவாதே அந்தம ம்மை
யாற்றுகைக்காக, கோடையிலே நோவுப்பட்டவர்கள் சந்தந பங்க
த்திலே கைவைத்துக்கொண்டு கிடக்குமா போலே இளந்தெ கிலே
போய் அதின் தாதையனையும் திருவாலியம்மானே (அ)

அ. எட்டாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி). “போ லொட்டே” என்று சொன்ன தக்கேட்டு எம்பெருமான் இரப்போதுசொல்லும் சொல்லுக்கேட்டு னும்” என்றுபோக்கிலேயொருப்பட்டு, நீ ஸ்ரீபுட்டரீர்த்த திருப்பாற் றலில்நின்றும்வந்து தரைக்கிடக்கிடக்கிரப்போலே எட்டுஞ்சிலருளாலே புருந்தாய் இனிபோகிறோம்” என்று நீபோனாயாகில் எட்டுமேன். என்னவிட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே நீயேவரு ராயென்கிற ரென்றுஸ்தி.

(அ. நயோவறை) என்றது-நீபோனால் எனக்கே ஐயமென்று ஐக்கறினபடி போனானாகில் போனவிடத்திலிருக்க மாட்டா மயாலே. நீயாவாலேவரு ஸித்தமாகையால், தாம் ஐயித்தமை ஸித்தம் அவ் போடே மாட்டென்று ருத்து, அவன் கரு பயாலே போகமாட்டாத னானால் ஐயித்தேனென்பபோமோ, இந்த அக்கியாலே அவ் போனாலோ னவருளிச்செய்கிறார் (ஹேதுவித்யாதி). இவர் எத்தனை நெறி தோற்றச் சொன்னாலும் (க) “விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்” என்கிறபடியே ந. ப. அனைக்கால் ட்டுமென்று ருத்து. கரு ப ர் ட்டப் போகமாட்டா யைக்கண்டு தாம் னேவென்றாராய் அவனை நியாயமாகி நியமித்த ரோ யென்ன (உ) பிறரொருவர் வன்னெஞ்சம்புகிரு டொட்டே” என்றுரென்று விவகரித்து, அந்தப் பாசுரார்த்தத் தயருளிச்செய்கிறார் (உ. னாவித்யாதி). (ஒ. னாது) என்ற வந்ததாம் என்னுரிமே னுசேஷம்.

‘புல்லி’ என்றதி ர்த்தம் (தழுவி) என்றது. ... (அ)

மூ. ஒதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்திநின் டந்தேற்றொருபொருட் தியாவ ரயாவுரையா யொருமாற்றமெந்தாய் நீதி ராகியே தமாமுனியாளர்தோற்றமு ாரத்துமற்ற ர்க் ரதியாயிருந்தா யணியாலியம்மாடே . ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீதியாகிய	நாட்டா ரதுஷ்ட்டிக்	அணியாலியம்மாடே	
	கும்படி நயவிதிக்கக்	தெய்வமொ, நிறுலே	
வேதம்	வேதம் [உதான	யே அறியத்தக்க	
மாமுனியாளர்	அவ் டே தத்துள்மந்த	தே [
	ரருபமா வற்ற அ ரயா	குறும்புறுத்தாள்ப	
	க்காணவல்லரான	என்கு வாமியா	
	மஹர்ஷிகளுடைய	வடே	
தோற்றம்	உத்பத்தி (ஆகியவிவ	ஆயிராமமும்	என்ஸுஹஸ்ரநாமம்
ரைத்து	சொல்லி [ற்றை)	ஒதி	நோயுஞ்சொல்லி
மற்றவர்கு	மற்றெல்லார்க்கும்	பணிந்துஏத்தி	திருவடி ளில்விழுந்
ஆதியாயிருந்	ராணபூதனாயிருக்கி	து தோத்ரம்பண்	
தாய்	றவனே.	ணி	

சூசுஉ பெரியதிருமொழி நுபடுதி, பா ஒதியாயிரம்.

தி அடைத்தே உன்னைத்தஞ்சமாகப்	ஒருமாற்றம்	ஒருவார்த்தை
ந்ருபொருள் அத்தீயபுருஷர்த்த	உராயாய்	அருளிச்செய்யவே
ஸாதநமான		ணும். (க)

வ்யா. ஒ'பதாம்பாட்டு. (ஒதியித்யாதி) திருநாமம் ளாயிரத்
தையும் வாயாலே சொல்லித் திரு டி ளிலே விழுந்து ஸ்தோத்ர
த்தைப் பண்ணி உன்னைக்கிட்டின வெனக்கு. (ஒருபொருள்)† உ
க்கென்னைப்பெறுத க்கு ஸாதந மிதுதே ” என்று ஓரர்த்தத் தச்
சொல்லவேணும். (வேதியா) ிவதைகஸமதி ம்யனே. (அரையா)
என்னைவன்னியமறுத்து ஆளுகிற னே. †என'கு ஸ் ராமியான
னே.ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும்,(க) ஸூ'ச' மாசு ”
என்று நானுஜ்ஜவி'கும்படி ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவே ணும்.

(நீதியித்யாதி)†நாட்டாரதுஷ்டடிக்கும் படி ய விதிக் க் ட
வேதம். (மாமுனியாளர் தோற்றம்) அதில் மந்த்ர ரூபமான ற் ற
'ரணக் ட ராயிரு'கிற ருஷிகளு டய உத்பத்தி இ ற் றச்
சொல்லி, எல்லா'ரு மொக் க்காரணபூதனாயிருக்கிற னே. †தே த
சப்தத்தின்படிய ஸூர் 'ரமத்திலே ஸ்ருஷ்டியாநிற்கிற னெ
னுதல். அதாகிறது பூ (ஹ்) ' என்ன பூமியை ஸ்ருஷ்டித்து
இவ்வகைகளிலே அத் தச்சொல்லி ஸ்ருஷ்டி' க ... * ()

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒதியித்யாதி). இனிப்போயினால் நயோ
என்று தாம் வெற்றிதோற்றச்சொ'வைவர் அன் தம் மவிட்டுப்போ ர
லிரு'கச்செய்தேயும் தமக்குப்பிற'த ப்ராயயத் ரயாலே உபாயவிசேஷ
ப்ராய் ம் பண்ணுகிறாரெ'று தி.

திருநாமஸங்கீர்த்தாதி னாயில் ம் அ. ரி ஸ்வரூபத்திலே செல
வெழுதி ஸித்தோபாய. வெ'றிரு' ச்செய்தேயு' அதுசட்'னெ பவி
யாமையால், உன்வாயாலே, நாடு உபா'ம் 'ஒருவார்த்த தசொல்ல
வேணுமென்று டே'ட்கிறாரென்றருளிச்செய்கிறார் (உ'கத்யாதி). (ன்னி
யம்) குறும்பு. 'எ'தாய்' எ'றதினர்த்தம் (என'கித்'ரதி).

பெரியதிருமொழி ௩ ப, ௫ தி ௦-பா புல்லி ி. ௫ ௩

தேமு ர் - நேரே வேதஸ்ருஷ்டியாய் முனிகளுடைய தோற்
றத் தயு ர்கையாவது - ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸ்ருஷ்டிக்கும் ப்ராரத் தச்
சொல்லு யாய் அதுவும் பர்ப்ரயா முனி ளுக்கு ஸ்ருஷ்டியாமென்று
தாத்தப்ரிய திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தம் ஈட்டுகிறார் (நாட்டாரித்யாதி).
நதியாகிய வேதமு ரத்து அவ்வுழிய மாமுனியாள்தோற்றமென்ன
மற்ற ரென்ன இ வ யெல்லாவற்றுக்கும் ஆத்யானவே எ ன்று யோஜாந்
தர திருவுள்ள ப்ற்றித் தாத்தப்ரிய ருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதி). ... ()

மூ. பு ளீவ ட றயும்பொழில்புடைசூழ்தெ ன்றவியருந்தமாயனைக்
கல்லின்மன்னுதிண்டோள்கலியனெவிசய்த

நல்லவி னி சமா னநாலுமோரைந்துமொன்றுமநவின்றுதாமுட

ல்லராயிருப்பார் கிடமாகும்வானுலகே.

(௦)

திரும கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பத .	உ ர.	பதம்.	உரை.
ண்	ண்டு ர	தோள்	தே னையு டய
புல்லி	ஒன்று கொன்று ஆ லிங் ம்ப ணி கொ டி	கலிய	ஆழ்வார்
		ஒலிசெய்த	அருளி செய்த
		நல்ல	அழகிய
அ றயு	பாடாரின்றுள்ள	இன்னி ச	இனியஇ சையு
பொழில்	சோலை		டத்தா
பு டகுழ்	சுற்றுஞ்சூழ்ந்து	மாலேநாலும்ஒ	பத்துப்பாட்டையும்
தென்	அழகியதான	ரந்துமஒன்	
ஆலி	திருவாலியென்னும்	றும்	
	திவ்யதேசத்திலே	நவின்று	சொல்லி
இருத்	எழுந்தருளியிருக்கிற	தரம்உடன்	ல் எப்போதும்அதினர்த்
மாயனை	ஆய்சர்யபூதனைஸ்	லராய்உ ரப்	தாதுஸ் தாந் ப
	வேஸ் ர விஷய	பார்க்கு	ண்ணி டொ
ல்லி	மலைபோலே [மாக		டேயிருப்பார்க்கு
திண்	தருடமாயும்	ரானுலகே	பரமபதமே
னு	நித்யமாயுமிருந்துள்ள	இடமாகு	இருப்பிடமாகும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) ிகனானை
தழுவி மதுபாநமத்தமாய்க்கொ டி அறையாநின்றுள்ளபொழிலைப்
பர்யந்தத்திலே யுடைத்தான திருவாலியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
ஆ சர்யபூதனைக் விபாடிற்று. மலைபோலே திண்ணிபதாய் நித்ய

சுசு பெரியதிருமொழி ந ப னு தி ௦ பா புல்வி .

மாயிருந்துள்ள தோளையுடைய ஆழ் ராருளிச்செப்த நல்ல இ
னிசையான தொடை இது டான ஆதராதிசயத்தாலே விட
மாட்டாமை பிரித்துப் பிரித்தருளிச்செய்கிறார். .. (௦)

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) (அ றயாரின்றுள்ள) . பாடா
ரி றுள்ள. “மன்னு’ எ றதினர்த்த’ (நீத்யமாய்) என்றது. சிர ல ஸ்த்
தாயியாயென்றபடி. “தாமுட’ - நவி று வல்லராயு ரப்பார்’கு எ ற
து’கு - தங் ள்மனத்தோடேகூடக் கிட்டிச்சொல்ல ல்லார்’ெ ன்று சப்
தார்த்தம் ிடுள் றது. (௧௦)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

பெரியதிருமொழி ந ப கூ தி துவிரிய ப்ரவேசம். நுசநு

ஆழ்வார் திருவடி னே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ஈ ம பத்து கூ ம் திருமொழி
தூவிரிய பரவேசம்

வ்யா. நஞ்சீயரு டய நோவிலே † பெற்றி அறியப்படுக்த
‘இ’ குத் த் குடே டியிரு ‘கிறதென்?’ என்றுட் தூவிய
மலருழ்கிப் பாட்டுட் டும் பெருமாளெழுந்தருளப் பின்னும்
மு னும் சுற்றும் து திரு டித்தொழவும் வேண்டியிராகின்
றே” எ றருளிச்செய்தருளினர்; † அப்போதே ரந்தரும்பெருமா
ளரைய ரய ழத்துவிட்டுப் பாட்டுக்கேட்டருளாகிற் (க) மீனாய
கொடிநெடுமீ ள் ஷடெய்ய மெலிடு னே” என்னுமளவிலே வந்த
ாறே காமசர களாலே ஏவுண்பது குமுன்பே ராராவிட்டால்
பட்டபு பரிஹரி வாகிலும் ந்தாலாகாதோ.” என்றருளிச்
செய்தருளினர்.

(உ) † வந்துனதடியே ம் ம் புருந்தாய்' என்றும் (ங)
அடியென் மனத்திருந்தாய் எ ிறும் (ச) எ மனத்தே, புகு
ந்ததின் மக்கெ றிருந்தே ” றும்மாநஸாதுப மா த்ரமாய்
கி றது கீழ்த்திருமொழி. மாநஸாதுப மா து முதிர்ந்து அது
தான் ப்ரத்யக்ஷ மாநா ராமாய் அத்தை ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமெ
ன்றிருக் ய ிறி ே. ப்ரத்யக்ஷமென்றே ப்ரதிபத்திப் ணி அந
ந்தரம் பாஹ்ய வம் லேஷாபேகைப்பிறந்து அதுதான் கினைத்தபடி
யதுபவிக்கக்கி டயாலமயாலே ஆற்றுமை கரைபுரண்டு ஒரு பிராட்டி
தையை ப்ராப்தராய் அ ள்பேச்சாலே ஸ்வதையைப்பேசுகிறார்.
(டு)†[यथासुप्तोऽनकमुपनिषत् प्रवक्ष्ये सुश्रूषणं वासुदेवं मुने
भ्याम् शृणु मन् यथा त्वि ंकात् न मपतोऽहम्प्रजायते। अहम्
विन्दाम् । आनुते विन मनुष्याणां तथा मनः] பொன் நெருப்
பிலையிடவிட அழுக் றறுத் த னிறம்பெற்று சுத்தமாமாபோலே
ப வத்விஷயத்திலே அ ாஹி ிக அபதோஷணம் பின்ன பிராட்
டிமார்படியுண்டாக் கட தாயிற்று ஸகஸாத்மாக்களுக்கும்†பிராட்
டிமார் தசை பிறந்தபடிதானென்னென்னில் அநந்யார்ஹசேஷத்வ

(க) ந-ஸ்-த.

(72) 72-5-2.

(5)

(2) 15-5-5.

(P) $\pi_2 = \textcircled{5} = \pi_2.$

(௨) தி.வாய் கூ.அ.

பத்தச் சயில் பிராட்டிமார்தசை பிறக்கக்கூடுமோடுன் ருளிச் செய்குரர் (யதேத்யாதி). அபதோஷனய்த் தன்னிறம்பெற்றாலும் நித் ரோபாதி பேசலாமித்தனைபோகி, பிராட்டிமார் த ச பிறக்கக் கூடுமோடுன்னும் ச ய யது தித்துப் பரிஹரிக்கிரார் (பிராட்டி மார்த சயித் யாதி). பிராட்டிமாரோட்டை ஸாதர்மயமுண்டானுலு அ ன்தானுச் சொ லு கூடுமோடுவெ ருளிச்செய்குரர் (ஸர்வதாவித்யாதி).

புத்தி ள ர்யார்த்தம் திருமொழியி் ப்ரமேயத் த உபந்யஸி்கிரார் (ரய னோடேயித்யாதி), *

மூ. துவிரிய மலருழக்கித் துணையோடும் பிரியாதே
பூவிரிய மதுது ரும் பொறி ரிய சிறு டே
தீவிரிய ம ர ளர்கும் புகழாளர் திரு ராவி
ஏ ரி வெஞ்சிலையானு டெ னிலைமையுரையாயே ()

பத .	உ ர .	பத .	உ ர . [டி
து	சிறகு	தீவிரிய	அக்நிவிஸ்த்ருதமாம்ப
விரிய	விரியு படியாக	மறை	வதி மர்யா த
லர்	ழிய ர்ந்தமலரை	வளர்க்கு பு ழ் கு	ற நகடத்து க
உழக்கி	மிதித்து	ஆளர்	யால் ந்தபு ழயு
துணையோடும்	சரத்தோடும்		டய ர் ளது
பிரியாதே	பிரியா லே	திருவாலி	திரு வியிதே நித்
பூ	பூ ளா		வா ம்ப் ணு ற
விரி	வி லி	ஏ ரிவெஞ்சிலை	அ ப்யும்அழகி வி
மது	அவற்றிலுள்ளதேனை	யானுக்கு	ல்வையும்கையிலேந்
நகரும்	நா பண்ணுகிற		தியஸர்ே ர
பொறி	புள்ளிகளையும்		க்கு
ரிய	ரே னையுமு டய	என்சிலை ம	எ த ச ய
சிறு டே	சிறுத்தவ டே.	உ ராய்	சொ ல்லே ணு . (க)

ா. அதில் ஒரு டக்குறித்துத் துதுவிகிரார் முதற்பாட்டி. † உன்கு உன் ரர்யம் கு மயற்றிருந்தது என்கென் ரர்யம் கு தபட்டிருக்கிறபடி டாயே. எ கு ம தீர் க ரக ந்திருக்கிற னுக்கு அறிவியாயோ எ கிரார்

(துவிரிய மலருழக்கி) துவிரிய துவிரியும்படியாக சிறகு விரியும்படி ரக மலரையுழக்கி என்னுதல். அ றிக்ே துய்தாக விரிந்த ழியவலர்ந்த மல ரயுழ்கியென்னுதல். † பிரி ஈலே பூ ர விராய்த்து ஒடுகாநின்றாளிறேதான். அ ஸம்ஸ்லே ஷ, தால் த ஹர்ஷத்தாலே சிறகை விரியாகி டன ரயிற்று.

(க)†[உணர்வு சலி ரகஸ்யநீமந் புஷ்ப ஸ்ருமந் வக்ஷஸ்ய]யானுநா
ரமபீமநுஷலி-நைஷா ப மதி ராக்ஷ யோ நேமாந்புஷ்பபலத்ரு
மார் ஏகஸ்த்தஹ்ருதயாநூநம் ராமமே ரதூப யதி†ராக்ஷவீதர்
சநத்தோடு புஷ்ப பலத்ரும் களிநுடைய தர்சநத்தோடு வாசியற்றி
ருக்கிறதிறே இவளுகு. (உ)†[நக்ஷத்ரு புஷ்பமாஸநா நகோத்த
மம் புஷ்பிதமா ரத] ரிகிற நெருப் பச்செ ிறுகிட்டு ராப்
போலே ஓங்கிப்பரப்பட ிலும்புஷ்பமியாய்கிடக் க [ஸநா
ஆஸஸாத] த ஜீ நத்திலே நரா யம்வினைந்தமை தோற்றியிருக்
கிறது. (மலருழக்கி) இவளுகு நெருப்பானபூ அ ற்றுக்கு†அள்
ளல் சேறுபட்டது படாநின்றது. †அல்லியும் தேனும் தாதும்,
சுண்ணமும் ஒ ிரு உழரூகி றதாயிற்று. †புஷ்பம் என்றால்
கூசி அடியிடே டாடே அ ற்றுக்கு (ந) புன்னைமேலு ற
பூங்குயில் ாள்” ினுமாபோலே. நெருப்பிலே அடியிட்டாற்
போலே யிருக்குமிதே . கு.

†நம்மு டய நெருப்பிலே யடியிடு க்குஹேதுவெ ன்? ன்று
விசாரித்துப்பார்த்தாள் அ ிந் தம்பநமந்த்ரம் யிலே யுண்டா
யிருந்தது; அம்மந்த்ரந்தானிருக்கிறபடி (துணையோடும்) இருவரா
யிருப்பார்க்குப் பூவும் பொறு குமாகாதே.†என்னைப்போலே தூது
விடாதே கூடவர்த்திக் ப்பெறு தே. (துணையோடும்) †த ா
நையிருக்கிறபடி துணையெ ிறல்ஒருதலை†முத்து ட்டியாய் ஒரு
தலை ரக்ஷகமாயே ாணுமிருப்பது (ச)† துணைபிரிந்தார் துயரமும்
நினைகிலே ’ க்கட திறே. †சிறியாத்தா ி துணையெ ிறல்
தவிநிஷ்ட்டம் ிறு ா ா ரயத்திலே கிட்கும் ’ ன்னுமா.
†உன்னைப் பிரிந்தார் எ ன்னே டும் ஸ்த்தாநத்திலே (ச) † துணை
பிரிந்தார் ’ கிறதிறே. இப்போதும் (துணை) ன்கிறது இ ிகு
சேவலை. (பிரியாதே)† இவ்வர்த்தம் முன்னம் ஓரிடத்திலே உண்
டாகப் பெற்றோமே. †(தூவிரியமலருழக்கித்துணையோடும் பிரியா
தே) இ ிதன்ன ரோயாசைதா . (ரு)†[மயூரஸ்ய நேநூநம் ரக்ஷ ரபஹ்ருதாப்ரியா] இந்த
மயில் ளிருந்தவிடத்தில் ந்திலனோ அப்பையல் ான்கிரார் இரு

(க) ரா ஸு- ௬-௨௫. (ந) தி - ா-௬- . . (ரு) ரா-ஆர-கி- -௪௦.

(உ) ரா - ஸு- ௮- ௭. (ச) தி - வாய்- ௦-௩-௪.

ராயிருப்பாரெல்லாரையும். தனிபார்க்கு ஒன்றே யாயிற்று இருப்பது.

(பூவிரியமதது நும்) செருக் ராயிருக்கும் ரா புதர் ள் முசி
ந்தபடு கையை ரற்கடைவா டி செவ்விப்படு கையிலே செ
மேறுமாபோலே ழிய லர்ந்த பூவில் ள் றும் போய் செவ்விப்
பூவிலே படிந்து ாணும் மதுபாநம்பண்ணுகிறது ி இ ற்றினு டய
ப்ரே சமும்பூ லரு யுமொத்தாயிற்றிருப்பது. தெ றலோபாதி
ஆதித்யகிர த்தோபாதி காலத்தோபாதி இ ற்றி ி ள் ளிதியும்
பூவினு யவிகா த்துக்குறுப்பாயிரு க. ி ிருத தே தராயி
ருப்பார் உள்ளேகின்று த த்தொட்ட ரே தித்குமாபோலே
இ ற்றி ி சிறகின் காற்றிலே அலரும்படியாயிரு க (பூவிரிய)
ி இ ற்றினுடைய ரவு புஷ்பத்தினு டய ு ாசனேதுவா
யன்றிக்ே விகாஸனேதுவா ளின்றதாயிற்று. (மதுதகரும்) ()
[நமஸ்சுபாஸ்யை நமஸ்சுபாஸ்யை நமஸ்சுபாஸ்யை நமஸ்சுபாஸ்யை
நசாபிமதது தே] உப ர க்ரு சயாயிருக்கிற படிக்கு திர்
த்தட்டாயிராநின்றதே படி. அத்தைப்பழியிடுகிறாள். ஒ ி ி
று ஸம் லேஷார்த்தமா பலா(ஸு)தாநம்ப கிறபடி (து
ரும்) மதுபாநம்ப ணிற்றாய் மீளு தொருபோதில்லை தன்கு.
தா மதுபா ம்ப ணிவினே மீளு து. ஒ ி ி ி ி ி
ர்த்தமா வினே புஜிப்பது ஒ ி ி ி ி ி ி ி ி
போலே மிடற்றுக் குீழ இழியிவினே தெகுட்டிமீளு து. இனி
த்தா தே தாரகமா விழித்தொன்றன்றே ி கூடவா ி
த்தொட்டுவா ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
தொ ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
ள் போகத்துக்குச் ி செ வுள்ளது இராவு ி ி ி
உ ி

(பொறி ரிய)†பொறியையும் ரி யயுமு டத்தா டே.
ம் லேஷத்தால் த பு ரட் லும் டிவிலே தொ டொ ள
லாம்படியிரு க. † டகராயிருப்பாரு டய †தேஹகு த்தோடு
ஆத்மகு த்தோடு ரகியறஉத்தே யமா ட திறே.†சேர்ப்பார்
ப் ல் ஜாத்யா ரும் த ம பார் ட த ரயிற்று (சிறு

வ டே)†இ ள் ரர்யம்மெ ய் குமு ட்பேசிரமம்செய்திருப்பா
ரைப்போலே டிவு சிறுத்திருந்த, ரயிற்று ரர்ய ரலத்தில் ந்த ர
றே அணுத் த் த யேறீட்டு டொள்ளே டாதே யிருக் ()
“ஸ்வஸங்கமூர்த்த ப்ருஷதம்சகமாத்ர’ ன்று சிறுக்கினுணிறே. (உ)
“சுசுரநாநா ட்வேஹி-சசுரநாநாவிதே ஷதாரீ’ என்னே டா
ரயிற்று இ ற்றுக்கு. (பொறி ரியவித்யாதி) (ங) ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்வ ப்ராசம் த ஹா பிம் என்னுமாபோலே (ச)† ஏத்தே
த்த டெ ன் டெ ய்தும் எ ன் னு ட் டிலையிறே இ னது.† டிலைவற்ற
இறைக் கோலு ரோரபாதிக்கிரெ ட்கிரார். (ங)†[ஸ்ரீ ஸ்ரீ தத் ர]
திரு டி ராம ட்ருத்தார்த்தத் தக் சொல் டே ட்ட ந்தரம் உள
ளானா. [ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹிமதி] (இ) ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ திதர்மிணி தர்
மாஸ்சிந்த்யந்தே’ இதி யாயேந த் தயு டாகா உ டாமது
உண்டாயிற்று. [ஸ்ரீ பாலா] ஹர்ஷம் பொறுக் டொ ன் னைத ளா
யிற்று [ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பர்த்து ட்ருதேசஹர்ஷிதா] ரக்ஷ ரான
ர் ரர்த் ததே ட்டு ஹ்ருஷ்டையானா. [ஸ்ரீ ஸ்ரீ பரிதுஷ்டா]
அந்தஹர்ஷம் புறமெ ள்ளமிட்டபடி. [ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விசாலா
க்ஷிப்ராசம்ஸத] ஏத்தத்து ட்கினா. [ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹா பிம்] டிலை
வற்ற இறைக் க் கோலு ராரப்போலே.

† இப்படிசொ ட் ரறே ட் டிலைஜித்து ட்ருவிற்றுச்செ
ய்ய விருக்கி டெ ன் னாக்கிடந்து இங் னே ஸ்ரீ, ரத்ரம் ப ன் னுகி
றதென்? உ ட்ருதே கலந்துபிரிந்து உன்த ச ய ட் டி மிர் ர
தே போன ன் ன் ரர்த் ததே ட்டுமோ? என் ட்ருதே எ
கருக்கு விலம்பம்” எ ட்ருதே ரக் டொ ட் டி மேல் ரர்த் ததெ
லுகிரா. (திவிரியவித்யாதி) ட்ருக்ள் அது ட்ருனை வே ட்ரு அ ட்ரு
லுள்ளார் தார்மி ராயாயிற்றிருப்பது ட்ரு ட்ருதே ய அ ட்ரு
யதவி அ ட்ருதே புறப்படவிடு ர் ட்ரு ட்ரு த்ருகாது ட்ருயிருக்கி
ருவேயோ ட்ருயஜிக்கிறது எ ட்ரு புறப்பட விடு ர் ட்ரு
அறிவிக்குமது வே ட்ரு தென்கிரா. ட்ருதாரை ட்ருயோ”
என்னும ர் ட்ருய யுத்த ரரி ட்ருதே கலும் திரண்ட தேச கரணு
ட்ரு புறப்படவிடு ர் ட்ரு புறப்படவிட்டால் பின்னை அ ட்ரு கு

நா ல்லது தியில்லை. (திவிரியவித்யாதி) அலர்ந்த தாம ரபோலே அந்நிவிஸ்த்ரு, மாம்படி வதி மர்யா த யக் குறை ந நடத்து கயால் ந், புழையுடைய ர் ளு டய திரு றலியில்.

†கு வித்துக் ள் திர டவிடமாயிற்று உங் ள் டுனைக் கா ட்டி ட்தீ ராது ன் கிடிக்கோளிவன்' என்று பழிசொல்லிப்போ ருங் டோள் நீ ள் நா ள் சென்றறிவித்தாலும் அ ிருன் ரு றானாலும் ழியிலே ப்ரபல ப்ரதிபந்த ங்களு டாகில் செய்ய லாவதில்லையே.' எ ி அ டோ டா ர யி வில்லி ருக் எ ிகருள். ரப்புக் ள் ப்ரதிபந்த மொ று கிடாது அ னுக்கு. (ஏ ரிடு ங்சிலையானுக்கு) †ஆர்த்தத் தி செவிப்படா ம ி ிரோ னையிலே விற்பிடித்தது. ஆரேனையுமா க் யிலே விற்பிடித்தா ர யுத்தத்திலே மூட்டுமதாய் கட்டையு டத்தாகை யாலே ரி ரிப்பட்டு தர்சநியமாய் பிடித்தபிடியிலே எதிரி ள் குட் குழம்பும்படியான வில்லைக் கையிலே யுடையவனுக்கு. தூது போகிற எ ிப்படி சொ னுய் நா ள்போயறிவிக்கிறவன்படி சொ னுய் உ ிர்த் தயாக நா ள்கள னுக்குச் சொ லுவதென் னெ ி (என்கிலை ம) பாசரமில் ரததுக்கு றன்னலே பாசரமி டப்போமோ. ன் டிவிருக்கிறபடி டிக்கோளே இனி நீ ளே பாசரமிட்டுச் சொல்லுமித்தனை. தன்னிலும் த னை ி டா ர்குப் பாசரமிட்டுச் சொல்லலாமென்றிருக்கிறான். ஒரு ஐ ித்ர யா ரணப் டிதனோபாதிபாக றாணு மி ள்தானித்தை நினைத் திருக்கிறது. (உ ரயாயே) †ஒருகந்தர் ன் துர்யோதனன் கட்டிக் கொ டி போகாநிற்கச்செய்தே தர்மபுத்ரன் பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிட அ னைப் பின்னை ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே மீட்டான் எ ி னி ிறது அ ிவனன்றிக் தன்னையாசைப்பட்டுப் பிரி ிதிருந்து நோவுபடுகிறபடி யக் ட்டால் உத ரத ஸ் பா னே என்கி றான். (உ ரயாயே) கொடு ர டோ அறிவிக்குமித்தனையிறே இத்தலைக்கு டி து ருண அ ன்பணியே வாராதொழியு மன்று ரகூ னுக்குக் குறையாமே. நீங்களறிவித்த நந்தரம் உ ி ன்பேச்சுக் கெட்டுத் தானே றாராகிற்கும். ... (க)

௮௫. முதற்பாட்டு. (தூவிரியவித்யாதி). (தூதுவிடுகிறான்) என்றது - தூத ர்யத் த ரய்விடுகிறுனென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவமருளிச்செய்கிறார் (௨ னக்கித்யாதி).

௧௫௨ பெரி திருமொழி நூல் திருப்பா தாவிரிய.

ருழ் மந்திரும் வும் தாவிரியு' எ'று விசேஷித்த
துக்கு' ருத்தருளிச்செய்து' (பிரிவாலேயித்யாதி). பிரி' லே பூக்கா
ஒடு'கினவிடமெ'டு' மென்னவருளிச்செய்கிறார் (நஷேத்யாதி). ராஷ
" எ'கிற ப்ரத - த்வி. ராத்தேயா' அர்த்த ருளிச்செய்கிறார்
(ராஷலீத்யாதி). தூய்தாம்படி பூய லர்ந்த' 'ற இர' டாமர்த்தத்
தில் இவருக்கு அ'கி ரத்ருய்யம்தோற்றிற்று' 'று விவக்ஷித்து அதுக்கு
த்ருஷ்ட' தமருளிச்செய்கிறார் (ரோத்த மித்யாதி). (அள்ளஸ்சேற) குளி
ர்'தசேறு ச'த ப'கமெ' . ஏறி எ'னாதே உழ'கி' 'றதுக்குத் தாத்
ர்' ருளிச்செய்கிறார் (அ'வியுமித் தி). தானும் * அலர்மேல் ன்
ய'ரே இ'ற்ற உழ'கி' என்கிறதென்னென் ருளிச்செய்கிறார்
(புஷ்பமென்றாவியாதி).

மேலு' தாரி (மீழு' ட வித் தாதி) துணை' ராரு' மலருழ்
கு' குறுப்பெ'று தாத்பர் மருளிச்செய்து தூதுவிடு' க்கு உபயு'தமெ
'று தாத்பர்யா' தாமருளி'செய்கிறார் (எ'னைப்பே'டு' யித்யாதி). சே
ரோடென்னாதே துணை' என்றது' கு' ருத்தருளிச்செய்' து' (தன்னித்
ராதி). (கழுத்துக் ட்டி) ரக்ஷய'. ராய' துணை' மது' குப்ரமாணம்
(துணைபிரிந்தாரித்யாதி). துணை மாத்தாதி னா வொண்ணாதோ, ராயகனே
யா' டே னுமோ' மெ' ருளிச்செய்கிறார் (சிறியாத்தானித்யாதி). நாய
னே துணையென்னுமது' கு' ஜ்ஞாப' மேதெ' 'ன (உ'ணயித்யாதி). துணை
ரோடு' 'றத்தா' ஸாஹசர்' தோற்றியிருக் , பிரியாதே' என்றது.
தா' பிரி' திரு' கிறத' சயில் மு' துறவி' வ பிரியாதிரு' 'ன அஸ' பாவிதம்
இதென்ன ஆ'சர்ய'. இதுபெற்றேமே. எ'றது த' கார்யத்து' கு' டலெ
ன்றது ஸ' தி' கிரு' ரெ' 'றருளிச்செய்கிறார் (இ' ர்த்தமித்யாதி). ஸம்' ஸ்வே
ஷம் உந்' ஸ்த மாணல்' அது ராத்தி' 'கா வும் பிரியாதேயிருப்பதே.
இதென்ன ஆ'சர் ம' எ' ம் தாத்பர்யாந்தரம் சொல்லு' க்ர' ப்ரதிக
க்ரஹ' (தாவிரி வித் தாதி). தா' பிரிந்திருக்கும்போ' ல்லாரும் பிரிந்
திரு' கிறதா' மெ' 'ணி விடமு' டோ' (மயூரஸ்யேத்யாதி).

விரிய' என்ற' ந்தரம், து' ரும் என்' கயாலே பலித்த கால ஸாமி
ப்பத் தத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (இ' ற்றினுடைய ப்ர' ஸ
முமித்யாதி). இத்தால்-காற்றும் புருராத தூதமான் தேனை துக்'ந்ததென்றதா
யிற்று. ராஜபுத்ரர் ன் ஸமாதி யாலே, முசிந்தபடுக்' கைய விட்டுப் போனாற்
போலே அலராம ரில்போனா' அது டிகாகா மாயன்றேயிருப்பது, அப்
போது தென்றல்முதலா இல்'லையே இ' ற்றினு' டய ப்ரவேசமும் அலரு
யும் ஏககாலமாம்படி' விசுலிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்
செய்கிறார் (தென்றலித்யாதி). (ஸந்திதி) சிறகின்காற்று. கீழ்வாக்யவிரணம் -
(க்ரு' தேத்யாதி). 'வாபதேசார்த்தத் த' ஸூசி' பி' கிறார் (இவற்றினுடைய

வரவியாதி). பாகவதர் ஞடைய ஸந்தித் ஹருதய. மலவிகாஸ ஹேதுவா யிற்றின்று கருத்து. எண்ணப்பிரிந்து வரும் ரைப்பிரிந்து நானுமுண்ணு திருக் கீயும்துணையோடே மதுதகருண உங்-ஹக்குத்-குமோ என்குர னென்றருளிச்செய்கிறார் (நமாம்ஸமித்யாதி). ப்ரமாம் த் னைப்போலே ப னுமெ னும் குணத்துக்கு ஹாநிவரு என்னிலைய வரையாயாகிடு ன்று ருத்து. மதுதகருணை தூதுபோகைக்குடலன்றோ, பழியிலொனென் னென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்கொன்று ஸம்ப்லேஷார்த்தமா வித் யாதி). தூதுபோகைக்குக்கால்ந டதரவேனுமென்றன்றோ சிங்கர் மதுதக ருண யென்று கருத்து. வர்த்தமாநார்த்தம் (மதுபாநமித்யாதி). மீளாத் மதுதகரக்கடுமோ வாய்நோவாதோவென்ன (தனக்குத்தானித்யாதி). ஸ்வார்த்தமாகில் லோவுதெரிவதென்று ருத்து. பரார்த்தமேயாகிலும் தெகுட் டாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்காகவித்யாதி). (ஒருகலத்திலே யெடுக்) ஒருகார்யார்த்தமா ஸ்யபதார்த்தங்களை ஒருபாத்-த்திலேவைத் து கொடுக்குமாபோலே, நெஞ்சிலேவைத்துக்கிடை கையாலே பரார்த்தமு மாய் கீழிழிச்சா மயாலும் தெகுட்டாதென்று ருத்து. மதுதருக - ஒன்றுக்கொன்று பலா(ஸ) தாநார்த்தமா வென்றொரு தாத்பர்யமருளிச் செய்து, கூடியிருக்கையில் போக்யதயா என்று தாத்பர்யார்த்தமருளிச்செய் கிறார் (இனித்தானித்யாதி). (கூடவொன்றை) துணையானவண்டை. (கை தொமொனம்) என்றது - ஆலம்பநமென்றபடி. (செலவு) ப்ரயோஜனமெ ற படி.

(பொறியையும்) என்றது நானேஸால்லாஸத்தால்வந்த பு ரயுமெ ற கை. ஸ்ரபதேசம் (கடகரித்ய தி). “ரி” என்றத்தைப்பற்ற (தேஹகுணத் தோடு) என்றது. திரியக் றானவண்டைச் சொன்னதுக்கு ஸ்ரபதேசம் (சேர் ப்பாரித்யாதி). வண்டுக்குண்டான ஸ்வாபாவி மான சிறு ம ய யிற்றுச் சொல்லு கக்குக் ருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). திருவடியைப் போலே றர்யகாலத்தில் சிறுக் வே டாதபடி வ்ருத்த (பூட்டி) ஸாமத்ரான ஸே ரு முதலியார் முன்பு போகக் கூசாதே அவ் வலையத்தில் ண்டிகளோடு ஒருவண்டாய்ப்போய் என்னிலைமைசொல்லும்படிய மந்திருந்தாயெயென் கிறுனென்று ருத்து. (மஹாகபிம்) றன்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஏத்தவித்யாதி). (எ ிகெய்தம்) எ ிகெகிட்டுவோம். கரைகாணமாட்டோமெ ி. ஆனால் ப்ரசம்ஸிக்கக்கடுமோவென்ன (டலையித்யாதி). எடுத்த ப்ரமாணத்துக் கெல்லாம் ியாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (ததஇத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). உத்தரார்த்தத்துக்ெ ஸ்லாம் தொகுத்தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்து, அத்தை விவரிக்கிறார் (ஸந்தீ ராகு கனித்யாதி).

மேலுக்கு உக்திப்ரத்யுத்திருபேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூணே த்யாதி, கி வாது அவனுக்கு இத்தயந்தம்). சப்தார்த்தம் (ஆர்த்தத்தவரியத் யாதி). உரைகேட்டு உதவுமென்கைக்கு ஸ்வாதம் (ஒருகந்தர்வனித்யாதி).

திருசு பெரியதிருமொழி ந. ப. சு. தி. உ. பா. பிணியவிழும

பு. பிணியவிழு நறு நீலமலர் கிழியப் பெடையோடும்

அணிமலர்மேல் மதுதகரு மதுகால சிறுவண்ணே

மணி கழுநீர் மருங்கலரும் வயலாவி மண னா

பணியறியேன் நீசென் றென் பயலை நோயுரையாயே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிணியவிழும	கட் விழுகின்றாள்	வயல்	சுழனிகுழந்த
நறுநீலமலர்	செவ்வியநீலமலர்கள்	ஆவி	திருவாலியிலேளநூர்
கிழிய	கிழியும்படி		தருளியிருக்கிற
பெடையோடும்	பெடையுடனே [ந்து	மணவாளன்	ஸ்வாமியினு டய
அணிமலர்மேல்	செறிந்தபூக்களிலிரு	பணி	க்ரிய ய
மதுதகரும்	மதுபாநம்பண்ணுகிற	அறியேன்	நானறியமாட்டேன்,
அமகால	ஆமகால் னையுடைய	நீசென்று	நீபோய்
சிறுவண்ணே	சிறுத்தவண்ணே!	என்பயலேநோ	என்னுடம்ப டய உ
மணி	அழகிய	ய்	வரண்யம்பரத் திரு
கழுநீர்	செங்கழுநீர்		ப்பதை
மருங்கு	நாற்பக் த்திலும்	உரையாய்	அநாதரம்பண்ணாமல்
அலரும்	விகலிக்கிற		சொல்லவேணும்.

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியவிழு நறுநீலமலர்கிழிய) டித்தினுடைய ப்ரவேசம்பாதியுட்கா லம்பாதியுமாகவாயிற்றுப் பூவ் ல்பிணியவிழுவது. டி கழியவலர்ந்துபோனவற்றுக்கும் பிஞ்சாய்ப் பருவமினா தானவற்றுக்கும் வாசியறிந்திருக்கை. டித்தால் ஐவன் வாப்பிடும்போதே அவன்கருத்தறிந்து பரிஹரிக்கவற்றென்கை. (பிணியவிழுமித்யாதி) டி கட்டவிழுகின்றாள் செவ்வியையுடைத் தான நீலமலர் கிழியும்படியாக டிவாயிற்று மதுபாநம்பண்ணுகிறது ஆவதென்னென்னில்; போகவிடுகிறவிடத்தில் அள றிந்து கார்யம் செய்யவற்றென்கை. (மலர்கிழிய) டி பே னிக்கல கவறியாவாயிற்று. டி தன்செருக் ாலே தன்படுக்கையென்றும்பாராதே யழித்துப் பொக டிகிறதாயிற்று. டி இன தானங்கு ஐபிக்கைக்குப் புகுகிறவனவந்தே. டிகார்யப்பா ற்றுக் கலக்கிறவற்றுக்கு மற்றென்று தெரியாதிறே உன்மத்தங்காய் தின்றிருப்பார்க்கு நெஞ்சிருண்டு வேறென்று தெரி யாதிருக்குமிறே. அந்த உன்மத்தங்காய்தா னேதென்றால் (பெடை யோடும்) டி இன தனக்கொரு படுக்கைவேண்டா? ஆகாசத்தே கலக்க ற்றுக்காணும் ஒன்றினு ம்பிறே ஒன்றுக்குப்படுக்கை (க) 'சுவாஜீ-மூ-வ-வ-வ-வ தவாங்கே ஸமுபாவிசம்' என்னுமாபோலே.

பெரியதிருமொழி, ௩ ப, சு தி உ பா, பிணியவிழும். ௧௫௫

(அணிமலர்மேல் மதுதுகரும்) செறிந்தபூவிலேயிருந்து மதுபா
நம்பண்ணுகிற்கும். ஒருபூவிலேயிருந்து மதுபாநம்பண்ணுகின்றால்
மற்றைப்பூவிலே போம்போது பறந்துபோகவேண்டாதபடியிருக்
கை. †பொய்கையி லுங்கப் பரப்புமாறப்பூத்து ஒன்றோடொன்று நெ
ருங்கிக்கிடக்கையாலே ஒன்றில் ின்றும் மற்றையதில் போம்
போது நடந்துசென்று மதுபாநம்பண்ணலாயிருக்கை. † பூவில்
செறிவுநீட்டமாய் மதுபாநம்பண்ணுமிதுவே யாத்ரையாயிருப்
படுக! உங்களுக்கு. (அறுகால) † இரண்டுகொலுடையாரைப்போல
ன்றிக்கே ஆறுகொலுடையார்க்குக் கடுகப்போய்க் கார்யம் தலைக்
கட்டலாமிதே. (௧) † 'ஸஜ்யம் ஸஜ்யம்' சரணம் ஸஜ்யம் நித்யம் யதீய
சரணௌ சரணம் மதீயம்' என்று சேர்ப்பார்காலேயிதே இவர்கள்
ஜீ நமாக நினைத்திருப்பது என்ஜீவநம் கூடுபூரித்துக்கிடந்தபடி
யென்றான், என்கிறான். 'சரண' சரணௌ' என்று † மிறுக்குப்பட
வே டாதபடியாயிருக்கை (சிறு ண்டே) † கார்ய யாப்பிப்பெரு
த்து எம்பார் திருமேனிபோலே டிவு சிறுத்திராகின்றனவாயிற்று

(மணிகழுநீர்மருங்கலரும்) மணிகளும் செங்கழுநீருமாயாயிற்று.
பர்யந்த் களடங்கலுமிருப்பது. அன்றிக்கே மணியென்று அழ
காய், அழகிய செங்கழுநீர் அலருமென்னுதல். (மணிகழுநீரித்யாதி)
† அழகிய செங்கழுநீர் ளானவை அலராகின்றனள்ள பர்யந்தங்கையு
டைத்தான வயலாலேசூழ்ந்த திருவானியிலே வந்திருந்தவன். † அன்
றிக்கே நீர்களானவை கொழித்தெறடாகின்றனள்ள மணிகளையும் செ
'கழுநீரையுமுடைத்தான பர்யந்தம் ளென்றுமாம். (வயலாலிம
ரான் பணியறியேன்) † என்னையணைக்கையெதொழிலாய் இங்கேற
வருகையிலே ஒருப்பி டிருக்கிறானே அன்றிக்கே ஜாம்பவதிபோல்
வார்க்குப் பூப்பறித்துத் தொடாிற்குமோ அறியேன். அன்றிக்கே
† பணியென்று சகுந்தளையையுபேசுகித்த துஷ்யந்தனைப்போலே
அறியாமை பாவித்திருக்குமோ அதுவுமறியேன். அன்றிக்கே நான
லும் பல்விலும் நீரற்று 'என்செய்தான்.' என்பட்டார்? என்று
கேட்கிறானே?, உத்தியிலும் க்ரியையிலும் கொள்ளக்கடவது.

† அன்படி நிர்சயிக் கொண்ண ிடாலும் நமக் னை யொ
ழியச்செல்லாதிதே. (நீசென்று) நமக்கு முன்னம் அவனைப்போலே

திருச்சு பெரியதிருமொழி ந-ப சுதி - பா, பிணியவீழும்

நீருக்கவொண்ணுதிமே.† அனுக்கு நம்மையொழியச்செல்லுமென்
 னா நமக்குமவனை யொழியச்செல்லாதே. (நீசென்று) முறைகெடா
 கிலும் நீமுற்படச்சென்று. அவன்தானே வரப்பெறவிருக்குமதாயி
 ற்று முறை. அங்குப்போனால் சொல்லுமதுதானேதென்னில்;
 (என்பயலை நோயுரையாயே) (க)† உவாஸீஷ்யிஷ்ணோ ருணுந் ஸ
 வாக்ஷுந் ததாவஸீஷிஷ்பரபோத்யர்த்தம் ராஹுக்ரஸ்த இவாம்
 சுமார் என்று பெருமாளுடைய ஆற்றுமையை மஹாராஜர்க்கு
 இனையபெருமானறிவிக்க, அவ் வார்த்தைசெவிப்பட்டு அழிந்த ழிந்த
 னவுதோறு முடம்பு வெளுத்த வர்த்திமே. அப்படியே என்னு
 டம்பில் வைவரண்யமுமவனுடம்பிலே காணும்படி வார்த்தை சொ
 ல்லு. (பயலைநோயுரை)† வாசாமகோசரமிமே இவளுடைய வைவ
 ர் வந்தான். ஈக்குக்கு அவிஷயமான ற்றுக்கும் பாசரமிட்டுச்
 சொல்லவற்றுக்காணும் இவைதான். (என்பயலை நோயுரையாயே)
 †என்னுடம்படைய வரண்யம் பரந்திருக்கிறபடியைச்சொல்லு.
 †உன்னுடையசொல்கலந்தவிடமடையவை ரண்யம் பரக்கும்படியா
 கச்சொல்லிப்போரு என்கிறான் (என்பயலை நோயுரையாயே).†ஸ்வ
 தந்தரர் படிக்கொண்டு ஈர்பமென் நமக்கு நீசென்று இத்தனையுமறி
 வித்துப் போராய். (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியித்யாதி) என்றும் இ ர்கள் பே ட
 ளைய முன்னிட்டே சேவலைக் கார்யங் கொள்ளு வர் ளானையாலே கீழ்ப்பாட்
 டில் * துணையோடும் பிரியாத பெண் ணடைமுன்னிட்டித் துது ரத்தான்
 இசில், அத்தோடுகூடின சேவலையே பார்த்துத்தாது விடு ருளென்று ங்கதி.

பிணிப்பவிழாநின்றள்ள நறுநீலமாகிற மலர்ந்தபுஷ்பமென்று சப்தார்
 த்தமாகையால் அவிழாநிற் கக்கும் மலரு கக்கும் வ்யுத்தரமேண ஹேது
 த்வயம்காட்டுகிறார் (இதினுடையவித்யாதி). (காலம்) சந்த்ரோதயோப ர
 மம். “நறுநீலமலர்கிழிய” என்னவ ம் திரு, ‘பிணியவீழும் எ ன்று
 ிசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ழியவித்யாதி). இத்தால்-கழிய
 வர்ந்தவற்றையும் கேவலமினா தானவற்றையும்விட்டு மத்யமாவஸ்த்தாபந
 மானவற்றில் ஈகியறியவல்ல விசேஷ ஜ்ஞாதயுண்டென்றதாயிற்று. இந்த
 விசேஷஜ்ஞாதென்னதக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (இத்தா
 வித்யாதி). அவ்வுளில் தார்மிகரானவர்கள் ஸத்ரீவதம் பண்ணினான் எ ன்று
 புறப்பட விடுவர்கள் என்னுகின்றாய், அதுக்கு அவனுன்னிடத்தில் குற்ற
 ம் னைக்காட்டினால் செய்வதென்னென்ன அவன் ித்தையறியுமுன்விசே

பெரியதிருமொழி கூபன்-தி . பாபணியவியும். திரு

ஷ்ஞா த கண்டோமே, அதுக்கு நீயே பரிஹரி' உ ல்லை ' கருளெ ன்று கருத்து. சப்தார்த்த கதரபூர் கம் தாத்ப்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ட்டி த் ராதி) (ஆயிற்று) என்ற வந்தரம், பே டயோடு ல் து என்று சேஷ். கிழியாதே லக்கவொண்ணாதோ வென்ன (பேணியித்யாதி). அதுக்குஹேது (தன்னித்யாதி), லவாதே மதுநகரலாகாதோ டென்ன (இ ட தானித்யா தி). மதுநகர்ந்தால் அநந்தரம்ஐபிக்க இதின ரர்யமன்றே என்றுகருத்து. மலர்கிழியப் பெடையோடு கலத்து, அந் தரம் மதுநகரும்போது முந்தறச் செருக்குவா ஹேதுவென்னென்ன (கார்யப்பாடித்யாதி.) (கார்யப்பாடி) தே ருரு ரர்யம். உந்மத்தம் ராயான பேஷ் யோடே லக்கிற வண்டை துது போ என்றால் பரிக்கை ய வி டுப்போமோ டென்ன வண்டு' எ்றத் தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (இது தனக்கித்யாதி).

கீழ்வாச்ய விவரணம் (பொய்கை யித்யாதி). வெறுப்ப, கவிதாக்குப் பரக் ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (பூவித்யாதி). ண்டானபோதே அறுகாலு முண்டாயிருக்குமே, இப்படி விசேஷிப்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இரண்டித்யாதி). இறாலே பந்தம் போகச்செய்தே இளைப்பானால் காலாலே ந் கவும் மும்மடங் ராயிருக்கிறதிறே டனக்கு கமநஸாதநிமன்று ருத்து. ஸ்வாபதேசத்தில் தாத்பர்யம் (நித்யமித்யாதி). த்வி சந மானையா லே (மிறுக்கு) என்றது. கீழே விசேஷஜ்ஞாதையச்சொல்லி சிறு மயைச் சொன்னால் சேருமோடு ண்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரர்ய ராய்ப்பித்யாதி).

ணிபதத்துக்கு அர்த்தத் ரய் காட்டி த்விதீயார்த்தாதகுணமாக ஸமு தாயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி). முந்தின ர்த்தத்தில் மணி கள் வருகைக்கு ஹேதுவை க்காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்ே யித்யாதி). 'பிணி' எ்று வ்யாபாரமு' உ'திபுமா யாலே வ்யாபாரபகஷத்தில் மூன்றர்த்தமும் உ'திபகஷத்தில் ஓரர்த்தமு மாக வருளிச்செய்கிறார் (எ'ணையித்யாதி). மண ராள்' என்றதுக்கு - தன்மணவாளென்று வி டகூறித்து முந்தினவர்த்தமு' ராலாமர்த்தமும் நாயிகாந்தரத்துக்கு மண ராளென்று - இரண்டர்த்தமுமா க் ண்டுகொள் வது. (பாவித்திருக்குமோ) என்றது - மா ஸக்ரி யயென்று ருத்து. சகுந் தனயென்கிற கண்வர்புத்திரியை துஷ்யந்தென்கிற ராஜா டே ட் ட் குப் போனவிடத்திலே காந்தர் வி ராஹம்பண்ணி ஒருபிள்ளைபிற்தவுடனே 'திரு ம்பிவருகிறோம்' என்று தன்னாரேபோக, அநேகநாள் ராரா மயாலே இந் தப்பெண்ணை அங்கேபோகவிட அப்போது இ னைக் ண்டு அறியா பாவித்திருந்தானென்று கதை ண்டுகொள் டது. (சகுந்தலையை) என்ற ர் யத்துக்குமுன்னே யிருக்கிற (பணியென்று) என்றபதத்தை (ட்க்தியிலு') என்ற வாக்யத்துக்கு அடியிலே கூட்டுவது.

மேலுக்கவதாரிகை (அவனித்யாதி), விவரணம் (அவனுக்கித்யாதி). "உரை யாய்" என்றது - வருகைக்கு ஹேதுவான் .ரையாகவேண்டுகையாலே

நடுபு பெரியதிருமொழி நூபு சுதி உ-பா நீர்வானம்.

அகன்கருத்தை ஸத்ருஷ்டாந்த முப்பாதிக்கிரார் (ததாவீதித்யாதி). வ
வரண்யத்தில் ப்ரா ரவிசேஷம் சொல்லா மயால் பலித்த ர்த்தமருளிச்
செய்கிரார் (வாசாமித்யாதி), சப்தார்த்த (என்னித்யாதி). ஜாம்ப திபோல்
வார்க்குப் பூப்பறித்து கொடுத்துக் கொண்டு அவனிருந்தால் அவனுடம்பில்
வைவரண்ய மேறும்படி சொல்லுன யெ றுவனே? அ ர் ன் ஸத்தியாலே
வவரண்யமேறமோன ருளிச் செய்கிரார் (என்னித்யாதி). துவ்யந்
தனைப்போலே புகுத்தால் என்செய்வோமென்ன வருளிச்செய்கிரார்
(ஸ்வதத்தரித்யாதி). (2)

மூ நீர்வானம் ம் ரெ ரி ராலாய் நின்றநெடுமால் தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளானே
சீராரும் வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல் ராமும்
கூர்வாய் சிறுகருகே குறிப்பறிந்து கூறாயே. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்கீரிகால் ப்ருதிவ்யத்தேஜோ	வளர்பொழில் வ ராகின்றசோலைக		
ன ஆய் வாய்வாகாசம கிய	ளாலே		
பஞ்ச பூதங் ளாய்	சூழ் சுற்றிலுஞ்சூழப்பட்ட		
கொண்டு	திரு வாலி திருவாலி என்னும்நக		
நின்ற அ ிற்றுக்கு அந்தர்யா	வயல் முனியில் [ரின]		
மியாய் நின்ற	ராமும் வாழுகிற		
நெடுமால் ஸரீ ஸ்வரண வ	கூர்வாய்சிறுகு கூரிய வாயலையு		
தன் தன்னு டய [ன்	ருடே தை த்தான சிறுத்த		
தாராய மாலினை யாகிய [ய	பகையே.		
றுந்துள செவ்வித்திருத் துழா	குறிப்பு அறிந்து அவன் ருத்தையறிந்		
பெறுந்தகையே பெறில் ஜீவிக்கும் ஸ்	துகொண்டு வந்து		
ற்கு வபாவத்தை யுடை	கூறாய் நாம்தரிக்கும்படி அச்		
ய அடியேனுக்கு	சொல்லைச்சொல்ல		
அருளானே தாரானே	வேணும். (ந)		
சீராரும் பெரு ம மிகுந்த			

வ்யா. மூ ிரூம்பாட்டு (நீர் ானம்மண்ணெ ரிகாலாய் நின்ற
நெடுமா) ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களையும் ார்யயோக்யமாம்
படி ஒன்றோடொன்மைச்சேர்த்து அவற்றுக்கொரு வஸ்துத் தும்
நாமமுமு டாம்படி தான றுற்றுக்குள்ளேபுக்குகின்று பின்னை அவ
ற்றைச்சொன்னசொல் தன்னளவிலே ந்து பர்யவஸிக்கும்படி நிற்
கிற பெரும்பிச்சன். தன்னுடைமையைவிடமாட்டாமையாலே று
படாதே கலந்து நிற்கிறவன். (நீர்வானமித்யாதி) ஆசையில்லாதஜகத்
தையும் தானைசெய்யுமவையிற்று. ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களையு
மு டாக்கி அவற்றுக்குக் ார்யயோக்யதையு டாம்படி நீ ர

யும் ஈசதகையும் மண்ணையுங்கூட்டித் துகைத்து டீசராவாதி கார்
யங்களாக கீர்மிக்குமாபோலே, அத்தோடே சேதநஸமஷ்டியைக்
கூட்டி தேவாதி கார்யத் தயடைய உ டாக்கி, உ டான விவற்
றினுடைய ஸத்தாஹேது ரகத்தா ி அந்தராத்மதயா அதுப்ரவே
சித்து அவற்றைச்சொல்லும் சொல்லு தன்னையே சொல்லிற்றும்
படி நிற்கும் கிலையைச்சொல்லுகிறது. ஈநாட்டில் கடப ரதிபதார்த்
தங்கள் பரமாத்மபர்யந்தாபிதாநம் பண்ணியல்லதிராதிதே. (க)
[தத்ஸ்ருஷ்ட்வாஇத்யாதி] ஈஇவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து, இவ
ற்றினுள்ளே அதுப்ரவேசித்து அந்த அதுப்ரவேசக்தாலே சித்
தும் அசித்தும் தானென்று சொல்லலாம்படி நிற்கு னாயிற்று.
(நெடுமால்) தன்பக்கலாறுகூல்யலேசமில்லாத ஜகத்தின்பக்
வியும் தான்மிக்க வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி யிருக்குமவன்.

(தன்தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளானே) ஈதன்
பக் லாசையில்லாதாரையும் விடமாட்டாதேயிருக்கிற னுக்கு நான்
பிரிந்திருந்தாசைப்பட்டுத் தூதுவிகிறதோ குற்றம். ஈ தான்விஷ
யிகரிக்கில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிறவெ
னக்கு. ஈதன்தோளிவிட்ட செவ்விமலைபெறில் ஜீவித்து பெருவிடி
ல் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்கு (தன்தாராய நறுந்துளவம்
பெறுந்தகையேற்கு) என்று தன் ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடியென்
தான். (அருளானே) ஈப்ர யிசியார்த்தி பரிஹரிக்குமதுபோனால்
நாட்டொப்பான வருளு மின்றிக்கே யொழிய னுமோ! (தன்தா
ராயவியாதி) ஈதன்கே அஸாதாரணமாய் தாரையுடைத்தா யிருந்
துள்ள செவ்வித் திருத்துழாயைப்பெறில் உளேனாய் இல்லையாகில்
இல்லையாம்படி யிருக்கிற என்பக் ல் க்ருபை பண்ணுனோ? ஈகந்தல்
கழிந்தால் பி ினைத்திருத்துழாயோபாதி, கௌஸ்துபத்தோபாதி ஸ்ப்
ருஹணியமாயாயிற்று வஸ்துஸ் பாவ மிருப்பது. (அருளானே)
ஈஸாமாந்ய ரக்ஷணம் தப்பகில்லாத விசேஷ ரக்ஷணகிலை தப்ப
நிற்குமோ? ஈஆசையில்லாத ஜ த்தையும் ரக்ஷிக்கும ன் தன்னைப்
பெறில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிற வென்
விஷயத்தில் நெகிழ் நிற்குமோ? ஈ அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு
விஷயமாயிற்றிலோமாகிலும் அவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாகா
தொழிவுதோமோ?

(சீராருமிய்யாதி) ஈழந்தார்க்குக் கெட்டாரை யெடுக்க வேண்டாவோ? (சீராரும் வளர்பொழில் சூழ்)(க) ஈர் ஈம் கிளர்சோலை' என்கிறபடியே ஊரில் ஸம்ருத்தியடையச்சோலையே டோ ட்சொல்லித்தரும்படியாயிருக்கை. (வளர்பொழில்) (உ) ஈரி ஈம்பொழில் என்னுமாபோலே ஈர ஈர முதுமையின்றிக்கே இளகிப்பதித்திருக்கை ஈர் ஈயத்தினுடையஸம்ருத்தியைத்தெரிவிப்பாதினா ஈர்ந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திரு ஈலியிலே வாழுகிற சிறு குருகே. அ' குத்தை ஈர்த்தந்தானே வாழ்ச்சியாயிருக்கை ஈரயில் ஈஸம்போலே. (கூர்வாயசிறுகுருகே) கூரியவாயலகையுடைய சிறு குருகே யென்னுதல் ' அன்றிக்கே ' அறுதிப்பாடுடைத்தான வார்த்தை சொல்ல ல்ல குருகே யென்னுதல். ராஜபுத்ரர்களைக் கண்டஞ்சி நாலு மூன்று யோ ரை ஒடிப்போன மஹாராஜர் ஈந்துகிட்டி (ந) க்ருஷ்ணாஸ்யஸ்ய ஈகம் தூகம் ஸாக்ஷ நொ' என்று நிற்கும்படிக்கீடா விதே வார்த்தை சொல்லிற்று. (குறிப்பறிந்து கூறாயே) அவன் கருத்தறிந்து ஈந்து ஈ க்குச் சொல்லென்னுதல் ' நானாற்றாமையாலே ஈண்ணஞ்சுழலை யிட்டுச்சொன்னவற்றை யெல்லாம் அங்குச்சொல்லாதே அவன்தரிக்கும்படி அளவறிந்து ஈர்த்ததை சொல்லென்றுமாம். மிகச்சொல்லி லவனைக்கிடையாது. அவன் நைராஸ்யத்தை யறிந்துவந்து சொல்லென்றுதுக்குக் கருத்தென்னென்னிற் ஈந்தசையை யறிவித்தால் ஈமக்கத்தலைவேணும்' என்றானாகில் ஈம்மாற்றாமை பாராதேயாகிலும் ஈாம் ஈவித்துக்கிடக்க 'கே ஈண்டா' ஈன்றானாகில் ஈாம்முடிந்து பிழை'கும்படி. ... (ந)

அரு.—மூன்றும்பாட்டு. (ஈரித்யாதி) ஈண்டானது, மென்மலர்ப்பன்னியின் வாய்ப்பாலும் ஈம்மத்த' காய்போலே பிச்சேற்றவல்ல பே டயின் மயக்கு ஈாலும் மதுறு ருகையாலுன் டான பாரவஸ்யத்தாலும் *ஈ மய ரோடு செகுடர் வார்த்தைபோலேயாய்ப் போகையாலே அவற்றைவிட்டு கூர்வாய்க்குருகைக் கூறச்சொல்வித் தூதுவிடுகிறாளென்று ஈங்கதி.

பிச்சுத்தானெ ஈன் ஈ வருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி). ஆசை ஈன்று திக் ஈய், த்யந்தரயில்லாத என்று சாமி. விவரணம் (ப்ருதிவ்யாதீத்யாதி). (சதுகு) கூளம். (சராவம்) டக்கு. ப்ரமானங்காட்டுகைக்காக அடிக்கோலுகிறார் (நாட்டிலித்யாதி). ப்ரமானார்த்தம் (இவற்றையித்யாதி).

(க) தி - வாய் - அ - கூ - ச. (௨) தி - வாய் - உ - க௦ - க.

(ந) ரா - கி - டு - கஅ.

அருள ந க்கு ஹேதுவேதென் கூறாய்” என்றபதத் த் டாகுதித் தருளிச்செய்கிறார் (தன்பக் வித்யாதி). இதபோக்கி வேறுகுற்றம் காணாமென்று கருத்து. வேறுகுற்றமில்லையோமென (தானித்யாதி). கீழ்வாக்யவியாதி (தத் தோளிவித்யாதி). வ்யாக்யாதாவின்மீபாதி (தத் தாராயவித்யாதி). நாயி க்யான ள், ராரானே என்னுதே அருளாடு என்னக் கூடுமோமென் ருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிரி வித்யாதி). வாயார்த்தம் (தனக்கே வித்யாதி). துவத் தப்பெறுகை க்கு யோக்யமா ஸ் பாவத்தையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய்க் கீழருளிச்செய்து துவவத்தினுண் ட, பெறும்த யேற்கு - எம்பெருமா லபிக்குப் படியா பம்மோன்ற ஸ்வபாவத் தயு டயவெ க்கு என்று சப்தார்த்தமாகித் தாத்பர்யாத்ரமருளிச்செய்கிறார் (நதவித்யாதி). (து) ஆத்மவஸ்து. அருளாடு என்றது - பிரிநிலையேகாரமாய் அருளும் என்றாக்கி ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாயேத்யாதி). விவர (ஆ சயில்லாதவித்யாதி). விசேஷாக்ஷத் தித் தப்பிரில்லானாகில், உன்னை இப்பாடுபடுத்தினவன் ா போனபி பு தப்பினாலோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (அவனு டயவித்யாதி). ப்ரணயத் தாடு ராவிடினும் தயானுவாகையாலே என்னுர்த்தி ய் டேட்டு ருமென்று ருத்து.

தாத்பர்யத் தயருளிச்செய்து சப்தார்த்த (ஐஸ் ர்யத்தினித் தாதி).

(அறுதிப்பாடு டத்தா) தீக்ஷ புத்தியாலு டான. ... (ரு)

மு. தானாக நினையானேல் த் நினைந்து ரைநே ற்றோர் மீனைய கொடிநெடு வேள் வி செய்ய மெவிவேனே தேன் ராய ரி டே திரு ரவி நகராளும் ஆனாயற் றென்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே. (ச)

பத . உரை.
தா ஆ அவன்தானாகே [ம
நினையாடு ல் என்னையானாகிலு
த நினைந்து அ னையேநினைத்து
டொண்டு
நவேற்கு யுமென்னை
ஓர்மீனையொ டி அத்விதியம ரத்வஜ்
டு ள் னு மம்மத்
வலிசெய்ய பீடி கும்படி
மெவிவேனே ா இளைத்துப்பே
வேனே [ய
தே வாய இனியபேச் சயு ட
ரி ண்டே ரே கசிறந்தவன்
டே;

பத . உரை,
திரு ரவிநகர் திரு ரவ்யென்னும்தி
ஆடும் வ்யதேசத்திலேவர்
த்தக்கிற
ஆனாயற்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனா த்தி
ருவ தரித்த ஸர்வே
ஸ்வரனுக்கு
எ உறுநோய் எ சரீராத்ரமான
நோ
மென்று நீபோய்
அறியஉரை ா அ னறியும்படிசொ
ய் ல்லவேணும். (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தானாக கிணையானேல்) † வேம்பு ” என்பாரைப்போலே. † உடைமையை அவனுக்கு மது கிடையா தாகில். முறைசெய்யானாகில். † அவனுக்கு ஆஸ்ரிதரை கிணையாமை ஸத்தாப்ரயுக்தமாகில். தன்ஸத்தை யுண்டாகைக்கிடாக கிணையானாகி லென்றுமாம். (தன்னினைந்து நைவேற்கு) † நாம னைப்போலே யாக மாட்டோமே; † நாமும் கிணையாமைக்கொரு நெஞ்சுபடைக்கப் பெற் றிலோம். † பெறவுமாய்த் தவிரவுமாயிருக்கும் விஷயமாகிவிநே அது ஸந்தித்தால் தரித்திருக்கலாவது. இதர விஸஜாதீயமாயிருக்கும் விஷயமாகையாலே அதுஸந்தித்த வநந்தரம் நோவு படுமத்தனையினே. (ஓர் மீனாய் கொடிநெடுவேன் வலிசெய்யமெலிநே னே) † தன்னை யாசைப்பட்டு நைகிற வென்னை மகர்தவ னே நலிவான். அ ஸ் யம் நாங்கர் நோவுபடுகை தவிரோமாகில் (க) கருளக்கொடியொ றுடையிர்” என்கிறதான் நோவுபடுத்த நோவுபட்டா லென்செய்ய வேணும். † ஜீயர் வார்த்தையை கிணைப்பது.

(தேன்வாயவரிவ டே) இனிய பேச்சையுடைய வண்டே! பிராட்டி சிம்சபா வருஷத்திலே திருக்குழலைக் கொடுபோய்ப் பிணை க்கப்படுக்க ஸமயத்திலே அ ளுக்குதவி, (உ) ஸமயத்திலே இ ருக்கு அவகாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே” எ ன்கிற ஸமயத்திலே இ ருக்கு ந்துதவி, இர டிதலையு முண்டாம்படிக் கிடாக வார்த்தைசொல்ல வற்றாயிருக்கை. அ னித்தலையில் வரகிணைத்திலனாகிலும் உங்கள் பேச்சி லினிமையிலே துவக்குண்டு வரும்படி வார்த்தைசொல்ல வல்விசோலினே. (திரு ராவி நகராளுமாயற்கு) † திருவாய்ப்பாடி யில் ஸம்பத்தோடே திருவாவியில் ஸம்பத்தையும் யடைப்பாக்கி னால் பின்னை அ னுக்கு நொந்தாரை ஐயோ என்ன அவஸர முண்டோ? (என்னுறு நோயறியச் செ றுரையாயே) அறியாமை வாராதொழிந்தானத்தனை, நீ போய் அ னறியும்படி சொல்லு அன்றிக்கே (அறியச்சென்றுரை) உன்னடையில் தார்த்தியிலே ஜித்தலையாற்றுமையடைய அவனறிந்தா னவிலும் பல்லிலும் நீரற்று உடம்பு வெளுக்கும்படி சென்று சொல்லெ றுமாம். (ச)

அநு. நாலாம்பாட்டு. (தானாகவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் குருகைக் குறித்த. “க ருய்” என்றவாறே வ டானதுவந்து முக காட்டி. ‘நீ யெங் னாத் தூதுவிட நாங்கள் மெய்மறந்திருந்தோமல்லோம் அவன் உன்படி

யறிந்துவைத்தும் இப்பாபெடவிட்டு நினையாதிருந்தான், நம்போனாலும் பற்
கடித்திருந்தால் என்செய்வோமென்றிருந்தோமித்தனை” என்று இனிதாகச்
சொல்லி ‘கொண்டுவர அத்தைப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லுகிறுளென்று
ஸங் தி

தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேம்பித்யாதி). (௧) ‘வேம்பின்புழுவேம்
பன்றியுன்னுது” என்றவிடத்தில், அவன் குற்றத்தையிட்டு வேம்பென்று
குற்சொன்னாற்போலே அவன்தன்னை நினையாதிருக்கை குற்றமென்று அவ
னுக்குக் குற்சொல்லுகிறுளென்று கருத்து. சப்தார்த்தம் (டைமை யயித்
யாதி). தானாகவேநினைக்கைமுறை, அதுசெய்யாமல் போனாகவிட்டு
கீழருளிச்செய்து, தானாகையாலேயென்று, தானாகக்காகவென்றும் சப்த
தார்த்தம் விவரித்துத் தாத்தர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி வாக்ய
த்வயத்தாலே). ஸத்தையுண்டாகக்காக நினைக் வேணுமது செய்யா
மல்போனாகவென்றும், ஸத் தயுண்டா கக்காக நினையாதே யிருந்தானாகி
வென்றும், மூன்றாம் தாத்தர்யத்தை யிர டிவிதமாக யோஜித்து ‘கொள்
வது. நினையாதவனை நாம் நினைப்பானென்னென்ன (நாமித்யாதி). மாட்டா
மக்கு ஹேதுவென்னென்ன (நாமுமித்யாதி). (ஒருநெஞ்சு) பேர்சொல்லப்
பேர்காதகல்நெஞ்சு. நினைத்தால் கைவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார்
(பெறவுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). விரவினினை மதகன் வலிசெய்யு
மது லோகப்ரஸித்தமாயிருக்க, ‘மெலிவேனோ” என்று, க்லேசிக்கக்கூடு
மோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி). யத்வா-“வேள் விசெய்
ய” என்னவமைந்திருக்க “ஓர்மீனாகொடி” என்றதுக்குக் ருத்தாகவுமாம்.
(ஜியர்வார்த்தை) ப்ரவேசத்தில் வார்த்தை.

அவன் நினையாமைக்கு ஹேதுவைக்காட்டுகிறதா த் தாத்தர்யமருளிச்
செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி. (௪)

மூ. வாளாய கண்பனிப்ப மென்முலைகள் பொன்னரும்ப
நாணாளும் கின்னினைந்து நைவேற்கோ மண் ளந்த
தாளாளா தன்குடந்தை நகராளா வரையெடுத்த
தோளாளா என்றனக்கோர் துணையாளாகையே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்துளந்த	பூமியையுளந்த	வரையெடுத்த	கோ ர்த்தந்தைக்
ஒதாளாளா	திருவடி னையுடைய		கு டயாகெ டித்
	வனே.		துப்பிடித்த
ஒ. தன்குடந்	ஸ்ரமஹரமான திருக்	ஒ! தோளாளா	திருத்தோன்களையு
தைநகர் ஆளா	குடந்தையில்லகண்		டையவனே.
	வளர்ந்தருள்பவ	வாளாயகண்ப	வாள்போன்றகண்க
	னே.	னிப்ப	ளிடையிடாதுநீர்
			பெருக்கவும்

சு ௪ பெரியதிருமொழி நூல், திருபாளாய.

மெல்முனைகள் மருது நான்தக	தேற்குள நுந்துற அடி
பொன்அரும் ளில் வர்ணய	தனக்கு னுக்கு
ப தோறவு	ஒர்துணையாள ஒப்பற்ற ஸஹ யபூத
ளநாளு ப்ரதிதி மும்	ன்கூரய னு னும. ()
நினைந்து ரகச னுனவு னை	
யே நினைத்து டொ	
டு	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ளாயவித்யாதி) †அத்தலை யித்தலை யாய்த், ன்னைப்பெற னுமெ னு நானு சப்பட்டு நோவுபடா நிற்கு, தான்த னை டொ டரு மப் படித்தினென்று சொல்லு க் டொளென்று தூதர்க்கு ரர்த் தசொல்லப்புக்கு அது தா போய் பா ர்ப்ர ர்ஷத்தா லே அ முன்னே நின்றான டொ டி அ ஹன்கு ரர்த் த சொல்லிச் செல்லுகிறது மேலிற் பாட்டுக்கள் ஸ்ரீராமாய த்திற்படிபோலே யிருக்கிறதாயிற்று இதுவும். தூதர்க்கு ரர்த் த சொல்லாநிற்கச்செய்தே பா நா ப்ர கர்ஷத்தாலே அ னு ன்நிஹிதனாக டொ டி அ கு ரர்த் தைசொல்லுகிறாமிறே. () க்ஷமே தம் மஹிபதே ' எ னுமாபோலே.

(வாளாய ண்பனிப்ப) †அத்தலை யித்தலையானபடி. எதிர்த், லையிலே கா க்கட நீரிறே இவள் க ணிலே கா கிறது. †பிற ரத்தோற்பி க் கிடானபரி ரமு டாயிருக் க்கிடர் ள ணிப்படிப்பட்டது. யிலே ஆயுத மிரு முடிந்து கிடப்பா ரப் போலே. †அ போ டொருப்பட்ட ஸமயத்திலே போ ரதே கொள் ன்று னுலே வில்கிட்டி அதுபவித் ளாயிரு ல் னையாலே விழ் திருந்து டெட்டே ' எ கிறாள். †அப்போது அ னை கடாசுஷித்த விட்டேனாகில் அவன்றா தூதுவிடவிருக்க ளாயிற்றே. (வாளாய ண்பனிப்ப) †ஒராளுமொரு நோக்கும் நேரான கண்கள் படு மெளிவரவே.. புலியாய் வத்து உகிர்முறிதேன் கிறாள். †திருத்தாயார் சொ ளுமாபோலே சொன்னா த னைத் தானே; எல்லார்க்கு முள்ளது சொல்லலாயிரு குமிறே. †அ ன் னுன் இதொரு க முகே என்று சொல்ல டெட்டிரு குமே! †அத்தலைக் குறுப்பான ஸ் ஸ ரூபமும் ப்ராப்யாந்தர்க் த், டாயிருக்குமிறே. (மென்முலை ள் பொ ண்ரும்ப) முலை குக் காடிந

பெரியதிருமொழி ந. ப. சூ. தி. நு. பா, ாளாய. நு நு

யம் ஸ் பாவமாயிருக்கின்றதென்றும் மென்முலையென்றது விர
ஹ ஹமஸ்ஸாதபடியாலே. விரஹஸ்ஸஹம் ஸாத முலை எப் பயலை
க்.

(ஸ்ரீராம பணிப்ப மெ முலைகள் பொ ரும்ப) த
னை . டி . ஓ . டிரு மந்திருக்கிறத காணுமி எத் கும்.
இ ள்த கும மயும் அ ன்றன கு வ மயும்.(க) + "ஸ்ரீசைடி
ஸர் தேவியி' இநே.

[அச்சுச் சீதா லு ஆஹ்நாதசீத நேத்ராம் பு] ப த்குண
புபவஜநிதஹ்ஷ ப்ர ர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த ண் நீருந் தானுமா
யிரு க. [புஷ் க்யுதாந்ஷாஃ புளகீக்ருத ரத்ர ர்] த்நி ராமம்
பஞ்ச ராமுமிட்டாற்போலே, [ஃரக்ஷ ஸ் பரகுணவிஷ்ட] த்
ளீடுமு டாயிருக் . [த்ருஷ்ட்யஸ்ய ஸ் த்ரஷ்ட யஸ் ர் தே
ஹிபி] இப்படியிருப்பானொரு னுளனனால் அ னை ா
யாயிற்று சரீரபரி ரஹம் பண்ணித் ததால் ப்ரபோ நம்.
[த்ருஷ்ட்ய தாத்ரஷ்டவ்ய] இனிஸதாதர்சநத்து ாருதேச
விசேஷந்தேடிச் ாறு பொதித்து ா டி அறு ரதப்பய ம்.
போ டே டா. த் அ னுக்குப் த்பொருள யிற் பிரியவே டா
பிரிகிததா த் பொருளுக் ாவே. இம்முத்தையும் பொ னையும்
ொள் ' என்று பாரித்து ாட்டினாற்போலேயாயிற்று க் நீரும்
உடம்பில் ார் யமுமிருக்கிறபடி. (உ) ஒ முத்தும் பம்
பொ னுமேந்தி' என்ன ட திறே.

(நாணாளுமிய்யாதி) ரவுதாழ் க்கு உணையொருநாள்
கிணைத்து மற்ருருநாள் மற்ருரு மற்ருரு கிணைக்கிறேனோ? (நாணாளுமிய்யாதி)
ஒருநாள்நோவுபட்டு ஒருநாள் கிணைக்கிறேனோ? (கிணைக்கிறேனோ)
நம மப் பிரிந்தார் தரித்திரு மாட்டார் ன்நிறுக்கே
டாவோ. உணைக் கட்டிப்பிறந்திலு டறியாயோ. (கிணைக்கிறேனோ)
நம மப் பிரிந்தார் தரித்திரு மாட்டார் ன்நிறுக்கே
டாவோ. உணைக் கட்டிப்பிறந்திலு டறியாயோ. (கிணைக்கிறேனோ)
நம மப் பிரிந்தார் தரித்திரு மாட்டார் ன்நிறுக்கே
டாவோ. உணைக் கட்டிப்பிறந்திலு டறியாயோ. (கிணைக்கிறேனோ)

(மண் ளந்ததாளாளர்) † அபே சுத்யில்லாதார் தலைமேலே
நை தத்திரு டி ள் இப்பொன்புத்த முலைகளுக்கு அரிதா தே. (உ

(க) விஷ்ணுதத்வம். (2) தி.வி.கக. (ங) யஜு-சாட-க-அ-அ

மண்ணளந்ததாளாளா)† ஆரபேக்ஷிக்கத்தா ' நீ அன்மெல்லார்தலை
மேலும் திருவடி னைவைத்தது. ஆர்கண்ணில் கண் நீரும் ஆருடம்
பில் வை வரண்யமும் க ' தொன் திரு டி னைக் கொ ' மிவந்து
வைத்தது. உன்னைப்பெறாதே வி ர் மாயிரு ' கிற இம்முலைமேலே
திருவடிகளை வைத்தாலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) அதற்
குப் பிற்பட்டாருமிழ ாமைக்கு வந்திருக்கிற தன்னேற்றந்தான்
பெறலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா)† 'இன்னமெல்லை ந' ப்
பித்துக்கொள்வாராரேனுமுண்டோ' என்று 'ரமஹரமான திருக்
குடந்தையிலேவந்து சாய்' தபடி. (வரையெடுத்ததோளாளா) அங்
கன், ' பிற்பாடர்' என்கிற பொது ன்றிக்கே விசேஷித்து என்
பரு த்திற் பெ ' களையுமிடையரையும் ரக்ஷித்த னன்றோ. (வரை
யெடுத்ததோளாளா) பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்திலே தொலை
யப்புக மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தானாயிற்று.† ஆ ' ரிதர்க்குப்
பணிசெய்த தழும்பாயாயிற்றுத் திருமேனிய டயக் கிடப்பது' (க)
'தழும்பிருந்த' இத்யாதி

† நம்மைச் சிலர் கட்டுகையாவதென்? நாம் சிலர்க்குக் கட்டு
ன்கையாவதென்? இது பின்னை நாடறிகையாவதென்? என்ன
அத்தமறைக்கப்படுக்கான். ஒருதழும்பாகிலன்றோ உன்னால் மறை
க்கலாவது உன்னுடம்படங்கலும் ஆ ' ரிதர்க்காக ' கார்யம்செய்தத்
தால் ந்த தழும்பன்றோ ான்கிறான். (க) [தழும்பிருந்தசார் ' க
நாண் தோய்ந்தவாம ' கை] அழகிய திருக்கையானது ஜ்யாகிணகர்க்
கசமாய்க்கிடக்கும் அழகிய திரு ' னையானது ஸ்ரிசார்ங்கத்தைப்
பிடிக்கையால்வந்த தழும்பைச்சுமந்தது திரு டிகளான வ சுக
டாஸூர 'ரஸநம்பண்ணி அத்தால் வந்த தழும்பைச் சுமந்தது
இனி, * வீ. கோதவண்ணர் விரல் செய்திதென்னென்றால் [பூங்
கோதையாளித்யாதி] கிளர்த்தியையுடைத்தான ஒதம்போலேயிருந்
துள்ள வடிவையுடை யரானவருடைய திருவிரலானது, பிராட்
டிக்காகவிறே சிறுக்கலுக்கு விரோதியான ஹிரண்யனைப் பிராந்து
பொகட்டது; அப்படிப்பட்டவருங்கூட விளைவதறியாதே இதெ
ன்னாகப்புகுகிறதோ என்று அஞ்சம்படி ஹிரண்யன் மார் ப்
பிளந்து பொகட்ட தழும்பிருந்த. உன்னையழித்து ஆஸ்ரிதர்க்கா ப்
பார்த்தீ. (என்றனக்கோர் துணையாளனா ாயே)† அந்நொய்ய கோர்

த்தந கிரியைப்பொகட்டு என்னுற்றமையிலே பாதியைச்சமக்கவல் லையே. (துணையாளனாகாயே) என்றது ஆ வேணுமென்றபடி. ()

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (வாளித்யாதி). கீழல்லாம் தூதுவிட்டவன் இப்போது முன்னிலையாகச்சொல்லி நோவுபடுன யெ ன்வே யென்ன . பேடி ராஸ். கதி யருளிச்செய்கிறார் (அத்தலையித்யாதி).

வ்யாக்யாதாவினுடை ஈடுபாடு (அத்தலையித்யாதி ராக்யத்வயம்). தாத் பர்ய' (பிறரையித்யாதி). ன்ணது ஆயுதம் கிற வழியென்னென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (அ னித்யாதி). ஹார்த்தபாவமருளிச்செய்கிறார் (அப்போ தித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஓராளுமித்யாதி). (க) குவனையங்கண்ணி" (௨)

பனிமெ டெங்கண்ணீர்ததும்ப' என்று திருத்தாயார் சொன்னுற்போலே என்று வ்யாக்யாதா அருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி). தாய்சொல் லிற்றைத் தான்செ ல்லலாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித் யாதி). தன் கண்ணமுரு தான் கண்டபடி யெங்ஙனையென்ன (அவன்றானித் யாதி). தான்சொல்லப்போமோ வென்றதுக்குப் பரிஹாரந்தரம் (அத்தலைக் கித்யாதி).

"பனிப்ப என்றும், 'அரும்ப என்றும் சொன்னத்தால் பலித்த அழகி னெல்லை நிலத்தை யருளிச்செய்கிறார் (த னையித்யாதி). பகவததுபவ பரரு டய டிவு வைத்தகண் வாங் வொ ண்ணதிருக்குமென் கக்குப் ப்ர மாண மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி). ஆஹலாத சிதநேத்ரா பு - பிந் துக்களிரண்டு பார்ஸுவத்திலும் விருகையாலும் புளிகேருத ாத்ரவ ன்ண னென்று விவக்ஷித்து, த்ருஷ்டாந்தமருளிச் செய்கிறார் (திரிஸரமுமித்யாதி). முத்துத்தார்வடங்கள் குளிர்ந்தியால் மயிர்க்குச்சுண்டாகப் பண்ணுமெ ிறு திருவுள்ளம். வெளியிலாபரணம் பூண்டாற்போலே ணீராய், இதுக்கு ஹேதுவான பகவத்குணநுப ரம் உள்ளுக்காபரணெ ிறு விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (எள்ளீடித்யாதி). வினைமேல் பிரிவென்றும், பொருள்மேல் பிரி ரெ ிறும் சில பிரிவுண்டு அதில், வினைமேல் பிரிவா டது - ப்ரணயிரியை விட்டுப் போ வேண்டும்படி வேறொரு ராயத் த்ருறித்துப் பிரிகை பொ ருள்மேல் பிரிவாவது - ப்ரணயிரியோட்டை போகத்துக்குறுப்பாக த்வயார் ஜநம்பண்ணப்போகை; அவற்றில் வினைமேல் பிரிவில்லை என்னுமத்தைக் கீழ ருளிச்செய்தாராய் பொருள்மேல் பிரிவும்வர ஸம்பாவகையில்லை எ ன்னுமத் தை உபபாதிக்கைக்காக, இரண்டுவிதமான பிரிவுவர ப்ரஸக்தியில்லை ன்கி றார் (அவனுக்கித்யாதி). (பொருள வயில்) பொருள்வினையென்று சொல்லப் படுமவையில், ' "

"நாணாரும்" என்றத்தை "கினைந்து" என்றத்தோடு கூட்டித் தாத் பர்யமருளிச்செய்து, "ரைவேற்கு" என்றத்தோடேகூட்டித் தாத்பர்யாந் தர மருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதி). "நின்" என்றதுக்குக் கருத்து

திரு. பெரியதிருமொழி ந. ப. சு. தி. சு. பா. தாராய.

(என்னையித்யாதி). § (தேரு" என்று - கிறெ ம் கு எ ன் று ய் எ ம்
க் கு கிற பஹுவசந்தால் தோற்றுகிற கௌ த்தை யருளிச்செய்கிறார்
(உன்மயித்யாதி).) (3) யாசநாந்த் ஹி டௌ ம் றோ நீ துணையாள்
ராயே" என்று பார்த்துக்கொளையென் று ருளிச்செய் றார் (தேவீத்
யாதி).

'மண்' எ ன் ற பதம் - லக்ஷ யா மறுஷ்ய ரச் சொல்லிற்றாய் உட்
ருத் த யருளிச்செய்கிறார் (அபே க்ஷயித்யாதி). ஒ' எ ன் ற விஷாதத்
தின்படி யவிவரிக்கிறார் (ஆரித் ராதி). உட் ருத் த யருளிச்செய்து கீழ்ப்
பதத்தோட் ட ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்ய கத பூர் ம் சப்தார்த்தமருளிச்
செய்கிறார் (இன்னமித்யாதி). ரயெடுத்த தோளாலேயாயிருக்க

தோளாளர்" என்று விசேஷிக் யால், திருமேனியெல்லாம் ஆஸ்ரிதர்.
ரகச் செய்தசெயலில் தழும்பேறி ம தோற்று யாலே விசேஷித்தா
ன்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர் கித்யாதி).

எடுத்த பாசரத்துக்கு 'யா'யா ம்ப னு தா க் கீழ்ப்பாட்டோ
ஸ' தி ராட்டுகிறார் (ன்மயித்யாதி). (அன் டெ ய்ய) அத் த ராய்ப்பமான.
தன்னோ ய்ப்பார்த்தா மலை ஸூக்ஷ்மமென்ன ரமெ ன்று கருத்து (பாதி)
எ ன் றது 'துணை' எ ன் ற த்தைப்பற்ற. (டு)

மூ. தாராயத் திள வ ி மூத ரைமார்பன்

போராணைக் கொம் பொசித்த புட்பா நெ ன் னம்மான்

தேராரும் நெடுவீதித் திரு ராவீந் ராரும்

ராராயனெ னுடைய ன னையும் ர் ரானே. (சு)

பத .	உ ர.	பத .	உ ர.
ண்டு	ண்டு ளான வ	தேர்ஆரும்	ரதநிலை யயு டத்
தாராய	மாலி ரகிய	நெடு	பெரிதா [தாய்
தண்ணுள ம்	திருத்துழாயிலுள்ள	வீதி	திருவீதி யயு டய
	(தேனும்சுண்ணமு	திரு ரலி ர்	திரு ரலி ரத்தி
	ம்வாஸ யு'டொ	ஆளும்	நித்ய ராஸம் ப னு
	ண்டு)		நிற்ப னாய்
உழுத	சேரூக்கின	ராராயன்	ரமஹரமான திரு
ரார்பன்	அகன்றதிரும ர் பயு		மேனி யயு டய
	டையனாய்		னுமான ர்வேஸ்
போர்ஆனை	யுத்தோர்மு மானகு		ர
	லயாபீடத்தின்	என்னு டய	த னையேகினைந்து
கொம்புலுசித்த த்	த்தத் தமுறித்தவ		யும் அடியேனு
	னாய்		டய
புள்பாகன்	பெரியதிரு டி ய	வளையும்	கயிலிட்டபொன்வ
	வாஹநமாகவு ட		ளை னையும்
	யவனாய் [வனாய்		அபஹரியாகிற்பனே.
என் அம்மான்	எனக்குஸ் ராமியான	கவர்வானே	

(சு) § குண்டலிதம்பர்யாலோசனம்.

வ்யா. ஆரம்பாட்டு. (தாராயவித்யாதி வரைமார்ப்) †தனக் கஸாதார மான திருத்துழாய்மாலையானது மதுவெள்ளமிட்டுச் சேரூயாயிற்றுத் திருமார்விருப்பது. †திருமார்வில் சாத்தின திருத் துழாய்மாலையில் தேனும் சுண்ணமும் பரிமளமும் புறப்பட்டுத் திரு மார்வடங்கலும் வண்டலிட்டு வண்டுகளுழுது சேறுசெய்து கிடக் குமாயிற்று. இனி இவள் பொன்னரும்பின முலைகளைக்கொண்டிவ ந்து நடுகைக்கு நல்லவளவாயிற்று. இனி முலைகளைக்கொண்டுபோய் நடுமத்தனை. † ஆசையில்லாதாரே வேணும்போலே காணும் பார்வு கு. எப்போதுமொக்க அணைக்கலாம்படியாயிற்று அம்மார்விருப் பது. (போராணைகொம்பொசித்த) யுத்தோர்முகமான குவலயாபி டத்தின் மொம் ப அநாயாஸேந முறித்தவன். வருமிடத்தில் வழி யில் ப்ரதிபந்தகந்தானுண்டோ. (புட்பா ன்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய ன். விரோதி, ரஸந ஸ்வப்பவனுமாய் தான் ரும்போதே தூரத்திலே கண்டு விடாய் தீரலாம்படியான பரிகரத் தையுடையவன் (என்னம்மான்) †சோனேந்தரஸிம்ஹனிலிருப்பைக் காட்டியாயிற்று இ னை அநந்யார்ஹையாக்கிற்று.

(தேராரும்நெடுவீதி) தனக்கும் தன் பரி ரத்துக்கும் இணைந்து ருகைக்குே மும் பரப்புப்போருமாயிற்று திருவீதி. (க)†தன் னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே வரலாமாயிற்று. (காராயன்) ஸ்ராமஹர மான டினை க்காட்டி பஞ்சலக்ஷம் குடியிற்பெ ள்கள் வளை கவர் ந்தவன் எ ிகையில் வளை பெருவிடில் உண்டதுருக்காட்டானா யிரா ி ிருன். †ஸமகாலத்தில் பிறவாதார் வளையுங் கொள்ளவேனுமோ? † இ னுக்கு ஒருராக வளைகொ டதுவும் உண்டதுருக்காட்டுகிற தில்லைகாணும் இவள்கையில் வளை சேஷிக்கல். ... (சு)

அரு. ஆரம்பாட்டு. (தாரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் “துணையாளனாகா யே என்று முன்னிலையாகச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும் அது -ருவு வெளி ப்பாடுமொத்ரமானையாலே கைவளைகழலக் கண்டபடியாலே, முன்னிருந்தவன் கழற்றிக்கொண்டு மறை தானென்று தன்னிலேதான் நொந்துபடுகிறுளெ ன்று ஸங்கதி.

‘தண்டுளவவண்டு’ என்னவமைந்திருக்க, ‘தாராய’ என்றத்தாலே - (உ) “மதுவிரிதுழாய்முடி” எ ிறு திருபகமாயிருக்குமென்ற நுளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). சேரூகைக்கு மண்வேண்டாவோவென்ன வருள்செய்க்

ரூர் (திருமார்விலித்யாதி). இளமுலை நடுமத்தினையானல் நடலாகாதோ, "வளைகவர்வானோ" என்று டோவுபடலிவொடென்ன ருளிச்செய்கி ரூர் (ஆசையித்யாதி). இதுசாடு. ஆசயுடையனானலா ராதோ, ஆசயில் ராதோ வேணுமோ என்று த்வநி. யத்வா - ஸம்ஸ்லேஷி வேணுமென்னு மாகையில்லாத வண்டேயாகே ணுமோ என்னும் த் நியா வும் ம். 'புட்பா ' என்ற பதஸம்பிவ்யாஹார தாத்தர்யம் (சோளேத்ரேத்ரதி). ப்ரீசத் ருஞ்ஜயன் என்றற்போலே சோளேந்த்ரஸிம்ஹனென்று ம்பெருமா ர னைக்குத் திருநாமம். () 'Xஜீஸுசுசு'ஸ் - ஜே மஹதாயாத்' என்று அயோத்யா ஜ் களை ஈடுபடுத்தினற்போலே கோயில்பெருமானும் அரான் திருமுற்றத்தடியா ர ஈடுபடுத்து ர் அப்படியே இ றும் பெரிய திரு முமேலிருப்பி லீடுபட்டாளென்று கருத்து.

ஆயன் என்றபதத் தக் டாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (த்' னேரித்யாதி). "வளையும" என்ற சகாரத த்பர்யம் (ஸம ரலத்திலித்யாதி). 'யா' ரதாவி னீடுபாடு (இவனு'கித்யாதி). ()

மு. கொ ' டரவத் திரையுலவு கு ரகடல்மேல் குல ரைபோல் ப ' டரவி னனை கிடந்து பாரளத் த ப ' பாளா வண்டமரும் ளர்பொழில்சூழ யலாலி மைந்தா என் கண்டியில்நீ கொ ' டாய்க்கெ ன் னையு ' டவேனோ (எ)

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை.
பண்டு	மஹாபலிமுதலா வ	பாரளந்த	பூமின அளந்த
	ர் ளால்இப்பூமி	பன்பாளா	நீர் யயு டய
	குஅர்த்தமு ' டா		டே .
	வதற்குமு ' னே	டே அமரு	ண்டுகள்படிந்துஓ
அரவந்திரைஉல	ரவத் தயும்அலை	ளர்பொழில்	கினமரச்சோலைரு
வு	களையுமு	சூழ	ழந்த
குரை டல்மேல்பரத்திருப்பாற் ட	லில்	யுல்	முனி யயுடைய
அரவினை	திரு ' தாழ்வான்	ஆலி	திருவாலியிலிரு ' கிற
	மேலே	மந்தா	யு ரானவடே .
குலவரைபோல்	ர்பெரியகுலபர் தம்	என் ன்	எ ' தூக்கத்தை
	சாய்' திருந்தாற்	துயில்	
	போல்கிடந்து	நகொண்டாய்க்	முற்றும்பஹரித்தவுன
கொண்டு	அத்தேசத் தத் திரு	கு	க்கு
	வுள்ளத்திலே பா	எ ' னையு எ	யிலுள்ளபொ
	கா ' கொண்டு (பி	ம்	ன்வளையும
	ன்பு அம்மஹாபலி	கடவேனோ	இழ ' கக் டே டே
	யால் அநர்த்தம்வி		
	னைந்த ராதே)		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டி) ரக்ஷ த்துக்குப் பார்காய் ஆர்த்தருடைய கூக்குரல் கேட்கும் தேசமிதுவென்று திருவுள்ளத்திலேகொ டி. †ஆரவாரத்தையுடைத்தாய் லாஷியா கிற்பதாய் திரைகளானை ஸஞ்சரியாகிற்பதாய் பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற் டலிலே ஒருகுலகிரி சாயந்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருவநந்தாழ் ர்மேலே வளர்ந்தருளுகிறபடி. குரையென்று பரப்புக்குப்பேர் ஆ டல் பாழ்தீரும்படி ஒருகுலகிரி சாயந்தாற்போலே. (பண்டி) மஹாபலிபோல் ரரால் பூமிநோவுபடு தற்கு முப்பாயிற்று அப்படுக்கையில் னுறங்குது. (பாராளந்தப் பானா) படுக்கையவிட்டு ந்துஇத் தயடைய அளந்தொ டானாயிற்று. ஆக மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான பூமியைமீட்டு இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த நீர் மைய யுடையவனே!

(டமருமித்தயாதி) அந்நீர்மைக்குப் பிற்பாடராணு மிழ்வாம்கா வாயிற்றுத் திரு ரலியிலேவநது கிற்கிறது. பரிமளம் படிந்தாற்போலே டுள்படிந்துமதுபாநம் பண்ணுகின்றன ஓங்கின பொழிலாலே சூழப்பட்ட யலையு டத்தான திருவா லியிலே கிற்கிறனே. திருப்பாற் டலில் நின்றும்ஸ்ரீ ராமருயைவதரித்து பூமியை யப்படுத்தி டொ டாற்போலே யாயிற்று திரு ரலியிலே ந்து கிற்கிறதன் யெளவநத் தக் டட்டிஇ ரயகப்படுத்தினபடி (என் டியில் நீ டொ டாய்க்கு) திருவாலியிலே உத்தேய து டலபமாயிற்றெ ட ரதே ண்ணுறம் ம் குடிபே யிற்றாயிற்று (எ ண் னையு டலே னே) எ ட் டுடம்பிலுள்ளது வேணுமாகில் கொள்ளுராய். †நான் பொ ண்டி டொ ட லையிலென் பரா ப்தியுண்டி. †அ ம் †பொன் கொடுத்திறே கொ டிபோகிறது †இ னுக்கும் இ டுடம்பிலுள்ளது டொ டும்போது இ ட் மேலெழுத்திட டொ டாணும். ட் பாவிகமா த்தோடு ஓபாதி மானத்தோடு ரசியி டிக்லே தெ னுமித்தனையோ நீ கொள் கு டெ டுவது. †அவனித்தை விரும்பப்புக்வாறே என் து எ டு ஒருதலை த் னும் பற்றுகிரான். ()

* “மேலெழுந்தது வேண்டாகாணம்” என்று சில ஸ்ரீகோச ணி பாடம். அது தருணமாக டே லெழுந்தவனையை டொள்ளு டென்னெ ண் னருளிச்செய்கிரார் (இவனுக்குமித்தயாதி வாய்மையத்தாலே). மேலெழுந்தது வேண்டா டாணுமென்றது - ஸாமாந்யமானதா து, ம்ல யம். னையா வேணுமென்றபடி” என்று அரு பதா தரம்.

௫௪௨. பெரியதிருமொழி, ந. ப. கூ. தி. அ. பா. குயிலாலும்.

அநு. எழும்பாட்டி. (கொண்டியாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே 'வன
புங் வர்வானே' என்று தன்னிலே ரொந்தவாறே கழற்றிக்கொண்டு
போனவனையைக் குலுக்கிக்கொண்டு முன்னே தோற்ற, அவனைப்பார்த்து
என்வனைக்கு நான் கடவளல்லேனே என்று பறித்த துடங்குகிறுளென்று
ஸங் தி.

விவரணம் (இவ்விடமித்யாதி). 'அரவம்' எந்தினர்த்தம் (ஆராரத்
தை) என்றது.

(...டம்பிலுள்ளது) நித்தர. கடவளல்லேனே என்று சப்தார்த்தம் வி
சுத்தித்தருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). ஸ்திரீதருமான பொன்னிட்டிக்கொ
ண்டவனையை அவன் கொள்ளக்கூடாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ
னுமித்யாதி). (பொன்கொடுத்து) வைவரணயத்தைக்கொடுத்து. ஆகில், இவ
ளிகைவு வேண்டாவோவென்ன (இவனுக்குமித்யாதி). ப்ராப்தனா யால்
அவன் பொன்னிட்டே அவன் கைவனையைக்கொண்டானென்று கருத்து.
அவனப்படி கைக்காண்டால் இவள் என்னது என்பானென்னென்று வரு
ளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). ()

மூ. குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ் தன்குடந்தைக் குடமாடி

குயிலாத கண்ணினையே நின்னினைந்து துயர்வேனே

முயலாலும் மிராமதிக்கே னையிழந்தற் கிதுநடு

வயலாவி மராளா ரொள்வாயோ மணிநிறமே.

(அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குயில்ஆலும்	குயில் ஸ்பாடாநின் ள்ள	இளமதிக்கே	பருவம்நிரம்பாத சந்த் ரனுக்கே
வளர்பொழில்	ஒங்கினசோலைசூழ்ந்த	வளையிழந்தற்	வாகையிழந்த டி.
சூழ்	சூளிர்த்ததிருக்குடந்	கு	யேனுக்கு
தன்குடந்தை	தையில்வர்த்தியா நிற்கிற [டு	பீயலாவிமண	கமுனிசூழ்ந்ததிருவா
குடமாடி.	குடக்கூத்தாடினவ	வாளா	லியிலுள்ளவாமி
துயிலாத	உறக் நிகொள்ளாத	இது நடு	யே.
கண்ணினையே	கண்ணையுடையஅடி		இப்பாதக வர்க்கத்தி
ன்	யேன்		ன்றடுவே (நீயு
நின்னினைந்து	உன்னையேக்கினைத்து	மணிநிறமேகொ	ந்து) அழகியநிறத் தையு
	க்கொண்டு [னே;	ள்வாயோ	ழக்கைக்கொண்டுது
துயர்வேனே	துக்கிக்கடவே		ன்பத்தைப்பண்
முயலாலும்	தன்னுடம்பில்துள்ளு		ணுவாயோ. (அ)
	கிறமுயலையுடைய		
	னும்		

பெரியதிருமொழி ௩௮௪ அ-பா குயிலாலும் ௩௩௩

வ்யா. ட்டாம்பாட்டு. (குயிலாலு மித்யாதி)†அவ்வூரில் குயில்
 ன் ஸஸம்பரமந்ருத்தம் பண்ணுகிறகுமாயிற்று. †அவ்வூரில் குயில்
 களானவை மதுபாரம்பண்ணிக்க நித்தாலியா நித்குமாயிற்று. †இவ்
 வூரில் குயில்களொன்றுமிறே உறாவிக்கி க்கிறத. இடைப்பெ க
 ளடையக்கா லாம்படிமன் றிலே குடக்கூத்தாடி தன்னழை ஸர்வ
 ஸ தாரம் பண்ணின ன் பிற்பாடரிழ ாமைக்காகத் திருக்குடந்
 தையிலே ஸுலபனானென்றவாறே -றக் ம் குடிபோயிற்றா ி
 ற்று அவன் ப்ரத்யாஸந்நானென்றவாறே உறக்கம் குடிபோயி
 ற்றாயிற் ற்ரு. †உறங்காமைக்கு இரண்டி லக்சம் ர் னைப்போ
 லேயா ிற்றுக் கண் ளிர ிம். இலையபெருமாள் பிறந்த முஹூ
 ர்த்தத்திலேயாயிற்று இ ள் கண்களும் பிறந்தது, (க)† ஐஸ்
 ஜஹை' எ ிறு ஒருநாளாக விடவேண்டாவாயிற்று. †ஆந்தர த்ருஷ்
 டியுமுறங்காதபடி பண்ணவேணுமோ. இக்கண்ணுக் கிலக்காகாவி
 ட்டால் உட்கண்ணுக்கிலக் காவேணுமோ. (உ) நெஞ்சென்னுமு
 ட்கண்' என்னக்கடவதிறே. அணைக்கவொட் டா விட்டால் அக ராய்
 பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ. (துயர்ே னை) மறந்து
 † பிழைத்தாலோ நாங்கள்

(முயலாலுமித்யாதி)†நீ கைதொடனாய் நலியே ிம்படியோ
 என் த் ச யிருக்கிறபடி. †தன் கறைகழுவவும் மாட்டாதே தன்குறை
 பரிஹரிக்கவும் மாட்டாத சந்த்ரானுக்கு னையிழந்தன்றோ நானி
 ருக்கிறத. †தன்னுடம்பிலே துள்ளுகிற †முயலப்போக்கவும் மாட்
 டாதே பருவம் கிரம்பாதேயிருக்கிறவனுக்கு வனையிழந்தேற்கு.
 (இதுநடு மித்யாதி) “விபூதியையிட்டு நலிகையன்றிக்கே நீரும்
 துசியேறப் புகீரோ. †போரிலே த்வந்த்வயுத்தம் ப ணை நிற்கச்
 செய்தே நடு வந்து பொரு ாரைப்போலே. †விடுநகமும் சம்மட்
 டியுமிட்டு நலியாநிற்க அதுபோராது” ன்று உடையவன்தானே
 நலியுமாபோலே. விபூதியையிட்டு நலிகைதவிர்ந்து நீதானே க
 தொடனாய் நலியப்பார்த்தாயோ. (கொள் ாயோமணிகிறேம்) அவன்
 கூடவிருந்தபோது “இதொரு நிறமே.” என்று வாய்புலற்றக்கே
 டிருக்குமே. அல்லது, தன்வடிவைத்தானே ஸ்லாகிக்கிறான்மே. (அ)

ஞாசு பெரியதிருமொழி, ந-ப சு தி சு பா, நிலையாளா.

அநு. எட்டாப் பாட்டு. (குயிலித்யாதி) கீழ்ப்பாடடில் எ னை யும் கடடே-னே” என்று தானுமொருதலைபற்றி மன்றாடாநிற் றுமளவிலே, சந்த்ரோதயமாக அவனிவளுக்கு உத்தீபகனாய் நலியவே னை முன்று வீழ், அவ்வளவிலும் அவனைக் கொ டிபோகாதே முன்னிலையாய்த் தோற்றி நி த்படிமையக்கண்டு நிறமிழ்கிறவளவுமாய், அவனைப்பார்த்து நீ நிறக் கோடக்கிக்கொள்வாயோ” என்று சொல்லுகிறுளென்று ஸங் தி.

(அவ்வூரில்) திருஞ்ஞடந் தயிலென்றபடி. ஹேது தநபூர்வகம் வி ரி கிறார் (அவ்வூரிலித்யாதி). உட் ருத்து (இவ்வூரிலித்யாதி). துயிலாதாந் என் வ மத்திரு வு கண்ணிணைகள் துயிலாதவென்று விசேஷித்தது கு ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உறங்கா ம கித்யாதி). ணைக்கையிலாசை க களுக்கு ராத் தர்யேண பிறந்ததெ று ருத்து. இனையபெருமான் பிறந்த முஹூர்த்தத்திலே பிறந்த வாகில் பிறந்தநாள் துடங்கி உறங்காதவரன்றி டோட்டுகெழுந்தருளி போதன்றோ நித் ர யின்றி டே யிருந்ததென் னு இ கு விசேஷமும் டெ று விசேஷத் தயருளிச்செய்கிறார் (ஜஹாவித் ராதி). ‘நினைந்து ன்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆந்தரேத்ய தி ரா துஷ்ட மும்). (பி ழுத்தாலோ) பி ழுத் தாலாகாதோ டி த்படி.

“இளமதிக்கே” எ ன்கிற அவதார தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயித் யாதி). (ஐ தொடனாய்) ஸஹாயமாய் மதி கு விசேஷ மிட்டத்தால் பலித் தவர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி). ராயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடம்பிலேயித்யாதி). (முயலை) சசத்தை. (விபூதி) எ றது - சந்த்ரனை கீழ்வாக்ய விவரணம் (போரிலேயித்யாதி). (விநெகம்) விரல்கிட்டி ... (அ)

பு. னையாளா நி வ டோடாயே யாகிலுமென்

முனையாள டொருநாளு னகலத்தா லாளாயே

னையாளா மரமெய்த திறலாளா திருமெய்ய

மனையாளா நயான னையாளமாட்டோமே.

()

ப ம.	உ ர.	ந .	உரை.
சுனையாளா	ஸ்ரீதோத ட யே	என்முனையா	எ ன்முனை டாட்செய யும்படி
ரம் ப்ததிற மராமரம் டேரே ட		ஒரு ளன்	ஒரு ளளாகிலு
லாளா	விழ் னைவிட ல னே.	உ அ த்த ஆளாய்	உ அ ன்றமார்பா லணத்து ன்னை கிரவஹிக் டே னு ம்.
திருமெய்யமலை திருமெய்யத் தி			
ஆளா	ண் ளருமவனே	நீ ஆள	நீ பரி ரஹித்தபின்
சுனையாளா நின்	ரண் அ யப்பரையோ	னையாளமாட் டோமே	னை னோ கிரவஹிக் சந்திதே டாட் டோமே.
வண	ஜ யாயுன்னை		
வேண்டாயே ஆ டே	ரண்டெனென்றிரு கிலும்		
	தாயேயாகிலும்		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (கிலையாளர்வித்யாதி)†ஸத்தையுள்ள தனையுமவன்றிரு டி ளிலே வ ி கி ர்த்திக்கு மிதவேயாயிற்று வரூபத்தோடு சேர்ந்த செயலா து. (கின்னித்யாதி)†அதப்படியே யானாலும் 'இவனுமிப்பேற்றைப் பெறு ான் என்று அவன் நினைக்கிறே அத ஸத்திப்பது. (கிலையாளர் கின் ன் டி (வேண் டாயேயாகிலும்)) †கிடைக்கின்பெறவே ன் டியிருப்பது இது ாணும் †கட்கின்றது †ஒரு ப்ரயோ நங்களை கொ ிடு போகையன்றிக் கிட் கின்றது அ ன் றிருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம் பண்ணவா யிற்று ஆசைப்படு து.†ப்ராஹ்ம ர் பிச்சேறினாலும் ஒத்துச்சொல் லுமாபோலே தலைம ளான ஸமயத்திலும் சேஷத்வாநரூப வ்ருத் தியையே யாசைப்படுகிறாளிறே (கிலையாளர் கின் ன் க) என்றத் தாலே ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணிற்று. (டே டாயேயாகிலும்) என்கையாலே ப்ராபகநிஷ்கர்ஷம் பண்ணிற்று. அ ன் வேண்டியி ராதவ் று இப்பேறு கிடையாதிதே.†இதுநமக்கு உபேக்ஷாவிஷயம் †வேம்பென்றிருந்தாயே யாகிலும். (என்முலையாள) நான் ஸத்தை றொ ிடு கிர் ஹித்தேனும்படியாக (க)† றொங்குகிளர்ந்துகுமை த்து' ிறுக்ஷாம ாலத்தில் ப்ர ஜ ள் சோறு சோறு" என்று அலைக்குமாபோலே இம்முலைகளுக்காற்ற மாட் ாதே நோவுபடுமது தவிர்த்து ன்னுடைய ஸ்திரீத்வங்கொண்டு கிர்வஹித்தேனும்படி. (ிமுலையாள) மத்த ஜத்தைக்கட்டி ஆள் ா ரப்போலே என் முலையை நா ிர் ஹி' ிை ாக.†நமக்கபேக்ஷயின்றிக்கே யிரு ிச்செய்தே உன் ப்ரயோ நத்து ா நம்மையிப்படி செய்யச்சொ ன்னாலது செய்யப்போமோ வென்ன (ஒருநாள்) நித்யமாய்வருமது தவிருகிறது ஒருநாள் பிறரு ந்தவகைகளிலே பரிமாறினாலாகாதோ. (ஒருநாள்) பலநாள் னுமெ ிருக்கே ிடா †ஒருநாளாகிலும் மயும். †அவ்வொருநாள் என்னெஞ்சிலில்லையா ில் செய்யப்போ மோ ின (உன் கலத்தாலானாயே) உன்னெஞ்சை நீ உகந்தார் ப்களிலே த்து உடம் பக் கொ ிடணைய மையும்.

† நெஞ்சை நினைத்தார்க்கு வப்பது தே று மார்வ லெ ிகளை யணை து இப்படிதான் செய்யவே ிடுகிறதெ † வேண்டியிராத விஷயத்திலே †யொருநாள்தான் செய்யவே ிடு தென்னென்ன (கிலையாளர்) என்†ஆர்த்தத் தி கோரமைக் ாக. (உ)†“ஆர்த்தார்த்தே

ஞான பெரியதிருமொழி ௩ ப, சு-தி பா நிலையாளர்.

கூத்திரியர்த்தார்பதே” என்கிறபடியே ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக் கன்றே நீர்விற்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் விற்கொண்டு எங்கே கார்யங்கொள்ளக்கூடுவனாக்கிறதென்ன (மரமெய்ததிரலாளர்) உன்னை விஸ்வவியாதார்க்கும் மழுதேந்திக் கார்யம் செய்யுமென்றே உன்னையாஸ்ரயித்த மஹாராஜரார்த்தி போக்குகை மரமாமர்க்கையெய்து மழுதேவந்திக் கொடுத்திலையோ. பின்னரீரும் அவ்வவதாரத்திலே வந்து உதவிற்றிலீரே யென்ன (திருமெய்ய நிலையாளர்) அவ்விழவு தீர்க்கைக்காக வன்றே திருமெய்யத்திலே வந்துசாய்த்தருளிற்று. † இருந்தபடியால் உன்பரிக்கரஹமா கயும் மையில் வளைதொங்குகையு மென்றொரு பொருளுண்டோ? † இப்போது தன்னொற்றாமையாலே பொன்றைச் சொல்லுகிறான் தத்தனைபோக்கி ஒருகாலும் கையில் வளைதொங்குகைக்கு விரகில்லைகாணும். கிட்டினால் தானேஹர்ஷத்தாலே பூரித்து நெரிந்திற்றுப்போம்; பிரிந்தானாகில் தானேகழன்றுபோம். † உன்னுடைய பரிக்கரஹமாய் எங்களுடைய ஸ்தீர்தவங்கொண்டு நோக்குகையென்றொரு பொருளுண்டோ? † அம்மங்கியம்மாளுடைய சரமதசையிலே நஞ்சியரறியவெழுந்தருளினவர் அவர்படுகிற க்லேசங்களைக்கூடு இங்குத்தை ஆசார்யஸேவைகளும் பகவத் குணங்களைக்கொண்டு போதுபோகி னபடிகளெல்லாம் கிடக்க அவ்லாதாரைப்போலே † இப்படிபடவேண்டிவதே! ” என்ன ‘நீயாளவனையாள மாட்டோமே’ என்றோ பகவத்பரிக்கரஹமானால் க்லேசப்பட்டு போமித்தனைகாணும்’ என்றார். † புறப்பட்ட பின்பு நஞ்சியர் பிள்ளையைப்பார்த்து முடிசிற விவ்வளவிலேயு மிவ்வார்த்தை சொல்லுகிறது விவாஸத்தின் கனமான பாவபந்தத்தி லூற்றமிதே” என்றருளிச்செய்தார்.

ஆ இப்பாட்டால் ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷமும் ருசியுடையார் படியையும், சரன்யன்படியையும் அவனுக்குரக்ஷகத்வம் கண்ணழிற்றிருக்கிற படியையும் இத்தலையில் அபேகைக் குறைவற்றிருக்கிறபடியையும், இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. (நிலையாளர்) என்கையாலே சித்தயைக்கார்யம் பெறுகையே ப்ராப்யமென்னுமிடம்சொல்லுகிறது (வேண்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே உபாயபாவமு மவன்பக்கவிலே யென்னுமிடம் சொல்லிற்று. (என்னுடைய ஒருநாள்) என்கையாலே ருசியுடையார் படிசொல்லிற்று (நிலையாளர்) என்கையாலே சரன்யதைசொல்லிற்று (மரமெய்த)

பெரியதிருமொழி, . ப சு தி கூ பா, நிலையா. நின

என்கையாலே ரக்ஷகத் தம் ண்ணழிவற்றிருக்கிறபடியையும் இத் தலையிலபேகைக் குறை ற்றிருக்கிறபடியையும் இவையெல்லா ற்றையும் சொல்லுகிறது. ... ()

அரு. ஒ பதாம்பாட்டு. (நிலையாளாவியாதி) கீழ்ப்பாட்டில், “கொள் வாயோ மணிநிறமே” என்னச்செய்தேயும் அவனிவளுக்கு முன்னிலையாய்த் தோற்றின மாத்ரமாயோ ஒருபடியே தோற்றிக்கொண்டிருந்த அது முன்னிலையாகத்தோற்றினமாத்ரமென்றறியாதே அவன்றானே தன்னை வேண்டாதிருக்கிறானு ‘கொண்டு தான் திருமுலத்தடங்கள் யுணைக்கை யிலே ணிசிக் செய்வதறியாதே அவனைக் கலவியார்க்கிறாளென்றுஸங்கதி.

நிலைநின்ற ஆளாய் ‘கொண்டு நினைவணங்கி நியைகைங்கர்யம்பண்ண உனக்குவேண்டாவிட்டாலும் என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (ஸத்தையித்யாதி). னைங்ர்யத் த வேண்டுமவர் தாமாயிருக்க அவனை ‘வேண்டாயேயாகிலும்’ என்கிறதென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அது வித்யாதி). ‘ஆகிலும்’ என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (கி டக்கிவித்யாதி). நிலை யாளாய் ண் குகையே பரமபுருஷார்த்தம், அதுகிடையாமையால், “அக லத்தால் ஒருநாள் ஆளாய்” என்கிறாளென்று கருத்து. விவரணம் (கடக்க வித்யாதி). (ஒருப்ரயோஜ்யம்) என்று - ஸ்வார்த்தமான தாசுத்திக ஸம்ஸ்லே ஷமென்றபடி. நாயி கயாயிருக்குமிவளுக்கு ஸம்ஸ்லேஷத்தை ப்ரார்த்தி

கயே புருஷார்த்த ராமித்தனைபோகி, சேஷவ்ருத்தியை யபேக்ஷிக்கக் கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஹ்மணரித்யாதி). ப்ராஸங்கி மாக ப்ரமேயசிகைக்ஷசெய்தருளி வேண்டாயாகிலுமென்னாதே, “வேண்டாயே” என்கிற வைகாரத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இது மக்கித்யாதி). (வே ம்பு) ன்றது - தாத்பர்யாந்தரம். அதாவது - த்யாஜ்யமென்றபடி. கீழ்வாக் யத் த விவரிக்கிறார் (கொங்கையித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (நமக்கித் யாதி). (பேக்ஷாவிஷயம்) என்றத்தைப்பற்ற, “ஒருநாள்” என்றதுக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்து, (வேம்பு) எ ற தாத்பர்யாநுடணமாக, “ஒருநாள்” என்றதுக்கு உக்திப்ரத்யுத்திருபேண வருளிச்செய்கிறார் (வேண்டியித்யாதி). (வேண்டியிராதவிஷயத்தில்) வேம்பானவிஷயத்தில். (ஒருநாள்தான்) என் றது - ஒருநாளாகிலுமென்றபடி. (ஒருநாளாகிலுமமையும்) என்றது - னக்கு மேம்பாணலும் வேப்ப குடும்போலே ஸ்வீகரிக்கலாமென்றபடி. இத்தால் - உனக்குக் கை தவ, எனக்கு இனிதானத்தைச் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தி கிறாளென்றதாயிற்று. ப்ரார்த்தமாகவாகிலும் செய்யவேணும் என் னும் நிலைவு வேண்டாவோ என்னும் சங் கையையதுவதித்து, “அகலத்தால்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வொருநாளித்யாதி).

அது ராதபூர்வகம் மேலுக் வதாரிகை (நெஞ்சையித்யாதி). கீழ்ப்பன் னின ப்ரஸ்ஸத்துக்குத்தரம் (ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக்காக) என்றது. இவ்

நா அ பெரியதிருமொழி, ௩ ப, ௬-தி ௧௦ பா மையிலங்கு.

வர்த்தம் இர்தபதத்தில் பலிக்குமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கூத்தரி ய ரித்யாதி). “நீயாள இத்யாதிக்குக்கருத்து (இரு தபடியால்த்யாதி). (இருந் தபடியால்) என்றது - நீமெய்ய மலையாளனாய் வத்தும் என்முலையாள ஒரு நாளானாதே யிருந்தபடியாவென்றபடி. நீ யென்னையாளவும் ர வனையா ளவும் இருவரும் மாட்டோமென்று சப்தார்த்தமா கயால் அவனிவனையா ள ராட்டினால், அத்தால் இவன் இவ்வனைய ஆள லல்லனாவென்ன வ்யாக்யாதா பரிஹரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி). ஆற்றா மயால்சொன்ன பாசுரமத்தனையென்று கருத்து. நான் திருமெய்யமலையாளனாய் உன்போல் வார்க்கு வந்திரு கிறேனென்றறிந்துவைத்து ‘உன்ன லத்தாலாளாயே என்று நானமற்றுச்சொல்லுகை உன்ஸ்தரீத் தது குச்சேருமோவென்னு சங்கைக்குப் பரிஹாரமாக, ‘நயாள னையாளமாட்டோம்’ என்கிறுளென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ன்னு டயவித்யாதி). நீயாளு யாலே நா கள் வனையாண்டிருக் மாட்டோமென்று சப்தார்த்த . இத்தால் - குணதி விஷயமா ல யால் ஆறியிருக் மாட்டோமென் னையாளமாட்டோமே’ என்கிற அவதாரணத்துக்கு - ப ித்பரிக்காஹமானார்க்கு து மேசேஷி கு மென்று ருத்தாய், அதுக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (அம்ம கியித்யாதி). (இப் படிபட்டே ண்டி தே) என்றது - ஆசார்யவே வபக த்குணாதுபவம் இ யே லக்ஷேபமாயிருக்கிற உமக்கு அதுக் வ ராசமில்லாதபடி ஸம்ஸாரிகளைப் போலே நோவுபடவேண்டிற்றெயென்கை. “க்லேசப்பட்டேபோமித்தனை ன்னப்போமோவென்ன; பாவபத்தத்திலு றப்பாடே அங்ங னென்ன ரென்று கருத்தை வெளியிட்டபடியையு ாட்டுகிறார் (புறப்பட்டவித்யாதி).

மு. மையிலங்கு ருங்குவனைய மரு கலரும் யலாலி நெய்யிலங்கு சுடராழிப் படையானை நெடுமலைக் கையிலங்கு வேற் லிய க டுரைத்த தமிழ்மலை ஐயிரண்டு மிவை ல்லார்க் ருவினை னாடையாடே . (௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கையிலங்குவே	கையிலேப் பராகித்த	சுடர்	புகரையுடைய
ல்கலியன்	றவேலையுடையஆ	ஆழிப் ப டயா	திருவாழியைக்கையி
	ழவர்	னை	லே திய
மதிலங்கு ரு	அஞ்சுநம்போல்வள	நெடுமலை	ஸ்ரீலேஸ்வரனை
ங்குவனைய	ங்குகிற றுத்தகு வ	கண்டு	எதிரில்கண்டு
	னையவர்கள்	உரைத்த	அருளிச்செய்த
மரு கு	பர்யந்தத்திலே	தமிழ்மாலை	தமிழ்த்தொடைபத்
அலரும்	விகளியாநின்றனர்	ர மெஇ	தம்நன்றாக அறிய
யல்	மழனிக்குழந்த [கிற	வ ல்லார்	வல்லவர்களுக்கு
ஆவி	திரு லாலியிலேயிருக்	க்கு	
நெய்	கூர்மையுடைத்தாய்	அருவினைகள்	துஷ் றம்ங்கள்
இலங்கு	விளங் ாகின்ற	அடையாவே	சேரமாட்டா. (௧௦)

பெரியதிருமொழி, ஈ ப, க-தி ௧0-பா மை 5 லங்கு. இளக

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (மையிலங்கியாதி)†இது ரயிற்று பயிரேறுதேதரிசா நிலமிருக்கும்படி. †ஊரில் தரிசுகிடக்கும் நிலமிருக்கும்படியிது ரயிற்று.†மையானது மிகவும் விளங்கி நுள்ள கறுத்த கு னைப்பூக்களாலர்த்து கிடக்குமாயிற்று பர்யந்தி' ளடைய † நர்செல்ல நர்செல்லக் குறைந்துவருந் யன்றிக்ே நிறமு'ஜ வலமாகாநின்றன கருங்குவனே ளானை அலருகிற பர்யந்தந் னையுடைத்தான யலையுடைய திரு ரவி. (நெய்யில' கித்யாதி) † புறம்பு அந யும் உள்ளில் அ னுடையநிறமுமாய் முன்னடிதோற்றாதாயிற்று கையில் திருவாழியன்றாகில். (நெய்யில' கித்யாதி) † டிவிவிருட்சிக்கும் கு னைப்பூவால்வந்த இருட்சிக்கும் கையில் திருவாழியால்வந்தவொளியல்லவாகில்முன்னடிதோற்றாதகாணும். (நெடுமாலை) தூதுவிடவும் வார்த்தைசொல்லவும்மாட்டாதே நிற்கிறுன்போலேகாணும். தூதுவிட மாட்டாதபடியாயிற்று அத் தலை பட்டுக்கிடக்கிறது. இத்தலை () 'ஊழ்ஊழ்ஊழ்ஊழ்ஊழ் ஊர்த் வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே' என்றால் (உ) 'நஜீவிஷ்யே நஜீவிஷ்யம்' என்னுமத்தனையிதே அத்தலை. (கையில்லங்கு)†பட்டர் ஸர்ே வரன் திரும'கையாழ் ராக்குப் ப'கக்குதிரை யேறிப் போமாகாதே! அன் கரில் திரு ராழி அழகுக்குடலாக ஒப்பித்திரு'குமத்தனை இர் கயில் லே சத்ருகிரஸந்தாரே கறைகழுவ அவஸர மின்றி'கே யிருக்குமாயிற்று" † அன் சேஷித் ஸலிச மாகத் திரு ராழியைப்பிடித்தாற்போலேயாயிற்று இவர் சேஷத் ஸலிச கமாகத் திருவேலைப்பிடித்தபடி. (க' நிரைத்த) † தூதர்க்கு ராத் தைசொன்னபடிசெட்டு அவன்முன்னேவந்துநிற்க' ன்நிசொன்ன. (அருவினைகளடையாடு) அவனைப் பிரிந்து நோவுபட்டுத் தூது விடு கக்கு ஹேதுவான பாபங்கள்கிட்டாது. ஸர்ே ஸ்வரணைப்பிரிந்து தூதுவிடப்புகு அதுதானுங்கூட மாட்டாதே பகம் வ்யஸநம் படே ன்டா. இப்பத்தையு மப்பயித்தாரக்குத் தூதுவிடுவானவன் றானாயிற்று. (௧0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அந. பத்தாம்பாட்டு. (மையித்யாதி) உட்கருத்தைமுந்துற வருளிச் செய்கிறார் (இகவித்யாதி). செ'கமலங்களுண்டாயிருக்கலாமே இதுவே. யென்று சொல்லு'கக்கு நிமித்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஊரி

லித்யாதி). தேசவிப்ரக்ருஷ்டமான பரமபதமன்றி 'கே காலவிப்ர'ருஷ்ட' களான விபவங்களுமன்றிக்ே , கரணவிப்ரக்ருஷ்டமான அந்தர்யாமியுமன்றிக்ே , தாமிருந்த திருவாலியிலிருந்தவனைக் குறித்துத் தூதுவிடு யும்; அவன் முன்னிலையாகத் தோற்றினானாகக்கொண்டு தன்தசையை யறிவிக்கையுமரம்படி ஆஞ்ஞாவிபாககார்யமான ஆஞ்ஞாநம் வினைந்த மக்கு த்ருஷ்டார் தமாகக் குவனைகாரின் ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. ஒருபடுக்கையில் பிரிவுபிறந்தாற்போலே இவர்க்கு இத்திருமொழியிலதபவம் . அதை யுட்கொண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறாரென்று கொள்ளுவது. ஊர் என் கயாலே - ஆழ்வார் தாமுமிப்படி யிருக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. இங்னன்றுகில் இரண்டு வாக்யமும் பு ருத்தமாமிறே. இவ்வாழ்வாரு டய பத்தகார்யமான ஆஞ்ஞாநத்தின் சரமாவதிக்குப் போரும்படி குவனைக்குள்ள நிறத்தின் மிடுதியைச் சொன்னத்தை நியாம மாக்ாட்டுகிறார் (மையான தித்யாதி). "குவனை" என்றபே தே ரு மதோற்றமே இங்னிருக் செ ய்தேயும், "கரும்" என்றும் "மையில'கு' என்றும் விசேஷணத்வய மிடு கையாலே, தம்முடைய தசைக்கு த்ருஷ்டார்தமாச் சொன்னாரென்னுமி டம் ஸூசிதமிதேயென்று திருவுள்ளம். க்யார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (நா லித்யாதி). இப்போது சுடராழியையிட்டு விசேஷி' கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (புறம்பித்யாதி), இத்தால்-விஸ்வேஷித்தாராக வெண்ணியுந்'கிற தம்படியாலும், அவனும் வ்யாமோஹாதி சயத்தாலே 'மயர்வற மநிலம்பெற் றவர் இங்னன் விஸ்வேஷித்தப் படுகிறபாடு காண்ன யாலே நான் றானும் விஸ் வேஷித்தேனாகவேணும்" என்று கலங்கித் தூதுவிடவும் மாட்டாதே ருவெ ணிப்பாட்டால் வாய்விடவும் மாட்டாதே யிரு'கிறதசையிலே நெஞ்சறியும் , னான திருவாழியாழ்வான் இருவருக்கும் வெளிச்செறிப்பைக் கொடுத்தா வெ ற்ததுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். கீழ் ரக்யத் த வி ரிகிறார் (வடிவிலித்யாதி). இவ்வாழ் ார் திருவாலியம்மான விஸ்வேஷித்த ராக்ொ ண்டு நோவு படுகிறவேனையிலே திருவாழியாழ் ான் நெய்யூட்டிப்பு ர்படை த்துத் திருவுள்ளத்தைக் குடிகொள்ள இவர் அ'வழுகில் ன் வத்து அவ னுள்ளத்தைபுந் ண்டி க்ருதார்த்தராய் இச்சேர்த்திக்கெ ன் வருகிறதோ' என்று கையில்வான்பற்றி யிருக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து 'மெயிலங்கு' என்று விசேஷணமிடாமையாலே பவித்தகதையைச் சொல்லு யாலே இப் படி சொல்லலாமென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (பட்டரித்யாதி இரு'கு மாயிற்று என்னுமளவும்). சத்ரு நிரஸநத்துக்ருடலாக வேலைப்பிடித்தாரெண் றருளிச்செய்து சேவகனுக்கு வேல் மிருபகமென்று ஸத்ருஷ்ட ந்தம் தாத் பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). பாட்டுக் கொ'லாம் ண்டி சொன்னதுகளன்றே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (தூதர்க்கித்யாதி). (௦

ஜ்யர் திருவடிகளேசரணம்,
முன்றும்பத்து ஆரூந் திருமொழிமுடிந்தது.

பெரியதிருமொழி ஈ ப எ தி ள்வன்கொல்பரே சம் ௫௮௧

ஆழ்வார்திருவடிகளேசாணம்.

பெரிபதிருமொழி ஈ-ம பத்து எ-ம் திருமொழி
கள்வன்கொல் பரவேசம்

வ்யா. † தூதுவிட்டுத் தூதர்க்குச்சொன்ன பாசுரம் நெஞ்சிலே
பூற்றிருந்து அத்தை பாவித்து பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அஞ்ஞன்
முன்னின்றானைக்கொண்டு அவனுக்குவார்த் தசொல்லும்படி பிற
ந்த தசாவிசேஷம் அவன் திருவுள்ளத்திலேபட்டு அது பொறுக்
மாட்டாதவனுக்கையாலே தானேவந்து முகம்காட்டி இவனைக்கூடக்
கொண்டுபோக † ஆதிவாஹிகரை ரக்காட்டிக்கொண்டுபோம் சில
ர பெரியதிருவடியை வரக் காட்டிக் கொண்டுபோம் சில ர. ()
நல்ல நயாமி” என்று தானேகொண்டுபோம் சிலரை அப்
படியே தானே ந்து அத்தவாளத்தலையாலே மறைத்துக்கொண்
டுபோக அந்தரங்கமாகக் காத்துக்கொடுகின்ற திருத்தாயாரு
ந்து படுக்கையி லிவனைக்காணாமையாலே போனவன்படிகளையும்
தனக்கவனையொழிபச்செல்லாமையையும் எதிர்த்தலை இப்படிபட
வேண்டும்படியிருக்கிற இ ளுடைய வைலக்ஷ்ணத்தையும் தன்
னிழையும் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறாராய்ச் செல்லுகிறது.

அவனைக் கொண்டுபோகயா தென் டீஸ்வாபதேசத்திலோடு
கிற தென்னென்னில் மாரஸாதுபவமாயிருக்கச்செய்தே பாஹ்ய
ஸம்ஸ்க்லேஷம்போலையிருக்கப் பண்ணி கொடுத்ததொரு சத்யத்
தைச்சொன்னபடியிறே. () † [ஸீஸைஸ்ஸத்திதேமநஸி](உ)* நின்ற
வாநில்லாமனதும் ஓரிடத்திலேநிற் ப்பெற்று அபசயாத்மகமானசரீ
ரமும் கேயிர்கே சிதிலமாகாதே ஒருபடிப்பட்டு தாது (௫௮)க் ளு
மொன்று முடங்கி ஒன்று நியிருக்கையன்றிக்கே ஸாம்யாவஸ்த தயை
பஜித்து † இப்படி சரீரத்திலே யொரு லாகவம்பிறந்து ஸத் முத்திரிக்
தமானஸமயத்திலே ஆரேணுமொருவகைவுமாம், தான் கீழ் ஸம்ஸா
ரியாய் நின்றநிலையையும் இந்நைக்கழித்துக்கொள்ளு க்கிடாயிரு
ப்பதொரு கைம்முதல் தன்பக் வின்றிக்கேயிருக்கிறபடியையும் அ
ணப்பற்றியே கழிக்கவேண்டும்படியிருக்கிறபடியையும் இதில்கின்
றும் கரையேற்றுகைக்கிடான சக்தியும் ப்ராப்தியு மவன்பக்கவிலே

நா. பெரியதிருமொழி கூ. ப. தி, கள் ன்கொல்பரவேசம்.

யு டாயிருக்கிறபடியையும் மதுஸந்தித்து அவன்பக் விலே பரந்யா
ஸத்தைப்பண்ணுவது.† பின்னைபேற்றுக்கு இ வளவ மயுமோபெ
ன்னில், சரீரத்தைப்பற்றி ரும ற்றுக்கு ஆத்மாஸு து. ராதுப ம்
ப னுமாவோலே இ ற்றுக்கு ரும வ த னதாம்படி ன் சரீ
ரனுமாய் இவ த னை ஒரு ரலதுஸந்தித்தால் பின்பி னைப்போ
லே மறக்கைக் டியான ந்மகிபந்தநமா ந கலக்கமின்றி கேயிருக்கு
மவனுமாகையாலே அவ்வள யும்† இப்படி ஒருநாளதுஸந்தித்த
வ ப்ரக்ருதிவஸ்யனாய் பின்பு தன்தேஹயாத்ரையிலே அந்யபர
னய்த்திரிந்து பின்பு ஸ்மரி கக்குக் கூ யோக்யதையில்லாதபடி
* ரஷ்ட்டபாஷா ஸந்ரிபனய்க்கிடக்குமன்று இ னைப்போலே
ஒரு ல் ஸ்மரித்தா பி பு விஸ்மரிக்குமவன ிக்கேயிரு கிற
நா ஸ்மரித்தபடியே யிருப்ப . [ஸுஷ்ருத்வ மத்பக்தம்]† ஸ்மரிக்
கைக்கு யோக்யதையில்லாதவ ிறு ஸ்மரித்திலேனென்று விநிர்
தனை துராராதனையோ அ பற்றிற்று. [அஃஸ்யாமி அஹம்
ஸ்மராமி]† ஐஸ் ர்ய ரமனுக்கும் ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும் † பக்தி
ராமனுக்கும் அந்திமம் ம்ருதியு டு; இ முதவிலேதுட்கிஸர்
பரந்யாஸம் பண்ணி னு யாலே இ னுக்காக நான்கினைப்பன்
[நக்ஷுஸபக்ஷி நயாமிபர மாம்கதிம்]† இப்படிநினைத்து நானே
கதொடனய்வந்து கொடுபோ ன். லோ த்வயம் † என்று ம்
பெருமானுடைய ஸர் ஸ முமிதேயினை . ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்
திலே ர்த்தித்த னை ஷ ன் அ திம மயத்தில் பட்ட லேசத்
, க டி பெரியநம்பிக்கு மெம்பெருமானார்க்கும் நடந்த ம் ர
தத்தைநினைப்பது ஸுஷ்ருத்வ மத்பக்தம்” ன்கிறவிடமும் பக்தி
மானையே சொல்லிற்றானாலோ ப்ரபந்நனைச்சொல்லிற்றெ கக்கு
நியாமகராரென்ன அ னுக்கு அந்திமம் ம்ருதிவிதிக்கிறசா ஸ்தர் ம.*

அரு. ஸ்வ ன் கொல்பரே சம். கீழ்த்திருமொழியி ப்ராப்ரகர்
ஷத்தாலே, (க) “என்முலையாள- னகலத்தாலாளாயே” என்று ப்ரார்த்திக்
கச்செய்தேயும் அவன் செய்யாமலிரு ஸையால், “ னை ஆளமாட்டோமே”
என்று கிடத்த பெண்பிள்ளை, இத்திருமொழியில் பின்னுடர்ந்து போனாளா க்
கொண்டு திருத்தாயார் சொல்லுண் க்கு ஸங்கதியென்னென்ன வ்ருத்தவர்
த்திஷ்யமாண கதநமுக்கே வ்ருளிச்செய்கிறார் (துறுவிட்டியாகி). இத்தால்,

பெரியதிருமொழி நுப எதி ள் ன்கொல்பரே சம் ருஅந

மாநலாதுபவத்தில் ஒரு வசத்யத்தாலே அவன் ந்தான வு த் ம னும் வயலாலி மண ளானும் ஒருபடு கயில் சேர்ந்தார்களாகவும் தான்கிட்டக் காத்துக் கொண்டிருந்தாளாகவும் இங்ஙனிநுக் த்தான் ண்னுறங்க அப் போது () நிலையா ளா ளி வணங்க ளே ண்டாயேயாகிலும்” என்று இவள் சொன் இழவு திருவுள்ளத்திற் பட்டு அதுதீர இப்பெண் பிள்ளையை கொ ண்டு புறப்பட, படு கையிற் றணுமல் தானும் புறப்பட்டு, ண்டு கொ ண்டி ருக் வே கொ ண்டு டந்தான் என்று ஒருத ச பிறந்து அதுபவிக்கிறா ளெ ண்ததாயிற்று. (முகங்காட்டி) எ றவ ந்தரம் ஸம்ஸிலேவித்து என்றுசே ஷம், தானேவந்து கொடுபோனபடியை த்ருஷ்டாந்த தநபூர்வ ம் விவரிக்கிறார் (ஆதிவாஹி ரையித்யாதி) ‘ஸ்வன்’ எ றத்தைப்பற்ற (அத்தவாளத் தலையாலேயித்யாதி). அத்தவாளத்தலை - தலைமுன்தானே.

“இவனை கொடுபோ கயா தெ ” என்றத்தை வி ரிக்கிறார் (ஸ்வா பதேசத்திலித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமா ிழ்ச்சொன்ன ஸ்லோ த்து கு வ்யா யாரம் (ஸ்த்தித இத்யாதி). மலஸ்ஸவாஸத் ாதிகளைச்சொன்ன வித்தால் பலித்த வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி சரீரத்திலே யித்யாதி). “ஸ்த்தி தேமநஸி” என்று இப்போது சொல்லு கயால் - முன்பு விஷ ப்ரா ணமாயிரு ந்தமை தோற்றுகையாலே அத் தப்பற்றி ரு ஸ்மர விசேஷத் தயு “சரீரே - ஸுஸ்வஸ்த்தே” என் யால்தோற்றி பூர்வத்தி லஸ்வஸ்த்த த யால் பலித்த கர்மயோகோத்யோ த் தப் பற்றிவரும் ஸ்மருதி யயும் ‘மாம்’ என்ற பதத்தில் வி கூழிதான பாயபாவத்தைப்பற்றிவரும் நினை வயும்* அஜபதத்திலும் விஸ்வரூபபதத்திலும் ஆர்த்த(பு)மான சக்திப்ரா ப்திகளைப்பற்றி வருமநுஸந்தாதத் தயும் ‘ஸ்மர்த்தா’ எ றபதத்து கு அர்த் தமா த் திருவுள்ளம்பற்றி அத்தால் பிறந்த நர்ப்பர்யாநுஸந்தா த்த வு மர்த்தமா வருளிச்செய்கிறார் (பி னே யித்யாதி அ மயுமென்னுமளவும்). “த ” என்றத்தால் ஸக்ருத்தாக ஒருநாள் ஸ்மரித்துமந்திருந்தவவனென் று ஆர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யொருநாளித்யாதி). “மத்” என் யாலே தேவதாந்தாங்களை ாவர்தி கிறு ணெ றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மரி க்கைக் கித்யாதி). அந்திமஸ் ருதிதானு மிவனு குவேண்டா, இவ ி பர் யா ஸம் ப ணு யாலே ானே அந்திமஸ்மருதி த னையு மேறிட்டு கொள் ளுவ ளெ கிறுனென் றருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யேத்யாதி). (பக்தி ா மன்” என்றது - ப திஸாத்ய பகவத் ப்ராப்தி ாமனென்றபடி. “ததாமி” என்னுதே, “நயாமி” என்கையாலே பலித்த அஸஹாயபாவத்தை யருளிச் செய்கிறார் (இப்படி நினைத்தித்யாதி). (எ று) ன்ற ந்தரம், பேராய் என்றுசேஷம்.

சூ.அ.ச. பெரியதிருமொழி ந.ப.எ.தி.க.பா., கள் ன் கொல்

மூ. கள் ன்கொல்யானறயேன் கரியானொரு ரனைவந்து
ள்ளிமருங்குவென்றன் மடமானினைப்போதுவென்று
வெள்ளி னைக்கைபற்றப் பெற்றதாய ரயிட்டகன்று
அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகு ர் கொலோ. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள் கொல்	களளனோ (உடைய ;	பெற்றதாயரை	பெற்றதாயானஎன்
	னோ)		னை
யான் அறியே	யாறியமாட்டேன்,	இட்டுஅகன்று	தனியேகிடக்கவிட்டு
ரியான் ஒருகா	றுத்தவனெயொரு		ப்போய்(ஒன்றுசே
னைவந்து	யெளவநபுருஷன்		ர்ந்தஅவ்விருவரும்)
	வந்து [டைய	அள்ளல்	சேற்றிபுண்டான
வள்ளிமருங்குல்	றுண்ணிடை யயு	அம்பூ	அழகியபூக் ள்நிகைந்
ன்தன்மடமா	நல்லயுவதியானஎன்	ங்கழனி	தநர்நிலங்கனையு
னினை	பெண்ணை		டய
போதஎன்று	ராவாளன்றுத்	ர அணிஆலி	பூமிக்குஆபர மான
	பண்ணி		திருவாலியிலே
வெள்ளிவளை	வெள்ளிவளைகளானி	புகு ர் கொடோ	புகு ரோ? ()
பற்ற	த யப்பிடிச்		
	(உடனேஅவன்)		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (கள் ன்கொல்) (க)† ஸ்ரீ சோ
ரேண என்று இவனுடைய ஆத்மாபஹாரத்தோபாதியாயிருக்கிற
தாயிற்று உடையவன் தன்னுடை மொண்டுபோனதும் †என்ன
தென்றுபோந்த. ஸவநையாலே. (கொல்) †உடையவன் உட ம
கொடுபோனானு யாலும் ர கொடுபோனையாலும் ள்
”என்னப்போகிறதில்லை” ஆகிலும் கள் ன் என் னுமாயிரா
நின்றது மமகாரத்தினுற்றத்தாலே. (யானறியேன்)† ரத்துக்கிட
கிற தானறியாளாகில் கொடுபோன னைப்போலே ரணும்கேட்
பது.

†அறியாயாகிலும் அறிந்த அம்சத்தைச் சொல்லலாகாதோடு
ன (கரியானித்யாதி) †பிள்ளையமுதனார் கூடுகிடக்க வானையுரு
”கொடுபோவாரைப்போலே தாயாரனைத்துக்கொடுக்கக் கொ
டுபோன” என்று நிர்வஹித்தார்.†அத்தை பட்டர்கேட்டருளி
அத்தனைப்பணிப்படவே டாகாண் சிலகள்ளர் விளக்குக்களையும்
பிடித்து †பிள்ளை, பிள்ளை என்கிற ளவிலே கொண்டுபோமாபோ
லே கொண்டுபோனான்காண் என்றருளிச்செய்தார். (ஒரு) ரய்

பெரியதிருமொழி ந ப எ தி க பா கள்வன்கொல். ௫௮௮

புகுநீரிலே புக ர ரப்போலே நிறத்தைச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே
யும் இ ன்னென்று நிர்த்தரி கமாட்டாதே, கஜேஸ்ர சித் தி”
என்னுமத்தனையாயிற்று. (௧௮௮) போனவிடம் அ ன் குற்றம்
மென்கிறான் அ ன் பரு த்தி ன் குற்றம். †இ ள்போ விடம் பழி
யெ ன் குற்றமா ச்சொல்லுகிறவிவள் தனக்கொரு ப்ராப்தியின்
நிக்ே யிரு ச்செய்தே, அப்பருவத் தச்சொல்லும்படியிறே அது
இ ள்த னையும் து ன்பபடி †போன் ம ள்தானும் இது
பழி” ன் கணையா மயில்லை அநர்த்தம்பார்த்து மீளொ ன் னாத
படியான பருவத்திற்குற்றமெ ன்கிறான். †நை ளுப்பத் த விளைத்து
விட்டார் ள ன் மு ற்ப்படச்சென்ற ளிறே () ஸ்ரீ
தருநெ ள ன்னான். பின்புசொன்னது பூர் வா நயே அது
ர்த்தித்தபடியாலே. †அன்றாகில் தான் பட்டத் த மு ற்ப்படுகிற
துக்கு இது ன் உபயோகியாய்ச் சொல்லுகிறான். நடுவு பிறந்த
ற்றையும் ஸம்போ த்தில் †நடுவுபிறந்த விமர்த்த (ஸ்ரீ)த்தோபாதி
யா கணைத்திருந்தான். (௧௮௯) நிறமும்பரு முமினையானால் ற்ப்ப
யா த்தில் ஸர்ப்ப கள்போலே தானிருந்தவிடத்திலே பெ ன் பிறந்தா
ர டயச் சென்று விழை ிம்படியிருக்க ரவுமத்தலையிலே
யானால் இ ள்போ ர்திருப்பாளோ? †ஆரேனுமாகவுமாம் ப ல் ர
பமு டாகில் அத்தலையில் ர ல்லதில்லை.

(௧௯௦) ள்ளியித்யாதி) †அ னை கொடு த விஸ்வாமித்ரனைச் சொ
ல்கிறது இ ன் டய அழகாயிற்று அவனையழைப்பித்தது.
†அ னுக்கு அநே த் தச் சொல்லிவை, து இ னுக்கு ஓரழ கச்
சொல்ல அமைந்திரு கிறதிறே. (௨) மாலுக்கு” எ ன்றுதுட ன்
அ னுக்கு அநேகத் தச்சொல்லி இ னை (௨) லொ ன் ரேலக்
குழவி ன்னுமாபோலே. (என்றன்மடமானினை) என்ம ளாவது
†முத் த(ஸ்ரீ)யா து †தன் னெளகுமார்யத்தையாதல் ஸ்தரீத்வ
த் தயாதல் போகிற ழியிலருமையையாதல் இனையொன்றையும்
கணை மாட்டாத முகத்தை (ஸ்ரீ) கிடர். (என்றன்) †அவ ன் வ் து
கொடுபோ ப்புக்கவாதே, என்மகள்” என்று தானுமொருதலை பற்
றுகிறான் (போதெ ன்று) (௩) க்ருமர்முகமர் உக்தமர்த்தபிம்சர”
என்னுனாயிற்று. கரியான் காணாவந்து போத போத” என்றதா

(௨) ரா-ஆர- க-கச.

(௨) தி.வாய்-ச-௩-௪.

(௩)

நெய் பெரியதிருமொழி ந ப எ தி, க பா கள்வன் டொல்.

யிற்று. ஸரீ ஸ் ரணைப் பெறுகைக்கு இ ப னும் ர்ம் ஞா
நம்போலே அ ன்றானி ணைப் பெறு கைக்குப் ப னின ஸாதநாது
ஷ்ட்டாநமிருக்கிறபடி. (ஹ்ளவினைக்கை பற்ற) † உ தியிலே து க்
குண்டு ஸ்தபத் தயாய்நின்றான்; அ ள்ளவிலே ந்து கை யப்பிடி
த்தான். (க) † 'ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணாச்சாரியா' நப்ரமாணீ ருத
பாணிர்பாயே பாலேந பிடித்' என்கிறபடியே பிடித்தபிடியிலே
(உ) 'அங்கண் னு டவென்னாருயிரக்கோதிது' என்னும்படியா
யிற்றுப் பிடித்தது. முன்பு நெடு காலம் தாய்ப்பக்கல் ப னின வா
ரை முதலடியிலே து ழியும்படியாயிற்று பற்றினபற்று. § இடை
ச்சி ள் பொன்னையும் மாணிக் த் தயுமழியமாறி ஹ்ளவினை ய
யாயிற்று இடு து

பற்றினபற்றிலுற்ற மெவ்வளவு போருமென்னில் (பெற்றதா
ய ர) நான் ளர்த்துக் கொ டதாயோ நினைத்தபோது பொகட்
பெட்போகைக்கு. (இட்டு) † பொகட்டுப்போ ரின்றாலும் பொ ட்
டோமென்னும் அதுதாபமும் நெஞ்சிலே கிடக்கவுமாயிமே. சில
அசேதநங் ணப்பொகட்டுப்போமாயோலே பொ ட்டு. (அ ன்று)
தான்விட்டாலும் நமக்குத் தொடர் துசெ ழு. பற்றொ ர் ணாத
படி க்கழியப்போய். (அள்ள மித்யாதி) † இவ்வூரெல்லை ழிந்
தால் பின்னை மாறியிடுமடி பூவின் தலையிலேயாம்படியான தேசமா
யிற்று. (ந) † 'ஸ்ரீமத்கிருஷ்ணாச்சாரியா' பாதாருந்ததமே ப் ஜ
ராஜ்' என்னும்படியாலே அதுதான் றுக்கு பாதக (வாழ்) மாகிற
து. (அணியாவி) ஸம்மாரத்து கு ஆபர மான திரு ளி. (புக ர்
கொலோ) இரு ருமிர டிமுத்த (ஸ்ரீ) ராயிற்று மாயாம்பரு த்
தைப்பிடித்துத் தாவென்பாரும் அதைப்பிடிப்பதா அத் பின்னை
போவாரும். லங் ரத்வாரத்திலேசென்று நிற் லாகாதோ என்று
ல்லாதே உத்தே யபூமியிலே ப டே புக் கா ள் ல்லர்களோ.
இருவருமொரு ர் கொரு ராழ் லாயிற்று. (க)

அநு. முதற்ப ட்டு. ய ராவி ம ர ன் து ந்து டொ
ண்டு போனானில் அ னை 'கள் ன் என்பானெ' னெ றுளிச்செ

(க) (உ) தி-வாய்-க-க-க. (ந) ஸ்ரீ கு ரத் -ச .

§ ஐஸ்வர்யமில்லையோ ' வெள்ளி' என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செ
ய்குரர் (இடைச்சிவனியாதி). என்று அரும்பதாந்தரம்.

பெரியதிருமொழி கூ-ப எதி, க பா கர்வன்கொல். ருஅ

ய்கிரார் (சோரேணேத்யாதி). 'என்றன் மடமானினை என்று திருத்தாயார் பண்ணின மம ராத் த யருளிச்செய்கிரார் (எ'னதென்றித்யாதி). ஆனால் 'கொல்' என்று ஸம்சயிப்பாடு ன்னெ'ன வருளிச்செய்கிரார் (டடையவ ரித்யாதி). யானறியேன்' என் கக்கு இனியறியத்தக் ாருண்டோ இது.. ஆரைக்கே ட்கிராடு ' நருளிச்செய்கிரார் (காத்தியாதி). "யானறியேன்" ன்னையால் அறிந்தா ர'டே ட்கை தோற்றுடு 'று திருவுள்ளம். இனி அ னைத்தானே கேட்கிராளாகவேணுமென்று ரஸோக்தி.

இப்படி அவனையே கேட்கிராளாய்க்கிகாண்டு இ ள் புறப்பட அசலக த்து 'கைவந்து ப்ரஸ் ம் பண்ணுகிராளாக, மேல் இட்ட ன்று எ'னு மளவு' கவதாரிகை யருளிச்செய்கிரார் (அறியாயாகிது மித்யாதி). கரியான் காண்டோடுபோ ச்செய்தே இவள் கொடுபோகரிவாட்டிவ னென்னெ ன்ன ருளிச்செய்கிரார் (பிள்ளையமுதனு ரித்யாதி). (கூடு) கத்தியுறை (அணைத்துக் கொடுக்க) எ'றது - பெ' ணிடத்தில் மமதையாலே கொடு போகவொட்டாமல் கட்டிக்கெ ண்டிரு'க வெ'றபடி. யத்வா - பிள்ளையமு தனா'ரு பெண்ணும் தானுமாய்ப் படுக்கையிலே கிடக் க் காணுதபடிவ'து அவன் கொடுபோனென்று கருத்தாகவுமாம். இப்பகூத்தல், 'கரியா' ' இத்தயாதிகளும் "கப்பற்' எ'றதும் திருவாலி மணவாள் எ'மேல் பித்தே றின எ'த்'னைவிட்டுப் போகையாலே அவனே 'ந்தானாக வேணுமென்று வித்த' சொல்லுகிராளே 'று நிர்வஹித்துக் கொள்வது. 'இப்படி ரு ம்ப்பட்டே ணுடோ பஸ்யதோஹராய் தாடு கொ'டு டந்தானென்ன லாம்' என்னும் பட்டர் நிர்வாஹத்தை யருளிச்செய்கிரார் (அத் தயித்யாதி). (பணிப்படலே 'டா) ானாமல் கொண்டுபோனென்று சொல்லி இத்திரு மொழியில் பத' ளுக்குப் பொருள் ட்டி அரு ம்ப்பட வேண்ட டென் . (பிள்ளை பிள்ளையென்கிற வளவிலே) பிள்ளை பிள்ளையென்று கூப்பிட்டு 'கொ ண்டு பிள்துடாச்செய்தே யென்றபடி. மாமியாரான தான் பருவத்தைச் சொ ல்லக்கூடுமோவென் ா வருளிச்செய்கிரார் (இவன் போனவிடமித்யாதி). ம ள்தான் தன்னைவிட்டுப்போகை பழியென் றறியாளோவென்ன (போனவித் யாதி). அநர்த்தமுண்டானாலும் விடவேண்டாதபடியா யிருக்குமோ பருவெ ன்ன வருளிச்செய்கிரார் (வரூப்யத்தை யித்யாதி). "தருணை" என்ற ள் பின்பு தன் வரூப்யத்தைச்சொல்லி மு றப்படு னென்னென்ன வருளிச் செய்கிரார் (அன்றாகிவித்யாதி). ஆனாலும் நாஸிகாச்சேதத்தை மறந்து இங் னன் சொல்லக்கூடுமோவெ' ன வருளிச்செய்கிரார் (நடுவித்யாதி). 'ந்து' என்கையாலே - ஸ்வ பதேசத்தில் பாகத ஸவீ ராடு உத்தேஸ்யமென்று தோற்றுமென்கிரார் (ஆரேணுமித் ாதி).

வல்லி என்றது - வள்ளி" என்றுகிடக்கிறதாய் அகபோலேயிருக்கிற இ டயை வர்ணிக் கக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரார் (அ னையித்யாதி). அழகு அழைப்பித்ததென் கக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கி

௩௮௮ பெரியதிருமொழி ந. ப. எ. தி. உ. பா, பண்டி. ன்

ரூர் (அவனு' த்யாதி). (மு'த் த து) 'ற 'தரம் போத' ன்
 'கு ஹேதுஎன்றுசேஷம். க னையா ' கருதி நும்படியான பரு 1த்
 தால்பலித்த ஸௌகம ர்யத் தயும் டம் 'றபதத்தால் பலித்த 'த்
 ரீத்வத் தயும் "அள்ளலம்பூங் முனி" எ'றபதத் தயும் டாகுதித்துமு'த்த
 தைய வி ரி'கிரூர் (தன்னித்யாதி). பிள்ளையமுதனார் கிர் ஈஹத்தில் 'மு'
 தின றோஜை யப்பற்ற ருளிச்செய்கிரூர் (அ ன் 'தித்யாதி). உத்த
 மர்த்தமியஞ்சர என்று - த 'கீழ் ஸ்த்ரீ யத்தானே ஸ'ோசமற 'ய
 ஹரித்தாற்போலே தன்கீழ்ப் பெண்பிள்ளையைத்தான் போத' என்று விதி
 த்த நென் க. கீழ்தான் ஸாத ஈதுஷ்ட்டா ம் ப 'ணியிருக் 'ப்
 பற்றவானென்னென்ன (உ'தியிலேயித்யாதி). யப்பிடித்தானுகிஷ்
 தாய்க் ஞ்சி விடுவித்துக்வ ள்வொண்ணோதோ னென் (ப்ரமாணீ'ருத
 இத்யாதி). இளம்பருவத்தில் பிடித்தபிடியிலே அளவுபடப் பிடிக் ப்பட்ட
 தில்லையாயிற்று. " ன் யாலே - ம்ஸ்டே ஷாஸமதபவி'கு ள
 வு' பற்றினபற்று வட்டானில்லையெ'று தோற்று யால் அப்படி இ னை
 யுமு 'டு கோதா'கினென்'கிரூடு 'று திருவுள் ம்.

(போ க்கு) எ'ற 'தரம் க்ருஷ் ணைப்போலே யென்றுசேஷம்.
 அ ன்று' என்று மேலிரு'ச் செய்தே இட்டு என்றது'குக் ரு
 த்தி (பொகட்டித்யாதி). அள்ள' " எ'று ரே ராய் அதிலேயிரு'ற அழ
 கிய பூக்கோடியுடைய கழனியென்று புஷ்பஸ'ருத்திக்குத் தாத்தர்யமருளிச்
 செய்கிரூர் (இவ்வூரித்யாதி). (இவ்வூர்) என்றது - திருமங்ஙை யெ'றபடி
 தன் பெ 'பி'ரணியி' ஸௌ கு ரார்யத் தயறி'து அ ன்'குத்த'கபடி. டு
 ப்பு ட இவ்வூரிலிடுவித்து த்தாளா 'டொ'டு அவ்வூரில் பூவிடு
 அடியி கக்குத் தா'ரூ' க்கே சி'கிறதெ'டு னென் ருளிச்செய்கிரூர்
 (பாதேத்யாதி).^௧ ()

மூ.—பண்டிவனுயன். ந' ராய் படி.ற' புகுந்தென்மகள்த'
 தொ' டயஞ் செ'கனி ராய் து ர்'தானையு ந்த 'பின்
 டெ' டயொ' 'மினிர' கிளிபோல் மிழற்றிநட்'து
 வண்டமர் கானல்மல்கும் யலாவி புகு ர்'டொலோ. ()

பதம்.	உரை.	த.	உ. ர.
ராய்	அசல த்துப் பெ' ளே.	ஆ	படிமன் (திரு ராய்ப்பாடியில் பெண் னாத் திரு
இ ின்	இந்தயு ரா ர ன்		டு) இ டய' ள்
பண்டி	முன்னெல்லாம்		ளையிருந் தான் (இப்போது)

௧ ஸம்சயமென்னெ' ரு ரிச்செய்கிரூர் (இருவருமித்யாதி). (மு' த்ததை) ஒரு ர்'கொரு ரர் வலகக் யத்திலேயிடுபட்டு அறிவழிந்திருக் கை. (போவாரும்) ஆயிற்றேள ர்று பூரிப்பது. என்று அரும்பதாந்தாம்.

புகுந்து	(அ த்தில்பரத் சுஷ மா) ப்ரதே சித்த ம ள்த பரு ம்நி றந்த எ பெண்ணி து தொண்டெரு ரோ யி ிசி ந்த னிஅ'வா னிபோல் அழகிய ய்றுகர்ந்தா அதரத்தி ம்ருத னை த் தப் பா ம்ப னினை அனை	கிளிபே மிழற்றி அவன்பி'நட அலனுடையபி'னே து யே டந்தபோய் (சேர்ந்துகொண் அவ்விருவரும்) அம்ர் வண்டு ள்கி ள்ந்த னல்மல்கும் டற்சோலுமுத்த ய' ழுனியையுடைய ஆலி திருவாலியே	கிளிபோலே சிலவா'த்த ள் ப்ரே சிக்கொண்டு அலனுடையபி'னே யே டந்தபோய் (சேர்ந்துகொண் அவ்விருவரும்) அம்ர் வண்டு ள்கி ள்ந்த னல்மல்கும் டற்சோலுமுத்த ய' ழுனியையுடைய ஆலி திருவாலியே
உந்து	(எ'ப'ண வ') விரும்பி'கொ'டு ெண்ட ஒண்ண் மிளிர	ெண்டபோலே அழகியதிரு (ஆழர் தர்சந த்தா லே) அ'றொளி விட	புகு ர்ொ புகுவாரோ லோ ரோ. (2)

வ் பா. இர'டாம்பாட்டி. (ப'டி னுயன்நங் ர்) ப'டி
வன் சகர ர்த்தித்திருமகனெ'னுமாபோலே இப்போ' த அவஸ்த
த. + வெ'ணெய் ளவுகா ப்பு'கு அ'களவு தலை'கட்டமாட்டா
த இனிமப்'கி'உ'ர' எ'ம னை யிப்படிசெய்தான். + அங்ஙனன்றிக்
ப'டி (க)* ருடி ராழ்சாதி இப்போது நாகரிகனான. (படிமன்
புகுந்து) ப'டி ராணமல் . வு ராணுமித்தனை' இப்போது ப'ய
தோஹரானான். (என்மகளித்தாதி) ஸௌந்தர்யாதி ளால் தோற்
பி'கையன்றிக் ப்ர யஸி ரயில் தக்த'பத்தாலே தோற்பிப்
பதே. (அ'ன்பி') (உ) + *பே தநின்னைப்பிரியேனினியெ'ற
ற'ன் பின்பு தோற்கும்படி சில'யாபாரங்களைப் ப'ணினைத்த
னையல்லது + போரு' ன்ற முத்திலன். + ர'ம்ருதமான அம்மான்
பொடியை யிட்டு' ர'டுபோனபடி (ெ'டையொ
மிளிர) ஆழர் தர்சந' ளாலே' டபதார்த்தங்களை. இ'ன்
ன' + வினவு' எ'று' னாலே ட்டை (கிளிபோல்மிழற்றி)
ண' டே'ட்டு' ளாத' ற' ரயாலே ட்டி. (நடந்து) + அ
னு'கு முன்னே'கிப்போ ர'ணதபடி அவன்பின்னே ட
ந்து. (ப'டியாதி) (ஈ) + ஸ்ஞஸ்ரூதே' நீசபுரநா ர்த்ததே'
என்று பு' திர்ய'கு' ளு'கூட மீராத ஊரிலே புகு ர்'ரோலோ
தனக்கா சப்பட டே' டாடு'ன்கிரூ' (2)

அந். இரட்டாம்பாட்டு. (புத்தியாதி) கீழ்ப்பாட்டில் தன்னைத் தாயாதினை காட்டி வரச்சொல்லிக் கையப்பிடித்தானாகையானே யிட்டுப்போனானென்றான். அங்ஙனன்றுகாண் அன் தூர்த்தவ்யாபார னாகிற அம்மா பொடிபோடி தானே நடந்தான் கிடாயென்று அசலத்து கயோடு சொல்லுகிறான் ஸங்கதி.

இவன் - இப்போது பெண்பிள்ளையை கொட்டு நட்சதரன் பட்டிய கிடாய் என்று சப்தார்த்தாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புத்தியாதி). பண்டுஆயுளை இப்போது அவுத் தயில் சகரவர்த்தித்திருமனைப்போல சதரனானென். முன்புத்தையில் அசாதூர்யத் தயு இப்போது தயில் சாதூர்யத் தயும் ஈட்டுகிறார் (வெண்ணெயித்தயாதி). இவ் திருவாலிதிருநகரியில் ஸிக்கும் இவன், பண்டுஆய் - ஈட்டிர் ஈடாயென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யந்தர ருளிச்செய்கிறார் (அறித்தியாதி). படிமன் - தூர்த்தனென்றாய் பட்டர்நிர்வாஹத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புக்கோணமலித்தயாதி). (ப்ரணயஸி ரயில்) ப்ரணயதா ரயில், கீழே 'இன்' என்றுசொல்லி வத்து, இப்போது 'அ' ன்றுசொன்னதுக்கு உடருத்தருளிச்செய்கிறார் (பேதயித்தியாதி). (போருஎன்று) வாஎன்று. பினை என்செய்தானென் (வாகித்தயாதி) (வினவென்று) சொல்லென்றபடி. இன் முன் நடந்தாளாகில் உம்மத்தப்ரவ்ருத்திக்கு க்ராமப்ராப்திபோலே ஒருபடி திருவாலியிப்பு லாயிருக்கு, இவன் பின் நடக் கயாலே புருகையில் ஸம்சயிக் வேண்டிற்று என்னும் பாவம் ப்புரிக்கத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அனுத்தியாதி). கால் என்று ஈடாய், காடுபோலேயிருக்கிற தோப்பு ளின் ம்ருத்தியைச்சொல்லி அத் த 'வண்டம்' என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதே பயோம் ஈட்டுகிறார் (நசேத்தயாதி). (உ)

மூ அஞ்சவன் வெஞ்சொல்நங்கா ய்ரக்கர்குலப் பான தன்னை வெஞ்சின மூக்கரிந்த விறலோன்றிறம் கேட்கில் மெய்யே பஞ்சிய மெல்லடியெம் பனைத்தோளி பரழிந்து ஞ்சியந்த பனைசூழ் யலாவி புருர்கொலோ. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கங் ரய்	அசலத்துப்பெண்ணை.	வெஞ்சினம்	வெவ்விய கோபமடி
வெஞ்சொல்	இது ஓடுகிஞ்சொல்லாயிருத்தது.	மூக்கு	அவன்மூக்கினை [ரக
அரக்கர்குலப்பா	ராக்ஷஸகுலத்துக்கெதன்னை	அரிந்த	அறுத்த
	ல்லா மொருபெண்ணு கொண்டு ப்பட்ட சூர்ப்பணயினது	விறலோன்	மிடிக் யுடய அந் தயுவாலினது
		திறம்	ப்ரகாரத் த
		கேட்கில்	இப்போதுகேட்டால்

<p> டெய்லாவுக்கு அது தப்பிப்போதா வன் நினைத்து பயப்படு வேன் (அப்படியி ருக்க) பஞ்சமெ அடி செம்பஞ்சுட்டியம்ரு து ரபாத்களை யும் ம்பணைத்தோ மூ கிவ்போன்றபுஜ ளி னையமுடைய ம்பெ னுணவள் </p>	<p> பரகுஅழிந்து அட மின்னி (அ னோடுசேர்ந்து ள்ள அவ்விரு கு ம்) டெய்கூட்டங் ளா அழகிய [ஐ குளிர்த்தழங்கில் புத ள் ளாலும் குழ் குழப்பட்ட யல் ழுனியையு ஆலி திரு ரவியிலே புகு ர் டெய்புகு ரோ? (க) </p>
--	---

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (அஞ்சு னித்யாதி)†(அரக்கர்குலப் பா வ துடங்கி மெய்யே அஞ்சு)†பட்டர் இப்பாட் டயரு னிச்செய்து ‘ஒருஸ்தீரீயை விருபையாக்கினவனு டய திறம்கேட் கில் அஞ்சு ன் ன்ன யால்†இத்தலைக்கு கு ஹாநியாய்த் தோரு ளின்றத் இது ஆழ் ராருளிச்செய்யக்கூடாது இதெ றனே சேரும்படி?’ என்று ஆச்சாணைக்கேட்க ‘ துடுப்பிருக்கக் கை வே டே ணுமோ எம்பெருமானார் தாமே யருளிச்செய்துதை த்தாரிறே ’ எ ன் ன அருளிச்செய்தபடி யெ றனே” எ ன்றுதே ட் .†மு ன் பொருப்பு ரந்துட் ோர்கிலேபிறந்த ப்ரமாதத்தைக்கே ட்டி அத் த நினைத்து இப்போது பயப்படுகிறாள்” ன்றருளிச்செய்தார் (மெய்யே அஞ்சு)† அது பூத் ரலத்திலே இது வர்த்தமாந ரலத்திலேயென்று தோற்றுகிறதில்லை ஏ ரலத்திற்போலே பய மாகாநின்றது.(பஞ்சியமெல்லடி)†இதுபடி யிலிருக்கிலும் பயப் படே ண்டும்படி ம்ருது ராசகாலையுடைய ன். (எம்பனைத்தோளி) சுற்று ட ம பசுமை ஒழுகுடீட்சி இன யெல்லாவற்றாலும் மூ ில்போன்றிருந்துள்ள தோனாயு டய ன். (பரக்கழி து)†பழியஞ் சாதே. பரக்கழிவு †யி வும் கழிநெ ன்றுமாம் (வஞ்சியித்யாதி) த க்கு †உபமாநமு ன் தேசத்தேறப்புகுமோ?.

அரு. மூன்றாம் பாட்டு. (அஞ்சுவனியாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்
பி. டென்டையோ மிளர் கிளிபோல் மிழற்றி யாலே, ()
நூல் பாயாசாசு சீதாசு ஸ்ரீசுசுமந்தம் அக்ரத பரயயெளராம
வீதாமத்யேஸுமத்யமா" என்று கூடப்போனபோது பூமியில் ண்டற்
யெல்லாம் டேட்டுக்கொட்டு நடந்தாற்போனபோனபடி தோற்றுக
அந்தரம் அவ்விடத்திலே சூர்ப்பணைகவந்தது இருவர்க்கும் பிரிவுவரு
மூலமானபடியை நினைத்துத் திருத்தாயாருக்கிருளென்று ஸ்கதி.

கு உ பெரியதிருமொழி கூ ப தி பா ஏத ன்.

அந் யம்காட்டுகிறார் (அந் நித் றதி). த ன்னை ர சப்பட்டு த் த்
 ரீ யமும் ரித் தாற்போலே இ னையும் செய்தவி கிறானே என்றஞ்சுகிற
 னெ ன்றால் கீழ்ச்சொ ப் பர யித்வத்துக்கு ஹாநி ராதோ இது
 ப் பரணத்தோடு சேரு படிம டெ ட் ச ம் ராதமு த்தா
 டே யருளிச்செய்கிறார் (பட் நித் றதி). (இத்தலைக்கு) பக த்வஷ த்துக்கு
 ட் போக்கிலேபிறந்த ப் பரமாதமா து சக்ர ர்த்தித்திரும னும் பிராட்டி
 யு் கூடப்போகிறபோது குர்ப்ப ததேயாய் அ ன் துப் பராதத்
 த விளைத்தாற்போலே, இவர் னு ட போ லு டெ ப் பரமாத் ரு
 மோ என்று பயப்படுகிறா டெ ன்று பெரு றாநர் நிர் றஹ்; அத் தயரு
 ளிச்சி ய்கிறார் (மு பித்யாதி). (பு ர்த்து) திரு றோத் தயயிே ()
 ஸ்மாத்ரூபஞ்ஞன். மாத்வாதசதத்ராஹ் எ் தபடிே ஸ்வே
 வித்த. அரக்கருடையகு த்துக்கு டால்லிமலப்ப போடெ டா
 டாடப்படுமவளா குர்ப்ப த்னை அ னு டெ ட்விசினமடி
 மூக் ரித்தித் திமிக் யு ட் விஷ த் த் டெ ட்டா டெ
 யேஅஞ்சவ் இது டெ ன்ஞ்செ ட் டா ட் ய். ன்று றார்த்த
 ண்டிகொள் து.

‘பஞ்சிய’ என்று விசேஷித்திரு் சவும் மெ ட் ததற்கு் ருத்
 தருளிச்செய்கிறார் (இதித்யாதி). (இதுபடி யில்) ன்று சி ஸ்ரீரோ
 ளில் பாடமுண்டு (இது க யி) ன்று சி ற்றிலுமு டி இப்போது
 (இது) இவ்வடி (யிலிரு கிலும்) டியிலிரு கிலும் றர்த்த டொள்
 து. “பர கு - பழியாய் அத்தால் ரும்பயமழ்ந்து எ்று சப்தார்த்தமா
 யருளிச்செய்கிறார் (பழியஞ்சாதே) ன்று பர - மி வு, ழிந்து எ்று
 பிரித்தருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதி). (உபமா ம்) என்றது ஞ்சி
 டெ ரம்பும் மூ் கிலுமென்றபடி (ங)

மு. ஏத டொல் பிறப்பினைய னையுதி மன் ர்
 தூது னாய னார் சொல்லுவீர் ள் சொல்லீரறியே
 மாதவன் த் துணையாநட் தா தடஞ்சுழ்புறவில்
 போதுவண்டாடு செம்ம பு லாவி புகு ர் டொலோ. ()

பதம.	உ	ப	உரை.
அ	அத் தயு ராவி	னையுதி	(த்ரு ளஞ்சம்படி)
தெ ல்பிறப்பு	பூர் ஜ் ம ரானது		ச றாதம் செய்யும
ஏதுஅறியன்	கைத்தியஜ் மோ இ		னய்
	டயர் ஜ் மமோ	ம ர்	ராஜாக் ளுக்கு
	ஈதென்றுநா றிய	துது னாய	துதுபோ னுமா
	மாட்டேன் (ஆக		ன
	லும்)	ர்	ஜ் மத் த
இனையவன்	ப லிச		

சொல்லுவீர்கள் ஈதென்று அறிந்து	ண்டு	டெளவை
சொல்ல வல்லவர்	தடஞ்சூழ்	தடாசு ளால் சூழப்
ளே!		பட்ட [ந்த
சொல்லீர் உ மயா இது	புறவில்	பர்யத்தத்திலே அலர்
வென்றுசொல்லு	செம்ம போது	பெரியபூ ளிலே
ள்; (ஆனால்	ஆடு	(துப த்து'கா இ
பெண்ணே)		ழித்து) ஆடாநின்று
மாத ன்	ஸ்ரியப்பதிய	ள்ள
த துணையாந	த க்குஸஹச மாகக்	புனல்ஆலி நீர் ளம்கி ற்த திரு
டந்தாள்	கொண்டுநட்துபோ	வாலியிலே
	ஞர் (போ அவ்	புகுவர்கொலோபுகு ரரோ. (ச)
	வீரு ரும்)	

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (ஏது அ தொல்பிறப்பு)† ஸூத்ரிய ஜந்மமோ? இடையர் ந்மமோ? அறிகிலேன். (இனயவன்)† பான் சன். (ளையூதி)† தான் சின்றிருந்தவிடத் த டெ ளியிடுமவன் (மன்னர் தூது னாய னார்)† உ வாதாரிருந்தவிடத்தே டெ றுந் யே செல்லுமவனுடையவூர். (அ னார் சொல்லுவீர்கள் சொல்லீ ரறியே)† ஸூத்ரிய ந்மத்திலே பிறந்தானென்றசைப்படு ரர் இடையனாய்ப்பிறந்தா டெ ன்ருசைப்படு ரராய் ஆசைப்படாநின் கோர் எ க்கு† இர ம் தோற்றுகிறதில்லை

(மாத னித்யாதி) ஆழ் காலை மிதப்பெ று புத்திப னினுள் †அளவுடைய ர்கள ப்பட்ட விஷயமென்றால் தனக்கு சிலமன் டெ ன்று மீள றியாதே போனாள். (தடஞ்சூழித்யாதி) அ ளூரில் பூ களலர்ந்தபோது தேன்வெள்ளத்தாலே வ டெகளுக்கு இழிந்து பா நம்பண் ப்போகாது. ழிய லர்ந்த மதுவெ ள்ளம் அரையாறு பட்டாலாயிற்று வ டெ ளுக்குப் பாரம்ப லா து. கழிய லர் ந்த பூக் ள்தேடி ண்டு ள் மதுபாரம்ப னும் திருவானியிலே புகு ர்ெலோ. போது புதுப்பூ. அப்போதலர்ந்தபூ. செம்மல் பெருமையும் பழமையும் பூவும். (ச)

அந. ாலாம்பாட்டு. (ஏதவனித்யாதி). னையா வன், “நயேனஞ் சகிராய் அவன் ராகுலத்தில்பிறந்த ஆண்பிள்ளையன்றோ விரோதி ளைக் கிழ் கெடுக்கவல்ல ண்கிட ய் ன்; அது ருத்தரமா , அ ளன்மிடு னான சக்ரவர்த்தித்திருமகனோ இ டயனோ எனக்குத் தெரிகிறதில்லை நீ கள் என்னச்சந்திர அவன் ஸூத்ரியன் ள்றுசொன்னால் சொல்லுங்கோள் என கு நிர்த்தகிக் ப்போகிறதில்லை யென்கிருளென்று ஸ தி.

அவன் தொல்பிறப்பு-ஏது என்று அவ்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ரியேத்யாதி). நீயறிந்தபடிதானே தென்ன, சொ

தி. ச. பெர்யதிருமொழி, ந. ப. எ. தி. ரு. பா. தாயெனை.

ல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பாலிசன்) என்று. வினைவ
தறியாத யொன்றைச்செய்யுமவனென் க. இதெங்கே ண்டாயென்னச்
சொல்லுகிறானாகத் திருவுள்ளம்பற்றி புருட்கமிணிப் பிராட்டிசுக்காக அ்த
புறச்சோலையிலே சிசுபாலு திகளறியும்படி சங்கடதவிலையோ என்னும் பா
த்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). (க)* அதிர்சூரல் முரசங்களன்றோ,
வீரோதிகள் மன்னுண்ணுர்கோடு ன்ன; ஆயுதங்களைப் பொகட்டுத் தூது
போனவனன்றோ என்கிறுளென்று வி கழித்தருளிச்செய்கிறார் (௦௪) தா
ரித்யாதி). வெறுங்நையோடுபோகிலும் (௦) “கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த
பிரான்” என்கிறபடியே - முடிக்கல்ல குடியிற்றிற் த ன்கிடாய் யாதவ
குலத்தில் பிறந்தானென் ன; கீங்கள் வேண்டினபடிசொல்லு னோள்; எனக்
ச்சந் திருநெ-க்குடலல்ல வெ ள்றுள்ளன்றருளிச்செய்கிறார் (கூத்தரியேத்
யாதி). ‘ஊர்’ என்றது - குடியாய், ஜந்மத் தச்சொல்லுகிறது. (இரண்டும்
தோற்றிறதில்லை) ன்றது - இடையானாலும் கூத்தரியானாலும் நிர்ப்பய மா
யிருக் க்குடலா த் தோற்றுகிறதில்லையென்கை.

கூத்தரியானாலுண்பயம் திராதென் “ராதவனித்யாதி” சொல்லுகிறு
ளா ட்டிருந்து (ஆழங்காலித்யாதி). பிராட்டி பாஹுபலத் த விஸ்வஸி
த்துப்போ யிருக் கச்செய்தேயும் அதுதானே மூக் ரி க் குடலாய்ப் பிரிவு
விளைத்ததே; அவன், (ந) “ஹீஹ் - சீதோபவ ன் ல்ல ன்,
ஹீஹ் - பஸ்ஸிபவ” என்னவு வல்லன் இ ள் மடமான்’ என்னும் பா
வத்தைபுறக்கொண்டு ிழ் ராக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அளவித்ய தி). (ச)

மூ. தாயெனை யென்றிரங்காள் தடந்தோளி த க்க மந்த
மாயனை மாதவனை மதித்தெனனை யகன்றவி ள்
வேயன தோள் ிசிறிப் பெ டய ன் மெ நடந்து
போயின பூங்கொடியாள் புனலாவி புரு ர்டொலோ. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
டடந்தோளிதி	பெரியதோள்களையு	மாயனைமாத	ஆய்ச்சாய் பூதனானஸ்
ள்	டையதுவன், [னை	னை	ரியப் பதியே
எனை	மனம்வருந்த ம் என்	மதித்து	தஞ்சா நினைத்து
தாய்என்று இர	பெற்றதா யெ ன்று	னையகன்று	எனைத்தனியேவிட்
ந்காள்	கருப்பை பண்ணிப்		டுநீங்கி
	பாராள்-	வேயனதோள்	மூ கிலபோ ிறதோ
தனக்குஅமைந்த	லெனந்தர் யாது	விசிறி	னை ிசிக்கொண்டு
த	குணங்களுக்குத் த	பெடைஅன்	அ னப்பெடைபோ
	குந்த ஸ்பலாவண்	ம் ன	ல்
	யாது னையுடையவ	டந்துபோயின	அ ன்பின்னையேநட
	னுகிய		ந்துபோன

பெரியதிருமொழி நூல் ௪, ௬ பா ௭ அத்துணை. ௫ ௫

ஆங்கொடியாள் அழகியொடிபோலு புனல்ஆலி நீர் ளம்மிகுத்ததிரு
மிடையபுடைய ராலியிலே
என்பெண்ணும்(அ) புகுவர்கொலோ புகுவாரோ. ()
வனும்)

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (தாயெனையென்றிர்காள்) தாய்
யிறெரியும் ௪ மீரங்குகிறிலள் (தடந்தோளி தனக்க மந்த ரய
னை) அவனுடைய ர்வா க ளெளந்தர்யமும் இ ளு டய தோள
ழுகொன்றுக்கும் போருமத்தனை. (மாத னைமதித்தென்னை ய ம
வி ள்) ப்ர யஸிரையில் ரோத்ரியனென்னுமித்தை யொ ிறை
யும்நினைத்து என்னைக் கைவிட்டவி ள் (வேய தோள்விசிறி) மூ
கில்போன்றிருந்துள்ள தோள்விசி. (பெடையன்னமெனநடந்து)
மெ றும் அன்னமென்னில் ஆனாறுமென்று (பெடைய னம்) என்
றாள் (போயினவித்யாதி) இருவருங்கூட ஜலகாடைப ணி ர்த்
திக்கலாம் தேசத்திலே புகு ர்கொலோ. ... (௫)

அ . அஞ்சாம்பாட்டு. (தாயெனையித்யாதி). நீ மாதவன்அத்துணை
யாநடந்தாள்' று வயிறுபிடிக்கிறதென் இப்படிப்பட்ட வு னைவிட்
அ ன்பின் போ க்ருஹேதுவென்னென்ன; அவன் ளெளந்தர்யத் த
யேபார்த்து ப்ர யித் த்தைநச்சிநடந்தாள் ராணென்கிருளெ று ஸ தி

“அ ம்வி ள்” என்றும் “அகன்றவன்பின்” எ றும் பாடத்
முண்டு அதிலே முந்தினபாடாதுகுணமா வருளிச்செய்கிறார் (ப்ர தே
யாதி). மந் தப்பாடம் - வ்யாக்யாநாந்தரஸித்த. (ஆனாறும்) என்றது-ஆ
நாறும் எ றும் பும்ஸ்தவகந்தமு ண்டாமென்று சப்தார்த்தம். ... (௫)

மூ என்துணை யெ மெடுத்தேற் கிறையேனுமிரங்கிற்றிலள்
தன்துணையாயவென்ற தனிமைக்கு மிர க்றிற்றிலள்
வன்துணை ானவர்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையும்
இன்துணை னெடும் போயெழிலாவி புகு ர்கொலோ. ()

பதம்.	உரை:	பதம்.	உரை,
என்துணை எ று	எனக்குத்துணையெ று	என்தன்தனி மைக்கும்	நான்தனியேயிருப்ப தற்காகவும்
எடுத்தேற்கு இறையேனு	பெற்றெடுத்தவெனக் கொஞ்சமாகிலும் (ள்,	இரங்கிற்றிலள்	இரக்கங்கொ ண்டில ள் (இப்படிப்பட்ட வென்பெண்)
இரங்கிற்றிலள் தன்துணையு	இரக்கங்கொ ண்டில தனக்குத்துணையான	வானவர்க்கு	தேவ தகளு கு

நா.கா பெரியதிருமொழி, கூப தி, எ பா, அன்னையும்

வந்துணையாய் வியதுணையாப்	இந்துணைவ இவ்ஹமா ஸஹா
போய்	னெமெம்போ பூதனெடு ன்கூடப்
வரம்செற்று இலங் யிலுள்ளரா	ய் பேய் (சேர்ந்து
கூஸர்களின்வரப	ொண்ட அ'வி
லத் தஅடக்கி	ரு ரும்) [லே
அர் த்துஉ நே ராயிலேநித்யவா	எழில்ஆலி அழகியத்ரு ராலி யி
யும்	ப' னுகிற புகுவர்கொலோபுகு ராரோ. ()

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (எந்துணையித்யாதி)† எனக்குத் தஞ்ச மா'துணையென்று கொ'டாடி ளார்த்தேன் எ'றொருசற்று மீரங்கிறிலள். (தந்துணையித்யாதி)† ஸ்நேஹமில்லையாகிலும் நோ வுபட்டாரை ஐயோ! ' என்று இர'குவர்களிறே, அதுவும் செய் திலள்.

(வந்துணை ர ர்காய்) தே ர் ளு' ரகத் தன்னைப்பே ணுதே அம்பு'கில' ரக்குகை வந்துணையா து. (ரம்செற்று) தேவர் ளொடுத்த ன் னாயுமழித்து.† த' ள் தலையாலு'ளையெல்லா மழித்தாலா ரதே அ' துணையா து. (அரங் த்து நயு மித்யாதி)† நிரதிகயபோக்யனுமாய்' ஸபனுமாய்ரகஷ னுமான னேடுகூட'ரா தம்ப'ணிமீ' டெழுந்தருளுகிறபோது திரு யோத்யை கோடித்தாற்போலே திருவாவியு' கோடிக் ப்ப' ணிப் புகுகிறார் ளிறே. (கூ)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (என்னித்யாதி). தாயெனை நெறிர' ளள்' ள' நத்தை விவரி'கிறதிப்பாட்டெ'று ஸ' பெண்பிள் யா ன் த' ஸ்நே ஹத்தே இ டெ'குத்துணைநெ'றும் எடுத்து ளார்த்தா'ளன்று இர' ரம்பே னெ'ன்று தாத்பர்யமரு விச்செய்கிறார் (என'கித்யாதி). த' கு' ஸ்நே ஹமில்ல விட்ட லும் த'ணையே துணையாகடு' ணியிரு'கிற' டை தனி ம' ரகிலுமிர' ரமற் பொருளை' னு' பர த் த ருவிச்செய்கிறார் (ஸ்நே ஹமித் ராதி). ஸ்வாபதேசமத் தி'கும்படி தாத்பர்யமருவிச்செய்கிறார் (த'களித்யாதி). "இ'" என்றதினார்த்தம் (நிரதிகயேத்யாதி). அர் த்து என்றத்தால் ப'யிதம் (ஸ'பனும'ய்) என்றது, 'எழில்' என்றதுக்கு பாவம் (ரா ணேத் யாத்). (கூ)

மூ. அன்னையும்த்தனு மென்றடியோழுக்கிரங்கிறிலள் மின்னைதன் காதலன்ற' பெருந்தோள் நலம்பேணிணளா' மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்கு மிடையாள்நடந்து டு'ன்னையு மன்னமும்சூழ் புனலாவி புகுவ'கொலோ. (எ)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
அன்னையும்	தாயும்	தோற்பித்த	தோற்பித்த
அத்தனும்	தமப்பனும்	விளர்நின்றுள்ள	விளர்நின்றுள்ள
என்று	என்றுநினைத்து	மத்யதேசத் தய	மத்யதேசத் தய
அடியோமுகு	எங்கள்விஷயத்திலே	டையஎன்கள்	டையஎன்கள்
இரங்கிற்றில்	இரக்கொண்டில்	டந்து	டந்துபோய் (சேர்ந்
	ள் [கு		து கொண்டஅவ்வி
பின்னைத்	ப்பின்னைப்பிராட்டி	ருவரு)	ருவரு)
காதலன்த	ராயகனு டய	புன்னையு	புன்னையு
பெரும்தோள்	மஹாபுஜா லி	அன்னமும்	ஹம்நக்கட்டந் ளு
லம்	நுத் த	குழ்	குழந்த
பேணிநன்	விரும்பின ளாய்	புனல்ஆலி	நீர்வளமுள்ளதிரு ர
மின்னையு	ஞ்மின்னையும் ஞ்சி	லியிடு	லியிடு
சுளையு	கொம் பயும்	புகு ரொலோ புகுவாரோ.	()

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (அன்னையுமித்யாதி) +போகநினைத்தால் பழியிட்டுப் போ வேணுமோ? +அடியோமான வெ. னைத்தாயும் தமப்பனும் +பேரிட்டு இரங்கிற்றில். +நியாம்ய ர கியா ம ரென்று பேரிட்டுப் போ வேணுமோ? (மின்னையித்யாதி) +இங்கே யிரு ரைக் கவிட்டால் அங்கே யிரு ரப்பற்றே னுமிதே +நம் ம விடு டி அங்கு அதுபாவ்ய விஷயத்தினு டய பெரு ம யாகாதே.

(மின்னையுமித்யாதி) மின்னையும் ஞ்சி கொம் பயும் தோற் பிக்குமி ட யயு டய ள் டந்து. (புன்னையித்யாதி) ஸம்போ ஸ்த்தா ளும் தன்னின் ளுமுள்ளவிலே புகு ரொலோ? ()

அந். ஏழாம்பாட்டு. (அன்னையுமித்யாதி). திர பட்டிலும் தா யென்றிரக்காமற்போனென்றுசெல்ல () வசீர வசீர பிதரம்ம த ரம்' என்று - விட்டுப்பற்றே ண்டும் விஷயான லே உன்னையிட்டுப் போன இதுக்கு நீ ரயே னுமோ? என்று நங்குக் ருத்தா ; னன்வன்நினைத்திருக்குமவளோ யிற்றில்பிற்தா ரயும் பெண்ணென்று எண்ணு துண்டோ நாங்கள் பரதந்தர ரோடு கிருளென்று தி.

உட் ருத்து (பே வித்யாதி). சப்தார்த்தம் (அடியோமித்யாதி). பேரிடு கை-பழியென்கை. கீழ்வாச்யவிவரணம் (நியாம்ய ரயித்யாதி). நப்பின்னை ப்பிராட்டிக்குப்பித்தனயிருக்கிறருஷண பெரியதோளழ பேணி ள் ஆசைப்பட்டாளென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்குரார் (இக்கே யித்யாதி). அல் - அசை. 'பெருந்தே ள்' என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவ் (நம்மையித்யாதி). (௭)

ஞகஅ பெரியதிருமொழி கூபாதி அபா முற்றிலும்.

மூ. முற்றிலும் பக்கினியும் பந்துமூசலும் பேசுகின்ற
சிறநில்மென்கூ யும் விட்டன்ற செழுக்கோதைதன்னைப்
பெற்றிலே முற்றிநழைய பிறப்பிலி பின்னெநடந்து
மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய் யலாவிபுகு ர்கொலோ. (1)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முற்றிலும்	முச்சிலையும்	பெற்றிலேன்	நான் னண்ணாநான்
பைங்கொடியும்	பச்சுக்கினியையும்		ப்பெற்றிலேன்
பஞ்சம்	பந்துத்தையும்		(அன்)
ஊசலும்	உஞ்சலையும்	மற்றெல்லாம்	வயதிரித்தரெல்
சிறநில்	சிறகூட்டிலிருந்து	தொழ	லா டிஸேவி
பேசுகின்ற	பேசுகிற		க்குப்படி
மென்கூயையும்	மருதுஸ்கபா மாண	பிறப்பிலிபின்	ஹேயப்பிரதிபடனா
	நாணவாய்ப்புகூ	டே	பின்னே
	யயு	டந்துபோய்	கடந்துசென்று (ஒன்
விட்டுஅகன்ற	விட்டுக் கிப்புற		றுசார்ந்த அவ்விரு
	போன		ரும்)
செழுங்கோ	தஅழகியம் ஸபோன்ற	வயல்ஆலி	ஸஸ்யஸம்ருத்தி
தன்னை	வளரம்		யுடைய திரு அலி
முற்றிநழையை	பூர்ண ஆபர மணி		யிலே
	த எப்போனை	புகு ர்கொலோ புகு ரோ.	(அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலித் தாதி) த்சிறகூட்டிலே
கின்று பேசாகின்ற மருதுஸ் பா மாண பூக வயயும் விட்டன்ற
(செழுக்கோதைதன்னை) த்னிலோப ர னைவிட்டு அவனைப்பற்
றின் பின்பு உடம்பிலே பிறந்த பெளஷ ல்யம் (பெற்றிலே முற்
றியுடைய) த்முன்னேபோ விட்டு டப்பணியும் ராக்கு ராய்
கூட்டமும் கண்டு பின்னே போகப்பெற்றிடே

(பிறப்பிலி பின்னெநடந்து) உக்கிதுகு ஹாநி ர்' என்
று சொல்லி மட்டை குமொரு பிறப்புடையன ிந் டே விருக்கி
பின்னெநடந்து. (மற்றெல்லாம் தொழப்போய்) தாயான
குற்றத்தாலே னக்கொருத்திக்குமிதே தொழலா ன்ணாதது, அல்
லாதார்க்கெ ல்லாம் தொழுதுபி ன்னே போ லாமிதே. (யலாவிபுகு
ர்கொலோ) த்னைக்காண்பார்' டு ராட்சிகொடுக்கவிடமுள்ள
தேசத்திலேபுகுமோ? அந்நனன்றிக்கே எல்லாபோ ிருமு
டாம்படியான டே சமென்னவுமாம். ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலித்தாதி). ந இப்போதுவிட்டுப்போன
பின்பு, "அடியோழுக்கு" என்றுசெ ல்லுமதித்தனைபோ'கி அவன் நாயகனை
டே ண்டிப்போகவொருப்பட்டபோது "படி டந்து புறப்படுகை குல ியாதை
டுப்போராதது காண்" என்று தனை பவிலையே ஆன யால் சொல்லாதே

பெரியதிருமொழி நுபளதி பா, காசிய ணி ரு

டந்தாளென் ன ஆகில் ணைப்போலே நியா டொடி டுத் ள் தே
லீலோபகரண ள், அவற்றையும் விட்டுப்போனொளெ ன் கருளென்று
ஸ்தி.

முற்றிலும் - முச்சிலையும் பங்கிரியும் - பச் ச்கினி யும், ப்தை
யும் சலு - ஞ்சலையுமென்றத்தம் ண்டெ ன்வதென்றுவிவகித்த
'பேசு'கிற இத்யாதிக் ர்த்த ருளிச்செய்கிறார் (சிறுகூட்டிலேயித்தயதி).
செழுங்கோதை - அழகியமாலையோன்ற பெ பிள்ளையென்று சப்தார்த்த
மாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லீதே த் ரதி). இ முழுமுற்றமுடைய ணைப்
பெற்றிலேனென்ற ப் பெற்ற ளா தான் அ ன் சொல்லொ ண்ணதெ
ன்று (பின்னையோ) ன் கூட்டியருளிச்செய்கிறார் (முன்னையித்தயதி).

கீழ்ப்பாட்டில், அடியோமூக்கு' எ ிற்ற ன் இங்ே தாயாகை - தொழக்
கூடா ம் குடலென்று ற்றெ ிறும் தொழப்போயினு ண்கிறார்
இதுக்கு ர்த்து - ஸ்வரூபஜ்ஞா த்த தே ப வத்விஷயத்தில ளை வத்தவ
டு னு என்கும் தொழ ியிரு தாலும், பழி டயா யாடு ாட்டர்
ரத்தா ர முறையிலே நிற் வேண்டிற்றே . என்றுசொல்லுகிறுளென்று
வி கித்தருளிச்செய்கிறார் (தாயா வித்தயதி). ... (அ)

பு. ரவிய ணியெ னில் கடிமாமலர்ப் பான யொப்பாள்
பாவியே பெற்றமையால் பணைத்தோளி பரக் ழிந்து
தூவிசேரன் மன்ன ந டயாள் நெடுமாலொடும்போய்
ரவியந்த பணைசூழ யலாவி புகுவர் டொலோ. (சு)

பத.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரவியம் ண்ண	ரவிபோலே அழகிய ண்ணையுடையவ ளாய்	பணைத்தோளி	மூங்கில்போன்றதிரு த்தோள் ளையுடை யவளாகிய எ பெ ண்
எண்ணில்	விசாரிக்கப்புகில்	பாவியேன்	பாபிஷ்ட்டடையான நான் ள்
டிமாமலர்	பரிமளம்மி தா ரைப்பூவில் வஸி கிற	பெற்றமையால்	பெற்றதோஷத் தினு பரக்கு அழித்து அட் ம் சிறிதுமில் லாமல்
பா வயொப்பா	பெரியபிராட்டியா ள்	நெடுமாலொடு	தீர்க் ள்யா மோஹமு டையவனோடு
தூவிசேர்	இறையுடைய	மம்	தனியேபோப் (ஒன் றுச்சுந்த இருவரு ம்)
அன்னம் அன்ன	அன்னப்பெடையோ டு	போய்	தனியேபோப் (ஒன் றுச்சுந்த இருவரு ம்)
நடையாள்	நடையையுடைய ளாய்	வாவி	தூதாநங்கரும்

தண்அப்ணை	குளிர்ந்த அழ	கீர்	ஆலி	திருவாலியிலே
சூழ்	நில ன்ரும்		புகுவர்கொ	புகுவாரோ
யல்	சுற்றம் சூழ்ந்த		லோ	ோ? (க)
	ஸஸ்யஸம்ருத்தி ய			
	பு டய			

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ாவியித்யாதி)†௪ ரளிற் றாட் டில் பிராட்டி * அஸ்தேக்ஷணையென்னுமேற்றத்தையுடையளானாற் போலே பிராட்டியிலேற்றமுமி ள்ஞ. (காவியக் ணி) என்று இரு ரயும் சேர அதுபவிக்கிற க ணிறே இ ளு டயக் கள். (பாவியேனித்யாதி)†என்வயிற்றில் பிறக்க யிறே இவளுக்குத் தனியே போகவே டிற்று. (தூவிசேரித்யாதி)† ந டயாலே பிச்சேற்ற ல்ல ள். (நெடுமாலொடும்போ) நடைக்குப் பிச்சேறி வ்யாமோ ஹிஞ்சுமவ். (ாவியித்யாதி)† ஸௌநா ஹிக்ரி யயப் ணிவினையா டலாம் தேசத்திலே புகு ர்ஹோலோ? ()

அந. ஒன்பதா ட் . (ாவியித்ாதி) இப்படி பெற்றா ரயும் உற்றா ரயும்விட் லீலோப ர ங் னையும் காற்க டகொண்டு, உம் னைப்போலே போரு ாருண்டே ” ிறு ங் பழியிட் அதுக்கு பிறந்த த் தயி் திரு டே ாத்தையயில் லீலே பகரணங் னையும்விட்டு. () ய்ஸ்ஸ் ய்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் -யஸ்த்வயாஸஹ ஸஸ்வர்க்க ள்று பே வனைப்பே டே போனாள் எ ட்செட்ே பரக்கழித்தாஹ றுளென்றுஸ்கதி.

வியிற் றாட்டிலும். ருடு ய்தலிற் றாட்டிலும், அழகிய ணு டயவ னெ ள்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர் மருளிச்செய்கிறார் (ஸஸ்வரணித்யாதி). பிராட்டி தா த வர்ஜ னை டோடுத்தனுப்பவு் இளை பெருமாள் கு ற ப்பட்டு டோ டி ரவுயிறே துடர்ந்துபோனாள் உன் பெ ணைப்போலே ருவரோடும் டொல்லாதே தனியே ட்தாளோவெ ன பாவியேனித்யா தி”சொல்லு றுளென்று தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (எ யிற்றிலித்யாதி). போனானாகில் கீ வயலாலிபுகுவர்கொலோ என்றுபு ம்பு ானெ டெ , தூவிசேரித்யாதி” சொல்லுகிறுளெ றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ந ட ாடே யித்ாதி). இத்தால் - அவன் புரி் துபார்த்து இவ டயில் பித்தே றி முன்னடிதோற்றாதேயிருக் யால் இனி திருவாலியி் சேர்த்துவிடுவாரி னை” என்று புலம்புகிறேனெ ற்படி, (ஹா ஸஹிக்ரி ய பண்ணி) என் றது - புஷ்பங்களை டொண்டு ஒன்றுக் டொன்றெறி் து ஜலக்ரிடைபண்ணி யெ ட்கை. (க)

மூ தாய்மனம் நின்றிரக், தனியே நெடுமால்துணையாய்
 போயின பூக்கொடியார் பு லாவி புகுவரென்று
 காய்சினேற் றியனெலிசெய் தமிழ்மாலைபத்தம்
 மேவிய நெஞ்ச டயார் தஞ்சமா து வி ணுலகே. (௦)
 திரும யாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

ப. ம.	உரை	ப. த. ம.	உரை.
தாய்	தாயா வன்	புகு ரென்று	புகு ளோஎன்னோ
நின்றமனம்	இரவயிறெரிந்திரக் காநி		என்று
	ந்	ய்சி ம்	ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேல்
டுமால்	தன்னிலுக் காட்டில்		மிக் கோபத் தை
	வ் ராமோஹத்தால்		யும்
	ல்கியிருக்கிற	வேல்	அவற் றகிரஸிக்கத்த
	னை		வேலையுமு டய
துணையா	ஸஹாயமா ிர	கலியன்	ஆழ்வார்
தனியேபோ	ஸஜாதியரிடஒருவரும்	ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
யி	துணையி றிப்போ	தமிழ்மாலைபத்	தமிழ்த்தொடைபத்
	ன	து	தயும்
பூங்கொடியார்	அழகியொடி யுத்	மேவியெஞ்	ஸஹ்ருதயமாக அப்ய
	தன் மகளு (அவ	சுஉ டயார்	லிக் ல்ல ர்கு
	னம்ஆகிய இருவரு	விண்ணுலகு	பரமபத்தத்திலுள்ளார்
	ம்)		க்கு கிரீவாஹ னு
பு ல்ஆலி	கீர் ளம்மிருந்த திரு		வ
	ராலியிலே	தஞ்சமா து	ரக்ஷகனும்(பரமபத்தத்
			தை'கொடு'கும்).

வ்யா (தாய்மனமித்யாதி)தாயார் யிறெரிந்திரந் காநிக்க, ன்
 னிலுக் காட்டில் வ்யாமோஹத்தாலே கல்கியிருக்கிற ன் துணையா
 கப்போனவி லக்ஷணையானபெ பிள்ளை ஜல ஸம்ருத்தியையுடைத்
 தா திருவாலியிலே த்புகுமென்று, பிராட்டிபேச்சாலேயாகையன்
 றிக்ே திருத்தாயார் பேச்சாம்படி பக த்நிஷயத்திலே ப்ர
 ராய் த்ப்ரதிபக்ஷத்திலே சினத்தையுடையராய் அத்தைத் துணிக்க
 வல்லே லையுடையரான திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த. (பத்
 தம்மேவிய நெஞ்ச டயார்க்குத் தஞ்சமாவது வி ணுலகே) த்இப்
 பத்தம் ஸஹ்ருதயமாகக் கற்கவல்லார்க்குப் பரமபதம் ஸிஸி, ம்.
 த்தாயார் தனிவழியேபோனொ ன்று பரப்படப்போ டே ன் டா, ஆதி
 வாஹிக கணத்தோடே த்நானே வழி ரட்டிக்கொடுபோம்.... (௧0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

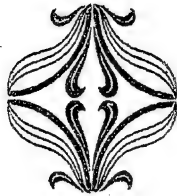

௬௦௨ பெரியதிருமொழி கூ ப எ-தி ௦-பா தாய்மனம்.

அரு. நிகமம். (தாய்மனமித்யாதி). ௧௦” என்றநினர்த்த” (தன்னி லுமித்யாதி). அத்தால் - இவன் துணையா மாட்டானென்று ருத்து. “பு” எ ஂறு - அழகாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணையான) ஂறு. “புருவர்” என்ற பஹுவச ம் பூஜ்யோக்தியெ ஂறுவி ள்வித்து (புரும்) என்கிறார். ஂயாரின்றுள்ள சினத் தயு ட ரென்று சப்தார்த்தமாய். அதக்கு விஷயம் ப்ரதிபக்ஷமா யாலேயருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்திலே) என்று. “விண்ணுலகு” எ ஂறு விண்ணிலுள்ளார் ஂரு நிர் ஂஹ ஂ ருய் தஞ்சமாவது - பரமபதத்தைக் ஂடுப்பெ ஂறுவி ள்வித்து பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஂடுப்பத்துமித்யாதி). தஞ்சமாம் ப்ரகாரத் தயருளிச்செ ய்கிறார் (தாயாரித்யாதி வாய்யத் தத்தாலே). (தாஂ) ம்பெருமானே. (௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

மூன்றாமத்து ஏழா திருமொழி முடி தது.

பெரியதிருமொழி நூல், அந்தி க பா, நந்தாவினக்கு. ௧௦௩

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

பெரியதிருமொழி நூல் பத்து அ-ம திருமொழி
நந்தாவினக்கு ப்ரவேசம்

வ்யா. பக தவிஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யாதிசய
த் தப் பார் ஸ்தத்தர்பேச்சாலேயதுபவித்தார் அதாகிறது மா
பி, ரக் ண் காகாதே யலாவிமணவாளனுக்கேயாயிருக்கிற இரு
ப் பத் திருத்தாயார்பேச்சாலே அதுபவித்தாராய்நின்றாகீழ்; இப்
படி திரு ராவியிப்பு கு அதுபவித்தவி த்திலும் ஆராமையாலே
தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யம் உகந்தவிஷயத்தைக் கண்ணாலே
ண்டி ஸ்பர்சாதி னே அபேக்ஷிக்குமாபோலே அதுபவிக்கையிலே
மூட்ட அப்போதே பெறுமையாலே திருவுள்ளம்பதற திருவுள்ள
த்தைக்கொண்டாடி அப்பேறு பெறுந்தனையும் இங்கேயதுபவிக்க
ன க்காக ன்றே உகந்தருளின நிலங்கள் என்று ப்ரயோஜநாந்தர
பாரான தேவர்களுக்குத்தந்தாமபிமதங்களபேக்ஷிக்கலாய் அவ் ர
ாலங்களிலிழந்தாரெல்லார்க்கும் எல்லா இழவுகளும் தீர்க்கைக்
ரத் திருமணிமாட கோயிலிலே நின்றருளிநான் அடே சென்
றதுபவி என்று திருவுள்ளத்தை அதுசு எவிக்கிறார் ... *

அநு. நந்தாவின கின்ப்ரே சம். திருவாலியிலெம்பெருமானை யதுபவி
த்து த்ருப்தி பிற ர மயாலே திருமணிமாட கோயிலிலே அதுபவிக்கிறாரெ
னும் ஸங்கதியை வருத்த ர்த்திஷ்யமாணகதருமே ந வருளிச்செய்கிறார்
(ப தித்யாதி). (அதுபவி கையிலே) தருவிமுருகிப்பரிமாறு யிடே . (அது
சாவிக்கிறார்) விதிக்கிறார். ... *

மூ.—நந்தாவின டே யளத்தற் ரியாய்
நநநர னே கருமாழகிவ்போ
லெந்தாயெமக்கே யருளாயெனகின்
ந் மயோர் பரவுமிடம் எத்திசையும்
கந்தாரமந்தேனி ச பாட மாடே
னிவ டி மிழற்ற கிழ டு துதைந்து
மந்தாரகி டு மணமல்கு நாங்குடர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே.

௯௦௪ பெரியதிருமொழி ந. ப, அ தி க பா நந்தாவி ா று.

தம.	உரை.	பதம.	உரை.
நந்தாவிள்கே	நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ர	அம்தேன்	அழகியவண்டுகள்
	காசமான ஜ்ஞாந	எத்திசையும்	ஸ்ரீவதிக்குக்களிலும்
	த் தஸ்வரூபமாக	கந்தாரம்இசை	தேவகாந்தாரி ராகம்
	வுடயனே.	பாட	பாடவும் [கள்
அளத்தற்குஅரி	பரிச்சேதிக்க அச	களிவண்டு	மதுபாநமத்தப்ரமர்
யாப்	னானே.	மாடே	பர்யந்தத்திலே
நாரானனே	ராராயணுவதார	மிழற்ற	ஆளத்தி வக்கவும்
	டுடுத்தவனே!	நிழல்து	தந்து அவ்வண்டுகளுக்கு நி
ருமா முகில்	றுத்த மஹாமே		ழிலை கொடுத்து
போலள்தாய்	போன்ற திருமே	ந்தாரம்நின்று	மந்தார ரூக்ஷங்கள்
	னியையுடைய எ	மண மல்கும்	எல்லாக்காலத்தி
	ஸ்வாமீ.		லும் மலர்ந்துநின்
எம்கே	அநுகூலராய் அநந்ய		று பரிமளம் ஸம்ரு
	சரணரான எங்க		த்தமாகாநிற்கி
	ந்ே	நாகூர்	திருநாகூரிலேயுள்
அருளாயெ	ப்ரஸாதத் தப்பண்		ள
	னியருளவேணுமெ	மணிமாட	திருமணிமாட்கோ
இமையோர்	தே த ள் [று	ராயில்	யிலே
நி று	பூமியில் துதின்று	என்மனனே	என்ம டே .
பரவும்இடம்	ஸ்தோத்ராதி னைப்ப	வண்கு	ஆஸ்ரயி. ()
	ன்னி ஆஸ்ரயிக்கி		
	ற ஸ்த்தாநமாய்,		

வ்யா. முதற்பாட்டு (நந்தாவிள்கே) †ப்ரஹ்மாதிகள், எ ி
களபிமத்கள் செய்யவேணும்” என்று ப்ர ர்த்தி கிறதிருமணிமா
ட்கே ராயிலே லெஞ்சே. நீயும் செ த்ருபவியெ கிரூர்.

(நந்தாவிள்கே) விச்சேதியாதவிளக்கு ப்ரபா ப்ரபா னன்கா
யிரு னையிறேவிாக்காகிறது. நித்யமாய் யம்ப்ரகாசமா †ஜ்ஞா
த் தத் தஸ்வரூபமா வுடய னென்றபடி. (அளத்தற் ரியாய்) †விபு
த்வத்தாலும் மற்றுமுண்டான குணவிபூத்யாதிகளாலும் அபரிச்
சேத்யனானே. † () ஸஜ்யஜ்ஞாநமந்தம்
ப்ரஹ்ம எ கிரூர் ர ” என்று ஆழ் ரன்பணிக்கும். † இப்படியிருக்
கிறவ ருன் நரநாராய ப்ராதூர்ப்பாவத்தாலே த னை லெ
யிட்டபடி. (கருமா முகில் போலெந்தாய்) அப்போதெ யதுபவ
யோக்யமான வடிவு. † அன்றிக்கே கீழ்ச்சொ ன ஸ பாவங் னிற்
ரட்டில் ஆகர்ஷ மாய் மேகம்போலே ரமஹரமானவடிவைக்
காட்டி ாக்கை யநந்யாஹமா கினவனே. (எமக்கே யருளாயித்
யாதி). (உ) ‘ दैवानां दानवानां च समुद्रमृद्वक्षसै
தேவாநாம்

பெரியதிருநாழி நப அதி பா நந்தாவிளக்கு. ௯௦௫.

தாந்நாந்ஸ ஸாமாந்யம்திதை தம் எஃகிற ஸம்பந்தஸாமாந்யத்
தைப்பார்த்து அஸுரர்களுக்கருள்செய்கை தவிர்ந்து அநுகூலராய்
அநந்யசரணரான எங்களுக்கே ப்ரஸாதத், ப் பண்ணியருளே
ஹுமென்று தேர்கள் து ஸ்தோத்ராதிகளைப் ப்ணியா ரயி
கிற ஸ்தந்தாநம்

(நத்திவசயும்த்யாதி). பார்த்த பார்த்த விடமெஃகும் தாரம்
ன்கிறபண்ணை அந்தேனு டி தர்சநீயமான வடி யு டத்தாய்
தேவெ ன்று பே ரயு டத்தான டிகளா வ மதுபாநம்ப
ணியிசைசொல்ல. (மாடேயீத்யாதி) அதினு டய பர்யத்தத்தே
ம் லே தத்தாலே ஹ்ருஷ்டமாய் ளிக்கிற வ டி ளா ரை.
(மிழற்ற) நிரம்பா மென்சொல்லாலே யாளத்தினை. (நிழல்து த
து) அவற்றுக்குபோக (ஃ) யோக்யமாம்படி நிழலிச்செறியப்
ப்ணி பாடு ரர்க்கு ஃ மிட்டுக் கொடுப்பாரைப்போலே மந்
தாரமென்று ல்ப்ருக்ஷத்திலே யொருவிசேஷம். ல்லாக் ரல
மும்நின்று ம த்தைமி வுமுண்டாக்காநி ஃ. (ம ம்நஸ்கும்)
என்னவுமாம். பாடு ரர்க்குப் பரிசி கொடுப்பாரைப்போலே த
த்ரவ்யங்களைக் கொடாநி தது. இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரில் திரு
ணிமாடக்கோயிலை யா ரயியெஃகிறார். (க)

அநு. முதற்பாட்டு. (தாவித்யாதி) பட்டு டெல் ரம் தொகுத்த
பா ம் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி).

(விந் கிறது) எந்நந்தரம், ஆகயால் என்றுசேஷம். (ஹ்ரு
த் த) எந்நவந்தரம் குணமா வு ஸ் ரூபமா வும் என்று கூட்டு தது.
அளத்தற்கு அளக் க்கு பரிச்சேதினை க்கு அரியாய் அரு மப்படும்
படியிருக்கிற னேயென்றாய் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (விபுத்தே த் தாதி)
ஆதிசபத்தாலே விக்ரஹே ஷ்டிதத்களைச் சொல்லு தது. (த்யம்) ஸ்
ரூபதோ குணதஸ்ஸை த ரூபம் எஃகாய் 'நந்தா' என்றதி ர்த்தம். ஹ்ரு
நம் - ஸ்வயம்ப்ராசஃ இதுவும் ஸ்ரூபதே கு த் ஸ்வயம்ப்ராசம்
ரூய் விளக்கு' என்றபதார்த்தம். 'அந்த' என்றத்தாலு - ஸ்ரூபதோ
குணதோ ரூபாதிதஸ்ச பரிச்சேதராஹித்யாய் அளத்தற் ரியாய்' என்றதி
னர்த்தமென்று விவக்ஷித்து ம்வாதம் ாட்டுகிறார் (ஸத்யமித்யாதி). கீழ்ப்
பதங்களாலே பரத் ம் பலித்ததாய் இத்தால் ஆஸ்ரயணைபயோகியா
ஸௌலப்பம் சொல்லி டெற ருர் (இப்படியித்யாதி). ராஜ னயிரு
கும்போதையில் வடிவா ழருளிச்செய்து மணிமாட கோயிலெம்பெரு
மான் வடிவாக அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்ே யித்யாதி).

(பண்ண - இசைசொல்ல) என்றவ்யம். (கால நம்) பந்தல். ... (க)

சூடுசு பெரியதிருமொழி ந ப அ தி உ பா முதலை.

மு முதலைத் தனிமா முரண்திர ன்று
முதுநீர் து த்துச் செங்கண் டே முமுய்ய
விதலைத் தலைச் சென்றதற்கேயுகவி
வினைதீர்த்த ம்மரணிடம் விண்ண வும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாட நெற்றிப்
பவன கொழுங்கால பை ால்புறவம்
மதலைத்தலை மென் பெ கூடு நா ிகூர்
மணிமாட ாயில் வ ங்கெ ம னே. (உ)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
அன்று	அக் ாலத்திலே	ஒளி	இ ழுத்த ரத்த ரந்தி
முதுநீர்	ப ழுயகீரையு டய		ளையுமு டத்தா
தடத்து	தடாகத்திலே (யானை யின் ாலை ிவி	மாடநெற்றி	உப்பரிக் ள் மே லே
தனிமாமுதலை	ஒப்பற்றபெரி ாமுத லையினது	பவனக்கொழுப்	ப ளத்தி கொழுவி
முரண்திர	ரைகாண்டொ ாண் ணைதமிழ்க் றும்ப	பைந் ால்புற	பகமையான ாலையு
செங்கண்டே	மியாகவம்,	மம்	டையபுற ானது
மும்	சீற்றத்தால் சிவந்தக ண் ாையுடைய அ	மதலைத்தலை	பின்னைத்துண்களின் தலையிலே
ய்ய	வ் ானை [கவும்	மென்பெடை	மருதுஸ்வபா ான
விதலைத்தலைச்	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா வ்யஸ ப்படுகிறத ச	கூடும்	தன்பேடையோ டே
சென்று	யிலேவ ித்து [ரித்து	கூடும்	கூடிக்கலந்திருக்கிற
அதற்கு உதவி	அந்தயானைக்கு டபக	நாகூர்	திருநாகூரிலே யுள்
வினைதீர்த்த	அதின் வ்ய த்த கீ ிகி	மணிமாடக்கோ	திருமணிம டக்கோ
அம் ான்	ர்வேஸ்வரனு டய	யில்	யிலே
இம்	த்தாடம ய் [யும்	என்மனனே	என்மனஸ்டே .
விண்அணவும்	ஸ்வர்க்கத் தய ாவி	கு	கீபோய் ஆஸ்ரயி. ()
பதலை	கலசங் னையு		
கபோதம்	கபோத ஒழு ிரு ா யும்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்யாதி) † ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்
வானுடைய ஆபத்துப்போக்கினவன் திருமணிமாட ாகோயிலிலே
நின்றருளினான் நெஞ்சே. உன்னு மெல்லாங்கொ அ ிகேசெ ற
துபயியென்கிறார்.

(முதலையித்யாதி) முதலையினுடைய உபமாநரஹிதமாய்
காரகாணவொண்ணுத மிடுக்கறும்படிக்கிடாக. (முதுநீர்த்து த்து)

ப முதான நீ ரயுடைத்தென்று ப்ரஸித்தமிதே. (செங்க டே மு முய்ய) மிக்கையுடைத்தாயிருக்கச்செய்தே தன்னிலமல்லாமையாலே அம்மிக்குக்கொண்டு வ்யாபரிக்கவொ ண்ணதபடியால் வந்த சிற்றத்தாலே சிவந்த கண்ணையுடைத்தான ஆணை உய்யும்படி. செ ன் று ட்செயலறுதியாலே சிவந்த கண்ணையுடைய ஆணையென்றுமாம். (சென்று) கைகழித்தென்று மீளாதே ஆபத்திலேயுதவி. (விதலைத்தலை) ட்வித ப்படுகிற ஸவிலே (வினைதீர்த்தவம்மானிடம்) அதினுடைய வ்யஸநத்தைப்போக்கின ஸர்வேஸ்வரனுடைய ட்த்தாநம். வினைதீர்க்கையாகிறது அது வினைத்தபடியே திரு டுகநிலை பூவைப் பணிமாறலாம்படிசென்று முக ட்காட்டுகை.

(வி வுமித்தயாதி). ஸ ர்க் த்திலேசென்ற ஓக் த்தையுடைத்தாய் ட்கும்பநிரைகளையும் கபோதவொழுங்கு டையுமுடைத்தாய் பொன்னலும் ரத்தநம் ளாலும்சமைக் கயாலே ஒளிரையுடைத்தான மாடத்தினுடைய நெற்றியுண்டு ட்புலிமுகங்களில், பதலையென்று கும்ப நிரை. (பவளக்கொழுங்காலபைக் கால் புறவம்) பவரம் போலே சிவந்து கொழுவிதான காலையுடைத்தாய் பசுமையையுடைதான புற ளானது. (மதலைத்தலை) ட்பிள்ளைத்தூ ன்களின்தலையிலே, (மென்பெடைகூடும்) ஸம்ஸ்லேஷிக்கவும் பொறாத ம்ருத ளான பேபை யோடேகூடக் லந்து வர்த்தி கிற திருநாங்கூரிலே. (உ)

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்தயாதி) ஸ தி ஸஓசிப்பி கிரா (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்தயாதி). 'ப்ரஹ்மாதி ளான ப்ரயோஜநாத்ரபரராஸ்ரயி' குமளவ ட்றி டே " என்று வாக்யாதியில் கூட்டுவது.

(செயலறுதியாலே) என்றவந் தரம் வ் ததுகத்தாலே என்றுகட்டுவது. (விதனப்படுகிற) வ்யஸநப்படுகிற.

(கும்பநிரை) மாடக் களின்மேலில் மருடாகாரங்களான கும்பப ட்தி. (புலிமுகங் ளில்) என்றதக்கு, (புறவா து) ன்றத்தோடு அந்வயம். (பிள்ளைத்தூண்) தூண்மேலேநிற்கிற சிறு தூண். ... (உ)

மு. கொலைப்புண் டலைக் கு ட்றமொன்றுய்ய வ ட்று

கொடுமா முதலைக் கிடர்செய்து கொ ட்கா

நிலைப் புண்டரீ த்த ளின்பம ட்போ

ணைந்திட்ட ம்மானிடம் ஆளரியா

லலைப்புண்ட யானை மருப்பு மகிலு

மணிமுத்தும் மெ ண்சாமரையோடு பொன்னி

மலைப்ப ட்ட மண்டத் திரையுந்து நாங்கூர்

ம னிமாடக்கோயி ட் வணங்கென்மனைனே.

02 பெரியதிருமொழி ந ப அ தி, ந பா லைப்பு ன்.

ப ம.	உ ர.	பதம்.	உ
அ ன்று	அ க லத்தில் [ம்	அம் ர	ஸர் ஸ்வாமியான
கொலை	கொலைத்தொழிலையு	இட	ஸத்தா ராய் [னது
புண்தலை	பா ன் தோட்டியால்	பொன்னி	ராவேரியா து
	குத்து டபுண் த	ஆள்அரியா ன்	பெளருஷமுள் ஸம்
	லை யயுமு டய		ஹங் ளாலே
குன்ற ன்று	ஓர்பெருமலைபோன்ற	அலைப்புண்ட	ஸம்ஹரிக் ப்பட்ட
	ஜேத்ராழ் ான்	யானே	யானே ளினு டய
ய்	உஜ்ஜிவிக்ரும்படியா	மருப்பும்	தந்தம் னையு [யும்
கொடும முத	(அதி ானக் வ்வி	அகிலும்	அகருவ்ருகைந் க ளை
கைக்கு) ரெ ர்யத் த	அணிமுத்தும்	அழகியமுத்து னை
	யும் மிக் பலத் த		யு
	யுமு டத்தா மு	கெ ண்சாமரை	வெளுத்த சாமரக்
	தலைக்கு	யோடு	ளோடுகூட
இடர்செய்து	து கத் தப்ப ணி	லைப்பண்ட	பர்வத் களில் மற்று
கொக்குஇலை	தே ம் இலைகளும்	அண்ட	முண்டான ஸ்து
ஆர்	மிக்கிருந்துள்		க்களாயெல்லா
பு டரீ த்த	தாம ரப்பூவிலிருக்	தி ர து	அலை ளாடு தள்ளிக்
ள்	கும் பெரியபிராட்		கொ டு ந்து
	டியாரு ட		கொடுக்கிற
இ பம்	தே ஷ ஸு த்	ராகூர்	ணிமாடக்கோயில் ன்மன
	த் த	கே ! வ கு.	(ந)
அ போடு	ஸ்டே ஹாதிக்யத்தோ		
அணைதிட்ட	டதுபவித்துக் கொ		
	டு ர்த்திகிற		

வ் ர. மூன்றும்பாட்டு. †ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ் ானுக்கு கிரோதி யா முதலை யப்போ' அத்தாலே ப்ரீதையா பிராட்டி கர த த்தில்போலையணைக் அவளோட்டை ம்ஸ்லேஷத் தப்பெற்ற எம்பெருமா திருமணிமாட் ராயிலே நி றருளினு 'நெஞ்சே! அ'கே சென்றதுபவியென்கிறார்

(கொலைப்பு தலைக்குன்றமொன்று) கொலை கொலைத்தொழி லையும் பு ன்றாத்தலை யயுமு டய கு றம்போலேயிருக்கிற ஆணையு டு ஸ்ரீகே த்ராழ் ர. †துறோட்டியிட்டுக்கொத்துகை யாலே பு ன்றமென்னுதல் ாட்டானையா யாலே ஆணை ளோ டேபொருது பு ன்றயிருத்தல்† ரதிப்ப பா யாலே சொல்லிற் று வுமாம். (உய்ய) †அதிடர்பட்ட ன்று அது உ ஜ்ஜிவிக்ரும்படி யா .(கொடுமமுதலை'கி ார்செய்து) 'ரெளர்யத் தயும் மிக்கபலத் தயுமு டத்தா முதலைக்கு து த்தைப்ப ணி. (கொங்காரித் யாதி) ப்ர ரினு டய து த்தைப்போக்கித் தாய் பாடே முகம்

பெறு ரா ரப்போலே (ரொகார்) ரொன்று தேனாதல் பரி
மளமாதல். தேனாலே மிக்கிருப்பதாய். (இலைப்புட்டித் து). ர
மஹரமான இலையையு டத்தான தாம ரப்பூனை இருப்பிடமா வு
டய (அ ளி பமித்தயாதி). பெரிய பிராட்டியாரோட் ட ம்ஸ்
லேஷஸாகத் த தன்னு டய ப்ரேமமு டு நேஹம் அத்தோ
டேகூட அதுபவித், ர்ரே ரனு டய த்தானம்

(ஆளரியித்தயாதி). ஆ பின்னாத்தனத் தயு டத்தான ஸிம்ஹ
ளான ஆனை னைப்பிடித்து அலைத்திட்டு கும் அலை
ரொல்லு. ஆ ளவிலே ஆறுநீர்வ து ரொம்பு னைப்பறித்துக்
கொ டுபோயிற்றது. (அகிலுமணிமுத்தம்) அதி மஸ்த த்தி
நின்று முதிர்ந்த அழகிய முத்த களும் ரொசாம ர னையுங் ரொ
டு (பொ னியித்தயாதி) ரோ ரியானது ரொல்விச்சொல்லாத
மலைச்சரக்குக்களையும் ரொடு து ரொள்ளைச்சர கு ரொடுப்பா
ரப்போலே திரை க ளாலே ரொடு ந்து ரொடாநி ததாயி
ற்று அப்படிப்பட்ட திருநா கூர். (ந)

அ . மூன்றா பாத் . (ரொலையித்தயாதி) கீழ்ப்பாடடி ரு ஜேந்த்ரா
ரகஷ த் தயதுபவித்துக் கொண்டு அத்தால் திருமு ம்பெற்றாடு னும்
ஸங் தி யக் ராட்கெரூர் (பு ஜேந்த்ராழ் ராணுக்கித்தயாதி)

(துரோட்டி) அ ருசம். ஸத் ஸத்தரா பு ஜேந்த்ராழ் ராணுக்குப்
புண்தலைகூ மோடு ன்ன வருளிச்செய்கிரூர் (ரதிப்பண்பித்தயாதி). அ
று-உய்ய' எ று. அந் யம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிரூர் (அதித்தயாதி).

“அண்ட” என்றதுக்கு - சேரஎன்று அர்த்த திருவு ளம்பற்றி அத்
தால் எல்லாம் என்றாய் அத் தயருளிச்செய்கிரூர் (சொல்லி த்தயாதி). (ந)

மூ. சிறையா ரு ப்புள் னொன்றேறி யன்று

திசை நான்கும் நா கு மிரியச் செருவில்
கதையார் ரெடுலே லா ர் மடிய

டல் சூழில் கை டந்தானிடந்தான்
மு றயால் ளர்க்கின்ற முத்தியர் நாலே த
ரைே ள்வி யாறங்க ரேழினி னசையோர்
மறைபோர் ப்பு ழெய்து நா கூர்
மணிமாட் கோயில் வ கென்மனனே.
எ

சு 0 பெரியதிருமொழி நூப அதிசபா சிறையார்.

ப. ம.	உரை.	பதீ.	உ. ர.
அ. து	கொடு மமிருந்தா	ட. தான்	ஐயித்த னை 'பே
சி. து	லத்தில [குள்		ருமானு ட
ஆர்	ம. அதமமா சிற	இடம்	ஸ்த்தா மாய் [லே
ஒ. து	கு. த. த்றிருந்துள்ள	முறையால்	தே தோக்த் ரமத்தா
உ. ணப்புள்	ஒப்பற்ற	வளர்'கின்ற	ஹோமம்செய்கிற
	ருடெ. னும் பெ	முத்தியர்	மூன்றுஅக்நி யயு
	ரியதிருவடியின்		டயாராய்
	மேமே [தருளி	நால்தே தர்	அப்படியேநாலுவேத
ஏறி	ஏறிக்கொண்டெழுந்		த் த த்தரித்திரு
செருவில்	யுத்தத்திலெதிர்த்த		ப்பாராய்
க. தயார்	தயினால் பூர்ண	ஐ. ஸ்வி ஆறு	பஞ்சமஹாயஜ்ஞ ஷ
	ராய்	அங்கர்	ட. ஸம்பந்த ராய்
நெடுமேல்	மெ. தா. வேலையு	ஏழினி ச	ஸப்தஸ் ர. னையு
அர். ர்	ராக்கஸர் ஸ். டைய	யோர்	மூள்ளபடியே யறி
தி. ச. னான்கு	ட். தெத்தி'கு. னிலு		திருப்பவருமா
நான்கு	ம்	தயோர்	விலக்கண்ணாநப்ரா
இரிய	(சிலர்) ஒழிப்போம்ப		ஹம் ர் ஸ்
	டியா வும் [வும்	வ.	ப்ராண பூர் கமாகஜ்
டிய	(சி. ர்) முடியு. படியா		ஸ்ராயிப்பதினால்
ட. குழ்	ட.ாகியஅகழாற்கு	புகழ்எய்து	மி. பு த்பெற்றிருக்
	ழப்பட்ட		கிற
இலங். க	லங். யென்னும் ஊ	ரங்கூர்மணிமாட். ராயில் என்ம	
	ரை	னே. னை'கு. ... (ச)	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (சி. தயித்யாதி) †மாலி ஸுமாலிதுடக்
மான ராக்ஷ ரையடையப் ப. டி. ல். யிலே. னெ. ஸர்வே.
ர. திருமணிமாட். ராயிலே. ந்து. ின்றருளி. னை. நெஞ்சே!
அ. டே. சென்றதுபவியெ. கிருர்.

(சி. தயாருவ. புள்) சி. தயென்று சி. தரு. மநஸாதந
மா. சி. தரு. கு. த. த்றிருந்துள்ள (உ. புள்) உ. மா. கி. து. புள்.
உ. மெ. து. பெரியதிரு. டி. கு. ப். ப். புள். னெ. ன். பரு. ந்த. ர. தி.
'கு. ப். ப். (ஒ. மே. தி) அத். வி. தீ. ய. மா. புள். னை. யே. தி. (தி. சை. நா. 'கு. ம்
நா. ன். கு. மி. ரி. ய) †. டி. தெ. தி. தி. கு. க். னும். †இ. ரி. யும். ப. டி. ய. ர. க. (செ. ரு. னில்)
யு. த். த. த். தி. லே. (க. த. யா. ரி. த். யா. தி) தை. மு. வொ. ண். ப. டி. யா. ப்.
நெ. டி. ர. வே. லே. யு. ட. ய. ரா. க்ஷ. ஸ. ர. தி. ம. டி. ய. †. ஒ. னி. த். து. ப். ப். ரா. ரும்.
மு. டி. ரா. ரு. மா. தை. (க. டல். சூ. தி. த். யா. தி) ட. லா. லே. சூ. தி. ப். ப். டி. ரு. ப். ப்.
தா. ய். பு. த். து. 'கள். பா. ம். ப. ரு. தே. யி. ரு. 'கு. மா. போ. லே. து. ர். க். ன். ன். சே.
ரும். ப. டி. யா. ன. லங். யக். ட. தான். மா. லி. ஸு. மா. லி. மா. ல். யா. ன்.
து. டக். க. மா. னு. ரை. ப். பெ. ரி. ய. தி. ரு. டி. மே. லே. யெ. ழு. ந். தரு. னி. ி. ர. ஸி. த். த.

பெரியதிருமொழி, ந ப அ தி டு பா இ முயாடு.

தாச் சொல்லக்கடவதிறே. (கடந்தானிடந்தான்) அவ்வ ர ஜயித்
தன் னாஸ்த்தாரம்

(முறையாலித்யாதி) ப்ராப்தமானபடியேயெ னுத் . தே
தமான ரமத்தாலே ளர்க்கின்ற அக்கித்ரய னையுமு டயராய்
(நால்தே தர்) † அப்படியேநாலுதே தத்தை உத்தரித்திருப்பாராய்
பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யறுஷ்ட்டாந் ளில் லையமி றிதே அ
கர்களாஹம் ந்திருப்பாருமாய் ஸப்தஸ் ர னையுமுள்ளபடி
யேயறிந்திருக்கும் ப்ராஹ்ம ர். (ன் வித்யாதி) இப்படிப்பட்ட
விலக்ஷ ராரா ரயியாகின்றாரகொன்கிற பு முழுடைத்தா திரு
நார்கூர் (ச)

அரு. ளாம்பாட்டு. (சி றயித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழு னென்ற ள
ன்றிதே , ப்ரபலரா மாலிமுதலானா ரென்றான் கிடாயென்று வீர
வாசியறியுமவரா கயாலே அத் தயருளிச் செய் ருரென்று ஸ திய
ஸூசிப்பிக்கொர் (ளலியித்யாதி).

(எட்டுதிக்கு ள்) எட்டுதிக்குக் ளிலும். (இரியும்படி) சிதறும்படி.
‘இரியும்படி’ எ றத்தால் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கொர் (ஒளித்தித்யாதி).

முறையால் எ றது - லெல்லா மதுஷ்கிக்கிறதெ று திருவுள்
ளம்பற்றி (அப்படியே) ன்றது. ()

மு. இழையாடு கொ கத்தலை நஞ்சமு டிட்

டிளங் ன்று ரெ டி விள ரெயறிந்து

தழை ரட ன்தாள் குருந்தமொசித்துத்

தடந்தாம ரப்பொய்நை பு ானிட்தான்

கு முயாட ல்லிக்குலமாட மாடே

குயி கூ நீடு கொடிமாடமல்கு

மழையாடுசோலை மயிலாலுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில் ன் னென்னே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
இழை	ஆபரண ள்	எறிந்து	அவ்விருவருமிறும் ப
ஆடு	ஆடாகின்ற		டிமோதி,
கொங்கைத்தலை	பூதனையி ஸ்தநாக்ர	வ தாள்	லியதானையு டய
நஞ்சம்	விஷத்தை[த்திலுள்ள	குருந்தம்	குருந்த ரத் த
உண்டிட்டு	உண்டு,	தழை ட	அதின்த முகளெல்
விளங்காய்	வி காயாய்கின்ற		லா வாமுடியுளும்
	அஸுரனெ ள்		படி
இள ன்று	சிறு ன்றாய் ந்த அ	ஒசித்து	முறித்து, (பி பு)
கொண்டு	ஸுரனைத் தூ கி	தடம்	பெரித ன

கூக - பெரியதிருமொழி நூப அ தி நு பா, இழையாடு

தாம ரப்பொ பத்மஸரஸ்விலே	மாடு	பர்யந்த் ளில்
ய்	குயில்	கே கில் ள்
புன் னன்	கூ	கூ வு் [கிற
யே ய் அஞ் கு கா ட	முஆடு	மே க் ள் ஞ்சரி
பண்ணும் ரே பீஜ	சோலை	சோலையிலே
ந ஸ்த்ராபஹார	யில் ஆலு	மயில் ள் ர்த்த ப
பண்ணி ண்		ண் ப்பெற்ற து
டய		மாய்
இடம் ஸ்த்ரா மாய் [ள்	நீடு	நீட் ட [ட்ட
குழை வருகத் ளின் தளிர்	கொடி	த் ஜ் ள் டடப்ப
ஆட (மத்தமாருத்தா)	மா	ஸளத் ள்
அ சந்தாடு தி	மல்கு	நெரு கியிரு ப்பெ
ஞல்		ற்றது ர
ல்லி'குல (அ ளி'மேல்ப	ர'கூர்	மணி மாடக் கோயில் ள்
டர்'த) புஷ்ப		கே . கு. (கூ)
டெ டிச்சுட்ட		
ஆட ஆடவு [ள்		

ரா. அஞ்சாம்பாட்டுப் ப்ரதிகூ ர் த் தப்போ'கி இ ட ப்'பெ னோடே ம் லேஷி, த் திருமணிமாட் ரையிலி லே நின்றருளி னு நெஞ்சே. அத்தேசத் த யா ரயியெ'கிறார்.

(இ முயாடித்யாதி) இ முயென்று ஆபர ம் ஆபர ன் ளாடாநி னுள்ள கொ த்தலை நஞ்சை பு டி. பூதனை பேய் டி னை மாற்றி யசோ தப்பிராட்டி டிவாக ஒப்பித்த ர அந்த ஆட ர ளாலே அல'க்ருதமான முலையில் நஞ் சயு டானாயிற்று. (இள'ன்றித்யாதி) ன்றாய்நின்ற அ ரனைக் கொ டி விளா ரயி'ந் அஸ'ரனையெறிந்து இரு ரயும் த் ளிலே முடியும் படிப'ணி (த முயித்யாதி) த் அ ராடே சத்தாலே உயிரையுடை த்தாயிருந்த மரமா இ ன்கிட்டச் செ'ற ரதே த முரடிற் றாயிற்று. வியதானையு டத்தான குருந் த முறித்து. (தட'தாய ரயித்யாதி) த் கு'பெ னுக்கும் ஜலகீரீ டபண்ணு கு யோக்யமான இடத் த் ளியன்பு'கு தூஷித்த'கிட' அ' கேபோய்ப் பு'ராயிற்று. த் பெ'கள் நீராடப்புக் விடத்தையுரு டத்தாய் தாம ர யயுமு டய பொய் யிலேபுக்கு அவர்கள் துகிலை ர'கின்படியா வுமாம் அ ர்த்தி'கிறதேசம்

(கு முயித்யாதி) த மு ளா யும் பூ'டொடி ன் மந்த மாருத்தாலே அசை'து ர. (மாடேகுயில்கூ) பர்யந்த'களிற் சோலையில் புஷ்ப' ளினு டய பரிமளத் த ஆ'ரா ம்பண்ணி முக்தர் ஸாமகாரம்பண்ணுமாபோலே குயில் ள் கூ ரகின்றன

டெரியதிருமொழி ந ப அ தி, சு பா ப ஂ ர் சு .

யிற்று. (நீடு ராடிமாடமல்கு) நெடிய கொடி னையு டத்தான
மாட்களாலே நெருங்கியிருப்பதாய் (மழையாடுசோலை மயிலாலு
நார்கூர்) உயர்ந்த சோலையித் தலையிலே மே ன் ஞ்சரி அவ
ந் த் ண்டு ர்ஷா ரக் கொ டி சோலையி ல் ரத்தி கிற மயி
ளான ஆடத்துடங்கும். இப்படிப்பட்ட திருநார்கூரில். (டு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (இ முயித்ய தி) பரத் ப்ராச மா பெரிய
திருமாமேலேறி மாலிமுத னு ரென்ற வீரத்திலும் பிள்ளைச்சே த்தில்
திருவுள்ளம் குடிபோயநுபவிக்கிறொன்று ஸ தி திருவுள்ளம்பற்றி யரு
ளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி). (பெண்ணோடே) றது, தாம
ரப்பொய் புக்கான் என்றத்தைப்பற்ற.

த ழுவாட என்று விசேஷித்ததுக்கு பா ம் (அ ரேத்யாதி)
விரோதி நிரஸந் ப்ர ரணுதுகு மா க்காளியன்பொய் ய க விவகித்து
அப்போது 'தாம ர' என்று விசேஷிப்ப னெ னெ ன் ன ருளிச்செய்கி
றார் (தனக்குமித்யாதி); ஸுநாஸுநிக்ரியை நுகுண ர விசேஷித்தா
ரென்று கருத்து. அர்த்தாந்தரம் (பெண்களிட்யாதி).

(ர்ஷா ர) ர்ஷர்துவா (டு)

மு. ப ஂ ர்மொழி யாய்ச்சிய ரஞ்ச ஞ்சப்
பகு ராய் முது கிரகா த த்
உ ன்ணமுலை மற்ற ளாவியோடு முடே
சு த்தானிடம் ஓ கு பை தாள்
ணர் ரும்பின் க ழி தி று கி
கமுநீரில் மூழ்கிச் செழுநீர்த் தடத்து
ம ஂ ந்திள மேதிகள்கை கு நார்கூர்
மணிமாட ஂ ராயில் ஂ ம ஂ ()

பதம்.	உ ர.	ப ம	உ ர.
பண் ஂ	ர த்தோடொத்த	உண்ணு	விஷம் தடவியிருப்ப
மொழி	பேச் சயுடைய		தா அ ராஜ
ஆய்ச்சியர்	இடை ச்சி ள்		ண்ணமுடிய த
அஞ்ச	பயப்படும்படி	முலை	முலைப்ப லை
ஞ்சம்	தாயுருக்கொ ஂ வெந்	மற்று	அதுக்குமேலே
	த ஞ்சனை யயும்	அவள்	ஆவியோ அவ்ருயிருடனேகூட
பகு ராய்	பெருத்தவாயையு மு	மம்	
	டைய	உடனே	சு வத் ஏககாலத்திலே அமு
கமுதுக்கு	பூதனையிடத்தில்	தான்	துசெய்தக்ருஷண
இரங்காது	தான்கோவுடாமல்		னுடைய
அ ிர்தன்	அப்பூதனையினது	இடம்	ஸத்தாநாமய்

இளமேதி ள்	எரு நாகுகள்	மூழ்	புக்குமுழுகி (அந்த
ஒங்கு	யர்த்தி யயும்		ரம்)
பந்தான்	பசி தானையு	செழுநீர்த்தடத்	அழகிய நீராயு டய
ணையர்	குறு ணையு	து	தடா த்திலே போ
	முழுட		யமுழுகி
ரும்பின்	இசைத்த ட் ளி	ம டே து	கொம்பு ளில் மண்
முகின்ற	குருத் தத்தின்று		ணைத்தரித்து டொ
வை	சி ர மவ்விடத்தி		டு [ந
	டே யே ட் து (பி	கு	க ரே ருதேகிட் கி
	அவ் டொ	ர	கூர் மணிமாட் டோயி' என் ம
	ற்றுந டொ) ல்	டே . . . கு.	()
முநீர்	செ'கமுநீர்ப்பணையி		

வ்யா. ஆறும்பாட்டுத் துதனை ய அப்போதே ப்ரா ன்போம் படி முலையு ட வர்வே வரன் திருமணிமாட் டோயிலிலே ளி'ற ருளினை நெஞ்சே. அ'டே சென்றதுபவியெ'கிறார்.

(ப டே ர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச) ப ண்ணோடொத்தமொழி ய யு டய இ டச்சி ளஞ்சும்படி. (ஞ்சமித்யாதி) வஞ்ச த் த யு டயளாய் பயா ஹமாம்படி ரத்யுசிதமான ட்பெரிய ர யயு டயளான கழுது டி பேய் அதுக்கிர'காதே. இர'கு யா வது நோவுபடு யாய் அதி'ல யில்தா' நோவுபடாதே. (அ ள் தனு'ணமுலை) விஷமா யலே டேறு சிலரு'டாரில்லை யிறே' அப்படிப்பட்டமுலை. (மற்ற ளாவியோடுமுடனே சு த் தானிடம்) விஷத் தவா'கு ய'றி'டே ட் அதி'ர' ரயமான ப்ரா னையு'கூட ஒரு லே அமுதுதெ ய்தவன் ர்த்தி'கிறதேசம்.

(ஐ'குபைந்தாளித்யாதி) யர்த்தி யயு டத்தாய் பசுமை ய யுமுடைத்தாய் தானையுமு டத்தாய் ட் குறுகின ரும்பினு டய மையு டி ட் தலையாடி அ' தத்தின்று ட் த ள ல்லாதபடி மி த் தின்கையாலே ஞ்சரி' மாட்டாமை அ' விடந்த' னிலே இடம் வலம் டொ' டி விடாயாறி பின்னைப்போய் அந்த உஷ் மாறும்படி செ'கமுநீர்ப்பணையிலே புக்கு முழுகி. (செழுநீரித்யாதி) அழகிய நீரையு டைத்தாயிருக்கிற தடா த்திலே பு'கு முழுகி கோட்டும' டொண்டு அத் தச் சமந்து ட் கிளாறுமாயிற்று' மஹா ராஹம் கிளர்ந் தாற்போலே. (குநாங்கூர்) பின்னை அடித்து ஏறவிடவும்போ ராத படி அ' விட' த' னிலே கிடக்குமாயிற்று. அப்படிப்பட்ட திருநா' கூரில் இ' விடத் தப் பிள்ளைவிழுப்ப ரயரும் ஆப்பாணு'கூட அதுவந்தித்து இர' டிடத்திலே வைகி என்றுண்டாயிருந்தது

“இது செய்யும்படியென்?” என்று பட்டரை கேட் ; ஸௌகுமார் யத்தாலே இரட்டத்திலும் கிடந்தது” என்றாள் செய்தார். ()

ஆர்தல் மிகுதியாய் அதினர்த்தம் (குறகி) ன்றது. (தலையாடி)
கொழுந்தா , . வகி எ றதுஞ்சுத் தாத்பர்யம் (தன் ளவித்யாதி)
(பணையிலே) நீர்லிவத்திடு . (கிளருமாயிற்று) , , ரந்தர "இளமேதி
கள்" -எரு மநாகுகள் என்று கூட்டு ிது. (இதுசெய்யும்படியெ) எ றது
இர ண்டிடத்திலும் கிடந்து காலத் தப்போக்கிறென்றதா ாயோஜ
மெ னெ ன் ன்றபடி. ()

மணிமாடக் கோயில் 'என்மனே

(६)

மாட தியம் சந்திரனவன்

கா பெரியதிருமொழி நூப அதி பா தனை ட்டவிழ்

கினைக்கு	(தா ட்டப்போ ப்பெ	ன	தருகிறோமெ று கூ
	றாதே) அ கேவ		விக் கொ ட்டபோ
	னையாடு படி		(ருவரு டே
மொடி	கொடி னையு டய		ளா மயாலே)
ளானி குழ்	ளானி ளாலே குழ்	முன்றில்	ஒ ட்டொருவர் வீட்டு
	ப்பட்ட		சசுத்தோறும்
தெருவி	வீதி ளிதே	சென்றுமாறும்	தாமே லியப்போய்
செழுமுத்து	பெருமுத்து னை		ராற்றித்திரிகிற
வெநெற்கு	வெநெந்தெ ல்லுக்கு	நா கூர் மணிமாட்	ரையில் னைங்
		கெண்ம னை.	(எ)

வா ஏழாம்பாட்டு. தகாளியனால் ந்த ஆபத் தப்போ கின
என்பெருமான் திருமணிமாட் ரையிலே ி றருளினான் நெஞ்
டு . அ கே சென்றதுபவி என்குறார்.

(தனை ட்டவிழ்தாம ர குபொய் த்தடம்புக்கு) தனைத்
தாம ரயும் ட்டவிழ்தாமரையும். மொட்டித்தாம ரயும் அலர்ந்த
ராம ரயும் த் குகிறபொய் க் ரயிதே பு கென் தல். தப்பொய்
கயி ள்ளேபு டென் தல். (அட் ரவிட் காலர ம்) அட் ர
தே கிளர் தெழாநிற்பதாய் விஷத் த் ரலாகின்றள்ள அர
முண்டு ளானிய அது இளைக்கும்படி வ்யாபரித்து அத்தோடே
தனையாடி () த் அடிச்சியோம் தலையிசை நீயணியாய் என்று
ப்ரார்த்திக்கும்படியான திரு டி னை அதின் தலையிலேயாயிற்று
த்தது. (அம்மானிடம்) த் இப்படி ர்வரக்ஷண் னையும் பண்
ணும் ர்டே ரன் ர்த்தி கிற தேசம்.

(மாமதியமித்யாதி) சந்த்ரணை த்ரக்ஷணத்து ர
ஞ் ரி கிற மொடி ளிலே து க்கு ட்டு போகப்பெறாதே
அ ற்றோடே வினையாடுமாயிற்று இப்படியேயிரு கிற மொடிகளை
யு டத்தா மாளின ளாலே குழப்பட்ட தெருவில் (செழு
முத்து வெ டெ ற்கென) பொ டிகிற நெல்ல மயும் அழகிய
முத்து னாகி றுர்கள். (வெ டெ ற்கென) செந்நெல் ண்
டா ட்டெ டெ லமையும் னாகி றுர் ள் (செ று) வந்து மொ
ள் ளரில்லை மிகுதியாலே கொ ட்டெ செ று விற்குமித்தனையாயிற்று
மு றில் ளிலே வாசல்களிலே. (னைக்கைதுளைப் பா யர்மா
றும்) இ டச்சி ள் ஒப்பித்துத் தயிர்கடையுமாபோடே துளைச்சி

ளும் ஒப்பித்தாயிற்று முத்துவிற்கப்போவது இப்படி அல் னு
தகளான. துளைச்சிகள் முத்துவிற்கக் கு ன்சரி'கிற திருநா
கூரிலே. ... (எ)

அரு. ஏழா'பாட்டு. (தனையித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன பூத ஸ்தல
விஷம் அ'ருதமெ' னும்படி பஹுமூ மா விஷத் த' க்குகிற ளரிய
தடத்திலே () ஷ்யா'சு' - அபியாதா ப்ரஹர்த்தாச' என்கிறபடி
யே தா' போய் நிர வித்த செயலான யாலே இவ் பதார்த்திலே நெஞ்சு
சென்று அதுபவி'கிறாரென்னும் ஸங்கதியை ஹ்ருதி ரித்து'ொ' தாத்
பர்யமருளிச்செய் றார் (ளரியனாவியாதி).

கீழ்ச்சொன் னவிர' டயு' க்ரமேண வி ரியாநின்றொ'டு' த
டம்' று ரையாகவருளிச்செய்கிறார் (தனையித்யாதி). 'புக்கு எ'ற
பதத்தி' ர'யத் தப்பற்ற தடம்' என்றது'கு இடம்' றுப் அத்
தால் பலித்தது ப்தம்யர்த்த ள் அத்தையருளிச்செய்கிறார் (பொய்ந
யித்யாதி). (ராநி'யுள்ள) 'ரநின்றுள்ள. 'தனையித்யாதி' ன்றதி
ர்த்தம் (வினையாடி) எ'றது. மிதித்த என்னுதே, அடி வத்த' என்றத்
தால் தோன்றின ளுபாட் டயரு'ரிச் செய்கிறார் (அடிச்சியோமிய்யாதி).
அதிப்ரதிகூலன் தலையிலும் திருவடிகளை 'க் கு ளேது அம்' று
யென்று வி ளுதித்தருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி).

(வெ' னெல்ல யும்) என்றது அஸ்ஸா'யமா வெ' மயு வெ
... (எ)

பு துணையார் கருமென் குழலாய்ச்சியர்தம்
துகில் ளரியும் சிற்றில் சிதைத்தும் முற்று
வினையார் வினையாட் டொடு காதல் வெள்ளம்
வினையித்த ம்மானிடம் வேல்நெடுங்
முனையாளையிற்று மடவார் பிறிற்று
மொழி கேட்டிருந்து முதிர்ந்த வினையால்
னைய கிள்ளை மறை பாடு நாங்கூர்
மணிமாட'கோயில் ன்கென்மனனே. (அ)

ப. ம.	உரை.	பதம்.	உரை.
துணையார்	துணையி'கி'ரு'து	முற்றுவினையார்	யெள' நம்வாராத
ருமெ' குழ'	றுத்து ம்ருதுவா	வினையாட்	(அஞ்ச) பாலிகை
	கூ'தலையு' டய	டொடு	களோடுண்டான
ஆய்ச்சியர்தம்	ோபஸ்தீர்களின்		பாலக்ரீடையோ
துகில்வாரியும்	வஸ்தரங்களை யபஹ		டே[மஸா' ரத் த
	ரித்து	காதல்'ெ ள்ளம் (அவர்களுக்கு) ப்ரே	
சிற்றில்சி' தத்	(அவர் ள்) சிற்றில்	வினையித்த	பிறப்பித்த
து	னையழித்தும்	அ'மான் இட ஸாவேஸ்வரனது'த்	
		ம்	தாநமாய்,

சு அ பெரியதிருமொழி நூப அ-தி அ பா துனையார்.

முதிராத இ	முநமா ராத இனிய	மட ரர்	தி ஸ்தீ ர்
சொல்	சொல்லையும்	பயிற்று	அப் ஸிப்பி ற
வனைய	னைய யயமு	மொழி	தே தபத் தை
ள்ளை	கிளி ள் [ட	கேட்டு இருந்து	தே ட்டு ர் முரு
தே	தே ல்போகே கூர் ம		து (பி பு அ ர்
	யு டத்தாய்		ள் செ படி
மெ ன் ண	நெடிதா னை		(யே)
	யு	ம தபாடும்	வேதபாராய
முனை	முனைக்கிற ள் ராய்		ப னுகிற
ரார்	ராந்தி யு த்தா	நா கூர் மணி	ரட் ராயி ணங்
		கெண்	தே (அ)
எயிலு	தந்தப க் தி ய யு		
	முடைய		

வ்யா எட்டாம்பாட்டு. திரு ராய்ப்பாடியிற் பெ ன் ளோடே
கிர தி ம் லேஷத் தப்ப னின க்ருஷ் திருமணிமாட்
ரையிலிலே நின்றருளினான் நெஞ்சே. அங்கே சென்றதுபவி
யென்கிரார்.

(துனையார் ருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்) துனையாரெ று துனை
மிக்கருக் க. அதா து-சுரு டு கறுத்தம்ருது ர குழலையுடை
யராய், ரையிலே பரியட்ட னையிட்டு த்து முழுகியேறும் பரு
மாபிருந்துள்ள இ டப்பெ களுடைய. †துனையாநிற்கி ள் று
மாம். (துகில்வாரியும் சிற்றில்சிறைத்தும்) அ ர் ள் ரயிலே
யிட்டுவைத்த பரியட்ட னை () மசி மயிலிசூ ததாராய் எ
னும்படி ரரி ர் டிபோய்க் குருந்திலேயேறியும் (உ) தீ ம
செய்யும் சிதரா ள் சிற்றில் து சிறையே னும்படி
சிற்றில் சிறைத்தும். (முற்றுவனையார் வினையாட்டொடு) வினையாட்
டுக்கு அவ் ருரு கார்ய ர் ளொ ர் னைதபடி பரு த் தயுடை
ய ர் ள் யெள நம் டுணசாடாதபரு ம் அ ர் ளோடேயு டான
வினையாட்டு ரடேகூட. (ரதலித்யாதி) அ ர் ளு ன் கு ப்ரேம ரகர
த்தை வினேத்த ஸர் டே வரனுடைய ர ஸ்த்தாரம்.

(தே ல்நெடுங்கணித்யாதி) தே ல்போலே கூர் ம யயுடைத்
தாய் நெடிதான கண் னையுமுடையராய் முனை கிறவள ரய் ஒளி
யயுடைத்தான தந்தபங்கி னையுமுடையரா த்ரீ ளா ர்
, (பயிற்றும் மொழி கேட்டிருந்தும்) அ ர் ள் முத்தமிடர்

(க) ர-தி-ந-சு.

(உ) ர-தி-உ.

§ ஊசாடுதல் - ஊடாடுதல், நடமாடுதல்.

எ றுற்போலே சில ரார்த்தைகள்சொல்லிக் கற்பிப்பர் னே அ ற்
 ம் டே ட்டிருந்தேயும் அவை கிடக்கச்செய்தே. (முதிராதவித்
 யாதி) முற்றுகேயிருக்கையாலே ம்ருது ராய் இ ரிதான சொல்லை
 யுடைத்தாய் னாந்த ராயயுமுடைத்தான கிளியா எது. (ம ற
 பாடும்) தன்கு ராவிதமான வேதத் தப் பாடாநிற்கும் அவ்வூரி
 லுள்ளார் வேதபாராய ம் பண்ணிப்போருநையாலே அதனே
 யிறே இ ற்றுக்கு வாவிதமாயிருப்பது ஆனையாலே இவர்கள்
 சொல்லுகிறது கிட அ ற் மச் சொல்லாநின்றனனெ ன்னுதல்.
 அ ற்றினே இ ர் ள்தாங்கள் உபாத்யாயரு டய பெ ன் ளா
 யாலேதே தபத்களை அப்யஸிப்பிக் அ ற் மச் சொல் ாநிற்
 டெ னுத (முதிராதவின்கொல்) ம்பிக்கிற ிர்கள் பேச்சுப்
 போலேய் றிறே இ ற்றினுடைய பேச்சு இப்படியிருக்கிற
 திருநா ிகூர் (அ)

அரு. ட்டா ன்பாட்டு. (துணையாரித்யாதி) அஞ்சாம்பாட்டில் ப்ரஸ்துத
 மா 'தடந்தாம ரப் பொய் புக்கா' என்றதற்கு இரண்டு தாத்பர்யத்
 தானே ருளிச்செய்தாரா யாலே முந்தின தாத்பர்யத் த் கீழ்ப்பாட்டி
 ருளிச்செய்த ிர் இரண்டாம் தாத்பர்யத் த இப்பாட்டி டெ ளியிடுகிற
 ரெ றுத. அ ற்றினே கீழ்ப்பாட்டில் பொய் பு து ப்ரஸ்துதமா
 யானே ிருத்தா ித்ராபஹர த்தை யதநந்திக்கிறாரென்றதல்
 ிதி திருவு ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (திரு ராய்ப்பாடியிலித்யாதி).

(துணை ாநிற் ம) ஜலத்தினே துணை ாநிற்கிற ி ளா டெ ன்றபடி (அ)

மூ. வி டயோட டெ றுய்ச்சி மென்றோள் ய்த

விகிர்தா வி ளா கு சுடராழி யென்னும்

ப டயோடு டெ ன்று டயாயெ ி

நீ மயோர் பரவுமிடம் பந்தடத்துப்

ப டயோடு செ ால வன் ம் து கப்பத்

தொ ப்பு டீகத்திடைச் செ ழுநீர்

ம. டயோடநின்று மதுவிம்மு நாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில் ண டெ ம னே. (கூ)

ப	உரை.	பதம்.	உ ர.
வி ட	ப்தருஷப ி றும்	மென்தோன்	ருது ர புஜாவி
ஓட	ஓடி ி டும்படி	யந்த	விரும்பி [த்த
வென்று	(அவற் ற) ஜயித்து	விகிர்தா	வ்யா ர்த்த மா செ
ஆய்ச்சி	ப்பின்னைப்பிராட்டி		ல் னையு ட
	யினது		டே

விளக்கு	விளக்கின்று	மீதோற்று மயா
டர்	புரையுட	லே) [யுள்ள
ஆழியென்னு	திருவாழியாகிறஆயுத	பந்தத்து அழகியதா த்திலே
படையோடு	த்தோடேகூட	தொனகப்புண் திரண்டதாம ரப்பூ
ன்று சங்கு உ	அத்விதீய ரயிருக்கு	டரீகம் களை
டாய்	மழிபாஞ்சஜந்யத்	துகைப்ட துணைக்க(அத்தாலே)
	தபுடையகனே.	இடை அத்தாமரை என்னு
நன்று	என்றுசொல்லாநின்று	வேயுள்ள
	கொண்டு	செக்கமுநீர் செக்கமுநீர் ப்பூ
இ மயோர்	பரஹ்மாதிகேர்ள்	ளான
பரவும்	இடவிடாதேஸ்	மடை ஓட மடை எக்கிர்பியோ
	தோத்ரம்பண்ணுகி	முனபே திலும்
	ற	நின்றமதுவி உள்ளேநின்று மது
இடம்	ஸ்த்தா மாய் [மும் வெள்ளம்தேங்கும்
பெடையோடு	பெட்டையோடு கூடி	படியான
செரா	சிவந்த லையுடை	நாங்கூர் மணிமாடே ரயி
அம்	ஹம்ஸமானது (மது	னென்மனே, ()
	பா. த்தால்முன்	

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கா எரு தேழுடர்த்த செயலையும் தியாயுதங்களோட டச் சேர்த்தியழ யும் சொல்லி தேவர்கோத்தத் திருமணிமாட கோயிலிலே நிற்ரு ளினான் நெஞ்சே. அங்கேசென்றதுபவியென்கிறார்.

(விடையோட) நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம் லேஷ த்துக்குப் ப்ரதிபந், மான ருஷபங்கள் ஓடும்படிவென்று. (ஆய்ச்சி மெட்டு, எள்நயந்தவிகிந்தா) அருடப ட்ருதான தோலை விரும்பின யாவ்ருத்தமான செயல் லையுடையே. (விளக்கித் யாதி) திருமீறத்துக்குப் ப்ர கத்தொடயா விளக்கிற்றுள்ள சுடரையுடைய திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடேகூடி அத்விதீய மா ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனே. (நகின்று) இப்படிசொ ல்லாநின்றுகொண்டு. (இ மயோர்பரவுமிடம்) ப்ரஹ்மாதிகேர் ள் விடாதே, தோத்ரம்ப ணுகிறவிடம்.

(பைந்தடமித்யாதி) அழகிய பொய் ளிதே மதுபா ம் பண்ண இழந்த சிவந்த லையுடைய அம்மா துபேடயோ டேகூட இழிநகையோ மதுபாநத்தாலே முடிதோற்று மயா லே. ஈஜஸ்ரயத்தைப்பேணிப் பரிமாற வறிகினைவி லே. அத்தாடே து கக்கப்பட்ட. (தொனயித்யாதி) திரண்டதாம ரப்பூவி டு வே செக்கமுநீரின் மது வெள்ளமானது மடயாலே போகிற் ற்செய்தேயும் அதிலுடய மிகுதியாலே உள்ளேநின்று ஈவிமா

நிற்குமாயிற்று திரட்டமுண்டீர் ளின்நடுகு ஆன் ள்
து க்க நடுவுநிற்கு செக்கமுநீரானது மதுவள்ளமிடாநிற்கும்
இப்படியிருக்கிற திருநாங்குரியே. ... (௯)

அ. ஒன்பதாட்டி. (விடயித்யாதி) பலகாலும் க்ருஷ்ணாவதா
ரத்தோடு ஐயச்சால்லாகி நீர் மணிமாடேயாலிலிருக்கும் ருஷ்
சூருன்ன ப்ரஹ்மாதிகள் அந்ந் ஏத்தகிரூர் ள் ளோடு கிரூ
ரென்று ஸ்தியுட்டுண்டருளிச்செய்கிரூர் (ப்பிணையித்யாதி)

(ஒரும்படி) தோற்கும்படி. (பத்திராடயா) பரபாமாக.

(ஆரயத்த) மலத்த 'தொக' ஸ்ரஹமாய் அதிர்த்த
(கிரட்ட) எறது. (விமர்சனம்) தேர்நிற்கும். ... ()

மு. டார் பொழிசூழ்நீ தழாயநாங்குர்
மணிமாடக்கோயில் நெடுமாலு கென்றும்
தொடாயதொல்சீர் பல்மனையாரோ
கலியனெலிசெய்தமிழ்மலை ல்லார்
டார் ளியானைமீதே
டஞ்சூழலகுகொருகா லராய்
விடோய்நெடுநாருணை நீழலின் கீழ்
விநீருலகாடு விரும்புரே. (௦)

திரும்கையாழ்வார் திருவடி ளோரம்.

ம.	உரை.	உ.
பொழிசூழ்ந்தசேலை ளாலேகுழப்	பொழிசூழ்ந்தசேலை ளாலேகுழப்	மா அப்பயிர்
அழகார் திருக்கூர்	அழகார் திருக்கூர்	ல்லார்
மணிமாடேயாலிலே	மணிமாடேயாலிலே	ண்டரெல்மத்த
யில்	யிலேந்தயாள	ளகாலிலேவிழு
மெருகு ஸர்யேஸ்ரனுக்கு	மெருகு ஸர்யேஸ்ரனுக்கு	துவேவிசூப்படி
என்றும்	என்றும்	ளியானைமீதே மத்தஜத்திதே
டார்	அதிரி	றி(ரிம்து)
தொர்	தொர்	டஞ்சூழுகு சதுரரபர்
ம்ம	முனிகுழத்திரும	க்கு தாழ்மிரு
டே	சுரார	ஒரு ரயத் ளேஅத்வித்
லிய	ஆழர்	ர் ளஹரய்
ஒலிசெய்த	அருளிச்செய்த	விடோய் அப்ரஹ்மா
தமிழ்மலை	தமிழ்மலை	முயமுத்தாதபத்ரா
ார்	தயு ஸஹுதய	குடைநீழலிச் சயிழிநு
		னகீழ் து
		விரிநீரு ஆரணேஷ்டி
		தப்ரஹ்மடத்
		தயட்டு
		விருப்புர் கிரதிப்நியுத்தர்
		யிருப்பர் . (0)

௧௨௨ பெரியதிருநொழி நூல் அறிவுரை ௦ பார் டார்.

வா. பத்தாம்பட்டு. இத்திருநொழி நூலுக்கு பலம் சொல்கிறது

(டார்பொழிக்குழு) சோலையென்று பேர்மாத்தரமாய் மதுபாம்பு இழந்த ண்டேயாய்க் கிடக்குமாயிற்று. (அழகாய்வித்யாதி) தர்சநீயமா திருநாக்கூரில் திரும ரிமாட்டு ராயிலே நித்யாம்பு கிற ர்டேஸ் ரண்கு. (என்றும் தொட்டாய்தொச்சி) நித்யாம்புத்திலே திகிரிக் கயாலே ந்த நிரதி ஸம்பத்தையு டயராய். (பலம் கயர்கோ) நல்ல யலையு டய திருமண்கு ராரான ஆழ்ார். (ஒலிசெய்தமிழ்மலை லார்) ஒலியு டத்தா நுளிச்செய்த தமிழ்த் தொ டயாகிற இத்திருமொழியை மற்றர்.

(கட்டார்) அதுகூலப்ரதிகூலோதாலீநரென்று ரசியின்றிக் லோ மாத்தர் ள்ரலிே ந்து விழும்படி மத்தத்தின்மேலே யேறி (டல்குழலகூட்டு ராநாவலராய்) ஸுத்திரிய ஜம்மத்திலே பிறந்து து ரரபர்ய் தயான பூமிக்குத்தா ளே கிர் லாஹரய். (விட்டோயித்யாதி) ஆரத்திலே டு கிட்டும்படியா முத்துக்கு டயின்கீழே டல்குழ்த பூமிய யா டு விரும்பப்படுவர் கிரதி ப்ரீதியு, ரார்கன்.

‘ஐர்யத்தைப் புருஷார்த்தமாச் சொல்லு ரென? என்று ஞ்சீயர்பட்ட ர்டேட் ஸ் ரனேயாகிலும் ஒரு ரல் பிறந்து அபிஷேம்பு மயும் பா தசேஷமா லாமாகில் என்று கா ம் திரும யாழ்ாரிருப்பது” நருளிச்செய்தருளினார்.

பேரி வாச் பிள்ளை திரு டி ளே ம.

அ. —பத்தம்பாட்டு நி. (வட்டாரித்யாதி) விரும்பு ர் மதுகு ல்ராலும் விரும்பப்ப ரெ ற்த்த ருளிச்செது விரும்பத் தயுடையரசவரெ ற்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (கிரதித்யாதி).

(இருபது) ற்தா, இனிதம்மு டய ப்ரபந்தம் மற்றர்கு பாவத ன்ரயோபயே யான ம் டலாதிபத்யே டா எ திருப்ப ரோ என்று இ டு பூரித்துக் கொவது. ...

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம்
முன்னும்த எட்டா திருமொழி முடிந்.

பெரியதிருமொழி ப தி பா சலன் ட. ௨௩

ஆழ்வார் திருவடி னே சர ம்.

மூ றுமபத்து ஒனபதாநதிருமொழி சலன் ட
ப் ர டே ச ம

†அபிமதவிஷயத் த யநுபவிக்குமிடத்தில் அ ய ன்தோ
றும் விரும்பியநுபவி குமாபோலே †அ குள்ளதெ லாம் †உத்தே
யமாய் †ஆபத்ஸ னாய் த்துக் கும் ரக்ஷ னாயிருக்கிற ஸர்
டே ரன் ரக்ஷ த்துக் குப் பந் ர தே ம்' என்று விரும்பி
ர்த்தி'கிற தேசமான யாலே அ கு டான திர்ய'கு னுமகப்
பட மூ தர் பகவதநுபவத்தாலே னி'குமாபோலே களித்து வர்த்
தி'கும் தேசம் ஆன டி பு நீயுமத்தேச' த ப்ராபியென்று திரு
வுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். *

அரு. -சலன் டவின் ப்ர டே சம். திரு ர் கூரில் திரு னிமாட்
டே ராயிலே யநுபவித்த ஆழ் ரர் அ குள்ளமற் றத் திருப்பதி னையு மநுபவித்
கிறார் இனிப் பத்துத் திருமொழி ர டே டு திருவு ளம்பற்றி அ
யெ ர ற்று'கும் ஸங்கதியருளிச் செ ய் றார் (அபிமதேத்யாதி). (அ குள்ள
தெல் ர்) திருநா'கூர் திருப்பதி னெல் றம். (உத்தே'யமாய்) எ ற ந்
தர' தோற்றி எ றுடே ஷ். இத்திரு டாழியி' ப்ரமேயத் , யருளிச்
செ ய் றார் (ஆபத்ஸ னாயித்யாதி). *

மூ. சலன் ட விரணிய த ல்மார் டீண்டு
தட் டலை டைந்தமுத் கொ டி ந்த ரனை
நலன் ட ருமுகில்போல் திருமேனி யம்மான்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறை கோயில்
சலன் ட மலர் சொரியும் மல்லினை யொ செருந்தி
செ ப ன் ம நாறும் பொழிவினுடே
ல'கொ டி யலோடி விளையாடு நா'கூர்
குந்தவி ரம் வ கு மடநெஞ்சே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சலன் ட	(ப்ரஹ்மாத'ப் ல்)	அ ல்மார்வம்	விசா வக்ஷஸ்த் தல
	சீற்றத்தையுடைய		த் த
இரணியன்	ஹிர'யனு டய	டே டி	அநாயாஸேக கிழித்து
அ து	அப்படி ரபலத்தா		ப்பொகட்டும், [னை
	லே பூண் ட்டப்ப	தட் கடலை	பெரிய திருப்பாற் ட
	ட்ட	கடைந்து	மத ம்பண்ணி

உச பெரியதிருநொழி நூப அதி பா சலன் டொ ட்.

அமுதம்	அதிப்பிறந்த அருத ஓடி	த ஞ் ர ஸ்த்தா
ரொ	தே த ஞ் ரூப் ப	ர னீ ரவிட்டு
	கிட் டொ டித்	ஓடி
ந்த	து [ருத்	ரொ டி இசலி இலி மல் ர
ரணை	தோஷயு தனயி	லர் சொரியு ச்சொரிகிற
லன் டொ ட்	யு ரய்	ம்
ரு மு	அழகிய னீ தே	ஒ மல்லினை அழ ய மல்லி
போல்	போற்	செருந்திசெ ளும் செருந்தி ளு
திருமேனி அ	திவ் தேஹத் தயு	ண்ப் நகன் சம்ப ளும்
மா	டயனு ர்வே	ராறு ராஸ யைப்பரப்ப
	ர	விடுகிற
டோறு	ப்ரதிகிரமும்	வ பொழிலி சோலையிதே
கிழ்து	தோஷித்து டொ	ணாடே
	ண்டு [படி	ள டொ டி (அப்புஷ்ப ர ரா
இனிது	ஆ ரிதரு கினி தாம்	வினாயாடு ரா பலத்தாலே)
ரு டியு தமே	அ ிய ப்ரயோஜ னு	துள்ளிவினாயாடுகி
யி	ய்நித்ய ஸம்ப	ற
	ணுகிறதேசமாய்,	ராகூர் டுத்தின் ர
ல்	(நீ ரவிட்டா தரி	கு மடமெஞ்சே ()
	மாட்டாத) யல்	
	மதஸ்ய ன்	

வ் ரா. முதற்பாட்டு. (ச ன் டொ ட்) தீற்றத் தாவிட்டாயிற்று குத்தது. தீற்றத் த டயனு இருக்கிற ஹிர யனு டப த்ர பலத்தாலே திண்ணியதாய் அ ன்றமார் த் தன்னுடைய தீற்றத் த் டாட்டி வெதுப்பிப் பதஞ்செய்யப்ப ணி பின்னை அநாயாடு ந ழித்து ஒருவரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ண, கடலை கூடாத்தரபதார் தத் களைப்போலே பரிச்சேதித்துக் டந்து அதில் நல்லுயிரான அம்ருதத் த ராகி நம்மை ஆ ரயித்த தேவஜாதி ராயம் தலை ட்டப்பெற்றோமிறே. ன்று அதுபெற்றால் அவர்களுக்கு ருமு ப் பத் தானு டயனய் அவ்வம்ருதத் த புஜித்தார்க்கு ழியக் ட ராதிகளைத் தானுடையனு இருக்கிறவன் (நல கொண்டவித் யாதி). த ஆ ஁ருதத் த நாய் கிடாய் என்னும் படியான டி யு டய ன் () டுஷுஜீலி தும யோதி ன்கிறபடியே, உபசயாக்ம் மான வடின யுடைய மே ம் திருமேனிக்கு ராப்பா ம் போராமையாலே வ்யா ஁ருத்தமான வழகையுடத்தாய் ஸ்ரமஹா மாயிருப்பதொருமேகம்போலே திருமே ரியையுடையனய் அத்தாடு

௬௨௬ பெரியதிருமொழி ந. ப, அ. தி உ. பா திண்ணியதோர்.

எ ணில்மிகு பெருஞ்செல் த் தெழில் விளங்கு மறையும்
ஏழிசையும் ள் பிகளு மியன்ற பெரு குணத்தோர்
ம ணில்மிகு ம றய வர் ா மலிவெ ய்து நாங்கூர்
குந்தவி ரம் னங்கு மடநெஞ்சே. (உ)

பத .	உ. ர.	உரை.
திசையனைத்	எல்லாத்திக்கிலு	எண்ணில்மிகு கண ரதீதமான
தும்	வர் ளும்	பெரும்செல்வ மஹத் ம்பத் தயு
நடுங்	பயப்படவும்	த்து டத்தாய், [ள்ள
தேவரொடுதா	தே தாந ராதிகள்	எழில்விள கு அழகுவிள காநி று
னவர்கள்		மறையும் தே த ளும்
திசைப்ப	லங் வு	ஏழி சயும் ஸப்தஸ்வரங்களும்
தி ணியதோர்	த்ருடாய்அத்விதிய	ே ள்விகளும் (இ ற்றின) அர்த்த
அரியருவாய்	மான ரஸிம்ஹரு	ஸ்ர ணங் ளும்
	பியாய்	இயன்ற நிறைந்த ராய் (அத்
இரணியனை	ஹிர யாஸுரனை	தால்)
நண்ணி	கிட்டி	பெரு குணத் ஆத் கு ஸம்பந
அவ	அவ ஸுரனது[தில்	தோர் ராய் [த ரான
மார்வகலத்து	விசால கஷஸ்த்தலத்	மண்ணில்மிகு பூஸுரரு குள் சிறந்
உகிர்மடுத்த	ளே ண றிக்கி	ம றயவர்கள் பராஹம ர்கள்
	ழித்த	மலிவெய்து ரெ ன் கி ர்த்தி'கிற
நாதன்	ஸ்வாமி	நாங்கூர்வைகு தவிண் கரம்மடநெ
நாடோறும்மகிழ்ந்தினிது	ருவியுறை	ஞ்சே. ண்கு. (உ)
ரோயில்		

வ். பா. (தி ணியதோரரியருவாய்) ஹிர யனு டய சீற்ற
மென்றால் பிற ரலியாதபடியான நரஸிம்ஹமாய் தி'குக்களெல்லா
மஞ்ச அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமி றியே எல்லாருமொக்கக்கலங்க.
(இரணியனைந ணி) எரிகிறபெருநெருப்பிலே சென்று கிட்டு ரோர
ப்போலே க்ருரண பையலைத்தீ டி (அ ன்மார்வகலத்துகிர்மடு
த்,) போக்குத்தேடி இட காணாமையாலே சுழித்து ருகிற ருதிர
ெ ள்ளத்து கு ஒரு ழி ண்டுகிட் டாற்போலே அ னுடைய பர
ந்தமார்பிலே திருவுகிரையூன்றி அ னையழியச்செய்து தன்னுடைய
ஈஸ்வரத் ததை நிலைநிறுத்தினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

(எ ணில்மிகுவித்யாதி) எ னிறந்திருப்பதாய், கிர்த்தோஷத்
வாதி ளால்வந்த கிரவதி ஸம்பத்தையுடைத்தாய் அவ்வழியாலே
அழகு விள காநி றுள்ள வேதமும் ஸப்தஸ்வரங்களும் அங்கு
களும் மற்றுமீ'உள்ள ற்றால் ரும் கேள்வி ளும் இ ற்றை' ாஸ்
நைபண்ணி அத்தால் ந்த ஆத்மகுண ளால் மிக்கிருப்பாராய். (ம
ண்ணில்) பூமியில் இதுக்கு இவனேகடவான், இதுக்கு இவனேகட

வா ' ' என்னும்படி சமைந்த ப்ராஹ்ம ர் நெரு ' கி வர்த்தி ' கிற தேசம் (௨)

அரு. இர டாம்பாட்டு (திண்ணியதோரித் தாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ராஸ் துதமா ஹிரண்யகிரஸநத் த ஸப்ரகாரமாக நுபவி ' ருரெ ' ரு ஸங்கதி.

ஏழி ச' என்றது - ஆற ' க ' களுக்கும் மீ ராம்ஸாதி ளுக்கு முபலக்ஷ மென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (அ ' ' ளு ' ' ந்றம்) என்று. ' ' கேள்வி ' ' அர்த்தப்ராவணமென்று விவக்ஷித்தீருளிச்செய்கிறார் (உள்ள ற்றாலித்யாதி). (வாஸநைப்பண்ணி) என்றது - ம ரத் து இது, ' இய ' ற் ' என்றதினர்த்தம். (௨)

மு. அண்டமு மிவ்வலைகடலு ம னிகளு மெல்லாம்
அமுதுசெய்த திரு யிற்ற னரன் கொ ' டி திரியும்
மு டமது நிறைத்தவன்கண் சாபமது நீக்கும்
முதல்வனவன்மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைகோ ில்
எண்டிசையும் பெருஞ்செந்நெ லிளந்தெங்கு கதவி
யிலைக்கொடி யொண் குலைக்கமுகோடிசவி ளம்சொரிய
வ ' டி பல விசை பாட மயிலாலு நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வ ' கு மடநெஞ்சே (௩)

பத . உரை.
அண்டமும் அண்டங்களையும்
இவ்வலை டலும் இந்த ஆலையெழிகிறஸ
முதலான்களையும்
அ னிகளுமே (ஸப்ததவீப) பூமி
ல்லாம் ளெல்லாவற்றை
யும்
அமுதுசெய்த கபளிகரித்த [ரைய்,
திருவயிற்றன் திருஉதரமுடையவ
அரன் (சாபத்தாலுபஹதன
ன) ருத்ரன் [ண்டு
கொண்டு பரிக்ரஹித்துக் கொ
திரியும் திரிகிற
முண்டமது தலையோட்டை
நிறைத்து நிறையச்செய்து
அவன்கண்சாப அவனையொருநாளும்
மதுநீக்கும் விடாதேயிருக்கிற
சாபத் தப்போக்
கியருளிய [வாமி
முதல் னவன் ஸர்வரிபந்தா னானஸ்
கிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,
எண்டிசையும் பார்த்தவிடமெங்கும்

பதம். உரை.
பெரும்செந்நெ பெரியசெந்நெ ற் ளு
ல் ம்
இளம்தெங்கு இளமையையு டத்
தானநாரிகேளங்க
கதவி வாழைகளும் [ளும்
இலைக்கொடி வெற்றிலைக்கொடி
களும்
ஒண்குலைக்கமு அழகிதாகக்காய் த் த
கோடி பாக்குமரங் ளோடே
இசலி ஸ்பர்த்தித்துக்கொ
ண்டு
ளம்சொரிய ம்ருத்தி யச்சுரக்க
(இவற்றிலேபுக்கு
மதுபாநம்பண்ணி).
வண்டு வண்டுகள்
பல்லிசைபாட அநேகரா ங்களைப்
பாடாநிற்க (அவ
ற்றை ' டே டி)
மயில் ஆலும் மயூரங்கள் கர்த்தரும்
பண்ணுகிற
நாங்கூர்வைகுந்தவி ளணகரம்மட
நெஞ்சே . வணங்கு. (௩)

அ பெரியதிருமொழி நூப அதி பா, லையி ன்ரு

வ்ய. மூன்றும்பாட்டு. (அ டமித்யாதி) அ டமும் இந், லோகத் தச் சூழப்போந்து அலையெறிகி ட த்விபங் னையு மெ லாமழுதுசெப்த திரு யிற் றயு டய . (அரணித்யாத் ரபத்தாலே உபஹதனையிருக்கிற ருத்ரான் கொ டிதிரிகி தலையோ ட டநி றத்து அவனை யொருநாளும் விடாதேயிருக்கிற சாபத் தப்போகி இப்படி ர் றியந்தா ர ன் ர்த்திக்கிறோ யில்

(டி சயித்யாதி) பார்த்த பார்த்தவிடமெ ன்ரும் பெரியசெந் நெல் முத்ர பஞ்சவிம்சதி ர்ஷிகராயிருக்குமாபோடே இளைதா யிருக்கிற டெ ன்ரு ரா ழ வெற்றிலைக் கொடி அழகிதா க் காய்த்த முகு ளோடேகூடி ஒ ன்று ஓ ன்று இசவி ம்ருத்தி யச்சுர , இ ற்றிலேபுக்கு மதுபாநம்ப னி உன்ருப்பு த்ர யம் இரு தவிடத்திலிரு னொட்டா மயாலே டிகளான பல இ சு களையும்பாட அவற்றை டே ட்டுமயில்களா ஆடாநி னுள்ள.)

அந. மூ ன்ரு பாட் . (அண்டமித்யாதி) ஓராஸ்ரிதன ப்ரஹ்லா தனுக்குதவினவ ன் றி டே ஸ லோ னையு யிற்றி டே த்துத் த னாலேதானே யிடர்ப்பட்ட துர்மாநி குழு, வினா ன்று குணதி யத் த ரு ளிச்செய்கிறாரென்று ஸந் தி.

‘அண்டமும் என்றது - ஆ ரசமென்றாய், உபரிதநலோ னையெல் றம் ஓ ர் லுகிறது. (ந)

மூ. லையிலங்கு மக ல் கு லா ர் ன்ரு ஓ டி ய்
ரொடு மூ ன்ரு னரியக் கதறிய ளோடித்
தலையி லங் க த்து மலையில புதச்செய்த
தடந்தோள மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை டோ யில்
சிலையிலங்கு மனி மாடத்துச்சி மி சச் சூலம்
செழு ஓ ட ல டிரியச் சொரித் செழுமுத்தம்
மலையில ன்ரு மாளிகை மேல் மலிவெய்து நாங்கூர்
குந்தவிண் ரம் ன்ரு மடநெஞ்சே (ச)

ப ம.	உ ர.	பதம.	உரை.
இலங்கும் ல	விளந் றி னுள்ளப	ஓ டி ய	ஓ டிபோலு மிடை
	ரியட்டத் தயு ட		யயு டய ரூப்
	ய		பண கயி து
அ ல் அல்குல்	அ ற்நித ப்ப்ரதே	காஓதொடுமூ ன்ரு	ர ளலிகை னை
	சத் தயு டயளா	டன் அரிய	வ ளலத்திலே அறுக்
	ய	அ ள்	அச்சூர்ப்பண கயா
அ ர் கர்குலம்	ராசுல டலத்திற் பிற		வ

தறி	கோடு கூப்பிட்	ரத்தி டேயிரு
தலையி	தத்தலே லே [டு	கு
அ	த்து அழகிய யத்	குல குள்
	து டோ டு	செழு டோ ருத்தமா
ஒடி	ஒடோடி [கிற	ட னி ட
லை	மலையி மேயிரு	அடுஇரி ழயிற் றபேதி
இ	புச் னையிடு புகுப்	(உடே)
செய்த	டிபண்ணி	சொரித் ரவித்த
தடம்தோ	மஹாபாஹுவா	செழுமுத்தம் அழ முத்து
	சக்ரவர்த்தித்திரும	லையி கு லைபோவே லு
		ற
ம ழுத்தினிதுமருவியு	றமேயி	மாளி டே ளி மீ
சிலைஇல கு ஒளிவிள குகிற		மலிவெய்து குவி து ட்
மணிமாடத்து ரத் ளி ழத்த்ரு		ரக்ஷர் குந்தவி ரம் டெ
உச்சிமி ச ஹ ளுடைய சி		ஞ்சே கு. ()

வ்யா. நா ரம்பாட்டு (லையித்தயாதி) விள ரகின்றன பரி யட்டத் தயு டத்தான அ ிற நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளாய் டொண்டுதோற்றின ராக்ஷ ரதியா க் கொ டாடும்படியிருக்கிற பெ ணை. தனக்கொரு பரியட்டமும் பெ னையுமுடையளாய் ந் துதோற்றினாலாயிற்று. (ரதித்தயாதி) அ ன் ஏறிட்டு டொ டு ந்த டி ப்போக்கித் தானும்படி ப னிவிட்டானாயிற்று. (தறி யித்தயாதி) அநந்தரம் அவளும் கூப்பிட்டு டொ டு தலையிலே ய னை த்து மலையின்மேலேயான லன் னையிலே புகும்படி ப னின தோள் லியையுடைய ன் நித்ய ரஸம் ப னுகிற டோயில்.

(சிலையித்தயாதி) சிலையெ று வில் லு கு ப் பர்யாயசப்தமாய் வில் லென்று ஒளியாய் ஒளி விள காகின்றன பரி மணிமயமான மாட னினுச்சியி மேலே யுண்டான ி குலமும் இதாயிற்று அ ி ளுரி க்ருஹ ளடைய விரு கும்படி மேக் ளான டலிலே போய் ப்புக்கு முத் தய டய ரரி டொ டி ந்கழந்தந ழுத் து நட மா ட்டாதேவரும். மாளிகை கரி குலக் களா வ இவற்றினு டய கீழ் யிற்றைப் போமும் முன்பே தொட்டார்மேலே தாஷமாயிரு க்கிறவன முத் தச்சொரியும். (மலையிலங்குமா ளினை மேல் மலிவெ ய்தம்) அப்போது ஒருமலைமேலே மலைசெய்து த்தாற்போலே யாயிற்றுக் குவித்து கிடப்பது. ()

அநு. நாலாம்பாட்டு. (லையித்தயாதி) டாட்டாரபத் தப்போ கினவன ி டே நித்யாநாயகியா பிராட்டி குதவி வனென்றது ஸந்தித்த அ தப்பிராட்டி பிரிவு ரு க்கடியான ழூர்ப்பண யின் மூ கறுத்த

கூடா பெரியதிருமொழி ப அ தி ரு பா மின்னனைய.

தோள்வலியை இப்பாட்டிற்சொல்லி மேலிற்பாட்டிே பிராட்டி'குதவின மையை யருளிச்செய்கிருரென்று ஸ தி.

ராக்ஷலியை இ ரிப்படி ரணி 'குப்ர'ருதோபயோ மென்னெ ன் வருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). (ஏறிட்டுக் கொண்டு ந்த டி) என்றது - அல் ரித்து 'கொண்டு ஆபிரூப்யத்தோடு ந்த டிவையென்ற படி. (தானும்படி) விரு பயா'படி. ராக்ஷலிகளுக்கு ரூப்யம் ஹஜ்மெ ன்று திருவுள்ளம். இத்தால் ள்ளதே ஷத் த் ரதலித்து' ட்டிலிட்டா ரென்றதாயிற்று. அ யெ'றது - அங் க' எ'று மெல்ல ரற்றா க் கிட'கிறதாய், ரூப்பண யெ'றுபேர்போம்படி ரோரமான யென்ற தல் அம் - எ'று. அழாய் விபரீதலக்ஷணயா ரோரமா , யென்றதல் சப்தார்த்தம் கண்டுகொள் தென்று திருவு' பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (தலையிலேகையைை த்து) எ'று.

(குலமும்) க்ருஹாவல் ராமான பொற்குட் ளின் துனியும். (போமும்) பொதுக்கும் பீறுமென்றபடி. (ச)

ழ். மி'னனைய துண் மரு'குல் மெல்லியற் ற விலங்கை

வேந்தன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத் த'னிகரில் சிலை னைத்த'நில' பொடிசெய்த

தடந்தோளன் மகிழ்ந் தினிது மருவி யுறற ராயில் செந்நெலொடு செ'கமலம் சேல் யல்கள் றனை

செங்கழுநீரொடு மிடைந்து முனி தி ழுந்தெங்கும் மன்னு புகழ் தே தியர்கள் மலிவெய்து நா'கூர்

வகுந்தவி'ண ரம் 'கு மடநெஞ்சே. (தி)

பதம்.

உரை.

ப .

உரை

அன்று அக்காலத்திலே த்த மின் அனைய கொடியின்னலை ர துண்மருங்குல் சிற்றி ட யயு' மெல்லியற்கா 'ருதுஸ்வபாவத்தை

யு முடையளான

பிராட்டிக்கா

இல'கை' லங்காதிபனானரா ,

தன் னு டய

முடியொருப கிடமிலகும் பத்துத்

து தலை' ளும்

தோளிருபதும் இருபது களும்

போய்உதிர சதச ல'கள கியுதி

ரந்துபோம்படி

கிகரிலல் ஒப்பற்ற

தன்சிலவளைத் ஒங்கியதன் றோதண்

து டத்தை றனைத்து

இலங் லங் ற கரத் த பொடிசெய்த பொடியா'கின தடம்தோள மஹாபாஹுவான சக்ர ர்த்தித்திரு கன்

மகிழ்ந்தினிது ருவியு றகோயில்

செந்நெலொடு செந்நெற் ளும்

செ' மலம் செந்தாம ரப்பூக்

ளும்

சேல் யல் ள் சேல்மீன் கயல்மீன்

வானை றனைமீன்களு'

செங்கழுநீரொ செ' முநீர்ப்பூக்களு

டு டனை

மி டந்து சேர்ந்துகொண்டு

முனியெங்கு' முனி ளெல்லாம்

பெரியதிருமொழி நூல் அறிவுப் பரபெருமை. கூறுதல்

திழ்ந்துப் பராகி வு	மலிவெய்தும் வீதியெ
மன்னுபுழி நித் மா கீர்த்தி ய	கிரத்திக் கும்படி
யுடைய	யாகவுமிருக்கி
தேதியர்கள் பராஹ்ணர் ள்	ரகூர் வகுத்தலின் ண் ரம்மடநெ
	ஞ்சே. வண் கு. (ந)

வ் ர அஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னையவித்யாதி) மின்போலே யிருக்கிற நேரிய இடைய யுடையனாய் ம்ருது வபா யாயிருக்கிற பிராட்டிக் ர ல் கக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவணனுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் போயுதிரும்படியாக தனக்கு ஒப்பு டாகிலும் உபமாநரஹிதமாயிருக்கிற வில்லை னோத்து அன்று ல்கையைப்பொடிபடுத்தி தோள் மிக யுடைய பிராட்டி குப்ப ணின வ்யாபாரத்தை ஆஸ்ரிதரெல்லார்க்கு மொக் ப்ப ணிற்றா அவ ப்ரீதியோடே ர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே க டார்க்கெல்லா மினிதாம்படியிருக்கும் தேசம்.

(செந்நெவித்யாதி) இது ரயிற்று கழனியான ப்ரதேசமடைய விருக்கும்படி. செந்நெலோடேகூட தாம ர சேல் கயல்கள் ாளை செ ழுநீரோடு மிடைந்து விளங் ரகித்குமாயிற்று வய ட . (மன்னுபுகழித்யாதி) இதுவாயிற்று ஸ்த்தலமான ப்ரதேசமிருக்கும்படி. நித்யமானபுகழையுடை ராயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர் மிக் கிருக்கிற. இதுவாயிற்று னாரும் பிடாகையுமிருக்கும்படி. ... (ந)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மி டந்து - ரெருங்கி. (மிடாகையும்) - ரயலும். (ந)

மு. பெருமை மிகு டிவுகொடு வந்த னோப் பெரிய
பேயினது புருவுகொடு மாள வுயிரு
திண்மைமிகு மருதொடு நற்சகட மிறுத்தருளம்
தேன மகிழ்ந்தினிது மருவியுறையோயில்
உண் மமிகு மறையொடு நற்கலைகள் நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையென்றவற்றினொழிவில்லாப் பெரிய
ண்மைமிகு மறையவர் ள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்தனி ண்கரம் ங்கு மடநெஞ்சே. (க)

ம.	பெ . மமி	உ . மயிரு	உ . மயிரு
முவு	ததம தீ ரீரத்	யதாபூத ரதி ர	யதாபூத ரதி ர
	தத்தரித்து	நயொடு	தே . ஞ
		ந லு எ	(ந்றி) ல் அ
	த னை	ஞ்சி	தபூதனை
	யா வனை	நி ர	(இ ந்றினவா
பெரி பேயி	த தி ர பெரிய		ரல்வத்) கு னபூ
து ருவொ	பிசர்சத்திண்டைய		ர்த்தியு [ளும்
	விக்குதருமடொ	பெ ர	கூ ம (முதலிய)
மா	மாயும்படி [டு	உதவு	டே ட்டபோதே -தவு
யிர்உ	அ ள்ப்ர னைஸ்வீ	யெ . ந்றி	படியான ஓளதா
	ரித்தும் [டய	நி .	ர் முமெ . கிறவி
தி . மிரு	மி . தின் ம யு		ந் நயடை
மருதொடு	மருதமரத் தயு	ழிவி . ர	ஓ ரதே(எப்போது)
நச டம்	துட . கி ரார்யத் த		உ டயவர்களாய்
	முடியத்தலை . ட்	பெரி . ம	ஹைதார் ம் (ஆத்
	ட ல் ச . தி ய		ம ஸமர்ப்பண)
	யு டயச டத் த	மிரு	நி ர்த
இறுத்தஅருளு	முறித்த [யும்	ம நய ர் ள்	ப்ராஹ்மணர் ள்
ம		லிெ ய்தும்	ரு . கி ர்த்தி . ந
தே ன	புரீ . ருஷ்	ர . கூர்	கு . தவி . ர மட
ழ் . தினிது	ருவியு நோயில்	ஞ்சே . வ ங்கு .	()

வ் ஆறும்பாட்டு. (பெண் மயித்யாதி) நாரீணமுத்த ம யான யோ தப்பிராட்டி டினை டொண்டு ந்தபூதனை ய பெ ரி பேயின்வடி யுடையளாய் . டொடுமுடிந்து பி மாய்க்ி . கும்படியா அ னைமுடித்து அ ாராவேசத்தாலே . மி . தி . யயு டய மருது + துட . கின ரார்யத் தமுடியத்தலை . ட்ட ல் ல ச . தியையுடைய ச டம் இவற்றையிறுத்தருளி விரோதி போ . ப்பெற்றோமிதே .” எ ன்று அத்தாலே தீப்தனா ி ர் ர் விரும்பி ர்த்தி . கிறதேசம்.

(உ . மயித்யாதி) யதாபூத ரதியா தே த் னோடேகூட அ ந்றினுடைய ந் று அ . க்கள் இ ந்றினு டான ாஸனை யாலே வர் ட ஆத்மரு னையுடைய + அட் . ம் கூ ம + அர்த்திகளர்த்தித்தபோதே அபேகூதிதங்களை டொடு யாகிற ஓளதார்யம் எ ன் றுற்போலேசொல்லுகிற இ ந்றாலொழிவி . நிக்ே யிருக்கிற உதாரரான ர் ளால் மிக்கிரு . கிற . + ட ஆத்ம மர்ப்ப ம். ... (கூ)

அரு . ஆறும்பாட்டு. (பெ . மயித்யாதி) கீழே ரஸிம்ஹாவதார மும் அநந்தரம் ராமாவதாரமுகவதுபவித்த ர் . அ . தர வதார

பெரியதிருமொழி நூல் தி எ பா னி னி ய. கூட ந

மாய் ஆழ்வார் னை பெல்லாமிடு மித்து நுஷ்டை தாரத்தை மேல்
மூ று பாட்டாலுமறுபவிக்கிற ரென்று ஸ்கதி.

சுடத்துக் மயேதென் பாப்பு எ மாபோலே ரெள
ர்யாதிசயத் தச் சொல்லுமெ றருளிச் செய்கிறார் (தொட்கி வித்யாதி).
'அவன் எ றத்த ல் தோற்றின தே தா'த ப்ரஸித்தி ப்பற்ற வருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்ஜே ஸ்வர) என்று.

நின்ற எ றதினார்த்தம் (அடக் ம்) எ றது. உதவுரை - உத
வும்படியா கொடயெ றர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அர்த்தி ளித்யாதி).
கீழே ஒளதார்யத் தச் சொல்லி மீளவும் உதாராரா எ றுல் புருத்
ம றேடு ன ருளிச் செய்கிறார் (ண் மயித்யாதி). ... (சு)

பு. விள னி யயிள் ன்று டொ மிதிர டெறிந்து
லெநெடு க ணுய்ச்சியர்களை தத்தயிர்வெண்ணெய்
உள குளிர முதுசெய்தி வுலகு டகாளை
யுகத்தினிது நாடோறும் மருவியுறைகோயில்
இளம்படி நற்கமுகு குலைத்தெங்கு கொடிச்செந்நெல்
ஈன்கரும்பு வளரக் கால்தடவும் புனலால்
வளங்கொண்ட பெருஞ்செல் ம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவி கரம் வண்கு மடநெஞ்சே. (எ)

பத .	உரை.	பதம்	உரை.
இளங்கன்று	இளப்ரு முடைய	இ ம்படிநல்	இள ம டுஸ்வபா
ொண்டு	தலாஸுரனைத்	கமுகு	மா வு டய அழகிய
	தூங்கி		பா குமரங்களும்
விளங் னியை	விளாவாய்கி ற அஸு	குலைத்தெங்கு	குலை யயுடைத்தா
உதிரஎறிந்து	ர உதிரந்து டயிர்		தென்னைமா க
	மாயும்படிவீசியும்,		ளும் [ளும்
ேல்	ேல்போல டைய	கொடி	வெற்றிலைக்கொடிக
நெடுங்கண்	நீ டகண்களையு	செந்நெல்	செந்நெற் ளும்
ஆய்ச்சியர்கள்	இடைச்சிகள் (உறி	ஈன்கரும்பு	இனியகரும்புகளும்
தை	ளிவே) சேமித்து		ஆகியஇவைகள்
	வைத்த	வளர	திரேதிநேவ்ருத்திய
தயிர்வெண்	ததி நீத் னை		டயும்படி
ணெய்		ால்தடவு	அடியிடு பாயாநின்ற
உளம்குளிர	தத்திருவுள்ளம்குளிரு	புனலால்வள	ஐலஸம்ருத்தியால்வ
	ம்படி	கொண்டபெ	ந்த ந மையையு
அமுதுசெய்து	டண்டும், (பின்னும்)	ருஞ்செல்வம்	டைய பெரிய ஐஸ்
இவ்வுலகுண்ட	இந்தலோ த்தைய		ர்யம்
	டய முதுவெ ய்	ளரு	வ்ருத்தியடையாநின்
காளை	நவவெளவகன் [த		றுள்ள
உகந்தினிதுநாடோறும்	மருவியுறை	அணிநாங்கூர்	வைகுந்தவிண்ணகரம்
	கோயில்,		மடநெஞ்சே! வணங்கு. (7)

வ். ஏழாம்பாட். (விளம் னியித்யாதி) த். ருனை
 றொ. டுவிளா ய் நிற்கிற ஆ ரு. மேலே உதிரும்படியெறிந்து
 வே. போ. ட்பர்த ணையு டயராயிருக்கிற இ டச்சி ள்
 சேமித்து த்த தயி ரயு. டெ யயும் ட ஆ ரித் பர்ச
 மு. ள்தொரு த்ர யமா யாலே திருவுள்ளமானது குளிரும்படி
 யா முதுமெ ய்து அநந்தரம் இந்தலோ த் தய டயத் திருவயி
 ற்றிதே த் ரக்ஷ ய ர்க்கத்தினு டய ரக்ஷ த் தப்ப ணு
 யா. இளகிப்பதித்திருக்கிற

(இளம்படி) இள ம ய பா மா வுடைத்தாயிருக்கிற
 முகு குலை யயு டத்தாயிருக்கிற தெ. கு றெ ற்றிலை கொடி
 செ. நெல் டினிய ரும்பானது வளரும்படியா ப்புன ரா து
 டா. தட ர ற்குமாயிற்று ட ரும்பானது நாள்தோறும் ஒருக
 றே றி ரும்படி கா தடவுமாயிற்றுப்புன ரா து டிர தி ம்
 பத்தா து மாறாதே செல்லுகிற (எ)

அ. ஏழ். ட். (வி ள் னியித்யாதி) வே. எ றத்த
 டெ ஆர்த்த ரயிரு. டெ ம யச்சொ. னது க்ஷணயா புலய
 ரகி. டெ ன்று (பர்த) எ. க்ருர். தயிரும் டெ ணையு முதுசெய்தா
 உள் குளிரு ஆர்த்தஸித்தமாயிரு வி. ஷித்தது. குபா (ஆ. ரி
 தேத் ரதி)

இ. ரு. பு எனறது டீட்டி. ட. க்ருதாய் ஆர்த்த ருளிச்செய்க்ருர்
 (னி ரும்பு) எ. று. (ரல்தட ரகிற்கு) றது சா. ஸ்வபா ரர்த்
 த். ரா. பி ளாலே பரம்பாநிற்குமெ. று ளரும். எ. றது. கும்
 சாட் ர்த்தம் ஸ்பஷ்டமெ. று திருவுள் ம் ற்றி ஸ் பா ரர்த்தத் த யரு
 ளிச்செய்க்ருர் (ரு. றானதித் ரதி). அணி ரங்குரா க்கு ஹேது கீழ்ச்
 டொ. தெல் டெ. று திருவுள் ப்றறி ருளிச்செ. ருர் (கிர. தி
 தே. ய தி) (எ)

மு. ஆரூத சினத்தின் மிகு நரக ர ழித்த

அடலாழித் தட. ய லர்ம ட்கு மரர். கும்
 கூ. ரு. கொடுத்தருளும் திருவுடம்ப னி மயோர்
 கு முத் ன் மகிழ். தினிது மருவியு ற ரோ. ில்
 மா. ரூத மலர்க்கமலம் செ. முரீர் ததும்பி
 மதுவெள்ள மொழு யலுழ ர் ம டய டப். ப
 மா. ரூத பெருஞ்செல்வம் ளரு மணிநா. கூர்
 வைகுந்த னிண் கரம் கு மடநெஞ்சே. (அ)

ப	உ ர.	உ ர.
ஆறாத	ஒரு ராறக் டவ த ி யிரு கிற னுய்	இமை ரர்குலநித் ஸூரி திரளு முதல் ரன் குநிர் றஹ னு ரீ ர
சி த்தின்	பெய்த யு டய	ம ழ் தினிதுமருவியு றோயி
மிரு	மி சத்துவாரான றுள்ள	மாறாதம் ர டவிடாதம் ர மலம் யு ட தா ர
நர	ராஸூர து	செ முநீர் செ முநீர் (முதவி பூ ஆயதி
ரம்	மிடுக்	ளில்நி று)
அழித்த	போகி	ததும்பி ரெ ட்புறப்பட்ட மதுவெள்ள தே டெ ளெ ரு
அட் ஆழி	யுத்தோம்மு மா தி ருவாழி ய	மொழுக (தலைதெரியாது)பா உழ ர் ரஷ ர் ய் தினு
தட ன்	தன்பெரு கயிலே யு ட னுய்	யல்ம டய த ள்தந் ழுனி
அ ர்ம ட்கு	பெரியபிராட்டியாரு	டப் ப ட னை அ ட
அரர் கு	ருத்ரனுக்கும் [க்கும்	வ
கூறுஆ	தெ றுகறிட் டதுபவி லாம்ப	மாறாத மாறாதே ர்ந்து மி ண்டெ ருகிற
பெருத்தருளும் தந்திருமேனி யக்	பெருஞ்செல் மி நீர்ச் செ	ம் ளரும் ற்த
திருவுடம்ப கொடுத்துக்கெ	அணிநாங்கூர் வைகு தவி ர	மடெ ள்சே. கு. (அ)
ன்	டிரு கிற சிலத் தயுடையவ	

வ்ய. எட்டாம்பாட்டு (ஆறாதவித்யாதி) ஒருகா லாற் ட
தன்றிக் கி யிரு கிற சினத் தயுடையனய் மினை த்து றாராநி
றுள்ள நர டய் மிடுக்கை யழித்த யுத்தோம்மு றான திரு றாழி
யைக் கையிலே யுடைய ன் பெரிய பிராட்டியார் கும் ருத்ர
கும் என்னதென்று கூறிட்டதுபவி றாம்படி திருநீ னி ய்
பெருத்து டொ டிருக்கிற திலத் தயுடையவ நித்ய ளரி
திரளுக்கு நாதனு ன்

(மாறாதவித்யாதி) மாறாதமல ர யுடைத்தான தாம ர செ
முநீர் இ ற்றால் மி கு மதுவெ ள்ளமிட்டுப்பாய யவ்வி ன்
டான ர்ஷகரா ர் ள்பயிரழிய டெ ள்ளம் போமள றான ரமே
மடை னையடைப்பர் ள். (மாறாதபெருஞ்செல்வம் ளரும்) † அ
யுடைந்தது' இ டே யு ட் தது கிடாய் என்று ஸ யப்
பெருக்குக் கிடாய் . எ று கூப்பிடுகிற ஆர றாமேயாய் கிட
குமாயிற்று. ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ஆறாதவித்யாதி) 'உரம்' என்ற தி ர்த்தம்
(மிடுக்) என்றது. 'அலர்ம ட்கு' என்றத்த லே மஹ மும் 'அரர் கு'

என்ற பூஜ்யோதி ாலே அவனு டய ஸ்வோத் ர்ஷாபிமாநமும் கூறாக்' '
 ன்கையாலே ம தஸம்ஸ்வேஷமும் தோற்று கயாலே யருளிச்செய்கிறார்
 (சிலத் தடி டய ன்) எ று

ததும்பி' ' ன்றதி ர்த்தம் (மிக்கு) என்றது. கீழ்ச்சொன்னது ' து
 குணமா செ வத் த விசேஷிக்கிறார் (அ' கேயித்யாதி). ... (அ)

பு. ' கமலி தட் கடலுள் ான ர்களோடு
 மாமுனி ர் பலர்கூடி மாமலர் ள்தூவி
 ள்தனி நாய னே யெம் ருளா யென்னும்
 ஈச ன் மகிழ்ந்தினிது மருவியு ற கோயில்
 செங் யலும் ாளகளும் செ'நெலி ட் குதிப்பச்
 டே லுகளும் செழும்பண்கூழ் வீதிதொறு மிடைந்து
 ம'கு மதிய டிரிஞ்சு மணிமாட நா'கூர்
 கு'த வி ரம் வ 'கு மட நெஞ்சே. (சு)

பதம்.	உ ர.	ப	உரை.
வங்கம்மலி	மர' ல் ளால்நி	ாளை ளும்	ாளைமத்ஸ்யங் ளும்
தட் டலுள் பெரியதிருப்பாற் ட	றைந்திரு'கிற	செந்நெலி ட	செந்நெற்பயிர் ளினி
லிலே	லிலே	குதிப்ப	துள்ள [டையே
வானவர் ளோ தேவர் ளோடே ஸந		செல்உகளும்	(அப்பயிரினிடையே
டுமாமுனிவ் காதிமஹர்ஷிகள் ப			யிருந்த)செல்மத்ஸ்
ர்பலர்கூடி லரு' கூடி'கொ			யங்களும் (கூட
ண்டு து) களித்து ர்த்
மா லர் ள்தூ ஸ்லாக் மானபுஷ்பா		செழும்பண்கூ	பெரியமருததிலம்சூழ்
வி த்யுப ர ங் ளை		ழ்	திருப்பதாய்
த்தூவி		வீதிதொறும்	தெருக் 'தோறும்
ங்கள்தனிநாய எங்களு' குநாதனா		மிடை'து	ருங்கியிருப்பதாய்
னே ஸர்வேஸ்வரனே		ம'குல் தி	ஆ ரசத்திலேஸஞ்சரி
எமக்கு அருளா எங் ளப் லிலே'ரு			'கிறச'த்ரனு டய
ய் பப ன்ணியருள		அ டெரிஞ்சும்	கீழ்வயிறுதேயும்படி
வேணும்			யாயுயர்ந்த
என்னும்	என்றுப்ரார்த்திக்கும்	மணிமாட்	மணிமயமான ாட்
ஈசனவன் ஸ்வாமி	படியிரு'கிற		க'ளையு டயதாயி
கீழ்ந்தினிதுமருவியுறை டே யில்			ருக்கிற
செங்கயலும் செவ்வியகயல்மத்		ர'கூர் வருந்தவி	ரம் மடநெ
ய' ளும்		ஞ்சே. னங்கு.	()

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ங் மித்யாதி) மர'கல' ளால்
 குறை ற்றிரு'கிற பெரிய திருப்பாற் டலிலே. 'மலை' குச் சிறப்பாக
 ஆனையயிட்டுச் சொல்லுமாபோலே டலு' குச் சிறப்பாக மந'க

பெரியதிருமொழி ந. ப. தி. பர. ச. குமலி. ந. எ.

ல ன் னையிட்டுச் சொல்ல ட து. தேவர் னோடே ந ரதி ன்
கூட புஷ்பாத்யபகா னேத்தூவி எ ன் னுக்குநாதன ரீ
ரனே. கள் பக் விலே ரு ப யப்ப னி யருளே னும்
ர னும் ரீ ர ப்ரீதியூர் கமா கித்ய ர ம் ப னுகிற
தேசம்

(செங்கயலித்யாதி) அழகிய கயலும் வானே ளும் குளிர்ந்தி
யைப்பற்றச் செந்நெலி டயிலே தா லே ளான னித்து
ரத்தியா கின்னுள்ள மருதகி ம் சூழ் திரு குமாயிற்று †தெருவு
ள் தோறும் †ஆ ரசத்திடு ன்சரி கிற சந்த்ரனு டய கீழ் யிறு
தேயும்படியா மணிமயமான மாட னையு டய. ()

அரு. ஒ. பதாம்பாட். (மித்ரதி) கீழ்ப்பாட்டில் டௌசில்
யத்தை யறுஸ்தித்தவுடே அடய பரத் திருவுள்ளத்தினுற்றிரு
து அத் தயருளிச் செய்கிறாரென்றதல் கீழ் ருஷணாதாரம் ப்ரஸ்துத
மா கயால்(க) ஸாஃபர்ஸுட-முஷ்யுஷ்யஸ்துஷ் மஹுரா ஸுபீஸ். ரகபர்ய
முத்ஸ்ருஜ்யயஹ்யாகதோ துராம்புரீ' எ' நபடியே அதக் டியான திருப்
பாற் டலாணை யநுபவிக்கிறாரெ' ருதல் ஸ' தி.

வ. னைச்சொன்னது குப் பரக்ருதோபயோ மென் னருளிச் செய்திருள் (சித்யாதி). விஸுமதி ாலே சொனரெறு ருத்து.

(தெருவு ள்தோறும்) ன்ற நந்தர' மி ட' திரு' கிறெரு' கியிருக்
கிற என்று கூட்டியதுஸந்திப்பது. மங்குல் "றதினர்த்த" (ஆ ரசத்
திலே) எ'றது ()

மூ. சங்கு வி த் தி முதல் ச் ரமுகே ந்தும்

தாமரை' க' வெ டிய பிறா' தானமரு' ளோயில்

வங்கமலி கடலுலகில் மலிவெய்து நாட்சார்

சூந்த வி . ர்மேஸ் . ட றயும் பொழில்சூழ்

மா'ன யார்தம் தலை ன் மரு லார்த முடல்துணிய

வாள்வீசும் பராக் கலிகன்றி சொன்ன

சங் மலி தமிழ்மலை பத்தி ல்லார் ள்

தரணியொடு வி ம்பாந் தன் ம பெறு ராரே. (௦)

திரும : ஈழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

சு அ பெரியதிருமொழி, ந ப தி ௦ பா ச் குமலி.

சு கு மூ
மலி த்ருடமா
தண்டு தயும்
ரம் ச ரமு
முத இ முத ட்
ரர் னு ஆ
ய இ த் ர
மு மூ
இத் தம் தரித்து ட் டிரு
மெய நீண்ட [ம
தாம ர்கன் தா ரபோ ற்திரு
பிரா மஹோப ர னு
ரீ வரன்
அ ருமோயி நித்ய ர ப் னு
ல் ம் தி தேச ர
ங் ம் ர ன்
மலி நி ற் த
டல் டல்சூழ் த
உலகில் மியி [ம
மலிவு ப்து ருத்திமி ரு
நா கூர் திரு ர ில்
கு திண் கு தவி ண் ர்
ரமே விஷய
டு
அ ரயும் ப்தி று

ப உ ர.
பொழில் சோலை ளாடே
சூழ் சூழப்பட்ட
யர்தம் திரும யிலுள்ளா
த ப்ரதா ராய் [ர் கு
லர்த் உ த்ரு கள் சரீர ன்
டல்
ணிய சி ப் பிர் அம்படி
ரவீ ம் ட் த் தவீசுகிற
பரால த்ரு ருத்யு ராய்
லி றி லி ரியான ஆழ்
ரர்
சொ அருளிச்செய்ததாய்
மலி வி ம் மொ
டாடத்த
தமிழ் ளை த்ராவிட ப்தஸந்தர்ப்
பத் தயு டத்த
[னையும்
இ பத்து இப்பத்துப்பாட்
ரர் அப் ஸி ல் ர்
தரணியொடு பூமி யும் [ன்
விகம்பு பரமா ரசத் தயும்
ஆளும் ஆளும்படியா
த ம அதிக சத் த
பெறு ரர் உ டயரா ப்பெறு
ர் ன். (க)

வ்ய. பத்தாம்பாட் (கித் ரதி) + ஆ ரிதார்த்தமா ஸ்
பஞ்சாயுத னோயு தரித் ெ ர் டிரு கிற பு டரீ ராக்ஷா
ஸர்வே வரன் நி, ய ர ம்ப் கிற தேசம். மரக் லத் தயு ட
த்தா டல் சூழ்ந்த பூமியி ம்ருத்தி விஞ்சியிரு கிற திருநா
கூரிலே குத் த வி ிலே விபாடிற்று. விபாடின ர்
மதுபாநமத்தமா டு ன் த் நியாகின்றுள்ள பொழிலாலே
சூழப்பட்ட திரும. கையிலுள்ளார் கு ப்ரதா ரா ஆழ் ரர்
சத்ருக் ணுடல் துணியும்படியா வாள்வீ கிற பரால ஆழ்
ரருளிச்செய்த + ப்புல ர்கள் திரளவிருந்து தமிழ் ெ ர்
டாடப்பு ர் இத் தயே ெ ர் டாடும்படியான தமிழ்த்தொ ட

பெரியதிருமொழி, கூ ப தி பா ச குமலி.

பத் தயும் ல ர் ள் உபயவியுதியும்தா ளிட்ட. மு ரம்படி
யான பா த் தயு டயரா ப் பெறு ர் (0)

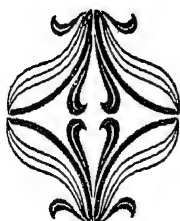
பேரி வா னபிள்ளை திரு டி னே ர ம.

அ . பத்தாம்பாட் . (சு த் தாதி) ங்கும் லிவு ட மி ன்
மிருதியு ட , தண்மெச் ரமும் முத் எ றத்த தே ற் ற னாள்
வல்லுமா வி ற்றை 'ெ ண் ' மு 'டே பூ தே திணற்போதே தரித்
து 'ொ ' டிரு 'கிற தாம ரபோ 'ற டெ டி ண்ணு ட பிரா 'ரு
'று ா ' ார்த்தமுட் 'ொ ' தாத்பர்யமருளிச்செய் ரூர் (ஆ 'ரிதேத் தி).
(சு 'கப்பு ர்) எ றது வி ங்கத் தயு டத்த ' ப்ப யி வித்
ர ' னெ 'றபடி. ()

ஜீ ர் திருவடி னே சர ம.

மூனருமபத்து ஓனபதா திருமே ழி முடித்

ஆழவ் திரு டி னே ர ம.

பெரியதிருமொழி மூ றுமபத்து பத்தாந்திருமொழி
திருமடந் தபரே ம

வ் றா. த் ஆஸ்ரிதவிரோதி கிர சீ னாய் ஆர் ிதர்க்குத் ஆப
த்த் னிலே ந்து உதவுத் பா னா னர்தே ர் த்தான்
ரத் னுமிடத்தி புருஷ ரா ம் பிராட்டிமாரோடே கூட து
நிற்கிறபடிய யது ந்தித்து ந்திய ஹி இதுதொருசிலகுண
ப்ராகர்யமிருந்தபடியெ. ' 'று இதிலே ஸபெட்டு ஆஸ்ரயிக்கும்
படியா அரிமேய வி ிரித்ய ரம் பண்ணுகின்றான்
ஆ பி பு நீயும் டே சென்று அவனையா ரயித்து உன்னுடைய
கு மகனெல்லாவற் றயும் தீர்த்து ஂ ள்ளப் பாராயென்று திரு
வுள் ரத் த் குறித்தருளிச் செய்கிறார். *

அரு. திருமடத் தபரே ச். த் குந்தவி ிரில் ரஸிஹம்
ராம நுஷ்ணாவதாரசேஷ்டித் ன் முதலா வற் ற யதுஸந்தித்த ஆழ்
ரார் அடுத்த அரிமேயவி கரிவிருக் கும னையு துபவித் வேணுமென்
னுமா சயால் அ் பதாந் னை ராறிப் பேசாநின்றகொண்டு அதுப
வி்கிறாரென்னும் தி யயுட் டொ டி திருமொழியில் ப்ரே யத் த
உப்யவி்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகிரஸநேத்யாதி). இத்திருமொழியில் நரா
ரப் ப்ரப்ருதி னை கிரஸித்தபடி னைப்பற்ற (விரோதிகிரஸ சீலனாய்) என்
றது. (க) கடலைக் டத் முதனி்கும்' என்றும் (உ) 'உண்டபிரா' '
'றும் (ங) சிறுகுறளாய்' 'றும் சொ ன்ன அபதாநங் னைப்பற்ற ரு
ளிச்செய்கிறார் (ஆபத்த் னிலே ந்துதவுத் பா னுமா) என்று. முதற்
பாட் டப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (தானித் ராதி). ... *

மூ. திருமடந் த ம் டந் த யிருபாலும் திகழத்

திவினை ள் போய ல டியவர்கட் டெ ன்றும்

அருள்நடந் திவ்வே முலத் த ர் பணிய வாணோர்

அமர்ந்தேத்த விருந்தவிடம் பெரும்புகழ் வேதியர் ாழ்

தரு மிட் ள் ம ர்கள் மிகு கை தகள் செங்கழுநீர்

தாம ர ள் தட் டொறு மிடங்கடொறும் திகழ

அருவிடங் ள் பொழில்தழுவி யெழில்தி மு நாங்கூர்

அரிமேய வி ிண ரம் ங்கு மட நெஞ்சே. (க)

பதம்.	உரை.	ப. ம.	உ.
திருமடந்தை	பெரியபிராட்டியாரு	மாத்தரும்	ர்த்திக்கிற [ய்
மண்மடந்தை	மீ	இடங்கள்	இடங்களையுடைத்தா
இருபாலு	புரீயுமிப்பிராட்டியும்	மலர் எம்மிகு	புஷ்பஸம்ருத்தியையு
திகழ	இரண்டுபார்ஸ்ங்	கைகைகள்	தாழைகளும் [ய
அடியவர் ட்டு	பரகாசிக்க [ளிலு	செக்கழநீர்	ரத்தோத்பங்கனும்
என்றும்	ஆஸ்ரிதர்பக்கல்	தாமரைகள்	தாமரை ளு
அருளநடத்து	எப்போதும்	தட எந்தொ	தடா கள்தோறும்
திவினை எ	க்ருபைபண்ணி	றும்	
போய்அகல	ொழியபாப ள்	இட எந்தொ	பார்த்தபார்த்தவிட
இவ்வேழ்உல	விட்டோமெம்படி	று	மெல்லாம்
த்தார்	இந்தஸப்தலோக	திகழ	விளங்கவும்
பணிய	ளிலுள்ளாரும்	பொழில்	சோலையானது
ரனோர்	ஆஸ்ரயிக்கவு	அருவிட ள்	ஆராசா ராம டய
அமர்ந்து	ரித்யஸூரிகள்	தழுவி	இடமடைத்துக் கொ
எத்த	இஸ்ஸம்ஸாரவியூதியி	எழில்தி மும்	ண்டு ஓங்கி
இருந்த	ல்கால்பொருந்தி	நாங்கூர்	அழகுவிள்காக்கிற்று
இடம்	ஸ்தோத்தரம்பண்ணவு	அரிமேயவின்	திருநாங்கூரில் [ள்ள
பெரும்புழ	ம் [ற	ண ரம்	அரிமேயவின்ன ரில்
வேதியர்	ரித்யவாஸம்பண்ணுகி	டநெஞ்சே	எம்பெருமானே
	திவ்யதேசமாய்		எனக்குவிதேயமான
	மஹாப்ரஸித்தரான		நெஞ்சே.
	ப்ராஹ்ம ர்	ணக்கு	ஆஸ்ரயி. (க)

முதற்பாட்டு. (திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலும்திகழ)
(க)† ‘சக்ஷிஸூஸ்ரஹி நக’ சிந்நாபராத்யதி’ என்று குற்றத் தப்
பொறுப்பிக்கும் பிராட்டியும் முதலிலே குற்றந்தன்னைக் கா
கிறதென் பின்னைப்பொறுப்பிக்கிறதென் என்று குற்றக் காடு
பொறுக்கையுங்கூட மிளையாம்படி யிருக்கிற பூயுமிப்பிராட்டியும்
இரண்டிடத்திலும் விளங்க. ‘குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கைக்குப்
பிராட்டி குற்றங்கண்டு கைவிடவொண்ணாத விடத்தில் குற்றம்
கணக்கிடுகிற விதுக்கு பலமென்’ என்றிருக்கும் பூயுமிப்பிராட்டி.
(தீவினைகள் போயகல) இப்படிப்பட்ட பிராட்டிமாருடைய கித்ய
ஸந்திதியாலே ஸ்ரீஸ்வரனுக்கு ஆஸ்ரித விஷயத்து (உ)
‘ஸம்ஸாரஸூஸ்ரஹி க்ஷிபாமீ’ ஸம்ஸாரேஷு நராதமார் க்ஷிபாமீ
என்கைக்கு விஷயமற்றிருக்குமாயிற்று. † பொறுப்பிக்குமவளும்
பொறைக்கு உவாத்நானவளும் எப்போதுமொக்க அருகே யிருக்
கையாலே ஆஸ்ரிதர்பக்கல் எப்போது மவனருளே நடந்து அத்
தாலே கொடிய அபராதங்கள் இவ்வே லிடங்கள் நமக்கிருப்பி

௯௪௨ பெரியதிருமொழி நூல் பகுதி உபாபென்றிமிசு.

மல்ல' என்று விட்டோட இப்படியிருக்கிற வினல்லது லோகத்திலே று ஆஸ்ரயணியரில்லை' என்று ஏழு ப்பட்' லோகங்களிலுள்ளாரும் டய ஆ' ரயி'க தே ர்களு'கூடக் கால் பொருந்தவரிதாம்படியான இஸ்ஸம் ரா விபூதியிலே அஸ்ப்ருஷ்டம்ஸார தரான கித்யஸ'லிரிகள் பொருந்தி ஆஸ்ரயிக்கும்படியாக விருக்கிறதேசம்

(பெரும்புழித்யாதி) இவனை மறுபவிக்கையே யாத்ரையாம் படிச ம யாலே மிக்கபுகழ்முடி ப்ராஹ்ம ர்வர்த்திக்கிற விடங் லையுடைத்தாய் மலர்கள் மிகு கைதைகள் துடக்கமானவற் றையுடைத்தா யிருக்கிற திருநாங்கூரெ னுதல் வாழ்த்தருமிடங் ளிலே யு' டாய்' அ ர்களு'குறுப்பாயிருக்கிற மலர்கள் மிகு தை ள் துடக்கமா ற்ற யுடைத்தாயிருக்கிற வென்னுதல் பூ' ள் மி'கிருந்துள்ள தாழை ள் செங்கழுநீர் தாமரைகள், இவை பரந்தபொய் கள்தோறும் அ ராசங்கள்தோறும் விளங்க, இங்கிடமில்லா மயாலே சோலையானது ஆகாசத்தில் பரப்படைய இடமடைத்துக் கொண்டோர்கி அழகு விளங்காநின்றுள்ள. † அரு மிடமென்று ஸஞ்சுமதையைப்பற்ற ஆகாசத்தைச் சொல்லுகிறது

அரு. முதற்பாட்டு. (திருவித்யாதி) தீவினைகள்போய் ல' என்ற பதத் தக் டாக்ஷித்த பிராட்டிமாரிரு யும் சொன்னதுக்கு ட்கருத் த ருளிச்செய்கிறார் ('சித்தியாதி). இவர்களு'கி வல்ஸாபாவிகங்க ளோவென் (குற்றத் தயித்யாதி). 'திருமட்' த ண்மடந் தயிருபாலும் திகழ அடியவர் ட்கு என்று ருள் டந்து தீவினை ள்போய் ல இவ்வேழு லகு' இத்யாதியாலே அங்வய' திருவுள்ளம்பற்றி ததநுகுணமாக வாக்யார்த்த ருளிச்செய்கிறார் (பொறுப்பிக்குமித்யாதி).

(அவர்களுக்குறுப்பாய்) அவர்கள்பண்ணும் ஸமாராதந் ளுக்குறுப் பாய். தழுவி' என்றதினர்த்தம் (பரப்படையவித்யாதி). அரு'அரு'அரு' அத்ரக்ருத்ர பததி என்று தோற்றுகையாலே மூர்த்தமான ஆகாசத்தை அரு' என்று அமூர்த்தமாகச் சொல்ல'கூடு ராவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அருவிடெ ன்றித்யாதி). (௧)

மூ. பெ ன்றி மிகு நரகனுரமது வழிய விசிறும்

விறலாழித் தடக்கையன் விண்ணவர்கட்கன்று
குன்றுகொடு குரை டலைக் கடைந்தமுத மளிக்கும்
குருமணியென் னரமுதம் குலனி புறை கோயில்

பெரியதிருமொழி ந. ப, ௧௦ தி உபா, வெற்றிமிகு

என்றுமிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்வின்கு மறயோர்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெரு குணத்தோர்
அன்றுல ம்படைத்த நேயணையவர்கள் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ண்கு மட நெஞ்சே (உ)

பத .	உரை.	ப. ம.	உரை.
வெற்றிமிகு	ஜயம்மிக்	குலவியுற	விரும்பிவர்த்திக்கிற
நரகன்	நரகாஸுரனு டய	ரோயில்	கிவ்ய த்தாநமாய்
அது உரம்	அப்படிப்பட்டபனம்	என்றும்	பாதிநிரமும்
அழிய	நசிக்கும்படி	மிகு	மிகுத்து ருகிற
விசிறும்	வீசாநி றுள்ள	பெரும்செல்வ	நிரதி ஸம்பத் தயு
விறல்	மிடுக்கையுடைய	த்து	டராய் [ராய்
ஆழி	திருவாழியை	எழில்விளங்கும்	அழகுவிளங் ரகிந்பா
தடம்	பெரிய [யவனாய்,	மறயோர்	வேதத் தக் ரக
கையன்	திருக்கையிலேயுட		ண்டிருப்பாராய்
அன்று	தேவஜாதி அர்த்தித்த	எழ்இ சயும்	ஸப்த வரங் ளும்
	ன்று	கேள்விகளும்	ற்றுமுண்டா அங்
விண்ண ர்கட்	இந்த்ராதிதேவர் ளு		ரோபாங் ளு
கு	க் ராக [ட்டு	இயன்ற	அதி ரித்த
குன்றுகொடு	மந்தரபர்வதத்தை	பெருகுணத்	மஹாகுணப்பரகாராய்
குரை டலை	கோஷிக்கிற ஸாகரத்	தோர்	
கடைந்து	மத ம்பண்ணி [தை	அன்று	அக்க த்தில்
அமுதம்	அம்ருதத் த	உலகம்ப டத்த ஜ	தஸ்ருஷ்டிபண்
அளிக்கும்	(அ ர்களுக் கு) க்ரு	னே அணைய	ணிநப்ரஹ் ான
	பைபண்ணின	வர்கள்	ப்போலேஜகத் ரு
குருமணி	ஸ்லா யமா. ன மணி		ஷ்டிபண் ல்ல
	போன்றவனாய்		ரா ப்ராஹ்மணர்
என் ஆர்அமுதம்	என்னுடைய அத்ருப்		வர்த்தி கிற
	தாம்ருதமானவன்	நாங்கூர் அரிமேயவிண்	ரம் மட
		நெஞ்சே. ணங்கு	(உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (வெற்றி யித்யாதி) புக்க புக்க
துறைதோறும் வெற்றிகொள்ளக்கடவனாய் † இந்த்ராதி ள் குடியிரு
ப்பழித்துத் திரிகிற நர ாஸுரனுடைய மிடுக்கழியும்படியா வீசா
நின்றுள்ள மிடுக்கையுடைய திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடைய
வன். நர ாஸுரனை நிரஸித்து தே ஜாதிக்குக் குடியிருப்புப்பண்
ணிக் கொடுத்துவிட்ட வளவன்றிக்கே அவர்கள் 'எங்களுக்குக்
கடல்கடைந்து அம்ருதத்தை வா கித்தரவேணும்' என்ன ஆ ர்
களுக்காக மந்தரத்தை நட்டு கோஷத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற கட
லைக்கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்தவன். (குரு
மணி) † அவர்கள். 'நீவேண்டா, எங்களுக்கு உப்புச்சாறமையும்'

சச பெரியதிருமொழி நுப . 0 தி, நுபா உம்பரும்.

என் . பெருவிலையனை தன்படி யொன்றும்பாராதே தன் தோள்
நோவும்படி கடலை நெருக்கிக் கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தை
உபகரித்த ன். (என்றாமுதம்) அ ர்களம்ருதம்போ லன்றிக்கே
தம்முடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி + ரொண்டாடி கொ டி வர்த்
திக்கிறதேசம்.

(என்றுமிய்யாதி) நாள்செல் நாள்செல்ல மிக்கு ராரா நின்
றுள்ள நிர திகஸம்பத்தையு டயராய் அத்தாலே அழகு விளங்கா
நிற்பாராய் வேதத்தைக் கரை ண்டிருப்பாராய் ஸப்த ஸ்வரங்களை
யும் மற்றுமு டா அங்க களையும் , இவர் ளில் மேற்பட அதி
ரித்தாரில்லை' எ னும்படி அதிலுண்டான வாஸநையாலே ஆத்ம
கு ப்ரசுரருமாய் தனித்தனியே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்ஷமருமான ர்
கள் ர்த்தி கிற திருநா ளுரிஸ். .. (உ)

அநு. இரண்டாம்பாட் . (நெ றியித்தாதி) முதற்பாட்டிற் சொன்ன
திவினைகள் போய ப் ப னு குறுப்பான விரோதிரிஸநசிலையை
யும் ஏழல த்த ர்பணி கு உபயு தமான உதவிகளையும் மேற்பாட்டுக்
ளிலே அருளிச்செய் கோலி அதில் கீழ்த்திருமொழியில்(க) ஆராதசினத்
திஸ்' எ கிறபாட்டிலும் முதற்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமா நர நிரஸநத்தை
யு அம்ருதமதநத் தயுமருளிச் செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங் தி.

உர து' 'ம விடத்தி' உத் ர்ஷத்தை ருளிச்செய்கிறார் (இந்த்
ராதிசுளிய்யாதி). குருவா மணி - ஸ ராயமான மணியெ றாய் அர்த்தமரு
ளிச்செய்கிறார் (அவர் ளிய்யாதி). குலவி' எ றது கர்த்தம் (ொண்
டாடிக்கொண்டு) எ றது. (உ)

மூ. உம்பருமி டே முலகு மேழ் டலு மெல்லாம்
உ டபிரா னண்டர்கள் முன் க டி மகிழ்வெய்த
கும்பயிகு மதயானை மருப்பொசித்துக் ஞ்சன்
குஞ்சி பிடித்தடித்த பிரான்கோயில் மருங்கெங்கும்
பைம்பொன்னெடு வெ ழுத்தம் பலபுண்ணை காட்டப்
பலங்கனி ள் தேன் டட்டப் பட ரவேரல்குல்
அம்பனைய க டவரார் மகிழ்ந் ய்து நான்கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ணங்கு மட நெஞ்சே (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உம்பரும்	தேவர் ஞ்	ஏழ்கு லும்	ஸப்தஸமுத்ர களும்
இவ்வேழுவரும் இர்தஸப்தலோகங்க		எல்லாம்	இவையெல்லாவற்
ளும்			றையும்

உண்ட	ப்ரளயத்தில் அமுது செய்த	ரோயில்	த்தா மாய்
பிரான்	உப ராகனாய் (க்ருஷ்ணனாய் ந்தவதரித்து)	மருஞ்ஞக்கும் பக மெல்லாம்	பல புன்னை
அண்டர்கள்	இடையர்கள்	பம்பொனெடு	அழகியபொ னையும்
ண்டெகிழ்வெய்த	ண்டெகக்கும்படி	எழுத்தம்	வெருத்தமுத்துக்களையும் கூட்டினு
முன்	அர் ள்முன்னே	காட்ட	காண்பிக் [போ
கும்பம்மிரு	குடம்போன்றபெரிய மஸ்த த் தயுடய	பலம் னிகள்	பலாப்பழங்கள்
மதயானை	மதமுதிதமானகுவல யாபீடத்தின்	தேன் காட்ட	மதுசொரிந்து காட்ட,
மருப்பு	ொம்பை	படம்	படத் தயுடய
ஒசித்து	முறித்து	அரவு	ஸர்ப்பம்போலும்
ஞ்சன்	மஸனுடய	ஏர்	அழகிய
குஞ்சிபிடித்து	மயிரைப்பிடித்து	அல்குல்	நிதம்பத் தயும்
அடித்த	அழியச்செய்த	அம்புஅனைய	சரங்கள்போன்ற
பிரான்	உபகாரகனுடய	ண்மடவார்	ண் னையுமுட ஸ்தீகர்
			கிழ்வெ ய்தும் ஸந்தோஷிக்கிற
			நாங்கூர் அரிமேயவின்னகர மட
			ெஞ்சே. ண்ஞ. (க)

வ்யா. மூ ிரம்பாட்டு (உம்பரும்த்யாதி) தே ராதியும் இந்த ஏழு பைப்பட்ட லோ ங்களும் இத் தச்சுழப் போந்திருக் கிற கடல் னேழும் இந் தையடைய ப்ரளயத்திலே நோவுபடப்பு யிற்றிலே த்து நோக்கின உப ரான் றுஷ் னாய் ந்த , ரி த்து, † இடையர்க டி பீதரம்படியாக குடம்போலே பெரிய மஸ்த த்தையுடைத்தாய் மதமுதிதமாயிரு னுள்ள குவலயாபீட த்தினுடைய கொம்பைமுறித்து அந் தரம் மஸனுடைய மயிரைப் பிடித்துத் தலைகீழா த்தள்ளி முதுகிலேய் றந்து அவனையழியச் செய்த உபகாரகனுடைய ரோயில்.

பரிஸரமடைய. (பைம்பொனெடு வெ ிழுத்தம் பலபுன்னை காட்ட) புன்னைகளானவை மொட்டும் பூவுமாய்ப்பூத்து நின்றபோது பொன்னிலே முத்தையழுத்தினுற்போனே காட்டாநின்றது பலாப் பழங்கள் தேன் காட்டாநின்றது படத்தையுடைத்தான அரவுபோ லே † அழகிய அல்குலையுமுடையராய், அம்போடொத்த க களையு முடையரான ஸ்தீர்களா ளவர்கள் † 'இன்னபோதின்து † இ ன் திலிதின்துண்டாம் என்னும் வ்யவஸ்த்தை யின்றி 'கேயிருந்தத.' என்று அவற்றைக்கண்டு த்ருப்தைகளாகி. (ஈ)

கூசக பெரியதிருமொழி ந. ப. ௧0 தி பா ஓடாத.

அ . மூன்றாம்பாட்டு. (உம்பரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் () அண் டமும்' எ'கிற பாட்டில் ஆபத்ரக்ஷணமும் (உ) பெண்மைமிகு' ன் கிறபாட்டில் ப்ரஸ்துத பூதநா நிரஸ த்தால் அ னையேவின 'ஸநிரஸநமும் திருவுள்ளத்தில்தோ'றி அவற் ற யிப்பாட்டிலே ருளிச் செய்கிருரெ'று மூதற்பாட்டோடே ன் தி.

அண்டர்கள்' என்றதி ர்த்த' (இடையர்) எ'றது.

ஏர்' ன்ற தினர்த்தம் (அழகிய) எ'றது. ஈட்ட- கிழ்வெய்தம்" எ'ற வர்த்தமான நிர்த்தேசத்தா' ப்பே து' பழுத்து மதுசொரிந்திரு க்கு மென்கை பலிக் யாலே யருளிச்செய் ரார் (இ'னபோதின்னது) என்று. 'புன்னை பொன் முத்த' ட்ட ன் ஈலே (இன்னதிலி ன் து) எ'றது. (ந)

மூ ஓடாத ஈளரியி னுரு மது கொ' டன்

றுலப்பில் மிகு பெரு ரத்த விரணியனைப் பற்றி

வாடாத ன்ருகிரால் பிளந், 'ற்' ம க்

கருள்செய்தான் ஈழுமிடம் ம'வி செ' முரீர்

சேடேறு மலர்ச்செருந்தி செழுங் கழு ம்பாஹே

செண்ப ன் ஈ ம நாளும் ண்பொழிலி னூடே

ஆடேறு ய ஈலைப் புகை கமழு நாங்கூர்

அரிமேய வி' ரம் ன்கு மட நெஞ்சே (ச)

பதம்.	உரை.	த .	உ ர .
அன்று	ப்ரஹ்மலாதனை நிர்ப்ப	உகிரால்	க'களால்
ஓடாத	ந்தி'கிறகாலத்தி	பிளந்து	(அவன்மார் வ) இரு
அது	பிற் றாலியாத [லே		பிளவாம்படிபண்
	அப்படிபலிவீட்டா		ணி
ஆளரியின்...	நரஸிம்ஹத்தின் டி	அ ன்ற் க	அவ' பிள்ளையான
ம்கொண்டு	கொண்டு	னுக்கு	ஸ்ரீப்ரஹ்மாதாழ்
-லப்புஇல்	ஸ' யாரஹிதமான	அருள்செய்தா	வானுக்கு
மிகுபெருவரத்	மி வு'பெரிய ரங்		அருளைப்ப ண்ணி ன
த	ளையுடைய		ஸ்வாமி [மாய்
இரணியனை	ஹிரண்யனை	வாழு'இட	வர்த்தி'கிறஸ்த்தாந
பற்றி	பிடித்து	மல்லி க	மல்லி ககளும்
வாடாத	வனையாத	சேங்கழுநீர்	ரக்தோத்தபலங்களும்
ள்	தீக்ஷணமான	சேகெறுமலர்	திரளப்பூத்தபூவையு
			டய

செருந்தி	ஸுரபுன்னை	ஆடுஏறுவயல்	கரும்புஆடுகைக்காக
செழு	அழகிய		ஏறினவயலில்
கமுகப் பாளை	பா'குப்பாளை	ஆலைப்பு	கம ஆலைப்பு
செ'ப'ள்	செண்ப ப்பூக்	மு	பரிமளிச்
மண'நாறு	பரிமளம்	கிற	
பொழிலி	அழகியசோலையி	ர'கூர்.	(ச)
டே	டு		

வ் ஈ. நாலம்பாட். (ஒடாத வித்யாதி) ஹிர'யனுடைய முருட்டுடலைக் க'டா' பிற்காலியாதபடியான நரஸிம்ஹத்தி னு டய டெ'னுத். அன்றிக்கு நாட்டில் நடையாடாத ர ஸிம்ஹமென்னுதல். (உ ப்பில்) அஸ'க்யேயமாய் ஒரோவர'களே முடிவு ர லா'னாதபடியா யிருப்பதாய் ரங்கொடுத்ததே தை னு'கு'கூட' குடியிருப்பரிதாம்படி பெரியவரத்தையுடைய ஹிர'யனைப்பற்றி (டாடாத) ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலிலே தைத்தால் வளையக்கட தன்றிக்கு கூர்மை ம'கிருக்கிற திருவுகி ராலே இர'கூரூம்படி பிளந்து + அ ன்பக் விழவுதிரும்படி அவ ன்மகன்' ன்று ஸ்ரீப்ரஹ்மலாதாழ்வான் ப' விலே அருளைப் பண்ணின ன் ர்த்திக்கிற தேசம்.

ம'லிகை செ' முரீர் சேடு திரட்சி. திரள ப்பூத்த பூவை யுடைத்தான செரு'தி அழகிய முகம்பாளை செண்பகம், இவை பரிமளத்தைப் புறப்பட விடாநின்றன அழகிய பொழிலின்நடு + ஆடுகை ர ஏறின யலில் ஆலைப்பு யானது கமமுமாயிற்று.

அரு. நாலம்பாட்டு. (ஒடாதவித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் முதற் பாட்டிலும் இரண்டாம்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமான ரஸிம்ஹாவதாரத்தாலே விரோதிரஸநமும் ஆஸ்ரதனாபத்துக்கு உதவின மயமுருளிச் செய்கரு' ரென்று இதுக்கு முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி.

“மிரு' என்றது'குத்தாத்தர்யம் (ஒரோவித் ப தி). கிருக்கு வாட்டமா வது - வளை கயென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (ஹிரண்யனுடைய வித் யாதி). (அவன்பக்கவிழவு திரும்படி) என்றது - ஹிரண்யன் தன்னருளுக்கு விஷயமாகாமல் முடிந்தானே. என்னும் திருவுள்ளத்தில் குறைதிரும்படி யென்றபடி.

(ஆடுகைக்காக) - கரும்பாடு கக்காக. (ச)

மு. க ட்வர்தம் மனம்மகிழ மர வித டே ள்வி
 ளவில்மிகு சிறுகுறளாய் மூவடியென் நிரந்தி
 ட டமு மி வலைகடலு ம னிகளு மெல்லாம்
 அநதபிரா னமருமிடம் ள் கொள் பொழிலயலே
 அ டமுறு முழுமெ ளியும் வ டி ங்க னொலியும்
 அரும நயி னெனியும் மட ரர் சிலம்பினெனியும்
 அண்டமுறு மலை கடவி னெனி. திகழு நாங்கூர்
 அரிமேய விண் கரம் கு மட நெஞ்சே (ரு)

ப ம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
ட்வர்தம்ம	ட ரெல்லாரு	அ ரும	நித்ய ஸம்பண்ணு
ம்	டயநெஞ்சக	இடம்	தேசமாய் [கிற
மகிழ	ஆந் திக்கும்படி	ளங்கொள்	ஸம்ருத்தியையுடைத்
மர விதன்வே	மஹாபலியஜ்ஞவாட		தான
ள்வி	த்திலே	பொழில்அய	பொழிலின் அருகே
ளவுஇல்	க்ருத்ரி மில்லைய	லே	
	றுதோற்றுமவனாய்	அண்டம்உறு	ஆகாசத்திலேசென்
மிகுசிறுகுறளா	டிலில் மி வும் சிறு		று வ்யாபரிக்கிற
ய்	த்தவா ம னாய்	முழவுஒலியும்	நாத்யகோஷங் றும்
	கொண்டு	வண்டினங்கள்	மதுபாநம் பண்ணிக்க
மூவடியென்று	மூன்றுஅடி ள்தர	ஒலியும்	னித்துப்பாடுகிற வ
	வேணும்எ று		ண்டிகளின் த்வரி
இரந்திட்டு	யாசித்து		பும்
அ டமும்	ஆ ராசத் தையும்	அரும நயி	தூர்க்ரஹதே தகோ
இ	இவ்வருகான	ஒலியும்	ஷமும் [டைய
அலைகடலும்	அலையெறியாநின்று	மடவார் [ம் (ஆடுகிற)	ஸத்ரீ ரு
	ள்ளஸா ரங்களை	சிலம்பின்ஒலியு தூபுரத் தியு	
	யும் [கனையும்	அ டம் றும்	அண்டபித்தியிலே
அவனிகளும்	ஸப்தத்வீபமானபூமி		சென்று
எல்லாம்	இ வயெல்லாவற்	அலை	அலையெறிகிற
	றையு	கடலின்ஒலி	ப்ரளயார்ணவ ளோ
அளந்த	அநாயாஸேந அளந்து		ஷம்போலே
	கொண்ட	திகழும்	விளங்குகிற
பிரான்	உபகார	நாங்கூர்.	(ரு)

ல்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டவர்தம் மனம்மகிழ) அதுகூல
 ப்ரதிகூல விபாகமின்றிக்கே கண்டவர்கள் நெஞ்சா து மகிழும்படி
 யாக மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே + இவன் தேவகார்யம்
 செய்கிறான் என்று தோற்றமுத படியாக 'நாட்டில் ராமநர்கள் திரு
 வுலகளந்தருளின விடம்' என்னும்படியான வாமநவேஷத்தைப்
 பரிக்கரஹித்து, எனக்கு மூன்றடியேணும் என்று அர்த்தித்து,

பெரியதிருமொழி ந ப 0-தி கூ பா ரெ

ஆ ரசத் தயும் அலையெறியா கி றுள்ள கடலையும் த்விப் னையும் எல்லாம் அநாயாஸேந அளந்து ர ட உப ரா நித்ய ாஸம் ப கிற தேசம்.

(வளமித்யாதி) ம்ருத்தியை யுடைத்தா யிரு கிற பொழிவி ட ருே ஆகாசத்தி காசமுள்ள விடமெ ழும்போய் வ்யாபரி கிற ட ரத்யே ரஷமும் மதுபாநம் ப ணுகிற ண்டு ளிலு டப த் தியும் தே தே ரஷமும் ஆகிற த்ரீ ளி டய சிலம்பொலி யும் அ டபித்தியிலே சென்று அலையெறிகிற ப்ரளயார் வ ரே ஷம்போரே விள ர நின்றுள்ள ... (டு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு (ட ரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியி ர லிம்ஹாவதார மதுபவித்த ர் ரா ர தாரத்தில் போயதுபவித்தார், அப்படி யே இங்கு ாலி ஹாவதாராது ந்தாநாநந்தம் ராமர தாரத்தில் போ வொருப்பட டுே வழிபறிக் ாரைப்போே ளவில் மிக்க குறள் ந்து வ ள்சை வஞ்சிக் அ கே ப்பட்டதுபவித்து ர டு தேவர்க்குத வினதம் எல் ார்க்கு முதவித் திருவடி னைப்பரப்பி மயும் அநுஸந்திக் றுரென்று கதி. ஆ கயிறே க டவர்தம் ம கிழ எ றுத் வ ள்ச அபஹ்ருதமானத் தயும் ஸசிப்பித்தது.

ளவில் ளவில்லை என்னும்படி தோற்றும் னாய் மிகவும் சிறிசாய்க் குறளான வேஷத் தயு டயனாய் என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ாலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இ ணித்யாதி). லோ த்தில் ாமநர்களுல் ா நும் த்ரிவிக்கரமனோடொப்பாரென்னும்படி மிகவும் குள்ளை ன்றபடி.

அயல்" என்றிதனர்த்தம் (அருே) எ றது. முழுவலி' என்றதி னர்த்தம் (வாத்யகோஷம்) என்றது. ... (டு)

மு. ாணெடுங் கண் மலர்க் கூந்தல் மதிலிக்கா விலங்கை மன்னன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிர் தாடு டு தி சிலைவளைத்த தயராதன் சே யென்றன் தனிச்சர ான ார்க்கரச கருதுமிடம் தடமார் சேணிடங் ாள் மலர்க்கமலம் சேல் யல்கள் வானை செந்நெல்லாடு மடுத்தரிய உதிர்ந்த செழுமுத்தம் வானெடுங் க டசியர்கள் ாருமணிநாங்கூர் அரிமேயவி ரம்வ ங்குமடநெஞ்சே. ()

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை,
வாள்	லாள்போலேகூரியதா	மலர்	பூஅணித் [டைய
டு	நீண்ட [ய்	கூ்தல்	மயிர்முடியையுமு
ண்	திருக்கண்களையும்	டைலிக்கா	பிராட்டிக்கா

அஉ

100 பெரியதிருமொழி ந. ப. 0 தி பா ரெ டி க் .

இ ன் ம ன்	சேண்டிட்	ஆ ரசமுள் விடமெ
ஒருபதுமுடியு	கொ	கும்ஒ கியிரு
இருபதுதோளு இருபதுதே ன் னும்	மலர்	பு னையு டத்தா
ம	மலம்	தாம ர யயு
போய் திர திர் துபோம்படி	சேல் யல்	சே கயல் ாளை எ
தா பூட்டப்பட்ட ாணையு	ாளை	ன்னு மத் யங்
டத்தா		னையு
ட	செ டெ லொடு	செ டெ ல்லோடே
தி த்ருடமா	அ த்து அரிய	அ த்துப்பிடித்தது அ
சிலை வில்லை		மு [ந்த
ளைத்த னை பப ன்னி	உதிர்ந்த	அ ற்றினின்முதுகிர்
த ரத சேய் தசரத பெற்றம்	செழு	அழ ய
எ ற் எ க்கு	முத்த	முத்து னை
தனிச்சர அத்விதியரக்கையு	ரா	போலேகூரிய
ரா ர்க் ர நித்யஸூரிசிர் ாஹ	டெ	நீ ட
		னையு டய
ரு இட விரு பி ர்த்தி ற	டசியர்	ர்ஷகஸ்தீர்கள்
த்தா மா	வாரும்	திரட்டியெடு ற
தட் ஆர் பொய் க் க் ற்	அணி	தாமா
திருப்பதாய்	ராக்.	()

வ் ஆறும்பாட்டு. (ரளித்யாதி) ஒளி யச்சொல்லுதல்
 ான்போலேயிருக்கிற நெடிய திருக்க னையும் மல ரயுடைத்தா
 மயிர்முடியை மு டய ஸ்ரீ நகராஜ திரும ளுக் காக ல் க்கு
 கிர் ாஹ னாயிரு கிற னுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும்
 உதிரும்படியா த் தானையு டத்தாய் நெடிதாய்த் தி ன்னிதாயிரு
 கிற வில்லை னைத்த தசரதாத்ம ன். சேய் பிள்ளை. (என்றன்தனி
 சர) () தயரதற்கு மகன்மன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சம
 ள்களை என்னுமாபோலே ாணுமிருப்பது *அயர் றுமமரர்களத்
 பதி ர்த்திகிற த்தாமம்

பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாய் ஆகா முள்ளவிடமெ குப்
 ளர்ந்திரு கிற மலரையுடைத்தா தாம ர சேல் யல் ள்
 னை இ ற்றைச் செந்நெலோடே அடுத்ததுக் உதிர்ந்த அழகி
 முத்துக் னைத் திர்பொறுக்கவிழிந்தவர் ள் ாரு ர்களாயிற்று. (

அ. ஆறும்பாட்டு. (வாளித்யாதி). நடு முபறித்த ர் ண்டே
 ஷத்தை யதுபலித்தவநத்தம், "மின்னனையது மரு குல்" என்கிற பாட
 டிலுதுபலித்த ராமாவதாரத் த அதுபலி கிற ரென்று ஸங் தி.

பெரியதிருமொழி ந. ப. ௦ தி. ௭ பா. திமனத்தா.

தாள் று பூட்டாய் பூட்டப்பட்ட ரணை சொல்லுமெ
கொ

(பெ கள் நி ம் திருப்பதாய்) ன்றது. பொ டெ லா யா
பித்திருப்பதாயெ று தாம ர்கு விசேஷ . முத்து ள் தா ரயிலு
ம் ளிலு மு டெ னு ப் பாஸித்தியைப்பற்ற வருளிச் செ கிறார் (அழ யு
வித் திதி). ()

மூ. திமனத்தா கஞ் து ஞ்சனையி் திரியும்

தேனு னும் பூதனைத் தருயிரும் செகுத்தா

ராமனைத்தா பயந்த கருமேனியுடையம் பா

ருதுமிடம் பொருது பு ல்து ற முத் தி

நா ம த்தால் ம் திரங்கள் நால் த மந்து

வேள்வியோடாற கம் வின்று கலை பயி் ம்

காமனத்து மறைய ர் ள் பயிலுமணி நா கூர்

அரிமேயவி ண்கரம் ங்கு மடநெஞ்சே ()

பத .	உ ர .	ப .	உ .
திமனத்தா	பொல்லாதநெஞ் ச	முத்துஉத் தி	முத்து னைத்தள் ர
	யுடையனா [வே		நிற்பதாய்
ஞ்ச து	ம் ப் ரோணையா	நா	நா
ஞ்சனையி்	ருத்ரிமே ஷ் டொ	மனத்தால்	ம ஸ் ாலும் [ம்
திரியும்	திரிகிற [ண்டு	ம் திரங் ள்	ப வந்ம் த்ர னையு
தேனுகனு	தேனு ராஸாநனுடை	ரல்வேதம்	துர்தே த் னையு
	வும்	ஐந்தவேள்வி	பஞ்சமஹா ஜ்ஞ
பூதனைதன்	பூதனையு டயவு	யோடு	ளையு
ஆர்உயிர்	ற்சீ னை	ஜறுஅங் ம்	ஷ்ட னையு
செகுத்தா	முடித்தவனாய்	வின்று	அப்யஸித்து
ராமனை	ஸர் லோ ஸாந்தர	கலைபயி்	பூவிடெ ள் ளசாஸ்த்ர
	னாம த்னை		
பயத்	பெற்ற	அங்குக்	விள த் துத்யத்து கு
கருமேனியு	டறுத்ததிருமேனியை	து	த் தகுதிபா பரி
அம்மான்	யு டயனா ஸ்வாயி		ரன்றுசுத்தாந்த் சரணத்
ருதுமிடம்	விரும்பி் ர்த்திக்கிற		தயு டயரா
	தேசம ய்	ம ற ர்கள்	தை திர்
பொருதுபுனல்	தி ரயோடுதி ர	பயிலும்	ரு குறையினல்வ
	பொராநின்றுள்ள	அணி	யு [ந்த
	புனலா து	நா கூர்	(௭)
து ந்துறை	ப்ரதிது நறையிலு		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (திமனத்தானித்யாதி) தீதா ந நெ
யுடையனாய் ப வத்தத்வம் ஓரிடத்திலேயுண்டெ னப்பெருத
ஞ் சயு டய ம் ன் அவனுக்குறுப்பாய் க்ருத்ரிமத்தாலே நவிலு

சுருஉ பெரியதிருமொழி, ௩ ப ௧0 தி, அ பா கன்றதனால்.

கைத்திரிந்த தேனு பூதனை அவர் னைமுடித்துப்பொட்ட
அழகில் ந்தா காமனுக்கு முத்தபாதனாய் அ ள ல்லாதபடி
ஸ்ரமஹரமான திருமேனியயு டயனயிருக்கிற ர்வே வான்
விரும்பி ர்த்திக்கிற தேசமாயிற்று.

தி ரயோடு தி ர பொரானின்ற ன புனலா து து றதே ர
றும்துறைதோறும் முத்து னைத் தள்ளாநிற்பதாய் நா ாலும் மந
ஸ்ஸாலும் ப ந்மந்தர் கள், ாலுவ கப்பட்ட வேதம், பஞ்சமஹா
யஜ்ஞம் அ ன் ள் துடக் மான த் றப் பலகாலும்பயனித்துப்
பரிசுத்தா த ர ர்நெரு கு யால் த அழ யு டய. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட். (கீழ் த்தானித்தயாதி) கீழ் ராமாவதாரத்தில்
போ வ ரயும் சீகரி'கும்படியான விரோதிரஸ பர'பரையுள்ளது
க்ருஷ்ண தாரத்திலேயா யாவே கீழ் ஞ் ன் குஞ்சி பிடித்தடித்த
பிரா ன் என்று சொன் த்தா' த்ருப்திபிற ாமயாரே இனி மேற்பாட்
டுக் ளி லெல் 'க்ருஷ்ணபதா'களை ாய் 'தபடியே பேசியதபவிக்கி
றாரென்று ஸ் தி.

விவரணம் (பகவத்த்வமித்தயாதி.)

அங்கு - ஆமனத்து - பகவத் விஷயத்துக் ரயிருக்கிற மனத்தென்றாய்
அதி ர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (பரிசுத்தா'தம் ரணர்) என்று. ... (எ)

பு ன்றதனால் விளநெ றிந்து னியுதிர்ந்த காளை

ராமருசீர் முகில் ண் ன்காலி ள் மு' ரப்பான்

குன்றதனால் மழை தடுத்து குடமாடு கூத்த

குலஷ்மிட்டம் ாடி மதிள் ா மாளிகை கோபுர'கள்
துன்னுமணி ம'டபங்கள் சாலைகள் தூமறையோர்

தொ'கீண்டித் தொழுதியொடு மி ப் பயிலும் சோலை

அன்றலர்வாய் மதுவு'ட் களிமுரலு நா'கூர்

அரிமேயவி' கரம் வ'கு மடநெஞ்சே. (அ)

பதம். உ ர.
கன்றதனால் த்ஸ் ஸ்ரானலே
விளவுநெறித்து ாய்நின்ற அ
ஸ்ரானையெறி'து
பாட்'தின்பழத் த
உதிரும்படிப் ணி
வயெளவநனாய்
எல்லாநாலும்விரும்
அழகிய [பப்பட்ட]

பதம். உ ர.
முகில்வண்ண ாளமே ம்போன்ற
முவழையு ட
யனாய்
மு'னே
பசு'னை
காலிகள் பசு'னை
ரப்பான் பசு'நிக் 'காக
குன்றதனால் பர்வதத்தாலே
மழ ர்ஷத்தை

தடுத்து நிரோதித்து
குடா கூத்த குட்கூத்தாடி
கு வும்இட கொ டாடி ர்த்திக்
கும்தேசமாய்
கொடி த் ஜ னையு டத்
தான்
மதிள் ள் ப்ரா ரா களையும்
மாளிக ளரி யும்
ரோபுர கோபுர னையும்
தூன்று ரெ னுக்
மணி னிமயமா
ம டபங் ள் டப் னையும்
சாலைகள் யா சாலைகளையுமு
டத்தாய்

து பரிசுத்தரா
றயோர் ப்ராஹ்மணர்
தொக்குண்டி கூடித்திரளு
லுண்டான
தொழுதியொடு ஆர ரரத்தால் மிகி
ருப்பதாய்
மி ப்பயிலும் மி வ் ரெ ன
சோலை சோலையிலு டா
அ ஹுஅலர் அப்போதவி ஸித்த
ய் செ விப்புவி
மது உ டி மது ப்ரா ம்ப்
அ கு அ வி த்தி [னி
அளி ள்
முரலும் ர ப னுகிற
ரங் டா (அ)

வ் ரா. ட்டாம்பாட்டு. (மதனாவித்யாதி) ருய்கின்ற
அஸுரனை ஓ ர டி விளா ரய்கின்ற அ ஸுரனை முடியும்படி
பண்ணி லீலார மநுபவித்த செல் ப்பிள்ளை ரமருவப்படு தாய்
ஆசைபடப்படுவதான சீரு டி கு ம் அத்தையும் ரமஹர
மாயிருக்கிற திருமேனி யயுமுடையவ் பசு களை ரக்ஷி க் க் ர
கோவர்த்தி; தாலே ம முதமித்து மன்றிலே ர் ராதுப யோ ய
மாம்படி குட்கூத்தாடின கொ டாடி ர்த்திக் கிறதேசம்

கொடியையுடைத்தா மதிர்கள் மாளிகை ள், ரோபுரங்கள்
நெருங்கினம ரி னையு டத்தான ம டபங் ள் சாலை ள் இ ற்
றையுடைத்தாய் ப்ராஹ்ம ர்கூடித்திர ட ஆர ரரத்தால் மிகி
ருப்பதாய் சோலையிலு ட ன செ விப்புவிலே மதுபாநம்பண்ணி
கெள்பாடாகிற்பதுமான.

கூடுசு பெரியதிருமொழி கூ. ப. ௧0 தி, பா வஞ் னையா

ப ம. உ
ஞ்சனையா ருத்ரி ஷெ ரெ உ. தி
க ள்த் தழுவனையு ட
உயிர் ப. னை
உ. டி ரவித்து
வாய்த்த அருடேயிருத் [ணி
தயிர் டி தயி ரப்பா ம்ப
வெண்ணையு டெ யஅரு
து டி தவெய்த
வலிமிக் மிடு குமி'கிருத்
ஞ்ச யிரது ட ப்ரா
உண்டு பசுநித்து [னை
இவ்வு ரு இத்தரோ த் த
உண்ட திருவயிற்றிலே த்
தருளி
ரனை யு ராவா
கருதம்இடம் விரும்பி ர்த்தி'குமி
ட யு
காவிரி ரவேரி தியா
சந்த த ர் னையு
அ ல் அதரு ருக்க னையு
ம் ஸ்வர த் தயு [ம்

ப த்ளி'நா ன்
து
ஞ்சலவுபொ மேகத்தளவு' ஓ கி
ழிலா டோலையிலு
வா வினு'ரு
வது ப்ரே சித் [
மொடுப்ப ம்பத் தயு டாக்
மாம. நயோர் ஹாதே தி
ப்ரா ர்
ரா ர் தூவி'லா ர புஷ்ப
மர் பித்து
அங்குஅஞ்சலி அ'டே அஞ்சலிப
த்து ணி'நா ன்
து
அரிசர' எ ஹர் உ'திரு டி
து ளை ர ஹ
இ றஞ்சம் ஸ்தே த்ரபூர் ர
ஆ ரயி'ற [
அணி ச் கூர் அழ திரு கூரி
அரிமே விண் ரம் கு டெ
ஞ்சே ()

பெரியதிருமொழி நூல் பார்த்து

தயிர் கொண்டு னோடென் னவிரை னைச் சொல்லு
கேட்டு னுளிச்சென்றா அருகே தாதி. ()

மூ. சென்று சிவியேழு பட டர்த்தப்பினை

கொண்டித் தோள் புரந்து ந்த திருமால்தன் றோயின்
அறைய மரன்சேயு மனையர் ள்நாக்கா

அரிமேயவி ரமமர்ந்த செழுஞ் சூற
ன்றி நெடு ல்லம் மையர்தம் கோமா

விற்றி யொவிமாலை யந்திநெடுமூ லும்
ஒற்றிநெடு மொறுமின கற்று லாருலகத்

த்தமர் ட்குத்தமராயும்பருமா ர் னே

திரும னாவார் திருவடி னேசர ம.

(0)

சுரு பெரியதிருமொழி நூப கரதி, கர பா செ று.

வ பத்தாம்பாட்டு. (அ நித்யாதி) அ வகின்றவிடத்தி
 லே ரே சென்று சினத் தயு டத்தாயிருக்கிற ருஷப களே ழ
 யும் மூடியும்படி அடர்த்து பபின்னைப்பிராட்டியு டய செவ்வி
 யயு டத்தா தே னோடே அணைந்து த ழிய பதி வர்த்திக்கிற
 ரோயி (அ நித்யாதி) சாந்தி கு ப்ரஹ்மாவும் அழகுக்கு ஸப்ர
 ஹ்ம யனு ஒப்பாம்படியிருக்கிற ர்கள் ர்த்திக்கிற திருநா கூ
 ரி அரிமேயவி ர மர்தசெழு கு ற விபாடிற்று. (கன்
 றிடு வெல்) த்ரு ரீர ளிலே தத்து றை மு வு மவ ரயி
 றி தே யிருக்கிற தே ஆயுதமா வு டயராய் திரும யிலுள்
 ளார் கு ப்ரதாநரா ஆழ் ராருளிச்செய்த ஒலி யயுடைத்தான
 தொ டு எட்டுமீ இர மும் பத்தா வி ற் ற அப்யஸி ல ர்
 ள் இஹலோ த்திலே ஷ் ர் ள் () பயிலும்திருவு டயார்
 ள ரேலும் எம் மயாளு பரமரே ர னும்படி அ ர் றுக்குத்
 லே ராய் பி னை உம்பருமா ர் ள் திரு டி திரு நந்தாழ் ர
 னோடே ஒரு ரோ யா ப்பெறு ர்.

(0)

பேரி வாச்சான் பிள்ளை திருவடி ளே சரணம

